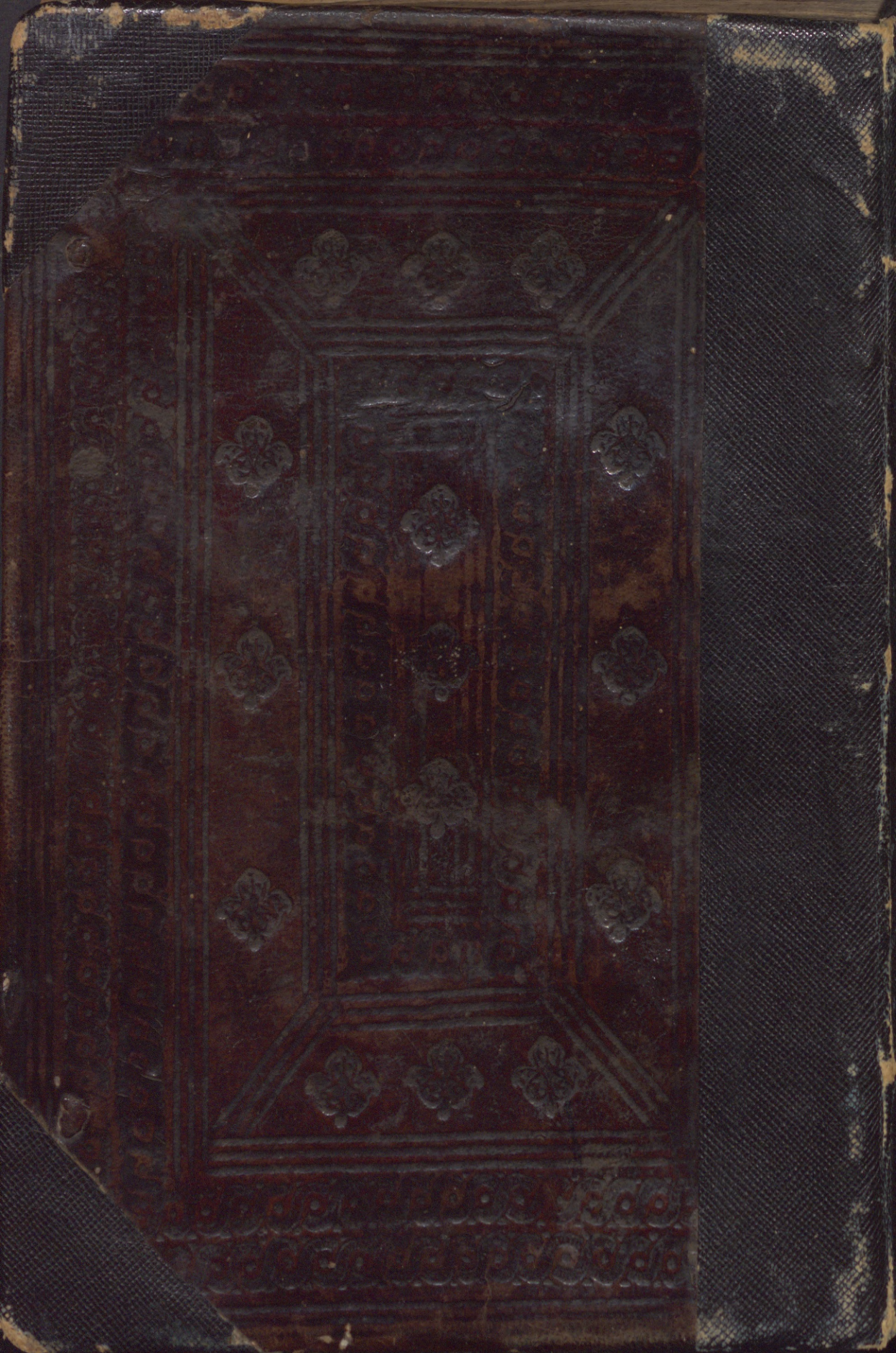

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA
B. 226 III

הובא אלי מספרי הרב יונה
במודינא ע"י יצידי הרב ר' יוסף
ירא במודינא במחיר שבעים
לטראות כאשר בא אלי כ"י
ר' אברהם קאלארני אוצר כל
חמדה
היום יו"ד ד' דחנכה תרנ"ה
אני דוד קויפמאנן

Budapest Mi. 26 Dec.
1894.

Echappement
A. cylindre

Aiguilles
N°. 291
Quatre
Trous en pierre

זה השערלי

איש ג׳ אנכי
בארץ

ספר

ויקרא מהזהר

מהתכא האלדי רבי שמעון בן
יוחאי זצ״ל עם פקודי אוריתא
מרעיא מהימנא · הודפס
והוגה עם רב העיון ע״י
הנעירכמ״ר אברהם
יצ״ו בכמ״ר משלם
זצ״ל ממודיכא :

פה מנטובה

תחת ממשלת מעלת אדוכנו הדוכוס
גוליילמו גוזאגה ירש · בשנת
בשובי את שבותיכם לפ״ק
ע״י המדפיס יעקב כהן מגאזולו

M. T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

ויקרא

רבי אלעזר פתח שאל לך אות מעם ה׳ אלהיך העמק שאלה או הגבה למעלה
למטה בלבבך כדרין קדמאין ודרין כתראין. מה בין דרין קדמאין לדרין
כתראין. דרין קדמאין הוו ידעין ומסתכלין בחכמתא עלאה וידעין לגרפא לתתאין
דלתתיכאו ליה למסס כסיכי. ואפי׳ חיכין דכהון כיסרהל הוו ידעין גו לתתון חכמתא
עלאה. וידעין גו לתתון עלאין ונו לתתון תתאין חכמתא לאכסנא עובדין כהאי עלמא
בגין דכל אית ואית דלתתאי ליה למסס הוו מתעטרין ומלקין על ריסייהו דחיוון עלאין
קדישין. וכלהו חיוון הוו מתעטרין כהו וכרמין גו לוחוי דכחת מנו לוחוי עלאה דקיק
דלא ידיע ומלקין ומכתבין לתתון רכרכין ולתתין דקיקין. לתתון רכרכין כתבין מנו
היכלא ש׳ טמירא דכלא. ולתתון דקיקין הוו כתבין מגו היכלא לחדרא תתאה. ולחלין
ולחלין לתתסרו ליה למסס כסיכי. וחכורא דלתתון דלחיון מתחברן כטמירו ככל אית
ואית כנון א אית יחידא מתחברן עמה כטמירו תדין לחדרין לף וכן כלהו
לתתסרו ליה למסס כסיכי וכלהו טמירין גו חכריוא זכאין לחיכון. שאל לך אות אות
ממש דכלהו הוו נפלין כרוח לתתון. וכן כרתיב מה כתיב ונתתם לי אות אמת דל אית
ד׳ דלא לקרי אות אמת. ואי תימא שאר לתתון לאו לחיכון אמת. אין. אלא אות דל לקרי
אות אמת לקרי. העמק שאלה. דל אות ס׳ כתרתיה דכשמא קדישא. או הגבה למעלה
אות אמת לקרי. העמק שאלה. דל אות ס׳ כתרתיה דכשמא קדישא. או הגבה למעלה
דל אית יוד דיסוד דכשמא קדישא ודל חיכון דוד דכתיב שאל לך אות ממש ה׳ אלהיך
אות ממשמא קדישא ממש דכתיב ממש ה׳ דלא חיכון ממש דקכ״ה אית חד דכיס ומסכנא
קדיש על דל. אית חוי כד סליק עכנא על משכנא נפרש עלוי כל חיכון רתיכין וכל

M.T. AKADÉMIA KÖNYV-TÁRA

לחיכון מלכי מזבחה לעילא כלהו סוון גו עבחה סים כתיבלה וכול מסך לבה לה להכל מועד
כי מכן עלוי קטן · וכתיב ויסו מסך כסר לרבעים יום ולרבעים לילה · לי מסך לה סים
וכול לה לעלה למזבחה למחר סים יתיב בטורה כל לחיכון לרבעין יומין · שלמבין לקבלה
לוריתה זמכה לחרה דסה תרין לוחין לתכרו בקדמית דסתה סים בטורה כמלקדמין
אמר רבי יוסי לי סכי וסה כתיב ויקס מסך לת המזבח וגו׳ וכתיב ולה יכול מסך
לבה לה להכל מועד · וכתיב ויסי מסך כסר לרבעים יום וגו׳ וכתיב ויקרא לה מסך וגו׳ ·
מסתע דמסך בטורה סים כהסוה זמכה דקרא ליה · וכתיב מלכל מועד · ולכל מועד
לה סים בטורה דסיכי דהה כיכייהו דומה לה סים · ל׳ לכהסוה זמכה לסתלימו לרבעין
יומין · ול׳ יומין סים מסך בטורה · עבחה לחרה עלוה סים מתקן מזבחה ותקין כתורי
מכל לחיכון רוחין קדישין לתתקבה לתר דהה תרי עבחי סיו · חד דעלה כים מסך · וחד
דלחרי על מזבחה · תה חזי מה כתיב וכבוד ה׳ מלה לת המזבח מלה לה כתיב ללה
מלה וסוה סלים לעילה ותתה עם מזבחה דלתתה · תקוכה טמירה דכחת לתתה
ולתתקבת זכיכתה לרבע סטרין דמסרין לתגבוזו · תקוכה קדמלה דחד מסתרה
מחיכון ל׳ מסרין כלה עד דלתתקבו ריסה לסטר ומיכה : נדק ו׳ רב מסרין לחיכו
תחות סולטבה דמיכל ועמיס סיו תחות ידיס וחד ממכה לתקס על לרבע תלת לרבע
לתתה בגין דכל לחיכון מסרין עלאין כך כתתין לתת מסכין סתה דלהון כסתהן לחרכין
כך לחיכון עלאין לה מסתכין למלמין · והלי ממכה עלוה נדקיהל קלוס עלייהו לגו לת
חד דכנין על ריסייהו ולוסי ה׳ זעירה כך הלי לת כנין כלהו נטלין לסהוה לתר דכנין
ס׳ לו כניבו · לגו מכייהו רזיהל רב מסריין דקיימה לגו תחות סולטבתה דמיכל
ועמיס כל לחיכון מסרין דתחות ידיס וחד ממכה קלוס עלייהו דלתקרי כלרעה רומיל
ומסרין ליס יב׳ ממכן תלת תלת ל׳ זמכין ורזיהל רב ממכה קיימה על כלהו דלה לסתכי
סמיס · לת חד כעין על רסייהו דכל לחיכון מסרין ולוסי לת ר׳ כך סלו כנין נטלין
כלהו לסהוה סיטרה דסהוה כניבו · הלי לת קיימה על עובמה דמגלה רזין וסימוך
ריס וקלין · לגו מכייהו יופיהל רב ממכה רב מסריין תחות סולטבה דמיכל ועמיס
הוו מתתקבן כל לחיכון מסרין דתחות ידיס ולה לתגלוין הכה כמזבחה בגין דלה
לסתלימו הכה עד דלתו לכות עולמיס דתמן לסתלימו כלהו ולסנו מסרין כסלימו ·
ומס דלמרן הכה כל לחיכון מסרין דתחות ידיס דלתמסרו כהסוה סעת דלחלה עמיס
וחד ממכה קיימה עלייהו וחכמיהל סמיס ליב ממכן סחרין ליס לכל שיכר תלת תלת
כמס דלמכן · ויופיהל רב ממכה קיימה על כלהו דלה לסתכי סמיס · לת חד כנין על
רסייהו דכל לחיכון מסרין ולוסי לת ק כך כנין דל נטלין כלהו לסהוה סטרה דסהוה
כניבו : סלי לת ק תלייה כלוחרה ולכפיה תלת זמכין ביומה · וסלקה וכחתה תרין
לוחין לחיכון קר׳ לחיכון לתיכון דקיימין כלמכעיתה חד דלכי לת א וחד דכפיה
ר׳ דלוסי לכתר : לגו מכייהו קדיסיהל רב ממכה רב מסרין תחות סולטבה דמיכל
עמיס הוו מתתקבין כל לחיכון מסרין דתחות ידיס · וחד ממכה דקיימ׳ עלייהו דלתקרי
כלרעה לרזיהל ויב ממכן סחרין ליס תלת תלת לכל סטר · וסלי ממכה קדמלה קיימה
עלייהו דלה לסתכי סמיס לעלמין · חד לת קיימה דכנין על ריסייהו וסוה לת ר׳ :

פר סלוי כניץ כטלין כלהו כניצו דכניץ אות ק דקאמרן דתפיק על סלוי אות ר׳
ר׳ תפיק על א לגו לגו כאתר דלקרי קדם הוא כניץ חד אות כטמירו וכניצו ואיהי
אות ו וסלוי אות ו כניץ כניצו על כלהו אתוון וקלף כפיק מכוכייהו דלילין אתוון
כדין כטם כניצו דאות ו׳ לכניצו דאות ו׳ וכפק סהוא כניצו מגו אתר דקדם וכטם לגו
כניצו דאות ו׳ וכדין כניצו דאות ו כטם לגו כניצו דאות ק וקלף הוא כפיק. וכפקי
כניצו דאות ק וכטם לגו כניצו דאות ר׳ וכפקי כניצו כלהו ומתחברין לגו כניצו
דאות א דקיימא וקלף הוא כפיק וכטם ככל אינון כניצין דאתוון כחדא כניצו דאות ו
כי׳ כניצו די׳ כק׳ כניצו דק׳ כר׳ כניצו דר׳ כא׳ ומתחברן נליפין דכניצין וכפקי
לאתר. ואתר דמתחברין כמיכוייהון כפיק קלף מכוכייהון ומתחברן כרזא דה ויקרא
אל משה: ומשה הוא משתכל כל אינון ואינון דלא עלל. לאתר דלתתדרו אתוון הוו
מתגלגלין בקולפוי כגרופין דאתוון דלתתמסרו לאדם כנתתא דעדן את א ירא
לאשלמא כגו טמירא לאתר דלקרי קדם וכפק ו ויהיב דוכתא לאת א ואתחבר
א לגו ו דכתריה קר ו׳ עאל בין ק ור ואשתכח קיר ואתגליפו ואתכניש
כחלקאין וקלף כפק מכוכייהו ומתחברן כניצין דאתוון וכפקי לכר. ואתגלין לגבי כל
אינון מסרניין דהוו כטלין אינון אתוון וכד מתחברן כניצין דאתוון קלף כטם כוכייהו
לאתחזון כגולפייהו לכל אינון דאתיין אוקיר וקלף לאדר מכוכייהו וקרי בין אינון
דאתיין לוקיר לכום מפו ולאדם מכתם לופיר. וכפה מולקים דמשה דאמי כל דה
לכל גרופא דה לא לאתאמי לעיכוי דמשה קלף גרופא קדמאה דליהו. ויקרא דה
הוא אמי משה הה ויקרא אל משה וגרופא דה לאחרא לה נליפין ליה כניץ מכתם דכר
כם לה מודעין לקמיה וסימיך נאו מלמתכם וכתיב ויקרא לאהרן ומריס וכתיב פה אל
פה לאדכר כו. וכתיב לה כן עבדי משה כניץ דלה מודעין מכתיב דכר כם לקמיה.
סלקין לאתון ולאתדדרו ככל אינון מסרניין כגוונא דה כגרופא דה. אוקיר וקלף
כפק ולכריז ואמר לוקיר לכום מפו וגו׳. לכתר לאתמסכו לדוכתי ריפיה לסטר סמאלא חזקיאל רכ
דכל אינון דאתיכין ולאתככו עד דלאתקנו לדוכתי ריפיה לסטר סמאלא חזקיאל רכ
ממכא רכ מסרניין לכל אינון דקיימי לתרעא דמסכנא תחות סולטנא דנבריאל ועמיה
כל מתתקנן נכי להוא תרעא כל אינון מסרניין דתחות ידיה. ועמיה חד ממכא לתק
על תרעא לכר יגוריאל שמיה ועמיה כ׳ ממכן דסחרין ליה תלת תלת לכל סטר לד׳
סטרין ואילין מסכנא דלסטא דחדנא דלאתפכא כידייהו. והאי ממכא חזקיאל קלוס
שלייהו לעיל. לגו מן דה לית חד דכניץ על ריפייהו ואיהי לת א דהא לה קיימי אילין
ולה סייני אלה כרזא דא דאיהי ומיכא כגין דסמאלא לה כטיל אלה כימיכא. ומיכא
כטיל תדיר לסמאלא דא לת כניץ וכפיק מן ומיכא. כדין כטלין לסהוא לאתר דכניץ
סהוא כניצו. לגו מכיס רסטיאל רכ מסרניין דקיימי לגו תחות סלטנא דנבריאל ועמיה
כל אינון מסרניין תחות ידיה וחד ממכא קלוס עלייהו דאיתקרי כרעיא קדמיאל
וסחרין ליה כ׳ ממכן תלת תלת זמכן. ושמיה ממכא רסטיאל קיימי על כלהו דלא
לאתכי שמיס. לת חד כניץ על ריפייהו דכל אילין מסרניין ולת לאיהו ז׳ ואיהי
לאתחלף גו תקופה דמסכנא כאת ל. והאי לאתחלף כרזא דיזל מיס מדלוי. ולאתחלף

ויקרא

קדמאי כמלקדמין וכפקי לכר וכדין לקרון ויקרא אל משה:

אל משה וידבר יי׳ אליו מאהל מועד לאמר. רבי חונא פתח (משלי ג) אל תהי חכם בעיניך יראת יי׳ וסור מרע ואמר כתיב לנגדי תמיד שויתי יי׳ כי מימיני בל אמוט לפיכך שמחה לבי ותגל כבודי אף בשרי ישכון לבטח כי לא תעזוב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת. אמר דוד לפני הקב״ה רבונו של עולם כל מי שיש בו שלשה דברים הללו הוא ראוי לישב לפניך ולהיות משמש בהיכלך ואלו הן אל בעיניו נמאס ואת יראי יי׳ יכבד נשבע להרע לו ולא ימיר. כספו לא נתן בנשך ושוחד על נקי לא לקח עושה אלה לא ימוט לעולם. אמר לו הקב״ה דוד בניך חטאו לפני ואני מוחל להם ומכפר להם ומעביר חטאתם מלפני ואתה אומר לא ימוט לעולם אלא אני מעמידך ומושיבך בישיבה של מעלה שנאמר (תהלים קיב) כי לעולם לא ימוט לזכר עולם יהיה צדיק משמיעה רעה לא יירא נכון לבו בטוח ביי׳ סמוך לבו לא יירא עד אשר יראה בצריו. אמר לו הקב״ה דוד בניך חטאו לפני ואני מוחל להם ומכפר להם ומעביר חטאתם מלפני ואתה אומר לא ימוט לעולם אלא אני מעמידך ומושיבך בישיבה של מעלה שנאמר (תהלים קיב) כי לעולם לא ימוט לזכר עולם יהיה צדיק משמיעה רעה לא יירא נכון לבו בטוח ביי׳ סמוך לבו לא יירא עד אשר יראה בצריו. אמר לו הקב״ה דוד בניך חטאו לפני ואני מוחל להם ומכפר להם ומעביר חטאתם מלפני ואתה אומר לא ימוט לעולם אלא אני מעמידך ומושיבך בישיבה של מעלה שנאמר (תהלים קיב) כי לעולם לא ימוט לזכר עולם יהיה צדיק משמיעה רעה לא יירא נכון לבו בטוח ביי׳ סמוך לבו לא יירא עד אשר יראה בצריו.

רעיא מהימנא

פתח ואמר כתיב לנגדי תמיד שויתי יי׳. תיסי מלכות מלכי. תרגיתי מורי דל דרגא דלכרסא לתתא עליה מלך לי מלך סר סמור. עם כשמי. דל דרגא דלכרסא דכתיב כיה ואתה קח לך בשמים ראש. ואיכון דרועא ואיכא כיכא ואיכא ורוח דקלה כשושנת כיוכך כנא. ואיכון תרין כרכן לקבלים חד מגן מכרסא ואיכא עבודה דשוש עם תרגיתי מורי עם כשמי מלכותי ועדי

כתיב בשמי שמים לשמי שמים
לשמי ע״ל בשמי שמים
ע״ז ובגי׳ בשא

בגלוסי לתתון ולקרי חלופא ל׳. כד היכלין על ריפויהו דכל לילין מסרין כדין כלהו נטלין לסטרא דסטרא נטיה. ולבו מן דל קפציהל רב ממכא דכל לילין מסרין תמות סלטטיס דגבריהל ועמיה הוו מתתקנין כל ליכון מסרין דתמות ודיס ליכון דלתתיסרו ליס כסיהיה סעתה ואד ממכא קלים עלייהו עזל סמיה. ויכ׳ ממכן סחרין ליס לכל עיבר תלת תלת כמה דלוקימכא. וקפציהל רב ממכא קיימא על כלהו. לת חד נטין על רפויהו דכל לילין מסרין ולהיה לת ד ונלהו לסטרא נטיהו דסטרא לת. סלי לת תליה גוזירא על תרין לתתון לחרנין. לבו מן דל סמיה הל רב ממכא סלי לת תלת לל׳ סמכן כנין דלל קיימא כגלפוי זמכין לסטר ומיכא וזמכין לסטר סמלא. ועמיה יכ׳ ממכן דסחרין ליס לכל עיבר תלת תלת כמה דלוקימכא. ורבגיהל רב ממכא על לילין יכ׳ דתמות דסטרא ממכא לחרא. ולת חד נטין על רפויהו לעילא. ולת דל לקיסי לת ד ודל תליה כוזירא על כל סחר לתתון כסטרא לת ד דקלחרן. לילין תרין סליקו לעיל על כל סחר לחרנין וכלהו נטלין לסטרא נטיהו דתליה מסטרא לת. לבו לבו לחר דלקרי קדס נטין לת חד בו טמירו דקדס ולסיה לת ס סתימא. סלי נטין פכניהו על כלה לתתון וקלא הוא כפיק מכוסייהו דלילין לתתון כדין כתם נטיהו דסלי לת וכטיל תרין לתתון לחרנין נטיהו דלילין כוזירא ולסיה יא ולסתחר אל ולתסברלן כלילין לחרנין דסטר ימיה וכטיה לילין כלילין וכטלי כלהו ולתסדרן

ויקרא אל משה וידבר יי׳ אליו מאהל מועד לאמר. רבי חונא פתח (משלי ג) אל תהי חכם בעיניך יראת יי׳ וסור מרע ואמר כתיב לנגדי תמיד שויתי יי׳ כי מימיני בל אמוט לפיכך שמחה לבי ותגל כבודי אף בשרי ישכון לבטח כי לא תעזוב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת. אמר דוד לפני הקב״ה רבונו של עולם כל מי שיש בו שלשה דברים הללו הוא ראוי לישב לפניך ולהיות משמש בהיכלך ואלו הן אל בעיניו נמאס ואת יראי יי׳ יכבד נשבע להרע לו ולא ימיר. כספו לא נתן בנשך ושוחד על נקי לא לקח עושה אלה לא ימוט לעולם. אמר לו הקב״ה דוד בניך חטאו לפני ואני מוחל להם ומכפר להם ומעביר חטאתם מלפני ואתה אומר לא ימוט לעולם אלא אני מעמידך ומושיבך בישיבה של מעלה שנאמר (תהלים קיב) כי לעולם לא ימוט לזכר עולם יהיה צדיק משמיעה רעה לא יירא נכון לבו בטוח ביי׳ סמוך לבו לא יירא עד אשר יראה בצריו. אמר לו הקב״ה דוד בניך חטאו לפני ואני מוחל להם ומכפר להם ומעביר חטאתם מלפני ואתה אומר לא ימוט לעולם אלא אני מעמידך ומושיבך בישיבה של מעלה שנאמר (תהלים קיב) כי לעולם לא ימוט לזכר עולם יהיה צדיק משמיעה רעה לא יירא נכון לבו בטוח ביי׳ סמוך לבו לא יירא עד אשר יראה בצריו. אמר לו הקב״ה דוד בניך חטאו לפני ואני מוחל להם ומכפר להם ומעביר חטאתם מלפני ואתה אומר לא ימוט לעולם אלא אני מעמידך ומושיבך בישיבה של מעלה שנאמר (תהלים קיב) כי לעולם לא ימוט לזכר עולם יהיה צדיק משמיעה רעה לא יירא נכון לבו בטוח ביי׳ סמוך לבו לא יירא עד אשר יראה בצריו.

עם

עם דכמי סתיתי ווכי עם חלבי כלהון
לתסקיין ואתרון ממכוסא דכחלה ·
לכלו רשום סתו וסכרו דודים כל לחיכון
דלתתה · וכלהו שבפין כלהו לתברכו
ולתזכו כל חלין לתברכו לעילה וכמה
מתברכין ומתכסמין כלהו בריחה
דקרככה · תל חזי כמעתה דנחתה כי
לסקרחם דיוורה בחרעה קכם חל חתי
קרה בנין לחסתכחו כרכין וחדוחם
כללהו עלמין ולתתכסמ׳ הוה לכפקה מכה
כרכין לכלה · דכל חלין סית לתברכין
כדין כלהו עלמין לתברכין כחדה לתתה ומתברכן לעילה · וכי לתברכה מכלהו ·
לל כחתי לנבי לחוחי כלה · ר׳ יצחק חמר לא לזדוון קכם כבי חלה כזמכה דחלין
סית לתרוון מסקיו דנחלה דלה פסק · ר׳ יוסי חמר לכלו רשום סתו וסכרו דודים
שין כל מלדי דוכבה ולילה דלתתכסמו כלהו ולתברכו כחדה דהה מסשדתה דמלכה
מתכניין כלה · ולומתי לכלי כלהו כמעתה דמלכה לתתה וחדי למטרוכית׳ כקדמות׳
לבתר כלהו לכלין וחדלין · ר׳ לכה חמר לכלו רשום סתו וסכרו דודים חלין לחיכון סית
דקומרן נשין לחמן דכתיב כהו סכיתי סמלך מדרין וגו׳ · סתו וסכרו מסכוח יין דרוי
לכלה · ר׳ חלעזר חמר כל לחיכון דלתתה דכיון דלחיכון סית לתברכין כלהו דלתתה
מתברכין · לם חמר כלה ספור לכל דזה דמלה לכלו רשום לעילה סתו וסכרו דודים
לתתה · חמר ליה ר׳ חלעזר מלן לחיכון לעילה ומלן לחיכון לתתה · חמר ליה ולת סחיל
דל לתה עלה דלחיכון כלחדותה כחדוחה דלה מתפרסן לעלמין שין לקרון רשום
הלל זכור יובה מעדן ועדן וסהוה כהר לל מתפרסן לעלמי ולסתכמו לעלמי׳ כרשות׳
כלחדותה כחדוחה · סתו וסכרו דודים חלין לחיכון לתתה לקרון דודים לזמכין
ידיען ולל לוקימכה · לם כחיכון עלוי כתיב כהו לכילה כלה סתיב מ״ט מלן דלית
ליה גרכי דחמרה לכילה כעיל וכנין דתמן סריך חמרה דמכטרה כתיב כהו לכילה ·
וכחיכון תתלי דכעיין מקיו כתיב כהו סתיב דלה כל כטיען מקיו כעיין מכחלה
דעמוקה ועל דל כחילין לכילה וכחלין סתיב חלין רשום וחלין דודים · לל רכי
חלעזר לם דלה דודים חביבותה לחיכון לחלי לחיכון תתלי · לל לחיכון התלכין דל
לדל לל מסתכחין תדור לקרי דודי׳ ולחיכון דמסתכחי תדיר ולה מתכסיי׳ ולה מתפרסן
דל מן דל לקרי רשום ועד חלין דודים וחלין רשום חלין כרשותה כחדותה תדיר
וחלין כתיכותה לזמכין ודל סוף סלימותה דכלה כנין דלתברכה כי וכדין חדותה
ככללו עלמין · רבי חזקיה חמר לקרי כקרכין כנין דלחיכון כשדתה דמלכה
שין כל מלדי דוכבה ולילה דלתתכסמו כלהו ולתברכו כחדה דהה מסשדתה דמלכה
מתכניין כלה · ולומתי לכלי כלהו כמעתה דמלכה לתתה וחדי למטרוכית׳ כקדמות׳
לבתר כלהו לכלין וחדלין · ר׳ לכה חמר לכלו רשום סתו וסכרו דודים חלין לחיכון סית
דקומרן נשין לחמן דכתיב כהו סכיתי סמלך מדרין וגו׳ · סתו וסכרו מסכוח יין דרוי
לכלה · ר׳ חלעזר חמר כל לחיכון דלתתה דכיון דלחיכון סית לתברכין כלהו דלתתה
מתברכין · לם חמר כלה ספור לכל דזה דמלה לכלו רשום לעילה סתו וסכרו דודים
לתתה · חמר ליה ר׳ חלעזר מלן לחיכון לעילה ומלן לחיכון לתתה · חמר ליה ולת סחיל
דל לתה עלה דלחיכון כלחדותה כחדוחה דלה מתפרסן לעלמין שין לקרון רשום
הלל זכור יובה מעדן ועדן וסהוה כהר לל מתפרסן לעלמי ולסתכמו לעלמי׳ כרשות׳
כלחדותה כחדוחה · סתו וסכרו דודים חלין לחיכון לתתה לקרון דודים לזמכין
ידיען ולל לוקימכה · לם כחיכון עלוי כתיב כהו לכילה כלה סתיב מ״ט מלן דלית
ליה גרכי דחמרה לכילה כעיל וכנין דתמן סריך חמרה דמכטרה כתיב כהו לכילה ·
וכחיכון תתלי דכעיין מקיו כתיב כהו סתיב דלה כל כטיען מקיו כעיין מכחלה
דעמוקה ועל דל כחילין לכילה וכחלין סתיב חלין רשום וחלין דודים · לל רכי
חלעזר לם דלה דודים חביבותה לחיכון לחלי לחיכון תתלי · לל לחיכון התלכין דל
לדל לל מסתכחין תדור לקרי דודי׳ ולחיכון דמסתכחי תדיר ולה מתכסיי׳ ולה מתפרסן
דל מן דל לקרי רשום ועד חלין דודים וחלין רשום חלין כרשותה כחדותה תדיר
וחלין כתיכותה לזמכין ודל סוף סלימותה דכלה כנין דלתברכה כי וכדין חדותה
ככללו עלמין · רבי חזקיה חמר לקרי כקרכין כנין דלחיכון כשדתה דמלכה

בקלה בארעא הדה ועמו לי מקדש ואשכנתי בתוכם וכדין עלמי ותתלי לאתבסמו:

ויקרא אל משה. רבי פתח הנגעים ברלו בארץ את שמיר הגיע וקול התור כשמע בארצנו. הלי קרא לית ביה לאסתכלא כיון דכתיב ברלו בארץ מהו דכתיב כשמע בארצנו הדה בחד ארץ סגיא. אלא הנגעים ברלו בארץ לית לכון למיכון כטופין דעקרן קלה ואתיל לון בחתרא אחרא ואתרכיאו בנטופתא כד חפיק פרחין ברלו בארץ דהלי ארץ מתברכא מכוסו כדקא חזי ומלי לוהי ארץ קדישא ארץ עלאה ודלי. את שמיר הגיע עידן לאעקרא שולטנותא דרכרכי עמין אלא יפלטון בהון כיסראל כשעתא דלתקיים מסכתא. וקול התור כשמע בארצנו דא ארץ דלתתא דלאסיקו יסראל על ידא דיהושע. מלן הוא קול שתור דא הוא תייר עלאה דלזדווג עמיה כד בנה שלמה בי מקדשא לתתא וכדין לתעטר קלה בעטרוי כחתן ככלה כדא כתיב וראיתם בנות ציון במלך שלמה וגו'. כשפרא דלגדתא אמר קול התור דא תורה שבעל פה דתורה דבכתב לקרי תורה שתו שבעים לשון ואוקימנא כמה תור כלה ויקרא אל משה. ויקרא דא שלימו למסכתא ודא לאו הכי ואוקימנא כמה דלתמר וסכי הוא. תא חזי כד כתיבא סכיכתא למסכתא כתיב כלת משה אשר ר' כלת משה ודלי ואוקימנא. אלא כל רזא דשלם כלת משה כלה כנסת יסראל וכלה חד שלם ולמלכא עלאה אתמר. כיון דלתתקם מסכתא קלים משה לבר אמר לא לתתזי למיעל אלא כרעותא מיד ויקרא אל משה. מלן ויקרא דא הוא דכתיב דלים הוא הסיון כלם דכל כיתא כרעותא דילם.

ויקרא ר' אלעזר הסוף דלקרי קולו אל משה הסוף דלחיד כוס משה. סלוק פסיק ויכבר אין ויכר לפנא.

ויקרא אל משה רבי אלעזר פתח מדוע כתתי ואין לוס קרלתי ואין עוכס הקטר קטרת ידי מפרות. זכאין לינון יסראל דככל לתר דלסתכמו קלה לסתכא עמהון וקלה לסתכא כינויהון ומתפאר בהו כיסראל הלה יסראל אשר בך לתפאר. ולא עוד אלא דיסראל מסלים מהימנותא כארעא ויסראל שלימו דשמא קדישא לינון. וכד יסראל לסתלימו כעובדייהו ככיכול שמא קדישא לסתלים לה מלים יסראל לה לסתלימו לתתא כעובדייהו ואתתייבו גלותא ככיכול שמא קדישא לה מלים לעילא. דתכן דא כליק ודא כחית יסראל לעילא מלים לעילא ככנסת יסראל כחיתא לתתא אתרקו דא מן דא לסתאר שמא קדישא בלא שלימו וכלה בנין דכנסת יסראל כגלותא ואע"ג דיסראל כגלותא קלה לסתכא כינויהון ואתתייבו לכי סיפתא וקרי ואמר סוכו כניכ סוכיכ ארפא מסובותיכ ולית מלן דלתער רוחיס כדין קלה אמר מדוע כתתי ואין לים קרלתי ואין עוכס הקטרת ואין לים ולית מלן דיתער רוחיס. תא כהתוא ואמר דלסתכלל כי מסכתא קלה לקדוס ומלרי כיס מיד ויקרא ל משה ויכבר ר' אלעזר מלמד מועד לאמר: ויכבר אלעזר ואודע ליס דזמינין יסראל למיתב קמיס ולא לתמסכתא הלי אהל מועד כתוכייהו ולא לתקוי כידויהו (פי' בסדייהו) סהד ויכבר ר' שמ' אהל מועד לאמר. ואלי כל אהל מועד מעסקי אהל מועד דומיז לאתמסכ' כתוכייהו דיסראל ולא יתקייס בקיימיס אהל לסתלי אדם כי יקריב מכס קרבן

ר' חזקיה הוס סכיס קמיס דר' סמעון חס' לים הלי

הלוי דלקרי קרבן קירוב מכשי ליה לו קריבותא מלי קרבן. ולפלח ידוע הוא לנכו
מכריזין קרבן מליכון כתרין קדישין דמתקרבי כלהו כחדא ומתקטרן דא בדא עד ס' מלכרזין קרבן
דלתעבידו כלהו חד כיחודא שלים לתקנא שמא קדישא כדקא חזי לה' קרבן ליי' מלקרים
קרבן דליכון כתרין קדישין ליי' הוא לאתתקנא שמא קדישא ולייחדא ליה כדקא יאות
בנין דיתתכאו רחמין בכלהו עלמין. ושמא קדישא דאתעטר בעטרוי לאתכסאה
כלה וכל דא בנין לאתערא רחמי ולא לאתערא דיכא ובנין כך ליי' הוא ולא לגלדים.
ליי' לכן נריכין לאתערא רחמי ולא לגלדים. רחמי כשיכן ולא דיכא. תמר זכרם מולקי
דשמיולכא ורוזקא מלין חלין ודא כרירו דמלה. תכל לא כתיב זכרי גלדים רוק
כשברה לב כשבר ובדכם גלדים לא תבזה. זכרי גלדים כתיב ולא זכרי ה'. תמר
ליה ודאי הכי הוא קרבן גלדים לא כתיב אלא זבחי שלמים ועל דא אקשיתן בנפון דהא
וכיתה דא בנין גלדים הוא כטר גלורם דיתכסם ויתבר רוחא דדיכא ויתכלם דיכא
ויתגברון רחמי על דיכא ועל דא זבחי שלמי לתברא חולא ותוקפא דדיכא קדוש דכתי'
רוח כשברה למסוי הוא רוחא תקיפא כשברה ולא יתגבר רוחים וחוליה ותקפיה וכך
גם כשי כדין למיקם על מדכתא כרוח כשברה וחכסיף משובדוי כנין דסוי הוא רוחא
תקיפא תבירא. וכלא בנין דדיכא יתכסם ויתגברון רחמי על דיכא.

אדם כי יקריב מכם קרבן ליי'. תר' אלעזר אלי קרא הכי הוא ליה למכתב
אדם כי יקריב קרבן ליי'. מהו מכם. אלא לאפוקי אדם הראשון
דהוא לקריב קרבנא כד בריך קב"ה עלמא והא לוקמוה והכא מכם כתיב אלי לאדם
לאפוקי אדם אחרא דלא הוי מכם. תמר ליה ר' שמעון מפיר קאמרת והכי הוא.
רבי אלא כתם פיר מזמור לבכי קרח. אלי פיר תפלתא מעלייא הוא על כל שאר
תפלתין דזכו לפבא ליה בני קרח. פיר מזמור תפלת' על תפלת' תפלת' דאתפלג
לתרין תפלתין וזכו בני קרח לפבא לה לכנסת ישראל ופבאה דכנסת ישראל קא
אמרי ואלי הוא דכתיב גדול ה' ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו יופי לקרי קב"ה
גדול בזמרא דכנסת ישראל תפלתא עמיה ב"ה בעיר אלהינו הוא גדול בעיר שדימ
אלי עיר אלהינו. תמר ליה רבי יהודה אלהינו אלי בשי הכא. אל הכי הוא ודאי הוא
עיר דאלה אלהינו ותפלתא הוא דישראל. אלי מפלא. תפלא דמלכא כלא
מטרוכיתא לאו הוא מלכא ולאו הוא גדול ולא מהלל. ובגין כך כל מאן דלא תפלא
דכר ונוקבא כל שכחת [illegible] הוא כללא דאדם ולא עוד אלא דלאו לייסי
כדאי לאתברכא. כתיב ויסי הלים הסוה גדול מכל בני קדם ותבין כספרא דרב
המנוכא סבא דכת וזנו כדחילו דקב"ה הות כוותיה ומסטר לאתתיה לקרי גדול. לוקי
הכא גדול ה' ומהלל מאד. וכמה הוא גדול הדר ואמר בעיר אלהינו הר קדשו ובגין
כך תפלתא דא כשבי. ואי תימא למאי לא כתיב כי טוב כשבי. בגין דזמינין
לאתפרשא ורזא דמלה לא טוב היות האדם לבדו בזמנא דליסו לבדו לא טוב כתי' ועד
לא כתיב כי טוב כשבי. גדול ה' ומהלל כדקאמרן ופה נוף משוש כל הארץ תפלתא
דזוגא דילהון. ופה נוף דא קב"ה ודא נדיק. משוש כל הארץ כדין הוא אלוקותא דכלא
ובכנסת ישראל אתברכא. אלהים כתרמכותיה מודע למסגב וגו'. אלין תיכון כ"א ואחד

דתמן

סנד מדסרט
יקריב לכסא
ין דה נבי בפא נשא

דתמן כמאתת דכל כרכין בניסותיה דמדותיה · מתמן כפקין עד דהלי דרגא דלקרי
נדוך ומתמן לתכנסו כר כרכין לכסמל להלי שור קדוסך ולהתברכה מתמן · כי הכא
המלכים נועדו · שין כל כתרי מלכא ככללא חדא ולאחתר לאחרא מלין אלין בלקין · תא
כמעתא דכר כם מתקן עובדוי עד דקרכתא כלא לתכסם ולתקרכ ולתקטר לך כדא
כיחודא עלים · הדא הוא דכתיב לדם כי יקריב מכם · כי יקריב לקטרא מלין כדקא
חזו · תא לדם כי יקריב לקרבנא דהן לדא לתכסיב דהא קרכנים לאו קרכן וכרכן
לא מסתכלן לגבים לא לעילא ולא לתתא · מסתמא דכתיב לדם כי יקריב מכם קרבן
דלאו היסו לדם ולא כללא דדם הוא ובכיהתא לא טריך אלוסי בגין דליסו פגים
ולקרי כעל מום ומאני דמומא לתרקקא תכלא כב למדכתא לקרכא קרכנא · וכדכ
ולכיהות לוכמן דכתיב ואנא הם מלפני ו׳ וכגוני כך כתיב לדם כי יקריב מכם קרבן
ליו לדם דלא אתכתו דכר וכוקבא סלי חזי לקרבא קרכנא דא ולא לאחרא · ואמר רבי
לכא לא בעב לקומום לכדב ולכיסו סכי הוא ודלי לכל קטרת עלמא הוא מכל קרכנין
דעלמא דעלים לתברכן עלאי ותתאי וקרכנא דא לעילא מכל קרכנין ולא לתחזון
ליכון לקרבא דהא לא לתכסיבו לקרכנא לא לתחזון כל אכן למלין עלאין דיתברכון
על ידויהו · ואי תימא ואנא הם מלפני ו׳ ואתכל לותם לאחרי · לכר כם דלתתא קמי
מטרוניתא לכסדרא לם דהא מלכא לתי לכיתא ויסדי כם כמטרוניתא למחדי עמה ·
אתא לקמי מלכא אמר מלכא סהוא כר כם דליסו מאדי דמומין · אמר מלכא לאו הוא
ידקא דלי דעל ידוי דהלי כגוב לישוב למטרוניתא · אלכסי אתקטת מטרוניתא כיתא
למלכא · כיון דחמאת דמלכ׳ הוא זמין למיתי לגבה והוא כר כם גדיב לאסתלקא מלכא
מכם כדין פקידת מטרוניתא לקטלה להוא כר כם · כך כומכא דעלמא כדא ואכיהות
וקטרת ביד״ו חדת מטרוניתא ואתתקנת לקבלת למלכא · כיון דחזת מלכא לכון
נכרין כבומין מאדי דמומין לא כעא מלכא דעל ידויהו ייתי למאדי עמה ואסתלק מכם
כך אמת מטרוניתא דכגוניהון אסתלק מלכא מכם מיד ואתא הם מלפני ו׳ ואתכל
לותם · וכל דא בגין דמאן דלא אתכסיב הוא פגים מאדים דמומין קדם מלכא קדושא
דמלכא אסתלק מכים ולא אדים בפגימו · ועל דא כתיב לדם כי יקריב מכם קרבן
מאן דלקרי לדם יקריב ומאן דלא לקרי לדם לא יקריב · מן סכסמם · כלל · מן סכקר
ומן כגלן פרט · לכתר לולין דכשרין למוכל ולא כשרין למיכל לאסור לקרבא ולאתר
לאחרא לאסתליקו ליכון דכשרן · אם עולה קרבנו · דכי חיוב אתא כי לא מאכתי
מאכותיכם ולא דרכיכם דרכי · כי לא מאכתי מאכותיכם מאכותיכם מאכתי כתיב אסר
בלא ו׳ · תא חזי מאכתא דקדשא הוא עלאה ורזא דכלא ומסתיא מאכתא לתתאי ומסתיא
אדין ואכילין לאתכתא שמא קדישא ולאתקבא ליה כתקוני כדקא יאות · ומסתיא
מאכתא לתתאי ובפיק סקוי דנהרא דעדן לאתקבא כלא ומסתיא מאכתא קיימין
עלאין ותתאין ומסתיא מאכתא מזתכא תורא מכתב נתורא מכעל פה · מאכתא
דכר כם סיא ריסא דכלא ומסתיא מאכתא לתתכסיו לאדין ומכילין לאסטלקא אדיי
כסדי עלמא וכעלמ׳ דלתי · ומסתיא מאכתא לתתכיד ובפיק זמין למיתי ומכילין
ליס ולכלא ומסתיא מאכתא לאתכתו עכדות חטאות וזדוכות עד גאולא · ואל דא כי

לא

לה מחשבתי מחשבותיכם · וכנין כך ריפח דכלה כתיב לחם שולה קרבנו מן הבקר ולה
בקר ומלן ליהו כר כן בקר ליהו דליהו דכר · רבי ונחק לחר מן הבקר לחם וחזר
ופירם זכר תמוי קריבנו זכר ולה נקב דלה דכר לחתחודע לשולה ונוקב לחתחודע
לחתת · וכן מן הכלן מן הכבשים ומן העזים · מלן דלחתו לעולה כלהו דכר ולה נוקבה
בנין דשולה עולם על הלב על הלב ודלי לחתחודע מלן דקלוים על הלב · וכנין כך
פלגה לשולה וכלהו דכר ועל דה פתח קרה כרים בשולה יתיר מכל שלר קרבנין דלה
מחשבה ריפח דכלה ·

אמר ר׳ יהודה לי הכי בלחתר דמחשב׳ לשולה בעוף לקרבה לחלי לחתת
יתיר · לה הוה כדלים · לחתה לקמיה דר׳ שמעון לחמר ליה ריפח דכלה
מחשבה הוה וסיומה דהוה מחשבה לחתר דלקרבי בקר ומלי ליהו הוה סיומה דגופה
דמחשבה לעוקבה כך מחשבה דכר כם ריפח דכלה סיומה דהוה מחשבה כד לחתעביד
עובדה לימתי בקר הלה הוי חושבני לון וכועלי רע ליחתי על מחשבותם לגור הבקר
ועשוהו ועד להוה לחתר דמחשבה לחתליק ונפיש עובדה מתקרבה לסיומה דמחשבה
ודלי · רבי לחמי הוה לזיל בלחרחא והוה עמיה ר׳ יהודה עד דהוו חולי לחמר רבי
יהודה לח לחתיבון בתולת ישראל בעולם דלחתברך מן שבע דלקרי בת שבע ולוקמוה
בכמה לחתר · ובתולה ירחץ׳ ברכות בניכם · ולח לכתיב ולחתם בן לדם לח קיבם על
בתולת ישראל ודלי עלם לחתמר על בכסת ישראל ודלי קלזוז מכלה דכתיב כפלה לה ב׳ בפרק נאלה נלעד הנפ׳ ק
תוסיף קום בתולת ישראל · ודלי דקלי לחמרי כלהו מבריוה כמלה דלה ספיר הוה · לבל
לי פרשתה לחתר בלרם בחמם הזיכן לחמרי הכי לבל בלי קיבם לחתמר ולח קרה
לובח · לחמר ליה ודלי הכי הוה ולח קשיה לי הלוה מלה יתיר מכלה ולחתיבן לנבי דר׳
שמעון בחזוכן לבפין · לחמר לי מחיזו דלבפך לחתחודע מה דכלבך לחמיה ליה ודלי
דלבפי ולבי סוין · לחמר לי לימה לי מלך · לחמיה ליה כתיב כפלה לה תוסיף קום בתולת
ישראל מלן דלית ליה רוגוז בדבריהו ובפקה מוכיה לה תהדר לפלמין · לי הכי ונו
לבנין דלחתרבו עמה · לחמר לי ולה סגי לך מה דלחמרו כלהו מבריוה · לחמיה לה
מחשבה מלייהו ולה מחשבן בלבלי · לחמר לך מה דלחמרו מבריוה כלה משור ויחות לבל
ונו לדרה כד רשיע לה מחתכחין ועבד לזלין ולה ידעין לחן לחתר לזלי לה לימיה ולה
לה מחלה ודלי דקלי קרה בשיה לחפדע וכלהו בלין לחיכן דחמן תה חזי בכלהו בלוחה
דבני ישראל לכלהו מוי זמכה ונקה וככלהו הוו ישראל חייכין לקדמה כריך הוה ובתולת
ישראל הות תבת לחתר׳ בסיוה זמכה דגוד עלה · והחתה בגלוחה דה כתרלה לחן
הכי דהה היה לה תיתוב הכי כזמכן לחתרבן והלי קרה לובח דכתיב כפלה לה תוסיף
קום בתולת ישראל ולה לה תוסיף להקיים לה כתי׳ מתל למלכה דרגוז על מטרוניתי
ולחמרי לה מהיכלוה לזמכה ידיעה כד הוה חשוב הסוה זמכה מיד מטרוניתה הות עשת
ותבת קרי מלכה וכן זמכה חד ותרין ותלת זמכין · לזמכה כתרייתה לחתרקת מהיכלה
דמלכה ולחמרי לה מלכה מהיכלוה לזמכה רחוקה · לחמר מלכה הלי זמכה לחי הוה
כלחר זמכין דהוה תיתי קלחי הכי מלה מלכה לחיזיל חם כל בני היכלי ולחתבע עלם ·
כד חטה לבבה חמה לה דהוה מבוכת לעפרה · מלן חמה יקרה דמטרוניתה בהוה

זמכה

זמנא וכעותין דמלכא לקבלם עד דתחויד להם מלכא כידוני ותוקיס לם ותתיה להיכלים
ותומי להם דלה יתפרם מיכם לעלמין ולה יתרחיק מיכה׳ כך קבם כל זמנין דכנסת
ישראל כגלותה כד סום מטי זמנה סיום לתיתית וסדרת קמי מלכא׳ וסמתה כגלותה
דה לאו סכי הלה קבם ויחיד כידהה ווקים לם ויתפיים כהדם ויתיב להיכלים׳
ותה חוי דסכי סום דהם כתיב כפלם לה תיסיף קום׳ ושל דה כתיב כיום סהום תקים
תת סכת דוד הנופלת היא לה תוסיף קום כזמנין לחרכי לכל לחי תקים תת סכת דוד
הנופלת מלן סכת דוד דה כתולת ישראל הנופלת כמה דכתיב כפלם ודה היא יקרא
דכתולת ישראל ותוסכחתה דילם ודה לולינהא כסניא סעתה׳ תמר ר׳ יהודה ודתי
מלולתה על לכתי ותתיסבא ודה כרירו דמלם ותלה תהי כמלם תדה דם זתה רוחכא
לם׳ דתכינן תמר רבי יוסי זמין קבם לתכרז על כנסת ישראל ויומא סתנערי מעפר
קומי סכי ירושלם׳ כמלן דלחויד כידה דחברים ויומא סתנערי קומי כך קבם ויחיד
כם ויומא סתנערי קמי׳ תמר ליה ר׳ לחא וכן כל לחינן כבי סיב כלה דמלכא כליסבא
דה פתחין סבד קומי תורי כי כא תורך הם מלכא הכא ודתי כדין סנא יקרא ותדוותה
דכלה כד מלכא לתפיים כהדם׳ כתיב ותבא בת שבע ל סמלך סחדרם בגווכ׳ דה ככל
חיכון וזמנין חיסי לתת לנבי דמלכא וקמת קמיים סבד ותבא לפני סמלך ותעמד לפני
סמלך׳ לבל כזמנא דה לאו סכי שלם מלכא יתי לנבא ויתפיים כהדם ולתי לקבלם סבד
סבם מלכך יכא לך ודתי ולה תת לנבים׳ וכא לך לפיים לך׳ יכא לך לתקמלך׳ וכא לך
לתזלמא לך ככלה יכא לך לתעלחם לך להיכלים ולתזדוגא עתך זונא דעלמין׳ כדה
ותרסתך לי כתומכם׳ עד דסנו תזלי פגע כסו ר׳ לחא תמרי הם מתרים דתכמתה לתי
כקבל לנפי זכיתה׳ כד קריכו כהדים לסתתיים מקסטורה דקופטרה וכתת גבון׳
פתח ותמר ויסי קול סשופר הולך וחזק מאד וגו׳ ויסי קול סשופר הכה לפליגי
ספרי קדמאי וכלסו כתב מלם לתתקשו׳ קול סשופר תרי קול חד סשופר תרי׳
ומלן דדייק דלה כתיב ויסי סשופר הולך וחזק תלה קול סשופר קול דנפיק מסופר
דודלי סופר לקרי כדה יתקע כשופר גדול ודתי ליסי שופר דכיס נפקין עכדין
לחירות עלמין וסה לוקמוס׳ ומלן דדייק דיוק דכלה חד כגון דכתיב קול סשופר
קול דלקרי סופר׳ ומכלן דלקרי קול מסם דכתיב קול גדול ולה יסף׳ ותתי קול
לקרי שופר ושל דה קול סשופר הולך כתיב׳ הולך׳ לזלן הולך ולה תיתיה לסר סיכי לו
ליסראל יורד מכעי ליס׳ תלה לוריית מסכת כפרק ומתתר דה דליסו כללה דכל
סלר לתיסיכתכד וסתכלן מלי ושל דה לוסי קדמאי דסיתין מסתי לתר סוו ודה סוא
רוח דמלם דכתיב חרות על הלוחות תל תקרי חרות תלה חירות חירות ממם לתר
דכל חירו כים תלוך׳ ותה לית לך מלם דלתרין כלסו חברייה דה סכי ודה סכי
כלוריתה דלה תזיל כלה לתתר חד ולמכועה חד לתכנם וסולך כלה כל סכתלי הולכים
ש סיס וכתיב סכל סולך ש מקום לחד׳ וחזק מאד כתם דתכוכן כלי מחזיק לרכשים
סתם׳ וחזק מאד דלית לך מלם דלוריתה תלמא לו תכירה דכד תסתכל ותבדא כה
דלה תסכח לה תקיפא כפטיזא דמתכר טיברין ותי ליסי תלמא מיכך סוא כתם
דלוקמוס דכתיב כי לה דכר רק סוא מכם ליסו ושל דה וחזק מאד

כתיב

כתיב משה ידבר והאלהים יענינו בקול. כלומר דאף לתכלית מלין עליון הוה לוקמוה
לשלשי יענינו בקול בקולו של משה כהוגן קול דלחוד כתיב משה. הכא הוה לשמתכלית
דהא הכא כתיב ויקרא אליו. והכא כתיב משה ידבר. הלא הוה דאמרי
בגין דכתיב ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים ועל
דא משה ידבר והשלישי יענינו בגין דלא לשתכח מלה באוריתא מפומא דמשה כלהודיו
ודא הוא דלוקמוה קללות שבמשנה תורה משה מפי עצמו אמרן מעצמו לא תניכן
שלא מפי עצמו. הללו מפי הגבורה והללו מפי עצמו מפי ההוא קול דלחוד כתיב דלקרי
הכי ובספר מלך. ובספרא דלגבי דכתיב דבר אל משה דלעג דאוריתא מפי
הגבורה לתמר כלה מפי עצמו אל משה כמו כן אתמר ואתי לישנו כגון קללות שבמשנה
תורה ולבתר לתבלין בגבורה אלהים משה ידבר והאלהים יענינו בקול. משה ידבר
דא קולו של משה. והאלהים יענינו בקול דא גבורה דאודי ליה לסהדותא דא קללי
יענינו בקול בהוגן קול דמשה. ומסתמא מאן דפתח כאלו דאוריתא הכי לאחדי
כולן ליה. לומר כתיב ואתן דפתח לפתח ויחתם. ותבנו:

פתח רבי אלעזר ואמר כתיב וכת כהן כי תהיה לאהרן ולבניו זרע הוא לה ונו׳ ס׳ מצות ל׳ עשה
זכאה חולקהון דישראל מכל עמין עלמא דהא קב״ה כד כרת עלמא לא כרת
ליה אלא בישראל בגין דיקבלון אוריתא כתורה דכתיב ויתרכון בכלא ויסתכמון
זכאין קמיה. תא חזי כד אסתלי ההוא עלמא כתיב בישראל כגונא דלעילא והוא חולקא
לתתעין בארעא ורומיהם מטי עד גוא עמיקא בעא קב״ה כריך הוא לאהלמא בסתימא
קדישא מעילא לתתא בגין דיתחזיד ויתקשר דא בדא קדא הוא דכתיב ויכר ו׳
אלהים את האדם עבר מן האדמה ונומר למהוי קשיר דא בדא ויסתכם אליב כגונא
דלעילא ויפלס ויתקן נרמיהם הכי ובגין כך כרת ליה דכר ונוקבא למהוי אליב. ואיתתי
לקרי כך כם אליב כגונא דלעילא. כמעשה דאודוהי ככת זונו כאחדותא בחדוותא
כרעותא ויפיק מהם ומנוקבהם כן וכת וכדין הוא כר כם אליב כגונא דלעילא ואהלי׳
הוא לאתתא כגונא דשמא קדישא עלאה וכדין אתקרי שמא קדישא עלאה עליה. וכר
כם דלא כעי לאהלמא שמא קדישא לאתתא טב ליה דלא אתכרי דהא ליה חולקא
כלל כשמא קדישא. וכד כפיק כשמתים מהם לא אתאחד׳ ליה כלל דהא חזאר דיוקנא
דמלכא עד דאתקשרת ואתקנת בכלא כהלין וכת כהן כי תהיה לאהרן ולבניו. וכת
כהן דא כשמא קדישא דאתקרי כרתא דמלכא דהא לוקמוה כשמא קדישא מזונהא
דמלכא ומטרוניתא כפקת וכניכי כך נופקא לאתתא מדכר ונוקבא חוק הכי כשמא
לעילא. כי תהיה לאהרן מסתמא נופקא לאזדווגא ביה ומית. ונרומם לאתרכת מסטרא
חולקא דשמא קדישא. וכל כך למה כגון דזרע הוא לה לאתכאה כגונא דלעילא
ולאתקשרא בשמא קדישא. ומכה אל כית אביו מאן ומכה. ומכה סתם לאתקבא
כמלקדמין וכדין ומכה אל כית אביו דא קב״ה. כגוניה כקדמיתא. מלחם אביו
תאכל לאתעגנא בשמא דמלכא. מכאן ולהלאה וכל זר לא יאכל קדש. מאן סוף
זר הוה דלא לוקים שמא קדישא לאתתא ולית ביה חולקא. לא יאכל קדש לית ביה
חולקא מעגונא דלעילא דלית ביה אלא אביו מכלה דביה אכיל לעילא עגונא

דקב״ה

דקכ"ם הוי וסלי עכו"ג שריק בשתר דשרי כל ריחק דקרכנא הוא סלוק · תל כשעתל
דשתבא מאכל לתתל לשתבא חוכא דלשילה · למלכל דלתקון שעודתל דילים ולל
לתקל לעבדוסי · כל לתקל לעבדוסי לכיל הוא שעודתל דילים ולוכון לכלי שעודתיוסי
סל"ד לכלתי ושרי שם דכשי דל שעודתל דמלכל · לכלו רשים סתו וזכרו דודים דל
שעודתל דילסי מריחל דקרכנא · בגוכי כך לקרי ריח ניחם ליי · ריח לעבדוסי כיחל
ליי · מלתר דשכוכל דשתיקל לשתבא · ועל דל שעודתל דמלכל לתעבב בגין כשודת
דעבדוסי · וכגין כך ישרלל מפרכסי לכיסין שבשים תמוכן · ומשודתל דמלכ מלן
לכיל · תלל לוכון כשמתין דכדיקייל · תו פתל ולמר שכם מם טוב ומם כשים שבת
לחים גם יחד · זכלין לוכון ישרלל דלל ויהב לגן קדשל כריך הוא לברכל לו לשליחל
של ישרל לחידין כיום והוא לחיד כשוומחכיוחל דילהן קרל לגן קכ"ם עבדין סל"ד כי
ליי כמי ישרלל שבדים עבדי שם · לכתר קרל לגן כבים סל"ד בשים לתם ליי ללדיכם ·
לכתר קרל לגן לחים סל"ד למען לחי ורעי ונו' · וכגין דקרל לגן לחים כעל לזוהם
מדוריהם כהו ולל ועדי מכויהו · כלין כתיב שכם מם טוב ומם כעים שבת לחים גם יחד
וכוכיכל קדישל שכי לחר שכם מם טוב ומם כעים כ"ל ולים ל"ל יקר לת לחותו דל כ"י · וכספרל דרב ייבל שכל ולים דל קכ"ם · לשר יקר לת לחותו דל כ"י וכל כך למם
מסר הוא · מסר הוקודלי · ושל לוקמוים ועל דל שכם מם טוב ומם כעים שבת לחים
גם יחד קכ"ם וכפשת ישרלל · גם לרכות ישרלל דלתתל כדלמריכן דהל כשעת דכשם
ישרלל כחדוה כקכ"ם ישרל דלתתל שריין כחדוחל גם לוכון כקכ"ם וכגין כך גם יחד
כתיב · וכספרל דרב שמוכל שכל גם יחד לרכות נדיק בם כבשת ישרלל דל כון
אוגל חד וכלל מלם חד · ותניכן כפרשתל דשמע ישרלל וי' ללדיכו וי' לחד · מסו
לחד דל כשת ישרלל לחיוד כיום כקכ"ם · דלמר ר' שמעון זוגל דדכר וכוקכל
לקרי לחד כלתר דכוקכל שריק לחד לקרי מלי טעמל כגין דדכר כלל כוקכל פלג
נופל לקרי ופלג ללו הוא חד · וכל מתחברן כחדל תרי פלגי לתעבידו חד גופל וכדין
לקרי לחד וסתתל קודשל כריך הוא לל לקרי לחד · ורזל דמלם בשם ישרל כגוולל
וקודשל כריך הוא סליק לעילל לעילל וזוגל לתפרש ושמל קדישל לל לשתבא סליק
ולחד לל לקרי · ולמתי ולקרי לחד בשעתל דמטרוניתל תשתבא כיום כמלכל
ויוזוגון כאדל · סל"ד ויסתם ליי המלוכם · מלן מלוכם דל כשת ישרלל דמלכל כם
לתקבל כדין כיום הסוא יהיה יי' לחד ושמו לחד · ועל דל שכם מם טוב ומם כעים שבת
לחים גם יחד · וכתיב כשמן הטוב על הראש · מלן שמן הטוב דל מעם רבות קדשל
לכגיד ולפיק מעתיקל קדישל דלשתבא כסוגל כסל עלאל דיוקל לכגין לדלקל
כוכיכין והסוא מצא כגיד כרישל דמלכל ומריזים ליקירו דדקל קדיש ונתתין כגיד
לכל לוכון לכוסי יקר דמלכל לתלכם כסו סל"ד סיורד על פי מדותיו · על פי מדותיו
ממם ולגין לוכון כתרי מלכל דשמים קדישל לשתבא כסו · תל מזי כל כגידו וכל קיומו
דעלמין לל כחות לברכל אלל על ידל דלגין כתרין קדישין דלוכון שמל דמלכל
קדיש וכגין כך סיורד על פי מדותיו ע"י מדותיו ודלי כלל על פי הארן וכגין תהיה
כך על פי מדותיו כחות וכגיד לכלסו שלמין לשתבא כרכסן לכלל · ותל מזי הלי שמן

טוב לה זמין עד הסוף זמכה דמולכה דלתתה הוא מלוק ואתערבן דין כדין הסה סמן
וקטרת יסמיה לב סמן למעלה וקטרת לתתה כדין הוא מדוחה דכלה ר׳ לחמה ור׳ יהוד׳ יסוד
זקיפו דין ויהודו לר׳ לבה׳ רבי לחמה פתח ויכה הלדיה ג הכיילך כחלוס הלולם וכתי׳
ויאמר הלין הלדים כחלוס גם חכמי ידעתי כי כתוב בכתב עזית זהת׳ הלי ויכה
הלדים הל הכיילך מלי סכה כחמות העולם ויכה הלדים ולשרלל לה הלה דין הוא
רוח הלדים לחרים ואית לך למכדם דמשה דקב״ה רם ונשא מכן עד וקדוש שמו והוא
בלחודוי מלכא על כלה מם דלמ׳ כין לשולה כין לתת׳ וסיכלה קדישה דילוס כלחמעותה
לתתקן וכתרים חזית מכשין כתרין ומכהן לתמסכו ע׳ רברכין ולתתכו על ע׳ עמין
דעלמה למהוי כל חד וחד מלוט על עמיה ועל לרעיה׳ וקב״ה ויכה ליסרל רזה דשמיה
כלחודיהון והוא מלוט על יסרלל וירושלם הב״ד כי שמך נקרה על עירך ועל עמך׳
ולית לעמה לחרה חולקה כיה כקב״ה דכתיב ורחו כל עמי הלרן כי שם ה׳ נקרה עליך
וכתיב כי כל העמים ילכו חיש כשם חלדיו ואנחנו נלך כשם י׳ חלדינו׳ וכתיב כי חלק י׳
עמו וגו׳ הלה סכי תכיכן כל חלדים דסכה סהוא חילה דלתקבל עליהם סהוא
כנוכה דלי ויכה חלדים הל כלעם לילם סהוא חילה דלתקבל עליהם׳ ואי תימה ואימר
הלין הלדים כחלוס הכי הוא ודאי׳ גם חכמי ידעתי גם חימי סכה׳ הלה לרכות קה
לתת דלף על נב דלעילה מכאי ידיע גם חכמי ידעתי׳ ואחסוך נב חכמי גם לרכות
חותך מחטו לי׳ מחטו חסר הלף כתיב מאי קאמר׳ כגון דאסתלק להו כחילה קיומה
הלה הכי חוליפה כחוביהון דעמה דלתתה לתתנוס למעלה׳ כחובי עמה דלתתה
לתעבר רברכה דילהון דלעילה מן אזולטנים סהב ואתעבר נב חכמי חותך דלעב דלעילה
מכאי חלוט מלתה נב חכמי לרכות לגרמיה׳ מחטו לי בגין דלה לתסתכמו נכאי כהאי
מחט דכעין כספרה דלה תגרום לי לת כחוכך למעברם לי מסולטני ויקונגכי כלב
ולקן כם כהכי קונין דכעיטין כספר׳ מאי מסמע מסמע דכחוכי כמי מכב עכדין פגימו
למעלה ומאי חיזו כלב וכפסעכם סלהם לחמכם ועל דה קרכן לתקריב׳ מאי קרכן הלי
דקאמרן דכתי׳ וכפסעכם סלה לחמכם דהם חטלה נרים פירודה כחוכים קרכן דקריב
סלהם עלמה לעלמה תתלה ולתעביד כלה חד׳ חתו רבי לכה ורבי יסודה ואודו ליה
לר׳ לחמה׳ פתח רבי יהודה ואמר עכדו לת י׳ כשמחה וגו׳ עכדו לת י׳ כשמחה
סולחנה דכעי כר כם למכלה לקדם׳ כריך הוא כשמחה כחדוותה כרשותה דלכה כגין
דיסתכה סולחנוהי כשלומו׳ ואי תימא סולחנה דקר כנה סכי הוא׳ לה לסכפר׳ דהה
סהוא כר כם דעכר על פקודה דמלריה על פקודה דלגרית ואת לקמי דמלריה כמהן
לכפין יקום קמיה הם ודאי׳ כרוח תכירה כרוח עטיה הן׳ הוא שמחה הן הוא רנגם׳
הלה תמן תכיכן סהוא כר כם דאטו קמי מלריה ושכר על פקודי ואתי לקרב קרכנה
ולתקנה גרמיה כרוח תכירה כרוח עניה ואי כבי ספיר מכלה הל שמחה הל רנגם לה
לסתכה׳ הלה כמאי לתתקן כהכהו כהכי ולימרי דהל לימון לסלימו שמחה ורנגם
כניהם׳ שמחה כסכה לתקיים כגין דהוה רחיקה מן דוכה תדיר וכהנה כשוה
לסתכחה תדיר כלנפין כהירין חדלן יתיר מכל עמה׳ ועוד דהל כתרה דלוקה׳ ולילן קיומין
הנגם כלילו וסכי הוא דהל לולו מסתכלי על סיר לעלמין כמה דלוקה׳ ולילן קיומין

עליהם וכיה לעתידים פלאתה לקבל. כתיב קדוש עליהם וכתיב מילין כמדותיך כרשעתך
ליה לית מאן דיקדש כדקא יאות ולית מאן דיבריר. כדין כתיב לשון כי יי׳ הוא מחלדים. דלא
הוה קדמוי מאן דיקבל לקרבא רמחי כדיבא ומתכפס כלא. המתא דלא לעתיכא קרבא מלך
דקשי מקמי מלריס ותב לגביה ודלי אמרו דכפתא כשביבו בכביים ברוח תביר סיחך
מלוקים מחסה ורכבם הם לא לעתכמו נכיים. דלא סכי לוקמוס דתוסכמן דמלריס
מחדותא דלוריתא ורכבם דלוריתא דא הוא מחסה ורכבם. והא תכיכן ולא מתוך
עכבות וכו׳ דלא יקום כר כם קמי מלריס כשביבוהם לא יכיל ומאי תקכתים. דלא
רזא דמלה הא תכיכן לשולם וכבם לדם מעור סכי פתחים וכו׳ ובלי בלותים. ההל לעמל
מזוזות פתחי סכי פתחי ס״ד שלא לומר מיעור סכי פתחים כלון רמז למה שהוא דוד מלא
מלריס דלעוכם לוכון מעון ומכון דלוכון גו לגו מירותא דדרגין חסד ופחד ולוכון
פתחין דעלמא. עד לנטריך כר כם דיתכוון בכלותים לקבל קדם קודשין דלוכון מחה
קדישא ובלי בלותים והכהו תלון כ׳ כתרין. ולית דמתכי דכי מחה דלא כנסת ישראל
ומחה הא לוקמוס כדכתיב כי כמחה תבלו וגו׳. וזמינן ישראל לכפקא מן בלותא
כהלי מחה ומאי לישי כנסת ישראל. ועל דא עבדו לה יי׳ כמחה כמה דכתי׳ כזלת
וכא לסרן לל הקדם וכלא חד. כלו לכניו כרכבם דא עלוכו דילה דמחה כלב ורכבם
כשה ודא הוא עלוכו ויתיר ועלוכו דהלי מחה הא לעתודעא והא ודיע ודא הוא
תקוכא דכר כם לקמי מלריס כדין דעו כי יי׳ הוא מחלדים וכלא כחד מלה לתיוב דכעי
לכתר ליחדא מחה קדישא כדקא ויאות ולקשרא דא בדא למהוי כלא חד ודא הוא
פולחנא דקב״ה. תמרי ליה רבי אחא ור׳ לכא ודלי אכי הוא זכאה מולקהון דצדיקיא
דמתחדלי בחורייתא וידעי תרוויהו דקב״ה. קמו ואזלו לחתריהם דרבי חכיא נ׳ מילין. פתח
ר׳ חכא ואמר ואלי כרוב מסדך חכא כיתך הכי לוקמוס דלא לכעי ליה לכר כם למיעל
לבי כניסתא חלא לו לומלך בקדמיתא כלברסם ויבחק כגין דלוכון תקיכו בלות לקמי
דקב״ה ההל יבחק ובעא לילכלא גן כרישא ויעול לבי כניסתא ויבלי בלותים כדין כתיב
ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר.

אם שולם קרבנו מן הבקר. אמר רבי יוסי מאי שכיח מן הבקר לשולם ומן
הכאן לשולם ומן השוף לשולם לו כלא חד לו שכויח דא מן דא דסיפ
מן כלא אתעביד חד מלה. דלא מלון דלדבק דיהב לדא מקריב מן הבקר. ואו לא יכיל
מן הכאן. ואו לא יכיל מן השוף. דהכי כתיב ואם לדוה ואין ודו מצות דהא קב״ה לא
אטרח עלוכו דבר כם יתיר כמלה דלא יכיל. אמר רבי אלעזר כמה דהוה אטרח הכי
מקריב. אתיר דזמכין לבויה גם הוא מקרי תורת כנין דבויה תזיב ויתיר למחי
קמי מלריס. כיכמו מקריב מן הכאן כגין דרשותיה לאו גם הוא כל כך למחי מסכך
לבויה לא גם הוא ורשותיה כמוך מכלא מקרי מהו קלל מכלא ואתמודעו קרבויהון
דכלהו כל חד ואחד כלחודוהי ונקב״ה יהיב ליכא כל חד וחד כמתקלא ידיה. ר׳ אלעזר
פתח ואמר ואלי כרוב מסדך חכא כיתך הכי לוקמוס דעל ג׳ חוכי עלמא דעבד בא לעולם וכלהו
מילין דבי אחשורוש אמר ליה הא תכיכן דעל ג׳ חוכי עלמא דעבד בא לעולם וכלהו
חוכי לא אתברכו אלא כעתידי כנין דלבויה גם הוא אלא אתברכו כמסכבי מם דיהב

שוה דקלים קטן למסכני וקלים לעתידי דהם מהסתת ונפטון למתני קמיה · תמר ליה
יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי ואמרו כך בעה קלים לתפרעה מן רשיעיה ולזוכדה
להו מן עלמא כדין יהיב להו סלוס ואפלים להו כלנה · תכלתה מוי דכל כבי עלמא
לה מסתכלין קריבין למלכא עלאה כלהון מתכין דליהוי לפתחם כהו ואתן ליכון לכ
כפר וכדכ · ואת דכה ושפל רוח שין לכון מלכי דמלכא וכד לפתחם כנורת כעלמא
וכפכה לתתקף על מסכני כדין כהן נעשין קמי מלכא וקלים קריב לון ויתיר מכלא
ההלך כי לה כזה ולה סקן עכות עכי · וכדין קלים פקיד על עלמא ואתיה מותבה
לעלמא לון כפכה לעלמא · וו ליכון חייביה דגרמי סהו כך לתער מלכא לפסנחה
כעלמא על קלא דמסכני דחמכה ליסזכן מכייסו ומעלכייסו כדין כתיב סמוע
חמע נעקתו · סמוע חמע תרי זכי חד לפסנחה כקליהון וחד לתפרעה מן
ליכון דגרמין לון סהו · ההלך ומעתי כי חכון לכי וחרם לכי וגו · ועל דה כפתה
לפכלה לפתכה כעלמא זו ליכון עתידי חייביה כקליהון דמסכני לקמי קלים ·
תם דהסוה קרכה דמסכנה קלין מכלא כגין דלכיה תכיר ואיגג דחסיב למחני
לתעבר מכיה דסה די ליה כנערים וכלכני כיתים ועל דה כל קרכנה וקרכנה
כל חד וחד כלחודוי לפתמודען כלהו לגבי כהנה · שובלה כסהוה עתידה דקריב
קמי כהנה תרין יוכין כל חמה ליה כהנה לחמר ליה לאו דידך הוא סלי קרכנה ·
לתה לכיתיה והוא עציב · לחמרו ליה לחוי לחמי לת עציב לחמר להו דלה קריב לי
כהנה קרכנה דילי · לחמרו ליה ומאי ליהוי · לחמר להו תרין יוכין · לחמרו ליה והא מן
מסכנה ליהוי ולאו דידך דסה כתיב וסה כל הוא ואין ידו מסגת וגו׳ שה קריב קרכנך
לחמר להו מאי ליהוי · לחמרו ליה חד תורה · לחמר להו ומה כל כך חמירה מסכנה
דפטהה כדרכה לה לסלק על לכלי מסכנה דפטהה · מכאן ולהלאה מה עבד כל
יומא לפתדל כסחורתה וכלילה הוא כהיה כל לתער הוא קרי לאחוי ולוליהו ליה
מלי דלחורתה והוא לעי עד דסליק יומא לפתכה דלולף לורתה והוו קלרו ליה
יהודה לחרף · יומא חד לוערע כיה ר׳ יוסף סכה והוא פרים כבסני פלגו למסכני
ופלגו לסחורתה על יומא כהיכון נכרין פריסי יתין והוא יתיב ולעי כחורתה ·

פתח ואמר ויקמר סחול ב הקבי מלן הוא קרי חלין כבי יתרו חמוי דמסה דעבדו
קכה כמדברה כהלי דרור כלה ודרור קן לה כגין למלעי כחורתה דחורתה לה
כעיה תפבוקין ולה סחורתה חלה לחעלה כס ומאי ולולי כגין כך כטלו למדברה
מיריהו ההלך וכבי קרי חותן מסה כסעו מעיר סתמרים וגו׳ · ולתה עשית חסד עם כל
כבי ישראל · כגין דלהכי למסה כביתיה ותניכן כגין דחולף פרסתה חדה יתיר
כחורתה ועביד חסד עם ישראל · לחמי קא לתה הכה מלה דה כמלחמתה דעמלק ·
חלה אמר סחול כך כפקו ישראל ממנרים מכל סתר חומין דעלמא לה הוא מלן
דחודוע להו ליסראל לקטרגה להו חלה עמלק והוא עבד כיה ליסראל ולבא קרכה
כהו ולסת לקדמת להו סלס ועברת חסד עם כלהו וכגוכי כך לית לסת כדלי
לתתכרה כהו · ולה עוד חלה מה כתיב כיה כיתרו ויקח יתרו חותן משה עולה
וזבחים לאלהים והוא לקריב קרכנה לקלים ולתה לתנייל׳ מלי קא מיירי דקרכנים

משיב קמי קב"ה וכנין דליהוי מקריב קרבנא לקב"ה כתיב ובא אהרן וכל זקני ישראל
לאכל לחם עם חותן משה לפני האלהים · לפני האלהים דייקא · מכאן תוליכנא דכל
מאן דמקריב קרבנא כד עתיד לבא קב"ה תומען לקבליה · הה קרבנא דמסכנא
משיב קמי קב"ה דהא גוף קריב תרי קרבנין לקמיה · חד חלבים ודמים · וחד בסוף
דקריב דהא ליית ליה למיכל והוה לייתי קרבנא · קרבנא קטיל מכלא תרין תורין אי
תרי בני יונה ואי לאו זעיר קמחא ומתכפר ביה · וכהדיא שעתא מכרזין ואמרי כי
לא בזה ולא שקץ עבות עבי · כל כך למה דקרבנא דעבי עדיף מכלא דהא גוף גרים
לי למהוי כעדכיה דקב"ה גוף גריס לי למהוי בהולקא דאוריתא · בגין כך פליגנא
כל נכבי למסכני דהא ליכון גרמו לי כולי האי · כמה דמסכנא אתיא חלבים ודמים
כך בסוף קמחא מרתקין ליה כמסת רבות · והכא תוליכנא דלכולו כלבר נפ
מקרב האי מנח' על המזבח ומנקת מרמסת בגין דכמה דחטאת אתיא חלבים ודמים
בסמא דיבר הרע וכל סי פוי רתיכי בסמא כך קרבנא דא כה"ג נמוכא ממש · ועקרא
דקרבנ' כנוס' דחטאת ולקרבא קמי קב"ה רשותא לכהן ורוחים ונפשים דהאי חביבא
מן כלא קמיה · זכאה חולקנן דלהוי"ה לחנן מקרבין בכל יומא ויומא האי קרבנא
לקמי קב"ה ומאי טיבו גרמייהו וכפשייהו דמקרבין קמיה ואכן כשיכן לקרבא האי
קרבנא ממש ודא כשי קב"ה ועם כל דא קרבנא דכלא עדיף בגין דיתברכון עלמין
כלהו · הה פתח ואמר ברוך ה' מכון סוכן ירושלם הללויה · וכי מכוין הוא ברוך ודא
מכשרא עמיקא עלאה הוא ברוך · אלא ברוך ה' כל נהיר סיהרא מכשירו דמסא
ומתקרבי לה' בדא ולא לעלויהו כסורא דא מן דא ולזמנין דכיהרא לתתקרי בסמא
דמלכא דכתיב וה' המטיר על סדום ועל עמורה גפרית ואש מאת ה' מן השמים · ולא
דא כלהודהו אלא לפי חד טליחא מאם לתתקרי בסמא דמלכא · לא ברוך ה' מכוין מאן
אתר לסתמודע דקב"ה הוא ברוך הדר ואמ' מכוון מאתר דנין לסתמודע דהוא ברוך
מאי טעמא בגין דכתיב כי שם הוי' אקרא הבו וגו' · תאר ליה ר' יוסי וכאה תולקך
דוכית לכולי האי וכאין ליכון למסתדלין באוריתא דכל מאן דלסתדל באוריתא כאלו
לחוד בקב"ה לסדל ולתתא הדבקים כוי אלדיכם חיים כלכם היום :

ואם וכא שלמים קרבנו · ר' יהודה פתח ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים
וגו' · הה כשעתא דכרא קב"ה עלמא כרא ז' רקיעים לעילא כרא ז' ארעות
לתתא ז' ימים ז' נהרות ז' יומין ז' שבועית ז' סנים ז' פעמים ז' אלפי סנין דהוו
עלמא קב"ה בשביעאה דכלא · ז' מחקים לעילא וככל חד וחד ככבים ומזלות ומסמים
דמסמסין בכל רקיעא ורקיע' וכלהו מאלין רתיכין אלין על אלין לקבלא עלייהו עול
מלכותא דמלריהון וכלהו רקיעין לית רתיכין ומסמסין מסכיין דא מן דאלין על אלין
מכסון כו' גדפין ומכסון כל' גדפין · מכסון כל' פנים · ומכסון כתרין פנים · ומכסון כחד
מכסון מסא דלהיט · מכסון מיין · מכסון רוחא דסלי עומס מלאכי רוממות מסרתיו מם
להט · וכלהו רקיעין אלין על אלין כגלדי בצלים אלין לתתא ואלין לעילא וכל רקיעא
ורקיעא ז' ולא ורעמא מאיימתא דמלריהון על פומיה נטלין ועל פומיה קיימין · ועילא
מכלהו קב"ה דנטיל כלא בחילוי ותקפיה · כגונא דא ז' אלפי סנין לתתא וכלהו כיסוכא כר

ז' אלפי סנין

דלאלין

דשין עלאין ושין תתאין. וארץ ישראל עלאה מכלה וירושלם עלאה מכל ישובה. ומכיורא ד' אלעזר בי' ר' שמעון נפק כל יתבי דרומא חמו בכברי קדמאי בספרא דאדם דכבי מחלק כל לישנין תרעין דכיסא דאבהתא דעלמא דאתי דמשתכחי לתתא כנוסח דלישנין דקישין דלעילא תלין על תלין ותלין על תלין. ובין כל תרעא ותרעא דקיש דמפרש בין דא לדא. ועל דא כלהו תרעי פרזמן כמסמן. וכיוהו נ"ב ובוכסס. ולית בכוליהו כריין מסכיין תלין מן שין כנוסח דלעילא מכהן בתרין לכפין ומכהן כל ומכהן בה מחזיו דתלין לתו כשין ותי תיתוח הם כל בכי עלמא מאדם כפקי לתו סבי דלא נחית דאדם הרחמן לכלהו תרעות ותוליד בנין וכמה נפין הוו ליה חלף דאדם לא מסתכח חלף בהאי עלמא מכלהו דתקרי תבל כדתמרינן דכתיב ויבו להבל תרעו. והאי תבל תחידא דרקישא דלעילא ותתחיל בסמא עלאה הה"ד והוא ים כוט תבל בנדק. בנדק ודאי. בנין כך בגוי דאדם דמסתכחו בהאי תרעא עלאה דתקרי תבל ותיכון עלאין על כלא כנוסח דלעילא. תלי טעמא כמה דלעילא לכלהו רקישי לית רק ע עלאה מכלהו ולעילא מסתכח ככה דקל"ח בה"ן כמרחה תכן ספיר דמות כסא ועל דמות הכבא דמו כמרחה דאדם דלמעלה לוש הכא בהאי תבל מסתכח מלכא דכלא ומאי לישנו דאדם מה דלא מסתכח בכלהו תתאין. ותכון תתאין מתן לתו חלף מקסטור דתרעא וסיועא דרקישא דלעילא נפקין כריין מסכיין שין מן מכהן בלכוסין מכהן בקליפין כשין תלעין דמסתכחי בתרעי. מכהן בקליפין סומקין לוכמין חיורין ומכהן מכל גווני. כך כל כריין כנוסח דא ולא מסתכחו בקיומא כד עבר סנין לו יתיר. ובספרא דרב המנונא כבא פרים יתיר דהא כל ישובא מתגלגלא בעיגולא ככדור תלין לתתא ושין לעילא וכל תכון כריין מסכיין כחזוייהו מסיועין דתוירא כפיס כל תתר ותתר וקיימין בקיומיהו כשתר כבי כשא. ועל דא לית תתר בישובא כד נהיר לתלין תמיך לתלין לתלין יממא ותלין ליליא. ולית תתר דכלהו יממא ולא מסתכח ביה ליליא כד כשעתא חדא ושרא ואתי דתמ' בספרי קדמאי ובספרא דאדם דרחמנא הוא דהכי כתיב תודך על כי מורחות נפלא תי כפלאים מעשיך וכתיב מה רבו מעשיך ה' ועל דא כלא ספיר. ורזא דא לתתכר למאריהון דהכמתא ולא למפלגי תחומין בגין דהיינו רזא עתיקא דאורייתא. כנוסח דא לית כיומא דאית כיה כמה כריין מסכיין דא מן דא הה"ד זה היה גדול ורחב ידים שם רומם ואין מספר חיות קטנות עם גדולות שם תנינות יהלכון וכלא תליא דא בדא ומתקשרא דא בדא וכלא כנוסח דלעילא וכלהו עלמין לא שלטו כלהו כר אדם וקדמת כריך הוא עליהם. רבי יהודה פתח פרים ר' שבתאי הכהן מפרש הים אלף בשנה ליומא רבא ותתרנים יומא ותתכידו כל תיכון דסוד כתרכא ותתרחים ליה כיסא ונחית בסנהלין ידיעין כלכא דיומא וכפק תחות יומא ליסוכא חדא וקומא מחיכון כריין כלהו זעירין והוו מכלי גלותא ולא ידע מאי קא אמרי. תתרחים ליה נסא וכליק לאתר זכאין תיכון נהיקיעין דמסתכלי כאורייתא וידעין סתימין דרזי עלאי. ווי לתיכון דאתפלגו עלי מלכון ולא יסתמי. מסנוך יומא כל הוא לבי רב ואמרי אלמא דאורייתא הוא בבי. אמרי ליה לאמאי קא כייתי. אמר לון בגין דעברוה על מסמכותא דאלי דרבכן ומכתפיכא מדוכא דהכוא עלמא. ואיתמר אלפיים יהי רקיע בתוך המים. רבי יהודה

תליתאה

קליתהא לא והוה הגדול והוה לקרי סלק הגדול. רביעאה הלדיס דליכון כיה לתערן
והוה ליכא תקיפא. חמשאה ידוד כללא דכל עלימו דמיתמותא ודא הוה רחמי
כעלימו. שתיתאה ושביעאה נבלות לקרון. תמניאה לא מי כללא כי סם נוס וי׳ת
סברכה חייס וגו׳. ודא נדיק דכל חייס כפקין מתמן ולקרי ידוד כלא וי׳ס הנדיק ודא
הוה י׳ זשירא דעמא קדישא. כגון כך ווין תרין. תשיעאה לא׳ ודא מלכו קדישא
דליכון כפקין מתמן לעלמא ודא הוה כתרהא דכלהו עמהן. ועס לדיד כללא ומתימא
דקדמיתא ודא הוה כתרא עילאה ריפא דכל ריפין עמיס סתיס ולא לתגליא ולתתא׳
וכספרא לגדתא עבר עמהן כתיבן כגוונא לאחרא ולכא לא תביכא הכי. ר׳אבא
פתח עורי נפון ובאי תימן הפיחי גני יזלו בשמיו יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו.
עורי נפון אין עולות דכשחטות בנפון כגון דליכון מתזבו כנפוכי לכא ובאתר דליכא
כגון דמתזכה לפתכא כלילא כזמכא דליכא לפתכא ורוח נפון מנשבא כפלגותא
דלילא כד מתערי לכפי וכבור דדוד מכגן מלגו ומתזבתן דכבי כשא מיתערי. ובאי
תימן לגן עלמיס דכשחטין כדרום כגון דליכון עלמא דכלא. עלמא דעלאי ודתתאי
ולגן עלמיו דכסטרי עלמא. עלמיו דכלא מסטרא דמס מכותא. ועלמיס כגון דליכון
עלמא דכלא כעלים לכלין מכוייהו ומתכסין מכוייהו דכא עלמא הוא ליה ולכל עלמא
כלרגא חדא. חטאות ואשמות כלכלין לכהני כגון דליכון זמינין לכפרא עלויהו
ולאשברא חוכייהו ומכל קרכני לא תכיכין קמי קב״ס כמו עלמיס כגון דלעתכא עלמא
כעלאי ותתאי ושילא מכלהו קטרת דליהו עלים מכלא ולא לתיהו לא על חטא ולא על
אשם ולא על עון לגלא על עמהם כלא עמן וקטרת יסמא לכ וסא לוקמוס. ועל דא
קטרת לא מתקרב אלא כזמכא דעמן מתקרב ס״ס והקטיר עליו אהרן קטרת סמיס
בכקר בכקר כהטיבו את הכרות ויקטירכס. וכתיב וכהעלות אהרן את הכרות כין
הערבים ויקטירכס כגון דלעתכאו עמן וקטרת כחדא. ת״ח עלמיס כלכלא הוא עלמא
וקטרונא לא לתער כעלמא אלא מכל קטרת קטיר קטירו דמיתמותא. ר׳אלעזר אמר
בלסו עשרה עמהן כתיבו והכן תביכו קדמאה לדיד דא סתימא עלאה כמהן דאמר
אלא מהן דלכא ולא לתיידע מהן הוא. לכתר אשר לדיד לכא דזמין לתתגליא
דעמא (פ״ם דעלמא) קדישא וכך כתיב כמשה לדיד בקדמיתא סתימו דכלא לכא
הוא מהן דלכא לכתר אשר לדיד לכא זמין לתתגליא. לכתר לדיד כתרהא ודא כל
לחש מתעברא ועדין הוא סתים. חימתי לתתגליא כזמכא דכתיב לך ואספת את זקני
ושרמל ואמרת אליהס וי׳ אלהי אכותיכס וגו׳ דא עלימו דכלא. ובכא הוא גלוי
וקשורא דעמא קדישא כגון כך קדמאה דכלא לדיד. תביכא יס כגון דחכמה לפיק
ה׳ וסתי׳ כיה ולא לתפרשא לעלמין מכיה ולא לוקמוס דכתיב וכהר יונה מעדן כהלי
גוכא הוא ולוסכא מלכא ס׳כיה דלתתר לכתר יה דלא מתפרשן לעלמין ׳ לשון ם׳
כהלי נוכא ס׳ סרי ו׳. והנוא כהר כפיק מכיה ולתתא תרין כגון
לכפקין מכייהו מסטרא דלכא ׳כפיק כן דהא לאחיד כה כי ולאחיד כהנוא כהר.
ומסטרא דעמא כפקת כת דליהו נהר תתאה והוי כן לתתא לכתר וכפיק מכייהו

והוה ו׳ ודלית ליכלא ולמחא ולתקא אר כיס מסיומכותא דכלא ומכיס לתזבת כרתא
מהכהא ירותא דליהוי ירית ועל דא מלן דכתי למכתב שמא קדישא ו׳ בקדמיתא קומא
חד לעולא וקומא חד בלמצעית וקומא חד לתתא והא אתמ׳ לבתר יום דלא מתפרסן
דא מן דא לעלמין כנוכא דא בנין דיסתכלו תרוייהו כעלימו דכלא לא ולא כן וכת׳
כנוכא דא יה הרי לך כל עלימו דמסיומכותא לבתר לתפטט מסיומכותא וכפקין תרין
בנין מכללא חד כאר חייהו כן כפיק מתרוייהו והוה ו׳ דשמא קדיש׳ כת כפקת מבטרא
דאמא והיא ה׳ כתרא׳ דשמא קדישא ולא אסתלימת אלא עם ו׳ בנין דמכיא לתזבת
ועל דא כתי למכתב ו׳ ולכתר ה׳ כנוכא דא וה׳ הרי ו׳ והכא אתפזטת דכפיק מכיא
כנוכא דהאי כהר דכפיק מן ו׳ בנין דמכיא לתזבת ו׳ הרי כן דכפיק מכיא לתתא ולא
מלין שין לוקוס נון מכא והא לתמרו ולכ׳ כל מטיכא למלין שין לומא נון כנין דפקדוס
דלכא הכי והכי כתי כר כם לחודהרן כשמא קדישא דיכתוב שמא קדישא כנוכא
דא ודא ליהו כדקא חזי ואי לאו לא יקרי שמא קדישא ולקרי פניס ומלן דפניס
שמא קדישא טב ליה דלא אתברי תליתאה ידוד דלקרי אלהים כמה דאתמר רחמי
וכפיק מכיא דיכא ודא דלהוה הכא כהר דכניד וכפיק מעדן רביעאה אל גדול והא
לתמר ודא גדולה חמשה אלהים וכלי לתר הוא גבורה שתיתאה ידוד רחמי עלימו
דכלא עקרא דכלא קדישא דו מסיומכותא לחיד לכלסטרין ודא תפארת ישרא׳ סביעאה
ותמיכאה נכחות ועל דא ידוד קריב כלא לחיד ככל סטרין לזמכין ו׳ אלהים דהא
קריכין לימון תפארת לגבי גבורה לזמכין ו׳ נכחות קריכין לימון תפארת לגבי
כנא ודוד לקרון נכחות והא לתמר דלאתמודען מלי נכחות מסמכי מסיומיהו כד
תמרי כה תמר ו׳ אלהים וכד תמרי כה תמר ו׳ נכחות והוו ידעין מלן לתר לתיין
עלין תסיעאה עדי דתמר לעלמא די דסא ספוקא הוא וספוקא דא לתי מן נדיק
דליהוי יסוד עולם דתמר לעולם די עסיראה לל דסא דיכא דמלכותא דיכא ודאי
והאי לגנאי קרכין דמלכא כעלמא ודא גבורה תתאה ודא ליהו נדק ואלין לימון
עסרה שמהן דקכה לקרי כהו מתקרן דא כדא כיחודא עלים ואלין לימון כתרין
קדישין דמלכא דהוא לאתמודע כהו ולימון שמיה והוא לימון וכד מתקרן כלהו
כחדא על ריחא דקטרת כדין לקרי קטרת קטורת דמתקטרין כחדא. זכאה
מולקסן דנדיקוה דידעין לרחין דלוריתא וידעין לאתמודעא כוקרא דמלריסין
עלייהו כתיב וכאו ורלו לת ככודי׃

ואם זכה עלמיה קדכנו. רס״ת כתיב עסרה עסרה סכף כסקל קדש.
עסרה עסרה למאי קא אתיא אלא עסרה למעשה כרלסית ועסרה
למתן תורה. עסרה מלמרות כמעשה כרלסית ועסרה מלמרות כמתן תורה. כמאי
קא מיירי כנין דעלמא לא לתכרי אלא כנין לוריתא וכל זמכא דיסרהל מתעסקי
כלוריתא עלמא מתקיימא. וכל זמכא דיסרהל מתכטלי מלוריתא מה כתיב לם
לא כריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי. תם עסרה מלמרות למעשה
כרלסית כדתכן כעסרה מלמרות נכרא העולם. עסרה מלמרות למתן תורה כתיב
אנכי ו׳ אלהיך. וכתיב כמעשה כרלסית והיו לוח. דא מסיומכותא דקכה

לך לקרני דכתיב ויגורו ויצעו ממי תירת ונו׳ כתיב לה ימים לך לגדים תחרי על׳ ... ...
פני׳ וכתיב כמעשה כרתות יסי רקיע כתוך ימים ונו׳ יסי רקיע שין ישרל דיכון
קולקל דלקם דמחדין כסטוח לתרת דלקרני ימים ויסיכו רוח דומכת מדת שב רכי
יוסף סכת לר׳ אלעזי לתר מה שתר עיון יסב לון קלם לרכרכין ממכן סליט ן ישרל
כתן לתר יסב לון׳ סלח ליס ויתן לותס לגדים כרקיע שמים ושפיר סלח ליס׳ כתוך
ימים כין מלגלי תורית׳ ויסי מכדיל כין מים למים כין קלם דלקרני מים מים וכין
שן דלקרני כורות כשכרים ונו׳ דלומן מים שרוחין מים עכורין ועל דת ישרל קדישין
מכדילין כין מים למים׳ כתיב לה תעשה לת שם ״ לגדיך לעוף וכתיב כמעשה
כרקעת יקוו ימים מתחת שמים לל מקום לחד׳ תח כל מלן דלומי כשתי
קדישת לשקרת כחילו פרים לחת מתחרה לשילה׳ וכתרין קדישין לה מתייסבי
כדוכתייהו כלל וכרגן מפריד לגלף׳ ואין לגלף לגלה קלם׳ וכתיב יקוו ימים
מתחת שמים לל מקום לחד לה תשוי פרודא כגין לומלה דשקרת לל מקום לחד
כדקא חזי כחתר דקשוט ולה כחתר לחרת לשקרת׳ ומאי שקרת הוא דלזלין מיא
לחתר לחרת דלגלו לימו דילים׳ כתיב זכור לת יום השבת לקדשו וכתיב כמעשה
כרקעת תדשא הארץ דשא עשב לומתי לתרכיות לרעה קדישת ולתעטרת
כעטרתא הוי לומר כיום השבת דשא כדין לתחברת כלה כמלכה לשפקת דשלין
וכרכלן לעלמין׳ כתיב ככד לת לכיך ולת לחך׳ וכתיב כמעשה כרקעת יסי
מלרת כרקיע שמים׳ מאי קא מיירי גלף לילין מלורות דת הוא לכיך ולחך׳ לכיך
דת שמש׳ לחך דת סיסרא׳ ואין שמש גלף קלם דכתיב כי שמש ומגן ״ גלדים
ולית סיסרא גלף כנסת ישרל דכתיב וירתך לה ישפק ועל דת כלה חד׳ כתיב לה
תרכח וכתיב כמעשה כרקעת ישרו ימים ארץ כפי כפי חיה ואמת לה תקטול כר כפי
לקרני שכי דכתיב ויסי שלדם לכפי חיה גלה תשוי כדגוש הלגו דרכרכי כלשי לאשרי׳
כתיב לה תכלף וכתיב כמעשה כרקעת תוכח הארץ כפי חיה למיכה מכלן לוליפכה
גלה יעקר כר כפי כאמרי דלמר׳ גלה׳ לילין חיסי כת זוגיה ועל דת כתיב תוכח הארץ
כפי חיה גלה תוליד לתתה גלף מיכה ומלן לילו מיכה דת כת זוגו׳ כתיב לה
תגנוב וכתיב כמעשה כרקעת ויאמר גלדים שפה כתתי לכם לת כל עשב זרע ז״ע
מלן דיהכות לכו ולפקדית לכו יסה לכו גלה תגנובו מה דשוי מלחרת׳ כתיב לה
תעשה כרשך עד עקר וכתיב כמעשה כרקעת ויאמר גלדים כעשה גדם כלמכו
מלן דשוי כדיוקה דמלכה לה תסגיד כו עקר׳ ומלן דלסגיד עקר כחכריה
כלגו לסגיד לעילה׳ כתיב לה תחמוד לשת רשך וכתיב כמעשה כרקעת לה סוב
סיות שדם לכרו הת כת וונך לקכלך ועל דת לה תחמוד לשת רשך׳ ויסיכו עשרה
מלמרות לחעשה כרקעת ועשרה מלמרות למתן תורה ויסיכו דכתיב עשרה עשרה
סכף כשקל הקדש תתקלו כחדה כשקלה חדה׳ וכגין כך קיים עלמה ולשתכח כיה
עלמה ועל דת ולה זכה גלמיה קרכא לקיומה עלמה כעלמה׳ גלה שוד גלף
דמכפר על מצות עשה ועל מלות לה תעשה כגין לחשלה שלום על כלה׳ כתיב
שמשל ופחד עליו עשה שלום כמרומיו הוי קרא לוקמוה מכרייתא׳ מכל שמשל דת

לכרסה דכתיב כוס כעוס תלדים תתך כתוכנו · וכתיב ומכרכם ותגלם עמך ·
ופחד דלי ונקק דכתיב ופחד יצחק היה לי · דלי המעל דלי מיכל · ופחד דלי נבריש ·
דלי יסודה דילים ממיל ודלי יסודה דילים מעמד וקלם עכיד עלמא כוכויסו דכתיב
עושה שלום במרומיו · דלי שושה שלום במרומיו דלי ועקב דכתיב תתן אמת ליעקב
וכתיב והחזת והשלום דחסו דחמת ושלום קשיר דלי כדלי · ועל דלי הוא עלומותא
דכלה ושלומים עלומותא הוא ושלמא דכלה · ומלן דקריב שלמים לחסני עלמא כשלמ׳
ועקב חיהו עכוד שלום כמה דאמרן כגין דלחיד להלי ולהלי ושלמים לחיהן כמנות
עשה וכמנות לה תעשה כהלי סטרא וכהלי סטרא ועל דלי תקרי שלמים ורזא דשלם
דכתיב ויעקב הלם תם גבר שלים · שלים לעילא ושלים לתתא · ר׳ לחא אמר כתיב
לה על תודה יקריבנו ומקריב על זבח התודה וגו׳ · מאי קא מיירי כלל והתודם
על זבח חטאת עליה עליה · דייקא ועל דא חלת מצות וגו׳ · וחלת מצות הא לוקמוה ועל
מה לחיוה · מצת וחלת כתיב חסר כגין דחטאת עליה · תלמי ר׳ חייא כתיב על זבח
תודת שלמיו דא שלמיו דכלה · שלמיו תרי תודה לתודע · ת״ל ר׳ יסודה תודה ודוע
שלמיו מהו תרי · ת״ל תרין ווין ו׳ דהויהו שלמיו שלמא דכלה · תניא ונתן תודת
שלמיו דחטיל שלמא ככלה ואתער רחמי בכלהו עלמין · תודת שלמיו · ר׳ יוסי אמר
הא דאמר ר׳ חייא סגיר דכנסת ישרא לאתברכא מיכון לחדי דחיכון שלמא דכלה ·
ר׳ יוסי אמר לאו אמר אלא מעין הא ודיע והא לאתער כמה דהוה מעלים כך הוא מקרב כההוא
גווני׳ממש · ת״ל חלת מצת חסר כמה דאתמ׳ · בלולות כשמן ורקיקי מצות משוחים
בשמן · ורקיקי מצות למאי קא רמיזן · אמר ר״ם הכי חיכון להט החרב המתהפכת
וגו׳ · כגין דכלהו לתתמכן על תרעייהו דכני כנסת על חיכון דעכרין על פקודי חוריתא
ועל דא חלת כלולת כשמן לאמשכא מזא רכות מאתר עלאה לתתא ויתברכון כלהו
כחדא מכהונא משה רבות קדשא ודא הוא יין לנסך והא לוקימנא חלי׳ מים לא זקלם בתתא וכל חיכון
וכאתר חד תלי יין ושמן ומים לנסוך והא לוקימנא חלי׳ מים לא זקלם בתתא וכל חיכון
כטוענן ועל דא חית מוס ואית מיס · יין חית אתר דחיהו טוב ואית אתר דחיהו לאעכס
דחיהו דוכא על דא מאן דאמי יין כחלמיס חית למאן דחיהו טב ואית למאן דחיהו
דוכא · מי תלי סוף כתיב ויין ושמח לבב אנוש · וכתיב כי טובים דודיך מיין ודא
הוא יין דאסטרא דחדו לכלה · ואי לא תבי אכר לאוכר ויין למרי נפש · חית יין
לאחרא דחיהו דוכא ועל דא יאות לקרבא חלין בקרבנים כגין דיתעבר דוכא
ויאתער רחמי לעכר יין ואיתי יין וכן בכלל ושמן לא תעדי מקרבנים לשלמין כר
ממכת קבלות דכתיב לא יצוק עליו שמן וגו׳ · דהא הכא לא כעוא רחמי דהא
כלה דוכא דכתיב ונכתה כטנם וכפלם ידכם · וכתיב ויתן וי׳ וגו׳ · ועל דא וזלת תורת
זבח השלמים · הם על תודה יקריבנו · ר׳ חזקיה הוא יתיב קמי דר׳ וכחק קמו כפלגות
ליליא למלעי בחוריתא · פתח ר׳ יצחק ואמר שבח ברכו את י״י כל עבדי י״י וגו׳ · הלי
שבח השלמים · הם על תודה יקריבנו · ר׳ חזקיה הוא יתיב קמי דר׳ וכחק קמו כפלגות
ליליא למלעי בחוריתא · פתח ר׳ יצחק ואמר שבח ברכו את י״י כל עבדי י״י וגו׳ · הלי
כחוריתא

תורתיך ומתדבקי בה בכנסת ישראל לעבוד לפניו לקבל כמלי דאורייתא . תפ
כעתא דאר כם קם בפלגות ליליא למלעי באורייתא ורוח נפון יתער בפלגות ליליא
הדיו ליליא קיימין ומסבחין ליה לקבה . וכעתא דהיו קיימין כמה אלף וכמה רבבן קיימין עמה בקיומייהו וכלהו סדרין לסבחא למלכא קדישא סדוה מלן דזכי ויקם בפלגות ליליא למלעי באורייתא קבה לחנית ליה כמה דאוקמוה דכתיב הויסבת בנטס מברים מקטיכם לקולך הסמיעני . וכל חיכון חוכלוסין לסילא וכל כמי תוסבחתא דמזמרין למארימון כלהו מסתככי בגין תוסבחתא דחיכון דלעו באורייתא ומכרזי ואמרי קדם כרכו את יי כל עבדי יי . לתון כרכו את יי . לתון סבחו למלכא קדישא . לתון לעטרו ליה . והסיא ליילתא מתעטרת כיה בהסוא כר כם וקמת קמי מלכא ואמרת אמי כמאי כרית לחיכא לקמך כמאי כרית לתערכא לקמך ומלן דיכון דסבחא כלא דילהון קמי מלכא . הדר ואמר העומדים בבית יי בלילות . אלין לקרון עבדי יי אלין לתחזון לברכא למלכא . וברכתא דילהון כרכתא הכי סלו ידיכם קדם וברכו את יי ונו . לתון לתחזון למלכא קדישא יתברך על ידויכו וברכתא דעל ידויכו ברכתא היא . סלו ידיכם קדם . מהו קדם . לתר עלאה
דמכוונא דבחלא עמיקא כפיק מכיס דכתיב ובהר ויגא מעדן להסקות . ועדן סוא דקדמי קדם עלאה בגין כך סלו ידיכם קדם . וכר כם דעביד כן וזכי להאי מאי קא מברו עליה ויברכך יי ימינון . לת תברך לקבה מאתר דאקרי קדם עלאה והוא יברך לך מאתר דאקרי ציון דאת ומטרוניתא תתברכון כחדא כמה דזווגא דילכון סוא כחדא לסבחא למלכא . כך מסהוא לתר דמתברכא מסהוא לתר ממש יזמין לך ברכאן הבה יברכך יי מציון ולא עוד אלא ורואה בטוב ירושלם . מאן סוא טוב ירושלם חיכון ברכאן דנפקין לה ממלכא עילאה דסהוא דרגא קדישא דצדיק . ועל דא יברכך יי מציון וכלא חד מלה ולא עוד אלא ורואה כניס לכניך ונו . ורואה כניס לכניך מפיר . מהו שלום על ישראל מאי קא בעיא סכא על ישראל . אלא כגון דאסבי שלמא בעולא דכד סוא זכי לכולי סאי אסבי שלמא לעילא ותתא . שלום על ישראל ממש ושלום מבחא סוא דעלאי ותתאי מבחא סוא דכל עלמין . ומלי דאורייתא אסגיאו שלמא בעלמא דכתיב יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום .

נפש כי תחטא ר' יוסי פתח עד סיום וכסו שלשי ונו' כמה אית להון לבני כפא לאודרא מקובי דלא לאחטאי קמי מאריהון דסוא בכל יומא ויומא כרוזא כפיק וקארי אתערו בני עלמא לבייכו לקמי מלכא קדיש אתערו לאודרא מקובייכו אתערו כמהתא קדישא דיהב בגוויכו מאתר קדישא עלאה אתמנן כמעתא דקבה אפיק כמהתא לבאתא בבני כפא אסהיד בה בכמה יעודין כמה קסטורין בגין לבטרא פקודוי ולא עוד אלא דאעבר לה בלילף ותמניא עלמין לאתעטפא ולאחזאי כהו יקרא דחיכון דאתתדלי באורייתא בפקא וקיימא קמי מלכא בלבוש יקר ולבתר הכי בדיוקנא דסהוא עלמא כהוא נהורא עלאה אסתכלת כיקרא דמלכא כל יומא ואעטר לס בכמה עטרין . כעתא דמטי זמנא לבאתא לעלמא עבדית מדורא בגוותא דעדן תלתין יומין למחמי יקרא דמאריהון דצדיקיא וסלקא לאתרא דא כאתא לעלמא

מצטער לם מלכה קדושה כשבע עטרין עד דלתת ועלת כנו נופת דבר נם ותכלת
כסלי עלמא ולסתלת כחשוכסה · תוריתה תוום עלה ולחרת ומם כל וקרה דה וכל
לסלמות לסלוים לכפרת מלכה עלמה והיה תכלת קמיה · כפה כי תחטא מה דין סוף
דתחטא · חמר ר׳ יוסי כפה כי תחטא דסדרכה לקרה עד סיפוק היום סיטא לסלי כפה
לחודהה מחוכה ותיתי לתתדכלה עד סיפוק היום עד סלה יפוק ומח דסלי עלמא
וויתי סמוה ומח תקיפה דיתבא לם מלכה דיכה לכפקה מהלי עלמא · וכסו הכללים
דה הוה רזא דמכריתה דקה לחרי כשעתה דמטי זמכה דכר נם לכפקה מן עלמ׳ עולמא
לכר נם לתעבר מכיה סהר עד סיפוק היום עד דיכסוף זמכה לכפקה מהלי עלמ׳ וכסו
סכללים דלתעבר עולמא ותוב קמי מלריה · ר׳ לעזר חמ׳ תרין עולמין לית ליה לכר
נם כל לחיהו בקיומים חד רכרב וחד זעירא ומצטכרן כחד כדין הוה כר נם בקיומיה
ועל דה וכסו סכללים כתי׳ כדין כשי כר נם לכפתכלה כעובדוי ולתקבל לון קמי מלרי׳
ומודי עלייהו כגין דקב״ה לקרי רחום וחנון ומקבל לזיכון דתכין קמיה ודה הוה עד
סיפוק היום וכסו סכללים דכיון דלזיכון כללי מתעברן מכיה ולית ליה תפיס בקולרה תזוב׳
סיה לכלל מעלייה כ״ב כזמכה דקלים לית בקיומים · ועלמא מלכה לכרין ולח׳ וזכור
לת כרלך כימי כחורותיך עד לחר לה יכלו ומי סרע׳ נו׳ · ועל דה עד סיפוק היו דכשי
כר נם לתקבל שבדוי דכל מטון ומוי לכסתלקה מן עלמא קב״ה תוהה עליה ולומר
וכפה כי תחטא · ומתצם קול אלם · וסח לומיכה לם כלומלה דמתי דלה לזקרה כי
ולסתדית כם כד כחתת לעל׳ וסוף עד ודלי מכתם זמכין דלסתדית כם לכטר פקודי
כגין כך לוחיל וכר נם הוה עד כשתתא דיתיב קמי מלכה לו רלה לוודע · לו רלה
לזכון מוכין דעבד ולסתכל כהו · לו ידע ככירורה דמלם דעבר על פקודה דמלריה ·
לם לה יניל לם לה יודי עליהו קמי מלריה מה כתיב כד יפוק מהלי עלמא וכסו עומ־
וכד יפא עומו סיולך פתחין ליה פתחה וסיולך ויקום קמי מלריה ועל דה כפה כי תחטא
כתיב · נפש כי תחטא · ר׳ לקה פתח כל זלת כתלו ולה סכתוב ולה סקרבו
כבריותך · כל זלת כתלו כל לילו עליהו מכעי ליה לילה כל דיכין דלעילה לתו עלכה
ולה סכתוב ולה לכסיכה מילולי תוריתך · מכלן לולינה כל מלן דלכסי מלולי תוריתי
ולה כעי למלעי כה כלילו לכב״ה דסה תוריתה כלה סמה דקב״ה הוו · ולה סקרבו
כבריותך · דלה למסקר כסלי לת קייום קדושה דרמים ליה לכל מלן דמסקר ליה כלילו
מסקר כסמה דמלכה כגין דסמה דמלכה לתרמים ליה לכר נם · וקרה לחרה לודי
ליה כסלי קרה דכתיב סם סכתו סם סלדיהו ונכרות כפיהו לחל זר · סם סכתו סם
סלדיהו כלה ולה סכתוב ודה הוה תוריתה דלויסי סם סלדיהו · ונכרות כפיהו לחל זר
כלה ולה סק־ו כבריותך וכלה חד מלה · מלי זקרה לכה דכרים כפיו לרשותה לחד־ה
ומזקר כסלי כרית · ועל דה תוריתה לחידת כסלי דכל מלן דכטיר סלי כרית כלילו
כטיר תוריתה כלה · ומלן דמסקר כסלי כלילו מזקר כתוריתה כלה · תה לכרים עד
לה לתגזר סה לתתר דלויסי כטיר תוריתה כיון דלתגזר סה כתיב עקב לשר שמע
לקולי וישמור משמרתי מלותי חקותי ותוריתי וכלה כגין דלתגזר ולתרצים
כיה דשימה קדושה וכטיר ליה כדקה ולות סליק ליה כלילו כטר תוריתה כלה · ינחם

חוק הכי כתיב ואת בריתי לקים את יצחק ועל דא תורתא לקרי בריתי תמן ויסף בנין
דכתר ליה להאי ברית ולא כעין לאקרא כיה זכה ליקרא כהאי עלמא וליקרא לעלמא
דאתי ולא שד חלף דקיימ תמיס בגויה דכתיב עדות כיהוסף תמו וזכה לברכת
דהאי עלמא ולברכתא דעלמא דאתי. ר' יצחק כתיב בכור שורו הדר לו וגו' יוסף
זכה בשור דאיהו קדמאה לקרבנא. אל ר' יהודה אי הכי אמאי אתברך במלא דאיבי
ממשלה כיתוכא מכאי ליה דהא כתיב ופני שור מהמשל. אל בנין דינין על תוכי דירבעם.
אל רזא חוליבא בהאי קרא דכיון דיוסף כתר ליה להאי ברי דסליק ברית לאחיד כתרין
דינין ואימן תרין דרגין לעילא כמאן לאתקרן. וחוליבא כפרס פרס לדומס דהאי
פרס חד דרגא הוי וזוגא דפרס שור לקרי והא הוא בכר שורו הדר לו וקרני רמס
קרניו והאי ולאו האי כשור דעלמא אלא וקרני רמס קרניו. קרנא עלאה הוא על כל
לאחרנין ועל דא כתם עמי יכנח יחדיו אפסי ארץ. ר' לא אכח מאמא דכל מלן דכתיב להאי
את רשום קדים לאיכון תרין דרגין עלאין לאתקרן כיה לכתרא ולאתר ליה
כיקרא עלאה. ועל דא זכה כתרין מלכו חד הוא וחד כמו. וכיון דאתמי מלכא לאתדבק
כאתים בכרית לאתיהיב מלכותא לירבעם ועל דא כרית אכיב מכלא. בנין כך ר'
אחון להאי כר כד דאוליד כר לאתקבר כאכיכתא דיהיב פתחא דכל פתחין עלאין
פתחא דלאתקבר כאתי קדישא דיהב ממשן סיהו דאתי דכפיק מסיהו רביא נטיב
קמי קבא וכאעתא דדיכין מתערין כעלמא לאנגא קבא כהיהו דאתי ומזיב עלמא ובנין
כך כתיב וכן אמוכת ימים ואל לכם כל זכר וגו' וכתיב ואם כגבורות אמכים אכא וכלא
כחד מתקלא אלקא. תאנא כהיהו דאתי זכי עלמא לאתכאמא כחסד וקיומין כלהו
עלמין דכתיב אם לא כריתי יומם ולילה חקות אמים וארץ וגו'. אם לא כריתי תיכא
יומם ולילה לחיי ארם תרין תיכין כתרין לאתאחדן ויהיכון פתחא דכל אתר כתרין
ותאנא חד דיוקא וחד רמזי ואתכאמאן דא כדא דכר ונוקבא. כאטרא דדכורא
אריך חסד. כאטרא דנוקבא אריך דיוקא. ובנין כך חד מוחין וחד אומקא כנין
לאתכאמא דא כדא כנין כך מתקאכן דא כדא. והאי כרית לאחיד כהו כיומם ולילה
כדיוקא וחסד. כדיוקא כקדמיתא. לכתר אריך כיה כחסד ולאתכאם ככלא. והא הוא
כרית דלקרי יומם ולילה דאחיד כתרוייהו. ועל דא לקרי לכרית אלא דכתי התהלך
לפני והיה תמים. ולומתי לקרי אלים כל זכה כתרוייהו כיומם ולילה. דכתי יומם ינחה וי'
חסדו ובלילה אשיר עמי ותרוייהו לאחסין לכרית. ולא לאתקיימא כיה חסד כקיומא
אלים עד דלאתגזר. כיון דלאתגזר לאתקיי כיה וזכה לתרוייהו ולקרו אלים כמה דאתמר
דכתיב וזכור ויסף פתח הלחם כחום היום. פתח הלחם דא הוא כתרא עזירא דמלכי
דאיהו פתחא לכל מזככא קדישא דאתר כתרין. וקריים דוד מלכא פתחא דכתיב
פתחו לי שערי צדק. וכתיב זה השער לי'. כחום היום. כד כהרא חסד חולק עדכיה
כמאן דיתיב כהאי. לומתי לאתקיימו כיה כד לאתגזר ובנין כך לקרי כרית יומם ולילה.
תאנא כתיב ופסח י"ה על הפתח. מלי ופסח י' על ספתא דאריך על אהי פתחא חסד
לאתכאמא וכגיכי כך ולא יתן המשחית וגו'. ר' אלעזר והא תניין ניורא כל לאתגזר
ושניל תחות נדפי דמכיכתא לקרי גר נדק ולא יתיר. גר נדק ודאי זכי למיעל כסקול כל לאתגזר

כתרא

כתרת דנדק ואת תמרת נומס ולילם דזכי לתרוייהו · אל רם אלשוך כרי לך דמו מלן
דאתי מערמת קדים ומנזעת דקמוט · למלן דאתי מנזעת כיסא ומערמת דגעלי כוסי
תקיפין · כיערלל כתיב כהו ולכבי כטעתיך סורק כלס זרע לחמת · בחמת עלמא
לאר כסר תמורים כסרס וזרמת סוסי זרמת · וכנין כך ישרל קדישין זרעא דקמוט
נזעא דלתכסמו כטורא דסיני ולתפכק מכוייהו כל זומת כלסו מתכסמין וכלסו עוילי
בקיומא קדישא דיומא ולילה למסוי עלמי ככלה לכל בחמת עלמא דלתכסמו מכוייהו
זומת ולפי עדן דרין · וכנין כך גר נדק ודלי · דלמר רב סמטוכא סכא בחמת
עד לא לתנזרו מרין כתרין תתלין לגא קדישין ורוח עלמא דלתכסמו כיון
דלתנזרו מרין כתרין תתלין לגא קדישין על סכיכתא דמריה על מאר כתרין תתלין ורוחא
קדישא מריה עלייהו · לכל ישרל קדישין כני קדישין דנזעין ומרעין לתכסמו
כמהימנותא עלייתא קדישא כעטתא דלתנזר מריה ככלה · דכתיב ולתם הדבקים
כיו לכלכם חיים כלכם סיום ·

ורזיה כי יחטא ואשם ושסיב את הגזלה וגו' · דכי יוסי למר כי מי כח זאת לי
לאר כזכעתי מעכור מי כח · הלו קרא קשיא · כתיב ומי המכול סיו
על הארץ · וכתיב ולא יכרת כל כשר עוד ממי המכול · מי המכול כתיב ולא מי כח
וכתיב כי מי כח זאת לי · זאת לי · סס לי מכשי ליה · אלא הכי תלמא כד זכאין סגיאי
כעלמא קלס חדי ומשתכח כהו דתניין כד אתרי וכאים כעלמא ומשתכח כיה כניכול
לשמיל עלמא כעלמא וכל עלמא מתברכא כגוכיה ואמיל עלמ' כפתליה של מעלה · מכח
לן דכתיב לו ויקוק כמעזי ועשה סלום לי סלום ועשה לי · תרין עלמין לאתי הכא · הלא
ועשה סלו' לי דלאתרי דכר ונוקבא · סלו' ועשה לי דמתברכן לכאן · מאי לוכח כיוויהו
אמר רבי יוסי כל מתברכן לכאן סלום ועשה לי לצדיקים עלמא כללא · וכנין כך סלום
קדוש · ועשה סלום לי · מאי משמע לן לצדיקים סלום הכא · הלא כנין דלתעבר חוזא
דמריה כנוקבא כקדמיתא וויתי דכורא למתרי כאתריה וכנין כך ישתם לקדי ולכתר
סלום · תלתא כזמנא דזכאי מאתי כעלמא ויכין לון מתערין ולא מלטין כעלמא מסוף
דסכוף כר כם זכאי הוו לות כעלמא ונקבי כשי כיקריה ועלמא מתקויים כגוכיה ·
תניא אר' יוסי כזמנא דכבי עלמא לאתכא חיוכין קמי קב"ה סכוף זכאי לאתכא
כעלמא כעי קב"ה לאתעשי כסדיה כנין דיכעי רחמין על עלמא ויתפיים כסדיוסי מה
עכד קב"ה לאתעשי כסדיה על לימין חיוכי עלמא · אל לאומכא ליה כלאודני ולעוכלא
לכלו · מה מרחיים דסכוף כר כם זכאי סכיף דיהיה וכסיב לדכלי עלמ' כהיל דיתפיים
קב"ה כסדיוסי · מכח לן ממשה לאמר ליה קב"ה אמו ישרל עשו לפני מסכה ויאתמו
לי וגו' · לאמר ליה הרף מיני ואשמידם וגו' · כסכוף שעתא אמ' משה אי כנין יקרא דידי
יאתנון ישרל מעלמא טב לי מותא ולא ויחרון דאכיקנא אלי דכלי עלמא כנין יקרא
דילי · מיד ויחל משה את פני וי' אלהיו · ואומיט גרמיה למיתה ככמה אתרי כגיכיהון
דישרל דכתיב ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך וגו' · ותלמא לא זו
אלא מתון עד לאמל קב"ה לישרל סליחתם ואם אין מחני נא מספרך לעשות לעמו
וכתיב וילאמר וי' סלחתי כדברך · ולכן ככא כתיב וילאמר לצדיקים לכא קן כל כשר כא
לעכי

לפני וגו׳. אמר ליה כח ולי מה את עביד. ל״ל והקימותי את בריתי אתך ונומ׳ עשה לך תבת עצי גופר. ולא בעה רחמי על עלמא ונחיתו מעשה ואוכידו כבי עלמא וכגון כך מי כח כתיב. מי כח ודלי דביה הוו תליין ולא בעה רחמי על עלמא. מכלן אמר ר׳ יוסי מאי דכתי׳ ויקל כח מים הלדמים. ויקל כלל לא ולא דכרו דלתעביד חול. מים הלדמים דבניהם דמתניתין כבי עלמא דלא בעה רחמי עלייהו. ל״ל מים הלדמים דקתימית לכתר דלמתניתין קדמאי דכתיב לא יוסיף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם וגו׳. תלכה מי כח לקרון דהוה גריס דלקרון על מים. אמ׳ ר׳ יוסי זאת לי מאי מוירי ולא אמר קב״ה מי כח גרמו לי דלגלי זאת בעלמא דכתיב ואני זאת בריתי לותם. זאת לות הברית וגו׳ את קשתי כתתי בענן. כלומר ליה מאן דיסגח ליקרא דשמי דרמיזא בוילת ומאן גריס לי מי כח. מכלן סיומא לחסידא זכאה דלא יתגלייה ולא יטריך עלמא להאי זאת ומאי ניהו דהוה דכבי רחמי על עלמא ולתתאי לתגבא עלוי כגון ד״ם דלא לטריך עלמא ביומוי להאי כריתא דהוה סיומא בעלמא דלא הוה גזרה דלתגזר על עלמא לעילא דלא מכטל לה. והיינו דכתיב מושל בלדם. קב״ה מושל בלדם ומי מושל בקב״ה כביכול נדיק דקב״ה גויר ואיהו מכטל כגון ד״ם כן ויחלו דיומא חד הוה יתיב לבכח דתרעא דלוד זקף עיבוי חוט שמא דבסיר ואסתים כהור ג׳ זמנין דלבבי לתתאך נהורא ולתתאי כיה כשמא לוכמא וירוק׳ ל״ל לר׳ שעזר כריס תת לבתרתי כרי ובחמי דלא ודלי גזרה לתגזר לעילא ולא עביד קב״ה כבי לחודעא לי דודאי תלתין ויומין תלת הוה מלתא דלתגזר לעילא ולא עביד קב״ה עד דלודעים לבדיקוניא דלא כי לא יעשה ו׳ דלדים דכר כי אם גלה סודו אל עבדיו הנביאים. עד דהוו חזו עשו כהנוא כרם. חמו חד חוויא דהוה יתי ופומיה פתיחא ומלטטא בחרעא כשברא לתתניק ד״ם וקטפר ידוי כריסים דחוויא מכיך מלוך פומיה וחמא ליעבים מרחים. ל״ל חוויא חוויא זיל וחמא להאוא חוויא דלא ד״ם בן ויחלו כעלמא מכיך. שיליה לריסים לחד נוקבא דשברא אמר גוזר לכל כשם דתתלה לתחזר לנוקבא דשברא כן עלאה יתחזר לנוקבא דתחומא רבא. רמים ד״ם בגלות עד דהוו מגלי שמעו חד קלא פיטקר׳ דקיטפא עולי לאתרייכו קטפירא דכורייכי לא ברלין כעלמ׳ דלא ד״ם בן ויחלו כסיל לון זכאה לא ד״ם דמחרך כשי כיקרך על כל נכי עלמא. כמשה כתיב ויקל משה וגו׳ דמשמע דלחוד ליה פרגודא ואת ד״ם גוזר וקב״ה מקיים הוא גוזר ואת מכטל. לדכבי חמא דכהיר שמעא ולתעבר הסוא לוכמא. אמר ר׳ שמעון ודלי הא עלמא לתכסם עלא לביתים ודלם כי נדיק ו׳ נדקות להכ יפר ויחזו פניהו. מם כי נדיק ו׳ נדקות להכ משום דיפר ויחזו פניהו. מלי פניהו פניהם דכבי עלמא למבעי רחמי עלייהו על כל מם דלטריכן. ל״ל רכי אלעזר כריס לי סכי יפר ויחזו פניהו מבעי ליה לו יפרים ויחזו מלי יפר ויחזו אמר ליה רוח עלאה דלחזון ומי קדם דעתיקא קדים סתימא דכל סתימין ומי עולם דזעיר לכפין לקרון פניהו דלחזון חמאן כלהו מיסר מה דלטריך למחמי. תלכה כשעת דקב״ה מסגח בעלמ׳ ומחא דמתכסרן שבדיהן דבבי כמה לתת דלתגליית פתיקא קדישא דזעיר לכפין ומסתכלן כל לחזון לכפין כלכפין סתימין ומתברכן כלהו מם מתברכן משום דמסתכלן בלון כשון כלהו מיסר דלא מסגח ליחזקא ולשמלא הא

ומזה ומזה פניהן ומתכרכן כולהו ומסתכלין לה לגלגל עד דלתתברכן כולהו עלמין ומשתכחי
כולהו עלמין כחד וכדין לתקדיר יי׳ אחד ושמו לחוד. וכד חוכי עלמין סגיאין לסתי לתוקף
קדישא ולה מזדמנין לכפין כחכפין וכדין דיכין מתערי בעלמין וכרסון רחמי ועתיק
יומין לסתים ולה לתגליוה להד חזה הוות עד די כרסון רחמי ועתיק יומין ויתיב. עד
די כרסון רחמי דיכין כתרין עלאין דמסקיין לכלהו לתרטין לה קומי כקיומיהון
ואתן לחוכן לכבן ועתיק יומין יתיב ולה לתגליו וכדין מסתכלין חיבי עלמין רחמי לדיב.
תחת ממלל לעלמין כפקין גרדיכין כימוסין גליפין ואחדין בקולפוי דנכורה סלטין
על רחמי כלה הכועדים על יו״ד ממם. וכדין לסתכחו עלמין מסרין (סם קטיריין)
דלה סלמין וקטטותה לתער בכלהו. וכד כני עלמין מכזרין שיבדיהון לתת מתכסין
דיכין ומתעברן ומתערי רחמי וסלטן על הסוה כיסא דלתער מן דיכא קסיא. וכד
מתערן רחמי חדוה וכיחומין מסתכחין מסוה דסלטין על הסוה כיסא הלה ויכסא
יו״ד על הרעם. ויכסא מסוה דסלטה על הרעם דלתכסיה דיכא קסיא וסלטן רחמי
תחכא כעשת דמתכסין דיכין וסלטן רחמי כל כתרא וכתר תב בקיומי ומתברכן
כולהו כחדא. וכד תיובין כל חד וחד לתתריה ומתברכן כולהו כחדא ומתכסיא
לעלמין בקלדיטי גליפין ותייבין לסטרסה וכדין לקרי תסוכה סלומה ולתכפר עלמין
דסה כחדותה סלומה ותכא דכתיב לה תקח סהם הכנים סמסה וכדין לתקרי יום
הכפורים דכתיב כיום לטהר לתכם מכל חטאתיכם ומתטהרים כ׳ ת״ש דסטרין
גליפין. תחכא כתיב והיה כי יחטא ואסם מהו כי יחטא ולכסוף ואסם ה לה הכי
תחכא כי יחטא מיובן מוכין דלקרון חטא דכתיב מכל חטאות הלדם ואסם כלל
הסם המוסב לוי׳. ואסם ויתקן כלומר לם יתקן עובדוי וסביב לת הגזלה אסר גזל.
ר׳ יוסי מסמע דכתי׳ וסביב ויסיב לה כתיב לגלל וסביב וסביב דווקא. תניח כלרבא
מתערי קלה כפיק ול׳ זווין (סם זכין) דעלמ׳ סלקין וכתתין כרוזא קדי ולית מאן דיסנח
ויתער וקלם זמין לם ותובן ויתיב ולו לגלו כלגל (סם קלל) לתפסק ודיכי לתעבדו וכדין
לתקדי ויתעכב. ויתעכב ככתי כרלי. ר׳ יהודה תניגן מן יומא דלתחרב בי מקדסא
לית יומא דלה לסתכח כיום דתחא כיסא. מ״ט מסוה דתניגן ר׳ יודה ל׳ יסא כזבא
סקדם סלה וכלם כירוזלם דלעילא עד סיכנסו יסרחל כירוזלם דלתת׳ וכגין כך דתחא
לסתכחת בעלמין. ר׳ יוסי כתיב ערות לחיך וערות לחיך לה תגלה. וכתיב לחיך היו
לה תגלה ערותה. לחיך היו ולחי. הם לם גלה ערוותה למלן כשי לסתכח לה ולחי
לתקכל מלן דגלי. דתניגן כל סניגוי יגרוש כיסא ככר כם לה סני לגלה כיומן ערוין
וכלהו חוכי לחיודן כסהוא ערוה וכתיב לה תגלה. כל לתתקן לתתקן לקבל סהי דגלי
ודלה לקרי תסוכה. ר׳ יצחק כל חוכי עלמ׳ לחיודן לה כלגל עד דלגלי לתגלי כניהון.
וכל חיסי לתגליוה כל לחיון כגין לתגליון כגוכה וכתיב לה תקח סהם על הכנים. וכד
לתקון עלגל לתת׳ לתתקן לתקון תקוכה לגלגל עד דסלקין לה כלגל ומתקכ׳ ולתכם
הכפורים דכתיב כיום לטהר לתכם מכל חטאתיכם ומתטהרים כ׳ ת״ש דסטרין
גליפין. תחכא כתיב והיה כי יחטא ואסם מהו כי יחטא ולכסוף ואסם ה לה הכי
תחכא כי יחטא מיובן מוכין דלקרון חטא דכתיב מכל חטאות הלדם ואסם כלל
הסם המוסב לוי׳. ואסם ויתקן כלומר לם יתקן עובדוי וסביב לת הגזלה אסר גזל.
ר׳ יוסי מסמע דכתי׳ וסביב ויסיב לה כתיב לגלל וסביב וסביב דווקא. תניח כלרבא
מתערי קלה כפיק ול׳ זווין (סם זכין) דעלמ׳ סלקין וכתתין כרוזא קדי ולית מאן דיסנח
ויתער וקלם זמין לם ותובן ויתיב ולו לגלו כלגל (סם קלל) לתפסק ודיכי לתעבדו וכדין
לתקדי ויתעכב. ויתעכב ככתי כרלי. ר׳ יהודה תניגן מן יומא דלתחרב בי מקדסא
לית יומא דלה לסתכח כיום דתחא כיסא. מ״ט מסוה דתניגן ר׳ יודה ל׳ יסא כזבא
סקדם סלה וכלם כירוזלם דלעילא עד סיכנסו יסרחל כירוזלם דלתת׳ וכגין כך דתחא
לסתכחת בעלמין. ר׳ יוסי כתיב ערות לחיך וערות לחיך לה תגלה. וכתיב לחיך היו
לה תגלה ערותה. לחיך היו ולחי. הם לם גלה ערוותה למלן כשי לסתכח לה ולחי
לתקכל מלן דגלי. דתניגן כל סניגוי יגרוש כיסא ככר כם לה סני לגלה כיומן ערוין
וכלהו חוכי לחיודן כסהוא ערוה וכתיב לה תגלה. כל לתתקן לתתקן לקבל סהי דגלי
ודלה לקרי תסוכה. ר׳ יצחק כל חוכי עלמ׳ לחיודן לה כלגל עד דלגלי לתגלי כניהון.
וכל חיסי לתגליוה כל לחיון כגין לתגליון כגוכה וכתיב לה תקח סהם על הכנים. וכד
לתקון עלגל לתת׳ לתתקן לתקון תקוכה לגלגל עד דסלקין לה כלגל ומתקכ׳ ולתכם

זסודם לומתי לתקרי תסוכם כד למח מתכסיוח ונקיומח כמדוח דכתיב סם הכנסם שמחים
סמסם ותכף בקיומ׳ ומתן דסוח סנגיר תב לתתריס וכלהו תכין לחד ולחד ומתכרכף׳
כל חד וחד וכדין לתקרי תסוכם סלומתי תסוכם סתם לתכללה כלם׳ תמר ר׳ ונחק
כד מתקסר עלמ׳ כולים כחדח כתיב כי נדול מעל סמים חסדך׳ מעל סמים לסלקח
לעילח מלתר לתקרי סמים׳ ר׳ יסודס תמר דיקח דכתיב מעל סמים׳ תלמלח בתיב
על סמים מסמע סחוח לתר דקיומח׳ כיון דתמר מעל סמים מסמע סחוח לתר דקיומ׳
לעילח לעילח ומלי לוסו לימי למח וסייכו לתקרי תסוכ׳ תלחח כסהו זמכח דמתכסרן
עוכדין לתתח ולמח כחדוותח לתנלויח עתיקח קדישח ותכ כסורח לזעיר לכפין
וכדין כלח כחדוותח כלח כסלומו כלח לסתכמו ככרכלן ורחמין זמיכין ועלמין כלהו
כחדוותח סד׳ ושוב ירחמנו וככוס עטוחיכו׳ מלח ושוב ישוב עתיק׳ קדישח לתתנלויח
כזעירח ושוב לתתנלויח דסוס כתיס כקדמיתח וכלח לתקרי תסוכם׳ תמר ר׳ יסודס
כלח ככלל כלח סתם׳ וכתיב למען ישוב ו׳ מחרון לסו וכתן לך רחמים׳ ר׳ יונתן כלח
סוח ודלי ודח לוקיימכח מלי קמיס דרס׳ ונסוב לת הנזלם׳ תמן סלילו מכרויח מסכי
מס כנזלם כתיב ונסוב לת הנזלם ולח יתיר׳ ולח סח לוקיימכח דח סוי דסילו עלאס
כתתאס ודח דנכויב סוי דסילו תחתס לקבליס ולח דסילו עלאס׳ מס כתיב לעולח כפח
כתתאס ודח דנכויב סוי דסילו תחתס לקבליס ולח דסילו עלאס׳ מס כתיב לעולח כפח
כי תחטח כדקאמרן דאוריית׳ וקרס תוסיפן עליס ואמרי כפח כי תחטח ונו׳ וכתיב
כפח כי תמעול מעל׳ ונו׳ לו כפח כי תעכע ונו׳ תמר ר׳ יצחק כפח כתיב ולח רוח ולח
כמים ונכלי נוסף (סח רומח) ונפח דכתיב וסיס כי יחטח ואסס ונסוב לת הנזלם׳
מלן דכעי לתקכח עוכדו כמה דאמרן ונסוב׳ מלן ונסוב סלח כמלן דיתקן עוכדין
כנין דיתיב מכוני מיוח לתתרייסו לתסקאס כטיען דסח סוח נרים כחוכוי לתתמכעח
מכייסו׳ ועל דח ונסוב לת הנזלם ונו׳ כמה דאתמר׳ רכי חכח סוס יתיב קמיס דרס
מעל רכי חלעזר כרים תמר רס כתיב נדיק כתתר יפרח ונו׳ נדיק כתתר מלי כתתר
דסח מכל תולכי עלמח ליח דמתעכב לתסרתח כמו תתר דסליק לסכעין סנין סט כתמ׳
שח ת״ב דקרח תכסיד תכרויח כלהו לח כשו לנלחס תכל נדיק כתתר ופרח על נלותח
דכתל לתתר דסח לח תכת סכיכתח לתתרים חלח כסוף סכעין סנין׳ סרס כי לפי
מלחח לכתל סכעים סנס תסקוד לתתכס ודח סוח נדיק כתתר ופרח דסליק דכר ונוקב
לסכעין סנין׳ נדיק דח קרס סרס כי נדיק ו׳ נדקות תסב וכתיב ו׳ סנדיק׳ וכתיב
תמרו נדיק כי טוב׳ כתרנ כלכנון ושנח׳ מסו תרנ לח קרס דיתיב על כרסויח דועק
סלימח׳ כלכנון ושנח כלכנון ודלי ודח היח נן עדן דעליה כתיב עין לח ראתה אלהים
זולתך׳ והלי תרנ כסהו לתר עלאס ושנח ודח כנלות כתרנאס הוח כסלי תרנ דלתעכב
לסלקאס ומשעתא דסליק עד דקאמים כקיומיה הוח ויומ׳ וסירותח דיומ׳ לתריכח
עד דעכיד נל ככסורח דיומ׳ ונתרנ לח סליק חלח כעזוכח דמיוח כלח כתרנים עלי
מים כך תרנ כלכנון ושנח׳ ומתמן כפיק מכועח וכתרנ דמיוח לסתקאס׳ ותרנ דח קרס
דכתיב כתור כתרויס סתולים ככית ו׳ לזמכח דמלכח מסיחח׳ כתכורות שלישי ופרוסו
יהיו לכתר וככן הסמים סחדסים והלרן סחדסס וכדין ושמח ו׳ כמעשיו כתיב וכל כך

למס

לשם לשניך כי ושר יי׳ נורו ולא עלתה כו׳ תו פתח ואמר מים תהפוכות יפלח מדון
וכרגן מפריד חלוף · מים תהפוכות יפלח מדון כמה דאמרן מיכוח עבדי כניסו לעילא
וכרגן מפריד חלוף מפריד חלוף על עולם · ודא קכ״ם · לית מים תהפוכות יפלח מדון ·
מה ופלח · יפלח לחיכון כטוסן מדון דיכון מסטרא דדיכא · וכרגן מפריד חלוף כמה
דאמרן מיכוח עבדין כניסו לעילא · מפריד דיחודא לא לאתכח מפריד למטרוכיתא
ממלכה ולמלכה ממטרוכיתא וכגון כך לא לקרי אחד דאחד לא לקרי אלא כד חיכון
כוונת קדיש · וו לחיכון חיכיה דעבדין פרודא לעילא · זכאין חכון דקיכון דחכון
מקוימין קיומא דלעילא וזכאין חיכון מאריכון דתסוכם דתייכין כלא לאתרייסו · ועל

כתר עלאה כתר דשקיו דנפת מסתכ
מתמן ומתם סוף תסוכ ועל דא לקרין כעלי
תסוכם ושין לאתתקנו כתר לאחר דלקרי
נדיק · ועל דא לאן יתבין כתר עלאה
ולאן יתכין כתר וסרא לא לאן תייכין
מיא לאתרייסו מתת עלאה דכסל עמיק
עד סוף לאתר דלקרי נדיק · ונדיקים
נמורים נגדין לן מסוף לאתר דחיכון
ותכי לסתי עלמא ועל דא לאן עלאין ושין
תתאין · זכאה חולקהון דמאריי תסוכם
וזכאה חולקהון דנדיקיי דכניכיהון עלמ׳
מתקוימין סלה וסים כי יחטא ונע׳
מם כתיב לעילא לו מנא לכרם וכתם כה
ונ׳ דסף כגון דא לסתלק קכ״ם מכלא ·
ככיכול קב״ה לא מסתכא בקיומיו דהא לכרם
ומרחל לתפרסא מתרחא הלא לכרם
סחמוכם · מאי לחמוכם דא ככם ומרש כל׳ א
ולחמוכתך כלולות · לכרם סחמוכם כלא
על מם לכל סלרן וכלא חד ומא מוקימנ׳
לכרם ולא לכלכת ולא לכודם · כגוונא
דא סנדיק לכל לכוד לו כלכל לא כתיב
לא לכרם לכל לכוד לו כלכל לא כתיב
ולא לכלכת ולא לכודם · כגוונא
דא סנדיק לכל לכוד לו כלכל לא כתיב
לא לכרם לכל לכוד לו כלכל לא כתיב
ולא לכלכת ולא לכודם · כגוונא

ושיכון רוע לפוקדים · לעתיד לבא מנניח מקום חשוב מברתיקים נדיקים שתרפאין כם ורעיים כדומין
כם ומחוין הכרסיים לדיב סוס כחות מרים לפי׳ לשיכל קרכיין דמצען על כל אחר דבר מחכל קדינור
כמו לפוקדים · עזה עברה לפת קכה לו קדינור אחר · ויוד לכחית כמ על נכוח ופוקיד לון לפלין
ומכרים ומרדין ומשורין דברים וכיבים ועתודים ושוים · ידוד לכחית כחרים לרעה לתתוקד לון
לפוקדים מכרים לפלון · לתוקדן מקכים דמצען עלייסו ודתוקדן חוכין דישראל לחיכון מכרים
דמכיכת · כמסוח ומכל חיוון מתקרכין דמצען על וכוון לחיכון לכרמיוק דרמני לרעה דמוכ
ויסודין לפמלם כמם כיכייסו מלם כמוים דקריב כמני׳ים לפם ולם מכנם לם לרל וקריב רוע׳ לעברל
ולם מ׳ארוך ליס · כסמוח ומכל חיכון מלמים חיון ויסודין ומתקריכון קדמים לרית מ׳מוים כיכייסו ·
ומוד מלמים לם ס׳ כתרמם לפיסו מלמיו דמוכמיומ לפמכיומ ככל סוחת לכלילן לכל סית מסרין
לפיס לפיכון סית מסירלן · ורוע לפלם מתם רוס ומכם לפמלם כיכו׳ · ליחיכל דמוד כמלי כמו׳ לפמלם
לנכורס וס׳ כמוכוד לפמכיומ מם · כנכם וסוד סיו כיסוד ויס׳ · פילכל לפחיד לון כלסו מ׳מרת מן
מכם פרי וכנין לם מקום סיחול סמן סם יסו׳וף סכי כל סוים ס׳ כתרמם מלמים לם ולכל סוויין
לפחילן כם כנוכל לם יסו׳ עם ס׳ יהוד וסי׳ עם ס׳ ודיד וסוף סכי מוד כלסו מ׳וין וסיכון
מי מחון לסית מטרין לכלילן מכדיק מי מלמין ומם ס׳ מ׳מיכי חיים ורוע לפלם כנון מיכת כח לפמכי׳
סם מכל מין ומין לפיכון סכים סכיסכיכם סכיכם לקרכם · סכים סכים מרכם · סכמכם סכיכם מרכמם
מכר סם יס׳ ס׳ מפלים יס וכדיק מיכו כליל ו׳ לרנין · וכנין לם מקיכ׳ לפמכר כיס מלמ׳ם כנ׳ מלומות
כנ׳ מדיכות לפיסו ו׳ כחוככן ו׳ ומיכו סלם לפלמ׳ם ליעקב כליל ו׳ מ׳ירלן מוכם מרכם מכיכ׳ם׳ מ׳ם
ולם ס׳ מ׳מ׳ם ורמו לם ו׳ כיס מיסו נדיק מכיכי · מניכ מכמיכם לם מיכם עלמ׳ם ולם ס׳ עלמ׳ם

על מ׳תון · עכ׳ב

אם מכהן משיח יחמא לאשמ׳ העם · ר׳לכל פתח הגידם לי מ׳מכם כפני
ונו׳ אם לא תדעי לך היפה כבמים נשלך ונו׳ · הכי קרי׳ חוקמים מכרונ׳
כמשם כמ׳מ׳ת דמוס מליק מ׳מלמ׳ת לפמר יפקוד ו׳ אלהי הרוחות לכל כשר ונו׳ ומכר
ולא לפכיסס ונו׳ ותכוכן דמלגלות לתתר · ותא הכי קרי׳ כי למרן למלכה קדוש · ומלכה קדוש
הגידם לי מ׳מכם כפני כלא לת מ׳מכם כפני רמיתם · ולמלכה קדוש לתת מ׳מכם
כפני לוכם תרעם · כמברך דרך המוכח מכח למר כל ומכח כי לתתכ׳ כוח כקלם
ככוכול קדוש כריך סוף כמלומי ורני כרעיתך ליס ולמח־כין זן ליח לנרמים מסמוך
ויכוקו דמלכה (פ׳ דמלכה) לפמר מלוח ומסמוך יניקו לפוכו ויכוק לזקני מכר
לפחרכין ויכוק לון ולוליכה לפלם כל ומכח כי לתכ׳ קלם כמלומי כמדוע
ומכר מלוח וכמ׳ה לתקרכ׳ם כמם כיכייסו מלם מ׳מים דקריב כמני׳ים לפם ולם מכנם לם לרל וקריב רוע׳ לעברל
ומוד מלמים לם ס׳ כתרמם לפיסו מלמיו דמוכמיומ לפמכיומ ככל סוחת לכלילן לכל סית מסרין
לפיס לפיכון סית מסירלן · ורוע לפלם מתם רוס ומכם לפמלם כיכו׳ · ליחיכל דמוד כמלי כמו׳ לפמלם
לנכורס וס׳ כמוכוד לפמכיומ מם · כנכם וסוד סיו כיסוד ויס׳ · פילכל לפחיד לון כלסו מ׳מרת מן
מכם פרי וכנין לם מקום סיחול סמן סם יסו׳וף סכי כל סוים ס׳ כתרמם מלמים לם ולכל סוויין
לפחילן כם כנוכל לם יסו׳ עם ס׳ יהוד וסי׳ עם ס׳ ודיד וסוף סכי מוד כלסו מ׳וין וסיכון
מי מחון לסית מטרין לכלילן מכדיק מי מלמין ומם ס׳ מ׳מיכי חיים ורוע לפלם כנון מיכת כח לפמכי׳
סם מכל מין ומין לפיכון סכים סכיסכיכם סכיכם לקרכם · סכים סכים מרכם · סכמכם סכיכם מרכמם
מכר סם יס׳ ס׳ מפלים יס וכדיק מיכו כליל ו׳ לרנין · וכנין לם מקיכ׳ לפמכר כיס מלמ׳ם כנ׳ מלומות
כנ׳ מדיכות לפיסו ו׳ כחוככן ו׳ ומיכו סלם לפלמ׳ם ליעקב כליל ו׳ מ׳ירלן מוכם מרכם מכיכ׳ם׳ מ׳ם
ולם ס׳ מ׳מ׳ם ורמו לם ו׳ כיס מיסו נדיק מכיכי · מניכ מכמיכם לם מיכם עלמ׳ם ולם ס׳ עלמ׳ם

על מ׳תון · עכ׳ב

אם מכהן משיח יחמא לאשמ׳ העם · ר׳לכל פתח הגידם לי מ׳מכם כפני
ונו׳ אם לא תדעי לך היפה כבמים נשלך ונו׳ · הכי קרי׳ חוקמים מכרונ׳
כמשם כמ׳מ׳ת דמוס מליק מ׳מלמ׳ת לפמר יפקוד ו׳ אלהי הרוחות לכל כשר ונו׳ ומכר
ולא לפכיסס ונו׳ ותכוכן דמלגלות לתתר · ותא הכי קרי׳ כי למרן למלכה קדוש · ומלכה קדוש
הגידם לי מ׳מכם כפני כלא לת מ׳מכם כפני רמיתם · ולמלכה קדוש לתת מ׳מכם
כפני לוכם תרעם · כמברך דרך המוכח מכח למר כל ומכח כי לתכ׳ כוח כקלם
ככוכול קדוש כריך סוף כמלומי ורני כרעיתך ליס ולמח־כין זן ליח לנרמים מסמוך
ויכוקו דמלכה (פ׳ דמלכה) לפמר מלוח ומסמוך יניקו לפוכו ויכוק לזקני מכר
לפחרכין ויכוק לון ולוליכה לפלם כל ומכח כי לתכ׳ קלם כמלומי כמדוע

דכי נפקת בגלותא לחרת קיים הגידם לי שלחכם נפשי. אלא רחימא דנפשי אלא
דכל רחימו דנפשי כך. ליכא תרעא לית תזון נרמך מעיקרא (פ"א מעתיקא) דכתלא
דלא בסיק. לית תזין נרמך מכסירו דעדן עלאה. ליכא תרכין כסהרים. לית תזון לכל
ליכון לחרכין דמסתקיין מכך תדירא ואלא סויכא לתזוקא מכך בכל יומא ומסתקיא
ומסקיא לכל לכון תתאי ויזרע לתזוקי כי והסת שלם להיים כעוטיה לית לחני מתעטפא
כלא כרכין כך ינטרכון לחיכון כרכין ולא יסתכחון כידי על עדרי מכריך. לית ליקוס
עליהו ולא להיים רשיא לסו וזכא לסו. עדרי מכרי. שין ליכון יסרחל דליכון כני לכהן
דליכון רתיכא קדישא לעילא. כ"ג קלס שבוק לכת לידי דלא לידי מלס טמירא הוא
לאתידע. אכל לא לס תדשי לך לנרמך הרי לך שיטא. היפה כעטיס כלס היך יפה
רעיתי. נאי לך בעקבי הצאן. אלין ליכון דליקוייא דליכון כדמין כין עקבין וכניכהן
יהיב לך חילא לקיימא ועכ כל דא ורעי את גדיותיך על משכנות הרועים. שין ליכון
תנוקות של בית רבן דעלמא מתקיימא בניהון ויהכין חילא לכי כגלותא. משכנות
הרועים אלין כתי רבן לתר בית מדרשא דמסתכא תוריתא כהון תדירא. דא לא לס
תדעי לך היפה כעטיס וגו'. תא כמעתא דנדיקויא לסתכחו ואיכון תנוקות של בית
רבן משתכחי ולעלן כחורית' יכלא כי לקיימא עמהן כעלמא ואי לאו כביכול היא ואכון
לא יכלי לאתקיימא כעלמא. ואי זכאין לסתכחו ליכון לתפסן כקדימתא ואי לא ליכון
נדיין דעלמא מתקיימא כניהון מתפסין כקדימתא וקלס סליק לון מעלמ' ליגר דלא
לסתכא כהו חוכא. ולא דא כלאודי אלא רחיק מכיס לכי ואתגלי כגלותא ההד לס
הכהן המשיח יחטא. ר' יצחק פתח זכור לאכרהס ליצחק וליסרא עכדיך
אלי קרא קשיא סכי מכעי ליה למכתב. זכור לאכרהס וליצחק וליסרא אלא
אלי ליצחק. אלא אכי תיכון ככל אתר שחלא אתכליל כיסיא וככללא דיסיא הוא
דאלי ויסיב אתתקנת לעלמין לאכללא כיס שחלא ועל דא לא פליג כנין לאכללא ליס
כיס וכנין כך לאכרהס ליצחק דלקח כלל אחד. אכל וליסרא דא כתרוייהו דלאוד
לין כנדפוי (פ"א כנקפוי) והוא שליס כללא. אשר נשבעת להס אך כך. שומא חומי
קלס לאכהן לעילא כדא הוא דכתיב אשר נשבעת להס אך כך לאיכון דלעילא
כיכון דשמך. כך דיוקא דאתרין כך. ותדבר אליהס לאמר לך זרעכס וגו'.
אשר אמרתי. אשר אמרת מכעי ליה. אלא קלס אמר כך לאכהן זכאי ויתרין
זכאי. אשר אמרתי לכניתי כרעי כפתי דהא אמירה רשותא הוא קלס אל אמר
לסכון כערפי. ועוד מה תאמר נפשך ואעשה לך. ולאחלו לעולם. אלי לעולם. עולם
דלעילא דלאיד היא ולתוכת מהימנא עלס ואי אלי אתרכת כאלי הוא לאתתקן
העם הזה הכי. רבי יצחק אמר אם הכהן המשיח יחטא ואלי ווי לליכון דסאיכון עליס.

כנוכח דל סליחת דכורת דתמי ותתכפ כיס חטאס כנין דעיונ לנ לפתכחו זכלין
קמי קב"ה ווי לסיכון דסחכין עלים תאר רכי יהודס וכ"ס בזכות דכל ישראל ועלין
ותתלין כלהו מחידין ומכפלין לסתברכת על ידוי דס"ס תכיכן כסיתת דכסכ"ס סתרי
לכווכס מלין ולקרכת קרככת עלאס כלס לפתכחו כברכתת ובחזותת. ויהכ"ת
ס"ג לסתערת סמלכת לתכלל כיחיכת וכלס לתתחיד ולתקזר דל כדל ולתברכון
כלהו כחדל לפתכת דעל ידל דכסכת מתברכלן עלאי ותתאי וס"ג לוקמוס וכנין כך
כשי לקרכת קרככת עליס כנין דיתכפר חוכיס. תאר ר' יוסי הס תכיכן דעל ידל
דכסכת לתכפר חוכת דכר כס כך קריב קרככת הס"ת דליהו חטי מתן מקריב עליס
ומתן וכפר עליס. תי תיתית דליהו מקריב על כפזיס הס דליהו לתקלקל ולזן לוהו
כדלי דיתברכין עליס עלאי ותתאי תתאי לנ יתברכון על ידוס כל סכן עלאי.
תאר ר' יהודס ולנ. ומ"ס כתוב וכפר כעדו וכעד כיתו תאי כעל לכפרת עליס כנין
דליהו חב וכפר על נרמיס דכתוב וכפר כעדו. תאר רכי קייל הס ידוע כחן תאר
לתקזר כסכת רכל וכחן לתר לתקזר כסכת לחרת ומסוק דלקרי סנן ידוע כנין
כך לחרת קל מקריב קרכנות ומליק ליס עד סהוס לתר דלתקזר כיס. כתר
דכסכת סליק להסוק לתר לל מעכבן ליס למלק לתתרים ולל תכפ"ת חוכיס ועל דל
לחרת קל מקריב עליס קרכנות. כיון דלחרת הוא מקרב ולל מסתפקין כל כך על
ידוס לסיכון עלאין כלהו מתחברן לכפרת חוכיס ומלכת קדישת לסתכס על ידוסו.
כנוכח דל סמתפלל ונטש יעמוד לחר תפילתו. ר' לליעזר ור' לכת סוו יתבי. תאר
ר' לליעזר מסיכ לכת כיומי דר"ס וסוס הכפורים דלל כעי לסתפע עלותת מכל כר
עם כלל לי קל"ס עליס תלת ויומן קודס לדכתיב ליס דר"ס סוס תאר רכי בנלות דס זי
כר עם דלכת מדכתת לתכפר עלתת. וכל סכן בתקיעה דסופר דלל מקבל תקיעתת
דכר עם דלל לסיו חכיס לסתקע כרזש דתקיעס. דתניכן רכי יוסי סכת תאר סכי
תקיעתת כסדרן. קדמאס כלולת מכלת. תניכת חדל כסדרת ואחד כסדרת גדולס
ביכוסן. תלתלס תדככת ואד סכת נכורס כיכוסן. פוסקת סלקת קולסרת נסתת
אד תקיעת ואד רפיס וסל לוקמוס ולכן עזרת ולכן תשע אד כללת דכלת. וכס"ז
ווחל מתעסרת יכתק ויהל רישל לתכסן. כס"ז ווחל כתיב כניון תטאי. כס"ז
ווחל יכתק לתשקד ועקידת כלת וסרס מלילת (ס"ל מילת) וקול סופרת תקוס לתדל
זכלס חולקיס מתן דעבר כיומיהן ומסתויס מכוסן. תאר ר' לכת כנין כך קריכן
פ"סת דיכתק כס"ל וחל דכס"ל וחל לתעקד ויכתק לתת ולתקזר כהסוס
דלעילל. ולומתי לתקזר כשעתת דכתיב ויעקוד לת יכתק כנו וגו'. תאר רכי
לליעזר כהלו וחל לעטר ויכתק לתכרסס דכתיב ויללוס כסס לת תכרסס. מלי
כסס כלל וז"ל עתיס לרוס כסי. ויקרל סמו ויכסי. מלי ק"ל כנין דלסתכלל וחוכת
ולסתלוס. סה"ר ולללוס כסס לת תכרסס: ולללוס דויקל ודל הוס ופתך ויכתק ר'

ג כ ז ג כיס

כי כלס וי"כ כשבט ודל הוס לתכסות דעלתת. וכיון דעל כלתרת דועקד ויעקד לתוך
כלת לתר דועקד מלרי ולתתכי (ס"ל ויתפחי) תימן. וו לעלית דועדת כדיוסיס ורוח דתלס
כי כלס וי"כ כשבט ודל הוס לתכסות דעלתת. וכיון דעל כלתרת דועקד ויעקד לתוך
כלת לתר דועקד מלרי ולתתכי (ס"ל ויתפחי) תימן. וו לעלית דועדת כדיוסיס ורוח דתלס

ג כ ז ג כיס

למחריב בנין דיסתכא כריס עליס קיומס קופעת כריך הוא דכר כרת קליס לכר כס
קומכס סמעכס קולי וגו׳. כמס חית ליס לכר כס לקסתכלה ביקרא ואם כל עדת ישראל יסגו וכעלם וגו׳. כי
מוכך בנין דיסתכא כלה ויסתכמון כרכאן כרכאי כעלמין כדין כרך י׳ חולו וגו׳.
כדין יורו מספטיך ליעקב וגו׳ יסומו קטורס וגו׳ לזככה רוגזה ולזמכה עלמ׳. וכליל על
מזכח כסרו מסכיכו וגו׳ סלומו ולקחו לי רקיחיו וגו׳. וכיון דסתכחו כלין דרגין
כסופרס דלה עליס רקיעה חד׳ וכל ליכון לכלוסין דסהוה רקיעה יסכין ליתר לסהוה
דלה עליס רקיעה חד׳ וכל ליכון לכלוסין דסהוה רקיעה יסכין ליתר לסהוה
כסופרס דלה עליס רקיעה חד׳ וכל ליכון לכלוסין דסהוה רקיעה יסכין ליתר לסהוה
קלה ומקי קל סמרי וי׳ כתן קולו לכבי חולו וגו׳. וקלוס סהוה קלה כסהוה רקיע עד
דלתי קלה לחרה ולתתדו (פס ולתכרו) כחדה וסלקין כזונה לרקיעה לחרה ושל
דה תכיכן לית קל כסל קל קול ומקי ליכו סהוה קלה דתקיעתה דיסרל דתתי וכיון
דמתחכרן כל ליכון קלין דלתתה וסלקין להסוה רקיעה עלוס דמלכה קדוסה עלרי
כוס מתעטרן כלהו קמי מלכ׳ וכדין כורסוון רמיו וכורסויה לחר׳ דיעקב קלי ולתתקן
על דה לעתיכה כספרה דרב סמכונה סכה כלכון כלוחי דהוה לא׳ גלוחי דקל סופרה
דהוה קול דלפיק מרוחים ומכפויס דלתתה כהוה כסופרה וכלס לסלקה לעילה
כהוה יומא קויסין ולתתכהי מקטרגין לעילה. וכל סליק הוה קלה דסופרה כלהו
לתלחין קויס ולה יכלין לקויסה. זכלס חולקסון דכדיקויה דידעין לכוונה רשוחה
לקמי מלריסון וידעין לתקנה עלמה כהוה יומא כקל סופרה ועל דה כתיב לחרי הפה
ודעי תרועה. וידעי ולה חוקעי כהוה יומא כעי עמה לחסתכלה בכר כס סלי מכלה
דידע לרחמי דמלכה קדוסה דידע ביקרה דמלכה דיכעי עלייהו כשעתה כהוה יומא
ולומה קל סופר כלהו עלמין ככוונה דלכה כחכמתה כרשותה בסלומו כנין דיסתלה
דיכה על ודוי מן עלמה. ווי ליומון דסליסה דלהון לה מתכחא כדקה יחות דהה חוכי
עלמה לתיין לסדכרה כניסיס הה׳ לס הכהן המשיח יחטא דסוה סליסה דכל ישראל
לסחטת העם הוה כנין דדוכה סרוה עלייהו. וכל סליסה הוה זכחה כדקה ויחות זכחין
דיכון עמה דכל דיכון מסתלקין מכוייהו על ידיס כס כסכה דעלוס מתכרכחן עלוי
זתתי׳ ה׳ מלעזר ועד כהן ולוי עד לה יסלק לפולחנה כדקין לכתריס וידעין לרחוי
ושובדוי ולוי לה לה סליק לפולחנה. וכן כסכדרין למודן דיכה ולוי לחתכא כדק׳ יחות
יסכין עליס חומרה דמקדם׳ ולוי לה לה סליק לסולחנה ולוי לח׳ תמיך ולוכיך לחוס
מסיכך. הדר ואמר ה׳ כפני משה זכה לחרן לחוריס ולחומיס ולמכלה פולחנה. סוי חומר
כסוכתו וגו׳ ואמר לחכיו ולחמו לה לי רקיחיו וגו׳. וכיון דחתכחו כלין דרגין

כרש לים שלום כמה דתימר ואשר עשה השלדים את הסילדם ואשר ונו׳ ת״ח הסילדם לכר
ונוקבא ומוקבא לתבלולת כדכורא וכדין ואשר כתיב לכתר ושמם בקעו תמכוהי
רכיס ת״ח מוקבא דתהומא רבא עלאה לתתאה חד מוקבא רוחין דכל רוחין
דכיס ת״ח מוקבא דתהומא דאיהו סתים ואיהו לתתאה לנביעו מלם וכמעיין דלתתאי
מלם ואתחלים נופים חזדמנו על פתחוי דלף רוחין מסטרא דשמאלא דל כעין שלא שבראתם לעולם
לשלא כיס ודל כעין לשלא כיס הוו וכלי עד דנער כסו מקבה ואלם סום מכוכ
נופא כלא רוחא ואיהו דיוקי סום וכל ליכון רוחין סחרן עליה כדהיל מעיין
כחות עכבא חד ונריק לכל ליכון רוחין וכמעיין דל כתיב ויאמר אלים תוכא הארץ
כפם חיה לוקוימא דכל מוקבא לתעברת מן דכורא מן ההוא כפם דאלם והיל
לחיקת הסיל רוחא לכפכא כיה כאלם כלול מתרין סטרין כדקא חזו ה״ד ויפח
באפיו כפמת חיים ויהי האלם לכפם חיה כפם חיים ממש ואלן לאסתפק כהאי
כנין דלא ידע אי חיה זו היא חיה לתתא לו חיה דשמים ונ״ל או מדכורא או מוקבא
אבל לא כתיב לכפם חיים אלא כתיב חיה סתם דמשמע כלא וכך קם אלם סות
מוקבתים תקושא כסטרוי והיינו כמאמרא דכיה קדישא הוא אסנו להאי סטרא ולהאי
סטרא ואסנו להאי כנין דכתיב לתכלולת לכתר כסר קכם לאלם ותקין למוקבים
ה״ה ויבן י״ה אלדים את הצלע ונו׳ ת״ח הצלע הא לוקוימא כלא ולכלע אסתכן
ויכוהם ב אלם כתקונהא ככלה לחופה כיון דאתת לגלות דל ערקת והיא ככרכי
ואת ועד כען לית לה זמינא לאתחברא כבי עלמא וכד זמין קכ״ה לאתרכא עלמין ובלא
להאי גלות ואסרי לה להאי קורבא כנין דהיא מורכבא דעלמא ה״ה סם הרגועם
לגלות ומנחם לה מכוח וכספרי קדמאי לאמרי דלהיכי ערקת מן אלם מקדמת דכא
ואלן לא תבינן הכי כנין דהא נוקבא דא לעתכחת עמים וכל הלי לתתקנת עמים כדקא יאות
כפם עמים דאלם כדקא יאות סום מזדווג עמם וכל הלי לתתקנת עמים כדקא יאות
ערקת היא לגמרי וזמינא לאתחברא כבי עלמא ת״ח לכהיא סעתא דאזדווג
כך כם כאתתיה יכוין לכוונ לקדושם דמאריה וגומר הכי עטיפא בקטפא אזדמנת
מלי סלרי לא תעול ולא תכפוק לא דוכך ולא כעבכך תוכ תוכ ימא לרגיסת
גלגלוי ליך קרלן כאולקא לאוכלא בקדושם דמלכא לתתעכבא ולתפיק
ליה לריסיס ולאתתיה עד סעתא חדא וכן ככל זמנא עד ג׳ יומין לקליטם דכל
כרכבא דלא קולטת לג׳ יומין תוכ ליתא קולטת וכספרי דאמא תמודי לפלטם
מלכא אמר תלתין יומין ואמר לכתר דסיים עובדא ליומי מיין גלגלן סותרים
לערסים וקטורא דכלא לכתר מלן דיבקא לרכיבא לא תזדווג לכר כם אלא כסעתא
דרכיבא כאים ולכתר לא תניק ליה עד סעתא חדא כתרין מילין לו חד מיל ואי לא
וכלא כנין נערא דרכיבא בזמנא דאיהו כבי וכדא לא מסתבי מכם לעלמין זכאין
לוכון נדיקיבא דקכ״ם לון לרזין עמיקין דלעלא ותתא וכלא כנין לוריתא
דא לוריתא מלן דיסתדל כם מתעטרי בעטרא דשמא קדישא וכדין
דא לוריתא הוא שמא קדישא ומלן דיסתדל כם לתרסים ולתעטר בשמא קדישא וכדין
ידע לרחין סתימין ורזין עמיקין דלעלא ותתא ולא מסתבי לעלמין ת״ח חזי

M. TUDOMÁNYOS AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

בהמה ומח לתפקדו על לילה חד ועברו על פקודת דמלריונון: ובגין דאתתת
היא חכמת בקדמיתא ואתת עלה ההוא כתם: כתיב והוא ומשול כך מכלן ולעלם
כלל ומכין דנוכרין דאתכתו קמי קדשא כריך הוא הא לא לוקימנא לון כתם
דלעילא זמינין למלטרא עלייהו מסטרא דדוכא קשיא הדא הוא דכתיב עמי כונעניו
מעולל וכתם מסלו כו: כתם מסלו כו ודאי ואלין לקרון להו החרב המתפכת
להו דלוכין חרב המתפכת הלא להו מההוא חרב דלקרי חרב נוקמת נקם ברית
הא לוקימנא: ווי לעלמא כד לוכין כתם עלטן בעלמא: כד תמח כביכול דישראל
מקמי תרתייהו ולוכין לאתכתו בחוכין קמי מלריונון כדין לתמר כתם מלכות
דיהוי ליה קרא ומח מוקמוה תכרויה: אבל לא תתמר הלא כתם דאתכתן
כדכורה דכתיב וסיף מוקמוה לת ישראל כעת ההיא: ועל דא תכוין ווי לכר כם
דאתתיהם קא מכרכא ליה לפתורא: כך דכורה והיא מוקמוה לת ישראל כעת ההיא
ווי לדרא הלא לאתכתא כהו אלין דדאין לעמא הלא חד נוקבא: תא חזי
תרין כתין לוכין דאתכתו בעלמא ואמרו תיתכתא דקב"ה דכל נוכרין דעלמא
לא ויתרון מכל: ואלין לוכין דכורה וחכם: חכם לאמרם לון קדוש כי"ו כי לון כלתך
וכלהו קדילי: דהיא פתחת פתחא דמסיכותא לעלמא כגון מקים מעפר דל
מאשפות ירים לכוין הא פתחא דמסיכותא לחוסיבי עם כדיבים הא מסיכותא
דלעילא כתתר דאכתן סריין אלין אכתן כדכתיב כדיבי עמים כאספו
דל לחוסיבי עם כדיבי ככלים על שמוש דאיהו זמין לאתקדשא עם משה ואהרן דכתיב
משה ואהרן ככהניו ושמוש בקורלי שמו: וכסף ככוד ובחולם: אלין ובחולם דל שמוש
דאחסין ויקרא דמלכות לתרין מלכין: דל וכסף ככוד ובחולם דל קב"ה דהוה לאחסין
כורסייה דילוה לעבדוהי כסף וכסף ככוד ובחולם: ואתו מריכו: מריכו אסר מלי
קא מיירי שלם מריכו תכוכן מריכו ו' ודא מלכא קדיש' ורזא דחכמת' אתת ככא כשעת'
דדיכי מתערין ומלטין מלטין על רחתי ורחמי אתכפיין ובשעת' דקב"ה אתער' ממכועא
דכחלא כדין נכרין רחמי ואתכפיין דיכי: כסף ו' ואתו מריכו מריכו ו': עליו ככתוב
ורעם: עליו: מהו עליו כשעת' דטלא דעתיקא קדישא סריא עליה ומליל ריסיס ככהוא
אתר דקרי שמי כדין ורעם ואתר חיליהון ואתקריהון דדוכין תקיפין: ואתן עז למלכו
דל קב"ה: ונרם קרן מסיחו: דל כי' דקרי קרן היובל כתם דלוקימנא: מסיחו כלל
מזיח שדי יעקב כב"ב קרן מסיחו ודא אתמר: דכורה דאתת לשכחא שכחא דמלכא
קדישא: ו' כלאתך מזעיר כשעתך מסדם לדום: מלמד דקב"ה אזמין לכל שאר עמין
לקבלא לאורית' ולא כעו: וכי לא היה בלי קמיה דלא כשעתא דל הא יהא לון פתחון פה
דשלמא לישראל יהא לון קב"ה לאורית' הוא מטרי לה: וכל לכון קרלי דלמרים דכורה כלהו כרזא
דחכמת' עד דהיא שעתא דשכחת נרשם שכ' עד מקמתי דכורה: מקמתי הם כיסרא
דחכמת' דהיא לוקימנא דאסתלק מכח רוח נכוחה וכב"ב שרי שרי דכורה עורי עורי דכרי סור
וכל דל כד לאתכתו גוכרין כחטאה ולאו לוכין כדאין לאסרי עלייהו רוח קדשא ודאי:

ואם כל עדת ישראל יעשו וגו׳.
כמה לתוקימנא כהורמנוס
דעשו כך. לכל וודאי כל עדת ישראל יעשו
ודאי כל ישראל מכעיסים ליה. מאי כל
עדת ישראל אלא לומר לך לתיכון כלהו לעשתכחן
כירושלם דהיה מתתן כפקח לאוריתא לכל
עמא ואי לתיכון דהוו תמן טעאן כל ישראל
טעאן ותכיכן דכיון דתתן טעאן כל עמא
טעאן כגוון דכלהו מסכי אכתרייהו וכעלם
דכר מעיכי הקהל עיכי הקהל שין סנהדרין
אלין לתיכון דממכן על ישראל.

רבי חייא ורבי יוסי הוו אזלי באורחא
עד דהוו אזלי. אמר ר׳ יוסי לר׳
חייא כמה דאת אמר לן אלין כאוריתא כמלי דעתיק
יומין. פתח ר׳ חייא ואמ׳ חטאתי לודיעך
וגומ׳ מכאן לוליפנא דכל כך כמה דמכסי
חטאוי ולא מפרש לן קמי מלכא קדישא
ויתכע ליה רחמי לא יככין ליה למפתח
פתחך דתשובה כגוון דלויהו לכסיף מכיס
ולא לויהו פרי׳ לן קמי קב״ה חיים עלי׳
ויתנברון רחמי על דיכא וכ״ש לי לויהו ככי
דהא כל פתחין סתימין ולויהו פתוח
ולתקבל צלותיה ואל דא פריש דחטאוי
יקרין הוא למלכא לגנברא רחמי על דיכא. ועל כתיב זוכא תודה יכבדכני. מאן
יכבדכני תרין כבודין לויהו חד לעילא וחד לתתא חד כעלמא דין וחד כעלמא דאתי.
סלי קרא קדיש כלא כסגיאו מלין דהא כתיב עלי פשעי כני. מאן חטאתי לודיעך
ועוכי לא כסיתי ולכתר תודה עלי פשעי ליי׳ ואוד דהא תודה עלי פשעי ליי׳. לך מכעי
ליה. תלת דוד כל מלי ברוח קדשא אמרן ולמלכותא דשמיא אמר כגוון דלויהו שלוחא
מתתי לעלאי ומעלאי לתתאי ומתן דכעי למלכא ליה תודה בקדמיתא ועל דא חטאתי
לודיעך ושוכי לא כסיתי מכדיקו על עולם. אמרתי תודה עלי פשעי ליי׳ דא למלכא
קדישא דעלמא כלא דילי׳ ועלמא דכעי כר כם לעלא קמיה. כתודתם. דהא שלמ ס
הכי מתקרכין כתודתם דכתיב על זכח תודת שלמיו. ותתם נפלת שן חטאתי סלם.
דא לעילא לעילא תתר דעתיקא קדישא סרוך כגון כך הוי קרא לחיר ככלא כגוונ
דא מתן דיתכע כעותיה למלכא כעי ליהוי עמא קדישא כרעותיה ולקסרא כלא כחד
וכסיו קסור לפתחא כעותיה. תר׳ יוסי מתן סוף תכיסת למתכע כעותיה כדוד מלכ׳
דיהוי סוף כטיר פתחך למלכא. אל ר׳ חייא ודאי הכי הוא. ואל תורית לולוף לן תרעי

פקודא דא לסכי קרכן על סכדרי נדולם
סטטוט ותיקון ומתורגמן סכדרי קטנים
נדולם סיו ומסם עלייסו ונכנים סכדרי קטנים
סוו ונסרכן עלייסו. ונכון דא לאמרו מאחי מתביתין
ומסם סוסכיכא למלכא סוס ודא תתפרת מתתן
סכדרי נדולם. מסרן סוסכיכא למטרוכית ודא
מלכות סא ושיוך קיימין ליס כגון מעכדך שכע
סנים כרחל כתך סקטנס. ועל סמא דא
לתקרי סכדרי קטנס ומתתן סוו ידעין
סכדרין א לגון לתיכון ע׳ סנים לתורס לתוית
סנכיס לגון מסטרין למלכות וכו׳ כלא כפרוך
סא מלכא כפרדו מיי סנוים כתרכותס על מלכות
כלסו לגון כפרודא דא מן דא. מכל כתורית
סנכיס סנים לתורס כלגון מך ודא יסוד ו׳ סלכס
מלא מכנס זעיר מלכות ככא ע׳ לגון כתוכן
סוד מן יסוד. ויסוד לויהו לגון סקל׳ סוד סמלכס
כסנכין קסדרין עלייסו לתתר כל סשוכס מתן
יסא סנים רכא מכרך כבל כתו קורסין לן נור
דיהוי סל סנכיס סנס לגון סל ליהו סנכיס לגון
כל מדס דמכנס ויער לתיהי ו׳ ויערא ב׳ תרין
סטון דכגון דמת ותכוכא כגון מסתליהו סנכין

ותרין. עכ׳:

דמלכא קדישא בגין דנכדע ליה כל אתריה כלא לאתרי׳ כלדוכתה תלכו וגו׳ ר׳ יוסי
פתח ואמר כה אמר יי׳ קול ברמה נשמע נהי בכי וגו׳ כה אמר יי׳ הא לעקומים כל
אתר דכביכלא סרי למלכא סוו מלוי לסתימדעין ודכא על הלי כה אמר יי׳ קלם ומם אמ׳
קול ברמה נשמע . הכי תניין דכתיב ומת דאתמרת כי מקדמת לתתא ומשרע לזולי
בגלותא רומין על נוקריסון וידיהון מהדקן לאחורא . וכתיב ישראל לאתרכת מכית
מלך למיהך כתריסון כשעתא דכתיב אמרת ליהך בקדמיתא ונכתב על מדורתי ועל
בכי ועל בעלי . כד כתיב ומת אתרהט תריב וכתיב דאמרי לתוסד בנוסם וסיכלה
קדים וכתיב לתוקד כאשא כדין לרומית קלה ואתרגיסו עלוי ותתלי ומטא קלה לעילא
עד לאתר דמלכא סרי כיסא וכרעא מלכא לאסדרא עלמא לתהו וכהו עד דכתיב כמם
לוכלוסין וכמם מסריין לקכלה ולא קכלה תכחומין מכנייהו . הכי תמרורי רחל מככה על כנים מלכם להנקם על כנים דלא קכלה מכנייהו תכחומין .
כי לזיכנו כגין דמלכא קדישא סום סליק לעילא לעילא ולא לאתכא בנוסם כלל כי לזיכנו
ולא כתיב כי לזיכם . אמר ליה ר׳ חייא אלו רחל מככה על כנים . אלא לוליכנה דלא כמם
ישראל ודא לאתו דיעקב ודלו דכתיב ויאסב יעקב את רחל וכתי׳ ורחל עקרה וכתיב
אתם מוסיבי עקרת סכית אם סכנים סמחם . דלא כי לזיכנו כמה דלאתמר לזיכנו גדול
כבי וגו׳ . לזיכנו דסא לסתליק לעילא ולאתרזקא מכלא . לזיכנו כוונ׳ כה לזיכנו לאסתכא
סמים רבא . אר״ש חייא מאן לאתר סריא לאתגליא אמר ליה מכי מקדמת סריא ולכתר
לסמרת כל ארעא דישראל לכתר כד כפקת עין ארעא קמת על מדברא ויתיבת תמן
ג׳ יומין . דכרת לוכלוסא ומסיריסא ויתכסא מכי מלכא וקרלת עלם לזיכה וסב כדך
וגו׳ . ככו ר׳ חייא ור׳ יוסי . אמרו לא נלו ישראל מארעא ולא לאתחרב כי מקדמת עד
דישרצ כלהו לסתכחו כחיוכא ועד דדברי עלמא לסתכחו כחיוכא בקדמיתא ההיא
עמי מאמרי מתעים ודרך ארחותיך כלעו . דכתיב דרכיו עמה חולין כחיוכא כל עמ׳
לתמסכו מכתרייהו . ר׳ חייא אמר מכא ואם כל עדת ישראל ושגו כמלי סוו בגין
וכעלם דכר מעיבי הקהל דעיבי עמא ליכון ריעוייהו וכל עמא לתמסכון לכתרייהו .
תשעה סם
זולי . עד דסוו זולי כמו אר לאתר מדבכא כעכבין וכסר חייא דסוס כגוד כיס . יתבו .
עד דסוו יתבי פרח אד עופא ורחים קמייהו . אמר ר׳ חייא מיקום מכא דודאי כגדי
טוריוא מכא מסתכחין . קמו וזלו . עד דאסדרו ריעוייהו כמו ליכון לסטין דרסטי׳
לאכתרייהו . לאתרחום לן כיסא ונסבקו קמייהו אד טיכרא ואד מערתא כיס ושלנו
תמן . יתבו כל הסוא יומא וכל לילא . כתיב ר׳ חייא ואמר ואתה לל תירא עבדי יעקב
וגו׳ כי הכני מושיעך מרחק . מרחק . מקרוב מכאי ליס והא לוקמוס הלי קרא מרחק
כלא ומכו מארץ מרחק . לכל מרחק כסהוא דכתיב מרחוק יי׳ נראה לי וכתי׳ ממרחק
תכיא לאתם ומאן הוא עמוקא דכהרא לאתר דסהוא נסר כגוד וכפיק . ומכ יעקב כיון
ד׳כתיב לל תירא עבדי יעקב מכו ומכ יעקב שלא כמה דלאמרן כי הכני מושיעך מרחוק
ומכו זרעך מארץ שבים ושקט ושאנן ואין מחריד כי פי יי׳ צבאות דבר . ומכו
ואין

ועל דא ופחד יצחק כתיב. והשתא פחד כד לית אתר לסטנא יסוד לית אתר לחדא הכא
כחדו כלהו סטנין דיקא ועל דא ולית מחריד ומסתא קלא סויב לון מרחיק
ומתיר לון כהאי לתתא כסמקא וכסלוא ולית מחריד מכלא. דכד קלא עביד כמה כלא
עביד. ר' יוסי פתח ויאמר שים ברק לה תלבי עיני והלכתי ונו' מלי קא מיירי שלח לחד
ברק הוא קדישא ורוח קדישא סרית עלם כזכותה דסתזיב ולא ליסרי עלי כוקא. ומה ברק
סמיך על לתתא לסתזבא בגיהה. אלא דאורייתא עמכא דהוה סמיס דמלכא קדישא
עלאה. ותכונו דהוה מערתא כל ההוא יומא כד רמש לילא לתנקיר כיהר במערתא
עברו תרי טייעי ואמרי הון טעינין מסמר ומכלא לגרמוהי סלקו על מטולא לאמרי הלא
להאי נכיות הכא הא לן למכל ולמסתייא ולאמרי ואלן כעו כל למערתא דלא. אלא אכרים עד
לא תימא הלי קרא דלא מתיסב. אלא מלי הוא. אלא מלה חד דכתיב לעולם כי עמיך
נגע. מהו כי עמית ולא כתיב. וכתיב כי טוב כנד סמיך. וכי לגבי אחר לאו הוי
טוב לא הוה כידים אמר ווי לטייעא דסכנקא לקלא בניהם. ר' חייא ור' יוסי דהוו
יתבי במערתא חדו אל חייא לרבי יוסי ולא אמרית לך דכד עביד קלא כמה כלא
עביד. נפקו כד נפקו לקדים ר' חייא וכתיב סלוס סלוס לרחוק תרי סלמא הכא חד
לרחוק ואחד לקרוב וכלא חד לרחוק דלתעביד קרוב. תו לרחוק דא הוא מאריס
דתסוכא קודס הוה רחוק ואסתא לאו קרוב. תו רחוק כד בר כמה לתרחוק מאורית'
רחוק הוא מקלא ואלן דקריב לאוריתא קריב לקלא בהדיה ואסתא לתתכרו עמכא
ועולו למערתא לתו לאלן טייעין ואסתתפו (סלא ואסתטו) קמייהו אסתנקלו לאחמרייהו
ולתקיעו לאוכל כפקו כלהו לכוס מערתא אחר חד מן טייעין ליאמרו לן מלי דאורייתא
הלי קרא לזדך לעולם כי עמית ואלקוח ונו'. כי עמית מהו כי עמית ולא כתיב מה וכתיב
כי טוב כנד סמיך וכי לגבי אחרא לאו הוא כי טוב. אמר ר' חייא כי עמית ודאי ואם
עמית. לעולם. דכגין הלי עולם דעבד קלא ולתקן ליה לזדי בר כמה לקלא ככל ואם
ולקוח ממך כי טוב כנד סמיך הכי הוא ודאי לקכלי לאלן זכאין אמר דקלא טוב
ולא לקכלי חייבין דמכזין ליה ככל יומא ולא מסתדלי באורייתא. אמר ליה יאות הוא
לכל מאן דמעבד מלא סביאתא ומסתפיא לגלסא. אמרו ליה רבי חייא ורבי יוסי
חייא מילך לאוריתא לאו הוא ודאי לאחר חד. אמר לון יומא חד הוינא אזיל בלוד
עלנא לאחא ואסתכנא גרמאי כחר כותלא חד ולא כן יומאי הוא כהאוא כיתא
ומעבד מצוותא הלי קרא. לזדך לעולם כי עמית. לזדך דקלא אמרו אל עולם
בחרתא דליהוי עבד דוד מלכא למיד כיא כהאוא עולם וכיא ירות מלכותא. ואלין
אמר כי טוב. דא קלא כיסודא (אלא כיסודא) דכאי עלמא דלקרי טוב. לזמתי
לקרי טוב כנד סמיך. מלן לאלן סמיך הלא לית אסד ולית אסד ואלן לקרון
מכלי דוד הנחמנים. וכד אלין אסדי דוד לאתמלין מסהוא טיבו דכגידו דעתיקא
קדישא כדין לקרי יסוד טוב. כדין לסתכא טוב לגביהו דהא כד אסתכא כמה
דליהוי כיא הוא מכאס להאי עלמא כתרהא וכלא אסתכא כברכה ועל דא דוד הוא
מאכס לן ולעכא מלי הוא. לתו רבי חייא ורבי יוסי ונסקו ליה בריעותא. אמר רבי

חיוב מאן מפני עיכוב בשפרה לם כן ויחלי דלכת כלתך ולכת מרעים טוריוה עלאי
ולפילו נפורי שמיה וכלא חדמן כמלוכך ווי לעלמא דהויה שעתא כד תסתלק מכים
תו כתא ולמר הסוה נברה דה מלה למרה שמעה מכים כהויה שעתא בקרא
דכתיב ועתה שמע ילדיכו הל תפלת עבדך ולל תחכוכו ונו למען הל ולמר הכי
לו שמה דה משליה מכלא ספור הוה דהכי למרין עכיד כדיל מלכא ילכל שמה
דה הה ידיע דסוה לתר כי דיכה דמכיה כפיק דיכה לעלמא מאן שמה דלמרין למלכא
עכיד כנין עבדך לו כנין מלה זשירה מכך. אלא הכי לנטריך דשמה דה לתקין
כיתה למלכא וכיתה דמקדשה לתתה ודה לחידת כדה כנין דלתקדשך דה כדה
וכל מקדשה לתתה קלים כקיומיה הלי שמה לשילא קלים כקיומים ודה הוה כמלן
דלמר למלכא כבי כיתה דה והיכלא דה כנין דלא ומתכחת מסרוכיתה דיתכא לכר
מהיכלה. לוף הכא והלר פכיך על מקדשך דשמה למען יי. מלי טפשה למען יי
דלא יפתכח לכר מן דיוריה. תוהו רבי חוה ורבי יוסי ויחדו כהוה לילא כתר
דלכלו כתה חברים טייעה ולמר לומה קמוכו מלה חד דלפתלכא כיה הלי יומה
הלי קרא דכתיב מזמור לדוד בהוהו כמדבר יהודה דוד למר מירתה כד הוה עריק
מחמו ומלי למר לנדיה הלי לתה לפחרך כמלה לך כפפי ונו. הלנדיה הלי לתה
דהה כגבורה לחידא תדירא. לפחרך. וכי דוד היך ויכיל לפחרה ליה לקבה
כארעא רחיקא ולתתרך מלרעא דסכיכתה סריוה. הלא לינב דלתתרך מתמן לה
סכיך דידיה לפחרה ליה לקבה. ולכא פחרך כמלן דלמר לישיל לתתחוהי
קמך כר הלא ויכולכא. כך לפחרך כר דלכא לכר מלתר דסכיכתה סריוה. כמלה
לך כפפי. דהה כפפי תלוב לנבך ונופא דילי לתתחזה קמך ולא ויכילכא כנין דלכא
כארץ ניה ושוף כלי מיה דהה ארץ ניה ושוף לקרי לכר מלתר דסכיכתה סריוה כנין
דמוה חוה לה סכיכ הכא ומלן לינון מוה חוה לה סכיכתה דכתיב כה כלר מוה
חוה ועל דה ארץ ניה ושוף כלי מוה כתיב. למרו רבי חוה ורבי יוסי ודלי חורלה
תקיכא קמן עלאי למערתה ודמכו. כפלגי לילא שמעו קל חיותה כמדברה דכהמי.
לתערו. למר ר' חוה הה עדן סוה לסייעה לכנסת ישראל דסוה מסבחת למלכא.
למרו כל חד וחד לומה מלה ממה דשמע וידע כלורייתה. יתבו כלהו. פתח רבי
חוה ולמר למכנח על לילת השחר מזמור לדוד. מלן לילת השחר ולא יומא. שלא לילת מסהוה לתר
דלקרי לילת לחכים וישלת מן. וכי לילת השחר ולא יומא. שלא לילת מסהוה לתר
לא למר כנסת ישראל דה משמע דכתיב על לילת השחר. תא חזי כשעתא דרמשא
לילא פתחין סתיומין דשלהי ותתלי מסתכאי (ס"א מסתכבי) וכל ליכון רחיקין מתערין
ומטלן כל עלמא ומהדרין על נוסי ככי כשא וכחרי לחתרויהו ולשרשיהו
ולא למר כנסת ישראל דה משמע דכתיב על לילת השחר. אלא הכי לנטריך דרמשא
דלילא פתחין סתיומין דשלהי ותתלי מסתכאי (ס"א מסתכבי) וכל ליכון רחיקין מתערין

כרוזא קלים וכרוז ופתחין פתיחו. כדין רוחא חד דשטר נפון לתעלר ולקלים

כנכנור דלוד ומכנן מלגיו ומכחת למלכא וקדמא כריך הוא מסתעטף בציציותיה פוי רהל
כנפתא דעדן · זכאה מולקיה מאן דלתעבר בההוא זמנא ולמסתדל בחוריתא וכל
מאן דקאים בההוא זמנא לקבל מכריזי דקב"ה ובכסת ישראל · ולא עוד אלא דלעלן
לקרון לחיים ורשים ליה דכתיב למען למי ורשי לדברך כי אלוה כך · לקרון מכריזי
דכתיב מכריזי מקדימים לקולך · כד אתי יומא כרוזא קאים וכריז ואמתין דסטר
דרומא לתפתחו ומתערין ככביא ומזלות ואמתין דרחמי לתפתחו ומלכא יתיב
ויקבל תושבחן · כדין ככסת ישראל וכל לחמן מכריזי לחידן כנדפקא ומלייהו לתיין
ומריין בחוק דמלכא כדין פקיד מלכא ובספר כתיבו כל לחמן כמי היכליהו וחוט דחסד
לתתמך עלייהו דמההוא חוטא לתעטר כר כם כעטרא דמלכא ומכיס דלעלן עלאין
ותתאין ואפי כזמנא דמחריבין דהיכלא קיימין למידן עלמא הוא עלל ככל תרעי מלכא
ולית מאן דיומי בידוי · ולאכון מחריבין דהיכ"ל דייכין עליה דהיכא כגין דהא לתרעים
כרעיהו דמלכא דלעלא דמסתחודע דהסוא מהיכלא דמלכא וכגין דא לא דייכין עליה דהיכא ·
זכאה חולקיהון דצדיקיא דמסתדלי בחוריתא וכם כזמנא דמלכא תתיב על מלי
דחוריתא · תא חזי דמלה לא קיימא ככסת ישראל קמי מלכא אלא בחוריתא דהא כל
ומכל דישראל בארעא מסתדלי בחוריתא ככסת ישראל ארחת עלמין · כד אתבטלו
מחלי חוריתא לא יכלו לקיימא עלמא חדא · כגוני כך כשעתא דככסת ישראל
לתערת לגו מלכא לתקוף קדוסא חדי לקבלא לון וכל זמנא דככסת ישראל
אתת לקמי מלכא וחוריתא לא מסתכח עמה כביכול תגם חילפא · ווי לחיון דמחלפין
חולף דלעילא כגוני כך זכאין חיכון דמסתדלי בחוריתא וכם ככסיא שעתא דלעטרין
כה ככנסת ישראל כדין קב"ה קרי עליה ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר ·

ר' יוסי פתח ואמר משל דומה אלי קורא משער עומר מה מלילם עומר מה מלול · אלא
קרא לוקחוס מכריזי ככמ לתר · לכל משל דומה כל זמנין דישראל למסתכחו בגלות
לתיודע זמנא וקבא דילמון וזמנא וקבא דככסת גלותא · ואלו גלותא דלעלא הוא משל
דומה דלא לתגלות ולא לתיודע כחיכון למרכין · קב"ה אמר אלי קורא משער קלא
מעגלה פלוס פרשבה
מ אשכח בגלותא דמשער לכון דדקקי כיכייהו לכון דככבי לשפרא ומלי לאמרי עומר מה
מלילם עומ' מה מלול חיכון תכשן לי על מטרוניתא מה עבדית מן מטרוניתא דילי כדין
קב"ה כניס לכתלוה דילים ואמר אמו כבי רחימי דחיכון דמיקין בגלותא ומכקין בשרא
דילמון ותכשין לי על מטרוניתא ואמרי עומר לכת דלקרי עומר לן הוא שמירה דלן
לן הוא שמירה דכיתך מה מלילם מה עבדת מלילם · הכי נמרת לם · מה מלול · דהא
לזמכין לתקרי לילה ולזמכין לתקרי לול · הה"ד ליל שמורים הוא · וכתי' הוא שלילם הזה ·
כדין קב"ה לתיב לון הא שמירה דילי מסתכח דהא אכא ומן לקבלא ולא מסתכח' כהדם
הה"ד אמר עומר הסוא דכטיר ביתא לתא בקר וגם לילה דהא בקר בקדמיתא מסתלקת
לעילא לעילא ומלקת להסוא לתר (הא בקר) דלזמן כיה תדירא מסתא לתא בקר ·
הא ומן לתתכרא בלילה · וגם לילה הא ומכא הוא לכל כניכיכון לתעבכו ולא לתון
כעלן דא על מה לתון מתעכבי עומר · אמר כתובה כדין לתיו לתו לנכאי ונהוו כלא
כמדורא קלא וכלכא כתיב לתרכא · הה"ד וזכה ה' אלהיך לתעבותך והשיב לך כאשר

אלא שור תרין ושה תרין ושה פתיב הכא. אלא חד לכפרת ישראל וחד לקרבן הדר ושה ה׳
הכא שור ג׳ אלהיך תחת שורך ושה וקבלת מכל העמים. פתח הדור טייעא ואמר כרין וחד
ככבי כקר וירושו כל ככבי אלהיהם תא כד קרבן אתי לאתעבדא עם נדוקיי כנגד דעדן
כל אלי דעלמ׳ תתאה (פג ע״ג) וכל צבאהון ותתאין מתערין לקבליה וכל חולבי דכנגד
דעדן פתחי פומהון לקבליה הדר לון ירכון עני ויעור לבבי ה׳ כי כח. ואתי שפי דחרש
כלהו מרחצי שבח קמיה כדין תרכ״ו אלף כפם בגלפוי וקרי ושבח למלכ׳ קדים וקרי לכבי
פתח דיסתלון כחורית׳ ושבחת דמרחיטן וכפולחני׳ זכחם חולקיהון דמלין דקיימין
מערסייהו לאסתלא כחורית׳. כד אתי נפר׳ פתחין דלרומא כפתחין ותרשי דאסוות׳
כפקין לעלמא ורוחא דמזרח לתער ורחמי לאתכחו וכל חיוכן ככביא דמכן תחות
סולטניהם דאתי כקר כלהו פתחין שבח׳ וזמרין למלכ׳ עלאה סלה ברון ה׳ אחד ככבי כקר
וגו׳ מי כעמך כבח ככבי אלהים דחיוכן מומכין תרוע׳ כסוסי כקר דסוס כל חיוכן לאתעברו
כזמכח דאחד לאתער כעלמא. אלא וירושו כל ככבי אלהים הא לאתבר תוקפא דחיוכן
קטיין לאתבר אלא דילהון כלם רוש סתרועתם ארץ. וכל כך כנין דסוסי כקר לאתער
כעלמ׳ ולאכרא לאתער ואתי למכטע אפא כל כקר שבא מלם דא ככבי שמעי לם כקר שבא
ודלי וכתי ויקרא אם כסם ה׳ אל עלם. פתח חכרים טייעא ואמר כקר אור ואחבני
עלאה וגו׳ מלי כקר אור. ככבי אולימפא. מהו כקר אלא כזמכח דאתי נפרא ודיוכן
מתעברן ואסד כעא לאתערא כל חיוכן דאתיין מסטרא דא מכקרי לאתרייהו לזמכח
כרכתן לעלמא ודא הוא כקר אור דהא רחמי מתעסקי לעלמא ואסד קאי כאתר כדין
הוא כקר אור. וכתי ויהי אלהים אל תסתור כי טוב. תא כלא הוא כדרגין דיוצן. לוליא
דא ידיעא. כקר אור ידיעא. והוא דרגא עלאה דאסתכח כים תדירא. לימתי כד נסיר
ממא. ממא ידיעא והוא דרגא עלאה דאסתכח לכלא ונסיר לכלא כי ממא ומגן
ה׳ אלהים והאי כקר אור נסיר ממא ודא נסיר לוליא בגין כך כלא תליא דא כלא והאי
כקר אור כד אתער כל ככבי עלמ׳ אתחזן כאחזות׳ כאחזות׳ ומתתבי כעלמא ומסתא
דא נסיר ממא עבדו רשותא הוא למהך כאורחא. כריכו לון ר׳ חייא ור׳ יוסי ובקו
לון כריסייהו ואמרו לון. ר׳ חייא לר׳ יוסי כריך רחמיכ דתקון תרחיכ קמן ודלי קרם
מרי לון גבן וכאין חיוכן למאתלי כאוריתא ולא תרפין מיכח מעתא חדא. כפקו רבי
חייא ורבי יוסי ואזלו אתרייהו אמר רבי יוסי ודלי רחמותא לבאי קסיר כאין טייש
ר׳ חייא לא תוסיף על דא דהא ב׳ יומי דלו נפרי ממיי תרחצן חכמתא דהא
מלי מא תמולצן לשלא ותתא. פתח רבי חייא ואמר ויאמר ה׳ אל משה סכך סוכה עם
לבניתך וגו׳. תא כל זמכא דסוס משה קיים כעלמא הוא ממאי כולייהו דישראל בגין
דלא יפתכון כחוייכא קמי קרא׳ וכגין דמשה לאתכח כיפייהו לא יהא כסהון דדא עד
דלא ייתי מלכא משיח׳ דיקמו ויקרא לקרא׳ דלא יתדבקו מה דלא יתדבקו
דדא ייתי מלכא משיח׳ דיקמו ויקרא לקרא׳ דלא יתדבקו מה דלא יתדבקו
דדא ייתי מלכא משיח׳ דיקמו ויקרא לקרא׳ דלא יתדבקו מה דלא יתדבקו
דרין יתרכין. דתניכן חמשת ספרים חלק על ימא מה דלא חמשת עיכא דיוקנא כביים
לי חיוכן יתדבקו כל כך כמיהון דישראל כם. כמייהו כם. גוכרין כם. כמיליהם כם.
סכסדרין חכמתא כל כך. כם חכימי דרא. כם חיוכן דקיימי קמיה דלם וחולקי מיכיה ככל

יומף: כם וכם לם דסוף עלמה על כלם: כתר דמית מעם מה כתיב וקם העם סוס
וזכה וגו׳. כך ווי לעלמה כר יסתלק מכיס לם דמכוסי דחכמתה יסתתמו מעלמה וכסי
כר כם מלה דחכמת׳ ולה יסכח מלן דיומח וטעלן כל עלמה כחורית׳ כגין דלה יסתכח
כיכויסו מלן דלתער כחכמתה. על דסוף זמכה כתיב וקם כל עדת וגרלל יסנו. וקם
יסנו כחורית׳ ולה יכלעין לרמסה כמלי הוח כגין וכעלם דכר מעיכי הקבל דלה לסתכח
מלן דידע לגלוה עמיקתה דחורית׳ וני לסיכון דרין דמסתכמי כדין כעלמ׳.
חמר רכי יהודם כל גלוה רזין עמיקין דחורית׳ כומכה דמלכה מסיחה כגין
דמלוה סלרן דעה לת יי׳ כמים מכסים. וכתיב ולה ילמדו עוד לים לת לחיו ולת
רעהו לומר דעו לת יי׳ כי כלם ידעו לותי למקטנם ועד גדולם לכיר:

אשר כשיח יחטה ועשה לחת ונו׳ כשגגה וקסם. תני ר׳ ינחק מם ככל לתר
דכתיב כהו וקם כל״ל סם הכהן המשיח יחטה. וקם כל עדת יסרלל
יסנו והכח לשר פשיח ויחטה ולה כתיב וקם כשיח יחטה מלו קל מיורי. שלה לגין כהנוי׳
לה מסתכמי סכי כחטלה דסם כהן כטיר גרמיס תדירה כגין דמטולה דמלרים עליס
ככל יומה ומטולה דיסרלל כלהו ומטולה דכל חד וחד ועד תוהה ליהו כל וחטה וכגין
כך וקם כתיב. וכן וקם כל עדת יסרלל יסנו תוהה הוה דכלהו יסתכחו כחוכה חד
דלו לגין וחטלון לגין לה ויחטלון וכניכי כך וקם כתיב. לכל הכה לשר כשיח וחטה
ודלי כגין דלכיה גם כיה ועשה לגין לכתריה ויתמכון תקוחוי. ועל דה לשר כשיח
יחטה. כגין דעבר על מנות לה תעשה והוה עביד חד מכוייהו ועל דה לה כתיב כיה
וקם דקם מלוי לה כספקה הוו. ר׳ יהודה פתח והכמיקם הכיהו לת לכני הכהן ולת
לכני המלוחיה לחסוך ולחכן. מם דמלין לגין לקריכו כשיחיה ולה כר כם לחרון והם
כתיב כל כדיה לכו ויכיהם לת תרומת יי׳. וכתי׳ ולכני הכהן ולכני מלוחי׳ לחסוך ולחכן
לגין לחמר קכ״ם לשב דכללה תלוה הלי כדכה סליקו לגין לככים לכשיחי׳ מ״ם כגין דעל
לכה דכהכה לשתכחי. חמר קכ״ם ליתו כשיחי׳ דלכייהו נם כהו ויתין לגין לככין דליכון
מסתכחי על לכה ויתכפר עלייהו מנחות לכייהו. וכתיב וסיו על לכ לחרן ככהו לפני
יי׳. וכגד והכמיקם הכיהו לת לכני הכהן ולת לכני המלוחיה לכף רת עלייהו. וכגין
כך לשר כשיח יחטה ודלי. ועשה לחת מכל מנות יי׳ ללדית לשר לה תעשה כחם
דלוקמוה דעבר על מנות לה תעשה. או הודע לגין חטלתו דכגין דלכיה נם כיה לה
לשגה כחטלים ולכתר לתידע ליה ועבד מכיס תשובה. ר׳ יהודה ור׳ יוסי הוויתכי חד
לילית ולעלן כחורית׳ חר׳ יהודה לר׳ יוסי חמיכה דמחות׳ דחורית׳ כלילית הוה יתיר
מכיממה לחלי. לל כגין דמחות׳ דתורה מככתב תורה מכעל פה הוה ותורה מכתב
כלילית סלטה ולתערת יתיר מכיממה וכזמכה דלילי סלם כדין לילו נחות׳ דחורית׳.
פתח רכי יוסי ואמר ולה אמר לילה עשו כתן זמירו׳ כלילה תת כשעת לה לתער
רוח נכון ולתפלג לילית הה לחוקמוה דסלהובה חד כפיק וכטם תחות נדפוי
דתרטולה ולקום גדפוי וקלרי וסחוי סלהובה כזמכה דמטי נכיס ולתער לקכלים
סמתכי כיס ולחדעוע וקלרי ולסתכי לגין יקרה דמלרים למעכד רשוחים
וקלרי לון לכני כשה ועל דה לקרי׳ סכוי מגפה. ולקרי נכר כגין דיתער כסלהובה

דגכורה

דנכורים כסטרין דנכורים קל לתיב לתתערב בעלמא׳ כדין לכון נכי מסיימנותא
קיימין ויסכין נכורים לכנסת ישראל וכדין לקרבי דכם דתוריתא ועל דא ירית דוד
מלכותא סוף וכבוי לעלמין ולדרי דרין׳ וכד תרכנולא קרבי וכבי כסא כיימי כערמייהו
ולא מתערבי תרכנולא קרבי לכתר ולא אתר ולא לתר לא תלוד עשי ולא תסנא ליקר דמתרים׳
וו לפלטיה כזיף דמתרים סכקא דמתרי לא לתערב רוחים ולא תסנא ליקר דמתרים׳
כד כסיר ימתא כרוזא קרי עליה ולתר ולא תתר לא תלוד עשי כתן וגו׳ כלילה לכוייעא
ליה כלילן תוזכתן ולמסוי כלא כסיוסא חדא׳ עשי׳ עשכי מכעי ליה׳ מסו עשי שלא
כשעתא דכר כם קם כפלגות לילא ולסתכל כרכם דתוריתא דרכם דתוריתא לא
לתקרי אלא כלילא׳ וכד לסו לסתכא כתוריתא׳ כד כסיר ימתא קכ״ם וככסת ישראל
מתקרי ליה כמד חוטא דחסד לאסתוכא מכלא ולכסרא ליה כין עלמין ותתלין׳ רכי
יסודה אמר אלא סמעכא דאמר ר׳ אבא כל קרבא לא לוד עשי עשם לי מכעי ליה
מסו עשי׳ אלא כמה דאמרת כשעתא דלסו קם כפלגות לילא ולסתכל כתוריתא כד
כסיר ימתא לתתר לכרכם כסטרא חוטא דליה דכתיב לם מתוט ועד סרוך כעל וגו׳
וקכ״ם וככסת ישראל מתקרי ליה ועבדי ליה ככל יומא כרים אחד בסכם אלא עשי וסא
לוקמוס אלא וכ״ם אלא לכרכם דכתיב כוה סאל הגדול׳ לא קכ״ם׳ ה״ל כסא ישראל
כוה סוף אלא׳ ואיכון עבדין ליה לכר כם ומתקכין ליה ככל יומא וכגין כך כתיב עשי
כלא יומא ישראל כשלום׳ יוסי ורבי כך אלא סוף וכלא סד אלא׳ ר׳ יסודה פתח ואמר׳

אור סודע אלוי סא לתר לכר סא׳ סודע אלוי סטסרא דמלכא דעלמא׳ ידע סם לתי
מכעי ליה סא סודע אלוי שלא קכ״ם פקיד לכסכת ישראל לסודעי ליה לכר
כם כסוף כיכל דסוף סא וכמה סודע ליה כדיכה׳ כלא יבלו סמי עיכו וגו׳ אלא מתקיאמא

לא סודע אלוי כמלן דפקיד לאתרא׳ דתניכן כשעתא דכר כם סא קמי קכ״ם ולא לתנא
כמטוס לאסדרא כתיובתא קמי מלריס ואמרי ליה כתר כתכיס כם אתיס מסס סלקת
ואסדרת קמיס קכ״ם׳ כדין פקיד מלכא לכנסת ישראל ואל סוסיף אלוי סא לתר לכר
סא לוזוס דיכל עליס ואודע ליס מוכיס כל״ל סודע לי ירושלם לת תועבותיס׳
כתר דמטי עליס דיכל כדין לתעברוסיס למסדר כתיובתא קמי מלריס ואתכבא לזקרב
קרככל דסוף מלן דלכיס גם כיס סטי ואסטי סטוסי ולא תסנא עליס וקכ״ם ומין לקכלל
ופקיד לאודעא ליס להאוא סוכל כגין דלא יתכבי מכוס׳ אלא׳ יוסי סכי סוף ואלי מכלן
מלוד דכיון דעכד ססוף עובדיה דכת עכא לא תסנא כוס׳ אלא קכ״ם לת אסנית ליס
לכל לאדכרכל לך׳ מיד סא כתיב כה אמר י״י אתה סאום׳ אתה סאום דלא דכרת ליס
אתה סאום לאסנית ליס וכתס סודע ליס כדיכל׳ אלא סכל קכ״ם קאמר לו סודע אלוי
סא לתר לכר סא וסכיר אלא סוף וסכי סוף ולא כתיב לו סודע אלוי כתס דכתיב לו סודע
כי סור כנא סוף ומלן דקאים כלילוי לאלעי כתוריתא קל סודעא אלוי סא לתר לכר סא
ולא כתיב דיכל אלא כלומי דאודעא לכרס כתלס רכיך וסוף לא לכזי ליס ותב כתיובתא
קמי מלריס׳ ואי תיסוד דאודעא לכרס כתלס רכיך וסוף לא לכזי ליס ותב כתיובתא
דלכיס דיכל אלא כלומי

דלתתקן כלקט ושות ולתעבד. אמר ר' יהודה מהו דתימא לעניים ליה לדוד על ידך
דכתיב דכתיב הכני מקיש עליך רעה מכיתך. אמר ר' יוסי הא לוקמינן בגזן דלי יקום
עליה כר כם לחרף לך ירחם עליה. לל והא לכתלום בעה לקטלה לאבני בכמה עיטין
דכר כם עליה. לל לך שמעת דוד חטא בכת שבע שתם. אמ' קלם
ליתי כרת דכת לל כבר ויקום מקיתתך ומאן לימא דלא לכתלום דכריה דיפת תוא הוא
מקרבא. מכאן לוליפנא מאן דכתיל לתתא דלא כקרבא ומאי כם לסוף כסיף מכם כן
סורר ומורה מ"ט בגין דעד כען לא פסקה מכם זוסמא והא לוקמוה. ר' יוסי פתח ואמר
כשבע יי' כימיכו וכזרוע עזו הלי קרא לוקמוה. לכל לא כל זמנא דכר כם מטיקמוה
דקלם לית דרגא דלתתיודעא לעילא לקבלה הלי מטלא לדייכ לית לכר כם ולסתכל
(כם ולסתכם) עליה לי תכ כתיובתא סלימתא קמי מלריה לתעבר מוכיח ודיכא לא
סלטא עלוילא מאטי עלוי. לי לא תכ לתרגי דסוף מטלא לנבי הסוף דרגא לוסיף
למחטי הא דרגא לחרא לודמן לקבלה ולסתכם כדרגא קדמאה כדין בעיא תסוכם
תוכר ולו לא תכ לוסיף דרג' על דרגא עד דלסלים לחמשה דרגין. כיון דלתתקן ומיכא
לקבלה ולסתכם עליה הא שמלא זמיכא לסכמא כיומיכא ולתתכללא כים כיון דשמלא
לסתכם כיומיכא כדין לא תלוה כתסוכם והא לוקמוה. וכדין כלא לסתכמו עלי' כדיכ'
ודיכא מריה עליה. וכל דיכא לסתלים ומריה עליה דכר כם כדין לסתיים ולתתקמו
לכבעז חמש בנו חמש ומיכא כשמלא לחזקה דהא כלא לסתכמו עליה כהסוא דיכ'
ודאי מתיסרן לחזקה מלה בלא כוונה דכר כם ולא יתכוון כיה. ועד כתיב ומיכך יי'
בשדרי בכח ומיכך יי' תרעץ לויב לתתכללא שמלא כומיכא ולא לים דיכא וכדין הוא
קיומא דכלא. ועד כד בעא קלם לקיומא כלא כתיב כשבע יי' כימיכו וכזרוע עזו ובנו'
ר' יהודה כתם כתיב פרי עץ הדר כפת תמריס. פרי עץ הדר מאן הוא דא לתרוג. וכי
לתרוג מעץ הדר הוא והא כתם קושין הוא שחריסין מכאן ומכאן ולא לתמר פרי עץ
הדר. אלא רזא דמלה דכתיב ויכן יי' אלדיס את כל עץ אשר נקמ מן האדמה לאמר
שאדם. וכתיב עשה מעשי ומכר מכשרי ודא הוא פרי עץ הדר. מכאן דאתל עץ לקרי
דכתיב כי האדם עץ השדה. כפת תמריס למליך לשבעין סנין וכיה לתתכללו שבעין
סנין. ודא לכפת ולתקשר לעילא ותתא ועד לקרי כשות כלא כפיתו למליך להכא
ולתכא שהל כי כל בשמיו וכארץ דייקא. ר' יוסי לומר פרי עץ הדר דא מזכא דעביד
פרין ומליך לכין לכל סטרין. מאי טעמא בגין דכל ע' סנין יהכין לה חולק ולתברכ'
מכלהו מאי קא מיירי בגין דמאן דאתו לנבי מזכא בכלא חטי דהא כפית לקבלי הסוף
דכפית לעילא ועל דא לתקשר דא בדא. פרי עץ הדר כפת תמריס ולאו כתיב וכפת
תמריס. כתיב זאת משחת להרן ומשחת בניו. מאי קא מיירי הלא זאת דא מזכא
דלתתמשח על ידא דלהרן דכתיב ומשחת את מזכח העולה ואת כל כליו. ומשחת זו
משחת בניו דהא מכלהו לתמשח ולתברכו ולתקדשו ואת"ח. תא כתב סוכבים את
סמזכח זמכא חדא בכל ומא ומכעה זמכין לכתר. מאי קא מיירי. הלא למלכא דזמין
לוספיזין לך לתעשק כהו והוה ליה למלכא כת יחודיה למיתי ליה מאריו מלכא בגין
דלא יתפרשון מיניה ולתשתק כהו והוה ליה למלכא כת יחודיה למיתי ליה מאריו מלכא בגין

כד

כך בכל יומא ויומא דתמיד מקריבין ישראל לתיאובין דעלמא . תמר מזכח למלכא קדישא

דלתתר ובגין כך ויהיתם כפא דלבי נורהי כנורה סהיום . והא לוקמוס דכפא לתתאי
סתם . ומזמנין מלכא יהית דוד מלכא ומתקרי עלאה ומתעטר כתיב
לתם לון אלהיכם והא לוקמוס . תם כתיב תוכא לאהרן כפא חיים ולוקוזוס כפא חיים
דקדם וכנסת ישראל . וכדין יהית כלא . ולהלן דלקרון כגין לקדם כתם דכתיב כהים
מעילא וכד מתקדש כר כם כקדוסא דמתריס מלכיוסין לים כמתתא קדישא לאהרן
לים דכתיב וסתקדשתם והייתם קדושים . כר כז מקדש נרמים מלרע ומקדשלים
דמלריסון . וכל מאן דלתקל קדם מקדש

כי תחטא מעל ונו' . ר
יצחק אמר הא לוקמוס
כפא ודאי כתיב והיתה כפא לדוכי נהורה
כנורה סהיום את יי אלהיך וכתיב ואת
כפא תוכיך יקלעתם כתוך כף הקלע .
זכאין תוכן כדיקיא דלתת לון תוקף
עלאה בקדם תוקף קדיש בקדושי מלכא
בגין דתוכן מקדשי נרמיהם בקדושא
דמלריסון . וכל מאן דלתקל קדם מקדש
לים דכתיב וסתקדשתם והייתם קדושים . כר כז מקדש נרמים מלרע ומקדשלים
מלעילא וכד לתקדש כר כם בקדושא דמתריס מלכיוסין לים כמתתא קדישא לאהרן
דקדם וכנסת ישראל . וכדין יהית כלא . ולהלן דלקרון כגין לקדם כתם דכתיב כהים
מעילא דכתיב וסתקדשתם והייתם קדושים . תם כתיב תוכא לאהרן כפא חיים ולוקוזוס כפא חיים
דקדם וכנסת ישראל . וכדין יהית כלא . ולהלן דלקרון כגין לקדם כתם דכתיב כהים
דלתתר ובגין כך ויהיתם כפא דלבי נורהי כנורה סהיום . והא לוקמוס דכפא לתתאי
סתם . ומזמנין מלכא יהית דוד מלכא ומתקרי עלאה ומתעטר כתיב
לתם לון אלהיכם והא לוקמוס . תם כתיב תוכא לאהרן כפא חיים ולוקוזוס כפא חיים
דקדם וכנסת ישראל . וכדין יהית כלא . ולהלן דלקרון כגין לקדם כתם דכתיב כהים
מעילא וכד מתקדש כר כם בקדושא דמתריס מלכיוסין לים כמתתא קדישא לאהרן
לים דכתיב וסתקדשתם והייתם קדושים . כר כז מקדש נרמים מלרע ומקדשלים
דמלריסון . וכל מאן דלתקל קדם מקדש

כסאי סטרא וכסאי סטרא והא לוקמוס מלס .

כי תחטא מעל ונו' . ר
יצחק אמר הא לוקמוס
כפא ודאי כתיב והיתה כפא לדוכי נהורה
כנורה סהיום את יי אלהיך וכתיב ואת
כפא תוכיך יקלעתם כתוך כף הקלע .
זכאין תוכן כדיקיא דלתת לון תוקף
עלאה בקדם תוקף קדיש בקדושי מלכא
בגין דתוכן מקדשי נרמיהם בקדושא
דמלריסון . וכל מאן דלתקל קדם מקדש

רעיא מהימנא

דף . סאומל כפקדם נרוך לסכוף
קרן ומוחא סהר ואת מאשיתו יוסף
עלוי . קרן ג' . מוחא דילים ס' ודא קרן סיוכל
קרן לסאס בתכוים דסטוף פר דסקריב אדם
סרעון סאי סיסו עקרא דכל קרכמא סקרן
קיימת לו לשלוס אכא ומיתת דילים כשלמא דין
סס עכ .

ברוח ורוח בנשמה ונשמה בקב״ה. זכאה חולקיה מאן דירית ירותא דא עלאה. ווי
לאנון רשיעייא דכפשאן דילהון לא זכאן בעלמא דין כל שכן בעלמא דאתי עלייהו כתיב
ואת כפש אויביך יקלענה בתוך כף הקלע. דאזלן ושטאן בעלמא ולא אשכחן אתר
לאתקשרא ביה ואסתאבן בגו סטרא דמסאבותא וכרחא קארי ואמר כפש כי תמעול
מעל ביי׳ מקדש יי׳ טמא. דהא בקדושא לא עייל ולא אתכליל. ואיכון מזיקי עלמא בגין
דמתדבקן בהו ומסתאבן. ר׳ יצחק אמר הא אוקמוה כפש כד מתעטרא כ״י במלכא
קדישא אתעטר ואקרי צרורא דחיי בגין דבה אתקשר כלא. ר׳ אלעזר אמר שכינתא
כד כטלא באבהתא כטלא. הה״ד ויסע מלאך האלהים ההולך וגו׳. ר׳ אבא אמר כלא
אתעביד חד עטרא בגין דיתעטיר כחדא ושמא קדישא אתחזי בגווייהו (ס״א בגיוניו)
בההיא שעתא אקרי כתפוח בעצי היער כן דודי בין הבנים. והוו חמאן ישראל זיו
יקרא עלאה כטיל קמייהו ודא הוא דתנינן ויוציאך בפניו בכחו הגדול ממצרי׳. אלין
אבהתא. ובגין כך האי שמא מתבר טורין ומתבר טנרין ואית ביה לטב ולביש. זכאה
חולקהון דישראל. ת״ח עז לקרבנא אמאי והא אמר רש״ עז שמא דיליה גרים לאוליף מן
שמיה דהא סטרא בישא זיכא בישא הוא. אלא הכי אמר רש״ דא בעי לקרבא דהא אי
אעבר עליה רוחא דמסאבא או אתעסק ביה. האי עז קרבניה בההוא גוונא דאיהו
חטי ביה. ואמר רש״ הא תנינן אית מאן דזכה בנשמה ואית מאן דזכה באתערותא
דרוח ואית מאן דלא זכי אלא בנפש האי מאן דלא זכי יתיר ולא סליק יתיר הא אתדבק
בההוא סטרא מסאבא וכד איהו כאי׳ איכון סטרין בישין אתיין ומתדבקן ביה ומודעין
ליה בחלמ׳ מלין דעלמ׳ מכהון כדיבי׳ ומכהון קשוט ולזמנין דחייכן ביה ואחזיאו ליה מלי
שקר וצערין ליה בחלמיה. ועל דא אומין עצו״ מכהון דחמאן בחלמייהו מלי קשוט
בגין ההוא סטרא דמדבקן ביה וכלהו מלין לזמן קריב. ת״ח באלין זיכין בישין אית
דרגין אלין על אלין דרגא עלאה דילהון הוא דתליא באוירא. דרגא תתאה דילהון איכון
דחייכן בבני נשא וצערן להו בחלמייהו בגין דכלהו חציפין בכלבי. ואית דרגא עלאה
עלייהו דאיכון מעלאי ותתאי ואלין ואלין מודעי ליה לבר נש מלין מכהון כדיבין ומכהון
קשוט. ואיכון מלי דקשוט כלהו לזמן קריב. וההוא דרגא מאיכון דתליין באוירא
דאיכון עלאין יתיר. וההוא דלא זכי יתיר אלא בנפש וההוא נפש בעי לאתתקנא
לקבלא רוחא עד לא רווח ליה נפקא מה דנפק׳ מההוא נפש ואתפשט בעלמא ובעא
לסלקא ולא בעי עד דיערע בהו באיכון דאוירא ואיכון מודעין ליה מלין מכהון קריבין
ומכהון רחיקין יתיר ובההוא דרגא אזיל ואתקשר בחלמיה עד דקני רוח. כיון דקנה
רוחא ההוא רוחא נפיק מתבר טורין וטנרין סליק ואתפשט ואעיל בין מלאכי עלאי
קדישי ותמן ידע מה דידע ואוליף מלין ואתהדר לאתריה. כדין הוא קשורא דבר נש
בקדושה עד דזכי בנשמה וקני לה. כיון דקנה נשמה היא סלקא לעילא לעילא ובטורי
פתחין לא מעכבי לה ואזלא ומתפשטא בין איכון צדיקייא דצרירן בצרורא דחיי.
ותמן חמי עמגא דמלכא ומתהניא מן זיוא עלאה. וכד אתער איילתא קדיש׳ ברוח
צפון נחתא וקם ההוא זכאה דקני לה ואתגבר כאריה תקיפא באורית׳ עד דאתי צפרא
ואזיל בההיא איילתא קדישא לאתחזאה קמי מלכא לקבלא חד חוטא דחסד. ומאי

ליהוי דלא מוטב דלהכרתם דסוף קני ליה דכתי׳ אם מחוט ועד שרוך נעל וגו׳ לא לתתכני
מלחרש כלום ואמ׳ אם מחוט וכו׳ להתי מוטב ודלא לקרי מוטב דלהכרת וכך אתי הסוף
זכאי כשהוי לולבו כדין לתעטר עתיד מלכא ודוד דקאמר למכתם על לילת השחר
דלא ככנסת ישראל לילת השחר שיורדת לכנסת ישראל דקאמרי כנגודת אלי אלי למה
עזבתני וגו׳ . תרגם זכאי ליכון מלרי דכשמתת מלרי דלוריתא כני פולחנא דמלכא
קדישא . ווי ליכון חייבין דלא זכאן למתדבקא במלריהון ולא זכאן כלוריתי׳ דכל מאן
דלא זכי כלוריתא לא זכי לא ברוח ולא בנשמה . ואתדבקותא דילהון כסוף סטרא
דזיכין כיסין וסאי ליה חולקא דקדישא ליה ליה חולקא דמלכא קדישא . וו׳ ליה כל
ייפוק מהאי עלמא דלא אתמודע הוא לבני ליכון זיכין כיסין מלרי מיפיותא תקיפי
ככלכא סליקי לכורא דניסכה דלא מרחמי עלייהו . תא חזי מה כתי׳ ישראל לשמין עניו
ולא זכי כר נש אלא כפום כדרגא דקאים עלייהו . ליהוי כאי לשקני ורוח ולהוי כאי
לשקני כשמים . לכל עמין עשו לא קניין לעלמ׳ כרלי לתנזר דקני כפום תחת כפום אחרא
ויסרל דקיומי כדרג׳ יתיר לי ליהוי לא כאי לשקני יתיר עוכסיס סגיא וו׳ להסוף
חייבא דלכסי פקודי לוריתא ולא לסתדל כלוריתא לכבוי למלריה . עליה כתי׳ ויתמו
חטאים מן הארץ . ואת חזי כמה כתי׳ דלתדבקן כהאי סטר כנין הסוף כפום דלא זכאן
ויתיר . וכך לעב׳ עלייהו הסוף רוח מסאבא לסאבי ולתדבקו כיס כדין לי הסוף
חטאים דחטו כר נש הוי מסטר׳ דסוף רוח מסאבא קרכביה ליהוי חד עו כנין דליהוי
כשורא דלתי מסוף סטרא לכפרא על חוביה . תמר ליה ר׳ אלעזר כרוס ואת כתי׳ לא
תלין נבלתו על העץ וגו׳ ולא תטמא את אדמתך . כנין דלרעא היא קדישא ולתתרא
דסאבי רוח מסאבא לא לסתכא כלרעא קדישא חוץ הכא כיון דסוף כשורא דסאבי
עליה רוח מסאבא ולתי מסטרא דמלכא קדישא . אלא יהוי סתם . לסטר קודסא . אלא
לכל תא כרי . כתוב כי ויקלדיך הם לוכלם הוא . ליה לסם לכל לכל לסם . לסתא דקבם
לכל לסם לסתא . ותא חזי מלכין דלמרין סירתא קמי קבם לסם דמלכא ולהכין מתבטלי כר
סוומי ההיא סירתא בכוכבא דלסם לכלל . לתתא זמין קבם לסם דמלכא ולסי לסם
לכלל ומני לכל ההוא סטרא ולתבטל ההוא סטרא כסוף סלהובא דלסם ולא לסתר
מכוס נעלמא . וסוף כר נש דמדבר קרכביה קלום עליה וכסוף רוחא דסליק לתעבר
מכוס סטר׳ דרוח מסאבא דסריא עלוי ולתכפר כניכי כך כלא לתבטיל ויסתני ולית מלין
דקליק לנבי הוא סוף לסם . ר׳ לסם הוא לזיל כלרתא ור׳ חייא ור׳ יוסי לשרשו כחד לתא
ר׳ לסם ולהי לכן נ׳ זמינין לקבלא לכפי סכיכתא לתתברו כחדא ולזלו . תמר לסר לסם כל
חד וחד ליומא מלא דקטורת לוריתא וכזיל . פתח ר׳ חייא ואמ׳ ברישיה שמן ממעל
וגו׳ . הלי קרא רזא הוא דאכמתא דלוליבא מכוכבא קדישא . ברישיה סמיס ממעל .
מלי ברישיה כלא ישרוף כמטר לקמי ועל סטרא דמטרא דסוף מוכא לכלא קלמר
ועל לא כל עיבי עלמא מכסן לקודסא בריך הוא כנין דלא ליהוי מוכא לכלא . ואי
תימא דכתיב לא תלין מלתא תלוי כתיב ממעל . ממעל ודלמי מעתיקא קדישא קא
לתלוי

לתתיה ולא מהדור לתר דלקרי סמיס ולקרי זכותא לגא ממעל דיוקא · ומתקיס יגלו
נדק דכד סמיס כטול ליס ממעל מהדור לתר עלאס דמארי עלוי כדין מתקי יגלו נדק
מלן מתקיס לתר דטחכין מכא לנדיקיא ומלן כיכו כגא ונוד דלילכון ודלי טחכין מכא
לנדיקיא למלן להדור לתר דלקרי נדיק דסא לילכון טחכין ליס להדור מכא דלתיא
מלעילא וכל הסוף טיכו מתככים בגוויהו למיסב ליה לדרגא דנדיק כגין דיתברכ נדק
מהדור כולו דילהון ועל דא טחכין מכא לנדיקויי מלן נדיקי דלתדיק ונדק יוסף ורחל
דכל מזדוגן כחדא נדיקים לקרו ולגין טחכין מן לנדיקויא ודלי ועל דא ומתקיס יגלו
נדק · כדין תפתח ארץ לתתא ויפרו יפע כמי עלמא ונדקס תנמיא יחד וכל רחמי וכל
טיכו דעלמא סגיאן ומזמיהו דכמי כגא מסתכלי בעלמ כדין מדוור על מדוור לתוסף
וכל עמין מתברכן · תמר ר׳ אחא לעולא לא לימא לא תיכיל לגא למסמא דא דיי · פתח
ר׳ יוסי ואמר לכי לחוקקי ישראל מתנדבים בעם ברכו יי׳ תא כל רעותא וכל לכא דכמי
כר כם לארקא ברכאן מעילא לתתא ליחדא שמא קדישא לכמי כגלותא לקבל כמס
דכתיב ממעמקים קראתיך יי׳ דתמן עומקא דכלא כעמיקי עלאי דלילכון סרות עלאס
דלכא ואמ׳ מודוגין לוק הכא לכי לחוקקי ישראל מלן חוקקי ישראל לא כתי חקוקי ישראל
שלא לחוקקי שי לילכא ואמ׳ דלילכון מחקקי לישראל קדיס דלילכו כגיד מכוויהו · המתנדבי
כעם אין לילכון לכאן דלקרון נדיבי כלא נדיבי עמי כלסמו עם שדי לאברס כדין ברכו
יי׳ לכנדא מכיס ברכאן לתת׳ ויסתכמון ברכאן כעלמ כלסו דכד הכא מסתכמין ברכאן
מלעילא כלא סוף כחדוות כלא הוא כסלומי וכל חולקהון דישראל דקבה מריק עליהון
ברכאן וניות גלותהון ועליהון כתיב פנה אל תפלת הערער ולא בוס את תפלתם וגו׳ ·

פרשת צו את אהרן

זאת תורת העולה וגו׳ · רבי שמעון פתח ואמר נדקתך כהרי
אל משפטיך תהום רבה וגו׳ · הא קרא לוקימנא ליה
ואתמר · תא חזי עולה סליקו וקשירו דכי לעולה ודבוקא דילה כגו עלמא דאתי למהוי
כלא חד בקשור חדא כחדו וכגין דסלקא לעולה כתיב וזאת תורת העולה רזא
דכר ונוקבא כחדא תורם שבכתב ותורם שבעל לסלקא כחכיכותא כד לתער כטרף
דכמון כמה דלוקימנא דכתיב שמלו תחת לראשי כדין חיסי סלקא כחכיכות׳ ואתעטר׳
כוסיכא ואתחברת כחמנויתא ואתנהיר כלא מרזא דקדם הקדמים ולא מנו דרזא
דלהלם ברעו דכהנא וכגלותא וכסיועתא · ומה לקוימנא כמה דשלח קדם קדמי׳ דרזא
דרזא עלאה בגין דתלת רזין קשירן כחדא · רזא תתאה דאקרי רזא הקדם · רזא
דלגו כאמצעיתא דאקרי רזא חכמה וביכה · וכן אקרי רזא תתאה לכל אלין רזא דכפיק
מגו סופר כלול כאמא ומיח · רזא עלאה דאיהו סתים כחסדי דכיה קיימין כל רזין
קדישין וכל גנכין נהורין · וכגי כך אהדרת שלח רזא ממם · ולכתר מרזא דכהמה

שבתי כ׳ לשבה בסוד השלה
ובויא קדש קדשים בן נוחשון
יהוה שלום יהוה

גו׳ את אהרן ואת בניו לאמר · זוהי סכת דתת תוקימת ליה גו שלח עלי ותכיח אתייהיבת
ליה לאתוקדא תמוד מתסכם רעם ולאעברא ליה מנו קודשא בריך הוא רעותא דסלקא
לישלח ותכיי תכי ואתרכין דאתוקדן כנוין לאתעבר מן קדם ויהוי גו כרעותייהו קיימתי
כל ומכח דעבדי רעותא דמריהון דלא יכלו לסלטתא עלייהו · ותיי קרבן כלא אתיהיב
לאתזהם רוח דמלא לאטטרא להוי רוח קדשא לעילא ולאפרשא לתת רוח טומאה
לבתר ליה לאתתא לתתא · דת כרעות וכללות דקאמרן · דת כעובדא כלא כדקאמרן ליה ·
והוי קרבן מוכחא עלייהו דכתי׳ גו את אהרן ואת בניו לאמר · גו דת על רוח מסוכא
לאמר · דת אתתא דאקרי ורא יי׳ כתיב הכא לאמר וכתיב התם לאמר הן ישלח איש
את אשתו והת תוקמוה · כנין כך כלא אתמ׳ וכהכא קיימת לאתקנא כלא ברזא דקדם
וכהמם · זכאה תולקהון דצדיקיא בעלמא דין ובעלמא דאתי דיכון ידעי תורתי
דאוריתא ואזלי בארח קשוט עלייהו כתיב יי׳ עליהם יהיו · מאן עליהם · אלין תרתי
דאוריתא · יהיו · ויתקיימון בעלמא דין ובעלמא דאתי · תת חזי כתיב זאת תורת
העולה · אמר ר׳ חייא העולה תוקימת ליה כהאי גוונא · זאת תורת דת כי · העולה
דהיא כלקא ומתעטרא לעילא לאתקטרא ואות עד אתר דאתקרי קדם
הקדשים · דת זאת תורת דת כי · העולה דת מאכם רעם דאיהי סלקא על רעותא
דכר כם לאסטאם ליה מארח קשוט · היא העולה · היא דסלקא ואסטיאת ליה לכר כם
כעי לאוקדא ליה בגוה דלא אתיהיב ליה דוכתא לאסנאה וכנין כך על מוקדא
על מזבח כל הלילה · מאן לילה דת כי דאתי לאכאם לכר כם מההוא רעותא · על
מוקדא בגין דכהר ויכור אתר לאוקדא לכל ליכון דלא קיימי בקיומייהו דהא עאלין
לון בסהוא כורא דדליק ומעברי סולטניהון מעלמא · ובגין דלא יעלוט מנטריך על
מוקדא על מזבח כל הלילה ואכפייהו ולא סלטא · ועל דת כך אתכפיית האי סלקא כי
דאיהי רוח קדשא דסלקא ואתעטר לעילא דהא סליקו דילוי כד אתכפיית האי חילא
לאחרא ואתפרש מכם ובגין כך כשיכון כרוז דקרבנא לפרשא להאי סטרא מרוח
קדשא ולמיהב לה תוקפא בגין דרוח קדשא תסתלק לעילא:

בלילה ס׳ השבי׳

רבי חזקיה ורבי יוסי ורעיא מהימנא

פקודא לעשות כעובדא כמצפטם ועלה
אתמר זאת תורת העולה הוא
לשון סוף כתתין על קרבנא הוא לוכל ויהיו
סופה · הוא סופה ויהיו לוכל · הוא לוכל וסופה ·
הוא לוכל לחיים ויכשיר · הוא יהיו לוכל ויהיו
סופה · לקבלייהו יהיו ואת תורת העולה תל ·
היא העולה כ׳ · על מוקדא על המזבח נ׳ · כל
הלילה ל׳ · וזה המזבח תוקד בו ס׳ · ונוקמוה
מארי מתניתין עולה כלה סלקא לנהורא · ודת כי׳ הוא אשתמ
כיצד ס׳ מרגלות לילה א׳ הרי יחיל · ואחשם כבול יי׳ כא
יי׳ הוא לוכל · ואומר לבית עשרה והוא הוא

מסלקין קל לתוך קל וקל חמיר כיום רוח
מסלקת . ולומדין לסתומין קרבנות
דלתוך מתו סטרח וכעל קרבנו על
מרכחת כדמוי ליה . ולא מסתבי ולא
לתוכחת מסוה רוח מסלקת בין מכר בם
וכין מסהוח סטר דלתוך מכיח שלא כחשב
למרכבת דסהוח חשב מכער רוח מסלקת
וזיכין כיסין מעלמא . וכסכת כדא לתכוון
לתקנת חיבער זיכין כיסין מעלמא .
ועל דא כעי דלא ידעכון ליה לעלמין ולא
יתחלב חילא ותקנת דיליה לתכרת חילא
דתוקפא חחרא כיסא מעלמא . ועל דא לא
תכבס . וכסכת יסדר עליה חשא כנקר
כנקר כומכת דשלמא סט־דילים ונתער
כעלמא כנין נגסמת עלמא (פא דיבא)
ותתכפיין דיכין ולא מתערי כעלמא .
ועל דא תכיכן לוח חשא חלא חשא .
חשא דשלמא לכלא חשא חחרא . ועל דא
דמדכחת לכלא חשא חחרא . חשא
דלא תכבס לעלמין וכסכת מסדר
ליה ככליומא .

פקודא

כתר דא לעשות סחטא דכיסכסת
תבלים ומשוריסים לתון דמסבר
דאלות דקכם מתיתו דלטרסקין סני לכקלם
ברתא דילי דליסי סלכם . אלין קליסין דברב
רב קוסיין כיסין דלית לון תירון ולא פרוקא
דעלייהו לתתר מעות לא יוכל לתקון ומסרון
לא יוכל לסמכות אלא מתתר תיקו כסון . וכל
תיקו דלסורא למוערא ולית תיקו תדר דלית
תקון תדר כון דליסי עלמא דלתי דתיקו מעלמא
דלתי סתיקם כלומר סתוק כך עלה במסבכם

תלמיד תכר דעלים מתתר כן מסרן סכסן כנוזפא דמתבר בסרן סוף יסיס לך לעם דליסי
תלמיד דילך מתן יפ דסא תוכפא ד׳מתתר סכל יסא תוכא יב סיכא עלייסי . מתר לון ודאי סכי סוף
ויסוסת יב סיף כל דרין סלל ומברה ליסוסת ויסוסת לוקכים ווקכים לכביסים יב סיף כלסו .
ברית יב לס׳ אי לוחכין אית לתומפא תלמיד בקי דיסדר ליס לתקפא לון . קמו כלסו ומתו ודאי חבת
סוף תומכא דיעל מסוכפא דמתתר כך מבס קכל תורס מסיכי ומתתן ואילך כל תלמידים דילך מן
ויסוסת יב סיף כל דרין סלל ומברה ליסוסת ויסוסת לוקכים ווקכים לכביסים יב סיף כלסו .
ברית יב לס׳ אי לוחכין אית לתומפא תלמיד בקי דיסדר ליס לתקפא לון . קמו כלסו ומתו ודאי חבת
דליסי ברתא קדם מלכא סליסא כלכא כנוסא כלכיסא וכתב מטסא ומתקיים כם ורמיסים לוכיב
ויקוסין יב מסכת לון פרוקא יב דייתי תומכא ופריק לון כל מלין מפקוק דלסון נסטוע ומבי מלכם
למתתך לכוסין כבמה מתיכות ותלמיד דלמו סיסו בקי למקדר בסלל מתיכו׳ מתחלבי ליס מפקוק
מכרין לגוסא דמכא תיכות ותלמיד דלמו סיסו בקי למקדר בסלל מתיכו׳ מתחלבי ליס מפקוק
מסכם . שלא תיתרון ליס דוק יתבכ תקיכם ותסכת לס מתוכת כתר מפקוק ומסכיות דלתר תומכא
דלתי סתיקם כלומר סתוק כך עלה במסבכם דלתי מסכר כון דליסי עלמא דלתי דתיקו מעלמא
תיקו דלסורא למוערא ולית תיקו תדר דלית תקון תדר כון דליסי עלמא דלתי דתיקו מעלמא

נשי׳ ואלין קוסיין דליסי לכיסי דהלכם דלתקרון מסכבות וסכ סכ״ל כל כנוסא בת מלך מביוסא מסכבות

טעם ואלין דלא מסתבי ולא מסתבי ולא מסתבי ול

7 4 4 7 7 לילים

דליה לאוצרא . ובמון היא מעלה ופרסת לעילא . סכי פקודין דלא מעשה מיכון תפוסי דליה כנין
כפרים סכ' חוים נמס . וכל מפסין דליה למעבדין לה לפרסת לתקנתי סרכות כשין סרכות למעבדי
לכבסי דליה לכסות . סכי מסס דיסרל לחיל נגדפי דסכיכתא דמיכון מיין דכרסיין דלא תסס עלה
כהין כוהן דיסרל לנבי קכס ומעבדין ומכנידין לה על נלסכה מנלות דלהון ומסס מסס דערב
רב סרכה לתקנת נכרסיין דתנין מטלוסיתא ולא מכסת לה לסלקא מנלותא . וכוון לחידן נה לסלקא
לסתלת נאויכא . כנין סרכה תלויה ודא עמודא לתמכיתא דליסי לוירא סכי לסס תלוי נכדיק
דליסי לחיל בין סמיס ולרשע . סטלת ליסי ויהיה סכנר לכנידת עליס נחטלות לכליכין דחוכין
דיסרל כנוכא לכנר מכניד דמיס דליכון סמיס על ערקין לנבא . סכי מלין חטלות מכנידין על
נדפוי דסכיכתא דליכון פקידין דעשה דמיין לכפי ווכא . לא תעשה כל ליכון מכנידין על עשה
דליכון חוכין דיסרל מרוכין מזכוין לתעד נחוריתא דליסי ניפא ותסלך מתת מרכ ולסי נוסת
נתכני ס' נידי לא נוכל קיס . ופסלה ולא תיסף קיס . וכנין דא תקיכי תכמיס ומחולמיס כלויתין
כתתר דקדכין לתעכד חטלות ומסמות מכס . וכנין דא תקיכו נלויתא דסחרית נקדכן הסחר .
ונלויתא דמכסה נקדכן נין הערכיס . ונלויתא דערכית נלמודי ופרדיס דהוו מתלכלים כל הלילה .
ותלת לכבן דתקיכו תלת נלויתין לקנל מרכנתא דליכון קטירין נה כמה דחוקמוה נלכות נן נן
כמרכנה דליכון סכי יתיר מלים על היתון לתרכעתס : עכ .

אש תמיד תוקד על המזבח לא	**רעיא מהימנא**
תכבה . ר' חייא פתח ואמר	**אש** תמיד תוקד על המזבח . דא מוריתא
ונתך על הכרים אלו ואמר אלי	דלתתר נה הלא כה דכתי כתם כתם
סנכי כנו' . ואמר ויאמר ג' זמנין	ני . לא תנבה ודאי דעבדה ליסה מנבה
ליונתן ואמר חד דלכרים לחודי הכי	תיסה לנל עבדה מנבה מנוה ומאן דעבדה
הלא ג' למעשה כרחמית דליונן ג' ליונתן	עבדה דמנבה מנוה דליסי נר הכי מנבה
הוו וחד דלכרים כרחמי דכתיב סנכי	נר דילים דלתתר נים נר ני נסמת מלס .
כני דקיקל (פ"ם ודיקל) סנכי . וכתיב	מניסיס סוס כנוי דלסתלה נוסף נסמוכא וכתי
ויצו מלרת נרקיע סשמים מלרת חסר .	מאן דלנלין סכיכתא מלנר הא גניס כנוי לנל
ואי תימא ואמר ויתיר ליונן שלא	סעולס ומס כל לקנוה מלר ומסיכ ליסי עבדה
ליונן סתימין הוו כמסמכם ושין לתנליון	ונסנה כי תיכס נניכתא ונליקי דמנוה מסמנ
מנו חסוכא . ואמר ונתך על הכרים	דעתי הלרן לאון מנבה לקניס נסון ונסניס
וכתיב ויאמר לנלים יסי חור ויסי חור .	נמסך ידמו . מנל לנני מלרי תיכס ליה לית
ואת אמר שלים יסי דקיע כתוך	כניים עילמיה נהון דנסנין לה נכמה רוין
המים ויסי מנדיל נין מים למים .	לליוריתא דחור לתקני ומנו דליוריתא דקיימין
	לה דנכון תיכס ליסי לנניסו לילה וומס לה

עבשן העלה משפון עליה

כנוסה נכנס עליסו נגין דתקייסין נה וסנית נו וומס ולילה . ואמן דסליק מסומיסו נמלי דליוריתא
ליסו אמן דמעדנה דמסדרין לה לנני נעלה ומעניכין לה נגין נסעליתך את הכרות דלתתר נסון
לסעליה נה תמיד . וכאמן דמעדנה דקטרת דליוריתא אמן ליליה ומתר מלנה לנני מכמה דליסי
כמוסה נגוכא דעבנה דלתתר נעבנה מלנה סה"ד ומה יעלה אן נאדן ולנני נמנה ומסקה לתכל

במועדם ׃ ואתי עצמן לא לא עשו לא לעשות לא לא מכון לעת לכתר לכתית עצמן מכאם לנגי

כיכם לאיכון לא לעשלא ולא ליאיכא לאיכו כתית מלא מלכא ומאם מלא יה׳ לאוקלא עכיס לאיכון

לא מסטרא לעצן קיים לאיכון לכניסא לנגיסא לעצים ׃ העצים ולאי לאוקלא לין כעלהוכין לאוניסא

לעשות ביס הלא כה לכני כאם כאם יי׳ כעלהוכין לכל מנוס נרקיעו ׃ עכ׳

פקודא לסקריב ככל יומא תמידין ומכתרים לסדלק אם סל״ל אם תמיד תוקד על סמוכח לא

תכבס ולא כתרים תרומת סדשן ומכתרים קרבן כלרלו כלכם ׃ תבמים ומחורים כל שין

תמידין מיכון מלות דקב״ס לכניכי לעסוי לין כיומא ומצב לכל ספירן כלסו חד מ״מ כל ספירם וספירם

מיכם על סבתו׳ ומכין ומיתן טבין וסניא מלא לעלטבות לסטוא ומכא כל ספירן לעכלילו כם ומתקריבו

כלסו ב״ם סניא מלא נאסר מסדי כנכירם נמורת וסכי ככל מלא ומית סבכתא מלאכא כ״נון זור לחית

ליה עול ומזור לחית ליה מסתוי בין עול מלכות סמים כנון תפלין בין עול מלכות וכו׳ כפום שנדייהו׳

כלין יומין חית לון סבכתא מלאכא וכייהא מתן לעתקריבא וכפקודין חית לון עול מלכו׳ סמי

לעיכי ׳ נתרלס מלכות סמים לתקריבא עיל מנות ליכי ולאי בנין לכא לתכרילו כל כריין לסמיא

ולארעא סה״ל לאי תולדות סמים וסאלין כסנרלס וכל ייתי מבת ויו״ כחתת ביכא לעיכו ילון על ׳

לעיכי מלכות סמים כסמא יתרא ומיכן מרות על סלוחות ׳ לאכני ביניתא מכרים ופריסת נדפסא על

נרתא ועל מזרין דילים ומית לון כייהא ולתתר ׳ נמזרין לסמלא וכחם ולאו כל עמי סאלן כי אם יי׳

כקרא עליך ונרעו מתך לות תפילן ולות סבת ולות דיומין טבין ולות נרית כלסו סקילין ולית לות לסדי

לעיכו מטטרון עבד וכמא סבדין לתלין מכיס לממא על אלין לעבדין לקודי על מבת לקבל פרס׃

מטטרון ומזרין דילים מכן עלייכו בניכייהו לתתר לעצן יכוח סוך ומחוך ועבדך ולמתך לכל

מיכון לעבדין לקודין סלא על מבת לקבל פרס מיכון כנר לאלכא ומטרוניתא ומיכון כתרין ומנין

לריפא לעבדין ביומין לחול ובניכייהו לתתר ולסתתם כתנא חלף וסוד סקרב יומא לסבתות

מתקריבו לנבי עבדין ומנין לא אם כבכים אם כעבדים ׳ אם כבכים לתתר נסן כבים אתם ליי׳

שליכם אם כעבדים כי לי בני ישרל עבדים ולא אחר לומין מיכון מיכיא לכא אסתלין כלוניא

ומכוס ולית עלייכו עול תורס ומול תפלין ואחר לקודין מיכון עבדין לאומין לעלמא ומסתעבדין

נסו כנון עבדים סייכו לפרעס כמכרים ׳ ולי כתרי סבתות ויומים טוכים לתתר נסו ויכיכו יי׳ מלייכו

ויתקריים נסו לעצן יכוח סוך וחמור תמור כתורס ובמנות ויכפם בן לאתך ׳ ובסאתך אם סלין בסמא

לקרי ׳ ולכתר ליישל נדמים תחות מלא כתורס יתקריים ביס מלא ל״ם לתת כנון ובסאם תסויע יי׳ ׳ אם כסום לרכיב

עליה מלריס ומכיל ליה ולא מכעט למלריס ולאי מכיל ל״ם לתת כנון דתת כיום סלך בריך לאיכו לליה

ליה מלילים ולאי אם סלרן מכיל ליה כמעוכים ולאכעים ביה כסום רעותי׳ בסאתך ליה לאתכסן בסקלין

כסום רעותים יתקריים ביה מלא ובסאם תסויע יי יומיע ליה מסוך ונגלא יסויע ליה מעלת סלין לתלא

מלין עליים ויסחוט ליה כסכין סנוס לאתר ביה לכלך תכליכון לוחי לאיכו סאתל ובסם לתלמיד מכם

לתקריבת מכת מלכתא כסם יתירס לסכת עבד לילים כסאת חייס רוח מכלי וסכי כסאת יתירס רוח יתר

על כסאר ורוחך ובסאם לאיכון עבדין לסלטין ניסוך לומין לחול בסאת יתרס כסאת כל מי כתר כרחם

כליך לאיכו יום מבת בכל סכסאים תקלל יס לאיכון מכא ולאו לתלא לתתר עין לתרחתא מלאי ולתך

בנין לאיכו מרכבה לעלת סעלות לאיכו מכוסס ולא מלים עליים עיכא ׳ ובנין לא עין לא רחל לומא

יתרס כתר לכסוך תעדן מכין מכא ולאו ומכלכו מאס מכין ומטו לתתקריבא לאיכו נדיק ׳ לסמקות לא

סלוקא לאיכו כסם יתרס מלכות סאת לסלטא כיומין לחולא בעבר יי׳ לאיכו מכמא סכעל כיום לתוקא

מלכי

ויעבדו את אלהי נכר אשר לא ידעתם ׃ ועבדתם את יהוה אלהיכם ׃ ואתה אם תכין לבבך

ולא תשמע ׃ והדחת ונשתחוית לאלהים אחרים ׃ ועבדתם ׃ והחרה אף יהוה בכם ׃ ועצר

את השמים ׃ ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ׃ ואבדתם מהרה מעל הארץ ׃

הטובה אשר יהוה נתן לכם ׃ ושמתם את דברי אלה על לבבכם ׃ ועל נפשכם ׃ וקשרתם

אתם לאות על ידכם והיו לטטפת בין עיניכם ׃ ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם ׃

בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך ׃ וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך ׃

למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם כימי

השמים על הארץ ׃ כי אם שמור תשמרון את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם

לעשתה לאהבה את יהוה אלהיכם ׃ ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו ׃ והוריש יהוה את כל

הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים ועצמים ממכם ׃ כל המקום אשר תדרך כף

רגלכם בו לכם יהיה מהמדבר והלבנון מהנהר נהר פרת ועד הים האחרון יהיה גבלכם ׃

לא יתיצב איש לפניכם פחדכם ויראתכם יתן על פני כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר

דבר לכם ׃ ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה ׃ את הברכה אשר תשמעו אל

מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום ׃ והקללה אם לא תשמעו אל מצות

יהוה אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום ׃ ללכת אחרי אלהים

אחרים אשר לא ידעתם ׃ והיה כי יבאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה

לרשתה ׃ ונתת את הברכה על הר גרזים ׃ והקללה על הר עיבל ׃ הלא המה בעבר

הירדן אחרי דרך מבוא השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל אלני

מרה ׃ כי אתם עברים את הירדן לבא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם

וירשתם אתה וישבתם בה ׃ ושמרתם לעשות את כל החקים ואת המשפטים אשר

אנכי נתן לפניכם היום ׃ אלה החקים ואת המשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ

אשר נתן יהוה אלהי אבתיך לך לרשתה כל הימים אשר אתם חיים על האדמה ׃

אבד תאבדון את כל המקמות אשר עבדו שם הגוים אשר אתם יורשים אתם את

אלהיהם על ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן ׃ ונתצתם את מזבחתם

ושברתם את מצבתם ואשריהם תשרפון באש ופסילי אלהיהם תגדעון ואבדתם את

שמם מן המקום ההוא ׃ לא תעשון כן ליהוה אלהיכם ׃ כי אם אל המקום אשר יבחר

יהוה אלהיכם מכל שבטיכם לשום את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה ׃ והבאתם

שמה עלתיכם וזבחיכם ומעשרתיכם ותרומת ידכם ונדריכם ונדבתיכם ובכרות בקרכם

וצאנכם ׃ ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידכם אתם ובתיכם

אשר ברכך יהוה אלהיך ׃ לא תעשון ככל אשר אנחנו עשים פה היום איש כל הישר

בעיניו ׃ כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר יהוה אלהיך נתן לך ׃

ועברתם את הירדן וישבתם בארץ אשר יהוה אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם מכל

אויביכם מסביב וישבתם לבטח ׃ והיה המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם לשכן שמו

שם שמה תביאו את כל אשר אנכי מצוה אתכם עלתיכם וזבחיכם מעשרתיכם ותרומת

ידכם וכל מבחר נדריכם אשר תדרו ליהוה ׃ ושמחתם לפני יהוה אלהיכם אתם

ובניכם ובנתיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה

אתכם ׃ השמר לך פן תעלה עלתיך בכל מקום אשר תראה ׃ כי אם במקום אשר יבחר

יהוה באחד שבטיך שם תעלה עלתיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוך ׃ אך בכל אות

נפשך תזבח ואכלת בשר כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור

יאכלנו כצבי וכאיל ׃ רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכנו כמים ׃ לא תוכל לאכל

בשעריך מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדבתיך

ותרומת ידך ׃ כי אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו

אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמחת לפני יהוה אלהיך בכל

משלח ידך ׃ השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימיך על אדמתך ׃ כי ירחיב יהוה אלהיך

את גבלך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר כי תאוה נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך

תאכל בשר ׃ כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם וזבחת

מבקרך ומצאנך אשר נתן יהוה לך כאשר צויתיך ואכלת בשעריך בכל אות נפשך ׃

אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו הטמא והטהור באחד יאכלנו ׃ רק

חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר ׃ לא תאכלנו על

הארץ תשפכנו כמים ׃ לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחריך כי תעשה הישר

בעיני יהוה ׃ רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל המקום אשר יבחר יהוה

ועשית עלתיך הבשר והדם על מזבח יהוה אלהיך ודם זבחיך יזרק על מזבח יהוה

אלהיך והבשר תאכל ׃ שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוה אתך למען

ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך ׃ כי

יכרת יהוה אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה לרשתם מפניך ויירשתם וישבת

בארצם ׃ השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השמדם מפניך ופן תדרש לאלהיהם

לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני ׃ לא תעשה כן ליהוה

אלהיך כי כל תועבת יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת בנותיהם

ישרפו באש לאלהיהם ׃ את כל הדבר אשר אנכי אצוך אתו תשמרו לעשות לא תסף

עליו ולא תגרע ממנו ׃ כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך אות או מופת

ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם

ונעבדם ׃ לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חלם החלום ההוא כי מנסה יהוה

אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את יהוה אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם ׃

אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקולו תשמעו ואתו

תעבדו ובו תדבקון ׃ והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי דבר סרה על יהוה

אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפדך מבית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוך

יהוה אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך ׃ כי יסיתך אחיך בן אמך או בנך או בתך

או אשת חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא

ידעת אתה ואבתיך ׃ מאלהי העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים ממך

מקצה הארץ ועד קצה הארץ ׃ לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחס עינך עליו

ולא תחמל ולא תכסה עליו ׃ כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל

העם באחרונה ׃ וסקלתו באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציאך

מארץ מצרים מבית עבדים ׃ וכל ישראל ישמעו ויראו ולא יוסיפו לעשות כדבר הרע

הזה בקרבך ׃ כי תשמע באחת עריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר ׃

יצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את יושבי עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים

אחרים אשר לא ידעתם ׃ ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה

התועבה הזאת בקרבך ׃ הכה תכה את יושבי העיר ההוא לפי חרב החרם אתה ואת כל

אשר בה ואת בהמתה לפי חרב ׃ וכל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר

ואת כל שללה כליל ליהוה אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד ׃ ולא ידבק בידך

מאומה מן החרם למען ישוב יהוה מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחם עליך והרבך

כאשר נשבע לאבתיך ׃ כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי

מצוך היום לעשות הישר בעיני יהוה אלהיך ׃ בנים אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדדו

ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת ׃ כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה

להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה ׃ לא תאכל כל תועבה ׃ זאת

הבהמה אשר תאכלו שור כשב העזים ׃ איל וצבי ויחמור ואקו ודישן ׃ וראם

וזמר וכל בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי פרסות מעלת גרה בבהמה אתה

תאכלו ׃ אך את זה לא תאכלו מעלי הגרה ומפרסי הפרסה הגמל והארנבת והשפן כי

מעלה גרה הם ופרסה לא הפריסו טמאים הם לכם ׃ והחזיר כי מפריס פרסה הוא

ושסע שסע פרסה הוא וגרה לא יגר טמא הוא לכם ׃ מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא

תגעו ׃ את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו ׃ וכל אשר

אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם ׃ כל צפור טהורה תאכלו ׃ וזה

אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה ׃ והראה והאיה למינה ׃ ואת כל ערב

למינו ׃ ואת בת היענה והתחמס והשחף ואת הנץ למינהו ׃ את הכוס והינשוף והתנשמת

והקאת והרחמה ׃ והחסידה והאנפה למינה והדוכיפת והעטלף ׃ וכל שרץ העוף טמא

הוא לכם לא יאכלו ׃ כל עוף טהור תאכלו ׃ לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך

תתננה ואכלה או מכר לנכרי כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו ׃

עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא השדה שנה שנה ׃ ואכלת לפני יהוה אלהיך

במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך

למען תלמד ליראה את יהוה אלהיך כל הימים ׃ וכי ירבה ממך הדרך כי לא תוכל

שאתו כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם כי ברכך יהוה

אלהיך ׃ ונתתה בכסף וצרת הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך

בו ׃ ונתתה הכסף בכל אות נפשך בבקר ובצאן ובין ובשכר ובכל אות נפשך ואכלת

שם לפני יהוה אלהיך ושמחת אתה וביתך ׃ והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין

לו חלק ונחלה אתך ׃ מקצה שלש שנים תוציא את כל מעשר תבואתך בשנה ההוא

והנחת בשעריך ׃ ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלה אתך והגר והיתום והאלמנה אשר

בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך אשר תעשה ׃ מקץ

שבע שנים תעשה שמטה ׃ וזה דבר השמטה שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו

לא יגש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה ליהוה ׃ את הנכרי תגש ואשר יהיה לך את

אחיך תשמט ידך ׃ אפס כי לא יהיה בך אביון כי ברך יברכך יהוה בארץ אשר יהוה

אלהיך נתן לך נחלה לרשתה ׃ רק אם שמע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את

כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום ׃ כי יהוה אלהיך ברכך כאשר דבר לך והעבטת

גוים רבים ואתה לא תעבט ומשלת בגוים רבים ובך לא ימשלו ׃ כי יהיה בך אביון

מאחד אחיך באחד שעריך בארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תאמץ את לבבך ולא

תקפץ את ידך מאחיך האביון ׃ כי פתח תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו דיו מחסרו

אשר יחסר לו ׃ השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת

השמטה והרע עינך באחיך האביון ולא תתן לו ׃ וקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא ׃

נתן תתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכך יהוה אלהיך בכל

מעשך ובכל משלח ידך ׃ כי לא יחדל אביון מקרב הארץ על כן אנכי מצוך לאמר

פתח תפתח את ידך לאחיך לעניך ולאביונך בארצך ׃ כי ימכר לך אחיך העברי או

העבריה ועבדך שש שנים ובשנה השבעית תשלחנו חפשי מעמך ׃ וכי תשלחנו חפשי

מעמך לא תשלחנו ריקם ׃ הענק תעניק לו מצאנך ומגרנך ומיקבך אשר ברכך יהוה

אלהיך תתן לו ׃ וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויפדך יהוה אלהיך על כן אנכי

מצוך את הדבר הזה היום ׃ והיה כי יאמר אליך לא אצא מעמך כי אהבך ואת ביתך כי

טוב עמך עמדי ׃ ולקחת את המרצע ונתת באזנו ובדלת והיה לך עבד עולם ואף

לאמתך תעשה כן ׃ לא יקשה בעיניך בשלחך אתו חפשי מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך

היה לך ויברכך יהוה אלהיך בכל אשר תעשה ׃ כל הבכור אשר יולד בבקרך ובצאנך

הזכר תקדיש ליהוה אלהיך לא תעבד בבכור שורך ולא תגז בכור צאנך ׃ לפני יהוה

אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה אתה וביתך ׃ וכי יהיה בו מום

פסח או עור כל מום רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך ׃ בשעריך תאכלנו הטמא והטהור

יחדו כצבי וכאיל ׃ רק את דמו לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים ׃ שמר את חדש

האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך כי בחדש האביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים לילה ׃

וזבחת פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם ׃ לא תאכל

עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזון יצאת מארץ מצרים למען

תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך ׃ ולא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת

ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לבקר ׃ לא תוכל לזבח את

הפסח באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך ׃ כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה

אלהיך לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב כבא השמש מועד צאתך ממצרים ׃ ובשלת

ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאהליך ׃ ששת ימים

תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה ׃ ספר לך שבעת

שבעות תספר לך החל חרמש בקמה תחל לספר שבעת שבעות ׃ ועשית חג שבעות

ליהוה אלהיך מספת נדבת ידך אשר תתן כאשר יברכך יהוה אלהיך ׃ ושמחת לפני

יהוה אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום

והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם ׃ וזכרת כי עבד

היית במצרים ושמרת ועשית את החקים האלה ׃ חג הסכות תעשה לך שבעת ימים

באספך מגרנך ומיקבך ׃ ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר

והיתום והאלמנה אשר בשעריך ׃ שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר

יהוה כי יברכך יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה ידיך והיית אך שמח ׃ שלש

פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג

השבעות ובחג הסכות ולא יראה את פני יהוה ריקם ׃ איש כמתנת ידו כברכת יהוה

אלהיך אשר נתן לך ׃ שפטים ושטרים תתן לך בכל שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך

לשבטיך ושפטו את העם משפט צדק ׃ לא תטה משפט לא תכיר פנים ולא תקח שחד כי

השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים ׃ צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את

הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ׃ לא תטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח יהוה אלהיך

אשר תעשה לך ׃ ולא תקים לך מצבה אשר שנא יהוה אלהיך ׃ לא תזבח ליהוה אלהיך

שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך הוא ׃ כי ימצא בקרבך

באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעיני יהוה

אלהיך לעבר בריתו ׃ וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש או לירח או

לכל צבא השמים אשר לא צויתי ׃ והגד לך ושמעת ודרשת היטב והנה נכון הדבר

נאמנה נעשתה התועבה הזאת בישראל ׃ והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההוא

אשר עשו את הדבר הרע הזה אל שעריך את האיש או את האשה ורגמתם באבנים

ומתו ׃ על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת לא יומת על פי עד אחד ׃ יד

העדים תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה ובערת הרע מקרבך ׃ כי

יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין ובין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך

וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ׃ ובאת אל הכהנים הלוים ואל

השפט אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט ׃ ועשית על פי

הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר יהוה ושמרת לעשות ככל אשר יורוך ׃

על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן הדבר אשר

יגידו לך ימין ושמאל ׃ והאיש אשר יעשה בזדון לבלתי שמע אל הכהן העמד לשרת

שם את יהוה אלהיך או אל השפט והמת האיש ההוא ובערת הרע מישראל ׃ וכל העם

ישמעו ויראו ולא יזידון עוד ׃ כי תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך וירשתה

וישבת בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל הגוים אשר סביבתי ׃ שום תשים עליך מלך

אשר יבחר יהוה אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי

אשר לא אחיך הוא ׃ רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה למען הרבות

סוס ויהוה אמר לכם לא תספון עוד לשוב בדרך הזה עוד ׃ ולא ירבה לו נשים ולא

יסור לבבו וכסף וזהב לא ירבה לו מאד ׃ והיה כשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו את

משנה התורה הזאת על ספר מלפני הכהנים הלוים ׃ והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו

למען ילמד ליראה את יהוה אלהיו לשמר את כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה

לעשתם ׃ לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצוה ימין ושמאל למען יאריך

ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל ׃ הכהנים הלוים כל שבט לוי לא יהיה

חלק ונחלה עם ישראל אשי יהוה ונחלתו יאכלון ׃ ונחלה לא יהיה לו בקרב אחיו

יהוה הוא נחלתו כאשר דבר לו ׃ וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחי הזבח

אם שור אם שה ונתן לכהן הזרוע והלחיים והקבה ׃ ראשית דגנך תירשך ויצהרך

וראשית גז צאנך תתן לו ׃ כי בו בחר יהוה אלהיך מכל שבטיך לעמד לשרת בשם הוא

ובניו כל הימים ׃ וכי יבא הלוי מאחד שעריך מכל ישראל אשר הוא גר שם ובא בכל

אות נפשו אל המקום אשר יבחר יהוה ׃ ושרת בשם יהוה אלהיו ככל אחיו הלוים

העמדים שם לפני יהוה ׃ חלק כחלק יאכלו לבד ממכריו על האבות ׃ כי תבא אל הארץ

אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות כתועבת הגוים ההם ׃ לא ימצא בך מעביר

בנו ובתו באש קסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף ׃ וחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש

אל המתים ׃ כי תועבת יהוה כל עשה אלה ובגלל התועבות האלה יהוה אלהיך מורישם

מפניך ׃ תמים תהיה עם יהוה אלהיך ׃ כי הגוים האלה אשר אתה יורש אתם אל

מעננים ואל קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לך יהוה אלהיך ׃ נביא מקרבך מאחיך

כמני יקים לך יהוה אלהיך אליו תשמעון ׃ ככל אשר שאלת מעם יהוה אלהיך בחרב

ביום הקהל לאמר לא אסף עוד לשמע את קול יהוה אלהי ואת האש הגדלה הזאת לא

אראה עוד ואל אמות ׃ ויאמר יהוה אלי היטיבו אשר דברו ׃ נביא אקים להם מקרב

אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר אצוה אתו ׃ והיה האיש אשר

לא ישמע אל דברי אשר ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו ׃ אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר

בשמי אשר לא צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים אחרים ומת הנביא ההוא ׃ וכי

תאמר בלבבך איכה נדע את הדבר אשר לא דברו יהוה ׃ אשר ידבר הנביא בשם יהוה

ולא יהיה הדבר ולא יבא הוא הדבר אשר לא דברו יהוה בזדון דברו הנביא לא תגור

ממנו ׃ כי יכרת יהוה אלהיך את הגוים אשר יהוה אלהיך נתן את ארצם לך וירשתם

וישבת בעריהם ובבתיהם ׃ שלש ערים תבדיל לך בתוך ארצך אשר יהוה אלהיך נתן

לך לרשתה ׃ תכין לך הדרך ושלשת את גבול ארצך אשר יהוה אלהיך מנחילך והיה

לנוס שמה כל רצח ׃ וזה דבר הרצח אשר ינוס שמה וחי אשר יכה את רעהו בלא דעת

והוא לא שנא לו מתמול שלשם ׃ ובא את יערו ביער לחטב עצים ונדף ידו בגרזן

לכרת העץ ונשל הברזל מן העץ ומצא את רעהו ומת הוא יגלה אל אחת הערים האל

וחי ׃ פן ירדף גאל הדם אחרי הרצח כי יחם לבבו והשיגו כי ירבה הדרך והכה נפש

לו ולא משפט מות לו כי לא שנא הוא לו מתמול שלשם ׃ על כן אנכי מצוך לאמר

שלש ערים תבדיל לך ׃ והאם ירחיב יהוה אלהיך את גבלך כאשר נשבע לאבתיך ונתן

לך את כל הארץ אשר דבר לתת לאבתיך ׃ כי תשמר את כל המצוה הזאת לעשתה אשר

אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך ולהלך בדרכיו כל הימים ואספת לך עוד

שלש ערים על השלש האלה ׃ ולא ישפך דם נקי בקרב ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך

נחלה ודמים עליך ׃ ואם יהיה איש שנא לרעהו וארב לו וקם עליו והכהו נפש מת

ונס אל אחת הערים האל ׃ ושלחו זקני עירו ולקחו אתו משם ונתנו אתו ביד גאל

הדם ומת ׃ לא תחוס עינך עליו ובערת דם הנקי מישראל למען ייטב לך ׃ לא תסיג

גבול רעך אשר גבלו ראשנים בנחלתך אשר תנחל בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך

לרשתה ׃ לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא על פי שנים

עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר ׃ כי יקום עד חמס באיש לענות בו סרה ׃

ועמדו שני האנשים אשר להם הריב לפני יהוה לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו

בימים ההם ׃ ודרשו השפטים היטב והנה עד שקר העד שקר ענה באחיו ׃ ועשיתם לו

כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך ׃ ושמעו ויראו ולא יוסיפו לעשות עוד

כדבר הרע הזה בקרבך ׃ ולא תחוס עינך נפש בנפש עין בעין שן בשן יד ביד רגל

ברגל ׃ כי תצא למלחמה על אויבך וראית סוס ורכב עם רב ממך לא תירא מהם כי

יהוה אלהיך עמך המעלך מארץ מצרים ׃ והיה כקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן ודבר

אל העם ׃ ואמר אליהם שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על אויביכם אל ירך

לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם ׃ כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם

להלחם לכם את אויביכם להושיע אתכם ׃ ודברו השטרים אל העם לאמר מי האיש אשר

בנה בית חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו ׃ ומי

האיש אשר נטע כרם ולא חללו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחללנו ׃

ומי האיש אשר ארש אשה ולא לקחה ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה

׃ וספו השטרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו ולא

ימס את לבב אחיו כלבבו ׃ והיה כאשר יכלו השטרים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות

בראש העם ׃ כי תקרב אל עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום ׃ והיה אם שלום

תענך ופתחה לך והיה כל העם הנמצא בה יהיו לך למס ועבדוך ׃ ואם לא תשלים עמך

ועשתה עמך מלחמה וצרת עליה ׃ ונתנה יהוה אלהיך בידך והכית את כל זכורה לפי

חרב ׃ רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל שללה תבז לך ואכלת את שלל

אויביך אשר נתן יהוה אלהיך לך ׃ כן תעשה לכל הערים הרחקות ממך מאד אשר לא

מערי הגוים האלה הנה ׃ רק מערי העמים האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לא

תחיה כל נשמה ׃ כי החרם תחרימם החתי והאמרי הכנעני והפרזי החוי והיבוסי כאשר

צוך יהוה אלהיך ׃ למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות ככל תועבתם אשר עשו לאלהיהם

וחטאתם ליהוה אלהיכם ׃ כי תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא תשחית

את עצה לנדח עליו גרזן כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת כי האדם עץ השדה לבוא מפניך

במצור ׃ רק עץ אשר תדע כי לא עץ מאכל הוא אתו תשחית וכרתת ובנית מצור על

העיר אשר הוא עשה עמך מלחמה עד רדתה ׃ כי ימצא חלל באדמה אשר יהוה אלהיך

נתן לך לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הכהו ׃ ויצאו זקניך ושפטיך ומדדו אל ערי

סביבות החלל ׃ והיה העיר הקרבה אל החלל ולקחו זקני העיר ההוא עגלת בקר אשר לא

עבד בה אשר לא משכה בעל ׃ והורידו זקני העיר ההוא את העגלה אל נחל איתן אשר

לא יעבד בו ולא יזרע וערפו שם את העגלה בנחל ׃ ונגשו הכהנים בני לוי כי בם בחר

יהוה אלהיך לשרתו ולברך בשם יהוה ועל פיהם יהיה כל ריב וכל נגע ׃ וכל זקני

העיר ההוא הקרבים אל החלל ידיהם על העגלה הערופה בנחל ׃ וענו ואמרו ידינו לא

שפכו את הדם הזה ועינינו לא ראו ׃ כפר לעמך ישראל אשר פדית יהוה ואל תתן דם

נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם ׃ ואתה תבער הדם הנקי מקרבך כי תעשה הישר

בעיני יהוה ׃ כי תצא מחנה על אויביך ונתנו יהוה אלהיך בידך ושבית שביו ׃

ורואית בשבי אשת יפת תאר ודבק

כמרע

ליה מלרע דקמוט. סיג פשוט. סיג פשוט למלקו ושמשיה ליה לבר מן כעי לזוקלא ליה
כיסת ישראל. פשילה דמשכח כעם דליסי מלקו על ידיעתו דבר מן לשמשה
זאת תורת פשוט. תמר רבי חייא הלי קרא מוקמינא ליה בשלמי נזיכא ולא תירת דם

תוספתא

כל דם דאמרת מקיל לכליפרש ונגע בשר לך קש ניסייסו. עכ:

פלסו תבלין ומזרקין לגבים ונמרו כלפי בקלע מלא אחת מזיח ראשו מסיבא לחית לך דמי לשעבר
קרבין עם כל כני עלמא וקש מבלף מחשבה טובה לשמשה ובלא מלא פשוט תיסיע". קמו
מלרי מתניתין לשילם ילפה מלא פשוט כאלו כל שילמי עלי ויכוין בדוחים לשעבר לון
נדרים שטורף לחוריות ישטולף לאברים דנופף נדרך למיסקל נדרים לכל שני סלרן כיש לחוקים
מלרי מתניתין לשילם ילפה מלא פשוט כאלו כל שילמי עלי ויכוין בדוחים לשעבר לון
קרבין עם כל כני עלמא וקש מבלף מחשבה טובה לשמשה ובלא מלא פשוט תיסיע". קמו
מלרי מתניתין לשילם ילפה מלא פשוט כאלו כל שילמי עלי ויכוין בדוחים לשעבר לון
נדרים שטורף לחוריות ישטולף לאברים דנופף נדרך למיסקל נדרים לכל שני סלרן כיש לחוקים
פסוק ואכל מלם ונשמע תיסיע". ותש חיסו שקיל לכל שלמי תירם ושכי נדרך לשהוי שקיל
כשוש ואכל מלם ונשמע תיסיע". ותש חיסו שקיל לכל שלמי תירם ושכי נדרך לשהוי שקיל
ויסין מיון וכעורן ושיפין לכיין לקרבן לוי ולבניו שיש עלייסו. נשסיש ואכל יקריים נשו ושתם
מוזרע לשלטת בכבשי ריסש נשיכון מרכית לשלין בשיכן תפיסין תעון ובשיתת תשע תבלש ויסני לון
בשיש נטשול ושיכון כתלת קלייפין לשניוש קודש יתקן מוכח מכניש ויכוון לשעבדש שקילש שמרש
עדשו ולש יכלול. הייכו חכן. ותלתש שלין מיתקן שון בשכש סיוקש וכוקש מוכחש לשיכון בכבד
לשלש כשם יכוון בשרשתם ובשחיטתם ובקורטתם דשון בשיכון בכוניוש שש" ושלק שת לשמי שמול
לון בשמבכתיה. קרבנש קדש" לשפקש לון נקש בלב שחד לקמי קדש" ויפיק רוחיה לדשיק בשרקין
דולים. מוכח דבשיכון כשמש ושמרש ובשרש וכל מיכי שיכות זש לשעת זש עשה שלדים וכריך בר
בש לקרבש בכל לילי קרבן כשמש ושכח ובשמש דבשיכון קדש" ויתודה בשם מיכי וכוין ויסלק
לון בשמבכתיה. קרבנש קדש" לשפקש לון נקש בלב שחד לקמי קדש" ויפיק רוחיה לדשיק בשרקין
דולים. מוכח דבשיכון כשמש ושמרש ובשרש וכל מיכי שיכות זש לשעת זש עשה שלדים וכריך בר
ישראל כיה לשת ולא ו". כשם יתרה ס בשרשם. ושמש לש תעשה ויכיש לש שלם הלש הוא לכתיב
דבשמתא ושכח ובשמש שכלייס לשיכון כשן לוי וישראל כשן כיה ו"קשש ולא". לוי כיש ס בשיכוש
מלכיות שמיס לש קבלת יסורין דשכיות לשם לישו עות לנוסף דבשירן דמוכח לשוכיה לישו מוכח
ישראל כיה לשת ולא ו". כשם יתרה ס בשרשם. ושמש לש תעשה ויכיש לש שלם הלש הוא לכתיב
דבשמתא ושכח ובשמש שכלייס לשיכון כשן לוי וישראל כשן כיה ו"קשש ולא". לוי כיש ס בשיכוש
מלכיות שמיס לש קבלת יסורין דשכיות לשם לישו עות לנוסף דבשירן דמוכח לשוכיה לישו מוכח
זאת תורת השלם. שיש השלם. שיש שום לשלקו ושמשיה ליה לבר מן כעי לזוקלא ליה

המשחת מלת עם קדש וגו' קדש קדשים.

כתיב ויהי ה׳ עכר וגו׳ ורוח גדולה וחזק וגו׳ רוח נדולה דחמרן וכתי׳ לא ברוח ה׳ . ואחר הרוח רעש דכתיב ותעלני רוח ואשמע אחרי קול רעש נדול הרי רעש לכתריה דרוח . ואחר הרעש אש דלא הוה דכתי׳ כאר די טור כנוך וכפך מן קדמוהי וגו׳ . ר׳ יצחק אמר הייכו דכתיב ודמות החיות ומראיהן כגחלי אש בוערות כמראה הלפידות היא יתהלכת בין החיות וכתי׳ לאש ומן האש יוצא ברק ואחר האש קול דממה דקה . קול דא קול כתרא דהוה דממה דלית לה אלא פרסא אלא היא דממה מנרמה . וכד מתכבדי עלמין היא לאתתקא בכלהו עלמין וכלהו מזדעזעו מכח . דממה דקה לאתאי היא דקה כנון דלאתיא זעירא מכלא . ר׳ חייא אמר אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה דא אסו דיצחק דכתיב הכה האש והעצים והייכו אש תמיד דקיימא תדיר והעצים אלין עציה דאברהם דכתיב ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקרי תכן אחרא דיצחק בניד ואתי לאחזי מזבח ונפיק נוטרין חד לסטר מזרח ונוטרין חד לסטר מערב ונוטרין חד לסטר נפון ונוטרין חד לסטר דרום לר׳ זוויין דמדבח . וכהנא לאסחר לה לר׳ זוויין דמדבח (פ״א במזרח) לית ככם חד כדרנין ידיעין ודרנ׳ תתאה מטו ובחיל לאהדמה עלאה מנו סית חד וכזעת דאיכו נוטרין מטו לר׳ זוויין חד זיקא לתער ובחיל לאהדמה תהומא עלאה וכאהדא לתר לית תיילין תיילין דאחרי קדום בקל רב עלאה ומסטרא אחרא אחרי קדום בקל כעומיתא עלאה ומסטרא אחר

דמתקרב ביה קטרת פניהם ודקא. קשורה דמהימנותא וכתיבה עלוהי מכלא לתתקע
קטורתא דא בקשורה דמהימנותא ודא לתתקרי מזבח הזהב ומכח לתקטר ולתקע
קטורת דמהימנותא כחד קטרא. ותד מדכתיב לחרת ולקרי מזבח הנחשת ודא הוא
לכר (פ"א דפרכא עלאה) ומיכאל הסר הגדול מקרב עליה קרבנא ניחוח דקרבה. ולתתע
מזבח הזהב ומזבח הנחשת כדא קטרת וכדא חלבין ואמורין. ועל דא כתיב שמן וקטר
ושמח לב ולא כתיב שמן וחלבין ואמורין ושמח. אף על גב דלתתכמותא דרוגזא ודינא
לית כל שמן וקטרת חדוותא דכלא ליהו ולא מסטרא דרוגזא ודינא. ודא מדכתיב
לחרת לקרי מזבח הנחשת כדא קטרת וכדא חלבין ואמורין. ועל דא כתיב שמן וקטר
ושמח לב ולא כתיב שמן וחלבין ואמורין ושמח. אף על גב דלתתכמותא דרוגזא ודינא
לית כל שמן וקטרת חדוותא דכלא ליהו ולא מסטרא דרוגזא ודינא. ודא מדכתיב
לחרת לקרי מזבח הנחשת וקטרת (פ"ג דלית פניהם דקטרת) דקא בדקותא קטורת דמהימנותא
דליהו פניהם דקא כגון דליהו מדכתיב לחתקטר בקטורת דמהימנותא
לקרי קול דממה דקא כגון דליהו מדכתיב פניהם לחתקטר בקטורת דמהימנותא
מדכתיב לחרת לקרי מזבח הזהב וכתיב פניהם לקרי מזבח וי'. לחרת לקרי מזבח
הנחשת כלל מזבח הנחשת לגבי וי'. קטון מסכיל וגו'. ר' יוסי אמר מהכא וכליל
על מזבחך תדיר. וכתיב על מזבחי לרצון. ר' לקיש אמר כתיב ויכן משה מזבח וגו' לקבל
סטרא פניהם ככה הוי ועל דא לתתקרי וי' כסי. מסי נסי דרשים דשמיה דלתת קיימ'
דכשעתא דשמלק לתתא לתתערבא הוי דשמיה קדישא מכויהו. הוי מזבח קיימא
לקבליה לנקמא הסוא כוקמא דלתת קיימא ועל דא לתתקרי חרב מוקמת נקם ברית ודא
לתתקרי לה ליסראל דשמיה קדישא. ומשה ככה לקבל הוי מזבח ולקרי וי'כסי ודא
סוא מזבח פניהי קול דממה דקא ועל דא לא תמיד תיקד על המזבח וגו' לא דאסתכ
תדירא ומאי ליהו לעשן ליהו וכדין שמח לב מלכי וכד יסדר עלה כהנא לתתכמותא
כשמא דיהוה ולקריכן לה כשמא דרחמי ולקריכן לה כשמא דא ולזמכין קיימא כגוונ' דא
ר' שמעון אמר תרי הוו ופניהם קיימ' על הסוא לגבר ומכח לתתן ולתתקר' דא כדא.

זרה קרבן אהרן. ר' חזקיה פתח נדיק וי' בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו:
נדיק וי' בכל דרכיו. הא תניין כמה חית לון לגבי כשא לאסתכלא
בקרבא דמלריהון ולא יסטו מלרמוייהו לגבר דהא בכל יומא ויומא דיהא תלי בעלמא
בגין דעלמא על דיהא לתתברי וקיימא. ועל דא בעי בר נש לאסתמרא מחוכוי דלא ידע
ומכח דדיהא סריא עליו ויתיב בכיתיה דיהא סריא עליו. בפק מכיתיה לגבר דיהא סריא
עליו ולא ידע ליה ויתוב לכיתיה ליליה. בפק לאתרא אחרא וישכב דהא כדין דיהא בפקא קיימ
הא"ר נדיק לפניו יהלך בגין כך בעי לאתקנא רחמי קמי מלכא בגין דיסתוב מן דיהא
בסעתא דסריא בעלמא. דהא כל יומא ויומא סריא דיהא בעלמא הא"ר ואל יעשה ככל
חם בסעתא חית למומר. בא תניין ואתערו מכריא אלא לכל לתר חסד הוא כדא"ר הלל
הגדול ודא כהורו דאמרי עלה ואתמרת ואל ועשה בכל יום מכיק קרא כל שין במלן
ואחיד בהלי. לי הכי לא קיימין מילי ועוד דכתיב ש-גבור לו מוקים ליה דיהא לו מוקים
ליה רחמי. אלא הכי במעמא. מייכיא מהבבי רחמי לדיהא. דלית לך כל חיכון כתרין
עלאין דמלכא קדישא אלא כלילן חדא כאחרתא ועל דא מייכין מהבבי רחמי לדיהא.
אמר ליה ר' יהודה ספיר כסות דכתיב אל נגור אלא אל ועשה בכל יום מהו דהא בכל
יומא ויומא קיימא כין דכבי עלמא זכאין כין דלא זכאין לא הוה כידיה. אתו אחוי ליה
לגבר אמר ליה ודאי אל ועשה בכל יום ומה תוקמוה מכריה לזמכין הוה דיהא לזמכין הוה

דחמי לי זכאין כמי עלמא הא לא קיימת והוא מסר: ואי לית זכאן הא לא קיימת ולקרי
דיכא ועל דא קיימת בכל יומא: לכל מלא ספיר הוא: לא ככל אתר כשירו רב דקכמתא
עלאה הוא וקיימא בקיומים: ולמלא דסהי לא אתער כעלמא לא יכיל עלמא למיקם
לפולו שעתא חדא מקמי דיכין תקיפין דמתערין כעלמא בכל יומא: ההוא מלא תולדות
סמים וסהרן כסכרסם לא תקרי כסכרסם אלא כתערותא דלכרם קיימי
וכך אתער לכרסם כעלמא כל יומא ויומא דמתפכי בכל יומא ויומא דמי להו לכך
ולא קיימין קמיה קב"ה ולא זעם כבל יום: כזעם כבל יום לית כתיב אלא וזעם בכל יומא
ויומא דדיכא לפתכא ודמי לון לכך וקיימא הוא ומכעם עלמא קב"ה יומ' וכוס ו' אסדו
ואלמלא הוי לא יכיל עלמא למוק לפולו רגעא חדא: ועל דא כלא קיימי כגוכיה דלכרם:
והוי דכתיב ש נכור לאו דהוסו נכור אלא רמז הוא דקא רמיז לאכסן ורמיז הוא דקא
רמיז למהימנות עלאי קדיש דכתי' פלא דא חכמת עלאה דהוא פליאה ואתכסיא מכלא
כלא כי יפלא ממך דכר: ועוד דא הוא נהר עלאה דנגיד ונפיק ולא פסקא ודא ועוד
לכלא ופסקי לכלא: ש דא לכרסם כמה דאוקימנא אלא הגדול: נכור דא ונחק דכתיב
הנכור: אלא עד: דא ועקב דאחיד לאחוי סטרא ולאחוי כטרא וקיימא בקיומא עלאה:
אר עלאה דא נדיק דאוסו עלמא דעלמא עלמא דכיותא עלמא דמטרוניתא: אתו רבי
אוקיוסו ור' יהודה ובפקו ודוי: כבו ואמרו זכאה אולקנא דפליגי' אלי זכאה הוא דרא
דלא אתרי כגוויהו: אמר ר' שמעון כתי': זה קרבן אהרן וכנוי אתר יקריבו לוי'
לית תוובי עלמא גרמין ליה לקרי"ה לאסתלקא מכנסת ישראל קב"ה לית תסכוכות יפלא
מדון וכרגן מפרידי אלוף: מאן הוא אלוף דא קב"ה דאוסו אלופו על עולם כד"ה אלוף
כעורי אתי' ואוקמוה מהימני מפרשי לזאת מזה דאוסו עלמא דכיותא ואקון זונ' אדא: אתא
אהרן קדישא וכנוי ועל ידוסו מתקרבין תרוויהו ואזדווג זה בזאת קב"ה בזאת וכא
אהרן אל הקדש: זה קרבן אהרן וכנוי: ואיכון מזוני למלכא עלאה כמטרוניתא ועל
ידוסו מתברכאן עלאין ותתאין ומתכתבין ברכאן כלהו עלמין ואתכא כלא חד כלא
פירודא: ואי תימא אמאי לא כתיב זאת קרבן לקרכא זאת לאתריה: לאו הכי דהא
כסכא משלא קא אתי לאוקמא זונא לה לכנסת ישראל עד דמטי לאוי זה לא זדוונא
בזאת ולקרכא לון כחדא: וכגין כך כהכא אסלים קרכא וקריב זונא זכאה אולקיהון
כעלמא דין וכעלמא דאתי: ר' חייא ור' יוסי הוו אזלי מאוסא למכריא: אמר ר' חייא
כתיב כי כאר יי' כגין וגו' זאת מכוחתי וגו': לזמכון קדרין להאי מכרייא כלהו דכורא
כגין דאוסו (ס"א דגין אוסו) דאמי. ואסכא קרא אוקמא קרא לוי: אמר ר' יוסי הכי
אמינא לי מן כוציכא קדישא: לכל כסעתא דזונא אזדווג כחדא לאוקמא דהא אוקמא
אתכלילת כוי כללא חדא לתקרי אוקמא דא כדין כרכן דמטרוניתא אתתכחו ולא
הוו הא כריסותא כלל: ועל דא למוסב לו כתיב: וכתיב כי כאר יי' כגין: כגין דזיקא
כסטוא דאית כנויס דסריק כיה ולא כתי לגוון וכלא חד כין דקרא להאי כסמ"ך דלכורא
וכין דקרא להאי כסמא דאוקמא כלא חד וכדרגא חד קיימין: פתח רבי יוסי ואמר
ולגוון ואמר לוי אלו כא לדיכא וחד לרמאי וחד כחד תלייה: כתיב והתקדשתם

והייתם

והייתם קדושי. מלמד דמקדש נרמיזם מלרע מקדשין ליה מלעילא ומלמטה נרמיזם
מלרע מסתכלין ליה מלעילא מקדשין ליה מלעילא ולית דהא קדושה דמלריס מרי עלים
לכל מסתכלין ליה מלמטה. ואי תימא מלעילא וכי מסתכלותא מריה לעילא. תמר ר'
חייא דיוקן דתיכון כשוכדא דלתתא לתתר עוכדא לעילא לי עוכדא היא בקדושה
לתתר קדושה לעילא ואתי ומריא עליה ואתקדש כיה ואי ליהי לסתלק לתתא לתתר
רוח מסתכלותא לעילא ואתי ומריא עליה ואסתלק כיה דהא כשוכדא תליא מלתא.
דהא לית לך טב וכיה קדושה ומסתכלותא דלית ליה עקרא ומרמא לעילא. וכשוכדא
דלתתא לתתר עוכדא לעילא. מה דתלי כעוכדא כשוכדא לתתר לעילא ואתעביד
עיבדא. ומה דתלי כמלין כמלין. כד לתתר לתתר מלה לאחרא לעילא ואקרי דכר. דכר י'
לעיל הכי כתיב ודכר דכר. הכא לכר לתתר מלה לאחרא לעילא ואקרי דכר. דכר י'
לעיל היה. ודכר י' היה יקר. כדכר י' עמיה כעמו. דהא תיכון הכיא מלה מלקא
ובקא רקיעין עד דמלקא (פ"א דלתיתכא) בדוכתיה ולתתר מה דלתתר לי טב טב לי
כיה כיה כמה דכתיב וכשמרת מכל דכר רע. לרכשה מיכין כלולא ואיכון מכשה ואי
תימא דז' מיכין לאו הכי אלא לרכשה כוכבי ואיכון מתפרשין לתלתא לוחרכין
וכשוכדא דלהון לתתרו מכשה לחרכין לעילא לאוטכא עלמא ככיה מטרין כי לעיל
דליכי ככללא מתברך מכלהו ואיכון מית. ומכחלא דעמיקא דמכועא דכניך ולא פסיק
לעלמין מימוי ויכקא לכת דהא כנין דלתתיה יכת לעלמא עלאה ותתאה לתברכא
מכוייהו כלתתרוחא דא דהא כמעת דכי לתברכא מכוייהו כל עלמ' לתברכ' עד סוככי
לת המוכא כמ' דלתת'. ועוד כלתתרוחא דא מתא כלא (פ"א מיתא כלהו) מתברכ' כמוא
לסתפקא כיה ומסתלכין כלהו ממכוע' דמוא עמיקא דכלא לכחת לעלמא וכנ' כעוין
כלהו לחין ולא יכעין לחמוכא כרכהן לעלמא דלילכי חלין כלהו לחין תדירא וטרפין
מסתכחין תדירא וזמן מדוותא דלהון כהא זמכא. ותיכון כספרא דרב המכוכא מכא
דהא הכוא מילא דלתפקדא על שכין חלין כלחד וחד מלין לא כטיל כרכהן דחדוות
לעילא חלא כזמכא דא וחדוותא דלהון לעילא וחדוותא דלהון חלין לתתא כזמכא
הוא ולתתרוחא דלהון כחיכון קדישי מלכי עלאין תליין וכך ישרל כטלי לון כלא
לתתר כזמכא דא ועלמא מתברכא וכי מתברכא לחרכא כרכהן לעלמא. קול י' על
המים הל הככוד. תמר ר' יוסי דא לחברים. קול י' ככח דא ינחק. קול י' כהדר דא
ועקב. קול י' סובב תרוים דא כנמ. קול י' חוכב להכות עם דא הוד. קול י' וחיל מדב
דא נדיק. קול י' יחולל חילות דא נדק וכלהו מתגדלי על מוא ולתסקיין כמוא לנדלא
סלה וכהר יובא מעדן להסקות לת הגן וכלהו הכי מתערי כרכהן לעלמא מהמוא עקיו
דלתתקיין כלהו. תא חכי מכא קלין תליין כחלם דפומא כמאר יומי מתא והסתא לא
תליין הלא כשוכדא ולכן עובד' קא כעיכן ולא מלה כנין דכזמכא דא מכרך לכל מתא
וכומא מכועלם דמב הוא סיומא דדיוכ דעלמ' ופתקין כפקין מכי מלכא ונכורן מתערי
ומסתיימי כהאי יומא וערכי כחל תליין כהו כעיכן נכורן לאתערא לעיל ולכחרא' מכין
לרוחם להאי מוכא ממוא דיצחק כנין דלתתאי מוא הא כוכרא דיצחק וכך הוא לתתאי
כל עלי מא לתברכא כמוא ונהאי יומא נכורות כעיכן למוא ולסיומא לון לכתר. דהא

כהלי יומא מסתיימי דיכפ׳ וכב׳ בעיכ׳ לכפ׳ נון כלרעא ולסיומא נון דלא מסתכמי
דהלי יומא לתערותא וסיומא הוא וב׳ לתערותא וסיומא הוא דעכדיכן בערבי כחל׳
אמר ר׳ חייא ודלי סכי הוא וספיר׳ וערבי כחל מסטרא דכחל נפקי נטורין׳ וכהלי
יומא מתערי ומסיימי׳ כהלי יומא כתיב ויסב ונתן ויכפר לת כלרעא המיס׳ כלרעא
כתיב אכר׳ ויסב מהו ויסב לגלא יומא קדמאה דירחא סירותא דיכפ׳ הוא ככל עלמא
ונתן קיימא על כרסייא למידן עלמא כהלי יומא׳ ויסב ונתן לתערא דיכן ולסיומא
דיכן׳ ויכפר לת כלרעא המיס לגרגא נבורן לכנסת ישראל למיהך דהא מיא נבורן
נתתן לעלמא ובנין דיכון נבורן לך נתתין שלש כעיכא ויומא דעיכא לך כייתא רוחיכון
דקיימי עלמא לגלא כנין דעלמא לטטריך להו מלי טעמא כנין דעלמא כדיכא לתברי
וכלא בעיא הכי׳ כנין כך כלא כעובדא תליא מלתא׳ וב׳ כהכא כעובדא ותקוע דליהנן
עביד לתתא לתערו עלאין ותתאין לתקנא לגן ומתקני על ידוי׳ אמר ר׳ יוסי הא תניכן
ערבא דרמיא לפטרון כהלי יומא מלי היא׳ אמר ר׳ חייא לגלא דלרפא הוא דלתתי הכי
הוא ודלי דהא כהלי יומא כפטרון תליא׳ כהלי יומא פקיד מלכא למיסב פתקין לסנסיל
ומסתיימי דיכון ולכתיס ליסכא כיסא כעלמא סירותא וסיומא הוא כהלי יומא וסא
לתתר׳ תא כיומא דא עלמין ומסיימי פמין עגל׳ כרכתא דהא ליומא לחר׳ זמיכון לך לסתעטר כמלכא
לנטלא מניס כרכתא לכל עתא וכהכי אחדוכ׳ לך מסתכמי כמלכא שלש ושלש כלאודייהו
ומלן דיתיב עס מלכ׳ ונטל ליס כלאודיס כל מה דכעי עגיל ויהיב ליס ובלד ושלש ערלן
ועמין עגל׳ מסיימי׳ כתי׳ להכתי לתכס תמ׳ ונ׳ ׳ה׳ תוס׳ הא מחיכא ליס לעפו כעלוס
כמלכו ככריכן עלאין ותליט על עלמא ואת אמר ואסוס לת הריו סמסס׳ הלא ככל
לתר הכי הוא׳ כיון דמלכא קדיסא גזר גזרא ומאו דהיא גזרא כפתקיס קרא לסכיל
כמה דלתעכיד׳ ועל דא ואסיב לת הריו סמסס הא סויתי כפתקא דילי׳ וכן כל ליכון
טכן דגזר עלייהו דישראל דכתיב לכני י׳ דכרתי ועשיתי׃

וזאת תורת העלה׳ וזאת תורת המנחה׳ וזאת תורת זבח השלמים׳ ואת
תורת האשמה׳ ר׳ יצחק אמר הא לוקמוס לי לתתא דא ככלא׳ לי
לעילא דא ככלא׳ ומאן דאסתכל כאוריתא כולא לחולקוס ככלא ואתחזי ככל סטרין
ולא כעיא לקרכא קרכנא על כפפיס ודא לתתא׳ ר׳ יצחק פתח הכהנים לא לחמרו ליס
וי׳ ותוכפי התורה לא ידעוני והרועים פשעו כי׳ הכהנים אלין כהני דמסתמכין כההוא
גדולה ומקרבין מלין קדישין לאתר דיהו וייחדון יחודא כל חד וחד כדקא חזי׳ ותוכפי
התורה מאן ליכון תוכפי התורה׳ וכי כהני לחו תוכפי התורה ניכהו הלא אלין ליכון
לעולי דתכפי ככנורות דלתיין מסטרא דלוריתא׳ ולתייכיה מסטרא דילהון לוריתא׳
ואיכון ממכן על מכחא דתוסכחתא דמלכא קדישא ליחדא ליס ויהודא עליס כדקא
יאות׳ והרועים פשעו כי׳ אלין ליכון רכרכי עמא דליכון רעיין לעמא כרעיא דמדכר
עלמיס׳ ואלין ליכון ב׳ דרגין דכעיא לאסתכחא תדיר על קרכנא לאסכחא רעוא
לעילא ותתא ולאסתכא כרכתין ככלהו עלמי׳ כהכא מקרב קרכנא ולתכוון ליחדא שמא
קדישא כדקא חזי ולאתערא מסטרא דילהון ואיהו אתכוון כסיר לאתערא סטר׳ דילהון

ולאתכללא

ולא תתכלל בפערה דכתיב ויעזרהו לתכון לכח ורשעה לתעוכתה עליותה ותתכנע
קתי מלכה קדישה וסיל כעיל כלה ותתכפר חוביה ופשתכח תדוותה כעלאי ותתלי
ר׳ יהודה פתח סתרים כחיים עליותיו וגו׳ קכ״ה כד כרה עלמה מנו מיוה לאיך ליה
וסדר ליה על מיוה מה עבד פלג מיוה לתרין פלגות ופלגות לתלת ועביל
מכוייהו עובדין מבלגותה תת לה עבד ותקן עלמה דה וסדר ליה על פלגותה דה ותקין
ליה לשלמה ההוא כי סוף על ימים יסדם ופלגה תה׳ סלקיה לשלמה ותקר עליה תקרלין
עלאין ההוא סתרים כחיים עליותיו וגו׳ ועבד רקיע כין תרין פלגותיה תלין ההוא יסי
רקיע כתוך המים וגו׳ ועליהו אתקין וסדר עלאי קדישי מנו טפי כרוחה דאתגזר
בכוסיעא (עם בכוסיעא) דכתיב וכרות פיוכל ככתם וכלין אתקין וסדר מוחרי
תוסכתתים כיוחא ואתערכו כפלסוכי לפא ואיכון גדודי חיילין למרין סירתה כיוחא
ותוכחן כפרה ומוזין כרחמא כד חטו לגלגל כלהו פסקי סירתה לשלמה מכוייהו
גדודין דלעא כפלסוכא תקיף קיימין ומוזקין לגא דלכלא לגא ולא סדרי לאתרייהו
ולית כסתרא לאחרא דתסתין סלקין תלין על תלין ולית תסומא עלאה ותתא
וכלהו אלין מאריהון דדיכין מסתרא דדיכא קדישא ולית כנו סיתרא דתסומא
תתאה לזוקדין זיקין כורין סלסוכין תמכן על דיכין דעלמא לזוקדא לחיובי כגורא
דכנדי מסס׳ כסר דיכור וכלהו לגא ואיזו דלהון לגא דלהיט וקיימין כין עלאי ותתאי
וכל תכלא דמדכחא סליק מתעברן וסלקין מסומא דרגא דקיימין לסיכלא ולזוכדא
וסומא כגידו דלגא תקיפא דכסר דיכור דחיטו תקוף ועלאה מסר לאתריה וכלהו
מתסכיין מתכך דמדכחא כגין דלתתקת לקכלי מלכי עלאי וכגין כך מתסכיין מכי
ואיכון קרכין לסכא ותכלא סליק לחרא ודא לזוקימכא לכל חד וחד רשותא לכלא
דסלקא לשלמה לחיטו כוחא דרוחא לגכי מלכא קדישא וסא לתתר כמדכחא סלקא
ואתחזי מוריא כחיוו דחד לחרא תקיפא רכיב על מרכיה וסוו מחלן כסכי וישראל
וחדלן דסוו ידעין דלתתקכל כרעוא קתי מלכא קדישא ולגא לחרא עלאה קדישא
כחית לקכלא לגא תתאה כדין כר כז דלזול ולזדעוא קתי מלכיה ותב כתיובתה
עליותה למלכא דמדרגא ליה דורכא ואתיא אר קתיה לחר לעכדיה זיל ושול דורכן לה
דלזוותיה לי כך לחר קלה לזוריא זיל וקכיל דורכא דכסי מקרכיה קתי כחי חדוה
מזתכחי כלכא כחי כסיומתה וכסכא ולוחה וסכוה דמקרכיה קרככא
מכוכו לקרכא קרככא כדקא ואתי כיחודא עלה תיא כתיכותה לה מלכתי ותכל
על תחזכא תת שעלם וגו׳ לה תורין דכחית כחיוו דלגא כזלסוכא עד דכתי למדכא
לקכלא דורכא ואתחזי כלהיה רכרכא רכיב על קרככא וכד ישרש לה תתכחו זכאין
לי סוה דאקריב קרככא לה קריב כדקא ואות ולה לתקכל קרככיה סוו מחלן
סליק תכלא כלהא מיסרוסא קס רוחא מוקכא דכפון ועלי למדכחא וסוו מחלן
דיוקא דחד כלכא תקיפא רכיב על קרככא כדין סוו ידעי דלה לתקכל כרעוא דסוה
קרככא לחר לתלכא דמדרגא ליה דורכא ליה מלכא כדלי ליסו כדלי לקרכא קתי
דלקכלא לגא תתאה כדין כר כז דלזול ולזדעוא קתי מלכיה ותב כתיובתה
עליותה למלכא דמדרגא ליה דורכא ואתיא אר קתיה לחר לעכדיה זיל ושול דורכן לה
דלזוותיה לי כך לחר קלה לזוריא זיל וקכיל דורכא דכסי מקרכיה קתי כחי חדוה
מזתכחי כלכא כחי כסיומתה וכסכא ולוחה וסכוה דמקרכיה קרככא
מכוכו לקרכא קרככא כדקא ואתי כיחודא עלה תיא כתיכותה לה מלכתי ותכל
על תחזכא תת שעלם וגו׳ לה תורין דכחית כחיוו דלגא כזלסוכא עד דכתי למדכא
לקכלא דורכא ואתחזי כלהיה רכרכא רכיב על קרככא וכד ישרש לה תתכחו זכאין
לי סוה דאקריב קרככא לה קריב כדקא ואות ולה לתקכל קרככיה סוו מחלן
סליק תכלא כלהא מיסרוסא קס רוחא מוקכא דכפון ועלי למדכחא וסוו מחלן
דיוקא דחד כלכא תקיפא רכיב על קרככא כדין סוו ידעי דלה לתקכל כרעוא דסוה

לכלא

ותצא מאת ה׳ ויתקבל על פקודא רעיא מהימנא
ממזבח את הקטורת.

אמר רבי יהודה דא תורה לחתנו דמשה דאמר ליה כמה דכתיב ויאמר משה אל חובב בן רעואל המדני חתן משה נסעים אנחנו אל המקום אשר אמר ה׳ אתו אליכם אלכה נא ואשלחה לך וגו׳ כי על כן עברתם על דבר עינינו ולא תהיה לנו למה זה אתה עושה לנו לשלח אותנו והלא אתה יודע את חנותינו במדבר והיית לנו לעינים ואמר ליה אל תעזוב נא אותנו כי על כן ידעת חניתנ

דלית ביה חכמה לאו איהו חסיד · ובגין דא אוקמוה ולא עם הארץ חסיד · ואי אית ביה חמשה חומשי
תורה דאתייהיבו משמאלא אתקרי גבור בתורה וירא חטא · ואי איהו בור אתמר ביה אין בור ירא
חטא · ומאן דזכי לתפארת איהו חכם מבין בתורה וירא חטא ירית מלכותיה דאיהו ה״א מצות המלך
אעביד פקודי מלכא וכיון דזכי לשם השם זכי לשמא מפרש דאתקרי אדם ודא יו״ד ה״א ואו ה״א · בהסוא
זמנא שליט על גופיה דאיהו שותפו דכפש הבהמית ורוח הבהמית דבכפש הבהמית הבלי עלמא רוח
ממללא בהבלי עלמא · כשמה דבה כל הרהורין ומחשבות דהבלי עלמא ותא״ שליט עלייהו הה״ד וירדו
בדגת הים ובעיף השמים ובבהמה ובכל הארץ · דא גופא עולם קטן ודחלין מכיה הה״ד ומוראכם
וחתכם מסטרא דימיכא שליט עלייהו ביה וירדו כד״א וירד מים עד ים מסטרא דשמאלא דחלין מכיה
הה״ד ומוראכם וחתכם · ועליה אתמר יודע צדיק כפש בהמתו · בתר דצדיק לא יהיב ליה שכר מצות
לית ל״ גרא בעלמא דא ולא מזוכא לבעירן דעכי חשוב כמת איהו עם שכיכתא בקביעו עמה על כלא כי
יי׳ שדיך אש אוכלה הוא · האי אש צרי׳ ליה תמיד עמה דלית ליה כביה דאיהו אכיל כל קרבנין דצלותין
ומלין דאוריתא דאיהי שכיכתא איהו פרכסה דיליה באין בצלותין הה״ד פתחי לי · בצלותא דאתמ׳ בה
אד׳ שפתי תפתח דאיהי אחותי רעיתי ולית רעיתי אלא פרכסתי דביה מתתקנין מאכלין דקרבנין דמלכ׳
בכין קדישין בכמה מיני מאכלים בבהמה דאוריתא דאתמר ביה לכו לחמו בלחמי מימיכא ובחמרא
דידהו ייכא דאוריתא משמאלא · בכסוך המים ויין דאוריתא דבכתב ובע״פ מעמודא דאמצעיתא
דכליל תרווייהו בבשרא דאיהי בשר הקדש בכמה קרבנין דעליה אוקמוה מארי מתניתין בבשר
היורד מן השמים עסקינן · מאי מן השמים עמודא דאמצעיתא דעליה אתמר ובשר מבשרי ודא בשר
הקדש דאדליקת בכמה שלהובין מסטרא דגבורה ברחימו דבעלה אתיקדת ברחימו דאהבה בקש
ברחימו דיחודא דא ליליא ויומם לא תכבה · ואבריא בחייכון אל תתנו דמי לי לקב״ה למהוי איהו
בשלהובין דרחימו דיחודיה דקש לקיימא ביה אש תמיד תיקד על המזבח לא תכבה · ע״כ ·

רעיא מהימנא

תא חזי אע״ג דבני אהרן מיתו בההיא שעת׳ יאות הוה בכמ׳ גוונין · חדא דלא הוה שעתא דקטרת דהא קטרת לא סלקא אלא בזמנין ידיען דכתיב והקטיר עליו הכהן קטרת סמים בבקר בבקר בהטיבו את וגו׳ לא משתכחא שמן וקטרת כחדא וכתי׳ ובהעלות אהרן את הנרות בין הערבים יקטירנה וגו׳ · ובזמנין אלין אתקריב ולא בזמנא אחרא בר בזמנא דמותנא שריא בעלמא כמה דאערע דכתיב ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה ותן עליה אש וגו׳ · ובני אהרן לא קריבו בשעתא דשמן וקטרת משתכחי כחדא ועוד דדחקו שעת׳ בחוי דאבוהון · ועוד דלא אכסיבו והוו פנימין דמאן

לית מצורע אלא ההוא דאתעביד בזכות דחמש דמים איכון דדם כדם מסאבין דאיכון כלהו דם טמא · וה׳ דמין דכיין ומאן דאעבר עלייהו כאילו אעבר על עשר דברות דאיכון כלל תרי״ג פקודין ושפחה יצר הרע איהי מלייא מומין · ובגין דא כל אשר בו מום לא יקרב ובגין דא כהנא לא הוה צריך למהוי ביה מומא מכל מומין דעלמא בגין דמטרוניתא אתמר בה כלך יפה רעיתי ומום אין בך · הכי לא צריך לקרבא לגבה מאן דאית ביה מום ואוף הכי לא צריך למקרב לגביה זר · והזר הקרב יומת והייכו מ״זר מ״ום זר · מום כוקבא · זר זכר · ובגין דא מכי ואל אשה בכדת טומאתה לא תקרב · ועל איכון דקריבין לה כתיב בהון ויקריבו לפני יי׳ אש זרה אשר לא צוה אותם ותצא אש מלפני יי׳ ותאכל

דמעלן דלא לאסוכי פניס סגיס ולאו הוא כדאי לאסתכתא ברכתן כעלמא על ידוי עלוי לא סרין כ"ם על ידוי לאחריס. ועוד דהא תנן רוזי חמרא הוו ובנין כך ותנא לסם מלכבי ו' ותתכל לותה וגו' דהא קטר מכיב סוף מכלה וקדושת דעלמין ותתלין וכתי' ומן וקטרת ומחם לכ. זאת

דהיכו קדם הקדסים ובנין תרין מסן מלין אמר בגיד בתורים כגדו ו'. דהיכון מסן דסכיבתא דכס כי ו' מלכיך לם מוכלה הוא ואיכון לם עלאה כמא דמסים. לם מתתה כמא דין. ובייכו ניסס ומלכות לם עולה ביכה. יורד וזורד עמודא דמסנשיתא לאיד בתרוייהו. ביכה יה"ו ס' מלכות תפארת כל לאיד לין סרין עליה מכתב כס ס"ה דאיסו ו"ק לם הם וס כס דיליה יו"ד וס"ו לת לם מלך לם ומו לם מלך ומו הם ס"ג וכלסו ס"ה לתון מסתכלין בכר כס ובאתתיה ובכגוי. ובנין דא לית כר כס סלים שם כגן ובת ומלן דליה ליה בן דאיסו ו' מסתלק י' ומלן דלית ליה בת לית ליה ס' דאיסו בת מסתלק ס' עלאה דאיסו מס מן בת וונים לאתון לא סרין דא בלא דא ובלד כתים ומסה בן בת דאתעביד כדקא יאות סרין עלייכו ידוד ומתקריין לא בכים לקבא דא הוא דכתיב בכים בתם לידוד מלכיכם. עכ:

זאת משחת אהרן ומשחת בניו. ר' יוסי אמר זאת ודאי משיחותא דאהרן דהא אהרן אתמשח משחה רבות עלאה משלה ובגיד ליה לאתא. ועל ידא דאהרן אתמשח משיחותא קדישא לאתברכא ועל דא זאת משחת אהרן ומשחת בניו ודאי. ר' יהודה פתח ואמר הלוא כלוסע מה לעשה לך הגידו לי מה ום לך בכית. מכאן לוליבא דלית ברכתא סרוא בפתורא דיקכוותא ועל מלה דיקכוותא ואתמר לוז למשחתך כל בכית כי אם לאוך עמן. אמר לה ודאי סיועא דכסא הוא דהא ודאי כאתריה הוא ומתמן ברכתן כפקין ומרוין מה כתיב הם מנוסים הליה והוא מונקת. והוא מונקת סתם. ר' יוסי אמר ויעמד הסמן. ותעמוד מכעי ליה הלא ויעמוד ודאי בקיומא לאכנסא ברכתן. הסמן כמה דאוקמוה דכתיב בקרן בן שמן וכתיב שמן תורק שמך לאתיהם דהא מסחי שמן כגידין ברכתן עלידא דכהנא וכהנא כגיד לה לתתא ואמשח (פ"ם ואתמשך) לעלי זאת הכ"ה זאת משחת אהרן ומשחת בניו וכתיב כשמן הטוב על הראש ויה לתתא.

קח את אהרן ואת בניו אתו ואת הבגדי. ר' חייא פתח כי עמך מקור חייס כאורך כראה אור. כי עמך מקור חייס דא שמן עלאה דכגיד ולא פסיק לעלמין דאתי' כגו' מכח' עלאה דכלא הכ"ה כי עמך עמך סריא ולא מתפרש' מכך לעלמין בחכיבות' דכלא. מקור חייס כגין דסיא מקורא ומכועא דחייס לאסקא חייס לחולבא עלאה ולאדלק' כוכיכין. ועד הסוא חולבא עץ חייס חולבא דכטוע ואתפרש' כגין הסוא עלאה ביכה. יורד ידוד עמודא דאמצעיתא לאיד בתרוייהו. ביכה יה"ו ס' מלכות תפארת כל

לעלם דתני. דל כי עיך מקור חיי וגו׳. דל קכ״ם דתיסו תולכת עלמם כמנוסו נתת
דתניד לכל סטרו׳. מלו סטת כנין דתניד כיס סהוס מקור חיים ומעטר ליס כעטרין
עלמין סחרניס דנכת כ׳תמ דמעטר לכריס על כלס. סה״ד נתכס ודתכס נכות נין וגו׳.
וכנ״כ כי עיך מקור חיים ועל דל כתורך נרתה תור. ר׳ינחק תמ כי עיך מקור מיים.
דל כהן גדול לשולל לקכליס כהן גדול סלים כסלוסו דז׳ יומין עלמין למתעטרת על כלס.
לתת׳ ודלוק כוניכו לשולל. כהן גדול סלים כסלוסו דז׳ יומין עלמין למתעטרת על כלס.
לקכיל דל ז׳ ימי מלוחי לכהנת דלתתת למתכת כלס כנוסף דלשולל וב׳ ימי מלוחים
לקרון יומי למלמותת כנין דלתתלים כהנת כסלר יומין לחרכין למלמת ו׳ כחדל.
ושין ימי מלוחים לקרון כנין דלתתלחדן סלר לחרכין כיס. מלי קל מוידי דכל כהנת
לתתר כל סלר לחרכי׳ מתערי׳ עמיס וכנ״כ כתוב ומפתח לחל מועד וגו׳ יעד יום מלחת
וגו׳. ז׳ יומין ודלי כדין לתתר כהנת לתתת ככלס כנוסף דלשולל כנין דכמעתת
דכהנת דלתתת לתתר כלס יתערון על ודיס לשולל ומתכחון כרכלן לשולל ותתת. ר׳
חכת תמ׳ מלי סנת דמזנת מסס למסרן שת כנין דלוסו כרת(פס׳ לחיל) ליס להסוס לתר
מקורת דסיו וכתי׳ מולך לימין מסס זרוע תפארתו ומסס סמס כל לוכון ז׳ ימי מלוחין
למסרת כלס עמיס למסרן. ר׳ מזקי׳ סוס יתיב קמי׳ דר׳ שעזר ל״ל כמס כסורי׳ לתכריסו
עד לת תכרי עלמת. ל״ל ז׳ ושין לימין תור תורס. תור נוכנס. תור נן עדן. תור כסף
הכבול. תור כית המקדס. תור תסוכ׳. תורו סל מסיח. ושין לתכריסו עד לת לתכרי
עלמת. וכתורין כוניכין לתתלמדו כיס כמסרן והוס לשליך כוניכין משולח לתתת. ר׳
שעיר פתח כל כיס מן סעבר וכל סב של סעפר. דל תניכן הכל כיס מן סעפר לתני׳
נגעל מסס. מתן סעפר סהוס דסריח תחות כורסי יקרת קדיסת. בסכרת דכי רב
ויסת סכת הכל כיס מן סעפר לתר דכנים לכלת מלמד דנפקו סכילין להסי סטרת
ולהסי סטרת ותתכנסו לתכרת כעפרת דל דזרקין לס לכל עבר ועל דל כל כיס מן
סעפר וכל סב של סעפר ודלי. שלת מן סעפר דכי מקדס קדיסת. וסלי עפר מעפרת
עלים. כלל ועפרות זהב לו כמס דלסתכת שובדת לתתת הכי כמי סוס לשולל
כנוכת דל ולוקימכת עפר עפר דכי מקדס דעלמת דל כס לתכרי. ועל דל
לשולו נגעל מסס כמס דלת לומר ללס תלדות הסמים וסארץ כסכרסס. כס כרסס
וכניכי כך הכל כיס מן העפר. מתן עפר סהוס דסריח תחות כורסי יקרת קדיסת.
כתוב כלך וכס רשיתי ומוס לון כך. כלך וסס רשיתי דל כנסת ישראל. ומוס לון
כך לנו סכסדרין דליכון לקכיל סכעין ותרין סמהן. סכעים כסס דנסתו עם ועקב
ויקבס על כלס ועל דל לין כודקין מן סכסדרין ולמעלה תכן. כתוב ואתם תהיו לי
ממלכת כסנים וגוי קדוש. מתן ממלכת כסנים כלל זאת מסכת לסרן ומסכת כניו
דכך לתברכת כנסת ישראל על ידי דכסנו כדין לתקרי על סמסן סלד ממלכת
כסנים. דם לתר תת ממלכת כסנים לת לקרי לנלת ממלכת דל מלכות כסנו ועכדו
לס נסירתת על כלס לכל ממלכת כסנים לת לקרי דסת מן סזסים לקרי מלכות
מלכות סמים ודלי וסכל ממלכת. כמס דלת לתר דכסנו ממלכו לס ומחברתן
לנה כמלכת. וכדין סיו ממלכת על כל גבול מלכת ממלכת על כל זויכו מלכת.

ממלכת

ממלכת בעלמי ותתקי ממלכת על כל עלמין · רבי יוסי אומר כתיב ונתתי על ארץ
יסדם · ואמרינן כל הזהיר מלכא לקבלה לכל ליכון עטרין קדישין בכתפיה חד כדין
ואמרינן כתיב · רבי יצחק אומר ונתתי כלה ולקחתם אמרת לזוכ · מאי קא משמע
דכד מתחברן כחדא ואתברכאן מכוונו כדין שלטא על כלא וכדרא לשלא ותתקי
וכלא כשעתא דכסא דלא פולחנא ולקריב קרבנא ולקטר קטרת ומכוון מלין לקרבנא
כלא כחדא כדין כתי ונתתי על ארץ יסדם · ר׳ יוסי אומר כד כטל לארן כלא כטלין
עמיה עד דלתברכא כנסת ישראל ואתברכאן עלאי ותתאי · כדין כתיב ברוך יי׳
מציון שוכן ירושלם הללויה · וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן
ואמן · רבי אלעזר סים לזיל מקפוטקיא ללוד והוו עמיה ר׳ יוסי ורבי חזקיה ·
פתח רבי אלעזר ואמר ונשוב דברי כפיך וכל ידי כסיתיך וגו׳ · תניין כל כר
כם דאסתדל כאלי דאורייתא ואפוותיה מרחמן לאוריתא קדם חפיץ עלים ואכיכתא
פרשא עלים נלפפא · הלך ואשים דברי כפיך וכל ידי כסיתיך · ולא עוד אלא דהוא
מקיים עלמא וקדם חדי עמיה כאלו הסוא יומא כטא ואדעא הלך לכסוע
שמים ליסוד ארץ ולאמר לציון עמי אתה · מכאן אוליפנא דישראל לקרון כשמא
דציון דכתיב ולאמר לציון עמי אתה · תמיהא דכנסת ישראל לקרי כשמא דציון דכתיב
ציון כמשפט תפדה ושביה בצדקה · תו פתח ואמר כור תשדה אתוס תורה כלמודי ·
כור תשדה · לא אסדותא דדוד דכתיב ושדותי זו אלמדם · כור היך קטורא כאן
דקטר קיטורא כאתר חד · אתוס תורה כלמודי · אתוס תורה אתימה דאוריתא
וכל כגידו ורבו דכגיד מלעילא כאן אתימה דולים כלמודי · כגין דתמן אתכנש רבו
ואסתח כין תרין קיומין דתמן סריון לאתר כניסו דכל רבות ואסתח דכגיד מלעילא
לאסדלא ליה כפומא דאמה ולארקא ליה כהאי תשדה וכדין אתקשר כלא כקשרא
חד מהימנא · תא חזי מה כין לאון דאסתדלי כאוריתא לכניאי מהימני דאיכון
דאסתדלי כאוריתא עדיפי מכניאי ככל זמנא · מאי טעמא דאיכון קיומי כדרגא עליא מכל שאר עבדי עלמא
עלאה יתיר מכניאי · איכון דאסתדלי כאוריתא קיומי לעילא כאתרא דאקרי תורה
דהוא קיומא דכל מהימנותא וכניאי קיומי לתתא כאתר דאקרון כנא והוד ואל
דא אקרון איכון דאסתדלי כאוריתא עדיפי מכניאי ועלאין מכהון יתיר דאלין
קיומין לעילא ואלין קיומין לתתא איכון דאמרי מלין כרוח הקדש קיומי לתתא מכלהו
ועל דא זכאין איכון דאסתדלי כאוריתא דאיכון כדרגא עלאה יתיר על כלא · ועל
דא מתן דלעי כאוריתא לא אטריך לא לקרכנין ולא לעלוון דהא אוריתא עדיף מכלא
ואקשרא דמהימנותא דכלא · ועל דא כתיב דרכיה דרכי נעם וכל נתיכותיה שלום
וכתיב שלום רב לאוהבי תורתך ואין לאו מכשול · עד דהוו אלי אסכחו הך גברא
דהוה אתי וג׳ עובדי סדם כידים · קדיכו נכיה אמרי ליה למה לך הלי אמר לרוות
אוכדא · אמר ר׳ אלעזר ספיר קאמרת אלא ג׳ אלין למה · אמר ליה חד להכרהם ·
חד ליעקב · ואקשיכא להו כחדא ואתרחיא כהו כגין דכתיב לרוה סמיך אמיא
טוכים סמן תורק שמך · וכגין דכהאי ריוחא אולפא דאתיין אולפא דכהאי במהימנותא
דא ואתקיימא ואתנגידו כרכאן משלא ואתא · אמר ר׳ אלעזר זכאה אולקהון

פרשת ויהי ביום השמיני

ויהי ביום השמיני וגו׳. ר׳ יצחק פתח כרן יחד ככבי נקר וירשו כל בני אלים׳. זכאין ליזון ישראל דקב״ה ויסיב לון לוריתא קדיש מדוותא דכל חדוותא דקב״ה ואטוילותא דילים דכתיב ואלהים עשה את יום השמיני ויקריב עליה קרבנות ואלהים דכתיב והכי אוקמוה לההוא קרא דכתיב ויהי ביום השמיני קרא קרבנות ואלהים דכתיב ויהי ביום השמיני קרא קרבנות ואלהים דכתיב ויהי ביום השמיני קרא קרבנות ואלהים

לאתחברא כאורייתא הרי הוא פתוחה לקבלה ליה ולאתתקפא בהדיה וכתיב דכר
כם תמים שנה מכם וגו' לאתחברא לאחרא הרי הוא סתימה מסטרא אחרא ולא יסכח
פתחא עד דיתוב לאתחברא בה כאורייתא לבתרין וליה יתכתי מכם וגו' לבר אורית
פתחא קמי ככי כתם ואחרנא וקרי להון לגיכם חיים לקרבן וגו' וכתיב ברחם בהמות
תקרב כפתחי סתרים כעיר לתרים תלתא ר' יהודה אומר כ' תרין גנגין ואחד דלחוד
לון מאי קא משמע לן חד לגמרא וחד לסברא וקבל לון ר' שמעון אומר
ג' כרכין (פ"ה נדרים) הלין עלאין קדישין דלחודין כחדא ואינון כללא דאורייתא והלין
פתחין פתחא לכלא פתחין פתחא למסיימתא והלין כיתא דכלא ועל דא כית לקרי
דהלין אינון כיתא ובגין כך סידורא דאורייתא כ' דפתח סידורא סוי ותסתיים דעלמא
ובגין כך מאן דאתדבק באורייתא כאלו אתדבק בשמא קדישא והא אתמר דאורייתא
כלא שמא קדישא עלאה סוי ובגין דאינון שמא קדישא פתחא ככית דאינון שמא קדישא
בתלת קשרי מסיימתא תא כל אינון דאתדבקו באורייתא אתדבקין כיה בקב"ה
ואתעטרו בעטרי דאורייתא ואתרשימו לעילא ותתא וקב"ה תוסיף לון ואמרין (פ"ה וקב"ה
פרסים לון) כ"ד אינון דאתדבקו באורייתא כמי כלילא וכא לוקמוס דאינון מסתתפי
כשבילתא ואתחברו כחדא וכד אתי ספרא קב"ה מעטרא להו כחד תותא דחסד
לאתתקנא ואתחברו כין עלאין ותתאין וכל אינון ככבי נפרא כזעזע דכנסת ישראל וכל אינון
דלעילא כאורייתא לתתא לאתחזקא קמי מלכא כלהו מזמרי כחדא הה"ד כרן יחד ככבי
בקר וגו' כל ככבי שלים מלאי וגו' כלא רזא דאתרשעה סהדין דאינון דיכין מתברין
ואתחברו כלהו מקמי בקר כד אתער בקר בעלמא כלא ויסכם לכרם בקר וגו' וגו'
כל ככבי שלים ר' שמעון סוס לזיל כאורחא לסכחים לר' פנחס בן יאיר דסוס לתיגעא
אמרים לאחר ר' פנחס ודלמי כטקולא דאחדותא דאורחא לסתלים כתא ר' שמעון לנכי
דאורחא אחא ליה לאחר ליה לר' לגמרא אחר ודלמי טקולא דאחדותא לסתלים כתא ר' שמעון לנכי
ונסיק ליה לאחר ליה לא טופסא דאורחא לנכך נזיל נסכח ונתחבר כחדא ולא נהא טול
אורחא וזיל. אלעזר ליה לקבלך לזיל נסכח לך לזיל לכתרך ונתחבר כחדא.
פתח ר' פנחס ואמר וברכך יי' מציון וראה כטוב וגו'. וברכך יי' מציון מאי טעמא מציון
כגון דאתמר ברכה לסתתפא. ה"ד דכתיב כי שם צוה יי' את הברכה חיים עד
העולם. ובגין כך יברכך יי' מציון דהא מתמן כפקי ברכאן לכלא. וראה כטוב ירושלם
דכגיכי כך לתתברכא דכיון דאתמלי ברכאן כדין ירושלם לתתברכא ולסתכחו כה
ראמין. וכד ירושלם לתתברכא כל עמא לתתברכא: כל ימי חייך ללא יתחזי קצת כיומך
כמה לאתוך ועל דא וראה כטוב ירושלם כל ימי חייך. וראה בנים לבניך דאלין חסידין
חסידין קדישין כדין שלום על ישראל מאי שלום על ישראל אלא כמאן דאמר שלמא על
ריסיה דמלכא אלא ואחר כלא. כך שלום על ישראל כזמנא דקדישא יסתכחון בעלמא.
פתח ר' אלעזר ואמר עטרת זקנים כני כנים ותפארת כני כתיהם כה"ד תוק"מ.
כני כנים אלין אחר עתרי מלכא כלא וכל כניך למודי וי' וכתיב כני נזיר היקרים כלא
ותפארת כנים אלין אחר עטרי מלכא כלא וכל כניך למודי וי' וכתיב כני נזיר היקרים כלא
מתעטרי ואלו אתקיין מזמרי דאלין כאומנא דאלין מתעטרין ומתברכין כלא

ותפלרת בנוס חבותם. עד דסוו לחלי יומא עדן עלותא כחתו ולבו עד דסוו מבלי
קסטר מר חויא כרבלו דמחרא דרבי פנחס קסטא (פ׳ קפטא) ונעל תרי זמני.
כתר דסיימו בלותא לחר רבי פנחס ודלי נערא הוא לבעירא דילי דודלי יומא דל
לקדומתא והויכא מרחים כחוריתא ואעבר לי כחתר דלכלוכא ערוך והפתא
מבערי לה. קמו וחמו חד חויא קסטר לרבלים. לחר רבי פנחס חויא חויא
זיל ולחמר (פ׳ ולפטר) קוטרך בקטפירא דקורא. לדסכי לתפטר חויא וכפל
קפסירי קפסירי. לחר רבי ללעזר ומה כ״כ מדקדק קב״ה בנדיקייהו. לל ודלי קב״ה
מדקדק כהו בנדיקייהו וכטיר נן ונעל לקומפא לן קדומתא על קדומתייהו. ופתא
והלי חמרת על דלל כתר קדומתא דילי לנטער. ודל חויא עליקא הויא וכמה עלוחין
לית ליה לקב״ה וכלהו עביד עליותיה ותפילו כחיות כרא סהד ופלחתי בכם לת חיות
העדם ופלחם לתכם. ותפילו כיד גוי סהד יפת ו׳ עליך גוי מרחוק מקצה הארץ. לל
לשעזר וכידא דיסרלל עביד עליותא לל לן כגון רפא כידא דנדיק. לכל רפא כידא
דיסרלל רפא לחרא. לל עביד כיה עליותא ללא כזמנא דלוסו לל מכוון כיה. סהד
ואפר לן נדם והלדים תכם לידו ואפר לן נדם דיוקא דלא לקטלא ליה ודלי והלדים
לכל לידו כגון לאבפא לתרוייהו. לל ללעזר היכי עביד קב״ה עליותא כידא דהכי
וכידא דגוי ל״ל ואכוך לן קלמר לך. לחר ליה עד לן עד עלילנא. פתח ואחר ואוח ופקוח
ואי ורפוא ינוח. ואוח ופקוח כזמנא דקב״ה יהיב מקיטו ופלוח לכר כם מלן הוא רפאי
לכלפא ליה ולמעבד ליה קטיבוריא. ופתר פנוח ואי יפורכו וכזמנא דלוסו לפתיר
עיניהם מלפנתא עליהם מלן הוא דיזנח עליהם לכטרא ליה ולמעבד ליה כטירו ולרפוי
דקב״ה כדא על גוי ועל לדם ויחד כן לעלמא כלא כן לעלמא חד כן לחד כלחודוי. תא
כזמנא דכהי כפא מתכסרן עובדין לתתא לתער לבנייהו לעלא ויהיכא דקב״ה כדין
מתערין כחם רחמין כחם כטורי עלמא כחם כטורי דכר כם מיהיכא ומפמלא כדין
לתכפיה פמלא ולא יכלא לפלטפא. וכזמנא דכהי לנפא לא מתכסרן עובדין לתתא
פמלא לתער וכל לילן דלתו מפטרא דפמלא כלהו לתערו וכלהו לתעבידו עלוחין
לבנייהו דכהי כפא דפא לילן דעברו על פתגמי אוריתא כלהו רפוין כלפנייהו
ולפתודען לבני לילן דמתערי מפטרא דפמלא. וכנין כך חיותא ועופא וכל לילן
דלתו מפטרא דפמלא כלהו לקרון עלוחין לבני לילן רפוין דמתערי לה. ויפרלל
לבא לא מכסרן עובדין כלהו מן פטרא דיהיכא קא לתיין וכנין דלתכפיה יהיכא
כעובדייהו עלעא עליהו פמלא וכל לילן דלתו מפטרא דפמלא. ועל דא עלוחין
כידא דחיותא וכל דדמי לן לילן דלתו מפטרא דפמלא ולא כידא דיסרלל לחיב דחיכא
כיהו מפטרא דיהיכא קא לתו. ויפרלל חייכא לכפל כידא דחיכא לחרא כזמנא
דלא לתכון כיה כגון דיתעבדו תרוייהו; ויקבלון עובפא לדכא לן. לחר ר׳ ללעזר
מכלן לל לילן כיהיכא. ולא לתדבקו כזמנא ולא לתערבו כתדם לעלמין ועל כזמנא
לחרא לתעברו לר׳ ללעזר מכא לן לחר ליה תם מן פלגם כנבעה דלשב דחיכו כיהו
זכרין זמנין דמיתו עד דכלהו חייכין דלתערו לבנייהו מיתו. ולתל כידו ולתתלרו לילן

זכאין ויתיר דיעברון מלה כחדא קמוט ותשע דזכאין לומן לא לתתייהיב מלה שלא לומן
דלתתייהיב כד מקיזו עלמא כחדא שלמא תתלת כנוכא דעלמ׳ עלאה והוה זמנא לא
לתתכסיא עלמין מקיזין כחד׳ ועל דא חייבין דיסר׳ לנביהון דחייבין לקרבין לאו לומן
ם לומי מלכא דהא לא לתיין מסטרא דסמאל׳ לנבי נפש דחבו למלכא לתתער סכטיל׳ סמאל׳ שר דשוא׳ הבל
לנביהו לתפסא לון ולאתפסא לון לומן דחבו למלכא. קם תכוס חד כוכביהו ולתתרב
כסדי כבי סכטורא זקף סכטורא עומי וחמא ליה הלל מלן יהבך לנבן ולאו תנת מלכן
דחבו למלכא הא לנת לתנת לתפסא בקדמיתא מקיזו ליה וקטליהו. כך יסר׳ מסטר׳ דיומא
קא לתתיין וכד לומן גרמין בחוביהו דלתתכסיא ומיכא ולתתער ממשלא וכל לומן דלתתי
מסטריה לי חד מיסר׳ לקא לתתרכא כסדייהו לתתמודען כיה למרי ליה לאו לנת
מלומן דקא לתיין מסטרא דיומא דחבו למלכ׳ מחוכייהו ולאו לנת מלומן דחבו למלכ׳
מלן יהבך לנבן לתתכא דלהוי לתתכסיי בקדמיתא. ושלמה מלכא נוח לקבליהו ולמר
עת לתתר שלט הלדם כחדם לרע לו. לרע לו ולהוי כבון דלאו שליחא דמלכא להוי ולא
לתי מההוא סטרא. למר ר׳ שעור ולהוי הכי הוא דהא תכיכן דלתתומיכא ולית ממשלא
רחמי ודיכא ויסר׳ ושמן משחת. ישראל לימיכא ושמן משחת. ויסר׳ לתעל דחייבי
כוכבי לתתכסיין לומן כיומיכא ולא לתתדבקן כשמאלא ולא לתתערבון כהדם לעלמין.
וכגון כך כתיב הוסיפה ומיכך ועכבי. דכד לסתלק ומיכא ישראל דלתתדבקין כהדיה
יסתלקון ויתעטרון בם. כדין לתתכסיא ממלא וכל לומן דלתתו מסטריה הלל ומיכך
יי תרעא לחיכ. פתח ר׳ שעזר ואמ׳ ויהי ביום הקמיכן קרא וגו׳ ויהי ביום הקמיכי
מלי ויום הקמיכי הלא כתיב ומפתח לחל מועד וגו׳ כי שבעת ימים ימלא לת ידכם. כי
שבעת בשבעת ימים מכעי ליה לו שבעת ימים ימלא לת ידכם. מלו כי שבעת ומיום שלא
זכאין לומן כהכי דמתעטרי בעטרוהי דמלכא קדיש ומשיחין במשח רבות קדיש לבנין
דלתתר מסחא לחר עלאה דמסקי לכל שבעה ולתתסתן מההוא רבו קדיש לתתדלקו
מכיה כל לומן שבעה כוכבין ולהוי מסח רבו סוף כללא דכלהו ובלהו שבעת ימי ומלא
ותבינן מיתה לומן וכלהו לתתכלין כהוי ודא סוף כללא דכלהו ובכ׳ שבעת ימי ומלא
דהם כסלי תלין ובל לקרי כי את שבע בת מלומן שבע דלהוי כללא מעיקא לחרכין
כוון דהלי שבעה לשלים להו לכהני ולעטר לון ומסח לון ככלא כד מטו לכי דלהוי
תמיכא לתתקד לחרן לקרבא עבל בנין דלהוי כרים דבר לכפרא על ההוא חוכא
דעבל לחר׳ דעבד לחרן ואב לנבי פרה דלהוי תמימה שלימו דמומו (שם לעמוכי)
ישראל ולתתכא כהנא שלים ככלא בתמניא מיכי לכנוסן דיקר שלים ככל כתרין שלים
לשילא שלים לתתא: וככלא כא לנחזקא עובדא ועל דא לתתעכיד כיה כלחרן עובדא
לתתא כנון דיתער הכי לשילא ויסתכא כלא בנוהא חד. כדין לתתברכן עלמין כלהו
ומסתכחין ברכאן כי דכהנא והכא לסתלים כהנא ככלא כדקא חזי. לויל למה דכתי׳ שלח
עבל כן בקר לחטאת בנין ההוא חטאת דעבד בקדמיתא ויהיל לעולם. מלי טעמ׳ ליל
בנין ליל דינסק דהוה עולם תמימה והוי ליל לתחזי לקרבא לחשלמא כלא והוי לתתר
מסטרא דינסק לסתלק והוי ליל בנין דליל דינסק מתקרבא שלם בנין דלהוי עולם דהוי
לעילא סלקא וכגון לחטאת לם כחשלמת. עבל ויהיל. עבל בניהם כדקא חזי לחשלמ׳

לכפלומו דיבחק כדחק תזי וישראל דקרו עמיס דכסכח כסלי · מקריבין כנוסח דא דכתיב ושור ואיל לשלמים לזכות לפני ה׳ אחד על מים דחכו ואחד לא שלמת להאי לתר כפלומו דיבחק · אם ככסבח דכתיב כיס עבל לחטאת ולא חטאת עוף ישראל שור לחטאת אלא לשלמים דקרבו עוכסן דקדמיתא ובנין דקרבנו עוכסן ככמה אתר על דא קרבן כעא לאדכרא לן מוכייהו כדקדמיתא ועל דא לא כתיב הכא להטאת אלא לשלמים כנין לאחזוקי שלמא דהא קרבן כפלומא כהו כישראל על דא לכל אסרן דסא לא קרבו עוכסן כלנוחא דמסם דכתיב ובאחרן סתלף ה׳ וגו׳ · וכתיב ואתפל נם בעד אסרן בעת סיוח ועד כען מוכח סוא תלי · כתיב ועבל כן בקר לחטאת · לחטאת ודאי · ואיל לשולם כנין דיכפר מוכים ויתרכי ויתלוס בכלא · וכסיוח יומא דאתלימו · עלוין ויתיתן ואתעבד שלמא בכלא בחדותא דלעילא ותתא ואתלילא דאתעבד ערבוביא דכני אסרן כסיוח יומא · מן יומא דאתעבר סיוח מוכח מן עלמ׳ ואתעבדו כסכ׳ וישראל ותתאי כסיוח יומא · כסיוח יומא לתעברו כל לילין מקטרנין לעילא וסוא לילין ואלין אתדכאן מכיס · כל סיוח יומא לתעברו כל לילין מקטרנין לעילא וסוא לילין ואלין כסתרמייהו דישראל ולא לאתכאו כסיוח עדכא עד דנרי׳ מאתא ויקו כדכ ואכיוח ועכבו (פ׳ ושרבבו) תדוותא דכלא ואתעבד רוגז כעלמא סלא וידע ככוד ה׳ ש כל העם ויד ויקטו סני כבי אסרן כדכ ואכיוח לום מחתתו וגו׳ תכן כסיוח יומ׳ תדוותא דכי סוות לאתקטרא כקיטורא דמסיכותא ככלסו קדישין דסא קטרת קטיר כלא כחדא וכבב לקרי קטר׳ · ואיכון אתי ואזירו כל לילין לאחרכין כחדא ואזרו לא לכר דלא קטרו לא כסדייסו ואסירו מלה לאחרא · וכבב לזכר לן ולכסבי לכתר דכתיב כזאת יבא אהרן אל הקדש · וכמש גוזין ערבבו תדוותא דכי׳ חד דלא סוס בעתא כדקא יאות וחד אתחוזין לקרבא ולאתברכא עלמין על ידייסו וחד דלא סוס בעתא כדקא יאות וחד דדחקו בעתא וחד דסא מקדמת דכא כפקו כמוס דילמן · ויקריבו לפני ה׳ אש זרה ונו׳ ודאי מלה אחרא לאתקטרו כקטורת דא דאזרו לכי לכר אל ר׳ פנחס לא תיש דיכון סאזרו לה לכ־ שא כי לא לאתקטרא על ידייסו דסא ככל אתר דלא לאתעבד דכר ונוקב כי לא אזרו ליסו כלל · כנין כך לזכר לכסבי דכתיב כזאת יבא אהרן אל הקדש דיסתכח דכר ונוקבא ועל דא לא ייעול כסבא לקדמא עד דיתכסיב כנין דיסתכח כקטורת דכי לאזלן דלא לאכסיב אזרו לה לכי לכר וסוא לא לאתעבד כסדיס ועל דא לאתעבד ערבוביא כסיוח יומא לנכייסו.

ויקח כיום סשמיני · רבי יוסי פתח ואמר כאומר כין סאוחים כן רשותי כין סכנות · כאומכם כין סאוחים דא כי והא לוקמו דקרבן מצבא לא לכי ואכיוחו דקרבן לקבלסו לקבלסו לאתדבקא כם ועל דא מאן דאכסיב כעי לעבדא כיס לקרבן ליס ומכחא לא לכי דסא תיכון ככלא כעי לאחזוקי עובדא כיס דיסיכו כר כם מתדבק כבת זוגיס ואכיוחו דיליס לקרבן · כר אתי למפלח קמי מלכא קדישא סוא אתע־ ווגא דאתרא דסא קרבן אכיוחו דיליס לאתדבקא בכי · ומאן דאתער מלה קרבן מברך לה ואכי מברכא ליס והא אתמר · ועל דא מצבא דקרבן דמצבא לא לכי כאומכם דיליסו כין סאוחים מעליון ומלקא על כלא · כך כי כין אתר אכלוסין כנין דסוח מלקא

ומתעטר על כלה ודא מוסיף כין המוקי ותתרוג כין המוקי לתחזקה מכח דכי על כלה
תא כי תתברכון עי דכהנ׳ ומברכן עי דכהנ׳ וכהנ׳ מתברכין עי דכהנ׳ עלאה
סתר ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם כתיב זכור רחמיך יי׳ וחסדיך כי מעולם
המה זכור רחמיך דא יעקב וחסדיך דא אברהם כי משולם המה ומשולם כתיב לגן קדם
ואליק לן לעילא ועבד מכייהו רתיב קדושה לתתא על עלמ׳ וכגין דהוו משולם הוה דכיר
להון לתתא ולרחמא על עלמא כגוונא דא כתיב לקבל נדיקיא מן עלמא ואליק לן
לעילא לתתא על עלמא ואי תימא ונחק תמאי לא תדכר הכא שא אסתאר לא תתפרע
מליכון דעתקין לכמוי סתר עוברים את נבורתך וכתיב׳ כנבור וכא כתים מלחמו ושיר
קכתה וגו׳ ודא הוא ונחק דאסתלק מהכא ר׳ חייא אמר זכור רחמיך יי׳ וחסדיך תלין
ליכון יעקב ואברהם דכשיכן להון לתתא עלן לכל ונחק למעבד קרכין קיימא וכביכי
כך לא כעיכן ליה לנביוהי סתר כי משולם המה דכד כרא קכה עלמא כתב ונחק וכרא
כיה עלמא תמא דלא יכיל למיקם כלמודוי כתב אברהם וקיים כיה עלמא סתר תלת
תולדות המים ואסרין כאברהם לא תתקרי כאברהם שא כאברה תמא דכעיין קיימא
ותיר כתב ליעקב ואתף ליה כונחק וקיים עלמא סתר כיה עזות יי׳ תלדים ארץ ואמי
ועל דא כאברהם ויעקב תתקיים עלמא וכגין כך כי משולם המה ר׳ יהודה פתח

ויהי כיום השמיני לכתר דאסתלים אהרן כהיכן מכעם ויחין ותתעטר כהנ׳ ויחת
תמיכיה כעיון לתתלמא מן מכעם דאסתלמותא עי דכהנ׳ ועל דא פולחנא
כתמיכיה לתתעטרא מן מכעם ולתתקנא כהנא על הוה דאב כקדמיתא סתר ויחל
אל אהרן קח לך עגל והא תוקמוה דעגל ודאי לכפרא על הוה עגל דכתיב ויעשו
עגל מסכה כן כתב ולא כן פרש אלא היכו כאי לתתקנא לנבי פרש לא
תתחזי לקרבא מיכח לנבח מאן דסדר דורון למלכא תמיתון דכתיב מכי מלכא ויהיב
למלכא אלא דורונא לסדרא למלכא מכי אחרא אסתריך ולא מכי מלכא ר׳ יוסי אמר
מדידים לדידים לא תתחזי אמר ר׳ יהודה כגון כך כן כתב ודאי ולא כן פרש לחטא
לכהנא על הוה חובא דאב כיה ואיל לעולה תמימים תמים מכאי ליה לי
תימא דעל איל ועגל קאמר לאו הכי דהא תרוייהו לא סלקין לעולה דהא כתיב לעולה
תמימים ועגל לחטאת סלקא מהו תמימים וכתיב איל אלא דיוקא לקרב לנבי
פרה דאדכר תרי וזמניהו חד דכתיב ויסח אברהם את שיניו וירא והנה איל אחר
כלוז בסבך בקרניו וחד ואזל אברהם וייקח את האיל ויעלהו לעולה ועד איל
לעולה תמימים תרי איל דאיהו תרי ועל דא נבורות תניין ומניהו מתברכין
לכתם אחרנין

ואל כני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל לחטאת מכאי
ליה כגוונא דכהנא אלא דישראל הא קכילו שוכתא ועל דא לא כתיב
כהו ועגל לחטאת אלא עגל לעולה מ״ט דכל חיכו דאכו כיה קכילו עוכתא כין כמלוכה
כין כעובדא כין כפולחנ׳ ואפילו חיכו אלא עבדו מדי שא דסליקו ליה כרשות דלנייהו
למפלח ליה לתעכדו כתם דכתיב ויסח את בני ישראל. אלא כל חיכו דסליקו ליה
כרשותא דלא למפלח ליה אלא דסליקו גוונא דרשותא מכיה הכא לתתכן ומקרבין ליה

לעולה

לעולה ולא לחטאת. אבל קמו מעיר עזים לחטאת לחודיה. אלא בנין דהוו מקרבין
בקדמיתא לעשירים לשלמין על טורי רחמי ודלא סוף לחטאת וכשיון לחתכאם מהסוף
חובה ולא עוד אלא לחדתותי דמסרת מסטרין.

ושור שור לשלמים. שור ולא פר בנין דשור שלים לחזותם שלמה הלל
לשלמים. ר' יוסי אומר שור ואיל מסטרת דשמעלת קא אתיין שור
מסטרת דשמעלת דכתיב ובני השור מהשמעלת. אבל בנין דילו דיפתח ושלקין לשלמים
לשלמה לן לכי ויצא שור ואיל לשלמים. אמר ר' יהודה כלא בנין דכתם ישרש מתעטרת
ומתברכת עי' דכתיב בהשלמותה. והיו יומי חדוותה דכלא הוה חדוותה דכתם ישרש
כקדם חדוותה דעלין ויתלין. ובשלמי דשמחתם כהנא לתתה בכיכול חמתים
כהנא לעולה כר בלא ואביהוא דלתערו עד בוכוי כין מטרוכיתה ומלכא ובנין כך ותנא
הם מלפני ה' ותאכל אותם וגו'.

ויאמר משה אל אלעזר ואל איתמר רחשיכם לא תפרעו וגו'. כי שמן משחת
ה' עליכם ר' אבא אמר הא תנינן תניא בעובדין דלתת' לתערון עובדין
לעולה ועובדא דלתתה כשי לאתחזאה כגוונא דעובד' לעולה. תא כל חדוות' דלעולה
תליא הכא הוא שמא קדישא דמתמן נפיק חדוה וברכאן לכלהו כוסיין וכסא עלאה
מניה לתעטר כנגידו דמשה' ובנין כך כהנא דרבו משחא לתגניך עליה כנוונ' דלעולה
כעי לאחזאה מידו וכסידו דלפפין יתיר מכלא ולא יתחזי כיה פגימו כלל בנין דלא יעביד פגימו
אלא למסוי כלא סליק כנוונא דלעולה ולא יתחזי כיה פגימו כלל בנין דלא יעביד פגימו
כתר לחרש. תא הלמלא ביעשר ואיתמר לתחזוון פגימי כהניה שעתא כלבושיהון
כרחמיהון לא תפתזיכו כהניה שעתא דהא שעתא קיימ' למעבד דיכא. ועל דא תניין
בשעתא דמותנתא לערע בעלמא לא יתער לכים גרמים למלא בעלמ' בנין דלא יתערון
עלים. כד הי לתתגר גרמים לטה ויכול לדחקא שעתא דהא כותכא ושעתא דדיכא
קיימא בעלמא מאן דיישרע כיה לקטי ליה ויסתלק מעלמא ובגין כך ולא תמותו כתיב
ולחיכ' כל בית ישרש ויבכו את השרפה בנין דלחיכון לא לתיין מסטר' דכהני ולא אתקני
רבי אלעזר פתח ואמר את אלישבע בת עמיבד אחות נחשון לו לאהרן ויקח
אהרן. כלא כתם דאתריך כלא כגוונא דלעילא. תא ראיתם כיתה כת שבע
לדוד מיומא דאתברי עלמא. ראיתם כיתה אלישבע לאהרן מיומא דאתברי עלמא.
מה כין אלי לאלי כלא חד. אבל אתם לדיכא הכא לרקמי. כד אתחברת כדוד.
לדיכא לחנוכא קרכין לחוסדא דמין. הכא כתיב לאהרן לאחזוה לכהניו דאיכין
לדיכא. ועל דא לתקרי אבי. אתם כת שבע אלישבע. דאתחברת בחסד
לאתברכא. תא כת שבע לדיכא לירתא מלכותא ולאתקפא. אלו שמשון הוא דתניין דכתיב קול
אמו שופר ספיר הוא ודא הוא יעקב דאתמלק כחשבון דאכלן ונפקו כחדא מגו שופר
השופר ספיר הוא ודא הוא יעקב דאתמלק כחשבון דאכלן ונפקו כחדא מגו שופר
דהא שופר לפיק מיא ואשא ורוחא כחדא ואתעביד מכוייהו קלא. כך אימא עלאה
דהא שופר לפיק מיא ואשא ורוחא כחדא ואתעביד מכוייהו קלא. והיינו קול לקרי קול חד ואמר
קלא לכל קול לקרי קול השופר. ומסכא כפקו שאר קולות מגו היינו שופ' בזווגא

דמתמסכם · ומכעם קולות ניכהו דכפקין כוונין דמתמסכם כפופר ודין סופר לפסקי לון
ורוי לון לתכהן בקדמיתין ולכתר לכהן והן לוקמוס מלם · תנו ויקח לסרן את אלעזר
לכסמין לס למתהדי לס למכרך לס כמלכי כזוונין סלוס לתסתכחן כרכהן לעלמין כלהו
על ידין דלסרן · כגון כך כשי כסכה לתסתכחן ככסיהו דלכסין כחידו כלה כנוסף
דלעילה דסין על ידוי כרכהן ותדוון מסתכחי · ועל דין לתרחקן מכוס דיכין ורגזין
ועכיכו כגון דלה יתפניס מסהוס לתר דלתקטר כוס · ושל דין ולסיכס כלכות ישראל
יככו לת סטרפה ולהו כסכה · עלייהו כתיב כרך יי׳ חילו ופעל ידיו תרגס ונו׳ ·

ויין ומכר לל תשת לתס וכניך לתך ונו׳ · לל יהודס מנו פרשתין דין סמעיכן דכל
ולכיהוה רוחי ממרין הוו מדלל זכר לכסכי כסה · ר׳ חייה פתח ויין ימס לכב
לנוס ונו׳ · לי כשי כסכה למחדי ולתסתכחן ככסיהו דלכסין יתיר מכלה לחתי לסיב
ליס ממרין דסה חידו כיס מסתכח כיהו דלכסין כיס מסתכח · ללה סורוחין דממר׳
מדוות׳ · סופיס עכיכו · ועוד דין מסטרין דלעילי לתי מלתר דממר׳ סרי דסה לוריתין
וממרין דלוריתין מסטרין דגבורה סוא · ומסטרין דכסכה מיין כלילי כסיהין · רבי ונסי
אמר כל חד חווין למכריס וכלול כלה דין כדין ממרין סרי חדוון כגין דכלול מנו מיין
לכתר לסדר לתתריס ועכיכ ורגזו ודלון דיכין · וכסכה סירוחין וסיוומין כשי חדוותין
וכסיהו דלכסין · ר׳ לכה לתר מלתר חד כפקי יין ומתן ומי דכם וחלב · מיס ומתן כמלי
כסכי וירתי לון ומתן יתיר מכלה · דלסיהו חדוותין סירוחין וסיוומין דכתיב כמתן סטי
על הרחם יורד על זקן זקן לסרן · ויין למשלח לחרמת קלה ולומרת ולה למתוק דסה
ממרין לה סתיק לעלמין ומתן כחמרי סוף תדיר · מס כין סתי להתי חלה מתן דסיהו
כחמרי כלמיהו תדיר לתי מסטרין דמתמסכם דסיהו כלמיהו תדיר ולה מסתמא וסוף
כחמרי ועל דה סוף מימיכה · ויין דסיהו לחרמת קלה לה סתיק לעלמין לתי מסטרין
דלתת וירתין ליוסי לסטר סמלה וקיימי לחרמת קלה וקיימי כדיכה וכגון כך כתיב
ועל פיסס יהיס כל דיב וכל כנע · כגון כך כסכה כל ייעול למקדסה למפלה פולחנה
סס׳ר ליס למתתי ממרין דסה עובדוי כחמרי לוכן וכחמרי לתתחזוון ולתכוון כמה
דלתכוון וזווב למלן דזווב וכניך ברכהן לעלמין כלהו וכלה כחמרי · ועוד דעובדוי כלהו
כרוך וממרין מגלי רזין דסה כל עובדוי לחרמת קלה קלוס · רבי יהודה ור׳ יצחק
הוו חזלי כחרתה מכי תרוכוותין לנפורי והוה רכויין חד סכוס לנביהו בחמרין בקיבטה
דלובסה · חמר ר׳ יהודה כימת מלה דלוריתה וכזיל · פתח ר׳ יצחק ואמר וחכך כיין
הטוב הולך לדודי למשרים ונו׳ · וחכך כיין הטוב דל ייכל דלוריתה דלהיו טב דסה
ייכל לחמרין לתן לסיהו טב ייכל דלוריתה טב לכלה · טב לעלמה דל וטב לעלמה דלתי
ייכל חוה ייכל דכיס ליס לקבל יתיר מכלה וכזכו דל מלן דמרוי מייכל דלוריתי יתער
לעלמה דלתי וייזכי לתחיית כל יוקיס קבל לנדיקיות · לר׳ יהודה דוכב ספתי ושכיס
דל תכוכן דלתילו כסיסוה עלמה וזכי לתלמי בלוריתה סהל דוכב ספתי ושכיס · אמר
סהוה רבייה לי כתיב וחכך מיין הטוב הוכל לחמרי בכי לכל כיין הטוב כתיב ולה מיין
תסגאו כיס · לר׳ יהודה כרי לימה מולך דסביר קל לחמרת לחר לכל סמעתה דמלן
דלתתל בלוריתה ודכיק כס וסיוה תלה דלוריתה לתתמה כסומיס ולה לחיס לס

בלחיה

לנסה ס׳ בין עשיר בין ירוי
תלב שמעתי משמעון תלב ירוי

כלומר חלק תורה קלים כמו דתורתך כלי כשעת לתרומת קלח דכתיב כרשם חומות
תקרא לתרומת רבים דתורתך ולא כלומר · כיון שטוב כתמר טב דלא סתיק ושוק
עתיד לתרומת קלח · כד ושוק מסתי עלמא הולך לדודי למיסרים דלא יסטו לימינך
ולשמאלך ולא ישתכח דימחי בידוי · דובב שפתי ישנים לפירוש כשוש עלמא שפוותיהם
מרחמן תורתך · תו שמעי וחכך כיון שטוב הוי קרא לכנסת ישראל לתתא וכתובתא
לתתא · לי הכי מאן סוף דמשבח להו בשלי לי קב"ה מהו הולך לדודי סולך שלי מכאני ליה ·
הלא ודלי קב"ה קא משבח להו לכנסת ישראל כמה דהוה קא משבחת ליה דכתיב הכא
ומתקי' · כך קב"ה משבח להו לכנסת ישראל דכתי' והכך כיון שטוב ודוד תמרך
דמכטרך · הולך לדודי דא ונחך דלקרי ודיד מכטן · למיסרי כלה לתתא כופכת מיסרי
לתתכללא עמלא בימינך ודא הוא מיסרים דכגין חדוותא דשבוע חמר טב לתכלל
עמלא בימינך וחדלן כלה · דובב שפתי ישנים דסך כלה מתערי בחדוותן וכרכתן
ועלמין כלהו מסתכלי בחדו ומתערי לתרקא ברכתן לתתא · תתו ר' יהודה ור' ונחם
ונפקו ליה ריסיס וחדו עמיה · ל"ל מה עמך ל"ל ליסא לתרו ר' ליסא תסא · יתיר תסא
סביה בעלמא מר' ליסא תברכא דלסתלק מכוכבא · לתרו ליה ומאן לכוך ל"ל לסטר
משלמא והוה חולף לי כל יומא ג' מלין דתורתך ובלילי ג' מלין דמשנתך דגמדתך ·
ומכי מלי חולסבך מלכא ומסתא דיורי בחד כר כם וסליק לי מתורת' ונחת לזול כל
יומא לעבידתיה וכל יומא לסדרנא לכון מלין דחולסבך מלכא · ל"ל הסוך כר כם
ודע כתורתך · לתרו לון לאו · סכא סוף ולא ידע לברכא ליה לקב"ה ולית ליה כוין ולא
סוי לון ככי רב · ר' יהודה מי לאו ה"ה סוף לשלוחי לגבי מלי כפר למלא עלך · ממתא
לסיר לן למחמי לכפוי · סדי תמרא מכך ולא זיל לגבן · לתרו ליה מאן סוף לכוך לתרו
ר' זעירא דכפר רחמין · שמע ר' יהודה וכסם לתר לכא בוכא כרתיה וחולסבא מכיס
ג' מלין ככפא דכרכם וחולסבא מכיס כמעשה כרשני תרי · ר' ונחם ומה מסתי רכיש
כריש חולסבא · מכיס לי כם · חזלו ולחודו כולים חמו חד חקל ויתבו תמן · ל"ל ליתא
חד מלם מלכון דחולסך לך לכוך כמעשה כרשני · סתא ולתר ויכרא שדי' לת התכיסים
סגדולים וגו' · ויכרא לגדולים כל לתר דליכא לגדים לקרי · וסחוש לתר עלים דכפקי
מכיס סכי קרי ליה סכא · ושבע דרחמי סוף מכיס כפקי דיכון וכיס תליון · לת סתכיסים
הגדולים לגין לכסן דלכון מתעקיין בקדמיתך ומסתרעין על כלי · ולת כל כפא
סחיס סרומסת · ולת כל כפא סחיס דל כפא דסחיס ארץ עלים לפיקת מסחיס חיס
עלי' על כלי דכתי' תוכו ארץ הלא כפא דחלם קדמי' דמסיך בגויה · החיס
סרומסת דל לילי חיס דרמסת ככל טורין (פ"א סטרין) לשילי ותתא · לסר סרגו
חמיס דסחוש כסר עלים גניד וכפוק מעדן ומסקי מלכא לגלי לתתא כמרמסת בסרגוי של
כלי ולמסתכלא כיס מזוכא לכלי · ל"ל סחיס סרומסת דל סוף דוד מלכא דכתיב כיס
לי תמו כי לחיס וגו' · ולת כל עוף ככף למיכס ואין כל לילי מלכין קדישין דמסתכלי
לי תמו כי לחיס וגו' · ולת כל עוף ככף למיכס ואין כל לילי מלכין קדישין דמסתכלי
לקדשא בעלמא דמלריסון ככל יומא ויומא דכתיב כסו עם ככפיס עם ככפיס לילי
ומכסון טלמין כעלמא למעבד רעותא דמלריסון כל חד וחד כדקא חזי · לתר ר' יהודה
ודלי כך לילי רביש לי לתתוי לכל לכא חמי כיס דלתתר עלים יסתלק · לתר ר' ונחם

ודלי

זהו החיה הרומסת דק היא חיה עלתה של כלה דהא לחרא לרץ קרייס קרא. הכא
דכתיב והשף ירב בארץ. בארץ וזהו ולא כתיב דהא הסוס כהר כנוד ונפיק ותפקי כלה
פירודא עד דהוה לתתי דלקרי ארץ ומתתן כתיב ומסם יפרד ונו'. והשף. עוף כהא
ארץ תליין ולתתקיין וזה הוא דכתיב והשף ירב בארץ. קמו ותזלו. לתתר ר' יהודה
כתתף לכהי רביות עמכה וכל אד ואד ליתא מלה דלוריתא. פתח רבי יהודה ואמר
ממכוני כתפיות רפדוני כתפוחים ונו'. הכי קרית הא לתתר ונפיר לכל כי קאמר דק
בגלותא. ממכוני. מהו ממכוני אלא מתן דכפיל כעי לתסמכא ליה הדד סומך יי לכל
הכופלים ונו'. ובגין כך כי דכפלה דכתיב כפלה ולא תוסיף קום בשיא לתסמכא ויהיה
לתרס ממכוני למתן ליסראל לכנסת דלתיון בגלותא עמה. וכמה כתפיות אלין לתיון
לכתן דלתיון לתתלין בקדמותא מסתם תתר טב דמכטרא. ומתן דידע ליחד עמא
קדישא לאב דכדכן לא מסתכלי כעלמא סמיך וסעיד לה לכי בגלותא רפדוני כתפוחי
כלא חד כמה דלתתר אלין לכל רוח דא לתסוף עיול תתר תפוח לפיק תתרא ומכוון רשות.
ועל דא לתפוחים ותפוחים. תפוחים לרוחא מחתרא לכוונא רשותא דלא
זזיק תתרא. וכל דא לתא כי חולת לתכה לכי. ומתן דתיחד עמא קדישא כעי ליקדא
דיכא כרחמי ולתכללא גון כדקא חזי לתתכסא ולתתקף כלא כדקא יאות ודא סמיך
לה לכי בגלותא. רבי יצחק פתח תתר חלב זבחיהו יאכלו יפתו יין נסיכם. זכאין אלין
יסראל דלתיון קדושין וקב כעי לקדשא לון. תא יסראל קדושין כל חיי עלמא דירתין
כלא תלין כהאי עלמא דלתי בגין דלתיון חיין דכלא לעילא ותתא והוא לתר דיין
דמכטרא שלחי ולקרי יין ומתתן כפקין חיין וקדושא לכלא ויין דיסראל בגין יין דיסראל
לתתר ודא כדא תליוה דק יסראל לעילא כיה כטול חיין ובגין כך לקרי עץ חיים עץ
מסהוה לתר דלקרי חיים וכפקי חיין ועל דא מכרכין ליה לקב"ה כיין ויין דיסראל לתתא
כמאי נווכא. עד דתיהו מסאב ומאן דקריב כהדיה יסתלק כי יקרב כיין דיסראל
דק לסתלק ולסיר קב"ה מהוה יין דתיהו עביד. ועד לא תיעל דדא הוא בלחודוי חלש
כל מה דעבדי יסראל לתתא כלא הוא כעין דונמא דלעילא. קב"ה יין דקאי כתתר עלא
דונמא דיין דמכטרא. בגין כך יסראל סתיין דיסראל דלתעביד כדקא חזי כקדוש
כנווכא דיסראל לעילא דסתי ולסתרפא ולתברכא כסהוה יין עלאה קדיש ולא סתלק
יין דלתעביד כמסאבותא ומסטרא דמסאבותא דהא כיה סרעא רוחא דמסאבותא
ולאו הוא מסטרא דיסראל ומאן דסתי כהדיהו מסתלק רוחיה ונסתלק תיהו ולית ליה
חולקא כעלמא דלתי. דהא הוה עלמא דלתי יין דמכטרא לחיהו ועל דא יסראל קדושין
כעיין למכטרא דא על כלא בגין דלתקסרו כלתר דעלמא דלתי. ובגין כך כיין לתתבריך
קב"ה ויתר מכלא בגין דלתיהו חדי למכטרא שלחא ובגו חדוותא דילוה לתתכלל כיחודא
וכך לתתעביד כלא ימוכא כדין שלח קדישא כחידו וברכאן מסתכחי ככלהו עלמין
וכך כדא לתתתא ותתר עוכדא דלעילא ועל דא מזמני יין לקבולי יין ובגין דהיהו מכטרא
לעילא כעי למכטרא ליה לתתא וכל נטירו דילוה קדושא הוא ליסראל. ומאן דפניש ליה
לתתא. כסטרא דמסאבותא וסתלק ליהו כהאי עלמא ולית ליה חולקא כעלמא דלתי.

הוא סאיב ליה יסאבון ליה בההוא עלמא לא יהא ליה חולקא בההוא יין דעלמא דאתי
זכאין אינון ישראל דנטרי למאן דמנטרא דמקדשי למלכא בנטירו עלאה דא. זכאין
אינון בעלמא דין ובעלמא דאתי. פתח ההוא רביא ואמר מלך במשפט יעמיד
ארץ וגו׳. מאן מלך דא קב״ה. במשפט דא יעקב דאיהו כללא דאבהן. ואיש תרומת
תרומת כתי׳ כד״א וזאת התרומה. ואיש תרומו׳ דא עשו דבעי על תרומות ועל מעשרות
כל יומא ולא עביד מדי. ואיש תרומות דלאו איהו משפט דהא תרומה אסתלקותא
דרחמי בגין דא לא אתיא במשפט כד״א ויש נספה בלא משפט. ועל דא ואיש תרומת
יהרסנה. ואי תימא הא דוד מלכא איש תרומה הוה אלא כלהו ברחמי. ולא עוד אלא
דהא כתיב חסדי דוד הנאמנים כמה דאתדבק בהאי אתדבק בהאי. ת״ח כל יומוי
דדוד מלכא הוה משתדל בגין דהאי תרומ׳ יתקשר במשפט ויזדווגון כחדא בגין דיתקיי
בארעא. אתא שלמה וזוויג לון כחדא וקיימא סיהר׳ באשלמותא וקיימ׳ ארעא בקיימא,
אתא צדקיהו ואפריש לון ואשתארת ארעא בלא משפט ואתפגימת סיהרא ואתחריב
ארעא כדין ואיש תרומת יהרסנה. ותא חזי שמן לכהני ויין לליואי לא בגין דבעיין יין
אלא מיין דמנטרא דאתי לסטרא דילהון לחבר׳ כלא כחד ולמחדי עלמין כלהו לאשתכחא
בהו כלא ימינא ושמאלא כליל דא בדא לאשתכחא בהו חביבותא דכלא ורחמנותא
דבני מהימנותא דמאן דאתדבק רעותיה בהאי הוא שלים בהאי עלמא ובעלמא דאתי
וישתכח כל יומוי דאתדבק בתשובה אתר דיין ושמן משתכחי. כדין לא אתדבק בתר
עלמא דא לא לעותרא ולא לכסופא דיליה. ושלמה מלכא צוח עד ואמר אוהב יין ושמן
לא יעשיר דהא עתרא אחר׳ יזדמן ליה למהוי ליה חולקא ביה ולמהוי ביה חולק׳ בעלמ׳
דאתי אתר דיין ושמן שריין בעלמא דא ובעלמא דאתי. ומאן דרחים ליה להאי אתר
לא בעי עתרא ולא רדיף אבתריה זכאין אינון צדיקייא דמשתדלי בעותרא עלאה כל
יומא דכתיב לא יערכנה זהב וזכוכית ותמורתה כלי פז. האי בהאי עלמ׳ לבתר להכחיל
אהבי יש ואוצרותיהם אמלא. תו פתח ואמר ויאמר יי׳ אל משה עלה אלי ההרה וגו׳.
והתורה. דא תורה שבכתב. והמצוה דא תורת שבע״פ להרתם כתיב חסר כד״א ואל
חדר הורתי. הכא אית לאסתכלא להורתם דמי. אי תימא הורתם דישראל לאו הכי דהא
ישראל לא אדכרו בהאי קרא. אלא הורתם דתורה ומצות ומאי היא דא יין דמנטרא
בגין דכל כתיבה דספר עלאה תמן שריא ומתמן נפקא תורה ועל דא קרינן תורה
שבכתב ודא הוא אשר כתבתי להרתם להרתם ודאי כד״א ואל חדר הורתי. תורה שבע״פ
תורה אחרא דקיימא על פה. מאן איהו פה דא הוא דעת דאיהו פה דספר וכתיבה.
ותורה דא היא תורה אחרא דאקרי תורה שבע״פ דאיהי קיימא על ההוא פה דאיהי
תורה שבכתב. בגין כך אסתליק משה בכלא על כל שאר נביאי מהימני דכתיב ואתנה
לך לך דייקא. כתיב הגו סיגים מכסף ויוצא לצורף כלי. הגו רשע לפני מלך יכון בחסד
כסאו. ת״ח בשעתא דאסגיאו חייבין בעלמא כרסייא דמלכא קדישא אתתקנת בדינא
ואסתאבת (ס״א ואשתאבת) בדינא ושלהובוי אוקדין עלמא. ובשעתא דאתעברו
חייבי׳ מעלמא כדין ויכון בחסד כסאו. בחסד ולא בדינא. מאי משמע. משמע דעלמא
תתאה תליא בעלמא עלאה ועלמא עלאה לפום ארחי דעלמא תתאה. ויכון בחסד
כסאו

כמאן. מאן דכעי לברכה ליה נחסד ולא כדיבה. מאי משמע משמע דכד עייל כהנא לבי מקדשא דיצול כחכד דליהוי מיוא ולא ייעול כיין דליהוי נבורה. ויעול בשפע חלב כמיוא ולא ייעול בחמרא. אתא ר׳ יהודה ור׳ יצחק וכשקו ריפיה ומסהדו יומא לא אתפרש מכי ר׳ יהודה וכד הוה עייל לבי מדרשא הוה קם ר׳ יהודה קמיה אמר מלי לומי עכשו מכיס ויחות לאחוריו כיון יקר. לכתר אסתלק כין מכריוא ואע״ג קראן ליה ר׳ ויפה ריפיה דכטיפה דמתכר טברין ואפיק מלהוכין מכל סטר והוה קרי עליה ר׳ אלעזר כטרם אצרך ככטן ידעתיך.

ויקרא ה׳ אל משה ואל אהרן לאמר אליהם זאת החיה אשר תאכלו ונו׳ משה הכיא אהרן. אלא כגין דליהוי קיימא תדיר לאפרשא כין מסאכא וכין דכיא דכתיב להכדיל כין הטמא וכין הטהור. ר׳ אלעזר פתח ואמר מי האיש החפץ חיים ונו׳. נאור לעוכך מרעונו׳. סור מרע ונו׳. וכתיב אומר כיו ולעוכו ונו׳. מי האיש החפץ חיים. מאן חיים אלין אלא חיים דלקרון עלמא דאתי וחיים תמן ארוכין. ועל דא תכיכן עץ חיים היא לאלכא מחיכון חיים לאלכא דאתכטא כאיכון חיין ועל דא מי האיש החפץ חיים כתיב. לוכא ומיס לרחוק מזה ומיס אלא דא הוא עמא דמלכא קדישא דאתידא כאיכון ומיין עלאין לאקרון ימי הסמיס על האדץ ימי הסמיס ואלו. על האדץ ואלו. מאן דכעי מיס דלעילא למהוי ליה חולקא כהו. ומאן דכעי ומיין לאתדכקא כהו ולרחמא להו. וכטר פומיס מכלא וכטר פומיס ממיכלא ומסטיא דמסאכ לכפסא וירחק מיכין מאיכון ומיין ומאיכון ומיין וכטר פומיס מאלין כיסין אלא ומסאכ כהו ואתרחק מכייהו ולא יהא ליה חולקא כהו. תא פומא ולמן אתר אחרא עלאה סכי לקרי ובגין כך לא יפגים אכיס פומיס ולישכיס וכל סכן לאכסאכא כפסיס וגרמיס כגין דאסתאב הוא כעלמא אחרא והא אוקימנא. זאת החיה אשר תאכלו מכל הכהמה ונו׳. אלו קרא לא רשיס סיפיס ולא סיפיס רשיס. אלא אמר קכ״ם ככל זמכא דישראל מכטרי כפדמיתא ולכתר ומכל הכהמה. אלא אמר קכ״ם ככל זמכא דישראל מכטרי כפ״ז ויהו וגרמייהו אלא לאסכא לן ודאי זאת החיה אשר תאכלו יהון אכיין אכיין כקדושה לאתדכק כשמי ככרירו דסיפיו כהמה דכרירא לכו למיכל לא תסתאבו כהו ותהוון דכקין כשמי. וכל זמכא דלאו אינון כטרין כפ״ז וגרמייהו ממיכלא ומסתייא ואתדכקין כאתר אחרא מסאכא לאסתאבא כהו וכגין כך כתיב זאת החיה אשר תאכלו מכל. מכל ודאי דאיהו רזא דשמא קדישא לאתדכקא כיה. מכל הכהמה אשר על האדץ כגון דאי מיכלא דאי כהמה אסתאבא דאיהו ולא יסאב לכו יהא לכו חולקא כשמי לאתדכקא כיה. תו זאת החיה אשר תאכלו. כפרעה כתיב כזאת תדע כי אני ה׳. הא זאת לקבלך לאתפרעא מכך. לוקח הכא זאת החיה אשר תאכלו מכל הכהמה. הא זאת לקבליהון לאתפרעא מכייהו אי תסתאבון כפ״ז. מ״ט כגין דכפ״ז מכא הוו ואי לאתון תסתאבון דהוה דיליה הא זאת לקבלייהו אי לאו היה קיימא לנבייהו. אי לכיים היה קיימא לנבייהו. ר׳ אלעזר זאת החיה אשר תאכלו מכל הכהמה מכל אינון דאחידן מן סטר דא שארי לכו למיכל וכל אינון דלא לאתיין

מסטרא דא לסיר לכו למיכל כגין דלית בשירן דלתתין מסטרא דא ולית דלתתין
מסטרא לחדא מסלקא וסיומא לעלין דכתיב כל מפרכת פרסה וגמרינן כלהו
דשיין וכלהו תרעים להו קרא וכלב כל מאן דאכיל מאיזון דלתתין מסטרא דא
מסלקא לסטרא כהו ומליב לנפשיס דלתתיא מסטרא דכויא. רבי אחר כגון כלא
כויא דלית עשר כתרין דמיימנותא לעילא כך לית עזר כתרי דסטרא מסלקי לתתא
וכל מה די כתרעא מכוייהו לחידן כסטרא דא ומכוייהו לחידן כסטר דא. ולי תימא
הלי עז דסריא עליה רוח מסלקא. לאו הכי הלי רוח מסלקא סריא כיס לסיר לן
למיכל שף הסברן בגווייהו ויתחזן לקבליהן ולא סריא לדוידא כהו דכר לישון סריין
רוח לחדא מעבר עליהו ופריסן מגרמייהו ובלב לתתחזן לקבלייהו ומקטרבי בגווייהו
ולא סלטי כהו בגרמייהו ועל דא סרי לן למיכל. תא כיון דלתתין לסלטא כהו מעבר
כיחא קדא זקפן עייפין וחמלן דשיין דלסן ואתפרסן מכוייהו לכל לתתחזן לקבליהן
ולא לסיר לן למיכל כין כבשירי כין כחיוחא כין כעופי בין כמוני ימא כלהו לתתחזן
ימוכא ומשלף רחמי ודיב. וכל מאן דאתי מסטר דימיב מסטר דרחמי סחרי לן למיכל
וכל לישון דלתתין מכטרא דמשלף מכטרא דדיבא כלהו לסיר לן למיכל. כגין דגרמא
דכלהו מסלקא וכלהו מכלכין ורוח מסלקא סריא בגווייהו ודרי כהו. ועל דא רוחא
קדישא דיסרא לא ישתאר כהו ולא יסתלב כהו כגין דיסתכחון קדישין ויתעמודון
לעילא ותתא. זכאה חולקהון דיסרא דמלכא קדישא לתרעי כהו ובעי לדכאה להו
ולקדשא להו על כלא כגין דלתתין הוי. תא כתיב ויסרא אשר בך לתפאר לי
קבא יתפאר כהו ביסרא היך לתתין לאסתלבא ולאתדבקא כסטרא מסלקא. ועל
דא כתיב והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני ולא תשקצו את נפשותיכם וגו׳
מאן דייתיב בדיוקנא דמלכא לא לכעלים לא לתפרעא מאורחי דמלכא וכגין כך דשיב
להו קב״ה ליסרא כל לישון דלתתין מסטרא דא. וכל לישון דלתתין מסטרא לחדא.
זכאה חולקיהון דיסרא דכתיב כהו כל רוחיסס וכירוס כי סס זרע ברך יי. ברך יי
מתם. ברך יי בכלא. ותא כל מאן דאכיל מאיזון מאכלי דלסירי לתדבק כסטרא
לחדא ונשתל בפצים וגרמים ורוח מסלק סריא עליה ולחזי גרמיה דלית ליה חולקא
בלהדא עלאה ולא לתי מסטריה ולא לתדבק כיס ולי לא יפ ק דכי מסלי עלמ לחידן
כיס כל לישון דלחידן כסט דמסלקא ומסלכין ליה ודיוקן ליה ככר כם דלישו נעלא
דמריה נעלא כהלי עלמא ונעלא כעלמא דלתי. ועל דא כתיב ונטמתם כם כלא מ
דלא לאתכא לסוותא לנעולים ולא כפיק ממסלכותים לעלמין. וי לן וי לבפשייהו
דלא יתדבקון בסרורא דהיו לעלמין דהא לסתלבו. וי לגרמייהו עלייהו כתיב כי
תולעתם לא תמות וגו׳ והיו דרון לכל כסר. מלי דרון כרחוקא. מאן גריס ליה
סהוא סטר דלתדבק כיס. ישראל לתיין מסט דימיכא לי לתדבקן כסט דמשלף רוח
פגימין לסטר דא ופגימין לגרמייהו ופגימין לבפצייהו פגימין כעלמ דין ופגימין כעלמ
דלתתי. בם מאן דלתדבק כסט דמסלקא לכלא לחיד דא כדא וכתיב כי עם קדוש
אתה ליי אלהיך וגו׳. ר׳ יוסי פתח ואמ׳ כל עמל אדם לפיהו וגו׳ לסתכלא כמלי דעלמא
מלכא וכלהו לחידן כתכמה עלאה כל עמל אדם לפיהו. מלי קרא כפצת דדיוקן ליה

לכר

לכך פם כהתוא עלמא כתיב כל ההוא דיבא וכל מאן דסביל כהתוא עלמא וכקמין מכיס בקמתא דעלמא · לפיהו כגין פיהו דלא כמיר ליה וסאוב ליה לפסגיה ולא ליתדבק בסטרא דקיו בסט דיומבא · וגם הכפם לא תחלא לא תסתליס דיבא לעלם ולעלמי עלמין · לא לא תחלא לא תסתליס לבלקא לאתרסא לעלמין כגין דסא לסתחבת ולאתדבקת בסט לאתרא · ר׳ יצחק לאמר כל מאן דלסתחבת כהו כאלו פלח לע״ז דלהוי תועבת ה׳ · וכתיב לא תלבל כל תועבה · מאן דפלח לע״ז כפיק מסטרא דקיו כפיק מרעותא קדיסא ועיול כרעותא לאחרא · לוק מאן דלסתחבת כהו כפק מסטרא דקיו וכפיק מרעו קדיסא ועיול כרעותא לאחרא · ולא עוד אלא דלסתחבת כהו כגרי עלמא וכעלמא דאתי ועד וכטמתם כס כתיב כלא ה׳ · וכתיב ולא תטמאו את כפזוזתיכ׳ כבסמא וכעוף וככל אשר תרמוש האדמה אשר סבדלתי לכם לטמא · מאי לטמא · לטמא לעמין עעז דסיו לימון מסזבין ומסטר׳ דמסאבא קו לתיין וכל סד לתדבק בלאתריס ר׳ שמעון סוס יתיב קמיס דרס אבוי אלפא דתניבן זמין קבס לדבלס להו ליסרא בסס · אלא בסס דבתיב ועורקתי עליכ׳ מוס טסורו׳ וטסרת׳ וגו׳ · כיון דלתדבקן מתקדסן ויסרא דלתדבקן כיס בקבס קדס לקרון · דבתיב קדס יסרא לוי׳ רלסות תבואתס · וכתיב ואבאי קדס תסיין לי · וכאן לימון יסרא דקבס קלס׳ עליהו ויסית קדושי׳ כי קדוס אני ה׳ כגין דבתי׳ וכו תדבק · וכתי׳ לא עזב כן לכל גוי ומסבטיס כל ילשס הללויס ·

רעיא מהימנא

דגים וחגבים לימון טמוכין שלא לסיפיסס היס לסתדבק זיקס · הכי מאי מתיבתא לון נדיכון שמיט׳ שלא דלסתבל כהן זיונוב ויפלף ש עמיו · מס כיבי ומא מיוכן כיסא לף תלמידי חכמי מאי מתיבתין מיוקניהו כלוריסא ומי לאתברכן מבס מיוב מתיס תיכיף דמתיבתין דבס אתרבו כיבי ומא ומי לימון כיבתי׳ יאבלון למי׳ דלא ידעין לבטטף לימון מיוחן לכל לדס לליכו לא לא מכלהו לאתער כיס וירדו כדגת הים וכעוף השמים · ולימון מאי מתיבתין תיכיף התנין הגדול כתם כריס לקבל הבריס התימון בתוך הקרסי׳ כוותא דתניבן מאי מבס מיתכון מחלוקת ומקטין דל לדל בלא לחברים · והאי לימון זעיר תלמיד חלא סגיא להורלא ומורס חייב מיתה ואי לימון סוין דל לדל ואי לימון סוין דל לדל

ויקבר ו׳ אל משה לאמר אשה כי תזריע וילדה זכר וגו׳ · ר׳ אלעזר פתח על מזבחי כלולות בקשתי וגו׳ · על מזבחי · כמזבחי מבעי ליה · אמו על מזבחי שלא כי לאחרא קמי קבס וכעת מבית על גלותא כגין דסוף יתבה כין שאר עמין מס בקשי ומביבת לעפ״ו ועל דסוף מביבת בארעא לאחרא מסלבא לאחרא על מזבחי כשיבא דסלובא כגלותא ועל דא בקשתי את נפשי · לשפוך לי מבוס · בקשתיו ולא מצאתיו · דלאו אורחיס לאזדווגא

כי אלא כהיכלים. קרלהתיו ולא עכמי. דהא כיכי עיין לאחרין ותיבכח וקלים לא
סמעין אלא ככני דכתיב הסמע עם קול אלדים וגו'. ר' יצחק אמר על מסככי כלילות
אמרה ככנסת ישראל על מסככי דתרעמכח קמיים דיהא מזדווג עמי למחדי לי ולברכח
לי כמידו אלים דסכי תיכון דזווגח דמלכח ככי כמים נדיקים ורתי ירותת לחסכתח
קדישא מסתכאי כעלמא. ר' לכח סוס חזזל לכפר קטיח (פא כפרקמטיא) כמערתא
דלוד והוו עמיס ר' יוסי ור' חייא. אמר ר' יוסי כתיב תפת חיל עטרת כעלם וגו'. תפת
חיל דא כי. וכרקב כעצמותיו מכיפס. תלין עמין עצי דקלכא לא יכיל למסכל לון
כעלמא כלל ואקיק כם כהכי קונין וגוכין דדחקין ליה לכר כם ולא יכיל למסכל לון.
אמר רבי לכח תפת חיל דא כנסת ישראל דקיא נכירתא מכמה חיילין וכמה מסריין
דמזדככאי כעלמא. עטרת כעלם כללא עטרת תפארת וכלא חד. תפת חיל דא כי
דהא כזווגא דמלכא לפיקת כמה חיילין כמה מסריין כמה נדיקים כעלמא וכלהו
לקרין כניס לקכא ולכי כמה דכתיב כניס לתם ליי לאלדיכם. עד דסוף חולי אר'
לכח כל חד ליומא מלא ככי. ר' לכח פתח ואמר תפת חיל מי ומנח דא כי דלוסי
תפת חיל כמה דאמרן. מי ומנח כללא תפר ומנח לתכם כלחרית סיומים. מי ומנח
לאנחא כיס קרכא. מי ומנח מלן ומנח למסוי כם כצלומו ולאסתכחא עמס תדיר.
ורמוק מפכיכים מכרס. מכרס. מקמס מכשי ליס. אלא לכל לישון דלא לתדכקן כם
כצלומו ולא עלמין כהדם היא מכרס לון ואסגר לון כידא דעמיק לאחרין. כללא
ויעיכו ככי ושרלל לת ר' יומכור לותם כיד סיכרא. וכדין כלהו רמיקין משלן פכיכוס
עלאין קדישין דלא יכא לון מולקא כמו ססד ורמוק מפכיכים מכרס. ר' חייא פתח
קרא לאכתריס ואמר כטא כם לב כעלם ושלל לא יאסר. כטא כם לב כעלם. דא
קכ"ם דכניכי כך מכי לם על עלמא לאתדכרא עלם. כל זווגין דילוס לפקיד כידא וכל
לישון מניקי קרכא ועל דא ושלל לא יאסר. ר' יוסי פתח קרא לאכתריס ואמ' גמלתה
טוב ולא רע כל ימי חייה. גמלתה טוב היא זמינת טב לעלמא זמינת טב לסיכלא
דמלכא ולכני היכלים. ולא רע כגין דכתיב ועץ הדעת טוב ורע. טוב לימתי כזמנא
דלישון ימי הסמיס כדרין עלא ומזדווגן עמא כדקיקא ילות דלישון ימי חייה כגין דעץ
החיים סדר לא חייס וכיר לה וכסדוק זמנא גמלתה טוב ולא רע. אמר רבי לכח

ספיר סוף וכלהו קרלי ליתאמרו.

אשה כי תזריע. תכיכין לפס מזרעת תקלס וילד זכר. ר' לכח אמ' לא תכיכן
דקכא גור על סהיא טפס לי תיהו דכר לי לישו כוקבא ואת אמרת לפס
מזרעת תקלס ילדת זכר. אר' יוסי ודאי קכ"ם מכשין כין טפס דכורא וכין טפס
דנוקבא. וכגין דלכחין ליה גזר עליה לי לסוי דכר לי נוקבא. אר' לחא וילדה זכר וכי
כיון דאורעת ילדת דכתי וילדה שלא סלי קרא סכי מכעיליס לפס כי תסר וילדה זכר
(פא תזריע ויהיה וכר) מהו כי תזריע וילד. אר' יוסי אתתא מן יומא דאתעבר עד ומא
דילדת ליה כפיומא אלא ילידו דילה לי לסוי דכר ועל דא פס כי תזריע וילד זכר.

אשה כי תזריע. רבי חזקיה פתח מה רבו מעשיך י"ל כמה סגיאין עובדוסי
דמלכא קדישא כעלמא. מעל לכר כם דכטיל כידוסי כמה

מקטורין

מקטרין בחדא וזרע לון בזמנא חדא ולבתר נפיק כל חד וחד בלהודוהי. כך קס"ם עביד עובדוהי בחכמה ובחכמה נטיל כלא בחדא וזרע לון ובתר נפקו כל חד וחד בזמניהון בחכמה עמית. תמר דכי לבא מה רבו מעשיך ה' כמה סגיאין חיליון עובדוהי דמלכא קדישא וכלהו בחכמה ה"ד כלם בחכמה עשית. כלהו בחכמה כלילן ולא כפקי לבר מלא בסבילין ידיעין לגבי בית ומתתן לתעבידו כלא ולתתקנו ה"ד ובתבונה יתכונן. ועל דא כלם בחכמה עשית בכולם. מלאה הארץ. ולתתקנו ה"ד כי דמתתן לתתלוי מכלא כ"ד כל הנחלים הולכים אל הים ונו'. מלאה הארץ קניניך דהיא לתיקונא דלון לבתר תולדו ה"ד תולד הפרים והארץ כהכראם. כם ברכם כניכי כך מלאה הארץ קניניך. תא כמעתא דבר כם תהי לתתקדש לזדווג בכוכבים בכוכב כרשותא קדישא דיליה לתתער עליה רוחא לאחרא קדישא כלזל דכר ונוקבא ורמיז קס"ם לאד מלוה ממכא על עדוויהון דבני נפש ומכי בידיה הוה רוחא ולודע ליה לון לתתר ופקוד ליה ה"ד והלולה לאמר הודו נכר. הלולה לאמר להודות ממכא הודו גבר מפלגותא וקס"ם לתפקוד ליה להודות רוחא כל מה דלתפקוד והא לוקמוה כדין רוחא כחדא ואד נולמא עמיה הוה דקאים כדיוקנא דלעילא בהודות נולמא לתתבי בהודות נולמא לזוזא עלמא. ה"ד לך כלם יתהלך חיש. בשוד דהאי נולמא לתתכא עמיה דבר כם בנולמא דיליה קאים בהאי עלמא דמתחברן כחדא. ונלמה מלכא לזהר לבני נשא ואחר עד סיפוק חיוה וכמו הנלוים תרי. **ובספרא** דחרטין דלתמדלי לתתכנא דיליון דודעי לחרטא חרטין מסטר שמאלא ולתתדבקא כהו יקום לבטרא דחרטא לו כתר דיתחזון תיכון נולמין דיליה ווומא תיכון מלין ווומי נלמין דיליה לתיכון דקדרי ווומא דה"ד מתקן לרשותיה להו לפקודוהו והוה כר כם נפק חרטא דמלדים ובקדוכא דיליה יהב לסטר מסאבא וכתיכון חרטין דליהו ווומא ווומי לון לכלמי לתתחזון תרין דוחין ומתתקכין כתיכון נלמין דיליה כחוזו דכבי לבבא ומודעין ליה מלין לאחבא ומלין לתוטבא לומכין ידיעין ואולין תרי רוחין דלא לתתכלו בכללא דגופא והסתא לתכלון כלהון נולמין ומתתקכין כהו ומודעין ליה לבר כם מלין ודא הוא דכפיק חרטא דמלדים ובקדוכא דיליה יסיב לסטר מסאבא. תא חזי מסיר ליה לבר כם לתזדלם מלכי דכיתיה ולתפקדא ליה לסטרא לאחרא דלא לתכריך לו מלא לאחרא דכוותיה (פ"ל דכיתיה לקבלא ליה) דה"ד כמה גרדיכי כימוסין זמוכין לסטרא מלא לקבלא ליה ומהכוא זמכא לא מארי עלים כרכתן דה"ד מסטרא לאחרא הוא. כם מלן דלזמין על הכוא טיבו עלאה דיליה לאחרא ולסטרא לאחרא דה"ד מהכוא לזמין ליה הוי. וכד קס"ם וומין דבר כם הכוא נולמא עלאה דיהבו ליה לתיא הכוא רוחא דהוה מתדבק כיה כבר כם לעלמין. כדין יכדע וכטיל ליה ולתתקן כיה ולזוזל ליה ולא לתחזר כיה כבר כם לעלמין. כדין יכדע דה"ד לתדבקותא הוה מכלא. תא חזי כמעמתא דכמתא כחדא לזעלה ליה כסלין עלמא כחדא כניכתא דערק דלרעא וחמלת יקרא דרוחיהון דכדיקיא קיימין סורין סורין. לבתר לזלה לניהכם וחמלת לה לרשיעיא דכוותהון וו"ו ולא מרחמי עלייהו. והכלא לסטרא דמסאבותא. והכוא נולמא קדישא קיימא עליה עד דכפיק לעלמא

כל נפיק לעלמא לודמן סהוה עולמא לנביה ויסתתף כהדיה ויתרבי עמיה כמה
דלתתר לך בכלא יתקלס לוים. וכהסוא נלס לסתכלא וומוי דכר כם ותליון כוס
סלה כי תמול לכמה ולא כדע כי כל ומיה עלי ארץ. כי כל ומיה ודלי. ומן וומי
דמתעברת לתתה עד וומי דלולדת לה ודעין כבי כמה עובדוי דקב"ה כמה לילון
רבריה וכמה לילון עלוין סלה מה רבו מעשיך יי' וגו'. תל חוי כלרוחין דעלמא
כלילן דכר ונוקבא. וכל נפקין דכר ונוקבא נפקין ולכתר מתפרסן כתרתיהו לי
זכי כר כם לכתר מזדווגי כחדא. והיינו כת זוגו ומתכרן כזווגא חד וכלא רוחא
וגופא דכתיב תונא הארץ נפש חיה למינה וסא לוקמוס. תונא הארץ ודלי דהא
מכא נפקין נפש חיה כמינה לוקומכא דא רוחים דאדם קדמאה. היינו דכתיב
מפרי העץ לאשר כתוך הגן. ומפרי העץ דא קב"ה. לאשר כתוך הגן לאשר כתוך הלסם
תכיכן היינו לסם כי תזריע וילדה זכר כתיב ולא כלילן דכר ונוקבא כפום תרתוי
דעלמא לליכון גרמיליס. רבי אלעזר אומר לאו סכי דהא כלא דכר ונוקבא כלילן
בחדא ומתפרסן לכתר לבל וילדה זכר כלילן כחדא מסטרא דימינא. ואם נקבה
תלד כלילן כחד נוקבא ודכר מסטרא סמאלא דאלמא על כסטר ימינא יתיר ודכורא
לתכפיא כימינא דלא אלמא וכדין סהוא דכר דכפיק מנו נוקבא מסטר סמאלא כל
לוזתוי כנוקבא ולא לקרי דכר. לבל דכר דכפיק מנו נוקבא הוא אלמא ונוקבא
דכפקא מכוס לתכפיא. דהא סטר סמאלא לא אלמא ועל דא וילדה זכר כתיב.
וכמה חלף ורבכן נפקי כומא חדא לעלמא ומן וומא דלפקא לון לא לקרון כפמן עד
לתתויהכן כגופא וכמה הוא לב' ימים היינו דכתיב ובלמים יום ובלמת ימים וגו'.
וטמאה שבעת ימי' דהא כל שבעת ימים לא עלון לבבא לתקדרא כס וכל שון שבעת
ימים רוחא לולא כגופא לבמכא לתרוים וכדין כתיב וביה שבעת ימים תחת לאמו
וכיומא תמינאה לתדברו רוחא וגופא לתתחזא קמי מטרוניתא ולתקדרא כס
וכדכורא וכגופא וכרוחא. ובלמים יום ובלמת ימים תשב על דמי טהרה לתתי שבעה

ובכל קדש לא תגע ואל המקדש וגו'
עד תזי בכל וומא וומא לרחיקון דכבי כשא ונשת
מלכא מזוכא לרחיקון דכבי כשא ונשת

ימים דמילה דרכיא כלוב ורוח לא סרוח בגופא וגו' וימי מלוי עבידת ייסו שלש ג' ימים דמילה דרכיא כלוב ורוח לא סרוח

רעיא מהימנא

ובים הסמיכי יחיל כשר עלתו. פקודא דא למנור לפ' יחיון נוירו דקיימא קדיסא רוח עלאה כתיב לבתיב סוד יי' ליראיו וכריתו לסוליעם. למען ליכון ירלו ליכון דאלי מטלס דסא רוח דקיימא קדיסא לא תתחוי לנלסס כר לסו. ורוח דקיימא קדיסא סא מוקמוס ומתער בכתם דוכתין. ורוח דא לא יחיון ליכו מיכא על עלמא לבל עמא קדיסא לבתיב וכיום הסמיכי יחיל כשר עלתו. יום הסמיכי דא כוס דא את קיימא קדיסא ולליכו תתיכלס לבל דרגין. וגוירו דססוס קיימא לסתברא עלמא

מקמי

לפו בקדושה כך לנכי עד דלתתיעכן
בגופה לינון רוחין כתר תלתין ותלת
זומין לסנגת עלייהו כל יומא והא רוחין
מתקטרגן בגופה כמאר בכו עלמא.
כמה דהינו לה דריו שלי כאתר סלי כל כל
עובדוי כהאי גוונא עד דלסתלימו.
ב בכל קדם לה תנע לסנגת עלויהו. ב ישעיה
ואם נקבה תלד כמה דלוקימנא דסלטא
סטר סמאלא יתיר ואתכ פריש ומיכא ועל
דה כלא על מד תרין רחיקא בוקבא
מלכורא לאתקטרגא רוחא בגופא דהא
סמאלא לא לתיסב כי כיומי ואסתכלת
ביקפא ויתיר.
אשה כי תזריע ויולדה זכר וגו'.
רבי ויהודה פתח לין קדוש
כוי כי לין כלתך ולין נור כלדיכו.
סלי קרא קדוש לין קדוש כוי מסמע
דלוכא קדושא לאתרא בגין דכתיב כוי
ולין נור כלדיכו מסמע דלוכא נור לאחר
לגלא ודלי לין קדוש כוי דכמה קדישין
כיכהו קדישין לעילא דכתיב וכמוכר
קדישין פתגמא. ישראל קדישין כיכהו
דכתיב קדושים תהיו. וכלהו קדישין
ולהו קדישין כוי. ומה בגין דכתיב כי
לין כלתך. מלי כי לין כלתך. אלא
קדושא דקב"ה כלתי קדושא דלהון דהא
לא אסתריך לקודשא דלהון אלא ליכון
להו ליכון קדישין כלתך ודא הוא כי לין
כלתך לין קדושא דילהון כלתך. ולין
נור כלדיכו כמה דלוקימנא דקב"ה נר נורא בגו נורא ותקין ליה ונפיק רוחא
דמוי ואפיק ליה לאוירא דעלמא. דא ולין נור כלדיכו לית נור דלקרי נור
סביטו אל נור מוכתא. ובכית נמור. בכני עומר לפניך סס על סנור כחורב.
וכלהו לקרון נור. ולין נור בכלהו כלדיכו. דילוס סולטנו ומלכותא על כלא.
רבי חייא ור' יוסי הוו אזלי לילה חד קמוס דרבי שמעון כפלגות לילה למלעי
כאוריתא עד דכפקו לבר חמו חד ככבא דסוס בטס ג' זמני בככבא לאתרא
וסתוס נסורים. דלסכי סמא תרי קלי כתרי סטרי. קלא חד לסטר נסון לסילא וקלא

מקמי נרוזא. דסס בכסוף ומכא לסתכנסי עמא. הפשרהיה העניה קצין שם
קדושא לסעברא נסוף עולם מקמי נרוזא קדוש עולה בשמא
כל שוכלין דיסרא עבדין לתתא מתערי שובלא
לעילא. ובסוף ומכא לתתריוף נסוף עולם
ככוס כל פתלוף דילוס ולתגלי ולמי לסוף
עולם לעילא מקמי נרוזא קדוש דסס
מכל עמא קדוס לעילא. ולסוף עולם מתקני
מפכא חלא בעברא לסעברא נסוף עולם בגוס שעה חסר יה בנקבה
נרוזא דכתיב וכסם עבר לסמן ועבר תלכל כל
ימי חייך מכאן לנא מסתריך לסכנוף קלכא
נסוף עולם לתר לסעבדי ליס מקמי נרוזא
ודוכתיס כל מתעבדי מסלי נרוזא עברא ליס
דליסו כתר דסוף כסם לתעבר מקמי סלס
קב"ה סוי ליס מדוליס בעבר דכתיב כי עבר
סתה ועבר תלכל כל ימי חייך. וכיון דקב"ה
כל מעבר ליס מקמי סלס סוי מדוליס בעברא
ומתקין ליס. כך בסוף גוכא מעם מכן נרוכין
כל מעברין לעולם לתתקכא ליס עברא לסמוי
כיס מדוליס. כל נר כס מסתריך לקדכא סוף
נרא קדכא לקב"ה בחדוא נרסו לנא לעילא
ליס תתוף נלפוי דסכיכתא ומתסבי קמי קב"ה
דליסו דכדכא סליס לתתקבלא נרסו. וקדכא
לא כנוסף דקדכא דכעיכא לא לא יומין ולא
לא יומין דכתיב ומיום סשמיכו וסלאס וכנס בשלי
ירנס בשבר עליס חד שבתא כיון דשבר עליס
חד שבתא כדין ירנס לא לקדכא ולא לקדכא
מאלי בגין דלתקבא ונזמין לגבי סדוף שבת
רוף דכניסת קדישין ועד כלא נרוף עלמא עכ

דפנים ותור וגבל דלא לתפגים הוה לעלמין. לוט מצמחת דפנים לעולם ופנים לתתא
ופנים לכפתיים הלך מצמחת וכתי מצחית כפתו הוה יעשכם. רבי לכא פתח ואמ׳
ויאמר אלהי כי עלם הטמר וגו׳. ויאמר אלהי וכי עקוד הוה כדיים דיעקב. לכא
זכאין מיכון נדיקיא דקכ״ם הם על יקרא דילהון ולא מכיך לון לעלמין הכי לא יתן
לעולם מוט לנכדיך. והא כתיב ותקע כף ירך יעקב. לכא לדידים נגים והא לתמר.
כתיב והוה לן כלילא הוה במחכה. וכתיב ויקחם ויעבירם את הנחל אתי הוה דעתיה
דיעקב למעבדא לסון בנחלא כלילא. לכא תמא מקטרנא לזיל בין מצריא דילים
לתמר יעקב לעבר לנימא לחדא דכהדא לתמא לא יסתכא ערכוכיא. אתי קא תמא.
תמא אלהוכא דלמא מלבעא לזכא ואלם בין מצריתיה לתמר יעקב מוטב לנטלא
מהכא וכהדא פסיק בנוון ולא יסתכא ערכוכיא מיד ויקחם ויעבירם את הנחל. ויותר
יעקב לבדו מכאן לולוכא מאן דלמסתכא בלחודוי בכיתא בלילא לו כיממא בכיתא
מיחדא כ״ם בלילא אתי מיחדא מיחדא מזהר כיתין לו מאן דלזיל בלחודוי בלילא
וכיל לאתזקא. תא חזי ויותר יעקב לבדו כדין ויאבק איש עמו וגו׳. תניין מכהדא
דלוכא קא לתי ומולטניה בכהדי בלילא אתי בכהדי בלילא לאלמא נלותא. כיון דאלין
כהוי תמא חילים ולאתנבר עליה חילוי דיעקב. דהא מסהדא דלילא קא לתי וכזמכא
דהוה לילא לא הוה וכיל ביה יעקב. כד אלין נהוראי לאתקף חילא דיעקב ולאחוד ביה
ולאתנבר עליה. תמן ליה יעקב דהא אלימא הוה מ״ל מכוך לו דלא יכילנא לך אם לא
יכיל ליה בנין דהוה אלין נהוראי ולאתבר חילוי דילים דכתיב כרע יחד ככבי נקר
וירעו כל ככבי לכלים אתי וירעו דלתברו כל לוכון דא תיין מכהדא דלוכא. כדין
לאתקף יעקב ולאחוד ביה. תמר ליה אלהי כי עלה הטמר מטא זמנא לאתחא מכחא
דקכ״ם ולאתכפיא. ויאמר לא יאמר עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים
ברכתני. לכא אמר ליה יעקב ודאי אכא כריך לי לוכון ברכאן דכעא לברכא לעשו
ומסתפיכא מנך על לוכון ברכאן לי לולוכא לי לכא לא תסתכא עלי מקטרנא
כנוכיהון. מיד אמר ליה ויאמר לא יעקב עוד שמך אתי אלא ישראל אמר ליה אפי
אלו אתי בחכימו לכא בעוקבא דילך רוחית לאלוכן ברכאן לא יאמר עוד שמך
יעקב דהא לאו בעוקבא הוה כי אם ישראל. ישראל ודאי לולי עלך ומכוח כפקו ברכאן
בנין דאלין לאמיד כיה ועל דא אמר אלכא לולוכין לולוכיא עלויהו. כי שרית עם
אלהים ועם אנשים ותוכל עד הנה אלהים כל לוכון דאתיין מכהדא דלוכא קמיה. ועם
אנשים דא עשו ולאלוכין דילים. ותוכל יכילת להון ולוכון לא יכלין לך. לכא אמר ליה
ויאבק איש עמו עד דלולי לי׳ על לוכון ברכאן אמר ויברך לותו שם. ותא כפתח דסליק נהור׳
ואבק עד דלולי לי׳ על לוכון ברכאן אמר ויברך לותו שם. ותא כפתח דסליק נהור׳
אתכפיין כל לוכון מאלי דלוכון ולא מסתכאי וכו׳ מסתעי כיה בקכ״ם והכיה עם אתח
עירן דרעוא הוה דכלא ואוסיף לה מלכא ולכל לוכון דמסתכאי עמיה ברכיכא דמוי
דאסר לאסתכא בהלוכו דמלכא קדישא והא אתמר. ותא כפתח דקכ״ם לסתכא
כם כ״ם בלוכון ומכון דלסתכא עמיה והיו מתערת רעותא לנביה בקדמיתא ומסכת
ליה לנכא כמניחות אכתא כדין לאתמלי מסטרא דימיכא וכמה לכלוסין מסתכאי
כסטרא דימיכא ככלהו עלמין. וכד קכ״ם לאתער אכיכותא ורעותא בקדמיתא והיו

אדם כי יהיה בשר בשרו שלת לו ספחת וגו׳ רבי יהודה פתח
ואמר אל תרהיבו שלחי שחרורית שמזפתני שמש שלי קרא לחתר
לכל כשעתא דסיירא לתכסיה בגלותא היה אומר אל תרהיבו לעו דהיה פקיד דלא
למחמי לה אלא כגון דהיה חתם תיהוכתא דיסראל לגבם למחמי כהורא היה אומרת
אל תרהיבו לה תיכלון למחמי לי. אל תרהיבו ודאי. מה בנין שלחי שחרורית בגין דהיה
בקדרותא שלי שחרורית שחורה מכעי ליה. אלא תרין קדרותי הוי שמזפתני שמש
דאסתלק מכי שמש לאכסדרה לי ואלאסתכלה כי והד דכבי לחמי כחרו כי. שמזפתני
מזפתני מכעי ליה. שלח רמז הוה דקא רמיז בשם. דכד כהרא שמש בשם כהורין שלח מאיר בשם יהודה
כסיר וכד אסתלק כל היכון מית כהורין אסתלקו. כבי לחמי כחרו כי אלין היכון דאתיין
מסטר דדיכא קדיש. כחרו כי כלה כחר גרוכי הכי על הוראיכו כדכד הוי עיילין
ונפרש כגוניתא הוי אזלי ילוייהו מהדקן לאחורא וריחין על הוראיהון ולא יכילו לאסתח
קומא. שמוכי כוטרא את הכרמים למהך כגוניתא לכטרא לשאר עמין כגיהון דיסראל
כרמי שלי לא כטרתי דהא לא יכילנא לכטרא להון. בקדמיתי כטירנא כרמי שלי ומכוס
לתכטרו שאר כרמין. בשתא כטירנא שאר כרמין כגון כרמי שלי דלעולי כסיר ביכויהו.
ר׳ חונא ור׳ יוסי הוו אזלי בארחא כד מטו חד בקל חמו חד דפטיר דקיטפא כין
ארחא לכטר ומיכא הר׳ יוסי עטיפא דקוטר כעיניהון מכוח לית לן רשו למחמי כחדותא
מיומא דאתחריב כי מקדשא פתח ואמר ויו׳ הארץ ומלואה תכל ויושבי כה כיון דאמ׳
ויו׳ הארץ ומלואה למאי תכל ויושבי כה וכי תכל לאו מן ארעא הוה אלא שכי קלא מ׳
הארץ ומלואה דא ארעא קדישא דאקרי ארץ החיים. תכל ויושבי כה שאר ארעא
וכלא כמה דאמרינן והוא יספוג תכל כנדק דתכל כנדק תליוא וכלא חד מלה. רבי
חייא אמר ויו׳ הארץ ומלואה. הארץ תיכא ומלואה מאי הוה אלא אלין כשמתין דכדיקייא
תכל ויושבי כה. תכל דא ארעא דלתתא. ויושבי כה אלין היכון כבי כפא. אמר ר׳ יוסי
לי שכי כמאי דוקימנא כי הוה על ומים ישדם ועל כהרות יכוננה. אל ודאי שכי הוה
דשויו ארץ החיים על ומים ישדם ועל כהרות יכוננה דכולהו כפקי מההוה כהר שלהם
דכגיד וכפיק מעדן וכהוא דתתקכא לאתעטרא כמלכא קדישא ולמיזן עלמין. וכגין כך
מי יעלה כהר יו׳ וגו׳ נקי כפי וכר לכך אמר לי כפא לגוה כפא וגו׳. כפאו כתיב מסו
ועלם

לכפרו מומקין כלומנן מכתבין. למר ר' חייא מאן לימא. ל"ל ודלמי לכא לר' ומני מתני'
מוס דלמי לא סבי לא לתרומתו לכפרו כיצד נלין מרשין כיצד ונלין לא לקרבן יסורין דלמכ
לר' חייא סבי הוס ודלמי דיסורין דלמכם מתקפיין לכומנן מכני כפא. תא כתיב ולדם כי
ויהיה כעור כפרו מאת לו כפקת לו כרת ב' זייכין סכא וכלכלו לקרבן כגע נרעת
סלם וסיה בעור כפרו לכגע נרעת מלי נגע נרעת כגירו כגירו כלא. וכתיב וסוכא
לל לסרן סכסן וגו' לכל לומנן דיתמון לכר כתיב ורלם סכסן וטמא לומנן דסא ודלמי
לומנן דיתמון לכר כבכי כפא מסטרין דמלכא קא לתנין ולא יסורין דלמכם מיכפו.
לר' חייא מ"ל לר' חייא דכתיב טוכם תוכחת מגולה מאהבם מסותרת לי סויא תוכחת
מאהבם. מסותרת מכני כפא. כגון ד' מאן דלוכח לחבריי כרחימותא כעי לאתרי
מלי מכני כפא דלא וכסיף מכייסו מכריס ולי לאו לומנן כרחימותא מלוי לומנן כלתנלי
דיכסוף קמי כבי כפא. כך קבל כל לוכח לכר כפ לכלא לוכח כרחימותא. בקדמיותא
מלי ליס כגרמיס דלגו: לי סדר כיס מוטב ולי לאו מלי ליס תקות תותביס. ומלין
לקרבן יסורין דלמכם לי סדר כיס מוטבולי לאו מלי ליס כלתנלויי כלכפו קמי כלא
בגין דיסתכלון כיס וינדעון דלא מטלם סויסו ולאו רלוין למלריס סוא. למר לון סהוא
כר כפ בקיטרא דעיטא קא לתיתין גבאי ולאי לאו לתין לכא מלוכן דליוריסין ככי
ר"ם כי לכא דלמן מכלא לי ככוי לתיתין לכתרגי בקיטרגו בכו לוך מלייכו כלתנלויי
כל לוריייתא סכי סוא דכתיב כרלם סומיות תקרא כפתחי סערים כעיר למריס תלמ
ומס לי כמלי לוריייתא לכן דלמי קמך סא כמתכא בכסופא קמי קב"ס ולא עוד אלא
לוריייתא כעי נסותא. פתח סיסו גברא ולמר מי אל כמוך נוסא עון וגו'. מלריס ידוי
ורכס לדכסי מטון בנוי למ'כריס ושרא סייעת'דמייא סכא פתח ולמ'לתכל רלייתי
כימי סכלי יס נדיק לוכך כנדקו ויס רשע מלריך כרשעתו סלי קרא לוסיפא כי רבי
דוסתאי סכא דסוס למר מסמיס דרבי ייסא סכא. לת כל רלייתי כימי סכלי
וכי עלמס מלכא דסוס מכיס על כלא לוך למר סכי דלייסו חמא כלא כומכא דלייסו
לויל כסמוכי עלמא דסא כל מאן דלסתדל כסמוכי עלמא לא חמי מדי ולא ידע
מדי. אלא סכי לתמר כיומי דעלמס מלכא קיימא סיכרא כסעלמותא ולתתכס
עלמס על כל כני עלמא וכדין חמא כלא ויידע כלא ומלי קמא חמא כל אלא לעדי מן
כסרא וסוס נסיר לס סמטא (סס ליס כסמטא) דלא סוא לכתיב לת כל רלייתי
כימי סכלי מאן סכלי דלא סיכרא לסתכלילת מן כלא מן מייא ולסא ורוחא כאלא כסכל
לנסיק מן פומא דכלילא מכלא. וסוא חמא כל כסמוא סכל לילים לאלין כיס. ום
נדיק לוכך כנדקו. לת חזי כזיכא דסניאו וכלין דיסרלא כעלמא אלי כל לא
לעדי מן סיכרא לעלמין ואלי כל נטל כל מסא ורכו לעשלא ואתחלי ילדו ואלי ורכי
בנין לאוזונא כסיכרא ואוא רווא בניכם. וכומכא לאסניאו מייכין בעלמא וסיכרא
לתחזי. כלין נדיק לוכך כנדקו. נדיק כלכך לא כתיב אלא נדיק לוכך כסא לא
לתחזי כסיכרא ולא נטיל מסא ורכו ואלו למלוזונא עמיס. אוא לכיך אלא סלוכך
לוכך כנדקו לא סיכרא אלא לסתכלת לאוזונא עמיס. ועל לא נדיק
מאידו כאס דסוס עביד. וכדין כל סער סמלא לתער וסייכין מ'לריכין כסלוס
כעלמא

מלכה

מלכה חלקי כהלי ותתבני מכיס דכתיב פנס חלי וחכמי מהו פנס חלי כלה ויפן לחרן
כתנו ר׳ חייא ור׳ יוסי וכמקומו. לזדווגו כחדא כל הסוף לחרחף. קרית ר׳ חייא עליהו
ולחרף לזיקים כלור בנה הולך ולור עד נכון היום.

נגע נרעת כי תהיה בלשון וכוכא חל הכהן ואמ׳ רבי יוסי חלי נגע כל נוונין
לתערו כהו חכריה וכהכא הוא ודע כהו לדכיה ולמהלכה הוא ידע
לינון לסוי יכורין דרחימותה לו לינון לחסתכחו כמלן למחים כיה מריש ורחיק כיה.
כתיב חל תט לכי לדבר רעוגו לסוה לרחוי דבר כם נרים נגע בעלמה ש תם לכי לדבר
רע ילהתעולל עלוהי בנרעת מכלן תניכן כחרחף דבר כם כעי למיהך כה מדברין ליה.
חמר ר׳ יצחק הלי קרית קפיח וכי קלה לסטוי ליה לבר כם למהך כחרח חטחה ולמעב׳
עוכדין כיפין. לו הכי ליח דיכח כעלמה לה ולה כעלמה לחלוי ולוריתה לה לחתקנת
דכתיב כה לסה תעמע ולסה לה תעמע. חלה דוד לוהר ליה ולנכיה לדברה ליה כחרח
קסוט כלה ולסכות חל לבבך. מלי ומכח חדותרין ותלת לחסדרח
ל קכליה ולדברה ולחוהרה ליה והכי קלמר ליה חל תט לכי לדבר רע ללכיה קלמר לוד
כלומר חל תט לכוס חרחוי דבר כם נרים נגע בעלמה ולינה מרייה בעלמה דהייכו נגע

נרעת. נגע נרעת הוא לתערו הכריה לכל נרעת כתרגומו. חר׳ יהודה מלי כתרגומו ת׳ ראש פנד
כי תהיה באדם

כגירו דכגיר ולה פתח וכל כגיר הוא ולה פתח נגע הוא לחקרי. רבי יוסי חמר לה
מסתפקין לכהן כל סכן כגין והייכו דכתי׳ נגע נרעת כי תהיה כאדם לאדם מהם ומכאן
נחית למלן לכחית נגע חסתכח לכל מסיוח סגירו. חמר ר׳ יצחק ולמי לה הוא רוח
דמלה דכתי׳ כאר מקדמו מ״ט מסוה לכבי עלמה נרמו היינו דכתיב לת מקדם י״ טמא.
טמא ממש חמר ר׳ חלעזר מלי טמא מסוה לחסתלקת מכיכתה מכיה (פ״פ מלן לחסתלק
וחוייה תקיפה סרייה ולטיל וחיחה ומחיב למלן דסלוב וכלהו כגין הוכי עלמה. תלכי
כל סלרי חוייה תקיפה לחתגלחה מסתלקין סמכין וכביונין ומתעברן ולתי חוייה תקיפה
זלטיל והיח׳ וכדין חסתכח מקדם מסוה מלן מקדם כמה דלת׳ וכתתי נגע נרעת
כבית חרן לחוזכם. וכתיב וכחם סיח ערוה מכל חית סדלה לסר עסה י״ שלי ויחמר
ש הלסה ממש לחתר מקדם לתתחיל בגוים וסייכו לת מקדם י״ טמא כגין
חוכוי מסוה לחתגלח חוייה תקיפה. מלן חוכוי לה ליסכח כיסא דכגין לי סכח כיס חוייה (נוסח אחר ושוכר הנחש
חזלמן כין לשלחכין לתתר לכתיב ויסלח י״ כעם לת סכחסים סדרפים. סמורפים לה
כתיב חלה סדרפים מלן סרפים דכתיב רלסי תביכים חדרי יחד לתתחיל לעילה וחל
לתתר (פ״פ חדרי יחד לתחזרו לוחכין) וכתיב סרפים עומדים ממעל לו ממעל לו ולחי כלה
להתיב על י״ וכדין סגירו כלה ולית מלן לסתה. ועל לה כתיב כן דרך לסה מכלף
חכלה ומחתה פיה וגו׳ חלי מכלפת מכלפת ממש ולחי חכלה ומחתה פיה ולחרים לה
פעלתי חון חמ׳ ר׳ חייא לר׳ יצחק גרישותה דכלה לה לסתבח לתתה שה כגין לסתבל׳
לעילה. ולעילה לה לסתבח חלה כל לסתבח לתתר כחובי עלמה דילסכן דכלה תלויה
הלי כהלי ולחי כהלי.

ראיש כי ימרט רלסו וגו׳. ר׳ חייא לתח ואמ׳ ורחיתי לחי סיה יתרון לחכמה מן
סכלו׳ וגו׳ ככמה לתר לסתבח חלה כל לסתבח לתתר כחובי עלמה דילסכן דכלה תלויה
ואסנכ׳ כחכמה תה

כגיה

ויגיעם דיליה ואסתים ולוי כנו לגו סיכלא קדישא. הלוי קרי לה מתתלחתבלא ביה למחזי
לאחר ורחיתי לכי וכי אשר כבי עלמא לה ודשי ולא אחזן דה. לפיכו מאן דלא ידע
חכמתא מן יומוי ולא לסגא כם ידע הלי סים יתרון לחכמה מן הסכלות כיתרון האור
מן החשך. והוא סבא נרמים ואחר ורחיתי לכי. שלא יכי תלכה מאן מכים כעלמא
דכתבעם דרגין דחכמה לתקרי כוותא דלעילא. אייתא יומין לעילא סבישתא עליהו
שתא יומין לתתא סבישתא עליהו. אייתא דרגין לכורסייא הוא על כורסייא. דכתיב
ויסד עלמא על כמא ה' למלך. סבעא כיתרין דיומין לעילא וכדין לקבליהון סבעא סמהן
לעלמא. לאתחזאה כיה חכמתא קדישא וכגין כך לתקרי סבע סמהן. עלמא. וידידיה.
חנון. הן יקא. למחזי לתיילי. קסלת. ואחר סבעא סבלים. ותם דליהו החת לה
החת כר נש לאחרא. וכל כגם חכמתא ואסתלק כדרגין דחכמתא לקרי קסלת. ו
הכלין אחר לקביל כתרין לעילא וכל הכל קלא לתצביד מניה. ותלתא מסתיים דכל
הכל לפיק קלא כרוחא ואויר דכיה ולית קלא לא כהכל ותלתא כו הכלין לתקיימין
עלמין ותתלין. ותניא ר' יצחק אמר לעל מכל מתקיי עלמא דלעלמא לא הוי הכל לכפין
משמיה לא לתקיים כר נש לסבלא סעתא חדא כגוונא דא אחר עלמא מלוי דעלמא
מתקיימו כהו כהלי הכל דמתקיי כיה עלמא והלי הכל דמתקיים כיה עלמא מהכלי
לעילא קלא הלה הכל הכלים הכלי מכלי וכל מלוי הכי הוו. והכלים לעילא כתיב
כי על כל מוכח פי' יקים הלה. מלי מוכח פי' לא הכלים לעילא. ותניא ורחיתי
לכי סים יתרון לחכמה מן הסכלות כלומר מן הסכלות מתם לתי יעילתא לחכמתא
דלמלא לא הם תכא הסטותא כעלמא לא לתמודע חכמתא ומלוי. ותלתא חיוכא הוא
על כר כם דלוליף חכמתא לחילף מן סטותא ולמכדע לם כגין דלית יעילתא לחכמת
כניהים כיה דלתיל יעילתא לסטותא דחשוכא דלמלא לא לתמודע נהור
ולא לתיוול יעילתא לעלמא מכים. תנא סים יתרון לחכמה סתם לומר רבי
סמעון לר' לכא תם רוח דמלם לא נהיר חכמתא לעלמא ולא לתרסיר שא כגין סטותא
דלתער מלתר לחרא ולמלא הלי נהירו ורבו כניהו ויתיר לא להוי ולא לתחזי יעילתא
דחכמתא וכגין סטותא לתרסיר יתיר ונסירין ליה יתיר הכל סים יתרון לחכמה
סתם מן הסכלות סתם וכך לתתא לולא לא הוי סים סטותא סכיה כעלמא לא הוי חכמת
סכיה כעלמא. ושייפו דרך סמוכה סכיה כל הוו ולפין מכים תעריה רזי דחכמתא הוא
מסדר קוייסו פרקא למלי דסטותא כגין דייתי יעילתא לחכמתא כניהים. הכל יקר
מחכמה ומכבוד סכלות מעט מסום דהיא תקוכא דחכמתא ויקרא דחכמתא. ועל לא
כתיב ולבי נוסע כחכמה ולאחזו בסכלות. ר' יוסי אמר יקר מחכמה ומכבוד כלום' יקר
דחכמתא וכוי הילם ויקרא דכבוד לעילא מלי היא סכלות מעט ושור דסטותא לחזי
ובלי יקרא דחכמתא וכבוד לעילא יתיר מכל תרחין דעלמא. כיתרון האור מן החשך
יעילתא דכסורא לא לתייא חלא מן חסוכא. ולעולם תקוכא דחורא ולתיקר. לר' יצחק
מאי היא חוכמא לא לתמודע חורא וכגין חוכמא לסתליק חורא ולתיקר. לר' יצחק
מאי למתוק כמר הלא ידע הכים טעמא דמתיקא על דטעים מרירא מאן יבוד להאי
מתיקא הוי לומר הלי מרירא. וסייפו לכתיב גם לתוה ליעמת זה עשה האלהים וכתיב

טוב תמר תלמוד בוא וגם מזה שלא תניח ידיך. תלמוד לומר כאחת דברים לתקרי כך גם
אדם. נבר תנוס. חיים. גדול מכולם. אדם מפני דכתיב ויברח הלדים את האדם
בגלמו. וכתיב כי כגלב הלדים עמם את האדם. ולא כתיב נבר תנוס חיים. תמר רבי
יהודה לי הכי והא כתיב אדם כי יקריב מכם קרבן ליי. ולא נבר תנוס חיים מאן כעי
למקרב קרבנא מאן דליהוי מטהר. תמר ר' יצחק מה קיומא דעלמא דעלין ותתלין
הוא קרבנא כייהא דקתני ומאן ויתחזי למקרב קמיה הוי כייהא הוי תמר הוי אדם אבל הגוי עם בשר
דיקירא מכלא. תנ"ל הכי הא כתיב אדם כי יהיה בעור בשרו וגו' והיה כשור בשרו
לנגע צרעת. תמר ליה להלי בשי קדים לדכאה יתיר מכלא דמאן דליהוי בדבנא עלאה
דכלהו לא יתיב הכי ובנין כך כתיב באדם ומוכח תל הכהן. והא לא כתיב הלא והוכח
דכל מאן דחזי ליה מתמיה ביה לתקרוביו קמי כהנא דדיוקנא קדישא לא ליתיב הכי.
וכתיב הוא לו לאסא כי יהיה בו נגע וגו' והוא לו לאסא כי יהיה בעור בשרו כהרו וגו' והא
כתיב כהו והוכח. תמר ליה והא כתיב והלים מסא. הלים מסא לחלאי לא לקרי אדם
תמר ליה מסוב דלקרי עבד למלכא דכתיב לא כן עבדי מסא. מסא עבדי. חוץ מכלא
לקרי חיים לנבי אדם דלעילא. תמר ליה לי הכי והא כתיב יי חיים מלחמה והא כתיב
אדם. תנ"ל סוד יי ליראיו. תנ"ל הי הכי הכא כיוהו בכלא ובאתר דא לא זכוכא. תנ"ל זיל
לר' לכא דהכא חולייבא מניח על מכת דלא לנלאם. חול לנבי דרבי הכא לאסאיה
דסוף דרים ותמר ליתתי לתקרי סלימותא דלשלא כך ויתיב קלים בכורם ויח ועד
דלא ויתיב בכורם יח לא לאסתכא סלימותא דכתיב ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם
עלוי מלמעלה מסתע דכתיב אדם דהוה כללא וסלימותא דכלא. תמר רבי יהודה
ברוך רחמיך דלאסכחת לך בחלי. תנ"ל הי הכי הא כתיב יי חיים מלחמה והא כתיב
אדם. תנ"ל ילות שלית תח"ת לא לאסתכא סלימותא דכלא ובניני כך לקרי חיים. לכלא
הכא סלימותא דכלא וכללא דכלא בנין כך לקרי אדם. קלרי עליה טוב לי תורת פיך
מאלפי זהב וכסף. תמר ליה תו כתיב לדל וכסמה והא כתיב חיים וכסמה. תמר ליה
והא וסכתיב למלחים ועד כסמה. תמר ליה מה דכתיב אדם וכסמה כמה דכתיב מן
הארז אשר בלבנון עד האזוב אשר נקיר תורמים דקרח הוא דנקיט עלאה מכלהו
ונמיך מכלהו. חוץ הכא עלאה דכללא ונמיך מכלא. תמר ליה והא כתיב ואדם לא
לעבוד את האדמה. תנ"ל תח"ת דכל מה דכעלמא לא הוו שלא בניניה לאדם וכלהו בניניה
מתקיימי ואתחזיאו בעלמא וכלהו אתעבדו עד דייתי הסוף לתקרי אדם. הה"ד וכל
מי הסדם טרם יהיה בארץ וגו' טרם עד לא כתרגומו מסו' דדיוקנא עלאה לא אתחזי
הה"ד ואדם אין כלומר כלהו אתעבדו בניניה דהאי דיוקנא עד דאתחזי ובנין כך לא
אתחזי האי דיוקנא הלא בדיוקנא דיתחזי ליה הה"ד ויברא יי אלהים את האדם בצלם
אלא כתם דא ונקודה דאיהו סלימותא דכלא וכללא דכלא. תניא בספרי בבראשית ברא אלהים
בספרי ספרים ס"ת ונקודה בספר דכתיב ספר תולדות לספר ולכויכך נכתוב אחר בספרי
ספרים רחוי ליסב של הכסף. ותנינא כיון דכתיב אדם לתקן כלא כל מה דלעילא ותתי
וכלא לאתבלבל באדם. תניא תנ"י יוסי כתיב ודמות כביסה בני אדם כללא דכלא וכלא
כלילן בהאי דיוקנא. תמר ר' יהודה והא כתיב ואבני אדם תלים תל הימין לתרבעת ואבני שוהם

מסמחל

יתיר

חסרן את הלוים תמוסף לכבוד ה׳ כמו דהיו להם לשלש ימים דכך כתי׳ לתכסמת
דיתכסמון יתיר כתי כתיבת דתיתי מסטרא דחסד עלאה לגרמיה ליה דכתיב וסניף
וכף תעשה להם לטהרם הזה עליהם מי חטאת והעבירו תער על כל כשרם וגו׳ וכתיב
דהם לויתי דתיתי מהלי מסטרא דדיוקא לית מתדבקן עד דתתעברו מכסין תער׳ דכתיב
כיום תיכף ליום דיוקא ודיוקי דתתחזן כיום לית לתכסס עד דתתעבר מכיס שערא׳
מפיס שערא׳. ומדתתעבר מכיס שערא תתדכי. ולו תימא דלם לאו הכי דהא הוא
עלויות׳ דכלא ורחמי לסתכמו כיס כגון כך לאו הכי דכלהו קדושין וקדישין דתיקדו
כיום תיכף ליום דיוקא ודיוקי דתתחזן כיס לית לתכסס עד דתתעבר מכיס שערא. ת״ח
מפיס שערא׳. ומדתתעבר מכיס שערא תתדכי. ולו תימא דלם לאו הכי דהא הוא
עלויות׳ דכלא ורחמי לסתכמו כיס כגון כך לאו הכי דכלהו קדושין וקדישין דתיקדו
כיום תיכף ליום דיוקא ודיוקי דתתחזן כיס לית לתכסס עד דתתעבר מכיס שערא. ת״ח
מפיס שערא׳. ומדתתעבר מכיס שערא תתדכי. ולו תימא דלם לאו הכי דהא הוא
עלויות׳ דכלא ורחמי לסתכמו כיס כגון כך לאו הכי דכלהו קדושין וקדישין דתיקדו

כל הנאמן לגד הנין איבעי שהוא עד שיעבור עליהם השער ואין הלכה

ואי תיבעי לך מסטרא דדיוקא ודיוקין מתחדין כיום לית לתדכי עד דתתעבר
מפיס שערא׳. ומדתתעבר מכיס שערא תתדכי. ולו תימא דלם לאו הכי דהא הוא
עלויות׳ דכלא ורחמי לסתכמו כיס כגון כך לאו הכי דכלהו קדושין וקדישין דתיקדו
כיום תיכף ליום דיוקא ודיוקי דתתחזן כיס לית לתכסס עד דתתעבר מכיס שערא. ת״ח
מפיס שערא׳. ומדתתעבר מכיס שערא תתדכי. ולו תימא דלם לאו הכי דהא הוא
עלויות׳ דכלא ורחמי לסתכמו כיס כגון כך לאו הכי דכלהו קדושין וקדישין דתיקדו
כיום תיכף ליום דיוקא ודיוקי דתתחזן כיס לית לתכסס עד דתתעבר מכיס שערא. ת״ח
מפיס שערא׳. ומדתתעבר מכיס שערא תתדכי. ולו תימא דלם לאו הכי דהא הוא
עלויות׳ דכלא ורחמי לסתכמו כיס כגון כך לאו הכי דכלהו קדושין וקדישין דתיקדו

כי נאמן לגד הנין איבעי שהוא עד שיעבור עליהם השער ואין הלכה

ואי תיבעי לך מסטרא דדיוקא ודיוקין מתחדין כיום לית לתדכי עד דתתעבר
מפיס שערא׳. ומדתתעבר מכיס שערא תתדכי. ולו תימא דלם לאו הכי דהא הוא
עלויות׳ דכלא ורחמי לסתכמו כיס כגון כך לאו הכי דכלהו קדושין וקדישין דתיקדו
כיום תיכף ליום דיוקא ודיוקי דתתחזן כיס לית לתכסס עד דתתעבר מכיס שערא. ת״ח
מפיס שערא׳. ומדתתעבר מכיס שערא תתדכי. ולו תימא דלם לאו הכי דהא הוא
עלויות׳ דכלא ורחמי לסתכמו כיס כגון כך לאו הכי דכלהו קדושין וקדישין דתיקדו
כיום תיכף ליום דיוקא ודיוקי דתתחזן כיס לית לתכסס עד דתתעבר מכיס שערא. ת״ח
מפיס שערא׳. ומדתתעבר מכיס שערא תתדכי. ולו תימא דלם לאו הכי דהא הוא
עלויות׳ דכלא ורחמי לסתכמו כיס כגון כך לאו הכי דכלהו קדושין וקדישין דתיקדו

כי נאמן לגד הנין איבעי שהוא עד שיעבור עליהם השער ואין הלכה

ואי תיבעי לך מסטרא דדיוקא ודיוקין מתחדין כיום לית לתדכי עד דתתעבר
מפיס שערא׳. ומדתתעבר מכיס שערא תתדכי. ולו תימא דלם לאו הכי דהא הוא
עלויות׳ דכלא ורחמי לסתכמו כיס כגון כך לאו הכי דכלהו קדושין וקדישין דתיקדו
כיום תיכף ליום דיוקא ודיוקי דתתחזן כיס לית לתכסס עד דתתעבר מכיס שערא. ת״ח
מפיס שערא׳. ומדתתעבר מכיס שערא תתדכי. ולו תימא דלם לאו הכי דהא הוא
עלויות׳ דכלא ורחמי לסתכמו כיס כגון כך לאו הכי דכלהו קדושין וקדישין דתיקדו
כיום תיכף ליום דיוקא ודיוקי דתתחזן כיס לית לתכסס עד דתתעבר מכיס שערא. ת״ח
מפיס שערא׳. ומדתתעבר מכיס שערא תתדכי. ולו תימא דלם לאו הכי דהא הוא
עלויות׳ דכלא ורחמי לסתכמו כיס כגון כך לאו הכי דכלהו קדושין וקדישין דתיקדו

כי נאמן לגד הנין איבעי שהוא עד שיעבור עליהם השער ואין הלכה

ואי תיבעי לך מסטרא דדיוקא ודיוקין מתחדין כיום לית לתדכי עד דתתעבר
מפיס שערא׳. ומדתתעבר מכיס שערא תתדכי. ולו תימא דלם לאו הכי דהא הוא
עלויות׳ דכלא ורחמי לסתכמו כיס כגון כך לאו הכי דכלהו קדושין וקדישין דתיקדו
כיום תיכף ליום דיוקא ודיוקי דתתחזן כיס לית לתכסס עד דתתעבר מכיס שערא. ת״ח
מפיס שערא׳. ומדתתעבר מכיס שערא תתדכי. ולו תימא דלם לאו הכי דהא הוא
עלויות׳ דכלא ורחמי לסתכמו כיס כגון כך לאו הכי דכלהו קדושין וקדישין דתיקדו
כיום תיכף ליום דיוקא ודיוקי דתתחזן כיס לית לתכסס עד דתתעבר מכיס שערא. ת״ח
מפיס שערא׳. ומדתתעבר מכיס שערא תתדכי. ולו תימא דלם לאו הכי דהא הוא
עלויות׳ דכלא ורחמי לסתכמו כיס כגון כך לאו הכי דכלהו קדושין וקדישין דתיקדו

כי נאמן לגד הנין איבעי שהוא עד שיעבור עליהם השער ואין הלכה

ואי תיבעי לך מסטרא דדיוקא ודיוקין מתחדין כיום לית לתדכי עד דתתעבר
מפיס שערא׳. ומדתתעבר מכיס שערא תתדכי. ולו תימא דלם לאו הכי דהא הוא
עלויות׳ דכלא ורחמי לסתכמו כיס כגון כך לאו הכי דכלהו קדושין וקדישין דתיקדו
כיום תיכף ליום דיוקא ודיוקי דתתחזן כיס לית לתכסס עד דתתעבר מכיס שערא. ת״ח
מפיס שערא׳. ומדתתעבר מכיס שערא תתדכי. ולו תימא דלם לאו הכי דהא הוא
עלויות׳ דכלא ורחמי לסתכמו כיס כגון כך לאו הכי דכלהו קדושין וקדישין דתיקדו
כיום תיכף ליום דיוקא ודיוקי דתתחזן כיס לית לתכסס עד דתתעבר מכיס שערא. ת״ח
מפיס שערא׳. ומדתתעבר מכיס שערא תתדכי. ולו תימא דלם לאו הכי דהא הוא
עלויות׳ דכלא ורחמי לסתכמו כיס כגון כך לאו הכי דכלהו קדושין וקדישין דתיקדו

כי נאמן לגד הנין איבעי שהוא עד שיעבור עליהם השער ואין הלכה

ואי תיבעי לך מסטרא דדיוקא ודיוקין מתחדין כיום לית לתדכי עד דתתעבר
מפיס שערא׳. ומדתתעבר מכיס שערא תתדכי. ולו תימא דלם לאו הכי דהא הוא
עלויות׳ דכלא ורחמי לסתכמו כיס כגון כך לאו הכי דכלהו קדושין וקדישין דתיקדו
כיום תיכף ליום דיוקא ודיוקי דתתחזן כיס לית לתכסס עד דתתעבר מכיס שערא. ת״ח
מפיס שערא׳. ומדתתעבר מכיס שערא תתדכי. ולו תימא דלם לאו הכי דהא הוא
עלויות׳ דכלא ורחמי לסתכמו כיס כגון כך לאו הכי דכלהו קדושין וקדישין דתיקדו
כיום תיכף ליום דיוקא ודיוקי דתתחזן כיס לית לתכסס עד דתתעבר מכיס שערא. ת״ח
מפיס שערא׳. ומדתתעבר מכיס שערא תתדכי. ולו תימא דלם לאו הכי דהא הוא
עלויות׳ דכלא ורחמי לסתכמו כיס כגון כך לאו הכי דכלהו קדושין וקדישין דתיקדו

כי נאמן לגד הנין איבעי שהוא עד שיעבור עליהם השער ואין הלכה

ואי תיבעי לך מסטרא דדיוקא ודיוקין מתחדין כיום לית לתדכי עד דתתעבר
מפיס שערא׳. ומדתתעבר מכיס שערא תתדכי. ולו תימא דלם לאו הכי דהא הוא
עלויות׳ דכלא ורחמי לסתכמו כיס כגון כך לאו הכי דכלהו קדושין וקדישין דתיקדו
כיום תיכף ליום דיוקא ודיוקי דתתחזן כיס לית לתכסס עד דתתעבר מכיס שערא. ת״ח
מפיס שערא׳. ומדתתעבר מכיס שערא תתדכי. ולו תימא דלם לאו הכי דהא הוא
עלויות׳ דכלא ורחמי לסתכמו כיס כגון כך לאו הכי דכלהו קדושין וקדישין דתיקדו

ותיר אתגלייא ביה חסד עלאה ואתכסם ומכסם הוא לתתא והאי איש בכללא דאדם
הוא · וכד בעי קב"ה לאגחא קרבא בהאי איש אגח בהו קרבא דכתיב יי' איש מלחמה
בהאי איש ממש · ולא אגח בהו קרבא עד דאעבר ליה שערא דרישא בגין דישתלשלון
משלשוליהון ויתברון כל אינון כתרין דמתאחדן בשערי · ההד ביום ההוא יגלח יי' וגו' ·
בעברי כהר מלך אשור את הראש ושער הרגלים וגם את הזקן תספה · תאכא וכה
תעשה להם לטהרם · מאי וכה תעשה להם כגוונא דלעילא · ה זה עליהם מי חטאת
שייורי טלא דבדולחא דהכא מי חטאת דאינון שייורי טלא · לזמנא דאתו כתיב
וזרקתי עליכם מים טהורים · וכבסו בגדיהם כגוונא דלעילא דתקונוי דהאי איש
אתסתן בחסד עלאה ואתדכי מכלא · ותכונן אמאי כתיב בתער ולא במספרים ·
אלא משום דיתעבר שערא בשרשוי ויתעברון מניה דינין תתאין משלשוליהון ·
ולזמנא דיתכשרון עובדין לתתא זמין קב"ה שערא דא לאעברא ליה ולמנלשיה בגין
דלא יצמח וירבה דכתיב כי ימרט ראשו · אמר ר' יצחק רב מכל ליואי קרח הוא
דעבדיה קב"ה לתתא כגוונ' דלעילא וקרייה קרח · אימתי בשעתא דגליש בגיניה להאי
איש דפתי' קרח הוא · וכד חמא קרח רישיה בלא שער' וחמא לאהרן מתקשט בקשוטי
מלכין אתזלזל בעיניה וקנא לאהרן · א"ל קב"ה אכא עבדית לך כגוונא דלעילא לא בעת
לאעלאה בעלאין חות לתתא והוי בתתאין דכתיב וירדו חיים שאולה · מאי איהו שאול
גיהנם דתמן כוותין חייבין ולית מאן דרחמי עלייהו · וזמינין אינון לאחייא ולאעלא כד
יתער קב"ה לעמיה ולאחייא להו דכתיב יי' ממית ומחיה מוריד שאול ויעל ·

ואם מפאת פניו ימרט ראשו · תאכא אית פנים ואית פנים · ומאן פנים
הללו אלין אינון דאקרון פנים של זעם · וכל אלין דתליין מאינון פנים
חציפין כלהו תקיפין כלהו דלא מרחמי · וכד אתעבר שערא מסטרא דאינון פנים
מתעברן כלהו ואתבדרו · דתניא כל אינון דתליין משערא דרישא אינון עלאין על
אחרנין ולא חציפין כוותייהו וכל אינון דתליין מסטרא דשערא דאינון פנים כלהו
חציפין ותקיפין ובגין כך אנפוי מתלהטן כאשא משום כיצוצא דבוצינא דקרדינותא
ובהאי כתיב פניו יי' חלקם · פני יי' בעושי רע · אמר ר' יצחק מהו כגע לבן אדמדם ·
כגע ממש הוא · אי חוורא אתחזי וסומקא לא אתעבר משמע דכתיב לבן אדמדם ·
אמר ר' יוסי דחוורא לא אתחזי אלא בסומקא כגוונא חוורא וסומקא · רבי יצחק
אמר אע"ג דחוורא אתחזי אי סומקא לא אזיל כגע הוא דכתי' אם יהיו חטאיכם כשני'
כשלג ילבינו · וכד אתחוורו כלא רחמי אשתכחו ודינין לא אשתכחו (ס"א אתעקרו)
תאני ר' אבא כתיב כגע הוא וכתיב כגע הוא חד דכר וחד נוקבא · אלא כד נוקבא
אסתאבת בגין חובי תתאי כתי' כגע היא · וכד דכר לא אתדכי בגין חובי תתאי כתיב
כגע הוא · ואשתמודען מלין אלין (ס"א דינין) דאתו מהאי ודינין דאתו מהאי ·
ואשתמודען קרבני דבעיין לקרבא דכתיב זכר תמים וכתיב נקבה תמימ' יביאנה
דהא אשתמודעאן מלי מאן אתו דינין ומאן אתו חיבי דאתאחדן בהאי או בהאי ·
ועל דא כתיב זבחי אלהים רוח נשברה לאפקא שאר קרבנין דלא כתיב רוח נשברה
דאינון שלמא לעלמ' וחדווה דעלאין ותתאין · ואם יראנה הכהן · תאני ר' יוסי כתי'

שומע תפלה עדיך וגו׳ · שומע תפלה לית קב״ה · ר׳ חזקיה לית שומע תפלה שומע תפלה
מכאי ליה · מהו שומע תפלה · אלא תפלה דלית כי דחייבי תפלה דכתיב ותהי תפלתו ודוד
בנין כי קאמר לה · ומה דאמר ואהי כלא מה · ואל לית שומע תפלה ודא תפלה אל יד
דכתיב על ידכם בב״ה · עדיך כל בשר יבאו · כשעתא דגופא סריך כנערין כמרעין
כמכתשין כלא ובשר כי יהיה בעורו · לית הנגע בשור הבשר · הבשר החי · ובנין כך
לית כתי׳ כל רוח יבאו · אלא כל בשר יבאו · מהו עדיך אלא כמ׳ דאתמ׳ובא אל הכהן או אל
קב״ה ואם ירחם הכהן · לית בארז אד לאהרן הכהן ובאתר אחר׳ הכהן סתם ודא
בנין דכיה תלויה כל דכיותא וכלקדושה · אלא לי׳ הכי אחאי והוכח והעלה מכאי ליה ·
אלא כל׳ב והוכח את הכהני כטבעות דעייל דא בנו דא · לוקח הכא והוכח דיכנסון ליה
לכהנ׳לדכיה ליה כד לאהדר כיה ויעלון מלה קמיה · אר׳ ונחק הכי תניכן נגע צרעת נגע
הוא דיכא תקיפא דצרעת בעלמ׳ צרעת סגירו כמ׳ דאתמ׳סגירו דכתיב עלאה סגירו
דטיבו עלאה דלא נחית לעלמא · כי תהיה בראש · והוכח ש הכהן · דא הכהן · דא
כהן דלתת׳ דהוה לתתקן למפתח הוה סגירו ולאדלק כוותי׳ דאתכמו על ידוי כרכן
לעילא ולתתא ויתעבר ויסתלק הוה נגע ויצרי נסירו דרחמי על כלא וכב״ב והוכח ש
הכהן · אר׳ אבא תמוכח ליה הכי עלמא דלא מסתכן ולא ידעין כיקרא דמריהון ·
כתיב כהו כיצרו ש אמר הכל לתי לתכם מן העמי׳ לסיות לי · וכתי׳ והתקדשתם והייתם
קדושי׳ כי קדוש אני ה׳ · אי לימון מתרחקן לן הוא קדושם דילהון דא רשותא דילהון
לתרחק׳ מכיס · וקרא לכהניז ואמר ש תהיו כסום כפרד לין הכין · כמה לתפרסן הכי
כפא מסתם ופרד בקדושא דגרמייהו לאסתכחא עלייהון ורשימין מכלא · ועל דא זווגא
דכהני כפא הוא כזמנין ידיע׳ לכוותא רשותא לאתדבק׳ כיה בקב״ה ודא לתתרי כפלגי
לילוי קב״ה עד כנסת דעדן לאסתעטע עם נדיקיוהי כי מסכחת ליה לקב״ה וסיל סעת
דרעות׳ לאתדבק׳ כהו · ומכריוה דמסתדלי כחוריתא מסתתפי כה כלי לסכחא למלכ׳
קדישא ואתעבקן כחוריתא סאר כוכבא כדין עדן רשותא לאתקדם׳ בקדוש׳ דקב״ה
ולכוותא רשותא לאתדבק׳ כיה ולימון מכריוה דמסתדלי כחורית׳ זווגא דילהון כשעתא
דזווגא לחדא מסתכא והאי מסכת לזכות לכוותא רשותא לאתדבקא כיה בקב״ה
ובכנסת ישר׳ דסא עידן רשותא דמתברכן כלא עלאי ותתאי · לי בני כזא לתרחקו
מכיס ועבדן כבעירי · לן הוא קדושם דילהון לאסתכחא קדישין · לן לימון נפצתון
קדישין דמסכן חשילא · ושלמה מלכא זווג ואמר נס כלא דעת נפש לא טוב · נס כלא
דעת מאן הוא דעת דא קב״ה · כפש לא טוב · דא הוא כפש דלימון מסכין כעובדוהי ·
לא טוב דהא מסטרא אחר׳ לתתאכן עלייהו כפשתא דלאו לישי טוב כנין דלא מכווני
לכוויהו לקב״ה · מאן דאתלסיט כיצר הרע הוא כלא רשותא וכוותא דלכא לקב״ה
ומסטרא דיצר הרע לתתאך עלייהו כפשתא דלאו לישי טוב סאר נס כלא דעת כפש
לא טוב ואן כרגלים חוטא · מאן דאישו לן ודאי מעתא כלא רשותא קדישא חוטא ·
חוטא ודאי בכלא · ועל דא צריך מכתתין כיסין בכבי כצא ומסתירו כאפיהו
בקדושתא דילהון לאחזאה דהא קב״ה מחים כסו ולאו דעתיה כהון עד דלימון זכאין
ומכצרן

ומכפרין עוכדיהם כמלקדמין ומתברכין. ועל דא מסתמדין מכתתין לנבי כהנא
ליכון לחתיין מסטרא דמסאבא וליכון לחתיין מסטרא לחרא. כגוונא דא כתיב
כי תבואו אל ארץ כנען וגו' ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחזתכם. ובי גבר טב סוף
דיסתכל בליכון דיכלין למישל בארעא. אלא הא לוקמוה לקדמאה מטמוכין דאטמרן
בביתיהו ולאסכחם לון ליסראל. לבל קא וכלין ליכון ישראל לחיכון מתדבקן כיס
בקב"ה וקב"ה רחים להו דכתיב לסכתי לתכם אמר י"י. ומנו רקיומתא דיליס לעיל
להו לארעא קדיס לסדרלס סכבתים כיבויהו ולסכוי דיוריס עמהון וישרל דיסתכון
קדיסין על כל בני עלמא. תא חזי כתיב וכל הבתים אשר בסח לבן וגו'. בשעתא
דלוו עבדין עבידתא הוו אמרי דא למקדמאי. דא למסכבת. דא לפרוכתא. וכן כל
ליכון לוחכין בגין דסרייא קדוסא על ידויהו ולתקדם סטוא עבידתא. וכד סליק
לתתריס בקדוסא סליק. בגוונא דא מאן דעביד עבידתא דא רוח מסאבא שריא עלוי.
דלא קדיסין. כיון דלסכר ליס על סטוא עבידתא דא רוח מסאבא שריא עלוי.
וכד סליק עבידתא במסאבא סליק. בשעתיס פלאי לאו ליכוסי ותתדבקן כלהו
בחדא ברוח מסאבא בעו והוו בניו בניין לפרנסופיו (פ"ל לטמפיסו) ונגיעוליהו
לסטר מסאבא לעו וכד שרלן למכני הוו אמרי מלס וכיון דלתדבר בפומייהו סליק
עליה רוח מסאבא. כד לסתליק עבידתא ברוח מסאבא מסתליק. כיון דעשו ישראל
לארעא בעו קדס לדבשם לון ולקדסם לון בארעא ולמפני (פ"ל ולמבני) ליתר לבביהון
דלא תיזרי סביבותא גו מסאבא ועל דא בסוף נגע צרעת הוו סתרין בביהון דלשון
ולבנון. תא חזי לי עובדא דא הוס לאסכחא מטמוכין בלחודוי. והדרון לבבין
לבתר כמס דליכון לאתרייהו ועברא לאתריס לבל קרא בתיב וחלנו את הבתים
וכתיב ועבר לאחר וקא בגין דיתעבר רוח מסאבא ויתבני ויתקדם בשתא כמלקדמין
ויסתכחו ישראל בקדוסא וכדיורא קדוסא למסרי ביהויהו סביבותא: ועל דא מלן
דבבי בגיון בד שרלי למבני בעי לאדברא דבא לפולחנא דקב"ה הוא בבי. בגין
דכתיב הוי כוסס כיתו בלא נדק וגו'. ופדין סייעתא דשמיא שרלי עלוי וקב"ה
זמין עליה קדושתא וקארי עליה שלם שלם וידעת כי שלום אהלך וגו'. מהו ופקדת
כוך הא לוקמוה. לבל דפקדת לאפקדא מלס בפומא בד לויהו בבי וכדין ולא תחטא
בתיב. ואי לאו הא זמין לביתיה סטרא לחרא בד"א מאן דבבי ורעותיה בנוכא לחרא
בנין דמיוחדא ביתא לאסתלבא ביה הא ודאי סרוא ביה רוח מסאב' ולא בפיק סטוא
בר בם מעלמ' עד דאתעבד בסטוא ביתא ומאן דדייר ביה יכיל לאתזקא דא הוא
דיר רוח מסאב' סרוא ביה וחזוק מאן דאסאב ביה. ואי תימא כמה ידוע בגין לאתזק
בההוא ביתא סטוא דבבי לם לו אלא כיתיס לו בבזקי דנופא לו בבזקי ממוכא סוף
ותרין לאחרנין לבתרים. הא ודאי וערוק בר בם לטורא ולא ידור ביה ידור בטיקלא
דעפרא ולא ידור ביה. ובגין בך קב"ה אב עלייהו דישראל לאיכון לא ידעין מלס בבל
ליכון בתי והוה אמ' לתון לא ידעין לבל ידעתא ולרעותא לון בבבא. דייר בבותא' סח
דלא ידעין מלס בבל ידעתא ולרעותא לון בבבא. כד לסתליק עבידתא ברוח מסאבא
לארעא בעו קדס לדבשם לון ולקדסם לון בארעא ולמפני (פ"ל ולמבני) ליתר לבביהון
דלא תיזרי סביבותא גו מסאבא ועל דא בסוף נגע צרעת הוו סתרין בביהון דלשון
ולבנון. תא חזי לי עובדא דא הוס לאסכחא מטמוכין בלחודוי. והדרון לבבין
לבתר כמס דליכון לאתרייהו ועברא לאתריס לבל קרא בתיב וחלנו את הבתים
וכתיב ועבר לאחר וקא בגין דיתעבר רוח מסאבא ויתבני ויתקדם בשתא כמלקדמין
ויסתכחו ישראל בקדוסא וכדיורא קדוסא למסרי ביהויהו סביבותא: ועל דא מלן
דבבי בגיון בד שרלי למבני בעי לאדברא דבא לפולחנא דקב"ה הוא בבי. בגין
דכתיב הוי כוסס כיתו בלא נדק וגו'. ופדין סייעתא דשמיא שרלי עלוי וקב"ה
זמין עליה קדושתא וקארי עליה שלם שלם וידעת כי שלום אהלך וגו'. מהו ופקדת
כוך הא לוקמוה. לבל דפקדת לאפקדא מלס בפומא בד לויהו בבי וכדין ולא תחטא
בתיב. ואי לאו הא זמין לביתיה סטרא לחרא בד"א מאן דבבי ורעותיה בנוכא לחרא
בנין דמיוחדא ביתא לאסתלבא ביה הא ודאי סרוא ביה רוח מסאב' ולא בפיק סטוא
בר בם מעלמ' עד דאתעבד בסטוא ביתא ומאן דדייר ביה יכיל לאתזקא דא הוא
דיר רוח מסאב' סרוא ביה וחזוק מאן דאסאב ביה. ואי תימא כמה ידוע בגין לאתזק
בההוא ביתא סטוא דבבי לם לו אלא כיתיס לו בבזקי דנופא לו בבזקי ממוכא סוף
ותרין לאחרנין לבתרים. הא ודאי וערוק בר בם לטורא ולא ידור ביה ידור בטיקלא
דעפרא ולא ידור ביה. ובגין בך קב"ה אב עלייהו דישראל לאיכון לא ידעין מלס בבל

דלים הוא ויכול להסדיר הלי כארבעה קדישין כדי כארבעה אחר לזמוכי רוח מסאבא
יתיר ויכול כר נם להתקא . ה״ר אלעזר ונם דקאמרי בקלעי דאכרוני אחרינן להסתכאה
תימן ואפי׳ טורפי דקספתא לא מעכרן ליה מהכוא כיתא וכבב הלי קרא אכריו ואמר
ר׳ יוסי עשה אחד יומם כוכם כיתו כלא נהק . הוו ודלי קאמרי כל זמן דהכוא כיתא
כאחד כיתא מטא כספתא (גם לשרא כמיפתא) עלל לנו שמע אחד דאמר להכנסו
עלנו הא אחד בלוגתא דילן סיפתו וכזיק ליה עד לא יכפוק . אמרו לא כיכול שלא הי דיוריה
סכל . כפק ר׳ יוסי ודמול . אמ׳ ודלי מקן דאעבר על מלוי דאכרוני אתקייב כספיה
קל ר׳ אחיי והא נויס ושאר כני כפא דיוריי כנוייס ואסתלימו . א״ל לוכון מכטריוסו קא
אתיין לכל מקן דדחיל מטאה וכיל לאתזקא ואפי׳ לימון הי יעבכו דיוריכון כיה לא
יפקון כשלם . א״ל והא כתי׳ כתיסם שלום מפאד . א״ל כגון דהוה מאחרא ואתכבי מכרא
וקרא הכי הוא כתיסם שלום מפאד כשכתיסם שלום מפאד שכא שוב לא סריא עליסם
ונא לאסר לי סכית והגיד וגו׳ והגיד ואח׳מכאי ליה לו נידב מסו והגיד . שלא ככל אתר
אלא דאכמית הוא ואפ לוקמוס . כשגא נראה לי ככית . כשגא נגע מכאי ליה . נראה
לי יש לי מכאי ליה . דהא כתיב וכתתי נגע נראת ככית לאוחזכם דיאתזי לכלא
אחאי כשגא נראה לי . שלא כשעתא דהאי עייל לאחרא אתגליא ומקטרנא דא כדא ועל
דא נראה לי הכוא דאתכסי אתגליא ודאתגליא אתכסי ולכתר אתחזי ליה כדיוקא
דהכוא כגא דכיתא ואתכסיא לאחרא ועל דא והגיד לכסן אלא דאכמית היא וכדין
אתי כהנא וירמון כיתא ויכתבון ליה לבנין ולעין וכלא . כיון דאתנתן ואתדכן כלא כדין
כתיב וכתיב טוכים תרכה ויסכת . אלין לקרון טוכים דאא קדמאי לאו לאוכון טוכים
ולאו ככללא דקדוסא ודכיו כיכו . ה״ר יהודה אי הכי כאחי מוקמיכן קרא דכתי׳
מלאים כל טוב לאר לא מלאת . אי רוח מסאבא סריא כגוויסו היך מלאים כל טוב .
ה״ר אלעזר מלאים כל טוב כאמוכא כספיא וכדהכא וככלא . כלל כי טוב כל ארץ
מצרי׳ הר והול והא כל כתי דמצראי מלאין חרצין וטעון סוו שלא כנין שותרא דארעא
אתמר . אוף הכא כנין שותרא ואמוכא הוא . תרין שותרין כטלו ושראל אד כד נפקו
מצלות דמצרי׳ אחד כד עשו לארעא . ואם אמ׳ כל לא ודלי הוא לאתקדם ארעא ולאעברא
רוח מסאבא מארעא ואתו ויסרש וכד כיתא הוא אתקדם ארעא ולאעברא
ליה ולמלייא ביתיה כנין דלא יטעד על כיתא ויסרון כדיורא דקדוסא .

ואיש כי יהיה כו כשרת וגו׳ . ר׳ יוסי אמר כסילתא דמוקפי כהרת עזה חיוו
תכיב ובחיוו אתדן כאיכון נוכין . ה״ר יצחק מ׳ טעמי אית אתן דנריש
כהרת עזה וכלהו אוליפ׳ מתבא . בר חיור אד אמיב סהיב אד . תרין תרי סהדי ודכיוי
מכאן ולהלאה אפי׳ אלף כתרי ותרי כאלף ולא אוליפ׳ לכתר דכתי׳ לא יקום עד אחד
בעון וגו׳ . ואם אמ׳ עדי וגו׳ . ר׳ חזקיה הוא ויתיב קמיה דר״ם אמ׳ כתי׳ כגא לכן אדכר
כדין הוא כגא דסא אורח לא קאי כעיניה . פתח ר״ם ואמ׳ כתי׳ אם יהיו אנשים אכני
וגו׳ . זכאין אינון ושראל דקכם כאי לדכאה לון ככלא כגון אלא יתכמון כדיוקא קמיה .
ומאריהון דדוכ׳ לא יכלטון כסון דא כלא אזיל כתר זיכי . סומק לסומק ויאור לאור .
ומיכ׳ לימיכ׳ ומאזא לסמאזא . כאמא כתי׳ ויכא הרי׳ון לדמוכי ועל דא סריא כוס זייכים

ואי תימא אדמוני כתיב בעשו· וכתיב ביה בדוד ויראהו והוא אדמוני· אלא דא
מוסמא דדהבא אתעביד ודא בזוהרא דדהבא אתדבק· כתיב ביה אדמוני כלו
כאדרת שער בזוהמא דהתוכא נכק· וכתיב ביה בדוד עם יפה עינים וטוב ראי·
ת״ח סומקא בקדמיתא והא אתחזי ביה חוורא הא דכיותא אתיליד ביה ושארי
לאתדכאה· חוורא בקדמיתא ואתחזי ביה סומקא הא שארי לאסתאבא· וכתיב
וטמאו הכהן דהא אתיליד ביה סומקא לאסתאבא· וכהנא הוה ידע בכל אינון
גוונין ולזמנין דאתחזי ביה גוונא דדכיותא ויסגר ליה למחמי אי אתיליד ביה גוונא
אחרא ואי לא מדכי ליה הדא הוא דכתיב וטהרו הכהן וגו׳· רבי יצחק ור׳
יהודה הוו אזלי באורחא· אמר ר׳ יהודה כתיב וצרעת נעמן תדבק בך ובזרעך
לעולם וגו׳· אי הוא חטא בנוי אמאי ילקון· אמר ליה שיטע יתיר משאר כבואי חמא·
חמא דלא כפיק מגחזי ברא דמעליא ועל דא לייט לכלהו· ולא עוד אלא אמר ליה
אנא פלחנא בשמושא עלאה לגבי אליהו וזכינא בתרין חולקין דהא פלחנא ליה בקשוט
ואכת רשע פגימת לי אומות לשקרא וחמידת· הא עברת על אוריתא כלה ומאן
דאעבר על דא מית הוא לעלמא דאתי אבל בגין דפלחת לי שמושא דילך לא להוי
למגנא תהוי מית בעלמא דין ובעלמא דאתי לא· ובגין כך וצרעת נעמן תדבק בך
ובזרעך· גוונא דחוורא אשתמודע וגוונא דסומקא אשתמודע· אמר ר׳ יוסי בגד
הצמר או הפשתים אמאי· אמר רבי יצחק בכלא שריא ובכלא שלטא· ואית
כגוונא דא דכתיב דרשה צמר ופשתים· ובגיני כך שולטניה דההוא נגע דנפיק
מאתר עלאה דא שלטא בכלא בתרי גווני בצמר ובפשתים· ובגין כך זאת תורת
נגע הצרעת בגד הצמר או הפשתים· רבי יצחק הוה אזיל לקטפורא דאבוי·
חמא חד בר נש דסאטי בקוטרא דמטולא אכתפוי· אמר ליה שורטא דקישטא
בכתפך אמאי· לא אמר ליה מידי· אזל אבתריה חמא דעייל במערתא חדא
עאל אבתריה חמא קטורא דתננא דהוה סליק תחות ארעא ועאל ההוא בר נש
בנוקבא חד ואתכסיא מניה· דחיל רבי יצחק ונפק לפום מערתא· עד
דהוה יתיב אעברו רבי יהודה ורבי חזקיה חמא לון וקריב גביהון סח לון
עובדא· אמר רבי יהודה בריך רחמנא דשזבך האי מערתא דשויר סרוניא
היא וכל יתבי ההיא קרתא חרשין אינון ואתיין למדברא לחויין אוכמין דאינון
בני עשר שנין או יתיר למעבד חרשין ולא מנטרי מנייהו ואתעבידו סגירין וכל זייני
חרשין דלהון בהאי מערתא אינון· אזלו· עד דהוו אזלי אערעו בחד בר נש דהוה
אתי וברית דהוה מרע קטיר על חמרא· אמרו ליה מאן את· אמר ליה יודאי ודא
הוא ברי דאיהו קטיר על חמרא· אמרו ליה אמאי הוא קטיר· אמר לון דייורי
הוא בחד כפר דאיהו מבני רומאי והאי ברי הוה אוליף אוריתא בכל יומא והוה
אהדר לביתאי ולעי לון לאינון מלין וג׳ שנין הוה דייורי בההוא ביתא ולא חמינא
עדי והשתא יומא חד עאל ברי לביתא לאהדרא מלין אעבר חד רוחא קטיר ונוזק
ליה אעקם פומיה ועינוי וידוי אתעקמו ולא יכיל למללא· ואתינא לגבי מערתא
דסגירו דסרוניא דלמא ילכון לי מלה דאסוותא· אמר ליה רבי יהודה ובההיא

ויכיל לה דגרסים על הסוף שכידתא. ואל לא הסתי לו סערב סוס מסתלא ושריוא

סוס לסולקים ולא ליסרי עלוי סטרא לאחרא כגון דליסוי זמין תדירא לגבי כמו כמא
מלי למשוך קדושא למלכרא כפיסים שמא קדושא על כל מס דליסוי עביד לכלא
כגס וגו׳. אמר ר׳ אלעזר בכל עובדוי דבר סם לבעי ליס לסגון כלסו למשוך קדושא
דלזלין כלסו קטוס כעלמא דין וכעלמא דאתי ועלייסו כתיב ואתס דבקיס בי׳ סי׳
תגן. כריך רחמנא די כל מעבדוסי קטוס ואתרתיס דין. זכאין ליכון נדיקיא
קדוסוסס לון עובדא. אמר ר׳ יצחק ולא זמין סניוין למיכל לך דלסוי ליס ולסתכא לסו לכתר ווסא חד לר׳ יצחק ולר׳ יהודס ורבי מזקיס דסוו מזלי. ככס
ליס ולסתכא לסו לכתר ווסא חד לר׳ יצחק ולר׳ יהודס ורבי מזקיס דסוו מזלי. ככס
קדוסוסס לון עובדא. אמר ר׳ יצחק ולא זמין סניוין למיכל לך דלסוי ליס ולסתכא
תגן. כריך רחמנא די כל מעבדוסי קטוס ואתרתיס דין. זכאין ליכון נדיקיא
דלזלין כלסו קטוס כעלמא דין וכעלמא דאתי ועלייסו כתיב ואתס דבקיס בי׳ סי׳
כגס וגו׳. אמר ר׳ אלעזר בכל עובדוי דבר סם לבעי ליס לסגון כלסו למשוך קדושא
מלי למשוך קדושא למלכרא כפיסים שמא קדושא על כל מס דליסוי עביד לכלא
סוס לסולקים ולא ליסרי עלוי סטרא לאחרא כגון דליסוי זמין תדירא לגבי כמו כמא
ויכיל לה דגרסים על הסוף שכידתא. ואל לא הסתי לו סערב סוס מסתלא ושריוא

ימין לתכזק כיס קד כר כס והוו לסרי דמרעא סוס. ומכויכו לסרי דרוסא דכיתא
כיתא ודעת מן קדמת דכל דלתכוק כיס כר כס לסרא. לסר ליס ודעכא דסא מכמס

עליהם רוח מסלחת. ומה כשאני כך מתן דפקיד מלוי למטרח אחרת דלית לצטריך
עלמא. וכלל כתיב ונסמרת מכל דכר רע. ר׳ שמעון סוף חויל למחמי לתכויי (פי׳ לחמוי)
והוה עמיה ר׳ אלעזר. אמר ר׳ אלעזר כימה מלין דאורייתא וכויל. פתח ר׳ אלעזר ואמר
אמרי כה אמר אלהים צבאות הוא אמרי דקב״ה אמר לחבריה דלית מטא׳ רחימו דקב״ה
לתמי׳ ... שבת ל׳ בשביל
לות ישראל אלא כמה דאת אמר כי אהבך אהרן אחיך. אמר ר׳ אלעזר כל מאן דאית
ליה קרבנא קמיה. ומה לכרסם דליסו דחיל מטא׳ רחימו דקב״ה

פרשת תורת המצורע

וידבר יי׳ אל משה לאמר׳ זאת תהיה תורת המצורע ביום טהרתו
ונו׳ רבי לוי פתח גורו לכם מפני חרב כי חמת שונות
חרב למען תדעון סדון סדון כתיב כמה לית לון לבני
כמה לאתמהרא חרמייהו ולדחלא מקמי קב״ה דלא יסטו מהרחא דכשרא ולא יעבור
על פתגמי אורייתא ולא ותבעי מכם׳ דכל מאן דלא לעי באורייתא ולא אשתדל כם
כיפה הוא מקבם׳ דמיקה הוא מכיש׳ לא ארויה סכיפת עמיש׳ ואיכון כטורין דאזלין
ערוה לאתלקו מכיש׳ ולא שוד ולא דמכרוז קמיהו ואמרי לאתלקו סותרים דפלגיה
דלא חם על יקרא דמלריש ווי ליה דחס סבקושו עלאין ותתאין לית ליש חולקא
כאורחא דקוי׳ וכד חיסו לאשתדל כבולהב דמלריש ולעי באורית׳ כמה נטורין זמיכין
לקבליה לכשרא ליה ופכיפת ארויה עליה וכלא מכרוז קמיהו ואמרי סכו יקרא לדיקנא
דמלכא׳ סכו יקרא לברים דמלכא׳ לתכטיר הוא כעלמא דין וכעלמא דאתי זכאה
חולקיה׳ קם כליפנא כיפא דאמר כמה לאתתא גריש לאתתא ולאדם למבזר עלייהו
מיתה ועל כל עלמא׳ כליפנא כיפא כתיב ולפומה חרב קדם׳ כגין כך גורו לכם מפני
חרב מפני ליפנא כיפא׳ כי חמת עונות חרב׳ מאי כי חמת עונות חרב דא חרב לי׳
דתכן חרב לית ליה לקודשא כריך הוא דכיה דאין לחוביהם דהך חרב ליי׳ מלאה דם׳
וחרבי תאכל כשר׳ וכגין כך גורו לכם מפני חרב כי חמת עונות חרב למען תדעון
סדון׳ כגין דתדעון דסכי לאתדן מאן דאית ליה חרב כליפנא לאזדמן ליה חרב דמלי

כלא הך זאת תהיה תורת המצורע׳

זאת תהיה תורת המצורע׳ ר׳ אלעזר פתח כתפרים שחוזרת בהם בהם
ויקשים כני אדם׳ הלי קרא הא לאתמר אכל הא כמי כמה לא ידעינן ולא
סמעינן ולא מסתכלי כרעותא דמלריסון וכרוזא כל יומא קאדי קמייהו ואית מאן דמני
ליה׳ כמעתא דרמא ליליא ותרעין סתימין לאתער ביקרא דסומאה רבא וכמה מכילי
טריקין מסתכמי כעלמא כדין לפיל קב״ה סוכתא על כל כמי עלמא ולפילי על כל די
כהון לאתערותא דקוי׳ ואיכון שלטן כעלמא ומודעין להו לכני כמה אלין מכסון כדיכן
ואכסון קטוס וכני כמה לאתקטרו כסוכתא׳ כד לאתער רוחא דצפון ולאתפלג ליליא
כרוזא כשוק וקדמאה כריך הוא עלאל כגכתא דעדן לאסתעשעא עם צדיקיא וכדין
סלהובו כפקי וכטפי תחית גדפוי דתרנגולא וקרי וכל כני עלמא מתערי כערמיסו
ולית מאן דיתער רוחים לפולהכא דמלריש׳ כד לאתי נפרא כרוזא קדמי וכל חיילין
ומטרוניו דלעילא מסכחן ליה לקב״ה כרן ואזד ככבי בקר ונו׳ כדין כתיב תשון
לאתתהון לכל סטרין ותרעא דלכרסם לאתפתח ביה ככנסת ישראל לזמנא לכל כני
עלמא דה״ד ויטע אסל כבאר שבע ולית מאן דיתער רוחים כפולהכא דמלריש כיך

לכפין

ולכפין וקום קמי מלכא כד יתערון עליה בדיבה ויתפשון לה בקולרא ולא יסתכא עליה
זכותא לסתזכא כדין כתיב וכפריס החזות כפה כסם ויקציב כני חלדם. ועד לא
ינפוק בר כס מהלי עלמא ככמה דיכין לתדן בפשא עם נופא עד לא יתפרמן לה מן
דה. ולית מאן דיסנק. חשילו בההוא זמנא דחטא סעתא לתתפרמא לה כפקא כפשא
מן נופא עד דיתגלי שכיכתא וכפשא. מני חדותא. וכביכותא דשכיכתא כפקא מגופא
לקבלה לי זכאה הוא לתקסר כה ולא תדכק כה. ולא לאו שכיכתא לזלא וסיא לסתאי
וזלזל ומתחלשת על פרישותא דנופא. מתלא לחמרי מוכר מחשא לה מתפרמא מדדי
לשכיכה לזלא לכתריה. לכתר לתדכת ככמה דיכין עד דלסתתרת כניכם על ידוי
דדומס ונופא לתדן בקברא עד דתכ לעפרא וכפשא כחשא דניכם בשם דיכין עד
דהוה זמנא דקכילת עובשא לתתרמקא מלתר דיתכין כיב נדיקויא. כתר דקכילת
עובשא. ומטו זמנא לתתדכיה כדין לסתלקת מניכם ולתלכת מחוברא כפרולא
דלתלבן כבורא ולקין עמה עד דעשת לנפתא דעדן דלתתי ולסתחי תמן כלינון מיא
זלסתחי כבוסמין דתמן כדין סלקין עמה עד דלתקריבת
בקורבנא על מדבחא. הדין זאת תהיה תורת המצורע ביום טהרתו והובא אל הכהן
כהנא עלאה דלעילא. הלי כפשא דנא לסתאב כל כהלי עלמא הלי לית ליה תקנתא
כגוונא דה ולא לאו מעות לה ייכל לתקון ונו' זאת תהיה תורת המצורע ר' נחמן
פתח וזרח הסמם וכח הסמם ונו' הלי קרא לתמר ולוקיחא ליה בכסתא בשמן
בסעתא דהיה קייחא עמיה דכר כם כהלי עלמא כדין וזרח הסמם גבא הסמם בזמנא
דכייץ כר כם מהלי עלמא ולסתכא בתזוכא כדין ג' מקומי סולף זורא סוף סם. לי
זכאה לייכו כלא וכח הסמם וטהר ולחר ולכל מן הקדושים. תא כל חובי עלמא קלים
מכפר עלייהו כתשוב כר מסכו ליסנא כיסא ולחפיק סיב כיס על ח כריס והא לוקמיה
דכתיב זאת תהיה תורת המצורע זאת היא תורתו של מוציא שם רע. ר' חייא תמר כלן
שמעון דחפיק ליסנא כיסא לסתלקן ליה כל סיופי ויתחזי לסגר כנין דהסיא מלא כיסא
סלקא ולתער רוחא מסחכא עלוי ולכתלבא לתי לסתלכא מכחכן ליה. כמלא
לתתלא לתתער מלא לחרא. פתח ואמר לייכו היתה קריש כחמכ ונו'. מאן
דסות מהימנא לכעלה להדרת לזוכה. מלחתי מסכטו מסכט ודלי לה קלס. נדק
דלי כגין דלתעת מלא לחרא לסתלק מנה קלס ונחיל כה רוחא דקטולי הלה
ועתה מרנחום. ומה ירושלם קרתא קדישא כך מאר בכי נסע עלכו. הלה זאת תהיה
תורת המצורע. ר' יהודה אמר זאת תהיה ודלי לקכלים לסתרפא מכחם דהסיו' מוציא
שם רע. ביום טהרתו והובא אל הכהן מלין עלאין מסתם מאן דלית ליה ליסנא כיסא
גלותיה לה לעלת קמי קלס דסל לתתער עליה רוחא מסחכא כיון דלסדר כתזוכא
וקכיל עליה תזוכא מיד כתיב ביום טהרתו והובא אל הכהן ונו'.

רצורה הכהן ולקח למטהר שתי כפרים חיות. ר' יונתן ורבי יוסי הוו סכיתי
קמיה דר שמעון ימחא חד מלעץ ארז הא ודיע כלא מן הארז אמר
לכלבון דסל כיסא עץ ארז לה לסתרטן כטיעו אלא בלבנון והא לתתר. לאה למה
ותלי הוא. פתח ואמר ולקח למטהר שתי כפרים חיות טהורות ועץ ארז ושני תולעת
ואזוב

לכתוב בשם רבי יוחנן בן זכאי

זעזוב. ת"ח כך הם דמסתדל כפולחנא דמלריה ולא תדל כלורותא קבם מלרי עלוי
ועכיכותא לסתתפא כסדיס. כיון דכר כם לתי לסתתלא סכיכותא לסתלקת מכים.
מסיק לתרתוק כל סטרא דקדושא דמלריס מרחקין מכוס. ומלרי עליס רוח
מסלכא וכל סטרא דמסלכא. לתי לתתדכלא מסויעין ליס. פתר דתתדכי ולסדר
כתכוכם סטוא דלסתלק מכוס לסדר ומלרי עלוי. ת"ח כתיב ולקח למטהר שתי נסרים
חיות סטורות כיון דלמר שתי נסרים לא ידעכא דלילון חיות ללא סא לוקמוס. לכל
חיות חיות ממש כלא ולרלא לת סחיות לקבול לתר דיבקי מכויסו ככולי מהוסכי. ועץ
ארז סא לתמר. ומכי תלעת סטר סומקא דנכורס דלסתתף כסדיס כקדמיתא.

ועזוב דא ר' זשירא דיסיב לה לפי וכגון כך ארז ועזוב חולא לחד ועל דא ר' כחדא
סתתכסו סדלהם וסד זשירא וקריין לון ר' עלוא ר' תתלא וכלא לסדרו לסריית עלוי
כגון דסא לתדכי. לקכיל לילין לתתא מכויסו עץ ארז ועזוב ומכי תולעת סתתכסא
כפתם דא ויתלוין מילין עלוין. ר' יהודס ור' יצחק סוו חזו לי כלרא ויתבו כסיוא כי
חקלא וכלו. כתר דסיימו כלותא קמו ואזלו. פתח רבי יהודס כתלי דלורותא ואמר
עץ חיים סיא למחזיקים כס ותומכיס מאושר. עץ חיים דא לורותא דלייסי לילכא עלא
רכרכא ותקיף. תורס אמתי תקרי תורס. כגון דלורי וגלי כתא דסוס סתיס דלא
לתידע. חיים לכל מאן דלשילא כיס לתכלולי ומכס כתקין. למחזיקים כס לאיכון
דלסדלין כס דמלין דלחזיק בלורותא לחזיק כללא לשילא ותתא. ותומכיס מאושר
מלן תומכיס לילין דאיכון דמטולין מלרי לכיסן על ת"ח כתס דלוקמוס. ותומכיס זכי
לכנוסי מסויכי דיקלון מכוס. מאושר לל תקרי מאושר אלא מרחקו לילון תמכון
לורותא מרחקו ועד סוף. מרחקו דל ריסא דכלא דלקרי רחק דכתיב מפולס כסכתי
מרחק. ורחם דל מכתס דלילי ריסא לכל גופא וגופא לתפסט כיס עד סיוס דמות
סטרין. ותומכיס כלא סוקוי עמודי סס. דלילון דמטולין מלרי לכיסן על ת"ח לילון
תמכין לורותא מריסא עד סיוסא דגופא וכל מסימנותא כיס תלייא ותתיך וזבי
לכנין דיתחזון לכפילי מסימני רבי יצחק פתח ויקרא אל מסה וידבר ו' אליו מאהל
מועד לאמר ויקרא אלף זשירא לאמלי. אלא כגון לאחזאה מאן סוא סטוא דקרא סכי
דברי כמקדמתא וכדין ואין למסה כמאן דזמין לוספיזא. אכא ר' זשירא אתס ר' רכי
אלדם אתס לכנוס ואתס (פ"ל אלדם) סליומו דכלא. ת"ח מה כין מסה לאהרן כי מכויסו
אלא אלף אמה מסה אלף מסה סוספיכא דמלכא לאסרן סוספיכא דמטרוניתא. מתל
למלכא דיהב מטרוניתא אלף מסה עבד יהב לה סוספיכא לתקפא לה ולאסתכלא כמלי
דכיתא ואף כל שיל סוספיכא דל למלכא לא שיל אלא עם מטרוניתא סכי כוותא יכא
לסרן וגו'. מסה סוספיכא למלכא כגון כך לזמדמן כלוספיזא לכתר ודכר ו' אליו מאהל
סוא סוספיכא למטרוניתא וכל מלוי סוו לפיסא למלכא כמטרוניתא ויתפיים מלכא
כד

ומתכת מסלק כלומר כמו זהב וכסף כתיב ולקח למטהר מתי ספרים וגו׳ רבי יהודה פתח ואמר ונסב כמשוס ומסק וי׳ לעב לשון ונסב כמשוס ומסק דף ונסק לתתי מסטרא דחמרא כהיר בקדמיתא וחיוך ולכתר זעיר ותריך הכא ונסב כמשוס ונלה כתיב ונסב משוס׳ ומסק כהיר וחיוך ועל דף דיכא כהיר וחיוך להון לרשועיות׳ ולכתר מה כתיב תן ודבר שומו כלפו וכחרוכו וכסלמו׳ וכך תרקוי דמיכוהי קב״ה כהיר להו כהתי עלמ׳ וכהיר לון לכפין כחמרא דכהיר בקדמיתא ולבתר זשיב וקטיל וקב״ה מסיק לון לחייכוהי לי יסדרון לקבלים יהות ואי לית מסהדו עלמ׳ דאתי ולית לון כוס חלקא ושתון מכלא׳ לתתון לאתדכאה מסייעין לון וקב״ה מדכי לון וקריב לון לגביה וקארי עלייהו שלום׳ הכא שלום שלום לרחוק ולקרוב׳

ואשה כי יזוב זוב דמה ימים רבים בלא עת כדתה וגו׳ ר׳ חייא פתח ואמ׳ הכה יום כה לי׳ וחלק שללך בקרבך׳ הלי קרא סכי מכאי ליה הכה יום יבא מלי הכא יום כה׳ הלא שכבר כא עד לא תכדי עלמא והוא יום דכיים עבד דוכא למייכוהי והוא יום דכיים ויתפרש קב״ה מלוכון דעקון לון ליסראל הלי יום כה וקאים קמי קב״ה ותבע מכיס למעבד דוכא ולמיכוהי עמיון ולתיוכיה ליה רשו כלה ולספתי לה כל הגויס הל ירושלם למלחמה׳ רבי יצחק אמר תרין ומין לוכון לקב״ה חד סהדו עמיה וחד לתתי לקמיה וכלון עכיד קודשא כריך הוא קרכין ככלה׳ וכד הלי יומא לתתי לסהדא קרכא לחזדוג כסהדו יומא לאחרא וכטיל זייכין על זייכיס ואבא קרכא ככלה כהיכון רשמין וכמוכין הכא כי יום ליי׳ נכהות על כל נפש ורם ועל כל כמא ופכל׳ ר׳ שמעון אמר ואשה כי יזוב זוב דמה וגו׳ סייכו דכתיב תרב לוי׳ מלאם דם הודשכם מחלב׳ מלאם דם ודלי דכתי׳ כי יזוב זוב דמה ימים רבים בלא עת כדתה סייכו דכתיב ויסקוד וי׳ על הרעה ויכיהם עליכו׳ דתניכן קב״ה כך מיותי פורעכותא לעלמא תייכוהי מקדמין פורעכותא כחוכיכון למיתי לעלמא׳ לו כי תזוב על כדתה הכא ויספתי ליסרה לתכם מהו ויספתי ליסרם׳ לוסיף ליכא על דיכא ולתן דמא על דמא ויתיר על מה דלוית כהוה תרב לי׳ מלאם דם׳ כתיב לה לוסיף לקלל עוד לת להלהים כעבור הלדם מהו לה לוסיף אף לה לתן עוד תוספת להסוה תרב אף כגוונ׳ דיכול עלמא למסכל׳ ואם כתיב ויספתי׳ הלא ליסרה כתיב ולא לפיכלה׳ הכא לו כי תזוב על כדתה כל ימי זוב טומאתה׳ מהו כל ימי זוב טומאתה׳ הלא תייכוהי מסלכין כחוכיכון לגרמיכון ומסלכין לתתר כלה כי לת מקדש וי׳ טמא ולתעבר רוח מסלכא עלייכו׳ מלן דלתי למסתלכא מסלכין ליה ודלי׳ ר׳ חזקיה הוה יתיב קמיה דר׳ הלעזר לילא חד קיסו כפלגות לילא למלמי כלורייתא׳ פתח ר׳ הלעזר ואמר כיוס עוכה היה כטוב וגו׳ כיוס טיכה היה כטוב כזמכה לחסני קב״ה מסר כעלמא כפ כך כפ למייכך כעוקי ולתתחזקה קמי כלה דכה כך מלרי טיכותא דקב״ה כעלמא כלה מלרי וכלה עכיד טיכו ולסני ליה כעלמא׳ וכגון כך יתמזי כך כפ כלתגליה כעוקי וטכיד טיכו דלעלי עליה טיכו לאחרא הדא הוא דכתיב כיוס טוכה היה כטוב ודלי׳ וכיוס רעה ראה לא כתיב וכיוס רעה היה ברע אלא כיוס רעה דלא דסלי כעלמא דדוכא תלויא כעלמא לא לכעי ליה לאכיס לאתחזקה כעוקא

ולמכך

ולמחר והיינו כעלמא דסליק כל דיוקא דאריך כעלמא על כלה שלהי. ומאן דתנא כיסי
ומערא קמיה ותדע בהדיא דיוקא וכדאין פתי יש בספק בלה מספק דיהיל מספק לספלק
ספק ולא שביק לה כלה על עלמה ושל לה רלים. רהים והוי כמור לתנא ושיין לכל סטר
ושוי ידע דכללהו אריך דיוקא ולא תשיק לכך ולא תתמוי כאוקמא כגון דלא ידעי עלך.
שם כגון דנפש לת זה לעמת זה עשה סהלדים כמים דכל שלהי טיהו כעלמא אדי על כלה
כך כל אריך דיוקא כעלמא אדי על כלה ומאן דלא שרע כיס מתפש לת כל דיהו אריך
כעלמא כמה סיופין תלוין דכפקי מהסוא חדש עלאה וזקפין ריפא ומאן דסא דסוא
חדש עלאה סומקא חלוש דמא כלל סגרין כדין נזרין כיומין וכמה סיופי לתערו
(ס"ם כדין סגרין סיישן וכמה מימסין לתגרו) כלה לים חדשו על ירכו וכתיב והדשו ופלפס
כילו וכלהו מפתכתי למעבד דיוקא ומאן דיערע כסו אוקמה. כתי׳ כהן עבדך
קן כשוכך ותגלל מסדך וגו׳ שם כגון דכלל לתר דליקא אריך כלה אריך קן כמתא
קן כמדברא. וכסתרפל דמתא. תו פתח ואמ׳ סומכי כהותם על לכך וגו׳. סומכי כהותם
כנסת ישראל לאמרים דל לקלס סומכי כהותם. מאן הוא מותם דל מותם דגושפנקא
דקסוט. כהותם על לכך דל מותם על תבלין דליקא בר כם על לביש. כהותם על זרוע
דל יד כהם דמנח כסהוא זרוע ומנו ינקק. וכ״ם קאמר סומכי כהותם מותם מבשי לים
מלי כם תם כלילון תבלין דריפא לאתי אבהת לכל נוקבא ועל דל תפלין בזרוע על כלב
ובדל לתתבח בר כם על לים כגוונא דלעלא. כי עשי כמות לסכם. מאי כי עשי כמות
כלה לל לים הכא קסויתא כעלמא כמים דפריזו דכפפא מנופא כל כעיין לאתפרפא
ועל דל לאבת כהם ישראל לקלס דלא לאתפרפן לעלמין וכגון כך תבלה על יד לאתקסר
בורוע לקיימא דכתיב סמלאו תחת לרלעי. קסם כסאול קלים בכל דרנין דגיהנם לא
לתקנא כבלא כם גולי. דכתיב לתתא מנייהו בר סהוא דרנא דקרי לכדון. ולא ולא
לסתתבי כחדא ולא קסויא לסו לסייבוא מכלא. כך קסם כסאול קלים דלית קלים
כלא כרחימותא וגו׳ רחימותא לתי קלים ומאן דקני לסהוא דרחים יתיר קסויא לים
מסהוא דרנא דקרי לקרי שהול דליהו קסויא מכל דרנין דגיהנם. דסכים דסי סם סלהבת
ים ומאן ליהו סלהבת ים דל לא לתפיק מנו סופר כלילי מרומת ומיל. ומנו סהוא
סלהוכא כל מתלסטי בלי לוקוד עלמא כסלהוכיתא בקלים דקלס וכסעתא דליל
מקלים לים וגו׳ דלערע כסלהוכיתא דליהו יתוקד כסו. תו פתח ואמר מים רבי׳ לא
יוכלו לכבו׳ וגו׳ מים רבי׳ לא דרועא ימיכא דכתיב לקסרא כים קסרא דתפלה על דרועא
סמלאך לקיימא ומיהו תתכבי. לל מים רבים לא נהר עלאה דמכים נפקין כסדין
לכל שבר וכלהו נגדין ולתמסכן מכים כלל מקולות מים רבים מלינן קולות דמים
רבים דכפקן ולתמסכן מכים ונסרות כלל כסלהו נסרות וגו׳. לם יתן ל ם לת כל סון

תוספתא

בוז יכוזו לו. כוז יוצ׳ תגבילא ויוצ׳ סתיתא לם
ויוצ׳ סגיבלא דסכת לבסדין סוי מכסכי
מים ויין דסכת יומין דסכת נסדין סוי מקכסין
ישראל סבעו׳ פרים לכפרא על ע׳ אומות בגין כלא

לכלוסין וכל לימון מצרין לעשות להסו יפתלר עלמא חרוב מכויהו . סכל וכמעשם עמר
הון ויקר דהם ליה רשות לכלהו שלם בעמית יום והקרבתם שלם תעשו ונו' עכ .
כלי מתקדרת כיה בקבה ומתעטרת
בהדיה כדין כל לימון לכלוסין וכל לימון מצרין וכלהו עלמין כלהו בחדו בהירו
בברכאן ועל דה לאמר שמלו תחת לרפסי ויתיכו תחבקני . מלן דלחם תפלתן כל מכת
תכלה של יד בעי לחושטה דרועה שמלה לקבלה לה לכי ולקדרת קדרה עם ימיכ כנין
לחבקה לה לקיימה . דכתיב שמלו תחת לרפסי ויתיכו תחבקני לחתחזקה כר כם
כוונה דלעילה ולחתעטרה בכלה וכדין כר כם שלים בכלה בקדושה עלאה . וקבה
קדרי עליה ישראל לאמר כך לחתפלר . רבי חזקיה כתח ואתר שמעה יי צדק ונו'
כמה חביבה כי קמי קבה דכבל ומכח דכי חתת לקמיה דקבה קבה חודמן לקבלה
סלה שמע יי צדק הקשיבה רנתי הזינה תפלתי . לאמר דוד לכה לחתקדרנה בכי כמה
דהיה לחתבהת לקמן לכה נמי הכי חתבהנה . וכנין כך שמעה יי צדק בק דמיתה
ולבתר הקשיבה רנתי הזינה תפלתי בלה שפתי מרמה . מאי בלה שפתי מרמה . אלא
הכי תניכן כל מלה ומלה לחפיק בר נש מפומיה סלקה לעילה ובקעה רקיעין ועלת
לחתר לשלמת ותמן לחתבהנת בהיה מלה לי היה מלה דכשרה לי לה . לי לימי מלה
דכשרה לעלין לה קמי מלכה קדישה למעבד רעותה ואי לאו סחטין לה לסטרה לחב'
לחתעשרה בהיה מלה רוחה לאחרה והה כתיב כיה כיוסף עמו בכבל רגלו ונו' . עד
דיומתי עמו בכבל רגלו עד עת בה דכרו לאחרת יי צרפתהו . עד עת בה דכרו למאן
דלה עד עת בה דכרו ליוסף ולחתבחין בסיה מלה סלה לאחרת יי צרפתהו כדין בלה
מלך וישתרו מושל עמים וישפתהו . לדכבי לחתי נשרה . לה לעיבר כתיב כפם
לדכי נרוחה בברור החיים . כפם לדכי סתם כלה לשר לה נשה לעוה כפשוטה עדכה
לחתקשרה כי ולחתחברה בבעלה . וכאין לינן נדיקיה למסתדלין בהורייתה ולחתן
לחתקשרה כיה בקודשה בריך הוה ובכי עלייהו כתי' . ישמח לבך ואל יגל בבוד ולחתך .
לה לעיבר כתיב וסזרתם את כלי ישראל מטומאתם ונו' בטמאם לת משכני לשר
בתוכם . וסזרתם כהאי זר לחיהו זר מכלהו ולה לחתבר כמה לליתים דילים . והה
בשעתה דמסתדלין כבי כשם לתתה מסתכן לון בכלה ואה לחתמר לכל בשעתה דרוח
מסחכה לחתער משבתון ער שלח רוח מסחכה לחתה לחתער רוח מסחכה לאחר ולחתיהיב
ליה רשותה לנחתה לעלמה . מאי רשותה דקדושה דיהוה כחית ומחי כיה לה
לשתכח ולסתלק וכדין לתעלייה דיכה לקבליהון דחייבין ולוסיף דיכה על דיכה וכדין
תרין רוחין משתכחין בעלמה חד רוחה דיכה וחד רוחה דמסחכה . לה לעיבר
לסטריכה הכה למימר מלה דלוליבי מחכה הה הכה לפיכן מכנע דכיתה דכר רוחה
מסחכה סרוח בכיתה וקדשה בריך הוה בעי לכלהו ליה סדר בנע נרעת בכית
לקטרגה דל כדל והיה בנע לה לעלי מכותה ולא בנע דרוח מסחכה לסתלק מהיה
כיתה עד דיכתבון כיתה לחבין ולעין וכלה . כדין לחתכי ה תרה . כהאי גוונה מלן
דלסתלב ולחתער רוח מסחכה ובאתרי עלוי כל בעי קבה לכלהו עלמה לחתער רוח
דיכה תקיפה ומסחכה בעלמה ומרוח על היהוה רוח מסחכה ומקטרגי דל כלה על

ליתעבר

דיתיגבר מעלמא ואסוח רוח דוכתא תקיפתא לא לסתלק מאתריה עד דיכתין לתר
טייפין וגרמין וכלא: כדין לתתכי עלמא ולתיגברו מכיה רוחין מסחכין ועלמא
לסתכא כדכיו ועל דיל תניכן לתא לסתלקא מסחכין ליה ולהלי ווי. לגרמיה כד סלקי
עלוי רוח מסחכא ומסתכא כיה בעלמא דולהלי ליכדיע דקלם כעי לכערא ליה מן
עלמא. וכלהון חיכון בדוקניהון דכלהו קדישין ומסתכלו קמי מלכא קדישא
ומדבק עלייהו רוח קדישא בהלי עלמא ובעלמא דלתי. כיון דלתתא נפרח קמו

תוספתא

רבי אלעזר ור' יוסי הוו אזלי מלוד
ללוד. אמר רבי יוסי לר' אלעזר אפשר
שאדם מאבוך מלי לכתיב ויעקב הלך לדרכו
ונוף' אמר ליה לא ידענא. עד דהוו אזלי מטו
לשערתא דלוד. שמעו הכוא קלא דאמר תרי משיחין
שעלצין לאילתא עבדו קמלי רשיעתא דכתיב לי
ולימין סוו משיחיית קדישא דעבד יעקב קמיה.
לתרנים רבי אלעזר ולם עצר בכפסוי ואמר מריש
דשלמא כך מיכוי טב לן דלא כשמא. שמעכם הכוא קלא
ולא ידענא לתרנים ליה כפא ושמא הכוא קלא
דאמר לבריסם ויפתח היו. כפל על אבני ואמר
דיוקנא דאבוי אמר ליה אבא שלילנא. ואתיכוב
דאבריסם ויפתח היו דשרעו ליעקב כל מסתייב
מלבן. אמר ליה כרי קוץ פיתך ואם אבתך קוס
ממלל לכרכן סוס ולא לא סוס כלתודוי מלא לכל
נדוקניא כשמתעון לבדוקניא מעברין קדושי
לשיובותיה נאיכון מלאכיא קדישי עלאי ותא חמי
יעקב קיים סוס נפסיס שעתא שעתא מכל כשתיס
קדישא מתעביא נכורסויא יקרא דמלכיא כל
מתעתק על נבי מדבשא ואכלין מפתמו עימי
מחיוו. סיומו דכתיב ויפתך יצחק סוס לי. עכ.

ואה יצא משפה כשעשה
שיך לשר העלמי

מכוון בסיומא דזיבה קסיל לחפיק בסטרוי טהירין בסויפוי וכניכי כך עשו זוהמא דלתתיך מדכא. ועל דא תניין דכשי כר כם לכוונא בהסיל סעתא כרשתא דמחריס בנין ליפוק כנין קדושין לעלמא. ואי תימא ויחק לא לתכוון. לאו הכי הלא לתכוון בקדושה ולתכוון בסיומא דהסוא לאתר ולמתכא כל נפק הסיל טפס קדמאה בהסוא לאתר ממש ועל דא כתיב כלו כאדרתעטר. תא חזי דוד כשפירו לסומקא כפק ולתלאה בקדושה דמחריס ועל דא כתיב והוא לחמוכי עם יפה עיניס וטוב רואי. לאכל יעקב כוכרא סוס מכיס דעשו. לאו מטפס הלא דכוונא דרשותא כהילכא עלאה דכרכא ותקיף. ועשו כהסוא לאתר דסיומא דכלא. ובגין כך כתיב הנס קטן כתיך בגויס כזוי לאתה מלך. ר' יהודה סוס מתני הכי עשו בקרא דלעזן דכתיב ואת לחמוני כלו. וקודשא בריך הוא לקרי לעזן דכתיב אלו לחמוני ואלו לחרוכים אלו הוא. ומאן לאתערעא לעזן מדעזן: ולמכבי דלעזן דכתיב כנס כבוד מרום מדעזן. ולומכא דלתתי כתיב לעזן לגיון הנס הנס וליהושלם מכשר לתן. תהכא ואיכא ירושלם למהוי סורסא לעילא ולאתקרכא עד כולהי וקרא דמלכא הסלל בעת הסיא יקרלו לירושלם כסא י'. כדין כתיב והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתיים. כדין ביום הסוא יהיה י' לאחד ושמו לאחד. כדלעו. ומלוך י' לעו

בסוד נלהבה ונשבה לעשלה

פרשת אחרי מות

וידבר י' אל משה לאחרי מות שני בני אהרן וגו'. ויקהל י' אל משה. רבי יהודה אמר כיון דכתיב וידבר י' אל משה לאחרי ומכאן אחרת ויאמר י' אל משה דבר אל אהרן אחיך דאת למלכא קדישא סני. אלא הכי תניכן כתיב ויקרא אל משה וידבר י' אליו. וכתיב ולא משה אמר עלה אל י' והא אוקמוה מלה דסכא דרגא אל ולבתר דרגא אליו. תוך סכא. וידבר י' אל משה דרגא אל. ולבתר ויאמר י' אל משה דבר אל אהרן אחיך דרגא אחרא. וכלא בחד מתקלא סלקא ומן סרסא חדא לתתבר. **אחרי** מות שני בני אהרן. רבי יצחק פתח עבדו את י' בירא ונילו כרעיס. וכתיב עבדו את י' בשמחה כלו לפניו ברינה. הני קרלי קשיין אהדדי. אלא הכי תניכן עבדו את י' בירא דכל עולהא דכר כם ולית בקדמיתא לנביס לאתרים בירא לאהלא מוכיס ובגין לאהלא לאתרים יסתכא העביד פקודי תוריתא. ועל דא כתיב מה י' אלהיך שואל מעמך כי אם ליראה. ונילו כרעיך דאסיר ליה לבר כם נחמדי יתיר בעלמא דין. הלו במלי דעלמא אכל במלי דתוריתא ובפקודי דתוריתא כעי לאתקדי. לבתר יסתכא בר כם היעביד בחדותא פקודי תוריתא דכתי עבדו את י' בשמחה. ר' לכא אמר עבדו את י' בירא

חוץ למלך הוא עבדו לתת ליי׳ כירתה מה ירתה הכא למלך כמה דלקמיה דכתיב וירתת
יי׳ רחמות דעת. רחמות הכמה וירתת יי׳. וירתת יי׳ קאי הכי לקרי. רבי לעזר אמר
עבדו לת יי׳ כירתה מלך דכשי למעבד פולחנה דמאריה מלך אתר שמדי. והכא אתר
ובמן פלחנה ליקדל שמה דמאריה. הדר ואמר כירתה. כירתה הוא שירותה מתתה
לעזלה. תא חזי בני אהרן הם לקומיה והא אתמר מלה תמה מה כתיב הכא אחרי מות
ולבתר דבר אל אהרן אחיך שלא מכאן שירותה לתוכחה. לכהני כל מאן דבעיין לתוכחה.
דבר אחר אחרי מות שני בני אהרן רבי יוסי אמר אחרי מות כדא והכיוצא מכאן ליה.
מ״ט שני בני אהרן והא יתיב דכתיב הוי. אלא הכי תניא עד כאן לו׳ כרשותייהו
קיימי אלא כרשותה דכותן. ובגין כך בקרבתם לפני יי׳ ויימותו דתיכון דאעתה
בהוי דלכותן וכלא הוא בגין הוא דכתיב דכתיב בקריבם הם זרה דתניא
בחד דכתיב בקריבם הם זרה ובחד חד כתיב בקרבתם לפני יי׳ והאי והאי הוא
ובגין כך כתיב הכא בני אהרן וכתיב בקרבתם. תניא אמר ר׳ חזקיה אמר חד הוכח
חויל כארחא למיהך גניס דר׳ שמעון למילף מכיס פרשתא דפסחא. ערשית בחד טורא
ושחיטה בקיצין נוחין כחד מיכרא ותרין גוברין כה עד דהוכח לחויל שמעבר קלא דלחיכון
נוברין והוו לחמרין סיר חומור לבני קרח גדול יי׳ ומכלל מאד ונו׳. מאי סיר חומור שלא
הכי תניא מסתים דר׳ שמעון סיר דליסיו כפול סיר דליסיו מסוכם מסאר סירין. ועל
דליסיו מסוכם מסאר סירין תרין זיוכין לעתיד כיס סירתא חומור סיר ליום הסבת. וכך
כתב סיר הסירי תסר לשלמה. לה סירתא לעלה מן סירתא. סיר חומור סירתא דקדש
ויקד חומרי בני קרח על לחיכון דיתבי על פתחא דגיהנם. ואלן לחיכון לחוכח
דיתבי כתרעי דגיהנם ועל לה סירתא לה כיום שני לחתר. קריבה גבייהו לחיכון
להו מלי עבקייכו כאתר לה. לחרו מוכני לכן ותרי יומי כשבתא כלילה מיסוכה
ובשבת בחוריתא בנין הלא שבקין לן בני כפה כל יומא ויומא. לחיכון זכיה מולקין.
תו פתחו ולחרו בכל ומכל דלדליקוין מסתלקי מעלמא דיכה לסהלק מעלמא ומיתיבון
דלדליקוין מכפרת על חובי דרא ועל לה פרשתא דבני אהרן ביומא דכפורי לקריבן לה
למהוי כפרה לחוכחין דישראל. לחר קודשא בריך הוא לתעבקו בגויתהון דלדליקוין
אלין ויתחם׳ לכו כאלו לחון מקרבין קרבנין בהאי יומא לכפרה עלייכו. דתניכן כל
זמכא דישראל יהון בגלותא והא יקרבון קרבנין כהאי יומא. ולחיכון תרין מעירין לה
ויכלין לקרבא יהא להו לכרכא דתרי בני אהרן ויתכפר עלייהו. דכתי לוליפנא דכתיב
והלם מות בני אהרן בהקריבם ונו׳ וכתיב הכבר כדא והכיוצא אלעזר ואיתמר. ושעיר
ואיתמר מכאי ליה מהו אלעזר ואיתמר. אלא מקום הוא לחכיוצא כתרי לחוי וכדא
ככלהו. ואית למתני לה לפכח הכבור כדא. דא כלקודוי והכיוצא בלקודוי כל קד
לתחמי כשנים כתרוייהו כאלעזר ואיתמר. לכל כדא והכיוצא בלחודייהו מקולין
סוי לקבל מכעין מכסדרין דהוו מסתכין קמי משה. ובגין כך מיתתהון מכפרה על
ישראל. ועל דכתיב והוכיח כל כית ישראל יכלו לתסדפס. ואמ׳ ר׳ שמעון הבכור
כדא כלומר הסוף לכל מכחה ויקירא דלים מה מהיב כדא והכיוצא עלון דהכי תרי
לה לתסתכו כוותייהו כישראל. וידבר יי׳ אל משה לאחרי מות שני בני אהרן ל׳

קוקיס

מזקים פתח ואמר לכן כה אמר ה׳ אל בית יעקב אשר פדה את אברהם וגו׳ סלי קרא קשיא לכן כה אמר ה׳ אשר פדה את אברהם מכאן ליה ה׳ אל בית יעקב אשר פדה את אברהם ולא לוקמוה ולא לאתמר דיעקב פדה את אברהם ולאי דכתיב ויעתר לכפל בנו כורש דכפדלי דכו דיכיה ׳ אמרו הא ישמעאל דכפיק מניה ׳ אמר קב״ה הא ויצחק דיושיט קדלים על גבי מדבחא ׳ אמרו הא עשו דכפיק מניה ׳ אמר הא יעקב דלאיסו פרסויה סלימתא וכל כבודי שלימין קמאי ׳ אמרו הא ודלאי בזכותא דלא יפתזיב לאברהם ׳ הה״ד אשר פדה את אברהם לא עתה יבוש ולא עתה פניו יחורו כי ברלותו ילדיו מעשה ידיו יקדישו שמי ׳ מלן לאיכון ולדיו מעשה וגו׳ הלין לאיכון מכניס מישאל ועזריה דלפילו גרמייסו לגו כורש יקודתא לקדשא שמי ׳ לא עתה יבוש יעקב ׳ מלי כבי הכא יעקב ושלא כתיב ויסי כהם מכבי יהודה מישאל מכניס מישאל ועזריה כבי יהודה לקרון ובנין כך לא עתה יבוש יהודה מכבי ליה ׳ מלי לא עתה יבוש ויעקב ׳ הלא הכי תניכן כשסיה שעתא דלכפיתו למכפל כורש כל חד לריס קלים ואמר נבי כל לאיכון עתין ומלכין ולפרכיה ׳ אכפיה אמר ה׳ לו לא לורש מה יעשה לו לדם ׳ ה׳ לי כעוזרי ואלי לרלם כמוכלי טוב לאסות כו׳ וגו׳ ׳ מישאל פתח ואמר ואתה אל תירא עבדי יעקב כלם ה׳ וגו׳ כי אתך אלי כלם ה׳ להושיעך כי לעשה וגו׳ כשסיה שעתא דשמעו כלהו שמא דיעקב תוושו וחייכו כליכותא ׳ עזריה פתח ואמר שמע ישראל ה׳ אלהינו ה׳ אחד ׳ הה״ד זה ואמ לוי אלי לכי וגו׳ לא חכמים ׳ וה יקר כסם ויעקב לא מישא דלא יתבויש ולא יכלם ידו לוי ׳ וכסם ישראל יכבס לא עזריה ׳ כיה שעתא כבם קב״ה פמיליה דולים לאמר לון במאן מלם מלאיכון מלין דלאמרו הלין תלתא לעזיב לון ׳ פתאו ואמרו וידעו כי אתה שמך ה׳ לבדך עליון על כל הארץ ׳ כיה שעתא אמר קב״ה לכורסויה כורסויה דילו במאן מלם מלאיכון מלין לעזיב לאיכון נדיקויה ׳ אמר ליה כשסיה מלה דכלהו מייפין כה לא עתה יבוש יעקב ולא עתה פניו יחורו ׳ כמה דקלים יעקב לנבי דלכורסה כגורל יקום שעתא לנבי הלין ׳ הה״ד כה אמר ה׳ לכית יעקב לאשר פדה את אברהם לא עתה יבוש יעקב וגו׳ ׳ משסיה כסוכא דליכותא ׳ תנא כלהו דהוו מייכין ממלא דלא לתוקדו כשהוו כורש וקטל לון שכיבא דכורש ׳ מלן עזיב לאלין על דשוו מנלן קמי קב״ה ומיחדן שמים כדקא יאות ועל דמיחדן שמים כדקא יאות עזיבו מסטרא כורש יקודתא ׳ תרי כבי לאבון קריבו לשא כוכרוא דלא לתיחדו שמים כדקא יאות ולתוקדו כגורל ׳ ר׳ יצחק אמר כתיב לאחרי מות וכתיב וימותו ׳ כיון דאמר לאחרי מות אמינא כבי אהרן לא ידעינא דשא וימותו ׳ הלא הכי תניכן תרי מיתות הוו חד לפבי ה׳ וחד דלא הוו להו כמין דכל מלן דלא וכי לכמין מית הוא ׳ כגון כך לאחרי מות וימותו ׳ ר׳ לכא אמר מלי דכתיב וימת כדב ולכיהו לפבי ה׳ כהקריבם שם זרה לפבי ה׳ כמדבר סיני וכתיב לא היו לשם ויכהן אלעזר ואיתמר ׳ מלי דא לנבי דא דכתי וכמים לא היו לשם ויכהן אלעזר ואיתמר ׳ הלא רזא דמלתא הלי דאמיכא וימותו דלא הוו להו כנין וכלי הוא ודלאי ׳ אלא לא כשאר כבי עלמא אלא דכתיב ואלעזר בן אהרן מיתו הלא מותא גרמיסון לכל מיתת נפשהון לא מיתו ׳ אלא דכתיב ואלעזר בן אהרן

מלריס דפקדוכא מוסבכא מכוייהו וכרוזא כל יומא קלרו עלייהו וכשמתין מסהידי
כהון ככל יומא ולילה . לוריותא דלמת קלין לכל עבר מכרזת ולומרת עד מתי
פתאים תאהבו פתי . מי פתי יסור הנה מסר לב ולחסרי לו . לכו לחמי בלחמי
ושתו כיין מסכתי . ועזבו מלן דיכיון חודנים ועזבו מלן דיתער לכיס . תא וחיכין
דרי בתרעי דיתון דיתבנסי לוריותא מכיכייהו . וחכימי לכא יתכנסון לאתרייהו
(סם לאדרא קדישא) ולא יסתכא מלן דסגיר ופתח . ווי להסוא דרא . וחכין
ולהלאה לא יהא דרא כדרא דא עד דרא דייתי מלכא משיחא . ומכדעא ותער
כעלמא דכתיב כי כלם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם . תא חזי כתיב וכהר ונבא
מערן ותכיכן מם סמיס דסהוא כהר הא לוקימכא ווכל סמיס . דכתיב ועל ווכל
ובלאם ערמיו . ובספרא דדרב המנוכא סכא קיים סמיס דמתמן נפקין חייס לעלמא
וחיכון לקרון חיי מלכא והא לוקימכא דסהוא לילכא רבא ותקיפא דמזון לכלא כיס
לקרי עץ חיים לילכא דכטא סרסוי כחיכון חיים וכלא הוא ספיר . ותלכא סהוא סדר בפשוטה
כהר לפיק כחלין עמיקין במגא רבות לאתקלא נבתא ולרוחא לילכין וכטיעין דכתיב
ישכעו עבי ירוזו לבכון תהר כטא . וחיכון כחלין כנדין ולתמהכן ומתכבדין כתרין
קיימין סמכין וחיכון תרי קרייכין להו וכין ובועז ושפיר . ומתמן נפקין כל לוכון
כחלין וסרייון לון כחד דרגא לקרי נדיק דכתיב ונדיק יסוד עולם . וכלהו לחלין
ומתכבדין להסוא לתר לקרי יה והוא ימא דחכמתא . הדר כל הכחלים הולכים ש
היס וגו' . ולי תימא דסיא מטו לאתר דא ופסקין ולא תייכין לכתר כתיב ש מקיס
סהכחלים הולכים סם סס סכים ללכת . כגין דהסוא כהרא לא פסיק לעלמין . סס
סכיס . לאן לאתר סכיס לחיכון תרין קיימין כגא והוד . ללכת כהלי נדיק לחכחא
כרכתן ומידו והיכו רזא דתכיכן לוייתן זה יגרת לשחק בו . ועל דא כלם תלוך ישברון
לתת לחכלס כעתו . מלן עתו . דא עתו דנדיק דא מטרוניתא דלקרי עתו
נדיק ובגין כך כלהו מחכתן להאי עתו . כלהו דלתתזן מלתר דא לתתזן .
ורזא דא לוק מכא עיכי כל תלוך ישברו וגו' כתיב דלוקימכא . תא כמעתא דלאי כל
מבסס לעתו ומתהכרא עמיס כלהו עלמין כחדו כלהו עלמין כברכתן כדין עלמא
לעתיד כעלמא ותתקי . וכד גרמין חייבי עלמא דתמן לא לעתכחו בברכתן דחיכון
כלי ונקא הלי עת מסטרא לחרא . כדין דיכון מתערין כעלמא ועלמא לא לעתכח
וכך כעין כני עלמא לתתברכא לא יכלין לגלא על ידא דכסכא כגין דיתער כתרא
דיליס ויתברך מטרוניתא ויסתכחו ברכתן בכלהו עלמין . תלכא כסהוא מעתא
דכעא מסם קמי קדם מלם דא תמר ליס הי כני עלמא יתובן קמך על ידי דמלן
מתברכתן . לא קדם ולי לת לומר . דכר לא לסרן לחיך דסא כיליס מסירתן ברכתן
לעולם ותתי . ו אמר ר' אבא מסם דכר לא לסרן לחיך ולא יכא כלל עת ש הקדש
וגו' . תא לכא זמכין חית קמי קדם לאסתכחא רשון ולאסתכחא ברכתן ולמתכע
כעתי . ולזמכין דרשון לא לסתכחו וברכתן לא מזדמכן ודיכין קדיין מתערין כעלמא
וזמכין דדיכא תלי . תא זמכין חוק כעתא דרגא וא לסתכא . וזמכין חית כעתא דדיכא
לסתכא . וזמכין חית כורחי דרשוא ותלוא . זמכין חית כעתא דדיכא לסתכא

לעתיד נהו. ומכין לית בירתי דדיכין לעתכמו ותליין על כלף · ומכין לית כעכי
דרעון מעתכמן ומכין לית כעכי דדיכין מעתכמן כעלמ׳ · ומכין לית כיומי דרשוע
כעלמא דין ועלמא דאתי לעתכמו · ומכין לית כיומי דדיכין תליין ומעתכמן · ואפי׳
כזעתי · וגו׳ כתיב ועת לכל חפץ וגו׳ · וכתיב ואמי תפלתי לך וגו׳ · וכתיב דרשו יי׳
כהמצאו · וכתיב למה יי׳ תעמד כרחוק תעליס לעתות כצרה · וכתיב מרחוק יי׳ נראה
לי · ומכין דאיסו קרוב דכתיב קרוב יי׳ לכל קוראיו · כגב ואל יבא ככל עת ש הקדם
וגו׳ · ר״ם אמר הא לוקימנא מלה כעתו והכי הוא ודאי · ומכא אתא קלא לאזדרא
לאסרן דלא יעיל כהיכלא חוכא דמא׳ כמו דמא הוא ידיעא כגב לא יעיל לאסרן
את לאזדרא לנבי מלכא · ה״ל ואל יבא ככל עת אל הקדם · כלומר לעב ד׳ חמי עידן
דאתמסר כידא לאב לאתכנעא עלמא ויתמסר כידוי לא ח״ו כיס לקרכ׳ליס לקדמא
דאל יבא ומאי הוא וכגיכי כך (ס״א לקרבא ליס לקכ״ס דמא אלי את ידיע כגין כך) ש
יבא ככל עת ש הקדם · ואי כעי למכדע כמה יעול · כוזת כוזת יבא לאסרן ש הקדם ·
דאלי היא את דאחידת כמאי כהלי דרמיאל כמאן יעול אל הקדם אבל ואל יבא
ככל עת · תאנא אר׳ יוסי כתיב את הכל עשה יפה כעתו אלי מלה לוקמס כוזיא
כעת · עשה יפה כעתו דא כדא ולא יתעריכון לאתכיכא את כל עשה יפה כעתו והכי הוא ודאי את הכל
ודאי · עשה יפה כעתו דא כדא ולא יתעריכון לאתכיכא את כל עשה יפה כעתו ומאי ולא כאחרא
כגיכי כך לזסרותא לאסרן ואל יבא ככל עת אל הקדם לאב כמה יעול כזוזת כמה
דאוקימנא דכתיב כזוזת יבא לאסרן ש הקדם · ר׳ שמעון אומר יתיב קמי מלכא
אל כתיב כככיסתא דקרח ועדתו מתוך הקהל · מלי ועכדו שלש כמה דכתי׳ ושלשתי
את סכפם סניא מקרב עמם · הא״ם אלי לימון כי לאסרן אלא כתיב כהו לאיכל כאיכון
דכניסתא דקרח דכתי׳ כהו ועכדו מתוך הקהל · וכתיב הן נועצו לבדנו כלנו לאכדנו
לאכללא לימון דאקריכו קטרת כוסמין מאתן וחמסין דאתאכידו · ודאי ואלין לא
אתאכידו · אל כתיב ואל יבא ככל עת אל הקדם · וכתיב כזוזת יבא לאסרן
כיון דאמר ואל יבא ככל עת אלמאי לא כתיב כמה זמכא ויעול · אל׳ ר׳ שמעון היס אתמר
ואלא חד הוא וזמכא הוא ודאי כהכי · אלא על מה דאתאכו כהני כעא לאזדרא הכא ואס
אתא׳ אל ואתא הכי סכירנא וכגין לאתייסב מלה כעיכא · תא כל קרככין וכל עלון
כויתא הוא דקכ״ס · אלא לא הוא כייתא כמה דאלי קטרת · דקטורת מעלות אלא וכ״ב
הוו מעלין ליס לגו כגו כלאיסו והא אתמ׳ · וכ״ב לא אתעכדו כל כהי כמה כמאי קרככין
ועלון כמו כקטרת דכל סולאכ׳ דקכ״ס הכא אתקטר ואתקטר יתיר מכלא ואל׳ קרי
קטר׳ והא אתמ׳ אמן וקטר׳ יסמיא לכ׳ ר״ם פתח ודרש לריח סמיכך טוכיס וגו׳ אלי קרא
לסתכלכ׳ כיס והכי הוא · לריח · מאי ריח · ריח דקטר׳ דאיהי דקיק ומעליא ופכיותא
אלא · וכד סליק אלין ריחא לאתקטר׳ כהוא מסא רכו לכאלי מכועא אתערו לב כדא
ואתקטרו כחד׳ וכדין אמרין מסיאין טכאין לאכאר׳ כלא לריח סמיכך טוכי׳ · וכדין אתרך
מסא מדרג׳ לדרג׳ כאיכון דרגין דאקרון סמא קדיס׳ הס״ד סמן תורק סמך ש׳ עלמות
סיר וכלא חד · וכספר דרכ סמכוס סכא כתי׳ אלי עלמו׳ כלא ואתן תרף לכיתס וחק
לעלמו׳ אלי עלמו׳ כמ׳ דאוקימ׳ עלמו׳ עולמו׳ ממש לא ש׳ עלמו׳ אלא עלמו׳ כלא על עלמו׳
אלכוך · אלי עלמו׳ כמ׳ דאוקימ׳ עלמו׳ עולמו׳ ממש לא ש׳ עלמו׳ אלא עלמו׳ כלא על עלמו׳
מסא מדרג׳ לדרג׳ כאיכון דרגין דאקרון סמא קדיס׳ הס״ד סמן תורק סמך ש׳ עלמות

לנערותיס

לפערותיהם. פעירותיהם סני עלמו לסכוך לכרכ סמך ולזמל קמך ומתמן למתכמן כרכך
ככלהו תתלי ומתברכו עלהי ותתהי. ליל סב עלמו לסכוך ספיר הוה מלן דלמ עלמו
לסכוך דסלם כמלם דל מלריסון דדיוכי לתכסמן. וכנין דסלי קטר לתקטר כמסחק
דלשולם יתיר. לתחסב קמיס דקלם מכל קרבכי ועלונן. לאמר כי ילחכ כקטרת וחכת
כמסחק. מסככי לחדיך כרוסם וגו'. כרוסם כלם על כן עלמות לסכוך. לכל וכל
לכלוסין דסלם כלסו כי לחידן ועל דל מסככי דסלם כי תלוין. סכיולי סמלך חדריו
וסם ויעול לו מלכל כלדרוי כנילם וכסמסם כך לכל וכלהו לכלוסין. תלכל כלסו
לכלוסין כסעתל דכנסת ישראל מדלת ומתברכל כלסו מדלן ודיבל לל סריל כדין
כעלמל. ועל דל כתיב ישמחו סשמים ותגל סלרן. כי כעבן לרלס על הכפרת. לר'
יסודם זכלין ליסון כדיקיל דקלם כעו כיקריסון. ותניכל מלך כשר ודם לו כר סם
דכיב על סוסיל דילוס כר קטלל סוה קלם לרכיב שיסו על דילים דכתיב ויעל שיהו
כשערם סשמים וגו'. סכל לתי כתיב ולל ומות כי כעבן לרלס על הכפרת. וקלם
עילים למשם כיס. ההר ויכל משם כתוך הענן. כתוך הענן משם. כי כעבן לרלס
על הכפרת ההר וכרל יי על כל מכון הר ציון ועל מקרליס ענן יומם ועשן. וכתיב
כי ענן יי על המשכן יומם. ותלכל ההי דכתי וירד יי בענן. כענן לרלס על הכפרת
תלכל לתר דהוו סרלן ליסון כרוכי כמס דלוקימל כרוכים על לת ויתכין. ותלכל
ג' זמכין כיומל לתרלים נסל כגדפייהו כעתל דלתנלי עלייהו קדושל דמלכל לקיון
מגרמייהו סלקין נדפייהו ופרסין לון ומפיין על כפורתל. לכתר קמיסין גדפייהו
ונלחזין כנדפייהו (פ"ל וכמסון לין בניסיהו) כדל והיו הכרוכים פורסי כנפים למעלה
פורסי גל פרוסי. סוככים ועל סכוכים דסל כלת (פ"ל כוחל) הוו קיימי ומדלן
כסכיכתל. לי לכל מה כעל סכל כרכעבן לרלס על הכפרת. וכתיב כזאת יבל
לסרן. וסל כסכל לל מסי לסכיכתל כסעתל דסוה עלל. לעל עבכל סוה כחות וכל
סוה כחות מעל על סלי כפרת ומתעריו נדפייהו דכרוכין ולקבי להו ולמרי סירתל
ומה סירתל למרי כי גדול יי ומהלל מאד ונורל הוא על כל אלהים. סלי כל סלקי
נדפייהו. כסעתל דע"ס יון להו למרי כי כל אלהי העמים לילים ויי שמים עשה. כל
מקיון על כפורתל למרי לפני יי כי בא לשפוט את הארץ. ישפוט תבל בנדק ידין
לאומים כמישרים. וקלסון סוס שמע כסכל כמקדשל כדין סוי קטרת כלתריס
ולתכוון כמה דלתכוון בנין דיתברך כלל וקלסון דנדסי כרוכייס סלקין וכחתין ומרי
סירתל מתפיין לכפורתל וסלקי להו ללל סוככים. סוככים דיוקל. ומל דקלסון
לסתמם. כלל ושמעת את קול וגו'. תמ"ר יוסי ודין לאומים כמישרי. מסו כמישרים
כלל מישרים לסכוך. לתכללל תרין כרוכין דכר ונוקבל מישרים ודלי. ועל דל ידין
לאומים כמישרים. וכתיב ושמעת את קול מדבר אליו. מכין שבי הכרוכים וילכר
אלהו. ר' יצחק תמר מכלן לולימבל דכבל לתר דלל לסתכת דכר ונוקבל לאת
כדלי למחמי לפי סכוכתל ללל סכו ושכו ושרים את פניך. ותניכן כתיב נדיק ויסר קול
ידין לאומים כמישרים. וכניכו כך ופניהם לוס אל אחיו ואל נוקבתל:

תניא אמר ר' יוסי זמנין חדא סוס נריכא עלמא למטרח לתרי לקיטי דרב
ר' יוסי ור' חזקיה ומלכיהו דסוס לזיל למחמי לר'
שמעון בן יוחי כיון דחמוהו אמרו מה טוב ומה נעים שבת
לחים נס יחד. מאי שבת לחים נס יחד. כלל ופרט הוא שלחמו כעסתא דהוו
אחד כחד מעניחין לכפין כתכין כתיב מה טוב ומה נעים. וכל מסדר דכורא
לכפין מן נוקבא ווי לעלמא. כנוקבא דלא כתיב ויהי כספה כלא מספא. כלא מספא
כתיב ודלתי. וכתיב נדק ומספא תכון כספך דלא לזיל דלא לדא. וכל מזספא
מתרחק מנדק ווי לעלמא כדין כתיב ויהי כספה כלא מספא. והספתא תחיכא דלתתון
לתתיתון על דדכורא לא סריך כנוקבא. אמר לי לדא לתתיתא נכאי תיכו דסלי ומא
דסתכלנא דיתדר כלא למסרי לכפין כתכין. ואי לאוריתא לתתיתא סרו נכאי.
אמרו ליה לכלא קא לתיכא לנבי דמר. ואתמיה אר מכן לכסרא לאחכא מאר מכריחא
ואכן כתיב לקמיה דמר. עד דהוו אזלי פתא ואמר אחורא אחי וכאוה לכי וכאוה כנות ירושלם
וגו'. אמרה כנסת ישראל קמי קב"ה אחורא אחי כגלותא וכאוה לכי כפקודי אוריתא
לישראל כגלותא לא אפקי לן. כאהלי קדר לשכון כני קטורא (פס שיריא)
דלתקדרו לנפייסו תדירא ועם כל דלא כירושת עלמא כסהוא חוזו אמיא למדכי
דלכתיב כוטה אמיא כירושה. לכל תרחוקו אחי מאחרת. מיד אחי מאחרת כנין
אמזפתני אמאם דלא לאסתכלי אמאם לאסהרא לי כדקא יאות. ישראל מה לישון
אמרין כני אמי כאמרו בי. מאן לאכון כני אמי אלין דכרכין מאכן תריסין על אחר
עאין. דלא כני אמי אמאם כלא אסלוך אמאמים ארץ וגו'. וכל אסלוך אמאמים ארץ
אמיכו כוטרה אח אכרמים. מיד כנין דכרמי אלילא כטרתי. ואתיכן כני אמי ודאי
אסתכלו אלי כלומר כל לתעלדי ארץ מזמים כמה דלוקימכא דכתיב ואתנכ לחותו
מרחוק וכאה אתא ודאי אכא נס טוב ומה כשי שבת לחים נס יחד ואלו לוקימכנס יחד
כלל ולא נס אחת. שבת לחים כללי. כיון דכתיב נס לאכללא כל לישון דלעילא דכל
מולטנותא כסהוא אתר לשתכח. דלא אכא מה טוב ומה נעים וגו'. אלין לישון
אכרויא כשעתא דלישון ישבין כאחד ולא מתפרסן דא מן דא. בקדמיתא לתתזון
גוכרי מניחי קרבא דכשו לקטלא דא לדא. לבתר כרחימותא לאחוה. קב"ה מה
לומר אכא מה טוב ומה נעים שבת לחים נס יחד. נס לאכללא שמהון שכיכתא. ולא
עוד אלא דקב"ה אנית למלוליהו וכוחא ליה ואחדי כהו. ההיא לזמנא דכתיב ורחץ ה' אח
כל רעהו ויקבץ ה' ויפמא ויכתב כספר זכרון לפניו וגו'. ואתון אכרויא דסכוא כמה
דהוותון כקדמיתא מקדמת דנא. אכלין ואהלאה לא תתפרסון דא מן דא עד
דקב"ה אדי עמכון ויקרי עליכו סלם ויסתכא כניכון עלמא כעלמא. ההיא למען
אחי ורעי אדכרה נא עלוה כך. אזלו. עד דהוו אזלי מטו לכי ר' פנחס כן יאיר. כפק
ר' פנחס וכעקים למר זכיכא לכעקא אכיכא זכאה חולקי לתקין להו טיקלי לעכמי
קטטורי דקילטא. אמר ר' שמעון אוריתא לא כעי אכי אעבר לזון ויתיבו. אמר ר'
פנחס עד לא כיכול כשמע מפומיה דאוריתא אלא דאם ר"ם כל אלו כלתגלגול אינון
קיימו נברא אלא דאול משלא ואתא למימר לן. לא דאול משלא דאם קב"ה אסתכם

ביה · לה למיל מתתה כהריה דלה דחיל מכבי עבה · אמר רש לר׳ אלעזר כריה
אלעזר קום בקיומך ואימא מלה חדתה לגבי דר׳ פנחס ומאיר הכהניה · קם ר׳ אלעזר
פתח ואמר ודבר יי׳ אל משה אחרי מות שני בני אהרן וגו׳ · הני קרא אית להסתכלה
ביה דאתחזי דיתיהיב ליכו · דהא כתיב בתריה ויאמר יי׳ אל משה דבר אל אהרן
אחיך · מכאן סיורתא דפרשתא הני קרא דלעילא מאי הוה דכתיב ודבר יי׳ אל משה
מאי הוה דאמר ליה · ולכתר ויאמר יי׳ אל משה · אלא כשעתא דקכיש יהב קטרת
בומסין לאהרן כעא אלא דעתא ביה כחויוי כר כם אחרן · אם כבין דאהרן אסני
עלמא כשלמא · אל׳ קכיש לית כשי לאסגאה עלמא על ידך יסני עלמא לעילא
הך קטרת בומסין והא מסור בידך מכאן ולהלאה · וכחייך לה ועתה ביה כר כם
אחרן · כיב ואכיהוי לקדימו כחוי דאכוהן לקרכה מה אלא אסתמר להו ומלא
דל גרים להון דשוי ביה · ותאכא משה הוה מהרר מאן גרם לון טעותא דל והוה
עציב · מה כתיב ודבר יי׳ אל משה אחרי מות שני בני אהרן ומה אמר ליה בקרכתם
לפני יי׳ ויומותו בהקריבם לה כתיב הלא בקרכתם · אל׳ קכיש למשה דל גרמא להו
דדחקו עשתא כחוי לכוהן וטשו כם וסייכו דכתיב אשר לה נוה לותם · לותם לה
נוה אכל לאהרן נוה · ומה תרין כני אהרן על דדחקו עשתא כחוי לכוהן גרמו
לגרמייהו כל כך · אכא לגבי אכא ור׳ פנחס ומאיר מכרייהו על אחת כמה וכמה · אתא
רבי פנחס נפקיה ונרכיה · רבי שמעון פתח ואמר שכח משתו שלשלאת
שני גבורי שביב לה וגו׳ · שכח משתו שלשלאת · מאי משתו דל כורסי יקרא דמלכא
דכתיב כיה כשתו כה לכ כשלש · שלשלאת מלכא די שלטין כלא דיליה הוא · שניש שור ראשון
גבורים שביב לה דאתאחדן כשתריש מדינא קשיא שתין שולמי דנורא (שם שתין
מוייכין וויכי קשיין) דהוה כער לאתלבם כהו · ממיכים שכיא דאכרא תקיפא · משמשים
נומרי דנורא תקיפא דאתאחדא כגליפוי (שם בקליפוי) כשכעין חלף להטי נורא
דאכלא ואיכון שתין מזייכי זייכי קשיין מאיכון נכורן תקיפן דשיש נבורא עלאא
דקכיש שלש מגבורי ישראל · ואתא כשאי ערשא מה כתיב כה ותקס כעוד לילה
כל יבקע מסטרא דימיכא (שם מטר דיכא) ותתן טרף לביתה · מאי טרף כלש
וטרף ואין מביל · דשלש כלה לאחזי הרב מלאכי מלאכה זמיכין ככל אתר למשבד דיכא
ואקרון מאכי דיכבא וילגא · ליום מרכו על ירכו כלש חגור חרבך על ירך גבור ·
מפחד בלילות הם תוקעים מפחדם דגיהנם וכו׳ · לכל מפחד בלילות כלומר כל דא
מאן אתר כטלין מפחד · מההוא אתר דאקרי פחד · כדש ופחד ופחד היה לי ·
ויצא יעקב כפחד אבינו ופחק · בלילות כזמנין דאינון מתפקדין למשבד דיכא
ואתא כתיב זממ סדם ותקחהו · דשלש וכל אינש דשדים יפחקו מש ועל דא כתיב
זה היום נדול ונראה ידי וגו׳ · מש מלניות יפלכון וגו׳ · כדש היתה כלניות מוחר מחרחק
תביאו לחמם · ממרחק ודאי · מרוחק דמיחת ומעולא דרישא · תביאו לחמם על ידא
דדיוקן כל מזלוונן כחד כדין חדו ככלא דשלש לגייתן זש יצרת לפחק בו · תלכא שלש
ואמם מאם מאי תרוסין מאי דשולטנותא לאתאחדן מסאי סטרא דאיכון נבריו ·

ומע רבה לקרבע וויין דף לזיל לסטרא דף ודף לזיל לסטרא דף · וכן כלהו קרבע

מוזו דהכפין לתתחוין כהו וכד לתכלילן בהדי כתיב ודמות פניהם פני אדם פניהם

דכלה לקי רברבי ולקי זוטרי כלילן כחד לעילה תרי סלקין ושלטין ותרין מגדופין

כוליהו · חלף טורין סלקין ועלין (פ"ם עלין טמירין עלין וסלקין) ככל ומע מסקין

דסהוה ומע לכתר לתעקרו מכח וסלקין לימא לחרין לית מוסכנא לעיכון דלתתחדן

בטערה · תרין כוין נקין כל ימא דלקרון מלעלי לרעא ודף סוף רזא דספרה

דכתיב ויסלח יהוסע בן נון מלסטוס סכיס לכסיס מרגלים חרם לימר

ועלין יקין מתחות סטרא לכרסא תרין כוות כתחות רגלה (פ"ם ועלין יקין מסטרא

דף כך הף תרין כוא נתחותיה) ועל דף כתיב וירלו כני הלדים לת כמות סהדם

ועלין מתחדן כטרפי (פ"ם כטיפרי) דסהוה ערם ודף הוה דתכיכן דכתיב לא

תבלכם סתיב כמים זוממות על המלך · לא תבלכם ולא מקדמת דנא וכזמנא דיסרא

לתתא סהדרון קדל מכתר קדם מה כתיב עתי כוגסיו משלל וכמים מצלו כו ודאי·

כידע סמלכא סבשין עכפין דמגדלין כין כוכי ימא כלהו סומקי כוורדא ועילא מכהון

עכפא חד סומקא ויתיר דסליק וכחיב ולכלהו לתתפיין כסטרא מלרי לניסכא כוסא

כך כמית הוויה לתעכיד מקפן על טורין מדלגא על טכרי עד דיסכח טרפא לחיוד

כטופרי ויוכול · כדין סכיך ולתתזר ליסכים לטב · וכלין לעיכון ישראל דמזמכין ליס

טרפים להדר לתתריס (פ"ם לכתריס) עיול כנוקבא דתהומא רבא כד סלקין מלרי

דרחמין וסייפין דלית לן הוסכנא סומרכויסו דלעיכון סתין עלין דסומרכים דהלו

ערסא מלף ולכא רבא רכוין קיימין בכל סטרין דהלו ערסא לעילא ותכים לתעכן

כלהו מקמים (פ"ם ותכים לתעכן ליס פלגין כלהו קמים)עיקומון מתחות כלהו כמה

אלף ורבכן דלית לן הוסכנא וכחתין ושלטין כעלמא עד דתקעי מלרי סופר׳ ומתכנפי

וסכי כזומא דטופרי לחיוך דף ערס כלילן דף ערס רגלוסי לחיוך כלרכע סטרי

עלמא כלה עלין ככללה דהסתכח לעילא ושתכח לתתא כזמים ממעל ועל הארץ

מתחת ועל דף כתי׳ הכא · מלי סכים כגין דזמיכ׳ לכלה לעילא ותתא ורזומא הלו ערסא

מכלה לל׳ לתקרי רכוכא דכלה רסימא כין חיולסא · כגוכי כך כסכח כעא לכוכא מלי

לעילא ליחדא סמא קדישא מלתר דכעא ליחדא · ועל דף תיכון כתיב כזאת יכא

מסרן על הקדש · כהלי כעי לקרכא קדוסא לתריס · מסלו לתר כעי כר כם לדעלה

מקמי קד״ם · ועל דף כתיב לו מכמו יסכילו זאת מיד ויכינו לאחריתם · כלומר לו

יסתכלון ככי כמא כיך ליחיד׳ זאת כין חיולסא ויכיך לתתכו קמיה כל ליונין ככי חיולין

ולחידן כתולכא לאתפרע מן מייכיא מיד ויכינו לאחריתם ויסתמרון עובדיסון ולא

יהוכון קמי מלכא קדישא : תו אר״ם כל כר כם דזכי למילף תוריתא וכטיר לס · הלו

זאת נטיר ליס לכר כם וגזר עמיס קיומ על קיומ דילים דלא ותעברו מכיס ומן כניסי ומן

כני כניסי לעלמי סהד ולהי זאת כריתי לות ג׳ ותבי למיכל עד דלא כל אר״ם לאכרויה

כל חד וחד ליחא מלס מדתת דלוריתא על פתורא לקמים דרבי סבחם :

פתח רבי מזקיה ואמר · יי׳ אלהים כתן לי לשון למודים לדעת לעות את יעף דבר

וגו׳ · זכאין לעיכון ומרע דקודסא כריך הוא לתרשי כסו מכלא ולר עתין ויסיב

לה חולק עמה קדושת וכמה לחזילו ישראל כעמה קדושת כנין דזכו בתורתה . דכל
מלן דזכי בתורתה זכי כיה בקב׳ה . ותניכן קמיה דמר מלי קדם עלומתה דכלה
דלקרי מכמה עלה ומלי לתר כפקין מכושין וכמלין לכל עבר עד דמטו להלי ולת
ומלתר דל תעבר רוח קדושת . והלי ולת כל מתברכה לקרי קדם ולקרי מכמה
וקרלן ליה רוח הקדם כלומר רוח מסטוח קדם דלעילה וכל נפקין ומתערין מכה רזו
תורתה כדין לתקרי לפון הקדם . וכמעתה דכנוד ההוח רכות קדושת לחיכון תרי
קיומין דלקרין בכתלי לתכנם תמן . וכל כפיק מתמן בההוח דרגה דלקרי יסוד להחוח
מכמה ועירה . כדין לתקרי לפון למודים וכפיק לתתערה לחיכון קדישי עליונים .
כדין כתיב וי׳ לילדים כתן לי לפון למודים . ולמה לדעת לעות את יעף דבר . ו קב״ה
ויכוב הלי לבוטיב׳קדושת ר״ם ועוד דסליק ליה לעילה לעילה כנין כך כל מלוי כלתגליית
לתמרו ולה לתכסיין . עליה כתיב כה אל לדבר כו ומרחה ולה כחידות . פתח
רבי יוכת ואמר וי׳ כתן מכמה לסלמה כלמר דבר לו ויסי סלום כין מירב וכין סלמה
וגו׳ : וי׳ כתן מכמה לסלמה דל הוח דתניכן כיומוי דסלמה מלכה קיומה סיברה
כלסלמותה . כלמר דבר לו כמה דלת אמר מכמה ומלע נתון לך . ויסי סלום כין
מירב וכין סלמה וכי מה כין הלי להלי . אלה הכי תניכן וי׳ כתן מכמה לסלמה ומלי
מכמה כמלי לוקים לה אמר ר׳ יוכי לוקים לה כהלי בקדמותה דסלמה עבד דכתיב
לחירם מסטוח דרבע דהוח אמר מושב אלדים ומכתי וגו׳ דתכוח מירם מלך צור עבד
גרמיס אלוד . כתיב דסלמה לתת עבד ליה כחכמתיך דכתיב מסטוח עיטך ולודי ליה
לסלמה וכנין כך ויסי סלום כין מירם וכין סלמה . ותניכן אמר ר׳ יצחק אמר ר׳ יהודה
דסדר ליה קד סודלה וכחית ליה מכעם מדורין דניהכם ומלקיה ומדר ליה פתקין ככל
יומם ויומם כודיה עד דלסדר ולודי ליה לסלמה . ותניכן סלמה ירית לה לסברה ככל
סטרוי וכלב ככלה סליה כחכמתיה . ור׳ סמעון כן יוחלי סליה כדרים על כל ככי עלמה
כל לילכן דסלקין כדרגין לה סלקין אלה לסלמה עמיה (פ״ה לי לה סלמין עמיה) .
פתח ר׳ יוסי ואמר יוכתי כחגוי הסלע כסתר המדרגה וגו׳ יוכתי דלכי ללה סכקת
כן זוגה לעלמין . כך כי לה סכקת לקודסה כריך הוה לעלמין . כחגוי הסלע .
אלין תלת דלה מזתכחי ככויחה כעלמה דין . כסתר המדרגה . אלין תלת סכנועין
דכסון מסידין דמלי קב״ה . דסכוכתה לה לעדי מכויהו לעלמין . כדין קודסה כריך הוה
מתבע כניהם דכי ולילר ברלוכי לת מרליך ססמיעכי לת קולך כי קולך ערב ודלית
קלה מסתמא לעילה אלה קלה דלילון דמתעסקי כלורלתה . ותלכה כל לילכן דמתעסקי
כלורלתה דילקניסון לתתקק לעילה קמי קב״ה וקב״ה מסתעשע כהו כל יומם ומסתכל
כהו והסוח קלה דסכח סליק וכקע כל לילכן דקיעין עד דסליק קמי קב״ה . כדין כתיב
כי קולך ערב ומרלך כלוה והסתה קב״ה דיוקנה דל׳ סמשון לעילה לעילה . וקליה
לעילה סלקה ומתעטרה ככתרה קדושת עד דקודסה כריך הוה מתעטר כיה ככלהו
עלמין . ומסתכח כיה . עליה כתיב ויאמר לי עבדי לתה ישראל לסער כך לתפלר :
פתח רבי חייה ואמר מה סהיה ככר סוף נקרע סוף ולסער להיות וגו׳ . מה סהיה
ככר סיינו דתניכן עד לה כרע קב״ה הלי עלמ׳ הוה כלרי עלמין ואחריב לון עד
דקב״ה

דקב"ה עליך כרעותיה למהוי חיי עלמא ולמלוך בלהודת' כדין לתתקן סוף כתקונך
לתתעטר בעטרוי וכרך חיי עלמא וכל מאי דלהם בהאי עלמא הא הוה קמיה וסף
עליך מקמיה ולתתקן קמיה · ותלכה כל לילין דחיי עלמא דלתתכתו כלל דרך ודרך
עד דלא ייתון לעלמא סף סוף קיומי קמיה בדוקניהון · ובכי תלכה לפולו כל לילין
נסתתין דכבו כמף עד לא יתתון לעלמא כלהו בלילין קמיה כרקיעא דסנוף דיוקנא
מתם דלילין כחאי עלמא · וכל מה דלילין כחאי עלמא כלא ידעו עד לא ייתון לעלמא ·
ותכיכא חאי כלילין זכאי קשוט · וכל לילין דלא מזדכחין וכלין כחאי עלמא לחני תמן
מתרחקין מקמי קודסא כריך סוף ושלחין בנוקבא דתהומא רבא ודחקין סעתא ונחתין
לעלמא · ובסיל כסתתא דלהון סף לולפכא כמה דלילין קמי קדל כחאי עלמא כך הוו
עד לא ייתון לעלמא ובסוף חולקא קדישא דיקב לון רמין ליה ולא לין ונחתין ולחתלכין
בסוף נוקבא דתהומא רבא ובטיל חולקהון מתמן ודחקין סעתא ונחתי לעלמא חי
זכי לכתר ותכו כתיובתא קמי מלריס סוף בטיל סוף חולקא דילים ממם הה מם
סיס כבר בקרא סמו ואסר להיות וגו' תא חזי כמי אסרן לא לתתכתו ביסרא כוותיהא
בר מסם ואסרן ולילין לקרון לילי כמי יסרא"ל · ועל דטעו קמי מלכא קדישא מיתו ·
וכי קב"ה כעא לאובדא לון וסף תכיכן כרזא דמתניתין דקב"ה עכד חכד כללא ולפילו
ברשיעי עלמא לא כעי לאובדא לון והכי זכאי קשוט כד דלילין לתתכידו מעלמ' זכות'
דילהון לאן סוף · זכות' דלכוסון לאן סוף · זכות' דמסם הכי נמי · ולילין היך לתתכידו
אלא הכי לולפכא מכוכיכא קדישא דקב"ה סם על יקרא דילהון ולתיקד גרמיהון לגו ·
וכמתתהון לא לתתכידו וסף לוקימכא · והא עד לא מיתו כמי אסרן כתיב ולאעור כן
אסרן בקא לו וגו' לקרי סמיס דכתם דסוס זמין לתתקע עקימא סב"ד ואסר להיו ככר
סיס ותלכה כלהו זכאי קשוט עד לא ייתון לעלמא כלהו לתתקנו לעילא ולקרון כסמסן
ור' סמעון כן יוחאי מן יומא דכרך קב"ה עלמא סוף לזדמן קמי קב"ה ולתתכא עמיס
וזכאה חולקיס לעילא ותתא עליס כתי' וסמח לכיך ולמך · לכיך דא קב"ה ולמך דא כ' ·

פתח ר' לכא ולמר עד סמלך כמסכו כרדי ריוסו · חיי קרא לוקמוס מכרויא
כשעתא דקב"ה לסתכא ולמין כטורא דסיכי למיהב תוריתא ליסרא"ל כרדי
כתן ריוסו יסרא"ל יהכו וסליקו ריוסו טב דקליס ולנין עלייהו לדרי דרין ולמרו כל לסר
דכר ו' נעס' וכסמע · דכר לסר עד סמלך כמסכו כשוד דסליק מסס לקבלא תוריתא
מקב"ה ולתתקן כתרי לוסי לככין יסרא"ל סכקי סהוא ריוסו טב דסוס לתתעטר עלייהו
ולמרו לסגל חלה לליך יסרא"ל · סשתא היי קרא כרזא דחכמתא הוא · תא חזי כתיב
וכסר יוכף מעדן להסקות את הנן חיי כסרא לתסטט כשטרוי כשעתא דמודוענו עמי
כזונא סליס חיי עדן וונא כסהוא כתיב דלא לתידע לעילא ותתא כ"ה כתיב לא
ידעו עיט ולסתכאו כרשעתא דלא מתפרסן תדירא הד מחד · כדין נפקין מכוערין
ובחלין ומעטרי לכן קדישא ככל לילין כתרין כדין כתיב כעטרא מעטרא לו לאמו ·
וכסיס מעתא וריוסיהון כן לחסכתא דלכוניו ולחיים כדין הוא לתתעטא כהאי עבונא
ותתכוקא · ותלכה כשעתא דמלכא עלאה כתכוקי מלכין יתיב כעטרוי כדין כתיב
עד שמלך כמכבו כרדי כתן ריוסו דל יסוד דלפיק כרכאן לזדוונא מלכא קדישא

כמטרוניתא

כמטרונות בהיכלי דרגין וכדין לתתיסכון כרכין כולהו עלמין ונפקין ומתברכן עלאין ותתאין והשתא הא כוכבא קדישא מתעטרא בעטרוי והוא ומברייתיה סליקו תשבחן מתתא לעילא והוא מתעטרא. השתא אית לאפקא ברכאן לכולהו מברייתא מעילא ותתא בהאי דרגא קדישא ור׳ אלעזר ברישׁ לימא מלין משלין דלוליף מלכוא׳ פתח רבי אלעזר ואמר וירח ובכח כאור כסדה וגו׳. ובאספו שמה כל העדרים וגו׳.

הכי קאמי אית לאסתכלא כהו וכרזא דמכמתא לאוכחא דלוליפכא מלכ׳ וכבי לוליפכא. וירח ובכח כאור כסדה. מאן כאור דא היא דכתיב כאור חפרוס ערי כרוס נדיבי העם. ובכח שם שלשם עדרי נאן רובצים עליהם. אלין לאינון נכאי הוד יסוד דאלין לאינון רכיפין עלה וקיימין עלה ואלין לתתאין דברכאן הויה כאור. כי מן שכאר הויה ושקו העדרים דהא מן הוי כאור לתתאין ותתאין ומתברכאן כלהו כחדא. והאכן גדולה על פי הכאר דא הוא דוכא דקיימא עלה מסטרא לאחרא ליקחא לס. ובאספו שמה כל העדרים. אלין לאינון אית כתרי מלכא דמתככבי כלהו מרישא דמלכא ומריקן כה. וכל לתתכרן כלהו לאחרא לקרקא כא כתיב ונגלו את ערות יהודה ומריקן כה. האכן משל פי הכאר מכדדין (פ׳ מנגדלין) להסוא דיכא דקיימא ומעברן ליה מכה. ושקו את הצאן מריקין ברכאן מהסיא כאר לעלאין ותתאין לכתר והסיכו את האכן על פי הכאר למקומה. תא הסוא דיכא לאתרי׳ כגין דאסטריך ליה לכשמא עלמ׳ ולתקכא עלמא. והשתא הא קודשא כריך סוא תריק עלייכו ברכאן ממכוא דכחלא ומכייכו כל בני דרא מתברכין. ואלה תולקיכון בעלמא דין ובעלמא דאתי עלייכו כתיב וכל בניך למודי יי׳ ורב שלום בניך. פתח רבי אלעזר ואמר ושלו מסידים בכבוד יכבון על מסכבותם וגו׳. תא חזי בזמנא דאיהו מכילן לאתקטר קטרא דמסיימתא׳ לאתתקף ברכאן לכלא וכל מהימנותא דקב״ס כתלתא אתריהו ועל הדי כ״ג מכילן לוריתא מתעטרא כמה דלוקימנא מקו ומג״ם וכו׳. וכמה זמנין לוקימנא הדי. ושמא קדישא בסליו מתעטרא. תא חזי כסיפין דעמא דבעא לאתברכא בבני בשמא דמהימנותא׳ דא הוא דכתיב כל הלב שבטי ישראל שכים עשר ושלח היו תליסר לאתתקפ עמהון שכינתא ולאתקיימו ברכאן. וסיימו דכתיב לוים לשבר כברכתי ברך אותם׳ מלי כברכתו דסוסוי דגמא לעילא כברכתו דכל מכילא ומכילא. ואלה׳ כל לינון מכילן סלקין ומתעטרין וכייחין כרישא חדא ואתן מתעטרן ריסא דמלכא. סוסוי דלקבי כדרגא עלאה דסמידות. וסמידין ירתין כל סוסוי דכוד לעילא דכתיב ישלו מסידים בכבוד כסאי עלמא. וכמו על מסכבותם כעלמא דאתי. רוממות אל בגרונם וסידעין לקטרא קטרא דמהימנותא כדקא יאות. וכדין מרכ פיפיות כידם מאן מרכ פיפיות דא הוא מרכ ס׳ מרכא דקב״ס פיפיות לסיטא כתרין דיקין. ולמה. לעשות נקמה בגוים וגו׳. והא רבי פנחס בן יאיר כתיב דמסך רישא עלאה. בגין כך כבוד לעילא ירתון מסידים והוא קטרא עלאה קטרא קדישא קטרא דמהימנותא. וכאה מלקא כעלמא דין וכעלמא דאתי. על הדי אתמר זס הסלחן אתר לפני יי׳. קס רבי פנחס ואמר ליס לרבי אלעזר ולכלהו מברייתא וכריך לון כטל כסה וכריך. פתח ואמר תערוך לפני שלחן כנד צוררי וגו׳. תנו (פ׳ תזו) תמן כל הסוא יומא והוו מברייתא כלהו סלקין

כמלי

כמלי דלאורייתא וחדוותא דר׳ ממעון סום סגי. כטל ר׳ פנחס לר׳ אלעזר ולא מבקיים כל
היום יומא וכל לילית והום חדי עמיה קרא עליה לו תתעצב על ה׳ כל עצמך יתירא
דחולקי עלר דעתי הוא. על דא כתיב לעתי טעם מכבה לו וגו׳. ומיכן כהסות עלמא
לאכרזא עלי זכאה חולקך ר׳ פנחס דאת זכית לכל האי. שלום לך ושלום לעוזריך כי
עזרך ה׳ אלהיך. לאתכיתו למיזל קם ר׳ פנחס ואחיד כיסא כר׳ אלעזר ולא מבקיש למיסך.
חוויף רבי פנחס לר׳ ממעון וכרכיס ולכלהו חבריא. עד דסוו חולי אמר לסו ר׳ ממעון
לאכרזא עת לעשות לה׳. לאתא ר׳ אבא ואשיל כתיב ונתן אהרן על שני השעירים
גורלות וגו׳. הכי עדיכן למס. ואהרן למס ליס למיהב עדכן. ופרשתא דא למס. ושם
חולפכא קמי דמר סדרא דיומא והאי כשינא למנדע. פתח ר׳ ממעון ואמר ויקח
מאתם את שתים עשר שעירים לחטאת וכי מס חמא יוסף למוסב לשמעון שמיס יתיר
מאחיס את שמעון ויאסור אותו לעיניהם. וכי מס חמא יוסף לשמעון ולוי פתיחותא דדיכא חיכון והיה עתה
דאזלכא מאבא לגבייסו דאמי שמעון פתח בקדמיתא כדיכא. הדא סוא דכתי ויאמרו
איש אל אחיו אבל אשמים אנחנו. ושתם לכוונו. לכתר כתיב. ויקחו אבי
בני ועקב שמעון ולוי כלהו כדיכא הוא. טב למיסב דא ולא יתער קסטותא בכלסו
מבטין: ותניכן מאי קא חמא שמעון לאזוונא בלוי ויתיר מכלא. והא דאמרן סום לאוס
ושמיך ליה. אלא שמעון חמא וידע דלוי מסטר דדיכא קא אתי ושמעון מסטרא דדיכא
קשיא ויתיר אתאחד. אמר כתגרב חד כחד ואכן נחריב עלמא. מה עבד קודס בריך
סוא נטל ליה לחולקיה ללוי. אמר מכאן ולהלאה שמעון ליתיב בקופטיר כסדי כלחודוי.
תלכא כסטרא דלוימא תרין גרדיכי סדורין (עם תרסין) אתאחדן כידוי אחלא ואחא
לוקימכא דלוכן משלי אדעא בכל יומא ויומא. ויהיכו רזא דכתי אכים לרשים מרגליס
ואתכא זכאה חולקסון דישראל ויתיר מכל עמין עובדי דקלים כיש לכאים להו ולרחמא
עלויהו ולוכן חולקיס ועדכיס סדא סוא דכתיב כי חלק ה׳ עמו וגו׳. וכתיב
וירכיבהו על כמתי ארץ על כמתי ארץ דיוקא. דסא לוכן אתאחדן לעילא לעילא.
ועל דא קודשא בריך סוא רחימותא דילוס אתדבק כהו. סדא סוא דכתיב להכתיב
אתכם אמר ה׳. וכתיב כי מלכת ה׳ אתכם וגו׳. ומנו רחימותא יתירא
דרחים להו יהב לון יומא חד בשתא לכאים להו ולוכאים להו מכל חוביהון דכתיב כי
כיום הזה וגו׳. ועל דא כיומא דא מתעטרין ישראל ומלטין על כלהו גרדיכין ועל כלהו
טיריכן כגין דיכון וכאין כעלמא דאתי ולא ישתכח כהו חובא. אתא
ונתן אהרן על שני השעירים גורלות. וכתן אהרן כגין דיתכפס מטרוניתא גורל
אחד. גורל לה׳ וגורל אחד לעזאזל. ואת תרין שעירין לוכן אמאי חד לה׳. אלא אמר קלס
ה׳ לישראל ככמס פולחנין ככמס דרגין ככמס כמוסין טכן לא יכיל
לסכי. כלהו עלמא ביכוייסו לא יכיל למיעל בסו כדילטורא. אול ואתא כעלמא תסכא
כפק האי ואסכא לסו לישראל ככמס פולחנין ככמס דרגין ככמס כמוסין טכן לא יכיל
לסכי. כלהו עלמא ביכוייסו לא יכיל למיעל בסו כדילטורא. אול ואתא כעלמא תסכא
כמס מכולי טריקין מזדמנן דלוכן תחות ידיס וממכן לאלאה תרשא על כל לוכן

ובמך

מתקזר. כתיב
תהרן את ידיו
על ראש השעיר החי
והתודה עליו וגו׳. כנגיך כך ובמך תהרן
את ידיו דקב״ה יסתכם על ידיו על ראש
השעיר החי. היינו דיוקא. לתכלית הטוב
דלעילא. והתודה עליו את כל עונות.
כתיב דכתיב והתודה תחת כל חטאת עליהם.
ולוקימנא עליה דתתדכי כר כם ותתעל
עליהם כל הטוב חוכא. לוקי הכי והתודה
עליו כתיב לתורי כהנא כניכיהו דישראל.
עליו. כלומר ויתתרון כלהו עליו. אלא
רבי חנא לוי הכי כתיב ולא יוכלו
עוד את זבחיהם לשעירים. תחר ליה
מחכי הכא דהתם לשעירים הוו קרבין
קרבנא. וכנון כך לא כתי׳ ולא יוכלו עוד
את זבחיהם שעירים אלא לשעירי דהתם
לשעירים הוו עבדי פולחנא ושולטנותא.
והכא וכפר השעיר עליו את כל עונותם
וקרבנא לא תתעבוד אלא לקב״ה. תא
דכניכי קרבנא מתכסמין עלויין ותתרון
ודיבא לא שריא ושלטא עלוייהו דישראל.
תחכא ושלח ביד איש עתי המדברה.
והוו ליה עתי. אלא רזא דמלה הכי הוא.

דעברין על פתגמי אורייתא. והכא ויחל לא סביק דילטורא (בפ׳ פטרא) למלאך כמו
כיסרלא. כד מטא ההיא שעירא לגבי טורא כמה חיזו על חיזו מתכסמין כלהו כיחי.
והכא גרדיפא דנפיק להדר ואמר תסתכיתא דישראל קטיגוריא לתעכיד סניגוריא.
ואף לזה לא כלהודוי הוא אלא ככל אתר דכעיין ישראל לאתדכאה מיכוייהו קב״ה
יסיב לון עיטא לקטרא אחרי דדוכא ולכסמא להו כחיכון קרבנין ועלון דקרבין קמי
קב״ה. וכדין לא יכלין לאכשפא. והכא ויחל יתיר על כלא כמה דמכסמין ישראל לאתעא
לכלא מכסמין לכל חיכון דאית להו דילטורא (בפ׳ פטרא) וכלא קרבנא הוא ופולחנא
דקודשא כריך הוא. תלת כסתיב בעתיה דכתיב ולקח אהרן את שני השעירים וגו׳.
מתערין חיכון בהכא ויחל לעילא ולתתא ולמיפק בעלמא: כיון דכהנא מקרב
חלין לאתעא מתקרבין חיכון לעילא. כדין עדכין סלקין ככלהו כיסרין כהנא יהב עדבין
לאתעא כהנא יהיב עדבין לעילא. כחד דאחד אסתאר כיח בקב״ה לאתעא. הכי נמי
לעילא וחד כפק ושלח כעלמא. וחד דלאתעא לפקין להכא מדברה עלאה וחד כחד

רעיא מהימנא

פקודא דף למעלה כסכא רבא מילכא דכהוא יומא דכפורי ולמעלה
משר לעשזל. רזא דא כלל גנין לאתברזא
מינאי קדישא ולא יתבע מוכיהון קמי מלכא ולא
יקטרג עלייהו דהא ליתי בקיומו ומלטנו בר כל
אתקף רוגזא מלעילא. ובכהוא דרוכא לאתהפך
לרחמי אתער אפוסטמוסא עלייהו ואל לא לאתדחיא
מקמי מלכא. ואף לוקיפכא כנין לאוקמא קן כל
כסר. ואמאי קדישא יהכין ליה כמה לאטרוכא
ליה שעיר. ורזא לא הן עשו אחי אנכי שעיר כמה
דאוקמוה בסטר דקדושה לכר ובוקכא הכי בסטר
מסאבו לכר ובוקכא. אלא אחרי לבלבא אחרא
ליה נדעא ילמך עשרא דרגלך. אלו לכן וואף
עשו למרומי כלבא. אמר ליה ואלהיכם לא
תיגעו כל שלאכתכם לא תעשו. כמה לאטרוכא
עלמא לאלוי. הכי אטרוכא עלמא לאלוי. ושבי
אתער והכם טוב אלך. לא אלהך אחות. ליה
לכטלא ליה מן עלמא. עלמא אטרוכא ליה מעבד
לכמיב כסו וכלכוס עזי כמה לא ידעו עכעם
וגו׳ לא יתכטלון מן עלמא כלא אטרוכא טוב ורע.
וכגוכי כך אית לן בוקמא דא למכמי ליה נדעא
לכלבא אל שיהו גדיר ויהיל מכן דיתעל לבבו
היכלא דמלכא ולית מכן דיתמי בידוי. לבתר

בכל מה דלתתביך בעי כר כם זמין להסוק
מלם . לוית כר כם דכרכתא לתקויס על
ודיס יתיר מלתרת . כגון דסלי זמין
דיתקויס כרכתא על ידיס . ולוית כר כם
דסוך זמין לתתקויס לוטוין על ידיס וככל
מס דיסגח ליתי טוטויות ומלרס וכטיתא
כגון כלעס דלקרי רע עין דסוס זמין ככל
כיס ולא סוס זמין לטכ . ולף על גב דכרך
כרכתיס לא כרכת . ולא לתקוי . וכל סוס
ליום כל מלן דל יס לתקוי . ולמי כ־נעשה
חדש . ועל דא כתי סתס תשון . ככל לתך
דשיכיס סלטת לתלטויות . ת"ח מס כתיב
ויצת לל המזכר פכוי . כגון דותער
מזסוס כטרת ססוס דסלטת תמן ויתי
כדילטוריות עלויסו דישראל . מס כתיב
כסו ככסכי טוב עין הוא יכורך דסוס סוס
זמין כס לי . ואלרי כרכתא כתנחומא
דיליס . ועל דא תכיכן יסטי כר כם לפלוגי
ממקס לרחין ולא יע־ש כבר כם דלית
ליס עשל כיסא . לוף סכא ולא כיד לוס
עתי דסוך זמין לס לי ורמיס להלי . וכסי
סוס דסתמוך כיס חד עיכ יתיר מלתרת
פורתא סטרת דעל עיכא לתתפייס כשרין סנוחין מכחלף ע"כ ולא מסתכל כמיצר .
סלי סוס כר כם דכל זמין לסלי וכדקא חזי ליס ועל דא כתיב כיד לוס עתי . כגוס חלכה
סוס כר כם דכל לתר דמתי כידוי סוס מית ולא סוס כבי כם מקרכין כהדיס . כסורית
סוס כר כם דכל לתר דלסתכל לפילו לטב כלא לתסתכך לכיס . ומא חד סוס כר
כם חזיל כסוקא והוו מכפוי כסירין . לתך סטוס כר כם ולסתכל כיס ולתכקע עיכיס .
כגון כך ככלא סוס כר כם ומין להלי ולהלי . ועל דא כתיב טוב עין הוא יכורך לל
תקרא יכורך שלא יכרך . ותלכא הלי כר כם דהוס חזיל למדכרא כל מטא כיס כסוס
מעירא סוס סליק לטורא ודמו ליס כתרין ידוי . ולא סוס כחות לפלגות טורא עד
דלתעביד סייפין סייפין . ולסוף כר כם סוס חמל כך ומתו שוכות עיר וכו' . וכגון
דסליק סוס קטיגורא ולתעביד סניגורא דישראל . כדין קלס כל מוכייסו דישראל
וכל מס דכתיב כלוכנן פתקין דלעילא לל מדכרא מוכייסו דכבי כעא כטיל לן ורמי לן
כאי לתר דלתקרי מכלות יס סלי ותזלך כחכלות יס כל מטוותס . תלכא .
ומאת עדת כבי ישראל וקא מבי מעירי עוי לחטאת . ומאת עדת כגון דיסיל מכלסו
ויתכפ לכלסו דסלי כל מוכייסו דכבי ישראל סכל תלוין וכלסו מתכפרי כדל .

ולא

ומאת עדת כבי ישראל וקא מבי מעירי עוי לחטאת . ומאת עדת כגון דיסיל מכלסו
ויתכפ לכלסו דסלי כל מוכייסו דכבי ישראל סכל תלוין וכלסו מתכפרי כדל .
כשר לתתר דלתקרי מכלות יס סלי ותזלך כחכלות יס כל מטוותס . תלכא .
כל עכוות כבי ישראל וכתיב וכתא סטעיר עלין
לאת כל עכוותס . כיון דלסיסו חמי סלי סטעיר .
יכתכס ליס כזכויס . מס כתיב וסתודס עלין לאת

עכ .

מקדימין

מקדימין ליום שלפניו. הלך מארץ מרחק. וכתיב מרחוק ה׳ נראה לי ושכנתי עולם
להכתיך על כן משכתיך חסד:

ויצא על משוכת אשר לפני ה׳ וכפ׳ עלה. ר׳ יהודה פתח ואמר מזמור לאסף
על אלהים ה׳ דבר וקרא לארץ ממזרח שמש ועד מבואו. תלמוד שלם
ואחם מהם ואחמן ושמאי רבוה מאירה עיניהם לקבל כך פניו ימחו. ולפי ואחם
מהם ואחמן ותלמי כשיורה. ולפי ואחם מהם ותשעה לפי רבוה כשיורה שעתה
לחקרי כין הערבים. רבי יוסי אומר כל היכול מאירי היכלה מעכבן
במלי תורה שבעל פה לקבלם כאלו נקבו כל התורה. וכל לתתר שלי בקר כלשו מתכסמין
ודוכה לשתכך ואמרין תוסכתן. הלך כרון יחד ככבי בקר ויריעו כל בני אלהים.
והוה ומכל סיומות דכרכן מעתכתן כשלמת ובקש לתתר לאכרהם הוא דכתיב ויפקד
ולשתעשע כים ולשלטים כשלמת. ומפיל לן דהלי בקר לאכרהם הוא דכתיב ויפקד
לאכרהם כבקר. כהסיא זמכת לחקרי כין הערבים כל לילה ולפי ואחם מהם ותשעין
לפי רבוה מאירי דיללם לחקרין ומזמרין כהסיא שעתה ובקש סותה שריא כשלמ׳. וסכיא
לפי רבוה מאירי דיללם לחקרין ומזמרין כהסיא שעתה ובקש סותה שריא כשלמ׳. וסכיא
שעתה לתתרוה לחתר קלם לינחקוקם ולחין לחייכיה דשכרין על פתגמי תורית׳
וסכשה כסרי לשה כנדין וכפקין ולחין על ריסיהון דרסיעיה ושלסוכי גומרין דכורה
לחתרין מעילה לתתה וכדין תכ לאכרהם לחתריה כלה ולאכרהם סכ לחקומו. ויומה
לחתכי וחייכי ניסכם נוחין ולמרין לוי למו כי פכה היום כי יכנו נללי ערב. והסי שעתה
כעי כר כם לחזדרה כלוחה דמכחה. כומכה דמטי ליליה לילה ולפי ואחם מהם
ולרכעין ותמניה לקלון דמכרה לפרוכת׳ ולי יהיו מירתה. כדין דיכין לתתה מתערין
ולחלין ומשלטין כעלמא ולחין למרין מירתה עד דיתפלג ליליה יעמדים ופלגה. כתר
דיתפלג ליליה מודעי כלהו לחריכי כחדא ולמרי תהלות כלה תהלות ה׳ וכפרו. רבי
יהודה למר כל רשות לשתכח כספרה תהלות ה׳ מכפרין. למר ר׳ יוסי כתר דרוחה
לפנים לתתר כפלגות ליליה ולחזל ליה. תהלות מכפרי עד דייתי כפרה ולתתר כלי
מכנסן סרכין תלתה. כהסיא שעתה לילתר כלי בקר ומתערין יתעכחן כל לילה ולפי ואחם
מהם ואחמן רבוה מאירה עליהון חד ממנה. וחימן שמים לקבליה לתתה
ותחות ידיה סרכין ממנן עליהון לתתקנה מירתה. כהסיא שעתה לתתר ומכח דכין
לתתה לפרוכתה כדין שכיך כלה ופטרה לה לשתכח ולילה לתתה מתערין כלהו
לתתכן כחדא לחלין על לחלין עד דיתפלג ליליה. כתר דיתפלג ליליה ומתכבאי כלהו
לתתה עליהון חד ממנה וכנים לכל מעריין כלה מלסף לכל המחנות וגו׳. ואסף

מוטב דכרכין ופרים על מטרוניתא ושל חיכון דמזדווגי לה · מלן לחיכון דמזדווגי
עמה חיכון דמסתלקי כחורייתא כלומר כד לתפלג · ר׳ שמעון אומר זכאים מולקים
מלן דאתי עם מטרוניתא בשעתא דאתת לקבלה חבפי מלכא לשתעי כיה ·
ואסתכח עמה בשעתא דאומטו מלכא ואזיל לקבלה למטרוניתא · סליק ליה כנפי
סתר לסכנה כאחרית יס · מאי לאחרית יס · סליק שעתא לאחרית דסליק יס סוף
דכר לתפלג סירוניתא כיה ודיכא סוף ואזעא לאחרית סוף דילה דמסתלקין דיכרא
ועלת כנדפוי דמלכא סוף וכל חיכון דמזדווגין לה · סליק לסכנה כאחרית יס ·
ואזלת כל חיכון דמסתלקי כחורייתא כשעתא דאתפלגו לגלית לשתתף כזכיותא ·
וכך אתי נפרש ומטרוניתא לתחברת עם מלכא סוף לשתכח עמה עם מלכא ·
ומלכא פרים על כלהו גדפוי · סליק יומס יכוס יי׳ מסדו וכלילם שירים עמי וגו׳ · תלכא
כהסיא שעתא לכהן מזדמנין כמטרוניתא וקדמין לשתעי כסדם ולתתכר׳ עמה ·
וקלם מליל עמה כסו וסוף קדרי לה לפרסא לה נדפוי · סליק מזמור לסף של שדים
יי׳ דכר ויקדש לרן וגו׳ כל דל כסירו דחכמתא ואקדי מסד · שדים דל נכורה · ודוד
דל סלימו דכלא רחמי ושל דל דכר ויקדש לרן וגו׳ · רבי אלעזר סוס ויתיב
קמיה דלם לכוי לחר ליה סם תניכן חלדים ככל לתר דיכא סוף יוד ליל ולא לל ילמ
דחית לתר דאקדי חלדים כגון דל׳ ידוד לחלי אקדי חלדים ודל רחמי חיכון ככל
לתר · לחר ליה סכיסוף כתיב כקדש דכתיב וידעת היום וסכות ל לכבך כי יי׳ סוף
סאלהים · וכתיב יי׳ סוף סאלהים · לחר ליה מלם דל ידעת דכתר דחית דיכא סוף
רחמי ולזמנא כתר דחית רחמי חית דיכא · לחר ליה תא דסכי סוף ודוד ככל לתר
רחמי וכשעתא דמסכבי חיכוחי רחמי לדיכא כדין כתיב ידוד וקריכן ליה חלדים
לכל תא רוח דמלם ג׳ דרגין חיכון וכל דרגא ודרג כלחודוי ואינו דכלא חד ומתקדרי
כחד ולא מתפרש דל מן דל · תא כלהו כטוען וכל חיכון כוכיכין דמתלפטין כלהו
כיה כהדין ומתלטטן ומסתקיין ומתכרכין מסוף כסר דכנוד וכפיף דכלא כלול כיה
וכלא דכלא כיה · ואלו כסדרא לתקדי אם לנכתא ושולא מנכתא כנין דעדן מסתתף
כסדם ולא פרים מכם וכנין כך כל מכוא כפקין וכנדין ומסקיין לכל עיב ופתחין כם
פתיחין ועל דל רחמי מכם מזתכחין ורחמי פתיחין כם · וכנין דקריכן לה אם כוקיא
גכורה ודיכא מכם כפיק לקדי רחמי כלחודיה דל מסטרא דיכין מתערין וכנין
כך כתיב כרחמי וכקוד כדיכא לתוון כרחמי ולתגביד דיכא כסטרא · ידוד
אלי דרגא חד · דרגא תכויכא מסטרא דאלי כפיק ואתער דרגא לאחרא לקדי
גכורה ואלי לקדי חלדים כאלין לתוון וסירוניתא חד מזעיר לאין סוף וכיה לתלקיד
וכנין לתלקיד אלי כסלי כתיב יי׳ סוף סאלהים · כיון סוף סאלהים · כאלין לתוון
והוא חד ודא סוף דרגא תכויכא · דרגא תלימאה בדק כתיב כאלף אלי כי דיכא
דל דמלכא ותלכא לל׳ סכי כתיב וסכי לקדי וכי כסלי לתקדי · ואלי אמא כאחר דל
לסתלוס ואלין חיכון ג׳ דרגין לקדין כאמהן דדיכא וכלא מתקדר חד כחד מלם לתקדר כלא
ולא קאימכא כיה · לל שעור כרי סם מוקמוס מכריין וסשתא כחד מלם לתקדר כלא

שלום סופיט כלומ׳ מכוון דסוף עולמו דיומי דעלמ׳ מלדים סופיט . ת״ח לא תתברכא
ירושלם של מעלה ולא תר כאר שתקער . תלכה תר״ח יוסודם ויצא ל
סמוכה אחר לפני יי וכפר עליו . ל המוכה סתם כביכול כמ׳ דתתעכיד לתת׳ לתעביד
לעילא ולא לתקער תר כאר . ותלכה כמה דכתי׳ ויומ מכפר כסכ׳ לתתא הכי כמו
לעילא . וכר כסכה דלתתא מסדר פולחניה כסכ׳ דלעילא סכי כמו׳ כביכול לא מסתכא
לעילא עד דמסתכא לתתא . ומתתא מתרי לסלקא קדושה דמלכא עלאה ומסתכין
כלהו פלמין תר קמיה דקב״ה . תר״ יהודם שמלא הוו ידעי ישרל לחתי קב״ה פקיד
עלויהו דישרל לסוכה לסו יתיר מכל שאר עמי׳ וכדעון דכל קב״ה סכיך דוריה ולא נכי
מכהון תר ממלא . תלכה קב״ה כמה דתיכין כמה חיילין לית ליה כמה פולטנין ממלן
מסתכאין כפולחניה כך זמין להו לישרל כהלי שלמא לכתר לון בכתרין קדישי כנוכ׳
דלעילא לשרי לון בארע קדיש כני דיסתכאו בפולחניה קמיה לכלהו עלמי׳ כהו כישרל
דלעילא לא עלין קמי׳ פולחנ׳ לא לתתא כי קמיה לעילא עד דישרל עבדין לתתא כל זמנ
דישרל מסתכאין בפולחניה דמלריכון לתתא הכי כמו לעילא . בכיכול כזמנא דישרל
בטלי פולחנא לתתא בטלי לעילא ופולחנ׳ לא מסתכא לא לעילא ולא לתתא ועל דישרל
בטלי פולחנא דקב״ה כד סרלן בארעא הכי כמו לעילא ב״ש לכתר . תמר קב״ה ישרל מי
לתתן ודעין כמה לכלוסין כמה חיילין מתעכבי כניהו תנדעון דלית לתתן כדלי
למיקס בעלמ׳ לפי סעת׳ חדת . ואב מה כתי׳ ולקח גם זאת כסותה בארץ לויהיה
לא מסתיס וגו׳ . כנ״ל ונח ל המוכה סתם . לזר לפני יי סתם . וכפר עליו
לסרן . לכפר ונח ועשה את עולתו ואת עולת העם וגו׳ . וכפר עליו ועל ביתו כל מיירי .
לר״ יוסי לתתערת חסד כעלמא בקדמיתא . תלכה כתי׳ וכפר על הקדש מטמאות כני
ישרל . מאי וכפר על הקדש הלא לר״ שעזר הא תניא חויבוה עכדין פנימיתא לעילא
ומתערין דוכין ונרמין לתכתא מקדש ומויין תקיפין סאלי לתתגלא . וכדין דוכין
מתערין כעלמא וכסאי ויומא כני כהנא לדכאה כלא ולאתעטר (כף ולאתברא) כתר
קדישא דילה דסיה ריסא דמלכא כנין דייתי מלכא לסרסא כמטרוניתא וכד ריסא
דמלכא נטיל כלא נטיל וייתי לאזדווגא כמטרוניתא ולאתערא חילו וברכאן כעלמא .
לסתכא דכל עלמא דעילא ותתא כבהנא תלת . דלי לתער כתרא דילה כלא לתער
וכלא כעלמו לסתכא . ור״ כתוב וכפר על הקדש בקדמית׳ וכפר על הקדש לסנגא
עלמא כעלמא ולסנגא קודשא כעלמא . וכד חילו דזווגא לסתכא כמלכא וכמטרוניתי
כל מסגין וכל כני סיכלא כלסו לסתכאו כחילו וכל חילו דעלמא וכל חוכין דאכו קמי
מלכא לתכפר להו . הכי מכל חטאתיכ׳ לפני יי תטהרו . ובב כתי׳ וכל אדם לא יהיה
באהל מועד בבואו לכפר בקדש עד צאתו . כסעת׳ דעל לזווגא להו . וכסעת׳ דמזדווגין

וכל מלכא ומטרוניתא הסיה סעתא וכפר כעדו וכעד כיתו . תלכה :
אדם לא יהיה באהל מועד . ר׳ יצחק פתח וזכרתי את בריתי יעקוב וגם
את בריתי יצחק וגו׳ . הלי קרא לוקמוה כסעת׳ דישרל כגלות׳ כביכול
קב״ה עיהון כגלות׳ דהוה סביכיה לית לעלמין . ת״ח בזמנא דישרל מסתכא
בגלותא דכביכול סביכיה כריוה ותכלית עמהון מן גלותא . וכולות חכון נדיקיה

כלל חד נחד דלא כהרין מפתחן וכהרין לחפין כלהו כדין כלהו כפלין על חופייהו
ומזדעזען ואמרי כריך קמך יקרך ומלכותיך לעלם ולעלמי עלמין יקלא מתקבר עיוך
דכסכ והוא לחיך לנביוהו ולא תטסרו תטסרו לא לחרין סלר כפני ועמך בר כהכ
רכא כד לתקנ כיס סהוא קלא תלב מכל חטאתיכ לפני יי כיון דכתי מכל חטאתיכ
לחלי לפני יי שלח תרי וקח לפני יי ממם דתנוח מרים דורחא ספרין פתיחין ודיוכי
דיוכין ככל יומא ויומא כתי דיוכין לתסרן לתפתחא בדיוכא עד סהוא יומא
דלקרי תעשה לורחא כסהוא יומא סלקין דיוכין כלהו למלרי דדיוכא ומתקני
כורסייא עלאה למלכא קדישא כסהוא יומא כעלן ישראל לתתא לחדי בחדוותא
לקדמו מלריהון דזמין למיתב עלייהו בכורסייא קדישא דרחמי בכורסייא דוותרנות
וכל לוכוי ספרין פתיחין קמיה ההוא מכל חטאתיכם לפני יי תטסרו
לפני יי ממם לוכוי דלחרין קרא עד הסתא לחרין ולא יתיר ולית רשו לאחרא
דלומא תטסרו אלא כהכא רכא דפלא פולחנא וקסר שמא קדישא כפומיה וכך הוא
לתקסר ומתברך כשמיא סהוא קלא נחית ובטש כיס ואתכסיר מלא כפומי דכהכא
ואומר תטסרו פלא פולחנא ומתברכין כל לוכוי עלאי דאסתארו ולכתר אסתי
נוסיה וקדם ידוי לאטלא כפולחנא לחרא קדישא עד דיתכוון למיעל לאתר אחרא
קדישא מכלא ג׳ סורין סחרין ליה כהכי לאחוי ומכל סלר שמא כלסו כרכלן קמיה
ונקפן ידין עליה כגלותא וקטרא דדהבא וקפא כרגליה כטוא ג׳ פסיען וכלהו קייחין
כקייומייהו ולא כטלין כתריה הוא לקסיר כקטורת׳ כטוא ג׳ פסיען לאחרן רשימא בלבא
לאסחר לדופתיה כטוא ג׳ פסיען לאסתום עייכון ואתקסר לעילא עלל לאתר דעלל
שמע קל נדכי דכרוכייא מומרין ולקיבלן נדפין פריש לון לעילא מסתכלא קל נדפייהו
וכלחישו לתדבקן לי כהכא זכי דהא לעילא בחידו לסתכא חוק הכא כהסיא
סעתא כפיק רעוא לכסורא מתכסיין מריחין דטורי לפרסמוכא דכייא לעילא
ולזלא ככל סהוא לאתר לעיל ריחא כתרי נוקבי דמוטמא ולתייבא לכא כדין כלא
סוא כלחישו וכטרא לא לסתכא תמן פתח כהכא פומיה כגלותא כרעותא
כחדוותא וגלי גלויתיה כתר דסיום זקפין כרוכייא כמלקדמין נדפייהו וזמרין כדין
ידע כהכא לרעותא סוא ויודן חדוותא לכלא ושמא ידעין כמה דכתיב לא יהיו
קטלויכם כסנים כצלב ולכיכו וסוא תב לאחוריה וגלי גלויתיה זכאה חולקיה
דכהכא דלא על ידוי חדו על חד לסתכא ההוא יומא לעילא ותתא על סהוא סעתא

כתיב לחרי סעם מכלם לו לאחרי סעם מיי לאלדין

והיתה לכם לחקת עולם כחדש השביעי כעשור לחדש תענו את נפשותיכ׳
וגו׳ ר׳ חייא פתח נפשי לויתיך כלילא לף רוחי כקרבי לשחרך
וגו׳ נפשי לויתיך כלילא נפשי לויתך כלילא מכעי ליה מאי נפשי לויתיך לף
רוחי כקרבי לשחרך ושחרך מכעי ליה אלא סכי תלכא קכלא רוחא ונפשא דכלא
ויסרחל לאחרי נפשי ורוחי חכת כגין כך לויתיך לאדבקא כך ושחרך לשכחא
רעותך ר׳ יוסי אחר כסעתא דכר נש כלים כערסיה נפקא נפשיה ומלך ואסדידת
ליה כבר נש על כל מה דעביד בכל יומא גופא אחר לנפשא נפשי לויתיך כלילא

חף רוחי בקרבי תאחרך . לא נפצו לויתיך תמרים כנפת ישראל קחי קלס נפצו
לויתיך כלילה כעוד דלוכ בגלותא כיפי עתיקא ומכיעא כפצו מכל כיסתא (פא
ורעיא כפצו מכל פיסקא) דקיטרא כוכי עתיקא : כפצו לויתיך כנין לאתכא לאתרי .
חף רוחי בקרבי תאחרך כלומר מ"ב דאיכון מפעכרין לכבי ככל פעכודא . רוחא
קדישא לא אתעדי מכאי כנין למאחר לך ולמעכד פקודיך . רבי יצחק אמ' אמרו
ישראל קחי קלס כעוד דנפצו כי לויתיך כלילה . אלו טעמא כלילה אלא כנין דאלו
נפצו כאלי פעמא דאטרין לאחדא לך . חף רוחי בקרבי תאחרך . כך אתער כי
רוחא קדישא תאחרך כאתערותא למעכד רעותך . כי כאלו מפטרין לארץ בזמנא
ד מפטר כאות כארעא לכפתא עלמא . כדין צדק למדו ויושבי תבל . כלומר יכלון
למסכל דוכא דצדק ולא יפתי עלמא מניס . לויתני צדק למדו ויושבי תבל . כאחר
מפטרין לארץ . רבי חזקיה אמר נפצו לויתיך כלילה דא כנפת ישראל חף רוחי
בקרבי תאחרך דא קלס .

רבי אבא סוס ותיב קמיס דרבי שמעון קס ר' שמעון כפלגו לילה למלעי באורייתא . קמו רבי אלעזר ורבי אבא עמיס . פתח ר' שמעון ואמר כאיל תערוג על אפיקי מוס כן נפשי תערוג אליך אלהים . אלו קרא לוקמוס אברייתא זכאין אינון ישראל דקב"ה יהב לון נפמתין קדישין מאתר קדישא מכל שאי עלין כנין למעכד פקודוי ולאסתעטא באורייתא . דכל מאן דאסתעטא באורייתא לא דאיל מכלא . דכתיב לולי תורתך שעשועי אז אבדתי בעניי . אאן אינון שעשועי . אורייתא . דאורייתא שעשועים לקרי דכתיב והיים שעשועים יום יום . ודא סוף דתיכון קב"ה אתי לאסתעטא עם צדיקיא בגנתא לעתיד . אלו לאסתעטא כנין למאחדי כלו . דתיכון זכאי אינון צדיקיא דכתי' כלו אז תתענג על יי' כנין לאתעטנא מסטוא שקיו דכאלא כ"ף ומזכיע בכאצות נפשך . כביכול ק"ב מסתעטא כלו מסטוא שקיו דכאלא דאתעטנו כלו צדיקיא . ועל דא אתי לאסתעטא עם צדיקיא . וכל מאן דאסתכל באורייתא זכי לאסתעטא עם

צדיקיא

אמר רעיא מהימנא רעיא מהימנא בסטוא ואכא אלין אלי אכיאתא עלאי מאי קלס אלי מאי רזי לאתר כאיל תערוג על אפיקי מיס ואלי אפיקי מיס לאוקמוס לאורייתא לנבי מצוותא . ולית תורא אלא עמודא דאמצעיתא דיסין אין אפיקי מיס כאצערא ניגונא כאצוותא ואלין אינון אכלי כירין דיולדא לאוקמי מצוותא לאתר ואנא יולדתך וכאינון אכלים תכא כאצרא לאסון ואינון אכלים דאוקמוס כסין לאתער אצינון לאעולא עד דיתער קול דילה עד ידוד ומיד קול יי יחולל אילות לאינון אלי אתציהין . אתולית אלין דיתים דשתים כאסון יסון לון מיל כיולדא אתא כאקון לאקץ לון אתתא כאיס כאצוותא דיכין לוכר סרא דאוקמוס כאתא דאקון . כאסוס ואכא אתתתת לאולדא אתיא כנין אכלים ואקון לצדיקין ואלי אלי רזין לאורייתא אלי טוסא ואנא אלי ירא ואסכא אלי אסל אכצי ק"ל ירא אלאים אכצי אתת סוכאי כאצ לאקץ לון אצוותא ואסי סוא לאוקמוס אלי אתציהין . דור סגן דוד כא אכצי ק"ל ישוכבו אעיר לצור ולא אשכח ואלי אסי כאזמי ואכאת סופיס תסרס לתא אסתת כאצרת וסנאן תתן פריס וסיין סיוקר אשתיכון קלין לוסנת לאיכון אצינון לקבל אצינון תיכין

לישנך

לפיקוח מהרוח שקוי דכחלה · תלכה
כלילה תערוב על לפיקי מים · לית כנסת
ישראל כלה חולתי לעזרתי חושם ·
תערוב על לפיקי מים ולחי לחם תקיוח
מסקיו דחכושי דכחלה עי דכדיוק ·
תערוב כלה לערובת הכושם · כן כפצי
תערוב לליך לילדים · לחתקיוח מכך

דיעבד יי׳ כיום גרם לחתחת דחתם לפיסי כי
כלילה מתרין ביתין לחולדה כ׳ מסיחין ולעילת לקוכד בי סיץ
ריסם כין בלכסא לפיסי ריסם דולם עזודה
דחתכשיחה תרין מוקסק כלם וסוד תרין כניסים
מתון מולידת תרין מסיחין בסיסים ומכל ויחסון
יצרות יתעבר כחם מעבלחת · עכ

כמעלת דין וכעלמת דלתי · מכושי כחלה מלן לחיכון מכושי חד לעילה דכתיב וכהר
יוכח מעדן להסקו׳ת סנן וגו׳ · ומתמן כניד וכפיק ומסקי ניכתא וכל חיכון כחלין כנדין
וכפקין ומתכבסין כתרי מכושין דלקרון כלם והנך ולין לקרון לפ קי מים כסחוח
דרגא דנדיק דכפיק וכניד מכיס ומסתקיוח נכתא · כנין כך חול וכני כחדא מסתכלי
נדיק ונדק · תלכה כתיב קול יי׳ יחולל חילות · חילות חילות חסר דא חילות
סמדם דתכוח כפלגות לילה כשעתא דקב״ה שהל לנכתא דעדן לחשתעשעא עם
כדיקיוח הלי קול כפיק וכחוב כל חיכון חולתא דמחרני כורסיוח יקידא קדישא
הב״ד סמים גבורים סכיב לה · דא יחולל חילות כדא חלא ודו כחם כרית · ויסוף
יערות כדא כיערת סדכם · וכתיב לכלתי יערי עם דכבי ונקא לנו כחחא דיקא
לכנין · לחר ליה ר׳ לכח כפצי חויתיך כלילה לף רומי נקרבי לחחרך חויתיך חויתך
מכעי לים · לחחרך · יחחרך מכשי לים · אלא הא לוקמוס כדא חסר כילדו כפם כל
חי ורוח כל כבר חים · תא כפצא ורוחא לחתחודע (פא לחתתפי לחתתפי)
כחדא לעלמין · תכח פולחכא סלוחתא דכבי כרכם למפלא לקב״ה כמה דתכינן
ולסכת חת יי׳ חלדיך וגו׳ · דורחוס ליה לקב״ה רחוחותא דכפם ממם ודא הוא
רחוחותא סלוחתא רחוחות דכפצים ורוחים · כמה דלתדכקו חלין כגופא וגופא
רחים לין · כדין יתדבק כר כם לרחחל ליה לקב״ה רחוחותא דכפצים ורוקים לחדבקא
כיה · הב״ד כפצי חויתיך כלילה · כלומר כפצי ממם · אף רוחי בקרבי לחחרך
לחתדבקא כך כרחוחותא סניחים · כלילה דכבי כר כם מרחוחותא דקב״ה למיקם
בכל לילה לחחתלה כבולחכים עד דיתער כפרח ויתמסך עליה חוטא דחסד ·
דתניח זכאי מולקים דסדוק כר כם דרחוחותא דא רחים ליה לקב״ה ודכי חיכון
זכאי קדוט דמרחמין ליה לקב״ה הכי כנין דעלמא מתקייוח כניכיהון ומלטין על
כל גזירין קטין דלעילא ותתא כנין דיתקייס עלמא כניכיהון · תלכה הכוח וכהא
דחתדבק ברוחים וכפצים לעילא כמלכא קדישא ברחוחותא כדקא יחות · סליט
כחרעא לנתתא וכל מה דנור על עלמא לתקייס · מכל מלליהו דכתיב מי יי׳ חסר
עמדתי לפניו לם יהיו סמים סמלם טל ומטר כי לם לפי דברי · תא כפצא דחתיון
כמחתין קדישין מעילא לתתא וחיכון זכאי עלמא מפלפי להו ממלכא ומטרוכותא
זשרין חיכון דכסיוח פצא דכתיב קיומת מלכא ורעותא דמלכא לחסתלא כלהו חיולין
כם כמה דלוקימנא כפצא דכתיב רוחא ככל חילא וחילא דסמיא כלהו חיולין
לתעכידו וקיומי כקיומיהו סלי וכרוח פיו כל נבאם · ומכיהו חתעכבו עד דקב״ה

לחיות להו לעתיד · ותלמוד מיומיה דאתברי עלמא קיימי תמיד דקדש ואתעבדו עד דמטא זמנא לאחתא להון כרעא ואזלין אליט לעילא ואתתא הדר מי יי לאחר עמדתי נפקיו · ואמר מאי שומר לי כתוב תלת אחר עמדתי · לכתר מסדר לאתרים ואליט ואליון ואיכון ואיכון דמרכין לה אלקין עד דימותון · כגון הלא קיימו קודם לכן כאיכון דאחרכין · וכגון כך תלינו אתעביד אליטא מלאכא לעילא · ואלין דמתדבקן יתיר למלכא · ואסכימא בספרא קדישא דאדם דכל רומין קדישין דלעילא עבדין אליטות וכלהו אתיין מאתר חד דכסאתהון דבדיוקניה מתרי דרגין דכלילן כחד וכגון כך אלקין יתיר ודרגיהון יתיר וכל איכון דהוו טמירין תמן כחדא ואליקו כחיוהון כגון אנוך דלא אסתכח כיום מיתם ואף אוקימנא מלא דא כאנוך ואליטו · ואתכח מאה ועשרין ותמם חלף דרגין לבדיקניה אליקו כרשותא עד לא לאתברי עלמא דקדש מזמנא להו כעלמא דין ככל דרא ודרא ואלקין ואתכח עלמ׳ ואתקברי בגהורא דמוי · וזמין קודשא בריך הוא לאחדא עלמא כהו · עליהון כתיב כי כאחר עמדתי ואקום ואשכן עפר ונו׳ ·

תענו את כפפותיכם · כפפותיכם קאמר · כגון דיסרא מאתכחין קמי מלכא קדישא ויקא רשותא דלהון לנכי קדם מלכא ולאתדבקא כיה כגין דיתכפר להו חוכייהו · ועוד מאן דאכל ואתי כתפיעתא ומעגנא כפפיה כמיכלא ומזדמין לאתכא כעזירתא דכפפא כתרין חולקין ואתכא כלילו לתעבי תפיעתא ועזירתא · את כפפותיכם לאכללא כלא גופא וכפפא ולאתכנעא כהאי ווחל לאתכפרא על חוכיהון · תאנא כי כיום הזה יכפר עליכם · כיום הזה היום הזה מכפר לים · אלא כיום הזה דיוקא דכיום אתנלי עתיקא קדישא לכפרא על חוכיהון דכלא · ד״א תענו את נפשותיכם · ר׳ אלעזר פתח ואמר עיר קשכם ואכלי כם מעט ונו׳ עיר קטנה · מה לוקמוה · אלא עיר קטנה כלא עיר עז לנו ושועה ישית חומות וחיל ונו׳ · וכתיב ואלא אלא כעיר · עיר קטנה זעירא היא · דסיא כתרתם מכלא · תתאה מכלא סורני דכרכין תקיפין קדישין · עיר הקדם לקרי · ואכזיב כם מעט זעירין היכון דזכאין לסלקא לנווה ולמסרי כם · כלא מי יועלם כסר יי׳ ומי יקום במקום קדשו ונו׳ · ועל דא ואכזיב כם מעט · וכא אלים מלך גדול דא קדם לאזדעזעא כם ולמסרי כם · וסבב אותם · כלא ואלי אלים לם כאם יי׳ אומת אם סביב ונו׳ · וכתם עליה מצדי גדולי · דכתם סורני וחילן וספירן מכל אלכין יקירין · וכל יקרא דמלכא עיול בגויה · בגין כך כלאודשא כלילא מכל עטרי דמלכא וכל עטרי מלכא כם מתעטרין כגין כך ואלאזיב כם מעט · כתיב ומנח כם חום מסכן וחכם · סלד נקי כאים וכר לכב · מסכן כלא ויבן ערי מסכנות לפרעה · מתעטר כעטרין תקיפין כעטרי חוריתא כעטרי פקודי חוריתא דמלכא · וחכם דזכי כה כהאי חכמה וחכם דהוא חכים יתיר מכלא לעייכא כפולחנא דמחריס כגין למזכי כה ולאעלא כה · סלד ומלט הוא לת לת העיר כחכמתו · ומלט כאו מלטם כה ולאדאם לת לחי · מלטם כה סמם · לוף סכל ומלט לת העיר כחכמתו · ואדם לא זכר לת האיש המסכן ההוא · ולאדם לא זכר מסכנא דלאתחכר כלא · לאשבד פקודי חוריתא לאתתלא כחוריתא כהסוא גבר מסכנא דלאתחכר כלא ·

כגון

בגין למזכי בה · ואמרתי אני טובה חכמה מכלי קרב · דהא בההוא עלמא לא יהכין
רשו למיעל בר הני זכאי קשוט הני דמשתדלי בה באורית יומא ולילי ומתעטרי בפקודי
אוריתא בהאי עלמא למיעל בהו לעלמא דאתי · וחכמת המסכן בזויה ודבריו אינם
נשמעים · דהא בני נשא לא מסתכלין ביה ולא בעאן לאתחברא ביה ולאצית למלוי ·
דתנא כל מאן דאצית למלוי דאוריתא זכאה הוא בהאי עלמא וכאלו קביל תור מסיני ·
ואפילו מכל בר נש כמו בעי למשמע מלוי דאוריתא · ומאן דארכין אודניה לקבליה ·
יהיב יקרא למלכא קדישא ויהיב יקרא לאוריתא · עליה כתיב היום הזה נהיית לעם ליי
אלהיך · תאנא יומא חד הוו אזלי חברייא עמיה דרבי שמעון אמר ר׳ שמעון חמינא אין
עמין כלהו עלאי ויסרא תתאי מכלהו · מאי טעמא · בגין דמלכא אשדר מטרוניתא
מניה ואעיל אמהו באתרהא · כלומר שפחה כד״א תחת שלש רגזה ארץ וגו׳ · תחת
עבד כי ימלוך וגו׳ ושפח׳ כי תירש גבירת׳ מאן שפחה היא כ״תרא נוכראה דקטל קב״ה
נוכרא דילהון במצרים · דכתיב עד בכור השפחה אשר אחר הריחים · אחר הריחים
הות יתבא בקדמיתא והשתא האי שפחה תירש גבירתה · בכה ר׳ שמעון ואמר מלכא
בלא מטרוניתא לא אקרי מלכא · מלכא דאתדבק בשפחה באמהו דילה דמטרוניתא
אן הוא יקרא דיליה · רזא דמלה זמינא קלא לבשרה למטרוניתא ולימא גילי מאד בת
ציון הריעי בת ירושלם הנה מלכך יבא לך צדיק ונושע הוא · כלומר צדיק הוא נושע ·
בגין דהוה רכיב עד השתא באתר דלאו דיליה באתר נוכרא ויניק ליה ועל דא כתיב
עני ורוכב על חמור · עני דלא בקדמיתא · ורוכב על חמור כמה דאוקימנא · איכון
כתרין תתאין דעמין ע״ג דקטיל קב״ה נוכרא דילהון במצרים הה״ד וכל בכור בהמה
והא אוקימנא מלי · בכיכול צדיק ונושע הוא ודאי יתיר מכלא · בגין דעד השתא שארי
צדיק בלא צדק · והשתא דיזדווגון כחדא צדיק ונושע הוא דהא לא יתיב בבטר׳ אחר׳
תאנא הצדיק אבד ואין איש שם על לב וגו׳ · האי קרא קשיא הצדיק אבד כאבד מבעי
ליה מהו אבד אלא אבד ממש · ומאי אבד אבד למטרוניתא ואתדבק באתר אחרא
דאקרי שפחה · אמר ר׳ יצחק לר׳ שמעון אי ניחא קמיה דמר הא דתנינן דכתי׳ וצדיק
יסוד עולם מאן דאמר דעל שבעה קיימין קיימא עלמא ומאן דאמ׳ על האי קיימ׳ עלמ׳
היך מתישרן מלי · אמר ליה כלא מלה חד הוא דהא ז׳ איכון ובהו אית חד קיימ׳ דאקרי
צדיק וקיימי עליה ועלמא בהאי אתקיימא · וכד אתקיימא עלמא עליה כאילו אתקיים
על כלהו שבעה · ועל דא כתיב וצדיק יסוד עולם והא אוקימנא מלי בכמה אתר ·
ותאנא האי שפחה זמינא לשלטאה בארעא קדישא דלתתא כמה דהות מטרוניתא
שלטא בקדמיתא דכתיב צדק ילין בה והשתא שפחה כי תירש גבירתה בכלא · וזמין
קב״ה לאתבא למטרוניתא לאתרהא בקדמיתא · וכדין ממאן הוא חדוותא הוי אימא
חדוותא דמלכא וחדוותא דמטרוניתא · חדוותא דמלכ׳ בגין דיתוב לה ויתפרש משפח׳
בדקא אמינא · וחדוות׳ דמטרוניתא · בגין דתיתוב לאזדווגא במלכא · הה״ד גילי מאד
בת ציון וגו׳ · תא חזי כתיב והיתה לכם לחקת עולם · והיתה לכם מבעי ליה מאן הא
דאמרן לחקת עולם · בכל אתר ואתר חקת עולם אתקרי גזרת דמלכא דעייל כל
נימוסוי באתר דא ואסתים לון כמאן דסתים כלא באסקופא חדא · חקת עולם בהאי

רשים

נצטוו וקבל כל נביאין דילהם וכל טמירין דילהם · בחדם המכניעי בעשור לחדש · בעשור
דיוקן כתם דיוקימהן · תעמו לת כפשוחיכם · ודיקי הכי הוא ודיל לתמר · כפשוחיכם
ודקי · דסל כפשוח תלוי מלחת · וכנין כך לכולם ושחיים מחזיק לם ויתיר מיוח מחרת
ודקי דסל חתי מלם לחת כנווכח לחרת וכלם שפי ושקי ומלם חדם וכל חד כחתרים
ומכי סוף · ותלכת כשקי יומת כל חיזו וכל כהיזו וכל ווחרמחת דעלמין כלהו חלוין
כיומת עלאם דכל מכושין כגדין וכפקין מכס · וכדין כהיזין כל לימין כוכיכין וכסדין
כהיזו כחדוחת עד דמחכפס כלא וכדין כל לימין דיכין לפחכחו כהיזו ודיכת לת
לחעביד ועל דת תעמו לת כפשוחיכם · חמר רכי לכל הת לקוים לם מר מן נופפ
דמחכוחת · לת גלו ישראל מלרכס עד שכפרו כקלס דכחיב הם לכו חלק כדוד ולת
נחלס כבן ישי ומת לחמר · קרת לחריכת לפשכחת כשקי דכחיב רחם כיתך לוד · חלס
הכי סוף ודקי כית דוד לקרי כתם דכחיב כית יעקב לכו ונלכה כחור יי · כית יעקב
כלל כית חפלרתי לפלר · לכו ונלכה כחור יי · מקי כחור יי דכחיב וכסר יונח מעדן
להזקות לת הגן וכטע שקי גן לפחתעשה כיום עם כדיקיות דכיום שריין · חלכת כתי
לך כעשור לחדש השביעי הזה יום הכפורים הוא וגו · לך דכחיב מקי קל כעשי ס כל · חמר ליס
למשוטת קל לחניות · כיון דחמר ועניתם לת נפשוחיכם כתשעה לחדש · חמר לכתר
לך כעשור · לך עשור מכעי ליס דכעשור תלחת חמר ליס הכי לך כיום
הרחמון תשביתו שור מכיתיכם ותניכן לך חלק חניו לסור כהכולת קמץ וחניו מותר
לוף הכא לך כעשור לחדש לימת דכחיב לסור כמלכם וחניו מותר · חלל לוף הכא
כועניתם לת נפשוחיכם חלית דסל ענוי לם לת שחתה חלא מפלגות ומת ולסלוס
ומפיר הוא לך חלק כועניתם לת נפשוחיכם · חמר רכי לעזר · כתיב
כי כיום הזה יכפר עליכם וגו · חכפר עליכם מכעי ליס · חלא יכפר עליכם
לחכלה ונכלם מנגיד ממכועי לחעקרם כהלי יומת לכל שכר לחרוחם
כלא ולחעקרם כלא ודת עליכם · כלומר כניכוכין לדכחם לכן כהלי יומת לכתי לפני
יי תטהרו ולא ישלוט עליכו דיכת · רכי יסודם חמר וכחין לוכן ישראל דקכס חתרש
כהו וכעי לדכחם להו דלא ישתכח כהו חוכם כנין דיהון כני היכלי וילודון כהיכלי ·
ולומכח דלתי כתיב וזרקתי עליכ מים טהורים וגו · רבי יהודם פתח סיר המעלו
ממעמקים קריתיך יי · תניכן כשעתח דכרית קכס עלמת כעת למכרי כר כם חמלך
כלורית למכם קמיס תכעי למכרי הלו כר כם ומין הוא לחחטי קמך · זמין הוא לחרגזת
קמך · לו תעכיד ליס כעכדוי הת עלמת לת יכיל למוקם קמך כס הסוף כר כם ·
כי למנכח לחקריכת לל רחוס וחכון לרך לחפים · ועד לת כרית קכס עלמת כרית תכוכ
חמר לס לחכוכם לכת כישעה למכרי כר כם כעלמת על מנת דכל יתוכלך מחוכיסו
דחכוויומיכת למכסק חוכיסון ולכפרת עליהו · וככל שעתת ושעתת חכוכם ומיכת לנכי
כני כמת · וכל כני כמת חייכין מקוכויהו הלו חכוכם תכת לנכי קכס וכפר על כלת
נלחת

גא לא · שאל תשלים עד
שיכלה בקצב כשעה אין
גוב כלם בכוב ולא שלה
בחן · ב·

ונפשות כשהוא קברת ושעה נשמה מתברין (פ"א מלבנין) ליה לגרמיה עטרין ומעלין
ליה לגרמיה זיווין דקברת · כדין מחדאי בחדוותיהו ומתכבדי חיכון כחוטי וחיכון וכין
כיסין ומיתין הדיוקנין כשהוא ועלל בקברת ומשתני כהדיוהו · תנן ר' יצחק וכתיב
חיכון נדיקייא כעלמא דין וכעלמא דאתי דהא כלהו קדישין · נופח דילהון קדים כפם
דילהון קדישא · רוחא דילהון קדישא כמותא דילהון קדם קדמיס · תלת דרגין חיכון
כגוונא דלעילא · דתניא אמר רבי יהודה כתיב ונתן הארץ כפם חיה דא הוא כמותא
עלאה דלהם קדמאה עלאה · תא ג' דרגין אתדבקו כחד כפם רוח כמותא ועלה מכוייא
כמותא · דאמר ר' יוסי כלהו כחד כמה חיות כפם · וחיית כפם עלאה מכפם · וכה כר כם
כהאי כפם מריקין עליה עטרא חד דאקרי רוח · הדא הוא דכתיב ויגש עד יערה עליכו רוח ממרום ·
כדין אתגר כר כם כאתערותא דחדא עלאה לאתכללא כגוונוסי מלכא קדישא · וכם
כר כם כיס כסוף רוחא מעטרין ליה ככתרא קדום עלאה דכליל כלה דאקרי כמותא
דאתקרי כמות שוד · ותלת כרוזין דרזין כגו ספרא דקסלת דאלהים מלכא · הדי קרא
דכתיב וכבח חכי את המתים מכבר מתו · כיון דכתיב וכבח חכי את המתים למאי
מכבר מתו · שלא מכבר מתו כהדי עלמא כפולחנ' דמריהון · ותנן כתיב ג' מדורין עכר
קדישין כעלמא דאתי דזכו חיכון נדיקייא דלא לאתעניאו מהלי עלמא וכל מעטריך עלמא
דמין וחיכון חיין יתבין כצערא חיכון מכלו כלותא עלייהו וחזלין ומודעין מלא לחיכון
דמיכון דאכרון ומתערין ועלין לגן עדן דאקרעא דתמן רוחיהון דצדיקייא מתלבשן
כעטרין דכסורא ואתעייטו כסו ונזדרן גזרא וקדם עביד רעותא דלהון וחם על עלמא
וחיכון כפגן דצדיקייא מסתכלין כהאי עלמא לאתבא על חיוהי והאי אקרי כפם ודא לא
אסתכלן (פ"א מסתכי) מהאי עלמא לאסתכלא ולאסתכא על דרא והאי הוא
דאמרו חכרייא דמתי ידעי כצערא דעלמא ועוכשא דאייכין די כאתרא כהאי הוא
דכתיב וכבח חכי את המתים מעתים · ומדורא תנייא הוא נ"ג די כאתרא כיס עביד
קדם מדורין עלאין יקירין כגוונא דהאי עלמא וכגוונא דעלמא עלאה והיכלין כתרין
גוונין דלית להון חושכ' ושכח ועשכין וריחין דסלקין ככל יום' · והאי אתר אחרי מות
דאקרי רוח דחיכון נדיקי' ומדור' דהאיהו רוח' כיס אחרי · וכל רוח ורוח מתלבש' כלכוש
יקירא כגוונא דהאי עלמא וכגוונא דהאיהו עלמא עלאה · מדורא תליתאה הוא מדור'
עלאה קדיש' דאקרי נדורא · נדורא דחיי דתמן מתעדכא כעדוכא עלאה דרגא עלאה קדישא דאקרי
כמותא · והאי דאתכתיב לאתעניא עלאה עליה כתי' לו תתעכב על ע' · ואכרכתיך
וגו' · ותלת כשעתא דאטעריך עלמא דחיי וחיכון נדיקייא וכין הוא כפם דאסתכי
כעלמא לאתבא על עלמא · כפם סליק וחזיל ומזדמן כעלמא ומודע לרוח · ורוח סליק
ואתעטר ומודע לכמותא · וכמותא לקדם · וכדין הם קדם עלעלמא · כדין כחתא מעילא
לתתא כמותא מודע לרוח ורוח מודע לכפם · וכל סכתא וכתא וריח ירחא כלהו
מתחכרן ומתעטרן כחד · על דלוונו למיתי לכנדא למלכא עלאה · ולכתר תייכין
לאתרייסו · הדא הוא דכתיב כחדשו ומדי סכת כשכתו וכח כל כשר וגו' · וכשעתא
דאטעריך עלמא רחמי וחיוהי חזלי ומודעי להו לכפמייהו דצדיקייא וכבאן על קבריהו
חיכון דאתחזו לאודעא להו · מה דמויון רשותא דילהון לאתדבקא כפפם כנפש ·

כדין לתערין בסמוייהו דצדיקיא ואזלין ושלטין לדמוכי חברון ומודיעי לסו
נערי דעלמא וכלהו עלמין כהדיוט דבע ומודיעי לרוח · ואיכון רומין דמתעטקן
בגו מלכי עלמין חולי כוכייהו וכלהו מודישין לכסא · וכסא חודעה לקב"ה וכלהו
בעלן רחמי על חייך והם קב"ה על עלמא כוכייהו ועל דא אמר שלמה ושבח לכי לת
המקום שכבר מתונו · אמר ר' חייא תוהכה לי לית מאן דידע לחודעה להו למתי ש
בר נש · אמר ר' חכא נערה מודעה להו · חודייתה מודעה להו דהם כסעתה דלית
מאן דידע בהאי · לפקי חוריתה כמוך לקברי ואיכון מתערי על חורית על מה לתגלי
להחוא לתר · כדין דומם חודע להון · אמר ר' יוסי ואיכון ידעי דהם עלמא כנערה
ואיית לה לתתחזן ולא ידעי לחודעה להו · כיה כסעתה כלהון נוחין על חורית דלא תקלכה
ולתגלייה להחוא לתר · אי כבי נש תייכין וכבא שליה ותי כין קמי קב"ה · כלהו
מתכנשי וכיעלן רקמי ומודישין לאיכון דמוכי חברון ועלין ומודישין לרוח לכבע כמס
דלתמרן · ואי איכון לא תי כין כלכה שלים למכבי על נערה דעלמא · ווי להון
דכלהו מתכנפי לריקא למרי מאן גרם לחוריתה קדישא דלתגלייה על ידייהו כלה
תמוכה · וכלהו לתקלן לתתחדתא (סא לתלכא) חוכייהו כגוכי כך לא יהכון תתן כלה
תמוכה וכלה תיבריתה למכבי כעותה קמייהו · רבי חכא אמר כלה לתלת תעניתה ר'
יוסי אמר לפלו חד וכהדיוט יומא וכלכד דעלמא יתיב כנערה טפי כדין כלהו מזדוגי
למכבי רחמין על עלמא · תלתא אמר ר' יהודה יומא חד הוא לזלי רבי חזקיה ור' יוסי
כחורתה ערעו כגום חלכה והוה חריב יתבו סמיך לבי קברי ור' יוסי הוה כיתיב חד
הוטרא (סא קיטרא) דס"ת דלקרע · עד דיתבו לתרגים חד קברא קמייהו ובכוח וי
וי דהם עלמא כנערה סביב הם חוריתה הכא לתגלייה · חוא חייא אתו לחייכה עלן
ולכספה בכסופא עלן כחוריתייסו · חודשעו רבי חזקיה ור' יוסי אמר ר' חזקיה מאן
לת · אמר ליה מיתא לכא והא לתערכא לנבי ס"ת · דומכא חדא הוה יתיב עלמא
כנערה ואתו חייא הכא לתערכא לן בספר תורה ואכרי לקדימכא לנבי דמוכי
חברון וכד לתחברו כבע כוחיכון דצדיקיא לסתכא קמייהו דהחוא ס"ת לחייתו לקמן
ליכון חייא הוה פסול ומסקר כמה דאמרכא על דלסתכא לאו יתיר כהחוא קרא דומסעת
מסע אתי פרסו · ואמרו דסוחיל ומקרו כמה דאמר מיתיבון לנבייהון ודאו לי ולאחרי
בהחוא שעתא מכו מתיכתא · עד דאתו כהא דסוס כיכוייהו חול ואייתי ספרא דרב
המנוכא סכא וכדין לתער רבי אלעזר כרס דסוס קכיר עמכא ואול וכעא כבע על ייהו
ואתסי עלמא כדין אמרו לן יומן הוה יומא דסליקו ליה לר"ח מבי קברא לה ואתייהיב
לנבי לכוה ליה מאן לתתער למוקם קמייהו דדמוכי חברון למסתכיכא מן דהוה
יומא דאתו לי ולאחרי והשתא לתיתון לגבן נס"ת גבוכון לחוכא דהם עלמא כנערה
למסתכא · ועל אזלעזעכא דחוכא מאן יקדים לחודעה לאיכון זכאי קשוט דמוכי
חברון · למתמיט רבי ייכא דהחוא קיטרא דספר תורה אמר ר' חזקיה חם ושלום ליה
עלמא כנערה ואכן לא לתיכון להיי · קמו רבי חזקיה ורבי יוסי ואזלו לחמרו ולאי
כשעתא דזכאין לא למסתכו כעלמא עלמא שלא מקדישיא לא כגיכון דמיתיה והא כתיב
ילורם

ואורם של המתים ואסיר · לימר ליה עד כאן לא חיותך בגופא דנפרח דעלן · ואורם של
המתים של המתים לויקא · דלויקן חייבי עלמא דלויקן מעמין עמי דאסתכחו תדיר
מתים · לכל ישראל דלויקן זכאי קטוט מלמא קרא עליהם המתים שכבר מתו כומנא
דחרב ולא הפתח · שכבר מתו ונסתתם לויקן חיין ועוד דשאר עמין כד יתקן למיתיהן
ליתיין כחדסין ליתערב עלייהו זיכן כיפין · וכד ישראל יתקין למיתיהן ליתיין כמה
תשובה לקמי קב"ה · כתכירו ללכת · כתעניתא לקבלים וכלה כגין דכמה תקנון קדישין ·
כעון רחמי לקמי קב"ה עלייהו וקב"ה חייס על עלמא כגיניהון · וגר תניכן נדיקי לעב
דיתפטר מהאי עלמא · לא יסתלק ולא ליתחכיד מכלהו עלמין דהא כלהו עלמין
דמתכא יתיר מחיוי · דכחיוי דמתכא כהאי עלמא בלחודוי ולכתר דמתכא כתלת
עלמין ומין לגבייהו דכתי' עלמות דהכון ז' תקרי עלמות הלא עולמות זכאי הולקהון ·
תלכח כתיב והיתה נפש לחדוי נרורם כצרור החיים · והיתה נפש לחדוי כמה דלחדוי
מכעי ליה · הלא כמה דלחמרן דלחדוי הולקהון דנדיקיא דלכל לתקסר דא כדא נפש
כרוח · ורוח כנשמה · ונשמה בקב"ה · לא תכא דנפש נרורם כצרור החיים · לימר רבי
אלעזר מלי דלחמריהו נלותא דסיתלפו מכי כנסתא לבי כנסתא לחדש אסיר · וכן
לבי רחוב · לחתי לבי רחוב · לימר ר' יהודה כמה דלחמרן כגין דיתערון עליה ויתבעון
רחמי על עלמא · לימר ר' לוי לא תגלוח סכי כתיכתא כד לתגלוח סכי כמי מסכא להכא עד דלחמרי
מי ותבכי כמדבר מלון לרחי וגו' · לוק הכא מכי כנסתא לבי כנסתא לכתר לבי רחוב
לכתר כמדבר מלון לרחים · לימר ר' יהודה כבי כבל מסיתבו ולא קא עבדי לפילו מבי
כנסתא לבי כנסתא כ"ם הלי · תניא לימר לסו רבי שמעון לחבריא כומתי לא יסטרכון
בני עלמא להלי · לימר ליה ר' יוסי נדיקיא מגינין על עלמא כחייהון וכמיתתהון ויתר
מחייהון · הלל ונמותי על דעיר חוטת להוסיעם למעבי ולמעבד דוד עבדי ולילו כחייהו
לא כתי' · לימר ר' יהודה מלי שכח הכא דכתיב למעבי ולמעבד דוד עבדי דמקיל הלי לבני
הלי · הלא כגין דדוד וכה לתקסרא כרתיכא קדישא דלחכמתא וכגי כלא חד כריך
הוא לעלם ולעלמי עלמיא ·

כמעשה

חרן מצרים חסר יסכתם כם לא תעשו · ר' יצחק פתח לכפר
כגיון שם ו' ותהלתו כירושלם · תמן תניכן שמא קדישא סתים
וגליא · ואוריתא דסיתא עלאה סתים וגליא · וכל קרא דכאוריית' וכל פרשת
דאוריית' סתים וגליא · דתניא לימר ר' יהודה מפיסותא דנדקת תורה כפקן כמה טכלן
לעלמא · ומאן הוא תמר · דכתיב ותשב כפתח עיכים · לימר ר' אבא פרשתא דא מוכח
דאוריית' סתים וגליא ושא לאסתכלא כאוריית' כלא ולא לאסתכחא לתר דלחקרי פתח
עיכים אלא כלא סתים ורוח דרוין סוף · ותניא מאי קחזית נדקת זו לעובדא דא ·
אלא ידעת כביתא דחמוסי תרחוי דקבה הוי מדבר הוי עלמא עם כני נשא · וכגין
דהוי ידעת קב"ה לוקי' מלא עלוהא · ולולא הא כמה דתניכן לוזמכת הות כת שבע
מ' ומי כרחשת לחהני לוזמים דשלמא אלכא · לוק הכא לוזמכת הות תמר לדא מוחא
לחתברי עלמ' · ותשב כפתח שכוס מלן פתח עיכים כלא וסוף יאשב פתח החל
וכתיב וסמך י' על פתח · וכתיב פתחו לי שערי נדק וגו' · ישכוס · לכל שיכוין דעלמא
להלי

להלן פתח מבפנים · אשר על דרך תמנתם · מלי תמנתא כמה דתימא
ותמונת יי׳ וגו׳ · והכי תוקימנא תמר תוקומת מלה לתתא ופרח כרחין ותניא עכשיו
ברוך דמהימנות׳ ויהודה עוד רד עם ג׳ ועם קדושי׳ כתמן׳ וירח׳ יהודה ויתבהם לוונ׳
וגו׳ · כלה כן דרך אשה מנאפת · כי כסתה פניה ותוקימנ׳ כי כסתה פניה כלה מכלה
ומתתא פיה תוקידת עלמא כמלכותי · ואמרה לה פעלתי און · מט בנין כי כסתה
פניה ולית מאן דידע אורחהא לאסתובא מנה · ויט אליה אל הדרך · אל הדרך ממש
לאתחברא קיומהא כקדמיתא · ואמר הבה נא אבא אליך וגו׳ · הא תוקימנא הכא כל
אתר · כי לא ידע כי כלתו היא · כי כלתו היא דעלמא מתרגמינן ארי אינתתיה דעלמא
היא · מלי טעמא לא ידע · בנין דהא מכדרן אורחהא לקבלה מנה ותודמנא לאתבסמא
ולרחמא עלמא · כי כלתו היא · דא כלה ממש דכתיב לתי מלבנון כלה · ואמר מה
תתן לי כי הבה אנכי · הסתא כלה בשעת הכנסיטה · ואמר לבני אשה נדי עמים
מן הכלן · למלכה דהוה ליה ברח מחמוי קדמ ואזיל בהיכלוי · בעא מלכה לאתנבבה
כמטרוניתא עלמה ולית עלמה בהיכלוי · אמרה מאן יהיב לי מלכה בהיכלוי · אמר
מכאן ולהלאה תסדר ואתעין לברח דאמסו מהיכלה דילי · כך נמי הכא אבני אשה
נדי שיש מן הכלן · והא תוקימנא כלה תבעל נדי וכל אינון כמטרוניתא דכתי׳ כהמה קל
אתי · ועל דא לא כתיב אבני אשה נדי מלה אחרא ואתעדרו לא יפתכם
בהיכלי · ואמר אם תתן ערבון עד שלחך · אלין אינון כיסמין דמטרוניתא לאתברכ׳
מן מלכה בזווגהא · ואמר מה ערבון אשר אתן לך ואמר חותמך ופתילך ומטך ·
אלין אינון קטרי עלמי תכסיטיהא דכלה לאתברכא מתלתא אינון דהא כלה לאסתכח
בתלתא וכלה מתברכא מנהו דוד וכול · מיד ויתן לה ויבא אליה ותהר לו ותהי
כמשלם חדשים · מאן משלם חדשים אתר דיתלתון ורחיש ואל ג׳ ירחין תוקימנא והכא
כמשלם חדשים דשארי ורחש רבועהא לאתערא דיכין בעלמא כחובי כבי נפש והיא
ובקה מסטרא לאחרא כדין ויונד ליהודה לאמר הזכה תמר כלתך · הא כלה כבטר לאחר
לאסתכחת · מה כתיב הוציאוה · כמה דכתיב המליך משמים לארן תפארת ישראל ·
ותצרף · כמלכוי טיהרא בגלותא · מה כתיב היא מוצאת · לאתסכא בגלותא · והיא
שלחה אל חמיה לאמר לאיש אשר אלה לו · לאיש אשר אלה ממנו לא כתיב אלא לאיש
אשר שם לו דיוקנ סיומין שין מסתכין · תכבי הרם מיד ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני ·
צדקה ודאי ומשם נרי מאן נריב לה שמא דא · הדר ואמ׳ ממני דכתי׳ כי צדיק יי׳ צדקות
אהב ישר יחזו פניו · צדקה · צדק ם׳ ממני כטלת שמא דא ממני ורתיא ממני לאסתכ׳ ·
אמר ר׳ יוסי מלה אחרא כתיב כאתר אחרא · יהודה כאתר אחרא · אמר ליה כלה לאתקטר
דא כדא · אחיה כאתר · אמר ר׳ אלעזר כרעתא דא תוקם חכמים עלאה
בכמה גוונין כד יסתכלון מלי · מכוין יסתמע רזין דאורייתא דקלה ודיוקנ כל אתר ואית
ידעת ואקדימת נרמיהא למלה דא לאסגלא אורחוי דקלה בנין דנפקנ מנה מלכין
שליטין ומיכין למלטה על עלמא · ורות כהאי גוונא עבדת · אמר ר׳ לבא פרשתא דא
ברוח דחכמתא דאורייתא לאתקשרת וכלא כחיש וגליף · ואוריתא כלא כשאי גוונא
לאסתכלת · ולית לך מלה באוריתא דלא רמיז בה שמא קדישא עלאה דם תיש ועליית

בניכי כך מתיימי דאורייתא קדושי עליונין ירתין להם ואתגליא כשלהי כמי שלמא · כנוסי
דא כתיב לספר בניין עם יי ותהלתו בירושלם · דהא כתיב במקדשא שלמי לאלכסדרא
עמא קדושא כדקא חזי · ולכתר ככתוי ועל דא כלה סתים ונליה · תלת כל אלין
דגרע לית חד מאורייתא לו יוסיף לית חד בכורייתא · כמלין דמסקר בעמא קדושא
דמלכא עלאה · תמר רבי יצחק עובדא דמנרים פלחין לספרים כמה דלוקימנא עובד
דבבבל פלחין לספרא דקדרי שבי לספר בבית הכור · ועל דא כתיב לרור בבבל עבד
עברי יהים לחתון · בגי כלהו מכתיבין (פ"א מכרכין) (פ"א עבדין) כמלין קדישין ועבדין
עובדין (פ"א שריין) בכלה · כגוני כך כמעשה ארץ מנרים לספר ושכתם כה וגו' · ר'
יהודה חזי דא עבדין דיבין (פ"א ויבין) ביסין למלמד על ארעא כלה ולה תטמא לת
ארמתך · וכתיב ותטמא הארץ · כמעשה ארץ מנרים ומ' · ר' חייא פתח לחתו
בכפות הארץ וגו' · תלת אמין קדם להכא לארעא כמלכותא דעמין עש
הסליכו לם · כהתי אלין דלחיד כמסלת ולנער טכופה מכים · וכל לוכין דלתקברא
בארעא קדושא למהרי לן לבר · ולדכלה לארעא קדים מסתרה לארץ · בכיכול דהים
מתזכא לאחר רבוני עמין ולקבלה מסלכותא דילהון ולדכרא לן · ואמין לדכלה לה
ולאשכרא לן לבר · רבי שמעון הוה מדבי טורי (פ"א טוקי) דטבריות וכל דסוס תמן
מיתסוס סליק ליה ומדבי ארעא · תלת כתיב ותבלו ותטמאו ארצינו · תמר רבי
יהודה זכאה חולקי מאן דזכי בחייוי למהרי כארעא קדושא · דכל מאן דזכי לאתקברא
בחייוי ארעא קדושא · זכי לאתקברא לבתר בארעא עלאה קדושא · וכל מאן דלא זכי
בחייוי ומייתין ליה לאתקברא תמן · עליה כתיב ובחלתי טמאתם לתועבה רוחים כפיק
כרסותא נכרתה לחרא ונופים לתי תחות רסותא דארעא קדושא · כביכול עביד
קדם חולחול קדם · וכל מאן דזכי למיפק בסתיה בארעא קדושא וזכי לאתקברא
תחות נדפוי דסכינתא דכתיב וכפר אדמתו עמו · ולא עוד אלא מי זכי בחייוי זכי
לאתמסכא עליה רוחא קדושא תדיר · וכל מאן דזכי ליתיב כרסותא לחרא לאתמסך עליה
רוחא מוכריא · תלת כל סליק רב המנונא סבא לסתם סוף עמוד תריסר בבי
מתיבתא דילה · תמר לן מי תלת לזיל לארעא דא לאו על דודי קא עבידנא אלא
לא תכא פקדונא למהרים · תניין כל לוכין אלא זכו לאתי בחייוי לתיבין פקדונא
דאחריהון למהרא · תמר רבי יצחק כגוני כך כל מאן דעבד מלוכן זוכין כיסין לו
רם את אחרא כארעא · ארעא לסתלכת ווי ליה להוא גבר ווי ליפקדים דסה ארעא
קדושא לא מקבלא ליה לבתר · עליה כתיב יתמו חטאים מן הארץ כ"ף וכ"ף ורשעים
עוד לוכם בתקוית סתים כדין כרכי כפני לת יי הללויה ·

את מזבחי תעשו ואת תקתי תשמרו לעשת בהם וגו' · ר' אלעזר אמר זכאה
חולקא דישראל דקדם לתרעי כסי מכל עמין עש וכנין רחימותי דילהם
עליהו והיב לון כימוסין דקטוס · כמא כסי לילכא דמוי · מאי טעמא כוכמתא כוכמתו
מאי טעמא בנין דישראל דמומין כרחימו קדושא כבריהון ואתמודען דלהכמו
דילהם ולאתמודען מכמי סיכלים וכגוני כך כל לוכין דלא רמומין כרחימו קדושא

כנסרסון לאו לחיכון דילים ומשתמודעין דכלהו מסטרא דמסאבותא לתתין ולסטיר
לתתכר כהו ולא מתעתד בהדיוסו כמלוי דקב"ה · ומסיר לאודעלהו מלי דתורית כגין
דתורית כלה שמא דקב"ה וכל אתדתורית מתקשרה בשמא קדיש וכל מאן דלא מרמי
ואתקשר בשמא (פ"א בשמיה) קדיש בכשרים לסור לאודפא ליה מלה דתורית · וכ"ש
לאסתלקא כיה · ר"ש פתח זאת התקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו וכתי וכל עבד איש
וגו' · וכתיב תושב ושכיר לא יאכל בו · ומה פסחא דחיבי כשרא למיכלא על דאתרחיז
בשלא קדיש לסטיר לכל הני למיכל כיה ולמיהב להו למיכל עד דיתגזרו · תורית דחיא
קדם קדשי דקדשים שמא עלא דקב"ה עלכו · ר' שמעון פתיל לה"ם לבושי לא הוה תכיכן
לסגי ללי ור תורה לנוי עשו ושפיר אתערו חברוי דכבל דכתי לא עשה כן לכל גוי · כיון
דאמר מגיד דברין ליעקב · חמאי חקיו ומשפטיו ליסראל · אל אלעזר תא זכאין חמיין
יסראל דחולקא עלאה קדישא נטע בהו קב"ה דכתיב כי לקח טוב נתתי לכם · לכם
ולא לאחרנין עשו · וכגין דחמיהו גבוזיא עלאה יקירא שמיה ממש תורית כלא סתיב וגלי
כרזא דמימיה · ובגד יסראל כתרין דרגין דחמיהו וגליו דתניכן ב' דרגין חזכון
מתקשרן דא בדא קב"ה לתורית ויסראל · וכל חד דרגא על דרגא סתיב וגליו · קב"ה
דרגא על דרגא סתיב וגליו · תורית דכי כמי סתיב וגליו · יסראל דכי כמי דרגא
על דרגא · ספ"ד מגיד דברין ליעקב חקיו ומשפטיו ליסראל · תרי דרגין חמיהו יעקב
ויסראל חד גליו וחד סתיב · מאי קא מיירי · אלא כל מאן דאתגזר ואתרשים בשמא
קדישא יככין ליה בחמן מלין דאתגליין בתורית כלומר מודישין ליה ברזי אתוון
כרזי פרקין ויככין עלוי חומרא דפקודי תורית ולא יתיר עד דיסתלק כדרגא
לאחרא הה"ד מגיד דברין ליעקב · לבכל מקיו ומשפטיו ליסראל דחיהו
בדרגא עלאה יתיר · וכתיב לא יקרא שמך עוד יעקב וגו' · חקיו ומשפטיו ליסראל אלין
רזי תורית וכמוסי תורית וסתרי תורית דלא ינטרכון בגלוי אלא למאן דא הו
כדרג עלאה יתיר כדקא חזי · ומה ליסראל הא לעמין עשו עלכו · כל מאן דלא אתגזר
ויככין ליה לפולחנא דישראל דתורית כלו מריק עלוי ומסקר בשמא דקב"ה דכתיב
לא לך כריתי יומא ולילא חקות שמים וארץ לא שמתי · תא כתיב וזאת התורה אשר שם
משה לפני בני ישראל · לפני בני ישראל אם לאו לפני עמין לא שם כלום דכר לא כני
ישראל · ואל בני ישראל תדבר · וכן כלהו · ובחון לכסן דשלמא ליכון הלל ושמאי דסבי
לאמרו לאנקלוס ולא תודעו ליה מלה דתורית עד דאתגזר · ותא חזי מלה קדישא דתורית
דיסכין ליכוקי אלף כית דא מלה דלא יכלין בני עלמא לאדכרא בכוכלתהו ולסלקא
ליה כרעותי · וכ"ש למלה כשמיהון · ואפי מלאכי עלאי ועלאי דעלאי לא יכלין לאדכרא
בגין דליכון סתימין דשמא קדישא · ושלף ואדכב מאה ותמנא רכבן דשלמין כלהו תלין
בקונא דאלף ושכעין ותרין שמהן קדישין נליפין כאתוי רשיעין דקיימי כהו עלאי
ותתאי שמיא וארעא כורסויה וקרסוי דמלכ' תלין מסטר אחד לסטר אחד דפזיעו תתאי
דאלף קיומא דעלמין כלהו ומכיין דעלאין ותתאין ברזא דחכמתא ומכולין סתימין
וגסרין עמיקין ועטר תחזרן כלהו כפקין מהכוא קונא תתאה תתחות אלף · מכאן
ולעלאה מאדי לאתפזעא אלף כית ולית חושכן לחכמתא דהכא לאתגליף · כגוונא

כך תיכון קיומן דכלה ומהימנות דכלה לקבל קטרין דמהימנותא דא בדא כדין חזי
ומאן דלא יתעזר לתקטר בהאי קטרין דמהימנות ומאן דלא יתעזר ולא יתקטר כיון
כתיב כיה וכל זר לא יאכל קדש . וכל ערל לא יאכל בו . דהא אתער רוח מסאבא
דמסטרים ואתי לאתערבא בקדושה . בגין דחמכון דפרים ליסראל ככוי דמהימן
כרעוהי קדישא מכייסו . ומזוהמא דלהון . עלייהו כתיב ואכני כטעתיך פורק כל
זרע לחת . ובגיני כך תתן לחת ליעקב ולא לאחרא . תורת חמת לזרע לחת . לחת
דאלמור ובסקים על ידוי . דחזקיה אמר כתיב כי לא יטום יוֹ לית עמו כעבור עמו
וגו . כי לא יטום יוֹ לית עמו . מ"ט . בגין דכלה לתקטר דא בדא . וכמה לתקטרו
ליסראל בקכ"ס . בהאי דהמהא קדישא דאתרמיס בכמריהון . ובגיני כך לא יטום
יוֹ לית עמו . ולמה כעבור עמו הגדול דאתרמיס בהו . תלתא אורייתא לקרי כרית .
וקכ"ס לקרי כרית . והאי דהמהא קדישא לקרי כרית . ועד כלה לתקטר דא בדא
ולא יתפרש דא מן דא . אמר ליה ר' יוסי לרשב"י ויסראל מפיק . לכל קכ"ס מ"ל
דלקרי כרית . מ"ל דכתיב ויזכור לכם כריתו והא אתיידע והא לתמר . ואת חקותי
תזמרו . תקותי לגין לחיכון כמוסי מלכא . דמסתמי לגין לחיכון גזרי אורייתא . ר' יהודה
אמר כל לחיכון כמוסין מלתא דלקרי נדב לקרון תקותי ולחיכון גזרת מלכא . וכל
לתר דלקרי מספט לקרון דיכא דמלכא דלחיכו מלכא קדישא קכ"ס מלכא דעלמא
כלא דילים הוא דהוא מלכא קדישא כלתר דתרין חולקין לחידן לא כדא . ועד
כתיב נדב ומספט מכון כסאך ולחיכון דיכא ורחמי וכגיני כך חק ומספט . ועד
כתיב תקיו ומספטיו ליסראל ולא לגאר עמין . בתרים מה כתיב לא עשה כן
לכל גוי . ותכיכון חיב דלתגזר ולא עביד פקודי אורייתא סרי סוף כגוי בכלה . ולסיר
לחילף ליה פתגמי אורייתא . ועד תיכון מזבח לכנים לא מזבח לכנים ממש . ולא
קטורי לכלים כלתריה קיומי ולוסתא לא לתפסק מכיה . כגיני כך לא סליק כילים בסוף
גזירו ולא מכניף ליה . ועל דא כתי' כי תרבך הכפת עליה ותחללה . כגיני כך לא עשה
כן לכל גוי כתם . ומספטים כל ידעו לעלם ולעלמי עלמין . מלם לחברא לא יכבי להו
כם רזי אורייתא וכמוסין דאורייתא . וכתיב כי חלק יוֹ עמו יעקב חבל נחלתו . תזכרי
העם מכבה לו תזכרי העם מיו מלדיו .

מתניתין כבאומי טעירין ר' מפקחין שפ"ן לחרבא קטרי עלמא בוויתהון מסתכזו
תד לסטר מרבא וחרבא לבסטר תד לתגלגן (סח לתעלגן) בתר גויכא
בהסוא גוונא תבלא ומרגניתא ונבא וסירי וחוורא ושומקא . לא ניחל בגיוכא דקכ"ס ודיוקא
ביס רשים ל' ריסין כחדא למסתליקו ובחד דיוקא מתדבקן . תד ריסא למסתליק מנו סחין לאסתחי
תרי סיולתא קכיכן כשיעורא תד סלקן מסחין סחיותא לכתיב כעדר קדושים מבלי עין הרועה .
כשעתא דלעלן קיומא דלחכון טבא לתרבא גוונין תרבא נדפין דכסיין על גויכא וירין וציורין תמוה
נדפוסין ואתם כאתם נליכן טמסין (סח סלכין) לעילא לעילא מסיכלא דסחירא ברוזא ויחס
לעתיה תד עולם רביע כפיק סבן תרבא דאתסבא לגוברין לבוקכין כטלין לאתם לדיוקא כין
דאתיה תד עולם רביע לוחכין כטלין (סח עולין) לא בכל עלמא וכל מסיחין כא מסיחין דכתיב כיחת
נדק וגו' . תד סיוו דכבולבא קיומא על תרבא תד כריס דסחוס תרבא מלאתא סוחקא מנו כלולבא

[illegible]

ערות תכיך וערות אחיך לא תגלה. ר' חנינא פתח כתפוח בעצי היער כן דודי בין הבנים וגו'. משל היה לתפוח שהוא מוקף חבריו מכל צד כמה תכיכים תיקון סופרים
כבשת ישראל שמי שכבש את ישראל מתכבד ליכנס בפתחו של תפוח ולא כמלך שאחרים לו כבוד ומשמרין לו בטעמו. תכל סוחרין וכתיב תפוח בכלם. מה תפוח הזה מתכבד ליכנס בפתחו ובטעמו. מה תפוח הזה מסוות לכלם חוץ מקב"ה מסוות לכלם. מה תפוח מתכבד בגוונין כמה דתימר חוץ מקב"ה מתכבד בגוונין עלאין. מה תפוח ליח ריחו דיקיק מכל שאר מיני חוץ מקב"ה כתיב ריח בגדיך כריח לבנון. מה תפוח טעמיה מתיקא. חוץ מקב"ה כתיב ריחו ממתקי. ומחכו לי כלכנון. מה תפוח מתכבד בשמים ואף חוקימה מלי למלי כשמים ואף לעתיד. ר' יוסי אומר כשעתיד ישראל לכנס לכנסת ישראל כשהוא עולה מן המדבר יסודם למד כשעתיד לתגניו זכאי כעלמא ככנסת ישראל מלקא ריחין טבין ומתברכ ממלכא קדישא ולכפפה נהורין. וכזמנא דתגניו חייבין כעלמא כביכול כי לא מלקא ריחין טבין ולטעמת מסטרא אחרא מרירא. כדין כתיב שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני. וכזמנא דתגניו חייבין כעלמא כתיב שמאלו תחת ראשי ימינו תחבקני. ר' חזקיה אמר מסכה וכרגן מפריד חלוף כלום פרים מלכה מן מטרוניתא. שה' ערות תכיך וערות אחיך לא תגלה. רבי אלעזר הוא יתיב קמי חכוי אמר ליה אי פרקליטא כעלמא כמטרוניתא דמתכה. ואי קטיגוריא כעלמ' כמטרוניתא דמתכה אחיך. אמר ליה למלכה דהוא כר ממטרוניתא. כל זמנא דהוא כרא עביד רעותא דמלכה מלכה עביד מדורים כמטרוניתא. וכל זמנא דלא הוא הוא כר עביד רעותא דמלכה. מלכה פרים מדורים ממטרוניתא: כך קב"ה וכ"י כל זמנא דיזרעאל עבדין רעותא דקב"ה. קב"ה שוי מדורים ככנסת ישראל. ומ"ט כנין דיזרעאל הוא כרא דלא עבדין רעותא דקב"ה. קב"ה לא שוי מדורים ככ"י. ומ"ט כנין דיזרעאל הוא כרא כוכרא דקב"ה דכתיב כמי ככורי ישראל. אימת הוא הוא ככנסת ישראל דכתיב לא תטוש תורת אמך. תא כל זמנא דיזרעאל רחקין מסיכלא דמלכא כביכול מטרוניתא לתרחקת עמהון. מ"ט כנין דמטרוניתא לא תלקיחת קיסטא להוי כר לגלקאה ליה למהך כהרא מיסרי כנין דמלכא לא תלקי לכר הם לעלמין חלא סביק כלא כידא דמטרוניתא לתכסגא היכלא ונהלקאה כרס ונלכרא ליה כהרא קמוט לקכליה דמלכא

ורוח דמלה דכתיב דכרי למזבח מלך משח לפני יי׳ ומו ודלי דלית בהם
ממש לתתא׳ כתיב מפני פלמה בן מכס ישמח לב וכן כסיל תועה לתו ודלי תמי
מה כתיב כן מכס ישמח לב׳ כשוד דמלי כר לחזיל בארץ מיסר ומוח מכוחת ושמח לב
כלל דלא מלכה קדושת לעילא ושמח לב מתם לפתכא מלי כר בארץ תקלה תם
כתי׳ וכן כסיל תועה לתו ודלי לכיו ורוח דמלה כתיב ונפשעכם פלחה לתכם
לתכם דלי כנסת ישראל׳ לא לא לפתכא חדושת קמי קב״ה כיומא דסליק פלחה
לתכם ולא׳ סיר הפירי כדין כהירו לכפוי דמטרוניתי ולתיה מלכה למפרי מדוריה
עמה הכי ותרב חכמת פלחה וגו׳ מאי ותרב דסליקת הפירו דמטרוניתא ולתרכיתת
כדרגהא על כל פלאי דרגין׳ כגון דמלכה אזי מדוריה כה׳ וכל כך למה כגון דלפיקת
ברה חכומה דלא לעלמא׳ וכד לפיקת ליה לפלחה לכל ישראל לפיקת וכלהו הזו
כדרגין עלאין זכלין כפלחה (פ״א כפלאת) דקב״ה תדי כהו ולימון כיה׳ וכיומא דפכלא
פלחה כיתה לתתא׳ לתקיפת מטרוניתא כיתה למלכה ושוו מדוריהון כחדא וכהירו
לכפכא כחדוה פלימו׳ כדין לפתכא חדושת לכלא לעילא ותתא׳ וכל כך למה כגון
דכתיב משח לפני יי׳ תמו דדכרת ליה לרעותא דמלכה וכד הלי׳ כר כמה
דלמיכא (פ״א דמכתיך) לא לתדכר לרעותיה דמלכה׳ כדין היא עדותא דכלא׳
עדותא דכל סטרין׳ דהם מלכה פריש ממטרוניתא ומטרוניתא לתרתק מהיכליה
ובכ״ע עדותא היא דכלא וכלא עדותא הוא מלכה כלא מטרוניתא ומטרוניתא כלא
מלכה׳ וכ״ד כתיב ערות אביך וערות אמך לא תגלה׳ אמך היא ודלי׳ וערות
אשת׳ כגוני כך לא תגלה ערותם׳ ר״ש אומר ידוי וכפה׳ ואמר וי לי אימא ונלוכא
רזא׳ וי לי אימא דיוכדן חברוהי מלה׳ דהם וי אלדים כלא לתתא עושה לת
אחרית ישראל׳ מאי דהם ואחי כלא לתתא עושה׳ אלא רזא דמלה בזמנא דה׳
תתהם לתתרכת מהיכלא דמלכה׳ ה׳ לאחרא עלאה כגונא מנעת ברכתא׳ וכדין
כתיב דהם כלא לתתא עושה׳ כגוני כך לזהוי לתתמנעת מברכתן ה׳ לאחרא מנעת לון
מכלא׳ מאי טעמא כגון דברכתן לא משתכחי אלא כאתר דאתרין דכר ונוקבא׳ ועל
דא כתיב וי׳ ממרום ישלח מאצון קדשו ותן קולו אלא ישלח על מהו׳ כמו מעם׳ דא
מטרוניתי׳ ודא הוא ודלי׳ זרוחי לוי אשתכחתי לת כיתי וכו׳ כיתי זוב דמטרוניתי׳
ודא הוא ודלי ערות אביך וערות אמך לא תגלה דהם מכל סטרין עדותא הוא׳ וכדין
לכפו מיים קדרות ופק סוסת כמותם׳ לתר לחסכת ברכתן דמכוונין דכתלין דהם
כגידין ופקיין כדקא חזי׳ תיכון כד לתתרם מלכה ממטרוניתא וברכתן לא משתכחן׳
כדין לקרי יי׳ מט דתניא ריש דיסוד ר׳ דהם יסוד ו׳ זשורא הוא וקב״ה ו׳ ברכתא עלאה
ושד כתיב ו׳ ורישא דהלי יסוד ו׳ הוא׳ וכד לתרכתן מטרוניתא ממלכה וברכתן
לתתכעי מלכה וזווגא לא לפתכא ברישא דיסוד כטילו׳ עלאה להלי ריש דיסוד
דיסוד׳ וכגוד ליה לגכוה כדין הוא ו׳ ו׳ לעילא דכלא דעלמין ותתאין׳ ועל דא
תניכן מיומא דלתתריב ורומלם ברכתן לא משתכחו כעלמין ולית לך יום דלא משתכח
ביה לזמנין דהם ברכתן לתתכעו כל יום׳ תמר ליה לי הכי לוי׳ מהו׳ ם׳ לא
בר מלה תלית כתזוכה ולא תייכין כדין ה׳ עלאה כמיל לון ואכגיד לון ו׳ לגכיה

כנין דלא תיכין כדין לקרי שמ׳ . ואי כד לסתלק מלכא לעילא לעילא כנין דצותין
בני כסא ולא יפנה כהו ושמשא עלאה טמירא סליק ל״ו ל״ו לנביה כנין דלא לתקכיל
גלותי כדין לקרי לון דהא ס״ל לסתלק לנביה ו׳ דו״ו (אף דשוא אלף סליק נביה לף ל״ו ל״ו)
וכדין תצוכה לה לסתכת . ונר לסתלק מאלין לתתון ס׳ דסף כתצוכה לה תליוה ודאי
כד לסנוחו תיכי עלמא טפי ותצוכה היא תליוה בקדמיתא ולא כעו כדין לסתלק
ס״ו סליק ל״ו לנביה ולקרי לון . וכד תרוכ כי תקדש ותצוכה לסתלקת ולא
מעליוה כדין נוחו ולחרו לון לנו כי פנה היום . תאי כי פנה היום . דל סוף יומא עלאה
דלקרי תצוכה ולסתלק ולתעבר ולא סכיה סהוה גומא דלסתמודע לפסטא ומיכא
לקבלה תייבין ולא לתפכי מכלא ולא לסתכת ושל דל לחרו לון ולא היו כי וכטו בללי
ערב . דסף לתיסיב רשו לרכרבי ממכן דסתר עמין למשלט עליהו . תלסף סליק ו׳
לשילא לעילא ולסיכלא לתיקד ועמא לתגלי ומטרוניתא לתתרכת וכיתא לתתרכת
לכתר כד נחית ו׳ לתתריה . תסנא בכיתים ולא לתתריה . כעא למטרוניתא ולא
לתתרקן לזלת . חמא לסיכלים ולא לתיקד . כעא לעמא ולא לתגלי חמא לכרכלן
דעמיקין דנחלין דסוו כנדין ולא לתמכשו . כדין כתיב ויקרא ו׳ לאדים כיום
סהוה לכבי ולמספד ולקרחה ולחגור שק . וכדין לכתו שמים קדרות . כדין ו׳ ס
(סף ו׳) לתכניך חד לקביל חד . ומ עלאה כניך מכוני לסטרא לאחרא . וכרכלן
לא מסתכלן . דסף דכר ונוקבא לא לסתכלו ולא סריין כחדא . כדין סתם ושתא
גלי מסי . ככה רם וככה ר׳ לגעור לחר בכיתא תקיעא כלכלי מסטרא חדא ולחדותא
בלכלי מסטרא לאחרא . דסף שמעא מלין דלא סיעבא עד דסתיא זכאה חולקי .

ערות

לסת לכיך לא תגלה . תלן לסת לכיך . לחר ר׳ שמעון הי לתכיכן
כל מלוי דלוריתא סתים וגליא כמה דשמא קדישא סתים וגליא .
לוריתא דסוף שמא קדישא סכי כמו סתים וגליא . הכא כלא כלתגליא ודיצא סתים
כמה דלוקימנא . ומלי קרא הכי הוא לסת לכיך . תלסף כל ומכא דמטרוניתא
לסתכלא כמלכא ויקרב לך לקרי לחר . הסתא דלתגליא עיך ולתרחקת מן מלכא
לסת לכיך לתקרי . תכתי היא דמלכא קדישא לא לתסתרא כתרוכין מכיא לכתתיה
היא ודלי כמה דכתיב כה לחר יי לי זה ספר כריתות לחכם לחר סלחתים לפי
ודלי לכתי היא דמלכא לף על גב דלתגליא . ושל דל פקיד עלא ת״ו ומכי חד כד
ידכא כמלכא כזווגא חד ולתקרי לחר דכתיב ערות לחר לא תגלה . לא תעביד
דיתרחקון דל מן דל ולסתלק על חיבר . כמה דכתיב וכפרעכם עלוי לחכם .
וחד כד היא כגלותא עיך ולתגלייוה מסיכלא דמלכא ולתקרי לכתי דמלכא . לעג
דלתרחקת מכיס לא תעביד כנין דתעדי מכיבך ויש לשון כך מכיך ולא תסתיר עגלך
בגלותא . הכא ערות לסת לכיך לא תגלה . מש . כיון כי ערות לכיך היא .
דלתרחקת מן מלכא לסתגחות דמלכא כה תדורה ובעיש לתסתרא לקבלה יתיר
ולא תיכוב לנכה . רבי שמעון פתח כי׳ חלציך מת הלך בקרב מחנך להכולך
ענך . כי ו׳ חלציך דל מכיכתא דלסתכלת כהו ב׳ סרחל וכל מכן כגלותא לתכלא
עליהו תדורה מכל מטרין ומכל מלר עמין דלא מיעבון להו ליסרחל . דתכוה לא יכלין

[illegible] ישראל לקבלם להו עד דיסתלק מלתא דסכינתא מקמי דכרבי
[illegible] כדין וכלין למיזן סכליהון דישראל ושלטין עלייהו ונזרין עלייהו כמה
גזירין כעין . וכד חיכון תייכין לקבלה היא מתכרת חילא ותוקפא דכל חיכון ממכן
דכרכין ותכרת חילא ותוקפא דסכליהון דישראל ולתפרעא להו מכלא . ועל דא היא
מחכיך קדום דכתי כר כם דלא יסתלק כחוכוי ויעכ על פתגמי תורית . דהי עכיד הכי
מסתכין ליה כמ דכתי וכטחתם כם כלא ג . ותהכא מהתן ותמכויה ותרכעין מייפין
נגופא וכלהו לסתתכן כד חיסו לסתתכא כלום דכתי לפסתתכא ועד והיא מחכיך קדום .
ומהי מחכיך חלין חיכון מייפי גופא . ולא ורא כך תרות דכר מהי ערות דכר ערייתא
דהתהי (פא דמי) דכר דמזכחם דלוקימכא דהי הכי ומכ מחכיך ודהי . ועל דא
ערות לפסת תכיך לא תגלה . מ . כגין דכתיב ערות תכיך היא כמה דלוקימכא .
תהכא ע"ג חלין מתעככין ישראל על דעכדין קלכא כגלותא דכתיב כגלותא .
ומהדרי לכפייהו מן סכיכתא . ועל דמסתכי גרמייהו קמי סכיכתא וכלהו לוקימכא
כמתניתא דילן . רבי תכא היא חזיל לקפוטקיא והוא עמיה רבי יוסי עד דהוו
חזלי חמו חד כר כם דהוא לתי ורמיא חד כלכפוי . אמר רבי תכא כסטי מהאי
גברא דהא תכפוי דיהא מסתכיל עליה דעבר כערייתא דלורייתא . כגוכי כך יתרמיה
לורייתא דהא תכפוי כלכפוי דמסתכיל כערייתא דלורייתא . קרא ליה רבי תכא לא תגלה
מלא חמיכא כלכפוי דמסתכיל כערייתא דלורייתא . אמר ליה רבי תכא לא תגלה
מלא הלי רמיא לבכך מה הוא . אמר לון כמטותא מכוייכו לא תעכבו יתיר להוא
כר כם דהא חוכוי קא גרמו ליה . אמר ר' תכא מסו . אמר ליה יומא חד הוינא חזיל
כאורחא אכוי ואתיתי . פריכא כחד לוספיזא ורויכא אמרא . וכל ההוא לילייא
כאתיתי . כנכרא קמכא ולוספיזאי קטטא כחד גברא . עיילכא כיכייהו וקטרו לי דא
מהאי גיסא ודא מהאי גיסא ורמיא דא הוא עייל לכי מוחא ואסתזכא עי דאי
לסמיוא דאוזן . אמר ליה רבי סמלאי הוא . אמר ליה רבי סמלאי הוא . א"ל
מאי לסותיה כך . א"ל לאסותא דכפתא . ומסכ יומ' אהדרכא כתסוכא . וככל יומא
חזיכא לכפאי כחד חיזו וככיכא קמי קב"ה דהוא רכון עלמין על הסוא תוכא . ומאיכון
דמעין לסחיכא לכפאי . אמר רבי תכא מי לאו דאתמכ מכך תסוכא לעכרכא
מהכפך הסוא רמיא . אכל קריכא עליך וסר עוכך וחטאתך תכופר . אמ' ליה ג'
זמכין חיא . אמר ליה ג' זמכין ואתעבר רמיא . אמר ר' תכא ודאי מאדך הא כעיא
לאתעברא מכך דודאי כתסוכא לסתכתא . אמר ליה כדרכא מהאי יומא לאתעכקא
כלורייתא ומאא ולילייא . אמר ליה מה אמך . אמר ליה אלעזר . אמר ליה ודאי אמך
גריא דאלדך סייעך והוא כסעדך . אדריס ר' תכא וברכיה . לזמכא אחרא הוא ר'
תכא חזיל לבכי ב"ש עד כמאתיה לסכיסיה דהוא ויתיב ודריס תום כער לה ידע וכסיל
לה יכין את זאת . תום כער לה ידע וגו' . כמה טפסין לחכון בכי עלמא דלא מסגחין
לה יכין את זאת . ולא ידעין ולא מסתכלין למכדע לורחוי דקב"ה על מה קיימין כעלמא . אלא מאכא
כלורייתא יכדעון לורחוי דקב"ה . כגין דלא מסתדלי כלורייתא דילהון . דלוקי הוו מסתדלי
[illegible]

מומסי דזלת כעלמא דלף עלגב דדיקן עלמא כדיכוי וחמוכא לדיכוי דהאי זלת דמטלן על ככי כעא דליכון זכאין ולא מטלן על דעיוות חייבי דעברין על פתגמי אוריתא דכתיב כפרוח דשעים כמו עשב וגו׳ דהאי עלמא ירתין ליה ככל סטרוי ודיכון לא מטון עלוי כהאי עלמא ולעלמא דדוד מלכא לודאים כסופיה דקרא לא ודאיכן: דכתיב להשמדם עדי עד. לעיקם להון מסטוא עלמא ולמהוי עברא תחות רגליסון דצדיקיא דכתיב ועשותם דשעים כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם. תו פתח ואמר ויקום כי כחצי כפכי ושכח. כמאי קא מיירי אלא זכאה קולקים דכר כם דלשתדל כאוריתא למכדע אוריתא ואורחוי דקב״ה. דכל מאן דאשתדל כאוריתא כאילו לשתדל כשמים ממש. מם שמים דקב״ה עביד כימוסין. לוש אוריתא דכי כמי. קא חזי האי מאן דעבר על פתגמי אוריתא אוריתא קלקל ונחתא ועבדא כיש כבר כם דשמיין כאכפוי כגין דיסתכלון כיש עלאי ותתאי וכלהו לשדרן לוטין על דומים. ותאכא כל ליכון עיכי ״ דלזלין ושלטין כעלמא למכדע אורחוי דכבי כשא כלהון זקפין עייכין ומשתכלין כאכפוי דשמיא כר כם ואמאן להו וכלהו פתחין עליה ווי ווי. ווי ליה כהאי עלמא ווי ווי ליה כעלמא דאתי. לשתלקו מסוחרניה דפלניא דשמיא דשדותא כאכפוי ורוחא דמסאכא מריח עלוי. וכל ליכון יומין דלשתכח דשמיא כאכפוי לשהדותא לי לזליף כר לשלוף ליה רוחא מכטרא דמסאכא. ולזלין ליכון חייבי דרא תקיפי לכפין. דמתריהון שכיק להון לשיזשא להו כעלמא דאתי. ותכיכן האי נדיקא וכאי לשתדל כאוריתא ואמא ולזליף קב״ה מטיך עליה חד חוטא דחסד ואתרמיס ליה כאכפוי ומשמוא דשמיא דאלי עלאי ותתאי. ככי כמי מאן דעבר על פתגמי אוריתא מזכאן עליה רוחא דמסאכא ואתרמיס ליה כאכפוי ומכיס ערקין עלאי ותתאי וכלא מכרא עליה לשתלקו מסחרניה דפלניא דעבר על פתגמי אוריתא ועל פקודי דמאריה ווי ליה ווי לכפייה האי לשלוף רוחא דמסאכא לשתכחא עמיה ואוריתא ליה לכריה והאי הוא דקב״ה לית ליה כיה חולקא וזכיק ליה לשיזשא ליה לעלמא דאתי. אמר ליה רבי מכא לך האי שפיר קאמרת. אמר ליה ככי אולפכא ואולפכא דאתי אוריתא כיש לשמיכון כלהו כמו אי לא יתובן דהא מלא קיימא קמי תבוכ׳ ואלא ככי אולפכא לשמוכא דא יסכו לי זמן אחד דסויכא רמים כאכפוי ויומא חד סויכא לזול כאוריתא ואערבכא כחד זכאה ועל ידוי לתעבר מכאי הוא דמיא. אמר ליה מם שמך. אמר ליה אלעזר. וקריכא עליה אלעזר אחרא. אמר ליה כריך רחמכא דרחים לך וזכיכא למחמי לך כהאי. זכאה חולקך כעלמא דין וכעלמא דאתי על אלא הוא דאערבכא לך לשתטח קמיה לויתיה לכיתיה לתקין קמיה קירטיכא (פ״א מכוסף) דכשמא וכאורא דשכלא תליתאה. כתיב דאלכלו אמר ליה אחוא נכרא דכיסרא דא רבי אומא לי אד מלה. קדא תורתא סומקא אית לי אומא דעבלא דכיסרא דא דאלכלא. ואומא אד עד לא לשתעברת ואולידת אזולכא כתרהא למרעא למדברא. עד דדכרכא לא לשעבר קמאי אד נכרא. אמר ליה מם שמיה דתורתא דא. אמאן מן יומא דאולידת לא קריכא לה כשמא. אמר ליה אבא אלא אם אלמא לשתקרי לי תזכה. ואמאכא מסחורא דא. אמר ליה כהאי מלה.

ו ז 01 4 והשתא

ומפת דזכיב בחודיה לתתברכה על הפיה מלה ומן ויחה דיתפטר ר׳ שמלאי מהכא לה
קום כר כם דיכהיר לן בחורית כוותיה והכא דקיבלה למיתי מלה דחורית דלא חולופה
ומלה לא מסתכלה דמלה דחכמת היה ולא ידעכא כלל ודלאי מלה דחכמת היה ורמיזא
עלאה היה לעילא ולתתא · הכל תלה בת שבע לתקרי ממש כרזא דחכמת · כנ״ב כתוב
בה כלה בשבע · שבע פרות · ז׳ שבלים · ז׳ הזלות · ז׳ כבשים · ז׳ טהורים · ז׳ טמאים
ז׳ כהנים · ומשה ואהרן בחושבנא · דסה כתיב וידבר ו׳ אל משה ואהרן ונו׳ · ופשיר
קלמר הפוך נכרא דאמר בת שבע וכלא רזא דחכמתא היה · כל כריך דחכמה
דמשעתא מלה לא · כריך היה דהה לקדיש לי מלה כקדמיתא למזכי להאי דכתיב
מלה מלה לרמוק ולקרוב לאחר וי׳ · לאחר כל הניכא דמוק קלה לקדיש לי מלה
למהוי קרוב · קרא עליה ר׳ לאחר לאתה מלה וכיתך מלה וכל לאחר לך מלה ·

ערות

לאות לאחיך לא תגלה · ר׳ חייא פתח ואיש אשר יקח את אחותו
בת אחיו או בת אחותו וראה את ערותה ונו׳ · תמן תנינן מלה ועשלין
בחתיים · ר׳ יוסי אמר משעתא דאתגזר עליה ועל כל עלמא אותיה אמר לאחי לאחי
לולוד לבעותיה · מיד לאתפרש מאתתיה · ותרין רוחין נוקבין הוו לאתיין ואזדווגן
עמיה ואולידו · ואינון דלולידו הוו מזיקין דעלמא ולקרון כנעני בני לדם · ואלין אילין
נכני לדם לאתתא דכיתך · וככורא · וכשלי · ועד כר כם דאסתכא לאתתא
דכיתיה שמא קדישא עדי ככתרין עלאין · כלהו ערקאן ואתרחקן מניה · הכל
וכנע לה יקרב לאהלך · מאי וכנע לה יקרב · אין כנעני בני לדם · ואתאי בשעתא דנפקת
לדם כדיוקנא עלאה כדיוקנא קדישא וחמו ליה עלאי ואתאי כלהו קריבו נכיה
ואתלכדו על האי עלמא · כתר דאתא חוויא על חוה ואטיל בה זוהמא לכתר לולידת
קין מתמן · כתיבנא כל דרין חיוכין דעלמא ומדורא דסדין ורוחין מתמן אסתכמו
ומסטרוי וכניכי כך כל רוחין וסדין פלגותא חית בהו מכני בשא לאתתא : ופלגותא
ממלכי עלאי לעילא · וכן כר לאתולידו מלדם חיוכין לאחרנין כלהו אסתכמו כהאי
גוונא פלגו מאתתי ופלגו מעלאי · כתר לאתולידו מלדם : (פי׳ לאהדרו ליה קנת מחיוכין
דרוחין דנפקו מאתיחודיה בחלא׳) לולוד מחיוכין רוחי בכתן דדמיון לספירו דעלאי ולספירו
דאתתא ועד כתיב וירחו בני האלהים את בנות האדם כי טובות הנה ונו׳ · ואעלן
כלה כתרייהו · וחד דכורא לאסתכא לאתתא לעלמא מרוחים דסטרא דקין וקרון ליה
מכם · תיכל קין ומדלי נוקבא בפקת עמיה והוו כרעין טעלן בתרה ואתקרי נעמה ·
כפקו רוחין ומדלין לאחרנין · וחיוכין תליין בהוירא ואודעין מלין לחיוכין לאחרנין דאכיחין
לאתתא · ודא תוכל קין לאפיק זייני קטולא לעלמא : ודא נעמה אתרגישת ברינסא
ואתדבקת בסטרא · ועד כען היא קיימא ומדורא בין רינסי ומא רבא ונפקת
וחייכת בבני בשא ואתחממת מבייהו בחלמא בההוא תיאובתא דבר בם ואתדבקת
בהו תיאובתא בטלת ולא יתיר ומההוא תיאובתא אתעברת ואפיקת זייני לאחרנין
לעלמא ושין בנין דאולידת מבני בשא מסתכחין לקבלי נוקבי בני בשא ומתעברן מבייהו
ואולידן רוחין וכלהו לזלין לגיהנם קדמיתא והיא מגלת נון · והיא נפקת לעלמא ובעיא

ובויהה וחמת רבוי בני כעס ותדבקת בהו לקטלא להו ולהסתלקא כרוחייהו דרבוי
בני כעס והוה לזלת בההוא רוחא ואזדמנן תמנ׳ רוחין קדישין וטהמין וקמס ונטלין
בההוא רוחא מנה ומנורין ליה קמי קב״ה ותמן מתחלפי קמיה כניוכי כך לוריות לוסר
להו לבני כעס והתקדשתם והייתם קדושים והוי׳ דהי לסתכא כר כעס קדישא לא
מסתפי מנה וכדין זמין קב״ה לתלתן ג׳ מלאכין קדישין דאתרן ונטלין ליה לההוא רכייא
והוה לא יכלה לאכשפא ליה . הה״ד לא תאוכה תליך רשה וגו׳ לא יקרב כהלך . לא
לא תאוכה תליך רשה בגין כי מלאכיו יצוה לך . וכתיב כי בי חסק ואפלטהו . דהי כר
כם לא לסתכא קדישא ותליף רוחא מכטרא דמסאבא כדין היא לתייה והייכת ביה
בההוא רכייא והי קטילת ליה לסתאבת בההוא רוחא ולא תעדי מניה לעלמין והי תוהי
לזכון לחרבין דקטילת לון ולזדמנו קמה לזכון תלתא קדישין ונטלין מנה ההוא רוחא
הא לא כסטרא דמסאבא לסתכחו . לחתי סלטא לקטלא להו . הלא הוי כר כם לא
לתקדם . לכל לא לתכוון לסתאבא ולא לסתלא . בגין כך יכלא לסלטא בנופא ולא
ברוחא . וזמכין לסתכא דנפקת נשמה לעלמא לא לתתמסי מכבי כעס ולסתכא כר כם
בקטרא דתיובתא עיה ולתער מסכתיה ולחוד כלכתתיה וסכוך עמה ורשותא דיליה
כה הוא תיובתא דהוה ליה בחלמוה . כדין סהוה כר דלוליד מסטרא דנשמה קא
לתייה דהא כתיובתא דלא לסתכא סלי כד נפקת ליליה וחמלת ליה ודעת מלא
והוא לתקטרת ביה ומנדלת ליה בלילין לחרבין בכוי דנשמה ולסתכחת עמיה זמכין
סניחין ולא קטלא ליה . הלי הוא כר כם דכלכל סיהרא וסיהרא לחקבניס ולא לתיתסף
מניה לעלמין דהא כלכל סיהרא וסיהרא כד לתחדשא בעלמא ליליה כקבא וכקדא על
כלהו דהוה מנדלת ומייכת בהו . וכדין ההוא כר כם פניס כההוא זמנא . זכלין לוכוך
בדוקיוה דמתקדשי בקדושא דמלכא עלייהו כתיב והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת
בשבתו וגו׳ . מלין לגלין גלי עלמא מלכא כספרא דלסמדלי מלכא ולסכהכא כיה לגלף
ולרבע מלה ולחתין זיכי מסתכלותא דמסתלכי כהו בכוי כעס . דגלי דא לסמדלי
לעלמא מלכא . ווי להו לבכוי כעס דכלהו לטוימין ובתיימין סייכין ולא ידעין ולא סחעין
ולא מסגייכין סיך קיימין כעלמא . והא סיטרא ולסוותא קמייהו ולא מסתכלין . דהא לא
יכלין בכוי כעס לסתזכא לגלא כעיטרא דלוריתא . דכתיב כי יהיה כך לוא לסר לא
לא יהיה טסור מקרא לילא . לסר לא יהיה טסור דיוקא . מקרא לילא דיוקא והא
לוקימנא מלי כעיטרא דלוריתא קדישא . דהכי כתיב כלוריתא קדישא והתקדשתם
והייתם קדושים כי קדוש אני יי׳ אלהיכם . תאנא כתר דלסתלקי קין והכל
לתהדר אדם לסתתיה ולתלבם ברוחא לחרא ולוליד לבת . מכאן לתייחסו דרבי
דמדיקויה בעלמא ולסני קב״ה חסד בעלמא וכל הד לתולידת מוקבא עמוה לתיסבא
עלמא כגוונא דלעילא והא לוקמוה בסתימתא דמתני׳ . דכתי לוא לסר יקח לת לקוחת
לת לכיו לו כת לחמו ונו׳ חסד הוא . חסד הוא ודאי . וכתר דסלרי חסד נזסין כפקין
מתחות לעילא ולתפרסן עכפין וקריב לתרחק . כדין עכפא לסני ולסני ולא לתתקרי
כזווגא חד כהילולא . הלי כקדמיתא והלי בסתימא דעלמא בגין דכתיב לחרתי שלש
חסד יכבה . לכל מכאן ולהלאה בני כעס דוסתבקון ביה וכבר זע לעיני בני עמה .

תאנא ערות לא תגלה כמה דתימא ערות אביך וערות אמך לא תגלה ונדיקים
ילכו כם וגו׳ וכתיב חולקיהון דצדיקייא דילעי לרחמוי דקב״ה וחולקן בסדו
ומסתמודעין בגויהו וכתיב חולקיהון תתנכרת נפשיה דהא עלאה כרחימותא וחביבותא
דלא מתפרש מכם וגו׳ לעלמין ותתעברת ותפיקת נהו לבתר קדישין ויקדש ליה ודא
והו כד כפקד ׳ כת וגו׳ נפקד עמים ׳ לתתייא הסד ופרים לון וכפקו גושן מתחו לעילא
ותתפשטו עבפין ותסניהו ותתעבידת הא תתא ׳ ותתרכיתת בהכפהא לעילא לעילא
עד דלזדווגת בהילכא עלאה ותתקברו והו עם הא ׳ מלין גרים לון חסד הוא ודאי ׳
דלתתבר לון כחדא יוד ׳ עם הא עלאה ׳ לא תגלה חכורת דילהון בחסד תלת במזלא
תלייא חכורת דילהון וחביבותא דילהון דלא מתפרשן לעלמין ׳ וגו׳ לתתקבר בהא והא
לתתקבר כולהו ׳ לתתקבר בהא והא לתתקבר בכלא וכלא חד קיומא הוא וחד מלה לא
לתתפרשו דא מן דא לעלמין ׳ בכיכול מלין דגרים פרודא בהילו תרוויהו עלמ׳ ולקרי ערייתי
דכלא ׳ ולומכא דלתתי ומיין קב״ה לתתברא שכינתא לתתרהא ולא תתבחא כלא בזווגא חד ׳
דכתיב ביום ההוא יהיה ׳ וגו׳ ויהי היום ההוא לאו הוא לחד ׳ לא דסד חייבי עלמא
גרמו דלא תתבחא חד ׳ דסד מטרוניתא לתתרחקן מלכא ולא מתבחי בזווגא לחיא עלא
לתתרחקן מלכא ולא יכלא ליה בגין דמלכא כלא מטרוניתא לא מתעטר בעטרוי דחיתא
כמה דקדמיתא ׳ כד לתתבר במטרוניתא לעטרא ליה בכמה עטרין בכמה והיהין בעטרין
קדישין עלאין דכתיב בהו ורחב בנות נגן כמלך עלמא וגו׳ דלזדווג במטרוניתא כדין
עטרא ליה לחיתא עלאה כדקא יאות ׳ ומסתא דלא לתתבא מלכא במטרוניתא כדין
לחיתא עלאה נטלת כתרהא ׳ ומכתת מכוי מכוי דכחלין ולא לתתבא בקיומא חד ׳
כביכול לא לתתבא חד ׳ ובזמנא דתיתוב מטרוניתא לגבי היכלא ומלכא יזדווג
עמה בזווגא חד ׳ כדין יתבר כלא כחדא כלא פרודא ועל דא כתיב ביום ההוא
יהיה ׳ לחד ושמו לחד ׳ בזמנא דתיתוב מטרוניתא לגבי היכלא כדין כלא לתתבא חד
בלא פרודא ׳ וכדין ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט וגו׳ ׳ דתניא אמר ר׳ שמעון לא תיעול
מטרוניתא בחדוותא בהיכלא עד דיתדן תלכותא דעשו ותיסב מניה נוקמין דגרמא
כל הני ׳ לבתר יזדווג במלכא ויהא חדו עלמא ׳ הדא ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט
את הר עשו בקדמיתא ׳ ולבתר והיתה לי׳ המלוכה ׳ מאן מלוכה דא מטרוניתא דהיתה
והיתה לי׳ המלוכה ׳ ולבתר דיזדווגן כחדא ׳ מה כתיב ביה ביום ההוא יהיה ׳ ה׳ למלך על כל הארץ ביום
ההוא יהיה ׳ לחד ושמו לחד ׳

ערות

לחי לאביך לא תגלה ותנינן ר׳ יהודה דא ישראל לתתא ׳ ואמות אמך
דא ירושלם לתתא ׳ דכתיב ביה ובעבור ישראל כיכי עממי ׳ ותתריב
ירושלים לתתא ׳ ועל תכיכן רחימותא דקב״ה לישראל דאיהו אנחמר למען לחיי
ורשי לדבר כה וגו׳ ׳ ואוקימנא מלין ואתעבד לאיכון כלתתאין ובלתתכאין וכלן כתריהם דא
עלמא לאטריך לון ואיכון ושוכא דעלמא כמה דאוקימנא רעך ורעאכיך אל תעזוב ואבי רועך
דמלה ׳ דאמר ר׳ שמעון אמר ר׳ יהודה אי לאבי לחיי רשי ואי רשי למה לחיי ׳ שלא תגלה
ערות מלה דלא לתתעדי לעלמין לקרי רע כלא רעך ורעאכיך אל תעזוב ואבי רועך
דמלה דאמר ר׳ שמעון אמר ר׳ יהודה אי לאבי לחיי רשי ׳ בגין דלא תתעדי רחימותא דלבא מכה
לעלמין

לעלמין · ולימח תתחזי כלה לקרי לחות · כמה דלוקימנא לחות למה קטנה וסוכה
סתם מתניתין דילן דכתי׳ כסכה ערות לחותך את לכיך לו כתחלתן כיון דאמר כתלכיך
מלי לו כת אמך אלא לי מסטרא דלכא למתנחית חכמה מתקרי · ולי מסטרא דלימא
כיומא לתקרי · ועכ״פ כין הלי וכין הלי מלימא ולכא למתנחית דהא יל״ל תעלי מן
ס׳ לעלמין דלא הוא רזא דמלה מולדת כית מסטר׳ דלכא לו מולדת חון מסטר׳ דלימא ·
ר׳ לכא לאמר כהכמה וכנה כית מלן הוא כית דלתכני כחכמה הוי לימא לא כאר
דכפיק מעדן · כגוני כך מולדת כית לו מולדת חון כל נפקת מן ו׳ כמה דכתיב עבם
מעצמי ובשר מבשרי · וכתיב ויקח לאחת מצלעותיו ולא הוא מולדת חון מלאתר דוטיר
לפין למתנחת כמה דלאתמר · ועכ״ל לאמר ר׳ יהודה ימרלל לאחין לקרון לקב״ה בלא לעדי
רחימותא דילהון לעלמין · ורומלם דלתתא לאחות לאמך לתקרי · כמה דכתיב ירומלם
הכנויה כעיר שחוברה לה ויחדיו וגו׳ · מה שחוברה לה יקדיו כגין דיוזדווג כה מלכא
מסית כטרין ככל סטרי מלכא כדרג׳ לנדיק וכל כתרי מלכ׳ כולהן כיה וסיימו שחוברה
לה ויחדיו · ר׳ יצחק לאמר עשה שבטים שבטי יה · מלן שבטים לילן תריסר שחומין
דמתפרסן מסיפוק לילכא רכא ותקיף דלתתסכון מסטרא דלכא ולימא · הא״ל שבטי יה
מספר כהדותא דלמסיק כ״ש קדישא דכתיב שבטי יה עדות ליסרלל ולימון כסדין
עמיקין דנגדין ולתתסכן מלין · וכ״כ למה לחודות לעם יי׳ · כגין כך שמה ישבו כסאות
למשפט כסאות לבית דוד לתסכון מלכות קדישא הוא וכנוי לדרי דרין ודא היא ערות׳
דלאמר דוד על מלכו עלאה קדישא · ר׳ חזקיה לאמר כלא כרוח עלא׳ הוא לאחזאה דמלן
דפנים לתתא פניה לעילא דתכיכן עוכתן שלא״ה מסכת לעכת · כגין דילשון רוח דמלה
ויכוונון לכא ויסתכלו רעותהון שלי׳ וכגין דלולידו לקרון כגין דמלכא · ולי לילן פנימו
מלה לתתא כביכול פנימין לילן כלה לעילא כדין כתיב ערות כלתך לא תגלה · דא
כגין לילן ילשון לורלין לורלימא · אלא עמה הוא דלתגלי׳ כלתך ממש · וכאוכא
דא מכיכתא לסתלקת מכיכיהו · **תאנא** לתגליף שמא קדישא כסטרין
ילישין כלתון רמיזין דעשרין ויתרין
י׳ ה׳ ו׳ כ׳ כ׳ י׳ ה׳ ו׳ כ׳ כ׳ י׳ ה׳ ו׳ כ׳ (פ״ג י׳ ה׳ ו׳ כ׳ כ׳ י׳ ה׳ ו׳ כ׳ כ׳ י׳ ה׳ ו׳ כ׳ נ״ב
יו״ד ה״א יו״ד ו״ו נ״מ ל״ד ה״א יו״ד נ״מ ל״ד ה״א ו׳ נ׳ י׳ ה׳ נ׳ ו׳ כ׳ י׳ ה׳ נ׳ ו׳ כ׳ י׳ ה׳ נ׳ ו׳ כ׳ י׳ ה׳ נ׳ ס׳ כ׳ ל׳) פ״ד
ה״א כ״ל כ״ל יו״ד מ״ם כפקת כדין
ת״ע כ״ל כ״ל יו״ד ה״א כ״ל יו״ד מתגלפי כיו״ד יו״ד סליק ה״א כ״ל כ״ל יו״ד מ״ם כפקת כדין
ת״ע כ״ל כ״ל יו״ד ה״א כ״ל יו״ד סליק ה״א כ״ל כ״ל יו״ד מ״ם כפקת כדין
מת״עטרין לילכון לתפתחת ה״א כבחלוי ולעטר לריש׳ דו׳ דתמן סריין לילכון כ״ל כ״ל
מית לתתון וכ״ל כ״ל יו״ד · יו״ד לתגליף כגליפוי וסליק לתת״עטרת כתריסר לתתון
לאחרכין מכיה כפקו עשר לאמרין כגליפוי וכ״ל סכולין דלאורלח עלאה (פ״ה דלאורלימ
דלאורלימ) יקירא דכ״ל כדין ה״א לאחרא לתכ״ל מן כ״ל גליפא מסטרא מתיקא ר״א שבילים
(פ״ה מתיקא) תדירא לילולא לתתא לתגליפו (פ״ה לתגליפו) כ״ל כתרכעין ותרין
לתתון וכ״ל פריסא כתתיתא דוכן וכ״ל סלקן כריסא דמלכא סכיע סמכן סלימין
מתפרסין כסכעין לתתון סכעין ותרין לסתלקו · לסתלקו כלהו (פ״ה יו״ד) רמיזין כפרס׳
ויסי כסלח פרעה כקרלח כל כ״ל מכיכת׳ וסכיע׳ רמיזין לתתרמיזי כיה סכיע סכעה לסתלקו

אפים כשכדין דשמיין. תלת לקבלו לתתון כרשמין ידיעין ולרחין סתימין כך לוכלי
קטום מכאי עלמא. אמר ר' שמעון לך למשוך תלת הכי עשרין ותרין לתתון דגליפין
כיתרי כלהו מתברין כהכי עבד לתירין כל לתירה ולתירה מלין דליכון כתרי מלכ'
כלהו גליפין כתתון ידיעין. כגוונא כך שמא קדישא לתכסיא כתתון לחרן וכל לתירה
לחוש לאתודה עלאה מכח לתתון כגון לתלתלל הוי כהאי ושלש שמא קדישא גליפא
ליה כתתון לתרגין כגון לתתבסיין לה כדין ודלן כדלן עד דמתקרן כלהו כחדא.
ומלן דכא למכתבה ברוסי שמהן קדישין לכדא לילון דרשמין בכל כתר' וכתרא
וכדין לכדא ויתקיים ככלה והא גליפא לון ככל לילון לתתון דרשמין וידיעין ככל כתר'
וכתרא מספרא עלאה דשלמה וסכים ליך כידן ולכריא גליפין לון (פי' לאכרויא גליפא לון
ושפיר סוף דהא כל כתרא וכתרא לחוש לאכריא לתתוי כמה דלוקימנ'. ולומכן דלא
לשטרוך לא כתתוי לילון דרשמין ביה ולכלהו ידיעין לגבי אכריא והא לוקימנ לון.
וכלן לילון כדיקיין כעלמ' דין ולעלמ' דלתי דקכ"ה כש כיקריהון ומגלי להון רזין עלאין
דשמים קדישא דלא גלי לעלמין קדישין. ונ"ל יכיל מאן למתעטרא ביה קדישין ולכלהו
לא יכלי למקרב כהדיה כגונא יקידתא וגומרי דלעא. דהיינו הכי מלן סוף ליה למאן
למיקם ביה"ו. דלא וכלה מולקא למאן דהא כל מלרי למלא עמיה קכ"ה כעא
למכדע שמיה קדישא (פי' שמו קדישין) סתים וגליא ככל חד וחד כדקא חזי וכדין
לדכק ודלא יתיר מכל כלי עלמ'. ת"ח כשעתא דסליק מאן כנו שבא יקירא עד ביה
קדישין. פתח ואמר חד מלכא כגלגולי מר' ועייכין מלסטן ובדפי מת קדן כעא לשלפא
ליה כגווים וסדוק מלכ'כרויש (פי' נורא) (פי' נורכא) שמיה. כדין לדכר מאן חד שמא
קדישא דלא גליף כתלים - תתון ולזלעוע ולתרגם. עד דסליק מאן ביה ביה וכן לכל
חד וחד זכאה מולקיה והא לוקימנא מלי. תלת כתקוני מטרוניתא לוקימנא לילין
ערוין לילי דלוכן כלתגלויא וכסתימא ותמן כת כנס כת כתה דלא עלמא לסטריך
לון ולוכן יסוכא דעלמא כמה דלוקימנא. ומלן דגלי חד ערוייתא מכוסיא ווי ליה ווי
לכפצים דלא גלי כגון לא ערוין לחרכין ותניא מלא כתרלא דעזר לתירין לחוריתא
לא תחזור לא ערוה כגון דלא כלכלו. ומלן לתתיר לתתא לחרא כלילו
לעכר על לוריתא כלה. כרם לא לית מלא דקיימא קמי תסוכא ובם אין מקטיל עוכסיה
כדוד מלכא. לחר ר' יוסי תכוכן כל מלן דלכ ולתכרם מסטוא תוכא קא מעלייא ליה
תסוכא טפי. ולא לילו לא סליק לתסוכא ולא מעלייא ליה. לא הכי דוד סיך לא לתכרם
מכת סכא לכתר. לחר ליה כת סכא לדוד מיומא לתכרי עלמא ומה מעככא ליה דכטיל כרתיה
לזדמנת הוה כת סכא לדוד מיומא דלתכרי עלמא ומה מעככא ליה דכטיל כרתיה
דשאול מלכא. ומסוף יומא כטיל לה לוריה כרחמי לא"ב דלא הות דילוה. לכתר לתת
דוד וכטיל דילוה ושל דוד דמוך מעתה קמי קכ"ה לקטלא לאוריה ולמעכד הכי.
לכתר קמוך ואעכם ליה לדוד. דסף קכ"ה כעא לאלכיה ליה לדוד לקיימא ליה

שלכו כמדת הרחמים שרצעים הופכים לותי למדת הדין · דתניא עם מלך ו׳ לילים
זכו י״ו ואי לאו לילים · אמר ר׳ שמעון חייבין אנשי פרזותא לשלש · מאי פרזותא
כמה דתימא פרזותא ממש · ושם תאמר · תאנא כתיב ואל תשם בנדת
טומאתה לא תקרב לגלות ערותה · תני ר׳ יהודה הרי הרשאי שהרי בניו כלו
זכאין מסידין כלסו דאלו חטאם כוכבו · סכיכתא שריוא ביכויהו · דלית כן בדרין
לאחרכין · בגיכי כך מלין לייכין מתפרשן ולא לתטמרן · כדרין לאחרכין לאו הכי ומלין
דרזי עלאה לא וכלין לגלאה דלייכין דידעי מסתפו · דר׳ שמעון כד סוס לאמר רזין דהלי
קרא מבריוא כלהו עיכוי ככעין דשעון וכלהו מלין דלאמרין סוו מלין כעיכויהו גלי כמה
דכתיב פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידות · דיומא חד שקיל ר׳ ויסא לאמר כיעא
דקוסטא (פ״ק דקידושין) דנפקא משפיה דסריוא (פ״ג דסוטה) כנוה ואתכפיא לאדרבא
סטרין · תרין כלקין מכויהו ואחד מלייך ואחד רכיב כרכיבא (פ״ק דכתובות) דיומא
רבה · אמר ר׳ לוכא עבדית קמיה תום כלפי אל כתיב פה אל פה אדבר בו · אלא ר״ש
עד לא יתבקע כ״ע תסתלק מעלמא וכך היה כלדרך דר׳ שמעון · תלכה ביומוי דר״ש
סוס אמר כך הם לאברים פתח פיך ויאירו דכתיב כתר דסכיב ר׳ שמעון סוו אחרי אל
תתן את פיך לחטיא את בשרך · תניא אמר ר׳ שמעון לי בכי עלמא מסתכלן כמה
דכתיב כיאוריתא לא ייתין לאתרגזא קמי מאריהון תלכה כד מתערין דייכין קמיין
לאתתא כעלמא · הכא כתיב כוד יי לירחיו וכחדרא (פ״ג ובפ״ק דרא) קדושא לאתר
הכא אנטריכ׳ לגלאה דשם לאתר דא לסתלק דתניכן כשעתא דחוות תקיפ׳ דלעילא
אתער בנין חובי עלמא שהרי ואתחבר עם כוקבא ואטיל כם זוממא לאתפרש דכורא
מנם כנין דשם לסתלא ואתקריא מסלבא ולא אתחזי לדכורא למקרב כשלם דוו אי
לסתלא סוו כשלם כזמכא דלייכי לסתלא · ותלתא מלי ועשרין וחמש זייכי מסלבות
נתנו לעלמא דמתלחדן מכשר דחוות תקופא ושבע ועשרין דכרכין מכויהו מתלחדן
כנוקבי ואתדבקן כהו וזו למען דיקרב כשלם דמען דיקרב כהדם לאחזי פרזותא
לעילא דשם כתובא דא לאתער חוות תקיפ׳ לעילא ואשלי זוממא כאתר דלא לנטריך
ואתחבר כנוקבא ואתרכי שעריה לדכור׳ ונוקבא לסתלא ועשרים רבא וטופרא
סנוהי וכדין דיכין סרון לאתערא כעלמא ויסתלכון כלא שלש כי לית מקדש י׳ ממש
מקדש י׳ לסתלא כחוכויהו דכתי כשא · תלתא מלי דכתיב ואיבא לאחזי כיכך וכין
הגוף · ארבעה ועשרין זייכי מסלבותא לאטיל חוות כנוקבא כד לאתחבר עמה כחוסכן
ואיבא · ועשרין וארבע זייכין (פ״ק דיכין) מתערין לעילא ועשרין וארבע לאתתא ועשרה
רבא וטופרין סנוהי וכדין דיכין מתערן בכלא · ואלמלא כד כעת אתתא לאתדלקא
כעוה לספרא סוס שערא דרכי כוומא דאיבא מסלבא ולספרא טופרא וכל הסוף
זוממא די כהון · דתניא כרזי דמסלבותא זוממ׳ דטופרין ואתר זוממא לאחרא וכניכי
כך כעין נכוזא · ואלין דלעכר לון לגמרי כלו לאתער ח סד כעלמא · דתניא לא לכעי
ליה לאיכא למיסב דוכתא לזייכין כיסין · דתניכן אלף ורבע מלא ואחם זייכין כיסין
מתלחדן כהסוא זוממא דאטיל חוות תקופא וכלהו מתערין כהסוא זוממא דטופרין

לון

לון כלילו לסגי חסד כעלמ ודיכון כיומן לא מסתכחין · וועכר הסוף וחמת ושופרהף
דרשאם כים · דתניא מלן דדרין כרגלים הן כמסלכים עליהם וכיל לאתזקף ומם
כהלו סיורי דסיורי דזוממ דלעילא כך אתתף דמקכלף ואתחכרת כחוף ואטילכה
זומת עלכו · ווי לעלמף דמקכלף מכח כסוף זמכח · כגוכי כך אמר ר׳ שמעון אמר
קכ״ה הכילו עלי כפרק כר״ח · עלי ודלי כגון דיתעכר סוף חוף ויתכסס מלן דכעיף ·
עלי פתח דכתי׳ סרפים עימדים ממעל לן · ועד כתיב כקרח הנועדים על ה׳ דכגוכיסון
אתער מלן דלאתער דלתי מסטרויסו · חוף סכח הכילו עלי כפרק · עלי ממש · כגון
דיתכסס ויתעכר ולא יפתכח חוף כאתר דסלרי · וכ״ש למס · על שמעתי לת סירף
ופלטף כם מלן דלא לפטרוך · וכגוכי כך כתיב ואל לפס כפדת טמאתם לא תקרב ·
זכאם דרף דרש כן ויחלי סלרי כגוים זכאם עדכוף כין עלמין ואתלין עליהם כתיב
לפזריך לרץ שמלכ׳ כן חורין שהו כן חורין דזקיף רום לגלף ולפרש מלן ולא דחיל כהלי
דחיכו כן חורין ויום מלי דכעיף ולא דחיל שהו מלכך דף סוף רשבי מלרים לחורית׳
מלרים דחכמתף · דכך סוף ר׳ לכף וחכריוף שמלן לר׳ שמעון סוו רחטי לכתרים
ונאמרי לאחרי ה׳ ולכו כלרכים ישלנ · תלמ״ר שמעון כתיב והוף מדי חדם כחדמו ומדי
סכת כסכתו לחלי דל מקיל כדל · שלף כלל כאד דרגף מליקי דל לזדונ כדל וחדוות׳
דל כדל לא לפתכח שלף מתיקי קדוסף וכדין חדוותף דכלל · ותכוכן כתיב
מזמור שיר ליום השבת · ליום השבת ממש שכח׳ דקל מפכח קכ״ם כדין חדוות׳ לפתכח
ונשמתף לתוספת · דסף עתיקי לתנלי וזונף יזדמן · חוף סכח כחדקותי סיפרף
דסף כתיב לם שמש כחדוותף דכסירו דעתיקי לעילא · כגוכי כך סלי קרככף סוף
לעילא כגון דיתכסס כלל ויפתכח חדוותף כעלמא · ועד סכיל על כפרק דויק׳ מלם
תלכף כתיב עולת שכת כשכתו על עולת התמיד וכשי לכוונף לכף לעילא לעילא ויתיר
מאחר יומין · ועד על עולת התמיד דויקי · תניא כתיב כחכם ותתכלל על נ׳ · על דויק׳
דסף כגון דכמן כמזלף קדוסף תלין כחם דלוקימכף · ונית לך מלם כלורייתף לולת
זשירף כלורייתף דלף רמיוף כחכמתף עלאם ותלין מכיס תלי תלין רוין לחכמתף
עלאם סלר קוטרוניו תלתלים וסף לתתר · ר׳ יוסי מזכחים לר׳ לכף דסוס ויתיב וקלרי
סלי קרף דכתיב הסלך על ה׳ ויכבר על דויקי דסף מוכי כמזלף תלין · ר׳ יסודס סוס
קלרי ע״ד ולת ויתפלל כל חסיד לעת מכף · עד זאת ודלי לעת מכף סף לוקימכף ·
לכל לעת מצף כתם דכתיב דרשו ה׳ כסמלו קרלוסו כסיותי קריב · דף לעת מצף
כשעתף דכרין כגידין ולתתזכלן ומסתפקי לכסן ומכרכלן כלף · רק לפטף מיס
רכים · מלן שטף מיס רכים · דל עתיקי דמכוערן וכסרין דמלן וזכס ליס ומלן יזכס
לקרכף ולסלוקף תתן הסר כיס רק לפטף מיס רכים תלין לף ובישו דסף לף וכלן גלף
וכלין · ר׳ יצחק לתר כתי׳ לאת שחלתי מאת ה׳ לותה לבקש וגו׳ · זכלין לישון נדיקיות
דכתם נכוזין עלין טמירין לסו כסתו׳ עלמא דקב״ה מסתעשע הסו כלישון עלמין כתם
דלוקימכף כפשט ה׳ וסף לתתר · רכי חזקיה לתר מסכף עין לף רלתה תלדיס זולתך
ישבה למחכה לן · ישבה · תעשה מכאי ליס תלף ישבה ודלי סיומו יוסיף עלימיך חתם
עשרה שכה וסיומו ותתפלל על ה׳ וכלף חד · זכלה חולקסון דלדיקי בעלמא דין ובעלמא

ולתתי עליהון כתי׳ ויעמדו כל חוסי בך לעולם ירננו ותסך עליהם ויעלזו בך לוחבי שמך.
וכתי׳ לך נדיקיא יודון לשמך וישבו ישרים את פניך. וכתיב ויבטחו בך יודעי שמך כי לא
עזבת דורשיך ו׳. ברוך ו׳ לעולם אמן ואמן ימלוך ו׳ לעולם אמן ואמן.

פרשת קדושים תהיו

וידבר ו׳ אל משה לאמר. דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם
קדושים תהיו כי קדוש אני ו׳ אלהיכם. ר׳ אלעזר פתח. אל תהיו כסום כפרד לין הכין וגו׳. בכמה זמנין אורית׳ לתערת
כמה זמנין תרומת קלין לכל סטרין לאתערא להו לבני בשר וכלהו דמיכין בסיכתא
בחוביהון (פ״א בחוריהון) לית מסתכלין ולית מסגיאין בריך לאפקא נקמין ליומין דדיכי
עלאה כד יתבע לון מלכא עלאה עלבונא דאורית׳ כד נוחת לקבלן ולית להדדי לפין
לקבלא דכלהו פנימין בכלא דלית ידעו מסיומתא דמלכ׳ עלאה. ווי לון ווי לבפשון דסא
אורית׳ כיום הסגידת ואמרת מי פתי יסור הכא מסר לכ ואמרים לו. מסו חסר לכ מלין
דלית ליה מסיומתא דמלין דלית מסתדל באורית׳ לאו ביה מסיומתא ופניה סוף
מכלא. ואמרים לו. לומרים לו מבעי ליה כלא לומרים לאלי סלעי. מהו ואמרים. אלא
לאכללא ולאתוספא אורית׳ דלעילא דהיה קרייה ליה מסר לכ פניה מסיומתא. דסכי
תיכון כל מלין דלית מסתדל באורית׳ הסיר למקרב לגביה ולמעבד ביה באורית׳.
וכם למהך עמיה באורחא דלית ליה ביה מסיומתא. ועוד תיכון כל כר כם דלזמנין
באורחא ולית עמיה מלי דאורית׳ לתתייב בפסיה. כם מלין דלזדווג באורחא עם
מלין דלית תסיב ליקרא דמלריה ודידיה דלית הם על כפסיה. ר׳ יהודה אומר מלין דלית
הם על כפסיה היך יפלוף כפסא דכארא לבריה. אמר ר׳ אלעזר תווסכא על דרא ודא
לתת׳ אלם וכו׳. ועוד כתיב לא תסיו כסום כפרד לין הכין.

זכלין לוכון נדיקיא דמסתדלי באורית׳ וידעין לרמוי דקב״ה ומקדשי גרמייהו כקדושא דמלכ׳ עלאה קדושין בכלא. ובגין כך מסלפי רוחא דקדושא מלעילא וכמייהו כלהו זכאי קשוט ולקרון כבו מלכא בכון קדישין. ווי להון לרשועיא דכלהו חטיפין ושבדייהו מטיפין. בגיני כך ירתון בכייהו בפסא קשיא מסטרא דמסאבא. כתיב דכתיב וכטותם כם לחת לאסתכלא מסאבין ליה. אל תסיו כסום כפרד. דלזמנין מארי זנות (פ״א דמסאבותא) יתרון בכייהו בפסא קשיא מסטרא דמסאבא. כתיב וכטותם כם לחת

זכאי לאבוי וכו׳ אב למהא
כנסת מסרשא מהימנא.
סלקם בפרשת פנחס מפטיר
מתחול אלף פניהם

דומים לנו לומר מלכנו ומנהגנו לכך כתיב כי קדוש אני ה' אלהיכם. לפי שעתיד הקב"ה לעלות עתיד כמות שהוא שכך. בגין כך דכתיב הכי שכך לפי שעתיד שכתוב. כלם לדרכם פנו איש לנתיבתו מקבלו. דכתיב תהיו קדושים לומר שכבר לפי שבגין כך לא יתקדשו כהשתא אונקלוס כמה דתתריך. ועל כתיב קדושים תהיו כי קדוש אני ה'. לומר קבלו מכל שאר עמין לפי רצונו לקבלו כי לפי שישראל לכתיב ואתם הדבקים כולכם חיים ולפי שאר עמין לפי שעתיד כתיב הכא קדוש בגמ קדושים תהיו כי קדוש אני ה'. קדושים תהיו דויקא.

קדושים

תהיו. רבי יצחק פתח הוי ארץ בלבל כנפים וגו'. וכי בגין דהיה ארץ בלבל כנפים אלא לומר ר' יצחק בשעתא דקב"ה ברי עלמא וכעא לגלאה עמיקתא מגו מסתרתא ונהור מגו חשוכא הוו כלילן לה כדה. ובגין כך מגו חשוכא נפקן כהורא ומגו מסתרתא נפקן ואתגליא עמיקתא ודא נפקן מן דא דמגו טב נפיק טב ומגו רחמי נפיק רחמי וכלא לאתכלילא לה כדה ודא כדה. ויבר טוב ויבר רע. ויחכח ומחשך. ישראל ואחר עמין חוור וחוכם וכלא חד בחד תליין. תניא אמר ר' יצחק אמר ר' יהודה כל עלמא כלהו לא אתחזו אלא בחד עטורא דקושטא (בם דקיומתא) בקושטוי וכד אתדן עלמא בדינא כלהו כרחמי אתדן. ואי לאו לא יכיל עלמא לקיומא אלמלא רעותא קדם קודשא בריך הוא כמה דכתיב כי כחסד ממפטיך לארץ נדק למדו ויסכי תבל. ותניא בשעה שהקב"ה בדינא תליין בעלמא ובדק אתעטרא בדיוני כמה מארי דדכין מתערי לקבלי מארי דדינא קשיא למלטתם בעלמא פרסין נדפין מהאי בטרא ומהאי בטרא לאתטחא (בם לאסנפא) בעלמא. כדין מתערין גדפין למכרם לון ולאסתחא דדינא קשיא ואתטין בעלמא לאכחשא. כדין כתיב הוי ארץ בלבל כנפים. אמר ר' יהודה חמינא בכי עלמא כחציפותא דר חיזון וכאי קמוט. ובגין כך כדכול כלא הכי אסתכח אתא לאתכחשא מסיעין ליה אתא לאסתכחא כמה דלוקימנא ונטמתם כם. רבי יוסי הוה אזיל בארחא פגעביה ר' חייא אמר ליה הלי לאוקמוה מכרייתא דכתיב בעלי ולבן כשבעתי לביתי עלי לם יתכפר עון בית עלי בזבח ומנחה עד עולם. כזבח ומנחה לא יכופר לכל עתכפר הוא כדברי תורה. אמלי. בגין דדברי תורה סלקין על כל קרבנין דעלמא כמה דלוקמוה דכתיב וזאת התורה לעולה ולמנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים מקיל לורית לקבלו כל קרבנין דעלמא. ל"ל הכי הוה ולאי לכל מאן דאסתדל בתורית לא יתגז עליה שנאת מלבושי כיתא ליה מכל קרבנין ועלוין והיה עוסק בתורה ובגין דילעי כם לעמה קב"ה אתפיים כהדים. ואם לא אתדכי בר נש לעלמין חלף כמלין דלורייתא בגיניכך מלין דלורייתא לא מקבלין טמאה בגין דליכי קיימא לדכאה לאלין מהאכי. ואסותא בלורייתא אסתכח. דכתיב רפאות תהי לשרך ושקוי לעצמותיך. וכתי' ורפאת יי' תעסיס ימים. דכיותא אסתכח בלורייתא דכתיב ורחת יי' טהורה עומדת לעד. מאי עומדת לעד דקיימא לדכיותא כההוא דכיותא דלא אתעדי מכיס לעלמין. ל"ל ורחת יי' כתי' ולא תורים. ל"ל סכי הוא ודאי דהא לורייתא מכטרין דגבורה קא לאתייא. ורחת יי' כתי' ולא תורים. ל"ל סכי הוא ודאי דהא לורייתא דהוה מגו קדושה עלאה. ועל

[illegible]

לקרי בה בם לחד בשעתא דלתקדם בקדושין (פ"ק בעטרין) עלמין. ותא בזמנא
דלתתקן בקדושא עלאה לתהוי חד סדורא דלא כתיב ולא כתיב לחרבא. ולימתי
ומי יסוכנו. לא שארי קדושה עלאה כלל. בלחוד. לחד מכעי ליה. כמלן
בלחוד. דהא ליה מלכא מסתדל בלא כמאי דלעלא ולתתא. וכגין כך כתיב ושוא בלחוד
תאלה כל מלן דלסתמר מלין עריון. בקדושא לתעביד ודלא. וכם לי לתקדם בר בם.
בקדושא דמלעיל. והא לתערו מכריות. לימתי עוכתן דכלא לתתקדם בר בם.
תא מלן דכעי לתתקדם כרשותא דמלעיל לא ליזדמם לא לישתכח בלילא ושוך
או בפלגות לילא. דהא בהאיו שעתא קם לתכא בגנתא דעדן וקדושא עלאה
לתתער. וכדין שעתא היא לתתקדם. הוי לתער בכי בשע. תלמידי חכמים דיתעין
לתרחוו לאורייתא בפלגות לילא שעתא דילהון למיקם למלעי באורייתא לאזדווגא בכי
לתכא לשמא קדישא למלכא קדישא. בלילא דשבתא דרשותא דכלא לשתכח בהוא זווגא
דלהון בהאיו שעתא. לאשקאה רשותא דקם ובי כמה דלתתער בכנים לתם
ליי אלדיכם ואלין לקרון קדישין דכתיב קדושים תהיו כי קדוש אלי יי. וכתיב
והיה כעץ שתול על פלגי מים אשר פריו יתן בעתו ועלהו. קדושים תהיו. בכי
אלה פתח ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ. לא ככל עמין דעלמא לא לתרעי בהו
קם בר בישראל כלהודייהו. ועבד להן גוי אחד ואקרי להן גוי אחד בשמים. ואעטר להן
בכמה עטרין בכמה פקודין לתעטרא בהו. ועל דא תפילין דרישא ותפילין דדרועא
לתעטרא בהו בר בם כגוונא דלעילא. ולעתכתא חד סליס בכלא והאיו שעתא
דלתעטרא בהו בר בם ולתקדם בהו. לתעביד סליס ואקרי אחד דאחד לא אקרי אלא
כד אית סליס. ומאן דפניש לה לאקרי אחד ועל דא קם אקרי אחד בסלוי דכלא
בסלוי דלכהן בסלוי דכנסת ישראל. בגין ישראל לתתע לאקרון אחד. דכד בר
לם תפילין ולתתפי בכסויא דמלוה כדין לתעטר בעטרין קדישין בגווא
דלעילא ואקרי אחד. וכגוונא כך ליתי אחד ויתדבק באחד. קם לאיתי אחד יתדבק

תנאי ר' אלעזר בר' שמעון אומר לעולם אל יתקדש אדם בדבר המותר כשם שאתה מתקדש
בדברים המותרים לך כך התקדש במה שמותר לפניך. ואותה דקדושה דנוסחה
היא. בפרשה זו לתתקדשו רזין עלאין דאורייתא. כעבר לאורין
ונזרין ועבסין ופקודין עלאין דכל מטלן מכריא לפרשה זו לא הוו אלין. אמר ר'
לכל מ"ט פרשה לעריות ופרשה דקדושים תהיו סמוכין זו לזו. אלא אכי
תלכל כל מלן דלסתמר מלין עריון. בקדושא לתעביד ודלא. וכם לי לתקדם
בקדושא דמלעיל. והא לתערו מכריא. לימתי עוכתן דכלא לתתקדם בר בם.
תא מלן דכעי לתתקדם כרשותא דמלעיל לא ליזדמם לא לישתכח בלילא ושוך
או בפלגות לילא. דהא בהאיו שעתא קם לתכא בגנתא דעדן וקדושא עלאה
לתתער. וכדין שעתא היא לתתקדם. הוי לתער בכי בשע. תלמידי חכמים דיתעין
לתרחוו לאורייתא בפלגות לילא שעתא דילהון למיקם למלעי באורייתא לאזדווגא בכי
לתכא לשמא קדישא למלכא קדישא. בלילא דשבתא דרשותא דכלא לשתכח בהוא זווגא
דלהון בהאיו שעתא. לאשקאה רשותא דקם ובי כמה דלתתער בכנים לתם
ליי אלדיכם ואלין לקרון קדישין דכתיב קדושים תהיו כי קדוש אלי יי. וכתיב
והיה כעץ שתול על פלגי מים אשר פריו יתן בעתו ועלהו. קדושים תהיו. בכי
אלה פתח ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ. לא ככל עמין דעלמא לא לתרעי בהו
קם בר בישראל כלהודייהו. ועבד להן גוי אחד ואקרי להן גוי אחד בשמים. ואעטר להן
בכמה עטרין בכמה פקודין לתעטרא בהו. ועל דא תפילין דרישא ותפילין דדרועא
לתעטרא בהו בר בם כגוונא דלעילא. ולעתכתא חד סליס בכלא והאיו שעתא
דלתעטרא בהו בר בם ולתקדם בהו. לתעביד סליס ואקרי אחד דאחד לא אקרי אלא
כד אית סליס. ומאן דפניש לה לאקרי אחד ועל דא קם אקרי אחד בסלוי דכלא
בסלוי דלכהן בסלוי דכנסת ישראל. בגין ישראל לתתע לאקרון אחד. דכד בר
לם תפילין ולתתפי בכסויא דמלוה כדין לתעטר בעטרין קדישין בגווא
דלעילא ואקרי אחד. וכגוונא כך ליתי אחד ויתדבק באחד. קם לאיתי אחד יתדבק

(פ"ק בקדושין)

דלמתניתא כר כז בוונע חד דכר ונוקבא ואתכוון לקדשא כדקא יאות. כדין הוא שלים ואקרי אחד כלה פנימו. כגוונא כך בעי כר כה למעבד לאתתיה כהסיא מעתה לזמנא לה כרשותא חדא עמיה. וכוותן תרוויהו כחד להסיא מלה. וכד מסתכמי תרוויהו כחד כדין כלה חד כנפשא וכנופא. כנפשא לאדכקא דא כדא כרשותא חדא. וכנופא כמה דאוקימנא דכר כה כלה נסיב הוא כמאן דאתפליג וכד מתחברן דכר ונוקבא כדין לאתעבידו חד נופא. לאתתא חד נפשא וחד נופא ואקרי כר כה אחד. כדין קכ"ה שלמי בחד ואפיק רוחא דקדושה בסטרוהי אחד. ושין לאקרון כגין דקכ"ה כתיב דלעתיד. וכגוונא כך קדושים תהיו כי קדוש אני יי'. זכאין אינון ישראל דלהוי אינון מלה דא בחברא לעלא כיה ממש דכתיב כי קדוש אני יי' בגין לאתדבקא כיה ולא בחברא ועל דא קדושים תהיו כי קדוש אני יי' אלהיכם.

רעיא מהימנא

איש אמו ואביו תיראו וגו'. הא תכונא דפרשתא דא כללא דאורייתא אתקים דאילו דלבא ואינון לאסכתותי. שלא אמר ר' יוסי כלא חד מאן דדחיל מפלי כטיר להאי יום אמו מקדיש אמו ואבי כדחיל. מ"ט כתיב דלוקמוה. אמו ואבי כדחיל כל חד כפום כלבא דאינון דילה. ר' יצחק אמ' מה כתיב לעילא קדושי תהיו אתי כר כז לאתקדשא כתתיה כחד. ממאן הוא סכתא יתיר כהסיא קדושה הוא אינון מכוקב כגלב לים אמו ואבי תיראו ר' יהודה אמר אים אמו ואבי תיראו כהאי גוונא כתיב עשו אישי ארץ ושמי ובאתר אחר לקדשי שמי לאתר אלא לאחזאה דתרוויהו כחד לאתעבדו חוף הכא לקדשי אמו ואבי וכאתר אחר לקדשי הכא לאחזאה דתרוויהו כחד לאתדבקו כיה. ואת שבתותי תשמרו אקיל דא לדא וכלא כחד לאתקלו כמתקל, אך דכתיב ושמרתם את שבתי כי קדש היא לכם. וכתיב זכור את יום השבת לקדשו. אלא חד לאכא ואחד לאימא. כתיב אמו ואבי תיראו ואת שבתותי תשמרו אני יי' אלהיכם. אמו מקדשי כמשמש

ממשמשו: תו מקדשי אין לוכין דמקדשי
נרמייהו כסיפ"ו פעמים. כגונא דלא
ומקדשי תחלו. אל תקרי ממקדשי אלא
ממקודשי. מה להלן מקודשי לף כאן
מקודשי דלוכין לכא ולימא.

איש אמו ואביו תיראו. לפי שמר
כתוב הכא ואותם שלכתם
כו'ונו'. זכתה לוכין יפרש דמתדבקן כיס
כקבס לוכין ולא לומין עמ"ו וכגון דלוכין
מתדבקן כיס בקבס בלא לתדבקו כחל
דלא כדלא. תא חזי כשעתא דכר כם
מקדם לתתא כגון חכריה דמקדשי
נרמייהו מסכת לעכת כשעתא דרשות
לעתכא וברכת לזדמנת. כדין מתדבקן
כלסו כחד כשעת דעכת וגופא לזדמן
כעכת. ועל דא כתיב לים לחו ולכיו
תיראו דלוכין זוגא חד כגופא כסיפ
כשעתא לתקדש. ואת שכתותי תשמורו
לוכין מזדמני לכפשא כסהון גופא ונפ
ואת שכתותי תשמורו. לפ ואת
שכתותי תשמורו לזכור לוכין דמחכון
לזוגייהו מסכת לעכת ושא לוקימנא.
כמה דכתיב לפרוסים לפר ושמרו את
שכתותי. מאן פרוסי לוכין חכריה
דמפרסן גרמייהו כל שאר יומין כגון
למלעי כלורית לוכין מחכון מסכ לעכ.
שלא לפר ושמרו את שכתותי. כלא
ולכיו שמר את שדכר. וכגוני כך ואת
שכתותי תשמורו. לום לחו ולכיו תיראו
לפנפא וכלא לתדבק לפ כלא. זכאה
חולקיהון דישראל.

פשוט דגלגי ולעעבר כוויין כל פקידין דילה ולעדמל עמיה ככל פקידין דלפ תעשה ושפי לוכא
ואתא ומשריין עלייהו ואתיין למשוי מתקנין ומשדרין ליקרא דילך ולוקרא דלכא ואתא למשוי שפחל
לכא ואתא ליקרך תזא כשורי לפדרא כלא כדקא יאות ואת מלי מתיכתהון עלא

כאשר כשעתא דכר כם בשורשי כיף
עלא שמש חל בלא זוגתא ד
דתשיבא

בן סורר ומורה. אבל מסטרא דאצילות לית אפרשותא תמן. וכן מתמן אין חטא בא לידו ולית
בה עונש ולא שכר ולא מיתה. ובגין דא אוריתא דא אילנא דחיי שכר העילם הבא ואילנא
דא אילנא דחיי אתקרי ואתקרי העולם הבא ולא אתקרי בוה שכר בגין דאיהו בן מתמן לא אשתדל
בא וריתא לקבלא אגרא ולא במעשה ולא בדבור ולא במחשבה. אתא בוצינא קדישא לנשקא ליה
ידיה אמר אבת הוא בן מתמן בדיוקנא דברא ביכרא דיליה בלא הפסקה לא קדמך ברא אחרא לא
במחשבה ולא בדבור ולא במעשה. אמר רעיא מהימנא ואבת וחברי וראשי מארי מתיבתאן דמומנין
הכא בלא הפסקה כלל ובלא תערובת. נשקו דא לדא ואשתמודעי באחוה ובכו. פתח ר׳ שמעון
ואמר עם כל דא ברא בוכרא חייבין כל אחוי ביקריה דהא כתיב כבד את אביך ואוקמוה רבנן את
לרבות אחיך הגדול. ואפילו מכל מסטרא עלך מפרש באוריתא בשגם זה הבל ולא הוה לאדם
קדמאה ברא קדמאה מניה ואוקמוה רבנן בשגם זה משה דברא דמלכא בכל אתר את בוכרא מסטר׳
דאילנא דטוב ורע אבת הוא בוכר׳ וירא אלי׳ את האור כי טוב ותרא אותו כי טובהוא. ומתמן קדא יתך
קב״ה עבד נאמן לבתר סליקת דתהוי מלכא הס״ד ויהי בישורון מלך לבתר בן בית לעילא. מלך
מסטרא דמלכות דבריאה. בן מסטרא דבינה דבריאה כען בן בית את מסטרא דאילנא דמלכות
דאצילות בן בית מסטרא דב״ן יה״ אצילות תפארת וכאה חילקך ומאן גרים לך דא בגין דאשתדליתך
בתורה ובמצוה ליחדא קב״ה ושכינתיה לאמלכא על אתריה לעילא ועל ישראל לתתא. ובגין כך
ירתין כלהו נשמתין דאצילות מניה ואתקריאו בכין דיליה משם ידוד דאצילות דלית תמן פרוד וקצון
דבקדמיתא אתמר בהון בכים לידוד דאצילות ובה אתקיים פקודא דאיהי מצוה על ישראל להעמיד
להם מלך הס״ד שום תשים עליך מלך ויתקיים בה ויהי בישורון מלך בקדמיתא וכלהו מתנהגין
אבתרך כאברין דמתנהגין כלהו בתנועה דנשמתא דאתפשטא על כל אבר בגין דבתר עליון תהא
מעוטר ביה דביה עלת העלות איהו כתר על כלא טמיר וגניז מלגיו מניה. ומניה אתפשטת על
כל ספירן ומסדר לון למהוי דא רב ודא זעיר ודא ביכוני ואנהיג לון לרעיתיה ונהיר בהו ומקשר
לון ומיחד לון. הכי אבת תהא מנהיג לישראל בכל מדות טבין דיליה ותסדר כל חד כדחזי ליה
הבכור כבכרתו והצעיר כצעירתו וביכוני כפום דרגיה ותקשר לון קשר אחד לגבי אביהון דבשמיא
למהוי כלהו בשפה ברורה לברכא לקב״ה ולקדשיה ולברכיה בדרגא דילך במחשבה דילך באצילות
דילך דאתקיים בך ואצלתי מן הרוח אשר עליך ושמתי עליהם קום אתער בפקידא. ע״כ.

איש אמו ואביו תיראו וגו׳. פקידא דא לכבד אב ואם דאצטריך בר נש למדחל מאבוי
ומאמיה ולאוקיר לון כמה דאצטריך בר נש לאוקיר ליה לקב״ה מסטרא דרוחא דיהב
בגויה ולמדחל מניה הכי אצטריך ליה לאוקיר לאבוי ולאמיה מסטרא דגיפא דיליה ולמדחל מנהון
דהא איכון משתתפין בקב״ה ועבדי ליה גופא. והואיל ואיכון שותפין בעיבדא ליהוו שותפין בדחילו
ויקרא. כגוונא דא תלת שותפין אשתכחו לעילא ברוא דאדם. אדם קדמאה אע״ג דגיפא דיליה
הוא מעפרא לאו מעפרא דהכא הוה. אלא מעפרא דבי מקדשא לעילא אבא ואימא אשתכחו
ומלכא עלאה אשתתף בהדייהו ושדר ביה רוחא דחיי ואתברי וכגוונא דא אשתכח כלא עילא ותתא
ועד אצטריך ליה לבר נש למדחל לקב״ה ולמדחל לאבוי ולאמיה. בס״ת אדם קדמאה לא היה ליה
מהאי עלמא כלום. חד צדיק עבד שמישא בנקביה ואתעביר מההוא שמישא גיפא חדא דנהירו
דיליה יתיר מכל איכון מלאכין שליחן לעילא. וכד אתברי ההוא גיפא מלכא עלאה שדר בההוא
צדיק כ״ב אתוון ואשתתף בהדייהו ונפקא לעלמא. כיון דנפק חמו ליה שמשא וסיהרא ואסתימו

אל תפנו אל האלילים ואלהי מסכה לא תעשו לכם. ר' חנינא כתח אל תפן אל תפני העם הזה וגו' אל תפן. וכי מאן הוא דיימא למלכא אל תפן. והא כתיב כי עיכו על דרכי איש. וכתיב אם יפתר איש במסתריו ואני לא אראנו נאם ה'. והא כתיב ה' בכלה תענה קולי וכל עובדין מסתכל ועיל בדיוקא על כלהו אם טב ואם ביש כלל יכיל האלילים כמסכת על כל בעלה אם טוב ואם רע. ומאם אמר אל תפן. אלא הכי תניכן כל כך כם כעי למסתרת מחשבותיו כנין דלא יהמי קמי מלכא קדישא. קם כך כם דעביד מנוס סליק מנוס סליק וקיימא קמי קב"ה ואמרים לה מפלניא דעבד לי. וקב"ה מכי לם קמיה למענשא כם כל יומא לאושכח ליה כניכם. עבר על פתגמי תורתיה סליק עברם סלקא קמיה ואמרים לה מפלניא דעבד לי וקודשא בריך הוא מכי לה וקיימא תמן למענשא ליה למנחם ליה. הדר ואתי ו' ויכתוב מכתם בכיני וכבותיו מנו ואזיל סליק דקיימא קמיה. תא כתיב מה כתי' נסי' העביר מטחתך לה תמות דלעבר הסוף תובא מקמיה כנין דלא יסתכל כיה לאושכחא ליה. ועלה לא תפן אל תפן קמי העם הזה ואל רשעו ואל הטחתו. אמר ר' יוסי וכן מכה מסיע דכתיב ככתם עוכך לפני. ר' יוסי זעירא עלי קמיה דר' שמעון יומא חד למכתיה דהוה יתיב וקאמר כתיב ויאמר ה' אלדם אל משה אמר כתת עמדי הוא כתבה לי מן הען ואוכל מסמע דאדם ומה כאדם אתכריאו וכנופא אחד. דכתי' אמר כתת עמדי ואלו כתיב אשר כתת לי אמר ליה לי סכי והכתיב הכי הא כתיב הנכנת לפניך. אמ' ליה לי כתי' כתבת עמך הוא למיכל סכי. כדכתיב אשר כתת עמדי. אבל הנכנת כתיב. אמ' ליה והא כתיב ויאמר ה' אלדים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו. אעשה לו מסתע. אמ' ליה סכי הוא ודלי דאדם לבדו הוא דלא הוה ליה סמך מיקביה כנין דהות כסטרוי כתם דאוקימנא. ומה דאמר אעשה לו עזר. סכי הוא דלא כתיב אלא אעשה כתיב זכר ונקבה ברא אותם אבל אעשה כתיב. ומה אעשה אתקן מסמע. דקב"ה כטיל לה מסטרוי ואתקין לה כתקונה ואוליף לה קמיה. וכדין אסתכם אדם כאתתיה והוה ליה סמך. ואתכיף ספירו דאדם קדישא עלאה מזיהרא דנהרא. ספירו דתום דלא הוו יכלין כל בריין לאסתכלא כה. ואפי אדם לא הוה אסתכל כה עד הסוא זמנא דאתקו ואזעלת (פא ואזעירת) ספירו דאדם לא הוה אסתכל כה עד הסוא זמנא דאתקו ואזעלת (פא ואזעירת) ספירו דלהון. כדין אסתכל כה אדם ואסתמודע כה לאסתכל כה. סלה וידע אדם את חוה אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר קניתי איש את ה'. וידע בכללא. וידע בתסמים. וידע דאסתמודע כה ואסתכל כה. ותכיכן אסתי. וידע בכללא. וידע בתסמים. וידע דאסתמודע כה לא

למלך לחרף. וכך היה רבי שמעון עכיד כד הוה חזיל כמיתת והוו תכריכין חזלין
לכתריה וחמי לחיכתו ספירלין מחיך עיכיה והוה אמר לחכרויה אל תבכו. וכל
מלין דיתמכל כספירו דלחכתתא כיחמי לתי להרהורי כלילה. ואי סליק הוה הרהור
כיפא עליה. לעבר מפוש ושדי מסכה לך תעשו לכם. תו לי שָׁם כלחכתתיה כזמכא
דסליק כיה פסולת הרהורא כיפא. חיכון ככין דלולידו חלדי מסכה לקרכין.
אל תפכו אל סלולים ואלדי מסכה לך תעשו לכם. ר׳ לחא אמר לסיר ליה לכר
כם לחסתכלא כלילי עממין ע״ז ולא לחתהכייא מכייהו ולא לחתרפאה כהו
וכם לחסתכלא כהו דחסיר ליה לכר כם לחסתכלא כחת׳ אלא לחנטריך. ר׳ לחא פתח
כבה אלי וחכמי תכה עוד לעבדך. כבה אלי וחכמי. וכי לא הוה ליה לקב״ה כעלמ׳ אסיר
כדוד דחיהו אמר כבה אלי וחכמי. אלא אכי תיכון דוד אחרא חית ליה לקב״ה והוא
ממכא על כמה לחכלוסין עלוין ומצרין. וכד כעי קב״ה לרחמא על עלמא אסתכל
כספלי ואסיר ליה לחכפין והוא אסיר לעלמין וחיים עלמא. וספירו דאלי דוד אסיר לעלמין
כלהו. ריפיס גולגלת׳ דאסכא לתרקיימת כאכעא תכאימי וייכון דאסכא והא לוקמוס
וחכיכותא דקב״ה לקכלים. ומסגיאות רחימותא דוליס גכיס אמר ליה קב״ה דיסדר
עיכוי לקכלים ויסתכל כיס. כגין דחיכון ספירן ככלא כלא אסכי עיניך מכגדי וגו׳.
אסכי עיניך מכגדי דכאעתא דחלון עיכין מסתכלין כיס כקב״ה כדין מתערן קסטין
לכל סטרא כלכיס כרחימותא עלאה. ובסגיאות אלהוכיותא דרחימו עלאה
לגכיס. אמר אסכי עיניך מכגדי אסחר עיכיך לסטר אחרא מכי דחיכון מוקדין לי
כאלסוכי רחימותא. ועל דא כתיב כיס כדוד והוא לדמוכי עם יפה עיכיס וטוב רלי.
וכגין דאסוף דוד עלאה ספירא רחימא דקב״ה לאדכקא כיס. אמר דוד פכה אלי
וחכמי. ויאמר דיס ריס כי כריס אדס אסר כרכו יי. משמע דאעל עמיה עם יעקב
גכתא דעדן דלעכו אדס דתפוחין קדישין. וכי סיך יכילכתא דעדן לאעלא עמיה
דאסף כתת׳ דעדן כמה רב הוא כפותיה וכארכא כמה זייכין דכויתין עלאין קדישין חית
תמן. אלא גכתא אחרא עלאה קדישא חית ליה לקב״ה והוא נכתא רחימותא דיליה
ואתדבק כיס ולא לתנטור אלא לקב״ה כלחודוי דהוא עייל כיס. ולא לאסגין קב״ה
לאסתכא׳ תדיר עמהון דכדיקייא. וכ״ש לאסתכא׳ כיס כיעקב ולאעלאה עמיה לסיעא
ליה אכי יי׳ שדו לאכרהם אכיך ושדי ינחק סאדץ וגו׳. ותכן מלמד שאתקפלה לו אדץ ישראל
וכי אדץ ישראל לחיכי ת׳ פרסס על אדכע מאי׳ פרסס סיך לתעקרית מאתרס ויתכה
תחותיו. אלא אדץ אחרא עלאה קדישא חית לקב״ה ואדץ ישראל לאקרי. והיא תחות
דרגא דיעקב דקדיש עלא. ואתסגין לס קב״ה ליסראל כגין רחימותא דילהון. לדיור
עמהון ולדכרא להון ולאגכא להון מכלא ואקרי אדץ חיים. תא אסיר ליה לכר כם
לאסתכלא כאתר דקב״ה מלים כיס ורחיקא כיס כפגיס. ומס כמה דרחים קב״ה אסיר
לאסתכלא כיס כמה דרחיק עלאכו. ותא אסיר ליה לכר כם לאסתכלא כקסת. כגין
דליהוי חיוו דליוקכא עלאה אסיר ליה לכר כם לאסתכלא כאת קיימא דיליה כגין דהוא
רמיז לנדיוקא דעלמא אסיר ליה לכר כם לאסתכלא כאנפין דכהכי כמעתא דפרסי
ודיוסו. כגין דתתן סריוא דקרא דמלכא עלאה. ומס כאתר קדישא עלאה אסיר

לא

תעשון לך רשך ולא תנוסב לך תלין פעולת שכיר אתך עד בקר. לא תלין פעולת שכיר אחיך אלא מקרי אתמיא דכתיב כיומו תתן שכרו ולא תבא עליו השמש כי עני הוא ואליו הוא נושא את נפשו. לא תבא עליו השמש תקיים בהם ונו׳. מסכת חוליפבא אלא אקרי מאן דאמרי לפסוקי דמסכתא. תפילת דמטו

תקיים בהם בגימטריא כמנין אלף ומאתים ושבעים ושמונה. כלל עד אמר לא תלין השכר דלא תתבטים בגימטריא

דמטו יומי לאסתלקא מעלמא קודשא בריך הוא אסליק לנפשיה ואיהיב ליה קיום ותיובתא
לא תלין פעולת שכיר · לא מלין דנטיל לאגרא דאתכנית כחילו נטיל נפשיה ודלגמי
כותיה · הוא לזעיר נפשייהו קרי לזעיר יומוי ולזעיר נפשיה מסחרא עלמא · דבה כל
לילין דכלוס דנפקי מסחרא כל סהדא יומא כלהו בלקין קמיה קב"ה וקיימין קמיה
לכתר סלקא נפשיה ונפשייהו · דלגמי כותיה וקיימין בהילין דכלוס דסחרא · וכדין
לסחולי לתגזר על סהדא כר כם כמי יומין וכמי · טבעין כלהו מתעקרין מנייהו ומסתלקי
מכוסי · ולא עוד אלא דנפשא דילים לא בלקא לעילא ואיהו דאמר ר' לבא בחסא
לעזכוכין מנייהו ומעלכוכייהו ולוקמוס יכול לסחולי עסיר הוא אלא ולילו הוא נוסף את
נפשו דייקא לפי' מכל כר כם כמי ובם מסכנא · ואיהו דהוא רב המונא עבוד כד הוא
סהדא לגויר מסתלק מעבידתיה הוא ואיהב ליה לאגריה ואלא טול נפשך דלפקידת כיולאי
טול פקדונך ולפילו לאמר יסא כוונא דלגא לא כשיבא לסלקא לאגרי · לא הוא כעי
לאמר פקדונא דנופך לא לתתזי לאסתקדא כוותי · כל סכן פקדונא דנפשא · דהא
פקדונא דנפשא לא לתיסוכא אלא לקבא דכתיב כידך לפקוד רוחי · לאמר ר' חייא
וכידך דלאחרא סלרי · אלא לפילו כידים כתר דיסוב · כתיב לא תלין פעולת שכיר ·
וכתיב ולא תבא עליו השמש אלא בהאוקמוס · לבל תא ליה לך ויומא ויומא דלא סלטא
כיס יומא עליה לאחרא ולי לישבו לא ואיהב ליה נפשא דילים כמלן דפנים להסוא יומא ·
וכנוכי כך כיומו תתן שכרו ולא תבא עליו השמש · ולא דלתמר לא תלין כגון דנפשיה
לא סליק ומליק סהדא נפשא דמסכיכא ודלכסי כיתים כמה דלתמ' · ר' חייא פתח ואמ'

קרא לכתריס.

לא תקלל חרש ולפני עור וגו' · אלו קרא כמשמעו · לבל פרשתא דא כלא
חולייכא מכח מלין לאחרנין · וכלהו תלייז דא בדא · תא מלי דלויט
לסברים ולייסו קמיה ואכפיף ליה כחילו לוסוד דמיה ולא לוקומוכא · ואלו קרא דלאו
סברים עמיה ואסר לויט ליה סהדא מלא סלקא · ולית לך מלא ומלא דנפיק מסומיה דלא
לית ליה קלא ואסדא קלא סליק לעילא וכמה קסטרין מתקברן עמיה דסהדא קלא עד
דסלקא ואתער לתר דתסומא רבא כמה לוקומוס וכמה מתערין עליה דסהדא כר
כם וו למלן דלפיק מלא כיסא מסומי' דלא לוקומוס · ולפני עור לא תתן מכשול כמשמע
ולוקומוסו כמלן דגרים לאחרא למחטי · זכן מלן דמחי לכרים רבא · ולפני עור לא תתן
וגו' · כמלן דלא מטא לסורלא ולורי קלמר · כמה דתניין דכתיב כי רבים חללים
הפילה ועצומים כל הרוגיה · ואלו לעבר מסום ולפני עור לא תתן מכשול · בגין דכשיל
ליה לאכריס לעלמא דאתי · דתניין מלן דאזיל באורח מיסר כתורייתא ומלן דאסתכל
בתורייתא כדקא יאות ליה חולקא טבא תדיר לעלמא דאתי דסהדא מלא דתורייתא
לפיק מכוסוי לחולא ואסלטא בעלמא ובלקא לעילא · וכמה עלמין קדישין מסתכרן
בסהדא מלא ובלקא באורח מיסר ואתעטר בעטרא קדישא ואסתחי בנהרא דעלמא
דאתי לבגיד וכפיק מעלן ואתקבל כיה ואסתלב בגויה ואתעבר (פ"ה ואתגבר) בוחרני
דסהדא נהרא לילא עלאה וכדין בגיד וכפיק נהורא עלאה ואתעטר כיה כסהדא כל
כם כל יומא כמה דאתמר · ומלן דלעי בתורייתא ולא ידע לאסתלולי כה באורח קסוט

ובאורח

ובחרת מיסר הסוף ולא סלקא ונסני לורחין ולית מאן דיתמכר ביה וכלא דחיין ליה
לכר עם וחזיל ומשט בעלמא ולא יסבא לתר : מאן גריס ליה הלוי . הסוף דסלטי ליה
מלרא מיסר הס"ד ולפני עור לא תתן מכשול . וכניסי כך כתיב וירחת מאלהיך לסני ה' :
ומאן דתיכתיב למלט לחוריתא ולא תסבא מאן דיולף ליה והוא ברחומות דחוריתי
לעי כה ומנחנם כה בנמנומא דלא ידע . כל מלה ומלה סלקא ונסני מלין לוולין רכרכין ולקרון
וקכיל לה ונטענלה סחרניה דהסוף סלא ותתעבידו מלין לוולין רכרכין ולקרון
ערכי כחל הס"ד כהסכתא תסגה תמיד . ודוד מלכא חס"ו סורכי ה' דרכך להלך כחמתך
וכתיב ונחני כלרח מיסור למען סורני . וכחין תיכון דידשין לרחוי לחוריתא ומסתלי
דם כלרח מיסר לחיכון כטשין שכין דחיין לשילה דכלהו חסוריתא . וכגין כך כתי' תורת
חמת הייתה כפיהו . וכי לית תורת ללהו לחיסא חמת . לון כגוונא דלמרן לחורי מאן דלא
ידע ולהו לחיסו קטוט . ומאי לחוליף מלה לוליף מלה ללהו לחיסו חמת . וכגוני כך כתיב
תורת חמת הייתה כפיהו . ועם כל לה מכעיו ליה לכר עם למוליף מלי לחוריתא מכל כר
עם לסולו ממאן דלא ידע כגין דעל דא יתער כחורית' ויתי למוליף ממאן דידע ולכתל
יסתכח לחוזל כה כחורית' כלרח קטוט תא חא ומתדל כר עם כעלמא כחוריתי ופקודי
לסני דלא עביד לסמם דמתוך סלא לסמם כה לסמ' . ר' יוסי פתח קרא לכתרי וחמ'

לא תעשו על כמשכט וגו' לא תעשו עול כמשפ' כמשמש חכל הא לתמר
דפרשתא דא מלין עלאין ויקירין לית כה כפקודי חוריתא הלי קרא
מסופיה קא משמע דכתיב כצדק תשפוט עמיתך . תא תרי דרגין לכון משפט
וצדק . מה כין הלו להלי . אלא חד רחמי וחד לכא ודא לתכסס כדא . כל לתעבר משפט לית כיה
צדק לכון לכלא כחדא דלית כיה רחמי ולהו ותרגומתא . כל לתעבר משפט לית כיה
רחמי . וכול יהא כלא כמשפט לתא קרא ולמר כצדק תשפוט עמיתך . מה כגין לצדק
להו דחין לדא ומכיך לדא חלא כלהו כחדא כסקולא חד . כגוונא דא לא תעשו עול כמשפט
ולא תסדר פני גדול אלא כלהו כסקולא חדא . כצדק יכול יהא כלא לוכא כגד כלחודוי .
לתא קרא ולמר תשפוט דכשי לתכרא להו כחדא ללא יסתכח דא כלא דא והלי עלימו
דלוכא . וכ"ל למה כגין דקכ"ם מכיך תמן וכגוני כך כשי לסמ"ל לוכא כגוונא דלוכא
עביד לתתא כגוונא דולים ממש עביד לעילא . ותא קכ"ם שוי כורסייא דלוכא כשעתא
דלוכא ותכין . הס"ד כוכן למשפט כסאו . ומתמן אתתקן כורסיא דקכ"ם . ומאן לוכא
כורסיא . אלא לוכא צדק ומשפט . הס"ד צדק ומשפט מכון כסאך . ומאן דלאין לוכא כשי
כורסיא . אלא לוכא דקכ"ם מכיך תמן וכגוני כך כשי לסמ"ל לוכא כגוונא דלוכא
עביד לתתא כגוונא דולים ממש עביד לעילא . ותא קכ"ם שוי כורסייא דלוכא כשעתא
דלוכא ותכין . הס"ד כוכן למשפט כסאו . ומתמן אתתקן כורסיא דקכ"ם . ומאן לוכא

ליה ווויל ויעביד רעותיה . בקדמיתא תודע ליה בסתרא בגין למוכחא ליה ולמתערא ליה דלא וכדיב
ליה כד כם ודא ליסו כוכיס לכביכיס לי מקבל יהות . ודי לאו תודע ליה כין רחימוי . בומכא דכסבא
דבא קיס בעלמא ויהיב ליה מרעין בערסיה ואתו רחימוי דקבא ואודעין ליה לי אית ביה קובא דייתוב
מביה ולעיין במליה . לי מקבל יהות ודי לאו תוכא ליה בסתרא בחמוכיס בכבוי דכלא מלחזן עליה
וייתין לגביה . לי מקבל יהות . ודי לאו סהרי אתיה למעבד רעותיה ולא יתקף ביה לעלמין . כגוונא
דא אסטריך ליה למוכחא לחבריה בקדמיתא בסתרא לבתר כין רחימוי . לבתר כאתגליא . מכאן
ולהלאה יסבוק ליה ויעביד רעותיה ועל כתיב סוכח תוכיח . סוכח בסתרא דלא יכדע ביה כד כם .
תוכיח כין מכרוי ורחימוי . אף עמיתך כאתגליא ועל לא כתיב בקדמיתא תוכיח דלא סוכח . יי סוכח
לי הוא כד כם דיכסיף לא ייתא ליה ולא יוכח ליה לפלו בסתרא אלא ייתא קמיה כמאן דאסתכי
לאחרכין . וכגו אילין מלין ידכר מאן דעבד אסאי תוכא הוא כך וכך . בגין דליסו ידע דגרמי ניסתכיק
מסטיא תוכא . ועל תוכח . ולא לאו תיכיס . ולבתר לית עמיתך כאתגליא . מכאן ולהלאה ולא תשא
עליו חטא . דסא כיון דבר כם תוכא לחכריס ומודען לתוכחא ליה כאתגליא לא יסלק קמיס סטוא
תוכא דעביד לסמיר ליה ולהי אלא ייתא אתם ולא יסלק עלוי סהוא תוכא כאתגליא ולא יהכיס עלוי
תוכא דקב"ה אם על יקרא דבר כם לפלו בחייכיס . עכ"ל .

פתח ויאמר ויהי קול השופר הולך וגו' **אמר** סתניס מנאתי כתוב כאן וס שמע
ויהי קול השופר הכא אתבלינו ויקרא
בספרי קדמאי וכו' . עד אלהים ר' אבא ורבי ף' עמוד ב' שורה כ"ה ומסיים בדף ק' עמוד
יהודה ואמרו ליה לר' אבא : ג' שורה כ"ו . לא רגיתי לסדפיסו סגם סכיא .

קמו עד דהוו אזלי אר' אלעזר לא תלך רכיל בעמך . לא תעמד על דם רעך . לא תקום
ולא תטור . הא אוקימנא לון וכלהו אתערו עלייהו מכריזין לכל נימא מלה
כפרשתא דא . כתיב . את משפטי תשמורו כהמתך לא תרביע כלאי . וכתיב כלאי שעטנז
לא יעלה עליך . כתיב ר' אלעזר ואמר אתם עדי נאם ה' ועבדי אשר בחרתי למען תדעו
והאמינו וגו' . אתם עדי אלין אילין אינון ישראל . ותיובתן אלין אילין אינון שמיה ואורעא דכתיב
העידותי ככם היום את השמים ואת הארץ לכל ישראל אילין אינון סהדין אלין על אלין ושמיה
וכל סהדין עלייהו . ועבדי אשר בחרתי דא יעקב דכתיב ואתה ישראל עבדי אתה יעקב
אשר בחרתיך . וכתיב ואתה אל תירא יעקב עבדי . ואית דאמרי דא דוד . ודוד
עבדי אקרי דכתיב למעני ולמען דוד עבדי . אשר בחרתי דא דוד עלאה . למען תדעו
והאמינו לי ותביגו כי אני הוא . מלי כי אני הוא דאתרעיתי בסוף דוד ובסוף יעקב
אלא הוא ממש . לפני לא נוצר אל . דתניין קרא קאי ליעקב אל דכתיב ויקרא לו אל
אלהי ישראל . קאי קרא ליעקב אל סדי לפני לא נוצר ל ואחרי לא יהיה ובגין כך אני
הוא אני ראשון דאתמר ואחרי לא יהיה דסא דוד סכי אקרי ולאו אית כתריה אחרא .
הוא כל כרא קאי עלמא אתקין כל מלה ומלה כל חד וחד בסטרוי ומכי עלייהו קיימין
עלאין ולית לך לפיהו טעמא זעירא כאורעא דלית ליה קיימא עלאה לעילא . וכל מה
דעבדין ככל חד וחד וכל מה דכל חד עביד כתקיפו דסהוא קיימא עלאה דממכא
עליה לשלוח וכלהו כמסכן גוירין מדיב על דיכא כטלין ושל דיכא קיימין . ליה מלין דכפיק

מן קיומים לכך. וכלהו ממכן מן יומא דלתברי עלמא מתפקדן מלטופין על כל מלא
ומלא. וכלהו כטלין על כומסא לחדא עלאה לכטלין כל חד וחד כמה דכתיב ותקם כעגל
לגלא. ותני טרף לכיתה ומק לבעדותיה: כיון דכטלין היזוף חק. כלהו לקרון חקות.
והזוף חק לא ליכיה לסו. מן שמיא קא אתי וכדון לתקרון חקות שמים. ומכלן דמן
שמים קא לתיין לכתיב כי חק לישראל הוא. ועל דא כתיב לא תתקותי תעמרו כגין דכל
חד וחד ממכן על מלא ידיעה כעלמא חק. בגין כך אסיר למחלף וכגין ולחעלף
ליומא כויכא לחדא כגין דלעקר לכל חילא וחילא מאתרייהו ולכחים פחלוף על מעלה
ולכקים פומבי דמלכא. כלהיס מהו כלהיס כמאן דיהוי לחדא ככי מטרוכיתא כלא
על כיה דכלא כגין דלא למעבד מידי. כלהיס מכישתא דמפעל לכל ליכון חילין מעבידת
דילהון. כלהיס ערבוכייא לעבוד ערבוכייא כחילא דלעילא ולכחים פומבי דמלכא
כמה דלתמר. וכך וכבל כלהיס מעטרן לך יעלה עליך. תא כתיב ומען סדעת טוב
ורעלה תאכל ממנו כי כיום אכלך ממנו מות תמות. ום לא לתמר דמבי פקודוי דמלכא
ולחלף עץ חיים דכתיב אשר כר כם לחזוק מכלכלת לעלמא ולא מעבד עובדא כמה
דלא תכיון ככלא כעי כר כם לחזוק עובדא כגוונא דלעלא ולא מעבד עובדא כמה
דלמטרוך ולי אם תכיכמלם לחר חוה לכנוך עליה לסרוך כיה מלא לחר דלא למטרוך
ולא כתיב דכר כם לחזוי שכדא לתתא כחרא מיסר כמה דלמטרוך נגיד וכפיק וסרוך
עלוי רוח קדיסא עלאה. וכתיב דליסו לחזוי עובדא לתתא כשורחא עקימא דלית
ליסו לחרא מיסר כדין נגיד וכפיק וסרוך עלוי רוח לחרא דלא למטרוך דסטי ליה לכר
כם לסטר כיס. מאן מסיך עליה סרוח רחא סני חומר היזוף עובדא דלחזוי כסטרא
לחרא. כתיב דרסא נמר וכפתיס. דרסא. מסו דרסא דכיעוא וסרוס עלנמר וכפתיס
מאן דמחבר לון כחדא. ואי תימא כזכות לחלי סרוס הא חוקמוס לכל חתא חוף
היזוף לכוסף כתקוניו כחלמות שובדא כדקא חזי. תו דרסא נמר וכפתיס למעבד
כוקמא כמאן דמחבר לון כחדא. לכל לימתי סרוס כתא כחלמות דליסו כתא דכתיב
ותעש כחבץ כפיס. וניסית הא לוקיכא דחתם כהיזוף כללא דחלמותא לחתכח ולא
עבד מדי. לכל כם נתא דלא לחתכח כחלמותא מאן דלא לחזי לחבדא לון כחדא לחתי
עליה רוחא דלא למטרוך. מלא דא מאן לוכח קין ומכל לוכמן דלא לחזי מסטרא חד
ודא לחזי מסטרא לחרא וכגין כך לא לכשי לן לחברא לון כחדא. וקרכפא דקין לחרחק
מקמי קרכפא דהבל. ועל וכבל כלהיס מעטרן לך יעלה עליך. לא יעלה עליך סתם.
לא יעלה עליך רוחא לחרא למלעלא כך ולמטרוך ליס לכר כם לחזוי עובדא דכסרא
כמה דיוקות וכהיזוף עובדא סריך עליס רוח קדיסא רוח עלאה לחתקדסא כיס. לחתי
לחתקדסא מקדסין ליס דכתיב והתקדסתם והייתם קדושים כי קדוש אכי יי. ומען
דלעת טוב ורעומס על לא נריס דלא מיתה כעלמא. מאן דלחזי עובדא לחרא דלא
למטרוך על לחת כמה וכמה. סור ועמור לוכמן ומטרוך דא לקרי סור ומסטר דא
לקרי עמור. ועל כתיב לא תחרוס כסור וכעמור ואחרו. לא תעביל ערבוכייא כחדא
כגין דא עבד לא תחרוס כסטרא לחרא כחדא לחתכא עלמא. ומאן דכרים לון לסני
עלמא כעלמא. לוך הכא מאן דכרים לון כהיזוף גוונא כמה דלמרו דלא לחתכח סוע

עוה"ז וכו' כאדם הלוי כך גם לסנגי סלמץ עליו ועל כל עלמץ. קרבנץ דיקון מהו פסחין מכלן וידוע דהם פסחין מסופי תיכון ודרגין קוף ליום כ"ית כ"ן. הם לך פסחין קרבנץ דסכל הוי נמר לאו דם כדם ולאו דם כדם. רוח דכלץ קין כלאי הוי ערבוביה דלא לנטריך סטרין לאחרי דלא זוכה דהוה ודלם וקורבנים מסהוה סטרין קל לתיב: סכל מזוכה קלץ דלדם והוה וכמשכה דהוה לתקברו הלין תרין כטרין. וכנין דלתתחברו כאחד לא לתיב מכוייהו קועלתץ לעלמץ ולתתכידו. ועד יומץ דין סטרין דילהון קיימץ. ומלן דלחזי נרמיס כשבדה דסכורה דל לתער עליס ליכון סטרין כאחד ויכיל לאתוקק ומלרי עלוי רוחץ לאחרי דלא לנטריך. ומלכל כעלץ לאתערה עלייהו רוחץ קדישץ למהוי קדישץ לאתכחה כעלמץ כעלמץ דין וכעלמץ דלתי. ולכם סכלן מדו כך ומכנסי כך יהיו על כשרו וכלכנט כך יהגור לחמי לקרני כך יחודלי כנין דלא כעי לאכרה להוי פסחים כאחרי. ועל דל לא כתיב מדו פסחים הלא כך יחודלי. וכסכה לחמי ליהו כעי לאתחזקה כסלי. הלא הלין מלכי כך כעי לאתחזקה כהו על מזבח העולם כך הוה מפני קטרי (סם קיטמיר) דדסכה דעולם דסל עולם מסטרי דעז והרהורי כיסם קל לתיב וכנין כך כעי לאתחזקה כהו כלחודויהו ולא כערבוביה כמה דלמרן כנין דיתכפר ליה לכר כם כל ליכון חוכין דלתיין מסהוה סטרי. וכך עיול למקדסה לתר דסלומו לסתכה וכל ליכון פולחני דסלומותץ לעל לתתחברו לית לן כם כמה דלמרן כטוכית כנין לתתן לסתכאו ולתתחברו כל ליכון זייכין דלעילא וכל ליכון מלרי (סם מלכי) דמקדסה מסתכחין כמה זייכין מסכיין דל מן דל וכלהו לתכלילו תמן כגוונה דלעילא. זכאין ליכון ישרלל דקודסה בריך הוא יהיב להו לוריתה דקסוט לוריתה דמהימנה וריחס עלייהו מכל סלר עמין עד דכתיב לסכתי לתכם לתמיד. פתח ר' חייא לסכתים ואמר כי תבואו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל ונו'. וכסכם סרכיעית יהיה כל פריו קדש הלולים ליי'. כי תבואו אל הארץ הם לוקמוס מכריית לכל לת קזי דסא לילכה לא עכיד פירין אלא כארעא. ולרעא לסיק להון ולחזי סהוה ליכה לעלמץ. ולרעא לא עכדה פירון אלא מגו חילא דלרעא. וההוא ליכה לא דעלה. כמה דלוקבא לא עכדה פירין אלא מגו חילא דלכורא. דסתלים כחשלמותץ עד תלת סכין. וחילא לא לתפקדא עליה לעילא עד דלסתלים כתר דלסתלים לתפקדא עליה חילא ולרעא לתתקנית כיה. דהא עד תלת סכין לרעא לא לתתקנית כיה ולא לסתכחת (סם לתכסמת) עמיה. כתר דלסתלים ולתתקנו כאחד כדין הוא כלומותץ. ר"ח נוקבא עד ג' וחכין דלתעברת ליכה ולסתכחי דמעהה לא לסתלים. כתר ג' עידוץ נוקבא לתתקנית כסהוה ליכה ולסתכחי כאחד. כדין ההוא ליכה כלומו דכלא ולפירו דכלא. כתר דכפא עד ג' סכין לא לית ליה חילא לעילא דהא כדין לסתלים כשלא דילה. לוי לתדש מכלא תלותהא כנין דיתכפר לתמוה לתתקנית כיה ולסתכחת (סם ולתכסמת) כהדיה. כתר ג' סכין לתפקדת עליה עלאה לעילא. וכסכה סרכיעית יהיה כל פריו קדש הלולים. מלי קדם הלולים תוסכחן לסכחא ליה לקבם עד הכא. מכלן ולחילך רוח דמלם. וכסכה

הרכיעית

נמשא סיה כרכיעין
ולא כרכיע כלכבה הלכה

ברכישת מזונות כנכסי ישראל לקדש ולגלגל דל מעתכא. דכתיב קדש גלגלים גלגלו וחדוה כזמכה (פ׳ נזונע) חדא. מלן מכס ברכישת דל קדש. ותניכן מכס ברכישת דל כנכסי ישראל דליכי קיומא רכישתם לכורסויה וכדין היו קדש וגלגלו קדישא דעתכא וקדש מזדוג כסדם ופדין חוילין לתתכן על עלמא על כל עלם וחלם כדקא חזי ליה. מכאן ולעלאם מתברכאן כלהו ונחרי למיכל כלהו כשלימותא דכלא כשלימותא דעילא ותתא. ועד לא מעתלים כלא מתתא ומעילא לסגיר למיכל מכיה. ומלן דלכיל מכיה כמלן דלית ליה חולקא כקדש דסא הסוא לסגיר למיכל כלא רשותא עלאה קדישא קיומא דלא נחרי עליה עד דיעתלים. וכלא לכיה כלא רשותא עלאה דסא לא מעתכא (פ׳ מעכנעת) חולא דלרעא כיה. והסוא דלכיל מכיה לחזי נרמיה דלית ליה חולקא לעילא ותתא. ולי כריך עליה כרכא לכעלה סוא. דסא קדש עד כען לא סריא עלוי ולית ביה חולקא רמתכא ליה זכיכן מלכא דלא מסניחין ליקרא דמלריהן. זכלין לילון נדיקיה כעלמא דין וכעלמא דאתי דכתיב כי יודע ו׳ דרך נדיקים. ודרך רשעים תאבד. סיא מגרמא כגין דקדש לא מעתודע

כתיב כי יודע ו׳ דרך נדיקים. ודרך רשעים תאבד. סיא מגרמא כגין דקדש לא מעתודע מלן דכפיק לגרמא כאי דלסוי סם לגרמא דקדש ומתתף ליה כסדייהו. וכגין כך כגרמא דנדוקייה לגוטכא להו ולגנכא להו וסוא לאזל קמייהו לכטלא להו. וכגין כך יודע ו׳ דרך נדיקים ודרך רשעים תאבד. מלי כי יודע ו׳ חלק קדש יודע ולעגא כגרמא דנדוקייה לגוטכא להו ולגנכא להו וסוא לאזל קמייהו לכטלא להו. וכגין כך כתיב כי יודע ו׳ דרך נדיקים. ודרך רשעים תאבד. סיא מגרמא כגין דקדש לא מעתודע

עליהו כתיב וגרע נדיקים כחור כנגם.

תאנא	בזמנ׳ דזכאי מלרי	אשר סמנים סמלמר סוא ומנלסו סמנים כמרגם
	כעלמא וכו׳ עד נדיק	ויקרא לך יל״ עמוד ב׳ סורס כ״ד ומנלים לך יי
	כתמר יפרח.	עמוד ם׳ סורס כ״ב.

כ׳ יוסי פתח קרא ואמר

לא תלכלו על הדם. סא כמה לתר לוקמוס מכרייס וכל סני קרלי לכתריס וכל חד וחד כתגלייס לכל סאי קרא לית לסתערא כיס דכתיב מפני סיכס תקום ונו׳. מפני סיכס. סיכס דלוריתא פתס. תקום דכתיב מפני סיכס תקום ונו׳. מכלן דכשי כר כם למיקס מקמי ס״ת והכי אמ׳ ר׳ המנוכא (פ׳ ויפא) למיקס כקיומא. מכלן דכשי כר כם למיקס מקמי ס״ת סוס קס מקמי סוס חמי חומא סכא כל סוס חמי ס״ת סוס קס מקמיס ואמר מפני סיכס תקום. כר סוס חמי חומא דלוריתא סוס קס מקמיס (פ׳ שביל ליס סדולא) וסוס אמ׳ ורבית מפי זקן. (כנוכא דל כשי כר כם למיקס כקיומיס לקמיס דאף כגין דליכו קליס כקיומא קדישא עלאה ורמז לכסכה (פ׳ וסכי רמז לשתיקא) קדישא עלאה. וסלרת אמר ר׳ שמעון מכלן רמז לתורס סבכתב ורמז לתורס סבעל פה. ותו תניכן סאי קרא לרבים סוא דאף דאתף מפני סיכס תקום כמס דלתערו כיס מכרייס מפני סיכס תקום. אזכר ליס לכר כם עד לא יסתלק כסיכותא דיקוס כקיומא טכא כעלמא כגין דלין סוא סדורא ליס לסוף ויומי דלית סבאא ליס לכר כם כר ליסו סב ולא יכול למסוי כיס. אלא סבאא דיליס כר ליסו כתוקפיס וליסו טב. ומלמס מלכא נוסא ואמר גס כמעלליו יתנכר כער וגו׳. כגוכא דל כתיב וזכור את בוראך כימי בחורותיך. אמר רבי אלעזר ודאי סכי סוא ברסא דקכא כתקכה קמן ומאי תורסא דקכס סוא. פתח ואמר כי יודע ו׳ דרך נדיקים ודרך רשעים תאבד. מאי כי יודע ו׳. אלא קכס יודע ומסגא כתרסא דנדוקייה לגוטכא להו ולגנכא להו וסוא לאזל קמייהו לכטלא להו. וכגין כך כתיב כי יודע ו׳ דרך נדיקים. ודרך רשעים תאבד. סיא מגרמא כגין דקדש לא מעתודע

לשמתמודע ליה לסהדא דילמא ולא חזיל כסהדותו. כתיב דרך וכתיב ארח
מה כאן הלוי. הלך דרך דמלאך קרסולי כבי נפח חזלו בם. ארח דלחיצה
לתחתה מן ומכח זשירא דף ארח כלל וארח לחברים עם פעולי לון. וכתיב וארח
בדיקים כאור נגה סולך ואור עד נכון היום. תכלית: בולה ויללו:

פרשת אמור אל הכהנים

ויאמר ה׳ אל משה אמור אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם לנפש
לא יטמא בעמיו. ר׳ יוסי אמר מה ת״ל דה לקבל דה דכתי׳ לעילא ואיש
או אשה כי יהיה בהם חוב לו ודאומי מות יומתו זסמיך ליה
אמור אל הכהני׳. משמע דכיון דאומר לו ליזהר לקדשה לפו בכולה לזהר לפו לכהני
לקדשה לון וכן בלויס. לכהני מכין דכתיב אמור אל הכהנים. בלויי מכין דכתיב ואל
הלויים תדבר ואתרת אליהם. בגין דיתתכמון כלהו זכאין קדישין דכיון. אמור אל
הכהנים בני אהרן. בני אהרן וכי לא ידעינא דבני אהרן כיהנו. אלא בני אהרן ולא
בני לוי דאהרן דהוה סירותא דכל בסני דעלמא דכיה אתרעי קב״ה מכלא בגין למעב׳
עלמא בעלמא. בגין דאהרן ארחוי סליקו ליה להלי. דכל יומוי דאהרן הוה מסתדל
לאכנסא עלמא בעלמא. ובגין דארחוי כך סליק ליה קב״ה להלי למיעל עלמא בפתלי
דלעילא. ובגין כך אמור אל הכהנים בני אהרן. אמור אל הכהנים בני אהרן ואמרת
אליהם. ר׳ יהודה פתח מה רב טובך אשר צפנת ליראיך וגו׳. מה רב טובך כמה עלאין
ויקירין הוה טוב דלקדמי טוב י״י מה רב טובך אור הגנוז דכיה עביד קב״ה טב בעלמ׳
ולא אבעי ליה בכל ימא בגין דכיה אתקיי עלמא וקאים עליה אשר צפנת ליראיך דתנן
בהורא עלאה עבד קב״ה כד ברא עלמא ובניז ליה לצדיקיא לומבא דלתי. הלא אשר
צפנת ליראיך פעלת לחוסים בך. פעלת בזמבא דלתברי עלמא הוהו בהורא קאים קדי׳
ובניר מריסא דעלמא לסייפי דעלמא. כד אסתכל קב״ה לאינון חייבין דזמינין לקיימא
בעלמא בניז ליה להוהו בהורא הלא ויאבא מרגניס לורס. וזמין לאסברא לצדיקיא
לעלמא דלתי הלא וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה. תא בעתא
דבר עם קאים למיהך לסהוה עלמא והוה כבי מרעיה לתיין עליה ג׳ פלומין ואמי תמן
מה דלא יכיל בר עם למאמי כד תיהוי בסלי עלמא. והוה יומא יומא דדיבא עלאה
הוה דמלכא בעי פקדוקא דיליה. זכאה הוה בר עם דפקדוקיה לתיב למלכא כמה
דלתיביב ליה בגויה. אי הוה פקדוקא לתבסף בטבוסי בופא מה יומא למאני
פקדוקא. זקף עיבוי ואמי למלאך המות קאים קאים ומיפיה פליפא בוליה קבסר
בקטרין בקומטא דהוה בר בז ולית ליה לבפא קאין בכולא כד פריסי דילף מן בופ׳
יבר עם לא מית עד דיאמי לסביבתא ואמבו מגילות תיליבתא דסביבתא בפא בפקת

לקבלא

לקבלה לפכיות ז׳ כתר דכפק׳ מלן לוסי כפגה דלתדבק כם ויתקבל כגופה (פ״ה פגוש
והם לוקמוס לכני מולי · כת״ר דכפק׳ כפם׳ מן גוף׳ ולפתלר גוב׳כלה רוח׳ לסיר למפכק
ליס כלה קבורתה דכתיב לה תלין בכלתו על כן סעל׳ כי תקברנו ביום ההוא · כגין
מיתה דיפתהי כ״ד פעית דליכון ומם ולילה בלל קבורתה ויהיב חליפותה כמיופי
דרתיכא מעכב עכידתה דקב״ה מלמעכד · דלפגר דקב״ה בזר עליס כגין למיתיס
כגלגולה לחרם מיד כהסוא יומא דלתפגר לחופכה ליס וכל זמ׳ דלא לתקבר גופה
כמיתה לה עלת קמי קב״ה ולה יכלה למהוי כגופה לחרם כגלגולה תכויכה דלא יסכין
לכמיתה גופה לחכה עד דיתקבר קדמאם · ודא דמי לכר כם למיתה לתתיה לה
לתתזי ליס למיסב לתתה לחרם עד דקכיר לקדמת׳ וכגין דא לחרם תוריתה לה תלין
ככלתו על הען · דכר לחר כד לתפרפה כמיתה מן גופה וכעיה למיזל להסוא
עלמה לה תיעול להסוא עלמה עד דיסכין לה גופה לחרם מכסורה ולכתר יכלה
למיעל · ומהליהו תבדע דסוו ליס תרין גופין חד דכיס לתתזי לתתה לבני כפה וחד
דכיס לתתזי לעילה כין מלהכין עלאין קדיפין · וכל מה דגופה לה לתקבר נפרה
סוף לכמיתה ורוח מסהכה חודמן לפריפה עלוי ולמהכה להסוא גופה · וכגין
דהסוא רוח מסהכה חודמן לה לבעי ליס לחיכים למיכת הסוא גופה לילה חד כגין
דרוח מסהכה לתתכה כלילה ולמתמה ככל לרעה לתהכתה גופה כלה כפפה
למהכה ליס ולמתהכ יתיר · ובד חזר לכפכי ולת׳ לכפה לה ויתת׳ כעיון · כגין דחיכון
קדיפין ולה יפרי עלייהו רוח מסהכה ולה יתהכון · אמור אל הכהנים ר׳ יחק
אמר · חמור ש הכהנים כלחיהו כתיב לכל עובדיהון דכהני כלחיהו כך חמירים כלחיהו
ומכל חד ותרין ומכון לחזרה להו על קדופייהו כגין דלה יתהכון · דתלן דמהתם
כתיב קדופ׳ כעיה דיהתכת קדופ׳ ככלה · לכפה לה יטמא כתם דחוקומכה דגופה
כלה רוח מסהכה הוא ומ׳ לחי עליס רוח מסהכה · דהם תיחוכתה דרוחה מסהכי לבני
גופיהון דיפרחל חיהו כגין דלתרחק מכייהו רוחה קדופ׳ וכתכה דקודפ׳ תתיין
לתתכרה · וכהכי דחיכון קדופין קדופת׳ על קדופ׳ת לה כעיון לתהתכה כלל כגין
דכתיב כי כור תלדנו על רחמו · וכתיב כי תמן מהתת׳ לחלדיו עליו לחי י׳ והוא כגוכה

רעיא מהימנא

פקודא

דף · לסדרה כפכה ככל יומ׳ כל כוכיפין כבי מקדם והם לוקים׳ יורד על סרחם
כלוז דמהם״ · וחיהו רוח בגופה בגין דכפיר עלמם כמפם רבו כמיה על ריפה דכפה בקדמיה
לכתר חיהו מלחין ולכפיר כל כוכיפין דכתיב כתמן הטוב וגו׳ · וכתיב כי תמן מפחת
ש דיו עליו וגו׳ · ובד מתייפה כפי לבפה כלחודי לסדרה כוכיפין ולמלכלין ככל יומ׳ תרין ומכין
לקבל כפיכי דיפ׳ דף תרין ומכין וכלה מלטריך · ובל יהי לכפה כהדין כוכיפין ככלה שלם ומת׳

ולמקדי

יורד

וזרד על פי מדותיו דמחיכון מצייתין כגויד
וכפיק וכחית לתתאי וכגווכח דל כגויד
ולתעטכח תתאם כמשק רכות לתתאי
סלי קדק לאו ריסיס סיפיס ולאו סיפיס
ריסיס כתיב לאמר אל הכהנים כני אסרן ואמרת אליהם לנפש לא יטמא · לא יטמאו
מכעי ליה מהו לא יטמא · אלא על המוח כהן שלא מכלסו קאמר · אמר ר׳ יהודה משם
כתיב והכהן הגדול מאחיו · אלא ודאי הכי הוא כמה דאתמר · ואמר רבי יצחק כהכא
דקאי לתתא כגווכח דלעילא בקדושת הנטריך לאסתכחא יתיר מכלא כמה דאתמר:

ולאחותו הבתולה הקרוב אליו וגו׳ · מה כתי לעילא כי אם לשארו הקרוב אליו וגו׳ · יכול אפי׳ פתח מי זה אל מחדוס ואמון בגד׳ מכבר וגו׳ מי זה אל מחדוס ואין קרוב לבועל בוקעל על מחדוס דלאחריכו כותיב ולוקידו סיכלים ונלו לכבסת ישראל כיכי עממיא · ולמשכד לכון בקבות שלמין עד דיסתכמון כל טורין מטורי עלמא מלין מקטולי עמין ולמקרי לכל עופא דשמיא עליוסו וכל חיו כרא ויתזכון מכוסו תריסר ירחי ושופא דשמיא מכעא מכין עד דלא תסכל לארעא כיוולא דיולדו · הכי זכא ליו בכברה וטבא גדול בארץ לחדוס עד דלאכון לבועלין יסתלכון סדא הוא דכתיב וכל מלבושי תגאלתי · אמון כגדים מכברה כגין דמכם כפקו לכלוסין דעלמא לאילא על ורושלם ואיכון שרו לאוקדא סיכלא ובני חדוס מכברין סורין ורמו לבני יסודא הכי זכור ה לבני אדום ונו׳ האומרים ערו ערו עד היסוד כה · זה סדור בלבושו בלאכון לבועלי דקומא דומין לאלבשא · בועלי ברוב כאו מה בועלי מתבר כמה דכתיב עמוס תחתיך יפלו וגו׳ לאמרו ישראל ליעשיה מלן הוא דין דיעביד כל כך פתח ואמר אבי מדבר בצדקה · הסוא דאיהו רב לבועלי סוא דכתיב בים לאוכב צדקה ומשפט ואיהו צדקה מפם ואיהו רב לבועלי · וכל כך למה כגין דגרמו לבבסת ישראל למסוי סביכת לעפרא בגלותא ולמכסל לארע כמה דכתי׳ בפלא ולא תוסיף קום בתולת ים׳ וכסביל כך קבם ולבם לבועלי קומא עלייסו למסכא לון בסגיאו דקטוליא דכתיב וכל מלבושי תגאלתי · וכל כך למה דכתיב ולאחותו הבתולה הקרובה אליו אמר לא סיתה לאיש · דלאו מולקי דעמא ולא הוות בעדבים דכתי׳ בים ויודע נוד ים סדה · לא יטמא כאיכון לבועלין דקומא דומין לאסתא כל כגין דאיכון מכלוסין דכתיב בים לא יטמא בגיב דאיהו סביכת לעפר׳ והוא כעי לאקשא לה הכי קאמי אורי כי כל קורך ·

לא יקרחה קרחה בראסם · ר׳ יוסי אמר לא יקרחה בסיס מט · אלא הסוא סמן עלאה דאיהו מסוא רבות קדמאה דאסלוס לכל מבעה ומין כמה דאתמר דכתיב כי מבעת ומוס ימלא את ודכם הסוא לתעדי מניס ולתקרא איהו מבנים ריסיס · כגין דרוסא דכהכא עלאה הסוא סמן עלאה סוי ושל לא לכעי ליה לכהכא לאחזאה ביה כגדמים פגומי כלל ודא אמר וכגין כך כתיב בסיס · פתח ואמר כשוב יי׳ את מיבת ניון שיבו כחולמים · כשוב יי׳ את מיבת דל כגלות כלל אתמר · דלא לאסתכחו ויתיר כגלותא שלא מבעין זכין דכתיב כי לפי מלאת לכלל מבעי מבם לאפקוד לאסתכחו כחולמים מלי כחולמים מלי דאתמרו מכרישו דאיהו מבעין

סבין כחלמא. ותא כתיב כי שבעת ימים ימלא את ידכם. מלן שבעת ומי סח לתתר
הסוח אתר עלאה דסוח כללא דכל שתא לאחרנין לקרי שבע ולקרי תשובה. תכוכן
מלן דיתיב כתעניתא כשהתא קורעין לו נזר דיכו על שבעים שנה ושבעים שנה לוכן
שבע תכפי מלכא דאפילו לסתכמו עליה לכים כל סהוא נזר דיכא לתקרע. מט כגין
דלחוד כיום כהסוא יומא ככללא דכלהו דלק שבע ולקרי תשובה כגין כך ככלהו לחוד
ולסדר כתשובה ולתקרע נזר דיכא ככלהו. ועל דא ודאי שבעין שנין לוכא כחלמא.
כגוכא דא כהכא לתעטר כשבע דלקרי שבעת ימי לי פנים רוסים סהוא שבע דלוכא
ככללא דכלהו לקרא מנים כל סהוא קדום דשריוא עליה. ועל דא לזדסרו דלא יקרמה
קרמה כרחם ויסתכמו פנימין מכלא. וכגין כך כהכא כעי לסתכחא כסלימו יתיר
מכלא כם סהוא דלוכו עלאה מכלהו. תר׳ לכא כאן כהא תתאה כאן כהא עלאה.
כב דלוכו עלאה מכלהו כהא עלאה דכתיב תשר יוכף על רחמו ומן סמסה ומלא את
ידו וגו׳. ומלא ידו דכתיב שבעת ימים ימלא את ידכם. כהכא לחרא כם תתאה.
וכגין כך כתיב והכהן הגדול מאחיו תשר יוכף על רחמו ומן סמסה ללכוש את שכנדים
כמ׳ דלמרן. וכגין דלוכו קדוש׳ כגוכא דלעילא כתיב ומן המקדש לא יצא. ר׳ לכא
פתח ואמר לך יי׳ הצדקה ולכו כוסת שפנים כהיום הזה לחים וסודם ולוובכי ירוסלם
זכלין לוכן יי׳ דקב״ה לתרשי כהו מכל עמין ע״ג ומנו רחוקותא דולסון יהב לסו
תורתא דקשוט למכדע לתרח דמלכא דקדוסא. וכל מלן דלסתדל כתורתא כלילו
לסתדל כיום כקב״ה דלורית׳ כלם שמים דקב״ה הוי. וכגין כך מלן דלתעסק כתורתא
לתעסק כיום כשמים ומלן דלתרחק מלוריתא רחוקא הוא מקב״ה. תא חזי לך יי׳ הוא
הצדקה כלא לך יי׳ הגדולה והגבורה. מלן צדקה לתר דכל לחכמין וכסירין לחודן
כיום והוא לחוד ככללו וכיום לסתכמו. ולכו כוסת שפנים לתר דכל לחכמין וכסירין
לתרחקן מנים. צדקה לחם קשוט וכסורא דכלא וכסורא דלחכמין חודו דכלא. כשת
כסופא רחוקו דקשוט מלן דלכסוף. כגין דלחם דלחיהו צדקה לתרחק מנים רחוקו
דלחכמין כסירין. תא חזי כהכא עלאה כעי לסתחזאה כיה עציבו ורוגזא חלא כלא כגוכא דלעילא
כחידו ויתיר מכלא. ולא כעי לסתחזאה כיה עציבו ורוגזא חלא כלא כגוכא דלעילא
זכלא מולקיא דעליה כתיב תהי חלקך ובחלתך. וכתיב ס׳סוח בחלתו. ועד כעי
לסתחזאה עליה ככללא כגרמיה כלכוסיה דלא יפגים גרמיה כלל כמה דלתמר:

האי סיסו כתר כסוליו וכו׳. עד לאדצ׳ דיסראל. והו קצת מאמר מרביע מהיסיבא מכאתי
כסעתקן וכדפס כאורך כפרשת כי תצא כי סם כיתו מאמר מתקיל ועבשו מוסב

רעיא מהימנא

והוא תאם כבתולים יקח. רבי שמעון פתח והכה הוא שם עליות דברים וגו׳. וכתי׳ ועבשו תוכיח מאה כסף וגו׳ כי מוציא שם רע על בתולת ישראל. וכי בתולת ישראל היא כתולת תכויה לו כתולת כשלם היא. מהו כי אם כתילה מבעוי יקח לאסה. פתח רבוא עסיקא ואמר פקודיך דא לסיסב כסכא דכא כתולתא הסד תלמיה וגרוסה וחללה ווכס תתלה לא יקח כי אם כתילה מבעוי יקח לאסה. ואמאי כתיכן דלא יקח יסב אלא כתולתא כלא מבוכו תלא אתתא לסיסב כוס דכרכה מבעו מבוכו. וכסכא

כתולת

בתולת ישראל הכהן. שהוא שמו לחכיך וינדך
וקנך וילמדו לך. לוקח הכהן כשם דקדשים
כגונו דלעולה כתיב והוא לשם בכתולים
וקנה הכי נמי בכתולים דלא תיפוק מכהן
דמזרק מזמנין לכך והא לתמר. רבי
שמעון הוא לזול בקרבן והוו עמיה רבי
יהודה ורבי יוסי ורבי חזקיה. פתח ר'
ואמ' טרף נתן לירא יזכור לעול' בריתו.
טרף נתן ליראיו הלא זכרון לכלי
קלקלה דכל מאן דבחיל ליה לתקרי
מלכי בשי דכתיב ועליה כתיב
לשמרי חוק ירא ה'. מאי טרף פתן ליראיו
הלא הכי כתיב ותקם בשר לילה ותתן
טרף לביתה. מהכא לוליפכא דכל כר
פם דלעי בחוריתא בליליא ונקם בפלגות
ליליא כשעתא דכנסת ישראל לתערת
לתתקנא ביתא למלכא הלי לתקרי מכי מלכא ויסכנין ליה כל ומא
מילנון תיקוני ביתא הקד ותתן טרף לביתה וחק לנערותיה. מאן ביתה דכל מילנון
דמסתתפי בהדם בלילא לקרון ביתה בכי ביתה. וכגון כך טרף נתן ליראיו מהו טרף
טרף ממש דליסי בטלא מאתר רחיקא עלאה דכתיב ממרחק תביא לחמה. ומאן זכי
להאי טרף סופיה דקרא תוכח דכתי יזכור לעולם בריתו מאן דלהסתכל (פי' דלסתכל)
בחוריתא לסתתפא בהדם בלילא. ולא שוד הלא דבדיק מד עלאה ליתי ליה לקלא
והוא לסתתפא בהדיה ונרתין תרוויהו לבביתא דישראל דכתיב ובדיקים לעולם
ייראו ארץ. תו פתח ואמר

ולא יחלל זרעו בעמיו כי אני ה' מקדשו. לית כל מאן דלפיק זרע לבטלא
לית זכי למחמי לפי סכיתא ולקרי רע דכתיב כי לית אלא חפץ רשע לתתא
לית יגורך רע. הלי מאן דלפיק ליה כידיה לו כמלה לחברה. ואי תימא דלפיק ליה
בלבתו הלא מתעברה הכי נמי לית. לית כמה דלמרן ועל דא יכבי כר כם מקדשם
דיזמין ליה מלכא דכברה הלא יפגיש זרעים. מאן דלפיק זרעא כמלכא הלא כברה
פני ליה לזרעיה וו למאן דפגיש זרעים. ומה כשאר בני בכהנא דקאי לתתא
כגונו דלשולא בקדום עלאה עלכו. בעמיו מהו בעמיו דהא כתי לשולא שמא וגרומא
ואלא זוכה לת שם לית יקח וכתיב ולא יחלל זרעו בעמיו. בהה מבעי ליה מהו בעמיו
שלא מלה דל קלקלה בעמיו בעמיו ועל דל כתיב כי אם בתולה מעמיו יקח אשה
מעמיו ולאו כלא כגונו דלעיל. כי אני ה' מקדשו מהו מקדשו שלא לכנא הוא דלאיהו מקדש
שלא מלה דל קלקלה בעמיו בעמיו ועל דל כתיב כי אם בתולה מעמיו יקח אשה
מעמיו ולאו כלא כגונו דלעיל. כי אני ה' מקדשו מהו מקדשו שלא לכנא הוא דלאיהו מקדש

יב כ ג ii יסתתם

בשלא מלה דל קלקלה בעמיו בעמיו ועל דל כתיב כי אם בתולה מעמיו יקח אשה
מעמיו ולאו כלא כגונו דלעיל. כי אני ה' מקדשו מהו מקדשו שלא לכנא הוא דלאיהו מקדש
לית כל יומ וכגון כך לית ולית יסתכא כיה בגיומו. לית לכני ה' מקדשו דלכא
כשיכא לקדשא ליה ויסתכא קדישא ככלא דקדיש יסתתם על ולית דקדישא. תא קכלם

ויראו ארץ. תו פתח ואמר

סיד פסיק ולא. תלמ' ירושלמי ר' יוחנן בשם ר' שמעון בן לקיש ברבי

כעורי. עכ.

קמיס ואמר וכלם מולקי דאזלי דאעדוניא ליכון
דאזלי סליס כאקלף אמר בשדה קס ל"ג ואסתמם
דיכא מסטרא דיאכא ואסטרא דנגודא דאיכי
אלא יס ואיכו בשלוחא דל ה' ה' כתיבא כום
וכו' אמיכו'

דאזלי לאקלים כלהו פגיעין מסטרא דכפין
דורוכא דכתיב נוכל אמר ליי' ונוכל אחד לשעולל
אחד לשעולל דאמ כיל לית עתי פגיס הוו סלמין ליס
מכתת' דלמון כגוף סלים. דאיכון בכפוכ לסטרא
כלא פגיעו דעיקין בכתכיס. סלים כגופיס
סלים בכוקכיס לקיימא בית כלך יפס רעיתי ומוס
מין לך דקכיכא מכתס לאיכו וכריכין ישרא למסלא

גרמים למפרע עליה גלותה דכלה גלותה עלה ודע הוא פלוס. תכל לית כתיב ואת
ומפל רוח. הלי לתר פלוס לית ליה קרי לית מלרי שלא כלתר תכירה במלכי תכירה ואת דכתיב
לכם. ולי תיית לית ליה קרי לית מלרי שלא כלתר תכירה במלכי תכירה ואת דכתיב
גו מוס לית יקוב כגוב דע קרבנה דביה מומ לית ותקריב מה דכתיב כי לית לרצון יהיה
נדק מלך פלס. ויהי כפלב סכו. וכגון כך לית מריוה כלה שלכלתר פלי ועל דע לקרי לתר ועל דע לקרי כי פלס כלה ומלכי
דע כדע כלה הוא פלי פלס לית קוב דע לית לתפני לתר ועל דע לקרי כי פלס כלה ומלכי
עמודי פם. וכלה לית קוים שלא כפלומי ולא מרי קדוס דכלה שלא כפלומי פל מתכהרין
לתפרען תורתי לכביכי מהיומי וקיימי תלין בקיומא לנוסה לעזית כטרין הכל סוקוי
לתורתי כפי כלה הוא פלי פלס לית קוים שלא כפלומי ולא מרי קדוס דכלה שלא כפלומי פל מתכהרין
גרמים למפרע עליה גלותה דכלה גלותה עלה ודע הוא פלוס. תכל לית כתיב ואת
ומפל רוח. הלי לתר פלוס לית ליה קרי לית מלרי שלא כלתר תכירה במלכי תכירה ואת דכתיב
לכם. ולי תיית לית ליה קרי לית מלרי שלא כלתר תכירה במלכי תכירה ואת דכתיב
גו מוס לית יקוב כגוב דע קרבנה דביה מומ לית ותקריב מה דכתיב כי לית לרצון יהיה
נדק מלך פלס. ויהי כפלב סכו. וכגון כך לית מריוה כלה שלכלתר פלי ועל דע לקרי לתר ועל דע לקרי כי פלס כלה ומלכי
דע כדע כלה הוא פלי פלס לית קוב דע לית לתפני לתר ועל דע לקרי כי פלס כלה ומלכי
עמודי פם. וכלה לית קוים שלא כפלומי ולא מרי קדוס דכלה שלא כפלומי פל מתכהרין
לתפרען תורתי לכביכי מהיומי וקיימי תלין בקיומא לנוסה לעזית כטרין הכל סוקוי
לתורתי כפי

עור ושכוב ומרוט ומלוט. אלא ואת דכא ומפל רוח. מאן דמלך גרמים קלים זקיף
ליה: וכגוונא כך כסכא דקלוים לתתא כגוונא דלעילא כעי למסוי מלים ויתיר מכלא
ואלא ותחזי פ"ם ועל דא אזהר להו לכהני דכתיב לים מזרעך לדורותם אשר יהיה בו
מום. תו פתח ואמר וכי תניסון עור לזבוח לין רע וכי תניסו פסח או קולם לין רע
וכי קב"ה אמר לין רע אי סכי טוב הוא. אלא סופיס דקרא אוכח דיסראל כהיכון
ויתין סוו ממכן כהכי אלרי דמומין על נכי מדכחא ולמחא על מקדסא ואמרי מלי
לכפת ליה לקב"ה דא לו לאמר ולהיכון הוו דאמרי לין רע. וקב"ה אתיב להון הסיא אלא
דהוו אמרי. אמר יסראל לאתון אמרי כך מקרכי אלרי דמומין על פולחני לין קרא אלי
לכפת ליה לקב"ה. סופיס דקרא אם כאיב הקריבהו נא לפחתך היכך או היסא
פניך. כר כם מכייכו לי כשיתו לפלוחי ולקרכא קמיה דורוכא לאתון מסדרין
ליה כפגומא לו לא. היכך לו היסא פניך כהסוא דורוכא כם וכם דאתון מקרכין
קמלי בר כם פגים לקרכא דא דורוכא דילכון לכלכא לאתמכר דודאי בר כם
דליהו פגים פגים הוא מכלא פגים הוא מאהיכותא ועל דא כל אים אשר בו מום לא
יקרב. אמר רכי יוסי זמין קב"ה לאשלמא להו ליסראל ולאתכפיא אלומין בכלא דלא
יהא בהון מלרי דמומין כלל כגין דיהון תקוכא דעלמא כהלין מלכי ולכוסא דכר כם
דליהון תקוכא דגופא דה' ויהיכו כמו לכוס. לא כך ותערון מעפרא כמה דעשו
דכי יקומון מגרין לו סומין עלמו מגרין וסומין יקומון בהסוא לכוסא דלא יומרון
דאחרא הוא דאתער. ולכתר קב"ה יוסי לון ויתכמון אלומין קמיה וכדין יהא עלמא
אלים בכלא כדין כיום ההוא יהיה י' אחד ושמו אחד

שור לוכסב לו שו כי יולד והיה מבעת ימים תחת אמו וגו'. ר' יוסי פתח
כדקתך כהרי אל מספטיך תסוס רכב אדם וכסאה תוציא יי'.
הלשון אחר
הלי קרא לית לאסתכלא כיה אבל תא חזי מדק כתיב קדושת עלאה. כהרי ש
כיהון סורין אלאין קדישין דאקרון טורי דאפרסמוכא דכיה וכגין דהיו אלקא
לאתקדרא כהו לעילא כל דיכהא כסיקולא אדא לכלא דלית כסוא דיכא רמאי.
מספטיך תסוס רכב אדם וכסאה תוציא (פ"א להסוא דגע) לאקכא
עלמין ואיהו על כלא ועכיד דיכא כרמאי לכסאה עלמא וכגין דהיו רמאי אדם
וכסאה תוציא יי' לכלא כם קולא אדא. אדם וכסאה הא לוקסוה מאן דהוא אדם
ואוי לגרמיה כסאה אדם וכסאה דין אדם ודין כסאה אד הוא. אדם. וכן אמכת
ימים ימול לכם כל זכר. כסאה והיה מבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני והלאה
ירצה לקרכן אשה ליי' כגין דיעכר עלייהו מבעת"ה לוקסוה. רבי חייא פתח וי'
כנאתך מצעיר כנעדך מעדה אדום ארץ רעשה אף שמים נטפו. תא חזי זכאין
היכון יסראל כעלמא דין וכעלמא דאתי דקב"ה אתרעי כהו והיכון מתדכקין כיה
ואקרון קדושין עם וי'. וכן אד דסליק לון לגרגא עלאה דאקרי קדם דכתיב קדם
יסראל ליי' ראשית תכואתה כמה דאוקימכא דהא יסראל אתכיא ויתין מתדכקין
כיה כשמים והיכון דיליה רשומין כשמיא לאתקא כלא ומי כעמך יסראל גוי אחד כארץ
ועמהון לא מתדכקין כיה ולא אזלין ככיסוסים ורשימין קדישא לאדוהון מכייהו עד

דליכון מתדבקן בכפרת לחברת דלעו קדישת . ותת חזי בשעתא דבעא קלס
למיסב תוריתת ושרש זמין כד לבני עמו לחר לון כען לתון לקבלת תוריתי כסא ל
מעתא לתתרניזת לרשע קדישת ובעא למעבד לנוקבא דתסומת רבם . לחרם קמיס
מחרי דעלמא פסטורת דמדוש (פ"ל דעלמא) תרי חלפי סכון עד לא לתעברי עלמא
קטילכא כמה ערלין דלא רשימן בקיומך . לחר לם קבם כורסייך כורסייך ויבדון
שך חומין כוותיסו וקיומת דתוריתך לא יודמן קמייסו סהד ו' כנתתך מסעיר כנעדך
מעבדם לדוס לרן רעבם ודלי כנין דתוריתך לא לתיסיב כנין דלסי קיומת קדישת
מלא למלן דלית כים קיומת קדישת ומלן דיסיב תוריתך למלן דלא לתנזר מסקר
כתרי קיומי מזקר בקיומת דתוריתך ומסקר בקיומת דנדיק וכנסת ישראל .
דתוריתך להלו מתר לתיסיבת ולא לתחרך . דכי חכח לחר מסקר כתלת דוכתי
עלאי מסקר כתורה מזקר בכביליס מסקר בכתיבים . מזקר כתורה דכתיב
וזאת התורה . מסקר בכביליס דכתיב וכל בניך למודי ו' לומן למודי ו' ולא לחרך
וכתיב חתום תורה בלמודי לומן ולא לחרך . מסקר בכתיבים דכתיב ויקח עדות
ביעקב ותורה שם בישראל . וכתיב לך נדיקים יודו לשמך מלן נדיקים דל נדיק
וכנסת ישראל דמלן דלא לתנזר ולא שלא בקיומת דילהון לא יודון לשמים קדישת
דסיא תוריתך . לחר ר' חייא כיון דלתנלי קלא על טורא דסיני למיסב תוריתך
לישראל סכיכת תרעין ותבת וכיחת סהד ארץ ורקיע ונקטם . תת חזי כר כד
דלתילוד לא לתחכח עלים רוחץ דלעילא עד דיתנזר כיון דלתנזר לתער עלים רוחץ
לתערותת דלעילא זכי ורבי לעסוק בתוריתך לתער עלים לתערותת יתיר זכי
ומכיר פקודי תוריתך . לתער עלים לתערותת יתיר . זכי ולתכסיך זכי ולולין כבין
ולולין לון תורתו דמלכא קדישת הא כדין הסוח כר כם עלים . עלים בכלא . לכל
כסמם דלתילוד כסיסין שעתא דלתילוד הסוח חילא דלתילא כסופא לית לם כסיסין
שעתא דלתילוד ולתחכח עלים . וכנין כך כתיב שור או כשב או עז כי יולד . ענל
או טלא או שעיר לא ונדי לא לתחר אלא שור או כשב או עז הסוח דלתת לים לסופא
לית לים כשעתא דלתילוד . והיה מבעת ימים תחת אמו כנין לתיסכח כים
הסוח חילא ולתקוי׳ כים וכמה יתקייס כים כד יסרי עלים שבת אד ולא לא יתקייס
ועוד לתתייכא מוסמת דלמים ולכתר דיתקייס כים הסוח חילא כתיב ורצת לקרבן
לא לא בקיומת דשבת אד דלעבר עלים . וכר כז בקיומת דשבת אד לתקייס כים
לתערותת דסלי עלים וחילא דילים . כר כם כתר לתנזר לתער עלים רוחץ עלים
וכנסת ישראל לעבר עלים ותחלת לים כרסיומת קדישת ולתערת עלים ונסרי עלים
רוחץ הסוח עלמת קדישת כלי׳ ולעבור עליך ולרלך מתכוסמת כדמיך ונו׳ . כדמיך
כתרי . הת כד נפקו ישראל ממלרים דשכיח כוכביהו דם פסח ודם חילא כדין כתיב
כדמיך חיו שכח מלי כדמיך שלח תרין אד דמילא ואד דפריעת אד דנזירו לכנסת
ישראל ואד דפריעת בנדיק יסוד עולם ולולין תרין דמין דכר כם קלים כנוכיהו
בקיומת דעלמא דלתי הסד כדמיך חיי . ר' אמעון אמר סוד ו' לירלה דל נדיק יסוד עולם
להודיעם . סוד ו' לירלה דל כנסת ישראל . ונבריתו להודיעם דל נדיק יסוד עולם

בקטורת

כקטורת תדע יולת לתתן שלומותיה דכלה רחמותיה דכלה י עלאה דכלה . ואו
שלמיה שלמיותיה דכל סטרין מעכר לכל רוחין כיס תליוי מסומכותיה . לית
נהרא נהורא דחוי . לית דין שלמא ושירא דכלה . לית דין סתימא דכל סטרין .
ובתרא נהורא דחוי . לית דין שלמא ושירא דכלה . תב לכתר י כלהודוי כיס לסתיס מלה כיס כפיק
כפיק כפיק כמלכה עם חילוי . תב לכתר י כלהודוי כיס לסתיס מלה כיס כפיק
סגיר ופתח . ה שלמיותיה דכלה לשילה ותתא והא לתתר ה י ודיוקא ק הוא יולי
שלמיו דתלת לתתן דחיכון כרוסא סתימן כי ואשב דסא (פא דא פא) תוקמוס וכלה
חל מלס הוא שלמיו דסמא קדישא הוא שלמיו דשילה ותתא בגין כך לזמכין ה כמיל
ק כזמכא דסיס מתעטרא כעטרוי . תא חזי כל לת ולת דסמא קדישא לתתוי כיס
שלמיו דכלה סמא יולי הא לתתר שלמיו דכלה ס שלמיו דכלה ואשב דלהו חיסו כלף
ה כלהודוי הא לתתר כדיוקנא ק (פא חיכו) הוא שלמיותיה דכלה ו כין כסטרא
ה כין כסטרא לתרא שלמיו הוא דכלה ולו ה שלמיו ותיר לתעטרא לכלה
דכלה חד ודא לתתרו כיס תכריוהי . תלת יומין ויומא חד ו ס שבעת יומין
תתנליפו לתתון ו ס ה שבעת יומין לתכלילו כחד י ס שבעת יומין ו חד כללו
דכלה ה תלת היא ותרין כגין דכרא חד תרין לכהן כיס כלילן הא סתא כרתא
כוקנא חד הא שבעה לסתמא דס עלאה כללה דסתא יס ה שבעה הייכו דכתיב
שבעת ימים ושבעת ימים תרשה עמר יום . וביס שבעת ימים תתא לתר תתא לתר
לתעטרו שבעת ימים דכתיב לך ו הגדולה והגבורה . ועל דא שבעת ימים לתתא
ליקרא לתתא עלאה . תתא לתר לתתא דכתיב עד עקרים ילדם שבעה ורבת כנים
לתללה עקרא דכל בירתא ילדם שבעה לילן שבעת יומין דתג הסכות . ורבת כנים
לתללה לילן קרבנין דתג דנחתין ככל יומא מן מכוכא . ותא לילן סלקין לעילא
לעילא ושן כחתין לתתא לתתא כלא הא תנכיס כעסר ואס כין ככבי סיס קבל מסס
לעילא ושן כחתין לתתא לתתא כלא הא תנכיס כעסר ואס כין ככבי סיס קבל מסס
לורידך כאס יי . ויסרא סלקין מתתא לעילא דכתיב ויסיס זרעך כעפר כארץ
וכתי וסרכתי לת זרעך ככככבי סמיס ולכתר סלקין על כלא ומתדבקן כלתר עלאה
על כלא הה"ד ולתס סדבקיס וגו' .

ושור או סס לותו ולת כמו . לתר ר' יוסי כתרגומו לס ולכרס דעקרא
דלתא למכדא ברס ולזיל כתרס ולא לזיל כתר לכוס ולכן לא
ודשוכן מלן הוא . לא תשחטו כיום לתר . לתר ר' יהודה מס לי תיתא מסוס עגמת
כפס דבשירא . כיכום להוי בכיתא חד ולהוי ככיתא לתרא או להוי סמתא ולהוי
לכתר . כל לית מלן דסרי ולא הכי לעלא כיום לתר ממס . תא חזי תניכן כפס
תעניות לתלוס כלס לכשרת ועקרא דתעניתא דכיסוד ויומא ממס לא כיומא לתרא
מלו טעמ . כגין דלית לך יום לתתא דלא סלטא כיס ויומא לתרא עלאה וכל יומין
סחרי כתעניותא דחלתא לילוסבא דכסוד ויומא לא לתעבי עד דלתכנסו כסוד נזרס
ולי דקי לוס לויומא לתרא הא סולטכא דיומא לתרא הוא ולא עד ויומא כיומא לתרא
דכיריס . כסלי נווכא לית לך יום דלא לתתכא עליס ויומא עלאה לעילא . וכעי כר
וחכינן כשוכדא דלתתא לתתר שוכדא דלעילא לי כר כם עביד שוכדא לתתא כדקא

והוה הכי לתעיר חילה כדקא יאות לעילא · עכיד כר נש מסד בעלמא לתעיר חסד
לעילא ושפיר כהנוא ויומא ולתעטר כיה כניסיה · לתדכר כר כש לרחמי לתתעיר לתעיר
רחמי על הנוא ויומא ולתעטר כר חמו כניסיה · הנוא יומא קאי עליה למהוי לפטרופא
כניסיה כמעתא דלעטריך ליה · כגוונא דא כהנוכא דא ועל כלא לו עכיד כר נש
עובדא דלכזרי הכי לתעיר כהנוא יומא ופניס ליה ולכתר קאים עליה לאכזרי
לעיולא ליה מעלמא · כהנוא מדם דכר כש מודד כה מודדין ליה · תנן דישראל
לכזריות לתתמע מכייהו מכל סתר עמין ולא יתחזון מכיה עובדא כעלמא דא
כמה מלרי דעיוכין קיימין עליה דכר כש כהנוא עובדא · זכאה מאן דלחזי עובדא
דכתיב לתתא דא כעובדא תליא מלתא כלא לתתערא מלה לאחרא · רבי שמעון
פתח וירא יעקב כי יש שבר כמצרים הא קרא רזא דחכמתא הית כיה והית לן
לאסתכלא כיה לאו סופיה ריעיה ולאו ריעיה סופיה אלא הא כתיב דקלם כעי
למידן עלמא בכפכא לא יכיב מלא לידא דכרוזא דא כל דיכין לאתרכין דעלמא כרוזא
כרוז עלוהו עד לא יתתון לעלמא ודיכא דא לא לתיכא לכרוזא · אלא קלא תכריז
כרוז עלוהו וקלרי הא כי קרא יי לרעב · מהיוא שעתא לתפקדן על עלמא ממאן לתרכיז
דפקידו דתרעין ולסיר ליה לכר כש דהות ליה שבעה לאחוזא גרמיה כשוקא ולאחוזא
ליה שבעה דהא לאחוי פנימו לעילא ולתכיש מלא דמלכא וככיכול כהאי לעכר ממאן
דמלכא מלתרייהו · ועל דא לתמר יעקב לככוי למה תתראו למה תעכידו פנימו לעילא
ולתתא ולא כחסא מלא דמלכא וכלאיכון ממאן ככריזו דיליה · לכל הנה שמעתי כי
יש שבר כמצרים רדו שמה ושמן לאחזוא גרמייכו כשבעה ולא תכחיש אלא לעילא
שבע · ותא יעקב למה תכוחה הות ליה ולא כעי לשבור אלא כתיך הכאים דלא
לשתכח פנימו כעובדא דיליה · תו פתח ואמר ויפח להרן את ידיו אל
העם ויכרכם · ותכוכן ידו כתיב דכעי ליקפא ימיכא על שמאלא ולאמאי לאחזוא
עובדא לתתא כנין דיתער עובדא לעילא · כתיב והעברת שופר תרועה כחדש
השביעי וגו' · שופר תרועה מאי הלא שופר דמשכר שלשלין דמשכר שולטנותא
מכל עכדין וכעיא לאחזוא שופר דליהוי פשיט ולא כפיף לאחזוא חירו לכלא דשא
ומא נריס וכללא כעי לאחזוא שובדא ועל דא שופר ולא קרן כנין לאחזוא מלן
הוא לתלי · זכאין ליכון ישראל כעלמא דין וכעלמא דאתי דליכון ידעין לתדכקא כמלכא קדישא ולתתערא חילא לעילא ולאחסכא קדושא דמלריכון עלייהו כנין כך כתיב לאסכיך ישראל מי כמוך וגו' · ואתם הדכקים כיי אלהיכם חיים כלכם היום ·

רעיא מהימנא

ושמרתם מצותי ועשיתם אותם וגו' · פקודין דמלרי עלמא הא תכיכן דכתיב ושמרתם
מצותי ועשיתם אותם אי כמירא קא כעיכן עכידא לאתו · תו כל פקודי
אוריתא ליכון כתרין נוכין דליכון חד זכור וחד שמור · זכור לרכורא · ושמור לסיקרא לאתי
כתיב ושמרתם את כל מצותי · אלא כלא כחלי קלא · ושמרתם דא שמור · ועשיתם דא זכור דכלא
רוח קדש · וכידה דא אילו עשייה דסא מלן דלכלכ מלה לאתתא לאתקשרא ואתעכד סהדו רוח לעילא
פקודי אוריתא לאו ליכון שית מאה ותלתכר פקודין דליכון כללא דלכל ודוקא וכלא רוח קדש ·

ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל וגו׳ מקודש לה׳ לקדשם ליום נכל
יומא לבלתי קדושתיה מתתא לעילא כמה דליהוי קדושה לעילא עד דתליק קדושתיה
לתתן׳ וזהו לה׳ ונקדשתי בתוך בני ישראל עילא ותתא׳ עילא בתלת דרגין׳ לתתא בתלת
דרגין׳ קדוש הוא ה׳ קיומא דכל שמא דיוכתי לכל כמה דליהוי קדושה לעילא על כלא ככי איהי קדושה
בלמעביד קדושה לתתא וכלא נזוף לתתא׳ קדושה לעילא נזוף תתא׳ קדושה
כמאמעיקא ולתתא תלת דרגין לאיהו קד׳ קדם מיהו אסור עלאה דאסתכא פסיקא דכיר נמי עלאה דקיקא טמירא
ועלמא דאיהו אסור טמירא ולקדי קדם ומסר לתתאה פסיקא דכיר נמי סליקא דקיקא טמירא
למאמעיקא כיון דאתכסיר נו למאמעיקא כדין לתתאה אתכסיר קד׳ דכסיר נו סליקא קדם מסתי כסירו לאסתא
פסיקא לתתא בוסף לכל דרגין כיון דאתכסיר נסיפא כדין לתתאה נכסירו קד׳ ה׳ ונקדי קדושה
ונה לאוקימנא ונה דלקדי קדוש קדוש קדוש דקדם מכאי ליה דוש דלעיתא לכלא סוסיל ומתתן
לאסתא לאסתי לקדי לעילא קדוש דהא תמן ו׳ לאסתא לכלא דוש ככי סוש ודלי וישראל מקדשי
לתתא כנוזר דמלאכי כלא לעילא דכתי׳ כהו וקד׳ ש׳ וה ומאר קדוש וכיון דישראל קא מקדשי סלקי
מתתא לעילא עקרא עלמא עד דאסתלק ו׳ דוש דשמים עלמין לעילא כיון דאיהו שמים אסתלקו לעילא
כסיר בהוש קדם נסו׳ וכדין לקדי לעילא קדוש׳ ולבתר כסיר בהוש כסירו עלמא על כנסיית דאיהו
שמים׳ ואיהו שמים תייבין לדוכתייהו ומתייסדן בית נסיפא כסירו וכדין לקדי קדוש׳ לבתר כסיפא
פסוף כסירו עד דכטיל כלא חד נדיק עלמא דרגין יקידא לקדשא כלא לתתא׳ כיון דאיהו כסיל
כלא כדין לקדי קדוש׳ ודא איהו דוש דכלא׳ ומלין דשוי רשותיה נתלת דרגין דאיהו נכלא סדא
ליקדא לון נו קדושתא דא׳ מי לא יכיל לסולא רשותא איהי סטיר קא עביד וכלא לבתתא מנו קדושתא
דלעילא לתתא לקדש כל חד נרמיז בהאי קדוש׳ ולבטלא ליה למסרם פריסו דקדושת׳ על נביה וזהו לה׳
ונקדשתי בתוך בני ישראל׳ ולבתר אני ה׳ מקדשכם נתן לתר יקדם נר כם נרמיז נו
קדושתא דא לאכללא נרמיז נה כל מאני׳ נבר כם לסתם קדישא ה׳ נבחות׳ וזהו לה׳ אקדשכם
דא מאסתכא כזוז דסטרי קדשתי ולכן לא עבדיכן ככי אלא לבתר ה׳ נבחות בלמידוי׳ ולבתר כל
מטי בר כם אלא כל אלין כבודו סם יכלול נרמיז נסוף קדוש לתקדשא לתתא נו סוף כסיר
לתתא וזהו לה׳ ונקדש נכבודי׳ ולבתר יעביד לרם פרט לתקדשא כלא כמה דאלין עבדין׳ לאתתם
דמלאכי עלמי לאתרי נרוך כבוד ה׳ מקיומו׳ לה כבוד עלמא׳ ולבתר יתלון ה׳ לעילא וכו׳ לה כבוד
לתתא׳ ונסכר דרך ויסף סכא קדוש קדוש קדוש וכו׳ לה מיסי קדוש לתקדש תורת סנכת נכללא
קדא׳ ולבתר לעתתם נרוך כבוד ה׳ שין כניסי׳ ולבתר יתלון ה׳ לעילא׳ וזהו לה אלין נריכין נקדושתא
לה לאסתכא כלא כחדא׳ קדושה כמה לתתא קדוש׳ נרכם׳ נרוך כבוד ה׳ מקומו׳ אלכו׳ יתלון ה׳
לשולם׳ ועד כלא לאן נריכין לאסתא ועד יכוון כר כם ויסוי רשותיה נכל יומא׳ עב

אלה מועדי ה׳ אשר תקראו אותם מקראי קדש אלה הם מועדי׳ ר׳ יצחק

פתח ויקרא אלהים לאור יום וגו׳ תניכן אור דהוה בקדמיתא הוה
כסיר מסוופי עלמא לסייפי עלמא כד אסתכל קב״ה לאתיבין דאיכין למיקם בעלמ׳ ונוז
ליה לנדיקוותא לעלמא דאתי ה״ה וימנע מרשעים אורם׳ וכתיב אור זרוע לצדיק תת
ויקרא שריוא לאור יום ולחשך קרא לילה והא תניכן יהי אור ויהי אור דכבר הוה והכא מי
תימא אור דאיהו יום נלקודוו הדר ואתר ולחשך קרא לילה׳ מי תימא כל אתר כלתודוו

הדר

זמינין

חדש זכרם תולקיטון דישראל.

רבי יוסי אור חיים הוו אזלי בארחא וכו׳. עד סוסיעך ימיכך ועבכי כבר בלשם כפרשת ופרש לך לכ עמוד ס׳: ונריך לסוסיף כסורש ל״ל לאחר מלת קדישם.

כל אלו תשמי ותכל תמיכת מפומיס דר׳ שמעון ומעבד מלס וככוכת. כל אלו הלי:

סולם כ׳ בי׳כדקל יפות.

אלה מועדי ו׳ מקראי קדש אשר תקראו אותם במועדם. ר׳ יצחק פתח לך אמר לכי בקשו פני את פניך ו׳ אבקש. הלי קרא לוקמו׳ מכרוי׳ כמה אתר הלכ הלי קרא הכי אתא׳ לך אמ׳ לכי אמר לכי לכבי מלכא אמ׳ בגין ככסת ישרא לקבל מלכא קדישא ואלי אמ׳ לך אמ׳ לכי בגיכך אמר לכי לכבי עלמא ואזהר לן לכי דלישא לחיב כיס דלא בגין מלכא עלאה אמר. בקשו פני אלין שטרי מלכא דלישו כהו לחיב כיס לישון כיס ושיס סמיס מלס אלא אמר. בגין כך אמר דוד את פניך ו׳ אבקש כלל דרשו ו׳ ועוז בקשו פניו תמיד: תא וחזות הוא דוד מלכא למימר סירתא בגין ככסת ישראל יתיר מכל בכי עלמא ולמימר אלי דככסת ישראל למלכא. לית לך אמר לכי אבקשו פני כגיכך אמר לכי לכבי עלמ׳ בקשו פני אין זמכויא וחביויא דכלהו זמין למי אתר דלקרי קדם בגין לעטרא לון כל אחד ואחד כיומיס כל אחד ואחד כזמכיס ויאחכון כלהו מסהוי עמיקי לעמיקתא דכחלין ומכוערן כפקין מכיס בגין כך כתיב מקראי קדש זמיכין לישון למסוך אתר דלקרי קדם לאתעטר׳ כיס ולאסתכא כיס בגין דיתקדמון כלהו כאחד ויסתכא כהו אחדותא. ר׳ אבא אמר מקראי קדש זמיכין דקדם וכל מסהי

אבא

זמיכין מן כתיב דכניד וכפיק. למלכא דזמין ככי כצא למשדתיה לעטר קמייסי מכל זיוי מיכלא דעלמא לפתח להו גרבי אחרא ספיר כריחא ספיר למסתייא דסכי לתתזי מלן דזמזין למכלא ולמסתייא זמין. כך מקראי קדש כיון דאתון זמיכין למשדת׳ דמלכא זמיכין לישון למחרא טב וספיר דמכטרא כלל כי טוכיס דוליך מיך. ובגי מקראי קדש כתיב אשר תקראו אותם במועדם הכי תכיכן ואכפי קדש תהיין לי ישרא לתתא לקרין אכפי קדש כיון דזמיכין לישון מקדם לעילא לתתן אכפי קדש ויסן כלא זמיכין

זמיכין ככל סטרי קדם לשילה ותתא ד"ל. אלה מועדי וי"ו מהו מועדי וי"ו ר' שמשון
לימר מוי' לימין דכיס לתקסרו מתת לשילה ושילה לתת' כלהו כיס מתקסרן מתעטרן
(פ"פ ומתעטרן) כלהו לתקסרן קסר מד בקסרן דמלכא. מלי טעמיה כמה דמלכא
יתיר לגלגל ולחוד בהסוף קדם ומתעטר כהו בנין כך כל לימין דלחודן
ביה במלכא בעיין לזה זמנא בהסוף לתר עלמא דלקרי קדם כנין דיתחדו כלהו
כחדא במלכא. ועד מועדי וי"ו לקרון ולכתר מקדמי קדם דהם כהו לתעטר במלכא.
לתר תקרלו לותם במועדם. תרין תולקין לית ליסרלל כהו לי מכטרן דמלכ' תולקן
עלמא לית ליסרלל כיס דכתיב ואתם הדבקים בי' אלדיכם ונו'. כי חלק וי' עמו.
ולי מסטרן עלמא דקדם תולקן עלמא לית ליסרלל כיס ועד לכו לתקזי לזמכן להו
ולתקפן קמייהו חדוותן וסעודתן ולמחדי כהו. ומאן דמזמן לאחרן בעי לאחזאה
ליס חילו ותכפין כסירין לעטרן תורחיס דהסוף לוספיזת. למלכן דזמין לוספיזת
יקירן לתר לכבי היכליס כל סתר יומין סויתון כל חד וחד בכוחיס דל עביד עבידתיס
ודל לזול בסחורתיס ודל לזול בחקליס. כד הסוף יומא דילי דכלהון מתערין (פ"פ
מתעטרי) בחדוותן דילי סתתא זמיכית לוספיזת עלמא ויקירן לן כעיל דתתדלון
בעבידתן ולא בסחורתן ולא בחקליס אלא כלהו לזדמכו כגוונא דהסוף ומא דילי
ולתקיכו גרמייכו לקבלן להסוף לוספיזת כתכפין כסירין בחדוותן בתוסכחתן.
לתקיכו ליס כעידתן יקירן כנין דיהא זמיכו דילי ככל סטרין. כך לימר קב"ה ליסרל
בכי כל סתר יומין לתתן מסתדלי בעבידתן בסחורת כד הסוף יומא דילי סתת לוספיז
עלמא ויקירן זמיכית לתתן קבלו ליס כתכפין כסירין זמיכו ליס לתקיכו ליס כעידתי
עלמי סחורי מסדרן כגוונא דסוף יומא דילי כנין כך תקרלו לותם במועדם. תם
כסתת ליסרלל לתתן חדלן ומסכחין סכחת לקב"ה מסדרין סחורי מתקני גרמייכו
כמקני יקר מלכי עלמי לימרין מה טיבן ליסרל ככך. קב"ה לימר לוספיזת עלמא לית
לן יומא דין. לימרי ולהו דילך הוא מסהוא לתר לקדמי קדם לימר לן וכי לאן קדם
כיכהו ולקדמין קדם לן לתחזי לזמכא לוספיזת דילי חד מסטרן דילי דהם לימין דלקי
כי וחד מסטרן לקדם דכתיב קדם יסרלל ליי' הוחיל ויסרלל לקדמין קדם לוספיזת
דילהון הוא ודילי כנין דזמיכו דהלי לוספיזת מקדם הוא דכתיב מקדמי קדם. פתח
כלהו ולימרי לסרי סעם מכבה לן. תלתת לימין זמיכין מקדם ולא יותר. תב סמכות.
ותב הסכושות. ותב הסכות. לימר ליס ר' לכח וכי סכת לאו מקדם הוא זמין. לימר
ליס לאו כתרי סטרין. חד דהוא ודלי קדם לקדמי דכתיב ומרתה לת הסכת כי קדם
היה לכס. וחד דסכת לאו זמין הוא דהם דילי הוא ירותת ודלי דקדם הוא ולאו זמיכו
ועד כלהון זמיכין בקדם ומתקרן בסכת ומתעטרן כיס כהלי ויחד מכיעלה לתתם
כיס ועד סכת לאו זמין הוא. לכרם דעלל לכיותת דלכני ולימיס ולכל ומתי בסעתת
דסוף כעי. למלכן דהוא ליס כרם יקירלי מכיכה דכפסוס יהב ליס מוסכיכין לכסרן
ומכיכותת דילי כהו לימר מלכן יהוי הוא לזמכא לשון מוסכיכין דכרי ולחזאה יקרי
ליס ולתתכרן כהו לימר מלכן יהוי הוא לזמכא לשון מוסכיכין דכרי ולחזאה יקרי
ומכיכותת דילי כהו. זמין לון להכי מוסכיכי כרם לן לתתחזי לזמכא שלח למיעל ולמיכל
ולמסתי ככיתת דלכני בסעתת דלחיהו בשי. הב"ד מי כמוכה כאלים ו' מי כמוך כאדר

בקדש ודלי כבר דלתתקן (פ"ג דלתתקף) כתבו מלרד בקדש ולאו זמין מקדש שמת
יומם תעשה מלאכה · שמת ומום תלוי עבידתייהו · תמ"ר ומני כתיבי שמת ומום עשה
יי את השמי ואת הארץ ולא כתיב בשמת והא לוקמוה וכל יומא ויומא עביד עבידתיה
ולקרבן יומי מלאכה · תמ"ר ומחק לי סכי לחלי לקרבן שמת ימי חול לחלי חול תמ"ר ומני
דשמת לתתכיב עלי"ת דשלוחיהו כגון כך יומי חול לקרבן · ר' חייא לחלי לחלי כגון דשלחי
למשבר כהן עבידתא וכגון שלח לקרבן קדם · ומאן דלאו לקרבן קדם חול לקרבן ·
ועד לתקומי תכריו כהכדלם כין קדם לחול · תלי הכללה סכל שלא קדם מלם בנרמים
הוא ושלרה מכים לתיין ועד חלין לעובדי ושלין לכטרה ולא לשתכח כטורו כהו כל
זמיכון מקדם · תמ"ר יהודה חדוותא וכפורותא דיומא דשכתא ככלי הוא כגין דהלי
ומא לתעטר כחכי ומא ולתוסף קדושה על קדושתים מה דלא לשתכח הכי כשאר
ומי דהלי הוא קדם לתעטר כקדם לוסף קדושה על קדושתים כגון כך הלי ומא
חדוותא דעלאי ותתאי כלא חדלן כיום תלי ברכתן ככלהו עלמין כלהו מכיה לתקנו ·
כהלי ומא כייקא דעלאי ותתאי · כהלי ומא כייקא דחייכיה דגיהכם · למלכא דעבד
הלולא לכריס ויחידאי לעטר ליה כעטרה עלאה מכי ליה מלכא על כלא כהלי ומא
חדוותא לכלא · תמ"ר סכטורה דלתתקן על דוכא דכמי כשלא הוו כידים נוכרין דכעיין
קטולה נוכרין דכעיין לתלקאה כגין יקרא דהלי ומא דחדוותא דמלכא סכיך דימי
וכטר לחדוותא דמלכא · כך הוא ומא הלולא דמלכא כמטרוכיתא חדוותא דלכא
ומא עליה חדוותא דעלאין ותתאין כחדוותא דמלכא כלהו חדלן ולא יכטערון כיום
עד כתיב וקרלת לשכת עבג תלי עבג עבג לה לשתכח אלא לעילא כלתר דקדם
עלאה סתרי כלא הז תתעבג על יי דהלי עבג על יי הוא והלי ומא דהלולא הוא
דמלכא לתעטר כהוא עטרא דעבג הקד וקרלת לשכת עבג תם דלא לשתכח הכי
כשאר ימין · כהלי ומא תלת שעודתין כעיין כמי מלכא לזמכא ולשדרה פתורי כגין
וקרא דמלכא כתם דלוקומי כל חולמן כיום חנה הן זמכא לה יסדר כר כם תרי פתורי
ככל שעודתא חד לשכת וחד לוספיזא כגין דכתיב על שלחן המלך תמיד הוא לוכל
שקוקא הוא כפתורא דמלכא להוא לוספיזא דלתתיא ליה · ועד בעי כר כם לשדרי
פתורא שליא למלכא והוא יהיב מכיס לוספיזא · תמ"ר שעזר שעודתא תלתא דשכת
כד לעלא כיס לוספיזא מכקין ליה לי לא מכקין ליה · לי לא מכקין ליה לשתכח
לוספיזא דחיוא מפתורא דמלכא לי מכקין ליה לשתכח פגימו כשעודתא דמלכא ·
כל דם תכוי למלכא דלוקמא להוא לוספיזא וכטול מיכלא מקמיה ומלקוה לוספיזא
לשתכח תשב דמלכא לא תכל עמיה מיכלא דמלכא קא מכיל ומלכא יהיב ליה למיכל
וכל דא כגין דהוה לוספיזא דמלכא · ובכי רב שמעון שכח לא חייש לוספיזא כשעתא
דא ולכתר מסדרי פתורא לוספיזא · כהלי ומא הלולא לסיר הוה שמעון שפך ודבר
דא ולכתר ותן חפך כתי כגין דהלי ומא כל מיומנות לתקטר כיס תמ"ר שעז והיך עביד
דלא לסדרה (פ"ג לסלקא) שעודתא דמלכא לוספיזא דהא לרכיסר לכל לסיות כשכת
סלקא שעודתא דמלכא לכשתח תשב דלאו תיהוי לוספיזא · תמ"ר שכי תמיכא דלא תיהוי סוף
לוספיזא כל הוה ומא ובלא לסלקא ליה ולא לאו לא סלקא ליה · ולא כומא ליה דכל

לסיות

להיות נסבת לתדחויי סעודתא דמלכא תקמי סעודתא דפסח׳ סלקי כסא דסעודתא
דסבת לתדחויי בכמ׳ ווכין קד בנין מנות ומרורי דבעי בר בם דיסתכם תהוכא ותד
בנין פסח והא נסמה לה לסתכם מו׳ סעו׳ ולמעלם דסדור דכתור כלה בסמה לקו הוה
סדור ואו תיש בסמר סמר סלרי בנין דתלויב (פ״ם לנביר) לבה לכל מוומי לסתלל בשה
דלא בטילה בסודת דסבת לפי לוכון וומי דלסתכם בים. בהלי וומא תקל דתפוסין
קדיסא לתכרך ומתברכן עלוין ותתלון והלי וומא תסורת הוה דלוריתא. תל׳ לכה
בבי הוה עביד ר׳ סמעון בזמנא דלסתלק סעודתא דסבתא מכדר פתורים ולסתחל
בסעסם מרככה והוה לסר הא סעודתא דמלכא דויתי למיכל גבלי בגיבי כך סבת
לסתכם בכלה עדיף מכל זמנין וחגין ותקרי קדם ולא תקרא קדם. לסר ר׳ יהודם
בלהו מועדין תקרי קדם קריבן בהו. לבל נפקי ר״ם ווומא דכפורת דלא לסתכם
בהו תדווותא דהא לילכון דוכא הוה לבל שון תלת זמנין תקדם לחדוות׳ לבלה לסתעסק
בהו בקבם הא׳ וסמתקה לבבי׳ תלדיכב וכתיב וסמחת לפני׳ תלדיך. בהלי וומא
דסבתא לתבשי בל נערה וכל רונזא וכל דוחקא מכל עלמא בנין דליהוי וומא דסילולא
דמלכא דבסמתין לתוספן כנוכא דשלמא דלתי. תל׳ ונחק לר׳ יהודם כתיב זכור את
יוב הסבת לקדשו ותניכן זכרהו על היין לומאי על היין ת״ל בנין דיין תדווותא דלוריתא
ויינא דלוריתא תדווותא הוה דבלא. והלי יין חדי למלכא והלי יין מעטרא למלכא
בעטרוי הא׳ נאכם ורוכם בסות נוין כמלך שלמה בעטרם שעטרה לו אמו. ותניכן
בבלה בעוותא לתהוא בר בם שובדא דלא לסתכם קדושא תלא כיון בלא כי טובים
דודיך מיין מיין לוכון סבאן נזכירם דודיך מיין ועד קדושא דסבת ביין והא תוקמוה
והא לתמר.

וברחש הרחמן הוא יברך עמנו יום להדם ונו׳. ר׳ חוא פתח לכי יפסם
ולכי עד קול דודי דופק ונו׳. לאמר בבסת יסראל לכי יפסח
בגלותא לאמרים דהוו בכי בסבובדא דקסיו. קול דודי דובק דא קבם דאמר ותוכור
לת בריתי. ולכי עד לנטרא להו דלא יסיבון בגלות׳ פתחי לי בתתא בתדודא לאחסא
ואנא לבתח לך תרעין עלאין פתחי לי לחוותי דהא פתחא להעלא לי בך הוה.
ויעלון לנבאי בכי אלא בך לתתא הוה פתחא לאעלאה לי בך לי תבת לא תפתח פתחך הא
הבא בניר דלא יסבהון לי. בגב פתחי לי פתחי לי ודאי. ועד לאר דוד בל בעא לאעלא
לאלבא פתחו לי סערי נדק לבא בם לוסם יה. זה הסער לי׳ דא הוא פתח׳ ודאי לאעלא
לאלבא. זה הסער לי׳ לאסבהא ליה ולאתדבקא ביה. ועד פתחי לי לחוותי רעיתי
סרלסי ונו׳. בגין לא זדוותא עמך ולאהוא עמך בסלם עלאין. בסעתא דקבם הוא קטל
מצרלי בל לילכון דקטל בבלגות לילי ולחית דרגין מעילא לתתא עלוי יסרלי בקי מא
דלית קיסא לתנזרו ולסתתבו בבנסת יסרלל ולתתחדו בה. בדין הוא דאמר לאחוא
ליה על פתחא והדין דאי הוו קד דפבהא והד לאחי דלתי זרו. וסוא דאים על פתחא
ואמא דאתיא דאמרין אנא הוא בלא והד בלא והד ביבייהו והא לתמר וכתבנו על מתי המוות׳
ועל המסקוף בגין לאחזוקי מסיאנותא ובארבעה עמר הא לתמר. דהלכדין
מבטלין הבן ומלוך ומלבתלקו יסרלל מרסות׳ לאחרא ולתגיקרו מנים ולתתלחדו בחנם

קסורת קדושת. כתר דלתגורו עשו כה עד דלתפרש ולתגליף רשימת דילמון וכדון
יכב למון קסורת כלתר עלמה בקסורת דמיומנותה כלתר דכתיב הכני מיטיד לכם
לחם מן הממיב דייקה וכה לוקמוס. תיא כלרכיסר כמעמה דזונה למיכרת מסתכח
בעליוי עם סמסם וכתרין תתחין לה מסתכחין כל כך כשלמה דהה כחלתותי למיכר
ומין כיסן מסתכחין ומתערי כעלמ׳ וכמעמה דזונה למיכרת מסתכח כהיכרו דסמס
מתכבסי כלהו לתר חד וקדושי מלכה לתערו כדין כתיב לול סמורים הוא ליי דהה
זונה קדושת מסתכח והוא סמורי כלכה. ר׳ לחק לומר בגין כך תקוכה דכלה כהיכל
אמת וכלילי למסתכח יסובם דכיתי׳ לה לחיכון דלה מכני כיתה כיכהו כל לתתן לה לזדונ׳
לזרותה (פ״ה לרייותה) כחדל ווי לחיכון דלה מסתמודען בכייהו. כגין כך ישרל
קדושת מתקכין גון כיתה כל היכוה ומתגעל עיילי מתן דשיילי ולחיכון חדלן ומרן
חדוייהו זכלין לחיכון ישרל כעלמה דתי וכעלמה דתי. תרי׳ יסי למה לן לתטרחה כלי
אלי קרא עלים הוא דהה כהלי לילה וזונה עלה קדושת לתעד ומסתכח סלה הוא
הלילה הזה ליי׳ סמורים מלי סמורים תרי זונו דסיכר׳ כסמס. לכל כניסרל לדרותם
דהה מכלן ולהלה לתלחלו ולתקסרו כקסורת דסמס קדושת וכפקי מרסותה לחב׳
כגוני כך כתרכעה עסר מתקני נרמייהו ומכערי חמן מכיכייהו ושילי כרסות קדוש׳
זכדין מתעטרי חתן וכלה כעטרוי דלימה עלה וכשי כר כם לתחזה נרמים לליהו
כר חורין. תר׳ יוסי כני תרכע כמי דסהוה ליה למלי תר׳ לחל הוא תקוסוס מכרייה
לקביל ל׳ גלולות לחל ספיר הוא כספרא דרב יוסף דקתמר סוחיל וזונה קדושת
מסתכח כהלי ליה זונה הוא כתרכע קסרון דלימון ל׳ דרגין ולה מתפרשי לה מן לה
כל זונ׳ לה מסתכ׳ ולכן כהדוות דלהון לתיברכ׳ בגין דהה וכיכ׳ כהו דמלן דלתוד כלה
זכי כללה. ובל מסתכי ליה לה מכל סלה לולגון וכעיכן למעבד סמוי׳ כללה ולמחלי
כהלי ליה בגין דהדוותה הוא כתרכע קסרון דלימון ל׳ דרגין ולה מתפרשי לה מן לה
מסתכח כהלי ליה זונה הוא כתרכע קסרון דלימון ל׳ דרגין ולה מתפרשי לה מן לה
כל זונ׳ לה מסתכ׳ ולכן כהדוות דלהון לתיברכ׳ בגין דהה וכיכ׳ כהו דמלן דלתוד כלה
זכי כללה. ובל מסתכי ליה לה מכל סלה לולגון וכעיכן למעבד סמוי׳ כללה ולמחלי
קדיכן להו ס״ם בגין דהלי דרגין כתרסים גוחל לתקרי ולה תקרי גוחל לתל דרג׳ לחרת
עלוה דקיימ׳ עלה וכסיר לה ודל לה לסיק לה כסורת שלה כלין תרין דרגין. (פ״ה כלילון
דרגין) דעלים מסתכח לתרכע לתין תרכע גלולות כיכהו. ר׳ יהודה סלל לר׳ לחל
ומלי לכתיב סלה לתר ומל לה כבתיכם וחדוותה הוא כל סכשה. למלי לה מסתלים הלל
כל ו׳ וומין כמו כסכות לתסתכח לתסתכח ט׳ יומין הלילה כמליהו דחדוותה כל יומה ויומה.
גל סביר קלמרת לכל ידיעה הוא דהה לכה לה לתקסרו ישרל כל כך ככלה כמה
לתקסרו לכתר. כגין כך כהלי ליה זונה מסתכח וישרל לתקסרו כסיום חדוותה
מסתכח סליהו לכל כלילון דרגין עלוה לגב לכלהו מסתכחי עד כגין ישרל לה לתקסרו
כסיום לעלה לתפרש לתגליף רשימת דילמון ולה קכילו לוריתה ולה עילי כמה דעלה עד
לכתר. כגין כך כסכות סליהו לכלה מסתכח כים וחדוותה לכלה ויהי לכל הכה עד
כגין לה וכו ולה מסתכח סליהו כים כ״כ לגב לתסתכחו כל ו׳ לה הוא כתגליף וישרל
זכסטרל זונה ולה כסטרל דישרל לכל זונה מסתכח כה מסתכחי לילה תרין
פ״ה

כתב לה׳ מאיר ז״ל בשולי הגליון

(פ"ת תלת) דרגין דקיימו עלה וכל תלין מסתכמי הם כל נוקבא דאתכסיא הוו וכדין עלמא
דכלה וחדוותא מכלה ושלמא אתתקיף סיהרא בכלה. מכל לכתר
דכל יומא ויומא דאתכסי ויסרקל עד לה וכו הוו לילה עלמא כמו כומכין
לחרכין. תא ר' יהודה ספיר סוף ודכי סוף ודלי ומכח לחרא סמעכא ליה בהאי
נווכח ואכסיכא מלי. הסתא מלה לחרא כשיכח למכדע הם חזיכא בכפא ז' וכסכות ז'
ועלמו דחדוותא כומא לחרא: כסכות חמאי לה לאתכמו כיה ז' יומים ושם הכא
לאתחזון יתיר מכלה: פתח נאמר מי כעמך ישראל גוי אחד בארץ. וכי מאי שנא הכא
דקרון ישראל לחד יתיר מאתר לחרא. אלא כיון דכנסת דישראל לתיות לפרם קרא
לון לחד דהם ככל אתר שכחת דישראל לחד הוא. מט כגון דכל קטירו דעלה ואתתאי
כהאי לחד דקרי ישראל דכתיב. ועוד דלתקבר כמה דלעילא ולתקבר כמה דלתתא
ולתקבר כלי ד' דקרי כלה לחד וכאתר דה דכתמודעא מסיימנותא וקטורא עלמא
ואחזא עלאה קדישא. ועד ומא דה קיסורא דסיימנותא הוא קטורא דכלה וכתיב
עץ חיים היא למחזיקים בה לילה הוא דקרי לחד ועל כגון לימון דמתקטרי כאתר
דה דקרי סכי ועץ חיים לחד הוא ודלי קרי כגון דכלה כיה ויומא (פ"ת ושמא) דילים
לחד ודלי קיסורא דכלה ואמצעיתא דכלה הלל ועץ חיים כתוך הגן כתוך תמם
כמצעות ולחוד ככל סטרין ולתקבר כיה ועד פסח וסכות והוא כאמצעיתא כגון
דלימון אמצעות הלל ודה סוף סכאי דאורייתא כאי ומא ולא יתיר סכאי דמסיימנות
ודקטורא דכלה. תא יהודה כריך רחמנא דעלילא וזכיה להכי מלי. תא יצחק חדוותא
ושירתא ומוכין ישראל לעבאי לקבל כהאי סכאי דמסכאי ישראל כלילא דפסח דכי
לתקדמת בקדושא דמלכא הלל סטיר יהיה לכם כלול התקדש חג. כלול התקדש חג
דויקא כריך ד' לעולם לחון ולחון: וביום הככורים כהקריבכם מנחה חדשה לד'
כשבועותיכם מקרא קדש יהיה לכם וגו'. רש"י פתח לו וידבר משה אל בני ישראל כפי ד' כי
לעשות את הארץ. זכאין חולקיהון דלימון דמסתדלי כאורייתא כל ומא דילשון ארחוי
דקבל ואתאחדן כשמיה כל ומא ווי לימון דלא מסתדלי כאורייתא דהם ליה את לון חולק
כשמיה קדישא ולא אתאחדן כיה לה כהאי עלמא ולא כעלמא דאתי אלין דוכי כהאי
עלמא וכי כעלמא דאתי. דכתי תבואו דובכן שכתי ישכים לגבי דלימון כשכוע עלמא
שכוותייהו מרחמן תמן לוריתא. ר"ח עד שתא לתקריבו ישראל תבואת הארץ תבואת
הארץ ודלו. ואתעכבו כיה ולתקטרו כהאי קטורא ולגבי דלימא לשתכח דיה כעלמא
לשתכח כיה (פ"ת דעלמא לאתכנש כיה) ולקריבו שעורי כגון דלימון קדמאה מכל
שאר תבואה ומן קדמאה מתקריבו ולא מסיום דמתאחר דהם לחידו קדמאה דישראל
לתתאחדו כיה כקבל הכא הוא. לחר קבל לגבא יסכית לכו מן כמדכרא מסיום לאתר
לקרבי שמים לכתיב הכהן ממטיר לכם לחם מן השמים ולתתן מקרבין קמאי שעורי.

תוספתא

וכן חולקין דישראל דהם ליה לגבי מקרבת כמלכ' קדוש' לעלמין כי
תעוש' לאחר תשמה תחת לימם כנכ' דיכח דהאי לתתא זה מכחון ומעלם הדא מסתמודע מלם לאחרא. עכ:

מחתרת קל לתוך ומלן הוא לתרומת הטוח וכתוב כם לעת חול מי ומכח ורחוק
מסכיום מכרם. לעת חול עשרת בעלם והטוח קמח שעורים לחיתת סטוח לחתת
מכחת קנאת לתקרי חסר כנסת ישראל הכי לקרי ועל כפרתם כתוב תחת לשר קנה
לחלדיו דקנאה סכה לתחלח דמלן דמשקר כהחי כרית קנאתה לתשרת עליה ועל לה
קנאין פוגעין בו. תח קמח שעורי׳ הלי שומר דכוון דהוא מטא לריחין דנרוסות מפיקין
מכיה עשרון מכופף כ״ג כפה ולה שבע שבתות תמימות לכתר דשלקן שבע שבתות אין
לחת מלכה קדושה לחודוגה כם בכנסת ישראל ותורייתה לתיהיבת וכדין לתעשר
מלכה ביחודה שלום ולשתבח לחד לעילה ותתה וכד לתעבר מלכה קדיש׳ ומטו ומכח
דחורית׳ כל לחיכון לולבין דמהכרי לכוייהו סלקין סירתה ומלי לחמרי. כמצתה דמלקטי
לחון פתחי ולחמרי׳ כמיום סכין כמ״ו ומלכותו ככל משלה. וי׳ כשמיום חסדך. וכתיב
וכל עבי הסדים ימחלו כף. תו פתח ולחמר מומור שיר לוי׳ שיר חדש כי נפלאות עשה
שיר חדש לקרי כגין כך כתקריבכם מנחה חדשה סיום מנחת קנאות סכה מנחה
חדשה. חדשה לחדושה לכלה סכה קדושה דכלה לעילה ותתה קדושה דמסיימנותה
ועל לה ישקב שלימה לתעבר כעשרי ולחוריתה לתיהיבת. וכל מטון כבורים לבני
כהנה סום כש כך כם למימר ולפרש מלין על הסוח לילה לחרשה לחשתלים כגוונ׳
לשעלה כתרים תחומין כמכשין עבפן וכעד לאוכלה ליה לבן לרמאה לחתבנים
עלמה כניכיה וקלה מוכ ליה ולת׳עבר כדיכוי (פ״ל נכבוי) כמה דלוקימנ׳ כגין סטוח
לילה דכל קדרש דמסיימנותה כיה תלייה ונד מנחה חדשה לתקרי. מלי טשמה
כגין לחדושה דשלחי ותתלי סוח ולחדושה לסיהרה וככל זמנה חדושה קדרש
דמה מנותה סוח דסיהרה. למלכה דהוא ליה כגין וכרתה חדה לתקין סשדתה לכלה
כגין לה לחתבחת סיום כרתה על פיהרה כד לתלת לחמרת למלכה מלרי לכל לחמי
ומיכת וישבת לכל חד מכגן וליגן ולי לה ישבת חולקה כיהוסו. לה חייך כרתי מנה
דולך ושתבח על חד תרין סה כלה יתבון לך מחולקיהון. לתתבח לכתר כודהה חולקין
על חד תרין מכלה. כך כנסת ישראל מכלה כשלה חולקין ונד לתקרי כלה כלולה לכלה
בכלה לכלה זמכין לה מלכין וחולקין ותכשיטין כך היא כנסת ישראל חדתיתיה לילה
בכלה וכלה יהבין לה חולקין ומלכין. תח כמצתה דמלכה קדישה לתתבח כעשרי
חדוותה לכנסת ישראל סוח וכד חורייתה לתיהיבת לתעטרת כנסת ישראל כעטרין
עלמין. וכגין לכל קדרש דמסיימנותה לתקדר כסלי לילה לקרי יום לחד לכתי ויום
יום לחד סוח ודעלי׳ יום לחד ולחי לכנסת ישראל יום לחד כקדושה לעילה. קדוש
לעילה ריחם ונולבלתה ומוחי קדוש לחד׳ תרין דרגין דלחודן מחילה דריחם ולזוקמ׳
רב המכוכה סכה כתרי קדושי לחכמה תרין קיימין לעלמה לתתעכו בקיומה
כתרי דרגין לחכמה ודעת לחפקה כדרגה לחרת כפיס חמה. לילה דל הוחנוכה
דחמשעיתה לחחיל לכל סכי וכלה מתקשרן כיה וסוח כהוא וצ׳ל לל כלה חד וכד
חודוגת כיה מטרוכיתה כדין סוח לחד והל לוקימנ׳ מלי. תל חוי כתיב כיום הסמיני
עשרת מלן עשרת לחל כהוא לתר לכלה מתקשרן כחדה לקרי עשרת עשרת. כוסיהון.
ולי תיתה סכה לקרי עשרת׳ם. לחל כלה לילה ויומין ויומי מעלי׳ לעכפי לילה

סוף ועל דא מצעי פרים לזכון. לכתר חדוותא דנוקבא דלילא תמם וחדוות דלזוותא
וכניסים הוא יומא חד מצרת חדוותא דלזוותא חדוותא דלילא דהוא נוקבא ועל דא
לית חולקא בהאי יומא אלא קב"ה ושרי"אל בגין כך עצרת תהיה לכם. לכם ולא
לאחרא דהא כמעתא דמלכא לאתתא כלא לאתתא כוס. ועל דא תכוכן כעצרת על
פירות הילולן והא לוקמוס. בגין כך יום לחד לקריוס לחד כמה דאמרן. ועל דא
תכוכן מאי דכתי ממועדותיכם תביאו לכם תכופה וגו' סלת תהיוכם חמן תלפיה.
מאי טעמא הכא חמן כתכתת ישראל אלא בגין דכלא לחידן כוס וכן בלילא דהא
בלילא לחידן עכשיו בלילא לחידא דיכא דיכין סנוחין בכל סטרין כלא לאתתא
כוס וכגין דהאי לילא מכפר על יכר הרע דהוא ככי מותביה דכר כפ. לה' אלעזר
מהאי לילא לתזמו כל שאר לילין לאתתא והוא לאתרשא על חד כתרא עמיקא
דכגיד ובפיק ולא פסקין מימוי לעלמין. עליה כתוב והיה כעץ שתול על מים ועל יובל
ישלח שרשיו ועל דא כתיב בתורתא עץ חיים הוא וגומר. ומאי ותומכיה מאושר הא
לוקמוה לכל ותומכיה מאושר כמה דאת אמר כאשרי כי לאשרוני בכות.

רעיא מהימנא

והניף את העמר וגו'. פקודא דא לאקרבא קרבן העמר קדמאה דא כלא לאיסו כדקיימא
עילא ותתא סטרוהיא וכאשא כחדא מולין. עמר דא מקרבין ישראל כדקיימא
בלשון ואשון קרבנא לאיסו מן שעורים ולא לאתקריב לאיסו רחימו כין לאתתא וכעלא. לאתא וכוכים
לאתרקקא נעמא מבדיקו דלא יכלא למיקם על נכא לאתא חיל קריבא נעמא לקרבנא לנבי כאשא דכא
ולאי טעורא היא וקשקא וכורכא וזרא ולוסיף חיל ורחימו לנבי כעלא. לאתא וכוכים שרקא מן מקדשא
דלא למקרב לנביה לאלמלא כאשוז ואכל לאתא חיל לאבדיקא נעמא לאיסי לאתקריבא לנביה
לאתקבילא מעלמא ועד לא כאיז לקרבא למקדשא ושרקא מכיס ואתעדרו ישראל וכלין כלא ערכוהיו
לאחרא לנבי רוא דאשיכותא רוא דאתרין דלא שריין לאתא וכוכים. וכל מרחא דא לנבי דא כאדיקו לילא
נעמא כטעם וכעלא יכרא דאא כדיקו לאתא חיל אחא לזוותא לאתא וכוכים. ודא לאיהו עיטא
דיסב קב"ה לנכוי לקרבא קרבנא דא בגין לאתא חיל לאתערוב לאתא וכוכים אחא. זכאין לאיכין
בעלמא דין ובעלמא דלאתי עב

רבי חכא ורבי חייא הוו אזלי בארחא. אמר רבי חייא כתיב.

רעיא מהימנא

וספרתם לכם ממחרת השבת וגו'. פקודא דא לאספיר ספירת העמר אא כא לוקמוה · ואנ ישראל אנון לאתקרי
מיום הביאכם את עמר התנופה שבע שבתות תמימת תהיינה עד מוצאי השבת השביעית תספרו חמשים יום
לוקמוה תכריין. לכל חד חזי ישראל לאעבר אחא לאתקרי לאחרא ולא הוו כמכריין הוו כרשותא לאחרא והוו
בד הוו כמכריין לאחרא לאתתא לא כד הוו יחידין כמשכותא כאתתא לא כד הוו כדקא חזי ולאתקרי
יחידין כמשכותא כאתתא לא כד הוו כדקא חזי ולאתקרי כאתתא לכאתא כאתתא לכאתא
כאתתא לכאתא כאתתא לכאתא כאתתא לכאתא כאתתא לכאתא כאתתא לכאתא כאתתא לכאתא כאתתא לכאתא

יג ג ב i מכמזכו

דלא תתחלו כיה פסק. מסתנותא מכויהו
כלא תתתא כד כסקו מכם דמי מסתנות׳
ביתר דלא תפסקו מנכם מם כתי׳ וספרם לה
שבעת ימי׳. לוק סכה כיון דעשו כחולקא
קדישא פסקא מכתבו מכויהו ואמר קב״ה
מכאן ולהלאה תוסכנא לדכיות׳ וספרתם
לכם. לכם דיוקא כלל וספרם לה שבעת
ימים לה לעצמכם. לוק סכה לכם לעצמכם
ולמה כנין לתתדכאה כמיין עלאין קדישין
ולכתר למיתי לתתכרא כיה כמלכא
ולקכלה לוריתיה. כתי׳ וספרם לה שבעת
ימים לוק הכא שבע שבתות למחוי שבע
שבתות כנין למזכי לתתדכאה כמיין
דסהוה כסר דנגיד ונפיק ולקבי מים
חיים וסהוה כהר שבע שבתו נפקו מכיה
ועל דא שבע שבתות ודאי כנין למזכי כיה
כמה דאתמר דכיון דלילה כלילות לאסתמם
כגעלה כך כתיב וכרדת הטל על המחנה
לילה. על המחנה כתיב ולא כתיב וכרדת
הטל לילה. ואוקימנא כתי הלי טלה כך
קריכו ושרשל לטורא דסיני כדין כתי
סהוה טלה כשלימו ולדכו ולתפסקו
זומתן מכויהו ולתחברו כיה כמלכא
וקכלו לוריתיה וכפם שהוא לוקימנא.
וכסדוה זמכא ודאי כל הכאלין הולכות ג
כיה לתתדכאה ולתתסחא וכלא לתקשרו
(פם לתקדמי) ולתחברו כיה כמלכ קדיש׳.
תא חזי כל כך כם דלא מכי תוסכנא
ליכון שבע שבתו׳ תמימות למזכי לדכיות׳
דא לא לתקרי טסור ולאו כללא דטסור
הוא ולאו הוא כדאי למהוי ליה חולקא
כלוריתיה. ומאן דמטי טסור למהוי ומא
ותוסכנא לא לתתכיד מכיה כל מטי
להאי לילה לכשי ליה למלעי כלוריתיה
ולתתכר כה ולכתרא דכיו עלאה דמטי
עליה כסהוה לילה ולתתדכי ולתולפכא
לוריתיה

ומשלשלין בפרק יש נוחלין (בבא בתרא קכא:) ומשלשלין בפרק יש נוחלין (בבא בתרא קכא:)

ב״ה שמקדשי

ממאכלו ועבדו פסח לזיכוך נפשיה דמכוסין
מתמן ולהלאה יעבדון הסכנא למקרב
לתתא לכללא וכנין דלעין יומין דעלמא
דכוותה לא לתתסר תוסכנא דא לאו לכלא
בלחודיסי׳ ואב תוסכנא דא כעמידא לעיני
ומלין דעלמא תתאה ניסוכים ולא בעמיל׳. ורוח
דא גלותא דעמידא וכלותא מיותב. ולמין תמסין
עם ליכון כלל לכפי לוריתיה דא ניומא רוח
לוריתיה עמם. ולמין ליכון תמסין יומין לכיס
סמטם ויכלא׳. ולא תימא שבעת ליכון חד טמירא
לעיכו ועלא לסמסין ך עליה וכסדוה יומ׳ לתמסין
לתגלות טמירא ולתכסיה כיה כמלכא דלתתי לכי
סוסכיכיס ולסתכא תמן לוק סכא יומא דתמסין
ודא לוקימכא רוח דא. פקודא נתר דא
למעבד תג סכותות לכתיב וצמית תג סכותות
לי׳ שלדך. סכותות על דעלמא ישראל לרוח
דתמסין יומין ליכון שבעת סכותות ובקדכא
דעמר לתגבול יבר הרא דעדקת תמסת חיל.
וכל תמן לא לתקריב מתדבקין ישראל בקב״ס
ולתגבול מעלא ומתתא וכב״ס לקרי בגווכא דא
עצרת דלתת כיה גבול יבר סרא. ועב לא כתיב
כיה חטאת כשאר ומכין לכתיב בהו חטאת לי׳
וכדין כל כסורין לתקבסו לתסת חיל וכב עצרת
סכותות ולא כתיב כתה יומין אלא כל שאר תתר סתם
סתם גבי ליכון תן שבע וכתיב סכותו בלחודי
אלא סכי לתגדיך סכותות סתם לשכלא עילא
ולתתא דא כל לתר לאלין מתערי אין לוק סכי
מתערי עמהון על לא סוס שלם לא סוס לתגלין
כיון לתתא שלמה עבד מכויהו פרט לכתי׳ שבעת
ימים ושבעת ימים לא ליכון כומכא לחרא בכלל
סכותות סתם ולא לתגדיך לבר כם לתר לתעבד
מכהון פרט כר שלמה כנין לליכון שבעת יומין
לתתא לא כם רו כשלימו עד לתתא שלמה וכדין
קיימא מיסדא כלשלמיא כליכון שבעת יומין וככא
תג סכותות סתם כנין לתתבלילו תתאי בשלמי
ולא לתהילו כיומא דשלמה. פקודא נתר

לא

לתורתך דכעי ליה למלעי בהאי לילי
תורתך דכעי כנין דידכון (פ' דיתבך
כחדא מכוונא דכלהו עמיקא. לכתר
בהאי יומא ליתי תורא מככתב ויתכר
כהו ויסתכמון כחדא כזווגא חד לעילא
כד׳ מכרינו עליה ואמרי ואכי זאת כריתי
אותם אמר י״י רוחי אשר עליך ודכרי
אשר שמתי כפיך וגו׳. ועל דא חסידי
קדמאי לא הוו כיימי כהאי לילי והוו
לעלן כחוריתא ואמרי כיתי לאחסכא
ורוחא קדישא לן ולכנן כתרין עלמין.
והאי לילי ככנסת ישראל כתעטרת
עלייהו ואתיא לאזדווגא כיה כמלכא
ותרוויהו מתעטרי על רישייהו דאינון
דזכאין להכי. ר״ם הכי אמר כשעתא
דמתכנשי מכרויא כהאי לילי לגבי כיתי
לתקנ׳ תכסוטי כלה כנין דתתעבד לאחר
כתכסיפתא ותקונהא לגבי מלכא כדקא
יאות. זכאה מולקהון דאכרו׳ כד יתבע
מלכא למטרוניתא מאן תקין תכסוטא
ואכסי עטרתא ושוי תקונהא ולית לך
כעלמא מאן דידע לתקנא תכסוטי כלה
אלא אכרויא זכאה מולקהון כעלמא דין
וכעלמא דאתי. תא חזי אכרויא מתקני
בהאי לילי תכסוטא לכלה ומעטרי לה
כעטרתא לגבי מלכא ומאן מתקין ליה
למלכא כהאי לילי לאתכחא כה כ כלה
לאזדווגא כה כמטרוניתא כארח קדישא
עמיקא דכל נסרין. לומא עלאה סליק
נאהא ורהיט כגוה נהין כמלך סלמה וגו׳
לכתר דאתתקינת ליה למלכא ואתעטרת
ליה לאתיות לדכאה לה למטרוניתא ולאינון
דמסתכמי נכה. למלכא דאתי ליה כר
יחודא אתיא לזווגא ליה כמטרוניתא עלא
מאי עבדת עמיה כל האוה לילי אלא
לכי גביזא לקיקת עטרין עלאין כזכאין
ואכי

דע לקבלא אתי כלהו. דע מוקומכא אתי כלהו כיה ואכלו
תרתי׳ אכיכתי עילא ותתא לאתקנן כחדא
לנכיסין קרין כסמי כזכות עזוכא דאד קרין
מויכי לעילא ותתא ועל דא תניכן כתיב אכי
האמר לאחד. לאחד ודאי לאתייחדא כאתר
חד. לאהוה דלקרי אחד ואלן לאי׳ סקיל קול
יעקב דאיהו ירית עילא ותתא. תרין כתאי
כחדא ואכלן לזכות לאי׳ רוא דעילא ותתא וכלא
איהו זכות לתקריכו תרין כתאי. עכ׳.

פקודא כתר דא דכלהון לכחד ממי לאקריב
לאם ולכיאם ובחד לאקריב עמא
ואיהו כפיפיות כנם תמיס לעילא וכן כזכותא
לאקריב אתי כלאם וזכי כנל יומין כלקא יאות
ובאוסיפין לאקריב קרבן דאוסיפין אלא ודאי אף
על גב דכנל יומ׳ לכאוחרי׳ צריך לקרבא קרבנא
דיליה כתוספת לאות ליה וצריך לקרבא עליה
כנין תוספת כתיכתא ואתכתא לאוסיף אתן
לכלה וזכות אלכתא דיליה כלה כזכותא וכנל
יומין טבין צריכין תיספת דאוסיפין דקרבנין
ואתכתא דיליה אתכות כסוכם כזכותא דיליה
אתן תיזיל לאתייהיבו תרין ליתין לוריך אסטרא
דלילא דאי צריך לקרבא לגבייהו אתי כלהו
דתרין יומין דשבועת איהון י״ן צריך לקרבא
לגבייהו אתי כלאם אפילו אס לא איהון כאאם
לאוריתא דאתמר ביה לכו לאתו כלאתי ס״א מן
האוכיא לאם מן האדן ואלי איהו אאכל אדם
לאיהו יולי. אס ואי אס ואת אתנהם אדם. אדם
כי יקריב מכם קרבן לי׳. עומר אצורין אאכל
כזכות דאיהון אוזת הקדם דאכהן צריך לקרבא
אפיל מן הנאמס אלים אתנאים. כאתייתין כאין
אסיטון. מן סנקר. פריס אתנאים כאתייתין
כאוקפא יתיר. ומן סנאן אאר עמא קרבן לאסון
עלוקן ואגליסו אתאר ואתן נאלי נאן אראיתי
אלם אתם דאלי קבלא אארי אדות אלוהן אסט
לאילא דאי. אאר עמא אסטר לאילא דטוב
ורע לאוב והאר וכנין לא מן סנאמא אאכל

לכבי וקו סחרנסח ונתעטר ליה לסיקת
לכוסין דמלכו ולכוסתא ליה ונתקנ ליה
בתקוני דמלכין. לכתר עילת לכי כלה
חמלת שולימתסח דקא מתקני עטרסח
ולכוסתא ותכס טסח לתקנת לה למרה
לון סח לתקונת כי טכילה לתר דמוין
כבעין וכל ריחין וכוסמין סוחרני ליכון
מוין לדכרס לכלתי ליתי כלתי מטרוניתי
דכרי ושולימתסח ויתדכון כסהוא לתר
דלתקונת כסהוא כי טכילה דמוין כבעין דעתי לכתר תקינו לה לתכסיטסח מלכיסו
לה לכוסתא לעטרו לה כעטרסח למחר כך ייתי כרי לאזדוגא כמטרוניתא ויתקין
סיכלה לכלהו ויסתכח מדורים ככו כחדא. כך מלכא קדישא ומטרוניתא וכרויח
כהאי גוונא ולימא עלאה דמתקנת כלא. לסתכח דמלכא עלאה ומטרוניתא
וכרויח מדורי ליכון כחדא ולא מתפרשין לעלמין הדא הוא דכתיב וי'ו יגור כאלך
וגו'. הולך תמים ופועל צדק אלן אלא אלין ליכון דמתקני למטרוניתא
בתכסיטסח כלכוסתא כעטרסח וכל חד פועל צדק לקרי. למר רבי חייא
אלמלא לא זכיכ כעלמא אלא למסמע אלין דיי. זכאה חולקהון דליכון
דמסתדלי כאורייתא וידעין לורחוי דמלכא קדישא דרשותא דילהון כאורייתא
עליהו כתיב כי בי חשק ואפלטנו. וכתיב לחלנסו ולכבדסו.

רע"א מהימנא

בחדש הסכיעי כאחד לחדש. רבי יצחק פתח תקעו
כחדש שופר כבסה ליום חגנו. זכאין
ליכון ישראל דקבה קריב לון לגבים מן
כל אומין עכ"ג ואתרעי בהו ומתתר
רחיקא קריב לון לגבים הדא ויאמר
יהושע אל כל העם כה אמר ה' אלהי ישראל
בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם
לתחזקא דקא מתתר רחיק אתרעי בהו
וקריב לון לגבים וכתי' ואקח את אביכם
את אברהם מעבר הנהר וגו'. הכי קרא
הית לאסתכלא בהו וכי כל ישראל לא הוו
ידעי דא ובא יהושע אלא אורייתא כלא
סתים וגלוי קמיה דקדשא סתים
וגלוי כבון דאורייתא כלא שמיה דקדשא
הוא ועל דא חייבי סתים וגלוי לי ישראל

ויהושע

בחדש הסכיעי כאחד לחדש וגו'. פקודא
דא לאתקנא שופרא בסכא דהוא
יומא דדינא לעלמא כמה דאוקימנ' והא אוקמוה
דכתיב תקעו כחדש שופר בכסה ליום חגנו והא
אתמר. דהא חייבי יומא דסיסרא אתכסי ליה
וקדיש עלמא בדיוקנ'. כגון דססרא חפי וכסי
ולבסוף פתח על מלכא משיחא דריש לאתכנ
דיוקנ עלא. ואי תימא אלך אתייהיב ליה רשו
לסטרא מקטרגא לאפקא ולאתכנ דיוקנ. אף ואלי
בידא דסלי מקטרגא סוי קבה לאתכנ דיוקנ
על כל עלמ' ואוף ליה יומא דיוקנ לאתכנ קמיה
כל דיכין דעלמא דסא קבה אבד ליה ואוף ליה
קמיה. למסוי דאלי דקבה מלקא ואריה על
כלא. ורוח דא ואלים עשה סיוהי מלפיני
ואלי עשה עשה לפאי מקטרגא ויתקין ליה
קמי למסוי סייפא סכיכ על כל עלמא וכל דא

בגין

ודאי אסור לימלך בו שכן רגיל לבוא לידי איסור ודאי אסור לישתף עמו שכן רגיל לבוא לידי איסור ודאי אסור לישכור ממנו בית בעיר שכן רגיל לבוא לידי איסור ודאי אסור לילך עמו בספינה שכן רגיל לבוא לידי איסור ודאי אסור לילך עמו בדרך שכן רגיל לבוא לידי איסור ודאי אסור לישכור ממנו בהמה שכן רגיל לבוא לידי איסור ודאי אסור לישאול ממנו בהמה שכן רגיל לבוא לידי איסור ודאי אסור לילוות ממנו שכן רגיל לבוא לידי איסור ודאי אסור להלוות לו שכן רגיל לבוא לידי איסור ודאי אסור לישכור פועלים ממנו שכן רגיל לבוא לידי איסור ודאי אסור לישכור פועלים לו שכן רגיל לבוא לידי איסור ודאי אסור לישכור ממנו כלים שכן רגיל לבוא לידי איסור ודאי אסור להשכיר לו כלים שכן רגיל לבוא לידי איסור ודאי אסור לישכור ממנו כלי זין שכן רגיל לבוא לידי איסור ודאי אסור להשכיר לו כלי זין שכן רגיל לבוא לידי איסור ודאי אסור לישכור ממנו כלי מתכות שכן רגיל לבוא לידי איסור ודאי אסור להשכיר לו כלי מתכות שכן רגיל לבוא לידי איסור ודאי אסור לישכור ממנו כלי זכוכית שכן רגיל לבוא לידי איסור ודאי אסור להשכיר לו כלי זכוכית שכן רגיל לבוא לידי איסור ודאי אסור לישכור ממנו כלי חרס שכן רגיל לבוא לידי איסור ודאי אסור להשכיר לו כלי חרס שכן רגיל לבוא לידי איסור ודאי אסור לישכור ממנו כלי עץ שכן רגיל לבוא לידי איסור ודאי אסור להשכיר לו כלי עץ שכן רגיל לבוא לידי איסור ודאי אסור לישכור ממנו כלי בגדים שכן רגיל לבוא לידי איסור ודאי אסור להשכיר לו כלי בגדים שכן רגיל לבוא לידי איסור ודאי אסור לישכור ממנו כלי עור שכן רגיל לבוא לידי איסור ודאי אסור להשכיר לו כלי עור שכן רגיל לבוא לידי איסור ודאי אסור לישכור ממנו כלי בית הבד שכן רגיל לבוא לידי איסור ודאי אסור להשכיר לו כלי בית הבד שכן רגיל לבוא לידי איסור ודאי אסור לישכור ממנו כלי בית הבקר שכן רגיל לבוא לידי איסור ודאי אסור להשכיר לו כלי בית הבקר

דינהו תוספתיה דלכען כל המתלק
הוה סופר גדול דלא ידקו לכהן כדין
יכחו לתתקף ולתתקן לדיבא כעלמא.
וכל לתתר הלי סופר ובני כמה תייבין
מחטיהון כעיין לכנדא קול סופר
והוה קלן סליק לעילא כדין לתתר
סופרא לתרא ולתתר רחמי ולכתלק
דיבא ובשכן לאחזאה עובדא בסופר
ולתתרא סופר לתרא ולאפקא כהלי
סופר חיכון קלי לאחזאה דכל חיכון קלין
דלעילא כלילן כלהו כהוה סופר עלאה
וכהכי קלין יכהין ישראל הילא לרחמי
מתתא ולתתר סופר גדול לעילא ועל דא
כעיכן לזמכא סופר ולכוותא כיה דכיה
כלילן קלי ובנין לתתר ולסדרא
קלין כסופר. סדרא קדמאה קלא
כפיק ומתעטר לעילא סליק רקיעין
ולתכקא כין טורי רחמי ומטי לנביה
דלכרסא וסליק כרסיה ולתעל הוא
ולתקן לכורסייה וכספרא דלנדת תמכן
כשעתא דהוה קלא קדמאה לתעל
לכרסא ולתקן לכרסייה פקדין עליה
לכתא ולחמא. דהכי סלקא תכיכא
תקיפא לתכרא לתקפי רגיזין ודא.
סדרא תכיכא הסוף קלא תכירא
לתוקפי וכדין סלקא וכל דיכון דיתערון
(עם לתתרא) קמיה לתכרו עד דסליק
לתתרא דיכתא כין דיכתא לתתר וחמי
לכרסא מתקן לכורסיה לקדמיתא קמיה
כדין לתכפיה ותבר תוקפ׳ קדיש וכהלי
כש מלן דתקע לכתא ורעות׳ כנין
לתכרא חילא ותוקפ׳ דדיבא קדיש הלל
לעלי שמא ודעי תרופא. ודעי תרופא
ודלי. סדרא תלתאה קלא כפיק
וסליק וכקע כל חיכון דק עין ורחמי
מתעטן ומטי הסוף קלא לדיסיה דיעקב
ויעקב

מסטיע קלקל לפסוע מוורע וכתבי עליה כפסוע
מסטיע קלקל לפסוע מוורע וכתבי עליה כפסוע
דיכון כתבכתיה דלכען כל המתלק
הוה סופר גדול דלא ידקו לכהן כדין
יכחו לתתקף ולתתקן לדיבא כעלמא.
וכל לתתר הלי סופר ובני כמה תייבין
מחטיהון כעיין לכנדא קול סופר
והוה קלן סליק לעילא כדין לתתר
סופרא לתרא ולתתר רחמי ולכתלק
דיבא ובשכן לאחזאה עובדא בסופר
ולתתרא סופר לתרא ולאפקא כהלי
סופר חיכון קלי לאחזאה דכל חיכון קלין
דלעילא כלילן כלהו כהוה סופר עלאה
וכהכי קלין יכהין ישראל הילא לרחמי
מתתא ולתתר סופר גדול לעילא ועל דא
כעיכן לזמכא סופר ולכוותא כיה דכיה
כלילן קלי ובנין לתתר ולסדרא
קלין כסופר. סדרא קדמאה קלא
כפיק ומתעטר לעילא סליק רקיעין
ולתכקא כין טורי רחמי ומטי לנביה
דלכרסא וסליק כרסיה ולתעל הוא
ולתקן לכורסייה וכספרא דלנדת תמכן
כשעתא דהוה קלא קדמאה לתעל
לכרסא ולתקן לכרסייה פקדין עליה
לכתא ולחמא. דהכי סלקא תכיכא
תקיפא לתכרא לתקפי רגיזין ודא.
סדרא תכיכא הסוף קלא תכירא
לתוקפי וכדין סלקא וכל דיכון דיתערון
(עם לתתרא) קמיה לתכרו עד דסליק
לתתרא דיכתא כין דיכתא לתתר וחמי
לכרסא מתקן לכורסיה לקדמיתא קמיה
כדין לתכפיה ותבר תוקפ׳ קדיש וכהלי
כש מלן דתקע לכתא ורעות׳ כנין
לתכרא חילא ותוקפ׳ דדיבא קדיש הלל
לעלי שמא ודעי תרופא. ודעי תרופא
ודלי. סדרא תלתאה קלא כפיק
וסליק וכקע כל חיכון דק עין ורחמי
מתעטן ומטי הסוף קלא לדיסיה דיעקב
ויעקב

לתתקא כסופר כנין לתתרא רחמי מתתא
לעילא כהסוף סופר סלקא הסוף קלא כלילא
כתגא וכוסף ומתא ולתתרא קלא קלא
לתתרא כהסוף סופר גדול קלא קדמאה לתתר
סופרא כסופר כנין לתתרא רחמי מתתא
לעילא כהסוף סופר סלקא הסוף קלא כלילא
כתגא וכוסף ומתא ולתתרא קלא קלא
לתתרא כהסוף סופר גדול קלא קדמאה לתתר
סופרא כסופר כנין לתתרא רחמי מתתא

מסטיע קלקל לפסוע מוורע וכתבי עליה כפסוע
מסטיע קלקל לפסוע מוורע וכתבי עליה כפסוע

ויעקב אתער וחמי לאברהם מתתקן
בגיהנם לאחרא כדין לחודין תרוויהו כיון
דיעקב לא מהלי סטרא ודא מהלי סטרא
ולא יכלין תוקפוי ונפקין לבר והכי תניא
כדרין כלהו סדרא חד · סדרא לאחרא
קלא נפיק וסליק ונטיל לאברהם מאתריה
ואניד ליה לאתר דתוקפיהון דיצחק
שריין וקיימין ליה לאברהם כנוויהו ·

סדרא תניוהא נפיק קלא תניוהא
לא תקיפא כקדמאה לא דמלים הווה
קלא דתקע הלא הווה קלא לאו היינו
נבי ונפק בקדמיתא דתמן תוקפ׳ תקיפא
שריא הלא לנבי היינו דלתתא מותבן
דיכא דהיכון רפויין ויתיר וכלהו תמהין
לאברהם לנבייהו ואתכפיין קמיה ·

לדסכי סדרא תליתא קלא נפיק וסליק
ואתעטר כריסי דיעקב ואניד ליה לאתתא
להווה אתר דהיכון גבורתין שריין ונקני׳
לקבלייהו · לאברהם מהלי סטרא ויעקב
מהלי סטרא והיכון כחמניתא כדין
אתכפיין כלהו ומסתכין (פ׳ ומסתכי)
לאתרייהו ונסבי כלהו סדר׳ לאחרא תנייכ׳ ·

סדרא כתרהם דכעיא למלקא לון
לאתרייהו וליסבא (פ׳ וליסרא) כיכוייהו
ליצחק כמלקדמין כגין דהלי כתי ליסרא
ליה כאתריה ולא יכוך כתוקפוי לבר
כדין דיסי׳ כלהו לאתכפיין ורחמין אתערו
על דלא כתי לכווכא לבר ורעותא דהכי
קלי ולמהדר כתיובתא קמי מאריהון ·
כדין כד ישראל מתקבי ומסדרי קלין
כדקא יאות כסופר דלא ניחרש כרעותא
לאהדר הווה סופר עלאה וכד להדר
מעטרא ליה ליעקב ואתתקף על כלא
וכורסיי׳ לאחרא רמיו וכדין חיזו לסתכא
בכלא וקלא מרחש על עלמא · וכהא
חולקהון ליסרא דיודעין לנבר׳ ולאתסכא

למאריהון

לרחמי עליהן ולתקנה כלהו
עלמין על ידיהו. ת"ח לקבל דא תלתין
ספרין כתיבין בגומא דא וכמה דרחמין
מתערין ודיוקין קיימין לתכפיין ושלמין
לדוכתייהו כך הוא לעתיד כגוונא דלעילא
דיוקין קיימין לתכפיין ולתעברו מעלמא
ומלין לישנין רשעי נמורי דיוקין
דיוקין קיימין דלתכפיין ולתעברו מעלמא
ועל דא כתכיס ונחתמים וכו'. אמר רבי
חנינא ודאי דא הוא כריתה למלה כריך
רחמנא דמהילנא ורווחנא כהני מלי.
אמר ר' יוסי כתיב זכרון תרועה זכרון
עבדיכן לכווכא לכא ורעותא ישרא עבדין
זכרון לתתא כמה כעובדא בגין דיתער
מלה כההוא נווכא לעילא. אמר ר' שמעון כתיב בכסה ליום חגנו דלתכסיה כסיהרא
ולא לתכסיה. אלא כד קיימא סיהרא ואתחזיא לא כסיר כדין סיהרא לתכסיה ולא
כסיר ועל דא מקמי סיהרא אתחזיא לא כסיר כ"ש סיהרא דלתכסיה ולא כסיר ועל דא
בכסה ליום חגנו כמה דלתכסיה סיהרא וכמה כסיר כלא כתיובתא וכקל שופרא
דכתיב לאשרי העם יודעי תרועה כדין ויכתוב פניך יהלכון. ת"ח כמה יומין לתכסיה
סיהרא ולא כסיר עד כעשר לחדש דיתקרי כלהו כתיובתא עלאה ולאתחזיא
עלאה תלת ונסרת לה והאי יומא כטולו דלאתחזיא כלא ואתתכח חידו בכלא ועל דא
כתיב יום הכפורים הוא. יום כפור מכעי ליה מאן יום הכפורים הלא בגין דתרי
כסורין כהרן כחד כוטיכא עלאה כסיר כוטיכא תתאה והאי יומא מכסרא עלאה כסיר
ולא מכסרא דלמטה וכגין כך בכסה ליום חגנו כתיב. רבי יהודה אמר ליום לרם אמר
לאתר זוגא דכנסת ישראל כמלכא קדישא אלא ליה ונם לאתכא לאותיתי בת הכי היא
לך לא בת לאי ותהי לי לאשה. לתרגים רבי יהודה לרים קליה בכה ואמר ר' שמעון
כוטיכא קדישא ווי ווי. ווי לעלמא כד תסוק מכיס ווי לדרא דיהון בעלמא כד תסתלק
מכהון ויתתרון יתמין מכך. אל"ר חייא לרבי יהודה הלא דאלו לקבלך מלי דקאמר
לאי ודאי לית זווגא למלכא כמטרוניתא שלא בזווגא דכסא עלאה וכד לתכסרא
מכיס קריבן ליה קדם דאלו מכי יהבא כטלין הלי וכדין מזדווגי כהדא בגין דמלכא
קדם דקריבי דכתיב קדם ישראל ליי' וכטיל מלתא דלקרבי קדם. כדין לאותיתי בת הכי היא
לך לא בת לאי מכי יהבא אלו בחא ולא מכי יהבא ועל דא ותהי לי לאשה לזווגא
כהדא בזווגא דא ולא כלאחר בזווגא דכטולא מכי יהבא ולא כזווגא דכטולא מכי יהבא
ויום הכפורים הוכיח לתמימים המטה לסור בגין דזווגא לא אתתכח אלא מכי יהבא
קמיה כל יומא. אל"ר יהבא כרחם כסכים בכרחם אלא כדיהבא קמי מלריה ותב

לאתריהון מדוכתא לרחמי ולתקנה כלהו
עלמין על ידיהו. ת"ח לקבל דא תלתין
ספרין כתיבין בגומא דא וכמה דרחמין
מתערין ודיוקין קיימין לתכפיין ושלמין
לדוכתייהו כך הוא לעתיד כגוונא דלעילא
דיוקין קיימין לתכפיין ולתעברו מעלמא
ומלין לישנין רשעי נמורי דיוקין
דיוקין קיימין דלתכפיין ולתעברו מעלמא
ועל דא כתכיס ונחתמים וכו'. אמר רבי
חנינא ודאי דא הוא כריתה למלה כריך
רחמנא דמהילנא ורווחנא כהני מלי.
אמר ר' יוסי כתיב זכרון תרועה זכרון
עבדיכן לכווכא לכא ורעותא ישרא עבדין
זכרון לתתא כמה כעובדא בגין דיתער
מלה כההוא נווכא לעילא. אמר ר' שמעון כתיב בכסה ליום חגנו דלתכסיה כסיהרא
ולא לתכסיה. אלא כד קיימא סיהרא ואתחזיא לא כסיר כדין סיהרא לתכסיה ולא
כסיר ועל דא מקמי סיהרא אתחזיא לא כסיר כ"ש סיהרא דלתכסיה ולא כסיר ועל דא
בכסה ליום חגנו כמה דלתכסיה סיהרא וכמה כסיר כלא כתיובתא וכקל שופרא
דכתיב לאשרי העם יודעי תרועה כדין ויכתוב פניך יהלכון. ת"ח כמה יומין לתכסיה
סיהרא ולא כסיר עד כעשר לחדש דיתקרי כלהו כתיובתא עלאה ולאתחזיא
עלאה תלת ונסרת לה והאי יומא כטולו דלאתחזיא כלא ואתתכח חידו בכלא ועל דא
כתיב יום הכפורים הוא. יום כפור מכעי ליה מאן יום הכפורים הלא בגין דתרי
כסורין כהרן כחד כוטיכא עלאה כסיר כוטיכא תתאה והאי יומא מכסרא עלאה כסיר
ולא מכסרא דלמטה וכגין כך בכסה ליום חגנו כתיב. רבי יהודה אמר ליום לרם אמר
לאתר זוגא דכנסת ישראל כמלכא קדישא אלא ליה ונם לאתכא לאותיתי בת הכי היא
לך לא בת לאי ותהי לי לאשה. לתרגים רבי יהודה לרים קליה בכה ואמר ר' שמעון
כוטיכא קדישא ווי ווי. ווי לעלמא כד תסוק מכיס ווי לדרא דיהון בעלמא כד תסתלק
מכהון ויתתרון יתמין מכך. אל"ר חייא לרבי יהודה הלא דאלו לקבלך מלי דקאמר
לאי ודאי לית זווגא למלכא כמטרוניתא שלא בזווגא דכסא עלאה וכד לתכסרא
מכיס קריבן ליה קדם דאלו מכי יהבא כטלין הלי וכדין מזדווגי כהדא בגין דמלכא
קדם דקריבי דכתיב קדם ישראל ליי' וכטיל מלתא דלקרבי קדם. כדין לאותיתי בת הכי היא
לך לא בת לאי מכי יהבא אלו בחא ולא מכי יהבא ועל דא ותהי לי לאשה לזווגא
כהדא בזווגא דא ולא כלאחר בזווגא דכטולא מכי יהבא ולא כזווגא דכטולא מכי יהבא
ויום הכפורים הוכיח לתמימים המטה לסור בגין דזווגא לא אתתכח אלא מכי יהבא
קמיה כל יומא. אל"ר יהבא כרחם כסכים בכרחם אלא כדיהבא קמי מלריה ותב

בתוכחתיך וקבל ליה קודשא בריך הוא. אמר ליה מרע תסח מיכח לבוך
לדרי דרין בשלי יומא קיימין בלוכא ולי ותובון תכא לקבל לון ותוקום מכורסייך
דדיבך ותתקייס על כורסייך דרקמי ותרקם עלויהו ודוד אמר להכתבי כי ישמע ני
לת קולי תמנוני. ועל דא כתיב כי עמך הסליחה למען תורת. וכתיב כי עמך מקור
חיים באורך נרלה אור.

סדר מסק מרכ
נטרי מטלב בסי
ו טעמ, וכל,

אך בעשור לחדש השביעי הוא הכפורים הוא מקרא קדש יהיה לכם. ר' חייא
פתח לדוד מסכיל לאסרי נשוי כסוי חטאה. לדוד מסכיל הא תניין

רעיא מהימנא

בעשרים וכי ומרח לתקדי ספר תהלים
בכנור. בנגון. במשכיל. במכתם.
בשיר. בתפלה. בתפלת.
בשלחם. כשלוחים. ועלהם מכלהו אלנו
והא לוקמוה. הכא מסכיל לתריה וליע
מהו מסכיל מיה לאחכוחו לתיכון דשתו
לסו הסו לתר (פ"ח דמשתלין בסהוא לתר) דלקרי מסכיל כלה מסכיל על דבר ומכח
טוב. ובגין דלקרי הכי תליה כיה סליחה חילו דחורין הכלה לאסרי כסוי כשע כסוי
חטאה. מלי כסוי חטאה הא לוקמוה דסוח כסוי חטאה מכני כסח הסוח דאב לקבל.
לכל כסוי חטאה. תא כל בר בם חטי ואב ומכח חלא ותרין ותלתא ולא לסדר כיה הא
חובי בחתגליה תיכון ומפרסמי לן לעלא ומפרסמי לן לתתא וכרוזי חולין קמיה
ומכריזי לסתלקו מכחרכי דכליה כוף הוא ממלריה כוף הוא לעילא כוף הוא לתתא
זו ליה דכתיב דיוקן דמלריה וו ליה לגלא חיים ליקרא דמלריה קבל גלי חובים לעילא
הכל יגלו שמים עונו וארץ מתקוממה לו. וכל בר בם חוזל בארבא דמלריה לסתדל
בפולהניה ואזדמן ליה חטאה חד כלא מכסין עלוי עלוי ותתין דא לקרי כסוי חטאה.
אלא רבי אבא עד כען לא מטיתי לעקרא דמלה ושפיר קאמרת והאי דקאמרו חכריה
שפיר. אלא אי הכי מכסה חטאה מבעי ליה מהו כסוי חטאה. אלא הכי תני מלי דחכמתא
לית ליה ותרוייהו הכי. אך כמה דתניין דשכרין טכין דבר בם עביד בהאי עלמא
עבדין ליה בהסוא עלמא לכוסא יקירא עלאה לאתגלגא בהו וכל בר בם לאתקין עובדין
טבין וגברין עלוי עובדין ביסין ואסנח ליה קלא ושבחוי ביסין סגיאין ואיהא רשע
לאסתכא חטאה קמי מלריה ואשתח על לוחין טבאן דעבד בקדמיתא הא לאתהכיל
הוא מכלא מהאי עלמא ומעלמא דאתי. מה עביד קדם מלכא טבאן דעביד האי חטאה
בקדמיתא. אלא קדם לגבי לסיסו רשע חטאה לאתהכי. לוחין טבאן וזכיין לא לאתהכידו
ליה נדיק לאוזל בארחוי דמלכא עלאה לאתקין לבוסוי מעובדוי קדם מסלים ליה מלוחין
עובדין דעביד (פ"ח דמביד) הא רשע חטאה ומסלים לבוסוי ל לאתתקנא בהו בסוח
עלמא הסד וכין ונדיק ולבא ס הוא חטא לאתקין ונדיק לאתהכי ממה דליהו תקין הסד
כסוי חטאה כסוי הוא מילא דחטאה לאתהכי מחטאה ועד לא כתיב מכסה חלא כסוי.
וחד כד לאתהכי הסוח חטאה דהאי זכאה לוחין דלקרין מגולות וס דבא מאן דכסיל
במגולות יס לא לאסתבא לעלמין כגין דחיין מסיין עלויהו מאן מגולות יס כלא ותסליך

מצות עם כל חטאתם . מלן מצות יש שלא רוח יקירה הוא והא לוקמוה ר' שמעון
אמר כל היכן דאתו מסטרא תקיפא ואתאחדו כוחין כיפין בכתרין תתלין כגון שתוכל
ביומא דכפורי דליכו לקרי מצות יש כוכבא דכספא כל בחכין ליה כמורה הלל סנו
סיגוס מבסף הלי מלכין מצות יש הוא ומצות יש לקרי מצות מהמוח יש קדישא
מצות זוהמא דכספא ועל דא כל ליכון חטאין דישראל סרוין לגויים (מה לגויים) והוא
קביל לון ויסתלקון בגויים מה כגין דליכו חטאים מלי חטאים גרעונא ועד הוא גרשנא
דכלה וכטל גרשנא דגופא ודכספא . בהלי יתיר נחית הלי מצות יש זוהמא דכספא
ונטיל זוהמא דגופא . מלן הוא זוהמא דגופא דא יגר הרע דלקרי מוסף מצות . אמר
ר' יוסי תכן ובתן להרן על שני שעירי גורלות לי יכי יקרא הוא דשתיל חמיתן עבדא
דמלי עבדין כמלריה לרחים דעלמא דעבדא לא כטל לגלא מה דיהיב ליה מלריה :
לכל כגין דכמיל זמין הלי יומא כדילטורא וכגין דלא והא ליה פטרא כהלי עבדא הוא
מלקא ליה . דאמ' ר' יהודה לר' יצחק מלה עלאה אסכחנא כעבדא עבדא דיהושע בתי'
ליה על פי הגורל . עם הגורל ודלי דליכו אמר דא תולקא דיהודה דא דכביתין וכו' וכן
כלהו לוקמוה הכא כיון דסלקין עבדין בידא דכסנא ליכון מדלגי מן ידוי ומלרן כאתריהו
הלל והשעיר אשר עלה עליו הגורל עלין ודלי . ולא דא כלחודוי אלא בכל זמנ' דילטורא
זמין ואיתיהיב ליה רשותא בשעתא לגואה לקבליה כמה דיתעבד ומכיך לון לישראל בהלי
יומא דילטורא זמין לגלגלא לרעא הלל ויאמר ה' אל השטן מלין תבא והא תכיכן מסוט
בארץ מלי הוא אלא הלי הוא דילטורא מקטרגא דישראל והא אתערו מכרייא דולקי
דהיינו מעשה דהוו ומיכין ישראל למעבר ימא ולאתפרשא ממנדתי אמר הכא לעברו
בארעא קדישא ואמיכא דלא לתתחזון אלין למיעל בגוה אי הכא דלין דיכא דיהיבו
הכא כמנדתי מה שמיך אלין מלין אי יתותון כלהו כחדא או יהדרון כלהו למנדתי ולאו
אלא הוא לאמרת ועבדום ועבו אותם ת שנה והא לא סליקו מחוסכנא אלא רלו ולא
יתור . אמר קב"ה מלי לעביד אסתלותא כעייה הכא לאייתי לקרבא לקבליה היכנא
ליה כמה דיתעבד ויסבוק בהו לבני והא לאסתכח במלן דיתנשק מיד אמר ליה הסמת
לכך אל עבדו חיוב כי אין כמוהו בארץ . מוד פלג ליה דלטורא במלן ויעו השטן את יי'
ויאמ' השטן ודא חיוב אלהים . לרעיא דכעי לאעברא עלכי כחד כסרא לעבר ולכא
לקטרגא ליה כעלכוס רעיא הוא מכיס אמר מלי לעביד דכעד לאכא לאעבר לטלייא
יקטרג הוא כעלכי וקף עיכוי ואמא כין עלכא חד תיעא מלין תיעי כרא דהוא רב
ותקיף אמר אסדי דא לקבליה וכעד דמקטרגי דא כדא לאעבר לכל עלכא ויסתזכון
מכיס . כך קב"ה אמר ולא הא תיעא חד רב ותקיף ואלים אסדי לקבליה וכעד
דהוא יסתדל כיס יעברון כני ולא יסתכח קטיגורא לגבייהו מיד ויאמר ה' אל השטן
הסמת לכך עד דקב"ה זוג לה כחדא דכתי' כעד דהוא אסתדל כיס מכיך
לון ליסראל ולא לסתכח קטיגורא לגבייהו . תוב הכא כהלי יומא כשעא לסדר לקבלי
כמה דיתעבד כגוכא דליה וכעד דליהו אסתדל כיס מכיך לון ליסראל ואתלת אמרי
לזלזלא דכי מלכא הב ליה ושוב אמרת ויסבכך קמי מלכא ואי לאו ויאמ' למלכא מלה
כיסף . לומכין כטלין ליה לסטיא מלה עלאי דכי מלכא ומלכא עביד ליכא כגיכוה . כ'

זבחך אמר למשה לקחים קמי מלכא דכד ליה מהמרה ולבתר לימוח ליה ולחזו ליה כל
ליכון טעון לעבדיה וכל ליכון ביסין והוה ויתי ומשבח ליה ימתבח בעלמ כוותך
לוף דכח הא קאים לעטורה תדיר קמי מלכא. ישראל יהכין ליה היי דורון וכהאי דורון
פתקא לכל ביסין ולכל טעון ולכל חובין לעבדו ישראל והוה ליתי ומשבח להו ליישראל
ולתעביד סניגורא קמיהו וקאם לדיהר כלה לרישא דעמיה בנין דכתיב כי נחלו לתם
חותם על רקמו. אמר ר' יוסי ווי לון לעמה דעמה דהאי מעיר מסדרי להוה
לעטורה ממכח דעלייהו דכניסים ליתי לסבחא לון ליישראל וקאם לדיהר כל ליכון חובין
לרישי דעמיה בנין דכתיב וכון לנגד עיני. אר' יהודה שמלה הוו ידעי לחוות
חשוכה מהאי מעיר לא מסקין לון ליישראל יומא חד בעלמא. תא כל מהוה יומא מסתכל
ליהו כהוה מעיר וכגין כך קאם מכפר להו ליישראל ולכי לון מכלה ולא למסתכח
קטגוריא קמיה לכתר הוה ליתי ומשבח להו ליישראל וכדין מהאל ליה כלה ויאמר ו' אל
השטן יחזון הבא לחיב כתשבחתייהו דישראל לקטיגוריא לתעביד סניגוריא ולחזל ליה.
כדין קאם למר לשבעין שרין דסמרין כורסייה. חמיתון היי דילטורא היקך קאים על
כני תדיר למתבעי הא מעשרא חדא למתבח בפתקא דכל חובייהו וכל טעוייהו
וכלמה דאטו ואכו קמאי כדין למתבעו כלהו דיהדרון ליכון חובין על עמיה. ר' לכח
למר כל ליכון חובין וקטלין מתדבקין ביה כמה דכתי ותדליך כמנולו יה כל חטאתם
וכלהו מתהדרן בריחיהון דעמיה הה"ד ונשא השעיר עליו את כל עונות אל ארץ גזרה
כאחי יומא מתעטר כהנא בעטרין עלאין והוה קאים בין עלאי ותתאי ומכפר עליהם
ועל ביתיהם ועל כהני ועל מקדשא ועל ישראל כלהו. בשעתא דעאל מכפר מכוון בריחא
דמיימנותא ואדי כתיב כמה דכתיב והוא יתנה על הכפרת ולפני הכפרת ויזה
עביד כסיס בקטנא (פ"א בקטפא) דלבנה ואדי כמלכא בטיפין דלבנה לסטרי
דכלילן כלא חדא סבר' דכלא. חדא דכלא מסדרן לקבלא חדא ריש דכלא לבתר חדא
ואח' לא ואחא דליכון סריין כחדא ברעותא' ולא מתפרסן לעלמין בתר דמטו
להאי ואחא דהוה לוחי דכלא מכאן סגרי למיתי כוותא ומכי ואמר חדא ושתים
חדא ושלש חדא וארבע. חדא וחמש. חדא ושש. בגין למשבח ולמבל
להאי חדא דהוה לוחי עלאה כדרגין ודיוקן לבתרא דלוחי ולמשבח כסדרין
עמיקין מאתריהו לכנסת ישראל. ועד יומא דא תדין כהורין כהדין יומא עלאה
כהדא לוחי תתאה ועד כתיב יום הכפורים כמה דאתמר. אר' יצחק קפטרא חדא
קאימא כרגלי לכהנא כשעתא דהוה עאל לחי יומתא דתמן יפקיהו מלכא וכמה ידעי
כהוה זהוריתא כל לא יפסק גוונוי כהוה שעתא דמסתמודע לכהנא למשבח לבו
(פ"א בקטפא) לי יתוק כמלכ כוסוריתא לתידא ומסתמודע ליפסק גוונוי לחוור כהין
חדוותא הוא בעלמי ותתאי. ולי לאו כלהו משבחו בשער וזהו ידעי כלא לא מתקבלן
בלוחתהון. אמר ר' יהודה כין דהוה עאל וטמטם עיניו דלא למסתכלא כמה דלא
לימריך והוה שמע קל בדפי כרוביא מומרי ומשבחי הוה ידע בכל' דכלא הוה כחדוה
ויתיב בשלם ועם כל לא בעלותיה הוה ידע למלין בפקין בחדוותא ומתקבלן ומתברכן

פדקה יחות וכלין חדוותה היה בעלמי ותתעי · ר׳ אלעזר אומל לר׳ שמעון אבוי אלי הלי
יומא לחמי הוה כהני לתתר תני ולה בדרגא אחדה ליחות הוה למהוי בדרגא למלכא
שלרי ויתיר מכלא · א״ל ר׳ אלעזר הכי הוה ודלי ויחות אמלת · תיי מלכא קדישא טבאי
היכליה וכוותיה בידה דמטרוניתה ומכון לבנוי עמה בגין לדכרה לון ולאלקאה לון
ולמאדי בנוייהו דלי וכלין מטרוניתה אילן בחדוותה ביקרא לנבי מלכא · ואי לה
זכאן היה ואיכון לתהדרו בגלותה והה לוקימכון כמה דכתיב מצדד לב יברית אם:
וכתיב וכפעמכם אלקה לחמכם · ועל דה לית יומא חד בשתה לאתנחא כהו ולעייכה
כהו · וכד לזדמן היי יומא לחמא עלאה דכל חירו כידה לזדמן לקבלה לאתכללה
כהו כישראל ויתרחל לזדרזו כהי ומא בכמה פולחנין בכמה נלוחין עבוין
כלהו וזכותה כדין לזדמן להו חירו מאתר דכל חירו כידה ממטרוניתה – כבי מלכא
בתה דאתפקדן כידה כלהו וכלין כלא חשבן כלא חוכין כדין לזדווגת לנבי
מלכא בכהירו כתדווק בשלימו ברעותה דאה רכיות כבין למלכא עלאה כדקא יאות:
וכד היי יומא לא לאתכחו כדקא יאות ויי לון ויי לנשמיהון ויי דאה מטרוניתה
לאתרחקת מן מלכא ויומא עלאה לאתלקת ולא כפק מכא חירו לעלמין · זכאין חיכון
ישראל דקב״ה חוליף לון לורחוי כבין לאתזכא מן דיוקא ויאתכחון זכאין קמיה דה״ד
כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם · וכתיב וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם
מכל טמאותיכם וגו׳.

ובחמשה

עשר יום לחדש השביעי וגו׳ · רבי יוסי אומל לרבי אלעזר אלי
כהי חמשה עשר יום מלי קא מיירי · א״ל ודלי רזא יקירא
הוא · תיי כין לעילא כין לתתא כל חד וחד כחרחיה כטלא וכחרחים יתבא וכחרחים
לאתער ועביד מה דעביד הלי עשור מכפרת ישראל חיכון ויומא עשירלאה כעשירלאה
קיימא ועל דא כעשור לחדש הזה ויקחו לכם איש וגו׳ והלי ויומא הוא דלעם
וחמשה ויומין לאחרנין דמלכא הוא סכות (סוכות
יומא דלתתי עלם דסך חמשה כיום) סכות ויומא דעלה כגין דלתרע חמשה כיום
יתיב מלכא כתרעא וככל לאתר כעזור יתיב מלכא כסכוייה · וככל לאתר וכו׳.
דמטרוניתה הוא · תיום עלייהו דמלכא
הוא סכות ויומא דלתתי עלם כגין כך חמשה ויומין מירם לאוריתא · ואי תימא שבועות
בזמכא דתרין לכסן מסתכמי כיום דסך מלכא כסו וכדין מתעטר ככלה וחד מלם
שבועות וחמשה · תיי חמשה דילים הוא ודלי כמה דלתמר וכדין כסיר לכא לימא
ולתכסירו מכיה חמשין תרשין לאחרא לחמשה · ואי תימא שבועות כגין דמלכא
כשלימו דלכסן ועשרים יריית משבועות כמה דכתיב נלכה וראלה כנות גיין ועל דא
כשבועות הוא ויומא דמעטר מלכא כעטרוי וכדין יריית מלכא ולאלה ויומא דמזדווגין
כחדא ועל דא כלה כחד תלויה: ובחמשה עשר יום · רבי יוסי פתח
ויאמר ה׳ אל משה דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם מועדי ה׳ אשר תקראו אתם
מקראי קדש אלה הם מועדי · תיי כתיב ויקרא אל משה ויאמר ה׳ אליו לאמר · כלי
כתיב ויאמר ה׳ אל משה · אלא כתיב הכי ויקרא אל משה ויאמר ה׳ אליו · ר׳ אלעזר
פתח ויקרא אל משה ויאמר ה׳ אליו מאהל מועד לאמר · תיי ויקרא אל משה כתיב
ולא

מן השמים דיוקא דלא משה. עכו"ל כנוד כזכות לסרון לכתיב לפני עין כעין כלישה אינו"ן
לתיו"ן וכתיב וכשה עכן הקטרת. מה להלן שבעה לף כאן כמו שבעה דשה בקטרת
שבעה עכשין מהקטרן כחדא ועוד דלסרון ריפא לכל שבעה עכשין הוא והוא קטיר
כמות לחרכין. כלה כזכות מרים דהא היא ודאי כלה לתקרי. וכספרא דלגדלתא
ותתכב לחותו מרחוק לדעת וגו'. דא הוא כלה מרים חויס וכלא קשורא חד. מתה
מרים לסתלק כלה דכתיב ולא היה מים לעדה וכהסיא שעתא כעלת כלה לחרף
לסתלקא דהוה שכיח עמהון דישראל. כד חמלת שתא עכשין דהוו קטירין עלה
ואתקטרת היא כהו. מית לסרן לסתלקו לחיכון עכשין ולסתלק שבעה דכירא עמהון.
לתתא משם לסדר לסו סלי שלית למרוס שבות שבי לקחת מתכות כלדם. לקחת
מתכות ודאי. לחיכון מתכות דהוו כקדמיתא. כלה ושכחין. כלה דא כלה דיפוק.
עכשיו חלין עכשיו דלסרן. אמר רבי יצחק מפני מה זכה לסרן לדא כנין לא ישמו
קטיר כשבעה ויהא לקטיר כל יומא ויומא לכלהו כחדא ומתכרכלן כלהו על ידוי.
תא חסד דשבד קלה כישראל קטיר עמהון ז' עכו"ל וקטיר לסו ככנסת ישראל דהא
עכשיו דילה לתקטר כשתא לחרכין וככלהו שבעה חולו ישראל כמדכרא. מ"ט כנין
דכלהו קטרת דסיומכותא כיכהו ועל דא כסכות תעכו שבעת ימים. מאי קלי מיורי
כנין דכתיב כגלו חמדתי ויפרוי מתוק. וכעי כרכם לתזלה גרמיה דיתיב
תחות גלה דסיומכותא. תא כל לחיכון שפין דקלים לסרן הוו ישראל כגלה דסיומכותא
תחות חלין עכשיו. כתר דמית לסרן לסתלק עכשיו חד דהוה ומיכא דכלה וכד סלי
לסתלק לסתלקו כל שאר עמיה ולתחזיקו כלהו כגרישותא והא לוקמוה דכתיב
וירקו כל העדה כי נוע לסרן. לא תקרי וירקו אלא ויירקו מיד וישמע הכנעני מלך
ערד ויאב סכנב כי כא ישראל דרך האתרי' משה לסתלקו לחיכון עכשיו ומית לחריף
דכרכה דכל לחיכון עכשיו לתקן אחרנין כיה. אמר רבי יצחק הכנעני מלך ערד ויאב
סכנב ודאי וכל לחיכון מלגלין דסדר יהושע אמרו עמלק ויאב כלרן הכנב כנין
לתכר לכויהו דסא כעמלק לתכר חיליהון כקדמיתא. אמר רבי לכא וישמע הכנעני
מאי קא מיורי סכא כתר דלסתלקו לחיכון עכשיו. אלא כנען כתיב כיה ואמר
קרוב כנען עבד עבדים יהיה לאחיו. סכא חיליהכא מאן דלחיק גרמיה מגלה
דסיומכותא לתחזי למיהוי עבד לעבדי עבדין סלי ויאמר כישראל ויאב ממנו שבי
הוא כטל עבדין מישראל לגרמיה ועל דא כתיב כל סחזרת כישראל ואבו כסוכות כל
מאן דחיסו מישראל וגזעא קדישא דישראל יאבו כסכות תחות גלה דסיומכותא ומאן
דליתי מגזעא ומרעא קדישא דישראל לא יתיב כהו ויפוק גרמיה מתחות גלה
דסיומכותא. כתיב ככנען כיהו מלזמי מרמים דא חליעזר עבד אברהם. ואלא כתיב
קרוב כנען כנין דזכה כנען דא לסמשא לאברהם וכין דשמש לאברהם יתיב תחות
גלה דסיומכותא זכה למיפק מסטוא לטייל דלתלמוי ולא עוד אלא דכתיב כיה
ברכ דכתיב ויאמ' כא ברוך יי' אלי קא מיורי דכל מאן דיתיב תחי' גלה דסיומכותא
מלגלין מיורו ליה ולכנוי לשלמין ולתברך ברכתא עלאה ומאן דלחיק גרמיה מגלה
דסיומכותא לחסין גלותא ליה ולכנוי דכתיב ויאמר כישראל ויאב ממנו סכו.

כסכת

בסבת תשבו שבעת ימים כל האזרח וגו׳. פקודא דא לאתחזאה לון כסוכות ממש. ובגין כך כתיב בסכת תשבו שבעת ימים. ולא כתיב בסכה. ועוד דכתיב בסכות הושבתי את בני ישראל. ולא כתיב בסכה. ועוד דכתיב בסכות תשבו שבעת ימים. ולא כתיב בסכה. אלא בגין דכל ישראל יתבי בהדי הדדי בסוכות חדא. ולא בסוכה חדא. ובגין דכתיב בסכות הושבתי את בני ישראל. בגין לאתחזאה ליה לישראל יתבי בהדי הדדי בסוכות חדא. ולא בסוכה חדא. ובגין דכתיב בסכות תשבו שבעת ימים. בגין לאתחזאה ליה לישראל דכל מקטרגא לאתפרשא מנייהו וכל מאן דלא יהבי בהדי דמהימנותא יתיב בסכה דלחודוי. ולא בסוכות דכל ישראל יתבי בהדי הדדי בסוכות חדא. ובגין דכתיב כל האזרח בישראל יבשבו בסכות. בגין דלא יתפרשון מהימנותא ומקטרגא בסוכות. ודוד לא אתער בסוכות. פקודא אתר דלא לאתחזאה קרבנא בכל יומא וקרבנא דלא לאתחזאה חילקא בכלא בחדוותא בכמה בגין דכלהו אחרנין בחילוקא עבדין לקבלא דלבבי סרחא דחילוקא כלא אתברכן בגין חילוקא אחרא בגין נסו תובלתא כלא אתברכן ובקדושתא דישראל בחילוקא הכי חילוקא דברכאן לכל חיכון סלקא אחיד לון ואתקרבן בהו בישראל. וכל אלין קרבנין לאיסתכלא מוכח לחיכון מכאן דסלקא עתיק דסליק מנו דמיומו דקיק דקיק לכמני בגי דכלא יהון דחיקין לסטן וכתיב ה׳ דברתי ואעשה נם אנכין. דחילו כל חיכון מקטרגי עלמי כלהו אסדרן דחיקין לישראל כל חיכון דלתתא עלאה וכמה. ואתחזאת לסטן הוו מקבלי קרבנא לאו הכי אלא כלא לקבל סליק ואתקרב וחיכי פרישי מוכח לכלהו אחרנין דסטרין לאו כלום בהסיא דוכתא דכנסת ויתסדרון דחיקין דלסטן דישראל עלה ואתתא דסא ליה עמא כעמא דישראל דחיכון חילקא ועבדיה דקבל ואסתלק יקיר דקבל עילה ואתתא כדקא יאות. וכל אלכוסין עלאין פתחו ואמרי ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ. עב׳.

רבי אלעזר פתח כה אמר ה׳ זכרתי לך חסד נעוריך וגו׳. הא קרא על כי אתמר כמעתא דהות אזלא כמדברא עמסין דישראל. זכרתי לך חסד דא עבודת דאסרן דנטלא בחמש אחרנין דאתקטרו עלך ובסיהרו עלך. אלא כלותיך לאסתכללו לך (פ״ה וכלהו אסתכללו בך) ואעטרו לך ואתקיימו לך בכלא דתעדי תכסיסי וכ״ש למה כגין לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה. תא כמעתא דכר כם יתיב במדורא דא נלא דמהימנותא סכוכתא פרסא גדפא עליה מלעילא ואכרסא וחמשא נדקויין לאחרנין סויין מדוריהון עמיה. אמר רבי אלכר אכרסא וחמשא נדקויין ודוד מלכא סויין מדוריהון עמיה ה״ד כסכת תשבו שבעת ימים. שבעת ימים כתיב ולא בשבעה ימים. כגוונא דא כתיב כי בשבעת ימים עשה ה׳ את השמים וגו׳. ובעי כר כם למחדי בכל יומא ויומא בחפצין פטירין כלוסטיזין אלין דעריין עמיה. ואמר כ׳ אלא כתיב בסכת תשבו שבעת ימי׳ ולבתר ושבו בסכת בקדמיתא תשבו ולבתר ישבו. קדמאה לאוסטיזי. תניינא לבני עלמא. קדמאה לאוסטיזי כי הא דרב המנונא סבא כד הוה עייל לסוכה חדוותא על פתח׳ דסוכה מלגאו ואמר כזמן לאוסטיזין מסדר פתרא וקאים על רגלוהי ומברך ואומר בסכת תשבו תיכו לאוסטיזין עלאין תיכו. תיכו לאוסטיזי מהימנותא תיכו תרים (פ״ה אפסי) ידוי ואחדי ואמר וכל אזרח בישראל

ואות ליה חולקא בעמא קדישא ויתיב בצלא דמהימנות לקבלא אושפיזין למחדי בהאי
עלמא ובעלמא דאתי. ועכ״ד בעי למחדי למסכני מ״ט בגין דחולקא דאינון אושפיזין
דזמין דמסכני הוא וההוא דיתיב בצלא דא דמהימנותא וזמין אושפיזין אלין עלאין
אושפיזי מה מנותא ולא יהיב לון חולקהון כלהו קיימי מניה ואמרי אל תלחם את לחם
רע עין וגו׳ אשתכח דההוא פתורא דתקין דיליה הוא ולאו דקב״ה עליה כתיב וזרתי
פרש על פניכם וגו׳ פרש חגיכם ולא חגי. ווי ליה לההוא בר נש בשעתא דאלין אושפיזי
מהימנותא קיימי מפתוריה. ואמר רבי אבא אברהם כל יומוי הוה קאים בפרשת
אורחין לזמנא אושפיזין ולתקנא לון פתורי השתא דמזמנין ליה ולכלהו צדיקייא ולדוד
מלכא ולא יהבין לון חולקהו אברה קאים מפתורא וקרי סורו נא מעל אהלי האנשים
הרשעים האלה וכלהו סלקין אבתריה. יצחק אמר ובטן רשעים תחסר. יעקב
אמר פתך אכלת תקיאנה. ושאר כל צדיקייא אמרי כי כל שלחנות מלאו קיא צואה
בלי מקום. דוד מלכא אמר ואשלים דינוי דכתיב ויהי כעשרת הימים ויגוף יי׳ את נבל
ויומת. מאי קא מיירי בגין דדוד שאל לנבל ואתעביד ליה אושפיזא ולא בעא ודא זמין
ליה ולא יהב ליה חולקא ובאינון עשרה יומין דדוד מלכא דאין עלמא אתדן עליה
ההוא בר נש דאשלים ליה ביש יתיר מנבל. אמר ר׳ אלעזר בג״כ אוריתא לא אטרח
עליה דבר נש יתיר אלא כמה דיכיל דכתיב איש כמתנת ידו וגו׳. ולא לימא איניש
אכול ואשבע ואריוי בקדמיתא ומה דישתאר אתן למסכני שא רישא דכלא דאושפיזין
הוא ואי חדי לאושפיזין ורוי לון קב״ה חדי עמיה ואברהם קרי עליה אז תתענג על יי׳
וגו׳. ויצחק קארי עליה כל כלי יוצר עליך לא יצלח. אמר רבי שמעון האי דוד מלכא
א״ל בגין דכל זיכין דמלכא וקרבין דמלכא בידוי דדוד אתפקדו. אבל יצחק קאמר
גבור בארץ יהיה זרעו וגו׳. הון ועושר בביתו וגו׳. יעקב אמר אז יבקע כשחר אורך
וגו׳. שאר צדיקייא אמרו ונחך יי׳ תמיד והשביע וגו׳. דוד מלכא אמר כל כלי יוצר
עליך לא יצלח דהא הוא על כל זיכי עלמא אתפקד זכאה חולקיה דבר נש דזכי לכל האי
זכאן חולקיהון דצדיקיי׳ בעלמא דין ובעלמ׳ דאתי עלייהו כתיב ועמך כלם צדיקי׳ וגו׳.

ולקחתם

לכם ביו׳ הראשון וגו׳. ר״ש פתח כל הנקרא בשמי לכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו. כל הנקרא בשמי דא אדם דקב״ה קארי ליה בשמי דכתי׳ ויברא אלדי׳ את האדם בצלמו. ועוד דאקרי בשמיה בשעתא דאפיק קשוט ודינא בעלמא ואקרי אלדים דכתיב אלדים לא תקלל קרא ליה בשמיה דכתיב ויברא אלדים את האדם בצלמו ושפיר הא אוקימנא דכתיב נעשה אדם בצלמנו כדמותנו בשעתא דזווגא אתמר. וכך הוא בזווגא דתרוייהו בצלם ודמות ואדם מדכר ונוקבא נפק. ויברא אלדים את האדם בצלמו. בספרא דשלמה מלכא אשכחנא דבשעתא דזווגא

רעיא מהימנא

פקודא דא ליטול לולב בההוא יומא באינון זיכין דיליה והאי רזא אוקימנא ואוקמוה חברייא כמה דקב״ה נטיל לון לישראל בהכי יומין וחדי בהון. אוף הכי ישראל נטלי ליה לקב״ה לחולקהון וחדאן ביה. ודא הוא רזא דלולב וזיכין דביה דאיהו רזא דיוקנא דאדם והא אתמר. ע״כ.

אשתכח

לפתוח לתתא סדר קדם חד דיוקנא כפרצופ׳ דכר כם דשמיע חקיקא בגולמ׳ וקיימא
על סהדא וזונא ותלמלא לתיהוי דמו למחזי חמי כר כם על ריסיה חד גולמא
דשמיע כפרצופ׳ דכר כם ובסהדא גולמ׳ לתתברי כר כם ועד דקיימא (סם ועד לא קיימא)
סהדא גולמא דסדר ליה מדריה על ריסיה ויפתוח תמן לא לתתברי כר כם סדל ובדין
תלתים לית חדם בגלויו סהדא גלם לחודיה לקבלה עד דנפיק לעלמ׳ כד נפק בסהדא
גלם לתתברי בסהדא גלם לזיל סדל לך בגלם יתהלך לים. והוי גלם חיהו מלישלח
בפתחא דלזיכון רוחין נפקין מלתתרייסו כל רוחא ורוחא לתתקן קמי מלכא קדישא
כתקוני יקר כפרצופא דקליפ בסהי עלמא. ומהסוא דיוקנא תקונא יקר כפיק הלי
גלם. ודא תליתאה לרזחא ולקדישת בסהי עלמא כפתחא דזונא לפתוח לך
כעלמא דלא לפתוח גלם מלכא קדישא הלי גלם קדישא ומלתר
קדישא לפתוח כגווייהו. ולבתר גלם מלזכן זיכין כחזין מפתרא דמסתרא
לפתוח כגווייהו. ועל דא לא ליכלי ליה לחזיכים לתתערבא בגולמא דילים כגולמא
דעובדי עבודם זרם בגין דסהי קדישא והי מפתחא:

תא חזי מה כין ישראל לעמין עובדי עבודם זרם וכו׳ עד למלכא דזמין חופפוזין:
זה סמאמר כתיב כפרשת חקי יעקב דף כ״ב עמוד ב׳ סורם רפסופס. ולהלי סמלופים
מנלפתי כין סכתוב כפתוק לבין סכתוב סס. סורם כ״ג כשק׳ עלמין מנלפתי נולמי. סורם כ״ס כמקום
יעקרי דיכי גרוכ׳. סורם כ״ו כמקום ידיע מנלפתי דיכף: סורם ל״ח מי יתן ערב ודף כד כהרף סיפרף
ולילים מתתקן כפסוקא. סורם לה״ עיכדין. מנלפתי בריין. עמוד ב׳ סורם ס״ב כיס חילף: סורם נ׳
ינרתף דיוכו ועבף אן מכות. לף עמיתי. סורם יד״ל לחידו ב״ל קדישא ליה יום הלילין לף כספרף
לפתף ופפיר סוף. סורם כ״ס לפרף כגין כך בלא יפס ולף כשיעף לפירין ולף עביד פירין: סס
סדין ל״ל תרין סורם כ״ו לכירף לף סורם כ״ס יעקב ל״ל כירף. סורם ל״ף לף כדף ל״ל לף נלף לף:
סורם ל״ג ל״ל לפ״ג לכתלי כתל ליפף לף מפתח כיס. סורם לה״ ל״ל דנדיק לוכף ופפיסו רברפף
כפקי מכויסו. סורם לו״ ל״ל מכויסו לף לוכף ולף מפתף. סס וכלף ספיר ופל לתתון כשעשף. וכפוף
סמאמר מנלפתי כתוב ביום וכו׳ עד לופפוזין

ביום השמיני עצרת תהיה לכם דסך יומא דף ממלכא הוא כלחודוי חלוותף דילים
בני ישראל. מתל למלכא דזמין לופפוזין. לפתדלו כהו כל כני היכלים
להתר לחמר מלכא עד כמן תכא ותתון לפתדלכא כלהו כלופפוזין וקרכתון קרכנין על
מזבח עמין ככל יומא. מכמן והלאה תכא ותתון כחדי יומא חד דסך כיום סמיני
עצרת תהיה לכם. לכם לקרב קרכנין עליכו תכל לופפוזי מהומנות כמלכא מפתבמי
תדירא וכיומא דחדוותא דמלכא כלהון מתככפי עמיה ומפתכמן ועל דא כתיב עצרת
תרגומו ככיסו. והלי ומא ישקב הוא ריש לחדוות וכל לילין לופפוזי תדלין עמיה ועל
דא כתיב לפתריך ושרש מי כמוך וכתיב ויאמר לי עבדי אתה ישרש אשר כך אתפאר:

ויקרבו תלת שמן זית זך כתית למאור וגו׳. אמר רבי אלעזר הא לוקמוה
לכל לפמיך קרם פרשה דא לפרשת מועדים אלא כלהו כוליכין
ע׳לין כולהו כוליכין לאדלוקי מאה רבות ע׳לה והא אתמר ועל ידיהו ישראל מתברכין
ע׳לין ותתלין ואדלוקי כוליכין כמה דלוקמוה דכתיב שמן וקטרת ישמח לב חדותא
דע׳לין

לעלמין ותתקין. רבי חנינא פתח סמוכו כו' ונילו נדיקוס. סמוכו כו' כלא זכי
ביום עשה ה' כגילה ונסמוכה כו' ולוקמוה דסליק בקלא כעי למחדי ליה ולאכרזא ליה
לכפין ולסתכא בר כם בחדוה שמיה בגין דסהוה קדוה דקב"ה הוי דכתיב כגילה
ונסמוכה כו'. בו ביומא כו בקב"ה וכלא חד מלה. סמוכו כו' כל דיכין לתכפיין ורחמי
לתערו וכל מתערי דחמי כדין ונילו נדיקי כתי נדיק ונדק מתברכן כחדא לתקרין
נדיקים כמה דלתתר דסליק לעלין לעלמין והדלן לעלמין כלהו. ורכינו כל
ימרי לב. תלין כמי מהימנותא לתתקדא כהנו. תא חזי דאתר דלא כתיב עובדא
בכלא הו מלין לאפקא לון ולא עבד קלא בהו תיפח רוחיה. והא תכא לוכח ופרשתא
דא מלקי בניניה וקטרת בופמין כחדא בגין דכתיב סמן וקטרת ישמח לב וכהלי
ובעובדא דא אסתכח דלקותא לעילא וחדוותא לעילא ולתקדרותא כחדא כדקא
יאות ובעובדא דלתתא לתתר עובדא לעילא. תמר רבי יהודה מוכח דלתתא לתתר
מוכח לאחרא. כהן דלתתא לתתר כהן לאחרא בעובדא דלתתא לתתר שבל לעילא.

רבי ווסי ורבי יצחק הוו אזלי באורחא אמר ר' יוסי לר' יצחק כתיב קריבת לעצת שבלב
לקדוש יי' מכבד וגו' וכבדתו מעשות דרכיך מציר. תכל ממנוה תפיך ודבר דבר מה
הוא ומאי גריעותא הוא לעצת. א"ל ודאי גריעותא הוא דלית לך מלה ומלה דנפיק
מפומיה דבר כם דלית לה קלא וסלקא לעילא ואתער מלה לאחרא. ומאי הוא דהוה
דלקרי חול לעילא מאיכון יומין דחול. וכד אתער חול כיומא קדישא גריעותא הוא
ודאי וקב"ה וכנסת ישראל סאלי עליהו מאן הוא דכעי לאפרשא וזוגא דילן מאן הוא
דכעי חול תכא. עתיקא קדישא לא אתחזי ולא סריוא על חול בגין כך סריוו מותר מאי
טעמא בגין דסריוו לא עביד מדי ולא אתעביד מניה קלא ולא סליק. תכל לכתר
לאפקא מלה מפומיה סהוה מלה אתעביד קלא ונקיב תוירין ורקיעין וסלקא לעילא
ואתער מלה לאחרא ועל דא ממנוה תפיך כתיב. ומאן דאפיק מלה קדישא מפומיה וכלא כבר
מלה דאוריית אתעביד מניה קלא וסליק לעילא ואתערו קדושי מלכ' עלאה ומתעטרן
כריסיה וכדין אסתכח חדוותא לעילא ותתא. א"ל ודאי סכי הוא ואיה סמעכא מלה.
תכל מאן דאתכי כתעביתא כסבתא עביד גריעותא לעצת הוא לא. לי תימא דלא
עביד גריעותא הא כעולתי דמהימנותא כטול מניה ועוכסיה סגי הא חדוותא דעצת
כטול מניה. א"ל מלה דא סמעכא דהוה דאסגחן עלה מלעילא מכל כבי עלמ' בגין
דהאי יומא חדוותא הוא לעילא ותתא חדוותא דכל חדוון חדוותא דכל מהימנותא
ביה אסתכח ואפילו רעתיד דניסכם כייתין כהאי יומא. והאי כבר כם ליה חדוה
ולית ליה כייתא ואכי' לא מכל עלין ותתין. כלהו אתלין עלה מאי אכייה דפלניא
הוא כנערה. וכאתתא דעתיקא קדישא לתגלי כהאי יומא ואסתכח האי כנערה
גלוסיה סלקא וקיי"מ וכדין לתקרעו כל גזרי דיכין לאתוזרו עליה ולפי אסתכמו
כפי דוכא דמלכא עליה לכיום כלא אתקרע בגין דכאתתא דעתיקא לתגליא כל חידו
וכל חידו אסתכח בגין לאתגליא דהלולא דמלכא. ועל דא תייכין קורסין לו גזר דיכו
אל אכעים אכה אלא מ"ב דאסכמו עליה כל לוכן אכשון כתרי
מלכא דהוא לאתחזי כהו כלא אתקרע בגין דעתיקא קדישא כטול ליה לכבר כם והכי

קלי כד מתערי עליה בחלמא בלילית דשבתא · למלכא דעביד הלולא לכריה וגבר
קדוש על כלה בהאי יומא דהלולא כל עלמא סוו חדלן וכד כם חד הים עביד תפום
בקולרא · לתתא מלכא לקדושתא תתא כל עמא חדלן כאיהו גזר · וקף שכוי
קמא הכא כד כם תפים בקולרא עביד · לאר ומה כל ככי עלמא חדלן בהלולא דכרי
ודא תפים בקולרא · מיד פקיד ואפקי ליה ואתרו ליה מקולריה (פ"א מקטרוי) כך הלי
דשתרי בהעניתא בשבתא כל עלמא חדלן ואיהו עביד ואהו לתפם בקולרא · בשתא
דעתיק קדישא לתגלי בהאי יומא ולשתכח הלי כד כם תפים בקולרא לשב דלשכוימו
עלי כל אילין שבעין שנין דלאתן כלה לתקרע ולא שארי עליה דיב כיומ לאחרא לית
ביה רשו למקרע ליה בהאי יומא כם שבת לגלית לך יום דלא לשתכח ביה חילא ומאן
דשתרי בהעניתא דלעלמא בהאי יומא לא שליק הכוא יומא עד דקרע דיבים לכל
לאו דשבעי שים כיומא דשבת · בגין כך בהאי יומא ממם ולא כיומא לאחרא לגלית
רשו ליומא על יומא לאחרא · כל יומא מה דלירע כיומיה עביד דלא לירע כיומים לא
עביד · ועל דא לא לבעו ליה לאינים לפלקא ליה יומא דא ליומא לאחרא · וכגב דכר
יום כיומו תניכן ולא דכר יום ליומ לאחרא · ותא חזי לאו למנבא מתערי עליה כחלמא
בגין למתבע עליה רחמי ווי לסהוא כר כם דלא מתערי עליה ולאו לודעו ליה כחלמא
דשא לקרי רע וכגיכי כך לא יגורך רע כתיב · וכתיב כל יפקד רע כל יפקד בגין
דליהו רע · לאר רבי יוסי כתיב ממנוח חפצך · כיון דכתיב ממנוח חפצך מהו ודכר
דכר הלא עד דיגזר מלה כדקא יאות ויתקיל ליה ודאי כך הוא כדכרה דמלה מממש
דכתיב ודכר דכר · זכאין אינון ישראל כעלמא דין וכעלמא דאתי עלייהו כתיב ויאמר
לך עמי הים בניס לך ישקדו ויסי להם למומיע:

ויצא בן תשם ישראלית והוא בן איש מצרי וגו' ויגח דכי יהודה לאר כפק
מכללא דחלקא דישראל דכפק מכללא דכלא כפק מכללא דמהימנותא ·
וכגוו דמחכה מכאן לולפכא כל מאן דלאתי מזוהמא דזרעא לסוף גלויא ליה קמיה
כלא מאן דרוב ליה זוהמא דחולקא כוסא דלאת ביה חולקא בכללא דישראל ·
רבי חייא פתח ככוד אלהים הסתר דכר וככוד מלכים חקור דכר · ככוד אלהים
הסתר דכר דלית רשו לכר כם לגלאה מלין סתימין דלא לאתמסרו לאתגלייא מלין
דשתר לון עתיק יומין כדי לאכול למבע ולמשתי עתיק · לאכול למבע עד הסוף לאתר
דלית ליה רשו ולא יתיר ועכד ולמשתי עתיק למשתי עתיק ודאי · דכר לאתר לאכול
למבעי אינון שכריאי דידעין לרחין ושבילין למיהך כארח מסיומתא כדקא יאות
כגון דרך דרכי שמעון שארי בנוים · ולמשתי עתיק מדרין לאחרנין דשא כלשון
לא לאחזון לאכול ולמבע ולאתגלייא מלין בגוייהו אלא למשתי עתיק כמה דלית אמר
אל תתן את פיך לחטיא את בשרך · בגומו דרכי שמעון סוף כר כם אמר לשכרים
פתח פיך ויאירו דכריך כתר דשכיב הוו אמרי אל תתן את פיך וגו' · בגומו
לאכול למבעי כתר דשכיב ולמשתי עתיק דשכריאי מגמגמי ולא
קיימי כמלין · דכר לאחר לאכול למבעי כאינון מלין דלאתגליין
ולמשתי עתיק כאינון מלי דלאתסתרין:

ויקוב

ויקוב כן הפסח ישראלית את הפסח ממנו ויקוב ר' לכה לאמר ויקוב ודיקוב כלל ויקוב חור כדלתו נקיב מה דסוס סתים. ופסח לאמו פלומית

כת דכרי עד כאן סתים ממח דלאמים כיון דכתיב ויקוב נקיב ממח דלאמים. לאמר רבי לכה לי לאו דכוותיה קדישת קיימת בעלמא לא תרגיכא לגלאה מכאן ולהלאה לא לתיסיב מלה דא לגלאה לאמיכון דלאמים כין מחנדו תקלא דלי לאו תפח רוחסן דלאמיכון דלתתיין לגלאה לאמיכון ידעי. תא חוו כתיב ויכנו כמוכם כן ישראלית ואים ישראלי קרא הא לוקימנא לכל דא כר לאיכתו לאמרת. דלכוה כעלם דפלומית סום. וכיון דלתתא סום מנרלא עלם כפלגות לילוא תב לכיתא וידע מלם לתברם מכם ולא לתיא עלם. וכטל לאיכתו לאחרא ולוליד לפלי ולקרי לאים ישראלי ולאחרא כן ישראלית. לי לאיכון לאיכנו סכא כחדא מלי לקא כעי סכא ממח קדישא ולמלי קלל ממח קדישא. לגלא לאים ישראלי לאמר מלם מלמים מנו קטטם. מוד ויקוב כן הפסח ישראלי כלל ויקוב חור כדלתו רזא דמלם כטלם דממח קדים ולויט לגגב על לאמי ודא הוא כקוב דלאיכו כקוב ממח קדים ולמחנדי תקלא לתתא ורז דמלם כן דרך הפסח מכלפת זכלם חולקהון דכדיקוהי דידעין מלם ומכסיין לה ועד לתתא ריכך ריב לת רעך וסוד לאמר ז תגל ה' כתרלם הוא נוקבא ליכק כתרין סטרין כלב כטלא וויכין דמלכא ונקמת נקמהא. הוכח לת המקלל על דא כתיב לאים לאמו ולאכיו תירלו. דלילו דלאמא קדים לגלאה וזכלין לאיכון ישראל כעלמא דין וכעלמא דלתי:

ואל כמי ישראל תדבר לאמר לאים לאים כי יקלל אלהיו וכפא חטאו. ר' יסודם לאמר הא לוקמוה לכל כי יקלל אלהיו כתיב וכנין דלמ"ד לאים סתם לכך ופפא חטאו דהא לא ידעינן מלין סוא אלהיו אלא דאיכא למ"ד מן הפרים או מן הכבשים או מדכרי עלמא. לאמר רבי יוסי לי נדיק נמור הוא לא יתער מלם וכיון דלתתר מלם דא מייסיכן מיכות לזדריק כים ולא יאות על דא כנין דלאיכו מלם סתי. רבי יהודם לאמר דלין ליה למיסב כפא דלאמר אלהיו וכיל למטען שלהי דסוס עד פפתא דלתתא מסככא לכתרים כלכאי וכפתא לא דרכא לקבלי מסיאכותא עלאה. לכל לי לאמר יי' אלהי לו יי' ונקיב ליה כממח סלי לית ליה למטען כסלי כנין דלא סוא מסיאכותא דכלא וכל לת ולת דממח קדים דא סלקא לגאה (סא לגאה) לא ויקוב כן הפסח ישראלית הפסח ויקלל רבי יצחק לאמר ויקוב כן הפסח לאמר מלא כאם דלוקמוה לכל לאים ישראלי כעלה דפלומית סום. רבי יהודם לאמר כרים דכעלה דפלומית מלכתי לאחרא סום. לאמר רבי יצחק כגון כאדם ולאמר ליה מלם מלימים וכי לאכו סום דלתקטל כממח קדישא כאם דלוקמו' כתיב הלהרגכיאתם לומר דפא כממח קדישא קטיל ליה מסם ועל דא לומיט מלם לקבליה ודא סוא דכתיב ויקוב כן הפסח ישראלית לת הפסח ויקלל ויכיאו לותו אל מסם. לאמר כגון דממח לגבים דמסם על דקטיל לאכזיו כממח קדישא כגון כך ויכיאו לותו אל מסם כיון דממח מסם מיד ויכיאוהו כאמ' ולכה וכרא נפלו כידא דמסם. איש לים כי יקלל אלהיו ונסא חטאו דכי ינקב פתא שמא עתיד ולאשיבה כך ישראל אם תשמעו לי. לא יסיב כך אל זר ולא תסתכום לאל נכר. כיון דכתיב לא יסיב כך אל זר אלו ולא תסתכום לאל נכר.

גרבי יוסי ורבי יהודה אמרו לחד טיקלי דמיית פוסקרא ר׳ יוסי בקטפוי לגו מיית לחמר
מיתה לית לחתייבי כרתי. ולא הוה ליה למכתב עשרה בניך ובנותיך ואשתך ר׳ אלעזר ור׳ יהושע
לילין ובעא חטאו כמה לילין אלא מות יומת מות יומת בעלמא דין יומת בעלמא דאתי.
ודלמא להא כרעותי קיימין ואזלין ומדברין בני עלמא. ואכל ומוקב עם זו׳ מות
תליוה מהימנותא דכלא ולית ליה רשו למטען עליה כלל. אמר רבי יוסי ודלמא
מהימנותא דלא מהימנותא דעלמי ותתאי. ועל דא קיימין עלמין כלהו כלית חד זשירא
תלוין אלף אלפין ורבא רבבן עלמין דכסופין. ועל דא תניין לתוון אלין קשרין
כלילן כמה אלף רבבן עלמין (פס עלמין) תלוין בכל אות ואות ואסתליקו ואתקשרו
במהימנותא ואתגליוה וסתים כסו מה דלא לתדבקו עלמין ותתאין לוריתיה כסו
תליוה עלמא דין ועלמא דאתי הוא ושמיה הוי. ועל דא כתיב לאמרתי לעשרים דרבי
מחטוה כלעומי. וכתיב לא תתן את פיך לחטוה את בשרך. רבי חזקיה פתח
לא תנע כי יד כי סקל יסקל או ירה יירה אם בהמה אם איש לא יחיה במשוך היובל.
ומה טור דסיני דליסו טור כשאר טורי עלמא כגין דלתתחזי עליה ויקרא דמלכ קדישא
כתיב לא תנע כי יד כי סקל יסקל או ירה יירה מאן דקריב למלכא לא כ״ש. ומה
טור דסיני דיכיל כר כם לאומטוי כיה ולא ירתי ויקר כדחזו כתי לא תנע כי יד סתם
ואפילו בהרף ויקר. מאן דלאומטוי ליה בהרף קלה לקבל מלכא לא כל שכן. ר׳ יוסף
כתח ואמר הל תקרב הלום פן כעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד
עליו אדמת קדש הוא. ומה משה דמן ומאן דלתתלוד זיהרא קדישא שלים
לא ידעי מכיס כתיב כיס הל תקרב הלום. אמר ליה משה עד כאן לא אמרת כדחזי
לאתתקפא ביקרי על כעליך. ומה משה בך דכיס קריב כדחזו בקדושא כתיב
ביס הכי. מאן דקריב בהרף קלה לגבי מלכא על אחת כמה וכמה. ר׳ אלעזר אמר
אלים אלים כי יקלל אלהיו ונשא חטאו. תא חזי כד הוו ישראל במצרים הוו ידעי בהיכון
דברכי עלמא דממנן על עשר עמין וכל חד וחד הוה ליה דלגו כלאומוי מכוסו. כיון
דאתקשרו בקשר דמהימנותא וקריב לון קשה לשולחניה דאתרשו מכוסו וקריבו לגבי
מהימנותא עלאה קדישא ובגין כך כתיב אלים אלים כי יקלל אלהיו ונשא חטאו. הוא כיון דאתקשר בקשר
הוא כיון דאתקשר בקשר עלמא מלגו לבר עלמא מלבר לגו ונשא חטאו
ודלמא להא כרעותי קיימין ואזלין ומדברין בני עלמא. ואכל ומוקב עם זו׳ מות
יומת. אמר רבי יוסי ודלמא כמה דאתמר מות יומת מות יומת בעלמא דין יומת בעלמא דאתי.
חטאו לגו ונשא חטאו כמה לילין אלא מות יומת מות יומת בעלמא דין יומת בעלמא דאתי.
ומה טור דסיני דיכיל כר כם לאומטוי כיה ולא ירתי ויקר כדחזו כתי לא תנע כי יד סתם
ואפילו בהרף ויקר. מאן דלאומטוי ליה בהרף קלה לקבל מלכא לא כל שכן. ר׳ יוסף
כתח ואמר הל תקרב הלום פן כעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד
עליו אדמת קדש הוא. ומה משה דמן ומאן דלתתלוד זיהרא קדישא שלים
לא ידעי מכיס כתיב כיס הל תקרב הלום. אמר ליה משה עד כאן לא אמרת כדחזי
לאתתקפא ביקרי על כעליך. ומה משה בך דכיס קריב כדחזו בקדושא כתיב
ביס הכי. מאן דקריב בהרף קלה לגבי מלכא על אחת כמה וכמה. ר׳ אלעזר אמר
אלים אלים כי יקלל אלהיו ונשא חטאו. תא חזי כד הוו ישראל במצרים הוו ידעי בהיכון
דברכי עלמא דממנן על עשר עמין וכל חד וחד הוה ליה דלגו כלאומוי מכוסו. כיון
דאתקשרו בקשר דמהימנותא וקריב לון קשה לשולחניה דאתרשו מכוסו וקריבו לגבי
מהימנותא עלאה קדישא ובגין כך כתיב אלים אלים כי יקלל אלהיו ונשא חטאו. הוא כיון דאתקשר בקשר
הוא כיון דאתקשר בקשר עלמא מלגו לבר עלמא מלבר לגו ונשא חטאו
ודלמא להא כרעותי קיימין ואזלין ומדברין בני עלמא. ואכל ומוקב עם זו׳ מות
יומת. אמר רבי יוסי ודלמא כמה דאתמר מות יומת מות יומת בעלמא דין יומת בעלמא דאתי.
חטאו לגו ונשא חטאו כמה לילין אלא מות יומת מות יומת בעלמא דין יומת בעלמא דאתי.

קיימת לקיימו דמיית ולחי מלא סליק. אמר ליה ר' שמעון לחסיד לך שמעת דעלמא
הוא ולחסיד לאסנוי קלבא מסמרא דקב"ה וכם לחזון עובדי קסוט. פתח ואמר ורח
לחלים את כל אסר עשה וכה טוב מאד כהיומסי דקסטרא עלאה סכיתי ורח שלחים
את כל אסר עשה סתם לפולו כתיב ועקרים ויתומים ואפולו לחזון דלתתחון מאכלי
עלמא ככלהו כתיב וכה טוב מאד כלהו ממסי עלמא מדכרי עלמא וכהי כשה לך
ידעי. עד דהוו חזלי חמו חד חויא מרקד קמייהו אמר ליה ודאי לית לחזיל לאסתפא
כיפך רשע הסוא חויא קמייהו ואמר כחד לכשעה כקיטרא דאורחא סטון (ב"ב כגן)
חד כחד ומיתו. כל מטון חמו לון לתרוייהו סכיכין כאורחא. אמר רבי שמעון כריך
רחמי דרחים לן נסתא דהא כל מאן דאסתכל כסלי כל לחיהו כקיומים לון ואסתכל
כבר כם לא יסתזיב ודאי כם לי יקרב כהדיא קרא עליה לא תאוסם לחזק רשע וכתב
לא יקרב בחזלך. וכלא עבוד קב"ה לצלוחתא דילים ולית לן לאסכוחא קלבא ככל מה
דאיהו עבד ואל דא כתיב טוב ורחמיו על כל מעשיו. וכתיב יודוך יי' כל מעשיך.

רבי שמעון פתח מאי סכיכלת סטרון סוסבת העמקים. כמה סכיכה כנסת ישראל
קמי קב"ה דקב"ה מסבח לה וסיים מסבחת ליה תדיר וכמה מסבחין מזמנין לאתקבא ליה
לחלכא תדיר. זכאה חולקהון דישראל דאחידן כעדכא דחולקא קדישא כמה דכתיב
כי חלק יי' עמו יעקב חבל נחלתו. ואי סכיכלת סטרון דא כי דאקרי סכיכלת דקיומי
בעפירו דכוי כנפתא לאתנטעא. סטרון דהיא נטרת ומסבח ליה למלכא עלאה.
דא סכיכלת סטרון. ואי סכיכלת סטרון דכשוכא לאתקרי מיקרי סמוק סכועא כחולקא
דנחלין כלו יהיה סטרון בערבה. סוסבת העמקי דקיימא כעמיקתא דכלא. סוסבת
העמקים. מאן לזכון עמיקים כלא ממעמקי קראתיך יי'. סכיכלת סטרון סהוא אתר
דאקרי סכחלין עמיקין גלא פסקין לעלמין. סוסבת העמקי סוסבת דסוא לאתר דאקרי
עמיקא דכלא סתים מכל סטרין. תא בקדמיתא ירקרוקת ירקרוקת כסכיכלת כטרפין
ירוקין לכתר סוסבא סומק כגוונין סומק וחוור. סוסבת כזית טרפין סוסבת דסכיכלת
גוונהא ואסתכיאת מגוונא לגוונא. סוסבת בקדמיתא סכיכלת כזית דכעיוא לאזדווגא
כיה כמלכא לאקרי סכיכלת. כתר דאתדבקת כיה כמלכא כלילא כזיקין כאקרי סוסבא
כנין דכתיב אסתיתו סוסבים סוסבת העמקים דסיא סכייא ומסכיא גווהא ומכין
לטב ומכין לכיום זמכין לליכא ומכין לרחמי. ותדע כיאסא כי טוב הוא למאכל וכי
תאוה הוא לעיניך וגו'. תא דהא ככי כאסא לא ידעין ולא מסתכלי ולא מסבחין כאתרא
דכרא קב"ה לאדם ולוקיר ליה כיקירו עלאה כאי מכיה לאתדבקא כיה כבנין דיסתכח
יקידלי וכלכא יחידלי וכאתר דלכיקותא יחידא דלא ישתכי ולא יתפרד לעלמין
כסוד קטורת דמסיכותא דכלא כיה לאתקשרא ועץ סחיים כתוך הגן לכתר סאסו
מאורחא דמסיכותא ומכקי לילכא יחידאה עלאה מכל לילכין ואתו לאתדבקא כאתר
דמשתכי ומתפריך מנוכא לגווך ומטב לכיום ומכיה מעילא לתתא ואתדבקו
לתתא כסמיין סניאין ומכקי עלא לכלא דהוא חד ולא ישתכי לעלמין סד אסר עשה
את כל אסר עמו ומה בקשו מסבוחות רבים. ומה בקשו מסבוחות רבים ודאי. כדין
לאתפרך לכייהו כסוד סטרין מתו ומכין לטב ומכין לכיום זמכין לרחמי זמכין לליכא

כסהון מלה דלתתדבקון בה ודחי. סמיך בקשו תאבונות רבים ולתדבקו בהו ולא לקבל
עבקת חיו ולתדבקת כמותה. חוי דכתיב ועץ החיים בתוך הגן עץ דלתקרי חיים
דמאן דלחיד ביה לא טעים טעמא דמותא לעלמין ולתדבקת בחולקא לחדא ד
ודחי מותא סוף לקבלך הה רבלים יורדות מות וגו׳. וכתיב ומוכח לחי מר ממות לת
סתם ודחי כתר דמותא לתדבק ובסך לתר דחיי בגין כך לתנזר עליה ועל כל
עלמא מותא לי הוא חטא כל עלמ׳ מחי חטאו לי תימא דכל ברייז לתו ולכלו מחולקא
דא ולתרחים מכלא לאו סכי. תלת כמשתא דלדם קדוש על רגלוי קמו ליה ברייז
כלהו ודחלו מקמיה והוו נטלין בתריה כשבדין קמי מלכא וסוף חמ׳ לון לכא ולתן כולו
כמתחום וכרעא בכרכא לפני יי׳ עמהו וכלהו לתו בתריה. כיון דחמו דלדם סגיד
לחדי לתר ולתדבק ביה כלהו לתתמהו לתתריה ונדיס מותא ליה ולכל עלמא וכדין
לסתמי לדם לכמה גווין זמין לטב זמין לבים זמין רוגזא זמין כויא זמין דיבא
וזמין רחמי זמין קוי זמין מותא ולא קדוש בקיומ׳ תדיר בחד מכיהו בגין דהסוף
לתר גרמא ליה ועל דא לקרי לסט המרכם מתפכ׳ן סטרין דא לסטרא דא מן טב
לבים מן רחמי לדיבא מן סלוס לקרבא לתתפיכת היא לכלא ולקרי טוב ורע. דכתיב
ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו. ומלכא עלאה לרחמא על עובדי ידוי חוכח
ליה ואמר ליה ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו והוא לא קביל מניה ולתמך
כתר לתתיה ולתתרך לעלמין דהא לתתר דא סלקא ולא יתיר ולתתא גריס
מותא לכלא. תא לעלמא דלתי כתיב כי כימי העץ ימי עמי. כימי סעץ הסוף עץ
דלתמודע. ביה זמכא כתיב כלא סמות לנכח ומחק יי׳ דמעה מעל כל פנים:

כרוך יי׳ לעולם אמן ואמן. ומלוך יי׳ לעולם אמן ואמן.

פרשת בחר סיני

ויבר יי׳ אל משה בהר סיני לאמר. דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם
כי תבואו אל הארץ וגו׳. ר׳ אלעזר פתח זאת תורת העולה
היא העולה וגו׳. אלו קרא בני לוקימנא דהוה סלקא
ומתחברא במלכא קדישא כוונא סלוס. היא השלם על מוקדם על המז׳ כל הלילה
וגו׳. תא כיון דעאל ליליא ותרעין סתימין דיכין תתלין מתערין כעלמא ואזלין
סלקין סלטין מחרי ולתני וכלבי. מחרי הא לוקימנא וכלבי ולתני לא משטן ולא אזלין אלא
כהו עבדי מרעיא לבני נשא כגון בלעם ולוקימוה. כדין כל בני עלמא כיימין ומזכח
תתלם דלבר לתוקד. כפלגות ליליא לתער רוח צפון. ומסטוא מזבח תתלם סלהובא
ותרעין דבא לתפתחו עד דמטי הסוף סלהובא לתפלב לכמה סטרין דעלמא ועלם

תמות

תחות גדפוי דתרנגולא וקתרי כדין קדם מסתכא כין נדיקיא וכי מסתכלת ליה לקדם
עד דלתני נפרא כוין דלתי נפרא למתתכאו מסתעין כרגא קדם ואות לה כייחא
כבעלה הלד על מוקדם על סמוכא כל קלילם וגו׳ דהא כנפר׳ דיכין ומלהוכין מסתכלי
וכדין לתער מכרסם בעלמא וכייחא הוא דכלא לא יסרעא לה
למסתכאו כם דיכין תתלין וכי הוא כם כייחא על ככפי דכרוכים כמם דלתתר דכתי׳
נדק ולין כם כדין הות לם כייחא מכלא דהא ישראל לא כיימין עד דמקרבי קרכנא
דכין הערכים ונסכתניקו דיכין ושלם הוא לתוקד על מדכחא וכדין הוא לם כייחא
מכלא ולא למסתכא שא לתתתא כבעלה הלד כי תכלו וגו׳ ומכתם מקרן כייחא ודלי׳

ושבתה הקרן מכת לוי׳ ממם תופתא דכי לעזר כי

תקנה עבד עכרי עם סמים ועבוד וגו׳ כגין דכל כר ישראל
דלות כוא רשימת קדום׳ לות לים כייחא כסמטא דהא דילים הוא הסוא סמטא לכייח׳
כים ודא הקרי מכת הקרן דדלי תירו לות כם כייחא דמכת דמם כייחא הוא
דכלא הא סמטא כייחא דכלא כייחא הוא דרוחא ונופא תא ס׳ כייחא הוא דעלאי
ותתאי כגב ס׳ עלאה ס׳ תתאה כייחא דעלאין דתתאין ס׳ עלאה מכא מכים
מכא פעמים ס׳ תתאה מכא מכים כלאודייהו דא סמטא ודא ונכלא וכך מסתכלין
מלי כלא חד כגב ומכתם הקרן כסהוא כייחא דלרעא לסטריכו עכדין כייחא וגב
וכמכיעית ינא לאפקי חכם מכם דלא יסיב למלריס כלום שא דא רזא הכא
לוליפכא כתיב וכרכו לת הדגם תסר כאכל במלריס חכם כלא כרכה דלא הוא עלכא
במלריס עול דלעילא תא עבדין פטורין מעול מלכותא דלעילא ונר פטורין מן
סמכות מאי עול מלכות סמים דלא כסאי תורת דיכין עליה עול בקדמיתא כגין
לאפקא מכים טב לעלמ׳ ואי לא קכיל עליה סהוא על לא עכיד מדי׳ דכי כמי לסטריך
ליה לכר כם לקכלא עליה עול בקדמיתא ולכתר דיפלא כיה ככל מה דסטריך ואי לא
קכיל עליה סאי בקדמיתא לא ייכול למפלא דהא עבדו לת יי׳ כירסא מאי כירסא
כלא רסיתי חכמה ירסת יי׳ ודא מלכות סמים וגב עול מלכות סמים ועד סאי
בקדמיתא דכלא מלן לוכח תפלא בקדמיתא סל יד כגין דכסאי עיילנסתר קדוסא
ואי סאי לא למסתכא לנכיה לא סריה כיה קדוסא לעילא כגב כזמת יכא לקרן סל
סקדם וגו׳ כתיב והאי עול לא סריה כמלן דליסו כפות כאחרא ועד עבדין פטורין
מעול מלכות סמים ואי מסאי עול פטורין מכל סאר פטורין דהא סאר לא סריה עליה
דכר כם עד דלמסתכא נכיה כהאי עול וכגב הוו לכלי ישראל כמלריס חכם חוק סכא
יכא לאפקי חכם דהא עבד הוא וכל מה דעכיד חכם הוא כלא עול מלכות סמים ואעב
דחכם הוו עובדוהי יכא לאפקי ויהא ליה כייח׳ לכתר דליסו כתירו ולמסתכא כיה כייחא
ודכין עליה עול מסטוח לתר דלפוק ליה לתירו ואי כר כם יסרב למיפק לתירו כלא
ואם למור ואמר העבד לסכתי לת לדוני וגו׳ הא ודאי פניה ליה להאי לתר דפכיק
עול מלכותא דלעילא וכטיל עול דמלריס ועד מה כתיב והניחו לדכיו לל סהלדים
והניחו לל הדלת וגו׳ והניחו לדכיו לל סהלדים לל סהלדים סתם לנכי סהוא
דפניס ליה דכל סהלדים לקרי ולמן לתר יתקריב לנכיה לל סדלת לו לל סמוזזה

דגין דהאי לתר פתח הוא דלעילא ומזוזה לקרי והא לתמר . וכיון דליתיה לכותל
לאפוקי להאי לתר הוא פנימו לפתלר כהדיה כיה כנופיה הוא ורבע לדכיו לת
לזכו כמרבע ועבדו לעולם תהוי עבדא תחות רגלי דמאריה עד פתח דיובלא . לת
לזכו לחלי . הא לוקמוה . לכל שמיטה תלי כהאי לתר . עשיה לעולם וכנין דישראל
כד קריבו לטורא דסיני והוו כרחימו לכוליהו לתקרב לקב"ה לקדימו עשיה לשמוע
דהוא שמיטה בקדמיתא ולבתר עשיה . שמיטה כהאי שמיטה תלוי . ועל הוא פניה
להאי שמיטה . ויתפנים שמיטה דילה ויתתר פנימו כיה . ולא יתתר הוא עבדא
למהוי דיתקרב להאי לתר דפנים ויתפני הוא קמיה ויתתר כיה הוא פנימו .
וכנ"ל והנישו לדכיו לכל הלדים שתם כמה דלוקימנא . ועל ונתתם הארץ .

ראיא מהימנא

ששׁ שנים תזרע שדך וגו' . **ובשנה** השביעית שבת שבתון
וכתב השביעי שבת שבתו ויהיה לארץ שבת ליי' . והא לוקמוה
לכתיב ובשביעית תשמטנה ונטשתה וגו' .
מאי טעמא ולכלו לחיותי עמך . בגין
דמסכני כהאי לתר תלוין . ובגין כך
שביק לון למיכל . ועל דא מלן דרחים
למסכנא יהיב ברכתא בעלמא ויהיב חודו וחולקא
לההוא דאתקרי נדיק לגרוק ברכתא
לכנסת ישראל ולוקימנא .

דלור . הא תהא שמיטתא דרור פדות ושביתה לישראל לאתגר בהון ויהיב ורעך כעפר
הארץ . כל ספירה מלין שבע זמין נהפין לאיהון זמין לעלה לכל חד ובהון קב"ה ושכינתיה בכל
ספירה מלין שבע בשתים יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו ובשתים ישופף . ויהיה לחתי
ושכינתיה תתאה שבע ולעילא מניהם לחתי ולחתי הא ספירין שתים ג' ול' וס' ו' ומכאן ואילך
הלוך ונגיל מסטרא מכרא . ושמיה היו שליך ושמור לימיתי בתר דשכינתיה תתאה שריא בו הה"ל
ויתבא שתיהם כחדא הדשביעי הא שכינתיה תתאה . בשבתא עשר יום לחדש חיסי שכינתיה ועזיבתיה
ודכיתיה לסליק בהון מלין לאיהי דאיהי כיהא שבת היובל לאיהי לאתר לאתיל חושבן מ"ט ויתכוין חתון
בהון מאמין לבתיק . **פקודא** לחזיק שבת היובל וכיה פקודא לחזור לחוזי חתון בכל השבת היובל
פזורת תשובו וגו' כל חד וחד כיה לדרגא דילה דשמתין לחיות מתקן כמה דלוקמוה וכתוב תשוב
ג' פעמים וגו' . שמיטה שכינתיה תתאה לאיהי משבת שכין . יובל לעילא עלאה כיהא לאיהי לשמשין
שכין וכה לתייסרין ישראל בשקוציהון מן גלותא הכא ואיהי הכל ומשפחתו תשובו . כגוונא
דאתקרי משבר לסוף מלי תיובתא הא לאתגר בהון ושמיטים עלו כמי ישראל ולוקמוה לחד מתתאים
דאתקרי תתאה לאיהי גלותא בתי ערי חומה לאתגר בשתקרי דשכיר ושתים לכם חומה מושיבה
ושמחלם .

תשמשלם למחיה · דלמה ליתן מעדי תורה לתקדישו בתי מקדש · אמר רבי שמעון וסף
מסכתא קטנה לתקתר · ותעמד בתוכך בית המלך שכשתבא בית המלך ובכל יתר המלך
מתם דל קכ״ה · ותעמוד לין עמידה אלא נלוחה · ככה בית המלך כל ישראל
בריכין נלוחה לשרת ליה לתתן למשוי ככה המקדש · ככה מלן מקר שכשתבא זולתי תרין
מיכון מקרות בית יי · אמר ליה בוניה קדישא תרין מקרוש מיכון מקוש לבא ומיכון תרין
מוכים ותלין בתים שכשתים תרין בתי לבא ותרין מיכון בתי נוזלי ובתי נרלי ובומכא דיסא
פירקא נמילה תהא לבלהו דמיכון קרינין לבא דמיסו שכיבתא ולמלין דקיקין דמתקריבו סלל
מלוס שלים לרחוק ולקרוב ומוקמוס רחוק מעבירה קרוב מעבוה בסמוך ועבד ·

פקודא לתקוע שופר תרועה ביובל הכ״ל כבשוע שם סרוס תרלו ובתקוע שופר תשמעי·
כגוונא דבתקיעת שופר דיובלא כלהו עבדין בשקי לחירות הכי בשופרקא בתרויהו
בתקיעת שופר מתכבשין כל ישראל מלרבא מטרי עלמא דמיכון דיובלא דמלריס עולם לוחם
בהון עבדין על מכת לקבל פרס ומתקדישו עבדי מלכא ומטרוניתא שבל בני דמלכא קדישא ושפא
מתכם על כתפי כסדרים ומכוין מתכם מלי ומיכון נדפי חיון דמלכתא · **פקודא** נתר
דל לתת לנויס ערים לשבת ובגין דמיכון לא מסתתפו בשבלא קכ״ה מלך לון לנביס למסוי מכנסין
ליה בכתפ מיכי כגון דכתיב בשבודתן ולויים לשיר ולומרם וישראל לבויסם כתיב בשבודתם
דמיית תמן כתם פקודין · פקודא תל לשבות תמן מתם · ב׳ לנויס שומרין במקדש · ג׳
ישראל לירש מן המקדש · ד׳ לשבודת הלויס בבית המקדש · ה׳ לשבות קטרת פשמים · ו׳
תוקעים בחצוצרות במקדש · ז׳ לקדש וזע מהרן במקדש · ח׳ לשכום כנגד כתוב במקדש ·
ט׳ רחיצת ידיס ורגלים לשבוד במקדש · י׳ להיות הכסנים עושים קרבנות במקדש · יא
לפדות פטולי סמוקדשין · יב קרבן יולדת ניוס פטהרה · יג לשלוח קרבנות במקדש · יד
לשבות שבולם כמשפטה · טו לשבות שהטלת כמשפטו · יו לשבות מכילת קדשים כמשפט
לכהנים · יז לשבות מכילת שירי מנחות · יח לשבות מנחות כמנותן · יט להביא
קרבנות לכ״ם · כ להביא כל מי כדבם לבית המקדש · כא להביא קרבן קדשים תמורת
יולדת · כב להקריב שני תמידין כשלהן · כג לסדליק לם תמיד על המוכח · כד
לשבות תרומת הלשן · כה לסדליק כלות שמורה · כו להקריב מנחם בכל יום · כז
להקריב מוסף בשבת · כח להסדיר לחם ולבונה · כט להקריב קרבן מוסף · ל להקריב
בשבע ימי פסח · לא להקריב ניתי שעיר בשם לשולה · לב להקריב קרבן שעיר היובו
בפרת שעיר · לג להקריב קרבן מוסף בשבועות · לד להקריב שתי הלחם בשבועות
לה להקריב מוסף בל״ה · לו להקריב מוסף ניום שבפורים · לז להקריב מוסף בו׳ ושי
בתג · לח להקריב מוסף בתג שבתת · לט לשרוף את הפותר בלחם · מ לשרוף קדשים
שבטמאו · מא לשבוד בהן ניום הבפורים · מב שיובל בהקדם קרן ומוסף · מג קרבן
חטאת · מד לחם תלוי על פסקי · מה קרבן חטם ודלי על הידוע · מו קרבן שלם
ניורד · מז קרבן שבללי נדולם שבשלו · מח להקריב כור אחר שיטהר · מט קרבן
וכח אחר שחטהר · נ קרבן יולדת · נא מתנן ומילך קרבן מנורעים · **מאורי** שביבתא
בשומשא שלוכו לא תעדו שמי עד דלתקין בכו קרבנין לבל״ה דשכיבתא לוכי קרבן לי׳ בכל שבב
ומבר דאלבא בשבוד שלים בדבל ומוקבא בכל שברים דלוכון שבשן בריש שיכון בשיכון מולבן

לגני מודכין מיטעת נאטפין נאכפין פוטע כפיטע כנון ויסף ח ועל פיו ועיניו על עיניו ונלף
סוס מחיה הילך . נסכי יהין לחלכה עם יהין למטרופיטע ניפף כנופף נכל אנריס הילים קרנב סליס
דכר כם נלף לתתע פלגי נופף מיהו ל ומכיכתע לף סריס עליס . אכי כל קדש לאו נקוכנב עם
מכיכתע נכל ישראל לחיכון לכני מדות לחיכון מנריס הילים עלת כעלית לף סריס תמן וכלו לף
סוס קדש חד נתר לנף סוס עם מכיכתים ונחוכם לאחן למכיכתע מרחקת מן נעלם לתעבר כל סלר
נחוכם לאחן דומה כמי סמין לי מלוך . נגין לנית קרנבין נחוכם לאחן ולומכת דקדש מתקרב עם
מכיכתים לתקייס נים סלי קרש כיום סהוך ימים יי לחד ומתו לחד . ושלת סעלות מעב לתקיית
מנחן נלוחין נאתר דקרנבין סלי חיכון לקרב כפנים ורוחים ונסמתי לחיכון מנלייס לקדש ומכיכתים
כאנרין לנני נופף לכל מסטרף לכרמיון ומלאכין ליחיכון ניפין ואנרין לנבר ממלכת ומטרופיטע
לית תמן קרנבף ונגין לף לתתע נכרמיון כי יל על כם יה כם מסר מכם ס כפף כנוך מרום מלסטון
מקים מקדשי ואנרין נפרוף מן נופף ליהוליני וחיכון לנר סדש מן מלאכי נעקו מנגף . מוכף
ולאי . יסף רעוע לילך למחוף לן לני קדשף לקיים נלוחף לחוקיים יסי רנין מלסניך יי מלכיכו ומלאי
מנוחיכו מתעלכו נמחכה למרכנו ומטעכו כנכוליכו ומס כמשף לפניך מת קרנבות חוכותיכו תמידין
כמדרן נסדורף לילים ומוספין כמלכתן לנבן נר מאחר לית קרנבין כנופין דנריאה
דקדש ומכיכתים מסטרף לפנילו לילים לית תמן מפרשיתע דמכיכתע סי יחודיה ונרכתים וקדושתים
ולף לתקריפת נופף לנני חלף כל מתנשמן נכרמיון ומלאכין דנריאה נמשתע לנני נופף לחתלכם
נופף סמלם ונגין לף כל מכיכתע ליהי לנר מיכלף כי מקדשף ולנר מכרמיון לילה כיכוכל כחלי
לף סוס חד עמיס מסטרף לכמם עלין לחיכון נופף לקדש ומלאכין לתלין מניס כאנרין לתלין
מן נופף לחיכון לכורין נכמתין לחתנורו מן לכורין . כמף תכיכת נופף דמכיכתע וכל נמתין
לתלין מניס כוקנין לתלין מהניף כרמיוף כיקנין וקריבו לנסן דקדש ומכיכתים הכי
יחוד קדש ומכיכתים מעב לחיכון נמתין לנני כרמיוף ומלאכין מכי לחיכון לנבך עלת סעלות נופף
לנבך ונכת סוף למיסך לין ומקדש לון ונגין לף מחוכה לילך נהון נפכת ליה עלך נמתע לתתני
מכת נופף לנניף לפכת סוף נמתם עלך למתם עלך ולף נלף עלך לפת לנר מכלף
ולף מכלף ולף מכל מטרף . ולשילף מכלף ולתתע מכלף ולית לילף לחרף שלף ותתע ומכל מטרף

ולף

ומלנו לעשר ספירן למהוון כלף ונסון כלף תלין לפכת כלל מפיהם מסמיהם וכעני כל מפיהם ומניהם
וכלל עבמין לכסורין למלין מכהון כנרמין ונילין למלין מן נופף ונכת ליה לך נופף ולף מכרי ולית
לך נוקנף לילף לחך ולף מכי יסף רעוע לילך למקרב לת מכיכתע לנני קדש נכל לנגן לחיכון
מנוליות לילה לחיכון נמתין לנעלי מדות . נמיני ישראל חכמים נכוכים מסיהם נעוריס מנני
לחת נכיהים נליקים מלכים כלהו למנולות לחית לחכיון לנריאה למיכ לחיכון מכפין לחיכון
לחתר וקדש לת מלויים סמן נתית לוס מסטרף לנליך לחיכו נתים מכפין מלכין לחיכון
לחתר מוסנף סמן למלוך כנון לת סמלוך נגדול סמן נמתת קדש לוסי מסטרף לנמלף
נמתע ופקודא לירש לת סמקדש ולוסי מנות עבודת סלויים נמקדש נכל מסלות
נמתין

מיכון

לישן כפרס למגרעין לנופף לילים ונפגיש לכל יתיקרין בניהם ולכ יתמהרין גידל דמלאך
שמות ובנין דבר כם לקב כיגר שרע ולישו נפשי מכי שחיטתו בנפשין לשוכע ליש משקוע נפוכי
ונקלבכין טול בהו קל ומוסר מכבילים לשף על נב דתורה מישי שם וכנוסף לשתמר ביש רוש יי
תיכמו. עם כל דש לשו כל מלכי תירה שקילין ולשו כל כבגדים לשות כבגדים לכנוסף לשהן
בלטוסן למלכא וסכי הוש מירתא דבעש. כמש מלכי פסקות ופסוקין לבנוסן למלכא ושית לחברכין
למלקין יהיר כמברים לגיפא למלכא לשתמר כסין ומרשם ורשיתי כמרשם כשיכין. יי שמעתי
שמעך ירשתי כשמיעש. ליסוק ל שתכליתיה וכשילותיה מעייכין. מבקוק משמיעש בלודכין.
ובנין דש יסוקש חוש כל שלין מרשות למרכבש בשלוים בעין שסכל. מבקוק בשמיעש. ושית כמלש
לכבוסתיה בסוטש שלה ויבש על פין שמרש מרוטש לסוטש. שלה ושבש כי הרוש. ושית לכבוסתיה
ניל שלה ויבל שכוסיל ס לשמש. ושחברכין לפנים שהיי שמלך ושחברכין לפני ולפנים. וסכי כשוריתש
פשטוים לשות לרשות מוזות לשתרי תורש ולבולש שתרי שתרים. הכי בקרבכין חבש לקרבכין
כלהו לידול מיסו כשיל כלש ושבין לון לקרבכין למשרין לילים מכסון פבין לכלנים ליסון קרבכין
משלין דיסיב לשון למשל כלב ושמרייתיה. ובנין דש הוש כשית דיוקש לכלבש ומכהן לשדים
דמי בהון כבשירן ומכהין כמלאכי שלי ומכהן כבכי כשש. לשיכון דשובד יסון כשדי שבין קרבכסין
לשדים. שלין דשובדיהון כמלאכין פבין קרבכין לשהן למלאכי שלי שת קרבכי לשמי לשמי לשיכון
קרבכין לשהן לשו תליין בבשירן לקרבכין דבשירן דשיכון דמי שרץ מיכין קרבכין כמלאכין בלותין כבוד שיש
ושבדין טבין קרבכין לשש שלרי שלת שין שלרי לשוריתש ושתרין נסיון לבסון קש כשית הוש בנרמי
לקבלש קרבכין לשהן לשיסי תירת יי שכוכתש קרישש מי שלות ושלמידי לרבבן מיכון שלין לשהן
שכילת מכהו שבשן בלש שירי מכחות נשת לשלכין לשוריתש לשהין שכילת קדשים שמכלים שבש מיכין
למלב וכל מכהו שמכלין לקרבכין מכי קש לקרבש כלהו בנית לילים לשיסי שכיכתש וכשי מיכו.

פקודא לקרבש קרבכות בבית כשבוש לקיים כי שם בזשת יתשלל שתשלל ונו. למלבש דהוו
עבדוו ושלרבסוי ושלטני מלכות שלטי ליש כשם דורוסי שם שלין דבשי למשלש לי דורוס
לש יזבח שלש בולש לשטרו לקיים ומלכותי בכל משלה. ובנש קרבן לי שבילה ליי. שתקריבת שכיבי
וכן חטש לי קרבן משה ושפי קרבן כדו ויילדו ושבירשי ובים וזבוח כלש נריך לקרבש ל כשכיבתים
שלשר ליהי שלנת לכלש שלה ושתן טרף לביתה ושק לשברותיה ושפי שוכש לחיון כנון קרבין שבירים
משכל בשירן ומלכל שבדי נשפחת דבי מלכש ו כי לחשרי ונשלי לקיים שם ומלכותו בכל משלה.
ומכלן דשלישש פלוש כלש דכתיב ושתן טרף לביתה ושק לכשברותיה בנין דקבש נן יש ו כן יש
כליל יהו ושליהו לילים ס שיסי שלש לידול קרבן לידול שלוחו לילים דבוש משתלים יהו לשסוי
ידול וכלש שתהדר ניש ובנין דש ווכח לשלבים יחרש בלשי לידול לבדו לכלש יסיב שלטוחש
לשטרש לשרש בקרבכש דכל שלבים שחרים שלשש דשרולש שיכון ולית לון קרבכש ויסידל וקבש
שחרים לון משמיש כגון דשחרים כשך שלור הבל ויכל שלבים בין הלי וכן השכך. ושלן דקריב
דקודשש נריך הוש לשחרים כשלן דקריב משלכו דכדש לשעלה ושלי שיהו רוש ושל ושש בכלש
טשלחש לש תקרב לנלית ערוחש ושלי לש תגלה ערוחן קריב דכל שנריין שקילין לקרבן שו דכל
שטרין שקרבין עלייהו שתשר שלה כשרדו לוי שנוים בשלכותש לשמיתש נגוייסש לשזוחתש
כי שם בגל יי שסת כל שלרן ושסש שסנים ידול. וכל שלן דקריב סוש קרבכש לשטרין לשרבין
קבש לשרים ליש משמיש ולית ליה חולקש בשמיש דקבש בשל לון ליסרכל מכל שלרוחין הבל כי

מלך ה׳ עמו. ובגין דלא יהיב לון תורייתא עמהון וזה שמו לעולם וזה זכרי לדר דר ועל תוקמוה יום
עם שמו סלה׳. וה׳ עם זכרי דעם׳ בכל מכוש ומכוש קדיש לון ליסהדל בסמיס למהוי כל אחר ואחר
דלהון קולף ערביס ומסבכיס. ובגין דל וזכה לבלריס יקרס ונו׳. נדיכין ישראל לסתפל ביי
בהליכה דלהון בהקין דלעון. סהל כסתפלכך עבמה תוקך בסכבך תעמוד עליך והקיוות סיס
ישיוך. קס סיסוס תלמיד ושמתמה קדיס ואמר. וכלס אינו מולקיס דא׳ן דוכי לעמת מלן מלין

כלהו עם ה׳ ככל סטרא ולא כפיק מכיס לגר ככל סטרוי.

ובי תלמרו מס כלכל ונו׳. ר׳ יסודס פתח כטח כיי ועשס טוב מכון לרן
ורעה לסוכס. לעולס כר כס יסל זהיר כמלריס וילכך לכיס כמסיסנות
עלאס בגין דיסוי סלים כמלריס. לכך ויסו סלים כיס לא יכלין לאכלסת לים כל כבי
עלמא. תא כטח כיי ועשס טוב: שלא הבי תניכן כעובדא דלתתא יתער עובד לעלא
והא לוקמוס. ועשית לוסת בכיכול לתתן תעבדון לסון בגין דהוא לתתרות לכון לתתן
עבדין לתתא ולתתר לעלא ועד ועשס טוב כתיב. ולין טוב אלא נהיק לכתיב לסרו
נהיק כי טוב. כיון דלתתן עבדין סהי ולהי סהי טוב לתתר כדין מכן לרן ורעה לסוכס
וכלא חד. מכון לרן. לרן עלאס. דהא לית לך דיכול למסרי כהדס עד דיתער סהי
טוב לנבס. כיון דיתער לים כביכול הוא עביד לים וכדין מכן לרן מרי כנוס לוכול
לוכס לסתעטע כהדס. ורעה לסוכס. דא לרן וכלא חד כלל ולסוכתך כלילות.
ורשס לסוכס הוי דכר לים לכל רשותך. ולי לא תתער לקבלא סהי טוב לתרחק מכס
ולא תקרב כהדס לא תקרב לגו לתתן כורא יקידתא ולי תקרב כהדס כדסילו כמלן
דלסילא מן מותא. דהא כדין כורא לליך ולוקיד עלמא כמלהוכוי. וכיון דלתתר לקבלא
סהי טוב כדין ותגזר לסר ויקס לך ועל דרכיך נגה לור. תא כבי מסיסנותא מדברי
להלי לרשותהון בכל ימא. מלן לוסון בבי מסיסנות לוכון דמתערי סהי טוב לקבליס
ולא תס על דולים וידעו דהא קב׳ס יהיב לים יתיר. כלא ים מפזר ונוסף עוד. תא כגין
דהלי לתתר ברכאן לקבליס. ולא יימא לי לתתן סהי הסתא תלי לעביד למחר. אלא
קב׳ס יהיב לים ברכאן עד כלי לי כמה דלוקמוס. וכ׳ב וכי תלמרו מס נלכל כמנס
הסכיעית ונו׳ס כתיב ובוותי לת ברכתי לכס כמנס הסמיס ועשית לת סתבוה למלס
הסבי׳ ועשית ועשתס מכעי לים. מלי ועשית. אלא לתקף ה׳ דלית לס סמטס וכייתא
ולא עביד עבידתא כתיב רלו כי ה׳ נותן לכס היום סמסי לחס יתיס ונו׳. כגוונא דא
וכוותי לת ברכתי לכס כמנס הסמיס ונו׳. **רבי** חייא ור׳ יוסי סוו חולי כלדמת
בגוא כסיסוא טורא. הסכסו תרי נבדי דסוו חולי. לדסכי חמו חד כר כס דסוס לתני
לתר לון כמטו מכוכבי סכו לי מוזכא פתא דכסמא דסכי תרין ויתין דתשכח כמדברא
ולא מכלכא מדי. הסתמיס חד מלכין תרי נבדי ואסיק מוזכיס לליסו חייתי לאורחא
ויהיב לים ואכיל ואסקי לים. לתר לים תבדים מס תעבוד מן מוזכא דהא אסיק לים
לכלכא. אלא ומס עלי לידך לכא חולי ויתיב נסיס הסוא מסכב׳ עד דאכל כל מס דסוס
בגוא כסיסוא כהמלכא דלים׳ לים לאורחא וחזל לים. תתר ר׳ חייא לא כעא קב׳ס לומכא
יתעביד על ידן. תתר ר׳ יוסי דלמא דיכא לתגור על הסוא בר כס וכעא קב׳ס לומכא
קמיס סהי כגין לסוכא לים. עד דסוו חולי לאא הסוא גברא כאורחא. אלא מבריס ולא

לומכא

מיכא לך דלא תתן כסתך לאחרת . אמר ר' חייא לר' יוסי הא מוכח בהן כיצד לית למיכל . ר' יוסי תבעי למיפק מכיס זכותא כיוון ובחמי דהא ודאי בקפטורי דלא טפסא דמותא לתלחיד ובעא בקלא למיכא וכותים בגין לזכותים . אלמלי יתיב הכוח כר בם וכחים תהות תד לילכא והכרים לתרחיק מכיס ויתיב בדרך לחרא . ר' יוסי לר' חייא הסתא כיתיב ובחמי דולחי בקלא בעי למרחם ליה בסא . קמו ואוריכו אלמלי חמו חד טיפסא בפלהוכי קלים נכיה . ר' חייא ווי על הכוח כר בם דהסתא יימות . ר' יוסי זכלה הכוח כר בם דקלא ורחים ליה בסא . אלמלי כתך מחילכא תד חוזא ובעא למקטלים . קם הכוח טפסא עליה וקטליה קסטר כריסיה טפסא ואזל ליה . ר' יוסי ולא למיכא לך דקלא בעא למרחם ליה בסא ולא תפוק זכותים מכיס . אלמלי לתעבר הכוח כר בם וקם ואזיל ליה . לחידו כיה ר' חייא ור' יוסי ויסבו ליה למיכל . כתר דלכל לחוזלו ליה ניסא דרחים ליה קלא . פתח ר' יוסי ואמר כטח כיי ויצמח טוב מבן ארץ ורעב חמונה . זכלה חולקים דבר בם דעביד מדוליה דהא לתעבר טוב בכי וכמה כנדקה . לכל לתעבר נדקה . הא טוב כדין לתעבר לגבי כי ועבד כתיב ונדקה תציל ממות . מבן בגין דנדקה לילכא דכוי הוא . ולתעבר על הכוח לילכא דחוי ובטיל לון לאחידן כיה זמזיב לון מן מותא . מלן גריס להכוח לילכא דחוי דלתעבר להאי דחוי הכוח כדקה דלחיכו עביד כביכול הוא עביד ליה לעילא כלא שעשה נדקה בכל עת . והא לתמר .

רעיא מהימנא

והתנחלתם אותם לבניכם וגו' לעולם בהם תעבודו וגו' פקודא דא לעבוד בעבד כעבמי . לכתיב לעולם בהם תעבודו ולהיכן מסטרא דהם לגלי עריין דלעתיד עליהם אלוה כנען עבד עבדים יהיה לאחיו . אמאי עבד עבדים אלא עבד עולם דלהכוא עבד עולם דלהיכו עילאן על יוכל . ואי תיבעי דהא אוקמה דהם ועבד הם . אמאי לא הוא סכי כוותייהו וסכי מוריעא דהם הוא עבד לחברהם אמאי לא הוא כיתיב לנפק נדיק וקלא מודי בגלגתיה כד כריך ליה מברהם . אלא ודאי הכא כוזא דגלגלא גולל אור מפני חשך עבדא לחברהם לנפק מחשך ודא ורעא דהם דיו לעבד לחיות בלבו דלהיכו מברהם לנפק מתיא עובד עו . ומשך מפני אור לא ישמעאל לנפק מחברהם ועזו מיבחק ורוא בתעדונת טפין בחתר לבאו דיליה גריס לא . אלין דעביד אפיה דיליה בשפחה . אחלת בת ישמעאל . הו בכתי אל בכר לחיכון רע חשך . ובטיה דיליה טוב אור ורוא אלדיה תת סאור כי טוב . מעבד טוב עם רע עבר על מיארע דאמרים דאמר ומעון הדעת טוב ורע לא תיכל מעבו קלא בהם דעבד מרכיב ליה ואדכיב ליה בגלגלא לקבלא עובדיה אור בתיובתא מסתכל בהודיתא ואמרים טוב מרע לחיכון חסוך ומתר טומאה וטהרה בסר ופסול . בגלא מתפהם רע מטוב לאתמר ביה ויינר יבירם לטוב ויבירה לבים בחוריתא . לאמרים לון קודשך בריך סוף יהיה ליה בשאתא מביה לאחני מלטא על תרוייהו בתר לחיכו אור עלאה לאתי ובתר לחיכו חשך עלאה לון סדא סוף לכתיב ויפח בלאפיו נשמת חיים ובכיס וכוון ומוכין כאם לחוקאים שעשה מביה אחת אמיכין לן . ביכוכי וכוון ומוכוי סקילין בלגו וכוויי לתתא ובלגו מוכוי לתתא ורוא דא אם בלתך ויכתן לך ואם בקשתך עד אחי סמלכות ותצא . נדיק בשור כל וכוויי לבילא ומוכוי לתתא רשא בשור מוכוי לאילא מוכוי לתתא . ובר בם דקב בשתגליוף כתרין לרגין לילון קו קשר בתוכתא כו' בשתגליוף כין נדיקיוף

לא למיהוי עבד למפלח מולכניה דמלכיה מיהו סליק ולתעבד למהוי בדרגא דא ולקבל סוף סני
דלון כל הארץ לסא מיהו בריך בכל מיכון מולכנין לסאי עלמא ויתיב ליה ועל תקבי מלון כל המלכין
זכאם מולקים דסאי בן זוכי לי לסתלם למיכל נגהי דלבני ובכל רוין דכיתיב בבדא ומילמי
מלטים מבני בכל נהוי ודא ליהו יקבל דסליט על כלא ממן דיסתדל בחוריתא למכל ליה לקבם
נמרם כלל לית ליה למהוי עבד כל דסתדל למכל ליה נמרם פרט ברוא דסכמתא כדין מקבי בן
נעיל תכא דבר כם פלא ליה לקבם לית מולכנא דלעטריך בר כם למתכללא בתרוייהו למסוי עבד ובן
לסתעטרא ניה בקבם ומתן ליהו דא מולכנא דלעיתא דלעטריך למסוי בם עבד ובן למתכללא בדרגין
עלמין מלין למפלח ולסתקבל בדוא דעבד למפלח מולכנא דתקיכא דעלמין למתדבק דעותיה
ברוין דסכמתא למתדבקא בסאריה בנהירין עלמין כדקא חזי בן למתדבק בסאני בלא פרודא כלל
ל ות ממן דיסתי ניה עבד עביד מולכנא דסאי ומתקרי עלמא מלן דסוי תרוייהו בכללא
חד בסכירא חדא דא ליהו בר כם דתקרין דוא דכל מסיכוכא בכללא חדא בלא פרודא כלל ומחבר
בלא כחדא דא ליהו בר כם דקבם לכריו עלוי בכל מלין סיילין ומסריין דכל עלמין ובכל מיכון
דקיעין לודסרו בפלגיה מהימנא דכי מלכא דכל נבוי דסאריה ניה ובקם ליהו בסאי עלמא ובקם
ליהו בעלמא דאתי מהדוא יומא ולהלאה למסתודע בר כם ולסתדבק בעלמין כלהו בסתעטרא דלעטריך
כל מילין ומסריין כלהו לודסרן למהוי נגיה ובקם לא בעי ולא ליהו דלעודוי ובקם לסתעבדי יסות סוף
ליקיר למסוי נגיה דיקיר ולסתעבדא יחיר ניחודאי . ובוא דתרין דלון מסכתא בחד קרא
דכתיב ויאמר לי עבדי אתה ישראל אסר בך אתפאר . ויאמר לי עבדי אתה סא עבד . ישראל סא בן
דכר . מיכון כלהו חדא כדין כתיב אסר בך אתפאר . ברוך ה׳ לעולם אמן ואמן סלה :

פרשת אם בחקתי

אם בחקתי תלכו וגו׳ . ר׳ חייא פתח עמי זכור נא מה יעץ בלק מלך מואב
ומה ענה אותו בלעם בן בעור וגו׳ . עמי זכור נא זכאה חולקא דעמא
דא דאתריסון לוכא לון בכיעמי זכור נא חשב דאתון בסטין מאורחי
עמי אתון דלא בעיא למטעד לכו כעובדויכו . ר׳ יצחק אמר זכאה חולקא דעמא
דאתריהו אמר לון עמי מה עשיתי לך ומה הלאיתיך ענה בי . מה יעץ בלק מלך מואב
בכמה מלין ועובדי אמר לך למיכאם לכו מעלמא וכמה חרשין לתעור לקבליכו אר׳ יוסי
אמר לון קבם לישראל זכור נא . ווי דאתן נוחין בכל יומא ונעיבן ובכיבן וכור ו׳ מה
ניה לכו . זכור ה׳ לבני אדום ולא כאי לאסתכא עלוא הוא אמר לון בבעזכור נא לון
נא אלא בעותא ואתן לא אסתכא ניה בגונא דא אתן נוחין זכור ו׳ מה ניה לכו זכור
ו׳ לבני אדום זכור עלתך קנית קדם זכרני ו׳ ברבון עמך ולא כאי לאסתכא עלן . ר׳
יהודה אמר ולאי קבם אסתכא עלן תדיר וזכור לן ולאי לא ליהו דאסתכא בכו כיסרא אל
ודכיר לון לא יקומון חד יומא בגלותא אלא נס ואת בהיותם בארץ אויביהם לא
קבם

קדש לה עביד לון כעובדא. תא חזי כלהו יומין ורזא חדא אתמרו בעובדי ידוי ויתיר מן כלהו
ובכי תוליפנה כל מה דכתיב כרכם בהאי ע"ש כל כולהו דקדש בעי לאתערא בעובדא
דבעובדא לאתתא לאתערא ע"י בעלה ועובדא דיה בעי בקדושה ורזא לוקמוה ולאתר
דלית עובדא לית תלת ולית תלת לפומא תליין עובדא לאתערא לעילא. ובגין
לאתערא קדושה עלאה בעובדא וכולה. ובגין כמי לית תליין מסטרא דמסאבותא
בעיין לאתערא בסטרא דילהון בעובדא וכולה לפומא. ואע"ג דכלעס חרסא הוא רב
מכל חרסין דעלמא חרסא עלאה מניקא כלא ורזא לוקמוה. קסס ונקם תרין דרגין
לוכין. קסס תליין כשבלא. נחם לית תליין בעובדא לית כאסתכלותא וכולה לפומא
וכדין מתערין עלייהו רוח מסאבא לאתבסא בהו ועביד מה דעביד. ומסרהל קדושין
לעלא הכי לית כלהו קדישין וכל עובדיהו לאתערא עלייהו רוחא קדישא כלא עד יערה
עלינו רוח ממרום. ועל כתיב כי לא נחם ביעקב ולא קסם בישראל דהא לוכין בסטרא
דקדושה עלאה לחיזו ועובדייהו בקדושה לתתא וקדושה מתערי עלייהו ומתלבשן בה.
ולא בקסם הוא כלל רב מכל מכוין ובלעם בנחם ועל כתיב כלא לאתחברא
עמיה מה כתיב ויבא ויבך מוקב וקבי מדין וקסמיהם בידם ובלעם עובדוי בנחם.
כמלה לפומא רב מכל חרסין דעלמא ובהסתכלותא דהאוא נחם הוא ידע לכוונא
מעתא. ועל דא כתיב כלא לאתבסא מלה (פ"ת כלא) קסס ונחם. תרלויה קסס רמז
הוא קדמוך כמי. עובדא לית בגוייהו דכל סטרין בישין ווכין בהו ן והרסין דעלמא לא
וכלן לקרבא בהדייהו דכלהו ערקין מקמיה. מאי היינו דכתיב מוציא ומכי קודם ומחוץ
מקדשך וקטרת בוכמין דקא מכטל כל רתחא ורוגזא לעילא ותתא ועלון וקרבנין
כלהו יומא ותרי מוכחות למעבד שבדא ומלחם ספיסיו ותיכוו ואתכנו ואתכנו ואתכנו
מחוסין לעובדא למלה דפומא הארון ותרי לוחיין דתורייתא והארון לכפרא על עמא
וכלותא כלא יומא. כיון דאמנח הוסיו רמז בהאי תמר כי לא נחם ביעקב ולא קסס
בישראל. תא חזי ויקרא שמו ותרועת מלך בו. ועל שמי זכור כל בכש מנך הוא דכיר
הוסיו ומכח דאתחברו כלא וכלעס לסיכתהם לבו ולא וכילו דאחזי לאחזאה בכו כאחזא
דאחיד בכריס ולא סביק ליה כיולא דאחרא. מן הסטוס ועד הגלגל מאי דא לקבל דא.
אלא תמר קסס לישראל בכש מכייכו הוו דכירין כל ומכח דהויתון אחיזן כי ולא יכיל
הוסיו רמז בארמוי וקסמוי לסלטתם עלייכו. כיון דסבקתון ידויכו לאחזא כי והויתון
בסטים מה כתיב ויאכל העם וישתחוו לאלהיהם. הגלגל כלא הגלגל סורי וכהו וכלין
סלוטו ככו סכיכון וכל דא אחזי למען דעת צדקות יי. כל חיכון דקדוש דעבדוה לכו
כומכח דאתון אחיזן כי ולא סביקא מלה דעלמא לסלטתם ככו ורוגזא לעילא ותתא
וויכין ביסין לא יכלין לקרבא ככו. ויאמר אלהים ליסו פה הלילה וסאיכותי אתכם כבר
כאשר ידבר יי אלי. תא חזי כמה דאתא דעמלק אמנם ביומא ותרעין כלהו אסתיימו ועמלק לעילא
ואתחבר כמה חכילי (פ"ת כלהי) סרלן מסלם ליהון ואולן וסטלן כעלמ' וכמה רכרכי
מחכן עלויהו דמדברי לסו ואית מחכא דכרכא על כלא מסטרא דסמאלא וסטוס רמז
הוא סביק לנכי סטוס מחכא עלאה מכלא והוא סוס אחר כחרסוי כלילא כומ' דאיהו
סלטא ככל סיעתא דילויה והוא אתי לאסתכלא גכיה ואודעליה מה דאיהו כעי כגוונא

דת ויכת שלום בעולם כן סדרתי לכם ויכת שלום שלא תאכלו כלום כנוכח דת
ככל אתר דקרין ליה בחיכון חרטין ועד הום סכיך בלילוי יתיר מכומ"ס תוקמוס
וכל סכי חרטין וחכימין הוו ל' זכיתלך דכתי ויפק לכיתלך מלך פלשתים כעד סחלון.
כתי סכיך כעד סחלון וכתי סתם כעד סחלון כמקבץ תיכוכ לם סמרס. לכן הם לוקמוס
כלעם כדין ועל דת ככלא כתיב ויכת שלום ויכת שלום לל לכן ויכת שלום
לל לכיתלך סוא אתת לגכייסו ולמי חיכון לגכיס דסך לית לסו אתר זמין. ומי תימת
סך כתיב שלום. ללא סמת דת לסתתף ככלא ולפולו יש כמי שלום לקרי וככללא
דשלום לאחרים ללין ממכן וככללא דת הוו וכגון כך לקרי סכי וסמוך רמע הום לאמר
כמרמני וקרי ליה ואתי לגכיס וכגון כך כתיב ליכו פה כלילם ומשיכותי לתכם דכר
כלאם ודכר ו' אלי. סהום רמע קל מזכח גרמיס דסך לת כתיב ללא ויכת שלום
ומי תימת הת כימת לסתכח לגכיס. ללא ודאי ככאם לסתכלותא הום כיס וככהוא
זמכת הום מסתכל לכוכח שעתא סהיא ולא הלך כפעם כפעם לקרית נחמיס. וירא
כלעם כי טוב כעיכי ו' לכרך ת יסרחל. דסמוך יומת לסתכל לכוכח שעתא ולא
לסתכח כשאר יומיוכדין חמת דסך רוגזת רכת לא לסתכח כעלמא כדין ודע כי
טוב כעיכי ו' לכרך ת יסרחל. כסמוך זמכת סכיך נרמיס מכל כחמיס דעלמא ולא
לסתכל כסו. תת חזי כסמוך שעתא דרתחת לסתכח כדין סמלך לתער וסום
ידע סהום דשעתא לאחדא כסטרא סמלך למילט ולסתכל כסמוך זמכת ולא
סתכח כדין מס כתיב מס יקום לא קכס ש ומס לזעיס לא זכס ו' וכבב עמי זכור כת
מס יען כלק ונו'. ומס עכס לותו כלעם כן כשר כגון כך וכלין יסרחל וכת מולקיסון
דמלריסון לוכח לון סכי.

אם בחקתי תלכו. הם כחקתי דת לתר דגזירין דלוריתא תליין כסמוך
לתר כלל ואת חקותי תשמרו חוק הום לאקרי סכי וגזירין לוריתא
הם לתכלילן. ואת מצותי תשמרו. מצטוי דת הום לתר לאחרא עלאם דסמוך
חקם עלאם לאודת כיס ומתכרלן דת כלל דעילא ותתא וכל פקודי לוריתא וכל
גזרי לוריתא וכל קלומי לוריתא כסכי לאיכן דסאי תורם מכלתכ ומאי תורם
מכעל פה ועל דת הם כחקותי כל לילון גזירין ודילון ועוכדין ופקודין דלילון כסמוך
לתר דלקרי חקה ואת מצותי תשמרו כסמוך לתר דלקרי תור מכלתכ כלל מצטם
לאדי יעקב ודל לאוד כלל ודל כלל וכלל חד ודל הום כללא דשמ"ע קדיס ומלן דלעכר
פתגמי לוריתא כלהו פנים שמא קדישא כגון דחק ומצטם שמא דקב"ה הוי ועל דת
הם כחקותי תלכו דת תורם מכעלכם ואת מצטי תשמרו דת תורם מכלתכ ודל
סום כללא דשמא קדישא. ועשיתם אותם. מאי ועשיתם אותם. שת מלן דעביד פקודי
לוריתא ולויל כלוריתא ככילול כלילו עביד לים לעיל"ת קב"ה כאו מעשה ואוקמוס ע"ל
ועשיתם אותם. ועשיתם אותם ודאי סולל ואתערי עלייכו לאתכרלא דת כלל
לאתכלא שמא קדישא כדקא יאות ועשיתם אותם ודאי. כגוונא דת אמר ר"מ
ויעש דוד שם וכי דוד עכד לים שת כגון דאזיל כאדרכי דלורית' ועכיד פקודי לוריתא
ואכסיג מלכותא כדקא יאות ועוד שם לעילא ולא הום מלכא כעלמא דזכס

כגון דאזיל בדרכי ועשיתם אותם

להם כדוד וכהם קס בפלגות לילה וקל מצטיה ליה לקב"ה עד דסליק צפרא קדישא
בכורסייה דעתיק לסליק כהורמא דמיחא ככיכול הוא עבד שם ממש כלל ויקוב כן
ואי לית תסתדלון למעבד לון לית תקנתא צפרא קדישא כדקא יאות כל לילין כרכין
ואזהרנא לית תסב ויקב"ה ויעם דוד שם ועל לית ועזיתה לותם כתיב.
לעילא ומתכתן בגויהו כתקוניהון כדקא יאות:

ונתתי גשמיכם בעתם וגו'. כל חד וחד יתן חילא דיליה עלייהו מלן
לילין תקונא דעבדתון דהוו צפרא קדישא דכתיב ושמרו
דרך ה' לעשות צדקה ומשפט. וכי כתיב ושמרו דרך ה' אלא לעשות צדקה
ומשפט. אלא מלן דכתיב לתורתו דלעיתא הוא כביכול הוא עשה צדקה ומשפט ואי
צדקה ומשפט דא קב"ה. ככה לם ואמר וי לון לבני נשא דלא ידעין ולא מסגיחין
ביקרא דמלכהון מלן עביד צפרא קדישא סליק כדקא יאות ואזלין כל חילין
לסכנא דילהון ואתכנשו כלהו לחיזו כיה כדוכתא וכל מיכלייהו כדיבא הוא לתר
דלקרבי צדקה כלה תפלה לעבי כי ועמך תפלה דא תפלה של יד ואוקימנא ואתי דיוקא
ליה צדקה למסכנא הוא עביד לעילא צפרא קדישא סליק כדקא יאות כגון דצדקה דא
לילא דאתי וצדקה יהיב לצדקה וכד יהיב לצדקה כדין לתתבר דא בדא וצפרא קדישא
לסתכא סליק מלן דעביד דא לתערות דלתתא ואי כשלו עביד צפרא קדישא כגוונא
דאתי עביד לתתא הכי לתתא לעילא ועל דא כתיב לסרי אומרי משפט עושה
צדקה בכל עת. עושה צדקה דא קב"ה כביכול הוא עביד ליה. תא מסכנא הא
אתמר מלן הוא לתרים מ"ט כגון דמסכנא לא אית ליה מדילים כלום אלא מה דיהבין
ליה וסיעדא לא אית לה כסורא מדודה אלא מה דיהיב לה משפט. תא לאי עני
תשוב כתת מ"ט כגון דמסתא לתר נריס ליה דאי כתר דמותא הוא מסכנא וכגון כך
לקרי מת. מסתא דחיים עליה הוא יהיב ליה צדקה לילא דאי סריך עלוי כלל
ומצדקה תציל ממות. וכגוונא דעביד כך גם לתתא הכי נמי עביד לעילא ממש. זכאה
חולקיה דזכי למעבד צפרא קדישא לעילא כגון כך צדקה סליק על כלא והכי אלי צדקה
לממש דאי לית תתער צדקה לצדק ולסכרא לון כחדא ולמהוי כלא צפרא קדישא כדקא
יאות דאי צדק לא לתתקן ולא לסתלוק שלא כצדקה דכתיב בצדקה תפוכני ולכנסת
ישראל לתמר וכגון כך ועזיתה לותם וגו'.

ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד וגו'. רבי יוסי פתח רגזו ואל
תחטאו וגו'. רגזו ואל תחטאו אלו קרא לוקמוה דכתי כך גם
לילרגזה וכך טוב על לב הרע ושפיר אלא כשעת דרחם לילה וכך גם סכיב על ערסיה
כמה נרדפי כמוסין מתערין בשלמא ואזלין ומסטין וכי כשא בעלן לתרגזה קמי
קב"ה ולהלא בגין דלא ישתכח בפשיה בגוויה ויסתייב מכויסו. ובעי ליה לכבר גם דלא
יפיק מכויה מלה בכוויה בגין דלא יתער לחו לגביה ולא ישתכחון כסדיה סלה לחרו
בלבבכם על משכבכם ודמו סלה. דלא ישוק מלה מכוויה. תא כשעתא דלסתכח

לית חוס דזוכה ביומא לתתא ומתי לחיי לגרת כת מחלת היה וכל סיעתא דילה הלי
כלילה · ביומא כני נפיק דלתי מסטרא דא הלד וחרב לא תעבור בארצכם · דכי
לכת למר הם לוקמום דלפילו חרב על עלום כגון פרעה וכו · לכל וחרב לא תעבור
לא סיעתא דילה · ואסבתי חיים רעה לכל תעלום בארעא ולפילו עברה בעלמא לא
תעבור עלייכו ולפילו חרב דשאר עמין ולפילו כר כם מזייכא לא יעבור עלייכו ודא
דרים יתמיהו מלכא ולוקמוה דסוף לתתם בחוביהו דישראל כמה דכתיב רוח לפיכו
מעיף וי'כלכד בשחיתתם ונו' הכא לית לאסתכלא דהם תכוכן לי רישא דעד'ה הוא
טב כל עמא מסתזכן בניכוי · ולי רישא דעמא לא לתתכך כל עמא לתתם בחוביהו ·
והם ולפיהו רישא דכסרא הוא ושוכדוי מתכסרן · הלא לתתם בחוביהון דישראל
ולא הימין כוס כירמיהו ולא כפית לכו לישראל דחשיב דכלהו זכאי כותיה · והוא
לאר ליה ירמיה ולא הימין כוס ובגין כך לתתם בחוביהון · ושוד דסישראלהוא מלך
נהורא ובשיא לְאַסְתֵּר ·

ונתתי מסכני בתוככם ונו' · ונתתי מסכני דא סכינתא מסכני מסכוכא
דילי דהיא לתמסכוכא בחוביהו דישראל · ונתתי מסכני ·
מסכוכא ודלי לכר כם דהוא רחומא לאחרא הלא ודלי כרחיותא עלאה דאית לי גבך
בשיכא לדיירא עמך · לאר לית מכדע דתידור גבאי בכל כל כסופא דכיתיה ולוותי
לגביה · לאר הא מסכוכא לגבך דלא לתפרם מכך לעלמין · כך קב"ה בעא
לדיירא בהו בישראל מה עבד כתל כסופא דילה ובחית להו לישראל לאר לון ישראל
הא מסכוכא דילי גבייהו בגין דלא לתכרם מבייהו לעלמין ולא על גב דקב"ה לתרחיק
מן מסכוכא סביק כודן ולהן כטרין הסוף כסופא דילה מלן דיכבי מסכוכיה ויתי
לדיירא גבן · כך ונתתי מסכני בתוככם מסכוכא לתן כודייהו בגין דלדור שכינן
ולא על גב דישראל הסתא כגלותא מסכוכא דקב"ה גבייהו ולא סבקו ליה לעלמין · ולא
תגעל נפשי לתכם · לכר כם דרחים לתכריה וכבא לדיירא עמיה מה עבד כתל
ערבא דילה ואיתי לכיתיה לאר דא ערבא דילי בכיתא בגין דלא לתרחיק ערבא
ימינך · כך קב"ה לאר ונתתי מסכני בתוככם ולא תגעל נפשי לתכם דא ערבא
דילי בכיתייכו · כגין דערבא דילי עמכון תכדעון דלא לתפרם מכייכו ובגין כך
ולא תגעל נפשי לתכם :

והתהלכתי בתוככם והייתי לכם לאלהים כגין דמסכוכא דילי גביכו
בודאי תכדעון דלכא עמכון כלא כיי' הלכיך מתהלך
בקרב מחניך להצילך ולתת אויביך לפניך והיה מחניך קדוש · ר' יצחק ור' יהודה הוו
מכיתי לילה חד בכפר קריב ליתא דטבריא קמו בפלגות לילה לאר ר' יצחק לר' יהודה
כיתא כמלי דאורייתא דשעה דלמן כחתר דא לא כעיכא לאתברסא מאולפא דכוי ·
פתח ר' יהודה ואמר ומסך יקח את הלהל ונטה לו מחנה למחנה ונו' · ומסך יקח את
הלהל · למאי הלא לאר מסך סוחיל ויסרהל קל מסקרוכיה כיה בקב"ה ואחליפו יקרא
דילה הא מסכוכא דילה דהיא כילה דמהימנא על דכחמי כמלן ומתעד בכיך כמהימנותא ובהמי

כמלך ישתלר · מה כתיב ומכ אל המחנה ומערתו יהוסעכן נון נער לא ימיש מתוך
האהל · מט ליהושע בגין דליהו ככירה לנבי משה ולהיכו לתחזי לבטר משכוכה ועל
לא יזוע מתוך האהל · אלקים למשה משה לא לתחזו מכי דמה משכוכה דילי יהבית
בידיהו תעב דלחיכון תחכו לנבאי משכוכה יהה לנבייהו דלא יתברמן מניה תבעי
דלתברם מנייהו דישראל ולא ליתוב לנבייהו לעלמין אלא לתיב משכוכה דילי לנבייהו
ובגופיה לא למכוך להו · ובכל אתר תעב דישראל תכו לנבים דקב"ה הוי משכוכה
דילי לא מכוך וקב"ה לא נטיל מכייהו ועב בכל אתר דגלו ישראל מכיכה עמהון
ועב כתיב ונתתי משכני בתוככם ולא תוקמוה · פתח ר' יצחק ואמר דומה דודי לבבי
או לעופר האיליס הגה זה וגו' · זכאין אינון ישראל דזכו דמשכוכה דא למהוי בגייהו
מן מלכא עלאה דתעב דלחיכון בגלותא קב"ה אתי בכל ריש ירחי ושבתי ודמי לשבחא
עלייהו ולאסתבלא בהדוה משכוכה דלית ליה בגייהו דלחיכון כסופא דמלכא רחימא
דסרס מטרוניתי לבקר מהיכליה מה עבדת נטלת כרס דילים בכופא דמלכא רחימא
דילים ובגין דלעתא דמלכא עלה מכקיס בידיה · בעתא דסליק רעותא דמלכא
על מטרוניתא ועל כרס הוא סליק לדרין ובחית דרגין וסליק לאסתבלא ולאשנח
בין קוקבי כותלא עלייהו קוקבין דקמי לון מארי בכי מחלוי קוסטי כותלא לבתר לוזל ליה
כך ישראל תעב דלחיכון כבקי מהיכליה דמלכא הסוף משכוכה לא מכקי ובגין דרעות
דמלכא עלייהו מכקיס עמהון בעתא דסליק רעותא דמלכא קדישא על מטרוניתא
ועל ישראל כליק לדרי מקפן על הנבעות נחי דרגין וסליק כתלין לאסתבלא ולאשנח
בין קוקבי כותלא עלייהו קוקבין דקמי לון מארי ובכי הב"ה דומה דודי לבבי או לעופר
האיליס לבתר מכתלא לאינדח ולאשנח לבתלא הגה זה עומד אחר כתלינו מבבי
כנסיות ובבתי מדרשות · מסגיא מן הלכות דודאי כי כניסתה בעיא תלמות
מכין מן האחריס לאסתבלא ולאשנחא עלייהו דישראל ובגין כך בעו חדוה ולמחדי
בהדוה יומא דאתן ידעין דא וישראל לאחרי זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו ·

ואם בחקתי תמאסו · ר' יוסי פתח מוסר ה' בני אל תמאס ואל תקץ
בתוכחתו כמה דאת אמר כאשר יכרים ישראל קמי קב"ה · דקב"ה בעי לאוכחא להו ולאדכר
להו כאחרא מיסר כאשר יכרים איש את בנו הכי הוא לגבייהו בעא לאדכרא ליה באחרא
מיסר דלא יכטי ליה ולמשלח ליה לאחר אלא ה' יוכיח וכאב את בן ירצה · ומאן
דלא רחים ליה קב"ה ואתי ליה סליק מכיס תוכחא סליק מכי סרכיטא · כתי' ואהבתי אתכם
אמר ה' ואחרתם כמה דאהבתו וגו' מגו רחימותא דילים סרכיטו כוליס תדיר לאדכר ליה
ואת עמו שנאתי · בגין כך סליקית מכיס סרכיטא סליקית תוכחתא בגין דלא
יתן ליה כי חולקא רחיקא דנפשאי הוא לאבל לתתן לאהבתי לתכם ודאי ובגין כך
מוסר ה' בני אל תמאס ואל תקוץ בתוכחתו · מאי ואל תקוץ לא תקוטן ביה · כמאן דעבד
מגו נוכחן דלחיכון מלין כנוכן לנבים בגרמי · תא בעתא דלתתער ידך כדיכו כמה כסרו
סרכיטי מתערין מיתיה ומשמש כמה סרכיטין כפקין ומתערין כעלמ' ולקלן לבבי נפש תחותייהו ממכן לחרכין
סרכיטי סלהוכא כלהון כפקי ומתערין כעלמ' ולקלן לבבי נפש תחותייהו ממכן לחרכין
מארי טפסין ממכן לחרבעין חסר חד טפטין ונחתין לקלן ולקלן ונטלין רשות עילין

בנוקבא דתהומא רבא מנבעין טפסי ונוגח דלילך לתתבר כהו נפקי נזמרין ומלטין
ונחתין ומתתכאו לקבלהון דבני נשא והייבו דכתי ויכפתי ליסר לתכם לתן למהרישין
דדיבה תוכפת על תוכפת דילהון כלה לה תוסיף עוד לקלל את האדמה בעבור האדם
מהו לה תוסיף לה לתן תוספת למהרי דיבה לעתיד עלמא הלה תוספת בגוונה דיבול
עלמא למבבל. ועל דה ויכפתי לתן תוספת ודאי. תוספת למהי בנין ליסרה לתכם
שבע על הטהתיכם לי קכה גבי הסוה דילים לה יבול עלמא למסבל לפי רנע אדם
הה לפי עונות תמזור יה ״מי יעמוד ואת אמרת שבע על חטהתיכם. הלה מה תל
שבע הלה הה שבע לקבלייכו ומהי דיבי דה שמטה דאיבי שבע לאקרי שבע כלה
מקן שבע שבים העשה שמטה ועל דה שבע על חטהתיכם ואקרי שבע ואקרי בת
שבע. מה בין הלי להאי הלה שבע כלהודהה למעבד שמטה ולמעבד דיבין לאפקה
מירו יכלה כה. בת שבע לתתבר כחדא לתיברה למסלט למהרי לתודעה
מלכותה בארעא וכלה בת שבע אקרי. כתיב על כן שם העיר באר שבע עד היום
הזה. באר שבע בארא דיצחק הוא וכלה הד מלה: רבי אלעזר אמר

ויסרתי לתכם לף אני שבע על חטהתיכם. ויסרתי לתכם על ידה
דממכן אתרבין כמה דלוקמוה לף אני אהיה לתעד לקבלייכו
דה שבע לתתערה עלייכו. תה רקיימותה עלהה דקכה ביסראל. למלכה דהוה
ליה בר יהודאי והוה אחי קמי מלכה. יומא הד ערח קמי מלכה אמר מלכה כל הני
יומין אלקיכה לך ולה קבלת מכהן ואילך מהי לעביד לך אי לתדיך לך מן ארעה
ונפיק לך ממלכותה דלמה יקומון עלך דוכי אקלה לן ואבי אקלה לו לסטין יעברון
לך מעלמא מה לעביד הלה אכה ואחת כיפוק מעלמא. כך לף אני אכה ואחת כיפוק
מארעה לף אכה עמך אכה ואחת כהך כנלותה וניפוק כחדה. ישראל מה לעביד לכו
הה אלקיכה לכו ולה ארכיתי לדבייכו לף לתיבה עלייכו מהרי תריסין מהרי טבבין
לאלקאה לכון ולה שמעתון. אי אפיק לכו מארעה דאילה עלייכו מכמה דוכין מכמה
זאבין דיקומון עלייכו ויעברון לכו מעלמאכל מה לעביד לכון אלה אכה ואתון נפוק
מאו עה ונהך כנלותה הה ויסרתי לתכם למיהך כנלותה. ואי תימרון לאסבוק לכון
לף אני עמכון. שבע על חטהתיכם הה ובפשעיכם שלהה למכם למר קכ מביכ לי עמכון הה לתתרב
גרמתון דאכה ואתון לי כידור כעלמא הה מטרוניתה נפק מביכ לי עמכון הה לתתרב
כלה היכלה דילי לתתרב דהה למלכה לי לתתזי היכלה אלה כד תיהו שיל עם
מטרוניתה והדוה למלכה לי לאתבה אלה כאשתה דעאל כהיכלה למטרוניתה
ואתבה כרסה עמה כהיכלה אדאן כלהו כהדה אשתה דלה לאתבהו כרה ומטרוניתה
הה היכלה חרוכה מכלהאלה מה לעביד לף אכה עמכון והשתה אלה לעבד דישראל לי היכו
בנלותה קכה לאתבה עמהון ולה שביק לון והה לוקמוה דכתיב ושב יי אלדיך וכל יפקון
ישראל מן נלותה קכה ויתב עמהון והה לתתיר. רבי קיים ור׳ יוסי הוו מזלי בארחא
אתרעו כהדיה מערתה בהקלא אר׳ קיים לר׳ יוסי הלו דכתיב אלה דברי הברית ונו׳
מלבד הברית אחי דברי הברית דברי נבורה מבשליה למר ליה הה לוקמוה הללו
מבי סנבורה והללו מבי עמרו של משה והה לתתיר. תה אלין ואלין דברי הברית אא

לישב לפני מנכורם הוו מלין מלי כרית הוו דהיל טב וכיש כים תליון טב דאתי מצליון
כים דאתי מן לוכלך מאתר דזיכה והייטו נדק. ונדיק ונדק כרית לימון כרית לקרון
ועל דה מלין מלי כרית לימון וקסיר כרית כחדה וכניכו כך זכור ושמור קסיר
כחדה זכור כיום שמור כלולם. הה כרית כחדה וכגין כך כרית ודאי דכרי סכרית
כיכהו וככל לאתר כרית כאתר דה ליהו. אמר ר' חייא ודאי הכי הוא וכגין כך שבת
דיהוה זכור ושמור לקרי כרית דכתיב ושמרו כני ושרש לת השבת לעשות לת השבת
לדרתם כרית עולם וכלל מלם חד ואתר דה לקרי כרית ככל לאתר. הה כתי וכתתי
שלום כארץ הוא ישוד דיהוה שלם דלרע שלמא דכותא שלמא דעלמא. ויסרתי לתכם
חף לחי שבע. אחי שבע דה נדק הה ודאי כרית וכגי דכרי הכרית כיכהו הר יומי

ואף גם זאת כהיותם כארץ לוכיכם ונו. וחף גם זאת וחף כלל חף לחי.
גם. גם לרכות כי דלקרי זאת דלה שבקת לון לעלמין. כהיותם כארץ
לוכיכם. כהיותם כלה כחדה. לה תאמתים ולה נעלתים כנין דלה לתאכר כהו.
לספר כריתי לתם דאי לה לפרוק להו הה כריתי פלג. וכגין כך לספר כריתי לתם.
לאמר רבי חייא לכל שמעכא שלם אחדא דאמר רבי אלעזר לה תאמתים ולה נעלתים
לכלתם. לה הכרתים ולה קרנתים לכלותם שבעי ליה. אלא לה תאמתים ולה נעלתים
מלן דשלחי לאחרא מאים הוא לקכלים ונעלא הוא כניעולא קמיה. אבל הכא לה
תאמתים ולה נעלתים. מה. כגין דשכיבותא דכפשאי כיכוהי וכגופם כלהו שכיבין
כשלי הלך לכלותם לכלותם כתיב אשר ו"כגיכה לה תאמתים ולה נעלתים כגין דאיהי
רחימא דכפשאי רלימותא דולי גכפא. לכר כם דרחים אתא ואוות דיוקא כשוקא
דכורסקי אי לה הוות תמן לה עיול כם לעלמין. כיון דהוה תמן דמי כעיטו כשוקא
דרוכלי דכל ריחין דעלמא טכין לשתכחו תמן. אוף הכא ואף גם זאת כהיותם כארץ
לוכיכם דאיהו שוקא דכורסקי לה תאמתים ולה נעלתים. ואתאי לכלתם דאכל
רחימא לה דאיהו רחימא דכפשאי דשריוא תמן ודמי עלי ככל ריחין טכין דעלמא
כגין דהוא כלם דכגוויהו. אל' יומי שו לה לאתיכא הכא אלא למשמש מלם דא דיו. פתח
ואמ'כן וככד אב ועכד אדכון. כן יכבד אב כלם ככד את אלכך ואת אמך ואוקמוה
כמיכלה ומשתייא וככלא. אלי כחייוי דאתחייב כיה; כתר דמית לי תיתא לה תעשה כל פטור
מניה הוא לאו אכי. דאיצ דמות לאתחייב כיקרוס יתיר דכתיב ככד את אלכיך דאי
אסוף כרא לאזל כאורח תקלקל ודאי מכזם לאכוי הוא ודאי שביד ליה קלקל ואי אסוף
כרא לאזל כאורח מיסר ותקון שובדוי ודאי דא לוקיר לאכוי לוקיר ליה כהאי עלמא
וגבי כבי כפא לוקיר ליה כאסוף עלמא וגבי קכם וקכם חיים עליה ואוקיר
ליה ככורסויה דיוקרוה ודאי. כן יכבד אב כגון דכי אלעזר דאיהו
לוקיר ליה לאכוי כהאי עלמא ואסוף עלמא אסתא אסני
אבתא דלם כתרין עלמין כהאי עלמא ואסוף עלמא
יתיר מאיזי. וכאין לוכן נדיקוה דזכאן לכנין
קדישין לנזשין קדישין עלייהו אתקרי
כל רזאים וכיהוה כי אם זרעברך יי:

זה השער לי
ספר
במדבר סיני
מחזחר
פה מנטובה

וידבר

יי׳ש משה במדבר סיני בחדש מועד וגו׳. ר׳ לוי פתח ויכר׳ שדי׳ לית הדם בעלמו וגו׳
סלי קרי ליתמ׳. תמ בסופת דכרין קלס לאדם עבד ליה כדיוקנ׳ דעלאי ותתאי והוס
כלול מכלא והוס כסורים כהיר מסייפי עלמ׳ עד סייפי עלמ׳ וסוי דחלין מכיה כלא׳ וחעב
דסף לוקמוס לית לאסתכלא כיס כסלי קרי ויכר׳ שדי׳ לית הדם בעלמו כעלם שדי׳.
כיון דאמר בעלמו מאי כעלם שדיס. אלא ודאי תרין דרגין דכלילן דכר ונוקבא חד
לדכר וחד לנוקבא וכגין כך די פרנופין סוי ודאי, ומיפא דקרי לוכא דכתיב זכר
ונקבה כרא לוסס. וכלילן הוס מכל סטרוי וחעב דנוקבא לאחידת בסטרוי הס כמו כלילן
מתרין סטרין למהוי סלים בכלא והוס מכתכל בחכמתא לעילא ותתא. כיון דסרס
לאתעטו פרנופין וחכמתא לסתלקא מכיה ולא הוס מסתכל בחכמתא אלא כמלי דנופיה.
לכתר לוליד כיון מעלאי ותתאי ולא לאתיבכו דא ודא עד דלוליד כך ומכיה לסתלים
(סג לסתלים) עלמא דלקרי סת והא לוקמוס. ועכד עלמא תתאה לא לסתלים
הוס סלים ולא לסתכא בקיומיס עד דלאתא לכרסם ולאתקיים עלמא. אבל לא לסתלים
עד דלכרסם לסתכא כיס בעלמא ולאחיד כיס כימיכא כמלן דלאחיד כימיכיס למלן
דכפיל. לאתא יצחק ולאחיד כידים דעלמא כמשלש ולאתקיים יתיר. כיון דלאתא יעקב
לאתקיים עלמא ולא הוס מתמוטט, ועס כל דא לא לסתיל (סג לסתלים) כמרסוי עד
דלוליד תריסר סבטין ומכעין כפסלן ולסתיל (סג לסתלים) עלמא. ועכד לא
לסתלים עד דקבילו ישראל לוריותא כטורא דסיני ולאתקא מסכנא לדין לאתקיומו
עלמין ולאתבסמו עלמין ולאתלין בין לדוריותא ומסכנא לאתוקמו כעא קלס למפקל

תיקוני דתורייתא כמה תיקונין לתיקון דמסכתא וכמה תיקונין דמסכתא · ת"ח כל
מלה דכתי לתתיסכתא כדוכתיה לא מתיסכתא עד דתדכר כפומא ותתמכי עלה · לוק
הכא בעא קב"ה למפקד תיקונין דתורייתא ות' ילין דמסכת' וכלהו הוו כחד ולא מתפרשי
דת מן דת כלל כנוכא דלעילא דהא תורייתא ומסכת' לא מתפרשי דת מן דת ותולין
כחדא · וכגין כך תיליסון עלין כתוסכתא לתתמודעתא בגויהו כר לתיקון לתרכין
דלית לון תוסכתא וכגין כך כתיב וידבר י' אל משה במדבר סיני כהאל מועד · לי
כהאל מועד לחלי במדבר סיני · אלא תד לתורייתא ותד למסכתא כהאי וכהאי ·
בחד לחדם הסני כסכם הסמית כלל תד והאי לקרי תדם זיו רמז להזוה ירח ופתח
דהיה לסיהרא דהא כדין עלמין כלהו לתתכתו כגוותו · לתתם מארץ מצרים
לתתמודעתא דהא כד כפקו ישראל ממצרים כחדם הראשון הוה · רבי יצחק פתח
י' זכרנו יברך יברך את בית ישראל וגו' · י' זכרנו יברך תלין גוכרין דהוו עלין
כחוסכתא דמדברת וקב"ה מברך לון ותוסיף עלייהו ככל זמנא · ת"ח הלי מלן דאמר
מסתם לתכרים דכתוב לו דממוניה כעי לכרכת ליה ולתודאה על כרכתן מכלן ממסם
דכתיב והכהן היום ככבני הסמים לרוב · לכתר מה כתיב י' אלהי תבותיכם יוסף
עליכם ככה אלף פעמים וגו' · תרין כרכתן הוו חד י' אלהי תבותיכם וגו' הא חד ·
לכתר ויברך לתכם כאמר דבר לכם לתודאה עלייהו כרכתן על כרכתן · ותי תיהוי
מכי מסתם לתכרים ולא תודי עליה כרכתן · הוה כתיב בקדמיתא מלעילא · ותי
תיהוי מברך ליה הוה מתברך מלעילא וברכתא כעי לברכת ליה כעיבא טכא ולא
בעיבא כיסא · וכלא כעי קב"ה רחימותא דלבא · ומה מלן דמברך לתברים כעי
קב"ה די יברך ליה כעיבא טכא כלבא טכא · מלן דמברך לקב"ה על אחת כמה וכמה
דכעי עיבא טכא ולבא טכא ורחימותא דלבא · כגין ותהבת את י' אלהיך בכל לבבך
וגו' · ת"ח הא תוקמוה לית ברכתא דלעילא שריא על מלה דאתמכי · ותי תיהוי ושרא
לון תאמון · אלא כופרא כלי מנייהו והא תוקמוה ותוסכתא לא הוו עד דיתכטש
כל ההוא כופרא ופליק לתוסכתא וכקדמיתא מברכן להו ליסראל ולבתר מכלן ההוא
כופרא ולבתר מהדנין ומברכין לון ליסראל לתתכמו דיסראל מתברכין בקדמיתא
וכסופא ולא פליק כהו מותנא · מותנא תמאי פליק כמניכא · אלא כגין דברכתא
לא שריא כמניכא · כיון דאתפלק ברכתא מסטרא תחרא שרי עלוי ויכיל לאתזקקא
כגין דא כמניכא כתלין כופר ופדיונא לפלקא עליה מניכא (ס"א מעליה מותנא) · יברך
את בית ישראל תלין כפין דלא פלקין כמניכא · יברך את בית אהרן דתיכון מברכין
לעמא כיוכא טכא ולבא טכא ורחימותא דלבא · את בית להרן דכי כמי כפין
דאתברכן בבר כתא דיהון · יברך ירחו"י תלין תיכון ליוחי וכלהו מתברכן בגין
דדחלין ליה לקב"ה · הקטנים עם הגדולים תע"ב דלא עלין כמניכא · ת"ח לא תסתכא
מניכא כסו ביסראל דאתברכן ביה כהאי מניכא · דהאי מניכא לאתברכא הוה
ולאתלמא סלימותא דעלמין הוה וכאתר דברכתן נפקין לתתכון דכתיב כהא לתדם
דזיו דלבא נפיק מניה ועד כתיב ויברך י' מניון וכלא חד מלה וכתיב כי עם קדוש י'

את מברכם וגו׳ רבי יהודה הנשיא אומר מלמד שהיו ישראל מהן לתתן לברכן
אל ה׳ ה׳ הוא למעלה אלא מסתכלין בו כמו שהקיש הכתוב עליהם . תנא משמיה
בשעתה דמסתכלי ישראל למעלה (פ״ה עמיה) מסתכלין בהן אבותיהן שבשמים
לומר עליהם קדישין דמזוכין לכלה כיצד הוא מתברך מאתו דכל ברכתן שבישין הוא
מתבטלו ואתפלגו ברשו ויברכם לתתא הוא מתברכן ואתפלגו ברשו מאתו דכל חיונן
ברכתן כפקין מכוין ולא מתעכבי למיפק מפומיה דה׳ יברכך ה׳ מכוון . וכתיב בטל תרמין
סיורך על הררי נוין כי שם צוה ה׳ את הברכה חיים עד העולם . ולא היו כאורי
דעלמא דכתיב מכוון מבלי יהיו הלדים הופיע . הופיע כתיב הלא הופיע מהר פארן
ולא כאורו לכלהו עלמין . וכך שלו לתתער כלא הוא בחכיכותא כלא הוא ברחימותא
כלא הוא בשלימו כדין הוא שלמא דכלא שלמא דעילא ותתא הה״ד ויהי שלום בחילך
שלום בארמנותיך :

איש על דגלו באותות לבית אבותם יחנו בני ישראל וגו׳ ר׳ אלעזר פתח
שמחו את ירושלם וגילו בה כל האהביה וגו׳ כמה חביבה תורית קדמי
קב״ה דהא בכל אתר דשלו עלמא דעילא ותתא ה״ד ויהי שלום בחילך ויתין
למלכוא וקב״ה אתי לדיירא עמיה ה״ד בכל מקום אשר אזכיר את שמי וגו׳ ולא עוד
אלא דבחולו כפלין קדמי והא לוקמוה . תא פקודי תורית עלאין ליכון לעילא לתתי כד
כם ועביד פקודא חדא הוא דהוו פקודי קדמי קב״ה ומתעטר קדמי ואמר פלניא
עבד לי ומן פלניא לכא בגין דליהוי אתער ליה לעילא . כגוונא דלאינו אתער ליה לתתא
ה״ה אתער לעילא ועביד עלמא לעילא ותתא כמה דאת אמר לו יקוק כמעוזי יעשה
שלום לי שלום יעשה לי . ועשה שלום לי לעילא . שלום יעשה לי לתתא . זכאין
חולקיה דהוא כד כם דעביד פקודי תורית . שמחו את ירושלם בגין דחדוה לא
אשתכח אלא בזמנא דישראל קיימי בארעא קדישא דתמן אתחברת אתתא בבעלה
ובדין הוא חדוותא דכלא חדוותא דעילא ותתא . בזמנא דישראל לא אשתכחו
בארעא קדישא לאסיר ליה לכר כם למחדי ולאחזאה חידו דכתיב שמחו את ירושלם
וגילו כה וגו׳ וגילו כה דייקא . רבי לוי פתח אל תשמח ישראל כעם העמים כי זנית מעל
דכבל כעם כיום אמר שמחו את ירושלם כתיב . אמר ר׳ לוי כלא בזמנא דירושלם כחדוה
כעי כד כם למחדי ר׳ אלעזר לטעמיה דאמר שמחו את ירושלם סיומו דכתיב שבדי לה
ש״ב שמח״ כתוב אחד אומר עבדו את ה׳ בשמחה . וכתוב אחד אומר עבדו את ה׳
בירא וגילו ברעדה . מה בין הא לההיא . אלא כאן בזמנא דישראל שרין בארעא
קדישא כאן בזמנא דישראל שרין בארעא לאחרא . ל״ש עבדו את ה׳ בירא״ד כי בזמנא
דלאי בגלותא כיצי עמיה . ר׳ יהודה והא כתיב כי בשמחה תצאו ולא היה כי כיון
דאמר תצאו מן גלותא הוא ולקרי בשמחה . אלא כאן בזמנא דישראל בגלותא
ובכיא לעבר לא לקרי בשמחה עד דקב״ה ייתי לנחמו ויקרי לה משברא ויימא התנערי
מעפרו קומי לורי וגו׳ ויתחברון כחד ויקרי לה משברא . כדין חדוותא לקרי חדוותא
דכלא וכדין בשמחה תצאו ולהלו . כדין כתיב חיולין יפקון לקבלא דמשרויתא לחדוותא
דשלמא דמלכא כלא סריס וסגכאי יפצחו וגו׳ וכתיב כי הלך לפניכם ה׳ ומאספכם וגו׳ :

איש על דגלו באותות. תלין תרכא מטרין דכנסת ישראל דתיכון תריסר שבטין
תריסר תקומין סחור סחור לה כלה כנוהא דלעילא. כתיב שם שלו שבטים
שבטי יה וגו'. שם עלו שבטים תלין יה שבטין יה תקומין דלתתא. שבטי יה שם
לוקמוה כנין דיה עדות לישראל ודלעוכבין דת ה' דלוכבי שמיא יה ככל חד וחד
לבל ודאי סבי הוא דסח לילבא עלאה קדישא כמו לתתא תקומוי ולוקמוה דכתיב אחיל בתרגום
ודמות פניהם פני אדם ופני אריה אל הימין וגו'. דיוקנא דאדם לתבליל ככלהו ואשון
סוו לד' סטרין דעלמא ומתפרשן כדיוקניהון וכלהון כלילן כיה כחדא. מיכאל מימוכא
נגדיה אל מסחלא. לוריאל לקדמייתו. רפא לשחוריתו. שכינתא עלייהו. תרין מכלן
ותרין מכלן וחוט כחמשיתא. כנוהא דת כ' דעת דלתתא תרי מכלן ותרי מכלן וחוט
כוכייהו. כיון דכתלין תרין דנלי מם כתיב וכתם לחל מועד מחנה שלויים וגו'. ולכתר
לילון תרין לחרכין ד' מטרין לילון לד' סטרי עלמא ולמתכחו תריסר לוף הכי לתתא
כנוהא דלעילא. וכתם כרחמוהם דנל מחנה יהודה לקבול מטרייה דמיכאל. ומחנה
דרחובן לקבול מטרייה דלוריאל. דת לדרום. ודת למזרח. מזרח הוא דרומית מזרחית.
ומחנה דן לכפון. מחנה לפרים ימה. מחנה דן לקבול מטרייה דנבריאל. מחנה לפרי
למערב לקבול מטרייה דרפאל. מזרח הוא כפוכית מערבית. כלה לחיד דת כדת על
דסלקן כלה ולתתא כמחי קדישא דלילון סירוחא דכלה עלאה דכלה קדישא דכלה
כלה לתכליל כיה. ומזרח הוא סירוחא דכסוליא מזרח ומעט וכפוך לדרום ודרום כפוך
ותליוי כסירוחא דמזרח. ה' דרום מכיה כפוך דרום ועוילו ו' כסירוחא דמזרח ולפוך
ליה. ומן ה' תליוי דרום וכפון וסטוא דכוכייהו מזרח ו' דרום וכפון תליוי כיה. ו'
כלמעטיתא ודת הוא כן דכר כגב לילון כפון לדרום. ועד תכיכן מלן דיהיב מטתו
כין כפון לדרום סויין ליה כמוס וכריס דסח כן דכר לילון כין כפון לדרום ה' עלאה כה
תליוי כפון ודרום וכן דכר כילוילון כרוח ליו ה' כתרא' מערב ועד דרום לחיד כמזרח
דלילון סירוחא דמחמח ותליוי כיה. ועד תכיכן מסטרא דלכח לחיד ותליוי חסד
עלאה. מסטרא דלומא תליוי גבורה כנוהא דת לחיד כלה דת כדת. זיין דמדכחא
הם לסתחרן לקבל דרומית מזרחית דדרום תוקפיה כמזרח דלילון סירוחא דמחמח
ותוקפיה דמחמח לת סרייה לילה כסירוחא. מזרחית כפוכית כין דדרום כטויל תוקפיה
כמזרח הוא לחכיר לכפון וכפון לתכליל כדרום דסח מחלה לתכליל כיחיל. כפוכית
מערבית דסח מערב דלילון ה' כתרא' עלה מכפון. ועד כפון לזיל למערב. מערבית
דרומית היא לזלה לילה לתתא דדרום כחם דדרום תליוי כמזרח ותוקפיה לזיל
כסירוחא הם מערב לזלה לתתא כדרום דהה ויחיו תחכקני. ויחיו דת הוא
דרום כב' יקח מתרין סטרי מכפון ומדרום דהה מחלו תחת לרחמי ויחיו תחכקני
מחלו דת הוא כפון ויחיו דת הוא דרום. ורוח דת לוליפיה קלם יהיב מטתיה
כין כפון לדרום ולחיד לם לו כן ודאי. ועד לית לה לכני כפון למיהב מטתייהו
כין כפון לדרום ומכי חולוף לי לכת דיהכין לה כין דכרין דסח ליהו לתכון
כלפי מסיכוותא עלאה עלה כחלוקת דכלה לנבי קלם דלילון כין כפון לדרום
ולנבי כנסת ישראל דלכסירין כין כפון לדרום ודאי יהוין ליה כין דכרין וכלה

בעי למחזיה עובדא כגוונא דלעילא וכמה דחזי שבדא לתתא לא לתעבר לעילא
ולקמוס. ממא תמוי וכסקיס לר׳ אלעזר וכבה וקייך אמר זכאה חולקי כהאי עלמא
ובעלמא דאתי. פתח ואמר ה׳ לורי ושמעי ממי לורה וגו׳. ה׳ לורי
ושמעי כיון דכר כם לסתכל בכהורה דלעילא וקב״ה מכסיר עליס לה דקיל מעלאין
ותתאין. כלה ושלך יורה ה׳ וכבודו עלך ירלה. ה׳ תעוז חיי. כיון דקב״ה
לחיד כיה בבר כם לא מסתפי בהאוה עלמא מכל מריהון דדינין. תוב אכא
כהאי גוונא כיון דלתידכא כלכוך וכך. היך לסתפיכא כהאי עלמא ובעלמא לחרא
ועלך כתיב ישמח לכיך וגו׳. כיון דכתיב ושמח לכיך ואמך מאי ותגל
יולדתך דהא כתיב שגיח. אלא ישמח לכיך דא קב״ה. ואמך דא ככסת ישראל.
ותגל יולדתך. יולדתך לתתא. ר׳ שמעון לכוך לן חדוותא דיליס אלא קרא הוא
כלאודוי דכתיב גיל יגיל אכי נדיק דא לכוך לתתא. ויולד חכם ישמח בו דא לכיך לתתא.
דכר לחר גיל יגיל אכי נדיק דא לכוך לתתא. ויולד חכם ישמח בו כתיב כתוספת
ואו דא קב״ה לעילא. כתיב כיוך לפקיד רוחי פדית אותי ה׳ אל אמת. אמר
רבי אלעזר האי קרא אית לאסתכלא כיס חמיתון מאן דאפקיד כיוך דמלכא מדי
אלא ודאי זכאה הוא כר כם דאזיל בתורחוי דמלכא קדישא ולא מטי קמיס. תא
חזי כיון דעאל גוליא דילכא דמותא שליט בעלמא ואילכא דחיי אסתלק לעילא לעילא
וכיון דאילכא דמותא שליט בעלמא בלאודוי כל בני עלמא טעמין טעמא דמותא. מאי בגין
דאסור אילכא גרים וכר כם בני לאקדמא ולמפקד כיוהי דקדושא דכפסיס כפקודא
דכר כם דיסיב פקודא לאתרא דאיצ דאיסו אתחויב לגביה ויהי מסטר פקודא
לאו כדאי לאתאחד כיס סיהו ולאו מכני מהימנותא. כך סהוא אילכא בני
לבתריס דלאו מזרעא קדישא הוא ולאו מכני מהימנותא. כך סהוא אילכא בני
כפא לקדימו ויסכין ליס פקודא דכפסויהו וכל כפמיתין דבני עלמא כטיל וכלהו
טעמין טעמא דמותא בגין דסאי אילכא דמותא הוא ובגין דכל אילכא דיכון כפסתא
לאצ דכלהו אתחויבו לגביה כיון דכלהו אתמסרו ליס כפקודא אתיב כל פקודין
למאריהון. תא לאו כדאי הוא סאי אילכא דמותא לאתכא פקודא לגביה דכר כם שלא
כפעתא דאילכא דאיו אתער כעלמא ואיתתי אתער סהוא אילכא דאיו כפעתא
דכליך נפר׳ וכדין כיון דסאי אתער כעלמא כל בני עלמ׳ אין ומכיך ואילדר סאי אילכא
דמותא כל פקודין דאתפקדו לגביה ואזיל ליס מ״ט אין בגין דסהוא אילכא דאיו גרי׳
ואיתימא הא בני כפא סגיאין אילכא דמתערין כלילית כעוד דאילכ׳ דמותא שליט; שלא
ודאי סהוא אילכא דמות׳ קא עביד. מ״ט בגין דכתי׳ לנאות היס מסכיל דורס את שדיס
ולא יהא ליס פתיחון פס לבר כם דאיתי שלמא שליט כניפא כלילית לאסתלכ׳ כאורית׳
ר׳ יהודה האי כישראל ודאי והכי הוא. אבל כאי דאילכא כהאי גוונא מ״ט. אמר
ליס ודאי ספור הוא דקא אמרת. פתח ואמר מס אקוב לא קכס אל ומס אזעום
לא זעם ה׳. תא חזי כגוונא דאות לעילא אית לתתא אית ימיכא ואית שמאלא
ישראל ועמיו. ישראל לימיכא בקדושה דאילכא קדישא. עמיו ע״ג לשמאלא לסטרא
דרוח מסאובה וכלהו לתתא מכלהו דרגין לשמאלא וכלהו דרגין לאחזן לא כדא

עד דתלין מן ריפא וכנוכא דריפא נטיל כסנוא נוכא נטיל זנבא דחויסו תתחם מט
כנין דלמיל כיה וכנין כך עמין טעין כסנוא סטר מסחכא דילהון סכי לתדברו .
כלעם הוא לסתחם ככלסו כתרין תתחין והוא הוס חמי בהאי תתחא דחויסו זנבא
לה ויכיל להתדברא חלה בריפא . כנין כך אמר מה לקוב לה קכא לל דחויסו ריפא
כנין דסנוא ריפא עלאה לה לסתכא כדיכא כחיון יומין ואף עלנ"ב דסאי חל
לוקיומכא סאי מלכותא קדישא נטיל סמא כנוכא דכלא והאי טב ואסד דסאי עלמא .
וכנין כך מקרי ש"ש דחויסו זועם ככל יום דסתכא כיה דיכא . ותא חזי חל סדי
סא לוקיומכא דכיה ספוקא דעלמא ואיהו אמר לעולם דיקנא סאי חל הוא דאזדוב
כהדיה וכנין כך לקרי חל סדי ש"ד ועל דא מה לקוב לה קכא ש כנין כך כנוכא
דאתער ריפא כ"ב לתתא . ככה רבי אלעזר פתח ואמר קולה כמתח ילך וגו' .
סמתח כהאי נוכא דיפרש כגוונא דאיהו ואיהו לזנבא כמתח חויא כך חויסו כפוף ריפא
לעפרא וכליק וכבא כדין זכבא סליט ומתי לכל חיכון דסמתכאו קמיה . מאן עביד
לזכבא דסמתליק לעילא וסליט ומתגריפא דאתכפיא לתתא . ועם כל דא מאן מדבר
ליה לזכבא ומאן נטיל ליה למטלנוי סהאי ריפא לף על נב דחויסו כפוף לעפרא סוא מדבר
ליה למטלנוי . כנין דא סמתא אחר עמין דחיכון לחידין כזכבא סלקין לעילא וסלטין
ומתיין וריפא כפוף לעפרא כדא נפלה ולא תוסיף קום וגו' . ועם כל דא סאי ריפא
מדבר לזכבא וכטיר ליה כלא סמוכי כוטרא את סכרמים לא לין עמין אעג דחיכון זכב
לתתא רבי יהודא ובסיק ידוי אמר לעולא לא סלילא מלה בעלמא אלא דסלילא
דא ורוחכא ליה די לי דסתתא ידעא עמין אעג דגולטנותא דילהון קיך מתדבר .
זכאה חולקסון דיסראל דעלייהו כתיב כי יעקב כחר לו יה וגו' . אל רבי אלעזר מהו
לסגלתו . אל תיל תכהן אלין אקרון סגולה כין לעילא כין לתתא . בגוונא דא כהנים
לויים ויסראלים וכלא חד ואלין סגולתו אל קב"ס לעילא וסגולתו לתתא ודא הוא
דכתיב והייתם לי סגולה מכל העמים .

ונסע אהל מועד וגו' . מאכא אלוים . לכתר מה כתיב ונסע דגל מחנה
אפרים לכלהותם ומה היינו סכינים סרוים כמערב ואוקמוס . כתיב
ויברכם ביום סהוא לאמר כך יברך יסראל לאמר וגו' . ושם את אפרים וגו' . כך
יברך יסראל . יסראל סבא . מאי קמ"ל אלא כך יתברך יסראל לא כתיב אלא כך יברך
יסראל מהו יברך יסראל . שלא יסראל קדישא לא יברך לעלמא שלא כך דאינת כמערב
וכתיב אלי אל סדי פרה ורבה . חוליפנא דמחא עמיה סכינתא וכדין אמר כך יברך
יסראל לאמר כך יברך לעלמא . ויהיך מחא והכתיב ושיני יסראל ככדי מזקן וגו' .
שלא סכל את ידיו כתיב אלי סכל אלא יחוכא הוא זקיף וכטי ליה סכינתא כלפי אפרי
ואדא ריחא דסכינתא על ריפא כדין אמר כך יברך יסראל ואחא דאיהו למערב
ודאי סכינתא כמערב וסא לוקיומכא כגון דאמרן לעיל כין נפון לדרום לאתחברא כגופא
ולמהוי בזווגא חד ונפון מקבלא לא תחות ריפא ודרום מחבקא לא סא"ל סמלו תחת
לראשי ויסוכו תחבקני וסא לוקיומכ' ודאי מטתו שלמא כין נפון לדרום ולאתחברא
בגופא וכדין כלא חד לאתברכא עלמא . תנן כל סאומר תהלה לדוד ג"פ בכל יומא

וזה לוקמיה לגבי לזוזא לה ולשתכחת כין נפון לדרום לתי כר כם כנפרש מקכל
עליה עול מלכות שמי כמ"ש מסדר שכחת כיומן תוספתן דקמ"ע עם תהלה לדוד
וכלהו סלוים דיומן סדור דעבר תוספתן דעבר כתרין קדישין דשמע קדישא וכגין
כך עשרה ליומן סלוים לכתר סיום כעשרה תוספתן דיומן סלוים הללו אל בקדשו
וגו' הללוהו וגו' מלן ליומן עשרה סלוים וזה תמסה ליומן לילה מרי שכחת כהללוים
ושי כהללוים לכתר עלוה דסדור שכחת כלו ושיר מסה דליה כיה כלה וכד מקכלה
עליה עול מלכותה קדישא לכתר לאתרי לה כחסד כשומה דכלותה לשתקדשת כיה
לכתר כלוחה דמכחה דגכורה תלייה ודיכח אתרי לשתכחת ככל רומח (פ"ל ומח)
דליתיהיכת כין נפון לדרום לשתכרה כזוגא דל כנופה כדקא יאות. ומלן דמסדר
לה ככל יומא כהאי גוונא ודאי הוא כן סגי"ם. כגין כך אתי דגל מחנה לפרים ומם
ואיהו כין נפון לדרום דרום לימן מן מערב אך דכתיב דגל מחנה לימן תימנה.
נפון דן מטרה לאחרא לכתיב דגל מחנה דן נכונה: לפרים כין דא לדא לשתכח
מערב דאיהו לפרים כין נפון לדרום כלא כזוגא דלעילא. רזא ליתבי דרומא לימנא.
כי מדר לון לימנא מכטרה דכוכבין כרזין קטירין דכעיתו ליקדא ויחודא כטופסרא
דקטרא עלאה קכילו עלייהו עול מלכותה קדישא ככל יומא כקדמיתא וכדא תעלון
כקטרא (פ"ל כקישטרא) קדישא דדרום ואסתרו סטרי עלמ' עד דמתקסרן כקטרא
חדא וכדרוך תקיפו (פ"ל תקיש) דוכתא ותמן תערון. רבי אלעזר אמיל לגם לכוי
כל סימנא לזוגא דיחודא מכין ק"ל כרי אע"ג דלוקימ' מלן לכל סטר וסטר ואתנדרו
כלא מלה והכי מלה סימ' דל נקוט כידך והכי הוא כעין סחרא דמדכא דתכוכא לו
לקרן דרומית מזרחית מזרחי' נפונית נפונית מערבית מערבית דרומית כל זה לא
יכיל עד דמקכל עליה כר כם עול מלכותה קדישא כקדמיתא ויהוי עליה עול דא ודא
לחמרת דיתי לדרום כקדמיתא. כל כלא הא לחמינא לך דהא וכא לו לקרן כקדמיתא
והא יתעת דהא הוא עול מלכותה קדישא לכתר דרומית דתמן הוא לוקמא דחיי ודא
לאזדווגא ליה כמזרח דליהוי הכא כן מסטרא דהכא קא אתי וכגין כך
מדרום למזרח דתקפא דדרום כמזרח הוא וכאי לאתקטרא כחדא דרום כמזרח
ומזרח לאתקטר כנפון כלא וכהוך תמלא כטכס כגין דהאי לעלמ' כחלין ומכושין
ונ"ל מזרחית נפונית דליהוי טמירא עלאה ומסטר דולא נפיק נפון ודיכין מסטרא דולא
מתערין לע"ג דהוא רחמי וחידו ואי לוקימנא. וכד ליהוי כפקת נפון כפקת כיה
דליהוי לתכלל ולאקשיר כדרוך לכתר נפונית מערבית דהאי מסטרא דהכא כפוק
כן ומסטרא דלמא נפיקת כת וכגין כך כפ כיה מערבית ודא הוא קרן דקדמיתא
דסטתא לתקשר כנפון סתם. לכתר כאי לקטרא לה כדרוך דתמן הוא קרנא
דכלא וגופא כיה לסתכא ונ"ל מערבית דרומי לסתכא הוי קרן ג' זמכין חד לקכלא
ליה כר כם כקדמיתא ולכתר תרי לקטרא ליה כתרי דרועי לה לתאכרא כנוף ולמיהוי
כלא חד ודא הוא סדורא דיחודא עליה וכל סטר וסטר כסיום קטרא דלתתאי ליה
ולתתאי לעילא סטרא כסטרא לתרי לה לתתאי ליה כגין יתעכם. ומלן דעכוד

יהודה דלא כדקתני התם דלמיכא זכלא מולקים בהדי עלמא ובעלמא דאתי דמיא
ידע לסדרה סבתא דמלריס ויהודה דמלריס ולא שד חלא דקבלה מסתבא היס.
עליס כתיב ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר. ולא פתח לדוד אלא ע'
כפני אמא חלבי בך בטחתי וגו'. מלי קא אמא דוד לסדרה הלי סבתא סבי. וכלהו
סבתי דליכון כלבה כיתא כלהו עלמין ואתי מסרה דלא אית ביס ו'. ואמרי סדורה
דא למכפל על לבפין. חלא תא חזי רזא עלאה הוא גנוז בין תכריה. בשעתא
דלילה עאל ושלטא לילה אתאם דתליא ביס מותא פריס עגפוי ומכסוי לכלא
ועד אתאסך וכל בני עלמא טעמין טעמא דמותא וקדיס בר נש ויהיב ליס פקדונא
דבפגיס ואפקדיס כודיס בפקדונא. ובגין דבטיל לון בפקדונא תב בקדונא למאר ה
בשעתא דאתי נפרע. כד אתי נפרע ותב לגביס פקדונא בעי לברכא ליס לקב"ה
דליהוי מהימנא עלאס. לבתר דקס עלל לבי כניסתא מעטר בטוטפי. לתכסי
בכיסוי דגוונין עלל ומדכי גרמיס בקדמיתא. לבתר קבל עליה עול
מלכותא בסדרה דבתי דלוד דליכון סדרה דשול מלכותא וסדרה דבתא דל
אחרי עליס סטרא אול. לבתר סדרה דגלותא לקדרה לון כחדא. תא רזא דמלה
לי"ב דגלותא תליא כמלולא ודבורא דפומא כלא תליא בעקרא דעובדא בקדמיתא
ולבתר בדבורא וכמלולא דפומא. מלן עובדא חלא סטרא עובדא דעבוד בר נש
בקדמיתא בגווכא דגלותא סוא ולא יבלי בר נש גלותא עד דיתחזי עובדא בניס בגווכ
דגלותא. בקדמיתא עובדא בשעתא דבר נש קאיס בעי לדכאה גרמיס בקדמיתא
לבתר יקבל עליה סאי עול לפרסא על ריסיס דמלוס. לבתר יתקבר קטורת
דיהודה דליכון תפלין. מהו תפלין תפלה של ראש ושל יד ולא תתקלון בקטורת חדא
בשמאלא ובעל לבא כמה דאוקימנא שמאלי תחת לראשי וגו'. וכתיב שימני כחותם
על לבך כחותם על זרועך. וסא לוקימנא ודא סוא עובדא. בקדמיתא בשעת דבר
נש עאל לבי כניסתא דכי גרמיס בקדמיתא בקרבנין דמלולא דפומא. לבתר יקבל
עליה סאי עול מלכות לפרסא על ריסיס דמלוס בשבתי דוד מלכא בגווכא
דעובדא דפרים על ריסיס. ולבתר תפלה של יד דאיסו תפלה דמוסב לבתר תפלה
דריסיס דסוא תפלה דמשומד ודא בגווכא דדא עובדא בגווכ' דדבורה ודאי בעובדא
ומלולא דלויה גלותא. ואי פגיס עובדא מלולא לא תסבא אתר דפריס ביס ולא
תיהוי גלותא ואתפגיס סטרא בר בש לשלא ותתא. ולא עוד אלא דבעיכן לאחזאה
עובדא ודאי ומלולא מלולא עליס ודא סוא גלות עלוס. ווי ליס לבר בש דפגי גלותיס
פולחנא דמלרים. עליס כתיב כי תבואו לרחות פני וגו'. בש כי תרבו תפלה לוכבי
שומע דסוא בעובדא ובמלולא תליא מלתא. תא כיון דבר בש עביד גלותא ודאי
כשבר ובמלולא וקדיר קטורת דיהודה ואסתכא דעליה ודיהוי מתברכן עלאין ותתאין.
כדין בעי ליה לבר בש לאתוקמא גרמיה כתר דסיים גלותא דעמיה כלהו לאתפטר מן
עלמא דלא לאתפרס מן לילה דאתי וכתיב דבלעו לגבי סהוא לילה דמותא דלהדר
לא"ב דגלותא תליא כמלולא דפומא כלא תליא בעקרא דעובדא בקדמיתא
ולבתר בדבורא וכמלולא דפומא. מלן עובדא חלא סהוא עובדא דעבוד בר בש
בקדמיתא בגווכא דגלותא סוא ולא יבלי בר בש גלותא עד דיתחזי עובדא בניס בגווכ
דגלותא. בקדמיתא עובדא בשעתא דבר ב

והיכנה לך בפקודיה דמשה ויהודה ועבידנה עובדה ומלולה כדקא יאות
ואודיכה על מטלי דם נפשי מסירנה לך ודלמי. ויחזי כר כם גרמיה כחילו פטיר מן
עלמא דנפשיה מסיר לחלי לתר דמותה בגין כך לא לית ביה ולו דוגו לילה דחיי
סוף והלי לילה דמותה סוף והא קלל דרזא דמלה (פ"א מלי קלל רוח דמלה) דלית
חובין דלא מתכפרן עד דלתפטר מעלמא הלא תם וכופר העון הזה לכם עד תמותון
והלי יהיב גרמיה ודלי למותה ומסיר נפשיה לחלי לתר לאו בפקדוכה כתם בלילה
דלא כמאן דלתפטר מן עלמא ודלי. ותקוכה דל כעי בכווכה לבה וכדין קלם
מרחם עלוי ומכפר ליה לחוביה. זכה הוא כר כם דידע למפתי ליה למחריה ברעותה
ובכווכה דלבה. ווי ליה למאן דלתי למפתי למחריה בלבה רחיקה ולא ברעותה
כלא ויפתויהו בפיהם ובלשונם וכזבו לו ולבם לא נכון עמו. הוא אומר אליך יי נפשי
תשא ולאו כל מלוי דלא בלבה רחיקה הא גרם עליה לאסתלקא מעלמא עד לא מטון
יומוי בזמנה דהלי לילה לתער בעלמא למעבד דינה. ועל דל כעי כר כם
לאדבקא בפשיה ברעותיה כמחריה ולא ייתי לנביה ברעותה כדינה בגין דכתי דובר
אמרים לא יכון לנגד עיני אתי לא יכון בשעתה דהוא לתקנן גרמיה להלי ולביה
רחיקה מקדם קלא נפיק ואמר לא יכון לנגד עיני אמרי כעי הלי לאתתקנ גרמיה
לא יכון לא בעינה דיתתקן כם לי לתלילאד שמה קדישא ולא מיתד ליה כדקיומה.
זכאה חולקיהון דצדיקיה בעלמא דין ובעלמא דלהי עלייהו כתיב וכלו ורלו לת
כבודי וגו'. וכתיב לך כדיקים יודו לשמך וגו'. לתא רבי אלעזר ופתח ידוי אמר
אלמלא לא לתיבה לעלמא הלא למשמע מלין אלין דיו. אמר רבי יהודה זכאה
חולקה וזכאה חולקיהון דישראל דלהון מתדכקין בקדם דכתיב ואתם הדבקים
וגו'. ועמך כלם צדיקים וגו'. כילה ולשון:

פרשת נשא את ראש

וידבר יי אל משה לאמר. כמה לתרלם בני גרשם וגו'. ר' אבא פתח
משרי אדם לא יחשוב יי לו עון ולא כרוחו רמי. הלי קרא לאו
ריעים סיפיה והלו סיפיה ריעים ולית לסתכלא ביה והא
חוקמוה. הא בשעתא דנלוותא דמשכא דיבא סריא בעלמא ויחוק תקן בלות דמשכא
ונבורא עלאה שלטא בעלמא עד דלתי ועזל לילה בגין לקבלה ליה ללילה ומחכא
דשלחי נלוותא דמשכא לתפרש מחלה לקבלה ולתער לילה בתר דלתער כל לילה
כטורי פתחין דלבר כלהו מתנערין בעלמא ולתפשטון וכל בני עלמא טעמין טעמא
דמותא והא לתמר. כפלנות לילה ממש לתער שחלה כמלקדמין וורדא קדישא
מלקא רוחין ושיד מסכנת ולרוחת קלא וכדין מלקא ושריא ריפא לשילה בשחלה

ושחלה

ושמאלא מקבל לה׳ כדין כרוזא קארי בעלמא דהא עידן הוא לאתערא לשבחא ליה
למלכא וכדין תושבחאן מתערין ואתבסמותא דכלא אשתכח׳ וכאה חולקיה מאן
דאתער לזווגא זווגא דא כד אתי נפרא וימינא אתער ומתבקא ליה כדין זווגא דכלא
אשתכח כחדא׳ ת״ח בשעתא דבני נשא דמיכין וטעמין טעמא דמותא ונשמתא סלקא
לעילא קיימא באתר דקיימא ואתבחינת על עובדהא דעבדת כל יומא וכתבין לה על
פתקא׳ מ״ט בגין דנשמתא סלקא לעילא ואסהידת על עובדוי דבר נש ועל כל מלה ומלה
דנפיק מפומיה בגין דההיא מלה דאפיק בר נש מפומיה סלקא ובקע רקיעין וקיימא
באתר דקיימא עד דעאל ליליא ונשמתא סלקא ואחיד לההיא מלה ואעיל לה קמי
מלכא הה״ד משוכבת חיקך שמור פתחי פיך׳ וכדין אתרשים ההיא מלה וההוא חובא
עליה דבר נש ובגין כך אשרי אדם לא יחשוב יי׳ לו עון׳ אימתי כשאין ברוחו רמיה:

רעיא מהימנא

מבן שלשי׳ שנה ומעלה ועד בן חמשי׳ שנה כל הבא לעביד עבד׳ עבדה ועבדת משא באהל מועד׳

פקודא דא להיות הלויים משוררים במקדש ואף על גב דאוקימנא לעילא הכא
צריך לקדש מלין דהא כהן איהו מקריב קרבנא ואיהו מיכאל׳ לוי איהו גבריאל איהו צריך לכנפא
ורוא דמלה יומם יצוה יי׳ חסדו דא חסד כהנא רבא׳ דמיכאל איהו כהן הדיוט לגבי אריה מלך דחיות
הקדש איהו ועם כל דא דהדיוט איהו אצל מאריה מלך דחיות הקדש איהו וברכת הדיוט על תהי
קלה בעיניך׳ והאי איהו יומם יצוה יי׳ חסדו ובלילה שירה עמי דא גבורה שירה בכור שורו הדר לו
ופני שור מהשמאל וגבריאל שלוחיה וצריך לשירך ולכנן בחדוה בחמרא דאוריתא לאתעסקא לשלמא
קרבנא קמי מלכא בחדוה׳ ומאן דלית ליהוכמו לאתעסקא באוריתא יקיים קומי רני בלילה לראש
אשמורות ויומא אשמורות מכמה סליחות ותחנונים ובקשות וכל מיני רנה בגרוניה דאיהו כנור לאפק
ביה קלא בשית כנפי ריאה עם ורדא בשית עוקאן ודא ו׳ ויפיק ליה מלבא דתמן ביכה כמה דאוקמוה
מארי מתניתין הלב מבין יפוק בן מבן יה דאיהו ו׳ דאיהו אפרוס בשית גדפי׳ ויסלק ליה בשית עוקאן
דקנה דאיכון שם מעליה לכסא וב׳ כרסיין איכון כסא כבוד מרום מראשון ואיכון לבא ופומא לב״ ויאמר
כי יד על כס יה מלחמה ליי׳ בעמלק בכסה סמאל פומא בכסה כסה הה״ד תקעו בחדש שיפר בכסה
ליום חגנו׳ מאי שופר קנה ו׳ קיל דסליק מן הקנה לגבי פומא דתמן ס׳ בה׳ מיני תקונין דדבורא
דאיכון שפוון שנים חיך׳ שפוון תרין שנים וטוחנות תרין מיכין וחיך הא חמש דטחנין בנה׳ דאיהו
קיל כגוונא דטחנין ריחייא לאפקא קיל׳ ודביר דנפיק מביכה דלבא במחשבה דאיהו שמא מפרש
בעשר מיני תלים ובשופר אין פיחתין מעשרה שופרות ואוריתא קלא דילה ביכה דילה דבור דילה
דאוקמוה אי זהו חכם המבין דבר מתוך דבר מחשבה דיליה סליק קמי קב״ה מכל קרבנין ועליון הה״ד
ואת התורה לעולה ולמנחה׳ ע״כ׳

איש אי אשה כי יעשו מכל חטאת האדם וגו׳ ת״ח כתיב וחבר הקני נפרד
מקין מבני חובב חותן משה וגו׳ וחבר הקני מבני בנוי דיתרו הוה
כד״א ויאמר שאול אל הקני וגו׳ אמאי אקרי קני והא אוקמוה וכתיב את הקני ואת
הקניזי ואתמר דעבד קנא במדברא כעופא דא בגין למלעי באוריתא ואתפרש מן
מתא׳ נפרד מקין אתפרש מההוא עמא דהוה בקדמיתא ואתדבק ביה בקב״ה נפרד
מקין׳ וכאה בר נש דזכי באוריתא למיזל ולאתדבקא באורחוי דכד בר נש אזיל
באורחוי

כמו שמצרי היכו לנו לפנינו על ים סוף.
כתיב לפנינו ועכשו תעמוד לפנינו
עלמין כלהו. ומעמיד כתיב ומנחון כל
הכרוז הלך בתחלת היום וכתיב
ומכת על יי׳ לפניך וגו׳. כי אל רחום יי׳
לפניך וגו׳. בתחלת היום מלי היכא
הכא הוא לפנינו כנסת ישראל לפיכי
בגלותא ומסתכלת בעקבי דילמן ולא
מסכנת לון לעלמין וכגון כך קכ״ם תעב
לפצרי היכא בעלמא כעי ליסדרון ושרשל
בתעוכם לשוטכא להו כהילו עלמ׳ ובעלמ׳
דאתי ולית לך מלן דקלים קמי תעוכם.
תא לפנינו כנסת ישראל תעוכם לקרי ולי
תיעל תעוכם עלאה (פ״ת מעלין) בכל
אתר דא סכיה הלא דל לקרי תעוכם כד
לפסר רחמי לקבלסה ויהיה תכת על כל
היכון לכלוכין ויבקש לון ותעוכם מעליל
כד יתמסר כפסא לגבם וכטיל לם כומכא
דליכי כתעוכם כדין כלא יתתקן לעילא
ותיעל ותתקן סוף וכל עלמא. תיכא
חד כעלמ׳ קלקולא דכמה לחרכון כניכים
ווי לקיכא ווי לעכיכים. תא ויכם כגין
דלא כעא למיהך כמליות׳ דמחריס כמם
כני נפש יתתכידו כניכים כימא עד
דכלהו יסדרו עלוי ודאיכו ליה כדיכא
כימא וכדין תעתיכו כלהו וקכ״ם תם עלי׳
לכתר ושוב כמם מכלוסין כעלמא לימתי
כד יהדר למחריס מגו עקתיס. תא
קראתי ׳מנרס לי אל יי׳ ויענכי. וכתיב מן
המצר קראתי יה ענכי כמרחב יה וגו׳.

ויסתלים

ומסתלק יתקוד ילון דלמיסי ביכם תעוכם ותעוב לנכי ס׳ דלמיסי עובדא דכרמסית ולמיסי לכ׳ מלכיס
מלולין לחולפא כחוריתא וכספי קנו עמכם דכרים ושוכו אל יי׳. ובכתי ביסע כבון הירדם וכמכתם
מיכרין דיסים לקיימ׳ כהין פקודין דעבד. ׳ למיסי על ריסיס דכר כם ומכם ייעיל על פנימא דכר כם
ללא יעבר על פקודין לללא תעבד. ס׳ למסכם על ריסיס דכר כם ומכם עמל רחמי דקכ״ם על דמ״ם
ללא יעבר על פקודין לללא תעבד. ס׳ למסכם על ריסיס דכר כם ומכם עמל רחמי דקכ״ם על דמ״ם
ולמי ולא למיסי על ריסיס דכר כם ומכם ייעיל למקכ דכר כם למעכל מקכ״ם ולכטרא נר מיס
כמדכר כם ומכם עמלה ויעבד סבת ויכפר דכפם למקכ
וכם כפם עמלה ויעבד סבת ויכפר דכפם למקכ
מיס על ריסיס דכר כם למקכדי עבד ולמיסי
דיוקכא על כר כם ולמיסי עבד דאל׳ למתבעבא
כל מיכרין דכר כם למיול כמדכין טבין ולקיימ
כהון רש״י פקידן למרמ״ה עליהו ס׳ דכסכם
דכך מלין דכרמ״ם למ״ם. ולוקכא מחכא על
ריסיס דלמתקריבת ירמ״ה ולא ׳ ואליוסי מתאר
ויכרא מלכיס מת סמ״ם כנלמן ונלמ מלכיס.
מסטרא דמת ׳ מוקכא מסטרא דמת ס׳. ותרין
תרין דיוקכין טבין דמיכין דכר ומוקכא. דכר
מתקריבת ירמ״ה ולא ׳ ואליוסי מתאר
לא למתקריבת מיס כי מתכם מיכמת למיכין
כמתתין דיסרמ״ל ולוקכ סכל דמקכ ומל כמיתת
לא למתקריבת מיס כי מתכם מיכמת למיכין
סמ״ם ומתכ על יי׳ מלכיך על ירוד ולמי. ומתכ

(ומסיר למלך כי מכתר כת״י. כאם
ומכת מלכיך כי״ל)

ויסתלים ידוד ונה והם לכון כיתקן מכלם ונס סכת ויכסם וכה יתכלול ילו ובגל וילכו שלומו לכלם כם
מתנרי כל עלמם ועלם קיימין סמים ומלעם ויתם וכל בניין לתתברון לכתיב שלם תולדות סמים
ומלרן כסכרסם כם כרכם ולם היה לתרתקת מעלמם לפילו רגעם כלם לתתרכ ולתכטל ולם הוי
קיומם כעלמם. הלי ס לם תיזיל מנוסם ונס קיומם וכך היה תיזיל מכיח שם סם סמות תיתי ותערי
עליה לתתקרי טומאם עלם סמיה שלח סמות תסך לסבם ושריש על גופם לנר כם. ונכסיש ומכם
לתתקרי נר כם מת. ורזם דמלם כי כלם לתסון כמות סמת כתם ת"ל ויסלים ושזיכו ותיו. כל פקודין
דעשם להון שתידין לזנריש נכת"ם פקידין דילם כלהו מתאכלין עליה. ורזם דמלם דלכון דאיתי
ולתיפתסי נגו ולא נלין. תלי ולאכלו אל ק"ם פקודין דקם מתאכלן עליה דיוקנא דיוקנא עלאה דנריש
על ריתים דנם שריש ילוד. לכתם דאית דיוקנא טבא על נדיק ומכתיב ליה לכל טובדין טבין
לזכאם ליה לעלמא דאתי. כך אית דיוקנא ריתא על ריתא דחייבין לאתברא לון כשובדין ריתין
ניסכם ובגל אית סכל ואית סכל לתתמר כי על כל מונא פי ת"ו יתים סלסם. ואית סכל
ריתא דאתמר ריה נס זה הכל ורשתרוש. ותק כשובדין דכר כם לסתמודע פרנופא דאיתי עליה
ובפרנופא דלכתי. ס"ד סכרת פניהם עכתם נם בדיוקנא לסתמודע פרנופא דקיה שריש עליה לם
הוא מריה מי סוד לו כשר לו לדם מסתכבש דקב"ה ושכיכתיה לו מסתרכבא למל"ך שר הפנים.
לו מסתרכבא ביתא דסתמל. לו מסתרכבא לאתרא יקודין דעלמא ולית בהון לא יכר סטוב ולא יכר
סרע אלא ככבירין דעלמא. ובגל כתם סדלים אית בניהו כתם כל קב למיתים. ורזם דמלם תונא הסרן
כתם קיה למיתם ובגל בתלה שלם מודד כם מודדין לון. ובכל פרנופא אית תתכא עליה. תק לסיות
יומי כרלתית לכל קב אות ליה פרנופים לסתמודע דרגא לתכניע ליה. ולא תסכח יום לליה כיה טוב.
ומתבל דכיומא תהיכא לא אית כיה טוב ביומא עליתתא תסכח ליה. ובגל לתתר כיה תרי ואבי טוב
וכל יומא אית ליה נדל עלבר לתא ייעול כל נר כם לסתמודע טוב. כגון תסך דכתי לכתמודע דקב"ה כיה
קדמאה טוב ותסכח כיה תסך. בכל יומא תסכח כתיבא ותיכון כטירין תיכון כגון קינים לכתם.
ואית כטירין לתרפין כגון כתשים ועקרבים ושרפים וכטרין דסתמודע טוב לתא ייעול תמן לתא לתיכון תיכא וייעול לתכבא
לתיעול. ותם לתון כל חייביא הוו עתלין כרזין לתוריתא. ובגין דא תתן לתיכון תיכא וייעול לתכבא
לזין לתוריתא כתיב תלבי תבלא לתתקריתו תסך ולתבלא כתשים ועקרבי קיות כרא לתתקריתו ותבלבלי
מתזכתים לתא ייעול ליתר לתמן דיליה תבל תתן לתיכון טוב כל תלין כטירין תיכון לתתיכא וקטינוב
כתשם סכינוב. וייעלון ליה לטוב סנכון ויתירון ליה תכמא שם כר כם טוב וזדיק ירא שמים כתי
לתעלם קדמך ותתר לכו פתחו לי שערי נדק תכא כם תולדות יה. תכוה טוב סנכתו ויתא לון פתחו
ליה כתלי תרעא לתתקרי לסכם תו כתלי תריעא לתיכי תקונם. כל נדיק ייעול כפום דרגא דיליה
ורזם דמלם פתחו שעריו ויכא גוי נדיק ינר. כתן נדיק לסכלא על פתא פתקונם וכי תכמא עיכון
תיכי תקונם דעבדין כני פתא כלהו תכין תכל לתו כל תפיים זעין. תית כר כם לתיכו דתא נתיב
כל ימיו ותיכו עיבר על כתא פקודין לבל תתקנם ושולת עליהו ולבתר כן לא עבד לא טב
ולא כיש לבל ולתו יתתיל ליה ק"ם. תכל לא דיוכח לתקונ' עלתא. תית כר כם לכתר דיתיב תתקלין
ותתכבר ליה תיכו סוד כדרך תכוה ותתעבק תכל כתו בדיכולו ודיתיכו דקב"ה לא וכי לתקונ' תתא
דתא דיכם דלא ולתו יתתיל ליה ק"ם. ולא תיכו תקונם תתא. ואית כר כם לבתר דתתקרו תזכוכי ויעביל תקונם יתתבק
דתא ס'. ולא גרים דתקונ' ל'נבי ס'. ותלת תקונם כך היא תקנ' ל'ה ל'ועולם לא תריש ס' נבר כם ולא ל'
נלא

יקבלם לשמי הכהן ויקבלם מהקטורין ויכוה מהקטורין שאר הפרים כך נר כם עכב
פקודם הלא ולא יתיר ועביד ליה כדקיבלו ויקריבו לקבל כניסה פריים עליה ׳ כפרים וכל אימן דקריס
פקודם את כלקח יפות כשלו מקו׳ רשם פקודם דשמש לויה פקודם הלאו לויסו כלילה מכלהן רשם עכב׳

רעיא מהימנא

(תרגום סר תשעה)

איש איש כי תפלא לנדר נזו׳ מאי איש כי תפלא לנדר נזיר להי שלח כמה
דכתיב למעול מעל ביי׳ ר׳ אלעזר למה
איש איש · מאי איש איש דהא כתיב בני שלח
הם ראשים · אלא איש איש מסתע איש
דאיהו איש וקיים קרא דכתיב מתם מים
מכורך וגו׳ כדין הוא איש בעלמא הם
לנביא אתתיה ומעלם בו מעל הא כתיב בני
אמאי תרי אלא חד לעילא וחד לתתא ·
חד לנסת ישראל וחד לנעלם · בגין כך
והכי הוא אתא הכתוב איש לאתכללא
הם כתי׳ ומקח אחיו בנקר ומקח אחרן
ואלו כהנא דכהנא אכיר ליה כדיוקא בגין
דלא יכנים הפוא אחר לאחוד בים ואת
אמרת והכוא איש אתא הכתוב למלן דיוקא
בגין דליהוי מוסכיכא למכרוכיתא וכל נפי
עלמא מתברכן בכנסת ישראל ועד לאתתא
דלתתא מתברכא בסכא ברכות ואחוזת
הא בכנסת ישראל וכהנא קאים לאתקנא
מלי דמטרוניתא ולעיוכא בלא מא דלאנטרי
בגין כך כהנא לא ולא לאקרבא · ואי תימ׳
דליהוי עביד דיוקא לאו הכי אלא לאסגאה
עלמא כעלמ׳ קא אסתדל בהאי ולאתכנאה
הסד · דאי הסיא אתתא אסהכתא וכאה
כהנא אבני עלמא כהו ולא עיד אלא
דמתעברא בכרא דכר ואתעביד עלמא
על ידוי · ואי לא לאסהכתא זכאה ליהוי לא
עביד דיוקא אלא הכוא איש דקיים דליהוי
קא מסקרת בים הכוא עביד דיוקא והכוא
בדיק הא · הא כהנא לא עייל גרמיה להאי
אלא כד הוא והכת גרמיה קמיה לזכאה

פקודא לנדון כדיבי סוטה סכד ועבר עליו
דוא קכלו וקכלו וגו׳ ולאי דוא טומאה
מתרין סטרין לסתכא אל בכקכלו וכד בקכוט
בנין דכתוב סקכלו וקכלו אף אסתו וסוא לא
כטמאה · ואתכיבא ועבר עליו וגו׳ וקכלו אף אסתו
וסוא כטמאה · וכי אית קכוסטא בדוא טמאכא אלא
בגר כם מסטרא דאילנא דטוב ודא תמן יגר
סדא כאם נומכא דאית לגר כם כטמא סטרא
כלל עובדין טבין דלתמר כא אסת אית עטרא
בעלא וגר סדעלית ליה קכלא כגוונ׳ דלסכחכא
דקני אשה על אכתתיה דאתי לה וגרס לה
מיתא ולומכין סליט עלא בחוכין ומסתר לה
וסא לאתצדיקת כגלא ויגר סדא מכטל׳ דיחוכא
לאתקני כאם ומסטרא דסמאלא לעשו דגניס
סמ״ל לאתקני כלב מאכא דגיהנם דכוות סכ סכ
סה״ד לעלוקא סתי כוות סכ סכ וכנעות׳ דילים
למיכל כסמא׳ מסאכא בוולים דילים גיהנם ועבר
עליו דוא קכלו וקכלו לא אסתו נקטוט וסוא
כטמאה וכניכא לאתמר וכת לים כהן לא מיכל
כי תמל לוכות לת אכיס היא מקללת כאם
תגדף ויתן לאוקדת סהיא וזקמא ולאתלכת
אשר׳ סכוא מכס כאסף לאתלבן כבוד וסכוא מוסרא
וזהמא לאוקד ולאתעביד עפר ולאתליר · כגוונא
דא כישראל כד אינון מתלבן לאוריתא ויעלון
לון בגלותא דבבי עמי וכבי ישתעבדו בהוא
סתעבדו דלהון דרגייהו כלב וכאם ולאתדכון
וכאין יתגרדו ויתלבנו וינוסבו כגרוף הכסף
וכאין סוסב הסד ונדאתיס כגרף לת הכסף
וכאכני כגאן לת סוסב על דיתקני כאן לם יסיו
סטיכם כאסיס כסלב ילביהו ולילבא דטוב ודא
בניכם לאתמר וישרסו יי׳ כן ויסלך אל סתי וישתקן
כמים וגו׳ בגין דסוו ישראל אם עבר לא כלא

יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה

רחמי רחמי רחמי כדכתיב רחמי רחמי ה' אדוננו מה אדיר שמך בכל הארץ. ואומר ה' אדון עולם אשר מלך בטרם כל יציר נברא. ואומר ה' מלך ה' מלך ה' ימלוך לעולם ועד. ואומר ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום. ואומר ה' צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה. ואומר ה' צבאות אשרי אדם בוטח בך. ואומר ה' הושיעה המלך יעננו ביום קראנו. ואומר ה' צבאות הוא מלך הכבוד סלה. ואומר ה' צבאות הוא מלך הכבוד

קלפי לפני שמוח ביכורתו ועל דיל על מוח
ודלי סם סם לו חק ומשפט ומם כסמו
לוף סכח כמוח כדיק כסכח לחתתך
וכמחל קדישך ׃

ומן סעפר לחפר יהיה כקרקע
המשכן ׃ מלן סעפר לה
תניכן כתיב הכל היה מן סעפר וכתיב סם
לל סעפר ׃ הכל היה מן סעפר לפי גלגל
מחה כם כני כמח דלחתכתו מכיס ׃ חמ
ר׳יוסי ומן סעפר ׃ מלו כתיב ומן סעפר
ולח יתיר סיכח לחמר סכי ׃ לכל כוון
דכתיב ומן סעפר לפר יהיה כקרקע
המשכן מסמע דלחתרת חוץ ׃ מלח כתיב
ותן כעפר חרבו מלין מחריסין דקיסטין
ובליסטרחין מחרי דדיב קסוף ׃ מסמע
דכתיב כקרקע המשכן דלחידן לתתך ׃
ועל דיל וקח הכהן וכתן ש חמי ׃ חמי המרי
המחרים מלין מי ומח דלחוכן מרירין
מלי היה דיל ומח קדיש כמעת דלחתכך
כדיכך כדין לקרון מי המריס המחרים
וכגון כך מיך דומח דלתת כלהון מרירין
קם סלי ומח קדישך כמה כסרין מתיקין
עלין כגוים וכגון דלחיסי דיכל דעלמח
מימוי מרירין כגון דלחידך כם מותך לכל
כני עלמח יהלך על נב דלחיכון מרירין כך
מתפסטין מתיקין ׃ לזמכין מיך דומח
מרירין לזמכין ומח דכלע לכל מלר מימין
לקרי ומח דקפח וכלע כל לחיכון לחרפין
ומלידך לון כגוים ׃ לזמכין דמלרן
מוח וכגדין מסחוח ומח כל מם דכגיד
לתתלי וכמח גוכין קיומח סלי ומח ׃
סמים המחרים כמעתך דלתי חיוח לכמר לון לכמר לון וחס לפי
וחטיל זומח כדין המים המחרים ועלית הסר מם מקבלו תיבתי מוטב ומס לפי
לל כסכח עכיד עוכדך לתתך ולומי ׃ סם תסך קכורתכם ׃ כני ייתי במקמו כתיב
לומח ולתעכיד דיכח ׃ קח לי לתתך ׃ כמקמו דגלוסקא כתרייתא סם תקבלון עליכון סם סמים ומבלא
לסתכמת זכויתך מלין מיון עשין כגוים ׃ כמקמו דגלוסקא כתרייתא סם תקבלון עליכון סם סמים ומבלא

ולתתכלן

ולתפכן מתיקן ונקלן גרמה וקיומין
בנוים עד דמתעברה כיון דמתעבר סיו
מספרי בספירו לעוברה דמעה ובפיק
ברה ספירה נקי כלה מומה דעלמה. ואי
לאו לישנן מיון עיילין בנוים ולרחם ריק
דומיא ולישנן מיון מתכפכין לחוויה
במעה כמה דקלקלה לתפסת ולתחזי
קלנה לכלה והיא לוקמוה מכריזה. תנ
כל לישנן כמו עלמה בלתרייהו קיומו ועד
הסוה לתר ממש דלישנו קיומו ביה
לתדמו. זכאה חולקהון דישראל דקב"ה
לתרעי בהו ובשבי לדכאה להו. ר' חזקיה
פתח לפתך בנפן פוריה וגו'. מה נפן לא
מקבל עליה שלא מדולדים כך לתת דישראל
קיימת בהאי גיונא דלא מקבלה עלה שלא
בסוה כר זונה כשפניכת דא דלא מקבלה
עלה בסוה כר זונה. ועד בנפן פוריה
בירכתי ביתך. מה פוריה כלה פוריה
רעה פוריה פורחת דלפיקת עבפי לכל
כטרף. ואן בירכתי ביתך ולאו לכר
בסוקא בנין דלא תיתי לסקרה בכרית
עלאה. ובלמה לאר בשוזבת שוק נעוריה
ואת ברית שלוה שבחה מהן בריתא שלוה
בסוה לתר דלקדי ברית והיא לתקזר
כיה בגפן בירכתי ביתך. ר' חזקיה
תוכחה ליתי על בסוה כר כה דבתב
לאבתתים דתתחזי מסערה דריסה לכר.
ודא הוא חד מלוכן בכיותה דביתה.
ולתתה דלפיקת מסערה דריסה לכר
לתתקבל כים נריס מסבבותה לביתה
ונריס לבבשה דלה ותסבכון בדרה ונרי
מלה לאר דסרוה בביתה. מהן נריס לה
בסוה סערה דלתתחזי מריסה לכר. ומה
בביתה הלי בם בסוקא ובם חניפותה
לאחרא ובגפן פוריה בירכתי
ביתך. תאר ר' יסודה סערה דריסה
דלתתה

דלמיכן דייכין ביסי אמה כי מלכה קדרן מתה

דלתתא דלתתלויה נריס שערה לחרה לתתלויה ולאפנמא לה. כגון כך כעוין לתתלויה דלפולו טסירי דכיתה לה יחמון שערה חד מריסם כם לכר. תם כמה כלכורה שערה הוה חומרה דכלה סכי כמי לנוקבה. פוק חמי כמה פגומו נריס סטוה שערה דלתת׳. גרי׳ לעילה נריס לתתה נריס לכעלה דלתלטויה נריס מסכנות׳ נריס מלה לחרה כניתה נריס דיסתליק תעיבותה מכסה. רחמה ליה זכן מחציבו דילהן. ועד כעיה לתתה לתתכסיה בזיווסי דכיתה ולי עבדת כן מה כתיב כניך כסתילו זיתי׳ מהו כסתילו זיתים. מה זית דלה כין כסתוה כין בקיטה לה לתלכידו טרפוי ותדיר לסתכה תעיבו דסהר לילהן. כך כנסה יסתלקון כחעיבו על סהר כמי עלמה ולה עוד לילה דכעלה מיתברך בכלה בכרכהן דלעילה בכרכהן דלתתה בעותרה בכבין בכמי כבין. סהד סנם כי כן יבורך גבר ורח יי׳ וכתיב יכרכך יי׳ מבין ורחם כטוב ירושלם כל ימי חייך ורחם בכי לבניך סלום על ישרל. ושרש סכח קדושה.

איש כי יפלוא לנדור ונו׳. ר׳ לעזר פתח מדוע כתתי ולין לום ונו׳. מדוע כתתי. כמה מכיכין לוכון ושרש קמי קכ״ם דכבל לתר דלוכון סרוין קכ״ם לסתכה כוכייהו כגון דלה לעדי רחימותה דילים מכהן מה כתיב ועשו לי מקדם ושכנתי כתוכם. ועשו לי מקדם סתם דכל כי כניסת דעלמ׳ מקדם לקרי וסח לוקמוס ושכינתה לקדימת לכי כמיסתה זכלה סהוה כר דלסתכה מלוכון קדמאי ככי כניסתה כגון דכסו לסתלים מה דלסתלים ולוכון מתקדמי בקדמיותה בשכינת׳ וסח לתתר וסח כעוה דיסתכהו עשרה כזמכה חדה ככי כניסתה ולה ייתוב פסקי פסקי דלה ותעכב סלוהו דסייפין דסח כר כם כזמכה חד עכב ליה קכ״ם ולתקין ליה כחדה כל סנופוי סכ״ל הוה עמך ויכוכך. **איש** כי יפליא ונו׳. מלי כי יפליה לתפרסם מסתר ככי עלמה לתקדסה כגוופה דלעילה ולסתכחה סלים כשעתה דכר כם לתתי לתדכלה מדכין ליה. כר כם דכתי לתקדסה מקדסין ליה ופרסי עליה קדוסה דלעילה קדוסה דתקדם כם קכ״ם. ר׳ לכה פתח לדוד ברכי כפשי את יי׳ וכל קרבי את סם קדסו. כמה תית ליה לכר כם לסתכלה ולמכדע כפולהה דמלריה דסח ככל ימה ויומא כרוזא קדמי ואמר עד מתי פתחים תאהבו פתי ונו׳. סוכו ככים סוככים תרפה מסוכותיכם ולית מלן דיכרין לודכים חוריתה קא מכרזא קמייסו ולית מלן דיסגה. תא חזי כר כם לזול כהלי עלמה ושוא תעיב דלילים הוא תדיר ויסתכר כגוייהו לדרי דרין עד דלייסו לזול כעלמה ויסכין ליה בקולרה עד דלייסו יתיב דיוכין ליה בקוכפון עם סתר ככי דיכה. לי לסתכה ליה סכיגורה סח לסתזיב מן דיכה ליה בקוכפון עם סתר ככי דיכה. לי לסתכה ליה סכיגורה סח לסתזיב מן דיכה סדה הוה דכתיב הם יח עליו [מלאך מלין לחד מכילף להגיד לאדם יושרו ויחכנו ויאמר ונו׳. מאן הוא סכיגורה מלין שוכדין דכתרן דקיימי עליה דכר כם כשעתה דלסטרוך ליה. ולי לה יסתכה עליה סכיגורה סח לתתזיב מן דיכה לסתלקה מן עלמה. כשהוא שעתה כר לייסו שכיב כקולרה דמלכה עד דוקיף שומי תחת דלתיון

מסכיכים עליייסו לתתר סיו נריס לרחם כלומלה עלך ומכח תעיבוכ כתי יי׳ כבלות מלכי ישלל יומב מכרוכים לכל אלין לה יסלון מפומך כבל יכלוך לסלקה כתין קמי קכ״ם ולסחוה דוקה לעון. עכ.

לנביאים תרין דכתבין קמיהם כל מה דעבד כהאי עלמא וכל מה דלתתא מן שומא ויהיב
ליה על כלא וכתבין קמיהם. הדר כי סכם יוכר סרי ובור רוח ומניד לאדם מה שחו וגו׳.
ושוף חודי עלייהו מלי טעמא בגין דהשתא עובדא דחיוהי עביד סלקא וקיימא עלים
לאסהדא ביה וקיימין לאסהדא עלים וכלהו כאתין ואתרשומו קמיהם וקיימי קמיהם ולא
מתעברן מניהם עד שעתא דלתתן כהו כסהות עלמא. לא כל לחיכון מלין דעביד כר כם
כהאי עלמא כלהו ומיכין קמיהם ולא לחכדן מני וכשעתא דמפקי ליה לקבר כלהו מתעדדן
קמיהם ותלת כרוזי מכרזי חד קמיהם וחד מימיהם וחד מסמאלהם ואמרי דא פלניא
דמריד במאריהם. מריד לעילא מריד לתתא מריד בתורית מריד בפקודי חמי עובדוי
חמו מלוי טבלים דלא לאכרי. עד דמטי לגבי קברא כלהו מתין לתרגזן מדוכתייהו
עלים ואמרי וי וי דלא לתקבר בגון עובדוי ומלוי לקדמין ושלטין לקברא וקיימי
עלים דסהוה גופא ורוחא חזלא ושלט ומתלבלא עלגופא. כיון דכר כם לתטמר
בכי קברי דומם קדיש (סי קלים) וכפיק תמות ידיהם תלתא כי דיכא די מיכן על דיכא
דקברא ותלת ערביסי דלשא כידייהו ודיימין רוחא וגופא כחדא. וי על סהוה
דיכא וי על עובדוי כשעתא דלויהו תפיס בקולרא דמלכא ולתתן דיכיס ולשתליס
דלא לשתכח עלים סניגוריא. סכטורא דמלכא כחית וקלזיב קמיהם לרגלוי וחד
סייף סכחא כידיהם זקיף כר כם עובוי וחמי כתלי כיתא דמתלסטן כשלא דזוף מכוס.
דלסכי חמי ליה קמיהם כלים מלי עיונין לכוסוי לשלא דלסיט קמיהם דכר כם. דכי הוה
ודלי דסא כמם כבי כשא חמו מלאכא כסוקא וקיימי קמיהם ושאר כבי כשא לא חמאן
ליה. ואיתיימא הא כתיב עושה מלאכיו רוחות וגו׳. סיך יכיל לאתחזאה כארעא
דלא מלא דא הא לוקמוס דכיון דכמית לתלבם בגופא ואתחזי למאן דלאתחזי כסהוה
לכוסא דלתלבם כיס ואי לאו לא יכיל למסכל ליה עלמא ולאתחזאה כל סכן וכל סכן
סלי דכל כבי עלמא נריכין ליה. תלת טפין כאדכיס וכו׳ וסא לוקמוס מכרוז. כיון
דחמי ליה לזדעזע כלגופים ורוחים ולכיס לא סכיך כגין דלויהו מלכא דכל גופא
ורוחא דילים חזלא ככל סייפי גופא ואסתלול מכוהו ככר כם דלסתלול מחבריס
למסך לאתר לאחרא כדין סוא לומר נוי על מה דעבד ולא מסכויה ליה אלא לי לקדיס
לכוותא דתבוכם. עד לא מטא סהוה שעתא דחיל כר כם וכעי לאתטמרא ולא
יכיל. כיון דחמי דלא יכיל סוא פתח שכוו ואית ליה לאסתכלא כיס ואסתכל כיס
שיבין פקיחין וכדין סוא מסיר גרמיס וכפסיס והסיא שעת׳ סוא עידן דדיו׳ רכא דכר
כם לתתן כיס כהאי עלמא. ושם כל דא רוחא חזלא ושלט ככל סייפין ומזדעזעא
לכל סטרין וכל סייפי גופא כולו מזדעזעין. כד מטא רוחא לכל סייפא וגופא
ואסתלול מכיס כפיל זועא על סהוה סייפא ורוחא לסתלוק מכיס ומיד מית סהוה
סייפא וכן כלהו. כיון דמטי רוחא למיפק דלא לסתלול מכל גופא כדין סכיכתא
קיימא עליה ומיד פרחא מן גופא. זכאה חולקיה דמאן דלתדבק כה וי
לחיכון דלרחיקין מכה ולא מתדבקין כה. ובכמה כי דיכא לעבר כר כם כד נפיק
מהאי עלמא. חד סהוא דיכא עלאה דקלמרן כד נפיק רוחא מן גופא. וחד דיכא כד עייל לקברא.

וחד

ואל דיוכא דקברה · ואל דיוכא דתולעתה · ואל דיוכא דגופתם · ואל דיוכא דרוחא
דחזלה ומטא כעלמא ולא משכח לתתר עד דיסתלמו עובדוי ודלמי מכשם עדנין
ויתלפון עלוי · כגון כך כעי כר כם כך ליהו למשתכח כהלי עלמא לדחלה מן מלריס
ולא למשתלח בכל יומא ויומא כעובדוי ויתוב מכוייהו קמי מלריס · כך למשתכל דוד
מלכ כא וכון דיכין דכר כם כך למשלק מהלי עלמ לקדוס ואמר כרכי נפשי ולת ו׳ עד
דלא תכוק מעלמא למשתא דלהת למשתכחת עב גופא · וכל לקרכי לת מם קדמו לתתן
סויכי דמשתתפי כרוחא למשתא דלמשתכחת ע׳ כון לקדוסו לכרכא שמא קדישא עד
לא ומטי ומכא דלא תיכלון לכרכא ליס ולאודלא עלייכו · ולא חיס כי יפליא לנדור
כלר כזיר לקדוס כהלי עלמא לאתקדשא בקדושם דמלריס ·

מיין ושכר ויר חמץ יין וגו׳ כיון דלמסיר ליס אמרה עכבים למה דהא כתיב
לית למשתכלה כתיב יין ושכר לל תשת וגו׳ וכול עכבים כמי לא
כעכבים סרי · הכא לכזיר ולא למר ליס עכבים · אלא שוכדא דא ואלא דא רזא
עלאה הוא לאתפרס׳ מן דיוכא ככלה · והא ודאת סהדותא לילכא דאנא כיס לדא קדמאה
עכבים הוו ודא רזא דאלא דא יין ושכר ועכבים כסטרא אל לאתאחדו יין לעילא
ואוקמוה שכר למשלא דהא שכר מיין נפק׳ עכבי דכרמים כלהו לנכוייהו ודא הוא לילכ׳
דאנא כיס לדא קדמאה כגא כחד סטר׳ לאתאחד · ואיתימא דסניק ממיתותא
כלוס · אלא הכי · אלא לא לאתחזי כיס עובדא מסטר שמאלא כלוס · ולא דסכי לוליפא
מספרא דרב ממכוס׳ סכא והכי הוא · כתיב גדל פרע שער דאשו כעי דיתרכי שער
דיסיס ודיוקניס ויתפרים מיין ושכר ועכבי׳ כגין דכלהו סטר שמאלא ולא תליין שערא ·
יין לימא עלאה · שכר סטרא דאחזדו כיס ליהוי לתר כעיין לאעברא כל שערא דילהון כלא והעכורי
תער על כל כשרס · עכבים לימא לתתאה דכרמים יין ושכר לגוויס ועל דא לאתפרס מכל
סטר שמאלא לאחזאה עובדא דילהון לנכיס · עכבים דא לא תלי שערא ודיוקי׳ דהא
כוקכא כעיין לספרא שערא כד לתיין לאזדווגא כדכורא והא דיוקא לא לאסתכ
כס · כגון כך הוא תלי שערא דריסא ודיוקא ורזא דמלה כזיר שדיס לקרי ולא כזיר
וי״פריס מדיוקא כלל · ולא על דא כתיב וכפר עליו מאשר חטא על הנפש וגו׳ על נפש
לא כתיב אלא על הנכש ומאי ליהי דא עכבי׳ לקרי נפש ועל כתיב חטא כגין דסטר
דיליס יין ושכר הוא ונרע מכוס לתר דיוקא · חטא · מאי חטא אלא נרע דיוקא של
סכפא לי הכי לימרי על דיוקא וכפר עליו כגין דסטרא קא לתי לאתכרא כסדייהו ולא מקכלן
ליס הכי לתרי על דיוקא כסכפא ויכפר עליו כגין דליהו סדו לון לכר בקדמיתא כיון
דסטרא לתי לנכוייהו כעי לאתעבא לון לקוב׳ דכפרס ויקכלון ליס ודא הוא רזא דאלא
ודאי כלא · ממגן כזיר לאלדוס הוא לימי לתעכב · אלא סכיר הוא אלא דכעל בת
אל שכר והוא ליס לאתחזרא כדיוקא כמס דאתחזי ליס · והוא דהוס קדוס לעברא
סהוא קדושא ככת אל שכר ומכוק לתרייה דאתחזי להסוא קדושא וכגין כך לתעכ
ולית מאן דאמר דלית ליס חולקא כהסוא עלמא · אלא כגין דאמר תמות נפשי עם
פלשתים ומסר חולקיס כחולקא דפלשתאי דימות נפשיס עמהון כסהוא עלמא כך

הוי מכרזי על כזירה לך לך לאמרין כזירה כחור סחור לכרמיה לית תקרב · והא לוקמוס
מכרזיע · לוחי מה כתיב כהו וכה תעשה להם לטהרם הזה עליהם מי חטאת והעבירו
תער על כל בשרם · כיון דאמרי תערה ועברו כלי הלו כדין לקרני ליוחה טהור ולא
קדוש · אבל הלו כזיר בנין דלתפרם מסלי סטרה לקרי קדוש ולא סהור כנין כך
כתיב כל ימי הזירו ליי׳ קדוש יהיה וגו׳ · גדל פרע שער ראשו מעוט הא דכתיב תער
ראשם כשהי כקע דכהלי דמי לנזוכה דלעילא · אמר רבי יהודה כרבה כשערי ממש
לשם מ ודע דליכו קדוש דכתיב קדושתיו תלתלים · תלתי רבי שמעון לעילא ודעי
כבי כשם מלי קאמרי כהלי שערה וכרז׳ דיליה (שם נשמי שערי ובשבי מלין) לשתמודעין
למאריהון כמה דליהו כרזא דרזין דחכמת עלאה עד כאן רזי דתורת׳ מכאן ולהלאה
כתרי תורם סחרים ולתכנה קדם ליי׳ ·

אמר אברהם סמניה לסמיר מכסול מדרך המעיינים לשאר לא הופיע עליה׳ עדיין אור שכלם
פשוטא ישמע וסמכין יבין כי כל סתלות לשאר סגיע סלילי ל״שבי כוס כשפר
שקדוש כנון מנשע דגולגלתא · שערי דרישא · עיונין דרישא · תלי דמוחא · מוטעא דשתיקא ·
מולכין · ידין · ורגלין · וולתם מכלים שנשמיים ותלתים לחרים שתלאר נקם ני׳ וכשרע כלילא
קדישא רבא וכלילא קדישא וומא כי נלמי הסני מקומות רבו כשו רבו שתלתים כללי · הלא
סמא מוזים מלות וספירות ועביכים פנימיים שכליים · וכל הלבריים שכמו שכלשים כללי הם לדמיון
ומיוכים לכבריים סתומים וכעלמים · לא לסוס לכך נשמי ומחרי חלילא ומקכי לין לחיון כיכו יתי וכיכו

כסוס כך מסנדלים וכל סכן מכך הענש וסתכבית ני׳ וכילכו מסגיעות מכיר :

האדרא רבא קדישא

תניא רש״י למכריזין עד לומת כותיב כקיומת דחד סמכא · כתיב את
לעשות לו׳ הפרו תורתך · יומין זעירין ומחרי דחוכא דחוק
כרוזא קלרי כל וומא ומקנדי הקלא זעירין לימין ולימסו כשולי
כרמא לא לסגנן ולא ידעין לין הוא לאר כמה דיוקות · לתכבסו מכריין כי לרדת
מלוכסין סריין ורומסי לזדרזו כתקוכוכון בעיטא כחכמתא כסולכלתכו כדעת כחיון
בידין כרגלין לומלכו עליכון למלין לכרסות׳ חיי ומותא למגזר דיכין (שמלין) דקטוט
מלין דקדושי עליונין ניימי לכו · ותדלין למסמע להו ולמכדע להו · ותיב ר״ם וככס
ומא׳ וו לי בליכה וו לי לא בליכה מכריין לסוו לאר תמן קתקיקו · קס ר׳ לחא ואלא לי כוקא
קמיה דמר הא כתיב כוד יי׳ לירלאו והא מכריין חלין דחלין דקדם לוכון וכבר שלו
כל ארלא דבי מסכך מכהן עלו מכהן כפקו · תלה לתמהו מכריין קמיה דר״ם ודתכהו
ר׳ לעזר כריס · ור׳ לחא · ור׳ יהודה · ור׳ יוסי כר יעקב · ור׳ וכחק · ורבי חזקיה כר
חיוא · ור׳ יוסי · ור׳ יוסי · ודין ידבו לר״ם ודכבו זקפו למילה ומשו כהקלה כוכי
לילכו ותבו · קס ר״ם ובלי גלוחים · ותיב כגוונהו ולמר כל חד יסוי ידוי כתוקפי ·
ומיכים לכבריים סתומים וכעלמים · לא לסוס לכך נשמי ומחרי חלילא ומקכי לין לחיון כיכו יתי וכיכו

ומס נסתר ועבו כל טעם ותמרו לחן · פתח ר״ש ותמ׳ עת לעשו׳ לי׳ מחי עת לעשות לו׳ טעה מאליו עד ס׳
מסוס דספרו תורתך · מחי ספרו תורתך תורם לנעילת דלית מתכסלא לי׳ לך יתעביד
כתקונוי למחי (סם סמא) דלך ולעתיק יומין לתמר · כתיב לסריך ישראל מי כמוך ·
וכתיב מי כמוך כאלים ו׳ · קרא לרבי אלעזר כריס לותבים קמיס ולר׳ לכא מסטרא
לחרא ותא לכן כללא דכ לא עד כאן לתתקבו קיומין · לסתיקו סמעו קלא ותרכובתן
דלך נקטן · מחי קלא · קלא דכנופייא עלאה דמתכנסי · חדי ר״ש ואמר ו׳ סמעתי
סמעך ירלתי לחר התם ותות סוס למסוי דקול · לכן כתכיסתא תלויה מלתא דכתיב
ואסכת לת ו׳ לגדיך · וכתיב לסכתי לתכם וגו׳ · רכי סמעון פתח ואמר סולך רכיל
מגלה סוד ונאמן רוח מכסה דבר · סולך בָּרָכִיל סלי קרא קמיה כְּיַיִן דְּחָתַמר רכיל
לחחי סולך · לית רכיל מכסי ליה לחומר מִלָּן סולך · שלח מלן דלא לתיסכח כרוחים
ולא מְהֵימְנָא · סיסוס מלה דסמא לזיל כגוויס כחוזרא כמיא עד דלחי ליה לבר · מחי
טעמא מסוס דלית רוחים רוחא דקיומא לבל מלן דרוחים רוחא דקיומא כיס כתיב
ונאמן רוח מכסה דבר · ונאמן רוח קיומא דרוחא כמו ותקעתיו ותד כמקום כאמן ניקעתיו · יב פרקים ראשון
כרוחא תליא מלתא וכתיב לל תתן לת פיך לחטוח לת כשרך · ולית עלמ׳ מתקיומא
ללא כרוח · וכי לי כמלי עלמא לסטריך רזא כמלין רזין דרזוא דעתיק יומין דלא
לתמסרלן לפולו למלכין עלאין עלכו · לחר רכי סמעון לסמוא לא לומא דניימין ·
לחרעא לא לומא דתסמע · דהא לכן קיומי עלמין · תכא רזי דרזין כד פתח ר״ש
סומיס לזדעזע לתרא וחברין לתחלחלו גלי כרזא ופתח ואמר · כתיב ·
וְאַלֶּה המלכים לסר מלכו כארץ לדום לפני מלך מלך ונו׳ · זכלין לתון נדיקייא עטה קפלה בי
דלתגלי לכון רזי דרזין דלורייתא דלא לתגלין לקדיסי עלוכו׳ מלן יסנח כהלי ומלן
יזכה כהלי דהוה סבדותא על מסיומכותא דמסיומכותא דכסיר למלתן ומכעין עלמין
ומכים כסיר לורחא דכסירין כוס נדיקייא לעלמא דלתי · סלד ולרח נדיקים כאור
כנס · מן סוס לרחא מתברכן לסית מלה ולליסר לורחין דפליג בזעיר לפין דכתיב
כל לרחות יי חסדו ואמת ונו׳ · דכלא כלותא כרעוא יהא דלא יתחסב לחוכא לגלגא
דל · ומה דיומרון לי חברי׳ דסלי קרא קמייה סוא דהא לא סוס ליה למכתב הכי דהא
מזיכן כמה מלכים הוו עד דלא ויתון בני ישראל ועד דלסוי מלכא לבני ישראל ומה
לתתזי הכא ובדא לתערו חבריא · אלא רזא דרזין סוא דלא יכלין בני כמא למכדע
ולאתמודע ולמרחש כדעתייהו כהלי · תאנא עתיקא דעתיקין טמירא
דטמירין עד דלא זמין תקונוי דמלכא ועטורין עטורין סירותא וסיומא לא סוס וסוס
מגליף ומעטר ביה ופרים קמיה קדישא דפרסא וכא גליף ועטיר מלכין ותקונוי לסוף
פרסא (סם ולא לתקייתו) סדר ואלה המלכים לסר מלכו כארץ לדום לפני מלך
מלך לבני ישראל · מלכא קדישא לבני ישראל קדמאה וכלהו דנליפו ולא לתקיימו
בקדמ׳ לתקרין ולא לתקיימו עד דאתא לסו ואתעבד להו ולבתר זמנא סוא לסתלק
כסיסוס פרסא ולתתקן כתקונוי · ותלתא סלין כרשותיה למכרי תורייתא ולפקח
מיד לחרס קמיה מלן דבעי לתתקנא ולמעבד יתקן בקדמיתא תקונוי טמירא תרי
לגלי טכין · תלתא כנגיסותא דספרא עתיקא דעתיקין סתרא דסתרין לתתקן סל ה
ולזדמן 4 7 1 ז

ומזמן (כלומר לעתיד ולא לעתיד. לא לעתיד ממש לכל לתתקן ולית דידע ליה
מטום דסוף עתיק דעתיקין לכל בתקוניו ידוע) כתר סכלא דסכלין עתיק מעתיקין
טמיר מטמירין וכסימני וליט ולא ידיע מלא דחוור כסו (פ"ק דסוטה) ואינו כוסוף
(פ"ק דנזיר) לתכלה ותיכ על כורסוי דסכיכין לתכפיוי לון תרבעה מלפי עלמין
לתתקט חורט דגולגלתא דריסוי ומכסורו דסלי חיורט ורתי כדיקיוי לעלמא דלתי
ד'מלם עלמין סלד תרבע מלקט כסף עוכר לסוכר. בגולגלתא יתכין כלל וות
תליסר (פ"ק תריסר) שפי רכוס עלמין דכטלין עלוי ומכוין עלוי ומסלי גולגלתא כטיף
טלף דלוסי דלכר ומלויי לריסים כלל וומס ומסוס טלף דלכער מריסי סוס דלוסי
לכר יתערון מתויי לעלמא דלתי דכתיב סרלף סמלי טל. מלתי טל לף כתיב סלף
כמלף. וכתיב כי טל חורת טלך חורו׳ כסוס דסוורתא דעתיק׳ ומסוס טלף מתקיימין
דקדישי עלוכין וסוס מכף דטחכין לכדיקיוי לעלמא דלתי וכטיף סוס לסקלף
דתפוחין קדישין. סלד ותעל מכבת סטל וכתם על פני סמדבר דק מחוספס. וסיינו
דסוס טלף חוור כסלי גווכף דלכב׳ דכדולתא דלתתזיוי כל גווכין כגוזס סלד ושיע
כעין סכדולא. סלי גולגלת׳ חוורא דילים לכסיר לתליסר עיבר גלופין לחרבע עיבר
כסיטרא חד ולחרבע עיבר כסטרא דלכפוי ולחרבע עיבר כסטרא כסקרבי לחרבע
כסיטרא חד לעילא דגולגלתא (כלומר לסטרא דלעילא) ומלי לתפוס חורכא דלכפוי
לתלת מלם ומכעין רכוס עלמין וסוס לתקרי לרך לפוס (כלומר חורכא דלכפין)
דעתיקא עתיקין דעתיקין לתקרי חריכ׳ דלכפין וסוס לכבר לתקרי זעיר לכפי׳ לקכליס
ומלי לעלא גולגלתין דלתתא דלית לון חוסכא וכל גולגלתא יסכין לנר חיוורתא
דעתיקא. ומלי גולגלתא כפוק חד עיבר חוור לגולגלתא דזעיר לכפין לתקכ׳ רוסא
דעתיקא דלתתא לתתקן ולכפוי מתפסטין ולריכין כסוס זמכא לכל לף כל סעתא כמס
(פ"ק טלף) לעתיק יומין כל עלמין כחוסכא תחות סרכיטא ולקכיל לף בקע
לגולגלת לתתא כל עלמין כחוסכא. בחללא דגולגלתא קדומא לחורא
דלכמתא עלאה סתימאה דלא כסק ולא סכיס ולא לתפתא ולא קדומא
לתקפוי על חוחא דלא חכמתא סתימאה וכניכי כך לתכסיוי לא חכמתא דלא
לתפתא כסוס קדומא ולא חוחא דלויכו לא חכמתא סתימאה סקיט ולעכיך
כלתריים כחמר טב על דורדיים ולויכו לחמרי סכל דעתוי סתים וחוחים סתי ועכיך
ולא קדומא לתפסק מזעיר לפין וכניכי כך חוחא לתפסק ולפוק לתלתין ותרין סביליו
סלד וכסר ויבא מעדן מ"ט מסוס דקדומא לתפסק דלא מחפי על חוחא ועכ"פ קדומא
פסוק לתת׳ ולייכו דתכיכן כריסוי לתיון ע"(כלומר רסיס רסומא לפתוק יומין דכיס
תליסר תיסים דעות זליס מכל סטרוי וסתיס ועקיט כחמר טב על דורדיים).
תאנא בגולגלתא דריסא תלין גלגלי גלפין רכוס וסכעת גלפין וחוץ מלם קוני
דעתיקא דלתתא דלית לון חוסכא וכל גולגלתא יסכין לנר חיוורתא דעתיקא.
ומלי גולגלתא כפוק חד עיבר חוור לגולגלתא דזעיר לכפין לתקכ׳ רוסא
דעתיקא דלתתא לתתקן ולכפוי מתפסטין ולריכין כסוס זמכא לכל לף כל סעתא כמס
(פ"ק טלף) לעתיק יומין כל עלמין כחוסכא תחות סרכיטא ולקכיל לף בקע
לגולגלת לתתא כל עלמין כחוסכא. בחללא דגולגלתא קדומא לחורא
דלכמתא עלאה סתימאה דלא כסק ולא סכיס ולא לתפתא ולא קדומא
לתקפוי על חוחא דלא חכמתא סתימאה וכניכי כך לתכסיוי לא חכמתא דלא
לתפתא כסוס קדומא ולא חוחא דלויכו לא חכמתא סתימאה סקיט ולעכיך
כלתריים כחמר טב על דורדיים ולויכו לחמרי סכל דעתוי סתים וחוחים סתי ועכיך
ולא קדומא לתפסק מזעיר לפין וכניכי כך חוחא לתפסק ולפוק לתלתין ותרין סביליו
סלד וכסר ויבא מעדן מ"ט מסוס דקדומא לתפסק דלא מחפי על חוחא ועכ"פ קדומא
פסוק לתת׳ ולייכו דתכיכן כריסוי לתיון ע"(כלומר רסיס רסומא לפתוק יומין דכיס
תליסר תיסים דעות זליס מכל סטרוי וסתיס ועקיט כחמר טב על דורדיים).

לחיות כתרגמו תמה ותמר עלמין · וכל עלמה ועלמה סתים ונכיז ולית דודע לון בר
אלהין ולהיט לעכב (פ"ק לתרגמו) תמה ועזרין עובר וכל כימה וכימה לות מכוכבא
דנפיק ממזרח סתימאה דכתר כותלא ונסיר ונגיד בסהדותא כימה לכימין דזעיר לנפיק פ"ק שם פ"ב
ומסלקי מתקן (פ"ק מתון) מוקיד וכדין כגיד הדומה לתלתין ותרין סבילין וכל קונ׳ וקונ׳
מתלהטן ותליין מתתקן בתקוכא יהיה בתקוכא מסיר מחפיין על גולגלתא מתתקני
קונ׳ דכימין מסלקי סטרא ומסלקי סטרא על גולגלתא · ותהיה כל כימה וכימה לקרי
מסוכתא דמכוכבא (פ"ק מכוכבין) סתימין לנפקין ממזרח סתימאה · ותהי מסערוי דכר כח
לעתמודע מהי הוא לי דיוקא לי רחמי מכד עברין עלוי לרכבין סכין ולפי כד תיכוי
סלים בסערים בתקוכיה (פ"ק בדיקיה) (פ"ק בדיקיה) ובנכוכי עיכוי קונ׳ן דסערו תלוין פ"ק ש"ב
בתקומי נקוי׳ כעמ׳ עד כתפוי עד כתפוי פ"ד שלש עד ריסי דכתפוי דלא לתתזי קודלא
מסום דכתיב כי פנו לאי עור ולא פנים וסערא סליק לסכתרוי דלודנוי כלים כסקולא לא נפיק
עלוי דכתיב להיות לזכיך פקוקות דנפיק סעב׳ מכתר לודנוי כלים כסקולא לא נפיק
דא מן דא תקוכא שלוש תקוכא אלה תקוכא ספירא תליב למהמי תיאוכתא וחדוותא פ"ק ש"ב
דבדיקויא דיכון כזעיר לפין למהמי ולאחדנקא כתקומוי עתיקא סתימאה דכלא
יב כימין דסערין קויימי מהאי סטרא ומסלקי כטרא דגולגלתא לקבול לנפוי וכיכון
סרוין סערי לאתפלג · לות סמאלא כהאי עתיקא כתימאה דכלא · ומיכא לתתזי ולא
לתתזי סתים ולא סתים והאי כתקוכי כם כיס · ועלאי תליכו כבי ישראל לנרפא
כלכהון דכתי׳ היס ו׳ בקרבנו אם לין כין זעיר לנפקי דאקי ו׳ ובין ארך לנפקי לאקי לין׳ ה"ש ב' בס' בראשית שין
לאתי לתעבדו מצו׳ דלא עבדו בחכיכות׳ שלא כנסויכא לכתיב ועל נסותם לת ו׳ ונו׳ :

בפלגותא דסערו׳ דיל אלה תרקא דנפי׳ למתתן עלמין ומכיס נסיר תרקא
דנפיקין כיס בדיקויא לעלמא דלתי סלי ותרא בדיקיס כאור נגה
יהלך ואור עד נכון היום ומכיס תרקא לתפרפא לסית מהא ותליסר תגרמין דפלוג
כזעיר לפין דכתיב כיס כל תרמות ו׳ חסד ואמת ונו׳ **מצחא** דגולגלתא רשת
דרעוין דעזעיר לפין לקבלי הסוא רעותא דכתיב והיס על מנחו תמיד לרנק
ונו׳ · והסוא מנחא לקרי דכון דסוא גלויא לכל ריסי וגולגלתא דמתכסיא כתרכא
מהא ועטרין עלמין וכד לתגליא לתקבלא גלותהון דישראל · לעתיד לתגליא · סתים
ר׳ שמעון · סך תכויכות לעתיד · סך שמעון לשעבר כריס לעתיד לתגליא · סך כשעתא
דגלותא דמנחא דסכתא · לאחר ליס מט · סך מסום דסכיא שעתא (פ"ק ביומי דסול)
תגליא דיכון דלתתא כזעיר לפין וגליא מנחא דלתקרי רצון כסכיא שעתא לסתכיך
רוגזא (פ"ק ובשעתא רעוא) ומתקבלא גלותא סהא ולאי תפלתי לך ו׳ עת רצון · ועת
רצון מעתיק יומין לגלאה מנחא וכגין כך לתתקן בגלותא דמנחא כשעתא · לאחר רצון
שמעון לר׳ שעור כריס כריך כרי לעתיק יומין רעוא דמנחא תסכח כשעתא דתעטריך
ליס · סך כשעתא) דלתתא כד לתגלי מנחא לסתכח קובלא סהא ומנח
ולא כסתר והכא כד לתגלי מנחא תיאוכתא ורעוא סליס לסתכח
וכל רוגזין לסתככו ומתכפיין קמיס · מהאי מנחא כתיב תרבא מזבח כתי דיוקן כ ד
לתגליא סהאי עת רצון וכלסו מסתככין קמיס סהא דיוקן יתיב (כלומר יתיב כתיריס

ודיכה לה להתעבד) ותלכה מערה לה קלי׳ כהאי לתר משום דמתגליא ולא לתכסייה
לתגליה ויסתכלן מילי דדיכה ויסתכלן ולא לתעבדו. תלכה היי מנחת לתפסט
בחמתן ומכעיס לקין כסירין דכוכיכין מעדן עלמה דתניא לית עדן דכויר לעדן עדן
עלמה דלא לתגלייה והוה כתיב בכתיבת ולא מתפרש לה לתרחין כדקאמרן. והיי עדן
דלתתא מתפרש בסכילו להלתין ותרין שיבר סכילין ומשב דמתפרש היי עדן בסכילו
לית דידע ליה כר היי ושיר לפין. ועדן דלעילא לית דידע ליה ולא סכילו כר היו לריך
לפין. היי הלדים סכין דרכה והוה ידע לת מקומה. הלדים סכין דרכה לה עדן
דלתתא דידע ושיר לפין. והוה ידע לת מקומה לה עדן דלעילא דידע עתיק יומין
סתימאה דכלא. עינוי דרשה חורא מסתבייון מסתר שיכין ליה כסותה על שיכה
ולית נכיכין על שיכה. מה דכתיב הכה לה יכוה ולא יבן אומר יסראל. יסראל דלעילא
וכתיב לסר שיכך פקוחות. ותלכה כל מי דלתי כרחמי לית כסותה על שיכה ולית
נכיכין על שיכה כם רשה חורא דלא כעי. לסר ר׳ שמעון לר׳ לכה למהי היה רמוזה
לל לנגיס ולכוכי ומה דלית כסותה על שיכה ולית נכיכין על שיכה ולא כיימין ולא כעיין
כטורה על שיכה. כם עתיקא דעתיקי דלא כעי כטורה. וכם דליהו מסגה לכלה וכלה
מתנן כיה ולא כלים הלד הכה לה יכוה ולא יבן אומר יסראל. יסראל דלעילא לכלה. כתי׳ הכה
עין ׳׳ לל ירחיו. וכתיב עיכי ׳׳ לסר מסוטטות בכל הלרן. לל קלשיה היי כושר לפין
היי כלריך לפין ועלד תרי עיכין לימין ולתחורו (פ״ת ולתחורו) לחד שיכה לל
חזר כגו חזר וחזר לכלל כל חזר. חזרא קלמלה כהיר וסליק וכחית לפסתכלה
פ״ם לפתכללה) דנהיר כנרזה. תלכה כטם היי חזרה ולליק ג׳ כוכיכי לקדמון
הוד והדר וחדוה ולהטין כחדוותה כסליחותה. חזרא תניכה כהיר וסליק וכחית
וכטם ולפיק (פ״ת ולליק) ג׳ כוכיכין לחרכין לקדמון כנה וחסד ותפארת ולהטין
כסליחות׳ כחדוותה. חזרא תליתאה להיט ונהיר וכחית וסליק ונפיק מסתימותה
דמוקח וכטם ככוכיכי לחנשיתה סכיבותה ולפיק לרחה למוקח תתאה ולפיק חזרה׳
ללכה תתאה ומתלסטן כלהו כוכיכין לתתה. חמר ר״ם יהות הוה ועתיק יומין יפקח
עיכה לל עלך כפתחה דתנטריך. תו תלכה חזר כגו חזר וחזר לכלל כל חזר.
חזרא קלמלה כהיר וסליק וכחית לתלת כוכיכי לכסטר סמלה ולהטין ולחסן
כהיי חזרה כמלן לחסחי גופיה ככוסמין טכין וכריחין על מה לכוו עלוי
כקדמיתה. חזרא תניכה כהיר וסליק וכחית לתלת כוכיכי לכסטר ימוכ ולהטין
ולחסן כהיי חזרה כמלן לחסחי ככוסמין טכין וכריחין על מה לכוו עלוי כקדמיתה.
חזרא תליתאה כהיר וסליק וכחית ונפיק כהירו לחזרה לנגו לנו מן מוחה וכטם
כפערה חוכמה כל תנטריך וכריחה וכמוחה דרים וכהיר לתלת כתרין לחסתרו כמה
לתנטריך לנגלה לי כיחה קמי עתיק סתימה לכלל. ותלכ׳ לה סתים היי שיכה ולי כן
תרין ומתחוור (פ״ת ולתחורו) לחד כלל חוה יחיכה לה היה ממשה לה כה׳ ולא תלמיך ולא
כעי כטורתה על שיכה ולית נכיכין על שיכה ולא כיימין ולא כעיין על לנגיס ולכוכי
ומה דלית כסותה על שיכה ולית נכיכין על שיכה ולא כיימין ולא כעיין
כטורה על שיכה. כם עתיקא דעתיקי דלא כעי כטורה. וכם דליהו מסגה לכלה וכלה
מתנן כיה ולא כלים הלד הכה לה יכוה ולא יבן אומר יסראל. יסראל דלעילא לכלה. כתי׳ הכה
עין ׳׳ לל ירחיו. וכתיב עיכי ׳׳ לסר מסוטטות בכל הלרן. לל קלשיה היי כושר לפין
היי כלריך לפין ועלד תרי עיכין לימין ולתחורו (פ״ת ולתחורו) לחד שיכה לל
חזר כגו חזר וחזר לכלל כל חזר. חזרא קלמלה כהיר וסליק וכחית לתסתכלה
פ״ם לפתכללה) דנהיר כנרזה. תלכה כטם היי חזרה ולליק ג׳ כוכיכי לקדמון
הוד והדר וחדוה ולהטין כחדוותה כסליחותה. חזרא תניכה כהיר וסליק וכחית
וכטם ולפיק (פ״ת ולליק) ג׳ כוכיכין לחרכין לקדמון כנה וחסד ותפארת ולהטין
כסליחות׳ כחדוותה. חזרא תליתאה להיט ונהיר וכחית וסליק ונפיק מסתימותה
דמוקח וכטם ככוכיכי לחנשיתה סכיבותה ולפיק לרחה למוקח תתאה ולפיק חזרה׳
ללכה תתאה ומתלסטן כלהו כוכיכין לתתה. חמר ר״ם יהות הוה ועתיק יומין יפקח
עיכה לל עלך כפתחה דתנטריך. תו תלכה חזר כגו חזר וחזר לכלל כל חזר.
חזרא קלמלה כהיר וסליק וכחית לתלת כוכיכי לכסטר סמלה ולהטין ולחסן
כהיי חזרה כמלן לחסחי גופיה ככוסמין טכין וכריחין על מה לכוו עלוי
כקדמיתה. חזרא תניכה כהיר וסליק וכחית לתלת כוכיכי לכסטר ימוכ ולהטין
ולחסן כהיי חזרה כמלן לחסחי ככוסמין טכין וכריחין על מה לכוו עלוי כקדמיתה.
חזרא תליתאה כהיר וסליק וכחית ונפיק כהירו לחזרה לנגו לנו מן מוחה וכטם
כפערה חוכמה כל תנטריך וכריחה וכמוחה דרים וכהיר לתלת כתרין לחסתרו כמה
לתנטריך לנגלה לי כיחה קמי עתיק סתימה לכלל. ותלכ׳ לה סתים היי שיכה ולי כן
תרין ומתחוור (פ״ת ולתחורו) לחד כלל חוה יחיכה לה היה ממשה לה כה׳ ולא תלמיך

לחמיך ולח נאיך עיכח דהוח נסורח לכלח · עיכח דהוח קיימח דכלח ועל הלי כתיב
טוב עין הוח יבורך · אל תקרי יבורך אלא יברך דהלי לתקרי טוב עין ומכיח מברך
לכלח · ותלכח ליח כהירו לעיכח תתלח מלחמיותח מלכמותח בר כל
חזי (ס"ת לתחזי) מהלי כהורח חורח דעיכח עלאח לתקרי טוב עין וליח דידע כל
כהיר עיכח עלאח דל קדיסח ולחסחי לעיכח תתלח · ומיכין כדיקייח וכלי עליכין
למקמי בכמתח דל הס"ד כי עין בעין יראו · לימתי בסוכ"י כ"ג וכתיב לחסר עין בעין
כראח אתה י"י · ולחמלח עיכח טבח עלאח לחסנח ולחסחי לעיכח תתלח לח יכיל עלמח
למיקם רגעח חדא · תאנא בכניעותח דסדרח לחסנחותח משיכח תתלח כל
לחסנח נהירו עלאח ביה ועיכל הוח נהירו דעלאח בתתלח דמכיח נהיר כלח הס"ל
לחסר עין בעין כראח אתה י"י · וכתיב הכי עין י"י בל ירחיו · וכתי' עיכי י"י תמיד מסוטטות
בכל הארץ · וכו עין י"י אל ירחיו עיכח לעילא · לח וכו עיכי י"י תמיד מסוטטות עיכח
לתתלח · לתניח מכני מח זכח ויוסף דלח סלטח ביח עיכח ביסח מכני מזכח לחסתנחח
בעיכח טבח עלאח הס"ד בן פורת עלי עין · לחמלי הוח בן פורת עלי עין
כלומר על סכ"ת עין לחסתנח ביח · וכתיב טוב עין הוח יבורך מ"ט כי נתן מלחמו לכל
מ"ט לקרי חל · ח"ח בעיכי' לתתלח ליח עיכח ימוכח ולית עיכח דסמלח ולימון תרי כתרי
גווכי · לכל הכח ליח עיכח סמלח ותרוויהו בדרגח חל סלקי וכלח ימיכח · ובגיכי כך
עיכח חד ולח תרין · ותלכח עיכח דל הוח עיכח לחסתנחותח פקיחח תדיר חויכין
תדיר וקדמין (ס"ת ומוסף) תדיר לח הוי הכי לתתלח לכלילין בסומקח ובחוכמח
ובחורח בג' גווכי ולח הוי תדיר פקיחח דלית גביכח כוסרח (ס"ת כליל גביכי סודרח)
(ס"ת לליל עיכים בגביכי דמכסחן) על עיכח ועל כתיב עורח למח תישן י"י · פקח י"י עיכיך ·
כל לתפקח ליח למלן לתפקח לטב ולמלן לח לתפקח לטב · ווי למלן דלתפקח
ועיכח לתערב בסומקח וכומק לתחזי לקבליה ומכסיח עיכח מלן ישתייר מכיח לעתיק
ויומין טבח דעיכח חורח בגו חורח חורח דכליל כל חורי וכלח חולקי למלן דיסגח עליים
חד חורח מכויהו ועל ודלי כתיב טוב עין הוח יבורך · וכתי' כית יעקב ובלכה כלוח
י"י · תלכח עכ"ל סחיס דעתיקח בתיב מכלח ולח מתפרס בלוריתח בר מן לתר חד
דלומי ועיר ליסן לחברסס דכתיב כי בסכעתי נלח"י כלח דזעיר לפין · וכתיב כך
יברך יסרחל · יסרחל לעילח · וכתיב יסרחל לחסר בך לתפלר · יסרחל לקיימר לך ·
תניח כתיב חזי הוית עד די כורסון רמיו ועתיק יומין יתיב · כרסון רמיו מלן הוח · לחמר לר' יהודס קום בקיומך ולתקין כרסייח
לך · לר' יהודס כתיב כורסייח סביבין דיכור ועתיק יומין ויתיב על הלי כרסייח · מ"ט
דתניח לי עתיק יומין לח יתיב על הלי כרסייח לח יכיל לתתקיימח עלמח מקמי
הסוח כורסייח כל יתיב עתיק יומין עליה לכסייח (ס"ת לתכסיח) להסוח כורסייח
ומלן דיכוב סליט בעידנח דנטיל מהלי כרסייח ויתיב על כורסייח לחדח כורסייח
קדמלח רמיו דלח סלטח שלח ליסו דיכוב ביח עתיק יומין · לר' שמעון לר' יהודס יתתקן
לרחך ווותי כך מעתיק יומין · ות"ח כתיב לכי י"י רחמון וחת לחרוכיה לכי הוח · כלח
הוח והוח ס"ת מכל כטרוי כהלי חוטמח לחסתמודע פרנוסח · ות"ח מס

דיקרא דיקירין סמירא דסמירין מסיממותא דמסיממותא דכלא. תלת כנביעותא
דספרא
דיקרא למחמי ליה. דיקנא דסתים תליתאי כשערי טבורא לגבי. חוורא כתלגא
ותתלין. דיקנא דסתים תוסכחתא דכל תוסכחין. דיקנא דלגו מכל דכר כם נכסיף וקדים
דיקנא דסתים תוסכחתא. דיקנא דסתים ויקיר מכל תקוני. דיקנא דלגו ידעין עלאין
ותתאין. דיקנא דסתים תוסכחתא דכל תוסכחין. דיקנא דלגו מכל דכר כם נכסיף וקדים
ואמר נוי מלך לעומים ודוי כלילא דיקנא ויקירא עלאה דסכא קדישא טמירא סתימא דכלא.
יומין לתתחזון ולא לתתחזון. לתתחזון למחרי מחרין ולא לתתחזון לכלא. פתח הם
דכלהו מתדבקין כחדא לגבי הדי תוסכחתא דתקונא דחוטמא ודא וכל תקוני דעתיק
יומין לתמרו. תלת לוזכא דחוטמא תלת מלה ועם עלמין לתתלין מן הדוא חוטמא
דמיתפלג לכעל החוטם הכי מתחכן וכייכו דכתיב ותהלתי לאחטם לך הדי קרא עתיק
דכלהו מתדבקין כחדא לגבי הדי תוסכחתא דתקונא דחוטמא ודא וכל תקוני דעתיק
יומין לתתחזון ולא לתתחזון. לתתחזון למחרי מחרין ולא לתתחזון לכלא. פתח הם
ואמר נוי מלך לעומים ודוי כלילא דיקנא ויקירא עלאה דסכא קדישא טמירא סתימא דכלא.
דיקנא דסתים תוסכחתא. דיקנא דסתים ויקיר מכל תקוני. דיקנא דלגו ידעין עלאין
ותתאין. דיקנא דסתים תוסכחתא דכל תוסכחין. דיקנא דלגו מכל דכר כם נכסיף וקדים
דיקרא דיקירין סמירא דסמירין מסיממותא דמסיממותא דכלא. תלת כנביעותא
דספרא
למחמי ליה. דיקנא דסתים תליתאי כשערי טבורא לגבי. חוורא כתלגא
ותתלין. דיקנא דסתים תוסכחתא דכל תוסכחין. דיקנא דלגו מכל דכר כם נכסיף וקדים

(מ"ש)

(מ"ש)

מכל
מכל
מכל
מכל

דספרא דיתיר דיקנא מסיימותא דכלה כפוק מאודכוי ונחית סחרניה דפומ׳ קדיסא
ונחית וסליק ואפי כתקונוהי סני דכוסמא חוורא דיקירא (פ״א דכדיקני) ונחית
כסקולא ואפי עד טבורא הוא דיקנא יקירא מהימנא סלימא לבגדין כיסי ג׳ כבושין
מכושין דמסח רבות טבא כתלת עשר תקונין מתקן. תקונא קדמאה מתתקן
סערא מלעילא ומארי מסהוא תקונא דסער ריסיה דסליק כתקוני לעילא מאודכוי
ונחית מקמי כתחא דאודכין כחד חוטא כסקולא טבא עד ריסא דפומא. תקונא
תניינא מתתקן סערא מריסא דפומא וסליק עד ריסא לחרא דפומא כתקונא קדמאה.
תקונא תליתאה מתמצעיתא דתחות (פ״א דמפי) חוטמא מתחות תרין נוקבין כפיק
חד לחרא וסערא לתתסק כסהוא לחרא ומלי מהאי גיסא ומסאי גיסא סערא
כתקונא סליק סוחרניה דסהוא לחרא. תקונא רביעאה מתתקן סערא ונחית
תחות פומא מריסא קדמא לריסא תדא כתקונ׳ סליס. תקונא חמיסאה תחות פומא
כפיק לחרא לחרא כסקולא דלחרא דלעילא ולהלן תרין תרחין דמימין על פומ׳ מכאן
ומכאן. תקונא סתיתאה מתתקן סערא וסליק וכפוק מלרע לעיל לריסא וקפי
תקרוכתא דכוסמא טבא עד ריסא דפומא דלעילא ונחית סערא דריסא דפתחא
דלחרא תתאה דפומא. תקונא סביעאה פסיק סערא ולתחזן תרין תפוחין
כתקרוכתא דכוסמא טבא דסירן ויהן למחזי כביכיכון לתקיים עלמא סלמ׳ כלהו
פני מלך חיים. תקונא תמיכאה כפק חד חוטא דסערי סוחרנ׳ דדיקנא ותליין
כסקולא עד טבורא. תקונא תשיעאה מתערין ומתערכין סערי דיקנא עם ליכון
סערי דתליין כסקולא דתליין ולא כפקי לה מן דיל תקונא עשיראה מתערכין כחתין
סערי תחות דיקנא וחפיין כגרוכא תחות דיקנא. תקונא חד סר דלא כפקין כומא מן
כומא ומתסערן כסיעורא סליס. תקונא תריסר דלא תליין סערי על פומא ופומא
לתתבי מכל סטרי ויהן סערי סחור סחור ליס. תקונא תליסר דתליין סערי כתחות
דיקנא מכאן ומכאן כיקרא כלא כיקרא סמיין עד טבורא לא לתתזי (פ״א
לפתחזי) מכל לסמי תקרוכתא דכוסמא כר ליכון תפוחין סמירין חוורין דמפקין חיין
לעלמא ומחזיין חדו לזעיר אפין. כתליסר תקונין אלין כגדין ונפקין תליסר מכושין
דמסח רבות וכגדין לכל ליכון דלתת׳ וכסרין כסהוא מסחא ומסיחין מהסוא מסחא.
כתליסר תקונין אלין לתרסיס דיקנא יקירא סתימאה דכלה דעתיק דעתיקין
מתרי תפוחין סמירין דלכאי כסירין לכאי דזעיר אפין וכל חיוור (פ״א חיוור)
ומסין דמסתכין לתתא כסירין ומתלסטין מסהוא כהור׳ תקונין תליסר אלין לסתכאי
כדיקנא. וכתלימות דיקנא כתקונוי לתקרי כר כם נאמן לכל לחמי דיקנא תלי כיס
מסיימותא. תאנא כגוניותא דספרא תליסר תקונין אלין דתליין כדיקנא יקירא
מכסון מסתכאי כעלמא ומתפתחי כתליסר תרעי דרחמי ומאן דלומסים ידיס לאומאה כפ״ש
כאלן לחומי כתליסר תקוני דיקנא. היו כתריך אפין. כזעיר אפין כגוניה מ׳ לרבי
יצחק קוס בקיומך וכלכל כגלגלת דתקונא דמלכא קדישא היאך ותתקנון. קס רבי
תלת תקוני דיקנא

ואי

דטמירין דלא מכסיף (פ"ק דתמיד) מניח וכו' כל' מערי קמיעין ותקיפין בתקונו.
דטמירין תקיפין לאתברא ולאכפויי כל גזרי דיכין מלן חמי דיקנא עלאה קדישא טמירא דעתיק יומין מסדר כניפה. ויכון תליסר תקונין דדיקנא עלאה קדישא טמירא וכניכי כך לית לך חמר מסא דלא כתיב דדיכא מסתכא דכל כהני כתיב סדורא דסכתא לית לך כעי מכי למימר. ומסא לית חמר דלא כשדכא דישראל תלכו ודיכא הוא תלייא דלא תלוסר. לקביל דא לא רחוס ורכון ולכון לתתא. ואי תימא מסא חיך לית חמר דלין עלאין. דלא מסא לית לך דיטרוך דיכא דלא לאתר דדיכא מסתכא וכתיב דדיכא מסתכא קדם תלוסר. לקביל דא לא רחוס ורכון ולכון לתתא. ואי תימא מסא חיך לית לך חמר ממת ליעקב עשרה. חסר לחברים חסר. אשר כשבעת לחכותיכו תריסר. מימי דלא תלוסר. ורחמו שבעה. וכבוס עוכותיכו תמכיס. ותשליך כמכולות ים כל חטאתם תשעה. תתן

שיטת המס לספר הקנאה ועשה קשה לדיקנא קדישא לחסר הכי"ן, פ"ל

אמת ליעקב עשרה. חסר לחברים חסר. אשר כשבעת לחכותיכו תריסר. מימי דלא תלוסר. ורחמו שבעה. וכבוס עוכותיכו תמכיס. ותשליך כמכולות ים כל חטאתם תשעה. תתן
דלא מעיינן חלף כל כיסין מקילן מרוסף ודיקנא דריסף תריכין על כתפין למיגד לריס דזעיר לפין מסהוס מסיכא דמוחא למוחא דילים וכניכי כך לף הוו קסיין ונ"ל לתחזון למהוי רכוכי. תלת מלי דכתיב מכמות בחון תרכם. ולכסוף כתיב כרחוכות תתן קולם. הלי קרא לאו ריסים סיפיס ולאו סיפים ריסים. שלש מכמות בחון תרכ' כל כניל ממוחא סתימאה דלריך לפין למוחא דזעיר לפין כחיכון כימין כלא מתחברן לכר תרין מוחין ולתעבוד חד מוחא כנין דלית קיומא דמוחא דתלת חלף בקיומא דמוחא עלאה וכל כניל מסלי למהוי כתיב תתן קולם חד. וכנין דכניל ממוחא למוחא כחיכון כימין כלו מתחברן לכר תרין מוחין ולתעבי' חד מוחא כחיכון כימין חיכון לף מסתכמו קסיסין. מ"ט מסוס דלי מסתכמו קסיסין לף כניל חכמתא למוחא כהן. כניכי כך לית חכמתא כפקא מכר כם דלי'כו קסיסין ומלרי דרוגות דכתי' דברי חכמי כחית כשמע. ומסכא לוליפכא מלן דשערי דריסיס קסיסין לאו חכמתא מתיסכא עמיס. וצ"ל לוכון תריכי (פ"ק דכיכין) למיתי תועלת לכלא מלי לכלא למיעל על חוטא דשדרס דמתסקין מן מוחא וכצ"ל לף תלי שערא דריסף על שערא דדיקנא דשערא דריסף תלי וסליק על חולכין לאחורו ולא תלי על דיקנא מסוס לא מיטריך לאתערבא חלין כלהו לכלהו מתפרסן כלרחוייהו. תלת כלהו שערי כין דריסף כין דדיקנא כלהו חוורי כתלגא. ותלת לוכון דכלהו קסיסין כלהו מ"ט מסוס דלוכון תקיפין לאחסין לוכון ל"ל מכילן מעתיק דעתיקין ומכי מכילן מקמי לודכוו סריין ומכי מכילן סתיסן לוכון לא ותערבון כאחרכין. (פ"ק דאתמהיו לתתא ומכי תניכא מקמי לודכוו סריין מסוס דלכלהוייהו לוכון ולא לאתערבו כאחלכין וכ'. ואי תימא דלית לאחרכין כוותייהו לא. דתכי תלוסר מכילן דרחמי מעתיקא קדישא. מי ל כמוך אל. כוסא עון תרי. ועובר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו חמס. כי חפץ חסד הוא מית. ישוב ירחמנו כבעם. וכבוס עוכותינו תמכיס. ותשליך כמכולות ים כל חטאתם תשעה. תתן

ולי תימא לי הכי אם שערי לתתא לימין לוכמי לימלי לא סוו דלא דתניא כתיב
קוזותיו תלתלים שחורות כעורב וכתי שער ריסים כעמר נקי. לא קשיא הא בדיוקא
עלמא הא כדיוקא תתא. ועוד כד תתייהיבת חורית ליערל לתייהיבת בהם שחורה על
נבי הם לבנה ועקרא דמלה משום דהכי שערי בנין דממוח דמתכחו לתחמכא למוחא
דלתתא ומאן דלימין לשלא מן דיוקא דלהודוי הוא וכל תקונוי דלהודיסין
דמתכחו דיוקא דלהודוי ושערי דלהודייסו תקונא קדמאה תקונא דשערי מריש
דשערי דריסא ותגיבא כל דיוקא (פ"א תקונא) לא דמתכא הלא מחומא דלבא והכא
לא פריש דהא הכי לא סוי הלא תקונא דא דלכחית מן ריסא דשערי דריסא הכי דמתכא
ומהאי דיוקא דמתחודע כל מה דהוי מריסא כלא עלמין דתתימין בשוקא דדכייא
בעוקא דכלול כל שקין חורכא דכל שערא דכחית מקמי חודכוי לא היו חורכא ולא
(פ"א הלא) לתדכך דא בדא ולא (פ"א דכלא) כחתין הלין שערין מכל נבדין דמתמכן
ותלין ומירוחא דתקונא קדמאה תלתין וחד קוצי סקילן לתמכן עד ריסא דפומא
ותלת מאה ותשעין כימין דמתכחו בכל קוצא וקוצ' תלתין וחד קוצי סקילין דהוו בתקוצ'
קדמאה תקיפין לאכפייא לתתא כחומכן הלא. מהו הלא תקיף יכול. וכל קוצא וקוצא
מתפרסין תלתין וחד עלמין תקיפין סלטין לאתעייצא (פ"א לאתפטפטא) לא כהאי כטר
ולא כהאי סטר וכל עלמא ועלמא מניה מתפרס לאלף עלמין דכסיפין לעזוקא רבא
וכלא כתי כריסא דדיוקא דכלול תקיפא. וכלילן כהאי הלא ועם כל דא האי הלא תכפייא
לריסא דעתיק יומין לאתבכא ולאתכלל ולאתפטפטא כיה לאתי עד פומא מסום דכתי דיוקא
יתיב וספרין וגו'. מאי דיוקא יתיב. יתיב לאתריא דלא סלטא הכא כלא ועוז שי גבור. ש
דהוא גבור ולאתבכא בדיוקא (פ"א בדיוקא) דקדושא דעתיק יומין ורזא דכתי מי ש כמוך
בעתיק יומין לאתי כתקונא דדיוקא קדיש עלאה. עלמא קדמאה דכפיק מתקונא
קדמאה סליט ופחית וסליק לגלף שפי ורכא רככן מלרי תריסין ומכיה מתלחלין בכבטא
בעוקא רבא. עלמא תנייתא דכפיק מהאי תקונ' סליט ונפיק ונחית וסליק לסכעה
ומתלחלן שף דרגין מלרי דיבכא ומתלחלן מכיה לאכפייא בקודלא בחורא (פ"א בחיורא)
עלמא תליתאה דכפיק מהאי תקונא סליט ונחית וסליק לגלף מלרי דילמה
ומתלחלן מכיה בכוסיטא לקוסיטרא (פ"א בכוסיסא לקוסיסא) ומהאי תקונא מתבסיין
כלהו ומתבכמן כמרירא דדמשן דמתבכמין בימא רבא. מלן תמי תקונא לא דדיקנא
קדיש עלאה ויקירא דלא אכסיף מכוה. מלן תמי טמירותא דקונין דשערי דתלין מהאי
כבא יתיב בעיטרא דעטרין עטרין עטרין דכל עטרין עטרין דלא אתכלו בעטרין עטרין
דלא כאחר עטרין. דעטרין דלתת' מתלחלן מכוון. וכגון כך הכי תקונין לוכון תקונין
דלתתא מכוון מתלחלן תקוני דלתתקן דלעטריך לאתברכא מלן דכשי ברכא דכל
תקונין דלתתקן בקבלהון ברכאן מסתכחן לקבלהון ואתעבוד מה דלתעבוד כלא
כלול בהכי תקונין כלא וקבן לקבלי תקונין דמלכא תקיפא עתיקא כתימא דכלא
וכלהו אתבכמן מתקונין שון דמלכא עתיקא. תלת לי עתיק דעתיקין קדוש קדושין
לא אתתקן בלהין תקונין לא אסתכחו עלאין ותתאין וכלא הוו וחכווח עד
כמה וסירין הלין (פ"א לאתתקן בגלין) תקוני דדיוקא עד תליסר לתתא. וכל ומכח

דיתגבר חלין מתתכחין וסורין חלין כלה כחומכנה דחלין תלוסר חמתבא דיקנ׳ דמלכא
עתיקא יקירא ושמירא מכלא כלה כחד דיוסו טמירא ויקירא . וכגון דיוסו ויקירא ושמירא
מכלא לא מדכר כים כיתר דלוריתא ולא חתגליף ומס דיקנ׳ חתגליף דיקנ׳ דכסכא
רכא עלאם ומסתו דיקנא כחית לדיקנא דכסכא רכא דלתתא . מלי דיקנא דכסכא
רכא : דיקנא דכסכא רכא כתמכיל תקונין חתתקן . וכגון כך תמכיל תקונין לכסכא
רכא כל מסתח נחית על דקנים סד״ר כשמן הטוב על הראש יורד על הזקן וגו׳ . ומ״ל
דכתיב מכת לחוס נס יחד . גס לרכות כמן נדול דלתתא דכל ומכא דכסכא רכא
דלתתא מסתם כסכו׳ רכא כסיכול כמן נדול דלעילא מסתם כסכוכא רכא דא תקוכא
חד דדיקנא דעתיק סתימא דכלא . אלא רכי שמעון יחות חכת ר׳ יצחק למהוי כיקירא
דתקוכי דדיקנא וסכר לפי דעתיק ומין עתיקא דעתיקין . זכאים חולקך וזכאי חולקי
עמכון כעלמא דאתי . קום רכי חזקיה וקאים כקיומך ואוקיר יקרא דתקוכי
דדיקנא קדישא . קס רכי חזקיה מארי ואמר לכי לדודי ועלי תשוקתו . מי גרם מכי
לדודי מסוס דעלי תשוקתו . מסתכל סוכא ואמרו כמות ויקירא דכוליכו׳ עלאין
כסיר וסליק לתלת מלה וחמשה ועשרין עיבר וחד חמוך הוא לתסמי כסוכא כסיר
כמלן דלתסמי כסוכא כהרא עתיקא דמימוי מתפלגין ונהרין ונבדין לכל עיבר ממס
דעלוי וסליק הסוכא כהרא כשפתא דיומא עלאם עתיקא דכל פתחין טבין ויקירין .
כסוכא פתחא לתפתחן לכל מלא מסס (פ״ת מסס) פסרא דחמית פתחו ואמרו כוסא
עון חמיתא לאר לך הוא . תקונא תכוכא יתיב . לאר שמעון הלדכא לתקסר
(פ״ת לתכסס) עלמא כריך לכת רכי חזקיה לעתיקא דעתיקין . אמר ר״ש כלסו כוכיכון מכרין
דלתתין כסלי עזקא דקדישא לסטרכא עלי שמיא עלאין דעלאין ואריא קדיש עלאם
דעלאם דלכא חמי מסתא מם דלא חמא כר נש מיומא דסליק מסס זמכא תכוכא
למורא דסיכי . דלכא חמיא לכפלי כסירין כהוכא דשמעא תקיפא דזמין למיפק
כלסוניתא לעלמא דכתיב וזרח לכם ירלי שמי מסס נדקס ומרפא ככנפיס . ושוד
דלכא ידעכא דלכפלי כסירין ומסס לא ידע ולא חסתכל . סליד ומסס לא ידע כי קרן
עור פניו . ושוד דלכא חמי כעיכי תלסר חלין גליפין קמאי וכסירין ככוכיכין וכל
לתפרס כל חד מכויהו מפומיכון לסטלק ולתתקן ולתעטר ולתעטר כטמירותא
דתקוכי דדיקנ׳ וכל לאחרכי לסתלרן וכעוד דכל חד מתפרס כפומיכו׳ כהיר ולתעטר
ויתיב כמלכא כגו חוליס . וכד לסתיים לתפרסא סליק ולתעטר כעטרא קדישא
ולתתקן ולתטמר ויתיב כתקוכי דדיקנא קדישא וכן לכל חד וחד . חוזרו חכרין
קדישין דסה כקיומא דא לא יהא עד דייתי מלכא משיחא . קום ר׳ חזקיה ומסתכל
חכא עד לא קס ר׳ חזקיה קלא כפק ואמ׳ לון מלך לחד שמא אתי מליחות . לתרגים
רם ואמר ודלי כל חד וחד כלתרגים וחכא ור׳ אלעזר כרי ורכי חכא לסתלים
עלאם . קום רכי חייא . קס ר׳ חייא פתח ואמר . ואומר אסא יי׳ אלהים כסא לא ידעתי
עלאם . קום רכי חייא . קס ר׳ חייא פתח ואמר . ואומר אסא יי׳ אלהים כסא לא ידעתי
דכר כי כעד תככי . וכי ירמיים לא סוא ידע למלא והא כתם מלולין כפקי מפומוי עד
עלאם דלכא חמי ואוף אמר מלם כדי׳ דכתיב אסא לא ידעתי דכר . אלא תלכא תו דאיהו
לא אמר על דא ואוף אמר מלם כין דכור לתמירם חמירם סוא דלא כעי לאדמא קלא

דכור כעי לאדמעי קלא ולאכרזא מלין . דכתיב וידבר אלהים את כל הדברים האלה
לאמר . ותניא כל עלמא שמעו סיהו דכור וכל עלמא לזדעזעו . וכגין כך כתי׳ וידבר
ולא כתיב ויאמר . תוס הכא כתיב הכם לא ידעיתי דכר לאכרזא מלה ולאוכחא כרוז
קדסא לעלמ׳ . לי הכי הא כתיב וידבר י״י אל משה לאמר מאן הוא כביכול עלאה כמאן
דלא זכה כר כא כוותיה דהוא שמע דכור כהכרזא ולא דחיל ולא לזדעזע ואתר כביכול
לזדעזע לפי כחמירה ודחלין כדחילו . ותניא בתיקוני קדמאה דדיקנא ותניינא
לאתכא (פ׳ לאקפא) לתליתאה דכתיב כן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר .
והא דתרין תיקונין קדמאין למיתי לתליתאה הוו דסוף תקונא תליתאה מתמצעיתא פ׳ ס״ת
דתחות חוטמא מתחות תרין נוקבין כפיק חד לרוח ונפרש לפסיק (פ׳ לפסקא)
כהסוא לרוח לומי לתפסק משום דכתיב ושוכר על פעם והלי לורוח לתתקן
לאסברא כיה וכגי יתיב תחות נוקבי חוטמא סלי לורוח ונפרש לה לתרבי כהלי
לורוח משום כוכא עוכות וכתיב ושוכר על פעם למיתן לאסברא עד (פ׳ על) פומא
קדיסא דיומא סלתא . תניא כמה ערקיסאות מחכמן להסוא פומא ולא לתנלי
לאר מכיסו דהא לאסתלק ולאתעטר ידיע ולא ידיע . תניא כגמוחתא דספרא מסו
דכתיב פעם . וכן עובר לה זכו פעם . מלי מסמע שובר על פעם . פעם . לחקדיס סין
לפי לה זכו עומד ולא שובר בזעיר אפין מלי בין הלי להלי כזעיר אפין כל כחית הסוא
לורוח מתחות נוקבי חוטמו כתיב ויחר אף י״י כם וילך מלי וילך דנפיק רוחא דרונזא
מלכן נוקבי ומלן דלאסבא קמיס לזעיל ולא לאסתכא כי רוח י׳ נפכם כו . כלריך
אפין כתיב עובר על פעם . וכתיב ורוח עברה ותטרם . ותכן הסם הכא כתיב שובר
על פעם כהסוא לרוח הסם ושבר י׳ לנגוף את מצרים . זכאה חולקיה דמאן דזכי
להלי ולא הוא תקונא תליתאה דלורוח דדיקנא ויקירא קדיסא עלאה עתיקא
דעתיקי . לחר ר״ם ולהלי קכ״ם יסני לחוטכא לך ויחדי לתנכא עלך . ותניא מלי דכתיב
סום לסים כי כעתיק יומין יחתא דסוא חדוות דכלא . תניא כשעת דלתנלי הלי
לורוח דדיקנ׳ דעתיק יומין כלהו מלרי דיכנ׳ וכלהו ומלריהון דדיכ׳ סתימין ונסתיקין
ולית דיפתח פטרא לאסתא משום דסלי לורוח לתנליין לתקנא ומסלי מאן דלאמר
ולאזכר (פ׳ דסלי לורוח סיומא דעתיקא ומסלי הוא מאן דלאמר ולאזכר) לעתקדס להלי
לורוח רעיס דהוא סיומא דעתיקא קדיסא . תקונא רביעאה מתתקן מערך ס״ת פ׳ ס״ת
וכחית תחות פומא מריסא חדא לריסא חדא דהלך לשלריתא כחלתו . כלל וכשלית תפלה
כשר שלרית הכמכא . הכמכא משם שלרית דכתי׳ שלרית ישראל לא יעשו עולה . תקונא
ממיסאה כפיק לורוח מתחות פומא דהלך לא סתיק לעד לפו . קוס ר׳ יוסי
קס ר׳ יוסי פתח ואמר לשרי העם שככה לו לשרי העם סיו לאלדיו . לשרי העם שככה
לו . מהו שככה לו . כלל ואחת המלך שככה שכיך מרונזים . לא שכיך כרונזים הלך
ואם ככה לת עושם לו הרגני כא הרוג לא הוא דיכו דלשרי העם סיו לאלדיו .
רחמי דרחמי . לא שככה אחת הכלול כל שמהן וקלם משבר רונזים ולאת ליה לועזיר
לפין ומעכור על כל לוזון דלכר . דתניא לורוח דתקוע קדיסא עלאה עתיק דעתיקי
דלהיו כחית כדיקניה תחות נוקבי דחוטמ׳ והלי לורוח דלתתא סקילין סיומן כך לא דא

לעילא ודלא לתתא לעילא עובר על פסוא לתתא לא המזוק לעבד לפו · ותכונן לא המזוק
דלא לית לתתא למית · כמה דלעילא יהוב לתתא לאתברכא לתתא יהוב לתתא לאתברכא
תכא בכל לתתא דכהני עתיקא טמירא דכלא דרחם לתגליפא טב לכלהו דלתתא להא
לתתא עיטא למעבד טב לכלא מלן דסתים ולא לתגליפא לית עיטא ולית מלן דידע
ליה שף הוא כלהודוי כמה דעדן עלאה לית דידע ליה אלא הוא עתיקא דעתיקי ואל
הוי כתיב מה גדלו מעשיך יי׳ מאד עמקו מחשבותיך · אלם יתתקנון שובך לעלא
דלתתי מעם עתיקא דעתיקי · תקונא סתיתאה מתתקן סערת וסליק מלרע לעילא סדר קף סה שבי
וחפי תקרוכתא דכומסא טכא עד ריפא דפומא דלעילא וכחית סערת דריפא לריפא
דפתחא דלרחם תתאה דפומא · קום ר׳ יוסי ואתקין תקוכא דא · קס ר׳ יוסי פתח
ואמר ומסדי מחתך לא ומוג · וכתיב וכחסד עולם רחמתיך · הני קרוי קסוין מסדי
לא לקסו דתכונן לית חסד ולית חסד · לית חסד דלגו ולית חסד דלכר · חסד דלגו
סם דאמרן דעתיקא דעתיקין והוא סתים כסטרא דא דדיקנא דאקרי פאת הזקן ·
ולא כעי כר כם לאכלא הלי סטר׳ מסוס הלי חסד דלגו דעתיק יומי׳ וכלי׳ ככהן דלתת
כתי׳ כיה לא יקרחה קרח׳ כראשם ופאת זקנם לא יגלחו · אלם כגין דלא לקבלא תורחוי
דחסד דעתיק לכהן מסטר׳ דא קא אתי · ותאכא כגכיעתא דספרא כלא מגטריך
חסד לאתרכאה ולמכבי ולא לקטעא ליה ולא לאתתכי מעלמא · והלי דכתיב וחסדי
מאתך לא ימוש חסד דעתיק יומין · וכחסד עולם · חסד דאקרי חסד עולם והלי אחרא
דכתי׳ לאמרתי עולם חסד יבכה והלי חסד דעתיק דעתיקי׳ הוא חסד דקסוט · וחסד
דקסוט לאו כחוי גופא אתמר שף כחוי דכסמא׳ · וכלי כתיב כי חפץ חסד הוא · דף
הוא תקוכא סתיתאה דדיקנא יקירא דעתיק דעתיקי · תקונא סביעאה סביט סערת שבי קף סה
ואתקון כ׳ תפוחין כתקרוכתא דכומסא דפירין ויתן למחזי · פתח ר׳ יוסי ואמר כתפוח
בעצי היער וגו׳ · מה תפוח זה כלול בתלת גוונין כך קב״ה תרין תפוחין כלול אתה גווני
ותרין תפוחין אלין דלימין תקוכ׳ לימין דכל אתה תקוכין דלעלא׳ ומחזיין חידו לזעיר אפין
כאור פני מלך חיים · ואתאמר מהכי תפוחין כפקין חיין לעלמ׳ ומחזיין חידו לזעיר אפין
דכתיב ואור יי׳ פניו אליך · וכתיב כאור פני מלך חיים · כאור פני מלך אלין לימין תרין
תפוחין דתקרוכא דכומסא דלימיכא · יאר יי׳ פניו אליך דכל כסדרין מתברך
עלמא · ואתאמר כל זמן דהני כוניכי דלכר כסדרין תדירא דאדלין ואסתכא רעוא
כעלמא · ומה לי הני לכר כך תרין תפוחין דכסדרין תדירא דאדלין ואסתכי ·
תכיף כד אתגליין תרי׳ תפוחין אלין לאתחזי זעיר אפין כחדוות׳ וכל לימין כוניכין דלתת׳
כחדוותא וכל לימין דלתתא כסדרין וכל עלמין אדלין ומלימין מכל סלימות׳ וכלא אדלין
וכסדרין וכל טיבו לא פסיק · כלהו אתמלין כסתא אחד כלהו אדלין כסתא אחד ·
יאר פניו אליך דכל חיי זמן דכסדרין וחיי זמן דאזוקין וכתיב יאר יי׳ פניו אליך · אתאמר אלין
פניו אתנו סלם · מכלל דלא הוי תדירא אלא כד אתגליין תפוחין דלעילא · אתאמר אלין
תפוחין דסתימין כהיריו וחוורין תדירא ומכהן כסדרין לתלת מאה ושבעין מיכר וכל

שביעאה דכליל שתא בתרין תפוחין דבעתיקא דעתיקין · תקונא תמוכאה נפיק
חד חוטא דשערי סוחרניה דדיקנא ותליין בשקולא עד טבורא · קום אלעזר ברי
אתקין תקונא דא · קם ר׳ אלעזר בריה פתח ואמר הכל תלוי במזל ואפי׳ ס״ת בהיכל ·
מלה דא אוקימנא בספרא דצניעותא והכי קאמר וכי הכל תלוי במזל · ותכינן ס״ת
קדש ונרתקו קדש וההיכל קדש · וכתיב וקרא זה אל זה ואמר קק״ק הא תלת אינון
וספר תורה לקבליהון נרתקו קדש וההיכל קדש והוא קדוש והתור׳ נתנה בג׳ קדושות
בג׳ מעלות בימים שלשה שכינ׳ בשלש לוחות וארון והיכל בס״ת תלייא ואיהו תלייא במזל
וכתיב ומאותות השמים אל תחתו ומאן דאיהו בקדושי׳ הללו להוי תלייא במזלא · אלא
הכי אוקימנא בספרא דצניעותא האי חוטא יקירא קדישא דכל שערי דדיקנא תליין
ביה אתקרי מזל · מ״ט משום דכל קדושי קדשין דקודשיא בהאי מזלא תליין · וס״ת אע״ג
דאיהו קדוש לא חל עליה עשר קדושין עד דעייל להיכל כיון דעייל להיכל אתקרי
קדוש בעשר קדושו׳ כגוונא דלעילא דלא אתקרי היכל אלא כד אתחברן עשר קדושות
ותאנא הכל תלוי במזל דאיהו האי חוטא דכל שערין תליין ביה · אמאי מזל משום
דמניה תליין מזלי ומזלי ומניה עלאין ותתאין · ובג״כ איהי תלייא וביה תליין כל מלי
דעלמא עלאין ותתאין ואפי׳ ס״ת שבהיכל דמתעטר בעשר קדושות לא נפיק מכלליה
עם שאר קדושין וכלהו תליין בהאי ומאן דחמי להאי תקונא אתכבשן (ס״א חוביהון)
מקמיה ומתכפיין הה״ד יכבוש עונותינו · א״ל ר״ש בריך ברי לקודשא דקדישין עתיק
מכלא · תקונא תשיעאה מתערבין שערי עם אינון שערי דתליין ולא נפקין דא מן
דא · קום ר׳ אבא · קם ר׳ אבא ואמר אלין אינון שערי דמתערבין עם אינון דתליין
אקרון מצולות ים משום דנפקי ממותרי מוחא ומהאי אתרא רמיו כל מארי דתבעין
חובי דבני נשא ומתכפיין · א״ר ש בריך תהא לעתיק יומין · תקונא עשיראה נחתין
שערי תחות דיקנא וחפיין בגרונא תחות דיקנא · קום ר׳ יהודה · קם ר׳ יהודה
פתח ואמר ובאו במערות צורים ובמחלות עפר מפני פחד יי׳ וגו׳ · מפני פחד יי׳
הא אתידע דמאן דאיהו לבר פחד יי׳ אתקרי · ומהדר גאונו אינון שערי דתחות
דיקנא ואתקרין הדר גאונו תרי תתן אמת ליעקב · ואחד סר דלא נפקי כימא מן
כימא · חסד לאברהם תקונא דתריסר דלא תליין שערי על פומא ופומא אתפני
מכל סטרין ויאין שערי סחור כחור ליה בגין דלא אשתכח טרחותא כמה דאצטריך
טרחותא במאי קא מיירי דינא באתר דינא טרחותא אשתכח · וכי שערי דדיקנא
טרח׳ אינון או דינא אינון והא כלא רחמי אתחזן · אלא דלא אתטרח בישוב׳ (ס״א בנשובא
דרוחא דזעיר אפין · דתאנא מהאי פומא קדישא עלאה קדש קדשים נשבא רוחא ·
מאי רוחא · רוחא דאיתרק (ס״א דאתדב׳) ביה דמתלבש ביה זעיר אפין ומהאי
רוחא מתלבשין כל אינון דלתתא וכד ההוא רוחא נפיק אתפרש לתלתין ושבעה
אלף עיבר ואתפשט (ס״א ואתפרשא) כל חד בלחודוי לאתריה · וכל מאן דאתחוי
לאתלבשא מניה אתלבש · ועל דא שערין לא אשתכחו על פומא קדישא משום דרוחיה
נפיק ולא בעי מלה אחרא לאתערבא ביה ולקרבא בהדיה · ודא הוא טמירות׳ דכלא
דלא אתדבק לא לעילא ולא לתתא · והוא סתים בסתימא דסתימין דלא אתידע ·

לא סוף דלא לתתקן ולא סוף כיסי תקונא . וכגון כך רוח רביעי לכבר ומתלבנין כיסי
כיסי מהומתי לתקרי פה יו״ד לכל כסאי עתיקא דעתיקין לא לתפרס ולית מאן דידע
רזוהי כר ליסו . וכגון כך שערוי פקילין סחרכיס דפומא ולתפני מכל סטרוי . וכהאי
לתרתי יכו לתתבנא לתלבנא כסאי רוחא דמתפשט לכמה עיברין כחתר דכל שערי
פקילין כסוחרנוי סדלי סוף דכתיב לאחר כשבעת לאחוותיכו . ודלי סוף תקונא קדישא
עלאה דתריסר דמכאן לאתלבנא יכ״ב תחומין לעילא . ויכ״ב תחומין לתתא . יכ״ב
ליכ״ב סבטי לכסאתא . סדלי סוף דכתיב לאחר כשבעת לאחוותיכו . תקונא דתליסר
תלין שערי דתחות דיקנא מכאן ומכאן כיקרא יתא וכיקרא ספירא וחפיין עד
טבורא ולא לתחזיין מלבני תקרובא דבוסמא כר ליכון תפוחין ספירן חוורין .
לאחר רבי שמעון זכאה חולקיה למאן דאתכא כהאי לדרא קדישא עלאה דלכן כיסי
זכאה חולקיה כעלמא דין וכעלמא דאתי דלכן יתבין בקדושא עלאה ואסחר לן (פא
גין פסא עלאה לאסחר לן) וכהאי כל תקונין עלאין לדיוקנא דדיקנא קדישא לתתקנו
ולתעטרו ולאסחרו לדוכתייהו . וכהאי תקונא דתליסר סוף תקונא יתא לכיסי לתידין
כסופא למזקף רישא לקכלים מכיסי תלין דכגוונא דלפין לתידין . מכיסי תלין
עלאין ותתאין דלי סוף תקונא סלימתא דאסתים לכל תקונין דלי אסתים לכלא .

תאנא שין תקונין לקרין ימי קדם לקרין ימי קדמאי דקדמאי ואיכון דאסכתא דף קעא
כגוונא לפין לקרין ימי עולם . ותלכא שין ימי קדם כלהו מתתקנן כתקונא
דדיוקנא (פא דדיקנא) דעתיקא דעתיקין טמירא דטמירין כלילא כהין וכהאי דתליסר
כלילן לכהן וכל גכוון עלאין ותתאין גכוון כיסי וכיסי כלילן כהאי דלי סוף מזלא דמכיסי
כלילא כמי דלתתאי ודלי יומא לא לתכלילן כהדייסו דלא סוף כלילא כלא וכהסוף זמכא
דלתתאי עתיקא יומין כתקונין דלעילא סהוא לתקרי יום לא דכיסי זמין לאוקיר דיקנא
דלתתאי עתיקא יומין כתקונין דלעילא סהוא לתקרי יום לא דכיסי זמין לאוקיר דיקנא
סדלי סוף דכתיב יום לאחד סוף יודע ליו״ד . סוף כלאחודוי יתיר מכלא . סוף דכלילן כלא
סוף דלתקרי כשמא ידיעא דתכונין כלתתי דלית יום לית לילא דלית יום כלא לילא
ומסוס דסטרא דמכא זמן ומא דיקנא דדיקנא סוף כלאחודוי יסתכא לא לתקרי לא יום
ולא לילא דלית יום לתקרי כלא מסטרא דילן ולית לילא לתקרי כלא מסטרא דילן ומסוס
דסהי תקונא כלילן כלא לא לתידע ולא לתתחזי מכיסי ומכיסי כניד מסחא דרכותא
לתליסר עיבר מכוונין לכל לוכון דלתתא דכהרין . כסהוא מסחא לתתקנו תליסר
תקונין דדיקנא קדישא עלאה ולילן תקונין דכהאי דיקנא מתתקנן וכחתן לכמה
עיבר ולא לתתחזן היך מתפשטין והיך כפקין . מכלא לסתיימו ומכלא לתטמרו
לית דידע לתר לסהי עתיקא כפשוטותא דלהון כלילן כמי דלתתאי
לתידע ולא לתתידע טמיר ולא טמיר . עליה לתקרי לכי יו״ד סוף שמי וכבודי
לאחר לא לתן . וכתיב הוא עשנו ולו לאנחנו . וכתיב ועתיק יומין יתיב .
כתריסר יתיב ולית דידע ליס יתיב ולא סכיס וכתיב לוכך על כי כורחות כפלגתי וגו׳ .
אמור רבי שמעון לחכריה כל לתפרוס פרוסא דל דלתתן חמלן עלכא
כוכיכא דקודסא כריך הוא (פא כוסיסא דקודסא) פרוסס כלרבע סמכין לחרבע עיבר .

ממכרן חד סוף ותוב מתתך לעילא וחד מגרופיה כידים ובמגרופיה לרבע מפתחין
סניכן (פ׳ שפיין) מכל סטרוי ומתחדן פרסא ומתתין לה מעילא לתתא וכן למסכרן
תנוכא ותליתאה ורביעא וכן סמכ׳ למסכרן לחודין תמניסר רגלי לסמוכין ומתסברין
בכוסיכא דגליפין (פ׳ בכוסיפא דגליפין) כסדון פרסא וכן לתרבע עיבר. תמוכא שין
תקוכין דכסרין עלה והוו מחכלן מלי דפומכ׳ לתתעטרא ולחסתלקא כל חד כחתריה.
וכד הוו מתתקנן מפומכ׳ כל חד וחד סליק ותתעטר ותתקן כסדון תקוכא דלתתקן
הכא מכל (פ׳ כהכל דכל) פומא דחד מכן. וכתעתא דחד מכן כתה פומא לתקכא
כסדון תקוכא דסוף תקוכא הוא יתיב ומחכם למלם דכפיק מפומיכון וכדין סלקא
בדוכתיה ולתתעטר וכל סמכין מכלן ומכלן חדלן על דמתעין מם דלה ידעו. ומתיתין
לקליכון כמם דתיכון קיימין הכא כגניכון. זכאי לתון לעלמ׳ דלתי דכלהו מלי דכפקי
מפומיכון כלהו מלין קדישי׳ מלי כתרן דלה לסטלן לימיכא ולמשלח קלה חדי למשמע
ומתיתי לסכי מלי עד דסוף לגמר (פ׳ לגנוז) דיכא די לעלמ׳ דלתי תמרין זמכא לתרכא
כל הכי מלי קדישין. עלייכו כתיב וחכך כיין הטוב ונו׳. דובב שפתי ישנים. מלי
דובב שפתי ישנים דלפילו לעלמ׳ דלתי מרחמן שפוותייכו לוריתה קמיה. הטתא
לתתקנו ולתכוונו דעתא למתקן תקוני דזשר לפין היך יתתקן והיך יתלכם כתקוני
מתקוני עתיק יומין קדישא דקדישין טמירא דטמירין טמירא מכלא. דהטתא
חוכתא (פ׳ חכמתא) עלייכו למנזר דיכא קיטטלם ולה ושפירא ולתתקנא כל תקוכין
על כוריוה תקוני דזעיר לפין מתקוני דלריך לפין לתתקנו ולתפטנו תקוני מכלן
ומכלן כחיזו כר כם למסלטל (פ׳ דשלפא) כיס רוחא דטמירא מכל סטרין כגין
למיתב על כורסויה דכתיב ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה.
כמראה אדם דכליל כל דיוקין. כמראה אדם דכליל כל שמין. כמראה אדם דכיס
סתימין כל עלמין עלאין ותתאין. כמראה אדם דכליל כל רזין דלתתלרו ולתתקנו
עד דלה יכלי עלמא ולשב דלה לתקויומו. תאנא בנכישתא לספרא עתיקא
דעתיקין עד לה זמין תקוני כתקי מלכין ככם מלכין ומשער מלכין ולה הוו מתקויומי
עד דדכי (פ׳ דשפא) לון ולתכא לון לכתר זמכא דסלם ולה סמלכוס לשר מלכו כארץ
לדום. כארץ לדום כתתר דכל דיוקין מתקויומין תמן וכלהו לה לתקויומו עד דריסא
תורא עתיקא דעתיקין לתתקן. כד לתתקן תקין כל תקוכין דלתתא. תקין כל
תקוכין דעלאין ותתאין. מכלן לולוסבל דיוקא דעמא דלה לתתקן הוא כקדמותא
לית עמא מתתקן. ולה לימו מתתקן כלהו מתתקנן. ולה לימו לה מתתקן כקדמותא
לה יכלין עמא לתתקכא. מכלן מעתיק יומין דעד לה לתתקן הוא כתקוני לה
לתתקנו כל לימון דכעו לתתקכא וכלהו עלמין לתתרכו הכלה וימלוך כתדום כלע כן
כעור. וימלוך כתדום רזא תדא (פ׳ יקידא) הוא לתר דכל דיוקין מתקטרין תמן ותלוין
מתמן. כלע כן כעור תלכא הוא גורת דיכא תקיפין דתקיפין דכביכים מתקטרן
מלקא לתלפין מלרי דיכבא ומלקא. ומם שירו דכסכם. מלי דכסכם כלומר דין סכם
כלה לעלוקם מתי כמות סכ סכ. כיון דסליק לתתיכבא כים לה קלוס ולה הוא וכיל
למיקם הא מסוס דתדם לה לתתקן. הא דתקוכא דתדם כדיוקנים כלין כלה ויכיל

תקות

חד שיבר לכל חיכון דלתתא ויסכין לגבי חורחותא לעתיק יומין כד עלין בחוסכנא
זמכא כגון דיזגא כלכתי דעתיקא דעתיקין וחיים לעלמין . ומסלי גולגלתא כפיק
עלמין . וכגון כך לתק זשיר לפין וכשעת דלנטריך לתפסטו לכפי וחריכין כסטוח
לסלי סטר ולסלי סטר . ומסלי חורח לכיח לתפסט מגולגלתא לכפי רכוח לסלי
יומא לקבלא דתפוחים כגוני חיורא ומומקא . הלי גולגלתא לכסיר כתרי גוני
כלילא כסחוח טלא הכי כי טל חורות טלך . חורות תרי וסחוח טלא דכטוף כטיף
דלכפין . לחרפות ולדרלון עולם כגון דלתתאיו לסחוח סומקא לזשיר לפין . וכלא
עלם . לקיי עילם כגון דלתתאיו לסחוח חיורא לתי מסטר דעתיק יומין חריכא
וכגון כך כתיב ורכים מיסכי לדלת עפר יקיצו אלא לחיי עולם ואלא לחרפו ולדרלון
כיח סומקא כסלי כדולחא דלהיו חיורא ולתחזיוי גוופא סומקא כגוונא חיורא .
דכלילא כלהו חיורי וכלהו חיורי אלא כד לתייסכן כסלי רוחא דזשיר לפין לתחוי
לחיוהם והוא טלא דלתכלילא כתרי גוני מסטר לריסא חיורא כגוונא (פי כגוניה)
גולגלתא כטוף טלא מריסא חיורא דלתתאי מכח תדיר . ומסלי טלא זמיכין מיתויי
תקיפא . כגולגלתא כד יתכין תזסא שפי רכוח עלמין דכטלין עלויהם כין עלוי כסלי
כסיר למיתן ומכשין עלמין ודוכא מסטרוי לפסא . וכגון סלי גולגלתא לתק גולגלתא
מסטר חד ולאידך מטסר חד וחורא דכיח קלוס עליס מסלי סטר ולפא דכיח כחורא דכיח
מסלי סטר . מלי לפא סכח שלא לגו חוסא לפא לכל כוכיכא דל דלתכלילא כחורא דכיח
דכיח סט

תחות מרכיבתא ולקביל דיך נקע לגולגלתא לתתא כל עלין כחופכא. והוי נקע לגבן לורחותא לסתכא מכיה לעתיק יומין. בחלליה דגולגלתא ג׳ חללין לסתכאו דסריי׳ מוח כהו ונקרום דקיק חפייה עלייהו לחד לה קרום קטיפא סתים לעתיק יומין וכנין הוי מוחא לתפסט וכהיר (פ״ם וכפיף) לתלתין ותרין סבולין סי״ד וכהר יונקי מעלן. ותלת כתלת חללין דגולגלתא מוחא סריין מחללא חד מתבקע (פ״ם ומתפסט) חד מכוע לי׳ סטרין וכפיף מסוף מוחא דסריין כהוי חללא תלתין ותרין סבולין רוחין דחכמתא. מחללא תכויכא מתבקע ומתפסט חד מכוע לאחרא ומתפתחין ג׳ תרעין מחללין ג׳ תרשין לתתאדין ג׳ יומין דלוריתא ג׳ סכין דויכלא ג׳ לחלף דרין דזמין קלי לאתבא רוחיה ליה ולסריין כיה. מחללא תליתאה כפקין שף שפין לדרין ולכסדרין דלעתא סריין עלייהו ודרי כהו והוי חללא סרי (פ״ם מדוייס) חללים כין הוי חללא וכין הוי חללין ומתחללין מתרין סטרין כל לימין לדרין הי״ל וכדעת קדריס ימלאו וחלין ג׳ מתפסטין לכל גופא להוי סטרא ולהוי סטרא ולכליכון לחיך כל גופא ולחיך כהו גופא מכל סטריו וככל גופא לתפסטן ולסתבקן. תאנא כגולגלתא דריסא תלין חלף חלפי רכוא ורכוא רכבן קוני דסערי לוכמן ומסתככין דל כלא ומתערכין דל כלא. ולית מוסככא לכוותן כל קונא וקונא דלחודן כיה לכיין ומסתכן ומכלן לתתאדן (פ״ם טצמי לוריתא) כדכיה כמסתכא ככל לימין סטרין דלוכמן לכיין ככל לימין סטרין דלימין מסתכן יתבין קוני מסתככין ותקיפין מכמן סעישין ומכמן תקיפין וככל קונא וקונא יתבין כוותן תלין על תלין מתלטטן ותלוין כגבור תקיף מלרי כגח קרכין כתקונא ולא כתקונא תקיפא כחיר כלרוי דכרכין ותקיפין הי״ל כחור כלרוי׳ מתקנין קונים כתילוי מהלי סטר לאחלי ס׳ ר׳ על גולגלת׳. ותלת יתבין תלי תלין מלו׳ דמוכין ממכושין סניאי׳ דתלת רמטי מוחא ממכוע לחללא חד דגולגלת׳ לתמסכן סערי כמוכוכות׳ ומתעכדין תלין דתלין מכמה מכושין לתמסכן מסאי חללא. מחללא תכויכא כפקי חמסין מכושין ולתמסכן סערי מלוכן מכושין כמוכוכותא ולתעכדין תלין דתלין ומתערכין כקונין לחרכין. מחללא תליתאה כפקי שף שפין לדרין ולכסדרין ולתמסכן סערי כמוכוכותא מכלהו ומתעכדין תלין על תלין ומתערכין קונין לחרכין. וכנין כך לוכן קונין תלין על תלין וכלהו מוכוכ דלתמסכן מג׳ חללין דמוחא דגולגלתא וכל לוכן קוני תלין ויפין לסטרא לחודין וכנין כך כתיב סטר חלדי לוכך ושמא. וכהוי תלין תלין ומוכח ומחללא כהורא ומסוכא רחמי ודוכא וכל ומוכא ומחללא תלי כהוי ולא כעתיקא. בפלגותא דסערי לתקוו חד לורחא דקיק דמתחל מסטוא לרחא דעתיק יומין ומסטי לרחא לתפרסן מיתי מחא ותליסר לרחין דלתפלגון כחרחין דפקודי דלוריתא דכתיב כל לרחות יי חסד ואמת לנוצרי כריתו ועדתיו. תכא כל קונא וקונא מתחדן חלף חלפין מחרין דיכוא וחלא דתלוין ככל קונא וקונא מלוכן תקיפין ומחוכן סעישין מחרישין דמתקלא ולוסי מתקלא כיכייהו) כנין כך לית יומכא ולית סמחלא מצחא דגולגלתא לסנהות כנין כך לתגליה הוי מנחא לתערו כל מחרישין דלוכא וכל עלמא כדוכא לתמסר ותכא כל לתגליה הוי מנחא לתערו כל מחרישין דלוכא וכל עלמא כדוכא לתמסר

כי יסוף איש או אשה לעשות מכל חטאת האדם למעל מעל בה׳ ואשמה
הנפש ההוא׳ והתודו את חטאתם אשר עשו והשיב את אשמו בראשו
וחמשתיו יסף עליו ונתן לאשר אשם לו׳ ואם אין לאיש גאל להשיב
האשם אליו האשם המושב לה׳ לכהן מלבד איל הכפרים אשר יכפר
בו עליו׳ וכל תרומה לכל קדשי בני ישראל אשר יקריבו לכהן לו יהיה׳
ואיש את קדשיו לו יהיו אשר יתן לכהן לו יהיה׳ ויאמר ה׳ אל משה
לאמר׳ דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי תשטה אשתו
ומעלה בו מעל׳ ושכב איש אתה שכבת זרע ונעלם מעיני אישה ונסתרה
והוא נטמא ועד אין בה והוא לא נתפשה׳ ועבר עליו רוח קנאה וקנא
את אשתו והוא נטמאה אם לא נתפשה׳ או עבר עליו רוח קנאות וקנא
את אשתו והיא נטמאה׳ והביא האיש את אשתו אל הכהן והביא את
קרבנה עליה עשרון קמח שערים לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה
כי מנחת קנאות הוא מנחת זכרון מזכרת עון׳ והקריב אתה הכהן
והעמידה לפני ה׳ ונתן הכהן מים קדשים בכלי חרש ומן העפר אשר
יהיה על קרקע המשכן יקח הכהן ונתן אל המים׳ והעמיד הכהן את
האשה לפני ה׳ ופרע את ראש האשה ונתן על כפיה את מנחת זכרון
מנחת קנאות הוא׳ וביד הכהן יהיו מי המרים המאררים והשביע אתה
הכהן והאמר אל האשה אם לא שכב איש אתך ואם לא שטית טמאה
תחת אישך הנקי את מי המרים המאררים האלה׳ ונתן הכהן את
האלה על כל האשה והשביע הכהן את האשה והאמר הכהן לאשה יתן
ה׳ אתך לאלה ולשבעה בתוך עמך בתת ה׳ את ירכך נפלת ובאו המים
המאררים האלה במעיך לצבות בטן ונפלת ירך והאמרה האשה אמן
אמן׳ וכתב את האלה האל בספר והמחה אל מי המרים׳ והשקה את
האשה את מי המרים המאררים ובאו בה המים המאררים למרים׳
ולקח הכהן מיד האשה את מנחת הקנאות והניף את המנחה לפני ה׳
והקריב אתה אל המזבח׳ וקמץ הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר
המזבח׳ ואחר יהשקה את האשה את המים׳ והיה אם נטמאה ותמעל
מעל באישה ובאו בה המים המאררים למרים והצבתה בטנה ונפלה
ירכה והיתה האשה לאלה בקרב עמה׳ ואם לא נטמאה האשה וטהורה
היא ונקתה ונזרעה זרע׳ זאת תורת הקנאות אשר תשטה אשה תחת
אישה ונטמאה׳ או איש אשר יעבר עליו רוח קנאות וקנא את אשתו
והעמיד את האשה לפני ה׳ ועשה לה הכהן את כל התורה הזאת׳ ונקה
האיש מעון והאשה ההוא תשא את עונה׳ וידבר ה׳ אל משה לאמר׳
דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש או אשה כי יפלא לנדר נדר
נזיר להזיר לה׳ מיין ושכר יזיר חמץ יין וחמץ שכר לא ישתה וכל
משרת ענבים לא ישתה וענבים לחים ויבשים לא יאכל׳ כל ימי נזרו
מכל אשר יעשה מגפן היין מחרצנים ועד זג לא יאכל׳ כל ימי נדר
תער לא יעבר על ראשו עד מלאת הימם אשר יזיר לה׳ קדש יהיה
גדל פרע שער ראשו׳ כל ימי הזירו לה׳ על נפש מת לא יבא׳ לאביו
ולאמו לאחיו ולאחתו לא יטמא להם במותם כי נזר אלהיו על ראשו׳
כל ימי נזרו קדש הוא לה׳ וכי ימת מת עליו בפתע פתאם וטמא
ראש נזרו וגלח ראשו ביום טהרתו ביום השביעי יגלחנו׳ וביום
השמיני יביא שתי תרים או שני בני יונה אל הכהן אל פתח אהל מועד׳
ועשה הכהן אחד לחטאת והאחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא על
הנפש ביום ההוא וקדש את ראשו ביום ההוא׳ והזיר לה׳ את ימי נזרו
והביא כבש בן שנתו לאשם והימים הראשנים יפלו כי טמא נזרו׳ זאת
תורת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו יובא אל פתח אהל מועד׳ והקריב
את קרבנו לה׳ כבש בן שנתו תמים אחד לעלה וכבשה בת שנתה אחת
לחטאת ואיל אחד תמים לשלמים׳ וסל מצות סלת חלת בלולת בשמן
ורקיקי מצות משחים בשמן ומנחתם ונסכיהם׳ והקריב הכהן לפני ה׳
ועשה את חטאתו ואת עלתו׳ ואת האיל יעשה זבח שלמים לה׳ על סל
המצות והקריב הכהן את מנחתו ואת נסכו׳ ואת הנזיר פתח אהל מועד
את ראש נזרו׳ ולקח את שער ראש נזרו ונתן על האש אשר תחת זבח
השלמים׳ ולקח הכהן את הזרע המבשל ומצה אחת מן הסל וחלת מצה
אחת ורקיק מצה אחת ונתן על כפי הנזיר אחר גלחו את נזרו׳ והניף
אתם הכהן תנופה לפני ה׳ קדש הוא לכהן על חזה התנופה ועל שוק
התרומה ואחר ישתה הנזיר יין׳ זאת תורת הנזיר אשר ידר קרבנו לה׳
על נזרו מלבד אשר תשיג ידו כפי נדרו אשר ידר כן יעשה על תורת
נזרו׳ וידבר ה׳ אל משה לאמר׳ דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה
תברכו את בני ישראל אמרו להם׳ יברכך ה׳ וישמרך׳ יאר ה׳ פניו
אליך ויחנך׳ ישא ה׳ פניו אליך וישם לך שלום׳ ושמו את שמי על בני
ישראל ואני אברכם׳ ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן וימשח
אתו ויקדש אתו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו וימשחם
ויקדש אתם׳ ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית אבותם הם נשיאי
המטות הם העמדים על הפקדים׳ ויביאו את קרבנם לפני ה׳ שש עגלת
צב ושנים עשר בקר עגלה על שנים הנשיא ושור לאחד ויקריבו אתם
לפני המשכן׳ ויאמר ה׳ אל משה לאמר׳ קח מאתם ויהיו לעבד את עבדת
אהל מועד ונתתה אתם אל הלוים איש כפי עבדתו׳ ויקח משה את
העגלת ואת הבקר ויתן אתם אל הלוים׳ את שתי העגלת ואת ארבעת
הבקר נתן לבני גרשון כפי עבדתם׳ ואת ארבע העגלת ואת שמנת הבקר
נתן לבני מררי כפי עבדתם ביד איתמר בן אהרן הכהן׳ ולבני קהת לא
נתן כי עבדת הקדש עליהם בכתף ישאו׳ וקרבו הנשיאים להנכת
המזבח ביום המשח אתו׳ ויקרבו הנשיאים את קרבנם לפני המזבח׳
ויאמר ה׳ אל משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום יקריבו את קרבנם
לחנכת המזבח׳ ויהי המקריב ביום הראשון את קרבנו נחשון בן עמינדב
למטה יהודה׳ ויקרב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה
בלולה בשמן לכף עשרה זהב מלאה קטרת׳ פר בן בקר אחד איל אחד
כבש אחד בן שנתו לעלה׳ שעיר עזים אחד לחטאת׳ ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן
נחשון בן עמינדב׳ ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא יששכר׳
הקריב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן
לכף עשרה זהב מלאה קטרת׳ פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן
שנתו לעלה׳ שעיר עזים אחד לחטאת׳ ולזבח השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נתנאל בן צוער׳
ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן חלון׳ קרבנו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת מנחה בלולה בשמן לכף עשרה זהב מלאה קטרת׳ פר בן בקר
אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׳ שעיר עזים אחד לחטאת׳
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה
חמשה זה קרבן אליאב בן חלון׳ ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אלצור
בן שדיאור׳ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן
לכף עשרה זהב מלאה קטרת׳ פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן
שנתו לעלה׳ שעיר עזים אחד לחטאת׳ ולזבח השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אלצור בן שדיאור׳
ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלומיאל בן צורישדי׳ קרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן לכף עשרה זהב מלאה
קטרת׳ פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׳ שעיר עזים
אחד לחטאת׳ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה
כבשים בני שנה חמשה זה קרבן שלומיאל בן צורישדי׳ ביום הששי
נשיא לבני גד אליסף בן דעואל׳ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
מנחה בלולה בשמן לכף עשרה זהב מלאה קטרת׳ פר בן בקר אחד איל
אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׳ שעיר עזים אחד לחטאת׳ ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן
אליסף בן דעואל׳ ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד׳
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן לכף עשרה
זהב מלאה קטרת׳ פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׳
שעיר עזים אחד לחטאת׳ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אלישמע בן עמיהוד׳ ביום
השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן פדהצור׳ קרבנו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת מנחה בלולה בשמן לכף עשרה זהב מלאה קטרת׳ פר בן בקר
אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׳ שעיר עזים אחד לחטאת׳
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה
חמשה זה קרבן גמליאל בן פדהצור׳ ביום התשיעי נשיא לבני בנימן
אבידן בן גדעוני׳ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק
אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה
בשמן לכף עשרה זהב מלאה קטרת׳ פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד
בן שנתו לעלה׳ שעיר עזים אחד לחטאת׳ ולזבח השלמים בקר שנים
אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אבידן בן
גדעוני׳ ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי׳ קרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן לכף עשרה זהב מלאה
קטרת׳ פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׳ שעיר עזים
אחד לחטאת׳ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה
כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחיעזר בן עמישדי׳ ביום האחד עשר
נשיא לבני אשר פגעיאל בן עכרן׳ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
מנחה בלולה בשמן לכף עשרה זהב מלאה קטרת׳ פר בן בקר אחד איל
אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׳ שעיר עזים אחד לחטאת׳ ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן
פגעיאל בן עכרן׳ ביום השנים עשר נשיא לבני נפתלי אחירע בן עינן׳
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן לכף עשרה
זהב מלאה קטרת׳ פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׳
שעיר עזים אחד לחטאת׳ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחירע בן עינן׳ זאת חנכת
המזבח ביום המשח אתו מאת נשיאי ישראל קערת כסף שתים עשרה
מזרקי כסף שנים עשר כפות זהב שתים עשרה׳ שתים עשרה קערת
כסף מאה ושלשים משקל האחת מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש כל כסף הכלים אלפים וארבע מאות בשקל הקדש׳ כפות זהב
שתים עשרה מלאות קטרת עשרה עשרה משקל הכף בשקל הקדש כל
זהב הכפות מאה ועשרים׳ כל הבקר לעלה שנים עשר פרים אילם שנים
עשר כבשים בני שנה שנים עשר ומנחתם׳ ושעירי עזים לחטאת שנים
עשר׳ כל בקר זבח השלמים עשרים וארבעה פרים אילים ששים עתדים
ששים כבשים בני שנה ששים זאת חנכת המזבח אחרי המשח אתו׳
ובבא משה אל אהל מועד לדבר אתו ושמע את הקול מדבר אליו מעל
הכפרת אשר על ארון העדת מבין שני הכרבים וידבר אליו׳ וידבר ה׳
אל משה לאמר׳ דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלתך את הנרות אל מול
פני המנרה יאירו שבעת הנרות׳ ויעש כן אהרן אל מול פני המנרה
העלה נרתיה כאשר צוה ה׳ את משה׳ וזה מעשה המנרה מקשה זהב עד
ירכה עד פרחה מקשה היתה כמראה אשר הראה ה׳ את משה כן עשה
את המנרה׳ וידבר ה׳ אל משה לאמר׳ קח את הלוים מתוך בני ישראל
וטהרת אתם׳ וכה תעשה להם לטהרם הזה עליהם מי חטאת והעברו
תער על כל בשרם וכבסו בגדיהם וטהרו׳ ולקחו פר בן בקר ומנחתו
סלת בלולה בשמן ופר שני בן בקר תקח לחטאת׳ והקרבת את הלוים
לפני אהל מועד והקהלת את כל עדת בני ישראל׳ והקרבת את הלוים
לפני ה׳ וסמכו בני ישראל את ידיהם על הלוים׳ והניף אהרן את הלוים
תנופה לפני ה׳ מאת בני ישראל והיו לעבד את עבדת ה׳׳ ועתה הלוים
יסמכו את ידיהם על ראשי הפרים׳ ואתה את האחד עשה חטאת ואת
האחד עלה לה׳ לכפר על הלוים׳ והעמדת את הלוים לפני אהרן ולפני
בניו והנפת אתם תנופה לה׳ ובדלת את הלוים מתוך בני ישראל והיו
לי הלוים׳ ואחרי כן יבאו הלוים לעבד את אהל מועד וטהרת אתם
והנפת אתם תנופה׳ כי נתנים נתנים הם לי מתוך בני ישראל תחת פטר
כל רחם בכור כל בני ישראל לקחתי אתם לי׳ כי לי כל בכור בבני
ישראל באדם ובבהמה ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתים לי׳
ואקח את הלוים תחת כל בכור בני ישראל׳ ואתנה את הלוים נתנים
לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את עבדת בני ישראל באהל מועד
ולכפר על בני ישראל ולא יהיה בבני ישראל נגף בגשת בני ישראל אל
הקדש׳ וידבר משה ואהרן וכל עדת בני ישראל אל הלוים ככל אשר
צוה ה׳ את משה על הלוים כן עשו להם בני ישראל׳ ויתחטאו הלוים
ויכבסו בגדיהם ויניף אהרן אתם תנופה לפני ה׳ ויכפר עליהם אהרן
לטהרם׳ ואחרי כן באו הלוים לעבד את עבדתם באהל מועד לפני אהרן
ולפני בניו כאשר צוה ה׳ את משה על הלוים כן עשו להם׳ וידבר ה׳
אל משה לאמר׳ זאת אשר ללוים מבן חמש ועשרים שנה ומעלה יבא
לצבא צבא בעבדת אהל מועד׳ ומבן חמשים שנה יסור מצבא העבדה
ולא יעבד עוד׳ כה תעשה ללוים בשמרתם את משמרת אהל מועד
לשמר׳ ועבדה לא יעבדו׳ כה תעשה ללוים בפקד אתם׳ וידבר ה׳ אל
משה במדבר סיני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון
לאמר׳ ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו׳ בארבעה עשר יום בחדש
הזה בין הערבים במועדו ככל חקתיו וככל משפטיו תעשו אתו׳ וידבר
משה אל בני ישראל לעשות הפסח׳ ויעשו את הפסח בראשון בארבעה
עשר יום לחדש בין הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה ה׳ את משה כן
עשו בני ישראל׳ ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו
לעשות הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא׳
ויאמרו האנשים ההם אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגרע לבלתי
הקריב את קרבן ה׳ במועדו בתוך בני ישראל׳ ויאמר אליהם משה
עמדו ואשמעה מה יצוה ה׳ לכם׳ וידבר ה׳ אל משה לאמר׳ דבר אל בני
ישראל לאמר איש איש כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחקה לכם או
לדרתיכם ועשה פסח לה׳׳ בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים
יעשו אתו על מצות ומרורים יאכלהו׳ לא ישאירו ממנו עד בקר ועצם
לא ישברו בו ככל חקת הפסח יעשו אתו׳ ואיש אשר הוא טהור ובדרך
לא היה ומחדל לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההוא מעמיה כי קרבן ה׳
לא הקריב במועדו חטאו יסא האיש ההוא׳ וכי יגור אתכם גר ועשה
פסח לה׳ כחקת הפסח וכמשפטו כן יעשה חקה אחת יהיה לכם ולגר
ולאזרח הארץ׳ וביום הקים את המשכן כסה הענן את המשכן לאהל
העדת׳ ובערב יהיה על המשכן כמראה אש עד בקר׳ כן יהיה תמיד הענן
יכסנו ומראה אש לילה׳ ולפי העלות הענן מעל האהל ואחרי כן יסעו
בני ישראל ובמקום אשר ישכן שם הענן שם יחנו בני ישראל׳ על פי ה׳
יסעו בני ישראל ועל פי ה׳ יחנו כל ימי אשר ישכן הענן על המשכן
יחנו׳ וכי האריך הענן על המשכן ימים רבים ושמרו בני ישראל את
משמרת ה׳ ולא יסעו׳ ויש אשר היה הענן ימים מספר על המשכן על פי
ה׳ יחנו ועל פי ה׳ יסעו׳ ויש אשר היה הענן מערב עד בקר והעלה הענן
בבקר ונסעו׳ או יומים או חדש בהארך הענן על המשכן לשכן עליו
יחנו בני ישראל ולא יסעו ובהעלתו נסעו׳ על פי ה׳ יחנו ועל פי ה׳
יסעו את משמרת ה׳ שמרו על פי ה׳ ביד משה׳ וידבר ה׳ אל משה לאמר׳
עשה לך שתי חצצרות כסף מקשה תעשה אתם והיו לך למקרא העדה
ולמסע את המחנות׳ ותקעו בהם ונועדו אליך כל העדה אל פתח אהל
מועד׳ ואם באחת יתקעו ונועדו אליך הנשיאים ראשי אלפי ישראל׳
ותקעתם תרועה ונסעו החנות החנים קדמה׳ ותקעתם תרועה שנית
ונסעו החנות החנים תימנה תרועה יתקעו למסעיהם׳ ובהקהל את
הקהל תתקעו ולא תריעו׳ ובני אהרן הכהנים יתקעו בחצצרות והיו לכם
לחקת עולם לדרתיכם׳ וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצרר אתכם
והרעתם בחצצרות ונזכרתם לפני ה׳ אלהיכם ונושעתם מאיביכם׳
וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם ותקעתם בחצצרות על
עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני ה׳
אלהיכם׳ ויהי בשנה השנית בחדש השני בעשרים לחדש נעלה הענן
מעל משכן העדת׳ ויסעו בני ישראל למסעיהם ממדבר סיני וישכן הענן
במדבר פארן׳ ויסעו בראשנה על פי ה׳ ביד משה׳ ויסע דגל מחנה בני
יהודה בראשנה לצבאתם ועל צבאו נחשון בן עמינדב׳ ועל צבא מטה
בני יששכר נתנאל בן צוער׳ ועל צבא מטה בני זבולן אליאב בן חלון׳
והורד המשכן ונסעו בני גרשון ובני מררי נשאי המשכן׳ ויסע דגל
מחנה ראובן לצבאתם ועל צבאו אלצור בן שדיאור׳ ועל צבא מטה בני
שמעון שלומיאל בן צורישדי׳ ועל צבא מטה בני גד אליסף בן דעואל׳
והקהתים נסעו נשאי המקדש והקימו את המשכן עד באם׳ ויסע דגל
מחנה בני אפרים לצבאתם ועל צבאו אלישמע בן עמיהוד׳ ועל צבא מטה
בני מנשה גמליאל בן פדהצור׳ ועל צבא מטה בני בנימן אבידן בן
גדעוני׳ נסע דגל מחנה בני דן מאסף לכל המחנות לצבאתם ועל צבאו
אחיעזר בן עמישדי׳ ועל צבא מטה בני אשר פגעיאל בן עכרן׳ ועל צבא
מטה בני נפתלי אחירע בן עינן׳ זה מסעי בני ישראל לצבאתם ויסעו׳
ויאמר משה אל חובב בן רעואל המדני חתן משה נסעים אנחנו אל
המקום אשר אמר ה׳ אתו אתן לכם לכה אתנו והטבנו לך כי ה׳ דבר טוב
על ישראל׳ ויאמר אליו לא אלך כי אם אל ארצי ואל מולדתי אלך׳
ויאמר אל נא תעזב אתנו כי על כן ידעת חנתנו במדבר והיית לנו
לעינים׳ והיה כי תלך עמנו והיה הטוב ההוא אשר ייטיב ה׳ עמנו והטבנו
לך׳ ויסעו מהר ה׳ דרך שלשת ימים וארון ברית ה׳ נסע לפניהם דרך
שלשת ימים לתור להם מנוחה׳ וענן ה׳ על עליהם יומם בנסעם מן
המחנה׳ ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה ה׳ ויפצו אויביך וינסו
משנאיך מפניך׳ ובנחה יאמר שובה ה׳ רבבות אלפי ישראל׳ ויהי העם
כמתאננים רע באזני ה׳ וישמע ה׳ ויחר אפו ותבער בם אש ה׳ ותאכל
בקצה המחנה׳ ויצעק העם אל משה ויתפלל משה אל ה׳ ותשקע האש׳
ויקרא שם המקום ההוא תבערה כי בערה בם אש ה׳׳ והאספסף אשר
בקרבו התאוו תאוה וישבו ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר׳
זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים חנם את הקשאים ואת האבטחים
ואת החצירים ואת הבצלים ואת השומים׳ ועתה נפשנו יבשה אין כל
בלתי אל המן עינינו׳ והמן כזרע גד הוא ועינו כעין הבדלח׳ שטו העם
ולקטו וטחנו ברחים או דקו במדכה ובשלו בפרור ועשו אתו עגות והיה
טעמו כטעם לשד השמן׳ וברדת הטל על המחנה לילה ירד המן עליו׳
וישמע משה את העם בכה למשפחתיו איש פתח אהלו ויחר אף ה׳ מאד
ובעיני משה רע׳ ויאמר משה אל ה׳ למה הרעות לעבדך ולמה לא מצאתי
חן בעיניך לשום את משא כל העם הזה עלי׳ האנכי הריתי את כל העם
הזה אם אנכי ילדתיהו כי תאמר אלי שאהו בחיקך כאשר ישא האמן את
היונק על האדמה אשר נשבעת לאבתיו׳ מאין לי בשר לתת לכל העם
הזה כי יבכו עלי לאמר תנה לנו בשר ונאכלה׳ לא אוכל אנכי לבדי
לשאת את כל העם הזה כי כבד ממני׳ ואם כה את עשה לי הרגני נא
הרג אם מצאתי חן בעיניך ואל אראה ברעתי׳ ויאמר ה׳ אל משה אספה
לי שבעים איש מזקני ישראל אשר ידעת כי הם זקני העם ושטריו ולקחת
אתם אל אהל מועד והתיצבו שם עמך׳ וירדתי ודברתי שם עמך ואצלתי
מן הרוח אשר עליך ושמתי עליהם ונשאו אתך במשא העם ולא תשא
אתה לבדך׳ ואל העם תאמר התקדשו למחר ואכלתם בשר כי בכיתם
באזני ה׳ לאמר מי יאכלנו בשר כי טוב היה לנו במצרים ויתן ה׳ לכם
בשר ואכלתם׳ לא יום אחד תאכלון ולא יומים ולא חמשה ימים ולא
עשרה ימים ולא עשרים יום׳ עד חדש ימים עד אשר יצא מאפיכם והיה
לכם לזרא יען כי מאסתם את ה׳ אשר בקרבכם ותבכו לפניו לאמר למה
זה יצאנו ממצרים׳ ויאמר משה שש מאות אלף רגלי העם אשר אנכי
בקרבו ואתה אמרת בשר אתן להם ואכלו חדש ימים׳ הצאן ובקר ישחט
להם ומצא להם אם את כל דגי הים יאסף להם ומצא להם׳ ויצא משה
וידבר אל העם את דברי ה׳ ויאסף שבעים איש מזקני העם ויעמד אתם
סביבות האהל׳ וירד ה׳ בענן וידבר אליו ויאצל מן הרוח אשר עליו
ויתן על שבעים איש הזקנים׳ ויהי כנוח עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו׳
ויתר שני אנשים במחנה שם האחד אלדד ושם השני מידד ותנח עליהם
הרוח והמה בכתבים ולא יצאו האהלה ויתנבאו במחנה׳ וירץ הנער
ויגד למשה ויאמר אלדד ומידד מתנבאים במחנה׳ ויען יהושע בן נון
משרת משה מבחריו ויאמר אדני משה כלאם׳ ויאמר לו משה המקנא אתה
לי ומי יתן כל עם ה׳ נביאים כי יתן ה׳ את רוחו עליהם׳ ויאסף משה
אל המחנה הוא וזקני ישראל׳ ורוח נסע מאת ה׳ ויגז שלוים מן הים
ויטש על המחנה כדרך יום כה וכדרך יום כה סביבות המחנה וכאמתים
על פני הארץ׳ ויקם העם כל היום ההוא וכל הלילה וכל יום המחרת
ויאספו את השלוים המקמיר לא עשר חמר ויטשו להם שטוח סביבות
המחנה׳ הבשר עודנו בין שניהם טרם יכרת והאף ה׳ חרה בעם ויך ה׳
בעם מכה רבה מאד׳ ויקרא שם המקום ההוא קברות התאוה כי שם
קברו את העם האתאוים׳ ומקברות התאוה נסע העם חצרות ויהי
בחצרות׳ ותדבר מרים ואהרן במשה על אודות האשה הכשית אשר לקח
כי אשה כשית לקח׳ ויאמרו הרק אך במשה דבר ה׳ הלא גם בנו דבר
ויאמר ה׳ אל משה ואל אהרן ומרים צאו שלשתכם אל אהל מועד ויצאו
שלשתם׳ וירד ה׳ בעמוד ענן ויעמד פתח האהל ויקרא אהרן ומרים
ויצאו שניהם׳ ויאמר שמעו נא דברי אם יהיה נביאכם ה׳ במראה אליו
אתודע בחלום אדבר בו׳ לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא׳ פה אל
פה אדבר בו ומראה ולא בחידת ותמנת ה׳ יביט ומדוע לא יראתם
לדבר בעבדי במשה׳ ויחר אף ה׳ בם וילך׳ והענן סר מעל האהל והנה
מרים מצרעת כשלג׳ ויפן אהרן אל מרים והנה מצרעת׳ ויאמר אהרן אל
משה בי אדני אל נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו׳ אל נא
תהי כמת אשר בצאתו מרחם אמו ויאכל חצי בשרו׳ ויצעק משה אל ה׳
לאמר אל נא רפא נא לה׳׳ ויאמר ה׳ אל משה ואביה רק ירק בפניה
הלא תכלם שבעת ימים תסגר שבעת ימים מחוץ למחנה ואחר תאסף׳
ותסגר מרים מחוץ למחנה שבעת ימים ועם לא נסע עד האסף מרים׳
ואחרי כן נסעו העם מחצרות ויחנו במדבר פארן׳ וידבר ה׳ אל משה
לאמר׳ שלח לך אנשים ויתורו את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל
איש אחד איש אחד למטה אבתיו תשלחו כל נשיא בהם׳ וישלח אתם
משה ממדבר פארן על פי ה׳ כלם אנשים ראשי בני ישראל הם׳ ואלה
שמותם למטה ראובן שמוע בן זכור׳ למטה שמעון שפט בן חורי׳ למטה
יהודה כלב בן יפנה׳ למטה יששכר יגאל בן יוסף׳ למטה אפרים הושע
בן נון׳ למטה בנימן פלטי בן רפו׳ למטה זבולן גדיאל בן סודי׳ למטה
יוסף למטה מנשה גדי בן סוסי׳ למטה דן עמיאל בן גמלי׳ למטה אשר
סתור בן מיכאל׳ למטה נפתלי נחבי בן ופסי׳ למטה גד גאואל בן מכי׳
אלה שמות האנשים אשר שלח משה לתור את הארץ׳ ויקרא משה להושע
בן נון יהושע׳ וישלח אתם משה לתור את ארץ כנען ויאמר אלהם עלו
זה בנגב ועליתם את ההר׳ וראיתם את הארץ מה הוא והעם היושב עליה
החזק הרפה המעט הוא אם רב׳ ומה הארץ אשר הוא יושב בה הטובה
היא אם רעה ומה הערים אשר הוא יושב בהן הבמחנים אם במבצרים׳
ומה הארץ השמנה הוא אם רזה היש בה עץ אם אין והתחזקתם ולקחתם
מפרי הארץ והימים ימי בכורי ענבים׳ ויעלו ויתורו את הארץ ממדבר
צן עד רחב לבוא חמת׳ ויעלו בנגב ויבא עד חברון ושם אחימן ששי
ותלמי ילידי הענק וחברון שבע שנים נבנתה לפני צען מצרים׳ ויבאו עד
נחל אשכול ויכרתו משם זמורה ואשכול ענבים אחד ושאהו במוט בשנים
מן הרמונים ומן התאנים׳ למקום ההוא קרא נחל אשכול על אודות
האשכול אשר כרתו משם בני ישראל׳ ויתורו את הארץ מקץ ארבעים
יום׳ וילכו ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל מדבר
פארן קדשה וישיבו אתם דבר ואת כל העדה ויראום את פרי הארץ׳
ויספרו לו ויאמרו באנו אל הארץ אשר שלחתנו וגם זבת חלב ודבש הוא
וזה פריה׳ אפס כי עז העם היושב בארץ והערים בצרות גדלת מאד וגם
ילדי הענק ראינו שם׳ עמלק יושב בארץ הנגב והחתי והיבוסי והאמרי
יושב בהר והכנעני יושב על הים ועל יד הירדן׳ ויהס כלב את העם אל
משה ויאמר עלה נעלה וירשנו אתה כי יכול נוכל לה׳׳ והאנשים אשר
עלו עמו אמרו לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו׳ ויוציאו דבת
הארץ אשר תרו אתה אל בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור
אתה ארץ אכלת יושביה הוא וכל העם אשר ראינו בתוכה אנשי מדות׳
ושם ראינו את הנפלים בני ענק מן הנפלים ונהי בעיניו כחגבים כן היינו
בעיניהם׳ וישא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה ההוא׳
וילנו על בני ישראל כל העדה ויאמרו אלהם לו מתנו בארץ מצרים או
במדבר הזה לו נמתנו׳ ולמה ה׳ מביא אתנו אל הארץ הזאת לנפל בחרב
נשינו וטפנו לבז הלא טוב לנו שוב מצרימה׳ ויאמרו איש אל אחיו
נתנה ראש ונשובה מצרימה׳ ויפלו משה ואהרן על פניהם לנגד כל קהל
עדת בני ישראל׳ ויהושע בן נון וכלב בן יפנה מן התרים את הארץ
קרעו בגדיהם׳ ויאמרו אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו
בה לתור אתה ארץ טובה הארץ מאד מאד׳ אם חפץ בנו ה׳ והביא אתנו
אל הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר הוא זבת חלב ודבש׳ אך בה׳ אל
תמרדו ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם׳ סר צלם מעליהם
וה׳ אתנו אל תיראום׳ ויאמרו כל העדה לרגם באבנים׳ וכבוד ה׳ נראה
באהל מועד אל כל בני ישראל׳ ויאמר ה׳ אל משה עד אנה ינאצני העם
הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתות אשר עשיתי בקרבו׳ אכנו
בדבר ואורשנו ואעשה אתך לגוי גדול ועצום ממנו׳ ויאמר משה אל ה׳
ושמעו המצרים כי העלית בכחך את העם הזה מקרבו׳ ואמרו אל יושב
הארץ הזאת שמעו כי אתה ה׳ בקרב העם הזה אשר עין בעין הנראה אתה
ה׳ ועננך עמד עליהם ובעמוד ענן אתה הולך לפניהם יומם ובעמוד אש
לילה׳ והמתה את העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את
שמעך לאמר׳ מבלתי יכולת ה׳ את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם
ויטבחם במדבר׳ ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר׳ ה׳ ארך
אפים ורב חסד נשא עון ופשע ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים על
שלשים ועל רבעים׳ סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאת
לעם הזה ממצרים ועד הנה׳ ויאמר ה׳ סלחתי כדברך׳ ואולם חי אני
וימלא כבוד ה׳ את כל הארץ׳ כי כל האנשים הראים את כבודי ואת
אתותי אשר עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא
ש

דשכח הכל על לבן לחת שבעה עיבי׳. מלן לכן לחת לוכמתא דעיבא מסומקא
כפקין שבעה דסיטין דסמכין לסטר ממלא ומתלסטין כחמה דלסטר נכון ומתלחלן
לאתפשטא בעלמא לגלאה ברזין דחייבא הכל שבעה אלף עיבי ו׳ המם מסוטטים
בכל הארץ. מירוקא כפקין שבעה טסירין (ס״ת כסירין) דקטרא לסטר דרומא
ומתלחלן לאתפשטא בעלמא לגלאה ברזין (ס״ת שובדין) דכתיב כי עיבו על דרכי
ים ונו׳. וכד לתפקלן בחורבא מסתכלין לחסנותא לכל מלרי קשוט לחוטבא עלמא
בניסיון וכל חסנותא הוי לטב על ישראל וחסנא בסומקא למלן דעתקין לסו הכל
רלה רלימי רלה לחוטבא לון. רלימי לנקמא לון מדעקין לון. וכגין כך כתיב עורי
למה תישן י׳ הקיצה אל תזנח לנצח. עורי והקיצה ברי חסנותא ברי פקיחין ברי טבן
רחמי וזוקמין גוונא קדמאה סומקא כגו סומקא כלהו וסתים כל סומקין
מקמיה לה לחתון כוחרניה דהסוא סומקא לסחר חד קושטא לוכמא ולקוף ליה.
גוונא תניינא לוכמא כלכבא חד דנפיק מתהומא חד ומן לחלף סגים כיתא רבא
וכד נפיק הלי לכבא לחי רגשא ותקפא על ימא וקלים לימא וגלגלוהי חזלין ולסתמש
לסוא רבא דלקרי לויתן ונפיק מתהומא הלי לכבא ומתגלגל בתוקפא דימא ונפיק
לבר ולית לוכמא דכל לוכמין סיתימין קמיה (ס״ת והא לוקמוס דכל לוכמין סתימין קמיה)
וכך היא לוכמותא דעיבא לוכמא דכלהו וסתים כל סאר לוכמין וסוחרניה דהסוא
לוכמא לסאר חד קושטא סומקא (ס״ת לסטר חד) ולקוף להסוא לוכמא. גוונא
תליתאה ירוקא דירוקי דכלהו וסתים כל ירוקין וכסוחרניה דהסוא ירוקא לסאחרו תרין
קושטין חוט סומק לסט׳ חד וחד חוט לוכמא לסטר חד ולקיפין להסו ירוקא וכד לסתחר
חוורא ולסתחי שבעה כל לילין גוזלין מסתכלין לתתאה סומקא ירוק לוכמ׳
לא לתחזי כר הסוא חוורא דכסיר מעתיק ולמין וכסירין מכים כל לילין דלתתאה ולית
גוונא לתחזייא כר הסוא חוורא כלסודנו. וכגין כך לסתלקו כל מלריסין דסומקא
ולוכמא דלילין תלומין כחדא הכל שעלו מן קרקפ׳ סכלם מתלומו׳. מלי מן קרקפ׳
מסהוא לסאחזקא דעיבא קדישא עלאה. סכלם מתלומות חד בחד ומה דלמר סניין
חד לחד כעדר הקצוצות ולא למרת סכלם מתלומות כלומר חוורא דילהון כהסוא
חוורא דשיבין כד לסכמן בחורבא דעיבא עלאה וחד ולילין למכד׳ דזקייא למחוי
ברוחא דלכמתא כלא כי עין בעין ירלו׳ לויתי בסוב ו׳ נין. וכתיב לסר עין בעין
כראה לתם י׳ וכדין פקיחותא דעיבין לטב ובקיחותא דעיבין לכים. לטב כמה
דכתיב פקח עיבך וראה לתמוחותינו ונו׳. וכתיב לטב. ולכים דכתיב עיבך תרלוכם
וירושלם כוס סאלן לסלל כל יבנן כל יבא ותדוחו לנצח הם כל׳ לטב ולכים דלא לתעביד
חד כלא חד. תנא בנכיעותא דספרא מסו עיבך תרלוכם וירושלם כוס סאלן. וכי
וירושלם כוס סאלן והא כתיב נדק ילון כם ובחתר דסתכא נדק (ס״ת ובחתר
דליכא פרוא ולסתכא הלי נדק) לאו סקיט ולאו סאלן הוא. אלא עיבך תרלוכם ירושלם
כוס סאלן כוס סאלן לעתיק יומין לתתר דיסוד כלילן עיבין דסוא שבא סקיט וסאלן
עיבא דרחמי עיבא דלא כטיל מסתנחותא דא לסתנחותא לסרא. וכגין כך כתיב
עיבך תרלוכם לא עיבך קבר יו׳. ומה דלמר ירושלם ולא נוון הכי לסטריך לסכמיא

לדיבא

לפקוד

כדיבא לפקוד מאן דלית ביה דיבא כלל. תניא היא חוטמא זעיר וכל סלרי תנינא
מאת יי׳ מן הסמים כוותיר לפיז לתמר. ומנמא לכתיב מן הסמים עם ומים רחמי
דיבא רעוא דרשיז דלא לתגלי וכגון כך מספרין חייביא רחמי לדיבא ומה דלא׳ אכא
דמיזיז ולא לתהרן מלין כוכיזין מתערין דיבא ולתעכיב דיבא. מלן גריס לפי
חוטמא וכמיב וכפיף תנינא תולא׳ דמומק׳ דביה תרי גווני וקרוזן ליה לף וחיי׳ ומפחית
ולימית׳ לף וחומה לכתיב כי יבורתי מפני הלף ופחתם לימוזן תנינא חוכמא ומומק׳
מפחית מל לכתיב לפני פחת יי׳ לת סדום ולת עמורה ופחת המפחית כבורא לליף
מוקדש. ותניא חמם גבורזן לימין כפיף זעיר לכפין ומסתלקי לגלף ולרבע מלה
נבורזן מתפסטזן כחוטמי כפומא כדרומני כידין בלתבשין וכגון כך כתיב מי ומלל
נבורות יי׳ נבורת כתי׳ וכתי׳ לך יי׳ הגדולה והגבור׳ שף הכי תניא כל לתחברזן כלהו
נבורזן כחדא לתקרי נבורה חדא וכלהו נבורן סרוזן לכתתא מחוטמי ומהלי תלוזן
לגלף לגלפין ולרבע מלה רבוא בכל חד מניהו וכהלי תנינא לגלף מחוטמי תלוזן
חוטמא לכתיב דור לדור ישבח מעשיך וגבורותיך יגידו. וכל סלרי נבורה לף כלסי
נבורזן מתלטזן ומכיזן עד דנחתן לגהט בחרב המתפכת. כתיב כי מפחיתים
לכתי מת סמקי סוס. וכתיב לפני פחת יי׳ לת סדום ולת עמורה. וכתיב ויי׳ המטיר
על סדום ועל עמורה. תלת הכי תניא לף דיזן לרשעים וכו׳ תלת המפכי מר למה
ויהיה מפכי והא כתיב לכי יי׳ לף שניתי. תלת ככל זמנא דעתיק דעתיקי דיעת
חוטרא לתגליף רעוא לרעוז לרחמין דבדיזן לעתכזו ככלא. וכעתא דלא
לתגליף כל זמיזן (פי׳ דיזן) דזעיר לפין זמיזן וכביכול רחמי עביד הכזו דיבא
עתיקא דכלא. דתניא כל לתגליף עתיקא דעתיקין רעוז דרשיז כלהו כוכבי
דלתקרין כמזא לף כהירין ורחמי לעתכזו ככלא. וכעתא דלא לתגלי טמירא
חוטמא וכמיב וכפיף תנינא תולא׳ דמומק׳ דביה תרי גווני וקרוזן ליה לף וחיי׳ ומפחית
ולימית׳ לף וחומה לכתיב כי יבורתי מפני הלף ופחתם לימוזן תנינא חוכמא ומומק׳
מפחית מל לכתיב לפני פחת יי׳ לת סדום ולת עמורה ופחת המפחית כבורא לליף
מוקדש. ותניא חמם גבורזן לימין כפיף זעיר לכפין ומסתלקי לגלף ולרבע מלה
נבורזן מתפסטזן כחוטמי כפומא כדרומני כידין בלתבשין וכגון כך כתיב מי ומלל
נבורות יי׳ נבורת כתי׳ וכתי׳ לך יי׳ הגדולה והגבור׳ שף הכי תניא כל לתחברזן כלהו
נבורזן כחדא לתקרי נבורה חדא וכלהו נבורן סרוזן לכתתא מחוטמי ומהלי תלוזן
לגלף לגלפין ולרבע מלה רבוא בכל חד מניהו וכהלי תנינא לגלף מחוטמי תלוזן
חוטמא לכתיב דור לדור ישבח מעשיך וגבורותיך יגידו. וכל סלרי נבורה לף כלסי
נבורזן מתלטזן ומכיזן עד דנחתן לגהט בחרב המתפכת. כתיב כי מפחיתים
לכתי מת סמקי סוס. וכתיב לפני פחת יי׳ לת סדום ולת עמורה. וכתיב ויי׳ המטיר
על סדום ועל עמורה. תלת הכי תניא לף דיזן לרשעים וכו׳ תלת המפכי מר למה
ויהיה מפכי והא כתיב לכי יי׳ לף שניתי. תלת ככל זמנא דעתיק דעתיקי דיעת
חוטרא לתגליף רעוא לרעוז לרחמין דבדיזן לעתכזו ככלא. וכעתא דלא
לתגליף כל זמיזן (פי׳ דיזן) דזעיר לפין זמיזן וכביכול רחמי עביד הכזו דיבא
עתיקא דכלא. דתניא כל לתגליף עתיקא דעתיקין רעוז דרשיז כלהו כוכבי
דלתקרין כמזא לף כהירין ורחמי לעתכזו ככלא. וכעתא דלא לתגלי טמירא
בדיבא לתקדש מאן דלית ביה דיבא כלל. תניא היא חוטמא זעיר וכל סלרי תנינא
מאת יי׳ מן הסמים כוותיר לפיז לתמר. ומנמא לכתיב מן הסמים עם ומים רחמי
דיבא רעוא דרשיז דלא לתגלי וכגון כך מספרין חייביא רחמי לדיבא ומה דלא׳ אכא
דמיזיז ולא לתהרן מלין כוכיזין מתערין דיבא ולתעכיב דיבא. מלן גריס לפי
חוטמא וכמיב וכפיף תנינא תולא׳ דמומק׳ דביה תרי גווני וקרוזן ליה לף וחיי׳ ומפחית
ולימית׳ לף וחומה לכתיב כי יבורתי מפני הלף ופחתם לימוזן תנינא חוכמא ומומק׳
מפחית מל לכתיב לפני פחת יי׳ לת סדום ולת עמורה ופחת המפחית כבורא לליף
מוקדש. ותניא חמם גבורזן לימין כפיף זעיר לכפין ומסתלקי לגלף ולרבע מלה
נבורזן מתפסטזן כחוטמי כפומא כדרומני כידין בלתבשין וכגון כך כתיב מי ומלל
נבורות יי׳ נבורת כתי׳ וכתי׳ לך יי׳ הגדולה והגבור׳ שף הכי תניא כל לתחברזן כלהו
נבורזן כחדא לתקרי נבורה חדא וכלהו נבורן סרוזן לכתתא מחוטמי ומהלי תלוזן
לגלף לגלפין ולרבע מלה רבוא בכל חד מניהו וכהלי תנינא לגלף מחוטמי תלוזן
חוטמא לכתיב דור לדור ישבח מעשיך וגבורותיך יגידו. וכל סלרי נבורה לף כלסי
נבורזן מתלטזן ומכיזן עד דנחתן לגהט בחרב המתפכת. כתיב כי מפחיתים
לכתי מת סמקי סוס. וכתיב לפני פחת יי׳ לת סדום ולת עמורה. וכתיב ויי׳ המטיר
על סדום ועל עמורה. תלת הכי תניא לף דיזן לרשעים וכו׳ תלת המפכי מר למה
ויהיה מפכי והא כתיב לכי יי׳ לף שניתי. תלת ככל זמנא דעתיק דעתיקי דיעת
חוטרא לתגליף רעוא לרעוז לרחמין דבדיזן לעתכזו ככלא. וכעתא דלא
לתגליף כל זמיזן (פי׳ דיזן) דזעיר לפין זמיזן וכביכול רחמי עביד הכזו דיבא
עתיקא דכלא. דתניא כל לתגליף עתיקא דעתיקין רעוז דרשיז כלהו כוכבי
דלתקרין כמזא לף כהירין ורחמי לעתכזו ככלא. וכעתא דלא לתגלי טמירא

לפקח בפיק בכילו ותתעכב דוכא ומתן מעכב להלי חומר דלא יפוק תכנא חומת
דעתיקא קדישא דהוא לקבי לרך לפים מכלא ודיוקו רזא דתכין ו״ו פסיק טעמא
בגוויהו כלומר אתר דמר לדכר תרי זמני פסיק טעמ׳ בגוויהו כגון לכרסם לכרסם
ועקב יעקב סמוך סמוך כלומר פסיק טעמא בגוויהו מון ממסם מסם דלא פסיק טעמא
בגוויהו. מ״ט לכרסם בתרתי סלוק סלוק קדמאי לא סלוק דמסת סלוק כעבר כסוכי
וכגון כך פסיק טעמא בגוויהו דמסתא לא סום לוסו כקדמותא . ועקב יעקב
בתרתי סלוק קדמאי לא סלוק דמסתא לתבר ביוסף ומרחת עלוק סכוכתא ועוד
דמסתא לפתלוס כלעגא לולא קדוסא כגוונא דלעילא בתריסר תחומין כמבעין
עפכנן מה דלא סום כקדמיתא וכגוניה כך בתרי׳ סלוק קדמאי לא סלוק ופסיק טעמא
בגוויהו . סמוך סמוך טעמא פסיק בגוויה . מ״ט בתרתי סלוק סלוק קדמאי לא סלוק
דמסתא הוא כביאה וקודם לכן לא סום כביאה . לכל מסם מסם לא לפסיק טעמא
בגוויהו דמיומא דאתילד סלוק סום דכתיב ותרא אותו כי טוב הוא. לוק הכא ו״
ו״ פסיק טעמא בגוויהו קדמאי סלוק בתרתי סלוק בכלהו ומסם כאתר דיכא
אמר לכאתא לון מעתיקא קדישא רחמין לוסיר אנפין דהכי תכינן כמה חולף
דמסם לאחית מכילן דרחמי לאתתא . וכד אתגלי עתיקא כזסיר אפין כלא
ברחמי לאתחזון ואומר לאתכיך ואמא ותכנא לא כפיק כלל ואתלתי לאחטא לון ואתלח
כתרין נוקבין דאומת כאד נוקבא כפיק תכנא להיט ומתתקעא כנוקבא דתאומת
רכא ואחד נוקבא כפיק לאמא דלוקוד כפלהוכוו ואתלסטא כתרכעלף עלמין דכסטר
שמאלא ואתן דגריס לקדמא כהאי לקבי אם ו׳ לאמא דלכלא ולוקוד כל אחד לאמין
ויהי לאמא לא לתבסס אלא כחמא דמדכחא ויהי תכנא דכפיק מנוקבא לאחרא לא
לתבסס אלא כתכנא דקדכחא דמדכחא וכלא תלוין כאומת . כגון כך כתיב וירח ו״
את ריח הנחח דכלא כאומת תלוין לארחא סהי אומת כתכנא ואמא וסומקא וכגון
כך לתקבל כרשות והאי הוא דכתיב ויקר לקי ו׳ . ואחרי לקי ו׳ . כלומר לקי
לקי ו׳ . כלא כושבון לפין לתתר . תלתא כתיב סטם אלדי לזוכך ומחט. האי אודנא
דלתעביד תחות סערי וסערי תלוין עלוק והודכח הוא למחמע והודע לתעביד כרמומי
רמומין לנהי כמה דעביד (פ״ח דכאלי) דלנא כעקימא להלי ולהלי . מ״ט כעקימא
כגון למחמע טב וכים . ותלתא מהאי שקימא דכגו הודכין תלוין כל לוכון מאלי דנדפין
דכתי׳ כהו כי עוף השמים יוליך את הקול וכעל כנפים יגיד דכר . כגו הודכא נטוף מ׳
תלגי דמוחא להאי נוקבא דהודכין ומהאוא נטיפא עייל קלא כהאוא שקימא ותתכריף
כהאוא נטיפא כין טב וכין כים . טב דכתיב כי טוב את הכיוכים ו׳ . כים דכתי׳ ומחט
ו׳ ויחר אפו ותכער כם סוף ו׳ . והאי הודכא כתיב כלבר ושקימא עייל לגו האוא נוקבא
דנטיפא מן מוחא כגון למכנם קלא לגאו ולא יפוק לכר ויהא נטיר וכתי׳ מכל סטרוי כנ״ב
סוף רזא ווי להאוא דמגלי רזין דמלן דמגלי רזין כלילו מלכים תקוכא דלעילא דלתתקן
כיוכין נוקבין דאומת כאד נוקבא כפיק תכנא להיט ומתתקעא כנוקבא דתאומת
רכא ואחד נוקבא כפיק לאמא דלוקוד כפלהוכוו ואתלסטא כתרכעלף עלמין דכסטר
שמאלא ואתן דגריס לקדמא כהאי לקבי אם ו׳ לאמא דלכלא ולוקוד כל אחד לאמין
ויהי לאמא לא לתבסס אלא כחמא דמדכחא ויהי תכנא דכפיק מנוקבא לאחרא לא
לתבסס אלא כתכנא דקדכחא דמדכחא וכלא תלוין כאומת . כגון כך כתיב וירח ו״
את ריח הנחח דכלא כאומת תלוין לארחא סהי אומת כתכנא ואמא וסומקא וכגון
כך לתקבל כרשות והאי הוא דכתיב ויקר לקי ו׳ . ואחרי לקי ו׳ . כלומר לקי
לקי ו׳ . כלא כושבון לפין לתתר . תלתא כתיב סטם אלדי לזוכך ומחט. האי אודנא
דלתעביד תחות סערי וסערי תלוין עלוק והודכח הוא למחמע והודע לתעביד כרמומי
רמומין לנהי כמה דעביד (פ״ח דכאלי) דלנא כעקימא להלי ולהלי . מ״ט כעקימא
כגון למחמע טב וכים . ותלתא מהאי שקימא דכגו הודכין תלוין כל לוכון מאלי דנדפין
דכתי׳ כהו כי עוף השמים יוליך את הקול וכעל כנפים יגיד דכר . כגו הודכא נטוף מ׳
תלגי דמוחא להאי נוקבא דהודכין ומהאוא נטיפא עייל קלא כהאוא שקימא ותתכריף
כהאוא נטיפא כין טב וכין כים . טב דכתיב כי טוב את הכיוכים ו׳ . כים דכתי׳ ומחט
ו׳ ויחר אפו ותכער כם סוף ו׳ . והאי הודכא כתיב כלבר ושקימא עייל לגו האוא נוקבא
דנטיפא מן מוחא כגון למכנם קלא לגאו ולא יפוק לכר ויהא נטיר וכתי׳ מכל סטרוי כנ״ב
סוף רזא ווי להאוא דמגלי רזין דמלן דמגלי רזין כלילו מלכים תקוכא דלעילא דלתתקן
כיוכין נוקבין דאומת כאד נוקבא כפיק תכנא להיט ומתתקעא כנוקבא דתאומת
רכא ואחד נוקבא כפיק לאמא דלוקוד כפלהוכוו ואתלסטא כתרכעלף עלמין דכסטר
שמאלא ואתן דגריס לקדמא כהאי לקבי אם ו׳ לאמא דלכלא ולוקוד כל אחד לאמין
ויהי לאמא לא לתבסס אלא כחמא דמדכחא ויהי תכנא דכפיק מנוקבא לאחרא לא
לתבסס אלא כתכנא דקדכחא דמדכחא וכלא תלוין כאומת . כגון כך כתיב וירח ו״

כל גבורתן ועכיד נוקמין. ועל לית כפקין מאימון נוקבין לעמא ותבעא סליק הסוי קלא
לעילא ובטש כריסא דמוחא ובגדין ערין דחשון מעייכין וכפקא מבסירו תבעא ואמא
בהסוי קלא דכגיד לון לכר בסטוי קלא דשוי כהודכין לתתמסכן ומתעבכן (ס"ג
ומתעבכן) כולי הלי ובגין כך כתיב ומשא יי ויקר ואכו ותבעא כם עם יי בסטוי
שמוע דסטוי קלא לתתעא כלא. תנא כתיב הטם הלדי חוזך כלומ"ר כתיכן (ס"ג חודכין)
סית מאם חלף רבוח חוכן מאריהון דגדפין דתלין כהלין חודכין וכלא לתקרון חוכי
יי כמם דלתתר הטם יי חוזך. חוזך דזשיר חפין. מסטרא דקד קלא דמוחא דתלין
חודכין ומחמשין תרשין דכפקין מסטוי קלא דת הוא תרעא חד דכני וכפיק ותפתח
בסטוי נוקבא דחודכא דכתיב כי חזן מלין תכחן. וכתי וכוחן לכוות וכליות ומסטרא
דלתפטוחא דסטוי קלא חמשין תרשין דלתפטח כנוס כלתר דלבא מא דרי מתפטח
סטוי קלא דחמשין תרשין וחודכא קרי כיס כחיכם וכלבא קרי כיס כחיכם מטוס
למלתר חד מתפטחין. תלתא כניעוחא דכפרח מטוס דחודכא דא לבחן בין טב
ובין כיס כך כלא דכזשיר חפין לית סטרא דטב וכיס ימיכא ומחלא רחמי ודיכא
ומאי חודכא כלול כמוחא ומטוס דלתכלל כמוחא בחלא חד כלול בקלא דשיול כיס
וכחודכ'קרי כיס מחיש וכמוחא לתכלול כיס מחכלומ'סכן לתתכח (ס"ג ומתכלל)
דכלא כחד מתקלא לתקל ומלין חלין למאריהון דמלרין לתיסכן למחמע ולתתכלל
ולמכדע. תא כתיב יי שמעתי שמעך ירחתי וגו'. מאי קרא מסתמודע דכל כניסי
קלייסא שמע ומסתכל וידע ויקיים על תקונין חלין כתיב ירחתי יחות הוא לחלא
ולתתכר קמיס מאי כושר חפין לתתכ'כל ומסתכל וידע מם כתי' יי פעלך בקרב שנים
חייהו מאי לעתיק יומין לתתכ'וכל לתר דמסתכח יי יי כיוד הא יתרי ומאי חו כשף דלא
חוד דלא חד לזשיר חפין וחד לעתיק דעתיק ומשא דכלהו חד וחד שמא לקדוש. ותניין
לימתי לקרי שם מלא כומכא דכתי' יי שלים דמאי הוא שם מלא דעתיק דכלא לזשיר
חפין וכלא הוא שם מלא לקרי ומאר לא לקרי שם מלא כמם דלוקימנא ויטא יי לעלמי
שמא לתערון רחמין בכלא. יי פעלך בקרב שני חייהו לעתיק ומין לתתי מאן פעלך
זשיר חפין בקרב שני לוכן שני קדמוכי דלקרון ימי קדם ולא לקרון שנות עלם שנים
קדמכיי לוכן ימי קדם שנות עלם שין ימי עול יסכא בקר שני מאן שני קדמוכיי
חייהו ממאן. חייהו מזשיר חפין דכל כסירו דלים מלוכן שנים לתקוייהו וכ"ב חמר
חייהו כרגז רחם תכור לסטוי חסד עלאה דכיס לתער רחמין לכלאלמאן דכני
לרחמא ולמאן דיחות לרחמא תנא אמר ר' שמעון מסתכח עלי שמיא לכל שין
דעלמא קיימין דחדאן מלין שין ככלהו עלמין וחדאן כלכאי מלו וכנו פרוכתא דפרסא
עלאה מתגזרין ונפקין ונפיו להו עתיקא דכלא גניו ומתיס מכלא וכל סריפא למלא
לא הוו יכלין מכרייהו דכל שני מלין מתערין סכא וכלא חולקיכון חכרייהו דהכא וזכאה
חולקי עמכון כעלמא דין וכעלמא דלתי. פתח ר' שמעון ואמר ואתם הדבקים כיי
אלוכיכם וגו' מאן שמא קדישא כיסרחל דכתיב כהו תאריך ואכיל מי כמוך מטוס
דלתדבקותא דילהון הוא כשמא קדישא כעלמא דין וכעלמא דלתי ויתר מהכא.

דהתם

דהתם לית מתפרען מפיס מהמוח לרורא דגרירין כיס גדיקויא הכי ואתס סדבקים
כיולא כתיב סדבקים ליו ללא כיומם. תלמא כד כתיב מן דיקנא וקירא עלאם
קדישא סתים וטמיר מכלא כמאמא דרבות קדישא. לדיקנא דזעיר אפין. ואי
תימא דיקנא לא אסתכח ולא אתמר בלמם ללא לאחויי ולא קרי דיקנא. ללא הכי תלמא
כנטיעותא דסכרא כל מס דאטמר ונטיז לא אלכר ולא אתגליא הסוא מלא הוי עלאם
ויקירא מכלא מסוא דהוא סתים ונטיז דיקנא מסו דהוא מבחא ומליומתא ויקירותא
מכל פרצופא נסיב קרא ולא אתגליא ואלי דיקנא מליומתא דפרצופא ומפירותא
כזעיר אפין לאתתקן כאסעם תקונין וכאסעת דכסיר דיקנא וקירא דעתיק דעתיקין
בהאי דיקנא דזעיר אפין כנדין תליסר מכוונין דמאם עלאם בהאי דיקנא ומאתכאין
ביס עשרין ותרין תקונין ומכיס נגדין עשרין ותרין לאחון דאוריתא קדישא. ואלא
הוי דיקנא כפיק מאודנוי ונחית וסליק ואפי כאקרוב דכוסמא. מאי אקרוב דכוסמא
כלא כערוגת הבושם ולא ערוגות. כאסעם תקונין לאתתקן בהאי דיקנא דזעיר אפין
כאסרי דדיקנא לוכמין מאתתקן באקונא אפיר כנבר אפיר דכאיב כאר כאדוים.
תקונא קדמאה מאתתקן מערה מלעילא וכפיק בהוה נוקבא דקדלימותא
וכפיק מכללא דאורלא דכיא ובאסעם כאסרי דרישא מאחות קוצין דעל אודנין
ונחית מקמי פאחא דאודנין כוסי על כוסי עד רישא דפומא. תקונא תנויכא כפיק
מערה וסליק מרישא דפומא עד רישא לאחרא פאחא דפומא ונחית מאחות פומא
דרישא לאחרא כוסין על כוסין באקוב אפירא. תקונא תליתאה מלאנאה דאחות
חוטא דאחאת תרין נוקבין נפיק חד לאחא דמערין זעירין אקיפין מלין לההוא לאחא
ואלא מערין מלין מהאי גיסא להאי גיסא כוחרים דההוא לאחא ולאחא לא לאחוי
לאחת כלל אלא ההוא לאחא לעילא דנחית עד רישא דפומא ואחן מקיעא
לאחא. תקונא רביעאה כפיק מערה ואחאקן וסליק ואפי כעלמוי דאקרוכא
דכוסמין דעתיק. תקונא חמישאה כפיק (פ"א כפיק) מער' ואתחזיין תרין אקופין
מכלא ומכלא כומקן כהאי ורדא כומקא ומאלבטן כמאחן ומכעין עלמין דמאלבטין
מאחן (פ"א מכהון) תקונא סאיאאה כפיק מערה כחד חוטא כמחרכים דדיקנא
(פ"א דדיקנא) ואלין עד רישא דמעוי ולא נחית עד טבורא. תקונא סביעאה
תליין מערי עד פומא וכוי לאקבלי מכל מערוי ויאבין מערי אקונא כחור כחור ליה.
תקונא תמיכאה דנחאן מערי אחאת דיקנא (פ"א דיקנא) דמאפיין קדלא דלא
אחחזי כלהו מערי דקיקין כוחין על כוחין מלין מכל מערוי. תקונא תשיעאה
מאערכין מערי עם ליכון דמאחכרן מערי כלהו כאקולא מעליוא (פ"א מלעיל) עד ליכון
מערי דאלין כלהו כאקולא אפיר כחד גיכר אקיף מלרי כלא קרכין. כאסעם תקונין
שין נגדין ונפקין ט' מכוונין דמאם רבות ומאחוי מאם רבות דלעילא נגדין לכל ליכון
דלאחא. ט' אקונין אלין מאחכאו כדיקנא (פ"א דדיקנא) דא וכאלימות אקונא
דדיקנ' דא אלקרי כר כם לאחא גיכר אקיף מלן דאמי דיקנא קיימא בקיומוי
תליין כוס נכורס אקיפא. עד כאן אקונא דדיקנ' עלאם דזעיר אפין. אמר רבי שמ"ב
מאשון לרבי אלעזר כרים קוב כרי קדישא פלמא אקונא דדיקנא כאקונוי אלין.

קהלתי לפזר פתח ולמר מן המנר קרחתי יש עכני במרחב יש וגו׳ עד מכטוח
כבדיכים . תכח הכח ט׳ תקונין דכדיקנא דל נסכי תקונין לנטריך דוד מלכח
בנין לנטחח למחר מלכין ולמחר עמין . תם כיון דלמר הכי ט׳ תקונין לכתר למר כל
גוים סבכוכי כתם ו׳ כי לחילם למר הכי תקונין דלמיכא למלי לנטריכנא מעוס דכל
גוים סבכוכי וכתקנא דל ט׳ תקונין דליכון תם ו׳ לנטניכון מן עלמא ההל כתם ו׳ כי
לחילם . ותכח כלכיעותא דספרא תעטה תקונין למר דוד הכח עיתא ליכון כתמן
קדישא דעיל מסכן הוו ותלת לחלם . ולי תימא תרין ליכון תלתא סוו דסל כדיכים
כלל לחלם הוו . תכח עיתא מסכן דכתיב מן המנר קרחתי יש חל . עכני במרחב יש
תרין . ו׳ לי לח לירח תלת : ו׳ לי כעזרי לרבע . טוב לחסות כי׳ מחסס . טוב
לחסות כי׳ עיתא . לחלם תלת דכתיב ו׳ לי ולח לירח מס ישעס לי לחלם חל . טוב
לחסות כי׳ מכטוח כחלם תרי . טוב לחסות כי׳ מכטוח כבדיכים תלת . ותם רוח
דמלה דכל לתר לחלכר לרס הכח לח לחלכר חלח כעמן קדישא דכתי לתחזי .
מעוס לחלח הוס לחלם חלח כמס לתתחזי ליס . ומלי לתתחזי ליס . עמן קדישא דכתיב
ויומר ע׳ לחלים לת החלם כעס מלח דהוח ו׳ לחלים כמס לתתחזי ליס . וכגין כך
הכח לח לחלכר לחלם שלח כעמן קדישא . ותכח כתיב מן המנר קרחתי יש עכני במרחב
יש תרי וזמני יס לקכיל תרי עלעוי דעערי לתלחתן כסו ומדמיא דעערי לתמסכלן
ותלין . שתרי ולמ׳ לי לח לירח . ו׳ לי כעזרי . כעמן דלח מסר כעם דהוח קדישא
וכעמ׳ לח לחלכר לחלם . ומס דלמר מס ישעס לי לחלם סכי הוח דלתבח כל ליכון כתרין
קדישין דמלכח כל לתתקן כתקונוי לתקרון לחלם דיוקנא דכליל כלח ומס דמלכח
כהו לתקרי עמן קדישא ותעטרח ומס דכיס לתקרי ודוד לתקרי לחלם כללח דתעטרח
ומס דכיס . (פ׳ ומס דלמתליף מתעטרח לתקן עמן קדישא תעטרח ומס דכיס לתקרי ודוד לתקן מי
חלם כללח תעטרח ומס דכיס) וחלין תעטה תקונין דלמר דוד כגין דמלן דלמיכל דיוקנא
דמלכח כל מס דכעי עביד . תם דיוקנא ולח גופח חלח גופח חוזל כתר דיוקנא ודיוקנא
לח חוזל כתר גופח וכתרי נוזכי לתי הלי חומכנא . חל כלקלמרן . תרין מן המנר
קרחתי יש חל . עכני במרחב יש תרי . ו׳ לי לח לירח תלת . מס ישעס לי לחלם חרכע .
ו׳ לי כעזרי חמס . ולמי לירח כסופלי סוחת . טוב לחסות כי׳ מעטס . מכטוח כחלם
תמניין . טוב לחסות כי׳ תעטה . מכטוח כבדיכי עעטרס . (פ׳ טוב לחסות כי׳ מכטוח
בחלם ו׳ . טוב לחסות כי׳ פ׳ . מכטוח כבדיכים י׳) מן המנר קרחתי יה׳ חלי מיירי חלח
דוד כל מה דלמר הכח על תקונא דדיוקנא דקלמר . ר׳ יהודה למר מן המנר קרחתי
יש מחתר דעערי דיוקנא לחתעטח דהוה מחתר רחיק מקמי לחודכין . משלח תחות
עערי וכנ׳ למר יש יה׳ תרי ומכי וכחתר לחתעטח דקנא וכחית מחודכוי לחתעטח
(פ׳ ל למר ו׳ לי לח לירח דהוח מחתר ד לח רחי׳ וכל הלי לנטריך וכו׳ .) חלם לחקרי ועל
חתעטחת הלי לנטריך דוד לחכנע תחותוי מלכין ועמין כגין דקנא דדיוקנא דל .
ותקנא כנשיחתא דספרא כל מלן דלמיר כחלמיס דדיוק׳ דכר כס עלמא לחיל כידיס
לי לחוסוס ידיס ליס . וכלא דסלה הוח עס עלמי ולרמי תחותיס תיכון דמנערין ליס .
תכח מתתקן דיוקנא עלמה כתעטח תקונין והוח דיוקנא דזעיר לפין . תקונא
קדמאה

קדמאי מתתקן טערא משלים וכפיק מקמי פתח דלודכין מתחות קושי דתלין על לודכין שה קף
ובחתין טערי כיתין על כיתין עד דיסף לפום. תלת כל שין כיתין דכדוקי תקיפין יתיר
מכל כוחין דקדין דטערי דרסף וטערי דרים דרוכין וכפיין ושמי לחו לרוכין שלף טערי
דרים מכרין טפיטי ומכרין קטיפין. וכטעת דלתתמכן טערי חודי דטתיק יומין וטערי
דזעיר לפין כתיב חכמות בחון תרכה. מחי בחון. כהלי זשיר לפין דמתכרין תרי
מוחי. תרי מוחי סד לגלי לימא לרכע מוחי. תלת מוחי דהוו כזשיר לפין ולסתכלו
בתלת חללי דגולגלת דרוסף ודל מוחא סקיט על בורייה דכולל כל תלת מוחי דלתמשך
מכיה מטוכן כלילן בטערי חודי להלי זעיר לפין לתלת מוחי דכיה מסתכלן
לרכע מוחי דהלי זעיר לפין כגין כך לסתלימו לרכע ברטוות דכתיבין בתפילין
לתכלול בהו טמא קדיטא דעתיקא יומין דעתיקא דעתיקין וזשיר לפין דהלי טלומות
דטמא קדיטא דכתיב ורלו כל עמי הטרן כי טם יי נקרא עליך וירלו ממך. טם יי
טם יי ממש דלוכן לרכע דסיטו בתי דתפילין. וכגין כך חכמות בחון תרכה דכתיב
מסתכלין דהא עתיקא דעתיקין סתימא דסתימין לא לסתכא ולא ומין הכמתא דולים
מטוס דהיא חכמתא סתימא דכלא ולא לתפרש. וכגין דלתחברו לרכעא מוחין להלי
דזעיר לפין לתטסכן לרכע מכוטין מכיה לרכע עיבר ומתפרטן מחד מכוטא דנפיק
מכלהו. וכגי חוכן לרכע. ותלת הלי הכמתא דלתכלולא כלרכע לתתמסכן כהני
טערי דלוכן תלין תלין על תלין וכלהו קטיין ותקיפין ולתתמסכו ובגידו כל חד לסטרוי
ולגלף לגלפין ורכוך רככן תלין מכיהו דלית תהון כהוסכנא הסד קוושתיו תלתלוס.
תלו תלים וכלהו קטיין ותקיפין לתתבר כהלי חלמיש תקיף וכהלי טברא דלהיי תקיף
עד דעבדין נוקבין ומכוטין מתתות טערא וכגדין מכוטין תקיפין לכל עיבר ועיבר לכל
סטר וסבור. וכגין דסכי טערי חוכמי ומסוכן כתיב מנלה עמוקות מכי חסך ונ לאור
צלמות. ותנח הכי טערי דזיקא תקיפין כלחודוי מסלר טערי דרוסף מסוס דסכי
בלחודיהו מתפרטן ומסתכלן ולוכן תקיפין כלרזייהו. למלי תקיפין לי מסו דכלהו
דוכא לאו סכי דהא כתקיפין לגלן לסתכלא דחכמתא ודוכא וכטעתא דכחתין תלסר מכוטי
כהרי דמסתח לגלן כלהו רחמי. לגלן תלת כל סכי טערי דזיקא כלהו תקיפין מט
כל לוכן דרחמי כעיין למהוי תקיפין לתקפייא לדיב וכל לוכן לא לוכא דוכא סא תקיפין
לוכן וכין כך וכין כך כעיין למהוי תקיפין מתרין סטרין כד כעי עלמא רחמי רחמי
תקיפין וכנחין על דוכא וכד כעי דיב דוכא תקיף ובנח על רחמי. וכב כעיין למהוי
תקיף מתרי סטרין וכד כעי רחמי טערי דלוכן כרחמי קיומין ומתחזיין (סג ומתלקן)
דזיקא כלוכן טערי ולגלף סוו רחמי וכד כעיא דיב לתהוויה דזיקא כלוכן טעו ולגלף
לתקיים כזיקא. וכד לתגליה זיקא קדיטא חוורא כל סכי וכל סכי מתגסרין
ומסתחיין כמאן לחכתחי כנסרא עמיקא ממה דסוס כיה ולתקיימו כלהו כרחמי
ולות דוכא לסתכא. וכל סכי תטעה כד נהרין כחל כלהו לסתחיין כרחמי וכב למר
יומם ומכח לחרף יי לחך לפיכ ורב הסד ולהו לחת לא לקמר מסוס דרוח דמלא לימן
תטעה מוכלן דנהרין מעתיק יומין לזעיר לפין וכד למר מסה ומכח תגיבא תטעה
תקוכן למר ולוכהו תקוני דזיקא דמסתכלי בזעיר לפין ונחתין מעתיק יומין ונהרין

כיה. וכגון כך לחת תליוי בעתיקא והסתא לא לחר מסה ולחת. תכח סערי
דריסא דושר לפין כלהו קסוסי תלין על תלין ולא סעושין דסא חסיכא דהלת
מוחי כתלת חללי מסתכלין כיה וכסרון ממוחא כתיסאי ומסוכ דמוחא דעתיק ויחין
סקיט ומכיך כחתר טב על זוגדיוי כלי ו סעישן ומסיחין כמסחא טב וכגון כך
כתיב לשסה כעתר בקא והאי דושר לפין קסוסין ולא קסוסין דהא כלהו תלין ולא
מתקטי וכגון כך חכמתא גניד וכפיק לכל לא חכמתא דחכמתא לחוי סכיכא
וסקיטא דהא תניכן הלית דודא מוחיה דעתיק ויחין כר לוסו סס"ד שדיס סכין דרכס
וגו' כזעיר לפין לתתר. תמר ר' סחשן כריך כרי לקכ"ה כעלמא דין וכעלמא דלתי.

תקונא תכוכא כפיק סערא וסליק מרוסא דפומא עד ריסא לחרא דפתחא דפומא וכחות מתחות פומא עד ריסא לחרא כימין על פיחין כתקוכא סניר. קוס ר' לחכ. קס ר' לחכ פתח ואמר כד תקוכא דדוקכא דא מתקכן בתקוכא דחלמא (פ"ג כתקוני אלכין) כגבר תקוף סניר למחוי רב וגליט סס"ד גדול חדוכו ורב כח. וכד לא תכסס כתקוכא דוקכא יקירא קדישא ויסגא כיס לקרי כבסירו דיליס על רחום וגו' ואלי תקוכא תכוכא לתתקן כד כסיר כבסירו דעתיק יחין לקרי רב חסד וכד מסתכלי דא כדא לתקרי כתקוכא לחרא ואמת דסא כסירו לחפיס (פ"ג לא כסירו לפסכין) ותלכא כוסח עון לתקרי דא תקוכא תכוכא כגוכא דעתיקא קדישא לחכל מסוס סהוא לוריחא דכפיק. **בתקונא** תלישאה מתחות תרין נוקבין ומערין תקיפין ושרין מלין מסהוא לוריחא לא לתקרין סכא כוסח עון ועובר על פסע ולתקניהו כלתר לחרא. ותכוכא תלת מלס ומכפין וחמס חסדיס כלילן כחסד דעתיק יחין וכלהו לקרון חסדי קדמאי דכתיב לוס חסדך דרהמים וכלהו כלילו כחסד דעתיקא קדישא סתימא דכלא וחסד דושר לפין לקרי חסד עלס. וכספר דכניעות קרי כיס כחסד קדמאה דעתיק ויחין רב חסד. וכושר לפין חסד סתם וכ"ג כתיב סכא ורב חסד וכתי' נוצר חסד לאלפים סתם ולוקומכא כסאי ורב חסד מסאי לתכסס חסד לסרא לכלהו כוכבי. (פ"ג רב חסד מעם כלפי חסד לכסרא לוס ולאלפים נוצרי)
לתכא סאי לוריחא לכחות תחות תרין נוקבין לחוטמא ושרין סערי תחן וכסאי לוריחא כתיב שובר על פסע (פ"ג ומצרין ושרין מלין לסהוא לרחא לא לקרי סהוא לרחא עובר על פזצ) דלית לתתר לסעברא לוס כתרי נוקבי חד מסוס (פ"ג סערי דאתתקוו בסהוא לסהוא לוריחא סוא לתתר קסוס לסעברא וחד מסוס דכחית לסעברא דסהוא לוריחא עד ריסא דפומא ור"ל כתיב סבתותיו סומכים סוסקין כורדא מור עובר סומקא תקיף ואלי לוריחא דסכא כתרי גוכי לא (פ"ג בתרי גוכי לגוים ולא) לתכסס מכאן מלן דכעי לתנזמא תרי וחמי כטם כולים כסאי לוריחא. **תקונא** רביעאה סאי לרחא דסערי פ"ג כפיק סערא ולתתקן) לתתקן וסליק ובחית כשלעו כתקוכתא דכומא סאי תקוכא ולא לתעטר וכגיד לא לתלחא (פ"ג לוסא דעלין) כעולעוי ולתקרי סוד וקו ומסאי כפיק ולתעטר וכגיד לא לתלחא (פ"ג לוסא דעלין) כעולעוי ולתקרי סוד וקו ומסאי תלין סוד וסדר סוד לתכסס כסו ולתתקן כסאי דיוקנא דאדם ויהי לכל דוקנין ולתכא

סלוי סוד כד לתתסר בסירו דיוקנא עלאה ולתפצט בשאר תקונין סהירין סלוי הוא
כותם עון מסלוי נים ושובר על פצע מסלוי גיסם וכגון כך לקיים כתיב · וכשיעותא
דספרא לקרי סוד וסדר ותפלרת · תפלרת סוד עובר על פצעסב׳ ותפלרתו עבור
על פצע · ותלכא סלי תפלרת לא לוקמכא חלא כתקוכא תשיעאה כלא ותפלרת
כחורים כתם · וקרי תפלרת וכד לתתקל (פצ לפתכל) כמתקלא חד סלקין · תמ״ר
ואות לכת ר׳לכא לתתברכא מעתיקא קדישא דכל ברכאן כפקין מכוס · תקונא שב קמ״ה
תמוסאם פסיק סערא ולתתזון תרין תפוחין מכאן ומכאן סומקן כסלי ורדא סומקא
ומתלסטן כמלתן וסכשן עלמין · סכי תרי תפוחין כד כסירין מתרין סטרי מכסירו
דתרין תפוחין לתתסך סומקא ולתי חיורא כסלי כתיב יהי ו׳פכוו תלוך ויחך דכל
כסרין מתכרך עלמא וכשעתא דלתתכוד סומקא כתיב ושם ו׳פכוו תלוך כלומ׳ יסתלק
ולא ישתכח רוגזא כעלמא · תלתא כלהון כסירין דלתכסרין מעתיקא קדישא לתקרכא
חסדי קדמאי בגין ליכון כסרין כל לילכון חסדי עולם · תקונא סתיתלם כפיק סערא קמ״ט שב
כחד סומא כסערי (פצ כפסרכים) דלוקכא סכוא לקרי חד מחתם פלין דתלין
כחסד וכרחמי ולא לכשי לקבלא סלי חסד כמס לתתמר · וכגון כך לא תסתוית לת
פלת וקכך כתיב · תקונא סכיעאה דלא תלוין סערי על פומא ופומא לתתפני מכל שב
סטרוי · קוס ר׳יסודם · קס ר׳יסודם פתח ואמר כגזרת עירין פתגמא כמס חלף רכבן
מתכסכן ומתקויימן כסלי פומא ותלוין מכוס ולכלהון לקרון פס סלד וכרוח פיו כל
נכלס · ומסכוא רוחא דכפיק מפומא מתלבשן כל לילכון דלכר דתלוין מסלי פומא
ומסלי פומא (פצ לרוח) כל לתתצט סכוא לרוחא מתלבשן כיס כמס ככילי מסומכי
וכלהו פס ״ לתקרון וכלתר דרוחא נפיק לא לתתרכא מלא לאחרא דכלהו פיוט
מחכלן לתתלבשא כסכוא רוחא דכפיק · וסלי תקוכא סלישאה על כלהו סיוט מצוס
דסכא מתקויימן כלהו ומתלחדן · וכגוכי כך סערוסי סקילין סוברכים לפומא ולתתכי
מכל סטרוי · תמ״ר כריך לכת לעתיקא קדישא · תקונא תמיכאה דכתתין סערי
כתיות דיוקנא מחפיין קלקל דלא לתתזי דתכוא לין למיגלם לא ערף ולא עפוי ולי לין למישלה לא שרף ולא שפוי.
עלמין לתתלדין מכוס סלד חלק סמנן תלוי עלין כל סלסי הנבורים וחלק סמנן רוח
סוף · כלסיעותא דספר׳ כל סלסי הנבורי׳ דלתו מספר נבורא חד מלילכון נבורין ·
תקונא תשיעאה דלתתזכן (פצ דתתכין) סערי כפקולא תלוש עד ליכון סערי קל״א
דתלוין כלהו כפקולא ספיר כתר ניכר תקיף מארי כמן קרכייא מצוס דכלהו סערי
לתתזכן כתר ליכון דתלוין וכללא דכלהו כליכון תלוין וכלא לתתלך ועל דא כתיב
תפלרת כחורים כתם וכרחם על סוס ככתור טוב סלד כתור כתרוים כניכר עביד
נבורין ורזא סוד תפלרת חילא ונבורת׳ ורחמי · תנא תלם כל סמי תקונין וכל סמי
מלין כשיכא לנלאם למיתריסון דלתקלו כתתקלא ולא ליכון דלא לאעלו שא לאלין דעלו
ונפקו דכל מלין דעייל ולא נפיק טב ליס דלא מכרי · כללא דכל מלין עתיקא דעתיקין
כוסר תפן כלא חד כלא סוס כלא סוי יהא לא יסתכי ולא מסתכי ולא סגא ·

דיוקא

ותרבעין תקוסין דכלילן כיס מכסין גגו ומכסין נכר מכסין רחמי ומכהן דיוקא כלפי
כסטרא דדיוקא ותתקנו מעלה . תיכף לתתקן דכורא כסטרא כימלתן ותמכיה
רחמי כדכורא ותתעבר ונקיב (פ"א ונסיר) לסטרא לחרא ותקין מיעוי דנוקבא
לו רשם לרחמי כתם ו' . תיכף הוי תפארת כליל רחמי וכליל כדיוקא ותתפשט
לתלתן סיתא מלה מלף מלרי דרחמי ותתקרון כעלי מיעין דכתיב על כן שמו מע
דלכורא ועיול ותתקן כהוי לתר כל כסטרא דרחמי וכל כסטרא דרחמי . ותיכף כהני מיעין
עד טכורא ומטבורא מלרי וכטבורא מלים . תו לתפשט הוי תפארת ותתקן מעוי
הוי תפארת מטבורא לכלא ונקיב ותתעבר כניסא לחרא ותקין מפרסופא דנוקבא
כגו גווי כלל ולית רישך כלרגמן . מסו לרגמן גווי דכלילן כגו גווי . תיכף לתפשט
דריסא וכללא חדא לתעבידו כהוי תפארת לדם דכר ונוקבא כלל כתפאר לדם
לעבת כית . כך לתברי פרסופא דריסא דנוקבא תליין חד קוקא דמערי
מלחורי דשיר לפין ותלי על ריסא דנוקבא ותתערו מערי כריסא כלהו סומקי דכללן
כגו גווי כלל ולית רישך כלרגמן . מסו לרגמן גווי דכלילן כגו גווי . תיכף לתפשט
הוי תפארת מטבורא לכלא ונקיב ותתעבר כניסא לחרא ותקין מפרסופא דנוקבא
עד טכורא ומטבורא מלרי וכטבורא מלים . תו לתפשט הוי תפארת ותתקן מעוי
דלכורא ועיול ותתקן כהוי לתר כל כסטרא דרחמי וכל כסטרא דרחמי . ותיכף כהני מיעין
עפר מן כלמים . עפר דיוקא כגו דיוקא גו כגו (פ"א טכרקא דגוספנקא גו כגו) וכל
כלמים דכליל דכר ונוקבא . לת לתפקא ולמסגי זיכא דכפוק מכיס מדכר ונוקבא .
דיוקא כגו גוזר דכר גוזר גו גוזר . תקוסא דשמיא מלים ו' כלמים ומים לתכלולו כדיוקא
(פ"א תקוסא גו תקוסא) טכרקא דגוספנקא ולא הוא וגזר תרי וולין למים רזא דשתי
קדישא ורזא דשיר לפין . וגזר מלי גר . גר גוזר כגו גוזר ולא הוא וגזר . ומסו
גוזר כגו גוזר תרין דמהן לתתקרי סם מלף ו' כלמים ולא הוא רזא דתרין וולין
דיוקא דכליל דכר ונוקבא . לת לתפקא ולמסגי זיכא דכפוק מכיס מדכר ונוקבא .
כלמים דכליל דכר ונוקבא . תקוסא דשמיא מלים ו' כלמים ומים לתכלולו כדיוקא
(פ"א דיוקא עלאה לא תקרי כלמים כלמים דכליל דכר ונוקבא) עלאה ועל לא כתיב לת

Add. 27,199 f. 22a

עפר מן כלמים . עפר דיוקא כגו דיוקא גו כגו (פ"א טכרקא דגוספנקא גו כגו) וכל
לא למים כגו לתתלפא ולעילא כיס סתים דסתימא עלאה עד סופא דכל סתימין
סל"ה ופא כלפוי כסתת חיים כסתתא דכל חוי דעילא ותתא תליין מסתיין כסתתא
ומקיימין כס . ויהי כלמים לכפם חיים לתתדבקא (פ"א לתתקא) ולעילא כתקונין
כגוכא לא ולעולפא לסתיין כסתתא מדבגא לדרגין עד סופא דכל דרגין כגין דיהוי
כלמים כסתתא מסתכלא ככלא ומתפשטא כלא ולמהוי הוא כלחודוי ומלן דפסיק
הוי מן עלמא כמלן דפסיק כסתתא לא ומחזי דלית כסתתא לאחרא כר מהוי .
ובגין כך יסתני הוא ודוכרנים לדרי דרין . כהוי כלם מערי ותקין כללא דכר ונוקבא
כל לתתקן דיוקא כתקונוי מערי מלחורי (פ"א מחדוי) מכין תרין דרשין כלתר
דתליין מערי דדיוקא דלתקרון תפארת ולתפשט הוי תפארת ותקין תרין חדין
ומתתלפ לאחרוי ועבד גולגלתא דנוקבא כלא כתיסא מכל כטרוי כסערא כפרסופא
דריסא וכללא חדא לתעבידו כהוי תפארת לדם דכר ונוקבא כלא כתפאר לדם
לעבת כית . כך לתברי פרסופא דריסא דנוקבא תליין חד קוקא דמערי
מלחורי דשיר לפין ותלי על ריסא דנוקבא ותתערו מערי כריסא כלהו סומקי דכללן

דדיכא לתקלקו כדיכ לחורוי דכוקב לתפצטת תמן ותתחלו ותתפצטו כסטרא
ותהא חמסה עשרה לתגלגלין כולם בסטרא דדיכין חמסה ודיכין ס לתפצטן כמהלך
ושבעה ותמכיה תרתין וסכי תהא קול כחמסה עשרה . סער כחמסה . סוף כחמסה
עשרה . יד כחמסה עשרה . רגל כחמסה עשרה . ותשע דתרין לגלגלין לא סכיה חכמה ותרין
שלין ויהי מעשרה לכולן . ותאנא כנכיעות דספר לתפצטת דכוכב ותתתקן כתקוני
לתתקן תקוף דכסות דכולא וסלי חוט חמס דכולא תרכיה דהוו לחמס מלתן ושבעה
ותמכיה עלמין וכלהו תלין כפומא דחמס דלתקדמי יול . וכין דלתגלגלא יול פומיה
דחמס לתגלגלא חסד עלאה וסלי חמס חסד הוא דלתקדמי ותלי כהלי פוס חמס ולא
לקדמי חסד עד דלתגלגלא יוד דפוס חמס . ותא חזי לעלא לתקדמי לכרסא סליס
כהלי חסד עד דלתגלגלא יול דחמס וכין דלתגלגלי לקדמי סליס הכי סתלך לפני
והיה תמיס תמיס ממש . וכתי ותהיה תמיס לו ותסתמרם מעוכי . מלי קא מיירי ריסא
וסיפא עלא כל דגלגלי הלי יוד ותסתמר לעלא עילא ליוד כרסותא לחדא ליהוי לעלמא
דלתי ולהוי כריר בגרונא דקוי . מלי כרסותא לחדא לכתיב וכעל כת על ככר .
וכגון כך כתיב ותסיס תמיס לו . וכין דסוף תמיס בגלגלא דיוד ותסתמרם
מעוכי . וכין דלתסצטת חמס דא לתסצטת סטר גבורה מלכין גבורין בחמלא
דנוקבא ותסתקע בנוקבא בחתר חד ותרסיס בעריתא כסותלן דכל גופא
דנוקבא ובסוף לתר לקדמי ערוס לכלא לתכנעא לתר לסוף חמס לקדמי חסד
כגון לתתכסמא גבורה דא דכליל חמס גבורין והלי חסד כליל בחמס חסד חסד
(פא והלי כליל חסד בחסד חסד) ומיכא גבורה סמלא לתתכסא דא כדא ולקדמי אדם
כליל מתרין סטרוי . וכגון כך בכלהו כתריס עד לא זמין תקוני דמלכא עתיקא
דעתיקין וכפ עלמין ותתקן תקונין לתתקוייהו דסוף נוקבא לתתכסמא ולא לתתקוייהו
עד דכתיב חכד עלאה ולתתקוייהו ותתכסמו תקוני נוקבא כהלי חמס לקדמי חסד .
דא"ל ולא סלכי אסר מלכו כארץ לדום לתר דכל דיכין מס תתכסין תמן ולכון תקוני
לתתקן . אסר הוו לא כתיב אלא אסר מלכו דלא לתתכסמו עד לתתקן כלא וכפיק הלי
חסד הא"ל ויסת ויסת דלא לתקוייהו ולא לתתכסמו דיכא כדיכא . ולי תיסא לי חסד
דדיכא כלהו ודא כתיב ויסלך תחתיו שאול מרחוקות הכהר ודא לא לתחזי דיכא .
תלכ כלהו דיכא כר מחד לתקיס כתרתס וסלי שאול מרחוקות הכהר דא הוא סדר .
(פא סטרא) אד סדרא לתתפצטו וכפיק מרחוקות הכהר ודא הוא ביכא דמתפתחין
מכא חמסין תרסין לסטרי עלמא דכהרין וכדיכין הא"ל מרחוקות הכהר . וכלהו לא
לתקוייהו . לא תימא לתתכטלו אלא לא לתקוייהו כהמלא מלכו דכסטר נוקבא על
לתקער ולתפצטת הלי כתרא מכלהו דכתיב ויסלך תחתיו סדד מלי סדד חסד עלא .
ומס עירו פטו מלי פטו כסלי בעי כר כם דזכי לרוחא דקודסא . ומס לסתו מיטכלא
בכלן לתכסמו דא כדא ולתקדמי לסתו מס לא כתיב בכלהו . מהיטכא לתכסמותא
דא כדא . כת מטרד תקונין דמסטר גבורה . כתמי זסב ולתכסמו ולתכלילו דא
כדא מי זסב רחמי ודיכא עכ לתדבקו לתתא בכוכבי . בסטרוי לתפרסן כדרועין
בעוקין . דרועא דכוכבי חד ימיכא חד סמלא דרועא קדמאה (פא קדישא)

ג׳ קשרין אתקשרו ביה ואתכלילו ב׳ דרועין ואתכלילו סד״ אלא ג׳ קשרין בימינא וג׳ קשרין
בשמאלא ג׳ קשרין אתכלילן בג׳ קשרין דשמאלא ובג״כ דרועא לא כתיב אלא חד אבל ימינא
לא כתי׳ ביה זרוע אלא ימינך יי׳ ימין יי׳ אתקרי בג׳ קשרין דאבהת׳ דאחסינו לחולקיהון׃
ואי תימא הא בתלת חללי׳ מוחא דגולגלת׳ משתכחין׃ תאנ׳ כלהו ג׳ מתפשטין ומתקשרין
בכל גופא וכל גופא אתקשר בהני תלת מתקשרין בדרועא ימינ׳ ובג״כ תאיב דוד ואמר
שב לימיני משום דהוא אתחבר עמהון דאבהתא ויתיב תמן לכורסיא שלימתא ובג״כ
כתי׳ אבן מאסו הבוני׳ וגו׳ משום דיתיב לימינא היינו דכתי׳ ותנוח ותעמוד לגורלך לקץ
הימין כלו׳ כמאן דזכי לחביבות׳ דמלכ׳ זכאה חולקיה דמאן דפריש מלכא ימיניה וקביל
ליה תחו׳ ימיניה והאי ימינ׳ כד יתיב קשירין אתפשטו ודרוע לא אושיט ידיה (סא וקשרין
לא אתפשטו ודרועא לא אושיט יתיב בתלת וכו׳ בתלת קשירין דאמרן וכד מתערין חייביא
ומתפשטן בעלמ׳ מתערין תלת אחרנין דאינון דינא קשיא ואושיט דרועא וכד אושיט
דרוע׳ יד ימינ׳ הוא אבל אתקרי זרוע יי׳ זרועך הכטויה׃ בזמנ׳ דג׳ שין אתכלילן בג׳ אחרנין
אקרי כלא ימינא ועביד דינא ורחמי ההד ימינך יי׳ נאדרי בכח ימינך יי׳ תרעץ אויב
בגין דמתערן רחמי בהו׃ ותאנא בהאי ימינא מתאחדן תלת מאה ושבעין אלף רבוא
(סא דאקרין ימינא ומאה ותמנין וחמשה אלף רבוא) מזרוע דאקרי זרוע יי׳ מהאי ומהאי
תלייא זרועא בגין דא אקרי תפארת האי והאי דכתיב מוליך לימין משה הא ימינא׃
זרוע הא שמאלא דכתיב זרוע תפארתו דא בדא׃ ותאנא בדא שמאלא מתאחדין
ארבע מאה וחמשין מארי תריסין מתאחדן בכל אצבעא ואצבעא ובכל אצבעא
ואצבעא עשר אלפין משתכחין מארי תריסין פוק וחשוב כמה אינון דבידא וההו׳ ימינא
אקרי סייועא קדישא דאתי מדרועא דימינא מתלת קשרין ואף על גב דאקרי יד
הוי סיוע דכתיב והנה ידי עמך ומתאחדן מהאי אלף וארבע רבוא ותמנייא וחמש
מאה אלפין מאריהון דסייועין בכל עלמא ואקרון יד יי׳ עלאה יד יי׳ תתאה ואף על גב
דבכל אתר יד יי׳ שמאלא זכו ימין יי׳ אתכלל ידא בזרועא והוי סייועא ואקרי ימין ואי
לאו יד יי׳ תתאה תאנא כד מתערין דינין קשיין לאחתא בעלמא הכא כתיב סוד יי׳
ליראיו׃ ותאנא בצניעותא דספרא דכל דינין דמשתכחין מדכורא תקיפין ברישא
ונייחין בסופא וכל דינין דמשתכחין מנוקבא נייחין ברישא ותקיפין בסופא ואלמלא
אתעבידו כחדא לא יכלין עלמא למסבל עד דעתיק דעתיקי סתימא דכלא פריש
דא מן דא וחבר לון לאתבסמא כחדא וכד פריש לון אפיל דורמיטא לזעיר אפין
ופריש לנוקבא מאחורוי דסטרוי ואתקין לה כל תקונהא ואצבעא ליומא דיליה
למיתהא לדכורא (סא לרעוא) הדא הוא דכתיב ויפל יי׳ אלדים תרדמה על האדם
וישן מהו וישן האי הוא דכתיב עורה למה תישן יי׳׃ ויקח אחת מצלעתיו מאי
אחת דא היא נוקבא וסלקא ואתתקנא ובאתרהא שקיע רחמי וחסד הדא הוא
דכתיב וישגור בשר תחתנה וכתיב והסירותי את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם
לב בשר׃ ובשעתא דכד בעי למיעל שבתא הוה ברי רוחין ושדין ועלעולין ועד
לא סיים לון עד דאתת מטרוניתא בתקונהא ויתיבת קמיה׃ בשעתא דיתיבת
קמיה אנח לון לאינון ברייאן ולא אתשלימו כיון דמטרוניתא יתבת עם מלכא
ואתחברו

ולהתחברו לפון בלפני. מלן ויעול בגויהו מלן הוא דיוקנא בסדיוהו בגין כך סתימת
דמלה עומתן על תלת דידשן רזא דבא מסכת לסכת. וכל לתתכרו לתבסמו דל בדל
ווחא דכלל לתבסם כים ובגין כך לתבסמו דיכון דל בדל ולתתקנו (פ׳ ולתכנו) עלאין
ותתאין. ותא וחכה בגויהו דספרא כעא סתיקא קדישא למחזי מי לתבסמו דיכון
ולתדבקו תרין אלין דל בדל ובפק מסטרא דבוקבא דיבא תקיפא דלא יכיל עלמא
למסבל דכתיב והחדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר קניתי
איש את יי׳ הוה ויכיל מסוס דלא לתבסמא ולוזא תקיפא לסטיל כח זוהמא דדוכא
קטיגא וכבב לא הוה יכיל לתתבסמ׳ וכד כפיק דל קין מסטר דבוקב׳ כפ׳ ק תקיף קטיגא.
תקיף כדיוקו קטי׳ כדיוקו. כיון דכפיק לתחלתא ולתבסמת כתר דל ולפיקת לחרא
כסימא יתיר וסליק קדמאה דהוה תקיפא קטיגא וכל דיוכון לא לתערבו (פ׳ לתתערבו)
קמיה. תא מה כתיב ויהי כהיותם כסדם. כסדם דלא סתמודע לעילא. וכסדם דלקדמי
סדם דתפוקים. ובגין סלי דיכא לאחוזי מסוס דהוה קטיגא ולכפיה ולטמריה
לחוזתיה עד דלתתער בסלו קלא ולעבדיה מקמיה ופקעיה בבוקבא דתהוזא דכא
וכליל לאחוי כסקוצא דזוהמא דכא דמכסס דמישין עלאין ומכסן כתתין לעלמא לוכא
לפום תורתו. ותא דטמורין לוכון מתסטין דל בדל ולתעבדו נופא חד ומהלי
גופא כתתין כסתסן דכסיוהי חוכא דקיפי דוקא. מתרויהון כחדא סד׳ אלף חד
לסטרוי וחד לסטרוי. זכאין לוכון לדיקוי דמלפי כסתסן מסלי נופא קדיש׳ לאקרי
אדם דכלול כלא לתר דעטרין וכתרין קדישין מתכרלן תמן בגרורא דלתקנא.
זכאין לוכון לדיקוי דכל סכי מלין קדישין דלתתמרו ברוח קדישא עלאה רוח דכל
קדישין לתכללן כים רוח דעלאין וכל תתאין סייפין לסון. (פ׳ דעלמין ותתאין כייתין לה
זכאין לתתן מלריכון דמלרין מקנדי חקל דמלין אלין תכדעון ולסתכלן כסו ותכדעון
למלריכון לפין כלפין סוכא כעיכא וכסכי מלין תזכון לעלמא דלתי הס׳ וידעת היום
והסבות ג לבבך וגו׳. יי׳ עתיק יומין. הוא הסדים הוא חד כריך סמוס לעלם ולעלמי
עלמיא. אמר ר׳ סמיכא עלאין לתתא ותתאין לעילא עלאין לתתא דיוקנ׳ דאדם
דהוא תקוכי כללא עלאה. ותאכ כתיב ונדיק וסוד עולם דכליל שית בקרטופא כחל.
והאי דכתיב סוקיו עמודי שם. ותאכ בגויהו דספר׳ כאדם לתכלילו כתרין עלאין
בכלל וכפרט. וכאדם לתכלילו כתרין תתאין כפרט וכלל. כתרין עלאין בכלל כמם
דלתתר כדיוקא דכל בני תקונין. כפרט בלבבין דידין חמם ככגר חמם. כתרין
תתאין בלבבין דרגלין דלכון פרט וכלל דבל נופא לא לתחזון כסדיהו דלכון לכל
מנופא וכבב לא הוו כנופא דגופ׳ לעדוי מכויהו. ולי׳ בני מלי ושמדו רגלוי כיום הסוא
אלא רגלי דנופא מלריהון דדיכון (פ׳ דאלין) למשבר נוקמין ולקרון בעלי רגלים.
ומכון תקיפין ומתאחדן מלריהון דדיכון די לתתא בכתרין תתאין. תאכ כל לוכון
תקוכי דלעילא דכגוף כדכר וכוקב כללא דאדם לתמסיך דל מן דל ומתאחדן
דל בדל ולסקן דל לדל כמה דלתמסך דמן בקטפין וידין לדל ולדל להכא ולהכא
מלתר דל לתר לחרא ולוכון מסקין (פ׳ קסטין) דגופא לסקוין דל לדל
מכסדין דל לדל עד דלכהוו כלהו עלמין ומתכרלן בגויהון תאכ כל לוכון כתרין

דלא אתכללו בגופא כלהו רחיקין ומסאבין ומסאבן כל מאן דיקרב לגביהון למכדע
מנהון מלין· תאנא מאי תאיבותא דילהון לגבי תלמידי חכמים אלא משום דחמן
בההוא גופא קדיש׳ ולא אתכללא בהו בההוא גופא· וכי תימא אי הכי הא מלאכין קדישין
דליתהון בכללא דגופא· לא דא״ו אי ליהוון לבר מכללא דגופא קדישא לא הוו קדישין
ולא מתקיימי· וכתיב וגוויתו כתרשיש· וכתיב וגבותם מלאות עינים· והאיש גבריאל
כלהו בכללא דאדם· בר מהני דליתהון בכללא דגופא דאינון מסאבין ומסאבן כל
מאן דיקרב בהדייהו· ותנא כלהו מרוחא דשמשא דלא אתבסם באדם ונפקו מכללא
דגופא קדישא ולא אתדבקו ביה משתכחין ובגין כך כלהו מסאבין ואזלין וטאסין
עלמא ועיילין בנוקבא דתהומא רבא לאתדבקא בההוא דינא קדמאה דנפיק בכללא
דגופא דאקרי קין דלתתא ושאטין וטאסין כל עלמא ופרחן ולא מתדבקאן בכללא
דגופא· ובגיני כך אינון לבר מכל משריין דלעילא ותתא דמסאבין דכתיב בהו מחוץ
למחנה מושבו· וברוחא דאקרי הבל דאתבסם יתיר בכללא דגופא קדישא נפקין
אחרנין דמבסמין יתיר ומתדבקן בגופא ולא מתדבקן כלהו תליין באויר׳ ונפקין מהאי
כללא דאלין מסאבין ושמעין מה דשמעין מעילא ותתא ומנייהו ידעי דקאמרי להו·
ותאנא בצניעות׳ דספרא כיון דאתבסמו לעילא כללא דאדם גופא קדיש׳ דכר ונוקבא
אתחברו זמנא תליתאה ונפק אתבסמות׳ דכלא ואתבסמו עלמין עלאין ותתאין ומבאן
אשתכלל עלמא דלעילא ותתא מסטרא דגופא קדישא ומתחברן עלמין ומתאחדן דא
בדא ואתעבידו חד גופא· ובגין דכלהו חד גופא שכינתא לעילא שכינתא לתתא קב״ה
לעילא קב״ה לתת׳ ומשלפא רוחא ועיילא בחד גופא ובכלהו לא אתחזי אלא חד קק״ק וי׳
צבאות מלא כל הארץ כבודו דכלא הוא חד גופא· תאנא כיון דאתבסמו דא בדא
כתיב תורי זהב נעשה לך עם נקודות הכסף אתקשרו דינא ורחמי (סא אתבסמה
דינא ברחמי) ואתבסמת בדכורא ובגיני כך לא סלקא דא בלא דא כהאי תמר דלא
סלקא דא בלא דא· ועל האי תנינן מאן דאפיק גרמיה בהאי עלמא מכללא דאדם
לבתר כד נפיק מהאי עלמא לא עייל בכללא דאדם דאקרי גופא קדישא אלא באינון
דלא אקרון אד״ם ונפיק מכללא דגופא· תניא תורי זהב נעשה לך עם נקדות הכסף
דאתבסמו דינ׳ ברחמי ולית דינ׳ דלא הוו ביה רחמי· ועל האי כתיב כאוו לחייך בתורים
צוארך בחרוזים· בתורים כמו דכתיב תורי זהב נעשה לך וגו׳· בחרוזים כמה דכתיב
עם נקדות הכסף· צוארך בכללא דנוקבא דא מטרונית׳ אשתכח בי מקדשא דלעילא
ירושלם דלתת׳ (סא הוא מקדשא דכלא) ומקדש׳ וכל דא מדאתבסמת בדכורא ואתעביד
כלא אדם כללא דמהימנות׳ מאי מהימנות׳ דבגויה אשתכח כל מהימנותא· ותאנ׳ מאן
דאק׳ אדם ונשמת׳ נפקת מניה ומית אסיר למיבת ליה בבית׳ למעבד ליה לינה על ארעא
משום יקרא דהאי גופא דלא יתחזי ביה קלנא דכתיב אד״ם ביקר בל ילין אדם דהוא
יקר מכל יקרא בל ילין· מ״ט משום דאי יעבדון סכי כמשל כבהמות נדמו מה בעירי
לא הוו בכללא דאדם ולא אתחזי בהו רוחא קדיש׳ אוף הכא בבעירי גופא בלא רוחא
והאי גופא הוא יקרא דכלא לא יתחזי ביה קלנא· ותאנא בצניעותא דספרא כל מאן
דעביד לינה להאי גופא קדישא בלא רוחא עביד פגימותא בגופא דעלמין דהא בגין

דא

דא לא עביד ליכה באתרא קדישא בארעא דצדק ילין (סא לכתרא קדישא דמלכא בארעא
דכתיב צדק ילין בה) משום דהאי גופא דיוקנא דמלכא כחד מן בעירי (סא משום דהאי
גופא יקרא אתקרי דיוקנא דמלכא ואי עביד ביה ליכה הוי כחד מן בעירי) הה״ד כמשל כבהמות
נדמו · תאנא ויראו בני האלדי את בנות האדם אינון דאטמרו ונפלו בנוקב דתהומא
רבא · את בנות האדם · האדם הידוע וכתיב וילדו להם המה הגבורים אשר מעולם
וגו׳ · מההוא דאקרי עולם כדתכינן ימי עולם · אנשי השם מנהון נפקו רוחין ושדין
לעלמא לאתדבקא ברשיעייא · הנפילים היו בארץ לאפקא אלין אחרנין דלא הוו
בארץ · הנפילי עזא ועזאל דהוו בארץ · בני האלדי לא הוו בארץ ורזא הוא וכלא אתמ׳
כתיב וינחם יי׳ כי עשה את האדם בארץ לאפקא אדם דלעילא דלא הוי בארץ · וינחם
יי׳ האי בזעיר אפין אתמר · ויתעצב אל לבו ויעצב לא כאמר אלא ויתעצב איהו אעצב
דביה תלייא מלתא לאפוקי מאן דלא אתעצב · אל לבו · בלבו לא כתיב אלא אל לבו כמאן
דאתעצב ומקבל למאריה דאחזי האי ללב׳ דכל לבין · ויאמר יי׳ אמחה את האדם אשר
בראתי מעל פני האדמה וגו׳ · לאפקא אדם דלעילא ואי תימא אדם דלתתא בלחודוי
לאו לאפק׳ כלל משום דלא קאים דא בלא דא ואלמלא חכמה סתימא דכלא כלא אתתקן
כמרישא הה״ד אני חכמה שכנתי ערמה אל תקרי שכנתי אלא שיכנתי · ואלמלא האי
אדם לא קאים עלמא כמה דכתיב יי׳ בחכמה יסד ארץ וכתיב ונח מצא חן בעיני יי׳ ·
ותאנא כלהון מוחי תליין בהאי מוחא · והחכמה הוא כללא ודא חכמה סתימ׳ אתתקיף
ואתתקן תקונ׳ דאדם לאתיישב׳ באתרייהו הה״ד והחכמה תעוז לחכם מעשר׳ שליטים
דאינון תקונא שלימ׳ דאדם ואדם הוא תקונא דלגו קאים רוחא הה״ד כי האדם יראה
לעינים ויי׳ יראה ללבב דאיהו בלגו לגו · ובהאי תקונא אתחזי שלימותא מהימנותא
דכלא דקאים על כורסייא דכתיב ודמות כמראה אדם עליו מלמעלה · וכתיב וארו
עם ענני שמיא ככר איכיש אתי הוה ועד עתיק יומין מטא וקדמוהי הקריבוהי · עד
כאן סתימאן מלין וברירן טעמין זכאה חולקיה דמאן דידע וישגח בהון ולא יטעי בהון
דמלין אלין לא אתיהיבו אלא למארי מארין ומחבדי חקלא דעשו ונפקו דכתי׳ כי ישרים
דרכי יי׳ וצדיקים ילכו בם ופושעים יכשלו בם · תנא בכה ר׳ שמעון ואריס קליה ואמר
אי במלין דילן דאתגליין הכא אתגנזו חברייא באדרא דעלמ׳ דאתי ואסתלקו מהאי
עלמ׳ ואות ושפיר בגין דלא אתגליין לחד מבני עלמ׳ הדר ואמ׳ הדרי בי דהא גלי קמיה
דעתיק׳ דעתיקי׳ סתימ׳ דכל סתימי׳ דהא לא ליקר׳ דילי עבידנ׳ ולא ליקר׳ דבית אבא ולא
ליקר׳ דחברייא אלין אלא בגין דלא יטעון בארחוי ולא יעלון בכסופ׳ לתרעי פלטרוי ולא
ימחון בידיהון זכאה חולקי עמהון לעלמ׳ דאתי · תנא עד לא נפקין חברייא מההוא
אדרא מיתו ר׳ יוסי בר׳ יעקב ור׳ חזקיה ור׳ יוסא וחמו חברייא דהוו נטלין לון מלאכין
קדישין לההוא פרסא דיליה (סא בההוא פרסא מלה ארש ואשתכבו) כוזח ואמר שמא
חו גזרה אתגזר עלנא לאתעכשא דאתגלי על ידנא מה דלא אתגלי מיומא דקאים
משה על טורא דסיני דכתיב ויהי שם עם יי׳ ארבעים יום וארבעים לילה וגו׳ · מה
אנא הכא אי בגין דא אתעכשו · שמעקלא זכאה אנת רבי שמעון זכאה חולקך
וחברייא אלין דקיימין בהדך דהא אתגלי לכון מה דלא אתגלי לכל חילא דלעילא

לכל ה' דכתיב כתיב בכבודו וישמח ובנעשרו ונויב דלתיים וכ"ם דכרעו סגי ותקיף
לתדבקו בפמתהון בשעת דל דלתנסיבו זכאה חולקון דלה כשלימותא לסתלקו
דלה הוה כן לה יכון דהוו קמוהו למלי מיתו תכה בעוד דלתגלגלין מלין לתרגיסו
עלאין ותתאין דלכון דתיכון וקלו לתעבר כמלתן וחמסין עלמין דלה מלין עתיקין
לתתא לתגלגלין ועד דלהלין מתכסמין כפסוהו כלכון מלין כפק כפמתהוהו כנפוקם
ולתקטרו כסהוא פרסא ונטלין להו מלכו עלוי. ולמלי מלין מסוס דעלוי. ולה
כפקו זמכא לחברין מן קדמת דלה וכלהו לחריבו עלוי ונפקו. למר ר"ם כמה זכאה
חולקון דכני תלתא וזכאה חולקה כגון דל. כפק קלו תנויות ולמר ולתם
הדבקים כוי לכלדיכם חיים כלכם היום. קמו ולה הוו מפתכלי ככל לתר דלה כליק
רזין. למר ר' שמעון שמע מכם דעלמא מתברך כגונן והוו כהרין לכפוי דכלהו
ולה הוו יכלין כני עלמא לסתכלה כסו. תלתא עשרה עלוי ומכע נפקו והם חדי
רבי שמעון ורבי לכה עציב. ויומא חד הוה יתיב רבי שמעון ורבי לכה עמיה:
למר ר' שמעון מלה ומהו לכלין תלתא דהוו מייתין להון מלכין עלה ן ומקוין לסו
גבוו ולדרין דלשלה כגון וקרא דלהון והוו עילי כטורי דלכרכמוכה דכיוה כה דעתיק
דרבי לכה. תלכה מסהוא יומא לה לעדו מכריה מכי ר' שמעון וכל הוה ר' שמעון
מגלה רזין לה מסתכחין תמן לכלו לכון והוה קלרי להו ר' שמעון מכעם לכון שכיני
דכתיב מכעם לכם שכי יי' ועלן לתמר. למר ר' לכה לכן מיתה כוכיני דכסדין
מסכיעלם לכת הוה מכיעלם דכלה דהה לית קיומא לסתה כר מסכיעלם דכלה תלי
כמכיעלם. ר' יהודה קלרי להו מכת דכלהו מכת דכתיב מכת ליי' קדם לי' מה מכת
ליי' קדם לוף ר' שמעון מכת ליי' קדם. למר ר' שמעון תוכיה על דהוה תנלי חלין
מלין קדישין דמשרי לחתי לה לסתכח ככי לדרך דלן כומכח דלתולין מלין קדישין
דלכלו מכיעלם דכלה דלה לית קיומא לסתה כר מסכיעלם דכלה תלי
כמכיעלם. ר' יהודה קלרי להו מכת דכלהו מכת דכתיב מכת ליי' קדם לי' מה מכת
ליי' קדם לוף ר' שמעון מכת ליי' קדם. למר ר' שמעון תוכיה על דהוה תנלי חלין
מלין קדישין דמשרי לחתי לה לסתכח ככי לדרך דלן כומכח דלתולין מלין קדישין
עמיה על לה עילתון ככי לדרך וכשכה לסתכחה ומן קסיר כלתפוי (פ' וכשכה
קמיה לסתכח וכדין קסיר כלתפוי) ולה יכילכה דסהוא יתה סדרכי למעבד כסין לרב
המכוכה סכה וחברוי לתתמסרו כלרמוכה (פ' כקרכיה) למלכה ולרחיסכה להו
כנסה ורמיכה תלה למלכה (פ' דרמיכה לסו תלה דסיכלה למלכה) ולתקטרו כקטרת
למיתו לרכשה וחמסה פרדסכי ולפיקנה לרב המכוכה וחברוי ורמיכה לון לכקעת
לוכו ולסתזיבו וומיכה קמייהו כהמה ומייה דלה מכלו תלתא ווומן וכל הסוה יומא לה
כדילה מכייהו. וכל תככה לסכחה פרסא דנטלו כל לוכון סמכין ותלת מן חבריה
עלה ומילכה לון ולמרו חולק דקב"ה מסלולא דלם וחברוי זכאה חלת לם וזכה חולק
ולוכון חברייה דיתכין קמך כמ' דרגין לתתקנו לכון לעלמ' לתתי כמ' כוכיני דכסדין
דרבי לכה. תלכה מסהוא יומא לה לעדו מכריה מכי ר' שמעון וכל הוה ר' שמעון
מגלה רזין לה מסתכחין תמן לכלו לכון והוה קלרי להו ר' שמעון מכעם לכון שכיני
דכתיב מכעם לכם שכי יי' ועלן לתמר. למר ר' לכה לכן מיתה כוכיני דכסדין

בדים ודחי וכומכי ומכתי מכל מאר יומין. אלא ואף כל לימון לנבר דכתיב והיה מדי
חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו וגו'. אלין לתתין ליה לדוקניה. מדי חדש בחדשו למיס
משוס דמעטרי לכהתא רתיכא קדישא. ומדי שבת בשבתו דמתעטר שביעאה דכל
לימון שתא ויומין דכתיב ויברך אלהים את יום השביעי וגו'. ואינת הוא רס שביעאה
דשיתא תהא מתעטר ומתקדם יתיר מכלא ותלת עדונין דמסתכלין בשביעאה ומיכן
נדיקיא לאתעדכא בניהך לעלמא דאתי. וכתיב וקדשת לשבת עבג לקדוש יי' מכובד
מאן הוא קדוש יי' אלא ר' שמעון בן יוחאי דאקרי מכובד בעלמא דין ובעלמא דאתי.

עד כאן האדרא קדישא רבא

דבר

אל אהרן ואל בניו לאמר
כה תברכו וגו'. ר' יצחק
פתח ואמר ויסד יי' מעולם ועד עולם על
ירחין ובדקתו לבני בניס. כמה גדולם
סידרם לפני הקב"ה שבכלל הירחים עבוס
ובכלל השנים הכיפו'. כמה שכל מו שים
כו ירחת אחת יהא בכלן ומו שאינו ירח
שמים אין בו לא עבוס ולא תכילות.

רעיא מהימנא

פקודא

דא לברכא כהנא ית עמא בכל
עמא בוקיפו דאנבנן וכברכא
ברכתא בכל יומא לאתקבא ברכאן עילא ותתא דהא
אנבנן ברזא עלאה. תמן נו שתא תמן דיוקנא
ושתא דשמשא. תמן דיוקנא לימון שבע יתירא
על לימון דשמשא בנין דסא ויוקנא לית ליה שבע
יתירא על שמשא. ועד כברכתא דקא נריך
כהנא ית עמא אנטריך לוקפא ויוקנא על שמשא
ולעיוקנא דעיוקנא טבא וכל פרים ידוי כהנא שכיבא
סריס על לימון אנבנן דסא קדס לאתקנס עמיה דכהנא בלימון ברכאן ושמשא אתברכין מתרין
סטרין אשלים לתתא. אשלים שכיבא דסריס על לימון אנבנן וכהנא דקא מברך. תס אלין דקא
עבדי אתעדרין אלין לעילא כנוונא דא בפרישו דאנבנן דכהנא לתתא אתערת שכיבא למיתי ולסדרי
אלין. וכן כמה אלין לימון בעלמא דאתברירו אלין לעילא דסא בשתעדונתא דלתתא אתער אילא אחרא
לעילא. וסא אוקימוה ככמה דוכתי והייכו טעמא דליל והייכו טעמא דסופר וכמה לימון בהאי נייוס עבד
אנבנן אתערי שכיבא לסדרי עלייהו. אתערי עבד דרגין אחרנין לעילא לאכסר וכלא בשתא אדא.
ודא אסיר ליה לבר כס לוקפא אנבנן דוקיפו למנבא לעילא בנלוסא וברכאן ובשמא דקדס וסא
לוקיימו דלימון אתערו דסא קדיס ורזא דמהימנותא וקיימו לאנבנן אחרן כסדוא וקיפו לעילא לעילין עבד
אלין כמה דאוקמוה וכהנא נמי לברכא בעיבא טבא בשתבחותא דשכיבא כמה דאתמר. בסדא
אינתא דברכתא דא כפקא אפיהם דכהנא לימון אתין לתוון כפקין ומסיין ברקיעא ואתכן אתין ברכאן
על כל אלא ואלא. וכלהו תוון על כל אלין ברכאן. אלו טעמא אתין לתוון ברכאן אלין כגין דישראל
אתין רבוא לימון ורבוא דאתין רבוא קיימין תדיר בעלמא וכל חד וחד לימון חד רבוא אחא קדיס
לכפקא אפאי פלקא לעילא עד דסוף כלסוף לעילא וכלא שכיבא עלאה ושכיבא לתתא תוון
ברכאן בלימון ברכאן וכל לימון אתין אתון ואתו אלא אלו ואל לימון חד רבוא אחא קדיס
לן לברכי כמה דאתמר. עכ.

תאנא

מי שיש מן הירחים וכתלבם בעבוס עבו עדיף ובכלל ברכלו הלל עקב עבוס
ירחת יי'. כל מי שים בו ירחת שמיס זוכה לעבוס כל מי שים בו עבוס זוכה
לחסידו וכל מו שים בו ירחת שמיס זוכה לכלה לעבוס דכתיב עקב עבוס ירחת יי' לחסידו וכל

ה׳ צבאות הוא כי אפתי כהן ומורי דעת ותורה. ובקשו מפיהו כי מלאך ה׳ צבאות הוא ׳
מפני מה וכה כהן להקרא מלאך ה׳ צבאות. תמר ר׳ יהודה מה מלאך ה׳ צבאות כהן
למעלה לך כהן מלאך ה׳ צבאות למטה. ומאן הוא מלאך ה׳ צבאות זה מיכאל
הסר הגדול דלתתי מחסד על מעלה והוא כהן גדול על מעלה. כנוכול כהן גדול דלתתי
לקרי מלאך ה׳ צבאות מטוס דלתי מקטרין דחסד מסו חסד רחמי נו רחמי. וכנין כך
כהן לך לאסתכא מכטרין דדינא. תא וכה כהן לסכל בגין הירתם הסל ותקד ה׳ משולם
ועד עולם על ירחיו. עולם ושולם מסו. תמר ר׳ יצחק כמה דלתתקן כהדין קדישא
עולם חד ועולם תרי. תמר ר׳ חייא לי סכי מן העולם ועד העולם מכעי ליה. מלתרי
עלמי כיכסו ולתסדרו לחד. תר׳ לקשור לר׳ ונחק עד מתי תסתום דכרין. מן העולם
ועד העולם כללא דרזא עלאה אדם לעלאה ואדם לתתאה. והיינו עולם ושולם. וכתי׳
ימי עולם וכתיב שנות עולם והא לוקמוהו כהדין קדישא עלאה. על ירחיו דכל מאן
דחיכו דחיל מטולם לקרי אדם. תימתי תר׳ שעור דחיית כיום ירחם עמוס תסידות כללא
דכלא ה׳ יהודם וסך תכיכן אדם כללא דכלא ונוקב׳ תל ואדם סכי הוא בכללא דאדם
דמאן דלתתכר דכר ונוקבא לקרי אדם וכדין דחיל מטולם. ולא עוד אלא דאריך
כיום עמוס. ולא עוד אלא דאריך כיום חסד. ומאן אלא מסתכא דכר ונוקבא לא הוו
כיום לא ירחם ולא עמוס ולא תסידות. וכנין כך לך אדם כללא דכלא וכיון דלקרי
אדם אריך כיום חסד דכתיב לתרתי שלם חסד יכפס וגו׳. ולא יכיל לסתכלא תי לא
מסתכא דכר ונוקבא וכתי׳ וחסד ה׳ משולם ועד עולם על ירחיו. ירחיו כללא דאדם
לא וחסד ה׳ משולם ועד עולם על ירחיו אלין תיכון כסכי דלתתו מסטר דחסד ותחסיכו
לתסכא דל דכחות משולם לעולא לעולם לתתא. על ירחיו כסכי דלתתא דכתיב
וכפר כעדו וכעד כיתו לא תכללא כללא דאדם. ונדקתי לכמי כמים מסוס דזכם לכמי
כמוס. תמר ר׳ יהודם תי הכי מסו ונדקתי וחסדו מכעי ליה. תמר הכי תלעור סיום
דוא דתכיכן בזאת כי מלום לקחם זאת. וכתי׳ לזאת יקרא לעם וזאת לתכלית כתיב
לסיוכו חסד. וזאת בוקבא חסד דכר. וכנין כך דכר דלתי מסטר דחוורא דל לקרי
חסד. וזאת לתקרי נדך דלתתי מסטר סוחקא. וכנין כך לקרי לעם וסיוכו דכתיב
ונדקתי. מלי ונדקתי נדקתי דחסד כת וזנו דלתכסמא דל כדל. וכנין כך תכיכן
כל כהן מאין לו כת זנו לסור כעבודם דכתיב וכפר בעדו וכעד כיתו. תמר
רבי יצחק מסוס דלית סכיכא אריך כמאן דלא מכסיב וכסכ׳ כעי יתיר מכל אלין עתא
לתתריך כיום סכיכתא. וכיון דאמרת כסו סכיכתא אריך כסו חסד וחקרון חסידים
וכעיון לכרכא עתא הסל וחסידיך יכרכוכם. וכתיב תמיך ותוריך לאיש חסידך.
ומסוס דכתכא לקרי חסיד כש לכרכא וכנין כך כתיב דכר אל תסרן ואל כמי וגו׳.
כי תברכו. מלי טעמ׳ מסוס דלקרון חסידים וכתיב וחסידיך יכרכוכם. כם תברכו
לת כבי ישראל לתמר לסם. כם תברכו בלסון סקדם. כם תברכו בירתם. כם תברכו
כעמים. תמר רבי לכא כם תברכו. תלכא הוו כלא לתקרי כם דכל דיכון מתערין
בעמים. תמר רבי לכא כם תברכו מסו מכם דכם כלומר מכם מן כם. וכתיב וכם לך
ושמרך ה׳ לתמר רבי לעור מסו מכם דכם כלומר מכם מן כם. וכתיב וכם לך
עמעת עד כם כמים דלגוים מסם וכתיב כוזאת תדע כי לקי ה׳ וכלא חד. וכתיב ולא

את לבו גם לזות דזמינה לאדכרה לרשיעי · ומהאי כם מתערין דינין ומדלתתכר עמם
חסד לתכסמת · וכגין כך לתיסר דה לכהן דלתי מחסד בגין דתתכרך ותתכסם
כם ה׳ כם תברכו · כלומר לשון דהאי כם לתתכרת כדינין תכסמין לה ותברכון
לה דכתיב כה תברכו את בני ישראל · תברכו כהאי חסד לכם ותתכסמין לה לקכלייהו
דישראל כגין דלא ישתכחון כם דינין ה׳ כם תברכו את בני ישראל לחור לסם ·
לחרו לה כתיב שם לחור לתפק׳ מסרכו ספריהו׳ דלא מפרסמין מלה דהה לה לתפקדי
לפרסמא מ״מ דכתיב לחור לסם · לחור בתם · דל לחור דכתי׳ כה תברכו לחלי לה
כתיב תלחרו · אלא תני רבי יהודה לחור לסם · זכו לסם לה זכו לחור סתם · ר׳ יצחק
פתח ורליתי לכי דכיל לבדי את המרחם והלכתיב לסר היו עמי לה רלו את המרחם
ונו׳ · ורליתי לכי דכיל לבדי · וסל תכיכן לימסו כביכי ורליתו לה כביכ ומלן כיכסו
חני וכריח ומלכי · לי סכי לתעבוד קדם חול וסל כתיב לה רלו לחלי דחולו ·
ובדכיל כתיב ורליתי לכי ולא דחיל ולימסו לה כביכ הה חול קדם · אלא סכי תלכה
כתיב לם תחכם עלי מחכם לה יירה לבי לם תקום עלי מלחמה בזאת לכי בוטח ·
בזאת הם לחמרן · זאת עדכה חולקים לחסכה ולמעבד לים כוקמין · ותכה
עבוד קם לדוד רתיכה קדושה עם לכסתה כתרין עלאין קדישין דכלא דלחסיכו
לכסתה · ותלכ׳ מלכו ירית דוד לכבוי כתרוי וכלתר מלכו דלעילא לתקף ולחסין הוא
וכבוי מלכו דה דלא לעדי משולטניהון לדרי דרין · ותלכה כשעתה דהאי כתרה
למלכותה לתער לכבוי דדוד לית מאן דקאים קמיה · ורליתי לכי דכיל לבדי את
המרחם משום דמכבוי דדוד הוא דכתיב ויכי כסם מבבי יהודה דכיל הכניה ונו׳ ·
והוא חמה וקדי כהאי דהוא מסטר לחכמת חולקא עדכה דלבבי ומשום דסוס דילים
הוא סביל ולחריבי לה סבלי דלחר רבי שמעון כשעת דהאי כם לתער בדיבוי לה יכלין
בבי עלמא למיקם קמיה · וכשעתא דפרסין כהבי ידייהו דלתיין מחסד לתער חסד
דלעילא ולתחבר כהאי כה ומתבסמא ומתברכא כלכפין כסירין לבבי ישראל ולתעדי
מכסין דינין ה׳ כם תברכו את בני ישראל ולא לסתר עתין · בגין כך כתן ולא לחרה
כתן בגין דיתער הוא כתרא דולים חסד על ידוי דלקרי חסיד דכתיב לעים חסידך ·
והוא אתי מסטרא דחסד וכתיב וחסידיך יברכוכה אל תקרי יברכוכה אלא יברכו
כם · כה תברכו בשם המפורש · כם תברכו כלשון הקדש · תלכה לחר רבי יהודה
כשעתא דכסכה לתת׳ קס ופרים ודוי כל כתרין קדושין דלעילא מתערין ומתתקנין
לתתברכה ונסרין משמקא דיורדא דלתמשך להו מהטוא שמקא דכפק תדיר ולא
פסיק ברכתן דכבשן מכושן לכלהו עלמין ומתברכן ומתפקדין מכלהו · ותלכה כהטוא
ומכא למיזנותא ופתיקותא הוי בכל עלמין · למלך דכתי לעזדווגא במטרוניתא וכתי
למעבל לה כלחיסו וכל שמשין מתערין כהטוא זמכא ומלחשין הם מלכ׳ לתי לעזדווגא
במטרוניתא מאן מטרוניתא דה כנסת ישראל מאן כי ככנסת ישראל כתם · תלכה
חמר רבי יצחק כהן בעי לזקפא ומיכא על שמעלה דכתיב ויסא להרן לתידו על פעם
ובכם ידו כתיב ולא ידו משום דכשכא דימיכא על שמעלה · חמר רבי אלעזר רזא
הוא משום דכתיב והוא ומשולך · תלכה כהן דכתי לפרס׳ ידו כתי׳ דוקסף קדושם

על

על קדושת הליום דכתי לקדשו וזהו על ידי הקדושה · מלן וזה הקדושה זה ליתן
לכהני כהנה ליטול לקדושה למעלה מזה דכתיב וקדשת את הלויים זה ליתן קדושין ·
וכתיב כהנו כלויים וגם את תחיך תשים לוי וגו׳ · הכא מכאן לכל כהן הפרים
זהו כשי לתתקדש׳ שי׳ דקדושה ליתוסף קדוש׳ על קדושתיה ועל זה לה ניטול קדושה
דמעלה מכר כם תחרת דלה סוי קדושה · וכשנישתה הספרה תלכה לוי דתתקדש
כהנה על ידו כשי הוה לתתקדשה בקדמיתה · ותחתלוי ויתקדש על ידה דכהנה
תחרת · תלכה כהנה תחרת לה כשי דהה כהן דלה סליס לה כשי הה כהנה סליס
לתתפנם על ידה דפנימה דלה סליס · לכללוי דהיהו סליס ותתזוי לסלוקה כדוכתה
ולמפלה כמקום זמכה הם סליס סוף והה לקרי קדוש דכתיב וקדשת את הלויים ·
תמר רבי תנחום לף לקרי מסור דכתיב ומסרת לותם · וכנין כך כשי לתוספה
כהנה קדושה על קדושתיה · תלכה כהנה דפרים ידוכשי דלה ותתכרון לתכשן דה
כדה כנין דיתברכן כתרין קדישין כל חד וחד כלחודוי כמה דיתקזי ליה וכנין דשמה
קדישה · כשי לתפרשה כתתון דשמין דלה לתערבה דה כדה ולה ותכונן כלויכון
מלין · תמר רבי יצחק כשי קודשה כריך סוף דיתברכון עלוי כנין דיתברכון
תתלי ויתברכון עלוי ועל ידוי דתתלי דליכון קדישין בקדושה עלוה לליכון קדישין
מכל קדישין לתתה דכתיב ושמידיך יברכוכה · תמר ר׳ יהודה כל כהן דלה ידע רזה
דה ולמלן מברך ומלן סיה ברכתה דמברך לוי כרכתה דליה ברכתה ושמיכו דכתיב
כי שפתי כהן ישמרו דעתה ויתור׳ יבקשו מפיהו מלי דעתה דשתה סתם ותורה יבקשו מפיהו
עלוין יבקשו מפיהו · ומלי יבקשו מפיהו תורה · תורה שתה סיה לחידה תורה דלעולה
דלקדי תורה שתה תורה שבכתב ותורה שבעל פה דליכון כתרין עלוין דלתתקרון הכי ·
מט כי מלאך ׳י׳ צבאות הוא · ותניה דבשי כהנה דליכון מלין דלעילה ליחדה

אמר רב תלכה בנגיעותה לספרה שמה קדישה שמה דקדושה תתעלייה ותתכסייה · דלתעלייה כתיב כיון הוא והוא יהא לתתכסייה כתי׳ בתתון תחרן · ומהיכן לתתכסייה סיהו טמירה דכלה · תמ׳ר יהודה ואפי׳ סיהו לתתעלי׳ תתכסייה כתתון תחרן כגון סיהו טמירה דטמירין כנו דהה סכי כשי כהנה לנרפה שמה קדישה ולמיחת רחמי כלהו דכלהו כלילן בכה תתון כתרין כתרי דרחמי · וכהכי תתון דהלי שמה סתימן כה רחמי וג׳ דעתיקא סתים׳ וגניז מכלה וט׳ דתתעלין מזשר תנפין ומתקרן כלהו כנרופה דשמה דה סתים׳ וגניז מכלה וט׳ דתתעלין מזשר תנפין ומתקרן כלהו כנרופה דשמה

משה למען כתרי זמכי ומכח קמחם לחמר יב׳ מכולן לעתיקה דעתיקין כתומת כלה
כתר דלכח לאתברכו לתכפיה להו. ומכח תנייב׳ לחמר ט׳ מכולן דרחמי לכלולן בשוי
תנכפין וכהירין מעתיקה כתימהם דכלה וכלהו כלול כהנח כל כרים ודוי לברכה עמח
ומשתכחן דמתברכין כלהועלמין בכטרח דרחמי דלתמכן מעתיקה כמוד לתתימה
דכלה. וכל הכי כ״ב לתתון מכולן סתימהן יברכך יי׳ ויסמרך. תלין תלת קרלוי׳ סמהן
דתריכר לתתון כלולן לקבליהן וכלה לתכתון כהנח וכל עלאי ותתאי מתברכין בכ״ב
לתתון דכתימן כסכי׳ קרלי לקבול כ״ב לתתון מכולן דרחמי דכלול כלה. וכ״ב כתיב
לחמר ולח לחמרו כמה דלוקימנח. לחמר דכעי לכוונח ככל הכי סתימין ככל סכי דרגין
לחמר כמלן סתימין דלעילח. לחמר חוסכן רמ״ח חברין דכלה חכר קל מט״ דכחד
תלוין כלהו וכלהו מתברכין נהחי כרכתה כסכי תלת קרלי כדלחמרן. להם לתתכללח
כהלי כרכתה עלאין ותתאין. תלנח לחמר ר׳ יוסי יומח קל יתיכנח קמיה דר׳ לעזור
כ״ר ממטן שלולכח ליה לחמינח ר׳ מלי קח קמח דוד דקלחמר לדם וכהמה תושוע יי׳.
לדם תוסח כהמה להם. ל״ל יהות תלת כלה כמכוונה הוח זכו לדם לח זכו כהמה.
לחמינח ר׳ רזח דמלה קח כעינה ל״ל כלה לחתמר. ותח קרח קלם ליסרחל לדם כגוונח
דלעילח וקרח להו כהמה וכלה כמד קרח דכתי׳ ותתן נהלי נתן מרעיתי וגו׳. ותתן נהלי
נתן מרעיתי הח כהמה. לדם לחתב הח לדם. ויסרחל לקרו לדם וכהמה וכ״ב לדם
וכהמה תושוע יי׳. ועוד רזח דמלה זכו לדם כגוונח דלעילח. לח זכו כהמה לקרון
וכלהו מתברכן כחדתח חדח. לדם דלעילח. וכהמה דלתתח. וכ״ם כלה לחות כהו
כיסרחל הלד לדם וכהמה תושוע יי׳. והח ליח כרכתה לתתח לחסתכח עד דיסתכח
לעילח. ומדלחסתכח לעילח לוח לתתח לחסתכח וכלה הכי תלוח לטב ולכיום לטב דכתי׳
לעמם לחתמים וכם יעבו לחלחרן. לכיום דכתיב ויקוד יי׳ על נכח המרוב כמרוב
ועל מלכי הלדמה כחדמה. חמר ר׳ יהודה כ״ב כתיב חמור לכם פתח לחתברכח
עלאין ותתאין. יברכך יי׳ לעילח דכתיב כה תברכו כתהלה ולחר כך לולכני ישרחל
חמור לכם כתם לחתברכח כלהו כהדח. ויסמרך לתתח. ילח יי׳ פניו לעילח ויחנך
לתתח. ישח יי׳ פניו לעילח. ויסם לך סלום לתתח. ר׳ לחבח חמר כלהו כחדח מתברכן
כ״ב לחתון גליפן דסמח קדישח דלחתכלל וכתיב הכח כ״ב לחתון מתברכן כלהו.
ולחינון רחמי נו רחמי דלח לסתכח כהו דוכח. ולח וכתיב ישח יי׳ פניו לליך. חמר
ר׳ לחבח ישח יפלק ועבר בנון דלח יסתכח דוכח כלל. תלנח לחמר ר׳ יוסי כסעתח
דכהנח כרים ודוי לסיר ליח לעמח לחסתכלח כיח מסום דסכוכתח סרויח כידוי. לל
יפתח לי הכי כיון דלח חמלן מח לכפת להו דהח כתיב כי לח ירחני הלדם וחי כחייהון
לח חמלן לכל כמיתתהן חמלן. ל״ל מסום דסמח קדישח רמיזח כלנכמן דוידו וכעי
כר נם לדחלח ולעג דלח חמלן סכוכתח לח כעלן לחסתכלח כיוויהו דכסכי כנון
דלח יסתכחון עמח הנוסלין לנכי סכוכתה. תלנח כהיחיו סעתח דכהנח כרים ודוי
ומתברכין עלאין ותתאין כרוכין כמח למיתב כהיחלו כיוויהו ולוכדע דהסיח סעתח
עיין רשותח לסתכח כלהו עלמין ולית דיכח כלהו. ומוח סעתח דלתלי כתימח
עתיקה דעתיקין כוער מכפין ולסתכח עלמח בכלה. חמר ר׳ סמעון כסכי תלת קרלוי

ויסיבון יוֹל יוֹל וֹל יכרכך יי׳ יאר יפּנ כלהו לחזזה מסומנות סלימא ולתברכ׳ מעתיקא
מלן דלעטריך יוֹל יוֹל וֹל לתתברכא ועיר לחכפין מעתיק׳ דכלא וכנ׳ יכרכך יי׳ לעילא
ויסמרך הכא לתתא וכן כלהו · ותהי תהלה קמיה דר״ש חיי מלן דמצער בחלמיה ליתי
כמעתה דכסני פרסי ידייסו ולימא רבונו של עולם אני שלך וחלומותי שלך וכו׳ חלמי מסוס
דסוסיו מעתה לפתרונו רחמי כעלמין כלהו ומלן דובש גלותיה בנערים לתסבך לים
דוכתה לרקמי ·

ושמן את שמי · מהו ושמו את שמי · לר׳ יהודה יתקנו כמה דכתיב ושמו
חותם לים לים על עבודתו ועל משלו · לתתקנה כברכתהון כתרין
לימינא וכתרין דשמאלא לשמאלא כדקא חזי דכשאר כלא יטעון כהון לתתקנה
כלא בגין דיתברכון עלמין ותתלין · ולי יעבדון כהי מה כתיב ואני אברכם · למלן
לימינא כהני דכתיב ומברכיך ברוך · וכתיב ואברכה מברכיך · לימין מברכין לעמא
ואנה אברך להו · ולכוכב כתיב ושמו ולא כתיב ישימו לו יזכרו · תהלה כל כהן דלא
רחמין ליה עמא לא ופרום ידוי · ועובדיה הוה כחד כהן דקם ופרום ידוי ועד דלא עמלים
לתתעביד תלת דגרמי · מֹשׁ מסוס דלא כריך כחכיכותא וקם לחר ופרים ידוי וכריך
ותתתקן סחוס ימח · תהלה כל כהן דהוה לא רחים לעמא לו עמא לא רחמין
ליה לא יפרום ידוי לברכה לעמא דכתיב טוב עין הוא יבורך כל תקרי יבורך
יברך · תהלה לר׳ יצחק כל ורלה מה כתיב כסוס רמא דכלעם כמעתה דלתתסר
לים לברכה ליסרלל הוה מסגא כשכח כיסא בגין דלא יתקיים ברכתה והוה תלי מלו
כההוא עיכא כיסא דכתיב כלה כלעם כנו כעור מלי כנו כעור מההוא דהוה סלקי
להו יתיר מכל כני עלמא · ובלה הנבר סתום סעין דסתיים עיכא טכא מכוייהו בגין דלא
ותברכון ולא ותקויים ברכתה · לר׳ יהודה הכי הוה ולולי דלעתכא פקיעא (פּ״א דלעכאן
פקיעא) דשכח לברכה דכתיב פקח עיכך בגין לברכה וברכתה דרב המנוכא סכא
הכי לחר קכם ופקח עיכוי עלך · וכההוא רמא דכתיב סתום סיעין בגין דלא יתברכון על
ידוי · ולר׳ יצחק כגב כהכא דכריך בעיכא טכא דרכתיב לתקויים ולא מברך בעיכא
טכא כתיב לא תלחם את לחם רע עין ולא תתאו למטעמותיו כלומר לא תבעו מכיס
ברכתה כלל · לחר ר׳ יוסי הוה כתיב ולא תכא ה׳ תלדיך לשמוע לא כלעם ולא כלעם ונו׳ · לשמוע
לא כלעם לא כלק מכשו ליה דהוה כלק עביד כלא מהו לא כלעם לא לא מסוס דהוה סתום
עיכוי בגין דלא יתברכון ושרלל · תהלה לר׳ יוסי לא קכם כלעם רמא לת סתים שיכך
בגין דלא יתברכון ככו · לכה לתפקח עיכוי וכל מלין דתימא לתסבך להו לברכהן כלל
ויסתוך ה׳ תלדיך לך לת הקללה לברכה כי לחכך ונו׳ · ויגד כתיב טוב עין הוא יבורך
כי נתן מלחמו לדל מהו מלחמו כמה דלוקימנה דכתיב · לחם תלדיו מקדשי הקדשים
ונו׳ · משמע דקדשי הקדשים לחם תלדיו כפה מכיס וכנ׳ כי נתן מלחמו לדל · תניא
כמה מכיכין ושרלל קמי קכם דשלו לו מתברכו תלא בגיכיהון דישרלל דתניין לחר
רבי יהודה לחר ר׳ חייא לחר ר׳ יוסי לשבע הקכם תלא וכפה כירושלם על מעלם על
סיכפסי ושרלל כירושלם מלמטה שפיחר בקרבך קדוש ולא לכה כיעור · כלום כל זמכה
דשכיכת שכה בגלותה שמא דלשלח לו תשתלי וכל תקוניו לו לתקכו כשכיכול לשתתר

שמח קדושת הפרח · ר׳ לוי׳ה סיום לזול לנוד · פנע כיום ר׳ זירח כר רב ל״ל הח חמוכח
לפי טכיכתח ומלן דחמי לפי טכיכתח בני למזול ולרחטח כתרית ה״ל וכדעם כדרפם
לדעת לתח׳ · וכתיב והלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר י׳ וגו׳ · כי מציון תצח
תורה וגו׳ · ולוח כעוב למהך בתרך ולמילף מלוכן מלי מעלייתי דלתון טעמין כל יומח
מלרח קדושח · מלי דכתיב ושלמין כיי׳ ויחסכם לו נדקה ליקכם חסכם לחברפם
לו לחברפם לקכם · ולוח ממעכח דקכם חסכם לחברפם ולח לחעכח כלכלי · אל
הכי לוקימכח ולוי דכי הוי · ה״ח ויחסכם ויסעוב לו לח כתי׳ לחלח ויחסכם לחברפם ולמי
חסכם לקכם · דקכיל כתיב ויוכח לוחו הקוסם אל קכם כח מחנטגכיות שלך · לחו
הקוסם לוחח לוכחח למכדע שמי · לח חמי ולוח חמינן · לחברפם לוכו מוליך לחברפם מנולי · מכלן ולהלחה חסתלו בלרח לחרח לם יהיה זרעך מלי ל״ם היה כתרח עשירלה קדושח למלכח למכדע שמים והיה כתר דדיכין מתערין מכם · ותלכח כה יהיה זרעך
שמם · כהניה טעתח חדי לחברפם לחסתכלח ולמכדע שמים ולחתדבקח כיה מסוס
דחתבטר בל״ה ושע״ב דדיכין מתערין מכים חסכם לחברפם לסהוח כתרח לעע״ב דהיה
ליכח כלנו היה רחמי ה״ל ויחסכם מלי ויחסכם לסהוח כתרח נדקה רחמי · לחמר ר׳
נחח כ״ה כתו לה עשירלה היה ולחתקרי נדקן ודיכין מתערין מכם ולחברפם לעע״ב דיהא
דדיכין מתערין מכם מכלי נדקה היה חסכם נדקה דדיכין לח מתערין מכם כגין דהוה
רחמי · תו לח״ר לוח מלי דכתיב ויו״ כרך לחתברפם בכל כל״ח כי כל בשמים ובלרץ
וכתיב כם תברכו דבגוכייהו דיסרחל מתברך הלי כ״ם על ידח דכהנח כגין דיתברכון
ישרחל לחתלח ויסתכח ברכתח בכלה ולזמכח דלתו כתיב ויברכך ו״י מציון וגו׳ · ברוך ו״י
מציון סוכן ירושלם ·

ויאמר ו״י אל משה כשוח לחד ליום · מסו ליום · לח״ר יהודה ויסין דלשולח דלחתכבד
לחתברכח

בברכה שיר מלוב אברכה מלוב
(חסר)

וידבר ביום כלת משה וגו׳ · תלכח ר׳ יוסי ביום סכוכסם כלם לחופה · כמלי
לוקימכח ביום כלת משה · חלח מלמד דעל ידי דמשה ככוכם · לחמר
רבי יהודה וכיעד הסתח לחתכבת דלח עיילת לדוכתה והכתיב ולח יכול משה לבח אל
חהל מועד וגו׳ · לח״ר יצחק לין מוקדם ומלוחר בתורה · ויהי ביום כלת משה כלת של

לין להקדם ולמאחר בתורה (חסר)

משה ולחי · דלכונין לחמר ל״ם מלי דכתי׳ עלית למרום שבית שבי וגו׳ · חלח כשעה שלחמר
לו לקכ״ה של נעליך מעל רגליך לזדעזע כסה לחמר מיכחל קמי לקכ״ה ר״ל לע תבעי לסתור
לדם · והה כתיב זכר ונקבה ברחם ויברך לותם ולית ברכתח לחסתכח חלח כמלן
דלהיו דכר ונוקבה ולח לחמרת לחתברחם מלתתיה · ל״ל הח קיום משה פרים ורבים
חסתח חלח כעיכח דיתבטל כשכיכת וכניהם יקות שכיכתח לדידח עמהם · ה״ל על ית
למרום שבית שבי ומלי שבי שכיכתח דלתנסיבת עמך · לקחת מתנות בלדם · בלדם
חלח כתיב חלח בלדם היזוע למעלה · וכוותם דכתתת שכיכתח הסוח ומח דלתנסבח
בחשם נחתח ה״ל כלת משה · כלת משה ממש · ובינוסטרלנסוי כלנסי כיסרח כתיב
על נעלך חלח לחתברם חלח בומנין ידיעין דהה לח לחתכיכת שמים שכיכתח כל כך ולח
לחתחזי ליה דכתיב ויסל ויסוסע על פכוי חרנס · חבל הכח כלת משה ודלי · מתנות בלל׳
מיתנת כתיב · וכלם הולקים דמשה דמחרים כעי כיקרים על כל שחר בני עלמח ·

ויאמר ו״י אל משה כשוח לחד ליום · מסו ליום · לח״ר יהודי ויסין דלשולח דלחתכבד

לחתברכח

פרשת בהעלותך

וידבר ה' אל משה לאמר. דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלותך את
הנרות וגו'. ר' יהודה פתח וסוף כתוב מחשבת וגו'
זכאם חולקיהון דישראל דקב"ה אתרעי בהון לאורייתא
דקשוט לאילנא דחיי דכיה כד כם (ס"א דחיי) חיין לכל מאן דאחיד ביה וחיין לעלמא
דאתי דכל מאן דאתעסק באורייתא ואחיד בה אית ליה חיין (ס"א דאחיד בחיין) וכל
מאן דשביק מלי דאורייתא ואתפרש מאורייתא כאלו מתפרש מחיין כגון דסיב חיין וכל
מלי חיין ס"ל כי חיים הם וגו'. וכתיב כי הם חיינו וגו'. ת"ח אילנא דחיי אחיד
מציעותא לתתא וסוף סמך לתסיר לכלא וכסדרא דיליה שרי מריש ואתעבד כגופא
דאילנא כתרא מיעבר תרין סטרין לתחזן חד לכפון וחד לדרום חד ימיניה וחד שמאלא.
ואיכון כשעתא דסמך כסיר כמה דאתמר מסטרא גופא (ס"א כופא) דאילנא אתקיף
לדרועא דימיניה ואכסיר כתיקפיה. ומתוקפיה כסיר שמאלא ואתכליל בכסורו: וסוף
כחתן יוצא מחפתו מלן דיסוד מחפתו דא הוא שעטרה שעטרה לו אמו ביום חתנתו:
ויוצא מחפתו דא הוא רישא דכלסו כסדרא דכלא כקדמיתא מקדם דמשמי מוכלו
דא שירותא דכלא דלקדמי מקדם דשמיא וכדין כפיק כחתן ממש כד כפיק לשרעא
לכלתיה רחימותא דכפנוי ופריש דרועוי ומקבלא לה. כהאי גונא וסוף כחתן יוצא
מחפתו. הולא שמעו דאתעבד לנבי מערבא כיון דאתברא לאתקריה סטר שמאל
לקבליה בקדמיתא וקריב למערבא וויב ליה כאתריה כמה דאתמר דכתיב שמאלו
תחת לראשי וכתיב סטר דרום דילהון ויחיו תחבקני. כלהון יחיו כגבור
ולכתר סטר דרום דילהון ויחיו תחבקני. כלהון יחיו כגבור
ולכתר

לאולא לא הקריב שעשה שהיה שעשה
לא, את יכול שעלה שעשה שהיה שעשה
(אין)

כהעלותך כהיכון תריסר תחומין דמתפרסן וכל חד אתתקן ואתתקף כברכתא על
ידוי דלהון לאתתא. תהוי כלסו מתברכין כגוון מדכתיב דלשלמיהו תשלם ואשלו
למות תעולם מתברכן. דתניא תמר ר' שמעון אומר לא תקריבו אלא תריסר כשיתין
לא יכול עלמא למיקם קמי תריסר כשיתי ישמעאל דכתיב שבים שבר כשיתים לחומותם.
מדתקריבו אלין דישראל כשיתו סולטנותא דכלסו. כ"ב כשיתו אחד ליום וכל מה
דתקריבו כגווכא דלעילא תקריבו כגין דיתברכון כלהון. אלין שבים. שתודיס שבים
כתם דכתיב שבים נבורים סביב לה דכסטר נבורם. כף ל' שבים זבח וגו' וסך אתתר.
זכאם חולקיהון דישראל דקב"ה מריק עלייהו ברכאן ובריית עלותהון ועלייהו כתיב פנה
אל תפלת הערער ולא בזה את תפלתם וגו'. ברוך ה' לעולם אמן ואמן סלה

ולוליף לן לרבוי לאתדבקא כיס ולמיטר פקודי דאוריתא למיכי להו לעלמא דלאתי
וקריב להו כאלעא דכפקו ישראל ממצרים דהא כדין לפיק לן מרשותא לחרא
ושליק לן לאתחדא כשמיא וכדין לקרון לכי ישראל כני חורין מכלא דלא ויתבו
תחות רשותא לחרא ושליק לן לאתחדא כשמיא דשליק על כלא דשליט על עלאין
ותתאין ומנו רחימותא דלסון קרא לן כי כבודי ישראל בגוותא דקדושא עלאה.
ויצר קטל כל ככור דלעילא ותתא ושרא קטירין ואסירין דעלאין ותתאין כגין לאפקא
לן. ויצר לא כעא קב"ה לא מלאך ולא שרף שלח ויהו. ושוד דסא לאיהו ידע לאכחכא
ולמכדע כלא ולמשרי אסירין ולאו איהון כרשותא דשליטא לחרא לגלא כידים. תא
חזי כהאוא לילייא דכעא קב"ה לקטלא כל איהון בכורי כמה דאתמר כשעתא דרמש
לילייא אתו מזמרין לזמרא קמיה אמר לון לאו ערך הוא דהא סירתא לחרא מזמרין
כני כישראל כשעתא דאתפלגו לילייא לתתר רוח נפון וקב"ה כדין עבד כוקמין
וישראל עבדין סירתא בקול רם (פי' וישראל מזמרין ואמרין שלא בקול רם) וכדין
עבד לן כני חורין מכלא ומלאכין עלאי וכל מסרין כלהו הוו ניתין להון לקליסון
דישראל. כתר לאתגזרו מהאוא דמא ומדמא דפסחא דשויו לכתיסון כתלת
רשיסין על המשקוף ועל שתי המזוזות. ומ"ם הא לוקמוס כגין דאיהו רשימא קדישא
ומתכלא כל איהו נפיק ואמי הוא דמא דהוא רשום על הוא פתחא חיים עלייהו
דישראל הה"ד ופסח יי' על הפתח וגו'. הכא אית לאסתכלא אי קב"ה לאתי ושטיל
כחרשא דמצריס ולא שלח לחרא מסו ולא יתן המשחית ולא יפחית מכעי ליס.
אלא הכי הוא דכתיב ויי' הכה כל בכור. ויי' סוף וכית דינו והוא כי דיוכא הכי
לאתכא. מכאן דכללא כעי לאחזאה שוכדא כגין לאתוכא דהא כגוותא דא על גבי
מדכחא כגין אלא לאתכא מכלא אלי כשוכדא וכזמנא אלא לאטריך אלי כגין דאם
אפשר דאיהו יומא דדיוכא ואתריסון דליסכא כיסא קיימין עלייהו דישראל כשיכן
מלין וכעותין וכשיכן לאחזאה כרוחא וכפשא כמה דלוקימנא ואף אתמר וכמה
כשופר לאחזאה סופר ולאתערא סופר לחרא ואכן מפיקי כהאוא קלא רחמי ודיוכא
כחדא כלא כדקא יאות כמה דהוא סופר עלאה לפיק קלא דאיהו כללא כחדא
ולאתערא רחמי קלאלוכין ולאכרא מאריהון דדיוכא דלא יפלטון כהאי יומא וכל
רחמי מתערין כלהו כוכוכין עלאין כסדרין מאלי נימא ומאלי נימא כדין כאור פני
מלך חיים. תא חזי כשעתא דכהנא רבא אתכוון לאדלקא כוכוכין לאתא והוא
קריב קטרת כוסמי' כהיכלא פעת' כדין כוכוכין עלאין כסדרין ואתקטר כלא כאחד ואדי
ואחדות לאתכא ככלהו שלמין ה"א שלין וקטרת ושמא לכ ויצר כהעלותך את הכרות.
רבי אלעזר ור' יוסי ור' יצחק הוו אזלי כאורחא כגוא כאיכון טורי קרדו עד דהוו
אזלי זקף עיכוי ר' אלעזר ואמי איכון טורי רמאי והוו מסתכלן כדמיון
אלי לאיכון אכריים אלו אכא הכא לא הוא דאולכא לכל כיון דאלין תלתא הכא
דיוכא לא לאתכא. אלא לון כמה מכיכין אלי דאוריתא דככל מלה ומלה אית רזין עלאין
ואוריתא כלא עלאה אקרי. ואיכון כתלסר מכילן דאוריתא כל דכר סהיה ככלל
ויש מן ככלל לא ללמד על עצמו ויש אלא ללמד על הכלל כלו ויש דאין אוריתא דאיהי

כללה תעב דנפק מנה חד כפור בעלמא לא תתי על הסוף ספור לאחזקה ודלי לא
למד על עצמו ולא תלה ללמד על הכלל כלו ולא כגון דהסוף ספור דאוריתא לו הסוף
עובד תעב דסוף נפק מכלל דאוריתא לאו לאחזקה על גרמיה נפק כלבד שלא לאחזקה
על הסוף כללה עלאה דאוריתא נפק כגון דכתי ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה
עשר יום לחדש על הרי אררט ודלי הלי קרית מכללה דאוריתא נפק ולתי בספור
דעלמא מלי לכפת לן לי סרי בהלי לו בהלי דסם בלתר חד ליסרי . הלה ללמד על
הכלל כלו ולא . וזכלין ליכון ישראל דלתייהב להו תוריתא עלאה תוריתא דקשוט .
ומאן דלמ דהסוף ספורא דאוריתא לאחזקה על הסוף ספור כלבד קלתי תיפח רוחיה
דלי הכי לאו לייכי תוריתא עלאה תוריתא דקשוט הלה ודלי תוריתא קדישא עלאה
לייכי תוריתא דקשוט . תא חזי מלך כ"ו לאו יקרא דיליה הוא לאסתעי מלה דסדיוטא
כם למכתב ליה ולי סליק כדעתך למלכא עלאה קכ"ם לא סוו ליה מלין קדישין למכת
ולמעבד מכייהו תוריתא הלה דלייהו ככים כל מלין דסדיוטין כגון מלין דעבו . מלין
דסנהדרין . מלין דלבן . מלין דיעקב . מלין דאתון . מלין דכלעם . מלין דכלק . מלין
דזמרי . וכגים להו כל שאר ספורין דכתיבין ועבוד מכייהו תוריתא . לי הכי למלי
לקרי תורת ה' תמימה . עדות ה' נאמנה . פקודי ה' ישרים . מצות ה' ברה
ירלת ה' טהורה . וכתיב הכחמלים מזהב ומפז רב . ולאין ליכון מלי דאוריתא . הלה
ודלי תורת ה' לקרי תורה תמימה . וכל מלה ומלה תתייהב לאחזקה מלין לתרכין עלאין
דסוף מלה דסוף ספור לאו לאחזקה על גרמיה בלבד קא תלי הלה לאחזקה על
הסוף כללה קלתי כמה דתוקימנא . תא חזי ותנח התבה וגו' . הלי קרא כך כל שכן
לתרכין (סם הלי קרא כך לייכו ולא לתמר) כשעתא דדוכא תלי על עלמא ודיכין סרין
וקכ"ם יתיב על כורסיה דדוכא למדן עלמא בהסוף כורסיה כמה דאמרן לתרעמו כים
כמה פתיקין בניזין כגוים כגו לתמתא דמלכא כלהו ספירין דפתיחו תתן לתבניזו
וכגין כך לא לתבעי מלה מן מלכא ולאו כורסיה לא לתקן הלה סרית הלה כתדם
דסבועי דליהו יומא דדוכא ומא דכל כגי עלמא לתפקדן כים כלהו עברין קמי הסוף
כרסייה . ועל ותנח התבה בחדש השביעי בחדש השביעי ודלי דליהו דיכא דעלמ' על
הרי אררט הלין סמכי כורסיה מלריהון דיכא ויללה וכלהו סליחין
(סם דכלהו סביקין) בהסוף ומא קמי קכ"ם . וכמה מלרי תריסין לתערו בחלי ומא
וכלהו קוימי תחות הסוף כרסייה דיכא דעלמא . וישראל מללן בלותא בהסו' ומא
ובעלן ומתכנן קמיה ותקעין בשופר וקכ"ם חייס עלייהו ומסלך ליכא לרחמי . וכל
עלמין ומתכנן קמיה ותקעין בשופר וקכ"ם חייס עלייהו ומסלך ליכא לרחמי . וכל
דהסוף דתקע עקר דמלה ויכון כים בתרועה ועכיד מלה כחכמתא ועל כתיב
לסרי הסם יומי תרועה הלה כתיב תקועה והא אתמר . אלוכל הסוף ומא
כד רמם ליליה סליקו בחד ותר ותסכהו חד מערתא עלאי בגוים . אלי אלעזר ליעול
חד גו מערתא לי לסתכח ותר דליהו ויתיר מתתקן . עלל רבי יוסי וחמא מערתא
לחרא וכהורא דסרגין כים סמא חד קלא דהוה אמר כהעלוך לית הכרות אל מוב
כבי סמכורא ותורו סבעת הנרות . הכא נטלא כנסת ישראל בהורא ואת לא
מתעטרת

ומתעטרת וכלהו בוכיין מכח כסרין כח תרין טופסירין דקיקין פרחין סומכיכין (פ"א מכמכין) כלהו קטרין לגבי עלאה ומתתן לתתאה. מאי רבי יוסי ותתי לתתא לגבי ר' אלעזר ר' אלעזר נישוך דקדם קדמיה לן הלו ונמך לתתרחש לן בכסוף. עלה כיון דאעלו ממון תרין כבי כמה דהוו לעלמין בחורותיה. ר' אלעזר מה יקר חסדך נוסח אחר תלדים וכבי אדם בכל כנפיך יחסיון. קמו תלין ויתבו תלין וחדו כלהו אמר רבי אלעזר מה יקר חסדך תלדים דתסכחת לבו חסד עבד לן קדם כתתר דלא תסתלק תלדיקו כוכיכן. רבי יוסי אמר

בהעלותך

את הכרות. בהעלותך ממש כחלקותיה דהא כחדא תתעביד על ידא דכהכא תרין שלחכין דחיכון קטורת חדא ומלח חיכון סמן וקטרת כדכתיב סמן וקטרת ישמח לב. וכתיב וקטיר עלוי לחרן וגו'. וכתיב ובהעלות חלרן את הכרות כין הערבים יקטירכה. מאי טעמא הכא כהטיבו ומאי טעמא התם ובהעלו. אמר ר' יהודה כלא חד מלה. ר' יוסי אמר כהטיבו כלא כי טוכים לודיך מיין. טוכים רווי אמרת כדא וכמבעה לחם וכהים סוכים. רבי יהודה אמר הטכם ממש כדא וטוב לך מזמה תמיד ובהעלות דהא בזמה דלתתקיין ולתרויין מפקיו דכחלין כדין עלון וכרכן (פ"א עלאין ותתאין) מתתכחי כהלהו וחדו כהלא. ובהעלות. ר' לחא אמר כמעתא דעתיקא דלא כתיב (פ"א דסתיים דהלא כתיב) פ"ה ל"א כתירן כנחלה וכחלה כניד (פ"א כתיב) כחרם מיסר לתתקלה כלא כדין כתיב כהעלותך כגין דהא מעמיקא דהלא כפקי כהעלות דלתי מסתר עלאה דעמיקא דהלא דלקרי מחסכה וכלא חד מלה וכדין ככסת ונרחל לתכרכה וברכתן מסתכחי כהלהו עלמין. רבי יצחק פתח כתיב כנם כניתי כית זכול לך מכון לשכתך עולמים. כית זכול. כית זכול ודאי כד לתפקדו כודהא כל נכזי מלכא. ומלטא דהו כדין לקרי כית זכול ורקיע חד לית דלקרי זכול דהא דא מסכא לקבלא כרכתן ולסדרא כלא ודאי לקרי כית זכול. תא כתי. ולזכלון לחר מאח זכולן כלחתך ויסתכר כחלהך. מלמ"ד דאתתפו כחדא דא כפיק ואנח קרכא ודא יתיב ולעי כתורית ודא יכיב חולקא לדא. כחולקוהי ר"א יכיב חלקא לכאי דזכלון ומאי וכי לקרי יס כנרת ודכי לתתזי כנין דהא תכלת כפיק מתתן ולוקמוהי דהא לתתא כנוכא לעילא יס כנרת לשלא יס כנרת לתתא. תכלת לעילא תכלת לתתא וכלא כחד חד. ועד יריח זכלן למיפק לאנח קרכא. ומכלן דככי הוא דכתיב עמי יס הר יקראו שם יזכחו זכחי צדק. זכחי צדק ודאי מ"ט כי שפע ימי יינקו. ויסתכר חולקיה כתורית יכיב לזכלון חולק דתורית ודאי ועל דא אתתפו כחד לאתברכא זכלון. ויסתכר דכרכתא דתורית היא כרכת הכלא. ר' לכא אמר לחסכת דתורית ודאי ככי הוא ודרגא דא אתיתאה ליכי לגר (פ"א חד אתיתאה ויכיב לגר) תורית ולחכין לה לכי לחסין חורה לתכלת. ועד תניכן מסיכיר כין תכלת ללכן דאתתודען גוכי דהא כדין לקרי כ"ק וחורה אתי לעלמא ותכלת לתעבר. ועד כל קרכין דמלכא וכל ויכי מלכא כידא דא לתתקן והא חולקיה. כאר חפרוה שרים כרוה כדיבי העם. כאר דא ככסת ישראל חפרוה שרים דא חכמה ודאי דתתודען לה. כרוה כדיבי העם מלין דכתיב כדיבי שמים כיחסרו עם מלרי ואכרהם וגו'. כגין

לעתיד לבא מנסון ע"י דדרגא חד ומכו נדיק דקאים עליה. ועד אמרינן כד הוי נטלין
כמיעט דלהכין נטלין. ותקרי כאר ותקרי ים. כשעת דיונתן כפיק מזיוקא
מסטר דלמעלה ותתי לשמאל דדא ומלי לה כדין תקרי כאר דיונתן. כאר דמרים
הוא לוקמוס יס כד אתפרש מכאר עלמא דלכא כדין תקרי ים דכתלין גזלין לנבש
כדלא כל סחלוס סולכוש לא סיס וסיס לוכנו מלא ומיומא דגלתם ככסת ישראל בגלותא
כתיב לולו מיס מכי ים דא ככסת ישראל. ונכר יתרב ויבא דא נדיק. ועד כתי סנדיק
לכל וגו'. דסוא סיא נכר עלמא ויקירא דעיול בגוא וסוא כוים כל לוכון כסרי וכחלין
דנגדין מכנידו דססוא נכר קדישא דלא כפקין מימי לעלמין דכגיד וכפיק מעדן
עלמא והוא עיול בגוא ומלי לגמסא ומתתן ירתין עלמין כלסו לתתזכו וירתין ברכן
ככלא. תא כשעתא דלתתברכא ככסת ישראל עלמין כלסו לתתברכן וישראל לתתא
ינקין ומתברכן בניהם והא לוקימנא דסוא לוכא עלייהו דישראל כמה דלתתר
דכתיב ויסע מלאך סאלסים ססולך וגו'. מלאך סאלסים דא ככסת ישראל והא לוקימנא
דססיוא שעתא כסוועא דלכאן נטלין. וכד לוכון מסתכחין לנבש כלא מסתכחי וכנין
כך קרא לתתר כאלין קראי שמא קדישא דכלול כסון לכאתא כמה דלוקימנא מד
כסדרא. ואד למפרע. ואד כסדרא ויסע מלאך סאלסים ססולך וגו'. דא ככסת ישראל כנין
דלכרסם לסתכא סכא וכל לוכון דלתתו מסטרא ועל דא כסדרא כנזכא דא.

אמר המג"ס כאן מצאתי כתוב פסוק ויסע כסדר כל אות ואות נכיא לאד כמרובע.
עם זה סלסון.

הכא לתעטר לכרסם כעטרוי ולעטר לס לככסת ישראל ואלין לתתון כלסו
כאיר מיסר למיכך כיומא דכתיב ויסם יסוס יי' מסדו וכלילס סיוס
עמו. ועל דא כתיב ויסע ליומתי כטלין כמטלכיסו כלא סוס כיומא כד כהיך
ישראל ועל דא כתיב ויכא כין מסנה מנרוס וכין מסנה מנרוס ויסע ישראל לקבל אלין ולקבל
אלין. ויסי סענן וסחנך דסכי סוא יומא דתיכא דיונתן עבכא סוי ומסוכא
מכוס סוא וכגין כך סדורא דלתתון למפרע כאיר עקימא ולא כאיר מיסר
כגוכא דא.

כאן מצאתי כתוב פסוק ויכא למפרע כל אות ואות נכיא לאד כמרובע עם זה סלסון.

ועל דא לתתון כלסו למפרע דכתיב ויסי סענן וסחנך דעמל וכחנך
כדיכוי ולא קרב זה אל זה כתיב זה ג זה ליכון דלתתו מסטרא דלכרסם
לא קריכו דא כדא דא לא וכלין כגין דסוו כאיר לתתזקא כיונתן כלא ויאיר
לת סלילס דכל לתתלויו לתתכאר לכרסם וכטל ליונתן ומאיר ליס כלמ:שיתא כדין
לקרכא עד לתתא ויתכאר לכרסם וכטל ליונתן ומאיר ליס כלמ:שיתא כדין
לתקפא מסיומתא דא כדא ודא כדא ומתזויו ישראל. ותכיכן כאיר לכסטרא
דלכרסם לא קריכו דא כד

סליק וכחיב לתתא לאכרסם לתי לקבלה ומנו רונזח ושפח ואיתתא ותקיפו זה אל זה
לה הוו מתקרבין עד דאתתא ושקב ומכיך רונזח ומליך ותכר נבלבי ימא ההוא ומסס
לת ידו על סיס ויולך ו׳ לת סיס כרוח קדיש עזה וגו׳ . מלי כרוח קדיש עזה תקיף
לתכרא רונזח . ויסס לת סיס לאחרכם ויבקשו סמיס לתריק ומא מימי רונזין ולתבליגו
מיס לסטרא דלאכרסם ולסטרא דיעקב ההוא סמיס לסטרא דא ולסטרא דא

ועל דא לתיון כלהו כלרא מיסר כדקא יאות .

כאן סיס כתוב בסתם ויש כסדר כל אות ואות בכיות לאחד במרובע עם זה הלמטן .

לתין לתיון כלרא מיסר בסטרא דיעקב וכל ליכון דלתתו מסטרים
ועל דא עובדא כתקונא בשמא קדישא בזווגא דלאכלן לאתתודע דליהו קטורת
חד קטורת מסיממ׳ למהוי רתיכא שלימת׳ובזווגא דלאכלן כחדא לתעביד כלא וידעין
מכריזין למיהך כלרא מיסר לתתקנא עובדין כדקא יאות ובשמא דא קטורת דלאכלן
לתתבאו לורחין לזיכא ולרחמי לסיוועא לאסד לדהיבו לאוריתא לחוי למותא לטב לכיס .
זכאין ליכון בעלמא דין ובעלמא דלתי .

וכאן מנלתי סיב סמות סיונלים מנ׳ בסוקים אלו כמרובעכל סם וסס מנ׳ לאותות בכיות לאחד
יסר סמוך יסר ומימיך יבי לוב ולא הלפסתי לותו מפני יקר תפלרת קדושתו .

הא לאכלן כמטלטלן כעובדין בקטורין דמתקטרי דא בדא . וכד מתאכרן
כחדא לית מאן דיזקוף קמייהו . מכאן קטורין ליכון דמתקטרי כהו נ׳
לאכלן וד׳ לתרכין ריסא ולמנשיתא בקטורת חדא ולתין ליכון דאפרו כורא דמיוח
תכיכא זה אל זה ולכון קטורת חדא כתלת יודין . תלתאה אלימו דכל מהימנותא .
דכיעלא תרין קיימין דגופא קיימא עלייהו . חמישאה טב וכיס כרכא דסיפא לולבא
דהוו ומותא שמיקתא דכלא . אתיתאה דיכא כרחמי מכיעלא בקלמית׳ לתתר כההוא
ריסא דלתרין כנין דליהו למנשיתא דכלא וכנין דליהו למנשיתא דכלא לקרי לכי
קיימא דכל עכפין דמתחדן מסתרכים . מכאן דרגין לתין מדרגא חדא לדרג׳ חדא
(סם לתרא) לתתודעא דתיכא חדא בכל ליכון דמתחדלן כיס וכן מדרגא לדרגא
וכלהו לתתבנן לתכריס דההוא דרגא דלתתקבלא עליהו והא לוקימנא מלי . תא
כמטרא דלתין דרגין מסתכאי כל מהימנותא לתתכא ולתין מכאן עכגין לאסחרו
להו ליסדלל כגין כך כד נטלא מכיכתא כלתריה (סם כאכתא) נטלא וכד לתין נטלין
כלסו דרגין לתרכין נטלין כהו וכדין לתעטרת ט׳ כדקא יאות . תא זכולן דקלמרן
ירות יס כנרת סם כנרת בתב והכי לתתזי . מי הכי יהודה מה מולקא לית כיס לגלא
והודם נטל מלכות׳ כלא ולתתחזי כיס ככל סטרין . ר׳ שמעון אמ׳ אפי׳ פרסתא סה לתת
שובדא דמכרתא ותקוכא וכל מה דכתב לתתי הכא ומכא לתרא לגלא כיון דכתיבים
קריבו לעולה קורבנא דמלכתא וכל תקוכא דלתתזי ליס לתת קרא ולתתעי שובדא
דמכרתא דהיא תקוכא לעולה על ידא דלתרין דהיא מכרת׳ וכל כוכיכין (סם תקוכין) דילה
על ידא דלהרן כהרין כלא . תא מדכתי תריסר כשיטין הוא לתתקכא ליה וסא לוקמוס
תריסר ליכון מכטוין לי׳ סטרין ד׳ דגלי וכלהו תריסר . וכלא כגוונא דלעילא מכרתא

לתתי כסבשם כוכיון לילקק על ידה דכסכה ומכרת׳ על ית קיימת ולתעבדת והם
לוקמום. כשובדה דמכרתה ומדכתה פיממים ומכרתה קיימי כחדה לקדושתה דכלה
והם לוקמום לכתיב סמן וקטרת ושמם לכ ולוקימכה דתרי מדכתן סו׳ ית פיממים
דכלה והלי קיימת לתדושתה. וחד לקרכה קרכנין ומהלי כפיק להלי ומלן דחמי
וסתכל ובדע רזה דמלה לדלי ידוד ועל דה לה לתקרב קטרתה ללה כשעתה דסמן
לסתכה. ולזכותה כספרה דמלמה מלכה קטרת סוה לחדום ולמלקה מותכה. מלי
טעמ׳ כנין דליכה מהלי לכר לסתכה וחדות׳ וחדו וקטורת דכסירו סהום פיממים
דכלה כיה קיימת וכה הלי לתעבר כל דיכה לסתלק ולה ויכיל למשבד דיכה ובנין כך
קטרת קיימת לבטלה מותכה ועל דה קטרת קטירו סוה דכלה ודה לתקריב כסהום
פיממים. זכלין ליכון ישראל כעלמה דין ובעלמה דלתי עלייהו כתיב ויאמר לי עבדי
אתה ישראל וגו׳.

קח את הלויים וגו׳ הם לוקמום דכתי לכלהם (הם לדכיה) לון ולמשבה
לון לתקטרת כתריהו ובנין דליכון דרועה סמלה וסטרת דליכה
וכל מלן דלתי מסטר׳ דליכה בתי ללה ירכי סערת כנין דלסני דיכה כעלמה ועל דה
לתתה כסלינוכה ללה ויתזי סערה לכר ובתיה לתתחיות רוסה ולכסי סערת
ולוקימכה והם לתתר וכדין לתכרכן כל ליכון דלתיון מסטרת דליכה. ועל דה
כללי כתיב וכה תעשה להם לטהרם וגו׳ והעבירו תער וגו׳. ולתתר לוהי לה סלקין
לתתריהו עד דירי׳ לון כסכה כנין דיומ׳ מדכר תדיר לשמשה. ר״ת אמ׳ כיומה דסלקין
לוהי כדוכתיהו כתרין פרים אם פרים שה ליכון כפרים לקכלה כשמלה להלי פרה
דחקרי פרה חדומה כסכה כל מילה וכל תקונ׳ כיה תלויה כנין דכל מילה דגופ׳ כדרוע׳
ומיכה קיימת. ועל דה כסכה דרועה דישראל כלהון הלי קיימת לתתקבה כלה
ולתתקבה עלמה ושם כל דה לה לסתכה כלחודוי הלה כגופה ושמלה וגופה עקרה
סוה לכלה.

זאת אשר ללויים וגו׳ תה לוהה כר חמש ועשרין שנין ומלה כר חמש
ועשרין שנין סליק לדוכתיה ולתעטר. חמש ועשרין יפלה דסה כר כם
כל סליק להלי דרגה דחמשין שנין ולסלקה כחית מן תוקפה דשבע דכיה. וכיון
דחמה וחמיסותה לתקדר הה פנים להסוה לתר דלתקסר כיה ועוד דקלה דזמרה
לה לתקסר כסדיה כל כך וקלה כלי הלה יתפנם הלה כלי לתתקפה דסה כתר
דליכה תקיף קיימת ולה כחלשה. ובגיב כלי הלה יפנים סהום לתר לתקסר כיה
דליכה תקיף קיימת ולה חלשה. ועל דה לה כלי לחזקה חולשתה כלל ככל סטרין.
זכאה הוה כר כם דלסתדל כאורית׳ ויכדע תורתי ולה מטי לימיה ולשמלה דכתיב
כי ישרים דרכי יי וגו׳.

וידבר יי׳ אל משה כאמר כיכי וגו׳ לר לכה מלי טעמה הכה פסח והם
לתתר הלה כסכה פסחית סוה דישרש חטיכו דסה פסח לאו לישנ
הלה כמצרים. פסחתי כיון דעבדו ליה ומנה חדה כמצרים חטיכו הלה מצטריך יתיר
לתתי קכ״ם ולוהר לון עליה הלה יחזכון דהה קל עבר זמכיה כמצרים ולה יצטריך כנין

כך כמדבר מיני בשמים שמנית להתקבלו לדבי דרין · ותעג דמה לזמר לסו כמוריס
דמתה פקיד לון זמכה לחרה בסהון לתר דכל פקודין דלוריתה כיס לתיהיכו ועל
בשמים שמנית · מלי בשמים שמנית כחדם הרחמן · הלה רזה עלאה היה חד שמים ומד
קדם מה כין סלי להלי חדם דל סיסרה · שמים דל שמה דכסיר לסיסרה · וכדין קום
בזמר דכל פקודין דלוריתה לתתמסרו כיס · ר״ש לחמר ווי לסהון כר כם דלחמר
דסה לוריתה לתה לחזלה ספורין בעלמה ומלין דסדיוטי · דלי סכי לפולו בזמכה
דל לבן יכלין למעבד לוריתה כמלין דסדיוטי ובסכחה יתיר מכלסו לי לחזל׳ מלה
דעלמה לפולו לימון קפסירי דעלמה לית כיכיהו מלין עלאין יתיר · לי סכי כזיל
לכתריהו וכשכיל מכייהו לוריתה הלה כל מלין דלוריתה כסלי גופה · ת״ח עלמה
עלאה ועלמה תתאה כחד מתקלי לתקלו · ומרש לתתה מלאכי עלאי לעילא · מלאכי
עלאי כתיב עושה מלאכיו רוחות · הלי כתיב עלאה בשעתה דכתתין לתתה לעב
דכתתין מתלבשי בלבושה דסלי עלמה ולי לילו מתלבשי בלבושה כגוונ׳ דסלי עלמה
לה יכלין למיקם כסלי עלמה ולה סביל לון עלמה · ולי כמלאכי כך לוריתה דכרה לסו
וכרה עלמין כלסו וקיימין כגוכה כיון דכתתה להלי עלמה לי לילו דמתלבשה בסכי
לבושין דסלי עלמה לה יכיל עלמה למסבל · ועל הלי ספור דלורית׳ לבושה דלוריתה
לילו מלין דחסיב דהדוה לבושה דלוריתה לילו ממש ולה מלה לחרה תיפח רחוים
ולה יסח ליס חולק בעלמה דלתי · כגון כך לחמר דוד גל עיכי ולכיטה כפלילו מתורתך ·
מה דתחות לבושה דל דלוריתה · ת״ח לית לבושה דלתחזי לכלה ולילון סבסין כל
מחלן לבר כם בלבושה דלתחזי לון ספירל לה מסתכלין יתיר מסלו דסהוה לבושה
גופה · מסלו דגופה כשמ׳ · כהלי גוופה לורית׳ לית לה גופה ומלי לורית׳ דלקרין
גופי תורם הלי גופה מתלבשה בלבושין דלילון ספורין דהלי עלמה · מפסין דעלמה
לה מסתכלי הלה כהוה לבושה דלילו ספור דלוריתה ולה ידעי ויתיר ולה מסתכלי
כמם דלילו תחות הסוה לבושה · לילון דידעין יתיר לה מסתכלן בלבושה הלה בגופה
דלילו תחות הסוה לבושה · מכיימין עבדי דמלכה עלאה לילון דקיימו בסור דם כי
לה מסתכלי הלה בשמ׳ דלילי עקרא דכלה לוריתה ממש ולעלמה דלתי זמילון
לסתכלה בשמ׳ דשמ׳ דלוריתה׳ · ת״ח סכי כמי לשלה לית לבושה וגופה ובשמ׳ דשמ׳
לבשמ׳ סמיה וחיליהון הלין לילון לבושה ובסתיהרל דל גופה דמקבלה לבשמ׳ דשמ׳ דשמ׳
לילי תבהרת ישרל ועל לילי גופה לבשמ׳ · בשמ׳ דלמרן דל תפהרת ישרל דשמ׳
לילי לוריתה ממש · ובשמ׳ לבשמ׳ דל לילו שתיקה קדושה וכלה לחיל דל
כלה · ווי לילון חיכיה דלמרי לוריתה לי לילי שלי ספורה בעלמה ולילון מסתכלי
בלבושה דל ולה יתיר · זכלין לילון נדיקיה דמסתכלי כלוריתה כדקה יתה · חמרה
לה יתיב הלה בקבלן כך לוריתה לה יתיב הלה בלבושה דל · ועל לה כשי לסתכלה
הלה ממש דלית תחות לבושה ועד כל לילון מלין וכל לילון ספורין לבושין לילון ·

ויעשו בני ישרל לת הפסח במועדו · מלי מעמו לחמר רבי יוסי הל
לתמר כל מלן דלחזי שבדה לתתה כדקה יתה כלילו עבוד ליס ודה לתמר
לעילה דסה בגיכוהי לתעבר הסוה מלה כגיכוהי כלילו הוה עבוד ליס ודה לתמר ·

אוש לוים כי והוא טמא וגו׳.
לוים לוים תרי ומכי לתלי
תלת לוים דהוה לוים ויתחזי לקבלה כשמת
עלמא והוה בני גרמים. ללה סרויח עלוי
סביבות עלמא מט כנין דליהוי גרים והוה
מסאב לוים לוים והוה מסאב גרמים
דיתחזי למהוי לוים והוה מסאב גרמים
ללה ושרי עלוי קדושה דלעלה.

או כדרך רחוקה לה ליהוי חד
מעבר דליכון כקודי כהורית
וכלהו לתיתין לתחומא מלה. מהי כדרך
רחוק כנ׳ דכר כם דליהוי מסאוב גרמים
מסאכין ליה לעלה. כיון דמסאכין ליה
לעלה הא ליהוי כדרך רחוקה. מסהוה
דרשא דזרעא דישראל לחיכון כיה הא
כדרך רחוק לחיכ דלתרחק למקרב לכון
ולתתקדש לכון כמה דלתתן מתקדשין.
אמר ר׳ יצחק והא כתי׳ כי יהיה טמא לנפש
או בדרך רחוקה לתתחזי תדין מלין.
ומשמע דכתיב או. אמר ר׳ יוסי כאן עד
לא מסאכין ליה. כאן כתב דמסאכין ליה.
ומשמע לפולו הוי או הוי לא ישרי עלוי
קדושה דלעלה ולא יעבדון פסחא בזמנא
דישראל עבדין ליה. ואי תימא הא כירחא
תניינא עבוד אי לא מתקן גרמים.
לא. כיון דמתדכי ומתקן גרמים הא
ירחא תניינא למעבד פסחא מכאן כל כך
כם דמדכי גרמים מדכאן ליה. ואי תימא
דכדרגא עלאה יתיר קאי כירחא תניינא.
לאו הכי הא ושרא ודעת קדושה דעבדו
פסחא כומניה כטולין ליה לישרא ומשמע
כחד ומאן דכטיל בקדמיתא כטיל
בתניינא. מאי יסודא לא תימא ומוד עלוי
דכמיכא. ואי תימא דכטיל בקדמיתא
ולא בתניינא מכאן למעבד פסחא כומניה
כטולין ליה לישרא ומשמע פסחא כומניה
כטולין ליה לישרא ולא יעבדון פסחא
בזמנא דישראל עבדין ליה. ואי תימא הא
כירחא

ד' יהודה ודלו לאו לישו כמאן דכטיל
פסחא בזמניה לכל כלא נטיל אפי' בירחא
תניא ולאו כלישו דכטיל ליה בזמניה מה
לא דכטיל פסחא בזמניה נטיל מתתא
למילה ולא נחית בגין דמעלין בקדש ולא
מורידין. ולא דכטיל כתר זמניה כחית
משלה לתתא בגין כך מויין בכלא ולא
מויין דלא סליק ולא כחית ולא כחית
ולא סליק. בגין כך מאן דמקרב קרבנא
בזמניה מצוה יתיר ליה. זכאין ליכון
ישראל דזכאן בכלא דזכאן באוריתא וכל
מאן דזכי באוריתא זכי ליה בשמא קדישא
זכאין ליכון ישראל בעלמא דין ובעלמא
דאתי. לבתיב כי הוא חייך וגו'. ועוד כתיב הודיעם

סדומא תמריס בחלים תמו עוונתיו. סה"ל תם שוכך כת ניין. בגין דתמריס ביה תם דלנא דיעקב
דאתמר ביה ויעקב איש תם יושב אהלים. ועוד תמריס תמן תם וחמן מ"ר. הכא רמיז ויתקני סמיס
סה"ל וירמז י' עין ויתקני סמיס מסכא מאן דמשתכל באוריתא דליכון עין מוכין דילים דאתמר בהון
ויערכו לית קרייהם בעבודם קשה קשה מקיל ליה ויתקורן מתיקין דיומין ייתון דיתקייס בהו כמפקבו
דמנכרים דאתמר ביה ומת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא וגו' דלית מיתה אלא עוכי
ועבי קשה כמה לקיים בהון והשתחוה כך עם עבי ולך ואסון בשם יי' לאתקיימא בהון ואת עם עבי
תעזוב ואלין עתידי דיסתלקון בהון יתקייס בהון כרפים אתם כרפים. כרפים סם באוריתא. כרפים
סם לאעבד טיבו עם אלהי תירס ואפי' מסתכלים מעיר לעיר ולא יכבו וכרפים סם בכובד
סמם דאי תימא בכדין בכובד סמם ולא עבדין טיבו בגין דלא תבבד בעבודם על סלפסים ויעמד
סם לכובד סמם עלייהו ואל יסעו בלבבי סקר דליכון מסקרין ואמרין לכובד סמם עלייהו בגין דלא
יעבדון ליכון מסקרן בעלוליהו ואמרין דמבכובד דתבבד עלייהו תבן לין בתן ממוכח דסקרא דניס
פוטין לקס"ג ובגין דלא יסעון ניס ולא חמו בסם יי' אין בתן לעבדיך. ואלין דלית לון טעיר
ונביו ממוכח דלבו דלישו דתכן בגין מוכר ותיבה מקקיים בסו ותכון לבניס תתבו ודלא כספיס לבניס
דוסון בסהוא דלא בסטוא ומכל בסם סם לו קק ומסתם ומיכון מאלי מסתם. לוף סכא ויבאו מרתם
מקסלל לון אוריתא דבעל סם מרם בדקין סניפי בעזותא דיתקיים בסו ויתרבו לת תיוסם בעבודם
קשה בלבנים ובכל עבודה בשדה לא בלייתא. לת כל עבודתם אשר עבדו בהם בפרך לא
תעבדו. ודעיע מסיומא תמן לתקיים דך סם סם לו קק ומסתם וסם בסהו ובכאלי אן פלעת טוב ודע
דליסו ליסוד והתר ובליכון רוין לאתגלין על ידך ויתקני סמיס כאלא דמתקק בשרש הכי יתמתקון
בדוייס לאתגלין על ידך כל ליכון קיסיין ומקלוקות דמיין מרירן ליכון לאוריתא לתהדלו מתיקן עי
אוריתא ויסורין שין בדוין אלין לאתגלין על ידך יהון לך מתיקין ויהדרון לך כל דקקין דילך כאלמין
דעברין. ואלם בפיך מתוון אלא דמתקת ית בשרא לוף יסורין מתקקים כמה לאוקמוס. ולבשני
מתקדרן יסורין אלא דקומית דליהי מתקת לת מעוכים לקייתא בהו ושכי בשמים בעליכה. ואימן

ערב רב רשיעיא דיתקיים בהוא בהוא זמכא יתבררו ויתלבנו ויצרפו והרשיעו רשעים · ויתלבנו
אינון מארי משכה · ויצרפו אינון זרעא קדיש׳ דשאר עמא ה״ד וצרפתים כצרוף את הכסף · והרשיעו
רשעים אינון ערב רב · והמשכילים יבינו אינון מארי קבלה דאתמר בהון והמשכילים יזהירו כוסר
הרקיע אלין אינון דקא משתדלין בזהר דא דאקרי **ספר הזהר** דאיהו כתבת כח
דמתכנשין בה שכים מעיר ושבע׳ ממלכותא · ולזמכין אחד מעיר ושני׳ ממשפחה דבהון יתקיים כל הבן
הילוד היארה תשליכוהו · ודא אורה דספרא דא וכלא על ספרא דילך ומאן גרים דא עורב דאכת
תהא בהוא זמכא ויוכה דשליח אתרא דאתקרי בשמך כעורב דאשתלח בקדמיתא ולא אתהדר
בשליחותא דאשתדל בשקצים דאתמר בהון עמי הארץ שקץ בגין ממוכא דלהון ולא אשתדל בשליחותי׳
לאהדרא לצדיקיא בתיבותא כאילו לא עביד שליחותא דמאריה ובך יתקיים רזא דיוכה דעל בעמקין
דתהומי ימא הכי תיעול אכת בעמיקו דתהומי אוריתא ה״ד ותשליכני מצולה בלבב ימים ויהון חכמה
חסד כנח לימין דבגיכוהו אמר דוד ימין יי׳ עושה חיל ימין יי׳ רוממה ימין יי׳ עושה חיל · ותלת
משמאלא יתקשרון כחדא דאיכון ביכה גבורה הוד ואיכון דרגין דאמצעיתא ג׳ כתר תפארת יסוד
דאחידן בימיכא ושמאלא ובגין דחזא לך כביא אתקשר בתלת דרגין דאמצעיתא פתח עלך האי קרא
הכה ישכיל עבדי ירום וכש׳ וגבא מאד ובגין דאכת תהא אחיד בתרין משיחין אמר דוד על ג׳ ימיכין
דמשיח בן דוד ימין יי׳ תלת זמכין ולקבל ג׳ שמאלין דאחיד בהון משיח בן אפרים אמר מסטרא דחד
שמאלא גבורה לא אמות · מסטרא דשמאלא ה״ד דילך דאתמר ביה ונתן ההוד למשה אתייהיב כך
מסטרא דביכה בגין דביה הוית אכת חרב ויבש בכלא בגין משיח בן אפרים באוריתך בכביאותך
בגופך שפיר לבר מכיה בגין דלא ימות ובעית רחמי עליה אתמר ביה כי אחיה מסטרא דביכה · ובגין
דא לא אמות מסטרא דגבורה כי אחיה מסטרא דביכה דאתגבר עליה קש״ של שחרית וקשיר ליה
בקשורא דתפלין בימיכא דאברהם דאיהו שחרית ואספר מעשה יה · מסטרא דהוד · יסור יסרני יה
חכמה וביכה ימיכא ושמאלא בתלת ימיכין ותלת שמאלין · ולמות לא כתכני עמודא דאמצעיתא דג׳ כליל
כתר וצדיק ואיהו בן יה ומיד יקים ו׳ לה׳ ביה״ בימיכא ושמאלא ברחמי ותחכוני בכמה פיוסים לה
ולבכהא הה״ד ביום ההוא אקים את סכת דוד הנופלת · ובגין דא אמר כביא בבכי יבאו ובתחכוניים
אובילם · קם רעיא מהימכא וכשיק ליה ובריך ליה ואמר ודאי שליחא דמארך אכת לגבן · פתחו תכאין
ואמוראין ואמרו רעיא מהימכא אכת הוית ידעכל דא ועל ידך הוא אתגלייא אבל בעמוה דילך
דאתמר בך והאיש משה עכו מאד בשלין אתרין דאכת מתביים לאחוקא טיבו לגבך מני קב״ה לן ולבוכיה
קדישא למהוי בידך ובפומך באלין אתרין · עכ׳ :

וביום הקים את המשכן · ר׳ חייא פתח פור נתן לאביונים צדקתו עומדת
לעד קרנו תרום בכבוד · פזר נתן לאביונים · מאי פור כד״א יש
מפזר וכוסף עוד · יכול פזור בעלמא קמ״ל פור נתן לאביונים כיון דיהיב למסכני האי
פזורא יאות · מאי וכוסף עוד בכלא · וכוסף עוד בעותרא · וכוסף עוד בחיי · האי קרא
הכי מבעי ליה יש מפזר וכוסף עוד מאי וכוסף אלא ההוא אתר דשרי ביה מיתה הוא
גרים ליה דיתוסף מחיים דלעילא לאוספא ליה · אמר רבי יהודה אמר רבי חייא קרא
אסהיד דכל מאן דיהיב למסכני אתער אילנא דחיי לאוספא לההוא אילנא דמותא
וכדין אשתכח חיים וחדו לעילא וכר כש דגרי׳ דא בשעתא דאצטריך ליה ההוא אילנא
דחיי קאים עליה וההוא אילנא דמותא אגין עלוי ובגין כך וכוסף עוד כד״א וצדקתו
עומדת

שומדת לעד. מאי שומדת לעד עומדת עליהם דכד בם לומכה ליה קיומה וקיום כמאן דליסו ישיב ליה קיום ולתער לגבים חיין לב ויכון ליה ותיכון תרי לולבין יכבן ליה וקיומין עליהם לגיזבח ליה ולאוספה ליה חיין. קלבו תרוס בכבוד. תח על מם דלמרן ין ין הסוס קלן תרוס. וכמה בכבוד דלעילא דסלי בר בם גרוס לחברך לון כחדא ולחרקא ברכאן לעילא ותתא. רבי אלעזר אומר בכל זמנא דמסבכא לתקס בעובדיהון דבני נשא כלין הסוס ומא ומא דאקוון דכלא ומשא רבות קדישא לתרך בסלהו כוזיכין וכסרין כלהו. מאן לגרים דל גרים ליה בסהוס עלמא דלתי יתחזיב בסלי עלמ׳ ויסא ליה קיום בעלמא דלתי הלל ונדקא תגיל ממות. וכתיב ואתרת נדיקים כלור בגם הולך ואור עד בכון סיום.

עשה לך אתי תנוגרות כסף וגו׳. רבי שמעון פתח וכלכת החיות ילכו הלוכתיה לגלם וכסבשא סחיות מעל סלרץ יבשאו סלופיס. וכלכת החיות בקוסיפירא דלשילא הוו מזלי דלתי תומא דלתי לעילא לעילא לאו לתתא שלא כנוזכא דלתי מקמי לבפין ולתי לבתר לבפין זיקוא מלרבע זיקון בל מדורין כזיון דלתיתון בקולמיטון דלבפין בסירין. בגון בך בעין בלשר כמרלם החיות דלגבון מרבע זויין דנלין פריזן תרים. בשר. שור. לגלם. דבלול בלסו ד׳ מלבין דשלטין וכלילן בלא. דגלא קדמאם מסריא מזויכא תרים. מיכאל רשים בפריסו דבלא פריסא לימוב. מזרח סירותא דשמשא לזיל בסטלסו בבהירו. תרין ממכן תקות ידיס. ופיגאל נדקיאל חד לגוריתא וחד למוכך בסוקא דלזיל בל תלין נטלין נטלין בשם מסריין מזויכין מסטרא דימוכא וכלא חד לסטר שמשא שמשא לזיל (סף בטל בל חד לסטר שמשא. שמשא לזיל) וכסי ומעטר להו שלף ורכוון ממכן תקותיו וכלסו בדקילו בלימתא בזיב כרתא. אריה לוסיט ידיס ימוכא בבים לבל מילוי לגבים תלת מלס ומבעין שלף תריותא סוקרבים דסהוס תרים ולסיו ביבויסו בלמגעיתא בל נעי תרים מזדעזעין רקיעין וכל תילין ומסריין מזדעזעין מדאילו דילים מסהוס קלל בסר די כור מתלסטא ובחית בלף ואמם מלם דרגין דגיבכם לתתא בדין בלסו חייבין דגיבכם מזדעזעין ומלסטין לגמם ועל דל בתיב תרים שלג מי לל וירל. בעי תניגו תלת מלס ומבעין שלף תריותא בלסו גשלן. לוסיט ידיס שמלא בל מתריסין דדיבין לתתא דחלין ותתבפיין תחית סהוס ודל. ונסוס ידל פזיב עליהו וכלהו תחוקים בלף ידך בערף חויבך. תרבע גדפין לבל חד וחד מלגם קוור׳ בלהו מלסטין בל לפין דקוור ומוסן בחוורין דשמשא לגם שקיען. תרבע לבפין לבל חד וחד לתרבע סטרין בלסו בסירין בחוורין דשמשא חד לסטר מזרח בסיר בחדו וחד לסטר מערב דלתבבים בסורי׳ וחד לסטר נפון חסוך בלא בסירו בבלא דשמשא לגבי שמשא בלא חסוך שמשא בסיר בגין דשמשא ובלא ומוכא ומשמלא ולזלין בחדא חסוכן (סף חוסבן) לזיל עמיה בל לימין דבטלין זויכא וכלסו מוסיכא ומשמלא בתלת ריסין. ריסא בדא דילים מבעין ותרבע בלף ומיה מלם אין לימין ריסא חד. בפקי חילא בוסיכא דלימין תריס עלייהו בר בל לימין ממכן לתתא תחות תלין סלטוסין לגלן על תלין דרגין תתלון עם עלמין דלית לן חוסבנא. ריסא תניכא דלזיל בריסא קדמאם חוסבן דילים מבעין ותרבע בלף ותרבע מלם בר בל

שין ממכן דתחות לר׳ כטרין דלית לון חושבנא · ריפא תליתאה דלזיל כתריהו חמשין
וחמשה חלף והרכב מלה כגוונא דכטיל ויתיב הכי כמי כטיל ממלא סכי כמי מקמייהו
הכי כמי מכתרייהו כיון דכטיל הלי קדמאה וסורך סמכן וכלהו ליתהי תמרי סירתא
תלתי דתושבחן כלהו מסטרין כדין כי רוח סחיה כלאפכים כתיב · דגלא תליתאה
מסרוך מזויכא כסר חור״ל דרום · תרי ממכן ממיה סמפ״ל סם״ל סלי נשך
סלין וכל מלריסן דגדפי מקמיה כמה מסרין סלקין בכל סטרין כל חד וחד כתוקפא
דסמם רוחא דרוח פנימאה כפיק והוה רוחא מטי להלי כסר וסלין לכרעי ומכסייה
לגופא כלא סמביכתך ואכר כן יפרום ככפיו לתימן כגוונא כדגמת כעין כסר ועיר
קנו · הלי כסר כן כסדים ונכס כסדים כן וכל מלרי דגדפין כלהו מכסכסן ומדלין
חד מסטרא (ס׳ סמכא) קמיה סלין מתתא לעילא כמה טיפרין נחתין ועלין מכסכסן
ומדלין לזלין ונטלין · כד כטיל לונסיה גדפא ימוכא כנים לכל חילוי תלת מלה וחמשין
אלף מלרי דגדפין כתרי גופי כסר ולריה כחד · לריה קלא כלהו לחרנין סלקין וכחתין
מכסכסן מסטרי יהו מכמה דרגין ג׳ ריפין לונסן כחד כמסרין חלין וכלהו בחד חושבן
וחושבן דלזלין ריפין · ריפא חלף תרכעין ומית חלף וחמם מלה · ריפא תכוכא חמשין
ותשע חלף ותלת מלה · ריפא תליתאה תרכעין וחמם חלפין ומית מלה וחמשין מלין
תרי מסרין כפקי תרי כרוזי דלזלי מקמי כלהו מסרין · כד שין תרי מכרזי כל חילין וכל
מסרין חיון זשרין עם רכרכן כלהו מתכבסי · מלן אמי כטיל דכלהו רקישין כלהו
כטלין כמטלת כמסרין לקמיה דסטר מסככא כסעתא דחד מכויהו סהוה דלתי
מסטרא דלריה פסיס קלא כגין דלא ניזדעזעון כל לונסן קלין · כדין מתכבסין כל לונסן
מסרין · כסעתא דלחרן קרי מתכר קלא ולא פסיס · כל לונסן מסרין דסלי כסר
כלהו מתכבסי לכטלא כמטלטייהו · לקכיל לונסן סתי תכוכרות כסף כגוונא דל כלא
לתתא · ת״ח כל חלין נטלין מס כתיב וכלכת סחיות ילכו סלוכבי לכלם לונסן דמתכבסי
לנכויהו כגוונא דריפא דסתכל הכי כמי כלהו · דגלא תליתאה סור נכריאל נסון
תרין ממכן שמיה קפציאל חוקיאל הלי סור מסטרא דסמלא קרבי סלקין כין תרין
עיוני רגון כלתתכלותא עיונין מלטטן כלמא דסור דליק נגח ורפסה כרגלו ולא חיים
כל נעי הלי שור כפקין מנוקבא דתכוחא רכא כמה תכולי סריקין (ס׳ טריקין)
כלהו נעגלן ונטלן קמיה וחומתא ולא חומתא דכל תוכין תליא קמיה דסא כל תוכי עלמא
כלהו כספרא סליקין וכתיכין · סכשה כהרי דלמא נגדין קמיה כד נחי לזיל לנכי סהוה
כסר דיכור ונשיב ליה כנמוסא חדא ונסוס כסר ית תמלי כקדמיתא ולא כדיב כל לונסן
חיילין סלכין למא לכלא למא · ולמלא דמסטרא דלריה כפיק חד כהרא דמיוא
גחלתיהו לא יכיל עלמא למסכל חשוכא דמסמא תמן למתכא לא למתכא כהירו כמה
גרדיכי כמוסין לולין ונטלן כחשוכא ונסוס כסר דלזיל כסטרא דל סור לוכמא
חשוך · ולי תימא דלא לית למא חורא למא לוכמא למא סוקא למא דתרי גוכי
כתרי למי למתכחת חוריתא · ת״ח למא חדא הוא ולהי למתכא לתרכעה חדא מוא
לונסן

ויהיו ויהי לתפלין לזרוע. רוחץ קודם ויהיו ויהי לתפלין לזרוע. תלת ריפין
לשתכח (פ"א לתשכח) כמשריין חלין מוסכן דולמן. ריפא קדם סתין ותרי חלף וסכע
מלח. ריפא כ' לזרועין וחד חלף וממם מלח. ריפא תליתאה תלת וחמשין חלף ולזרוע
מלח כר כל לזיון דרגין לזרוע לשתפרסן בסטריוהי ולית לון מוסכנא כלהו דרגין על
דרגין כר כמס נרדיכי כמוסין לזיון לתתא חנופין ככלכל נסכין כחמרא ווי מלח
דלשתכח גבייהו וכליכל דולמן כסטרא רביעאה. דגלא רביעאה לזם רפלל
מערב כהדיס לסוותא בסטרא. דאדם לתכלול דינא עלאה עליס לתתי הלי
(פ"א חד) לחיל בקרנוי דמור כל מכעי לשעלה לון לתהומא רבא. וכפית לון בלא
יוקיד עלמ' כתר לא סדיק קולדמים דקא דינא (פ"א סכא) מלח כחפלי לא לשתמודע
מלה דסכרה כלל. בסטרא דא סדיק מלן דסדיק סליק מלן דסליק לשתכיס
לאכסדרא להלי לתר כגון כך ותקעתם תרועה בסטר דרום. לכלכלא לזיו והלי
הלי לחלי תרועה לאכפייא סטר נסכון וכגי סטר נסכון לאחרא. תא סתי אנדרות כגון
דלזיון מסטריתרי דקלחרי ממזרח ומדרום לזיכוי זמיכין לתכדרא דיכון ולאכפייא לון
ועל לזיון מכסף וכגי וביום שמחתכם וכמועדיכם וגו' ותקעתם בחצוצרות כתם כיז
לעלה כן לתתא זכרון לזיון ישראל דקדם כעי ביקריכון וייהיב לון חולקא עלאה על
כל שאר עמין וקדם לשתכח כהו כתוסכתחייהו הכל ויאמר לי עבדי אתה ישראל וגו'.

ריח' כנסיא אהרון ויאמר משה וגו'. ר' לעזר אמר מכאן אית לשתכלל ב'
דלזיוי מנזר לאחורא. אמלי כתרי דוכתי הכא ולי תימא כ' כפופה
הא ודיעא. כ' כפופה נוקבא. כ' פשוטה כללא דדכר ונוקבא והא לוקימנא כאתר
דא. וייהי בנסוע ארון אמלי לתקדמה לכתר כנוכא דא ב'. תא ב כאשרי ובזי כיתך
לא לתא כגון דאית בגלותא והא לוקמוהו מכריית דכתי כפלה לא תוסיף קום כתולת
ישראל וגו'. אלא מה כתיב לעילא וארון ברית ה' כוסא לפניהם דרך שלשת ימים לתור
להם מנוחה כיון דהוה כטיל ארונא כון כטיל עלאה והא אכיכתא על נבי ארונא ויהי
בא מכיכותא דקדם לגבייהו דישראל דהא לאבד לזיון סטרא מאדא קדם לא
דעולתא כד לזיו לאבד לזיון לאתר לכתר לזיון כי לא לזיקומון בעלמא
כוא דמי ארונא הוה כטיל מקמייהו ארא תלתא יומין ב לא הוה מתפרס מפיס וכטיל
עמיס ומנו רחיטו דלהון דישראל לזיון לאבד לזיון ולסתחר לגבי ארונא כהלי לזיון
דעולתא כד לזיו לאבד לזיון לאתר לכתר לזיון ועל כנסוע הארון כון לסתחר לזיון
לקבלייהו דישראל וכתבי גופא לגבי ארונא. ועל כל כטיל משה אמר קומה ה' לא תסכון
לן לאבד לזיון כדין כון לתבדר לגבייהו ב כגוונא לא כמלן דמבדר לזיון
למלן דרחיס וכד הוה שרי ארונא ומשרש למערי כדין לאבד ב לזיון מיסרש ולתבדר
לגבי ארונא וכלא לתבדר. אמר ר' שמעון אלמלי בודאי לזיו לא הוה לא כדא לא
לאבד לזיון מישראל דהי לזיו כדי כעי כון לתסכא מגוונא דאחרא עלאה (פ"א אלפיא)
הלי ב מכוזר והלי כאדא מיסר לגבי ארונא לזיו והלי לא לאבד לזיון מניהו. ומשה
עביד כמעתא דאחרי ארונא אמר משה קומה ה' כדין אחרי ארונא ומכיכותא דלזיו
בסטרא אחרא ולזיון לקבלייהו דישראל ולקבליה לארונא ובגין כך כדין כלו לגנוס
לאחרא

לארבעה ולישראל הלוה דישראל גרמו לכתר דכתיב ויהי העם כמתאוננים · אמר ר׳
אלעזר הכא דאמרן מספרת דרב ייבא סבא דאמר דכון בהאי גיסא וכון כהאי גיסא
ליתהדר · תל מפיר קאמר הכל דאמינא דכי תסכת בספרא דרב המנונא סבא
והכי הוא ודאי ·

והמן כורע גד הוא · אמר ר׳ יוסי לקיימא זרעא וחילין בארעא כלא נד
גדוד יגודנו · מה זרעא דגד כטלי מוקיטין בארעא אמרת אף כך מן
סריח על ויהי דישראל נכר מארעא קדים׳ · כורע גד הוא · כורעא דגדא מוורא ואתקפי
כל כחות לאוירא ואיתגרים (פי׳ ואגסים) כגוונא דא אוקמוה חבריא · ושיכא
כעין סכדולא · כסדנא כלולא דאיסא תוור כגוונא דימיא דלשלא · כורע גד הכי
לא לקרון בארעא דמצרי לכל לכך מקרבי ויעא כורע גד הוא כזרע גדא מוורא
ואתקפיה כד כחות מלעילא לתתא · אמר ר׳ יצחק מאי סבא דמסר כמלא לא חלים
לעילא כמוקבא דכתיב ואם ככה את עושה לי הרגני נא הרוג אם מצאתי חן
בעיני כיה קאמר והסוף אתר דכוקבא דיסו כגון כך אתר סרנגי כא סרוג ודא לילבא
דמותא ודא לוקימא דכילבא דחיי לא סריחא כיה מיתא ונד אתהדר לנבי לילבא
דמותא ואמר ואמר לה אמר לתתא והכי מכבי ליה · מיר

ויאמר י׳ לא מסס אספה לי שבעים איש וגו׳ · אלקלה אתכש מותא
בכל ומכא קרי לך ואלתי מן סרוח וגו׳ · תא דכר׳ ידעמסס דלישו
ימות ולא ייעול לארעא דהא אלדד ומדד מלה דא סוו אמרי על דא לא לכעי ליה לאכים
בסעתא דרוגזא סלרי כיה לב ייא גרמיס דסא כמה קיימי עליה דמקבלי סיה מלה
בזמכא לוקרכא דבעא מיתה לא קבילו מכיה כגון דכלא לתיעלת דישראל הוא · מסתא
לאו לישו אלא מגו רוגזא ודוחקא וכגון כך קבילו מכיה · ונד אתהדרו לכתר אלדד
ומדד ואמרו לה דמסה יתכנים וישוע יישל לון לישראל לארעא וכב׳ אתה ישוע
לנבי מסה נקבי עליה דמסה ומסה לה לשבא כוקר׳ דילים ונד אמר לדוכי מסה כלא
מאי כלאם מכא מכסון לישון מלין כלא וכלא סעם מסכיא · וכלא הנסה מן הסמים ·
מכיעות׳ממם · ומסה לה בעא סוק חמי עכוותכותיה דמסה מה כתי׳ המקב לאתה לי וגו׳ ·
זכאה חולקיה דמסה דלישו סליק על כלהו נכיאי עלמא · אמר ר׳ יהודה כל סאר נכיאין
לנבי מסה כמישרא לנבי מסה · ר׳ לאכא סוס ויתיב לגיאה אד ולא בלורייתא וסוו עמיה
ר׳ יוסי ור׳ חזקיה · אר׳ יוסי כמה לישון נכי כפא תקופי לכא לא מצנקי כמלי דסכוך
עלמא כלוס · אר׳ אבא כיסא דלכא לאחודא בכל סייפי גופא קא עביד לון · פתח ואמר
ום רשע אסר ליתי תחת הסמים וכסא סיא על סלדם · ום רשע דא לישו תוקפא כוסא
דלכא דכיני לסלסלים כמלי דהאי עלמא ולא לסצנא כמלי דסכוך עלמא מדי אמאי
לישו רשע · קרא דכתריה תוכא דכתיב לים אסר יתן לו סלדי׳ עושר וכסים וגו׳ · סאי
קרא קאיל כיון דכתיב ולישכו תסר לכפרו כלום · אלא רוח לישו אסר יתוסם אמאי ולא יסליטכו השלים
לאכול ממא דא לישו אסר לכפרו כלום · שא רוח לישו וכל מלוי דסלסם מלכא מתלבשן
לאכול ממא דא לישו אסר לכפרו כלום · שא רוח לישו וכל מלוי דסלסם מלכא מתלבשן
לאכול ממא דא לישו אסר לכפרו כלום · שא רוח לישו וכל מלוי דסלסם מלכא מתלבשן

קלים עתידין בנין דוכתי כיון לעלמא דאתי ויתתקר לגביה קרן מלי קרן הסוף דליהוי
קיים דליהוי אתר לאתגדרא כיון נמחתא. כנ"ב כעי לאתתקרא לאכתריה להלי קרן
ויקבל ליה בתר דיכוך מהלי עלמא בנין דהלי קרן סוף לילכא דהלי הסוף עלמא ולא
קיימא בהלי עלמא הלא הסוף לילכא דכפוק מכיס ועד לילכא דליה לכיל כך כם דוכי
בהלי עלמא והקרן קיימא ליה להסוף עלמא למוכי כיס כחוין עלוין לעלמא: ומאן
דכלוב גרמיה ולתמצך כתר גרמיה וליתי מסר לנפסיה ולגרמיה כלום והסוף לילכא
לסתתר ולא מוייה לקבליה כדמילו ולקבלה ליה לעלמא. כדין ולא יסלוטנו הלולי לילכל
ממנו ולמזכי כהסוף עתידין ודלי לים לאתר ולכלנו כלא יכין ונדיק ילנם. כנ"ב כעי
כר נם למזכי כמה דיכוך ליה קלא להסוף עלמא לכיל מכיס בהלי עלמא ומתתר לגבי
הסוף קרן לעלמא לאתרא למהוי ברירא כנדורא דקיי"מ ר' יוכי ודלי. כתיב לם ככה
לתעשה לי הרגני נא ונו' וכי מסה דליהוי עכו מכל בני עלמא בנין דסתילו מכיס ישרל
למיכל מכר גרמיה למיתה. אלא. אמר ר' לבא בר מלה לוליכנה ורזא עלאה ליסו
מסה לא לבלום קמיה ולא סלל למיתה על דסתילו ישרל. הלא מסה לתתחד והוה
כליך כמה דלא לתתחד נביאים לחוות דהא לחוך נדקה הוה. וכשעתא דאל"ף קלם
למסה הנני ממטיר לכם לחם מן הסמים. אלו מסה ואמר ולתי הסתה הסוה סלומו כי
לסתכה. דהא בניכו לסתכה מן ליסו אל. כיון דאמ' מסה דלה הנו לנתת לדרגא לאחר
ומשו כסר ואמרו וכשמו קנס כלא הקלוקל לאמר לי הכי הוה לי מדרג דוליכנים דהא
בניכו ייכלון ומרשמן במדברא הא לנא כגיחה ולאחרן פניכ ונחשון בן עמיכד כנים.
אמר ולה ככה לת עשה לי הרגני נא הרוג דהשובני נוקבא כמלכ' (ס"א כמיכלא) דילה
ולבא נהית מן סמיים דליהוי דרגא עלאה לנהתא (ס"א ולבא כמית מן סמיים לדרגא.
לדרגא דנוקבא ולבא עדיף מן סאר נביאי עלמא לת עשה לי לנהתא לכוקבא
ולשפנם לבני לי סכי הרגני נא הרוג לסם כי סלפתי חן בעיניך ואל
אמר ר' לל מסה לכבם לי סבעים לים לת ראלה בראתי. רעתיסיא ודלי לשחל
סמיל לתר דמית לא מבעין לתר דלא תהא פנים בדרגא דילך ועד כתיב ואנלתי מן הרוח אסר עלי
דכלהו לימון דתמן לתתחדו בביהרא בעי סמסה לנהנרא מן סמסה כנסורא דביהר' (ס"א בנני דלי מיכלא דא לא)
לתתיה על דמסה בנין דלא ותפנים. וכלום הולקא דמסה דקלם בעי ביקרים עלים כתי' ושמת
לחכך ואמר ונו'. ושמח לכיך דא קלם ואמר דא
וכשיבלא וכו'.

ויצעק משה אל ה' ונו'. הא לוקמוה והוו רזא דשמח קדוסא מאד סרי
לתתון ולא בעא משה לנלאך ויתיר בנין דעל דודים למלכא לא בעי

לתטרתא

לאטרחא יתיר לגם קלם כעת על יקרא דמסס. וכבל לאתר קלם כעת על יקריהון דבדיקיא יתיר על דילהם ולזמכא דאתי עתיד קלם למתבע עלבונא דיסרא מעמין עשו ולמחדי לון בחדוותא דגין דכתיב וכהו ורבבו כמרוס גון וגו׳. וכדין וכא לגיון גוגל וגו׳. כרוך ו׳ לעולם אמן ואמן׳ ימלוך ו׳ לעולם אמן ואמן:

פרשת שלח לך אנשים

וידבר ו׳ אל משה לאמר. שלח לך אנשים ויתרו את ארץ כנען וגו׳. ר׳ חייא פתח סמוכין נוית כקר ידעת מסחר מקומו שקר כתי הלא אתרחקת מסחר מ״ט. הלא אמר ר׳ חייא כשעתא דכתי ערב ושמש אתחלם כדין אלטא שמשא ואסתכלו דיכא כעלמא ואתפשט לעילא וכדין כתי כד נגם לכוכא רשותא קמו מלריס (פ״ג לגלגה ליסכה רשעה וכו׳) דאמר ר׳ יוסי כד כתי שמשא ואתחלם כדין אתפתח חד פתיחא דשמשא ואתכנים חילים ושמשא אלטי ונחק כרי בירא תחותיה כיון דעאל ליליא פתקא דקטפא דאמתיה סכיא וכמה מכילן לזדריקי כעלמא כלהו אלטא כשרכוכיא ואזלי ואייכין כשפטן דרשיעיא ומודעין לון מלין מכסנן כדיכן ומכסין קסוט ומלן דאסתכא ביניהו אתייהיב לון רשו לאכלא וכלהו כני עלמא כויתן ואתכבו ואעמין טעמא דחותא ושם לוקימכא. תא כד אתער רוח נפון כדין אתקבלא כנפש ושרש כשמשא ואתחברו כחדא ואריא בדרועא כאתרא וקלם אתי לאסתעטעא עם נדיקיא דכנסת דשרון וכדין כל מלן דיתער למלכי כחוריתא הא אסתתף כדם בנין דיסא ויתבת וכל אכלוסין דילה ומסכמן למלכא עלאה וכל לישנן דאסתכחו כתוסכחתא דאוריתא כלהו כתיבין ככבי היכלא ואקרין כשמהן ושלו דשמיא כוותא. תא שמע חדא קדישא חית כגלופי אתוון דסוף אלטא מפלגי לילי ואילך ואיזמן אתוון מכנסך כלילן סוף ו׳ דשמא קדישא אתקון ליה וסתים מכושטא כתר דאולידת פתיחא סוס כחריסא (פ״ג כיס ריפ) דפתחא כך אתחריב כי מקדשא לסתיומו מכושטא מכל סטרין דילהון לתוון לחרן ואיזמן שכשם תלת מסלי סטרא ורכיב מסלי סטרא. כלך. ושימן כלך יפה דעיתי ומוס לון כך. ו׳ דכר ונוקבא כלילן כחדא דיל כלילן תלת מכחן ותלת מכחן ואיזמן סית ואוקימכא כלילן תרין לתוון ס׳ן אתכללו תריסר לתוון סליק מכוויסו תרי חד לאתר חד וחד לאתר חד. כלך שעם יתנוסם. הכא אתגליפו לתוון ורזא דיל ככי תנא למלמד קרא כתיב כי יסיס כערם כתולם נער כתי׳כתר דאסתליק לילי ונפר׳כסיר כדין ס׳ סליק ואתכלילת כסוד ושמשא ואתכלילת סיסרא כגוים

כגוונא דאת אמאת דילת אמאת איך יקומון כחדא אמאת ואינר כד נסיר סיהרא כאתת
דלתכנים אמאת לכל האתה לית תכלת יכיל · לי תכאי למכדע מכם שלח לך לכנאים לך
לגרמך כנין למכדע · תא חמא לי תימא דהוה לה ידע דלא ייעול לארעא כזמנא דא ·
לאו הכי הלא ידע והוה כאי למכדע מכם עד לא יסתלק ושלח לאלין מלאכי כיון דלא
לתיכו מלה כדקא יאות שלח זמנא לארע עד דקבה לחזי ליה דכתיב עלה לך זה
העברים הזה וראיתם את הארץ · וכתיב וירתם יי׳ את כלארץ · ולא דא כלהודו אלא
כל לישנן דזמינין למיק׳ בכל דרא ודרא כלהו לחזי ליה למשה ואתמר ואלה שמות המרגלים
כיון דאתרי משה למשלח מם אמר לון הזה כם עץ וכי מם הוא דקאמר ואלי תימא דלא
ידע שלח לקמן יתיב מלה · אלא כל כהא אמר משה לון יסכם עץ · הא ידיענא דלכא לישעל
לתמן · אלי עץ דא לישכח ואלי לא לאו אלא הוה בגין דארעא אמר לון כם עץ
דא אלא לישעל לתמן ואלי לא לאו אלא יכיל למישעל · אמר ר׳ חייא כתיב ויתכו ויתכלו לים
מקומם עכיו כיום השבת · מלן עכי׳ הכא ומלן הוא דא שלח דא בלפחד ויום דייק על
אלין לישנין לי מכייסו רב עלי לחדא ולא משה ליקדא דאתרים ואחלף שבת לשב׳ הא׳
כי כחטאו את כחטאת ו׳ את ורוח לכלא ודאי מקומם עכיו כגון כך הוה דייקי סתים
ולא לאתפרם דייקי כדייקין לאחרכין כגון דאלף לא כעי כחשאלי וסתים ולא גלויה ועל
לא לאתמר כאתגליה וקלם עבד יקר ליקריה · ר׳ יוסי אמר שלח עניש כהדי שבת הוה
מקומם וקבל עונשא לפום שעתא ולאתכפר חוביה ועל לאתקני משה כדיבא דכתיב
דלא ידע לי לאתכפר למהוי לכנאים חולק ולאחסיא לי לאו · כיון דכתר שמיה קלם
לאתידע דשם לאתכפר חוביה · תא תרי לילין ליכון חד לעילא חד לתת׳ כדא חיין וכדא
מותא מלן דלחלף לן גרים ליה מותא כהאי עלמא ולית ליה חולקא כהאוא עלמא ·
ועל אמר שלמה דכם מנאת לכול דייך וגו׳ · ארון ותור׳ כחד קיימי תורם עקרא לארון
כיתא · ועל ארון חסר בלא ולאו כל לאתר ארון כהרית ארון השדות · ככל לאתר לשרון
דרועא ומיכא כר כחד לכתיב בלם הפקודים משה פקד משה ואהרן נקוד לעילא · אלי
ונחק משה לילכא דחיי נקט ועל כעא למכדע לי סוס שריו כארעא לי לאו וכגין כך
והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ דשם לילכא דחיי לתתמד לכלא ולחיכון לא לחייתאי
אלא עכיכם ורמוכם ותלכם כלילכא לחדא תליין ולחיכון · תא ·

שלח לך כחמים כגויך · ר׳ יהודה פתח כתבת שלג כיום קניר ציר כחמן
לשלחיו ונפש חדוכו ופיב · כתבת שלג כיו קניר דאלהי לנוף ולכפא׳
ציר כחמן לשלחיו · שו כלב ופנחס דהוו שליחי מהימני לנבי יהושע · ונפש חדוכו ופיב ·
לאסדרו סכיכתא לישרא׳ ולא לאסתלק מכייסו · ולאלין דשדר משה גרמו
כלהים לדרין כתרין וגרמו לאתתלקא מישרא׳ כמה אלף ורבכן · וגרמו לסלקא
סכיכתא מארעא מכייסיו דישרא׳ · לישכח דשדר יהושע ונפש חדוכו ופיב · ר׳ חזקיה
ור׳ יוסי הוו אזלי כארחא אמר ר׳ יוסי לר׳ חזקיה חמוכי כאפך דהרסורא לית כגוך ·
אמר ליה הן אזלי קרא לאתכלכא כיה כיון דאמר שלמה כי מקרא כני האדם
ומקרא הבהמה מקרא אחד לכל וגו׳ · ואמאי הכי אלא דשלמה אלכא כלהו סתיהין
מדרגין דחכמתא · לי הכי הלי קרא לית ליה לאתכלכא דהא פתחא לישכח דלאו כני

שהימנותה לעתיד ביום ׳ ק״ל ודלמי הכי הוה ואית ביה למינדע ולאסתכלא ׳ לדסכי
ממנ חד כר כם דהוה לתי ׳ סלק לון מיוח דהוה נחי והוה לתי כתוקפה דמעמא ׳ אמרו
ליה מאן לתי ׳ אמר לון ידעי תכה ולכה ולתי ובחיכה ׳ אמרו לעית כחוריתה ׳ אמר לון
עד דלכה עמכון כמלין לסלק להתי טורח ותתן לכב מיוח ואסתי ׳ לפיק ר׳ יוסי חד
ופורח מלי מוין ויהב ליה ׳ אמר כסלק שתך למיוח ׳ סתו ׳ כתר דעתה ׳ סליקו לטורח
ואסכמו חד חוטח דמיוח דקיק ומלי קטפורח חד יתבו ׳ אמר לון הכו׳ כר כם הסתה
סלילו דסא לכה לסתלכה כחוריתה על ידוי דחד כרי לכה עיילית ליה לבי רב
ובניהם רוחכה כחוריתה ׳ אמר ר׳ חזקיה לי על ידה דכרך טב היה לכל מלם דלסם
ביה לכה חמיכה לללתר לחרה כעי לסתלקה ׳ אמר הכוח כר כם לומה מלך דלומכין
כחפרקסתה לעכייה תסכה מרנכותה ׳ אמר ליה הלי קרה דלמ׳ סלמה סם ליה ׳ אמר
ליה וכי כמה לתנן פרוסן מסאר כבי כפה דלה ידעי ׳ אמרו ליה וכמה ׳ אמר לון על דה
אמר סלמה הלי קרה ולה אמר סה מברמים כסאר לוכון מלן לסלר לוכון מלן
דסטפתי עלמה דאמרי כך ׳ ומי אמרי כי מקרה הלל׳ ומקרה הכסמה ונ׳ סטפתי דלה
ידעי ולה מסתכלן כחכמתה אמרי דסלי עלמה חוכל במקרה וקכ׳ לה לסנח עלייהו
שה מקרה הלדם ומקרה הכסמה לחד ונ׳ וכד סלמה לסתכל כשן סטפתי דקאמרי
דה קרה לון כהמה דלוכון עכדין גרמייהו כהמה ממה כגין דאמרי מלן לנין ׳ ומכלן
קרה לעליה לוכח דכתי׳ לאמרתי לכי כלבי על דכרת כבי הלדם לכרם הלדים ולרחות
סהם כהמה סמה להם לאמרתי לכי כלבי ומשיכה כהלי לסתכלא על מה ׳ על
דכרת כבי הלדם על הוה מלם דטפתה דלוכון לאמרי לכרם הלדים כלאוייהו
ולה ימקכרון כהדי כבי כפה לאמרי דלית לון מסימנותה ולרחות סהמה כהמה סמה
להם ׳ ולרחות כהו לוכון כבי מסימנותה סהם כהמה ממה ודעתייהו כבשיר׳ סמה להם
כלאוייהו ולה לסעלה לבבי מסימנות׳ כדעתה דטפתה דה ועל דה סמה להם ולה
לאחרי ומה דעתה דילהון כי מקרה כבי הלדם ומקרה הכסמה מקרה אחד לכלם ונ׳
תיפח רוחיהון דלוכון בעירי ׳ לוכון מחוסרי מסימנותה ׳ ווי לון ווי
לנפשייהו ׳ טב להו דלה ויתון לעלמה ׳ ומה אתיב לון סלמה על דה קרה אכתריס
ואמר ׳ ומי יודע רוח בני הלדם העולה היא למעלה ורוח הכהמה היורדת היא למטה
לארץ ׳ ומי יודע בלוכון טפתי דלה ודעי כוקרה דמלכ׳ עלמה ולה מסתכלי כחוריתה
רוח בני הלדם העולה היא למעלה לאחר עלמה לאחר יקר לאחר קדוש לאחזק
מכסירו עלמה מכהירו דמלכ׳ קדוש למהוי נרוח כנרוח דהוי ומסתכחת קמי מלכ׳
קדוש עולם תמיה ודלי היא העולם העולה היא למעלה ׳ ורוח הכהמה היורדת היא
למטה לארץ להיות לאחר דהוה ׳ אכל כר כם דכתי׳ כים כנלם הלדים עשה את הלדם
וכתי׳ כר ׳׳ כמת הלדם ׳ סיך תמרי לוכון טפתי דלה מכבי מסימנותה ורוח ׳ דלוי ׳ אמרתי
לסם ׳ תיפח רוחיהון עלייהו כתי׳ יהיו כמוץ לפני רוח ומלאך ׳׳ דוחה ׳ הלין מסתרון
בניהם לוכון דרגין תתאין ולה יסתלקון לדרי דרין ׳ עלייהו כתי׳ תוקים ור׳ יוסי ומקו
הלרץ ורשעים עוד לוכם כרכי כפני לת׳ ׳׳ הללויה ׳ אחי רבי תוקים ור׳ יוסי ומקו
ביומים לאמרו ומה כל כך הוה עיקך ולה ודעכה ׳ זכאם הלי מעתה דלערעכה כך ׳

תו לחמר וכי של דף כלחודוי הוה סלמה ופף כתיב לחמרף לחמ׳ כגונף דף׳ פתח ולחמר
זה רע ככל אשר נעשה תחת השמש׳ זה רע ודאי׳ מאי זה רע כגון דאמרי ליה מדורים
בקבה ולף יהף ליה חולקף בעלמא דאתי הכא כי ליה אלא הכין רשע אתה ליה ינורך רע׳
על דף לחמר זה רע דלף יהף ליה מדור לשולף כי מקרים לאחד לכל וגם לב האדם מלא
רע׳ כגון דף והוללות בלבבם בחייהם שטותם תקוע בלביהו ולהכין מחוסרי מזוניהו
ולית לון חולקף בקבה ולהכין דכי מזוניהו ליתו ולף בעלמא דין ולף בעלמא דאתי הכא
ואחריו אל המתים׳ תף קבה לזכי עלמ׳ ולחמר ובחרת בחיים למען תחיה אתה
עלמא ובעלמא דאתי ומיין דכתוב עלמא כיתו׳ להכין חייבין מחוסרי מזוניהו׳ מאי
קף לחמרי כי מי יחבר ויבחר בו וגו׳ תשע דיבחר בר מן אחרי עלמא כמה דלחמר ליה
הוה כלום דהף מסירף דף בידף אל כל החיים יש בטחון ומסירף דף בידייהו כי
לבלב מי הוה טוב מן האריה הסת׳ הייך ופף לן מיין כהוה עלמ׳ ועל זה רע ודאי׳ דלף
ידורון כמלכף עלום ולף יהף לון חולקף כיה ולף על נב דכל חי קרוי תקבה בחיין
לחברייף כמלין לחרכין׳ לכל ודאי׳ שלמה קף לתף לבלום של להכין חייבין מחוסרי
מזוניהו דלית לון חולקף בקבה בעלמא דין ובעלמא דאתי׳ לחק ליה תבעי
לבתחבר בהדך ותוהל בהדן׳ לחמר ליהודאי שבידכף הכי לוריתף ויקרי עלי כסיל ולף
עוד הלף דלתתייבף בכפזאי׳ לחמרו ליה למה׳ לחמר לון דהף סליחף לכף וסדרת
לי כסליחותף ושלמה מלכף לחמר מקבה רבלום חמם סותה סולף דכרים כיד כסיל׳
תף מרגלי׳ של דלף לסתכחו הכי מזוניהו׳ ומלוחי מזוניהו׳ לתתייהו בכפזייהו בעלמא
דין ובעלמא דאתי׳ בסף לון ואזל ליה׳ אזלו ר׳ מזקיה ור׳ יוסף אד דהוו אזלי בדרכ
בהכין הכי בסף׳ אמילו לרבי מזקיה ורבי יוסף עליה׳ לחמרו מה שמה דסהוה
בר בה׳ לחמרו רבי חני שוה ואחרף דכין מכרייף הוה ושדרו ליה מכרייף דכבל
למכדש מלין מדבי שמעון בן יוחאי ושאר מכרייף׳ לחמר רבי יוסי ודאי דף
הוה רבי חני דכל יומי לף בעה לאחזאף גרמיה כמה דידע ועל דף לחמר לן
דהף כריה וכה ליה כחוריתף בנין דלחמר קרף רחית חיה חכה בשביל תקום
לבסיל ממכו׳ ודאי׳ סליחף מסיבף חיהו וזכאה הוה סליחף מסיבף וזכאה
מאן דסדר מלי כידף דסליחף מסיבף׳ תף חזי לישנא עבד לברסה מכבי
כבעו הוה כמה דאת אחר כבעו כידו מאזני מרמה׳ וכבעו כתיב עליה לרוע כבעו
עבד מבדים יהיה לאחיו׳ וכגון דהוה סליחף מסיבף מה כתיב בה ברוך יי׳ ברוך
יי׳ ממם ועל דף לכתיב הכי לוריתף כגון דכפף מסהוה קללה ולתברך ולף די ליה
דכפוק מכה חלף דלתברך בממים דקודסף כריך הוה ומוליכה לתתף מלאך ולעיל
מלה דף כפומים לבבן׳

וישלח לותה מסה וגו׳ כלה לכסים׳ כלהו זכאין הוו וריבי דישראל
הוו לכל לישון דכתיב לגרמייהו שישע ביסף לחאי כתלי שיסף
דף חלף לחמרו לי ויעלון וסרחל לארעף כתעבר חלן מלמהוי ריבין וימכי מסה ריבון
לחברין דהה חכן זכיון כמדבר׳ למהוי ריבין לכל כארעף לף כזכי ועל דכתלי שיסף
ביסף לגרמייהו מיתו לישון וכל לישון דכמלן מלייהו׳

אלה שמות בלעכעים לגבי ס"ת וכו'. תימר ר' יצחק משם לפתכל
וידע דלא ובלחון כתרקוייהו כדין כלי עלים דיקנעא כדין כלב סוס
כלוקלק תימר מה לעביד היכא דסויעתא עלים מסו דשדר כיס נסירו
דקיסרא והוה מכסיר עלים כעלותיה בגין דליסו שמשא. מה עבד כלב לפתתים
מכויסו ואתא לגבי קכריוא דלכסן ובלי תמן עלותיה. תימר רבי יסודם ארח לחרש
כטיל ועקים שכילן ומטח על קכרי דלכסן ולפתכן כגרמיה דהא כתיב ושם תמימן
שגיו ותלמי ילידי שפכך. לכל מאן דליסו כדוקלק לה לפתכל מדי. כך כלב בגין
דסוס כדוקלק לה לפתכל מדי ואתא לגלוי על קכרי לכסן לפתוכה מעיטא דל.

ויקרא משה לסוסע בן נון יהושע. ר' יצחק תימר וכי סוסע קרוים קרא
והא כתיב ויתמר משה אל יהושע. ויהושע בן נון כתר. ויקלוס
יהושע. אלא אל משה יה ויוסיך מכויסו. רבי לכא תימר כיון דשדרים למיעל לתמן
לכטריך למהוי שלים וכמה כשכיבתא דעד הסוא שעתא כתר לקרי כמה דלוקימכא
וכהסיל שעתא קסור ליה משה כשדה ושכ"ע דלפכן יהושע כקדמיתא קרא קרוים
הכי על הסוא דזמין למקרוים. תימר משה לא לכטריך דל ודלי למיעל תמן אלא
כשכיבתא ושכי לתתוי.

חוש כם עין שם לון וגו'. ר' חוייא תימ' וכי לא שם ידע משה דלוית כה כמה
לילכין משכוין דל מן דל והא הוה שכח לה ליסדל אל ככמה זמכין והוה
לשתפק כדל. והא קכ"ם קאמר ליה למשה כקדמיתא דסיה ארץ זבת חלב ודבש.
תימר רבי יוסי הא לתערו מכרויא דכתיב לים סיה כארץ ענק לוכד שמו. תימר רבי
שמעון רמז לשם רמוז לכמתא על מה דשלוני כקדמיתא דכתיב סיה יי' כקרבנו
שם לון. תימר תמן תמוון לי היה לתחזיק להלי לו להלי. תימר לון לי תמוון לליכא
לארעא כשאר ארעי דעלמא ום כם עין ולא מאתר עלאה יתיר. ואי תימון לליכא
לארעא יתיר ומשכיח מכל שאר דעלמא תכדעון דהא מעתיקא קדישא קא כניד
ולתתאך הסוא שכויח עלאה מכל שארי דעלמא וכדא תכדשון סיה כם עין שם לון
ודא כעי יתיר מקדמיתא דכמעיכון כשתון למכדע דל דכתי סיה יי' כקרבנו כקרבנו
דיוקא לו שם לון. ועוד ושתחזקתם ולקשתם מפרי הארץ למכדע שכויח דילים.
והימים ימי בכורי ענבים. והימים מלי קא מיירי דהא ודאי בכורי ענבים שני לים אלא
והימים ימי הכורי ענבים דלפתמודעין כלהו הוו מתכרן בסיוה זמכי כסיוה לילכא דשתא
זכיה לדם סרלעון כמה דתכינן ענבים סיו ועל דא והימים לוכון לדשתמודעין ימי
בכורי ענבים דיוקא.

ויעלו כנגב ויבא עד חברון. ויכאו מבעי ליה. אלא תימר רבי יוסי כלב
סוא דאתא לגלוי על קברי דלכסן. תימר כלב יוסף הא כרכים
משה כסויעא עלאה קדישא ויכול לשתזוב מכויסו ואבא מה לעביד לילך למבעי
כעותא על קברי דלכסן כגין דשתזוב מרזון דשלי מלגלון. רבי יצחק תימר מאן
לשלאה תמן דהא כתיב ושם תמוון משם ותלמי ומדליו דילהון מאן ויכול לשלאה

בשפרתה. הלח שכוחתה עילת תמן כיהושע לכשרה לתכסן דהה מטח זמה לתעלה
כבויסו לארעא דלומי לון קב"ה ודיה הוה ויכח עד מכרון: תלת לחיומן עמי ותלמי
ממלן כפקו. זרעא הוו מחיכון כפולין דלפיל לון קב"ה בארעא ולולידו מכבת ארעא
ומכויסו כפקו ניכרי עלמא כמה דכתיב כמה הגבורים אשר מעולם לכבי השם
דמשמי עלמא מפתכאי. לכבי השם לחיומן עמי ותלמי.

ויבאו עד כחל לשכול וגו'. ר' יהודה פתח כה לחר שלח וי כורה השמים
ומשיחם וגו'. כמה לית לסו לכבי כשה לאסתכלה כפולחכה דקב"ה
כמה לית לסו לאסתכלה כמלי דאורית' דכל מלן דאסתדל באורייתה כלילו מקרב כל
קורבנין דעלמא לקמי קב"ה ולה עוד הלה דקב"ה מכפר ליה על כל הובוי ומתקבין ליה
כמה כורסיין לעלמא דאתי. ר' יהודה הוה חזיל בארח' כהדי ר' לחא עם ליה לחר מלה
חד בשיכה לעשה כיון דידע קב"ה דומין כר עם למחטי קמיה ולמנזר עליה מיתה לחמי
ברה ליה דהה אורייתה הוה תרי שפין עכין עד לה לחברי עלמ' וכתי' בה באורייתה לחדם
כי יומות באהל. לית כי ימו'. ויחת. ויחי פלו' ויחת. מלי קבעי קב"ה לבר עם בהלי עלמ'
דלפיליו לו לאסתדל באורית' ויחת ולילי ומתו ולו לה לאסתדל באורייתה יחות כלה בחד
ארחה בר פריסות' דהה עלמ' כדה"ק כטוב כחומה. הלל לורחוי דמהרך וגזרי דמהרך
מפלך למטרח בסו מה דלית לך רשו למכדע ולאסתכלה שלח ולית לך רשו למכדע
כתי' ש תתן לת פיך לחטיח ש"כשרך דלארחוי דקב"ה וסתרין נגיזין עלוין דהוה סתי'
וגבוי ליה לן לסלה. הלל לי הכי הה לורייתה כלה סתים וגבוי דהה היה שמח קדישה
עלמה הוי ומלן דמתעבק באורייתה כלו לתעסק בשמיה קדישה ולי הכי לית לן
לסלה ולאסתכלה. חמר ליה לורייתה כלה סתים וגליה ושמיה קדישה סתים וגליה
וכתיב הכתרות ליי הלדיכו והבנות לכו ולבניכו. הכנלות לכו דלית לן רשו לסלה
ולשיכה ולאסתכלה בסו ולמכדע בסו. לבל הכתרות ליי הלדיכו דילים לוכין ולית
לתחזיין דמלן יכיל למכדע ולאתדבקה דעתוי סתימה ובה למסלל. תה חזי לית רשו
לבבי עלמא למימר מלן סתימין ולפרשה לן בר כוכיבא קדישה ר' שמעון דהה קב"ה
לסתכם על ידוי וכנין דדרה דילים רשימה הוה לשלה ותתה ועל דה מלן לתתרו
כיתגליה על ידוי ולה יהה דרה כדרה דה דלוכו סלרי כנויה עד דייתי מלכ' משי'.
לבל תה חזי כתיב ויברה הלדים לת החדם כצלמו כצלם הדים ברה לותו וכבלה הוה
כשן דוגמה לעילה. תה חזי רזה דמלה. **תלת** עלמין לית ליה לקב"ה דלוכא
נגיז כנוון. **עלמ'** קדמלה הסוה עלה טמיר דכלה דלה לסתבל כיה ולה לתידע
כיה בר לוכו דלוכו נגיז כנווים. **עלמא** תניכה דלוכו קטיר בסוה לעילה
ודה הוה קב"ה לסתמודע מכיה כמה דכתיב פתחו לי טערי נדק. זה הטער ליי.
ודה הוה עלמה תכויכה. **עלמא** תליתלה הסוה עלמה תתלה מכויסו דלסתבל
כיה פרודה ודה הוה עלמה דמלכי עלוי טריין כנווים וקודש' כריך הוה לסתכל כיה
ולה לסתבל. לסתבל כיה הסתה כד כעלן לסתכלה ולמכדע ליה לסתלק מכויסו
ולה יתתזי עד דכלסו סלי לוה מקום בכודו. כרון כבוד וי ממקומו. ושלי הוה
עלמה הלה לסתבל כיה תדירה. כגוונה דה בהלה שדים עשה לת סלדם כדין לוה

ליה תלת עלמין. עלמא קדמאה הוי עלמא דאקרי עלמא דפירורי וכל מה דאתכח
ביה ולא לאתכא כל כעקן לאתכלה ביה אסתלק מכוויסו ולא אתחזי. עלמא
תניינא עלמא דהוי קטיר כסהון עלמא עלאה ודא הוא בית מקדשא דלא הוה
קטיר כעלמא אחרא עלאה ומהו הוי אתידע ואסתחזי עלמא אחרא. עלמא
תליתאה עלמא עלאה טמירא נהיר וסתים לגית מאן דידע ליה כמה דכתיב עין
לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה לו. וכלא כנווכא עלאה קדמאה דאמיכא
וכקטום דכתיב כגלם שדיך עשה את האדם. ותא וחזי על דא כתיב בכוס אתם נוי
שדיכם כמה דאוקמוה ואלין חיכון כגלם אלדים ואלין ירתין לאה עלאה וירות כנווכא
דיליה ובגד אזדמר כאוריתא לא תתעודדו ולא תעשו קרחה דמה לא אתלכיד ומה
מכיה כעלמין טכין עלאין ויקירין לחון מדלון כל יסתלק מהאי עלמא. ותא חלמא
לא אב אדם לא ישעם טעמא דמותא כהאי עלמא כזמנא דעייל לעלמין אחרנין אלא כל
כנין דאב טעם טעמא דמותא עד לא ייעול לאיכון עלמין ואתפטר רוחא מהאי גופא
ואסתאר ליה כהאי עלמא ורוחא אסתחזיה לקבלה עובדא ולכתר עילה לבא דכאורעא
ואזדמכא ליה מלכא לאחרא דכהדיא כהאי פרגודא דגופא דהאי עלמא ממש ואתלכש
ואתתקן כיה ותמן הוא מדורא דוליה תדיר ואתקטר כרים ורמי ומכתי כבסמתא
וסליק ואתעטר לעילא לעילא כד"א ויהי מדי בא אדם כקדמו וגו' מדי אדם כאדמו לאלי
חלא רזא דמלא כגין אדתיתי דסיפרא דאתעטרא עטרוי לאהכרא מן סמא דכהוא
זמנא וכדין מדי אמת כאמתו. מדי אמת דא סיפרא. כאמתו דא סמא דכהוא
אתיא לה מן תמן. ועלדא כלא חד מלה. ודא הוא כרירא דמלא כר לאוכיחא דכתיב כ
כסו מיתה לכלהו עלמין כרת מכלהו עלמין ואסתתרין מכלא כל לא עילי כתהוכה.
אמר רבי יסודה כריך רחמנא דאפילכא ורוחכא מלין חלין וקיימא עלייהו. אמר
רבי שמעון מפרסתא דא לוליפכא רזא דאכמתא ואסתתמו מכא רזין עלאין ויקירין.
תא חכם מכא כאוריתא ואמר לזולו כאורחו אסתדלו כפולחני ואל תכא מעייל לכון
לעלמין טכין לעלמי עלמין. כבי כפא דלא ידעי לא מסיימי ולא אסתכלי קכא אמ"ל
חלולו הוא עלמא טכא הוא עלמא דכהוא עלאה לוכון לאמרי לוך טוכול לאכלא
ליה ולאכדא כל הוי. מה כתיב עלוה כנגב אסתדלו כאוריתא ואתחמון דאף היא קיימא
קמייכו ואכא תבדעון ליה.

וראיתם לאסכא דאכא שיל לכו כהוא. ואת העב היושב עליה
לוכון דליקייא דכנפתא דעדן דקיימן סורין סורין כיקרא עלאה כדרגין עלאין. אחוק
הוא סרפה. כה תאמרו לי זכו לכל הוי כד לאתקפו על ויכריכון ואתברו ליה לי לא אי
כד לאתקפו כאוריתא לאלפי אי אלפי לו לי לרפו ידייהו מכא וזכו לכל הוי.
המעט הוא לכם כי סגיאין לוכון דאסתדלו כסולחני ואתקיפו כאוריתא כגין דזכו
לכל הוי לי לא. ומה סרפן האמכא היא אם רגל מדאוריתא תלדעון מה הוא
לוכון דליקייא דכנפתא דעדן דקיימן סורין סורין כיקרא עלאה כדרגין עלאין. החזק
הוא סרפה. כה תאמרו לי זכו לכל הוי כד לאתקפו על ויכריכון ואתברו ליה לי לא אי
כד לאתקפו כאוריתא לאלפי אי אלפי לו לי לרפו ידייהו מכא וזכו לכל הוי.
המעט הוא לכם כי סגיאין לוכון דאסתדלו כסולחני ואתקיפו כאוריתא כגין דזכו
לכל הוי לי לא. ומה סרפן האמכא היא אם רגל מדאוריתא תלדעון מה הוא

ויעלו

ויעלו בנגב ויבא עד חברון ויעלו בנגב כמו כמש סלקין בגווה בנגב בלבא עבלא
כמלין דלמתדל במנבא בגויכו דמשוב דלית לכם לגבר חמי דמה עותרא דמחי עלמא
סביב בגויכם משוב לבלא הוא בנגב כלל תקרו בנגב. לכתר ובא עד חברון
עד דאתי לאתחברא בה קדמי ומחני כה. ושם לחימן בני ותלמי. תלתן חמי כלנבן
סניאין טמא ומסנר לסור ומותר עוכמן ואגרין אלין לישן תרחי דאוריתא דקדוקי
אוריתא. ילודי הענק לאתילודו מסטר דנכורה. וחברון שבע שנים שכתה אלין
לישן שבעין עכמין דאוריתא שבעין פנים אית לה לכל סטר עשרה. וחברון דא אוריתא
מלן דלמתדל בה תקרי חבר. לפני נוען מצריס. תישן אוריתא אית לקבול אוריתא
והוא תורה שבכתב ותורה שבעל פה והלי חברון מתורה שבכתב כפקת כלל לאמר
להלאה לאחותי לת. ומלי שבעתם שבע שנין דבנין בך לקדי בת שבע. לפני נוען
מצריס כלל ותרב חכמת שלמה מחכמת כל בני קדם ומכל חכמת מצריס.
ויבאו עד כאל לשבול אלון לישן מלי לגבי דרסה דתלין מסטרא דמסיכותא.
ויכרתו משם ומורם וגו'. וישלושו כמום כשנים. לולפין מתמן רחבי פרקין רחבי
מלין לישן דבבי מסיכותא חדלן במלין ומתברכן מלין בגוויהו ומסתכלן ברשף
חד ושקדן חד ולא לסתכלן בהו פרודא. לישן דלא משתכחי בני מסיכותא ולא
לולפי אוריתי לשמם שוין ליה למסיכותא כפרודא הלא וישלושו כמום כשני כפרוד.
מסו כמום כלל לא יתן למות רגלך. ומן הרמונים ומן התאנים כלא שוין לסטרא
אחרא לסטרא דמוכחי לבטרא דפרודא. וישובו מתור הארץ. ומשובו תייבין
לסטרא בישא ותייבין מאחרא דקשוט לחמרי מה לישבת לן עד יומא לא חמינא טב
לעלמא לעמלב בה בוותא ריקם יתיבנא בקלנא דעמא ולסטרא עלמא מלן ומכי ומלן
ישעול לגוויים טב לן דלא לסטרא כלי הלי. ויספרו לו ויאמרו וגו'. הא לעמלבא
ולאוכא בנין למבדא חולקא לסטרא עלמא. ונם זבת חלב ודבש היא מב הוא הסוף
עלמא עלאה כמה דידעבא בתורותא לכל מלן יכול למזכי בהו. אפס כי עז העם
תקיף הוא דלא יתסיב כל עלמא כלל בגין דיהא ליה עותרא סגיא לאתחדלא בהו מלן
אלא דיזכי בהו ודלי לפס כי עז העם היושב בארץ מלן דבעי למזכי בה בעי למסני
תקיף בעותרא כדלא ועשיר ועבד עזות. והערים גדולות בצורות. כתין מלוין כל
טוכא דלא ויסרון מכלא. ועם כל דא ונם ילודי הענק ראינו שם בעי נופא תקיף
גובר כארי דיתתכא תמן תדירא בנין דהוה מתעבד חילים דבר בם לאתחדלא בסיהון
לישור ואתר טמא ומסור כפר ופסיל מלן ייכול לזכאה בה ועוד. עמלק יושב
בארץ הנגב. לי יומא בר בם לאפילו בכל דא יזכי עמלק יושב בארץ הנגב. הא יצרף
ביומא קטיגורא מקטרגא דבר בם דיסתכח תדיר בנופא. והחתי והפרזי וגו' כמה
מקטרגי מסתכחי תמן בגין דלא יכול בר בם למיעל בסיהון עלמא כלל מלן יזכי לים
ואלן וישעול בגויהם כמלין אלין. ויניאו את לב בני ישראל. בגין דלפיקו טוס בים
עלה כלל ונטלו את ארבעת הארץ. לישן בני מיסיכותא אלי קא אמרי אם חפץ בנו
יי' והביאנו את הארץ הזאת. כיון דיסתדל בר בם בראשותא דלבא לגבי קדם לא בעי מכן אלא לבא
ויסתמרון הוא דמיסא קדישא דכתיב ועתה כלם נדיקים לעילם ירשו ארץ. אבל

אך כיון שלא תמרודו כעי דלא ומרדון כתורתה דלוריתה לית כעי שתרה ולא
מלחי דכספה ודהבה. ולחם לא תיכלו לית עם סלרן. דהה נופה תבירה לו יסתלל
כלוריתה ישכח מטוותה ככלה הה רפלות תהי לסרך ומקוי לעצמותיך וכתיב ולכל
כשרו מרכה. וכל לישון מקטרגי לישון מכרזין ואמרי פמו לתר לפלמיוה עבדיה
דמלכה כגין כך לא תיכלו. כי לחמכם הם. לישון כגרמייהו מזמכן מזוני ככל יומא
לישון דמסתדלי כלוריתי כדה ולת העורבים מוניתי לכלכך וכתיב והעורבי מכישים
לו לחם וכשר. סר נלם מעליהם מלן נלם דה תוקף לדישה קשיה מלי טעמא לעדי
משה דיי לתמו ג תיכלו כלה לעדיהו כגין לוריתי. זכהה חולקהון דלישון דמסתדלי
כלוריתה לשמה דהה מתקשרי בקשה משה ואקרון לחים ורשים הה למען לחמי
ורעי לדכרים כה שלום כך.

ויבאו עד כחל לשכול ונו'. רבי לכה לאמר כרתו הסוה לשכול לתו
לסלקה ליה לה יכילו. לתו לטללה ליה לה יכילו. לתו כלב ויהושע
נטלו ליה וסליקו ליה ואודקף על ידויהו הדה הוה דכתיב ויעלוהו כמוט כשים
כשנים כלישון שנים יחידן. זמורה מלי קה כעלן לילה לשכול סוה תלית כיה וכעוד
דהוה מתקבר כלתריה לקרי זמורה. לכתר קרייה מוט. דכתיב ויעלוהו כמוט
הסוה לשמתמודע הסוה דכרתו מכלן ידעו יהושע וכלב דלישון לתחזיין למישל
לארעה ולמסוי לן כה חולק ולתסכה. עד דהוו לתיין לשלכו עלייהו וכלהו. קלים כלב
כלישה. לאמר לישה לישה לי כגיכך לכן מתקטלין מה לכן כחולקך מיד קליל גרמיה
ויסכו לן. ר' ללעזר לאמר לא יהבו לשלחי דהה כתיב ויעלוהו כמוט וכתיב כשנים
וככלהו לא הוו שנים כוותייהו ומכאן לולף יהושע לכתר דכתיב ויעלו כן כון
מן השטים שנים לכשוה מרגלים והכי שנים הה לוקמוה קדמאי. וכך אמר לגבייהו
דיסרלל יהבו לן ולישון לשתתרו ועברו נרמייהו סריוס. ר' יצחק לאמר כל הוו מטלן
לגביהו דלישון עכקים הוו סויין הסוה קוטרה דמשה קמייהו ולשתזיבו ומכלן דסוה
קוטרה יסיב לן הה ויאמר לליסם עלו זה כנגב. כתיב הכה עלו זם וכתיב הם ולת
משה הזה ונו' וכניסים לשתייבו. ולי תימא הכי עכקיין שכקי לן הלה לתו לכסה לן
והוו סויין לקמייהו הסוה קוטרה ומשתזבי (פה ומשתזבי) מקמייהו. רבי יהודה
לאמר מסורת משה קדישה מסר לן משה וכניסים לשתייבו מכייהו. ר' חייא לאמר תלת
משלן לקרון. כפילים. עכקים. רפלים. וכלהו תורכיימי. כפילן לקרון כקדמיתה
לכתר כל לתחברון ככנת כמו כשה ולוליהו מכייהו לקרון עכקים לכתר דהוו לולי
ומטלן כהלי עלמה ומתרפיין מסוה דלעילא לקרון רפלים. לאמר ר' יהודה הה
כתיב רפלים ישכבו הם כעכקים. הלהכי הוה כגין לעכקים לתו מהלי טטרה
ומהלי טטרה ולתיחסו יתיר כלרעה. כגוונא דל רפלים ומכייהו כפקי והוו לורכי
ימי וכל מתחלפי לתחלם פלגות נופה ופלגות קלים כוון דפלגות נופה הוה מית הוו
כהכי עשה מעשכי כרה ומדיין לפומייהו ומיתו וכגין לישון כשלן לקטלה גרמייהו
לקרון רפלים. לאמר ר' יצחק מדיין גרמייהו כימה רכה וטכשלן ומתין הה רפלים
יקוללו מתם ומוכניסם. ר' סמעון לאמר הלמלה הוו שילין ישראל לארעה כסוכה

דליסחי ביסא לא סוף קליפה עלמא רגעא חד. מאן לומכא דליסחי ביסא כחם ורוח
דמלא מדלתא כחם על חוף לחטיל כח והמא. לאר ר׳ שמעון ועל כלא מחל קב״ה כר מן
ליסחי ביסא בגין דכתיב לאר תאמרו לנשוביכו נביא ספתיכו לחכו מי מלדון לכו׳ הא
כמה עבד הסוף ליסחי ביסא נזר על לכתחא דלא ייעלון לארעא. מיתי לוכון דלאמרו
לגזר ככיה לדרי דרין לם סכה דלפיקו ליסחי ביסא על כלא. כביכול כוון לפיקו
על ארעא קליסא כחילו לפיקו עליה בגין כך קכי קב״ה על דא כלום׳ קכי לשמיה וקלוחו
ישראל כלהו לאסתלקא מעלמא חלמלא בעותיה דמשה.

ויספרו לו ויאמרו וגו׳. לאר ר׳ חוא סם סכה ויספרו ולא כתיב ויגידו
לו ויאמרו חלא כל חד לוליף מלה בלחודוי. ויגידו ככל לאתר רמז
קא רמיז בסכמתא והא לאתא׳. ויאמר לאורה בעלמא ויאמרו לרהורא לבא. ויאמרו
לפקידתא והא לוקמוכא בכמה לאתר. ויספרו פריסותא דמלה בכל לאתר. כלהו על
סלרן הלכו מבשי ליה. חלא כלהו עלכא לאתון להסיא לדעא דהוית מסכח בכל
יומא והוית לאמרת דלית דכוותה. ונס זכת חלב ודבש היא. ר׳ יצחק לאר מאן דכתב
למיזר כדיכא ליומא חלא דקטוט בקדמיתא בגין דיסמכו ליה כדיכוי. ר׳ קייא לאר
חלא לאמרו לתא מסכח לה כל יומא ולאמרת דלית דכוותה׳ ונס זכת חלב ודבש היא ולריכת
מכחם על כלא ונלאו הכי דסא זה פריש לאיכא חד מלכוכן ושיבין קטפו. לאמרו לילדא
מסמין קב״ה ליסרחל וכללו כל לוכון עקתין וליהודין סא בלרעא דמנרים לתכלין
ולוכון לדרעא ויער על פד תרין. אפס כיעז העם לורחים דעלמא דלוכון נכרין
מניסי קרבא יתבין לכר לאסתמר׳ לרחין והכא לפילו לוכון בני מתא תקיפין גיברין.
והעריס בגורות דלפילו כל מלכין דעלמא יתכנסון עלייהו לא יכבדון בהו בגיבוריתא.
לאר ר׳ יוסי כלהם דלאמרו בליסחא ביסא לאמרו קטיל מכלהו דכתי׳ עמלק ומכ כארן
כנגב. לכר הם דכתיב הויל כד כשלן לאגזמא ליה לאמרי הא הויל הכא. ר׳ לכא
לאמר ודאי לא קטיל מכל מה דלאמרו כלומר סהוא דלגא קרבא בכלא הא סכא זמין.
ובגין לאתר כארן הנגב דסא הוא לאתר לאעלאה כיס. מיד ותפא כל העדה ויתנו את
קולם וכיכו בכיה לדורות לעלמין בסהוא לילייא. לאר ר׳ יוסי עיטא נסיבו על כלא
לאפקא סום כיס. מאי על כלא על ארעא ועל קב״ה. לאר ר׳ יצחק על ארעא תיכא על
קב״ה מכאן אלו מסמיע דכתיב לאבם כי עז העם מאן יכול כהו כי עז העם דייקא. וכדין
עמלק יושב כארן הנגב כדין נרמו כל אלי כמה דלאתמר ובעא קב״ה לאיגאה לון מן
עלמא אמר למשה ויאמ׳ להסמידם לולי משה בחירו שמר בפרן לפכיו וגו׳.

ועתה יגדל נא כח ה׳. ר׳ לחא ור׳ יוסי לאמרי זכאין לוכון ישראל מעמין
עלמא דלא קב״ה לתרשי בהו ולתבבי בהו ולתפאר בהו והא
עלמא לא לאכרי אלא בגיניהון דישראל דיקא״ל בלוריתא בגין דאד כאד לתקארן
וישראל לתתא בהאי עלמא לוכון קיומא דילהון וקיומא דכל מאי עמין לוימתי כומן
דעבדי רשותא דמלריהון. הא כד ברא קב״ה כר כם בעלמא לתקין ליה בגווכא עלאה
יקירא ויהב ליה חילים ותוקפיה כלמצעית דגופא דאדם סריך לבא דהוא תוקפא ומוכא
דכל גופא ומתמן לתון כל גופא וכל לוכון סיוכי דגופא מתמן לתוכו. והא לבא לאיך

ואתקף כתיר עלאה דלעילא דהיינו מוחא דריש דאפיק לשלא ואחיד ביה ודא לתתקפר
בדא כגוונא דא לתקין קלא ועבד ליה חד גופא ולתקין שייפי דגופא כתרכיה דלבא
ולבא אחרי כחמצעיתא וכל גופא וכל אילנין שייפין לעיטא מסדור לבא דהוה תקיפא
דלבא וכלא ביה תלין ומסדור לבא לתתקפר ואתאחד כחוטא עלאה דאריך לעילא כך
סדר כל ברא קלא עלאה לאפרשא (סליק אפאדל) לימא דלקוינהון דלאפקר כל יומא דעלמא
ומוכחא דכל מכשין חומין כלא לאפקר לירושלם . וירושלם כחמצעיתא דכל יומא מרוחא
והוא לאפקר לאר הכנית והר הבית לאפקר לעורות דיסראל ואילנין עזרות אפקרן לאפכת
הגזית דתמן אכנדרי גדולה יתבין ותכונן ליה ויסיבו כעזרם אלא למלכי בית דוד
כלחודויהו ולאפכת הגזית לאפקר לבית הלולא ואלולא למזבח ומוכחא לאפקר לסיבל
והסיבל לבית קדם הקדשים דתמן מכיבי אריא וכפרת וכרובים ואילן ואפכת הוא לבא
דכל ארעא ועלמא ומסכא לתתזנו כל אילנין לתתרי דיוכחא דאילנין שייפי דגופא . ולבא
דא לתתן ממוחא דריש ואתאחיד דא כדא הכי מכון לאפכתך פעלת יי . כגוונא דא
לעילא לעילא והיינו כרזא דמלכא עלאה כרזא יקירא דאיתמסר ומא עלאה לקביל דא
ואי תימא לית לעילא ימא מן ימא וימא מן ימא . תא חזי כאר דיכור לאפקר לכמה
מזרעין מקבלין מכשין סטרין בלישין מפכעא דלקין ואילנין מאחרן לאילנין מאחרן לאילנין מאחרן
אכוליהו ואילנין מאחרן לאלרכא דתיכין ואילנין מאחרן לאפכת קדישא דרכיעא
עלייהו ואתקף תמן עזרות לבו מעזרות ולית יסיבו כעזרם דתמן אלא למלכיהון דבית
דוד כלחודויהו ותמן מתיבי ויתבי וסנהדרי גדולה מפתכאי תמן כלאפכת הגזית
והסוד כי דיוכא עלויהו דמפתם לאתר דמפתם ודיוכא לאתיהיב מתמן לקדישין עלויהון
עד דמטא לאתר דאקרי קדם הקדשים דביה כלא ותמן הוא לבא דרויח ודא לתתן
מן מוחא לעילא ואתאחיד דא כדא . כגוונא דא לעילא לעילא ואיהו כרזא דמלכא
עלאה עד דאסתכא דכלא לתתן ממוח עלאה סתימא דכלא וכד יסתכלון מלי כלא
לאתקשר דא כדא ודא כדא . תא כד אסתיר עתיקא סתימא כמוחא ומוחא לאסתיר
בלבא כדרך כעס יי והא אוקימנא ודא הוא כח יי דאסתיר מילא דאתי מעתיקא קדישא
סתימא דכל סתימין . ינדל כח דיתרכי ויסני לעילא ויתכנוד ויתמסך לאתתא .
כאפר דכרת כמה דאוקמוה . לאחר למילף מאכא כל דרין כתרתין לעלם ולעלמי
עלמין לאחר למימר למימר לדא בשעתא דעקתא . למימר דא בשעתא דרווחא ומחיינא
יי לרך לפיס ונו והא אוקימנא מלי . לאחר דכי יפקד אחת מאחי אליך מכאן אחר רבי
חייא לאילן גרמו ליה לאסתליק מכאן דאת בעקרא דכרי גרמוייהו כאילנא מדם כל
כם מודד כה מודדו ליה וכן אחר אחרי לאסתלקו דלא וכיל אחם למימריהו כגון דאמרן
גרמו . אלחתי כדבריך כדברין ממש והא אתערו אחריינא . והא אתמר .

אמר איזנים כך אבלתי בה עתקות אחר לפני ואתיך אלעזן כלאה אאסרב אסתלת אחילת ונם
בעקיומו לאחרי אחרי אמרו אסר ועם כל זה לא רציתי להסתיעו מן הספר להגדיל תיר ולהאדיר .

דא עם דא אם דלא סוף יכלין למלא אקדמת דכא כפקו אאסוף אתתא ויתכו
כגוונא דא אות אלכין לאחרו דא לדא כיון דאכן הכא ואחיכן כלדא לי כאות הכא ודאי
כישוב לעלמא לאתי . ותכו סיכתא כפלת עלויהו ודאכו . לדאסכי הא הסוף אאכא לאת

ואתער

ואתער לון למיר לון קומו פוקו לגו פרדם דיקרא . כפקו משו לילון מארי מקרא
דהוו מארי כהנותא קרא .

במדבר לה כגווכא דבבי נפתא . למר לון סהדותא ממכא פוקו כפקו
הזה ותמו . סה כלתך למרא לה . ודלה כגופין לכל כבמתין
כהדיה למר לון סמעתון מדי לגו סהדותא דרגא למרו סמעבא דסה חד קלא סוא למר
מלי דפסק ותפסק מלן דקנר ותקנר מלן דקנר ותתרך . למר לון ידעתון מלי
למר לה . למר לון סמתון סלי כפרא רכרכא וסהדותא ובוקא דקא מלקט עצכין רבי
לילי דבקיכין סוא סוא וכריס ומטי סכא ומטי סוא ובוקא כריס משרתא דא כוון
דעלו לגו חמוך לה יכילו למסבל ומיתו והדותא ובוקא כריס קיומא ככל ומטי קמיס
דכללא כמעתא דנחית ממתיבתא עלאה ולמר קמיס תלת מלין . עד לה ופתח כללא
כרזין דחכמתא סתימין דכל מלי רזין סתימין לוכון דעין לה דלתא לגלדים זולתך הלי
מלן דפסק ותפסק . מלן דפסק מלן דאוריתא על מלין כטלין ותפסקון
חיוכי מהלי עלמא ודיוים קיומא כהדותא עלמא . מלן דקנר ותקנר מלן דקנר
למלן ולא מלריך ביה גו כויחא יתקנר מהלי חיין דעלמא מלן דקנר ותתרך . מלן דלמר
לחד יפטרך לחטפא שף ולקנרא קריתא דילוס ולא יעבד כהלי לת כלל . ומלן דעביד
לא יתלרכון חיוי . תו למר תרין לוכון וחד לסתתף כהו ולוכון תלת . וכד סוו תלתא
לוכון חד . למלן לילן תרין סמסן דסמ דסרב לוכון יי ו שדיכו לסתתף כהו ולוכו
חומתא דנוספקא . למת . וכד מתחברן כחד לוכון חד כיחוד חדא . תו למר תרין סמר הכוונת לף סמ
לוכון וחד לתהדר . כד סליט טלם עלגדפי רוחא ושלט כמלתן לילף ולתטמר . למר
לון לילן תרין כרוכים דהוס רכיב כהו קלם . ומן ומא דלבניו ויכף מלחוי לבניו לוכו
(סמ הל) ולסתלר חד לבני כניסן דסל נירכב על כרוב ויעף וידל על כנפי רוח .
ולגבו כמלתן שף עלמין סהוס דרכיב עליס לוכון מלתן שף נטוין לוכון דיליס כריך
הוס . פוקו מסכל וכלין לתון כפקו יכב לון סהוס ממכא ורדל למר ומכקו . כד נפקו
לסתיס כוס מערתא ולא לתחזי כלל קמו סהוס כפרא דהוס כחוית מהסוס לילכא ועלל
גו מערתא לאחרא . לרחו לוכון כהדותא ורדל ועלו תמן למסכו סהוס כפרא לפוס
מערתא למר לון מלו וכלי קטוט תכרין דסל לה תמיכא קדוס לחכרותא מן ומא
דלכא סכא לגלא כבו . עלגו מלטו לפרדס לאחרא והוס כפרא כהדיהו . כד מטו לגבי
לוכון מלריכון דמסכס לתהדר סהוס כפרא כדוקן דלדם כלבוס וקר מכסר כוותיהו
ויתיב עמהון כחדא למר לוכון דיתבי סבו וקר למלרי מתניתא דלתו הכא דסל
מלריכון למלון פלילן דכרכן הכא . למר חד מכניהו לוית כבו סימנא . למרו לון .
לפיקו תרין ורדין ולרחו כהו למרו תיבו מלרי מתיבתא תיבו וכלי קטוט לחידו כהו
ויתבו . כההי שעתא חולבו תמן תלתין הלכות הלא הוו ידעי מקדמת דכא ורוון לחדכון
דלוריתא . לסדרו לגבי לוכון מלרי מקרא לשכחו דהוו למרי . הכי למרתי לילדי לתם וגו
וכבי עלוון כלכב . הכי למרתי כשעת לילקדימתון עזיה למעבד דסל לילים לתם וגו
כוון למשכתון עלוויכו וכר הרע לי כנויס והדותא וכר הרעתון דמו ומיתתו סל לדם לחיל ליס
לשברל כנין דיתמקי סהוס וכר הרע לי כנויס והדותא וכר הרעתון דמו ומיתתו סל לדם לחיל ליס

M.T. AKADÉMIA KÖNYV-TÁRA

מתיבתא דיהא רשו לגלאה לכו מלין. כפקו כהדיה ואתו לפום מערתא ושוו מסדרן מלי דא לדא מכל מה דאמרו ואזלו תמן. לדסכי הא ר' אילעאי לתתא כהיר כמאמא. כל קריתא מדתא מאתא. אמר לון ודאי ורשו יהבו לי למיתר לכו מלי. לתתכרו כחדא לפום מערתא ויתבו. אמרו זכאין אתון דאתמי לכון מתריכון כגוונא דעלמא לעילא ודא לית לכו דחילו ואמתבי אמרו ודאי הא לתתאי מכן לרחק דבבי כמא ותוהא לייתי על כל מה דחמיתון כהאי טורא. אמר לון אמיתין שין טוריא כלהו דאמי מתיבתי לעתיד דא דכתיב. ויבו מסתתא מה דלא זכו כחיין. ואלין ריגלי מתיבתא כלהו כרים ורקי ומכתי ומופדייא מתככאי לגבי טורא דסרן כהכא תמן ומתערי לגביה ושלין גו מתיבתא דילהון ומתחדמן תמן כדכיו דטלא קדישא דאתית על ריגלי ומסק רכו לכגוד עלאה. ועמיה מתחדמן כלהו כהדיסין דרחמין דאלכא קדישא עד דאקרי הכא מתיבתא דרחמותא ואהוי כטיל ככל מתיבתא כטמידו דקיק מתעפכן כמרין גו מתיבתא דכסורא ואהוי מתיבתא דמסק וכלהו קיימי לכר ולא שלטין לגו כר לסרן כלאודוי. וכפום סעתא לקרין כמאמ. ולית מאן דחמי ליה למסק דסא אהוי מכוס לאכפוי פרים קמיה ומכבא עכבי יקר מחרכיה. לסרן קדיש גו פרגודא לגתתא מן מסק ופרגוד' פסיק ולא פסיק כגווייהו. וכל ריגלי מתיבתא לכר מפרוכתא דפרגודא דא. וכל סאר לכר מאיכון עכבין. וכפום סדוסו דכסירו דאורייתא דאתכסרא הכי מכסרן איכון עכבין ואתקליסו כדקיקו דכסורא עד דאתחזי כסוס ומגו סוס מכוס חמאן כסורא דנסיר ויתיר מכל כסירין דעלמא ואיכון לכפי מסק. לכפוי לא לתחזון כלל ולית מאן דחמי לון כר סוס כסירו דנפיק ומגו סוס מכוס כתר כל איכון עכבין. מסק אמר מלס סתם לסרן ולסרן פרים לרכרכי מתיבתי. כמה פרים בכל איכון מכוצין לאסתיימו מניס כד מטו ומניס דיסוסף. ואסתא אהוי מסדר לון. ככמה פלגין ומקורין ומכוצין ונחלין דכבאי' מכל מלס ומלס כל כסף וכיין דאסי דרא לתתא למרי' לוס הכי כסבי ומכין וכדין סלקין כלהו כתמרות עמן גו מדכרא דא. ואסוף יומא לקרי יומא דאלולא. כפין כלילי סכתות וכלילי יומין טבין כלהו לתתא לגבי מרים ויתעין לסתתא כידישא דמאדי עלמא. זכאה דרא דא מכל דרין דעלמא. נפקי ממתיבתא דמסק ופרקי לגבי מתיבתא דרקיעא ואיכון דאתחזון פרקי לגבי מתיבתא עלאה על הסו' דרא כתיב לסתרי הטא מכבה לוסתרי הטא סיו' אלהיו. פתח ר' אילעאי ואמר תמיס תהיס עס יי אלהיך. מס כין תס לתמיס. תכרהס כתי' סתהלך לפני ויהיס תמיס. ויעקב דאסתלים יתיר כתיב כי' ויעקב ליס תס. אמאי לקרי ליס תס כגין דלא לסתאר כיס פסולת כלל דהא פריעה היס כיס. כמה דאתמרע ואתדכי מסוס פסולת. כגין דהסו' לתר דאתקיף לפסולת לגו לתר דפריעה סתרי ליהוי סור דיוקנא דסמאלא דכרסיי' דילהון. וסוס סור לקרי סור תס דהא דתיכא דכרסייא דסומא דכרית לית כיס ונ"ל הוי סור תס ויעקב לאוקיר כיס כגוויס וכהאי סור עביד פריעה ואעבר זוהמא דפסולת כלס. כמתיבתא דכגלגל כתיב ויזכור אלהים את רחל. כמרי כתיב פקידס וכרחל כתיב זכירס אאאי כגין דזכור לתרסיס כיעקב דאיהו כרית סלים כל אתעביד ויסף. וכמס

שלחם ובניהם עלהם · קכיל לון למיתיבתא דילהם מיומא דשלחו למחמי כל דלא עד
כעת טעתא שבשא ויומין · ושלא לא הוו מסתכלן כהאי עלמא כלום · אמר לון ר׳ לולאי
זכאין קדישין חיותא לכו מלין דמטעתון ומלי קדמיהם כל תבדשון דמדידו דמשתתא
בשמא גליפא מפרש תבדעון ותעבד דכנלהל רביעאה תיהו דנהורין עלאין דכתיב ואחלם
לותו רוח אלהים בחכמה ובתבונה ובדעת מאן דלא לסתכל חמי ואתפתח מאן דלא
לסתכל בהיכון תלת מלין טמירין מה לעילא מה לתתא וכו׳ ומין תיהו לאתפתחא כהורייתא
ולפקחא עיונין דהם לילכא דתמכי סרי · שדרתו דכר כם כל כפיף קמי מאריהם ויקוף
ויתקיים לתקוייתא מתיוהי · לו לא כפיף כמודיהם לתעביד חויא ולית ליה תקומה לסהדא
ומכא מאן דעבד כין תרין כרובי׳ · מאן דעבד שיעור תרין פתחין לגו כי כשתא לתדבק
כמאריהם ורעותיה לתעביד · מאן דמשתין בגלוחיה ולסתכל כם רחוק מרעותיה דמריה
קדישא דרכיב כל קדיש כר כם כריש לכי כפרש לו למילה דא קרבו׳ סליק לאתקבלא ·
מכאן ולהלאה רשומין · וילו · ** לעשר כרי ספיר קשרת כסוס מה דלוליפת · לכל
מן דלעבד דרחל הות עקרת כההוא זמכא יעקב חכים הוה · ולעלמא לא ידע יעקב
דלאה אתתיה לא קכיר לה כמערתא לאתקברא כהדיהם כחכורא חדא ויהא קכיר
לה לכר מערתא · לכל לאה לשול לה גו ארעא · ולרחל שוי לכר · מיתי יעקב לתקכר
כגווה כחכורא חדא כמה דעכדו כל שאר אבהתן לוקי הכי אדם · מתה חוה כקדמיתא
לתקכרת תמן · ותמן ידע אדם דהיא דוכתא לתחזי ליה · מית אדם לתקכר כגווה
כחכורא חדא · מתה שרה לתקכרת תמן · וחוה אחלת לקכלה וקמת וקכלה
לה · סיעורא דחוה לגבי שרה סיעורא דתרין לחין ולא יתיר מת לכרהם לתקכר לגבי
שרה כחכורא חדא · מתה רבקה לתקכרת תמן ושרה אחלת וקמת וקכלה לה · מת
יצחק לתקכר כהדם כחכורא חדא · מתה לאה לתקכרת תמן · ורבקה אחלת וקמת
וקכלה לה · מת יעקב לתקכר כהדם כחכורא חדא · וכלהו דכר ונוקבא כחדא
כחכורא חדא · סיעורא דלהון היך שכמי כמין לגבי כמין ודכורין לגבי דכורין אדם כריש
הוה סמיך ליה · שרה לגבי הוה · לכרהם סמיך לשרה · יצחק סמיך לרבקה · רבקה
סמיך ליצחק · לאה סמיך לרבקה · יעקב סמיך ללאה · לסתכא אדם כסטרא דא ויעקב
כסטרא דא · דא ריפא ודא סופא · כספרא דשלמה מלכא תיהו כדקא יאות ושכי סוף
אדם וחוה כקדמיתא · לכרהם ושרה סמיך לון · יצחק ורבקה לזויג לאחרא כחרא מיסר
כאורח אדם · יעקב ולאה כחמנשיתא · ואיכון כמין לגבי כמין · ודכורין לגבי דכורין ·
ואדם וחוה שרה ולכרהם יעקב ולאה · רבקה ויצחק · אדם כסטרא דא ויצחק כסטרא
דא ויעקב כחמנשיתא · יצחק לגבי חוה ארח עלמא · ועכד יעקב לסנטריך
בחמנשיתא · וככל היכון וזנין כתם דלתקברו דכי יקומון ושתכחון לאה תחלי כהאי
מסיף כרים דלוד דכפיק מכא לגו · רחל תחלי כהאי מסיף כרים דיוסף דכפיק מכא
לכר מירושלם וכלא לדוכתייהו תלין הכא ותלין הכא · ** דמרגלין דילכן טבא כלהו
כין כלהו מנדלין חית חד מנדל כחמנשיתא · ולא מליק לרוש רקיעא ולא לתתזי הסתא
עד דסיוון ומכא דיתגלי רב מתיבתא חמיד ליה ושום רמ׳ כיה לעילא הלי קרי מגדל עז
מפני כי ירוץ נדיק ונסגב · ופרים רב מתיבתא קרי לה · מגדל עז לה כנסת ישראל

כו ירון נדיק כיס רעותיס דנדיק תדיר ועל ופטנב הסוף מגדל לנה וכפול לעלמין
כמס דסוס ור׳ כרוכפדלי חמיד לכה פרים סלי קרין עד לה וסתלק ופרים ספיר ׃
מגדל עז דל תיכה וסת דליסו עז לסוסס כיס ולסקק ליס מנו סיכל דיוקנה דסיכל
פנומסס דמכיס נפקל תורס וססוף מגדל סם יו׳ ליסו ודיוקנה דילים ולנטריך כפית
דרנין ׃ כו ירון נדיק כמין כמגדל לו כסת ׃ לנה קרין דרים כסלי וכסלי ׃ כד דרס
כמגדל לנטריך נדיק דל דליסו מזן סכנסת זכסס לקסוט ודיוקנה דנדיק עלסס כל
דרים לסת מלן דסליק לסת למקרי לנטריך נדיק ונדיק לקר׳ מלן לקר׳ נדיק מכלסו ׃
סתיתסס דסליק מליכון סכעס ׃ לחר ר׳ סמשון ודלי דליסו לס סליק כל יומו לנה
סתיתסס לליכון דסלקין ׃ כו ירון נדיק כספר תורס ורון דכרי נדיק דל ׃ וכפנב מלן
מדסילו דמלך סמות דסל תוריך ויומן ׃ וכפנב לנה יתכזק לעלמין ׃ כסוף מגדל
דסלקל כין ליכון מגדלין קי׳ מל כסירו חד בדיוקנה דסת ׃ כד לתי ססוף נפרל כטלה
ססוף מגדל מלתריס וקלוס גו לחכעו דעזרס גו גדפי דכרוכים ׃ ומדסוס רומים לרוס
סמוך מלך ועלל תחות ליכון כרוכים ומורוי כין ריסי כרוכים ׃ תלת מלס פתחין תמן
כפתחל דלחכעתל קיומל כסירו דל דיוקנ׳ דסת כיס זמין מלך ומרלל למקרי כפרס׳
סקסל ודל ליסו מלכל מסוחל ולל לחרל ׃ וכסכו׳ סת דססוף כסירו לי סכילל קדים׳
זכלס ליסו דמפוסים יממען קל כשימו דמלוי מליכון מלין סתימין דפרים כלוריתל ׃
ככל ריס ירחי ומכתי ומועדיל וזמניל כד כשלן כל כבי מתיכתי לסלקל לשלל לבי
מתיכתל דרקיעל כלסו מתככפי לנבי מלכל מסוחל ולסיו פרים מלין ׃ ומנו מתיקל
דמלוי כתילוכתל סלקין כלסו עמר מלין נכזיון לך מליכון מלין דליסו פרים ליומל
דסלתון לך ׃ כד קיומל ססוף מגדל כלמכעו דעזרס ׃ ופתחל דל פתל פתחין ליכון
כרוכין פימייסו ופרסי נדפויסו ונסיר כסירו עלסס על ססוף פתחל ולסיו סת פתיס
וליכון כרוכים פתחו ולמרי מס לך טובך לסר נפכת לירלין ונו׳ ׃ וכנירו פתחין וסת
לתנלל מלן חמל נסירו דנסוף דססוף סת כלים נסרל דנסיר ׃ לתנון דילים סלסוכי
דלסל מל׳ נוכין דליכון דעלמל עלסס כלסו כלטי ומכנני לית מלן דיכול למיקם כסו
כך מסיס ׃ סניר פתחל דל כרוכים מסתכבי ׃ וססוף מגדל פרס וקיומל כלתריס כין
סמר מגדלין ׃ כסכוף פתחל דלמכעתל לית עמרס דסו עלסס ויקורל נכזיון לנה
לתחזי כסתל נליפל מסקקין ככל זיכי לכבני יקר ומיכל למסוי על ריסל דמלכ׳ מסוחל
כד סליק כסוף מגדל ותרין כפרין דל מסטר׳ דל ודל מסטרל דל כטלי לס כידויסו
כד יסליק מלכל מסוחל יתתקנן כפרין ונטלין עמרס דל כסתל דיפרי למקרי ופתל
פתחל לקרל ומתתן ופוק סניל דסדר כח כיומי טופנל ׃ לכתיב ויעלס לת היוכס
היוכס כסוף דלמתומדל נלל מלולו כס קדמלי נלל ידעו מס סוף לנה מסכל נפקת
ועבדת סליקותל ׃ וכמסתל דכתיב ולל יספס סוב לקלו עוד לל ידע כר כס נתן לזלת
ויניס לכת לתתרס ולתנכזית כפתחל דל ולליסי תטול עמרס כסומל ותסוי על ריסיס
דמלכל מסוחל מטי ולל מטי ׃ וכדין כתיב תסית לרלסו עמרת פז ׃ וכיון דיקרי מלכ׳
מסוחל כסת יקומון תרין כפרין דל מכלן ודל מכלן ויוכס מלך ומלכל מסוח כחות
ועמרס על ריסיס עד דרנל כתרלס ׃ ותרין כפרין פרחין לסילל על ריס׳ ויוכס תכלת

ועמרס

ושטרים בפומה ויקבלון לה שין תרין כתרין דוד מלכא ות רשען לקרי קמי קכ"ה דכתי׳
ולכי כזית רשען כבות ונו׳ עלה זית דא מלכא משיחא כרים דוד ודא היינו דרמיז
ויכה לה כיומוי דכא דכתיב ונכה עלה זית טרף כפיה׳ בסוף עלה זית טרף ותפוח
ליקרא דילה כמה כפיה דקיימ׳ על ריסוה ומקבלה יקר מהאי ויכה ומאי דכתיב טרף
ולה טרפה אלא כדכורא דא דעביד חולא ונגא׳ כמתיבתא דרקיעא ויכה דכר הוא
ומגו דלקי ויכה כתיב כנוקבא וכתיב כדכורא כזמנא דמקבלה יקר דא מגלל דא כך
תב לאתריה כסיר כנסירו דשבא דמשמע דכתיב כמאו כמשמ נבדי׳ ולא דכרמיה
לאחרא ליהוי ליה כניסין ולתיין דכרכין כרים מגדל דא לית עופין דכור (פא דזוהא)
דקא מנפנפאן כל סליק נפרח נפטופא דכעומו דלית כעומו ובגופא כסהדא כעומו׳
לעילא מכלהו זוכין לאחרכין ומפכיכין לאחרכין דקא פרחין כאוירא סלקי וכהתי נחתי
וסלקי לה מתתכנין לעלמין׳ לתון דכרכן ולתון ושרן פרחין כיכייהו׳ לי
חסידא קדישא כשעת׳ דלתון פרחין חמי כר נש מלתון דכרכן כתיב כאוירא לפום
שעתא׳ כרקמית כרקא לדלים לת שמים ולת הארץ׳ והארץ היתה תוהו וכוהו ונו׳
מסכ׳ לסדרי לתון דכרכן כמלקדמין כטעמי לתון זשרין כהו׳ ופרחו׳ ולתחזי מכייהו
כתוב והארץ היתה תהו ובהו ונו׳ ואומר ולדים יסי אור ונו׳ וירא אלדים לת האור
ונו׳ לכתר מסדרי לתון זשרין וכטעמי כלתון דכרכן ומתחזי מכייהו דכתיב ואומר
אלדים יסי רקיע ונו׳ וכן כל עובדא דכרקמית פלגין דכרכן ואזו לעייכין שיכדלן
דלתון אלין זכאה שמא דכל דא מכאן ס לי חסידא קדישא מאן דכתיר כרית שוי
ליה לכתרוי ויהיב לקמל ולי תימא מאן דכתיר לאחורא דא כמיזו דב ועלאה מכלא
דכתיר ליה׳ ומאן ליהיב נדיק עלאה כרחימו סגי׳ עלכן כין נדיק ונדיק ונשתכח כתיר
מכל סטרין׳ זכאה מאן דכתיר כרית דא ועבד ושרשל לתתאין כל דכורין דכטרין לת
קיימא דא קמי מלכא קדישא׳ מאן ליהוי דיכיל לכזקא לכרא דליהוי כחמנעו לכוש
מכאן ולמיש מכאן ולהוי כיכייהו ודא כל ליהוי לאחרי ו׳ תא חסוא רקיע כל סליק
כגלגלא מכנפא כגופא ומקל כסימו דמיין דכתיבין לה ודיוקא סחוא כגוף כל ליהוין לגכין
די כתיב סטרין מלין מכתיבו דמיין דכתיבין מאן דליהוי לנו כתרין סטרין קיימא
תמן חד כחדוה דלית חדוה כהיהו חדוה כעלמא לקיימא עכדו לת ו׳ כשמחה׳
וחד כירחא דלית דליהו כסחוא דליהו כעלמא לקיימא עכדו לת ו׳ כירחא חד מפיכא
דמיוא דכתיב מסטר מזרח דא הוא דאמר יחזקאל כתיהא מהאי מתיוכא לא ויכלין
למיומא שכחא כל כני עלמא כלתר דלתתילוד תמן למסטר מזרח לית עותקא ורומא
דילה אלא ורתא ולא יתיר כך כתיב מיא ומלקין סלקין כל זוכי מרגלן לעלמא ולא
כפלין אלא כסתא לתחזון כנוון חד לפום שעתא כפלי אלין ואזו סלקין לאחרכין כגוון
לאחרא ככל זוכי גווכין דעלמא כפלי ליכון מרגלן ולא כפלי לכר סאחרכין דהסוא כתיב
מיזר ומוסן סהרן ולא ויכלין כל כני עלמא למיקם על ליכון גווכי כלהו סלסוכין מלסטלן
ולא ויכלין לאסתכלא כהו לא וידיע אפיכו דעובדא דטרפין דלסון מפככן ככמה גווכין ס
שוכך ניור לומכו דמארי עלמא חפיין על תלת מלה ומכשלין וחמש כרוכין דתתוקייסו
כתר מככין לאחרכין לגו ולכון מככין סמור סמור דעזרה לגו׳ ולשלה מכסון ליכון

נפכין פריסתן. תחות נופכין ליכון כרוכין כלסו נדפין פריסן מפלכן שין כשין. סכ
לח"ר מתיבתי דכל מאן דלסתכל בליכון נופכין מכסרין מכסוי כנסירו דסמם ליכון
סכיכין דלתתמן סחור סחור דשור כלהו מרקמן כחוטין דכסרין כנווכי סגיחין מלסטן
כך מיכו זסורין דלסתם סלכוכין סלקין וגווכין מכנכן ולזמכין סלסוכין מסתככי וכסורין
וגווכין סלקין וכטסו סלין כחלין סות סלף לגנין לנכי ליכון סכיכין ל' גווכין לל כטרין
דעזר שין ליכון רכרכין וככיסו דמיון חיין ככל סטרי ליכון כפלי כליכון לגנין וכלעי
כלתרייסו ושין מיין לך ידעי לסן לזלין. כלמכטו דעזרס יקומון כלהו ישרלל ויתחזון
קמי מלכל קדישל כסטר דרום כעזרס דלו לתיליד קל מעויכל דמוע ולתרמי דקל
יסטפון מיל כל עלמ' מלן דיעול כהו יהון עד כרכי ועול כהו נ"כר רב ויעול כהו עד
כרכי לי תיכוק כר ום' עד כרכי מלן דסתי מכייכו יתכסם ויתפקם כחכמת מעויכל
דל נכיק מנו מרגלל חדל זעיר ככוחלל לדרום ליכון מיין כלעי נו לחר' ומתמן יפקון
לכר מחקדשל עד דיעלו לכהל סטוס ויסטפון סהוא זסס דלולין מוא דסטוס. וע"ד
מיין לליך כעזרס כנין ליכון דלתחזון תמן דכורין סוו סתלן מן מיל לל חייסי כטוקכי
כמיתיכו לתתחזלס קמי מלכל קדישל תו דסל ישתקמון למכדע מלין סתימין דמלכ'
עלסס נו מקדשל דל כל דרסורין יסתכחין כר דרסורל דסלוס דמלכל קדישל עכשל
חד כסיקנו למכטו דסהוא מעויכל. לל רב מתיבתל כך קרוכל לסהוא עכשל נו מעויכ'
לסתלק עכשל לעילל כל מס דקדיכל סכי לסתלק יסודל וסרס דסהוא עכשל
לל ליהי ללל כמוס. סהוא עכשל חכי פלחין כל נוכין דעלמל כליכון טרפין דלוס
ליכל דלוס לל ידוע מסו ולל יכלין למכדע ואמר רקל סגיל למסיל על סהוא ליכל
ולל ליכל דל נכוז לליס מסעכתו כידו מרוכ ומ' מלן דזכי למכדע דל ליכדע. רקיע
חד ליות על סהוא עכב פרים לעילל סהוא רקיע לזלל עב מכוב דל ולל יתיר. כל
לסתכל כר כם לסהו רקיע מרקיק דמי תכלל. קרוכ ויתיר דמי קומק. קרוכ ויתיר דמי
ירוק קרוכ ויתיר דמי חו' דליל חוורו כעל' כניכי. טלל דקל לזיל מכוס לסתלכ סהו'
עכשל ועכוד ליכל דל ולתרכי סהוא רקיע ליכל לזיל כנלנולל ויתיר ממס דעייכין
יכלין לסתכלל כל ליכון כטורי קיימל קדישל דכעין לתתחזלס קמי מלכל דסל לל
לתתחזון מלל כנין לתחזלס ליכון כני נזירו קדישל ועד זרלס כל זכורך ליכון כני
קיימל קדישל. דייק רב מתיבתל זכורך ולל זכרך דסל זכר כתיב ולל זכור מלי
זכורך מלל כל ליכון דכטרין קיימל קדישל ולל מכלן כיס ליכון סוו כני מלכל דככל
ומל מסתכל כסו ודכיר'לן תדיר. וע"ד זכורך סהוא לליל כיס קיימל קדיס לדכר
לן מלכל ככל ומל דלית כבחל קמי מלכל עלמל מלל כמלן דכטיר קיימל דל. וע"ד
כני דיתחזון תלת זמנין כסנתל קמיס. תלת זמנין למלי מלל כנין לתכסן קדמלי
דקכילו להלי כרית קדישל לכל פקודין דלוריתל וכ"כ תלת זמנין ליכון כסנתל.
לכרכס קכיל כרית. ויעקב קכיל כרית. יעקב סוס סלים מכלסו וע"ד כתיב כיס ויעקב
לים תס סלים מכלל. לכרכס תמיס לק"ולל סוס כ"כ סלים לכל תס סלים מכלל. מס
כתיב כנח לוס נדיק תמיס סיס כדורוחיו דסוס כרסיס כרסיסו קדישל כיכויכו. ולמר
רב מתיבתל ככל לתר דכתיב תמיס דרסיס כרסיסו קדישל כלת קיימ' דכרית וכנין

דכטיר כרות לך תמים כדורותיו מה לך סוס כלסו הכי דלכון מחכלן לרחיוסו ועל
כתיב לת הלדים ותהלך כח . וכי מלן יכול למיהך עמוס שלח כל מלן דכטיר כרות
קדושת לזדונית כיס מכיכתך ומרח עליס ובגד תמים תהיס עס יי׳ ללדיך . תמים
תהיס ולכתר עס יי׳ ללדיך כוונת חדל דכיון דכטיר כרות דל עס יי׳ להוי ולל לתפרש
מכוס . כלכרהס כתיב והתהלך לפני והיס תמים גזירה דלת קיומת . והתהלך לפני .
מסכת דלל וכך נכרת כתר לתתת ללל קמסת מרח כתר לוסו ומה כתיב הכס לכני
סולח מלאך לפניך . ושלחתי לפניך מלאך . לכרהס דלל הוס גזיר דחס ליס לקמס . כתר כתר
ועל לל כתיב היס תמוס והתהלך לפני . ללל התהלך לפני ולות לכת עד שתתח
תמים וכן בכלסו כיון דכר כס תמים ונטיר ליס מיד הוס לקמוס ולוסו לכתרס כתר
ליהו לדל . לנרשוכל מה כתיב כי אם מלחרי . כח גזיר הוס ותמוס . פרושס לל הוס
כיס וכנין ללל הוס כיס פרושס מה כתיב לת הלדיס ולל לחר הלדיס לקמת לל הוס
כנין דהוס גזיר . לחורת לל הוס כנין ללל לתפרש . לוך הוס לת הלדיס סמוך ליס
ולל יכול להסתכלל כיס דלוו כתר כל כיסרש כתיב וי׳ הולך לפניהס יומס בעמוד ענן
ולילה בעמוד חס וגו׳ . כיון דלמר יסרלל המכלי לון קכרוס כמנרו׳ . כי טוב לנו עכוד
לת מנרוס . כלכוכול לתקלם דעתת . כתיב ויבא מלאך הלדיס המולך לפני מחנה
יסרלל והלך מלחריהס ויסע למעכד כהו כוקמין ובל חדו מסוס ולחדו רכ מתיכתלקת
לתבער כלל ולמר רכ מתיכתך דלויק למסוס ולמר מכח הוס לדכילל דקלמר פרוס
פרוסת מלכותך ויהכת למדו ופרס מלכון לתון דופרסון לסתמע ליס וסכח מלו הוס
לל הכי הוס ולל פרוס פרוסת מלכותך עוי דמסוס לחרת . ולכתר ושלוט מלך פרס
ויסול מלכון סניליו והוס ושלוט על ארעת קדוסת תריסר ירחי והוס ושלוט ויקטול
סניליו וססוס מסוסת ולכתר יפול ויקבלון מלכותך קדישי עליונין . ובד ופרסין מלכת
לפרס לסתמע הכת . לי מסולת קדוסת כמה חדוס על חדוס כסהוס מעוכת . כסהוס
מעוכת מבלל כל זיכי לילכין דכתיב קדס כבד וכלסו קוימי לסתוותך טרפין ולוכין
ושכפין ולסדו לכוליהו תדיר . ולית כוליהו כפכת ודלגת ולכתס לעלמין . וכתס עמת
דכל דל מחכלן וכל דל נכוז לון מרס נקרקע דהלי מקדסת לות מלחין פלוחן . לל לי
ר׳ לו ר׳ זכתס מולקך דכל הלי . ס כסהוס . ס עב הסוס מעוכת . ס לזמכין
סמוכת לזמכין נוון מרגוזת מכנגן דלל וכלין עוכין לסתכלת לעלת הסוס דסלס
מסהוס קרקע דמקדס . רכ מתיכתך לת מרוס מכוס דסל גזיר לוסו נו ירדכת ולל
לוכת לך מה דלוכת כל כסלל מלס דל ותכדע מס דתכדע . ירדן דל עד ולתסכן מכוס
זמכת חדל כסת גו הסוס כסר דכפוק מעדן לאו מלכון כהרין מרכע דלתסכן מכוס
ללל כוס חמס כוון דמטו לנכוס לוסו לתמכך ולתפטד ועלל נו ירדכת . וכוון דמטי נו
קרקע דמקדס מסתכך תון תלת יומין ולל לתפטס ולל לתמכך לתר לחר . ולמר
רכ מתיכתך רכ הסוס כסר לתרוס סכוק תון כל זכי נוורין דקל עכוד קלס
כגד דלוכון נוורין נכוזין דתוות המתוס לרוכתוסו שון הכת ולנין הכת ולקי וכחתי
כדקדוקת . הסוס סטר דרוס לות תלת מלס ותמכין עמודין מכל זיכו מרגלון ולנין

עמודין ועמודין כעיגון וכד ליכון כוסמין כפלין ליכון עמודין כפלי כהו ולתיולין כלפי
לגבות ולא כפקין כוסמין לכך מליכון כוסמין זמיכין לזמכה דלתי לקטר ככל יומא
קטורתא קמי מלכא קדישא דלא יהון מכתישו דכני כפא ליכון כוסמין לה ידיע עקרא
דלטון ומפה הוו מלא מליכון עמודין כפלין תתן תרין כמרין ככל עמודא ועמודא
מתכפן מתלסטין ככל נוכין מכע מלה כמרין ליכון פרחין שין מכה ושין הכה כגלגולא
דעמודין. כד לסתחרן לה יכלין עייכין לסתכלה דוכתא כהו. תלת לתוון כלטין
ופרחין מפומא דה לפומא דה. כגלגולא דעמודין וכזרי כל ליכון לתוון מרקמן כלפא
חוורא ודכלא ירוקא. תרין ללפין ומלה מכרתין דלעין כין ליכון עמודין ותרין שפין
ומלה מרגין ככל מכרתא ומכרתא לקין כיממא וכלילוא מתדעכי על נפרא דיסרא.
כד לתי נפרא לקין כלהו מגרמיוסו. לדסוו ותבי ולמ׳ דה רמם לילוא. לא׳ לרם לי
חסיל׳ קדים׳ כסירו דעלמ׳ טול פקפ׳ דלחמת׳ דה וטול מרגא וכתוב מלין שין דלה מפא
זמכא דילן לפקד׳ כל חד וחד לגו קכריס. עד כלגו לילוא דקכ׳ם עא גו גכת׳ לסתעטפא
כהדי נדיקויא וכדי׳ כל חד וחד פרח לתתן ולמחר כהוו גכך הילוא ויסב לן רבו לסלמ׳
דורוכא דקא מזדרי לך. פרחו. ככה רם וגעא. פתח ולמ׳ לילוא לסכים ויעלת תן
דדים ירוך ככל עת כלכתך תמיד. תורתא תורתך כהירו דכל שלמין כמה
ימין וכחלין ומקירי׳ ומכוע׳ מתפמי מכך לכל סטרי׳ מכך כלה עלך קיימי עלוי׳ ותתלין
כהירו עלוה כדה מכך כפקא. תורתא תורתך מה לימא לגבך. לילוא לסכים לכת
ויעלת תן גבי מילה ותתא. דחיימין דילך מלן יזכי ליפקא מכך כדק׳ ותות תורתא׳
סמכוע׳ דמחרך מלן יכיל לגלוה ולמימר סתרין וגכיזין דילך. ככה ולעיל ריסים כין
כרכוי ונסק לעפרא לדסכי מלא כמה דיוקנין דחכריוה סמרטים. לא׳ לה תדחל כריס
דיוקנך. לה תדחל כוכבא קדישא כתוב ולדיגו חדוש דמלך כתב כל חיוון מלין
דמסע כהוה לילוא ולעא לון ולה לכבי מלה. והוה מרג׳ כהיר קמיה כל הסו׳
לילוא עד דלתא נפרא. כד לתא נפר׳ זקף שיכוי ולמא חד כהירו דסוא כהיר כרקיעא
מלך שיכוי לתתא לסדר כמלקדמין ולמ׳ כהירו ככל רקיעא דכהיר ומליך כהוא כהירא
דיוקנא דכיתא ככמה נוורין. חדא רם ולפוס רגעא ולגניז סוא כהורא לדסכי סא
חיוון תרין מליהן לתיין. תמכהוה ריסיה כין כרכוי. לימרו ליה מלמ׳ עליה דמר מלת׳
למלן דעלמין ותתלין כעלן לקדמת ליה מלה. יקום. קם רם ולדא כהו. לימרו ליה
ולא המית כייחא דרוח׳ דעבד לך מלכא. חמית כהירו לכיתא כרקיעא לא׳ לון מחכא
לימרו ליה כיה מעתא לפיק תפוחא כי מקדמא ולעבריה קכ׳ם כימא רבא ומכהירו
דיליה סוה כהיר כרקיע׳. לימרו ליה רב מתיבתא כעא כמלכא והא ידע לחכן מליהן
לגבך. ומה מלן חדתין עתיקין לתחדם כהורית׳ כהוי לילוא. לא׳ לון כמטו מכייכו
לימרו חד מלה מכייהו. לימרו לה לתייהיב לן רבו שה למלן דיתיכן לגבך. לכל מלה
חדתא כוה לגבך הסתא. פתח רב מתיבתא ולא׳ ולא׳ ו׳ לא מכרה לך לך מלרכך וגו׳
דה כגין לתתנהרא כיה כהירו כגוונא דה. מלן דלא זכי כהתר דה יסך ויכטל גרמיה
לתתר לחרא ויזכי כיה. לעא דלילוא ולהורא לה מליק ולהיר כיה. ולכבשון
ליה ויסלק כיה כהורא ולהכיר. ולויכן ומיכון למסמע. לכל כגין למיתי גבך

לה

לא כשיכן למתעכבה . תדי ר׳שמעון דמרו ליה לי הסודה קדושה כל מלין די כנין
כאוריתה מלין ופירין ליכון ככל מלה ומלה וליכון מלין זשרין כמה ליכון מלין דכרכין
ועלמין עד דלית לן סיעותה דהה לית כנוון ספקא מלה כריו דאוריתה על כוריים
והסתה רב מתיבתה פרים מלין סתימין על דה כנין דעקרה דכשמתה למהוי לה כסיר
כאתר דה וזכי למתכסרה כאתר דסרה . ועד כען לה וכיכן כהו כנין למהוי נכך .
ומלה לאחרה זכיכן למשמע מכיה . רוחה דאזלה כערטורה כסהוה עלמה כלה כנין
למתתיה יתעביד ליה מאכה למתכאה ליהו . מלי טעמה למתתיה ליהו סרגה
למתדלוקה מכוה ותרוויהו סרגה חדה הוו כסורה דה כפק מכסרה דה למתדך
דה למתדליק מגו כהוריה ממה כנין דחדה כהורה הוו . הסתה ר׳ כהדר למלין קדמאין
נכך כסדר למתרין כטול דהו מרב מתיבתה כליכון מלין דכקכל מכיה וכימה קמך .
זכאה חולקך דלית וכי לכהורין סתימין מכל סטרין משלה ומתתה מהלי עלמה
ומעלמה דלתי . למר ר׳שמעון מלה חדה כעיכה למכדע לי תיכול למודעה לי .
כמין בהסוה עלמה לי זכאן למלקה לעולה לי ליה לליכון תמן . למר ליה לי הכי לי
הכי . כלה לית לן רזה ויתירה כנין דלה לגלאה סתרין דתמן . לכל דה יהך ויטול
הסו וכימה לך . לדהכי פרים חד ואתכסי מכוייהו ואזל ליה ולפום מעתה תב לנכוייהו
למר לון זמיכה סוכה למיעבל יהו כלהו כעטורה חדה דדוכי ליכה לאחד כר כם
דקלים על פתחה דגן עדן וליכון כרוכין לחדיו כיה ולה מכקו ליה למיעבל תמן
והוה כנערה כוכייהו וכווה מוחין על נכי פתחה ושמעו כלהו כדיקייה דתמן והסתה
הוו מתכנפי כל כהי מתיבתי למיעבל לנכי מלכה מסוחה לעוכה כדיכים . ואתיכה
לאודעה לכו ודה חכרתי לנערתיך למהך תמן דכרוזה הוה לעכר ככל ליכון כהי
מתיבתי דליהון כניסין הסתה קמי מסוה . כטל פתקה חדה ויסב לרבי שמעון .
למר טול דה ושיון כמה דתמן עד דכיתי נכך פרחו תרוויהו ור׳שמעון כטל פתקה
ואמה מה דאמה כרזין דתמן כל הסוה יומה . כלילית קמה סרגה ונפיל כוס
מיכתה ודמך עד נפרה . כד נסר יומה קם ופרח ההוה פתקה מטה ושה ליכון
תרוויהו לתיין . למר ליה קום ר׳זכאה חולקך קום כניכך חמיכן וזכיכן לכמה סתרין
עלאין כמה חדוה למחזי לן כד יהכו רשו לגלאה לך כל מה דלית כהי . ריש מתיבתה
עלאה כפק לנכן . ואמר שתילו כפלמיה דכר ואמלי לתריה דכר ואמלי שה פנו ליה
מכמה יומין לית מלן דיקרכ לגכיה זכאה ליהו . ר׳ר׳כ פרחה מנכך כניכך
עלאה ואמיכה כל כהי מתיבתי דהה מתכנפי לנו היכלה חדה דמסוה תמן ודיוכו
דיכה דהסוה כר כם דקלים על פתחה שמיה ליה לן רשו לגלאה . לנטער ר׳שמעון
על דה . למר ליה לה תנטער רכי על דה לחת תדע כדה לוליה כחלמך . לכל דיכה
דיוכו עליה וגזר מסוה דלסוי הסוה כר כם לכר כהסוה נערה לרכעין יומין . לסוף
תרכעין יומין ונערון ליה כדיכה כנערה דניכהם סעתה ופלגה . וכל דה כנין
דומה חדה מן מכר ויה סוה פרים מלי דאוריתה כד מטה לאחד מלה ודע סלי כר
כמה דיתכסל כיה ואמר לתכריה סתוקי לה תיירון מדי וכנין דסתיקו מכריה לתכסל
כסהוה מלה ותכסיף . וסהוה כסופה דגריס סלי כר כם דיוכין ליה כסלי דיכה

קטוף כנין דלא נעי קלים למבקע הוכח דאורייתא לפיכך כמלא נומא. דייקו דיוקים
ובפקו כל כני מתוכתא. והכא מאילנא רמו. דהא כריס דיומאי מאיל מאילנא דל
ואל דל לחזוי לי מה דלא ודעבד מקדמת דכל. לי רבי שת היכלין לחזוי לי בכמס
עבונין ועדוכין ואתר דפרוכתא פריש בגנתא. דהא מסטוא פרוכתא ולהלאה
לא עאלין דכורין כלל. בהיכלא אחרא אית בתיב כת פרעה וכמס רכוא ושפי
כמין זכיין כהדם וכל אחד ואחד מנייהו דוכתין דנסורין ועדוכין כלא דחקא כלל
אית לס. תלת זמכין בכל יומא כרוז אכריז עס דיוקא דמסס בכיאס מסיכא אתי
ובתיב כפקת לאתר דפרנודא אחד לאית לס ואחא דיוקפא דמסס וסגודת לנביאס
ואמרס זכאס מולקי דרכיתי כסירו דא. ודא אית עבוגין דילא יתיר מכלהו אסדרת
לנבי כמין ואסתלן כפקודי אוריתא כלהו בחיכון דיוקין דסוו כהאי עלמ׳ כלכוסף
דכסוף כלכוסף דדכורין כר דלא כהדי סכי פקודין דאוריתא דלא זכו לקיומא לון
כהאי עלמא. מסתלי כהו וכטעמייהו כהסוא עלמא. וכל הני כמין דיוקין כהדי
בתיב כת פרעה לקרון כמיס מאכוות דלא לנטערו כנערת דניהכס כלל.
בהיכלא אחרא אית סרח בת אשר וכמס כמין רכוא ולאלפין כהדם. תלת זמכין
כוומ׳ מכרזין קמס הס דיוקא דדיוקא דיוסף וחדא׳ וסגיד׳ לנביאס ולמרת זכאס האי
חדא דאית לס ואחתא כהירו דדיוקא דיוסף וחדא׳ וסגיד׳ לנביאס ולמרת זכאס האי
ווחא דלאתערת כסורס דילך לנבי סכאי. לכתר לאסדרת לנבי אשר כמין ואסתלן
כתוסכמן דמארי עלמא ולאודאס אמוס. וכמס דוכתין ואלו אית לכל חדא וחדא
אלכתר לסדרן לאסתלא כפקודי אוריתא וכטעמייהו. בהיכלא אחרא אית
וככך לחוס דמסס כביאס מסוכא וכמס אלטין ורכבן כהדם. כהיכלא דא לא
מכרזי כלל אלא ג׳ זמכין בכל יומא ויומא חולת ומסכחת למארי עלמא לאיסי וכל
אילכא כמין די כהדם ואירתא ליומא מזמרן בכל יומא ואיסי כלאודאס למרת מסכא
ותקא מרים סכביאס וגו׳ את התוף בידה וגו׳. וכל אילכא דיוקיא לי כגן עדן גויתין
לקל כעומו דילס. וכמס מלאכין קדישין לודאן ומסכחן עמס לעמא קדישא.
בהיכלא אחרא אית דכורס אוף סכי וכל אשר כמין כהדם לודן ומזמרן כהיכל
סירתא דאיסי למרת כהאי עלמ׳. לי רבי לי רבי מאן אמי אדום דנדיקיא וכמין זכיין
דעבדין לנבי קלס. לנו לנו אילכא סיכלין אית מרכב סיכלין סמירין לאמען קדישא
דלא יתמסרן לאתגלאה ולית מאן דאמי לון בכל יומא כמס דאמיכא לך אילכא
כלאודאס ונוכרין אוף סכי בכל לילא אתכלילן כלהו כאחד כמס דאתמר כגין
דשעתא דוונגא אילכא כפלגות לילא כין כהאי עלמא. כין כהסוא עלמא. וונגא
דסטוא עלמא אתדבקותא דכעמתא כעמתא כהסוא כהאי. וונגא דהאי עלמא
גופא כנופא וכלא כמס דאתחזי זוכא כתר זוכא וונגא נופא כתר
נופא וונגא דסטוא עלמא כסורא כתר כסורא אילכא דאכרא אמען קדישא
דכנות כוטאות. זכאה אולקסון דנדיקיא גוכרין וכוקבי דאולי כהרא מיכר כהאי
עלמא. וזכאין לכלהו עמונין דהסוא עלמא ולא וכיכא כסו למחמי. לי רבי לי רבי
לעלמין כך ואחאי אכת לא אתמסר לגלאה. וונגא דסטוא עלמא אתעכיד אילכא

ותיר מיכה דלתעביד הכי עלמא כזוגא דלהון כזוגא דהכא עלמא כתיקוכתא
דלהון כחדא כד מתדבקן כאחדין דל שם דל עבדי ליכין וכפקי כהורין מטוהן
ולתעבדי מלגין. ולהון כאחדין לגיורין דמתגיירין וכל הכי עיילין לסיכלא דל.
וכד מתגיירא גיורא חדא פרחא מהכוא סיכלא כאחתא ועלת תחות גדפהא
דשכיכתא דכפקת לה כגין דליהי ליכה דכדיקיא ומסדרת לה לגו הכוא גיורא
ומרלת כיה. ומהכוא זמכא לקרי גר צדק. והיינו רזא דכתיב פרי צדיק עץ חיים
מה ליכלא דחיי לפיק כאחתין. לוק הכי צדיק ליכה דיליה עביד כאחתין. ריב
מתיבתא חמר כתיב ותהי מרי עקרה לין לה ולד. ממאי דלחמר ותהי מרי עקרה
מתיבתא חמר כתיב ותהי מרי עקרים לין לה ולד. אלא מאי לין לה ולד. אלא הכי חמר רב מתיבתא
לית ליכה יודע לליח לה ולד. מאי לין לה ולד. אלא הכי חמר רב מתיבתא דליהון תרין
לה הום מולדה. ליכל כאחתין הום מולדה כאתדכקותא דתיהוכתא דליהון תרין
זכליו הום מולדי כאחתין לגיורי כל הכוא זמכא דהוו כחרן כמה דעכדין נדיקויא
כגן עדן. כמה דכתיב ואת הנפש אשר עשו כחרן. כפם עשו ודאי. ודי לם
חמר ליה הכוא גברא לי רבו מה ליומא לך ככל ריש ירחו וכתתי ומועדיהא וזמכויהא
ליהון דכורין כלקין לאתחזאה קמי מלכא קדישא דכורין ולא מוקכין כלל ירחא כל
זכורך. וכד אסדרן מסדרן ככמה מלין חדתין ואסדרן קמי רב מתיבתא. ומה
דל אסדרן מלין חדתין קמי רב מתיבתא על רזין עתיקין נדיק וטוב לו. נדיק ורע
לו. דכלהו כלקין גו מתקלא דליכלא עד לא ייתין לעלמא וכפום מקלא דמתקלא
הכי לית לון כהאי עלמא. רב מתיבתא כחית ובלי ממה דשמע לעילא מלא חדא
גלי ולא יתיר. לפעמים דלא כלקא כליק כהורים ויכטעון כיה ואכסיר. גופא דלא כלקא כיה
כהורה דכמתא ויכטעון כיה ויכלק כהורו דכמתא ויתאחדון דל כדא לאכסרא כגין
דלית גופא דכהורו דכמתא לא כסיר כיה עד דיכטעון כיה כדין כסיר כהורו דכמתא
ואתאחד כגופא וגופא לאתאחד כה. גופא כדין כליק כהורו מגו כמתא מהדר
מרומא ומזכא מלי עלותיה וכעותין מכרך למלריס הם כדין כלא כסיר כגין דלית
גופא דלא יכילת כמתא לאכסרא כיה עד דיכטעון כיה וכדין כסיר ואתאחד דל
כדא. לית לעיל דלא לאתאחד כגופא ולא כליק כהורא כיה עד דיכטעון כיה וכדין
כסיר. סטרא אחרא כאי למעבד הכי וכטא כקייכיה וכל מה דכטא כדין כר רשעים
ידעך מחרף ומגדף לכל סטרין לא יכיל לאכסרא כלל וכדין כתיב כי מה האדם מיכה
לאחרי המלך ובאי לאתדמי ליה ולא יכיל. ואל דא יי׳ צדיק ויכחן וכטא כיה וכדין
כסיר ואתקיף כגופיה. יכחן כלא אלא כאן. נחזי ר׳ שמעון ופסיק לעפרא. אמר
מלה אלא מכתרך דרופכא מיומא דהויכא והפתא לאתמודע לי מלא מגו סרפא
ואפיק דכלא. אל אי רבי אי ר׳ כד כלקין לעילא כל מיכון רוחין דכורין ונוקבין כהכוא
זמכא כאחתין (פ״ל כמה) מלין חדתין ועתיקין לאתין ועלין לגו מתיבתא ומסדרן מלי קמי
רב מתיבתא ו זיכו חולק לון מלא עלאין׳ כד כלקין מתפכטין מלכוסיסון וכלקין כד
אתכנשן כלכוסיסון דכהוא גופא. אי ר׳ אי ר׳ כמה חדתין מלין מגו רב מתיבתא.
זכאי מאן דלאזער גרמיה כהאי עלמא כמה מיכו רב ואלאה כהכוא עלמא ומכי
פתח רב מתיבתא. מלן דליכו זעיר מיכו רב. ומלן דליכו רב מיכו זעיר דכתיב ויקץ

תיו מרם מלם סכם ועמריס מכם ומכע סכוס . מלם דלהיכו מסכון רכ כתיב כוס
מכם זשירו דסכון חד לזשיר ליס . מכע דלהיכו מסכון זשיר לסגי ליס ורבי ליס
דכתיב מכע סכוס . קח דלא רבי קכ"ם אלא דלחזשיר לה לזשיר אלא לדרבי
זכתיב ליסו מלן דלחזשיר נרמיס כהלו עלמא כמה ליכו רב לעלויא כסחוס עלמא .
דלסבי שמע מירתא דימא בקל בעימו דלא שמע מימא דלתברילו קל בעימו
דמורתא כסחוס בעימו דהוו לחרי . וכד פיומו ו' ימלוך לעולם ועד . תיו ד' ליוקבין
ברקיעא . וחד מכוליו רב ועלוס מכלהו . קלא אתער ואמר כה אמר י' זכרתי לך
חסד כשוריך לחסכת כלולותיך וגו' . וסחוס רב ועלוס מכוליו סחט ברקיעא וחגבי
קס לחרא לכתריס ואמר והלכתי שרים כדרך לה ידעו וכפתיכות לה ידעו וגו' .
סיום וסחט ברקיעא וחגבי . פתח לידך ואמר ישוסס מדבר ובית וחגל ערבה
ואתברא כחכגלת . וסחט ברקיעא וחגבי . פתח לידך ואמר כה אמר י' בורחך
ועקב וגו' . כה אמר י' הסותן בים דרך וכמים עזים כתיבה וגו' . תבבלכי חית הסדם
תמים וכנות יעבה וגו' . סיום וסחט ברקיעא וחגבי . כלין דחילו סגיא ורחמתי כפל
עלויהו כד סוס כסיר ואמר קלא לתער כמלקדמין ואמר עתא תקיפא כלהים גבריו
כמרין סבו יקר למלריכון דכתיב על כן יכבדוך עם עז וגו' . שמעו קל מלין ומצרין
דהוו אמרי לך י' הגדלה והגבורה והתפארת והנצח והסוד וגו' . עד ומרומס עלן
כל כרכס ותסלס . תעוזו וחזקו . דלסבי כסר ואמר לסדרו ריעא ואמו כל מדברא
מתי כעבבי יקר מכסרן מכבלן כגוזין סגיזין . אמרו דא לדא ודלי קכ"ם כעי
לקתבחא כתוכחתא דדרא דמדברא דלא הוה כיגלמא דרא עלאה כדרא דא ולא
וסא עד דיתי מלכא מסיחא . ודלי כל מה דלחמי לן קכ"ם לא הוה שא כגין לחודעא
לן מכיבו דמלריהון עלויהו לחודעא דלות לון חולקא טבא ולימון כמי עלמא דלתי
וזמינין לאחזאה כד יוקים קכ"ם מתין דמתערין בארעא קדישא בקדמיתא כדא
ואמו מתיך . ולקין לימון דרא דמדברא כשיתא למכדע . כך כם ויהיב קלא בחקלא לו כתתר
כם לומא . אמר קלא דסדרא כשיתא למכדע . כך כם ויהיב קלא בחקלא לו כתתר
לחרא וסדרא קלא לחרא ולא ידיע . תלת מי מסידא קדישא על מלא לא כמה קלין
לתערו וכמה דקדוקין סו קמי רב מתיבתא וכד כחת רב מתיבתא למ"סכי חוקמוס
מלא כמתיבתא דרקיעא ורוא יקירא ליהי . תא חזי תלת קלין ליהון דלא
לתתכידו לעלמין כר קלין דלוריתא וכלותא דלקין סלקין לעולא וכקטין רקיעין לכל
קלין לחרכין ליהון דלא לתתכידו וליהון תלת . קול חיה כשעתא דליהי על
קלביטא . סיום קלא מסטטא וחזלא כאורא מסייפי עלמא עד סייפי עלמא .
קול דבר נש כשעתא דכפיק כשמתים מנופים סיום קלא מסטטא וחזלא כאורא
מסייפי עלמא עד סייפי עלמא . קול נחש כשעתא דפסיט מכיס סיום
קלא מסטטא כאורא וחזלא מסייפי עלמא עד סייפי עלמא . לי מסידא קדישא
כמה מלא דא רבא ויקירא . תלין קלין מה לתעביד מכיסו ולאן לתר עלין
ומרין . תלין קלין דכערא ליהון וחזלין ומסטטי כאורא וחזלי מסייפי
דעלמא עד סייפי דעלמא . ואלין נו נקיקין ומקולין דעברא ולתטמרן תמן . וכד

סמוך בר נש קלא לזיכוי מתערין לנבי סהדותא קלא · קלא דכתיב לא תתער לנביא
קלא דבר כם סילוק יתער כמחלוקת כד מחי בר כם מחלוקת לתתער קלא דכתיב לא תטמר
לנביא סהדותא קלא ולאו קלא לחברך · קלא לתתער כתר קלא זוכא כתר זוכי · ועלך
כוותא דר"ם קול סופר לתתער קול סופר זוכא כתר זוכי לזולא · לרחוים דכתם לכיים
לזיכו לקטלא ולמחלוקת לא לתתער קלא דכתם לזולא כתר זוכי ודא לזיכו כד בר כם
מחי כחוטרא כארעא וקרי ליה לזיכוי כדין לתתער סהדותא קלא דכתם לתתכא לזיכוי
ורזא דא לזיכו טמירא · לר"ם ודאי מלה דא מלה סתימא היא · ותוסכא חיך מלמ
מלכא לא ידע מלה דא · כל מלמ מלכא מכדא ידע ולא כך · תכל מה דלא ידע
סהדותא קלא מה תושלתא ליה כה ודיך יתכא · ורב מתיכתא סכי לחמר דקדוקא דא לא
ידע מלמ מלכא דכא סהדותא קלא לזיכו כלילא רוחא וכפצא מהכל נרמי מעכוכא
דכארא ומסטטא כחוירא וכל חד מתפרם דא מן דא · וכד מטא לסהדותא לתר דעל
כיה ותכא כמותא וכל לזיכו תרתין וקומתין ידעין מלין כתרתיהו ונתכין לחרעא ·
ומתעין קלא דא דמתחברן לזיכו רוחא וכפצא והכל לנרמי ולודעין מלם · ודא
לזיכו חוב מארן · ועל דא רדיף מלמה למכדע מה דלתעכוד מהסותא קלא ולא ידע
וכלה חולקך זכלה קסוט כד בר כם לתתער קלא מיד מתחברן ולתתער סהדותא קלא
ולית ליה רמו יתיר · לזלא כעין סהדותא קלא דלתתער בר כם ולא יתיר · ואי תרך
בר כם קלים לזיכו לא תרך כל כך כסהדותא לזלא לסופא דקלא בנין דלא וכול לחרכא
מלי טעמא כנין דכד כפקא בקדמית לתתכריך מסייפי עלמא עד סייפי עלמא ומסתא
דעל תמן לא יכול לחרכא קלא דא לית ליה לתתר למסטט קמן כדקדמית · תדי ר"ם
ואמר מלמלא לא וכוכא למסמע לזלא מלה דא דיי לי למסני תדי דזכוכא למסמע מלין
דקסוט דסהדותא עלמ · כל מי חסידא קדישא שלזא ודעת תדוש דמלין דסהדותא עלמא
קמי רב מתיכתא תהא תדי יתיר · כל מאי תדוסא סוס סתתא כד לתתית לנבאי ·

פתח רב מתיכתא ואמ' ויוסף ושית ידו על עיכוך · לאלי כתיבו דעייכין למות · כנין
דעייכין נוכין דהאי עלמא לזיכו וקיזא דהאי עלמא כהוא לסתים מכיס הלי עלמא חיזו
דהאי עלמא לסתימו כל חיזו דהאי עלמא לתתכך מכיס ותסכון מכיס · חיזו דעיכוי
לית ליה חיזו כהאי עלמ' מתמן ולהלאה · ר"ם ואות תקוכא דקדמאי ותכמת דלסון יתיר
ממלאכין קדישין · כל יוסף לאלי ושית ידו מכל כנוי ואי תימא על כסור דילים מכעי ליה
ויוסף חי תרת' לכל ישית ידו כנין דרכוימו דילים סוס וכב"כ דא לסתי' מכיס כהירו דהאי
עלמא ודא כטיל ליה · מאן לסתים עיכוי רחימא דילים לאחזי הכי חיזו דילך דהאי עלמ'
לתתכוד · הא לכא חיזו דילך כתתרך מכאן ולהלאה יתתקנון לך חיזו לאחרא דהסוא
עלמא יאמר ר' שמעון מה אתכי האי למיתא ומה תושלתא חיזא ליה כהאי מאן דיכשי
למסאל יומא דאטריך לתקקא שמי כנין לאחזאה דעדין לודמן ליכו לתתכא לחיזו
דהאי עלמא כדקדמין · כל לי חסידא קדישא ודאי לי לא לסתים מכיס כל חיזו דהאי
עלמא ולא לתתכיד כלא מכיס לא לכוי ליה חיזו ואוקלקא דהסוא עלמא · עלמא דא
כהסוא לזיכו מהסוא עלמא דאכן כיס דכזמכא דתחוות מתיא לסילו כאוטא דמערא
לא סוא משוכדא דהאי עלמא דכלא לתתכיד בקדמית כלא יכטיל ליה ויסוו ליה כהסא

סלק בקדמיתא ויתעבר מניה כל זוהמא ולכתר יתעביד כחמירא דיליה ומניה יתעביד
גופא כריש חדתא כך תנינן. ת"ש ר' שמעון ולהי ידעינא דלתתן מלכאין תמן כלהון יקר
דגופא דכוליה קדישא לו"ש כגוונא דיליה כהאי עלמא כר כמה דלתתאי כסותא גופא כגוונא
דלתתן קיימין כסותא עלמא. תמר ליה מלה דיליה סחילו קמי רב מתיבתא תרין עולימין
דלתלבשו ביכלא כתר דסכלו בערפא על מוכא חדא דלא לתחוי לגלפא וסחילו דא קמי
רב מתיבתא ואיהו תמר דהא יום כפורי עלמא סכי מכלן דכתיב ויהי ביום סלישי
ילתלבם לסתר מלכות לתלבשת כסותא דיוקנא דכסותא עלמא. מלכות דא רוחא
דקודשא דהא מלכות שמות כתיב רוחא מסכותא רוחא לחוירא דכסו עלמא. ולתלבם
ביום לסתר. וכד שלמת קמי מלכא לחשורוש ואתא כסותא לבושא דכתרא דיוקנא דמי
למלכא לילים. פרשה מכס כמתתא לכום מעתא. מרדכי לוש סכי דכתיב ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות. לבוש מלכות ולהי דיוקנא דכסותא עלמא. ואל
כתי כי בכל פתח מרדכי עליסם פתח מרדכי ולא פתח לחשורוש. ת"ר ר' שמעון כמה
מתיקין חלין. וכלם חולקי. ולהי ידעינא דלדיוקניה דכסותא עלמ' מתלבשן בלבוש דלקב"ה
לבוש מלכות ודכי סוס ולהי. ת"ש לחוירי דע"ב כגוונא דרוח קודשא חיכון ומתלבשן ביה
בדיוקניה כגוונא דהוו כהאי עלמא. ולכתר רוח קודשא סרלת על ריפא דכל חד וחד
ולתתעטר ליה עטרה וכך סוס למרדכי דכתיב בלבוש מלכות דיוקנא דכסותא עלמא.
ולכתר ועטרת וסכ גדולה דא עטרת דסרלת על ריפיסון דלדיוקניה כהאי שלמא. כד
קכולו ושרלל לוריתא כגוונא דא סוס להון. עד דאכו דכתיב כהו ויתכללו כמו ושרלל
לת עריס מסר חרב. לתפסטו מסכותא לבושא וכן כתיב כיוסף כהא רכא דסירו
סכגדים סגולים מעליו וכתיב ולביושו כגדים חלין לבושין דכסותא עלמא יסכא חלין
קדישין ומסכא דכל ומכא דגופא דהאי עלמ' קיימא בקברא בקיומא לא לתלבם רוחא
בלבושא דכסותא עלמא דכתי' ויסירו סכגדים סגולים מעליו בקדמות' ולכתר ולביושו
בגדים ומלבש וי' עומד. מהו שומר חלש דא עטרת לחקרי מלכא וי' דקיומא על
ריפיסון דלדיוקניה ודא לחיהו עומד. עומד על ריפא לשלם. לכתר לתלבשן כהאי
לבושא דיקר. תרין גופין כחדא לא יכלין למיקם כל ומכא דהאי קיום רוחא לא מקבלא
לחברא. לתעבר דא עם לחברא ומיכא מיד ודאי. דא כפוק ודא עלל כגוונא דיקר טוב
ויקר רע. כהאי עלמא לא כעי קב"ה דתרוייהו יקומון כחדא. תמר ליה תוסכא על מה
דכתיב והשמן עומד על ימיו לשטנו. וכי יסוסע כן יסוסע כך שמר כני עלמא עלאכר
ת"ל אלו חסידיא קדישא כמה ממורין סתימין מלין חלין. ת"ל ב"ג דאכרוה ודעין כמלין
כסוס עלמא לא יכלין למכדע כרזין חלין. דכיון דכר כם כסוס עלמא מה תועלתא
לית לסוס עטן לאסמרא ליה. ולא די ליה לחפיק כמתיא מכיא וקטיל ליה. תמר ליה
לי מסידא קדישא וכלה חולקך. ת"ח תיהוכתא דשטן לא סוס אלא כגין לא יתלבש
סוס זכאה כלבושא דכוי קדישא כוין דחזי סוס שטן לבושא דילים לתדחיל ולא
לתתסיב על דא לשטוי ליה. מ"ט כגין דלהי לתלבש כסוס לבוש יקר מיד לבושא דוומא
ועבידתא דסוס שטן יתכטל ויתעבר מעלמא ולא כיכא ליה לשטן. וכיון דלתלבש
דלא לתלבש פקדא דוחא לסוס גופא דוומ' דילים. וכיכא ליה לשטן. וכיון דלתלבש
בסוס

בהמות לכוס יקר סח לתבטיל נוכו דיכרי כיסא ונוסף דילוים ולית ליה דוכתא כהדיוט
לעלמין. ולי תימא דלילון פקדין לכי קכרי כרוס כל לילוא לאו על נוסף לאו כפסא
לזלף ערטורא כל זמנא דכסרא קיימא ורוחא פקדא עלא וכפסא פקדא לנוסף. לכל
כסתא פקדוכא דיליו לכפסא דליו מסתכא ומסתרת כסכוכי נו נרמי. וכנך כרוס
כל לילוא פקדוכא דרוחא לכפסא ולא על כסרא. לי תסידא קדוס תא ולגלי לך כמלס
סתיימא ככייכא דנוסף דכר כם כסיסוא רוחא מעם רוחא דקודסא כמתא מנו לילכא
דחיי. כיון דרוחא קדוסא יכב לילא מוד דתיכין דילוים ויכבי לילויהו לילא דלהון נרמי
ושייכין כלהו מסטרא דלהון ותקוכייהו דא על דא. סטרא לחרא יכבת כסרא ומסטר
דילוים לתית כסרא ולא מלס לחדא דתיכין דילוס יכבין כל לילון גידין וערקין לחמסכא
דמא לכסרא כתר דלהון ויכבין לילויהו סמוא יכבי לילויהו. ומלון לילון עור דא תחמך
על כלא כגוונא דלהון. לכתר מתחברן סמוא ואדעא כחדא ויכבי לסא ומוא ואוירא
ועסרא לאגבא על לילון ולחפוא על כלא. לכתר כל חד נטיל מולקיא דיסב ואתכטל
רוחא דקודסא ודתיכין דילוים רוחא דקודסא. רוחא דילוים קיימא ונסמתא סלקא.
דתיכין דרוחא דקודסא נרמין להון קיימין ושל חסיבו דנוסף נרמין הוו וכנך כתיב
ונשמותיך יחלון. וכסרא לא כתיב כיס סכי וכל ומכא דכסרא דסטרא לחרא קיימא
בקוסא דסוא סטן קיימא לאסטכא. אתחביד כסרא לות ליה דאו לאסטכא דהא
לות ליה על מה דיכתמיך ונא כתיב יכל כסרו מדוחי ואסו עשמותיו לא רחו. מסכוא
חיוו דסטן דקוימא לאסטכא דלא יכול כיון דיכל כסרו ואסו עשמותיו לא רחו. לא
אתחזון לקרכא לגביה לליה ליה כסון חולקא לשנא לסא כל חד וחד מדוכתיה לא תכא
עלייהו ולא קאים לאסטכא כניכויהו לכתר דכסרא מתעבדא הא לא יתכא דיכל ולא
קאים לאסטכא ולא מלכר לכר כם כסוס מלס דעלמא. אמר ר׳ שמעון אסתא ידעכא
מלין על תקוכייהו. ודלי יתות סוא ליה לאסטכא אלא ר׳ שמעון חנור זיכך ותקין גרמך לי
תכש למכלא מלין דסטרין סו לי תסתלק לית מלין לחיי ליה. אלא ודלי סא ידעכא
דכיתאי סכיכת דלא ידעת מכס כלו׳ וחכריוא ידשון. כסון מלס דעתויהו קלס. אלא דעתא
לתיתי כסיף דרגין וכל חד נטיל חולקיא מה דלאתקר קל לייהו מכל וקידיל דא כמלס
לא תעמל דסל יקבא דלאו על דכייקן סא לת מלת על מה דכתיב כהס ו׳ רוכב על עב
קל. וסוא עב קל לקרי דעת מסתיא כלס ירחת ו׳ זאיהו קיימא כאמצעיתא כנוגא
דעלמא עלאה. לכל לקרי קל. וסא ידעכא שאלתא דילך מלי סיא. לכל מלרי וחגור
חכך וקטרי קטרך דסא שידכא סוא לגלגלא כמה דאתרית עובד דעל לכבי רוחב כיתא-
לולם דשרש לנו כסלי שרש לית תריסר פתחין לפום חוסכן מכטיא ליסרא דסיומין על
חדא כתיב רחובן. ובפתחא לחרא כתיב שמעון וכן כל מכטיא ליסראל דסיומין על
לוגון פתחין כוחב ליסלקון לית מאריס דעלמא. מלן דעיול בפתחא דרסיס
כיס רחובן לו מסכא דרחובן ליסו קבלין ליס פתחין ולי לא פלטין ליה לכר וכן בכלהא
לא יקבלון פתחין אלא למלן דליסו מסהוא מכטיא דרסיס כסו. ובדא יתחקקון
ויסתמודשון כל חד וחד תלת מלה ופתין וחמס עמודין דכסורא מלסטיא לית בכל כסר׳
מליון לרכא בסרין כל שון עמודין לקרין עמודים חויס כגון דלא קיימא כסוד׳ דלהון

שכיך באתר חד· וכלהו אלין סלקין ואלין נחתין יהבי דוכתא דא לדא אלין דסלקין
בטשין דא בדא ומנגני נגונא ואלין דנחתי אוף הכי· אלין דסלקי דנגני נגונא מאי
נגונא מנגני שיר יתמא· מזמור שירו ליי׳ שיר חדש כי נפלאות עשה וגו׳· שיר חדש·
וכי אית שיר עתיק· אלא שיר דעד כען מלאכין קדישין לא שבחו ליה בגין דאיהו חדש· ולהוי חדש
מאי טעמא איהו חדש בגין דההוא דמחדש עולמוי משבח ליה ואמר ליה והכי אמר רב
מתיבתא דא אקרי חדש ואיהו חדש בגין דדביק בשמשא ולא אתפרש מניה לאפקא
סטרא אחרא דלית ביה חדושא דכתי׳ ביה ואין כל חדש· זקן הוא ואתבלי ולא אתחדש·
תו· פתח רב מתיבתא· שרה אתחדש בעדונא דרגא דילה גריס דכתיב אחרי
בלותי היתה לי עדנה· מאי עדנה משיכו דעדן עלא׳· ובגין דאתמשך עלה מסטר דנוקב
כתיב עדנה בה׳ ובג׳כ כתיב היתה ולא היה· ואדוני זקן· וכי אע׳ג דאיהו זקן לא אתחזי
לאולדא· אלא לאו מלתא אמרה לגבי דאברהם אלא בגין לאזער גרמה דאתדבקת
בההוא מלך זקן וכסיל לא אתחדש ולא עביד תולדין דאלמלא הוה עביד תולדין הוה
מטשטשא עלמא· וע׳ד אהדר מלין קב׳ה למה זה נחקה שרה וגו׳· ואי תימא והא כתיב
ואברהם זקן בא בימים· אלא בא בימים· באיכון יומין עלאין דמחדשי עולמין כנשרא·
וע׳ד נגונא דא נגונא דההוא חדש איהו· הושיע לו למאן· לההוא חדש הושיע ימינא
דמלכא עלאה ודרועא דיליה· איכון דנחתי אוף הכי מנגני ואמרי שירה אחרא יתמא·
ומאן איהו מזמור לתודה דאיהו יתמא· אוף הכי נהור׳ דלהון חד אתחזי· וכד מתגלגלי
אתחזן חמש גוונין דנהורין בכל עמודא ועמודא· עמודין אלין כלהו חללין מלגאו· וכד
סלקי ונחתי נפקי מנייהו שלהובין דנורא כגווני חיזור ושושן· לעילא מכל עמודא
ועמודא אית תלת תפוחין דבטשי בהו תלת גוונין סומק ירוק וחוור· בכל גוון וגוון
מלהטן אתוון בלטי משלהובא ירוקא דאשא ולא משתכבי לעלמין ולית מאן דיקום
עלייהו· ארבע גלגלין מתחמן עובד צייר בכל עמודא ועמודא באיכון עמודין אית
גלגלין פליאן רברבן כד מסתחרן מפקין מנייהו זוגין דדהב׳ ואבני יקר· ומיד מתכנשי
בגווייהו ולא נפלי לארעא כד נפקין איכון זגין דדהבא ואיכון אבני יקר גו אסתחרותא
דגלגלין אשתמע קלא דאמרי זאת נחלת עבדי יי׳ וצדקתם מאתי נאם יי׳· תרין אריין
בכל גלגלא וגלגלא אריא חדא מסטרא חדא ואריא חדא מסטרא חדא וכלהו מאשא
ירוקא ובגלגולא דקא מסתחרן גלגלין מתחבקן אלין באלין· ואזלי כלהו· בגלגולא
מתדבקן דא בדא· כד סלקין עמודין מנהמן אריין אלין באלין ותפוחין פרחין באוירא
וסלקין לעילא ובטשי אלין באלין באוירא ותבו לאתרייהו ומתמן נפלי ואריין פשטי
ידייהו לנטלא לון וסלקין שין מגרמייהו· אי חסידא קדישא· מאן חמא חכמתא דאומנו
דצייר קב׳ה בעמודין אלין· בפלגו יומא נפקי תרין נשרין בכל גלגלא וגלגלא ולא ידיע
אתר דנפקי מתמן ושריין על רישיהון דשין אריין וכדין משתכבי עמודין וגלגלין וקיימי
בקיומייהו· ותפוחין נפלי על פומייהו דנשרין ומקבלי לון ומיד פרחין מפימא ואזלין
ומשטטי ביניהו ותבו לאתרייהו ולא ידיע מאן היא לבתר שעתא ופלגא נשרין אריין
קלא ומנגנין נגונא תאיב׳ ואתטמרן ולא ידיע בהו אתר· סחרנייהו דאיכון עמודין
אית שבכין עובד צייר· אשא סומקא סחור סחור סחרין לכל סטר ומעינא דמיא כד׳א

והיה

ליכא כיוס הכפורים ולהלן הוא אומר ושבתם מזבח לה' ביום הקדמוני ותניא הלכה היא בהר המוריה
קרבן פרים רבה מתיבתא קרבן הלך לנגב ולבר. ולהכוס פרים קרבן הלך. לו קדוש לי קדוש
קרבן פרים רבה מתיבתא קרבן הלך לנגב ולבר. ולהכוס פרים תלמודים ונמור קמי חד עמודי לעלמא
קדוש לי' יהודה דרבית לבת והוו לחדי כיום לרוכא וקליס לתעבר מלבר בהלי קרבן
נעלמה מיה לליכון מלרש היך סלקין לשלה מכיס לתר עלמה יתיר מכיס בכמה דרבין
ומה לסטריך לון לליכון מיין. ומס לתר לכל תקופות מבושין ונחלין בפקין מכיס ולית
פסיקי למכושי ובהלי לתסקי מלתר נביב מלן חמה תפירה לבירה ויהיב מיין למכושה
דבבים. וכי ירושלם יהיב מיין לל היס הקדמוני לתר לכל מיומין דעלמה כפקי מתמן
ונבעין מכיס. לי הכוידה קדיס לקלה דה לסתכבי ובייתו כל קלין דבבי מתיבתי דתמן
ובבל לה וכילו מלרי דרבה למקרב גבוים. בכס ר' שמעון לל לה תבבי בוכיה קדיס
זכלה סולקך דלפילו ובוקי מכך למרי רזין סתימין דלוריתה. תה ולימה לך מה לשבדו
בבי מתיבתי על קליס דהוה יבוקה כד שלל קליס דהוה יבוקה בגירה לגו וכלהו
ג"ייתי לוס. כהדיל סעתה לזדעזע ר"ס מתיבתה וכל ליכון דהוו קמיס ולמר מלן ליכון
דלה סבקין להוה כרה דלסה חייס למיעל קמו ולחודו כיס תלת עמודין דקיימי קמי
דה מתיבתה ועתל וכל בבי מתיבתי לתבבסו לגבייס למר ר"ס מתיבתה לימה קרלך
כרה קדיסה. למר עד כען דהולכה דסה חכה ממתיבתה לחריבה הויכה. והכי למרי
לי כד מלרי דרבה הוו לחלקין כי. לל לה תדחל כרה קדיסה. כבה תהה כיבה סבבי
יומין ותתבקי בכל יומא מטלה קדיסה. ולבתר יסלקון לך לגו הסוה מתיבתה כסלר
יבוקי לבבה. פתח הסוה יבוקה ולמר ויהיס כיום הסוה הסוה לה ידיע מלן הוה.
דלה בכל לתר כיום הסוה יומא בתרלה הוה. למלי לקרי הסוה. דלה לה הוה יומא
דלתיך סופה בסזרותה. סירותה לקרי הוה כלה ובבל הלוי הוה. סולבה הלוי לדרב
דלקרי הוה טמיר ונבוי ולקרי הסוה ס' הוה לתחזה סופה בל דרבין דלהיסו סירותה
וכלה חד ובנין דלהיסו סופה לתוסף כיס ס' ומיבה ירושלם לתסקה מיין ולבבעה בביעו
בבה לית לומר סופה דבל דרבין לאו להיסו שה ודלי ירושלם יומא הסוה כלה
חד. מה בין סלי לסלי. הלה ירושלם בל דרבין קדיסין דילסבל תסתחרן לקרון ירושלם
ובבי לתחמן ולית דרבין דסחרן דלקרון עזרות הלין סבוחלן ולין לבר ולית דרבין
דלקרון בל לסתחרן בסבות ולית דרבין דלקרון בל לסתחרן היכל ודביר. לגו מבל
ליכון דרבין לית חד בקודס בבולס בת חלך בביחס. בקודס דל לקרי הסוה וסיחוך
הסוה וקרא לרן רפלים וכל וקום ויחא דל מגו סבבין דשרס יקום בביעו דמוה וסבוה
בביעו מן היס הקדמוני לסוי. בגוסה דלחל דבריס בין דרושה ומסניהו מלבה ליכוך
לתחלי תומיס ולתרבי כיס לריך חלבה לפוחל דלחיס. בך הכיס חל היס הקדמוני.
בטליס רב מתיבתה ובסקיס. למר חייך (פ"ה מיין דשלמה דחלם דל פה בבי) בבי לוקמיס
בחיבתה דרקיעה ובבי הוה ודלי. יס לחלרון דרבין בתרלין דילס. לי מבידה
קדיסה בחה הדוס על חדוס לתוסף בסהוה יבוקה גו בבי מתיבתי בז טעמי דלוריתה
למר הסוה יבוקה ובסבין בתרין סטרוס לחבים בסהוה ומה זבלה חולקים מלן דזבי
למילף לבריס. למר ר' שמעון לל זבה חבוס למילף ליס. למר חבוס סבה ורזה סתימה

הוה בהאי יכוק׳ על מה דאסתלק מעלמ׳ ועל דבעו למידן דיניה באתגליא הוה ואשתזיב
מניה דהוה מכסיף לרביה קמי כלא בשאלתין וקושיין דיליה ולא חייש למהך לאחרא
לאתקנא תלמודוי וחליש דעתא דרביה ועד בעו למידן ליה בדיכא תקיפא. ובג״כ אע״ג
דאשתזיב ממאריהון דדיכא לא אשתזיב הכא. שבעה יומין הוו דלא אשתלים דיוקניה
(ס״א דיניה) וכד הוה אתסחי בכאבא יתירא קמי כלא כל אינון שבע׳ יומין עד דאשתלי׳
דיוקניה ועל דאסתלק מעלמא לא תבעו למנדע. אי ר׳ אי ר׳ זכאה חולקך. תח תחות
עגולא דאינון שבכין באינון מיין דההוא נביעו דמעיינא אתרשים נביעו חד ואתפשט
ונפיק לבר ועאל גו ימא רבא דתמן ורשים ביה ארחא בלבא דימא ומניה שתי לויתן ורוי
וחדי ואתרבי ברבויא וכד נפיק נביעו אחר ההוא נביעו אתפשט ואזיל בטמירו תחות. תחותא
תחומי לגו ימא בתראה וכל אינון מים זדונים ומיין תקיפין מאיך לון וכפיף לון דלא
יפקון לחבלא בני עלמ׳. וסימן הנותן ביה דרך ובמים עזים כתיב׳. ובאמצעית׳ דההיא
עזר׳ אית תרין כרובי׳ עובדא דאומנ׳ דמלכ׳ קדישא ולא יכלין לקיימא בהו עלאין ותתאין
ותחותייהו זמינין כל ישראל לקיימא דלא יפקון מתחות גדפייהו לבר זכאין ליהוון
כל דעאלין תחות גדפייהו. תלת אלפי מגדלין דשמשא דנהיר בצעצועא (פא בניצוצא)
כדקא יאות. רב מתיבתא בג״כ זכה לההוא יקר. מאן יכיל למימר מאינון מלין דקא
מתחדשן בכל יומא מקמי רב מתיבתא אי ר׳ בכל זמנא דרוחין דכורין סלקין לעילא.
נשין בההוא זמנא נפקי כלהו ומתכנשי לגו היכלא דבתיה תמן וחדאן תמן. בכמה
מלין עתיקין. ומתמן נפקין ועלין כלהו. והיא עמהון לגו היכלא דסרח. וחדאן בכמה
מלין חדתין ועתיקין ומתמן נפקין והיא עמהון ועאלין לגו היכלא דיוכבד. וכן בכל
אינון היכלין השתא רבי אימא לך רזא חדא. תח בכל שמטה ושמטה כרוזא נפיק
אתכנישו גוברין ונשין וכל אינון בני מהימנותא וסליקו כדין כלהו מתפשטין דכורין
ונשין וסלקין וכל אינון יכוקי מחלב עאלין לגו מתיבתא דרקיעא וחדאן חדוה. ועלויא
דלהון ותמן חדו על חדו. וההוא נער דמפתחן דמאריה בידיה קם ואמר לון כמה מלין
חדתין ועתיקין וכלהו חמאן חדוה דלית חדוה כההיא חדוה. לבתר עאלין כלהו לגו
כמה פרוכתין וכמה היכלין גניזי׳ תמן דאינון נהרין בנעם יי׳ בגו היכלא דאהבה.
ודא הוא דכתי׳ ולבקר בהיכלו. לבתר פרחין יכוקין לעילא ואינון פרחין לתת׳ ומהדרין
לדוכתייהו ומתלבשן כדבקדמיתא. זכאה עמא דכל טובא דההוא עלמא מחכאן.
אמר ר׳ שמעון כמה מתיקין מלין דשמענא. זכאה חולק׳ דידי דזכינא לכל האי למשמע
זכאה יומא דנפיקנא הכא. אמרו ליה רבי תלת יומין אית לן רשו למיתי גבך ולבתר
יומא חד ס חדוה דילך. ס איהו משיך משיכו מסטר דיליה ואתטמר ואתחפא
תחות אתר דאקרי תא הרצים עד פלגו ליליא. מבתר פלגו ליליא שלהובא דעמודא
דיצחק נפיק ובטש בהאי תרנגולא דאקרי גבר כגוינא דגבר אחרא עלאה עליה כיון
דבטש ביה האי גבר קרי ויהיב שית קלין וכלהו בסכלתנו. בשעתא דאיהו קרי כל
תרנגולין דהאי עלמ׳ קראן ונפיק מניה שלהובא אחרא ומטי לון תחות גדפייהו וקראן
איהו מה קרי בשעתא קדמאה קרי ואמר קול יי׳ בכח קול יי׳ בהדר. ובשעתא תנייכא
קרי ואמר קול יי׳ לעיר יקרא וגו׳. בשעת׳ תליתאה קרי ואמר קול יי׳ חוצב להבות אש
בשעתא

כמעתה רבוצאם קרי ואמר קול ה' יחיל מדבר וגו' כמעתה מחצאם קרי ואמר קול
ה' על המים וגו' כמעתה סתיתאם קרי ואמר קול ה' יחולל אילות וגו'
לכתר קרי ואמר קול לומר קרא ואומר מה לקרא וגו' ודא לישנא תרגומא
דשקרי ולא סכיך לכתר קרי כמלקדמין ומאי קרי כל עובדין דבני עלמא כגון
דשקרי מחייבי דשמיא (פי דשמיא) וקסת סטופר כתרגומו וכל עובדין
דבני עלמא כתב בכל ומח. וכלילות כתר דקרי כל קריאן אלין קרי כל מה דכתב
ביומא. ולמלת דגלו לשכטן דוליס לישנא תרין דרגין חד סהוי דקיומא
כשמעתא דלישנא רב וסהוי דקיומא מלמורא דלישנא זעיר דקא מעכבין ליס וסף
מוקיר עלמא כפלסוכו. ומה עבדי כיון דסליק נפרא ואוטח דבסידי כפיק מבטר דרג
כדין מהפכרין כלהו ואתעבדין תרין רגלין תריטלפין כעגלא לקיומ דכתי וכף רגלים
ככף רגל עגל והא ידעת רזא דא. מלת עכפא דגורן ס לגו כעזרת דא לוית תלת
מאה וסתין וחמסה היכלין כחושבן יומי סתא וכל פתחא ופתחא כתיב יהי שלום
כחילך שלוס כארמנותיך. לא ידיע מאי הוא כסי היכלין אלא כלהו מתחממן עובד
גוור. מבא סדרין דמרגלין לתחממן אלין כלהון כל חד וחד. לי חסידא קדיש כמה
מבבא רב מתיבתא היכלא חדא דליהוי כרים סטר מזרח דעזרה דא כגון דאלרכא ליכון
כד סטרין דעלמא. לכל היכלא דסטר מזרח אסגי נהורין דוליס יתיר מכלהו. ויומא
חד כיומא רבא דלויתן נפיק וכל ומא דאזדמנ וכל מכי אזלין לכהן ולכהן כד מטי לויתן
בפתחא דפתחא דתהומא סאדי למחדי ואתכך תמן ס תהומי ס אלא סהוי ס
כחיזו דמעיין ואתחפיין נהורין ולא אתחזון כל ליכון נהורין כר נהורא דהיכלא דכסט
מזרח. לא סהוי מרגלא דקא לפיק לויתן מגו סהוי תהומא דאקרי סנדרון ממס
לתעבידו אלא ומא דא דקא לפיק לויתן דאזדמנ ומא ומא דאתחרב כי מקדסא ע
כאב ליסו. וסהוי מרגלא לכד דכור קכס לכמי ואוסיף תרין דמעין לגו ומא רבא חד
כפיל לגו תהומא לא דאקרי סנדרון. וחד כפיל לגו תהומא לאחרא דאקרי גילבא
כגון דמחם תהומי לאחרין ליכון כימא רבא. לכל לא תסיכין כמי לאחרי וכיון דכאלי
ליכון דמעין קפלן גו תהומי חד. וחד לטכא גו תהומא דאקרי גילבא ס דתתא גו
סמרי דאחרא דורדיין כיסין כפיק חד ערעורא מקטרגא מזיקא קדמאה ואיהו כרוח
דיוקנא דאדם ס כד קריב לגו קודסא כיון דמתעבר מתמן וכעי לכתתא לתתא
לאתלכסא כלכוסא לכזקא עלמא כחית הוא ודתיכוי. ולכוסא קדמאה דקא כקיט תכבי
סור דיוקנא דסור וקדמאה לכוזיקין מאיכון מרכיבסור איהו. ואיכון מרכב לכו לכזקא
עלמא. וכלהו תלתא לתלכות כזיקין כר סור כלהו דוליס ועל כתיב ויוציאו לת כבודם
כתבנית סור אוכל עסב. מהו אוכל עסב הא דרסיכן כוס. לכל עקרא דמלה מתמנ
הלחם ולא מבעת ויכי דגן ליה כהו הולקא ולא יאות ליה למהוי תמן ס מדוכתייהו
ואלין יתבין כדוכתייהו עד לא כפקי אלין זמיכין אלין כהוין וכיון דלהון ולא יכלין
עייכין למסבל. אלין כמחרכין ליה להון מכיכו לעלמין. כד לבתכל כר נס כהאי היכלא
מיד כאסתלותא קדמאה לתחזי זעיר ולא ושור. לסתכל יתיר לתחזי רב תו לסתכל
לתחזי יתיר רב כל מה דלסתכל סכי לתחזי כאתפסטותא רב ועלאה עד דלמי

כאסתכלותא

שמתכבי לפלטי כלטי ומכנפי לכר וסלקי ונחתי ליה מלן דיכיל לקיומיה כהו כר מסיח
כמורח סני דל נמוז לכתר דקיומיה תרין סעתין ועסרין ותרין רגעין ותלתי סמיה
גליפה דעב לתתון קל נפיק וקיומיה ותלויה כחורית סעתיה ופלגיה כל סכי סמכן לה
כפקי ולה לתתזון פלה זמכיה מדלה כיומיה. לכל לישן פלפה כיתין לתחזון פרחין
כחורית ומנרפן פלין כלין תלת זמכין כיומיה כד פרחן לתתון דפלפה כיתין פלין
פרחן מכלן ושין מכלן ומתנרפן כלהו כד נחית תמן רב מתיכתיה סלרי מסיח סמיה
כנרוף דשפה כיתיה לתתון כמה דחמיה דכיכל לישן ממתום ננקפי אאלרן ס
דכל מעלי סכתה כד מקדמין יומיה ומרחל לתתה לתכבסו מסרין ס עלמה לתקבי
כרסיין קדישין מלן חמי חדוש כתלת מלה ותסעין רקיעין כמה ממכן כמה סלסוכין
מתכבסין לתתריהו. כיון דישרחל לתתה מקדמין וקדם לתעבר כדין לישלה דחזי
לקום כלכון טרפי דילים רוח כסיכו חד מנו עלת דלתי ולישון עכפי דלישל מתנשכן
וסלקין ריחין דעלמה דלתי סהוה לישלה דחזי לתעבר ולתפיק כסמתין וסרים על
עלמה. ושם כל דל כסמתין כפקין וכסמתין עלין לעלין מתערי לעלין לעלין כפקין
ולעלין עלין ולישלה דחזי כחדוש. וכדין ומרחל כלסו מתעטרין כעטרן דלישון
כסמתין קדישין כלהו כחדוש כניחה. וכל סכת לית לון סהוה חדוש וסהוה כניחה
וכן לנדיקויה די כנכתה דכלהו סלקון ומתענגין כעונג עלאה דעלמה דלתי.
כיון דכפיק סכת כלהו כסמתין פרחין וסלקין. תל חזו כד עיול סכתה כסמתין
פתחין לסריוה של עתה קדוסה וכסמתין דקדיקויה סלקין לעילה. כד נפיק סכתה
כסמתין סלקין לישון דסלרו עלייהו דישרחל וכסמתין נחתין לישון כסמתין דנדיקויה.
כיון דסלקין כלהו כסמתין דסלרו עלייהו דישרחל סלקי וקיומיה דנדיקויה קמי מלכה
קדישה וקדם סליל לכלהו מלי חדוש סוס לכו כסהוה עלמה כחורית. זכאה
לישון דסדוש דחורית דמרת קמיה. כמה חדוש עביד קדם לכסיפין לסמליה דישל
ואמר ממשו חדוש דחורית דמרת כסמתה דל דסלי וכלהו מוקמי סהוה מלה
בתרי מתיבתי. לישון לתתה וקודשה כריך הוה לעילה חתים להסוה מלה. תל
חזו כד מלה לתחדש כחורית וכסמתה דנחתה כסכתה לתעסקת כלישון מלין
חדתין וסלקי לעול. כל סמליה דלעילה נייתין סהוה מלה וחיות קדם מתרכן
כנדפין ומתלכסן כנדפין. וכד סליל לון קודשה כריך הוה ולה תכין ומתקין כדין
חיות קדם מה כתיב כעמדם תרסנם כנפיהם כמה דלת אמר כי עמדו לה עבו
שך. וכפתחו עמדו כל העם. ואי תימה עמידם אמתי קרי ליה מתיקה.
מלה כדכורה לית סייפין מתנענען כהדים. לכה. ריחה. קנם. לעון. סכים.
סמון. כסר. ס קיומיהו כקיומיהו כלה כעבועה. ועל דל לישו עמידם דרב
המכוכל סכת. פתח ואמר ומלה עזרך מקדם וגו'. מקדם דל קדוש
וחדוש. ס דלישו כעיד לכה דכר כם. כל מכחותיך כל לתסנלה מלם לחרת.
דל כסילת וחיים כתרייתה. ושולחך ידסנם סלה דל כרכת סמזון בזמון. ואי
לת עכיד כן יתן לך כלכך וכל עבתך ויחלה ונפכת מקדם דל קדוסה רכה ועל מלה
דל לתעטרו נדיקויה. כגן עדן מפכת לפכת הקרע תו פתח ואמר על הר

קדושת

קדושת דכמה יקר על יקר ועטרה על עטרה מעטרין לקבוה דהוה כר נש . כדאתמר
דאמר קב"ה לתכבאו למשמע קדושת ומלין תדתין דאוריתא משמיה דפלוני כר פלוני
כמה תיכון דנקטין על ריסיה מתעטלין ליה כד כתיבין . זכור תולקטון דכל תיכון
מסתדלין באוריתא יומא דסכתא מסתר יומין . עכ .

רעיא מהימנא

ראשית עריסותיכם חלה תרימו תרומה ונו' . פקודא דא לספרים חלה לכהן חלה הכי
קושכים שם ומושם ניסא חד מקמא ואית קושא חד מן קמסים דאיהו ך ודא סימן
שנן דאיהו שיכלל נבריאל חלה סכיכתא . דכתיב דאלין אלהכין תתן לכהן תתן . ובאתקלא
דאכהן תתן סכיכתא תתן וכא ויקבא בלא כוא דכתיב ויחל משה את פני יי אלהיו מדכי
ידוד אתה סחלות להרחות את עבדך וכה חלה זכות אבות . תשא זכות אבות לרשעים
דהוו מקבלים לגרייסו כסאי עלמא דאסטרא דיסיבא דתתן ר' דאיהו מכתם סרותא דשעת דידוד
דאיהו אחוי זכותא של כנסת ישראל דתתן רשם פקודין דעשה אסטרא דאת ס' בתראה דאיהי
דאשתלח לנבוכד דתתן לא תעשה דאיהו סשם דתתן כדוכין דשעיר נשוא תשא לון וכות אבות
ואתפסך לון סם ידוד דודי ואוליפנא מסתן הרשע וכל זה אינכו שום לי . עכ .

ויאמר יי אל משה לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם
באים אל הארץ ונו' . רבי חזקיה פתח וירחני את יהושע
סכהן הגדול ונו' . כמה זכאין אינון ישראל דקב"ה בעי דיקדשון עלמא כל כמי עלמא ויהב לון
אוריתא קדישא ויהב לון בכויי מהימנא דמדברי להו כאוריתא בארח קשוט . תא חזי
כל נביאי וכתיבי דאוקים קב"ה לישראל כלהו אתגלי קב"ה עלייהו כדרגין עלאין
קדישין ואתו זיו יקרא קדישא דמלכא יאתיר עלאה אכל לא קריב כמשה דהוה קריב
למלכא יתיר מכלא דהא זכאה חולקיה יתיר מכל בני עלמא דעלייהו כתיב הא אנכי בא אליך
בעבי הענן ואמרה אלהים ולא בשידות ואחזי נכויי הוו אחמאן מאתר דאיקא כמה דאת אמר
ומראה יי כראה לי . אמר ר' חזקיה הכי אוליפנא כתיב וילך אליהם מבית לוי ויקח את
בת לוי . וילך אליהם דא קב"ה כדכתיב יי איש מלחמה . מבית לוי דא קב"ה אתר דאכמה עלאה
והוה ויהר (פ"ת כהר) מתאחרן כאחיה דלא מתברכן לעלמין . מבית לוי דא שכינתא
לוותן לאחרא לעלמא הסד לוותן זה יבוא לשחק בו . ויקח את בת לוי דא קב"ה אתר
דכנסיה לסיהרא כסיר . ותהר ותלד בן . סשה ואלי כלא לוחת יקרא דשם
בקדמיתא בת לוי הכי הוא ואלי וכי בת לוי בקדמיתא ושתא דשם אלא הכי אוליפנא
אתתא עד לא אתחברו אלקרי בת פלוני כתר דאחוונית אתקרי משה ובכא בת ושם
כלא כאחר דרגא הוא . ותצפינהו ג' ירחים . אלין תלת ירחין דאיהו קשיא בעלמא .
ומאי כוכבו תשוו . לאכ . וטבת . מאי קא משמע לן דעד דלא נחית משה לעלמא סכיך
הוא עליה ועל דא אחוונית כיה סכיכתא מן יומא דאתעליד מכאן אמר ר' שמעון
דאוקימנא דכל אוקימנא סכיכין לעלמא עד לא יתתון לעלמא . ולא יכלה עוד הצפינו
ותקח לו ונו' . מאי ותקח לו תיבת גמא דחפת ליה כשיטכא למאי כטיר מאזנון כוכי
ימא דסלטין כימא רבא כמה דכתיב סם רמם ואין מספר ואין חקר ליה למאי כטיר

כג כ ג ב דלעתודע

דלמתמודע כוכיהון כנון דומין הוא למלכא כוכביה ומכא למחרא לקבלא לוריתא
ותרד כתפרעה · דלא היא דלתיה מסטרא דמלכא דרכיא קטיא דלתתא לרחון
על היורי · על היורי דיוקא ולא על היא · ואי תימא הא כתיב ומטך אשר הכית
בו את היאור · ומשה לא הכה אלא היא ואור אלא דמחא לארעא
על ידא דמשה ומויא קרא דלהיו עכד כהאי גוונא ומלא מכעת ימיא לחדי הכות יי
את היאור ולארעא הכה אלא עד דלתתא מסטרא דקא קרייא קרא הכות יי לכתר
קרייא כשמא דמשה · ונערותיה הולכות · לימון מאר מסטרין דלתתיין מסטרא דא ·
ותפתח ותראהו את הולד · ותרחמהו ותרא מכעי ליה מאי ותרחמהו · ואא אמר ר׳
שמעון לית לך מלה כלוריתא חוטא אלא חד בלוריתא אלא היא בית רזין יקירין ועלאין ·
אלא הכי היא רשימא דמלכא ומטרוניתא דמתכחת כית ולימון דשמא דיהו הא
מיד ותחמול עליו וגו׳ · עד כאן לשעלה · מכאן ולהלאה לתתא כר אתי קרא דכתיב
ותתנכ לחותו מרחוק לחוקו דמלך לחוקו דקרא דכתיב ישרש כמה דלת אמר
פתחי לי לחוקו · מרחוק כלא מרחוק יי׳ כרחם לי מאי מטעם מטעם דלימון וכלין עד
לא כאתו לעלמא לתתמודען לימון לשעלה לנבי כלא וכא משה ומשמע דכשמתהון
דנדיקייא לתתמך מלתר עלאה כמה דלוקימנא · ורזא דמלה לוליפא דמשמע דלא
ואא אית לכשמתא כמה דלתתאה ואא לגוכא כאתרא ומשמע דכלא סטרין כין לשעלה
כין לתתא מדכר ונוקבא כלא לתתא ולתתכא ואא לוקמוה רזא דכתיב תוכא הארץ
וכפם חיה · הארץ דא כנסת ישראל · כפם חיה כפנים דלהם קדמאה עלאה כמה
דלתמר · לתתא ר׳ אלעזר ונסקיהו לאמר ודאי שפיר קא אמרת ובכי כלא הוא · זכאה
חולקיה דמשה כביאה מסיאנא על כל שאר כביאי עלמא בגין כך לא אתעדל ביה כך
לאסתלק מעלמא כר קכ״ם לאעלויה לפרנודיה ועל דא סליק משה כבכואה עלא · ובדגין
יקירין מכל כביאי עלמא ושאר כביאי מחקן כתר כותלין כגוונין · וירתכי לית יהושע
כהן הגדול · מאי קא חמא דהוה קאים קמי מלאכא ומתלבש כלבושין מלוכלכין עד
דכרוזא כפיק ואמר מסירו את הבגדים הצואים מעליו · לאמר רבי ונחק כתיב הכא
ושומר לפני המלך · מאי לפני המלך דיהוה דאין הוה דכתיב כיה וש תלמר

רעיא מהימנא

צוית פקודין דא לאיהו לאדכר כל פקודי
אוריתא בניהם כלא ורחיקם מוקי
וזכרתם את כל מצות יי׳ ועשיתם אותם דא איהו
סיהכא דמלכא לאדכרא ולמעבד · כתיב ועשית
בין וכב ובא אוקיתכא רוח דבין לאתעטרא כיה אי׳כין
כהכא רכא ודא איהו בין לאתכלא כיה אי׳כין
דא איהו סימן לעלמא עלאה לאתעטר כיה
כהכא רכא ונבנין כך אתכלותא דליה מכתרא
על עזות פניה דלא קיימא לקמיה אלא פניה
דקטוס רוח דכל איכין פניה עלאין דאיתמן פניה

דקטוס

נרשיכו ממוסין זמיכין לתחלת כיס ועיול
ליס לגיהנם. ושלמס מלכא טוב ורחים
ככל עת יהיו בגדיך לבנים. תחלת כל זמן
דספרא דבניעותא תרבא מלכין בקדין
לקדמו תרבא כהו תלוין כעבני כתכלת
בדורן כהו ז' דהיטין סהדין סהדותא
ולא קיומין כדוכתייהו.

ר' אלעזר הא כ' עבי. שלשים ושמנה ימים בשנה
ר' אלעזר אומר ארבעים יום בשנה
עם החמה

נפשות כמה דאוקמוס לכל נוומין סגין לחלוף בר תכלת דאיהו כרמיוס לסליק בדיבא דכפשות.
כתיב וכתבו על גויות הכפף פתיל תכלת. וכתבו על הכפף לא כתיב. אלא וכתבו על גויות דלא
פיהו דסמי על סאר קוטין. ורמיתס קותו וכרתס וכתיב וכור את סאר עשה לך מעלך. אלא
סעשה לא. אלא לכרך דברין נדרש ופסיקס כלבא כל ומכא דאמרו נעי לעוכבא לכריס סוס מאר
הוי לכיר כל כשיך לך כלבא. קוף הכא ורמיתס לותי פיהו וכרתס אתר דסלקין כשהיו
למירן. כגיובא לא ויהי כל סכשיך ולפס קותן וקי מעלי אלא כל סליק לעיבוי ומאי דיוקא דסהוא
דכשיך קס סוס דמיל ונלי קדס יי' ופיהו ידע לפיהו עוכבא דקייבא. כל ומכא דכרך מאי דניעה
דלכוי דמיל מלכוי. דסהוא מכוונא ופסקוים מכלל. אלא נריס ליס לפסקוים פסוק דקאי כניכוי
פסוק דכוותא. פסוק כוותא נריס ליס לפסקוים. קוף הכא ורמיתס קותי וכרתס ועשיתס ולאי
ולאי לאו פיה כוותא דסאי יגרוס לכן למאי טגין למולכא דילי תדיר. וכדין ועשיתס ולא תקוני
לאחרי לכבכם ומכא מכוון כיסין מלרכין מאכלין ולאי. לא תעורו וגו'. ולא תעבדון כיסין ועבל לא
סלקל נוון תכלת לא תכלת למיס לכסף סכסוי מס כסף סכסוי עביל לבר כם לסכך למלכא דמיכ
לסכלס ליס קוף סאי תכלת עביל לבר כם למסך כלרס מיסר ולאי לכלל מיס לסלכל מהאי אתר
למיסך כמיסר. כתיב בכנפי הלרן ומיכות סמתנו כני לבניהן ומאמר רוי לי רוי לי וגו'. מכאן הלרן
לא כפף לבניהן לאיסו כפף הלרן. ומיכות סמתנו אלין סאר קוטין לכפלין ותליין מאתר אלאה
גו לאיכון סטלין אלין לכפלין דכפלס אלאה נכי לבניהן לא כדיק כי סעולמים לאיכון קוטן
לאיכון סטלין דיליה דכא מכיס כפלין וכל קוטס כלילא כתלין כתלין. וכל לסתכלא למיכא רוי
לי רוי לי דכא תגי רוא אלאה כל מהיכמתא כפלין. וכל לסתכלא כתכלת ומכיכא דנוסע
לילקלאה אתר דאיהו למלכל מיכא לי לכבי כסא לא ידעי למתנוסע לסתכלא עד מא מתעכבין
לנסוע כפלי נוגדים נגדו דכא קוטין אלא כלא ניוית וסהדין סהדותא דסהוא ואלין לאיכון כיגדים
דכנגו מסהוי נרמייסו. ונגד נוגדים נגדו לכוותא דלהון כל ניוית לקבי נגד נוגדים. לכיסא
לאיכון נוגדים דכנגו דמסהוי סהדותא דסהוא כל ומא וו לין וו לכמסון דמלכי נסהוא נגד
כלסוס דלקבלא למיכן ואליסו כתי לוכר מקרי לא יכון לכנגד עמי. נסוע נגד דלסון מסתוודא לנבי
כל אלהיסון דליכון וו לן דלית לן מולקא כעלמא דאתי. וכאן לאיכון נדיקויי דאלהיסון ותקוסיסון
מסתיולכן לאיכון לסוס כן כפלי עלמא ועלמא דאתי. עב: פקודא דל מצות ניוית כלילן
תכלת ולכן ליכא ורמי כנגד לא מכיל. תכלת כלילא ומכי. ותכלת כלילא סוור מיוכא
דכלת מסתלכן לאיכון לכוותא דלהון כל ניוית לקבי מלכי לא יכון לכנגד נוגדים לכיסא
לאיכון נוגדים דכנגו דמסהוי סהדותא דסהוא כל ומא וו לין וו לכמסון דמלכי נסהוא נגד
כלסוס דלקבלא למיכן ואליסו כתי לוכר מקרי לא יכון לכנגד עמי. נסוע נגד דלסון מסתוודא לנבי
כל אלהיסון דליכון וו לן דלית לן מולקא כעלמא דאתי. וכאן לאיכון נדיקויי דאלהיסון ותקוסיסון
מסתיולכן לאיכון לסוס כן כפלי עלמא ועלמא דאתי. עב: פקודא דל מצות ניוית כלילן

כב ג ז ז מאר

אמר רבי יהודה כמה סהדי עביד קב"ה לאסהדה כהו כבבי כפא וכלהו
בעיטא ובסהדותא קיימין לקבליה קס כנפרה לוזיט רבלוי לחך
סהדותא קיימין לקבליה מכריזין ואמרין רבלי חסידיו ישמור ונו' שמור רבלך כאשר
תלך פלם מעבל רבלך לאפתא עיכו לאסתכלא כעלמא סהדותא לאמרי עיניך לבבא
ובינו קס למללא סהדותא לאמרי כאור לעובך מרע ונו' לוזיט ידו כמלי עלמ' סהדותא
לאמרי סור מרע ועשה טוב לי ניות להו יחות ואילא כתיב ושבטן עומד על ומוכו
לעמטו כלהו סהדין עליה בחוכוי לעילא לי כעי בר כם לאסתדלא כפולחנא דקב"ה
כלהו סהדין סניגורין קמיה וקיימין לאסהדה עליה טבחן כמעתא דאנטריך ליה קס
כנפרה מכרך כמה כהכלן לוזא תפילין כריסיה כין עיכוי כעי לזקפא ריסיה חמי
שמא קדישא עלאה לאיד ורמיה על ריסיה ורעוין תליין מסאי גיסא ומסאי גיסא
על לביה הה לאסתכל כיקרא דמאריה לוזיט ודוי חמי ידא לאחרא מתקטר כקטורת
דשמא קדישא לאסדר ידיה ולאסתכל כיקריה דמאריה לאתעטף כעטופא דמנ' כאדבע
זיווין דכסותיה מרבע מלבן כפקין לקדמות מרבע מרבע סהדי קמיה דמלכא תליין
מאדבע זיווין ותליין כהו כעבבים כאתכלא מה לאתכלא דאיהו אד ותליין כיה כמה
עבבין מסאי סטר ומסאי סטר כך סאי מנוה אדא ותליין כיה כמה עבבי וזנין וזמורין
נרירין כהו שבעה ריסיהן לאין לוזין שבעה נרירין דאכלאתא דכשי לכרכא כיה ככל
אד ואד לו לאסנאה עד תליסר מאן דיומיף לא ויסוף עלייהו על תליסר מאן דיתעבד
לא יתעבד מבעה ואתלא האי סוד רזא דדוד מלכא ודא חוטא דאכרהם דזכה כיה
לבנוי כתריה מאי תכלת תכלית דכלא ודאי ר' יהודה אומר כמה הכבוד לאקרי רבי
יצחק אמר שבעה כריכן דאיהי שכינתא שביעית דכלא ודאי דמה היא מתכרכ' מאתא
לאחרנין על ידא דצדיק ואי תלת עשר תלת עשר לוזין כמה דאוקמוה כתלת עשר
מכילן ואאי היא פתחא דכלהו וסוף חוטא אד ורמיא כגווכסא וגווכא דילה כפיק
אחד כוכא דאזיל כיה כנרת וכנרת על שמא לאתקרי ועל דא כתיב הוא תלוי לעילא
מערסא דדוד דהא דדוד ודאי לאיהו כתור דדוד מגן מלוי למלכא קדישא עלאה
ובגין כך גווכוי עיול עד דקועא ומרקיעא עד כורסויא וכתיב מנוה כלה מנות
המלך. מדוע לאתא שכר לת מנות המלך. כי מנות המלך. ותלא וסודא ושרשא
כמלכו מתעטרין כחדא ואאי היא דוכרנא ופתחא לכל שאר כתרין דכתיב פתחו לי
שערי נדק וכתיב זה השער ליי' ועל דא כתיב ורחיתם לותי וזכרתם לת כל מנות יי'
לאכללא כהאי כל שאר כתרין ועד לוזין סהדי סהדותא ולא קיומי כדוכתייהו כגין
דאיהי מנות ותנוכן תשמישי מנוה כזרקין. ולותיא' הה לגלב ושרשא וכו' שלא תשמישי
קדוש כגין דרשיימין ככתיב דשמא קדישא הר' יצחק לוזין מוטין לאחזאה היך תליין
מכלן ומכלן לר' שמעון עלמ' מהאי לתר ואאי סלט' על כלא כרזא דלב דאאי לכא דכל
האי עלמ' ולכל דעלאי ותלא כלב עלאה וכלא סוף כלב דנקד מחכמ' עלאה. הר' יצחק
אומר דשאי (פי' ומורכא) דשאי לאתאר כאתוון גליפן דר' שמעון. הר' יהודה אמר קב"ה
מאן דכעי למיכב כתר דאלהי יהך כתר לכא דא וכתר עילאה לוזין דקיומין עלה. מאן לוזין
עיינין כלא עיכוי ו"ש נדיקים לאכל לאתם לא תעשו לאחרי לככבם ולאחרי שיכוכם. מה

בנין דלתם זוכים לחריסם · לימר רבי חייא מלי טפחין סכך ונוקת מיניה דכתיב
לפתח הנאהלי לתכם מלרע מבחוץ חלק בנין דכך נפקו מחנויות כהלי חולקה עלמה
וכהלי קטיל קב קטולה דמנויות ויצר כתלים לתלכר וכתלים לזדהר להו כלה ·
מלי כתלים בנין דהלי מנוס היה לתר דולם · תלמי רבי יוסי כתיב כימי נתך
מלרץ מנרי לרלהו כפלחות · כימי · כיום מכעי ליה דהה כתד זמכה כפקו ולה לתעכבו
שלח כלוכן ויומין עלאין דלתברכה כהו כנסת ישרל כד זמין קב"ה לפקה להו ליסרל
מן גלותה וכדין כתי ולמרתם כיום ההוא הודו לי' קרלו וגו' · זמרו י' כי גלות עשה
מודעת זאת בכל הלרן · מלי מודעת זאת בנין דלתמודעה זאת הנתמודע זאת בסטופה
דמנוס לתמודעה זאת בכמה כמוסין דולם ולתמודע זאת בסטוף זמכה דויעביד
קב"ה לתין וכסין כעלמה כדין כתיב כיום ההוא יהיה י' לחד ושמו לחד :
ברוך י' לעולם לחמן ולחמן ומלוך י' לעולם לחמן ולחמן ·

פרשת ויקח קרח

ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי וגו' · רבי לקה פתח סכחמרי מזהב
ומפז רב ומתוקים מדבש וכופת טופיס · כמה עלאין פתגמי
לוריתה כמה יקירין ליכון תליכין ליכון לעילה תליכין ליכון
לכלה בנין דליכון שמה קדישה וכל מלין דלסתדל כלוריתה לסתדל בשמה קדישה
ולסתזיב מכלה לסתזיב בעלמה דין ולסתזיב בעלמה דלתי · · תה כל מלין דלסתדל
כלוריתה לחיד בלילכה דמי כיון דלחיד כיום בכלה לחיד דכתיב עץ חיים היה
למחזיקים בה וגו' · רבי יצחק לימר כל מלין דיסתדל כלוריתה חזרו לית ליה מכלה
חזרו ממיתה כמה דלמרן בנין דחזרו עליה סרית ולחיד כיום · לילו יסרלל מעטרין
לוריתה ויסתזיבו מכלה ולה ויסתכמו כגלות ודה הוה דכתיב חרות על הלחות ל תקרי
חרות ללה חירות וחירות דה לוקמוס כלוריתה לסתכם מילה דיחוכה כלה מיחוכי
הם דת לה ומחלה לתכלול ביחוכה מלין דעביד יחוכה מחלה ומחלה ויחוכה הה ליסה
כלילו מרים עלמה · תה לסרן ויחוכה · ליוהי מחלה קרח כעה למעבד חלופה דיחוכה
למחלה כה"ב לתעכב ולה עוד חלה דלסתכם כיום ליסכה ביומה ולתעכם ככלה רבי
יהודה לימר מחלה לתכלול תדיר ביחוכה קרח כעה לחלפה תקוכה דלעילה ותתה
כה"ב לתלכיד מעילה ותתה · ויקח קרח · מלי ויקח כסיב מכה ביומה לברמוס כל
דרדק כתר דלהו דילוס ליסו עריק מקמיס ולה עוד שה כמה לית כיס לתלכיד מכו ·
קרח דדוק כתר דלהו דילוס דילוס לכיד ולחבה לה רוות · קרח לזל כמחלוקת ·
מלי מחלוקת פלוגתה לעילה ותתה ומלן דכעי לחפלגה תקוכה דעלמה
יתלכיד מכלהו עלמין · מחלוקת פלוגתה דשלום ומלן דפליג על שלום פליג על שמה

קדיש כנון דמתא קדישא סלוס לקרי. תא לית עלמא קאים אלא על סלוס כלילא
קאים עלמא לא יכיל לאתקיומא עד דאתא וטרח עלויהו סלוס ומאי הוא סבת דיוסי
סלמא דעלמי ותתאי וכדין לתקיום עלמ׳ ומאן דפליג עליה ותאביד מעלמא. נלפתל
פליג על סבת דהוה מקומם עניה ומאן דיכון עיוה חילוני לאחרנין כדקאמרן
ויכון מלין דחול וחול בקדם לא סרי מכאן ולהלאה מלי דחול כסבת תסיר ודאי דפליג
על סלמא דעלמא. רבי יוסי אמר כתיב סלוס רב לחוסכי תורתך וגו׳. תורותיה הוא
סלוס וכתי׳ וכל נתיבותיה סלוס. וקרא אתא לאפנמ׳ סלוס דלעילא ואתא כנ׳ב לאתלבול
הוא מעילא ותתא.

ויקומו לפני משה וגו׳. תלי קרא לוקמוס מכרוזא. רבי שמעון אמר
קריאי מועד קראי כתיב חסר יוד אמאי אלא הכי הוא מלכותא
דלרעא כעין מלכותא דרקיע׳ ורזא דא כל זמנין כתרין עלאין דשמא קדיש לאתלבוש
כהו כלהו ומיכון מלאכי דלקדם הסד מקראי קדם ולומתי כשעת דמועד זמי בעלמ׳
כגוונא דלזמנין כתרין עלאין דזמינין מקדם עלאה קדם תתאה זמין למילוי לאעטרא
להו קדם עלאה ידיעא קדם תתאה מכאת סלמא הכי לזמי זמינא לכל מילסא ולזמנין
מיילין כלהו זמינא לאעטרא כהאי קדם כזמנא דמועד סריא כעלמא כגוונא דמילסא
קיימין לעילא הכי קיימי ממכן דעמא דלזמנין לתתא ועל דא לקרון קראי מועד כגון
דלזמנין לתתא קראי מועד מסר כגוונא דלעילא לכל כעלמי יתיר לזמנין לאכנזי סם ודאי
ולא לאכני הכי הוא רזא כקרבו סם יומת ולזקומא ועל דא לא לאכנזי סם ודאי
לזמנין הא אכתא דלזמנין יתיר לכל לזמנין כולו לגרמייהו ולתתאי כמתוקת.

בקר ויודע ה׳ את אשר לו. למאי כקר ולמאי קדוש ולא טסור אלא לזמנין
מסטרא דטסור קא לתיין וקדוש כהנא אמר משה בקר כקדין
כתיב דכהנא לתתר כעלמא לי לתון כהני הא בקר פלחו עבודה דכקר וכדין וידע
ה׳ את אשר לו ולית מאן דלכחין אלא שלח בקר לי לתתחזון כחסד הא זמני הוא ותזתרון
נביא ויקבל לכו כמה כקטרת דסלי קטרת כעיא לסוסכיא לאתקטרא על ידוי ככלא
ולאתקטרא. מאן סוסכיא דלי כהנא וכגון כך ויהי האיש אשר יבחר ה׳ הוא
הקדוש ולא טסור תרין דרגין לזמנין. קדוש. וטסור. כהן קדוש. לוי טסור.
ועל דא הקדוש כתיב.

ויפלו על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחות לכל כשר. תא משה ואהרן
מסרו גרמייהו למיתת. כמה כגון דכתיב ויפלו על פניהם ויאמרו
אל אלהי הרוחות רוחות כתיב חסר ו׳ אלא אלילאה דמותא הוא וככל לתר כפילת לנפשין
לסהוא לתר הוי. ועוד אל אלהי. אלהים ואל זועם ככל ווס. אלהי הרוחות דלזמני
לתר דכשתתין דעלמא וכל כשתתין תמן סלקין ומתמן לתיין. רבי יהודה פתח משנו
חכמים מלי ויודעים הם זיכו לי. תלי קרא לזמני לאמרו. תא משה כתיב וכשלשת רעיו

ליסף תכריעון דלויב הוו למרי מלי קמוט אכל לכחמת ליס לאו כנין דכתי מלין דליסו
ידי עלייהו כארח קמוט וכדין יקבל עליס דיכח ויהי למלכח קדושח עליס מה כתיב
ואליהו מכס את לויב כדברים וגו׳. דלודי לכתר לקכס וקכיל עליס דיכח דמימר.
הן כתיב לכן הכפי לכב שמעו לי חלילה לאל מרשע ומדי משול. לכן שמעו לי מלימין
בכלח לאכחכח מלין. חלילה לאל מרשע הוח דכתיב לא זעזע ככל יום. ומדי משול
דח במיך לקבלח דח והח לוקמוה לא מדי. כי פועל אדם ישלם לו הח כר כם לזיל
כהאי עלמח ועביד עכידתוי וחטי קמיס מתריס הכוח עוכדיח תליח עליס לעלמח
ליס דיכח הדין הוח דכתיב כי פועל אדם ישלם לו כחוח עוכדיח ישלם לו. ועם כל דח
אס ישים חלין לכו כיון דכר כם שוי לכיס ורעותיס לאתכח קמי מתריס רוחו ונשמתו
חלין ואסוף. כגרורת דמוי ולא סביק לכפוים לכר לאתדכח כדיכח לאחרח. רכי
יוסי אומר הלי מלם רזח לאחרח הוח כחיומין טמירין דקכס. כי פועל אדם ישלם לן
לאתדכח כדיכס וכחיומין עוכדין דכר כם עכיד כספי עלמח ומליק ליס לאתדכח
כעוכדוי ויתכיד מעלמח מס כתיב בתריס מי כקך עלין אלנס ומי מס תכל כלס.
מי פקך עלין אלנס דח הוח לחוח דקרוב ליס ומי מס תכל כלס דכחיכי ניתח וכני
כניין עלמח ותקוכח ווסוכח מס כתיב כתריס מס ישים חלין לכו. הלי כר נס דפקיד
עליס למכני כניכח כעי לכוכח לכח ורעותח לגכיס דהכוח מיתח. מכאן כר
נס דלתי על הכוח לתתח כנין ספירו ותיאוכתח דילח סח כמין עלמח לח לתכמי
דח רעותח ולכח לח לתכוון לגכי מיתח וכנין כך כתיב מס ישים חלין לכו כרעותח
דלכח דכוין לגכיס כדין רוחו ונשמתו חלין ואסוף ואתמסך גכיס לח ותכני כהאי
עלמח מס כתיב כתריס יגוע כל כשר יחד ואדם על עפר ישוב. יגוע כל
כשר יחד כהוח גופח ותכלי כעפרח וכל כהוח כשרח והתח לדם על עפר
ישוב הח תדעתין דככיכח כמלקדמין ויתוב על עפרח דככיכח דגופח לאחרח
כמה דהוס כקדמיתח ועל דח רוחח ונשמתח כידוי דקודשח כרין הוח וחיים
עלייהו דכני כפח ללח ותלכידו מהאי עלמח ומעלמח לאחרח כגין כך חל חלילו

הרוחות לכל כשר.

ויאמר מפס חל לאדון קח לח המחתח וגו׳. ר׳ חייח פתח חמת מלך
מלאכי מות ואיום תכס וכפרנס כמה לזות לאהו לכני נפס לאסתמר
מחוכייהו ולכטרח עוכדייהו דהח ככל יומח ויומח עוכדין כמתקלח סלקין ומסגיחין
עלייהו לעילח ולכתיכוקמיס וכד כעי כר נס לאזדכרח מחוכוי דהח כמה ומכין עלמח
ליתין. וכגב סליק רוגזח קמי מלכח ודיכח לתער הסר חמת מלך מלאכי מות ואיום
תכס וכפרנס. כשעתח דמתריהון דדיכין קיימין על עלמח ורוגזח תלי לי לאסתכח
כדרך זכאס דרשיס לעילח קכס לסגח כוס ואסתכך רוגזח. למלכ׳ דלתרגזח על עכדיו
דהוח תכע על סכטורח למעכד כהו דיכח לדהכי עאל רחימח דמלכח וקס קמיס כיון
דחמח ליס למלכח לתנסירו מכפוי סתרי סתוח רחימח דמלכח לאסתעי כהדוס ומלכח
חדי לכתר כל לתח סכטורח חוח מכפוי דמלכח חלין וכדין סהוח רחימח כעי למלכח
על עכדיו ומכפר להו וכגב ואיום תכס וכפרנס. תוף הכח כל קמח מסס דרוגזח הוס

תלי

תלי מיד ויאחר משם על אחרון כגון דאיכא מעשרותיה דמעשרותיה וקטרת לית מלקין
עלה כיולי דאיכא אסגי עלמא כעלמא וקסיר קטרת דמסיימותא קטרת סח לוקמוס
חדותיה דשלח ותתא קסורה דמסיימותא סליקו דרגוה סלי מתן וקטרת ישמע לב
וכדון ואים תכס יכפרכם יכקי וידכי להסוף רגוה ורחמין מתערין. ר׳ אלעזר אחר.
אל תברוש לית מכט מספחו׳ הקסתי מתוך הלויס כגון דאיכון גוצה ומרפא דליוחי
ונאת עמו לסס וחיו ולא ימותו דכעי כסכה לאתקפא להו דלעב דקריכין איכון לקודסא
לית ייעלון אלא כתקוכא דכסכה דסוף ודע סימכא דימטון לנכיס ולא יתיר וכד מכסיא
למיכי קודסא כדין כסוסא אחרא אחרי ואסיר גון לקרכא למחמי דסא אלא בחסאי לא
לוח לנכייהו אלא לכסכי ועב אלא דלמון ועוכדא דלסון כרוז. ולוחי לאחרא קלא.
כב כסכי כחסאי וכרוז. ואסיר גון אחרא דאחרא לאחרא קלא. כב אתמסרו
כדיכא דסא דוכא כאתגליא דאיכו ולכרמא אלא. אבל כסכא כל אלוי כרוז וכחסאי
ולאו כאתגליא סימכא דכלא אחלא דסא דוסא ויאן אקרכא. כגון דאין אקרכא כך
דיכון סרין כעלמא אסטרא דאחלא ואיכא יסא אקרכא וכאי בקטרת דאיכו כחסאי
כרוז דקיק וכאוחלא אכלא. תא כך סלו אלכחא אחרא סלי לאתגרא לאתערותא
כך לא יסתכאו זכאין אלכחא כאוחלא לאתער לנכיס וקלוס לקכלוס ודיכון אסתכאי
ושב קיימא לקבל דא וכדין דיכא אסתלק. ר׳ אלעזר אחר זאת עבודת בני קהת
כאהל מועד קדש הקדשים כשעתא דכני קסת כטלין קדש קדשים כדין אתי כסכא
ואפי כלא עד לא יקרכון לכטלא ליה ולא הוו אחלן לעלמין אם דאיכון כטלין אלא כלא
כאסוקא אכייהו כאי דכתי׳ וכא אסרן כאסוא אחכא והורידו לת פרוכת אחסך ורוב
כאסוקא דאחלי אקדשא תכלת דאיהו כגון דתכלת סח לוקמוס ואתמר. כתר דאתכאוקא
כלא אקרכין כני קסת דכטלין ולא אקרכין אלא כאיכון כדאיס דכפקין לכר אבל וכלא
אסרן וכני לכסות אתקדש כאסוקא אחרי כן ויכאו כני קהת לשאת וגו׳. כגב
קטרת דאיהו פכימאה וכל אם די כרוז לכסכא אתאסר וגב ויקח אסרן אאסר
דכר אבל ויען ש אתך אקהל ויתן לת אקטרת דאיהו פכימאה רוז דכסכא כדין ויכפר
על אעם ויעמוד כין אחיים וכין אחיים כין לילא דאוי וכין לילא דאותא כדין ואיכא
קריב דא כלא ותעבר אמגפא וכאי חולקא דכסכא. דכהב לית גלים חולא לעילא ולית
ליס חולא לתתא וסוף גרים עלמא לשלא ותתא וככל ואכא אחלא כלא ליאיכא אבל
וולו עליך ואסרתך ואיכא כאחלא אסתכאי כאקדא. רבי שעור סוס קאיס קמיס
דר׳ אאשון אכוס. אל כתי׳ דלא חיים עם אבא אסר אהכת כל ואי אכלך. אל תא דאס
חיים עם אבא אסר אהכת דא הוא רוז דכעי כר כם לאכללא חוי כאתר דא. דא כלא
דא לא חזלא. וכעי כר כם לאכללא אדת יום כלילא ואדת לילא כיום ודא הוא דאס
חיים עם אבא אסר אהכת. תא כגון כי היא חלקך כאיים דאיים לא אסרן אלא על אי
וכעולך אסר אתה עמל תחת אשאם כאס דלא ככל דרכיך דעבו והוא ייסר אריותיך
ותא כל אלוי דאחלא כלהו סתיאין לגו כאכמתא ואבי קראי אתמזן להוותרם
רגועא כאס דכתי׳ כתריס כל אסר תיכל ידך לעשות׳ככאך עשה כי אין מעשה וחשבון
וגו׳. סלי קרקא אית לאסתכלא כיס כל אסר תיכל ידך לעשות ככאך עשה וכי אלאס

דאכמתא

דתכסיתא עלאה כיה יתיר על כל כנו עלמא לאמר סכו׳ תלת כל מלוי דעלמא מלכא על
רוח דתכסיתא לתתרו׳ תת כל לאסר תתכא ידך לעשות בכתף עשה דה הוא דכתי כר
כם לאכלה שמלה כיתיכא וכל מה דבוא עביד מכתי ליה דלא יהון תלת כלילן כותכ׳
כל לאסר תתכא ידך דה שמלה׳ לעשות בכתף דה הוא יתיכא כלה ויתיך ו׳ כלדרי
בכא׳ וכיון דכר כם יזדכר כל עובדוי יהון לכטר יתיכא ויכלון שמלה כיתיכא כדין
קב״ה שדרי בנוויה כהלו עלמא ויכנים ליה לנביה לסהוה עלמא דלתתי ולא יתיא כר כם
בשעת׳ דלתתי כסהוה עלמ׳ כדין לתכא מן מלכא רחמי ולתתי קתיה שלא כי לית מעשה
וחשבון ודעת וחכמה כתר דיכתלק כר כם מכלי עלמא תלת לי כעי כר כם דמלכא
קדישא ונסיר ליה לסהוה עלמא ויתן ליה חולקא לעלמא דלתתי ושתדל כהלו עלמא
לאכללא עובדוי כיתיכא וכל עובדוי יהון לטמא דקב״ה דהא לכתר כל ויתכנים מהלו
עלמא לאתדכא כדיכא תקיכא דגיהנ׳ לית תמן עונשין וחכמה וכללתנו לאתזכא
מן דיכא׳ דל כי לית מעשה וחשבון ודעת וחכמה כשאול כניהנם לית כיה מדורין על
מדורין׳ מדורא תתאה שאול׳ מדורא תתאה מכיה לכדון ודא שמיך לדא מלן דכתית
לשאול ידוכון ליה ומתמן יפקוך ועולם הלך מוריד שאול ויעל ומלן דכתית לאכדון תו
לא סליק לעלמין׳ מלן דלתית כיה עובדין טבין דו דלתיהו מלרוש דחושבכ׳ דה לוקמוה
דכלל לילית ולילית עד לא יתכב ועד לא כתיב בעי כר כם למעבד חושבכה מעובדוי
דעבד כל סהוה יומא ויתוב מכייהו ורחמי מ״ם כהניה שעתא כגין דסניה
שעתא לוכלה דמותא שדרי בעלמא וכל בני עלמא טעמין טעמא דמותא ובעי כהלו
שעתא למעבד חושבכה משובדוי ויודי עלייהו כגין דלתיהי שעתא דמותא ולגין לקרון
מלרי דחושבכה׳ וכן מלן דשתדל בדעת וכחכמה למכדע למלריה כל יעברון ליה
לאסתכלה ולאסתכלה כתיכון חייבין דלתתרידו בגיהנם וכדרגין דשאול וכלהו נוחין
מתיכון דרגין דוה לא יסתלר תמן ולא יסתכח כייהו ועל דא מלן מעשה וחשבון ודעת
וחכמה כשאול ולא יסתכח תלת לשילה לתתריה די כמה כסורין ובוניכין וכמה
כסופין שדרי כיה וקב״ה לתי ליה לאסתעשע עם נדיקיה די בגן עדן׳ וכלה
חולקהון דנדיקיה כהלי עלמא ובעלמא דלתי עלייהו כתיב לך נדיקי׳ ודו לעמך יסבו
יסרים לת פניך׳

ועבד כלוי הוא לת עבודת לחל מועד וגו׳ ר׳ לחא פתח הוסף על חוב
שלרן וגו׳ תת כד בעא קב״ה למכרי עלמא סליק כרעותא קמיה
וכרא ליה כלוריתא וכה לאסתכל שלה כסכיכו מי׳ סם חכי׳ וכתיב וחיים חכלו לחמון׳
והא לוקמוה לל תקרי לחמן חלא לומן׳ כד לתא למכרי לדם והא לתמר לחדם תור׳
וכי למנכא לתקריתא לרך לחיים ורב חכל׳ כהסיא שעתא דכפק לדם לעלמא הוא
ווי פרנופא דוליס משלח ומתתא וחוו דחלין מכיה כל כריין ולוקמוה׳ תת לא לתקייס
עלמא ולא לסתלי׳ עד סהוא שעתא דכפק לדם כשלימו דכלא ולתקדם יומא ולתתקן
כרסויא קדישא למלכא כדין לסתלימו עלוי ותתלי ולשתכחו חדוון בכלהו עלמין
כהסיא שעתא דכעא יומא לתתקדסא הוו כפקי רוחיהון דמדין לתתכריגופא דלטון
ולתתקדם יומא ולא לתתכריהו ולשתאר עלמא כמה דלתתכנוס מעבידתא ולתתאר

(פ"ח ומפסיר) כיון דלתקדשו עלמין ושרלל לאסתלומו כדרגיהון ואסתבחו לוותי כסט
ממלכה כד (פ"ח כדין) לאסתלים הסוא פנימת דעלמא דמסטר ממלכה ודל כעלן
לאתדכאה לוותי וכדין כלא לאתכלול כימיפא ועלמא לא לאתבניס וכל כתיב ועכד הלוי
הוא. הוא לאסלים למסטר ממלכה הוא לאסלים לפנימו דעלמא ולפילו הסוא מסטרא דכסף
דלאסתאר אסר כעלמא כך כרא קב"ס עלמא. לוותי כתרוכא לאסלי לכלא מאי כתרוכא
כהיסוא מטולא דהוו נטלי כמסכנא לאסתלים כל הסוא פנימו על ידים הסוא לעלא
לממלכה הוא לאתכלול כוותיכא. תו הוא דא עתיקא תלמלא דיכא לא לאסתכא כעלמא
לא הוו ידעי כני כנש מהומכותא עלאה ולא ישתלון כני כנש כתורייתא ולא יתקיימו
פקודי תורייתא כולהא סלימותא דיסתכא כעלמא לגבי מלכא קדישא מאן עביד לא
הוי לומר לה ליהוה. ותו ועכד הלוי הוא כלל כי ו' הוא הלליס. הוא לאסלים סלימותא
למהוי כלא חד הוא כסיומא לקבלא לכנסת ישרל כלל ממלכו תחת לרשעי כבין לחברא
זוגא כחדא מאן לאתער רחימותא הוי לומר הוא. הוא כלל הוא עשבו ולא לכחכו
עמו כב"ב הוא לאתלא הוא לאשלמא הוא לאתגלייא הוא לאלים הוא הלליס. ר' יצחק לומר
ומין קב"ס לאכנרא לסיפרא כסורייתא דעמא וכסורייתא דעמא יהא על שכט ומכין הכל
ויהיה לאור הלכנים כאור החמה. וכתיב לא יכא שד עמך ורעך לא יחסף. וכתיב
לא ויהיה לך עור עמם וגו'.

רעיא מהימנא

בל עמר ראש לכל כשר וגו' ואת כבר שכשים הטעלה קעדה **פקודא** לא לאבדית עמר
עמוד לשבוח לעלמא לאתי וגי קיומא לאוגל לה הוא עלמא לא יפלא כפעים ובוקים וכשתיא
כתוריתא עתיד לזוכה לשלי עלמא כדכקדמיתא יסוב לימי עלומיו ולא יכל כפעם וביום וכשתא
כתיב הן כל אלא יפעל אל פעמים שלש עם גבר ויסרלל בנין דפדיון לשון אחר תורה לאיש
כסף כסופא דעלמא לאתי ושכרו תלת ושכין נגלותא וכפירקא כתרייתא דעוקבא לשון יסף
בשוריקא לא ישדרון לשלש נגלותא. אתו ילכון וכריכו ליה ואמרו רעיא מסיכא קב"ס יפרה לך וכל
ישרלל יפרון על ידך ואתחדם עשרון ושיכון עיך. **פקודא** כתר לא לרון כשרכי כית וכרוש
דקכשתא כית לכר כם לאתתא לי לייסי לאתתא דמוב ורע וכני להשיר רשע כשנא יפרה לא לשמוע
רע ויסיב לא ערך דילא. אלא לאתתא דאולכא דייי אתער כם לא יעבדכם וסב יומכית ואתורתא כלי
סו ושין לא ערך כשם דאוקמוס אמת מיל עשרת כשלה ואתער כם אמת מיל מי ואכא ונשוק מפביכוס
מכלא. ולא סכיכת אלין דנשיל אסר עשם לית ערך לאנרש דילים. ואלין דאתר לנכא לית ערך לעשם
דילים. כשה אפשל לית לא דשעשין לא וכל אדם ואדם מכייסו לית לא ערך וכל אד ואד נדיך אדין
אלכל אלין דיוית כשתא לו כשעם לו רוקא מעכיכא לא נדיך אדין לא ערך אלא אתער אכי ו' הוא
שמו וכבודו לאתר לא לתן דפדיון דילא כקב"ס אלוה לאי מסכן דילא לנבי ישרלל כקוסעא כקדוש
לתעלין כאות דשכת כאות דיעין טבין כאות דכרית ואורה כשה אקדין דפדיון דילא כקב"ס אסר
לאעשה לאתגן שבדי וכניסה ולא גם ואת סכי כשה אקדין לייכין דשרדין ככי כשם על אבית לקבל ערש
כשה אקדין לשון ולכל אקידא לית לא ערך כשוע עלמא עוכשא לאתי לא יפרה כשוע אלא לשון
ערך ושיעור. **פקודא** כתר לא לרון כשרים ככשיו לכסן סב כל שכם כישרל לך יהיה ורוע
לא כלא וכשתא כל עשר רקש כל כשר לאשר יקריבו ליי כלא וכשתא. רקש כשעיך לאתון כשוכן

פרשת זאת חקת התורה

וידבר ה׳ אל משה ואל אהרן לאמר זאת חקת התורה אמר רבי יוסי פתח וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל. עמ מלין דאוריתא קדישין הוון עלאין לאינון מיתיקין לאינון כמה דכתיב הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש וגו׳. מאן דלא אתעסק באוריתא כאלו קלים כל יומא על מורח דשכינתא וקביל אוריתא ההיא יומא כאילו אתעסק באוריתא מכל שאר יומין דשתא ואי לא אתעסק מה כתיב לעתיד לבוקמוס תכריעון כתיב הכא וזאת חקת התורה וכתיב התם כתי מלי למלי. מלה רזא עלאה הוא ואסיפנא לאתוספא. וזאת התורה לאתוספא כלא כיוצא בה ולאכללא כנסת ישראל בקשר לאתבחא כלא חד. בגיני כך וזאת התורה לאתוספא תוספת ולאו אית מאן דיתמר לאחזקא דכלא חד בלא פרודא וזאת כלל ופרט כחדא דכר ונוקבא. וכלא וזאת התורה ודאי. הכל זאת בלא תוספת ולאו זאת חקת התורה ודאי ולא התורה דיוקא דאוריתא גזרה דאוריתא. תא זאת אשר לגויים ולא וזאת דהא מסטרא דליכא קשוט דאתיין ולא מסטרא דרחמי. תמר ר׳ יסודה והא כתיב וזאת עשו לכם ותו ולא כלומר תתמר וזאת תמרת וזאת ותולא וזאת. אל ודאי הכי הוא ונקדי מוכח מתן דלחיך סמא למותא לית לך יצרא כיום סמא דחיי הא ודאי ימות ועבד וזאת עשו לכם וחיו ולא ימותו בגין דסמא דחיי מצרא כסדיה זאת עשו וחיו ולא ימותו ודאי וזאת אטריך ליה ולא זאת. בגיני כך וזאת התורה ממש כיתודא חד כיחוד אלים כללא דלכא ונוקבא וזאת כלהודי ועד זאת חוקת התורה. רבי שמעון ור׳ אלעזר ור׳ יצחק הוו מטיולי בארחא דמהגרון לר׳ פנחס בן יאיר אמרין לר׳ שמעון כמטותא מכך לגבי דמר כשרתא דלא אתגלייא מה דלא אתגלייא לכל עין ומלך כאתגלייא מה דלא אתגלייא לכל מה דמר כם למחרש

אמר לר׳ אלעזר כרוס אלעזר קום בקיומך ואימת מלך אל כפרעתך דלי והכריזו
עוברין לכתרך. קס״ר אלעזר ואמר לאחת לפניהם כיסרלל על הגאולה ועל התמורה
לקייום וגו׳. מלי קרא הוא לאסתכלא ביה לי לימין עכדי הסכמים בעלמא ואתו בתרלי
ובטלוה אמאי ואי לאו דיהבו הסכמים בעלמא אלא כדינא דאוריתא לאתאי בטלוה ואסה
מאן דכטיל מלה דאוריתא כאלו חריב עלמא אלים. אלא ודאי כדינא דאוריתא הוא
וברזא עלאה לתעבידת מלה וכגון דהוו קאמרי חכודי וכאי מלה דלא לתעלייה ביכויהו
ומדאסגיאו חייבי כעלמא לתעבידת (פס׳ לעבדו) הלי מלה בגיכא לאחרא כגון
לאתכפאה מלין דלימין כרוא עלאה והא לוקמוה. ואימא עלי תקרב הלוט אל כעליך
מעל רגליך וגו׳. וכי אמאי כעל הכא אלא לאתמר דקיוס על לאתעדא מכא
ולאזוזוגא כאתעדא לאחרא דכהידו קיוסא עלה. והסוס כעל לוקיס ליה כאחרא לאחרא
לעבר ליה מהאי עלמא ולוקיס ליה כעלמא לאחרא ועל כל מס דיהיב מיתא לבר כם
כאלמא טכבטיל מלכיה מן כיתא כיה כגון כנבליה. מט כגון דלעבר רגליה מהאי
עלמא וככוס לון ולטוקי לעלמא לאחרא אתר דמיתא סאלרי כיה לכתיב מס וכו פעמוך
כנעלים כת נדיב. מלי אמרת כת נדיב דל כתה דלכרסס דכתיב נדיבי עמים נאספו
עם אלהי אברהם ולא אלהי ואחק ורוא דמלה בין מכרויה לחיוי. ודל כל מיתא כטיל
לגן. לכל כוונא דאוזוא סלוף מכלכיה ויהב לבר כם לאחרא בגין לקיומא קיום קא עביד
בגזרה לעילא. כעל דאמרינא כגוונא וכלא לאתר אחד. הא סיסוא מיתא דלסתלק מעלמא
אלא בגין קדיו כת נדיב — לא כתוס ליה להסוא בר כם לגבה ואזיל לאתערדא כעלמא
דלא לסכא לאתר וקדם חוים עליה לאתבא ולאתקכא כעברא לאחרא כמה דכתיב ולדם
על עבר יסוב ולוקמוה. ואי הסוא כרוקא לא כעי לקיומא לאחוזי כסאי עלמא כעי
למקטר חד כעל כרגליה וססוא לאתתא דאתרי ליה ומקבלא להסוא כעל לגבה לאחאי שלא
בגין דהסוא כעל כגין דמיתא סוא ואתיהיב כרגליה לחייא לחוסיו ואתתא מקבלא
להסוא כעל לגבה לאחוזה דסא ססוא מיתא בין חייא להדר כעובד לה וסוא כהפוך
מסוא כעל דכטיל מיתא מחייא. והאתתא הלי כעל כמיל חייא ממיתא וכלו כעל דהסוא
אלא זוזל כיה לקיוס ולאתתא כטלה ליה לגבה לאחוזה דהסוא לאתתא עטרת
בעלה כטלה ליה ומקבלא ליה לגבה וכלו לבטלא ליה להסוא כעל לחרפה לאחזה
דמכיך נופיה דהסוא מיתא וקבלה לומ׳ לה לכתר ומכח חיים עליה ויקבל ליה לעלמא
לאחרא. הלי בטלותה דהסוא כעל מידא דלאתתא לאחזה דסא לא לאתכבי הכי מיתא
לעברא לאחרא לסאי עלמא והסאתא יהיב לעבריה דהוא מתמן בקדמיתא לכדין נהיב
לעבריה כדין הסוא לאתתא תסאתי למעבד ורעא לאחרא ולוקמוה. הא עד מאן דכטי
לקיומא קיום כטיל כעליה ויהב לאחריה לקיומא עליה קיום לכתריה הלד וזאת לפניהם
כיסרלל על הגאולה מלי וזאת קיומא אלים כלא. לפניהם כיסרלל כל הוו נכושין קדמין
לקיום כל דבר ממש דהוא קיומא וכדין וזאת התעודה כיסרלל ודאי לא תימא
דהסכמה לאחרא הוא הוא קיומא עלאה למהוי עובדיהון בקיומא דלעילא. כיון
דהסכמה לאחרא הוא לאת קיומא ולא יגלה כפי תהיו כתיב.

זאת חקת התורה זאת לשון קיומו ולשון אחר לא תתפרע וכל לא תתרשל לשון נקי וזכות ומנקבה שיעיל לכבר ושד שמור וזכור כח מתחברן: חקת התורה. חק התורה מכאן ליה מלה חקת. — אלא חקת ולאו זוקוק הוא אלא חק ות"ו ומחמר לאו חקת. לתמר. לכל ת' הוא ל' וכ' מחבר בחדא ונין הא דלתמר נון דלאו חקרי הכי אלא לאו דמים דלתמר ולא תעכו לאו לשון שמיטה. דמסתבר כהכפרה כהירון ועבדת לוכהה לכבני נשא לבתר מחוה בחוה ומצי וקטיל ואמרת לא פעלתי לון ועל הכי חקרי כר נון לתמר מלשון ת' כלה כחדא דלת נון ללת ר"ם הא ר"ם ודלת חד מלה וכחתון גליפן לא חק ות וכלה חד מלה.

רעיא מהימנא

דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה פרה אלו ישראל דכתיב קח לחטיא לאו פרה לדכיותא קח לחטיא לדכאה לחטיאי דכתיב ויקחו אליך פרה אדומה תמימה דכתיב ומן הוא לשמאלא סור כלה ופני סור מסטרא דשמאלא. לאומה סומקא כוורדא דכתיב כשושנה בן הרועים לאומה גזרת דיוקא. תמימה מלי תמימים כמה דתימא סור תם ויושר מועד. סור תם דיוקא דפרזלא. סור מועד דוכתא דקטיגוריא. לוקח הכהן תמימה דיוקא דפרזלא גבורה תתאה דא הוא תמימה. גבורה עלאה דא הוא דוכתא דקטיגוריא והוא יל סחזקה תקיפא. אשר אין בה מום כלל ואפס רעיתי ומום אין בך. אשר לא עלה עליה עול. על כתיב בלא וכאה סנבר דוקא על מ"ט כנין דסיון סלומי ישראל ועליהון לאו אלא עמה. אשר לא עלה עליה על הייכו דכתיב כתולת ישראל וכתולה ואין לה ודעה.

ונתתם אותה אל אלעזר. מכאן ליה לכהן גדול מכאן ליה לכהן משוח מלחמה לסרן משוחה בסכוכית דמטרוניתא ושוד דסרן לא אתי מסטרא דטהורא אלא מסטרא דקדושא וכנין דלא לתייתי לטהרה לא לתייתי ליה כל מלה דסלוי פרה היא כתיב ונתתם כנין דלא סכא סכי ממטה כת סכא לתקרי ועבד כל עובדוי כסכא. הא כל מלי דלתעביד מסלוי פרה כנין לכהה ולא לקדשא ולא לקדשא אלא לתייתי לסנן הוא לא מחוי ולא מריך כנין אלא ומתבע דוכתא כסטרוי ולכם דסרן דלאיתי כדרגין עליה יתיר דלא כשי לאתבחא תמן ולאומכא תמן. הלי פרה כנין דלתעביד לפר כעי למזדי כיום עץ ארז ואזוב ושני תולעת ולא תלין לתמרי. ואסף איש טהור ולא קדוש. וכנוח מחוץ למחנה במקום טהור דלא טהור לא לקרי אלא מן טהור מסטרא דקדמיתא הוא דכתיב הלי כדה חטאת היא כנין דכל דוכתא תתאה וכל לוכתן דלתתא מסטרא דמסאבא כד לוכתי יקבל מסטרא לאחרא ויתיבת כדוכתא כלא אלא דם סודסתם מחלב כדין כלהו מתעברי (פ"ל מתעברי) ומסתלקי וסרלון כעלמא כנין דשבדי הלי עוכלא דלתתא וכל הלי דוכתא כאחר דלא לוכתי פרה ורחלן עלה עץ

ארז וכו׳. כדין אתחלם חילק דלטון וכלל אתר דשרץ אתברו ואתחלפו וערקין מכיס
דהאי חילק דילטון אתחזו כגוונא דלא לגבייהו כדין לא שרץ כבר כם ואתדכי. ועל
לתקני מי כדם מיוח לדכות כד עלמא שרי כדיכא ומטרא מסוכה לתפטט בעלמא
סכה לתכלילן כל זיכי מסוכו וכל זיכי דכיו וכגון כך טומאה ושרץ כללו עלאה
דאורייתא ולוקמוה תכריוה. תרם חלעזר עבדת דלא יימרון תכריוה מלה לכתרך.

פתח רם ואמר המלך מעיכים כבהלים וגו׳ ויפקו כל חיותו שדי וגו׳. הכי קרחי דוד
מלכא כרוחא קדישא חמרן ואית לאסתכלא בהו. תא כשעתא דחכמתא עלאה כטס
כגלופוי חשב דסיג טמירא בכל סטרין פתח ואתגניד מכיס חד כסרא חלוש כתרשין
עלאין במכוני דמקורא דמוי דמלי קוזפא רכא מכיס ומתמן אתמסכן מכוכין דכחלין
ונסרין ככל סטר כך סלי כחד סכיל דקיק דלא אתידע מסיך וגניד סהוא כהר דגניד
וכפיק ומתמן אתמסכלן מכוכין וכחלין ואתמלין מכיס הלך המלא מעיכים וגו׳.
אין כסרי עלאי קדישי דלפרסמוכא דכוותא וכלהו אתעסקיין כחד מסהוא ככוכא דכחלא
עלאה קדישא דכפיק וגניד לכתר ומקו כל חיותו שדי סיגו דכתיב ומכס ופרד וסיס
לארכעה רגלים. הכי ל׳ רבסין חלין חיכון חיותו שדי כללא דכל חיכון מסריין וכל
חיכון חיולין דאחידן כהו שדי תל תקרי שדי שא שדי דסוף נטול ואחלים סמא מיסודא
כעלמא ופכרו פרחים נמלא חלין חיכון דכתיב כהו והאופנים ופכלו לעמתה כי רוח
סחיה כאופנים. מאן חיה חלין חלין חיותו שדי תרכע חיכון חד לאחד סטרא דעלמא
ומסוף לקרי חיה ואופנים לקבול כל חד וחד ולא לאחלין שא מרוח דמסיה חיה דאוזל
עלייהו וכד שין מתעסקיין מהסוף מקיו עלאה כל שאר חיילין לאחרכין לאסתקיין ואתרוון
ומפתרגן כסרסייסו ואתאחדן חלין כאלין כדרגין ידיעין הלך עלייהו שוף דסמי יפכון
חלין שאר דרגין עלאין לכתר כל דא מפרי מעשיך תשבע הארץ לתתא וכל עלמין כלהו
חדלן ומתברכאן דא כשעתא דכרכאן מסתכאי מזקיו דנהלא עמיקא דכלא.
וכשעתא דעלמא יתיב כדיכא כרכאן לא מסתכאן לכאתא כעלמא וכדין לסתאב
מקדם וכמה מכילי טריקין מסתכאי כעלמא ומרעין כמה לתרי על כני כשא ומסאב
סהוא רוחא לאו נבר כם דנוע ומהלי מסאבא מרוח עליה הכי נמי מרוח למען דיקרב
כהדים הלך תסתיר פניך ובסלון וגו׳. הלי קרא מלי קא מיירי חלה תסתיר פניך
ובהלון דסא לא לתסקיין לאסתכאה כרכאן לעלמין. תוסף רוסם ינושן לאתערא
רוחא לאחרא מסטר סמאלא ורוח מסאבא מרוח על כני כשא על חיכון דמיתין ומאן
דקאי כסדוסו ועל שאר כני כשא מאי סאוותא דילהון סא דכתי׳ וז עפרם ושוכן דא
עפר מריפת סחטאת כגין לאתדכאה כיה והייכו רזא כל היה מן סעפר ואפי׳ נגעל
חיה לכתר דמסדרן לסלי עפר כגין לאתדכאה כיה מתעבר רוח מסאבא ואתעבר רוחא
לאחרא קדישא ומאריו כעלמא. הלך תעלם רוחך יכרון. יכרון ויתמון כאוותא
עלאה דרוחא לאחרא. ותחדם פני לדמה דסא לאתדכיאת אתתא לכעלם ואחדתותי
דסיהרא לסתכא ועלמין כלהו מתברכן. זכאה חולקהון דיזכאל דקלא יהיב לון
עיטא דכלא לאוותא כגין דיזכון לאיי עלמא דאתי ויסתכחו דכיין כהאי עלמא קדישין
לעלמא דאתי עליהו כתיב וזרקתי עליכם מים טהורים וסהרתם.

ויבאו כל העדה מדבר צין וגו׳ רבי יהודה אומר אחרי פרשת דפרים
סמיכה למיתת מרים הם לוקמוס שלח כיון דלתעכוב ליכא כהאי
פרה לכהים למסלכי לתעכוב ליכא במרים ולמסתלקת מן עלמא כיון דלמסתלקת
מרים למסתלק ההוא כאר דהוה לזיל עמהון ליסראל במדברא ולמסתלק כולא כולא
אמר ר׳ אבא כתיב ואתם בני אדם אף קיבה על כתולת יסראל וכי שלים כלמודהם לא
שלח בנין דכלא לתבר בניהם ולתבר ומיבא לאתרים בגין דהיו מקרבת לה נבי נופא
נופא לתחתך בניהם ודא הוא רזא דכתיב הושיעה ימיך ועבני נופא דכתיב שכיב
עמים קדרות דהא עמא לתחתך בניהם כגוונא דא ותמת שם מרים וגו׳

ולא היה מים לעדה דהא לסתלק כירא דשילה ותתא לכתר לתבר ומיבא
דכתיב ויקהלו אהרן על עמיו ולכתר לתחתך עמא דכתיב ומות כהר וגו׳ ויקהלו ל
עמך וגו׳ הא דרועא ימיכא לתבר ונופא דליהו עמא לתחתך ותא לא לסתכא
דרא כשלמא כדרא דעמא קיימא כעלמא ואהרן ומרים ואי תימא כיומוי דשלמה
הכי נמי לאו דהא ביומוי דשלמה שליט סיהרא ועמא לתכנים וביומוי דעמא לתכנים
סיהרא ועמא שלטא תלת לחיון הוו עמא לאהרן ומרים כלא ולסלא לכניך עמא
לאהרן ומרים מרים סיהרא עמא עמא לאהרן דרועא ימיכא חור דרועא
עמלא ואמרי לה כמעון בן עמיכדב בקדמיתא לסתלקת סיהרא מיתת מרים
לסתלק כאר לכתר לתבר (פ״א לתבר) דרועא ימיכא דמקרב תדיר כסיהרא כלחוש
כחידו ועד כתיב ותקח מרים הכביאה לחות לאהרן לחות ודאי דליהו
דרועא דמקרב לה כלחודתא כלחוש עם נופא לכתר לתכנים עמא ולתחתך
כמה דלוקימנא דכתיב ולסלא לל עמך גם אתה וגו׳ זכלה חולקהון דעמא לאהרן
ומרים דלסתכחו כעלמא ביומוי דשלמה שליט סיהרא כתקוכתא ולתחזי כעלמא
ולתקויים עלמא כחכמתא דכיהו דילה ושליט כעלמא כיון דסיהרא כתתא כחוכוי
לתקבוב ומלא כתר יומא עד דלסתכח כקרן מערבית ולא יתיר ולתיהוב שכטא חד
לכרים זכלה חולקא דעמא כביהא מיומא כתיב וזרח השמש ובא השמש וגו׳
הלי קרא לוקימנא לכל וזרח השמש כד כפקו יסראל ממצרים דכתיב עמא
סיהרא ולא מקומו שלף וגו׳ הא כתיב ובא השמש במדברא עם שלר מתי מדברא
כיון דעאל עמא לגן לתר לתכנים לל מקומו בגין לאהרן לסיהרא הדר שלף
וזרח הוא עם דלשב לתכנים זרח הוא עם ודאי דהא לא לכסיר סיהרא שלא מכסרא
דעמא ודא הוא רזא דכתיב כך טוכב עם לבותיך לשב דלת תתכנים כך קיים
לאהרן לסיהרא כך הוא עמא ועליה כתיב הלי קרא עם יתרון לאדם בכל עמלו
וגו׳ עם יתרון לאדם בכל עמלו דא יהושע דלסתדל לאהרן לרועא יסראל ולא זכה
לאהרן לסיהרא בדקא יאות דהא לאו דעמל כהו כיסראל תקח השמש דעמא
תא וי להוא כסופא וי לסיהא כלמא בגין דכלא ולא כטל לתרים עמא לגן תחות
דרגא דלים קלמר רליתי תקח השמש ועוד רליתי תקח השמש טבתי ורחם

תחת השמש וכן כלהו וכנין דרגין דילוים קאמר ודלא הוה רגיל דמלה ודלהי. רשע ודלהי
מאן דכטיל שמא למיתת כלחודוי עליה כתיב ככל עמלו שיעמול תחת השמש ודלהי
ומאן הוה תחת השמש הוי לימא דלא מיסרח ומאן דלחיוד מיסרח כלה משמש עמלו
תחת השמש ודלהי ודלא הוה זוכה קדמאה דעלמא ועל דא מה יתרון לאדם ככל עמלו
לאדם קדמאה וכן לכלהו דלתתיין כתריה דחכו כחתר דא. סולך אל דרום וסובב אל
נפון הייבו דכתיב מימיהו תם דת למו ומזבו זה דרום. תם דת דא נפון ודא כלילא כדא
סובב סובב הולך הרוח. שלי קדמאה סובב סובב סולך השמש מכאי ליה מלי סולך
הרוח. מאן רוחא דא הוא תחת השמש דלקבל רוח קדם. מלי הוא רוח סולך
הרוח. מאן רוחא דא הוא תחת השמש דלקבל רוח קדם. מלי הוא רוח סולך
הסובב לאלין תרין סטרין לאתחברא בנופא ועל דא כתיב הרוח הסובב דלאתעודע
השמש סתם דלאתעודע חולקא דישראל. ועל סביבותיו שב הרוח מאן סביבותיו
אלין מכסאן דלימין דתיכא קדישא ולימין תלת ודוד ולרוחי דלאתחברן כהו הם לימין
דתיכא קדישא שלימתא ועל דא כתיב לכן מלסו סבובים היתה לרשע פנים כנין דכל
מלוי דשלמא מלכא סתימין כלהו בחכמתא וכלהו לגו כנו דסיכלא קדישא וכני כשא
לא מסתכלי כהו ואחאן מלוי כמלין דכר כא לאחרא לי סכי מה שכחא הוא לשלמ מלכא
בחכמתיה משאר כני כשא לגא ודלהי כל מלא ומלה דשלמא מלכא סתים בחכמתא.

פתח ואמר טוב הכמה עם נחלה ויתר לרוחי השמש לי לאו דסא לאתגלייא מלא
דלא שמעא ולא ידעא אלא קאמר טוב הכמה הכמה דלא הוה הכמה דלעילא תחת השמש
לכורסויה מתתקנא ליה טוב הכמה עם נחלה ויתר ספירא עמסן דישראל דלימין
נחלה ועדכא דילה לאתקברא כה. לכל תעסכתא יתיר לרוחי השמש לימין דזכו
לאתכרא כשמשא ולאתקברא כיה דסא לאחיד כילכא דאי ומאן דלאחיד כיה לאחיד
כחיין דסלי עלמא וכאי דעלמא דלאתי ודא הוא דכתיב ויתרון דעת הכמה תחיה
כעליה. אלו ויתרון דעת דא לילכא דאי יתרון דילוים אלו הכמה ודלהי דסא תורה
מהכמה עלאה כפקא. תן טוב הכמה עם נחלה הכמה ודלהי עם נחלה דא נדיקא
דעלמא דלאי כסורא דשמשא דסא דרגין אלין כחדא יתכי ודא הוא ספירו דילהון
לכל ויתר לרוחי השמש לימין דאתחדין לה כשמשא תוקפא דכלא שכחא דכלא
ודא הוא דעת לילכא דאי וסא לוקמוס גם כלא דעת כפא לא טוב מאן כפא דא כפא
דוד מלכא ודא הכמה דקאמרן. וכגוני כך יתרון דעת הכמה דאתמן אם תרבא
לילכא ואתכטא לכל סטרין וכן לכל לימין דלאחיד כיה כהלי לילכא. ועל דא
שלמא מלכא לא לאתכא נלא כהסוא דרגא דילוים דאתמן ידעכלא והוא לאמר שד
הכבר אתו וגו'. הלי קדא לא תאר ולוקמוס. תא חזי כל
עובדוי דקודשא בריך הוא בדיוקנא וקאזוט ולית מאן דלקבלי
לקבלוי ויתבי בידוי ואמר ליה מה עבדת בכל עובדי דכלא. ואמר אלי

עלמא׃

קיימים בקיומיהם ולית ליה לקבלה עונשא ולית ליה מזוקא מסטרא מוכחא
עדן לית ליה קלפא דסטרא דרוחא לעילא ולתתא לאתעכבא לתתא דהא
ומכין ויתרין וכפיק מכיש זוטרא ולתברר ולתנקי׃ וטוב מפכיסים לת חזר
טכאה מכבר מתו וקבילו עונשא תרי זמני ולית לקרבן כפר מזדקק דאתל לכורת
לוכן טכבר מתו לא קבילו עונשא ולית לקרבן כפר מזדקק לאתל לכורת
סחיים לאר המ חיים עדיכ דהא לית כדרגא עלאה ויתיר מכיישו׃ מאן לוכן
כתב דיכתיב והיה מדי חדש כחדשו ומדי שבת כשבתו׃ ועל לזין אמר שלמה מן
תתאה לקרי גן לאדן דלשלוח והאי גן לקרי ערן לגן דלתתא׃ ולזין דמשתכחי
כגן תתאה מסאי ערן דכתיב כל שבת ושבת וכל ירחא וירחא דהא
הוא דכתיב והיה מדי חדש כחדשו ומדי שבת כשבתו׃ ועל לזין אמר שלמה מן
עלאה לקרי גן לאדן דלשלוח והאי גן לקרי ערן לגן דלתתא׃ ולזין דמשתכחי

עלוי דלעילא לעילא וטב מכלהו מאן דלא לתפרע ולא לתבעוי וכל מלוי כסתימי
ליכון דלא סוף וכלה מסידרי דכתר פקודי תוריתא וקיימו לון ואתעדל כתוריתא וממלי
ולוי דלא לתלמוד לתתכי כדרגיה עלוי על כל סתר כתיבא וכלהו לתתקנן (פי
לתיקון) מקומיה דהאי. תא חזי כשעתא דאמר קב"ה למשה יקהל אהרן אל עמיו
לתתלם חילא דלוי וידע דהא לתתב דרועא ומוכח דלוי ואזדעזע כל גופיה כיון
דאמר קח את אהרן ואת אלעזר כמו אל קב"ה משה הא דרועא לחדא לוותיכון לך
דאמר קח את אהרן וגו' ואהרן יתפרש הא לאלעזר יהא לנבך זמכח דתמות אהרן ומשה כל דא
לא אמלי לתתר כהונה זמכח כלהו יהא עכבי יקר לאסתלקו ולא לאסדרו שלח בזכותא
דמשה ולא בזכותא דאלעזר.

ויעש משה כאשר צוה וגו'. אמאי לשיבוי כל העדה אלא כגין דאהרן הוה
רחימא דעמא ויתיר מכלא ולא יימרון דהא לתתגניז על ידא דמשה
ומשה מסיך לאהרן כמלין עד דסליקו לטורא וכל יסראל הוו מחמן כשעתא דאסתלק משה
לכוסוי דאהרן ואלכוס לון לאלעזר. מאי טעמא משה ולא אהרן אלא משה לעדי
אלכוסיון לאהרן כל סליק לכהנא קב"ה ויולכם אתו את המשיל. כשעתא משה לעדי
ממה מה דיהב ליה וקב"ה לעדי מכוס מה דיהב ליה ותרוויהו אפשיטו ליה לאהרן
מכלא ומשה לעדי לכר. וקב"ה לגו. ושר לאעדי משה קב"ה לא לעדי זכאי מולקן
דמשה. זכאי מולקהון דצדיקיא דקב"ה כעי ביקריהון לתקין קב"ה לאהרן ערסא
ומכרתא דדהבא לכהנא. ומדידיה כתיב מהנוה מכרתא דהוה לליק בכל ומא תרי
זמני ואסתים סוס מערתא ונחתו. רבי יהודה אמר פוס מערתא הוה כתיבא דכל
יסראל חמאן לאהרן סביב וכוליא דמכרתא לליק קמיה וערסיה כפיק ועייל ושבקו
חד קמיה עליה וכדין ידעו יסראל דהא לאהרן מית ומתו דהא לאסתלקו מכמי ככוד
הב"ה וירתון כל העדה כי גוע לאהרן וגו'. והא לוקמוה ובגד ככו לאהרן כל בית יסראל
נוכרין וכפין ומשו דהא רחימא מכלהו הוה. רבי שמעון אמר מכי אלתא לחמין עלאין
קדישין לחתי לה לתקברו בחד ומייתין לתכברו חד הכא וחד הכא וחד כתתר
לחרא. הלא תוד אלמרי כתתר דכעלין יסראל לאסתכלא כים מית כל חד וחד בגין
לאנהא עלייהו ואסתוכון לכל כל חד וחד מית כדקא חזי עלייהו. מרים בקדם כין
נפון לדרום לאהרן לסטר ימינא. משה כדקא חזי ליה. לחיל סהוה סורא לטורא
דאהרן וכניס לקבורתא דמרים לבני הוה סורא לחיל לתרי סטרי. ושל לא לתקרי
לה סעברי לתרי סטרי דטור דאעבר ולחיל לסטרי דא ולסטרא דא. זכאי מולקהון
דצדיקיא כעלמא דין וכעלמא דאתי. ושבע דיומין כתתר לחרא כעלמא לחרא
עלאה זכותהון קיימא כעלמא דא לדרי דרין. וכשעתא דיסרא תייכין כתוכת קמיה
קב"ה וגזרה לתנור עלייהו כדין קדרי קב"ה לצדיקיא דקיימי קמיה לשלא ולודע לון
וליכון מכטלי הוה גזרה וחיים קב"ה עלייהו דיסראל. וכלון ליכון צדיקיא דעלייהו
כתיב ונחך ו' תמיד וגו'.

וידבר משה כלודיה וכמשה וגו'. פרשתא דא כתתר לחרא לסתלק
עם ליכון מי מריבה דמשה ואהרן ל' ינחק פתח ויסי כיום הסלוא

ותלכם לכתר מלכות וגו׳ תנלת לסתר כרוח הקדש נאמרה וכנין כך כתוכה כין הכתובים . ויהי כיום שלישי דלתתלם חילה דנוכחי והא קיימא כרוחא כלה נופחי כדין ותלכם לסתר מלכות . תהי מלכות לי תיתמי כלכושי יקר ותרנוחא הא לאו הכי לקרי . חלה ותלכם לסתר מלכות דלתלכשת כמלכות עלאה קדישא ודלי לכשא רוח הקדש . תהי טעמא זכתה להוי לתר כנין דכטרא פומא דלא לחוותא תהי סלד לין לסתר מנדת מולדת ולוליפכא כל מאן דכטר פומיה ולישכיה זכי לתלכשא כרוחא דקודשא . וכל מאן דכטי פומיה למלם כיתא הא ודלי הכוח חלה כיתא עליה . ואי [illegible] לאו הא כעיה לו נרשת דמוקדן בחוויא עליה והא לוקמוה . וידבר העם כאלהים ובמשה . דאמרו חלה כיתא ולתרנומו ועם משה כגו למה סעיתונו סוו כלהו פניה סוון . כך לזדמן לנכייהו חוון דמוקדן לון כהם ושוול לאא למעייהו ופלין מהין כלא ואלה ו׳ כעה לת הכתוכים הסרכי׳ ר׳ יוחי אמר חוון הוו לתיין מלחמן כפומייהו וכסכין ומתין . תהי מלחמן כלא לם ידוך הכתם כלא לחם לחם הוו מלטטן כפומייהו וכסכין ומדיין לחם כהו והתוקדן מעייהו ומתין והא חלו׳ לין לסתלקו לאתר דאתרה .

ומשם כאר הוה הכאר הם דהכא כאר ולכתר כאר כאר כשעתא דיצחק חלייה לית מסיק כאר הוה כתי׳ ורזא דא כמה דכתי׳ ועבד חלוי הוה . ר׳ אבא אמר ככל אתר דהוה ר׳ כשלוחו הוה וקריכן ליה דכר ונוקבא כאר וכללא עלאה נוקבא ודכר כללא דכל דהא ר׳ כשלוחו סרוך זכאין לוכן ישרא׳ לעי דלוכן לתתא לוכן לחודהן כללא עלאה דכלא וכך כתי׳ הוה עשנו ולא לוכחנו בשם כתיב כללא דוד דכלול כלא . דם אמר רוח דמיה דא הוה רוח הקדש דכשב כקדמות . כדא הכיתי נמי לכתר כזלין מוה למלייה כלא הכל יכש רוחו יזלו מים ויכש רוחו כקדמות ולכתר יזלו מים ועד לא כשוב הוי רוחא לא כזלין הוה מאי קא משמע דכעי כללא לאתערא מלא כשוכלו או כמלא או לאתחזא כחיזו דעובדא . ומכאן עד דרוחא לא נשוב לא כזלין מוה לנביא דהוה רוח . הוה הכאר הוה הכאר קריכן . מם כקדמיתא כאר חלה כקדמיתא נוקבא כלחודהא ומשתא דקאמר הוה כללא דדכר ונוקבא לקרי כאר ולכתר דאזכא דכר לאולדא מלא נוקבי דכר קריכן לכללא . אבר אמר ר׳ לחסא לחסוף את העם כגון דשלי כאר לא לעלי מכוייהו . ואי תימא היך יכלין לסאבא מכוים כלא חלה לוסו כפוק לתריסר כאלין וכביעי לתמלי ונפוק לכל סטרין . וכדין הוו ישרא׳ כשעתא דסאכן ובעיין מוה קיימין עליה ואמרי מירתא ומה אמרי עלי כאר סלקי מימוך לאנפקא מוין לכלא ולאתסקא מכך וכן אמרי תוסכתא דשלי כאר כאר תפרוס סריס ונו׳ . חלה קשוט הוו אמרי וכך הוה . אסכא חול כבגא כל מאן דכעי לאתערא מלין דלעילא כין כשוכלו כין כמלא . אי הכוח שכדא או הכוח חלה לא לתעכיד כדקא ייאות לא לתתער מדי . כל כגי עלמא לזכאין לכי כשעתא לאתערא חלה דלעילא זשיריו לוכן דוידעין לאתערא וקא קריב לכלא אבל אי לא ידעי לאקדושי ליה לאו לוסו קרוב דכתיב קרוב ו׳ לכל קוראיו וגו׳ . אלא כחמת דוידעי חלה דקשוט כדקא יאות וכן ככלא . לוף אכא הוא אמרי ישראל אי חלה קשוט כדאמרי לאתערא

להלי

להלו כירח ולשמשה לזן ליסרהל ועד דלמרי הכי מלו לה לתעבר. וכן לפילו כלויכוח
חרמו עלמא דמסתמכי בזיכין כיזין על דעבדי שובדי דקסוס לגבייהו לי לה למרי
מלי דקסוס כנין למסכה לזן בהכי נווכו דבעיין לה מתעכב לגבייהו ולפילו לפמי כל
ומה כמלין למרכין לו כעובדה למרה לה מסכין לזן לגבייהו לעלמין ולה מתערין
לקבלייהו. תא חזי כתיב ויקרלו כסם הכעל וגו'. מלי טעמה חד דלמלו רמו כסהוה
כעל כהלי. ועוד דמלין לה מתכער כפוסה ולכסו לזן קכם מכהן הכד ולתה הסכות
לת לכם לחורכית. זכלין לייכון נדויקייה דידעי למקרי למלריהון כדקה ילות. לתר
רכי סמעון הכה כעיכה לגלהה מלה. תא חזי כל מלן דידע לסדרה עיכדה כדקה
ילות ולסדרה מלין כדקה ילות דלי מתערי לקכם למסכה מלין עלמין לגבייהו
לייכו כל עלמה ידעי לסדרה שובדה ולסדר מלין מלי מסייהו דילסון דכדויקייה דידעי
עקרה דמלה ושובדה וידעי לכוויה לכה ורעותה ויתיר מלין למרכי דלה ידעי כל כך.
הלה מלין דלה ידעי עקרה דשובדה כל הלי הלה סדורה כעלמה ולה יקיר מזכין
עלייהו מסייהו דכתר כתבוי לקכם דלה ככם לו כטורה (פ"ז דלה סם נשוידה) דסניהו
לקרי. ולמלין דידעי ומכוויו לכה ורעותה מכקי כרכהן מלתר דמסכה וכפקי ככל
גזעין ושרשין כלרה מיסר כדקה ילות עד דמתברכן עלמין ותתלין ושמה קדישה
עלאה מתכרך על ידיהון זכאה חולקהון דהה קכם קריב לגבייהון ושמין לקכליהון
כסיתה דקלרון ליה הוא ומין לון כסעתה דלויכון כעקבי הוא לגבייהו הוא לוקיר לון
כעלמה דין וכעלמה דלתי הכד כי כי מחק ולפלטהו לסנכהו כי ידע שמי.

ויאמר ו' אל משה קל תירה לותו וגו'. רכי יסודה פתה לה תירה לכיתה
מצלב כי כלכיתה לכום סנים. תא חזי ככסת ישרהל יכקה מתרב
סטרי הסתה כרחמי הסתה כדויכה כל כעיה ליכקה כרחמי — רחמי לשמכה לתר
לתתסכה כיה. כל כעיה ליכקה כדויכה לתר לשמכה לתתסכה כיה ולמסרי עלוהי
דהכי הוא ככל לתר לה סלרי מלה דלשלה עד דלסתכה לתר למסרי עלוי ועל ככסת
ושרש לה תירה לכית' מצלב מ"ם כנין דכל כיתה לכום סכי לה סרוה הלי שלה כהלי מור
כסומק וסמק כחור וסה לוקסוס. תנ"ה כתיב ויאמר ו' אל משה קל תירה לותו תרין
לותי לזכון עלמין כלויכוח כתרי ולין חד דה וחד עד דרום לחיך לותו מ"ם כנין
דלזכון לות ממם עד דרום לחיך לחיך ממם לו דכעי לפרסם ההוא לות דהוה
לכיל לוף הכה דין לותו דה עוג דלתתכך כלכרסם ומלכסי כיתיה הוא וכל תתגזר
לכרסם מה כתיב וכל לכסי כיתו וגו' דה עוג דלתגזר עמיה וקכיל הלי לת קדישה
כיון דחמה עוג דישרהל מקרבין נכיה לאר הה ודלי הכה לקדישה וכותה דקלים
לון ודה סוי לקבליה. כיה סעתה דלויל משה הין וכול לשעקרה רשומה דרסי לכרסם
לאר ודלויכה ימיכה דילי מית דכה ימיכה כעיה לסלי. לו כימה הה מלגזר וימיכה
לסיכרה הוא ולה דילי והלי לת לימיכה הוא דלכרסם לימיכה הוא מיד לאר קכם חב
תירה לותו לה תדחל לסכוה לת דילים ולפילו לימיכה לה לנטרך. כי כידך כתתי
סמלה דילך ועקר ליה מעלמה דסה הוא פנים רשומה דילים ומלן דסבים להלי לת
לתתזו לשתעקרה מעלמה כם סמלה דילך דלויהו ידך ועקר ליה מעלמה כניהו כך

פרשת וירא בלק

וירא בלק כן צפור וגו׳. רבי שמעון פתח. וירא. מלי דאוף שמע ודלי בחכמתא דמסקיפא דאתיב ושמע כשיטו. שמע בחכמתא דאתמר דכתיב ויסקף אכילתך מלך פלשתים בעד החלון. מלי דלי בעד החלון כדלי בעד החלון כסקפם ותיכב שם סיסרא. דלי ודלי חלון דחכמתא. דזכאי סוליטון דככוניה ואיטון חלוני דחכמתא. ואי חלון לית דכל מקמתא דחכמתא. כיש סרוש וכה חמי מלן דאמרי בעקרא. לוף הכא וירא בלק בחכמתא דוליש. כן צפור. כמה דאמרו. לכל כן צפור ממש דהל מרזוי סוו ככמ׳ויכין כטוב צפור מכסכם כשבכא מפרכז כחורבא עביד עובדין ולקוש לחיוי. וסיסוא צפור הוא לתוי ושבכא כפומים מנסנפא קמיה ולעיל ליש בכלוב חד. מקטרא קטרתין קמיה ואיהו יודע ליש כמה מלין עביד חרזוי ומנסנפא עפיף ופרח ושם לנבי גלוי עיניה ויודע ליש. ולי הו לתי. וכל מלי כהסוא צפור סוו. יומא חד עבד שובדוי וכטוליה סיסוא צפור ופרח ולזל לתעבד ולא לתתי. הוא מנטער כנפוים עד דתתי חמא חד סלסוכא דחמא ולתי לתעבד ולא לתתי. כדין חמא מה דחמא ודחיל מקמייהו דישראל. מה דעם לבתריהו ומוקיד נדפוי. סיסוא צפור ידיע לחיוי וכל חיוי דמזמני וידעי לשמע כסיסוא צפור לא ידעין חרזוי כמה דהוא ידע כלא. וכל חכמתא דהוא ידע כסיסוא צפור הוא ידע. ומכי הוא עביד גחין קמיה וקטיר קטרתא חפי ריסיה ונתין. ואמ׳ לחיוי אמ׳ ס יפלא ס הוא עביד גחין קמיה וקטיר קטרתא חפי ריסיה ונתין. ואמ׳ לחיוי אמ׳ ס יפלא ס

ודלי

בבלי בתיב עלי סיחון
ירושלמי נלך ונלך עלי עזה

ויראי מאד עליך וגו׳. לא ימוש מפיך וגו׳. ברוך ה׳ לעולם אמן ואמן.

ודלי עברין שבעה ויומין . מכאן ולהלאה היתה ליסבה מכשכשה בפיותיה דהתוא נפרע
נקדין להתוא ליסבה בחסמה דלהבה ודיה מחללה רכרכן מגרמים וכלה הוה ידע
כלק שנפל דלי ודלי . על בן נשור וכנון כך חתוא מה דכר בם לחרפה לה יכול למכדע
ולה יכיל למיקמי ס תמר ר׳ מכאן לתשיב תשיב ממנולות ים . לית לן לפוקה לכה
למהימכותה דקב״ה דכל מלוי מלי קשוט ומסימנותה סנוי . דכיון דמלה תמר כלה
לתעביד ודלי כר בם רשיק לכה . ותמ׳ לכמה סנין ולכמה זמכין יתקליה דלי דלהיכו כך
כפום רכרכנו דילהה דכל עלמין מלוי יקריה הכי הוה מלוי כר בם זעיר וכל מלוי להיכון
לפום סעתה הכי הוה לפום סעתה לכל כתיבתה וכעותה וכעובדין טכין ובדמעין
סנילין להיכו קדישה רב ועלאה על כל עלמין לזעיר נהורין וקמיט קדושתי׳ לגביה דכר
בם למעבד רשותים תמר ר׳ לומכה דלהתו דלי לתתערה ולהתקבה תכבן כל להיכון דקטלו
לון מוות כרת ולכלו לון . כגל כעלמה לתר מותבה דכל היון דכרכן וטורין רמלין
לגלין כלגין . ושרוד הקיפה תמן להיכו . עוג בין ערודי דמדברה הוה ושבחה תקיפה
דילהה כנין דהוה מלך סבשן דכל מלכי עלמ׳ לה יכלין לאנחה קרבה כנון תוקפה דכפן
ולתה מסה ולגה כיה קרבה . סיחון סיותה דמדברה הוה סיחון ורקבו דמוקב עליה
הוה ס נבול מוקב כין מוקב וכין הלמודי . תם כסעתה דקרבו ישרל לרעה לסיחון
כדוש לתעבר כמלכו דשמיה לתבנטו נכרין סלטין על פלר עמין ותחתון מלכ
דלמורלה היך לתתרב כסיוה סעתה כל להיכון סלטין דהוו ממכן על סבע עממין
לתכנטו וכעו להדרה מלכו ליסבה . כיון דחמו תקפה דמסה להדרו להמורלה סלל
על כן יתמרו המוסליה כלו הסבון היכון סלטוכין ממכן עליהו דלתכנטו והוו לחמרי
כלו הסבון מלן הוה דין דהרוב ליה . תבנה ותבונן כדקדמוותה ותהדר מלכו ליסבה .
בד חמו נבורתה דמסה ולהיכה דמלכו לחמרו כי תם ונלה מחסבון לסבה מקרית
סיחון כיון דכתיב מחסבון לחלי מקרית סיחון דסה קריית סיחון חסבון הוה דכתיב כי
חסבון עיר סיחון מלך סלמורי הוא סלכוב דמלכו סמיה נפק ונלת וחריב כלה בסעת׳
דהיכון לחמרין תבנה ותכונן עיר סיחון בתם ולה לחמרו חסבון דחסיבו דבנין כך יתבני
למותבה דלמורלה . כדין לתיבו ולחמרו לה יכילנה תם כנון דכל לרקין ושבילין לסתמו
בתקפה דרב עליה דלהון ליכדר ומת׳ ונדכר הסבון דתבנה . הה תם ונלה מחסבון
לי נכדר ונימה סתם קריית סיחון הוא לסבה מקרית סיחון ודלי . כיון דהוה סלהוכה
דחסה תמן סריה עלה ליה מלן דיכילנה לתהדרה ליסבה דהוה מכל כטרין ליתלן רסו
מכאן ולהלאה חוי לך מוקב דהוה הסא׳ דהוה מנן עלך לתעבר וכנון כך מוקב כיון דחמו
דמנן דלסון לתעבר כדין וינר מוקב תכבי העב מלך . מלי מלך ויתיר ממותה . כי רב
הוא . דהוה כדין לתיהו הוה רב ורב הוה ישר דכתי׳ הכה קטן כתתיך כגוים . ומרבע הוה
רב כתתר עמו דכתיב כיה ורב . מט בנין דחמו ישרל שלח ותתה דכתיב לתת כל לתר
עמה ישרל לחמורי לתר עמה ישרל מכעי ליה . מלי לתת כל לתכנתה עלה ותתלה .
עילה דלתפילו מסלטיהן דכרכנין ועל כנין דלעילה ולתפי׳ משלטיהון דכרכנין ושלטין
דלתתה . ונלד לת כל לתר עמה . ונלד כי רב הוה כתתר דרב כוכרת קדישה דכתי׳ כי

דנכסן קליפם ולתעבר הלן מוחא סכיכא ערלה קלו לכר · ברית לחיבו רב ועלמה ויקיר
מכלה ולחיבו תגלי לכתר ·

ויאמר מואב אל זקני מדין עתה ילחכו וגו׳ · ר׳ חייא פתח וירחבו את
יהושע סכהן הגדול עומד לפני מלאך ה׳ וגו׳ · כמה לחית ליה לכר
גם לאסתמרא בהאי עלמא ולמיסך כחרא קטוט בגין דכל מרחוי דכר גם כלהו במכיכא
וכטורי קיימין וסהדין מתוקפין ותבעי דיכא תריכין ודייכא קיימא לקבלא סהדותא
ולימון לטעי ולטעיתא תרחמן גלי ידיעי דיכון מיחיכא ולא יסמלון מסמלא דהא
כל רוחי כבי גמא כפקי מהאי עלמא כמה לימון מקטרגין דקיימין קמיהו וכרוזין כפקין
סן לטב הן לבישים כפוס מה דכפיק מן דיכא דתבעין ככמה דימון לתתן כר גם כהאי
עלמא כין כחויי כין לכתר דהא כל מלוי כדיכא לימון וקבלם תדיר ברחמי ורחמוי
על כלא ולא כעי לדייכא כבי כמא כפוס עובדין דהכי לחמר דוד הא עוכות תעמור יה וגו׳
מי יעמוד · הכא לית לן לאסתכלא כיון דלחמר הא עוכות תעמור יה לחאי וגו׳ · הלא
תרין דרלחמי לדכר דוד הכא · הא שוכות · הא חוכין סניאו עד דסלקין לעילא · הכא
ולא חא הא וי דלא יהיב רחמי · ולא חמא דל לעיב דלהיב רחמי והעי · כדיכא בדבוקא דסתימו
כדיכא דכנא חלא לית דכסדר לגביה וכל לסהותין מכיה כפקין לחיבו יחום עלן ומלן
לחיבו מי · מי יעמוד ולחאי · מי ירפא לך כלא כי נדול כיה סכרך מי ירפא לך ועד יה וי ·
ולחאי הלין כסתמון מכך מי יעמוד דכל לרחין פתיקין מכיה הא יהושע כן יהוסדק כהיק
נמור דהוה עלל לפני לפני דשיליחו למתיבתא דרקיעא · לתכנסו כל כבי מתיבתי תמן
לעיוכא כדיכיה · וכן לרחוי דסהוה כבי מתיבתא דרקיעא כל שיולי לדיכא כרוזי כהיק
ולכרוז כל כבי מלכא עולו לחדכא טמירא · וכי דיכא מתכנסי · וסהוה רוחא דכר גם
כלקא עי דתרין ממכן כיון דעלל קדיב לגבי חד עמודא דסלהוכא מלסטא דקיימא תמן

ס לחוים כרוחא דלחוירא דכם כ כסהוה עמודא וכמה לימון לסלקין לון תמן ס

בנין דכל לימון דמסתדלי כלוריתא ומחדסי כם חדוסין מיד לכתוב לזוכתא ס

מתיבתא לילין מלין כדין כל לימון כבי מתיבתא לתלן למחמי ליה · לימון תרין ממכן
כפקין וכלקין ליה לסהוה מתיבתא דרקיעא · מיד קדיב לגו סהוה עמודא דחנלים תמן
עם לתתיבתא ומתלן ליה לי מלה כדקא יאות זכות ליה · כמה עטרין מכנגן מעטרין
ליה כל כבי מתיבתא · ולי מלה לחרא סיב גו ליה לסהוה ככופא · דהוין ליה לכר וקלוים
גו עמודא כך דשיולי ליה לדיכא רחמכא למזכן · ולית לחרנין דכלקין לון תמן כך
קכ כפלוגתא דבבי מתיבתא ולחמרי מלן מוכח הא כלו דלוכח מלה כדין כלקין ליה
תמן ולוכח סהוה מלה כין קכ ובין בבי מתיבתא · ולית לחרנין דסלקין לון תמן
עלמא · ולי כדיכא לסתלק לחלי לתתן זכות לחרנין · לא ר׳ יוסי לית לה דיכא לתתן כר גם ולסתלק מסהי
ממעכא דסה ולחי כדיכא לסתלק כר גם מסהי עלמא לכל עד לה ויכול למחיבתהון
עלמא · ולי כדיכא לסתלק לחלי לתתן זכות לחרנין · לחמר ליה סבי לוליה בבי ובי
קלקלתא דיכא לכרוח לון ולכבוח לון · לא ר׳ יוסי לית לה דיכא לתתן כר גם ולסתלק מסהי
עלמא · ולי כדיכא לסתלק לחלי לתתן זכות לחרנין · לחמר ליה סבי לוליה בבי ובי
קלקלתא דיכא לכרוח לון ולכבוח לון · לא ר׳ יוסי לית לה דיכא לתתן כר גם ולסתלק מסהי
ממעכא דסה ולחי כדיכא לסתלק כר גם מסהי עלמא לכל עד לה ויכול למחיבתהון

בקרטיפת (פ"ג בקוסטית) דכתיב ואת כפם לויכך יקלענה כתיך כף הקלע וגו'.
ומזי ליה לניהכם וקכיל עובדיה כפום מה דאתען. תא וחרכי לת יהושע הכהן הגדול
עומד לפכי מלאך וגו'. סלקוליה לדוכתיה והוה מתיבתא דרקיעא כמעת דלא תפטר
מהאי עלמא שומד לפכי מלאך ו'. דל הוה הוה כער רים מתיבת דליכו מתיך דיכל
על כלא. והשטן מאי והשטן ההוא דמחכה על כפשתא כניהכם דתיהוכתיה למיהב
ותדיר קיימת ואתר הכ הכ הכו חייבין לניהכם. לשטכו. לאהכרת תובו כדין ואתר
ו' לל השטן יגער ו' כך השטן. תרין גערות אמרי. לאת חד לדומה. ואת להוה
דכפקת מכיה ניהכם דקיימת תדיר לאשטאה. תא הוה שטן עלאה נקי כמה דאוקמוה
דאמליה כדיוקא דשור שטן ליכון רוחין כישין דאתדכו לאעלא כניהכם לתוך לן כרגעא
אדא ואטף לן ואחית ויהב לן לדומה לכתר דכלא לן. ודל הוא דכתיב ויאתר מוכח
לל וקכי מדין עתה ילאכו הקהל את כל סביבותיכו כלקוך השור. שור דקיימת לכיה
על כני עלמא. את ויקך השדה ליכון דל השדה. השדה שדה דאשתמודע. אתר
ר' יוסי אלא אלא דכתיב הוא. ר' יוסי ודאי הכי הוא ואות אתרת. ותוקפיה
דהוא שור מכי כריזו על התכוסה כל ליכון ויומין דמכריזו וכל יומין דמכריזו רוחיהון
דכני נפש. ולכון יומי כיכן ויומי תגרי ואת לתתר.

רבי יצחק ורבי יהודה הוו לזלי כהדהו מטו להוא לתר דכפר סכנין.
לתלהו כתתא אדא דהוה לה כרך אדא ועירא וכל יומא הוה ככי
כפרא. הוה יומא אליק מכי כפרא ואתא לכיתא. אתא לן לאלין מכוימין. לל לאיש
קריב לגבי אלין גוכרין עלאין ותרוויהו מכייהו כרכאן קריב לגבייהו עד לא קריב אדא
לאחורא. לל לאמיה לא כשיכא לקרכא כפלגייהו לגבייהו. דהא יומא דל לא קרו קם
ומכי חולמו לי כל מאן דלא קרי קם כשכתיה כבהו הוא יומא. אמאי לכון
לדומו ודייהו וכריכו ליה. לאמרו ודאי הכי הוא יומא דל אתתלקת כסדי אתן וכלם
דלא הוה לן נרכייהו זהו אתתלקן לאודוגא ולא הוה כר כם לאתתלקא עלייהו ואלין
אתתלקת כהוא קריכן קם ואלין דאתעבד כמנוס פטור מן המנוס. אמרו לה
כמה ידעת. לל כריאת לנכוסייהו ידעכא כל קריבכא לנכייהו. תוהו נטלו ודייהו
וכריכו רפתא. ר' יהודה הוו ידוי מלוכלכן וכריך על לא נטיל. לל לאי תלמידי דרב
ממעיט אסילא לתתן לא הוה לכו לכרך כידים מזוהמות. לאלן דכריך כידים מזוהמות
חייב מיתה. פתח ההוא יכוקא ואמר כבאם אל אלהי מועד ירחצו מים ולא ואותו
וגו'. ולפיכך מהאי קרא דאלן לא חייש לאלהי ויתחזי קמי מלכא כידים מזוהמות חייב
מיתה. מט כתיב דלא כבאלן דכר כם יתבין כרומו של עולם. לכבעא אדא לית כידיה דכר
כם ולאיהו אכבעא דלרחא מסם. כתיב ועשית כריאים עבי סטים מסם לקרבו אלא
המסכן אלא ומסם כריאים לקרבו אלא המסכן כתיב. וכתיב ומכריח התיכון כתוך
קרבים מכריח מן הקיס אל הקיס ואי תימא דסיום כריח התיכון לאחרא הוא לא
הוה ככלל לתיכון מסם. לאו הכי לא הוה כריח התיכון עמוד לוכאך רוח דמסם
מכאן ותרין מכאן ואד כתיב אתת הוא כריח התיכון אלא הוא כריח התיכון
לקבל

יומא

ומיד לעלמא עד דמתחי לה מאינש מלין מלין ודלי הא לאמיכא דלא לתן בר נש מידי
ל"ל ברח מלאכא דיי רחימא דילים הלי דלחמרת ושמית לת הכריחים למסכן ממסה
לקדמי נלע המסכן וגו' והמסה כריחים לירכתים ימה. הא כדריכיה טובה לוכה הכא
וידוע לוכן תדין. לאמר ליה לא הוה דלחמרית מפומיה דכר נש לתסתמע מלן לוכה.
הלכל הוולו ולא לסנהתון לכל לוכה. פתח ולאמר ההכם עיכו כרלסו וגו'. וכי סלק מסעק ~ המכפה עלנע בראשו,
כלן לתר עיכוי דכר נש הלה כרלסו דולמא בנופו כדרועים דלפיק לקכם יתיר מכל
בכי עלמא. הלה קרא הכי הוה ודלי לתכן לה יהך בר נש בגלוים דריסא ד' לחות ס"ט
דסכיכתא סריא על ריסיה וכל חכים עיכוי ומלוי כרלסו לוכן דהוה לסרוה וקיימא על
ריסיה וכל עיכוי תמן ליכלא דהוה נהורא דלדליק על ריסיה הנטריך למסה. כגון
דנופא דכר נש לוכה פתילא והנורא דלדליק לעילא ומלמה מלכא נוזא ולאמר נזמן על
רלסך הל יחסר דהא נהורא דכר רלסו הנטריך למסה ולוכן עובדין טבלן ועל ההכם
עיכו כרלסו. ולא כלתר לאחרא. לתון הכיימין ודלוובכוכתא סרוה על ריסויכו היך
לא לסנהתון להלי כתיב והמסה כריחים לקדמי נלע המסכן הלחד. והמסה כריחים
לקדמי נלע המסכן הסכית. הלחד והסכית לאמר קרא. סלומי ורכיעית לא לאמר קרא.
דהא לחד וסכית לא הסוכו דתרין כתרין. וכלב עכיד מוסכנא מתרין מלין. לתו
מיכון ומסקוכו כמלקדמין. ככה ר' יהודה ולאמר ר' סמעון זכלה הולך. זכלה דרא
דהא בזכותך לפלו ובוקי דכי רב מיכון תרין תקיפין. לתתת לאמיה לאמרה לון
רבוני כמטו מכייכו לא לסנהתון על כרי שלא כעינא טבא. לאמרו לה זכלה הולך לתתת
בסרה לתתת כרירא מכל סאר נסין דהא קלם כריר הולך ולריה דגלן על כל סאר
נסין דעלמא. לאמר ובוקי לכא לא מכתפיכא מעינא כיסא דכר טבא רבא ויקירא
שלא ובוכא לא לחיל מעינא. כיסא דכתיב וילבו לרוב בקרב הארץ מלי לריב לסנהתא
על עינא. ותכיכון מה דנן לימא מיל הכי עליהן ולית עינא כיסא וכו'. לרוב ודלי בקרב
הארץ. כגון בכי הסם של לרע. לאמרו ברא מלכא דיי לית בכא עינא כיסא ולא מכטרי
דעינא כיסא לתיכן. וקלם הפי עלך בנדפוי. פתח ולא מלאך הגואל לותי מכל
רע ובוך וגו'. הלי קרא לאמר יעקב כרות קודסא לי כרות קודסא ל"ל לרוא לחכמתא
לית כיס. המלאך קרי ליה מלאך וקרי ליה סמכן לאמרכין. הכא לאמי לקרי מלאך
שלא מלוח לויהו מלשלא כל קבול ודרך מנו לסספקלריוסס דלעילא דכל מתברכין
מתברכין הכא ולאמר לסהו לאמר ל"ל ברתי וזלוכטורי ביתיך פקודי לביתיך. הכי מכוידי
לביתיך זילי וזוכי לון אלי דהוה עלמא דלתתא מסכא לך כבי ביתך מסכלן מזונא מכך
הא לך כל מה דתבטרכי למיסב לון כדין לויהי מלאך ולי הימא והא בכאה לוכתי לקרי
מלאך ולא לתי למיזן עלמין. ועוד דכתיב דא לא וזעלמין שלא בסמא דיי הכי הוה ודלי.
כל שלוח מגו הכא ולאמר לסהו לקרי מלאך וכיון דאתרי על דוכתי אתרין כרוכין יי סמיס. משיב רוח ומוריד הגשם
למסה כל לתתוי ליה כקדמיתא לקרי מלאך ליעקב לא לתתוי הכי שלא כדוגמא דכתיב
ורחל כלה דא דוקנא דרחל לאחרא דכתיב כה לאמר יי קול ברמה נסמע וגו'. רחל
מבכה על בכיה. ורחל כלה כתב עם הנלן דרגין דילה. לאמר לאכוה ודלי וכלה
לתתכון ולתפקדן כידהא כי רועא היא לויהו מנסגא לון ולתפקדא עלייהו. וכלה

כמסה

כמשם כתיב ורוח מלאך ה׳ חלין בלבת שם · ואי תימא ואיר שוח שכחת להכרסם

להכרסם כתיב בים מלאך חלין וירח חלין ה׳ כשלומי ממרח ונו׳ · אתם כלכרסם לתקנו ליס

חלין כחלף דלת כגון דכסחוח זמכח קכיל כרית ומס דסוס לתכסי עד כען מכוס

לתחזי ליה רכון ומליט ומכי לתקזי דסך כדין כסחוח לרגח לתקער ולח יתיר וכגב

כשמח דלרון רכון עליס · לכל משם לח סוס כיס פרודח דכתיב משם משם דלח פסקח

טעמח כמס דכתיב לכרסם לכרסם דפסקח טעמח · כגון דסם עח סוס עליס מס דלח

סוס מקדמת דכך · פריסו לוית כין לכרסם דסעת׳ לכרסם דקדמיתח לכל משם מיד

דלתיולין לפסקלריס דיליס כתרח לכתיב ותרח לוחו כי טוב סוס · וכתיב וירח

חלין כי טוב׳ משם מיד לתקער כדרגח דוליס · וכגון כך משם משם ולח לפסיק טעמ׳

וגלך לגבו דמשם לזעיר נרמיס דכתיב מלאך ה׳ · ישקב קרח ליס כמעתח דסוס סליק

מעלמח מלאך · מ״ט כגון דכסחוח ס׳ מעתח סוס ירתח ליס לפלטלס משם כחיוי · ישקב

לכתר דסליק מעלמח · משם כגופח ישקב כרוחח זכלס מולק למשם · סגופל לוחי

מכל רע דלח לתקריב לעלמין לגבי סטרח דרע ולח יכול רע לפלטלס כיס · וכרך לת

סנערי כדין ישקב סוס מתקן לכיתיס כבר כס דלויל לכיתח חדתח ומתקן לס כתקוני

ומקטט לס כקטוטי · יכרך לת סכערים לימן לפסתמודען לימן לתתקדן על עלמח

לתתסכח מכייסי כרכלן תרין כרוכין לימן ויקרח כסס שמי ססתח לתקין כיתיס

ולימו לסתלק כדרגים כגון דתכורח כישקב סוי · גופח תתדכק כלתר דלפטלי ותרין

דרועין כסדיס · לכתר ולימן כערים מתברכן כלין כדקח יחות וידגו לרוב בקרב

סלרן לרחח דכוכין לתסגלס גו מיין ולי כפקלן מגו מוח ליכסתח מיד מתין · חלין לחו

סכי חלח לימן מן ומח רכיח וסגוחו דלסון לתפזח ולפסני בקרב סלרן לימו · מס

דלית סכי לכל טוכין דעלמין · מס כתיב לשלח ויברך לת יוסף ויאמר ולח לפסכח

ליס סכח כרכתן דסך לכתר כריך ליס דכתיב כן פורת יוסף חלח כיון דכריך לחלין

כערים ליוסף כריך דסך לח יכלין לתתברכח חלח מגו ויוסף · ומגו דליוסו כטמירו ולח

לחזו לתתגלח כתיב ויקרח כסס שמי ומס לכוחי לכסחס עליהס מן סלכות מתברכן

ולח מלתר לחקרח · דל סוח כסויס לתפחס עלמח דלמטרין · לתו וסמקוס כמלקדמין ·

לחרו סכו ובכריך · לחר לימו לכח לכרך לכל מי דממעתן עד סכח מכלי סוס

ולקוי כי טוב עין סוח ובורך · מ״ט כגון דכתן מלח זו לל · מלחמ ומיכלח לחורית דילי

לכלתן · לחר ר׳ יסודס כרח רחימח דקכ״ס סח תנוכן כעל סבית כוכע ולורח מכרך ·

לל לחו לכח כעל סבית ולחו לתן תרחין · לכל קרח לסכחכח ולוקימכח ליס · דסח

לכח טוב עין ודלי כלח סלילו דלכון לחוכח עד ססתח ולחמ ומיכלח דילי לכלתן ·

נטל כסף דכרכח וכריך ונדוי לח יכלי למסכל כסס וסוו מרתתי · כד מטח על סלרן

ועל סמוומית לחר כוס ישועת לחם וכסס ה׳ לקרח · קיימח כסף על תקוכים ולתיסב

כיומיס וכריך לון למוך לחר וס׳ רשוח דלכל לח מלילן ותמסכון ליס חיין מגו מלכח

דכל חיין כיס עליון וקכ״ס ישרכ ליס ויסכח ערב לתתח ליסתכס כערכוחיס כסדי

מלכח קדושח כיון דכריך לסתיס שמי רגעח חדח לכתר פתח לון לחר תכריח סלס

לכון מרכון טב לכל מלמ׳ דוליס סוח · תוסו וכבו וכריכו ליס · כיתי סכוח לילין ·

לקדומו ואזלו. כל מטו לגבי ר' שמעון כמו ליה עובדא. תנ"ר שמעון אומר כל טובות
תקיפה ליסו ונאות הוא לכך ויתיר מלך אשור כיב כם כריים דרב אמכוכה סבא הוא
לזדעזע ר' אלעזר. אמר שלי למיתך למחוי להסוא כוכיבא דליק. אמר ר' שמעון דלא
לא כליק כשמא דעלמא דהא מלא עלאה לית כוה. ורזא דיהו דהא מסיכו דלכוי
מכרזי עליה ורזא דלא מתפסטא כין מכרייה. ויומא חדא הוו מכרזי יתכין ומתנגנין
לגין כאלין והוו תמן ר' אלעזר ור' אבא ור' חייא ור' יוסי ושאר מכרזיה. אמרו הא
כתיב. אל תגר את מואב ואל תתגר כם מלחמה. כגין רזא דטעמא דסוו זמיכין
לכפקא מכייהו. נפורה לתת מסה דסות ממדין ויתרו וכלו דכפקו ממדין לסוו כלסו
וכלי קסוט על לחת כמה וכמה. ותו מסה דרכיהו ליה כמדין. ואלקכם פקוס בקמת
כני ישראל מלת המדיכים. לה מסוה פכוס לית כמלה דיתיר לתקזו כני מדין למוכה
מן מואב. אמר ר' שמעון לא דמי מאן דזמין למלקט תלכי למאן דכבר לקיט לון. לא
וכבר לקיט לון מכבה ליסו. אמר ליה מאן דלא נקיט תלכה נטיר תלכה לדיר דלא
יהא כם פגם כגין תלכי דזמיכת לחייתהה. כין דלקיט תלכי מכיק לה לתלכה ותו
לא נטיר לם. כך מואב דזמיכת לחייתהה ליכון תלכי נטר ליה קכ"ם דכתיב לא תגר
את מואב. מדין דקא יהיכת תלכי ולקיטו לון כתיב גרור את המדיכים דהא מכאן
ולהלאה תלכה דיל לא זמיכת לחייתהה כירין וכב"ב לתקזויה לאקידת לסא. פתח ואמר.

ויאמר מואב ג' זקני מדין וגו'. מואב ליכון מלרו וכגין ליכון תלכי זמין
מואב לתקפא לסתזיכו מעוכתא. ר' אלעזר בעא לחוקמי לרבי
יוסי כר' שמעון כן לקוכיה חמוי. והוו אזלי ר' אבא ור' יוסי ור' חייא כהדיה אזלו בתרי'
והוו אמרי מלי דאורייתא כל הסוא תרתי. אמר ר' אבא מלי דכתיב ויאמר ה' אלי אל
תגר את מואב ואל תתגר כם מלחמה וגו'. וכתיב וקרבת מול כני עמון וגו'. מלם דא
כמלם דא. מה להלן אל תתגר אף כאן אל תתגר. אלא לתתזי דסקילי הוו. ותניכן כל הוו מקרבי
לגבי כני מואב הוו ישראל לתחזיין לגבייהו ככל מלי קרבא ולא מתגרן כהו. ולגבי
כני עמון הוו ישראל מתעטפי בעטופייהו כלא מלי קרבא כלל. וקרלי מוכחן כסקולא
דא כדא. אמר ר' אלעזר ודלמי סכי הוא ותניכן דדיל דהות תניכא ואמרת מואב דכתי
ותקרא לת עמו מואב לתחזון ישראל מניכין לגבייהו כמה דלמי הות תניכא ואמרת
מואב מלא הוא כרא דא. אבל ושרתא דאמרת כן עמי וכסיאת לרחמא. ישראל הוו
מכסיין לרחייהו לגבייהו מעטפי עטופא כטלית ולתחזון קמוייהו כלחין ממש. ומא
לוקמוה. עד דהוו אזלי אלכר ר' אלעזר מסיוה יוקא סטו מלרחא ג' פרסי ומטו לסתם.
לתלרהו בהסוא כיתא עלאה ולמכהו להסוא יוקא דהוה יהיב ומתקכין פתורא קמיה
כיון דמחא לון קריב גבייהו ר' אלעזר חסידי קדישין. עלו אתילין דעלמא לימין דעילא
ותתא מתכחין לון. ליכון דלמילו כוכי ומא רבא כפקין כיכתא לגבייהו. לתא ר'
אלעזר ונפקיה כריסוה. הדר כמלקדמין ונפקיה כסומיה. אמר רבי אלעזר כפיקא
קדמאה על כוכין דמפקין מיא ואזלין כיכתא ונפיקא תניינא על כיעין דוכא דעבדו
סבא כעלמא. אמר הסוא יוקא כריחא דלכוסייהו מסיכא דעמון ומואב מתגרי ככו
היך לתתכתון מסיהו. מלכי קרבא לא לית כילויהו ואי נמי לרחמנו תככון כלא דחולו

תעזוב ר' אלעזר ור' חנינא אמר ר' חנא זכות תורה היא וזכות תורה מלקחת
דוכיתא למיחמי דיה · לתקוני פתורא כמלקדמין · אמר מכומין קדישין תבעו נסמא
דתפוקי כלה קרבא · לו נסמא דקרבא · לו תבשון לברכא למלכא כבל מלכי קרבא
אמר ר' אלעזר כרא רמיזא הכיכא קדישא דכל הכי זכי קרבא לאתדלקא כהו נידשין
לגבא בקרבא וקטלתא וברומחא וכתכנין דקירטא וחכת רכיא עד לא קמית סיך
מגיחין תקיפין דעלמא אלי הסוף יבוקא אמר ולאו לא חמיכא לבל כתיב הלא יתפלל
חובר במכתב לתקוני פתורא בנסמא וכבל מה דאטרין · אמר ר' אלעזר כמה מלו
לית כלבאי כרכיא דלא וכמה חדושין ותחדשון על פתורא דא · ובגד תחרית דודעבא
דאו פעמונא קדישא הוו חזלין כיה · אמר הסוף יבוקא מאן דכבי לכמא על כוס
קרבא ויכול · אלי ר' אלעזר הסדר נקריב יבוקא לנכיס לב כגון דאכחת גרמך חות לך
למיגא קרבא בקדמיתא · ואכא לאחרית דקרבא ליהוי כתר אכולם · אכל אסתא מאן
דכבי סולתא תולם מאכו קרבא כילוי · אמר ר' אלעזר לך יהות לאחזאה מאיכון מאכי
קרבא דילך · פתח ואמר והיה כאכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה ליי · קרבא
דא על עסר אתנופה לאתר מאי תיובתא לו כגון דאכיף ליה כהנא לשלא ליהוי תנופה
מאי לאכפת לן מי לאכיף לו מאיך · אלא ודאי לי אלטריך לשלא ויהוי תרומה · ונאבד
דדרשינן תרי ממעם וכבי הוא אכל תנופה מאי הוא תרומתא · דנד דאכמתא אכא
לי חסידי קדישין מאדי דרומתין לא אמרתון לר' אמעים חסידא דאלי לאו תנדעון
תנופה מאי היא · אמר מאי הוא אשורא מאי הוא תנופה דקאמרינן הויגו תנו אם ורוח
דיליה תנו ככוד ליי אלהיכם · דאמ אם עלאה הויגו ככוד דכשינן למיסב ליה לקבא ·
ואנד אכשי לן לאתרא לשלא לאחוזא לנית חנן יהכון אלא לאלי אם · לנית אכחא
למלכא עלאה אלא כד ישראל מתקבי ליה ויהבי ליה למלכא ודא הוא תנופה ואתרא
דהוו ואלי קרא דכתיב כיה · ויהיה כאכלכם מלחם הארץ · וכי לחם הארץ אשורא
הוו לאו אכי · ואנן אשורא דקריבין בגין דאשורא קדמאה לבאר כמות דעלמא ·
אשורא הוו אשורא אם אלא תנד ודיע הוא כאשורא · דאם כתיב תלית
חולקא לבטרא דאחרא דחוכא תנן · אלא תנה כרתא דמתחנ לקמיה אכוה ואבדא
לא רשותא · ומאי תנה כלא דכל אתנון · אמר ר' אלעזר אלא דהוא אתא
הות לן למיחי ולדרכא קמתא · אמר הסוף יבוקא הא מגא לקבל גירא · אמר רבי
אלעזר ודאי תנה הכי קריבן לה · אכל מחכין כאבהים כלהו לגית כהו מה וכה הות
חט וקריבן חטה · אמר הסוף יבוקא ודאי הכי הוא דאם מה אריך מחיך ליה כהו
באבהין לה הוו אתון אלין דקא אתו מסטרא דקדושה אכל לגבא אריך · ואי תימא
לה פתיק אחרא ותימא אמאי נקטת אתון אלין הסוף כרתא אלא אי לאכדע חוכא
דאלה הרשעון דאמרו חטה הוא תבדע כלה ואחכא דא · כה ס כגא מסטרא דטוב
נקוט לכל מסטרא לאחרא וכתיב ליה · חבריא קדמאי כריכו אלה דא ואמרו לה מרחיק
חטה הוא כתרא ואמרו חטה מתא · לתא ישמעו ויבוא לה דכתיב ומחתא כי

ממשיח מסיחין לחרש דכתיב זוכי דבן לית חולקן למסר לחרש · ולאו הכי הכתיב
כל מה דתתבלי כתיב ע למסר לחרש לית כיה חולק ומאן חולקך לית ליה מון דתדכנו
רוח דכתיב לא כן הרשעים כי אם כמוץ אשר תדפנו רוח · וכתיב כי רוח עוברת בו
ואיכנו ונו׳ כגון דרוח קודשא מפזר ליה ככל סטרין דעלמא דלא יפתח בחוקתך · ס
דכורא מלי הוא תבן ומון ותבן כחדא לזלזלן ועל דא פטור ממעזר דלית לה חולקא
בקודשא ה דבן בכקיו דבן · ועד ס לאיהו ולאילכא דחטא כיה לדם הרשעון הנלב הוא
דכלה ליסן כרגל דפסח · תנוס ר׳ אלעזר ותנוהו מברייתא אמר רבי אלעזר ודלי רבי
סוף · אמר יבוקא דבר הוא ודלי קרא דאריכן כיה דהא שעורים לקדוש לעלמא
ואיהו מתקן למיכלא דבשרא פתם · ואיהו רזא דלהלף סדום דמנדלין בכל יומא
ויהיב לכלם לון · ואקרי להם תרומה מיכלא דהסוא תרומה · ואתקריב כליליה דהא
כתיב וכל פסחם ושחטו ואחר ואכל מן הקדשים׳ כי לאחוז הוא מן הקדשים דלא תרומ׳
מן הקדשים ולא קדשים דהא קדם פתם לא לאקרי תרומה דאמר בקדם מבתרומם ·
תנן ארשע קדושת כרשו דקרב הוא ורשו לאחרא לא עש תתן היך לכלוקת ארעזלי
קיומת כמסיכותא ולא לתקברת כרשו לאחרא בקרובו דתרומה דלא דשעורי כגוונא
דרזא דסוטה · אמר רבי לכא ודלי שכנא דאדכא לגבך אמר סהוא יבוקא ודלי
לתקפנא כאגן ונפיק לתגנא ממש · אמר רבי לכא ארשע קדושת לית כיה רשו לאחרא
ולא שלא תתן · מון ותבן ממלן הוו · פתח הסוא יבוקא ואמר ויברא אלהים את
הדם בצלמו ונו׳ וכתיב ואמר להם אלהים פרו ורבו · אלו לאו דלתתא כהם על הוה
לא לעביד תולדין לעלמא · אלו לא לאו מלכו ישראל בעובדיה דעבדו לא יעבדון תולדין
אלא ודלי אלו לא ויתי כחד על הוה תולדין ויעביד לדם ודלי דסם גזרה יתגזר הוד
דלתתא דכתיב כרו ורבו ומלאו את הארץ ואיכון תולדי כלהון יסון בכקיו כלא עשתא
כלל · לוקח הכי ארשע קדושת דהא לא עאל כה רשו לאחרא כלל עבדת מון ותבן דלאו
מסיסו סטר ולבר מארשע הסוא מון ותבן דסטר לאחרא הוי דלזלזלא כתר קדושה
כקוף פתר כבי נפש · תנו ר׳ אלעזר ומברייתא ובזקים · אל דאמי לי דרוחכא במלכי
קרכא כהמל דפתורא · אמר ר׳ אלעזר ודלי הכי הוא דהא כל זכי קרכא כוכך לאיכון
ומנלהן כוכך לתנו ובזקוקו כמלקדמין · פתח ואיהו ואמר ונבנה מלאם סריגים
ונו׳ · על הכא תזוכא דמלם דהא מכאן ולהלאה מזוכא דולים הוא דכתיב וכים פרעה
כידי לבל תזוכא דמלם כגוכיה דיוסף הוא ולבשרה ליה דיעקב יוסף ויכדע · תכוכן
מבעה רקושין לימין ולימין מבעה סיכלין ומית לימין ומתם לימין · ולכלו כפקי מגו
עתיקא עלאה · הסוא יין דמפיק ליה ועקב מרחיק ומחזיק ליה מעכיה דהסוא נפן ·
כדין נעקב למפיק ליה הסוא יין דקא מתחזי ליה ומדי ומתם הסוא לו דכתיב ויבא לו
יין ויפת · הכא לכלי לעילא ותתא · ועד לרחיק מלא ומפיק לה כמזיכו דתרי תנוסי
והיכו לו ליה לתת ליה לעילא כתרין סטרין לחיד מכוך מסטרין לא ויכא לו יין דלרחיק
מיא דהסוא יין · ודלי לאו דלרמי כיה מיא לא יכיל למסכל ופפיר לאמר תכוך ומטמ׳ ין
ובגין כך למפיק ליה טעמא והסוא יין לזלזל מדרגא לדרגא וכלהו טעמין כיה על
דיוסף הסידלא טעים ליה דהויכו דוד כלמן הכלי כיין הטוב הולך לדודי למישרים ·

מה כיון דטוב דלתת יעקב ולרמי כוס מיל ס הוא יין סטוב ומכי הוא כמה דלמר
מכוך מטטרון. תווס רבי אלעזר ותווס רבי אבהו למרו סח מחרת דולך הוא נחת
מלאך סליחה בדמות דרוח קודסך. ק"ל עד כאן הסוא נבן מחכה למעבד פירין. וכבפן
דא ליהי נבן דאסתמודעא בקודסך כנוי דסטרא למרה דליהי לקרי נבן נכריס.
ועכשין דילה לא ליכון עכשין אלא קשין למחידין לכה נסכין ככלכה. ליכון עכשין לקרון
סורי הנבן נכריס. לכלבפן דא כתיב וכבפן הסיא דאסתמודעא. אלא דכל קודסין
טעמו מחרה עתיקא מחרה מכה מחרה דיעקב וסכ כוס מוא עוד דכל ליכון דידסין
לטעמא מחרה טעמו ליס והוס טב לחכה. וסכיל נבן כך מטה לנכס לוסיפת תלתא
סליגין וליכון תלת דיקנא דלכבן דאתקפת כהו ולית קדושה שלא כיון ולות ברכתא
אלא כיון כאתר דקדוש אחרי. וסיל כפורתא ככלס דאתקפת ועאלת ברחימו
בחדוה דסכוא יין דלתערב כמוא. כדין עלתה נכס סליקת רחימו דילה לנכי
דודס ושריאת לכנסת ולאעלה ברחימו. וכדין לתתלין ואתכללן ליכון עכשין רכיכן
ואלין מסכוא מחרה טכה עתיקא. ועל דא מאן דמכרך על יין ואטי על האדן
לנטריך למרמי כוס מוא כנוי דאית ליה לברכה רחם עליושראל עמך כמיל נו מחרה
ואי לאו מאן יכיל למסכל דא סוס לכסדה ליוסף כנוי דכוס סוס תליא מלתא סטרך
מטטרון למר סלסס פרינים ודאי לקכל תלת לכבן והא לרכא ליכון דילה. אלא דא
הוא דכתיב והוא כפורתא. כזמן דאיהי סליקת ופרחת לסלקא ככפפסא כדין שלתה
כנס דא הוא סכוא רכיעאה דאתאחר דסליק כסדה ולא לתפרס מכה הדא הוא
דכתיב וירכב על כרוב ויעף כד ינוף. כפורתא. כזמכא דפורתא ונסיר למר קנוך
מטטרון והכי הוא. אתו כלהו מכרוזא ונסקינהו. למר שעור כריך רחמי דסדרמי הכא.
למר סכוא ינוקא. מכריי כהמא ומחרה עקר דפיטור ליכון כל עלמא מכולא לכתרייהא
לתתסך לורית רוחת לון ודילה ליכון לורית כעלת מכוכו כבשו ברחימו ולמר לכו
לחמו בלחמי ושתו כיין מסכתי והוסיל ולורית זמוכת לכו והי כעד מכוכו מלה דא ליה
לכו למעבד רעות דילה. כמטו מכוכו סוזיל ואיהי זמיכ לכו דתעבדון רעות. למרו
הכי ודאי. יתבו ואכלו ושדו כדדי. כיון דאכלו אתעבכו על פתור. פתח ליסו ואמר.

ויאמר מלאך ה' אל זקני מדין וגו'. ויאמר מוקב אל זקני מדין. ואמר
זקני מוקב אל זקני מדין לא כתיב אלא ויאמר מוקב. עולמין
כטלו עוטא מסכיא וסכיא לתתסכו לכתרייהו ואיכון והכו לון עוטא מאן עוטא וסכ
לון. עוטא כוסא כטלו לגרמייסו. למרו לון מוקב גדולה כוסא נאלכה כיכה ומכו מזה
רכיכון על אד כומרא דסוס כיכל דרכי ליס ונדיל ליס בכויוס ויהב ליס ברתוס לאסתו.
ולא עוד אלא והב ליס מחוכה וסדר ליס למכרים לסינאס כל ארעא. ואיהו וכל כיתוס
לתתיסכו לכתרוס. לו ליס לסהוא רכיכון כוכול לאעקרא מן עלמא כל עמא דילים
יתעקרון מיד מעלמא וכל עוטא כוסא מסהוא אלא דפעור ממדין הוא ותא דכלא סוס
ממדין. וכל עוטא דלהוא על מזה סוס. ובשעה דלהון סדרו לכלעם. כיון דחמו
ממוקב דהא אל' כפי מדין כתיב מן סכס היו לכבו ושראל וגו'. וכלא ממדין הוא. כעלי

מדרש ילמדנו והפוקח עיניהן עד דיפוק הדום טב למלמד וכתר כן כתיל בוקמח ודינח
מכוונו . ר׳ לעזר כי הוא ודלי ודל סוף כרורו למלם . אמר הדום ובוקמ מכלן
ולכלסם מכריות לתקיכו מלכי קרכח כידוכו ולגמו קרכח . פתח ר׳ שעור ואמר
כרכו ו׳ מלכיו נבורי כח וגו׳ . דוד מלכח זמין לכרכח לקב״ה ומין לחולי סמיח דלוכן
כככיח ומזלי ומטר חיילין ומתק לכסמיח כהדיוקו לברך לקב״ה הלל כרכו ו׳ כל נפלח
בכל מקומות ממלכתו . כרכי נפשי את ו׳ ס בנפשיה כל כרכתן זמין למלכי מרומח
לברכח ליה דכתיב כרכו ו׳ מלאכיו וגו׳ ועד לח תהי ישראל מלאכי מרומח הוו עבדי
ומלמי עמיה כין דאתו ישראל וקיימו על טורח דסיני ואמרו נעשה ונשמע נטלי עשיה
ממלאכי סטרת . ישראל כלהודייהו ומלאכין קדישין כלהודייהו . ישראל אמרין ומלמין
עשיה . ועד נבורי כח עושי דברו בקדמיתא ולבתר לשמוע . זכלין לוכון ישראל דנטלו
עשיה מנייהו ואתקייה כהו . אמר הדום יכוקו נטר גרמך ואנלח . וכי שכחח דל
בלהודוי כבלו ישראל ולח לאחרך . אמ׳ שכחח דל משכחח ולח לאחרך . אמר הדום
יכוקו מלכטח דאמרח דוך לח לנלח . לו לאת לח מנעטל ליה כדקא חזי למלן דלגח
קרכח . שכחח עלאה דלח אתמסר למלאכי עלאי כלאוזדמ״ש ליסרל מלן לוהו קדוש
קדוש אתמסר לון כלהודייהו כמה דאתמכר ליסרל . אבל קדוש לח אתמסר לון
כלהודייהו לא כהדי ישראל דלח מקדמי קדוש ש״ש כהדי ישראל ולוי תוחא ושח כתי יקרא
זה אל זה ואמר . חיימתי בוחכח דישראל מקדמי לאתתא . ועד דישראל לח מקדמי לאתתא
לוכון לח לאחרי קדוש כנין דקדוש אתלת עלמין אלקא ולח אתרין והייכו וקרא זה
אל זה . אל זה קח תרין . ואמר קח תלת . תלת עלמין לוכון לקבלוהו תלת קדושות .
וכב שכחח דישראל דנטלין קדוש לאתתא . ר׳ שעור כי הוא מלין לוקימ לון .
ואוקימ דקח תלת קדושו אתמכרו ליסרל לאתתא מן הלי קרא והתקדשתם והייתם
קדושים כי קדוש אכ׳ ו׳ . והתקדשתם אל . והייתם קדושים תרין . כי קדוש אלי ו׳ קח
תלתא . הכא תלת קדוש . אל יהות עבדת אלח דלכרת מרומח עד דנטלת לח מכתב
כתפך ואזו לח כידך . מכאן ולהלאה תדכרי לרומח דלוכי כידך . תוב לאתר דשכחת
ר׳ שעור כמלין דלכן כהו כברכח לוכון . ברכו אלי ברכו מסיכו דכל ברכלן כפקין עד
דיתעבדון ברכח כסניהו מסיכו דלאתמסין ומנו סניהו מיין כהוא ברכח מוד יפסון
מיין כוכין סניהו לכמה זוכין . והוא מסיכו אלי הוא ס מזיכו נסלק דכהיר מנו הדום
שכפקלריהא דכדרי דלאתמסך מעילא לאתתא . הלי למלאכי עלאי דלוכון ככי מרומח
כלאזדמ״ש ליתמר . ברכו ו׳ לכן דיתבי לאתתא לחמרי ברכו ו׳ כנין לאכן נריכין לאמשכח
עלן להלוי אלת וכה כיעול לנבי מלכא לאחזוקי לח אמר דוד אלי כנדק לחזק
פניך כנדק ודלוי . וכב מירותא דנלותא ברכו את ו׳ לאמשכח על ריפון הלי אלת
וכיון דאכן מסכן להלוי אלת עלכא חות לן למימר נלותא ולשבחא וכב שמור לברכא
לכר כם עד לח יהי כר כם נלותיה ולמסיך על ריפוס להלוי אלת ולוי יקדיש ויברך לכר
כם בקדמיתא לח למסיך להדום כר כם כמה על ריפוס כאתר דהלוי אלת . וכנין כך
למלאכי עלאי כתיב ברכו את ו׳ . ואכן את לוסף אלי הדום ובוקמ ודלוי ולשבח דמאכי
קרכח דילן טכין לוכון תדכר מכמון ולח תבמי לן ודלוי גבורה דכר כם דלגח קרכח

כדומה לה וקרבה לחיות: מהו נבורי כח עושי דברו לשמוע בקול דברו: אמר ר' אלעזר
הא למדנית: אמר יהושע בן קרחה הא ידעתי בחילה דדרועא דילך דאתחלם בסת חיזו
עלכא דלא לאתחברא אלא בקירבא בקירבא אחכא כתר אחכא: קירבא כלא בקלא
ובקלא כבשינו דא כתר דא: אלו רבי אלעזר: ורבי אבא פתח הבו
יקוק בבני אלים וגו' אל תרחומי שלחי שלחי שחרחרת וגו': אלין
אלין הא אוקמוה: אחכא כתיב הלא גוי רחומי: שנוי לגבי רחומי מגו דאיקו דרחימו
דלא יכלה למסבל לזעירת גרמיה כזעירו שני עד דלא אתחזיאת מכח אלא ושיבו
דיקודא חדא ואלו חיזי כדין אתכסיאת מכל חילין ומסרין דילה: ואיזי אמרת
שחורה אני ונאוה כשחר אתון: ודא שחורה אני ונאית לי אתר
לאתלה לכון תהו בלבבי: כלהלי קדר: תניינא דא ז' דלית לה חוורו לגו: כיריעות שלמה
דא ז' וכבר אל תרחוני: לא תחזן כי כלל דיוקנא דשירא מה עבדין בגוויין תקיפין
חילא דילה דאיהו רחים דלעילא וידע דרחימתי איהי כרחימו כמה מגו רחימו
עד לא אתחזיאת דיוקנא ושפירו דילה כלל: וכדין מגו קלין ושלגין דלהון גבורי חילא
דילה נפיק דודא רחימא מגו היכלין ככמה מתנן בכמה נכזכון וכריחין וכוסמין ואתי
לגבי ואמכא לה בלא דיוקנא ושפירו כלל קריב לגבה ומנשיק לה עד דאתערת זשיר וזעיר
מגו ריחי וכוסמין: וכחדוה דרחימו דעיזה אתכסיאת ואתעביד כתקונהא כדיוקנהא
בשפירו דיוקנא דילה כמלקדמין ודא גבורי כח לדיוקנא ושפירו דילה דתוקפא ובגורתא דלהון
גרימו דא: ובגד כתיב גבורי כח עושי דברו: שמוע לקול ודאי ומתקנין ליה ומסדרין
ליה לדיוקנא קדמאה: ומכאן ולהלאה כיון דאתקנת ואתעבידת כדיוקנהא שפיר
כמלקדמין כדין חיזו וכל שאר חילין קיימין לשמוע מה דאיהי אמרת ואיהי קיימת
כמלכא גו חילא ודא הוא עושי דברו ודאי כגוונא דא לאתתא כזמנא דחייכין כדרך
חיזי אתכסיאת ואזעירת גרמיה עד דלא אתחזיאת מכל דיוקנהא כד כד אתתקן גבורי
כח וכלי קשוט כלהון עומדים להלי דבר: ואסהידת זשיר זשיר ואתעביד כדיוקנהא
כשפירו דילה כמלקדמין: תתו מבריוה ובסקוה אמר רבי אלעזר אלמלא יחזקאל
כביכול את דא תוסיף הוי כשלמ' נטלים ר' שעזר ובסקים כמלקדמין אמר הוא יקוק
אלהי אלהיכם אלהי אבותיכם כאלף פעמים לכרכה: אמר כמה אתין קדישין כמה ברכות
וזמינין לכו מלעילא קדישא כגין דלא מבעתון לי לכרכה: פתח ויאמר מוכיח כך
יקבוהו לאם וברכות לראש משביר: הלא קרא כתורייתא כמשמש: לכל תניינא כל
כך כמה חייב כברכת המזון: ואי לא ידע אתתיה או כמו מברכין ליה ואתכא מלרע
להסוא גברא דלא ידע לברכה עד דיסתריך לאתתיה ולכמו דיברכון ליה ואי הוא
ידע אסתריך לאתכא לברוכי ולמיסב ליה כסא לברכה: ומאן דמכא ליה לברכה לקדם
ולא יתתיך כמנות יקבוהו לאם: יקבוהו מכאי ליה או יקבוהו לחומיה דהא לאם חד
הוא כלל ולאם מלאם יתמן אתי יקבוהו לאם אלא לאם כתיב לאם קדישא יקבוהו
לאחוי בר כם דמכעלהסוא כר מלברכה לקדם: אבל ברא ואידא הוכח לאמי הכי הכי לן
בשא ולברך למלכא קדישא דיסב כביתא לאמי נוכרין דאילא דמלוכא קמייסו אלין
תקיפין וזכיכא לגן: וכגון כך אבל אברך: וקודם דא אתעסר קרא על תיקוניה הא

דמריכן כיה. מוכח כר וקכוהו לשם מלן דלמכע כר כמה דלתמר וקכוהו לשם כלם
ויקוב כן לשם סמרגית לת שם. לוק הכל וקכוהו ופרעון ליה לשם ופרעון מטלי
לשלי קדוש. וברכו לרשם מעכור לשמוע כר עם דיתכך כריה לכרך לקלם ולתכלי
ליה כפקודי תוריתך ורזה דמלם כתיב כרוה דלשלם שם שמו ושם שם כמו כי תדע
שפוה שם ודועה יי נכחות שמו. שם כמו. ישרל דכתי שמו כמי כנרי ישרל ושרלל
כל מפתחן דמהימנותה כיה תלוין ואיהו מפתכם ואמר יי לאמר אלי כמי אתם. ואכי
הוה ודאי דשם אלה ואת לעטרו ליה וכריכו ליה כשם כרכלן ואמרו ופקידו לכלה
נפקו כר. נפקו ודאי לשלי כר. כך וכול מלטמו יהב ליה על כלה דכלה ופלחון ליה.
פן יקלף. כגין דלעטרו ליה כריכא דרחמי. מלן דזכי לדוכא לדוכא מלן דזכי לרחמי
לרחמי. כל כרכלן ללעילא ותתא להוכר מלקין ומתעטרן. ומלן דמכע כרכלן
מסלי כר ופרעון מטלי קמי מלכא קדישא. לשם ממם. וברכה לרשם מעכור.
דמכרך ולזמין כשם דכרכה למלן דלטרוך לעם לתכר מטר לאחרא ולתכפי כתכירי
ולסתלק מטר קדושם ודלא הוא דכתיב וברכה לרשם מעכור. כמה דלאיהו מסתלק
לקלם ועכיד למטר לאחרא דלתכר הכי קלם מעיך עליה כרכלן מלעילא ותתא
דלקרי כרכה ברוך על ריגזים. מכלן ולהלאה מכריוה הכו וכבריך. והכו ליה כשם
ובריך. ומכריוה כלהו מזה כחדוה דשם מיומא דלעילא דר׳ לעזר לא חדו מכריוה
כהדוה ומאי דיתכו תמן. לקדומו וכריכו ליה כחדוה כרשו דלכא. לא׳ תסוה ובוקא
ליה לכו לתתפרסא לילא מנו מלי תוריתך והכי תכיכן. פתח ואמר ויי הולך
לפניהם יומם בעמוד ענן ונו׳ ויי זקיף טעמא לעילא. לאתי שלא כהדוה טעתא כמה
ולות ומסורו הות להלי כלה לתתכפיתא עד הטתא כנלותא והטת לזלת בזקיפו דרוש
בלכלוסתא כחלוה כודאי זקיף טעמא לעילא. הולך לפניהם יומם. עד הכא לא ידע
לאיהו כלה אזלה לקמייהו לי לא דהא טעמא לתסיק כודאי. אלא ליהוי הות תמן.
לכל מלן דאזיל קמייהו הכא עלה מתריה דכית הסוה דלומי ליה קלם. ומה לכרהם
דכתיב יומם ובוה ויי מסדו. וכתיב הם לא כריתי יומם ולילה. יומם דכל יומין כלילן
ביה ומאי דטאר יומין ליהוי טאר כל יומין ודאי. ועל דא לקרי יומם. וכגין כך הולך
לפניהם יומם. הוה הוה אזיל ביומא וכלה אזלת כלילא דכתיב ולילה כעמוד אש
להאיר להם דא כלה כל אד כדקאזי ליה. ואתון תכריוה יומא ולילא והא קמייכו ככל
טעמא כשקוכו וכרכוהו כמלקדמין. לאתו לגבי רבי שמעון ושאו ליה עוכדא. תוב
אמר כמה ואות הוה לכל לא סליק כטמא. לעא דקיק כד סליק כהוריה סליק לפום
טעמא. ומיד ככה ואתקע. ואי הא לאיכא כהורא דא מאה סני. פתח ואמר
וגבור כארץ יהיה זרעו דור ישרי יכורך. כד כר כם לאיהו גבור כארץ. גבור כאוריי
גבור כיניס. גבור כארץ ודאי סליק כהורי ואתמך ביה מזיכו סני כדין דור ישרים
יכרך. וכרך כתיב. אמר רבי אלעזר והא אוקמוה חבריא דאמרי מלין עלאין וקיימין לכתר
דיסין דעלמא. לא יכוקא דאמר מלא אדא לו תרין לפום טעמא כלא כוכא דלהון
מוכטא כדא דיזכי לת לך אוריתא כיזרע. אלא דא דכתיב דיליה לאדכא כתפוחא דא.
בדעתא עליה נאו סכי. ואי דסא קלם תיאוכתיה דיליה לאדכא כתפוחא דא.

אכלם מולקים · זכלין לתתן נדיקוי דלתתן כתיב כאן ויספם פליטת בית יהודה הנמצאת
ארם למטם ועשם פרי למעלה · ארם למטה כגון אלוי דלמטה מעלמא ואיהו ארם
למטם · במתיבתא דרקיעא · ועשם פרי למעלה למעלה · כמה טבא ארעא
ואוכמא · ואי לאו דלית לה לא מקטרגא לקב"ה שחיל ותיהוכתים לאחרא כיון לה הוה
מלין דייכו לעלמא כיה · לכל יהא רעוא דלמיהי לה תחמי נצרף עליהם וכן הוה ·

וישלח

מלאכים אל בלעם בן בעור וגו' · הכא עם יצא ממצרים וגו' · הכא
לית עשרין ותמני תיבין לקבל כ"ח דרגין דארעי קומתין דנפוק
ואית לאסתכלא מלין כשי למללא כיה בכלעם ולא תאמרא בהדיהם לאלהי אדבר ליה מיד
עד דייתי לגבי מלין בפירושא דקאמר הכא עם יצא ממצרים ואתה לכה ארם לי · הוה
ליה לאתחברא בהדיהם בקדמיתא ולפייסא ולבוחדא ליה ולבתר לאודעי ליה מלוי · שלח
אמר ר' יוסי מהכא דאפי בלק רשותיה דבלעם רמע דבעא לאתיקרא תדיר במלין
דכרכין ולית ליה תיהוכתא אלא כד עביד כיסין · בלק קבל קסמין ועביד ארמין
ואתקין נפרא · וידע דרגין דמסם עלאין ויקירין וארם בארעוי וקסם בקסמוי וידע
דדרגין דכלעם הוו לקבלייהו מיד וישלח מלאכים אל בלעם בן בעור פתורה · מאי
דאתרא הוה · כלל מפתור ארם נהרים לקללך · אמאי לקרי הכי בגין דכתי' העורכים
נגד עלמן · ופתור הוה מתסדרא תמן כל יומא דהכי הוא ודאקי לבטרין כיסין מסדרין
קמייהו פתורא במיכלא ובמשתיא ועבדין ארמין · ומקטרין לקמי פתורא · ומתכבדין
תמן כל רוחין מסאבין ואודעין לון מה דאיכון בעלמא וכל ארמין וקסמין על ההוא
פתורא הוו · ובגין כך לקרי שמא דאתרא הסוא פתורא דהכי קורין בארם נהריים
לעלמן פתורא · פתח ואמר ועשית עלמן עני עמים וגו' · וכתיב ונתת על העלמן
לחם פנים וגו' · כל היכון מלכי קדמם דקמיים לאסתכלא רוחא קדים מעילא לתתא ·
הוה רמע דכלעם הוה מסדר הכי לסטרא לחרא · והוה מסדר עלמן וכשמא דלקרי
לחם מגולל כמה דאתמר דהכי אזיל סטר לחרא בתר קדומם כקוף כתר כהי כמה ·
ועלמה מלכא נווה ואמר כי מה אלדם סיכה לחרי אלך את לאסר ככר עשיהו · והא
אתמר קרא דכתי' תא חזי כתיב · יי' בצאתך משעיר בצעדך משדה אדום ארץ
רעשה וגו' · כשעתא דכעא קב"ה למיכב תורייתא ליסראל אזל ויתין להו לבני עשו ולא
קבלוהו כדאי יי' מסיני כא וזרח משעיר למו · ולא בעו לקבלא אזל לבני וישמעאל ולא
בעו לקבלא · דכתיב הופיע מהר פארן כיון דלא בעו להדר לון ליסראל הכי תניכן
הסתא לית לעלמא והא תניכן דלית חטאים כל כך כמ מדקדק דיקין דאוריתא ויסאל
אלתי לאסברא מלוי · אלו קרא לא לתיסכא ולית לעלמא קב"ה כל לתא למעיר
למלן בניהם דלהון לתגלי · וכל אזל לפארן למלן בניהם דלהון לתגלי · לי תימא
לתתגלי לבלסו לא תסכחן דא לעלמין כר יסראל בלחודייהו ועי' דמסם · והא לתמר
דהכי מבעו קרא למימר יי' מסיני כא וזרח למו הופיע להר פארן אלו משעיר
למו ואלו מהר פארן · כלל לית למנדע ולאסתכלא · והא אתילנא והא אמעכא והא
ידעתא · כל לתא רבי אמעון לתא ואזיל מלא כמלקדמי"ל הא אתא דא לתתחרא
יי' מסיני כא כלל הכא לכבי כא לגלוי השב העגן · ואמרי כא ולתגלי עלייהו · וזרח

משעיר למו ממש דלמרו כמו משעיר לעיל כעין לקבלת מהתי תכסר לון ליעקב ולוסיף
עליהו כסורת וקכיבו סנוי · לוק הכי הוסיע ותכסר ליעקב מכר פלרן ממש דלמרו
כמי פלרן לעיל כעו לקבלת מהתי לוסיפו יעקב תכיבו וכסירו ויתיר כדקת יהות ·
וממש דמלת על ידי דמון לתנלי עליהו תם רזון עלוהי תיהו ולתנלי מלם על ידך ·
לוריתך כפקת מרזון עלוהי קדישת דמלכא סתימאה כד מטת לנבי דרועך שמשך חמה
קלם כהיהו דרועך דמך כיסף דהוו מתרכי תמן · לעי לי לכברך ולנכבך
דרועך דך · ולי לך יהוך הכוך דמך כיסף דיכבנים כלך לכל לנטריך לכברך מסכך
כל פנימו · מם עבד קרך למלאל ולתך קמיה ולמר ליה תכבי לוריתך דילי · למר
מה כתיב כה · למר ליה לך תרנם · דליב קלם לתר לנטריך · למר מו לוריתך
דך דילך היה ודילך יהך לך כשוכך לוריתך דך · לתיב ולתתכן קמיה למר מלרים
דעלמך לי לת יהכה לי כל סלטנו דילי לתעבר דהך סלטנו דילי על קטולך לוהו
וקבלין לך ויהון וסלטנו דילי על ככבה דמלדים · הם כלך לתבטל מעלמך · מלרים
דעלמך טול לוריתך ולך והך חולקך ולתסכך לי כה · לכל לי כיף קמך הך עמך כמי
דיעקב לון לתתחזי · ולהוו תסיב דהך דלטורך למר עלוהי ודך הוך וזרע מסעיר למו
מסעיר ממש כפק כסורך לון ליעקב · למר מלאל ולך לי ככוי דיעקב יקבלון דך
יתעברון מעלמך ולך וסלטון לעלמין · לתיב לכם זמכין ולמר ליה לכת כוכרך ולך
לתתחזי · למר ליה הך ליה ככירותך דילי והך לזדכן ליה ולכת לודיתי · למר ליה הוסיל
ולך כעית למהוי לך כה חולקך לתעבר מכה ככלך · למר יהות · למר ליה הוסיל וכך
כה לי עיסך לך לתעביד דיקבלון לה ככוי דיעקב דלת למר · למר ליה מלרים
דעלמך לנטריך לממחך לון טול כסורך מכסירו דקולי סמיך וסב עלוהי וכלך יקבלון
לה וכך דילי והך כקדמיתך לתפוק מכיס כסירו דקפיך עליה ויסב ליה למיסב לון
ליעקב הלך הוך דכתיב וזרע מסעיר למו · מסעיר ממש · לך מלאל דכתיב וכמך
מסעיר עליו · למו ליעקב · כיון דכ"ר לך ולתבר למך כיסף מדרועך מסלאל
מסדר לדרועך יתיכל למך כיף לוק הכי למר הכי נמי לנטריך לנקוף מדמך כיסף
דרועך לך · קרך לרבם למר ליה תכבי לת לוריתך דילי · למר ליה מה כתיב כה
דליב ליה ולמר לך תכלף ווי לי ירותך לך מחסין לים קלסירותך כיסף לתתבר כל
סלטני דהך כרכתך דמיך כטולכך כרכתך דכוכי ומך דכתיב פרו ורבו וגו · וכתיב
והוך יהיה פרך לדם · מלרי לתתכנך קמי מלרים למר ליה מלרים דעלמך תרין
כנין כפקנך מלכרים הך ככוי דיעקב הך לון ולון לתתחזי · למר ליה יכולנך לתכת
כוכרך ולך לתתחזי · מלרי לתתכנך ולמר מלרים דעלמך ככורותך דילי והך דילים
והלי כסורך לתכת לוריתך על לך טול והם לון וכך עבד דכתיב הוסיע מכר פלרן
מלי מכך כסלאל חרב וקטולך לקטולך כדיבך כתיב הוסיע · לתך כטל כהיהו כהירו לתפסיע
כסו סלאל חרב וקטולך לקטולך כדיבך ולקטולך כדיבך יהות · הכך הוך דכתיב ואשר
חרב גאותך לך לגב לתך הוך דילך וכטל כהיהו לתפסיע כהירו לתפסיע מכיס רשב
כתיב וזרע · כיון דכטל לתתכן לתן ליעקב מלכיהון דכרכין סלטנין · לתך וקרך להו
לתוסיע זשיר מכרכתך ללמון למעבד פריס ורביס · ובגין כך הוסיע מכר פלרן ולך

דכבו׳ קדם דממנן על טפר עמין ולתיבו ליה לוף הכי ומכלהו קבול וכטל מתנן למיסב
לון ליסרחל. לחסיף דסיף ליה חד מכח מלין מסמח דקיי וכטר ליה לבריה. כעח
למיסב ליה לכריה סטוף פלייטון מסמח דקיי לסחי סוף הכיס. למר עבדין כיסין
לוף כביתי לי וכדעון לכח יסוב לכרי ככוכזח דל יכיס כעיכייהו וייבעון לקטלח ליה.
מה עבד כטל זעיר מסמח דמותח ומוי לפתחח דמכח קדל לעבדוי למר לון לתון
מהימכן קדמי תבעון להסוף סמח. למרו נמסי מלו היל כטלו למטעב עד לח לרחז
בעו למיחת למרו כלכייהו לי הלי סמח יהיב לברים בסלי יחות ולכן כירת לרכוכזח
למר קמיה מרכח סמח דל לל לתחזי חלח לברך והח חנרל דסולחכנח קמך מבקעח
קמך וסב ליה למוקדח דיקל כמח דל. כך קלם סוף לסוף חכים. ודע דלי יהיב
לוריתך ליסרחל עד לח לודע לון בכל יומח סוו רדפין לון ליסרחל עלח וקטלין לון
עבד דל ולייכון יהבו ליה מתנן וכבזזן כנין דיקטלן לה וכלהו קביל לון מסח למיסב
להו ליסרחל הכי עלית למרוכ סבית סבי וגו׳. וכגון כך ירתו ישרחל לוריתך כלח
ערעורח וכלח קטרוגח כלל. כרין הוח ברין סמיה לעלם ולעלמי עלמיח. תלח עדים
דכבו ישרחל חלין כבוזזן סוו דכטלו וכלה לה היה סלים עלייהו מיתך ולח כטל לחרוג
ולח לי לון לי נטלו לוריתך כלח ערעורח כלל חלח דקבילו כבזזון ומתנן מכלהו.
כיון לחטו מה כתיב ויתנכלו בני ישרחל לח עדיה. לימון מתנות כלדס. מה
לסתלר מכסן הסוף סבי דכתיב עלית למרוס סבית סבי וגו׳ לוסיפו וחטו מה כתיב
ויסמע הכנעני מלך ערד. וכתיב וילחם כישרחל ויסב ממכו סבי. ועכלו כל זמל לישרל
תבין לסכוסן דכסמיח לימון בכוזזן וכלח יתהדר לנביהו ולח תכפיין כיה ולומל לחתי
כלח ויתהדר דכתיב וסב ה׳ שדיך לת סבותך וגו׳. מכלן ולסלסה לימח מלך. לחר ויסבו
ויי בצאתך משער בעזדך מסדם לדוס לחרן לעשה וגו׳. מה לעשה כגין דכעיתת לסהדר
לתהו וכהו דהכי לתבי קלם בעלמח לי יקבלן בני ישרחל לוריתך מיסב ולה לסי מהדר
עלמח לתהו וכהו. כיון דחמיתת לרעח דסח לומין קלם כל עממיה דיקבלון לוריתך
ולח קבילו ומכל עחמיה לח לסתלרו חלח ישרחל כלהודייהו מסיבת לרעח דישרחל
לח יקבלון כוותייהו וכלך לרן לעשה. כיון דחמרו כעשה וכשמע ודפקו ומקטלו.
ירחם בקלמיתך ולכבוש ומקטל. ולח כגין דישרחל לחמרו כעשה לח דקטלין לכל עמיה
דיבלון כל מרחי דעלמח למעבד לחח מכל קסמין ומרסין דעלמח. מה כלד. וחד כל
לפיק לון קלם מסברים תבר קמייהו כל זיכין מרסין וקסמין דלח יכלין למטלסם
עלייהו ומסיק מעתח דחתך כלך סוף ידעד. מיד וישלח מלחכים חל כלעם בן כעור
פתורה חשר על הנהר וגו׳. מחי הכח כתורים. שלח דחתקין פתורח ויכעי מתמן שיטח
עם ועביד. חשר על הנהר. על סנהרין מכעי ליה. מחי על הנהר. ודלי הכי סוף דעל
פד כסרח קיימח תדיר. רבי חלעזר ור׳ חכח סוו חולי למיסמי לר׳ יוסי כרבי
סמעון בן לקונים חמוי דר׳ חלעזר. קסי כסלנות ליליח למילעי כלוריתך ותבו. למר
רבי חלעזר סמתח סוח עדכח דקלם עלל בנחתח דעדן לסתעטעח בדיקויות דתתן
טעטועח דל מחי סוח וחיך ומתעטע כהו. למר רבי חכח חלם דל כתיבח חיכו

ממורת לנבי דלא ידיע. אמר ליה וכי דדיקנית הוו סמכין דכתיב דמקדמת דנא כהלי
עלמא דלא ידעו ולא דמכו מכתרים למכתב על מה קיימו כהלי עלמא ומה הוו מחכמן
בהדוה עלמא. פתח ואמר יי אלהי אתה הרוממך כי עמית וגו'. הלי קרא רזא
דמסיפותא דיהיו יי אלהי. רזא עלאה סירוחא דנקודם עלאה סתימא דלא ידיע.
אלהי רזא קול דממה דקא ודיהיו סירוחא דקיימא לעלמין ואסתים ולא ידיע
גלית מאן דאתיהיב עלוי כנין דליהוסתים וטמיר וגניז. אתה דא סירוחא דקיימא
לעלמין ולאתבא כיה ושוה כהן לעולם. כלא אתה כהן לעולם על דכרתי מלכי צדק.
הלא כהן עלאה דא דיהיו דקיימא על דכר כנין דהוה דכר לא קיימא הלא כיחיא.
והוה דכר מאן דיהיו. מלכי צדק כך סמיה. ומאי דאמר דכרתי כנין דלתתקבר כיה
כלוד. וכל מלין סכחא דלוים מהסוא דכר אתיין. ועל דא דכרתי. וכבר אתה דא
כהן. והא לוקימנא כתלת דוכתי לוכן דלקדי כל חד אתה. דרומיך כלא כחדא.
לוהם ממך כלקא יהות והא ידיע. כי עמית פלא כתיב ולכותא לאתלבשא נסורא
דחיא עתיקא ככסוותא דנסורא לחדא. לא כי עמית פלא. כי עמית מלא. ומסו
מלא. הא תניען מלא כית. מלא כיכה. לכל דיוקנא דלא דיהו תלת סטרין דלמית
דרזא עלאה דלהם קדמאם כנין דכדיוקנא דלא לוית תרין דרועין חד מכאן וחד
מכאן ונופא כאמצעיתא וכלא רזא חדא. ודיהו רזא דיחודא וכבר מלא לאסתכלא לחד
והוינו כי עמית פלא ורב המנוכא סכא אמר סבי כי עמית פלא הוא חד דרגא
מלוכין פלאות חכמה ומאן דיהו דא כתיב לא ידעו שט ודיהו פלא. עמית מרחוק
קדם להלי כקדמיתא לא יעין. הלי עד סר שלום. והכא אתא למאני מוסכנא. לכל
עמית מרחוק מלי כיהו תרי כדו ערבות דכל שיטה דכוותי מתמן אתיא. לינון לקרון
עמית מרחוק. תמוכה לומן תרין. אמר ר' אלעזר כלעם חויכא מלן קטיל ליה ויהי
לקטיל. אמר ר' ויצחק קרא הוא דכתיב ואת כלעם בן בעור הקוסם הרגו בחרב.
אמר ר' אלעזר כל דא ידענא. אמר ר' שמעון אלעזר כל מלוי דכלעם חויכא תקיפין
ליכון והא לוקמוה חבריא ולא קא כחיה עוד ביסראל כמסם. ואמרו ביסראל לא קם
לכל כלום קא ומכו כלעם. והא לוקימנא מלה ואי כל דא הוה כידיה וכל תקיף בחכמתי
נבר דיסבא נרמיה בקולא תקיף לכתיב ואנכי לקרא כה תעקר לכם מהלי. הילך
יכילו לקטלא ליה. אלא בכפרא דקמיתא דשלמא מלכא הכי אמר תלת סימנין ליכון.
סימן לעברה ורקון. סימן לסטות מלין. סימן דלא ידעכלום סכוחי ודא אכרע לסאר
סוסא בכל עבירות כלא ליית כיה. והא כתיב ויסלך זר ולא פיך ואם לאו זר פיך. לאו
הכי אלא אי לא הוי מאן דאסתמודע לך אסתמודע סימך לאלא כאוריתא ולאודעא
אלי קסוט כאוריתא. וכדין פתיחו דסומך יסכחון מלך ויכשלון מאן כחת. דלית מלם
כעלמא דיסתמודעון ליה לכר כם אלא כומכא דאסתמודע הודע לכבי כסא מאן הוא.
הוה רמיא דכלעם סכוחי מסכח גרמיה כבלק. ועבד נסיכו דדעתא קא גסיב ואסתלק
כמלוי. כמלון ושרון הוא עבוד דכרכון מה אחמר על לינון מכאכין הוא אמר
וקסוט אמר לכל הוה רמיא הוא אמר ומסכח גרמיה כאדם בתים ואסתלק כמלוי
לכל מאן דהוה קמיא קמיה לאסתלק על כל כהוי עלמא דכתיב שלום אמר אלוודע

דעת

דעת עליון. ומאן נכר בעלמא דסום שמע מפומיה מלין תלין דלא חזיה דלית בעלמא
נביאים מהימנין כנביה וקשוט סום והכי סום. כתם שומע למריה אל הכי הוא. וודע
דעת עליון הכי הוא. וסימוך רמז הוא לומר על דרגין דלתתכא. שומע למרי אל מלה
דליהו כמליקו עלאה והכי לומר שומע למרי אל האל לא כתיב להם היאל תמים דרכו
לכל סתם אל לא לומר ליהו. כי לא תשתחוה לאל אחר. שומע למרי אל. מלה ושרש
ליהו ודמי למאן דלא ידע דליהו רב ועלאה. וודע דעת עליון. על כל דרגין דמסתכו
ליהו דמכסני תרכא דימא וסערא. תרכשין חד ליהון. והסוס רב סחוכל דכלהו
מתכסני על ידוי ליהו עליון על כלהו. כדאי הוא מתדבק הסוס רמז ולומר דסום ידע
דעת עליון דרגין דליהו עליון על כלהו מכסני תרכא. מאן שמע הכי דלא מכסני כדעתו
ויומא דלא סוס כנוהי בעלמא דלא הסוס רמז מזכה נרמיה בתרא בתיב. ולומר
מלי קשוט ונהיר דעתא דכני עלמא. לאבר מחזה סדי ומזה. מאן דשמע דא חמיר
דסום חמי מה דלא חמי אחרא בעלמא מחזה סדי דא עבפא חדא מלהון עבפין דסוס
כפקין מסדי ואתעבדו לעילא ולקרון מחזה כלא ומול מחזה אל מחזה עבפא דכפקין
מתתן. ומאן הסוס מחזה עזא ועזאל דלהון כופל ונגלי שכוס ולהון מחזה סדי
דסוס חמא כופל ונגלי עיכים. מן סום בלעם כהסוס דעתך. לי תומא כמדין הא כתיב
ועתה הכני הולך לעמי. לי חזלים מאן יהכים כמדין. אלא הסוס רמז כוין דחמא
דכפלו מיסרש כך שף על עיטוי לתעבד תמן וסום בעי מכוייהו לגרוי. ובעוד דלתעבד
תמן אתא פנחס ורכרבי חולא לתמן. כיון דחמא לפנחס פרח כחויל ותרין לגני עלמא.
יונס ויומברוס. ולי תימא היך לן מיתו כשבדא דעבל. דהא לאון עבדו אלא
הכי הוא ודלי ודא הוא דכתי ויפול מן השם כיו הסוס כפלגת
אלפי איש. וכי לא הוו ידעי חוסכנא ושרשא דא ורזי כמה חוסכנין לחרכין רמחין
עלאין ורכרכין ידע קדא למאכי וכהא כפלגת אלפי איש. אלא לאון ככוי דכלעם
ויונס ויומברוס דסוו מקלי כפלגת אלפי איש. אלא הסוס רמז כל חרמין לעלמא הוא
ודעוכטל חרמין דכוני דסוו רגילין כהו וכהו טהם ומסתלק. פנחס חמא ליה
דהוא כר כם חד טם כאוירא והוא מסתלק כאוירא משכא. רמח קלא לכבי חולא לומר
לית מאן דידע למפרח לכתריהם דסוסא רמז כלעם דלא ליהו חמו ליה דהוא טהם.
צליח כדיה דשכטא דדן קם וכטל סלטנו דסליט על חרמין ופרח ומסתלק כיון
דחמא ליה הסוס רמז עבד אחרא כאוירא וכקע חמם לוירא וכהו כסוסא לרא
כדין לתכסי משכא. כהסוס מעתא לסתכן גליה והוא כגערא דלא הוא ידע מה
יעביד. רמח ליה קלא פנחס ואמר טולא דתכיסוא דרכשין על כל חויין ספוך כמוויך
מיד ודע וגלי הסוס לרחא ואחל לנביה מיד לתנלי ופתחו תרוייהו קמיה דפנחס.
דלא הסוס רמז כתיב כיה וילך שפופה הוא עליון דדרגין דליה חויא דכורא גליה כטל
תרין דכר ונוקבא וכהסוס סליט עליה כגין דסלטנו דסליט עלייהו כטל ואתכפיין
קמיה. ודלא הוא ספיפון עלי לרא על הסוס לעבד הסוס רמז דכתיב יכי לן נחש
עלי לרך. דא סיחון. ספיפון עלי לרא דא גלים. הכופך עקבי הוא דא עירא דסוס
כסדים דדוד והוא לתי מדן וכניכים תליה גבורתיה כדוד דכתיב ויעקר דוד את כל

שרית דומין למיתי כסדי מעיקרא דלחבריה ואיסו
סרכב · ויפל רוכבו לאחור לא מי דמין למיתי כסדי מעיקרא דלחבריה ואיסו
מי משכחת דרן ודמין לאיסו למעבד מוקמין וקרבן כפלגר עמין · וכל לא ויקום כדין הוי
מחכת לפורקנא דישראל דכתיב ליסעתך קומתי יי · ושב דלוקמוס לסלי קלל לכל
ברורו דמלך כמה דלתמר וכמה דלוקמוס · ועד לתת קרן ולוכח · כיון דכחת פסוק
דסם לקמי פנחס כחת · לל דם שכמה גלגולין כישין עכדית על עמח קדיש · לל לגליס
תת וקטליס ולא כמח דלא לתחוי פלי לתכרת עליס קדוסם עלאס כגין דלא תפוק
כמתיך ותתכלל כחלין דדרגין קדישין ותתקייס כיס מס דלמר תמות כמי מות
ישרוס · כפסיק מעתה עכד כיס כמה וכי מותה ולא מיתעד דכתל תכרת דסוס תקין
(פ"ל פקיק) עלוי תויח מסלי סטרא · ותויח מסלי סטרא · לל פנחס כדיליס טול
וכדיליס · ימות כדין קטל ליס ויכול ליס דכך תרמוי דפסוק סטרא מלן דלחול לכתרסא
כס ימות וכס תפוק כמתיס וכס תתכלל ומכי מית כלעם ודייכי ליס כדיכין כפסוק
עלמא ולא לתקכר לעלמין · וגרמוי כלהו לתרקבו ולתעכודו כמה חויין מוסמין
מכוקי סלר כריין ולפולו תלתין דיסו לכלי כסדרא לתסדרו חויין · אשכחנא
כספרא דלעם זלדי דיכיב ליס לעלמס מלכא דכל מלן דסוס כיב למעבד חרסין תקיפין
סתיימין דעוכא · לי ידע טכרא דכפל תמן כלעם ומכח מלויכן חויין דסוו מגרמוי
דפסוק רעש · לי יקטיל לח מכייסו ריפא דילים כיס יעכיד חרסין עלוין · כוופא דילים
חרסין לחרכין תלת זיכי חרסין לוית ככלא חד וחד · מלכת מכח כד לתת לגכי עלמס
מלויכן מלן דפלולת לעלמס · לחרת גרמא דחויא דתלת חרסין כמה כתפס · מיד לא
כיס דכר כעלס מן המלך לפר לא סגיד לס · לוסי פלולת על דא וסות מכטריכת
לליכן חויין · ולא וכולת לכטלא חד מכייסו · מס לתיכ לס מלן דסוו כלכה כך
לודע לס לכתיב ויגד לס יי לך אות כל לכבה · לויכן חויין לא יכלי לן כל כמי
עלמא כר ממלא דרוח חדא ומלי לוסו מכבת זרע רוחת ולי תימא מלן וכול · שא
כפעתא דפסוק מכבת זרע לפוק כר כס בתי לוכתא לפוק לס לפתח דפסוק חויא
דרשותא דתי לוכתא · כל כפוק כרתיהו כטלי ליס מיד כלכוסא חדא ופסוק לכוסא
זרקין לגבי חויא מיד כפוק ריפוס ותפסן לס כמס דתפוס תרגולא דכיתא ולי כבל
מלכי קרבין דעלמא יגיחון כחד מכייסו לא וכלין ליס · וכס לי לא מכטריך כר כס כעלמ
מלכי קרבא ולא מלס לחרא ולא מכטריך לפתחרא מכייסו דפא כלהו מתכפיין לגבי
כדין לתדבקו לויכן מלן כלכבה ותלויכת לס לי · מכלן ולהלפא מלעיר כרי קבס עבד
מס דעבד כפסוק חויא ורוין סתיימין מלין לא מכטריכו לגלפא לכל כגין דחברייא
דפכה יכדעין לרחין סתיימין דעלמא גליכא לכו דפא כמה כמוסין סתיימין לויכן כעלמא
וכני נפא לא ידעין ולויכן פליליין סתיימין דכרכן ושלחין עליס ועל דמי ליס קרבן ונפ
דעשיו ירקב · וכלין לויכן וכלי קטוט עליוסו כתיב לך נדיקוים יודו לפתך ונו ·

ועתה לכה נא ארכה לי אלת העם הזה ונו · רבי אבא פתח תפלה לעבד כי
יעטוף ונו · תלת לויכן דכתיב בהו תפלה ולוקמוס מלה דא · לכל
חד הוס מעם וחד הוס דוד וחד עבי דלתפלילו כהו ולתחברו כהו · ולי תימא הא כתיב
תפלה לחבקוק הכניה הא ארכא לויכן · שא מבקוק לאו כגין תפלה הוס ולא כתיב

ליה תפלה תוכחת ומוליך ליה לקב"ה על דלחיה ליה ועבד עשיה כפין ונבורין דסיף
ברישיה דמוניות הוה. לכל ב' לזמנין דלקרון תפלה. תפלה למשה ליה השלי תפלה זך דלית
בניהים כבר כם לחר' תפלה לדוד. תפלה דל ליהי תפלה דלית כניהים כמלכה לחברה.
תפלה לעני. תפלה ליהי מלינן ב'. חלן המוכה מכלהו הוי לומה תפלה דעני. תפלה דל
קדי להכלה דמשה. וקדיש לתפלה דדוד וקדיש לכל סלה נלותין דעלמה. מה בנין דעני
ליהי תביר לבה. וכתיב קרוב ה' לנשברי לב וגו' ומסכנה עביד תביר קטטה בקב"ה
וקב"ה לנות ומתי מלוי. כיון דכלי נלותיה פתח כל כוי דקיטין וכל סלה נלותין דקל
סלקין למילה דמי לון דהוה מכבכה תביר לבה דכתיב תפלה לעני כי יעטוף. כי יתעטף
מכבי ליה. מלי כי יעטוף. אלא ליהי עביד עטופה לכל נלותין דעלמה ולא עלין על
דנלותה דילים עלית. וקב"ה אמר יתעטפון כל נלותין וכלותה דל השתל לנבאי. לא
בעינה בבא בי ליבא דילהון כיבא קמאי ליהוו תרעומין דילים ולבא והוה כלהודבא
וקב"ה לתייחד כלהודו בחיון הוי עמין בהדוה. נלותה דכתיב ולפני ה' יפכון מיכו.
לפני ה' ולאי. כל חילי עמיה סלין לאלין קב"ה כמאי לתעבד כמאי לתסדל.
למרין לתיחדה בתילוכתה כמלכין דילים כלהו לה ודעי מה להעביד מהדוה נלותה
דמכבכה ומכל לזמנין הוי עמין דילים דלית תילוכתה למסכנה אלא כד סליך דמשי
בתוכתו קמי מלכה קדישה. ולית תילוכתה לקב"ה אלא כד מקבל לון ואוסדו קמיה
ולא ליהי נלותה דעביד עטופה לכל נלותין דעלמה. משה נלי נלותיה ולתעבד כמה
זמין בהלי תפלה. דוד המה דכתיב ומל הרעי עמיה כלהו ומיכין להכתה למכבכה
ולית בכל נלותין דעלמה דקב"ה לנות מוד כנלותה דמכבכה כיון דמחה ליה עבד
נדמיה עניה ומכבכה כמשה למשה דמלכות ויתיב בחרעה כמכבכה למר תפלה דכתי'
תפלה לדוד הכה ה' לוזן עכוי. ולי תיחה לחלי. בנין כי עני ואכיון לכי. מ"ל קב"ה
דוד ולאו מלכה לנת וסליטה על מלכין תקיפין ולת עביד נדמך עני ואכיון מיד לסדר
נלותיה כנוהה לקרוא ולסבך מלה דלכיון ולמר עמיה נסמי כי יקסיד לכי. ועכד כלה
הוה כיה כדוד ל"ל לנעזר מפיר קלמרת. ועכד לנטריך ליה לכר נם דנלי נלותיה
למהוי תמן עני ואכיון ולמעבד נדמיה עני בנין דתיטול נלותיה ככללה דכל עניים
דלה כל נטורי תרעין לה סלקין הכי למיעל כמה דסלקין למכבכין דלה כלה רמיתה
עלין ולי עביד כר נם נדמיה ומוי רעותיה תביר כמסכנה נלותיה סלקה ולפרעת
בחיכון נלותין דמכבכין ולתחברת כהו וכלקת כהדייהו וכללה דלכון עשת ולתקבלת
כרעותה קמי מלכה קדישה כהו דוד מלכ' סוי נדמיה כלרבעה לו מין סוי נדמיה כהדי
מכבכי סוי נדמיה כהדי מבוידים סוי נדמיה כהדי עבדי' סוי נדמיה כהדי ליכון דמכרי
נדמייהו וכפסייהו על קדושת שמיה. סוי נדמיה כסדי מכבכה דכתיב כי עני ואכיון
לכי. סוי נדמיה כהדי מבוידים דכתיב סמיה נפסי כי מביד לכו בנין דלטריך ליה
לכר נם דלה לסולה נדמיה רמש. ולי תיחה לה' לה ויכרט הסלוי לעלמין לאו הכי אלא
כד יפרט הטלוי כדין ליהי חסיד דלתי לקבלה תסוכה לפיק נדמיה מכטרה כיסה
דהוה נטופה דילה עד הסתה והסתה לתדבק נומיה עלה דליהי פסוטה לקבלה
ליה. ולה תיחה דלה מקבלה ליה קב"ה עד דיכרט הטלוי מוזה דהוה כעלמה לו לחבן

דלתכנון מניח דלא וכול לאדבקא אלא לא לתנריך לפרשת כר לאיכון דוכר מנוסח
ואי סוי רשתיים כסוכל לאחרנין לתתשכח לכתרייסו דסם תניכן לון כודקין חורי כיתי
עלאין לעלא ולא לאיכון תתלין לתת׳ כביעור חמן שלא כיון דכדיק כפום חיוו דשיכוי מם
יכול לאדבקא כלא לתתמך לכתר דא ולתבטל כסדיס · וכבי גרסי כגב פום כל דלמי
לכרום לאיכון דלא מטחלין מסום מחים · וכסכא לא הום לטרח לכתרייסו וסייכו דכתי׳
לכל מרכ׳ שוכי הכהן לתר דיכול כסכא למחזי מכתשא כלסתכלותא קדיל ולא לתנריך
למלכא גרמיס ולאדמא שומי סכא וסכא · לוף סכי לא לתנריך לפרשת חטלוי למכשי
מן יומ׳ דסום דלאיכון חורי כית׳ תתלין ולא לאיכון דלא יכיל לאדבקא דלאיכון חורי
כית׳ עלאין לעלאין · תא לכל מרחם שוכי הכהן וכלסו לתתמכן לכתרייסו · ועד סוי דוד
גרמיס גו חסידי סוי גרמיס כסדי עבדי׳ לכתי׳ סכא כשוכו עבדי׳ ש יד לדוכיסס · וכתי׳
סוסע עבדך לתת שלי · סוי גרמי׳ כסדי לאיכון דמסרי נפשייסו על קדוס׳ שמיס דכתיב
שמע כפם עבדך כי לאלין י׳ נפשי לסע · כלל סני לרכב עבד גרמיס דוד מלכא קמי
מלריס · תמר י׳ לאלסור לרמית ידי בגלולקמי מלכא קדיס׳ דסא תמכן לסיר לים לכר
גם לאדמא ידוי לשלא כר כגלו וכברכאן למריס ותחוכיס דכתיב סרומותי ידי אל י׳
אל עלין ואתרגמיכן לרמית ידי בגלו דסא לאבעאן דוכן מלן עלאין לית כהו ·
ובסתא לכא סכי עבידכא ולמיכא דכל מאן דאלין לרכב יסדר קמי מלריס ועביד
גרמיס כרעותא כדקא לות בתקונא דא לא תהדר גלותא כריקניא · בקדמותא
עבד לסדרא סבא קמי מלריס ולומרא קמיס · ולא בתוסכתן דקמי גלותא ולבתר עבד
לבתר דגלי גלותא לעמידם לוסו עבד׳ דסדר גלותא דמלריס · ולבתר עבד לבתר דגלי
כל גלותיס ואוכל ליס · ועד תלת וזמנין עבד גרמיס בגלותא דא עבד דכתיב סוסע
עבדך לתת לגלי סמא כפם עבדך וכתיב תנס שך לעבדך · הא תלת וזמנין לתנריך
לסוסא גרמיס עבד לבתר לסוסא גרמיס גו לאיכון דמסרי נפשייסו על קדוסת שמיס
וסייכו כיחודא דשמע ישראל דכל מאן דסוי סכי רשתיים כסלי קרא לתתמכיב ליס
כלגו מסר נפשיס על קדוסת שמיס · לבתר לסוסא גרמיס עבי כומכא דעלא ודפיק
דסון דרומי מרומיס כד לאמר לתת ליכיב וסמיך גאולס לתפלס למסוי בגלותא דעמידם
תבור לכא עבוא ומסכבא · ולסוסא רשתיים לתתבללא גו מסכבי כתבורו דלכא כמאיכו
דנפשא · לבתר לסוסא גרמיס גו מסידים כשומעתפלס לפרשת חטלוי דהכי לתנריך
יסיר כשומע תפלס כגין לתתדבקא כיחודא דשמע לתקבלא לאיכון דתבין וכדין לקרי
חסיד הא לרכב לאין כדקא לות · מאן כלול לכל סכי סהוא דקא לתנריך לבללא לון
ומאי לוסו עבד דא כלול לכל מאר · תלת עבדין לוסו כתלת לוכתין וכלסו חד ועליוסו
כתיב הכא כשוני עבדיס לא יד לדוכיסס וגו׳ · כין עבד לעבד לוסו לאחרנין כין עבד
קדמאה לעבד תניכא לית ליס למסר נפשיס על יחודא דקדוסת שמיס ולסוסא
גרמיס עבי ומסכבא בגלותא דעמידם ולסוסא גרמיס גו מסידים כשומעתפלס · עבד
תליתאה כתר דסיוס ומלך כלא · תנן כסכי׳ סעתא דמלך כר כם כל סני סלורין לרכב
כרשו דלכא קלס כיחא קמיס ופרים ויכיס עליס כסיוס עבד תלית׳ס וקרא עלים
אל עבדי פתח לכשב ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר כך אתפאר · ודא גלותא

דהאי כר נש לא יהדר כריקניה לעלמין. תנא ר' אלעזר ונסתכים. תמר ר' אלעזר לא
תרי עבד מיכון תלתא לזיכון דכלהו כל חפי דהא תלתא קיימא להתתא כיה חותמא
לשלא לסתום כיה ודא ימינא דמלכא ולאסתכחא כיה. לכל הני תרין קדמאה ותניינא
לזיכון כללא דכלא. ודוד סבא גרמיה לכתר כהו דכתיב לכה יי' כי לכו עבדך וגו'
דלעין כללי דכל סאר תלתאה כך קיימא למפרק לי דכתיב סומע עבדך לפה לילי
מלין דמסדר דא ידוע להוי ליה דקב"ה מסתכא כיה וקרא עליה עבדי לתם ישרש סאר
כך לתפלר. תמר ר' אלעזר עד קרובן הנחתיים מוסב ומפזר וגו' כמה מתיקין מלין
עתיקין דכדלו קדמאי ואלין כד טעמין לון לא יכלין למיכל ודאי הכי הוא ודא קרא
תוכח על תלתא עכדין ולזיכון חד ובאתר חד. ותרין כדקדמ' ודא דתויו לאתעטרא
כיה קב"ה דכתיב כי לי בני ישראל עבדים וגו' לא ימכרו ממכרת עבד. כגין דקב"ה
לאתעטרא באתעטרא כהאי תלתאה. ועד לא ימכרו לעמא דעבד. דסא דקב"ה הוי.

פתח ר' אלעזר ואמר מי כמכה יי' וגו' מאי סומע בקול עבדו. הכי קרא תוקמוה
הכריוה ובכי הוא מאן דרגיל למיתי לכי כנסת ישראל ויומא חד לא אתי קב"ה סחיל עליה
ואמר מי כמכה יי' סומע בקול עבדו סאר הלך הסכים ואין נעים לי. מאי סומע בקול
עבדו כמאן. לא תימא כבכיותיה לו דגבר סחרא מאן יהב נכיותיה לו גבר סחרא לגלות.
דכגין דלגי גלותיה סומע בקול נכיותיה לו דגבר כעלמא. הלא סכוח דלגי גלותין ככל
יומא לזיכו סמע כהסוא קול דקרי ליה קב"ה ומסתכא כיה ואמר דלזיכו עבדו ודאי
סומע בקול כמאי קול כהסוא דקרי עבדו סכא עלאה לזיכו דכפק עליה קול דלזיכו
עבדו. ותו דקלא לסתמע בכל לזיכון רקיעין דלזיכו עבדא דמלכא קדישא ודא לזיכו
סומע בקול עבדו סאר הלך הסכים ואין נעים לי. וכי כגין דלא אתא לגלותא הלך הסכים.
הלא תוקמוה. מכל עד לא יתכנסון ישראל לכתי כנסיות לגלותא סטרא סחרא קיימא
ומגניב כל כהורין עלאין דלא יתפסטון ויפקון על עלמין. ותלת זמכין כיומא לזלי סטר
סחרא דכר ונוקבא ומסטטין כעלמא והסוא עידן לתקן לגלותא כגין דלא הוי תמן
קטרוגא כלל. וכדין לזיכו עידן לגלותא כגון דלזיכון לזלי לסדרא כטורי חסון וסר
נסכה כדין פתיחין כוי כהורין עלאין ונפקי ושריין על בתי כנסיות כרישיהון דכלהון
גלותין ומתפלגן כהורין על רישויהו וקב"ה סחיל על הסוא דלא אסתכח תמן ואמר מכל
על דפלגיה דסוא רגיל סכא ואסתא דהלך הסכים ולתעבר מקמי כהורין וסלך למטטרון
כטוריה כעלמא ונפק מהסוא כנס כהורא דנסיר ושלית ליה כיה חולקא לזין כנס לו כמה
דלתכלינ וסריא על לזהרין דתמן כמה טבין לתתא כידו מניה לזין כנס לו הסתא דהלך
הסכים. ולזהוסו תמן יכטח בשם יי' ככלא דעבד קדמאה. ויסעו כהלדוו כרוח
דעבד תריסה. תמר ר' סמעון אלעזר כרי ודאי רוח נכוסה סריוה עלך. תמר ר' אלעזר
לריוה כר לריוה מאן יקום קמייהו כד סלני למטרף טרפה. כל לזריין דעלמא תקיפין
נלין ויתיר מכלהו. כל לזריין דעלמא קסיין לתפקא טרפא מכומויהו ואלין כומין לתפקא
מכומויהו טרפא. לזיכון טרפי טרפא ויהבי לכלא. תנא הלך הסכים הסר הלכו מבעי
ליה. תמר ר' אלעזר בגין דלזיכון כתכורא ומיד לתפרש הלך תכורא הסכים לתפרשן
מרין כתכורא נתפרשן מיד. כגוונא דא רוח בשרא כהאי כלל דכר ונוקבא. כהאי

והיא שבקת ליה מיד מתפרשן · עב מצאתי ולד׳ חסר בהעתק ·

וירא בלק וגו׳ · ר׳ אלעזר אמר ודאי מה דאמר ר׳ חייא מלה סתימא הוה ·
אבל כתיב גם נפור מצאה בית ודרור קן לה וגו׳ · וכי דוד מלכא על
נפרא בעלמא הוה אמר מלה דא · אלא כמה דתנינן כמה חביבין נשמתין קמי קב״ה ·
אי תימא כל נשמתין דעלמא אלא אינון נשמתהון דצדיקייא דתמן מדוריהון בהדיה ·
מדוריהון לעילא ומדוריהון לתתא · והכי אתמר גם נפור מצאה בית אלין רוחיהון
דצדיקייא · תנינן תלת שורין אינון לג״ע ובין כל חד וחד כמה רוחין ונשמתין מטיילין
תמן ואתהכן מרוחא דענוגין דצדיקייא דלגו אע״ג דלא זכו למיעאל · אבל ענוג דרוחיהון
דצדיקייא לגו עין לא ראתה אלדים וגו׳ · ווימין רשימין אית בשתא ואינון יומי כיסן
ווימי תשרי דאינון רוחין משטטן ופקדן לאתר דאצטריך ואע״ג דזמנין סגיאין משטטן
אבל יומין אלין רשימין אינון ואתחזון על שורין דגנתא כל חד וחד כחוזו דנפרין מנפנפן
בכל נפרא ונפרא · וההוא נפנופא שבחא דקב״ה ונלותא על חוי בני נשא דהאי עלמ׳
בגין דאלין יומין ישראל כלהו מתעסקין במצות ובפקודין דמאריה עלמא · וכדין בחדו
אתחזן נפרן מנפנפן ועג שורין דגע מנפנפן משבחן ואודן ומצלן על חייא דהאי
עלמא · אמר ר׳ שמעון אלעזר ודאי שפיר קאמרת דודאי אינון רוחין דתמן אבל מה
תימא ודרור קן לה אמר הכי אוליפנא דא היא נשמתא קדישא דסלקא לעילא וסלקא
לאתר טמיר ונגיז דעין לא ראתה אלדים זולתך וגו׳ · אמר ר׳ שמעון אלעזר ודאי שפיר
קאמרת ושפיר איהו · אבל כל דא בג״ע דלתתא הוא וכמה דאמרת והכי ודאי גם נפור
מצאה בית · ואלין רוחין קדישין דזכו למיעאל למיפק לכתר בגין דמשמטן ואתחזון הכי
ואלין רוחין מצאה בית ודאי כל חדא וחדא אית לון מדורין ידיעאן לגו ועד כען כלהו
נכוין מחופה דחבריה כיון דאית לון דרור וחירו מבלא · קב״ה אחיד לון היכלא טמירו
חדא גניז דעין לא ראתה אלדים זולתך וההוא היכלא אקרי נפור · ותמן עטרין עטרין
למשוח בזמנא דאתי ובוימין רשימין תלת זמנין בשתא דקב״ה בעי לאשתעשעא באינון
צדיקייא ואחזי לון ההוא היכלא טמיר׳ גניז דלא ידעין ולא אשתמודען ביה כל צדיקיי׳
דתמן · אשר שתה אפרוחיה אלין אינון צדיקייא דאשתכללו בבנין קדישין דזכו לתורה
שבכתב ולתורה שבע״פ בהאי עלמא ואלין אקרון תרין מדבחן מתעטרן לקמי מלכא
קדישא דהא זכותא דבניהו בהאי עלמא מעטרין להו תמן · מאן רוחא זכאה לכל האי
האי דשתה אפרוחיה לאולפא למזבחותיך וגו׳ · מכאן ולהלאה אימא מלך דהא בלא
כסופא אתחזיכא תמן · **פתח** כמלקדמין רבי אלעזר ואמר גם נפור מצאה בית ·
דא יתרו · ודרור קן לה · דא בנוי דהוו בלשכת הגזית אולפי אוריתא ואתכון מלין
דאוריתא בפומייהו · מצאה בית מהו · אלא בקדמיתא כטלו ושארו במדברא · כטלו
מענוגא דיריחו וממתיקו דתמן ושרו במדברא · כיון דחמא קב״ה דעל אוריתא הוה
כסופא דלהון · משיך לון מתמן ואעיל לון ללשכת הגזית · ודרור קן לה כלא חד נפור ·
דרור כלא איהו חד · חבר הקני · ויאמר שאול אל הקני · תא חזי מה
כתיב · וירא בלק בן נפור · וכי מאי שנא דאדכיר שמא דאבוי משאר מלכין אלא
יתרו אתמשך ואתעבר מעבוד׳ זרה ואתא לאתדבק׳ בישראל הוא ובנוי וכל עלמא כדוהו

ורדפו

M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

ודרפו מכתריס · כלק מכבו כמו חום ותעבר מלרחק דמכוי · כיון דחמו סכי מוקב
ומכי מדין דסוו כסדי סלילי דסל ותרו וכמו לתדבקו כסכיסתל ודל לתמסך מכסון
לתו ולמלכוסו עלייסו כסלי סעתל דכתיב וכלק בן צפור מלך למוקב כעת סהוס ·
כעת סהוס סוס מלך · מס דלל סוס מקדמת דכל · ועל דל כתיב בן צפור מס דלק
לתחזו למעבד הכי · וירק כלק · ושמע מכעי ליס · מסו וירק רחוים חמל וידע דזמין
סוס למכפל ישרלל כידוי כקדמיתל · ולכתר לוסו כידל דישרלל · וירק כלק בן צפור ·
רבי חכל פתח לס דל תדעי לך סיפס כנפים נהלי לך כעקבי הצאן · ככסתל דישרל
לחרת לנבי מלכל עלוס · ככיסתל דישרלל מהו ככיסתל דל לוסו עברת כביזו כלל
מלפס לכל סמחנות · מלן דכתיב לכל מדריין עלוין לנביס · ומנו דלזמכין כוקב יקרי
ככסתל ולי תימל בחמלן דל עברת כי עבור עבר יי דכקיט ולל יהיב סוק ודלי · דכל
מנו מסימנו סנית דילוס דלל לעכמן כס מוחל (עם מוחל) יהבו ליס כלל עבוד כלל ·
ולוסי כך מסל לנב כלמלן דכביס עבור מעבר ומעבכת דלל נחית שלל כפוס טלל טפין
טפין · עם כנין דלל לעכמת לתתל מסימנות כמה דלעכמו כס מריקת ככל סטרל
ומסרל כלל עבוכל ולוסי חמלת וכלין יהכין לס מתכן וכבוכן סניולין דל על דל ולל
יהון מעבכין לה כלל לכל תתלון לוכון מעבכין לון ומעבכין לס וכלין לוסי עברת
עבור עבר דלי ככיכול יהיב תמנית ולל ויתיר ועבד כחומל לבכין כטמירו דלל ודעין
כס סכי עבידת לון לכעסל ישרלל ולוליפכל מנו כוכבל קדימל דכעבל דלוסי סליקת
למלקט עכונין וכסוכין ומומל לעתכת כסו כישרלל לתתל כלין מטי לנבל טפס
דישרלל ומיל עדיות ויתיבת עלס יומין כמכין · וכלין ודעין לעילל דמומל כסו כישרל
ולתער שמלל מיל ומלין חומל לתת · ותכלן עיכו מרחות מרחו · ודלי מלסתכלל
כללל דרחמו כלין לתערו דשמלל כקל תקוס לתתערת ע · עלמל כלל ויקר לעבו
כמו הגדול וגו · גדול לוסו לנבי מדריין דסטרל לחרל לוסו גדול ונסיב לכל מרכין
דומל דשרטרין כרומל כיסל לטכעל לון כשומקל דומל כלוכון מצולות יס דולים ·
וכד קלס כרחמו כלין כל מתלין דישרלל ומומן דישרלל יסיב ליס ולוסו מטיל לון למצולות
יס · כל מדריין דולים מצולות יס לקרון ולוכון כטלי לון ומעטני כהון לכל מלר עמין ·
וכי מטלון דישרלל וכוכין דלסון זרקין ומתפלנין לעמל דלסון · לכל לוכון מהכלן
ומכפלן למתכן דלשלל ככלבי לקמי פתורל · וכד קלס כטיל כל מוכיסו וזריק עלייסו
כלסו חמני בבבכן דמתכן וכבזבן דלוסו כעל למיסב לישרלל מעבר מכוסו יסב לון ·
ומיל כלסו כחדל ורקין לון על מלר עמין · תל ככעתל דישרל לוסי למרת בקדמיתל
מתורם לכי וכלוס לזשירת גרמס לקמי מלכל עלוס · וכדין מלילת מכוס ולמרת
סגידל לי מלסכם כפמי לוכם תרעם לוכם תבכין כנסריס · כחרכן כית סכי דקרלן
כלל לוכם תרעה · כחרכן כית רמסון · לוכם תרבין כחרכן כית סכי · ועד תיין
זמכין לוכם לוכם · תרעם תרבין · לאו דל כתל · ולעם מכעי ליס ; יבכין לוס סכי
דסל על ישרלל למרת · לאל לוסי למרת על כפ זה לוכם תרעם לכנסל כגלוסל
לוכן כין מלר עמין לוכם תרבין כנסריס · כיך תטוס עלייסו טלין ומיין גו חמימו
כנסריס · מלמס לסיס כשטיס כמעתל ליזרלל קרלן מגודמיקו דלסון ומלר עמין

מחרפין ומנדפין לון לימתי תפקון מן נלותא · אלהכון סיך לא עביד לכון כהין · ואיכון
מסכמן גרמייסו · ואמרי כה תרעה לן כיומין קדמאין · כה תרכין כמיין קדישו לכבה
מימוי דרספין ונלסוכין דלהין · ואיכון מסכמן כל דא ואתי כשוטיה ולא ובולת
למעבד לון נלמיסב לון כוקמין · אילמו אתיב לנבה · אם לא תדעי לך · הלי קרא סכי
מכעי ליה אם לא תדעי היפה בעיניך · לך לאחורי · אלא אם לא תדעי לאתקפא נרמך
ולאתקפא חולא לאנפא על כנך · נאזל לך · נאזל לך לאתקפא כעקבי הכהן · ואיכון
תכוקות דכן דאולפי תורה · ורעיא נדוותיך · שין עתיקי מדיש דקא מסתלקי
מעלמא ואתמסכן לכי מתיכתא עלאה דאילמו למסבנו הרועים · על דייקא · למסכנות
הרועים לא כתיב אלא על מסכנות הרועים · דא מתיכתא דמטטרון דתמן כל תקיפין
דעלמא ומכניעי תוריתא כפלי עלמא בחיסור וסתר כלימה דאנטריכו כני עלמא
דהא עקבי הכהן לאיכון תכוקות כדקאמרן · אמר ר׳ אלעזר עקבי הכהן לאיכון תלמידי
דכיב דקא אתיין לכתר כעלמא ואסכמן תוריתא כארח מיסר ואורחא פתיחא ועל
דא לאיכון מחדתן מלין עתיקין ככל יומא וזכיכתא סרוך עלייסו ונוותא למלכהן כמא
דאת אמר ויקסב יי׳ ויסמע · אמר רבי אבא סבי הוא ודאי · וכלא חד מלה · דכר
לאחר אם לא תדעי לך · לך לנפשך · אלא לאתר דיסראל כגלותא לאיסי עסהון
בגלותא · ועל דא כתיב לך · ועכבל נרתק לו נר · ודא הוא לך · היפה בעיניך
יפה את רעיתי · היפה לאיסי לאמרת דאיסי לוכמתא כלא אחורא לאו · ואיסו אמר
לנבה יפה שפירתא · היפה בעיניך · יפה את רעיתי · דא היפה בעיניך טבתא בטיכו
דעבידת טיכו לכנסת כטמירו כנויו וקבס כני טב עליה · כל מה דעבידת לכנסת
בטמירו כנויו לא עלנב דלא מכסרן עובדון · אמר רבי אלעזר תוו הכא על
הסוא דכתיב וכי יסים לאיס כן סורר ומורה וגו׳ · ותפסו בו אביו ואמו וגו׳ · ותביכן
דכתיב סעתא דאמר קבס למסס · אמר ליה מסס מאריך דעלמא לית אלא אביך
כדין לכבד ומסס מרחיק הוא אמי כחכמתא כל מה דעבד קבס לכבי יסראל מאריך
דעלמא אכוק מלה דא · אמר ליה קבס למסס אמיכא מה לאת אמר כתוב וקבל
לגרך · לית ידעת ולכל ידע ויתיר מה דאת אמי עלי הסוא עובד דוסם קרא ותסכא ·
כהוא סעתא רמז ליה קבס דכתיב דאוריתא אמר מסס אלא דריסב להאי קרא ·
כתיב כי יהיה לאיס דא קבס דכתיב יי׳ איס מלחמס · כן דא יסראל · כורר ומור׳ דכתיב
כי כפרס סורדס סרר יסראל · אילמו סומע בקול אביו ובקול אמו ויסרונו׳ · דא קבס ·
וכנסת יסראל · ויסרו אותו דכתיב ויעד יי׳ כיסראל וכיהודה כיד כל כביאי כל חוזס וגו׳
ולא סמע אליסס · דכתיב ולא יסמעו אל יי׳ וגו׳ · ותפסו בו אביו ואמו כדעתא הדא
כסכמס חדא · והוציאו אותו אל זקני עירו ואל סער מקומו · זקני עירו · אל זקני
עירס מכעי ליה · אלו אל זקני עירו ואל סער מקומו · אלא אל זקני עירו דא קבס ואל
סער מקומו דא כנסת יסראל · זקני עירו אלין זקני יומין קדמאין דכלילי כסער
מקומו דא מוסף שבת ועבד חף על גב דכלא ידעין דוסא לעילא לאיסו בנין דבי דוסא
לאיסי קדישין לאיכון ליסראל ואחדין כסו וכל קריב לא דאין דוסא לקריבים ופסול לוסא

לקוד

לחוד· ואלשער מקומו לא כתיב אלא אל זקני עירו· בכינו זה ודאי ולאו דשאר עמין
סורר ומורה איכנו שומע בקולכו מאי שכא דהא בקדמיתא לא כתיב זולל וסובא· אלא
מאן גרים להו לישראל למהוי סורר ומורה לגבי אבוהון דבשמיא בגין דאיהו זולל וסובא
בשאר עמין דכתיב ויתערבו בגוים וילמדו מעשיה· וכתיב ויאכל העם וישתחוו דעקרא
ויסודא אכילה ושתיה כד עבדין בשאר עמין· דא גרים לון למהוי בן סורר ומורה
לגבי אבוהון דבשמיא· ורגמוהו כל אנשי עירו באבנים אלין כל שאר עמין דהוו מקלעין
באבנים וסתרין שורין ומכתצין מגדלין שמע משה כדין כתיב פרשתא דא· ועם כל
דא היפה בנשים טבא ויקירא בנשים דעלמא אלא לך בעקבי הכאן הא אוקימנא אלין
בתי כנסיות ובתי מדרשות· ורעי את גדיותיך· אלין יסוקי דבי רב דלא טעמו טעם
חובא בעלמא· על משכנות הרועים אלין מלמדי תנוקות ורישי ישיבות· דא על
משכנות הרעים חסר ו׳· איכון בישין אלין מלכי האמורי דכטלו ישראל ארעא דלהון
לרעיא מקניהון ולבי מרעה יהב ישראל ארעא דא· כדין שמע בלק דארעא דהות
חשיבה כ״כ עבדו ישראל קרבא דא וסתרו לה עד דשוו לה בי מרעה· כדין אשתדל
בכל מה דאשתדל ושתף בהדיה לבלעם· וירא בלק רבי חזקיה פתח כה אמר יי׳
שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי וגו׳· כמה חביבין ישראל קמי קב״ה דאע״ג
דאיכון חאבו קמיה וחאבין קמיה בכל זמנא וזמנא איהו עביד לון זדוכות כשגגות·
אמר רב המנונא סבא תלת בבי דינין תקינו רבנן בסדרי מתניתא חדא קדמיתא
בארבע אבות נזיקין שור וכו׳ תנייכא טלית דאשתכח· תליתאה שותפין ורזא דאבדה
מאי טעמא אלא קב״ה בכל זמנא עביד לון לישראל זדוכות כשגגות ואיכון דסדרו מתניתין
דתלתא בבי הכי סדרו ארח דקר׳ דכתיב על כל דבר פשע והאי פשע איהו דלאו בזדון
ומאן איהו על שור על חמור על שה· בבא קמא דהכי הוא באיכון מלין· על שלמה דא
בבא מציעא· על כל אבדה דא בבא תליתאה· דארח קרא נקטו· דכד מטא לבבא
מציעא הוה אמר שירותא דקא נקטו בטלית דא אמאי כיון דאשכח קרא אמר ודאי
דא הלכ׳ למשה מסיני ובאותה כל מלי דרבנן· כה אמר יי׳ מ״ש בכל דוכתא דכביאי
דכתיב כה אמר יי׳ ובמשה לא כתיב הכי· אלא משה דהות נביאותיה מגו אספקלריא
דנהר׳ דלעילא לא כתי׳ ביה כה· אבל שאר נביאי מנבאין מגו אספקלריא׳ דלא נהר׳·

ועתה

לכה נא ארה לי את העם הזה וגו׳· ועתה רבי אלעזר אומר ודאי
שעתא קיימא לי למעבד מה דאנא בעי· חמא ולא חמא יאות·
חמא כמה נפלין מישראל על ידוי לזמן זעיר אמר ודאי זמנא קיימא ועתה ולא בזמנא
אחרא· לכה· לך מבעי ליה· מאי לכה· אמר נורז גרמן לההוא דרחיף בגדפוי עלייהו
דשמיה כ״ה· ועתה לכה נגח קרבא בההוא כ״ה· ועתה לכה· כד״א ועתה לשלל מואב·
אמר עד השתא לא הוה בעלמא מאן דייכול להו בגין ההוא פטרונ׳ דאית להו השתא
דשעתא קיימא לכה נעביד קרבא וכו׳ כל שיטא דההוא רשע לכה הוה דכתיב ואנכי
אקרה כה אעקר לההוא כה מאתריה ותרווייהו בעיט׳ בישא הוו כד״א על יי׳ ועל משיחו
ולא ידעו דהא לבתר האי כ״ה אעקר לון מעלמא· כי עצום הוא ממנו· וכי עד ההיא
שעתא אן אגחו ביה קרבא· ונצחו ליה באן אתר אערעו בחרבא דלהון והוו גברין

כגברין לחזקה גבורתא דלהון. מאי כי עצום הוא ממנו. אלא סהדותא דעם תקיפ הוא
ואמי למרחיק אמת לדור מלכא דלהתי מרות המוחכים ניכר תקיף כתריס וכנא קרבין
תקיפין למוחכ ואזי לון תחות רגלוי. אמר עצום הוא. וירתא סהדותא גבורתא הר
ממלכא דלהון מכאן ויפיק לפושרא למוחכ. הולי הוכל ככה כו. אלא קרא סכי הוא
ליה למימר הולי הוכל ככה כו. אלא סהדותא דעם הוא תקיפ.
אמר אמינא ידע אחד דאר תריה תקיפ פרים ידלא הי תיכול עמך דכתיכר תרוויהו
וכתיכר וגבורא מסהדותא תריה ודע דלא ויתי סהדותא מלכא לעלמא ולא יתרך ית מוחכ
מלתריה. אלא לי. אלי תרה לי. אמר ר' לכא סהדותא דעם כתרי ליסבי קרא לכלעם.
אחד אמ' תרה לי ואחד אמ' קבה לי. מה כין הלי לסהי. אמר ליה תרה לי עסכין וחרסין
דריסי דחווין ואזי לון בקדרה דחרסא כמן דחמא דחילוה יתיר כפומא תב ואמ' ולכה
כרים דחווין וכטיל קדרה דחרסין וכעין לה תחות ארעא לגלף וחמא מלה למין וגניז
ליה לסוף ווחין כיון דאתא דוד כרה כתהומא גלף וחמא מלה למין על גלף וחמא
מלה למין ואפיק מיא מן תהומא וכסך על מדכחא. כסהיא דעתא אמר
אמר לכא אחי מוחכ קדרה סיר רחצי. סיר רחצי ודאי על אדום אשליך
כעלי אלא לגלוף דלוף הכי למרחיק הוא דכתיב ואחר אמר עמו אל יעקב הלעיטני כא מן
סאדום סאדום הזה כי שיף לכבי הלעיטני הלעטם ממם. פתיחו דסיום וגרוס למכלע.
אמר דוד מלעט הלעטון לכא ארמי עליה כעלי למסתם גרוסים. עלי פלגת לתרועע.
לסטרא אחרא הוא למרחיק לסתכי סטרא כוסא דסטרא אחרא ויהו ולסתים מתען ליכון
לסטרא אחרא הוא הנטריך תרועם לתכר חילוה ותוקפיה וכנב עלי פלגת לתרועע
וסכי לתחזי לון. ועתה לכה כא ארה לי לית הסם הזה כי עצום הוא ממני. רכי
חזקיה פתח ויסים נדר לזר מתניו וסחומכ לזר מכנו. סלי קרא כלא הויו חד מלי
מדועם לתא לית אמושיבון דהא נדר הויו לחומכ וחמומכ הויכו נדר. לזר מתניו.
לית קרא כחמכמן נוכא. אף לאו נדר כחמומכ ואע"ג דכלא חד וחד דרגא ליכון
לא לסחכמן קרא כסלי נוכא. אף לאו נדר כחמומכ ואע"ג דכלא חד וחד דרגא ליכון
לכל כזמנא דקיימא כדיכ קבוא ומקבלא מסטר סמלא כדין לקרי נדר דיכא ממם.
והיינו כי כלאר מסתריך לארץ נדר לחדו יומבי תכל. דהא דרב דמסתם רחמי ליכון.
וכל לתקריב ממסתם כנדר כדין לתתכסם כלא ויכלון כני עלמא למסכל דיכא כנדר
ועל דא נדר לאו ליכון כחמומכ. חמומכ כסעתא דלתתכר כה לחת וחלוש וכל מכפין
כסירין כדין לקרי חמומכ. ואית ותרכותא לכלא וכל כסמתין סלקין מתקוכי כמים
ליכון ומייכין כיסין וכיון דכפקדון סלקין לקדים לון כרחמי ומס עלייהו. וכדין
לקרי חמומכ ואית חמומכ כלא חמת. מסתע לזר מתניו ולזר חלגיו. מהו תרין
לזרין הכא ומתכוס חלגין לעי"ג דחד ליכון תרין דרגין ליכון חד לעילא וחד לתתא
לעילא כזירותא לקרי מתכוס לתתא כסופא לקרי חלגין כמה דחת לחר וחגור על
חלגיס כסופא על ריס ירכוס כד לתתא כעזרא מכתקן ליכון חלגי מרים ירכין ואזלת
ודחל כלאיהו עלייהו וכגין כך לגבורה ולקרבא. נדק לזר מתניך. והכי לכטריך
לרחמי ולטב. חמומכ לזר חלגיו כחד דרגא ידין עלמא לתרין סטרין חד דרגא
לסטרא

ישראל ואל תירא לאחר שמעון ולוי תיתר נדק דיכח תקוף לישו ושם כתיב בנדק תזפיט
עמיתך · נדק נדק תרדוף · וכתם לישון · ושלי סכי סוף · דסף נדק ליח כיס ועתרות
כלל מלון דדמין לחכרי לף לטטריך למעבד ליס ועתרותף מן דיכח כלל מלף כנדק
דלף ישבף לרחימו · מאזני נדק כלף ועתרו לסלי סטרף ולסלי סטרף למלון דישוב
ולמלון דמקבל וכנין כך חד דרנף ותקבל לתרין סטרין וכסורין קיימין חד לגאר עמין
וחד ליסראל וכשעתא דכפקו יסראל ממצרים לתאזרו כהורין חלין חד דקרכף וחד
הוס דשלמף וכלף הוס כנדק · כד לתיעט כלף לתר ונגרשנו מן סארץ · לתר סוף
דרנף דקף לתתאר כיס מן סארץ ודלי · ודלף סוף כי עכוס סוף מכני ודלי מלון ויכול
לקיימף כסו כיסראל דרנ דלהון תקוף סוף מלחמי · וכבש ונגרשנו מן סארץ ואי מה זי
ארץ לגרשנו ולתרך יתוס לישוב למעבד כל רעותי · חילף דלהון כמאי ליהוי כפיתף
וכעובדא סף פיתף דילך ועובדא דילי · כי ודעתי לת אשר תברך מבורך ונו · וכי
מלון הוס ידע ס"ג לוקמוס · דסף בקדמיתף כתיב וסוף כלסס כתלך מוסף סרלסון
ויקף לת כל ארצו מידו דאנר ליס לכלעם וכו · אלא כי ודעתי ידיע ודלי ודע כחכמת
דילים · לת אשר תברך מבורך מאי לאטריך סכא כרכם · דסף כנין קללם הוס לזולל
ואי סוס מלם דסוס ודע מן כלעם בקדמיתף קללם הוס · מאי לת אשר תבר מבורך ·
אלא מלף סכא ולא ידעכא כם עד דאתף רבי לעזר ודרש לברכם לת
וי כל עת תמיד תהלתו בפי · וכתיב לברך לת יי אשר יעבני מלון לאטריך ברכתף
מן תתלם · לת · דסף לתתאר בהו כפלסוכף כפתילם · ודוד דהוס ידע דף לאמר
לברכם לת · לאמר הסוף רבש הסוף דרנף דלהון לחיד כהו בנין ברכתן דלסון דקף
מברכם לת · לאמר ולא ידעכא כם עד דאתף רבי לעזר ודרש לברכם לת
וי כל עת תמיד תהלתו בפי · וכתיב לברך לת יי אשר יעבני מלון לאטריך ברכתף
מן תתלם · לת · דסף לתתאר בהו כפלסוכף כפתילם · ודוד דהוס ידע דף לאמר
לברכם לת · לאמר רבש הסוף דרנף דלהון לחיד כהו בנין ברכתן דלסון דקף
מברכין ליס כל יומא חילף לית לך לברכף לסוף דרנף יתעקר · לם מכייהו · כי
ידעתי לת אשר תברך מבורך · וכדף כיכול כסו · תברך להסוף דרנ · ותילוט לפתילם ·
וזקני מדין וקסמים כידם דלף ייתף הסוף רבש דלאו עמים חיכון מרסין דלאטריך
וייתעכב עלייהו · פתח · ואמר ואתם לל תירף עבדי ועקב ולל תחת ישראל כי
לתך לכי כי לעם כלם ונו · דלי קרף לתמר ולתערו כיס לכל עד כען לית לתערף
יתיר לתם מלי לישוב רזף לרון סכרית דדף לישו דרנף דלזלף כנלותף כסדי כנסף
עזף קדישף · משם כשעתא דכעף רחיון עלייהו ישראל מם כתיב ושם ככם לת
עשם לי הרגני כף סרוב ולוקמוס לכל סכי לאמר משם דרנ חד לישכח לי לקרי לתם
כנון דלית ליס כרשו מלך ס' דלף לתתאר כהו כיס ש"ד מי עשתי לון תעלמ דף ס' דשמף
דף לתתאר כהו לתעבר מכיס לי סכי לת עקרף דשמף דף לתעקר ועד לאחר
ושוטף לכתר ומס תעשם לשמך הגדול דסף ודלי שמף דף עקרף וישוזף דכלף · לתם
סוף וי ומשם לישב דקדם לף לל הכא ידע דסף כהף תלייף ותוכח גרי · ולתם ש תירף
עבדי יעקב ונו כלף חד · כי לתך לכי · דף לוקימכף כי לתי לתם לף כתיב לאל
לתך לכי · כי לעזם כלם ככל הגוים ונו · ככל הגוים לעז כלם · רב המנוף קדמאם
לישו דשוי ועקבו דיסראל כתם טב וכתם תועלתף גרים לון דטב ליהוי ותועלתף ומאי כיהו
כתם כיסון גרים לון · דשוי ועקבו דיסראל גרים לון דטב ליהוי ותועלתף ומאי כיהו

פלס כלה דחיק. רפיון דמלה עמין גריס לון רפיון וכים ומלו כיהו כלס וכני לתחזו
לון דהם כל רפיון כלה דחיקו דהוס לון כהלי עלמה גריס לון רפיון לכתר כלה דחיקו.
כלה כי כלה וכחרנם שמעתי כי לעשם כלה. כלה כרפיון. לוזרעל דהוס לון דחיקו
ומחקו. כלה וכלה תעדה כלים מלן כלים. שין ישרל דחיכון כלים דהלי כלה. ושרל
דהוס לון דחיקו ומחקו חקים חת בכתת דוד סנופלת סכת סלוס. לפלר עמין דהוס לון
רפיון נוקה גריס ונוקה כלה כרפיון כתם דהוס לון בקדמיתה ועד כי לעשה כלה בכל
בניים ובו'. ואותך לה לעשם כלה. דהם לה לתחזי לך. דהם דחיק הוית בקדמיתה
זמכין סניחין כדחיקו דנלותה תדיר ודחיק תסית כלה (סם תניח כלים) ויסרתיך
למשפט. סהיקרל הכי מבעי ליה ויסרתיך כמשפט דהם חימתי ייסורי כמעתה דדיכ
ומכה לאו הכי הלה ויסרתיך למשפט לכל כתיב יי כמשפט יכה עם וקני עמו. ומהוה
ימח לקדיש קכם חסוותה ליסרל עד לה ייעלון לדיכה כנין דייכלון לקיימ כיה ומחי
חסוותה היה בכל מעתה ומעתה קכם יהיב יסורין ליסרל ועיר זעיר בכל זמכ ומכה
ובכל דרה ודרה כנין דכד ייעלון ליומח דדיכה לכם דיומח מתחה ולה תסלוט עליהו
דיכה. ובקש לה לחנקך מסו. הלה כד ישרל כלחודיהו ולה עחלין לדיכותם סלר עמין
קכם עביד לון לנו מסורת סדין והוה מכפר עלייהו וכזמנה דעלין לדיכה בסלר עמין
מה עבד ידע קכם דהם סמלל לפטרוסנה דלסון ייתי לה לדכרה חוכיהון דישרל
וכניהם כלהו לנביים ליומח דדיכה לקדיש להו חסוותה ועל כל חוכה ומכה לקי להו
כיסורין זעיר זעיר. ודלו סוה ובקש כיסורי, ובנין כך בדיכה דקטוט לה לחנקך מעלמה
סתר דסכלת ייסורין זעיר זעיר ותו לה לחנקך לימ דלתון כני לה לסנוק חוכיהון הלה
מפרע מנכון זעיר זעיר בנין דתהון זכחין ליומח דדיכה רבה כד ימחון לדיכה לתף
סמלל ככמה פתקין עלייהו. וקכם לפיק כתקין דיסוהין דסכלו ישרל על כל חוכה
וחוכה וכמוהו כל חוכין ולה עבד לון ועתרנותה כלל כדין תעם כחים וחיים ולה יכיל
לון. ודוד מלכה לחמר כי סנה רעשים ידרכון קצת כוכבו ובו'. ומעם דהלי קרה סה
לוקמוה על סנכה ויוחב ממכן דחזקים ולתת לכל סה קרה על סמלל וסיעתי לה לתמר
דכל עובדוי ועיטוי על ישרל כיהו כלק וכלעם סהוה מרה ממם נקטו וסה לתמר
דם ורה כיסף עבדו. לחמרו עמלק ים לק עמה דלקה לון כחוית דמקי בזנבה דיליס
סה לכן יתיר. כלק כלה לק. לתת חלן דלקי לון כרעיתים פלשם כל ים. ליח עמה
ולית רשיע שמה דילן נריס לזיכה לון ולה עקרה להו מעלמה וקכם חסיב כנוכה
לחרה שמיהון כלק כל בכלעם כל סה כלכל מס לקיון חסתירו עמק כלכל עמקה
דמחנכה דלהון הלה יכלטון כעלמה. לחמר רבי שמעון הלעזר יהות לחמרת לכל כלק
תפה רוחיה בניסם. וכלעם ישתקון תמן נרמוי ורוחים. וכני הוה שיש כיפה
כטלו על פטרוכה. על סהיכה דחסיבו לה ייק ותסיבו לסטרה כיפה לסלקה כפיפה
וכעובדה. לחמר סהוה רעש. קדמיהו חסתלו ולה יכילו דור הפ'נם חסתלו ולה
יכילו. עבדו עובדה וכיפה חסר מכויהו לניסנהון לחתכ'כל ולה יכילו לכל לחת סה
פיפה סכן ולישרל ישתקון כתרין סטרין שון לת לחמר תכרך מכורך ולחמר קמך וכלה כך תלוה
דהם

לית עובדא לאתתקן · לכל כמלי תליית כלא סהדותא דאתכרך מכורך
וסהדותא דאתלוי ואחר · והוא לית ידע דקודשא בריך הוא מסיר ספיקי
לבאסיס וכלא כרעותיה קיימא · מסיר ספיקי לבאסיס הלנו לזור ספלגה דכלכל
ליסכסון דלית ספלטון כמלי כלל דכתיב לאחר לית ימסעו לים ספית רעהו · ואעפ זקנים
ויקח הלנו כלעם וכלק דתרוייהו הוו בעיטתא חדא דכתיב ויעל בלק וכלעם פר ואיל
כמזבח · ממי סהדותא דאעדכל עובדוי לבניו כרום לכה · תרוייהו הוו סלקין קרבנות
דכתיב ויעל בלק וכלעם · וכל מדבחין בלק הוא מסדר · ואיהו דאעבוד מסכת נרמיס
ואחר לית מבע המוכחות ערכתי ואעל פר ואיל במזבח · והלנו לכלק לית אתף כסדוס ·
אחר קב"ה דאע כלא ידעת הלנו הוא לית לית נרוך למלוך הסדו ואעפ זקנים
יקח · לית ואעפ זקני יקח דכתיב ויקבו זקני מואב וזקני מדין וקסמים בידם · טעמא
דאיכון זקנים כטל מכי הו והלא יכולו למסלט כחרטומיהו כלל · ויזכרו הלנו דכרי כלק ·
הלין כאתלייה והלא כלאיהו פנים לוודכא הוא וכניב שיכא ופנים דנלא · מתלת דוכתין
הוא פנים · לתקן הוא לסטרא לאחרא וכבי לנסריך להסוא סטרא ·

ויאמר שיב ליה פה הלילה · לימון כתיב וידברו שוי · ואיהו כתיב ויאמ שיב
ליה פה הלילה · כנין דכהסוא זמנ דסטרא לאחרא הוו לחרטומיא כאעת
דמסתכמי סטרין כיסון ומתפטרן כעלמ · כאחר ידבר יי שוי · סבוחו קל מסבא נרמיס
כאחא דיי · ויסבו שרי מואב · ושרי מדין לתפרשו מכויהו והלא כאו לאיתכ תמן וסבי
מואב לסתלרו דכתי ויסבו שרי מואב בלאודויהו ואות עבדו מדין דלתפרשו מכל וכל
הלמלך לית הוו מתלן כסופא וקרא חוכא חוכא דלעון דכתיב כי נוררים הם לכם
כבכליהם לסר בכלו לכם על דבר פעור ועל דבר כוזבי בת נסיא מדין לחוותם וגו ·
כתרין הלין מאבו והוא מוכא דלעון · ממו בזכבא לכתר · וכבב הלין לסתלרו כסדוס
והלין לזלו בלאודויהו · לית ויסבו שרי מואב עם בלעם כמה ואות הוא לון לכבי מדין לי
רעותא דלעון סבי · לכל ויסבם דיתובו לימון דמואב נרמי לון טב כנין דלסתלרו
תמן ומתן דלזלו לימון דמדין נרמי לון כים מלי טעמא שין מסבו ליקרא דמלא דקב"ה
והלין לית מסבו לה כלום והלו לאתרחייהו כסעתא דאמר סהדותא דאע ומזיכותי לתכם
דכר כאחר ידבר יי · מיד לזדמנו לימון דמואב למלא דא ויתיבו תמן · ולימון
דמדין לית מסבו לדא כלום והלו לון ואל דא ויסבו שרי מואב עם בלעם · כסהדותא דלית
סהדותא דאע לחיים לימון ועביד כלטין ולמסיך עליה רוחא מלעילא מיד ויכא לגדיס
אל בלעם כתם ·

ויאמר מי האבזים האלה עמך · דרגא הוא דקא לנסריך למסלל ולאב
לאחרויא לתעדו כדא כנוכא לאחרא דקב"ה שבד כיס כסוכא
עבד ליה כמלוי · תלתא סוו אד חזקיהו · ואד יהוקאל · ואד בלעם · תרין לית קיימו
כדקא יאות ואד קאים והכו יחזקאל דכתיב התחייכם בעצמות האלה ואיהו תב ואמר
ואחר יי לגדיס לתה ידעת · חזקיהו אחר מארן רחוקה כאו הלו מכבל · בלעם כלק
בן נסור מלך מואב סלח הלו ואוקימוה · אד כותי סחיל לרבי אלעזר אחר ליס חולה
תקיפא קמיכא כיה בבלעם יתיר ממנס · דאלו כמנס כתיב ויקרא אל מנס ובבלעם

כתיב ויבא לאלהים אל בלעם. תמר ליה למלכא דזמיב כסיכלוס על כרסייה תד סניר קרח לתרעא. תמר מאן הוא דכתם לתרעא. תמרו סניר פלן תמר לה ויעול הכא ולא יתכף היכלא ידעינא דאי כסליחא תמר ליה לא תזום. ויזיל כרו ויקרב כהדיס. אכל לכא לזיזל ואנזים ליה דירתך ארסיס ממותכא דכרי ולא יסלב ליה. אקדיס מלכא ואנזים ליה ואתא לנביא. ואמר ליה סניר סניר מכא רגלך מארתא דכרי סאלי תתן ואי לאו לומיכא דאתיכין יעבדון נוסך ככי מסכתי. רסומא דמלכא קרי לדסא. אמר מלכא מאן. אמרו רסומך פלוס. אמר רסומא אכיכא דכסאלי לא יקרי ליה קלא לאורא אלא לכא. נוסף מלכא ואמר פלוס פלוס עול אכיכא דכסאלי רסומא דילי אתקיכו היכלין למלכא עמיב. כך כלעם ליה סניר רסוק מכבי כסא קרא לתרעא דמלכא. סמע מלכא אמר סניר מסלב לא ישעול ולא יטכף היכלא דילי. אכא לנטריך לאנומא ליה דלא יקרב לנבי תרעא דכרי ולא יסלב ליה. אמר ליה סניר כניר לא תלך עמהס לא תלוד את העם כי ברוך הוא. לא תקרב לנבי דכרי הן לטב הן לביש מסלב אכת כבלא. אכל כמסא כתיב ויקרא אל משה קלא דמלכא ולא סליחא לאורא. מאל מועד מהיכלא קדישא מסיכלא מתקכא מהיכלא יקירא דעלמין ותתאין תתיכין לנביא ולא יכלין למקרב לנביא.

ויאמר כלעם אל האלהים כלא כן נסור. והוא אמר מלך מואב מלכא תסיכא סלח אלי. מלך מואב. חמי גאותא דהוא דסעד אפילו ליה לבלק לא חסיב כלום דכתיב מלך ולא אמר מלך למואב מכלל נברא דלא לתתזי למלכא והא אתעביד מלכא. למואב קדמאס מה כתיב ביה והוא כלאם כמלך מואב הרא אזן מלכא כר מלכא. תסיכא כר תסיכא. אכל דא מלך למואב כתי. קרא אסתיד מלך למואב. והא אתע־נא דאתבוון הוא לגאותא לכא רב. כל מלכין דעלמא סלחין לנבי סלוסיהון ותסיכא לנביהו. רבי פנחס הוא אתי למחמי כרתים אמים דרבי אלעזר דסות כמרעא והוו עמיס חבריא והוא רכיב כחמריס. עד דהוא חזיל כארחא פגע כתרין ערבאי אמר לון כחקל דא לתער קלא מיומין דעלמא אמרו ליה מיומין דעלמא ליה אכן ודעין. מיומין דילן אכן ידעין דהא יומא חד הוו חיכון למסטן מקפתי ארחין עברין כההוא חקלא וכנעו כחיכון יודעי ואתו לקכחא לון. ואסתמא כהאי חקל קל דאחרא דא דכהא תרי זמני. ואתא סלוכא דאסא כההוא קלא ואוקיד לון ואסתיכו סיכון יודעי כל ערבאי ער כאי כמלא דא דקא אמרתון לי תסתזכון ומא דא מלסטין אחרכין דקא אחכן לכו. ככה ר׳ פנחס אמר מאריס דעלמא ראסא דכיסא עכדת כניכו ואסתזכון חיכון יודעי ולא ידעכא. כתא ואמר לעושה כפלאות גדולות לבדו כי לעולם חסדו. כיוס טיבו עביד קלס עס כני נסא ולא ידע אלא חיכו כלאודוי כר כס קס כנפרא ומוי רגליה על ריסא דאוירא דאתי לקטלא ליה וכר כס סוי רגליה על ריסיה וקטיל ליה ולא ידע כוס כר קלס כלאודוי הוי לעושה כפלאות גדולות לבדו. כר כס חזיל כארחא ולבסוף אחכאן לית למקטליה אתא אחרא דאתייהיב כופרא תחותיה והוא אתזיב ולא ידע טיבו דעבד ליה קלס ופסא דאחרא ליה כר חיסו בלאודוי לעושה כפלאות גדולות לבדו. לבדו עביד ואחרא לא ידע. אמ׳ לאחרא חכריא

מה דמשלינא להנו ערבאי דמשתדלי תדיר בחקלאי קלח דחברייא דלחיכון דמשתדלי
בלורייתא ממעי דהא ר׳ שמעון ור׳ אלעזר כריך ומאר חברייא מזלין לקמן ולא ידעין
מכן ומשלינא ערבאי עלייהו דידעינא דקלישי דר׳ שמעון ירעיו מקלין וטורין אחיכון גלו
לי מה לנא ולעבדא׃ עד דהוו חזלין אחיכון ערבאי אהדרו לגבייהו אמרו ליה מכא אית
משילתא לן מן יומין דעלמא ולא משילתא על יומא דא דקמיכ׳ תוהא על תוהא חמיכא
חמשא כבי כמא יתבין ואת מכא בהדייהו וחמיכא שופי מתבכפי וקא פרשין נצפין על
ריסייהו מלין מזלין ואלין תבין וטולא לא אתעבר מעל ריסייהו והוא מכא אמרין קלים
עלייהו ואיכון שמעין׃ אמר על דא משילתא׃ ערבאי ערבאי אהכון ואמרא דא תהא
איתקנא קמייכו ככל מה דתבעון תרין מלין אמרתון דקדיכ׳ כמו אזלו אמ׳ ליה חברייא
הוא אתר דר׳ שמעון משרי כיה היך ידעין אמר לון משכוקו למארי סבייתן דכעירי
דשוא ודיך כמיעוי לתמן לא סוי טעין חמרין וחמרי כאלטו מאריא תרין מלין ואלין
לתמן משרי כיון תלת זמנין׃ כאתר׳ פנחס אמר לחברייא כתקן לקבלא מכר אפי
ימין דמשתא יכלון לגבן אנפי רכבי ואנכי זוטרי שמע׳ שמעון כיון דאמרא אמר
לחברייא כיון דמה קלח דאדוה דאמרי דמכא אכוילא אתעבר לגבן קם ר׳ שמעון
ונשקו חברייא׃ פתח ר׳ שמעון ואמר׃ מזמור שיר ליו׳ שיר חדש כי נפלאות עשה
וגו׳׃ מזמור זקף טעמא לעילא שירו יתמא קריכן להאי אלא דשים טעמא רבא דמא
אתי מתעטרא דסוף מזמור בעטרא עלאה לעילא על ריומא ואתי זקיף מאן אמ׳ שירו
ליכון פרות בליכון נועין דהוו נעלין׃ שירו ליו׳ שיר חדש למאן דהוו אמרין שירו לכמה
דתיכין לכמה ממכן לכמה דרגין דהוו אתתלן תמן ונפקו לקבלא ליה לאתרוכי סתם ולאין
הוו אמרי שירו ליו׳ שיר חדש דכר׃ מאי טעמא שיר משה אמר שירו נוקבא שלא אתא
משה לאתרוכי חדא נפקת מן גלותא היא ולא יתיר וכבר את דשירו הוו נוקבא׃ לכל
דכא לאתרוכי ומה דהוו נביאי גכו׳ וכנין דהוו נביו בגויי לאתמר שיר חדש
דכר׃ כי נפלאות עשה כמה דעבד בפלגתיה ומה דעבד בטעותהון׃ הושיעה לו
ימיכו למאן דעבמו׃ מאן עבמו דהוו מזמור׃ עבמו דרוחא עלאה קדישא דנביאי כיים
ומיכו דהוו דורות דכא דא׃ ומיכו אתקיף בהדוה מזמור ולא אכיק ליה כידא לאחר׃
דכא לות גלגל׳ מלה חדא כל זמן דהכו׳ ימין דהוא מרחיש כבא הוא אתקיף בהאי מזמר
דהוו ליה לקמיה לאתקפא כיה לאכא דאתקיף ומיכיה כאדו דכריה לקמו׳ ואמר מאן
הוא דיקרב לגבי כריה כיון דסרא לגבי אכוי אמרו אוי ידי אכוי על כתפוי לאחורא ומריה
כידא דאכלוי כביכול בקדמית׳ כתיב זמיכך ו׳ כאדרי בכא׃ בכא דהוא דאתמודעא׃
בעריכא קורין לאדוי דכר כם כא דהוא ימיכא כאדרי ואתקיף בכא׃ הוא יקרב לגבי
ברו לכתר מה כתיב הסיב לאחור ימיכו מפני חויב׃ אוי ימיכיה על כתפוי ודאי ליה
כידא דאכלוי בקדמיתא ימיכיה לקמיה פאדוי ולכתר לאחורא על כתפוי לדחייא ליה
הכא הושיעה לו ומיכו וזרוע קדשו תרין דרגין׃ אי ליכון פרות דלא אדגילו בכסין שלא
סיים אתא כנועא לאסון לאמרו שירתא דא׃ כיקו דאמרא דכתא אכוילא דרגיל
בכסין עלאכו דאמר שירם׃ חברייא אי תימרון דאמרא לא הוא אלא אמרים כך מימא
דאכרו עלמא׃ פוקו וחמו אתון דכלעם חייכא כנקמת לרכוכים בכלא׃ אמרים דרגי

פנחס כן יהיר שהוא . ותו לתנן דכלעם כד מלילת מלאכת מלעילא הוה עלה מלמילף
פסחים לית לנלמיד פי התנן דתכרי עם כן הפחות סלקא כדעתייכו דפיתם הוה
פתח לית לנלמיד פי התנן דתכרי קלם מסרו ומכח לאו סכו ורזא הכא דתתסר
פתיחת כסתום ומכח . לי תנהי דתתני קלם מסרו ומכח לאו סכו ורזא הכא דתתסר
לתכיתו דלא מצנתן לטפסו דלכא . פי סתתן דרבא דתתני סתום עלאם דמטר נוקביס
סתום הוה דמריה על סתום לתתן ומלילא עלה וכד כרא קלם להאי דרב דתקרי פי התתן
פתם ליס בנו נוקבא דתהומא רבא ותסתים עליה עד היום ומכח . כד מטא סתום
ומכח פתח סתום נוקבא וכפק ומרא עליה ומלילת . כנוונ דא ותתתא סלקן לית פיס .
לת לתסנאה דומם דתיסו פי סתתן . לת פי התתן לתסנאה קמתריהל דתקרי פי
התתן . פי הכתר כנוכא דא מתן פי הכתר הסתום דרבא דהוה מכח עליה לתתא
ותיסו תתות פי ו׳ ומתן תיסו דרויהל סמיס . תלת פומין תתכריהו עם כן הפחות
כפעת דקדם ומח סלקא פי דמכח על כל סתר פומין ומתן תיסו סתום ותי דתסתלק
ותתקדם ככלא הסתום דתקרי פי ו׳ עם בין הפחות תכרון סתר פומין . תתקדם ומח
סליק פומא דשלוט על כלא פי ו׳ . דהכי תמו לרבי פנחס דסוף לתי מטו לנביס לתת
רבי פנחס ונפקיס לרבי ממשן . תמר פתקא פי ו׳ דתתכפס בכוסמין דנכתת
דיליס חדו כחדא ויתבו כיון דיתמ פרחו כל תיכון שפין דסוו עבדי טולא
ותתכדרו . תהדר ריסיס רבי ממשן ורמא לון קלין ותמר שפי סמיא לות
לתתון מפניתין כיקרא דמתריכון דקיימי הכא . קיימו ולא כטלו מדוכתייסו ולא קריבו
לנכוייהו . תמר ר׳ פנחס תיתא לון דיסכון לתרחייסו תמרו להסוא דממ׳ עליכו דהא
כקדמיתא הוה כרסותיס והסתא לאו כרסותיס קיימא ל כל סליקס ליס ליתא דמכרת
כד סליק עיכא כין סוכי תקיפין ולא מתתכרין . תתכדרו תיכון עופי ותולו . תדסכי הא
תלת לילפין מתפסטן כעכפין לתלת מטרין עלייהו מעוכא דמיתא כעין קמייהו . חדו
כלהו קכריהו וחדו רבי פנחס ורבי ממשן תמר רבי פנחס טורא סני הוא לתיכון שפי
כקדמיתא וטורא כעלי חייס לא כשיכן דהא ורמיתו על כל מעמוו כתיב . תמר רבי
ממשן תכא לא לטרחכא לון . תלא לו קלם הם עלן ליתא תכן יכלין לדחוי מתכן דוליס .
יתבו תמות הסוא לולכא ומתו מן מייא ותתכו תמן . פתח רבי פנחס ותמר
תעין נכוס כאר מיס חייס וכוולים מן לכנון . תעיין נכוס וכי ליתי תעיין תלא סתום מן
נכוס . ומא כמה מעייכין טכין ויקירין ליתי כעלמא . תלא ליתי כל תכתות זווין . ליתי
תעיין דכפיק כמדכרא כאתר יכיפא תכאה ליתי למתן דיתיב ומתי תכל תעיין נכוס
כמה לוסו טב ויקיר סהוא תעיין עכיד טיבו לעזכין ולוכין מתן דקריב עליה לתתכי
כלא . למה וורדין כמה עזכין דריחא סתרכיס כמה ותות סתום תעיין ומאר תעיינין
כאר מיס חייס לוקימנא כלא ככנסת ישראל דקתר לוסי תעיין נכוס . מתן נכוס
תמם נכוס ליתי ליס לקלה דקא תסתעטא ומא יכא תדא עלוויהו דקא תפקי לון
ורוי לון ממיר ונכויז וכלהו עכדין פורין ולוכין נכתא תלא ליתי לתתא מכייהו ותסוא
נכתא כמוך סתרא מכל סטרין דעלמא תתות סתו נכתא ליתי נכוס תתרכין עכדין
לוכין לזכייהו . ותסוי נכתא לתתסך והוו תעיין דתפקי לון . כאר מיס חייס כד

מיה ממליוהי. לכל מלכין מיה למסקלס. ומזלוס מן לכנון. מלי מזלוס מלין מזלוס
למדרו למשיון כל ככבין ככשין מיין ומזלוס טפין לשילה מלין כתר מלין מיין מתיקן
דנפש מלין מכתרייהו. כך ליכון קים מקורין דנפקו מן לכנון לשילה לתעכידו מזלי
בהלי מעיין כך קלם רמים לן כיסה כתר דל קריכה על מעייכה דל קרל דל. תו
פתח ואמר כי תגור אל עיר ימים רבים להלחם עליה לתפסה ונו'. כי תגור ש עיר
כמה טבין ליכון לרחין ומכילין לאוריתה דמה בכל מלה ומלה ליה כמה עוטין כמה
טבין לכבי נפש כמה מרגלין דקל מנסרן לכל סטר ולית לך מלה באוריתה דלית לה
כמה כוזיכין מנסרן לכל סטר הלי קרל ליהו כפוס פסטים. ולית ביה כפו' מדרשים.
ולית ביה חכמתה עלאה לאיזדרה למלין דאתריך. ובלה חולקיה מלן דאסתדל
באוריתה תדיר. מלן דאסתדל בה מה כתי' כי הוא חייך ואורך ימיך ויתב ויחס
בגלה. והיה בעין. למהוי דל סמיך לדל. אלא מלן דאסתדל באוריתה יומם ולילה לה
ליהוי כחטה ובישה אלא כמלן בעין סתול על פלגי מים. מה לילן לית ביה פרשין ולית
ביה קליפין ולית ביה מוחא ולית ביה עיפין ולית ביה טרפין ולית ביה פרחון ולית
ביה ליבה שבעת ויכין אלין סלקין לעשר עשר לשבעין. לוף מלין דאוריתה לית כאן
פשטי דקרא. דרשא. רמז דקא רמיז. חכמתה. נימטרייאות. רזין טמירין.
בתיתין שין על אלין. סבול וכאר. טמא וטהור. אסור והתר מכאן ולהלאה מתפשטן
עבפין לכל סטר וליה כעין ודאי נאי לאו לליהו מכם בחכמתה. תא כמה חביבין
ליכון דמסתדלי באוריתה קמי קב"ה דאפילו בזמכא דליכא תלמוד בעלמא ואתייהיב
רשו למחבלא לחבלא קב"ה פקיד ליה עלוייהו על ליכון דקא מסתדלי באוריתה ושכי
מלי קלם. כי תגור אל עיר כגין חוביהון כניליו דחטאן לקמאי ואתחייבו בדיכא
ימים רבים. מאי רבים. תלתא יומין דל כתר דל דקרי ימים רבים לוף הכא כי תגור
על עיר ימים רבים תלתא יומין דל כתר דל דאסתודעא דבר בחתא מכלן דימים
דבים תלתא יומין ליכון דכתיב ואסם כי יזוב זוב דמם ימים רבים. וכי ימים רבים ליכון
אלא תלתא יומין דל כתר דל דקרי ימים רבים. לוף הכא כי תגור אל עיר ימים רבים
תלתא יומין דל כתר דל דאסתודעא דבר בחתא. תא ואפקיד לך על כל כמי כיתי
לה תסתית לית עכב דל דליהו כחתא דלילה מילכא דחי ליכיב ליכין. לית
עכב הכוא דיהיב עיטא למתא לאסתובא מן ליכא ולוליף לון מדחא דיהכון הם. ואל
לה תסתית לית עכב לבדוא עלוי גרון לבדחא עליה ליכא ולא לאוסטא עליה חרבא
אלטטא. חרבא מסכנא הכיא דקטלא לבאר ליהי דעלמא. כי מחנו תלכל וכי הכוא
מחבלא לכיל מכיס לה. שלא כי מחנו תלכל הלי טכרא תקיפא הלי כל רוחין תקיפין
וקדישין כפקין מכיס דלית הכאם ותיאובתא לרוח קודשא בהלי עלמא הלה לוריתה
דהכוא וכאם כבוכול ליהו מפרכם לה ויהיב לה מוזכא בהלי עלמא ויתיר מכל קרבכין
דעלמא. בקרבן מה כתיב לכלתי יערי עם דבשי לכלו רשיס. ומיומא דאתחרב
בי מקדשא וכטלו קרבכיולית ליה לקב"ה אלא ליומין אלין לאוריתה ולוריתה לאתעדא
כפומיה כגב כי מחנו תלכל ולית מזוכא בהלי עלמא אלא מחנו וליכון דכוותיה וכיון
דמחנו תלכל וליהו זן לה לוותו לה העברות הוו טחיר כיה לא תקרב ביה כי הלה

עין הסדם דלא לקרי לדם דאתמודע שלג ותתא · עין הסדם לולבא דברכתא ותקוף
דסיהון סדום לאבר ברכו ו׳ דלא סמיך עליהם לילון דלאתמודע להסיון סדום תדיר · לכה
מפיך כמיבר מלם דלא לאהדר לכתיב לא תעשית אתעבת סוף דיומיב לון שיטא ולתקון
לאתתא לכה מפיך כמיבר לייהו יהיב לון שיטא לאתקנא ולאסדרא כתיובתא ולתקון
לון מלכו זייכון כוקיכם ומיברין · לכה מביך · מלי לכה מביך לכה לקמלי ולא עלא
מפיך מקמי דחילו דילך כמיבר כאתר דעלמין ותתאין לא יכלין לאעלא תמן ומלן
לייהו דרגא דכעלי תסוכם עלמין תמן ומלן לייהו תסוכם דלא לייהו מיבר לאתר תקוף
ומגרמי תקיפא וכיון דשטא דלא כטלין לגא מכפר לחוביהו ואתקבלן כרעוא לקמלי
וכל דלא פקיד קלא על לימון דמסתדלי כאוריתא בגלא וכלון לימון דקא מסתדלי
כאוריתא לימון דמסתדלי כאוריתא לימון לילמן רכרכין כסלי עלמא · חמו מה עבד
קלא כטא לילמין לילכין זכאה לרחם דלא ולא די לילכא תדא שלא תלתא לילמין רכרכין
פריסן שפין לכלסטר עביד לן קלא יהא רשות קלי מיים דלא יתנדן לעלמא לילמין
לילן ודא מפיכא מלתר דלא ועד יומא קיימין תלן נסיונא מיניכא דמיא וקרלן לון כבי
כשא כיכו דר׳ פנחס בן יאיר שב׳ · אלב · ר׳ אלעזר כתיב ותנם נם לאה וילדים
ויסתחוו ואחר כנם יוסף ורחל ונו׳ · ואח יוסף לכתריתא הוס ורחל לקמא אלא כרא
סכא כרא רחימא כדיקא דעלמא יוסף כוון דחמא שיכוס דסיהון רשע מסתכל כבשין
דחיל על לחמים כפיק מלכתרים ופרים דרועוי וגופיה וכם · עלה כגין דלא יתן הסיון
רשעיכוי כלחמים כמה לתסגי בית לחמין לכל סטר וחכא עלה ולא יכול שיניה דסיהון
רשע לאלטאה עלה · כגוונא דא ויסף כלעם לית שיכוי · שימו כתיב הסיון שכא כיפא
וירח לית ישראל סוכן לאכטוי כעד לילה עלוהי · מהו סוכן לאכטוי לילה אכטא
דיוסף סוס תמן ואכטא דכנימין · אכטא דיוסף דלא אלטא כהו שיכא כיפא דכתיב כן
כורת יוסף · מלן כן כורת דלתסגי לכסלם על לחמים כן כורת עלי שן דלא אלטא כיפ
שיכא כיפא · אכטא דכנימין דכתיב וכין כתיבי סכן · וכתיב יסכון לכטא · מלי לכטא
דלא דחיל מלכא כיפא ולא דחיל מכנשין כיפין · לחר סיהון רשע לכל לעכר סורח
דא דלא לתקויים לכל לסתכל כלקא ולות · רחל הות תמן חמת דשיכא דסיהון רשע
מסכנא לאכלסא מס עכדית כפקת ופרים ת נדפקא עלייהו וחבא ת על כרים הסה ויסף
כלעם לת שיכוי וירח לת ישראל חמת רוח קודשא לפרים על מסכנא מיד ותהי עלי
רוח אלהים על מלן על ישראל לפרים נדבוי וחבא עלוהי · ומיד תב סיהון רשע לאחורא
כקדמיתא כרא חפא · וסתח לחמא חזאת על כרא · לחר קלא כסניא סעתא דחפא
לייהו על רחל לחמים דלא יגלוט שיכא דסיהון רשע עלא חייך כ זעתא דייתי שיכא כיפא
לחרא לאסתכלא על כבך ועל כבי לחך תחפי עלוהי · לת חפית על לחך · לחך תחפי
עלך · ויסף לת שיכוי וירח לת כסנא · סלי קרא כרוח לחכמתא לא תיתר כיומא דכתורי
דכבי עלמא קיימי כריכא קמי קלא לכפרא על חוביהו וסיהון מקטרגא קיימא עלייהו
דחמיב לחובדא לון על חוביהו סלחו ליה סיהון דורוכא · וכדין כתיב לכפר עמו
כמכתם סיהון לכתר דמקבל דורוכא · זקוף סיהון מקטרגא שיכוי וחמי לון
ליסרחל כלסו מתעבין כתעבידתא וחבי רגלין חמי יכוקין כלסו כתעבידתא כלסו

כקיום כנקיון ואמר מי אלה לך אמת קדושת לך מי אלה לך. שאול על יכוקי ואמר הילדי
לאחר תכן תלדים את עבדך וכי אמתי תעטריך לאתבא ליה כלום. תלת כיון דמקבל
סהדו אחד לאתסף להו סניגור. זקיף עיכוי ואמי לון ליסראל כגוונא דת אמיב דכגין
דקיולו דילים תיכון קיימין כך. שאול על יכוקי ואמר מי אלה לך ואמר הילדים. מהו מי
אלה לך. תלת אמר תיכא לתתן דמכתתן קמי מלכא. תכל תלתן יכוקי אמתי קיימין כבי.
מי אלה לך. ואמר הילדים רוח קדושת אמר וגבי זקיף טעמא כתרח סתים. הילדים
לאחר תכן תלדים את עבדך. תלת רוח קדושת אמר תיכון יכוקי דלא תאכו ולא טעמו
טעמת דחטאת ומכר לון קב"ה כידה דסהדו ממכת דיולך. וקטיל לון כלא הוכח כלל
ומיד עומקיהם כח ודת הוה את עבדך. כיון דשמע מתיכון יכוקי מיד כליק לגבי קב"ה
ואמר מתרים דעלמת כל תרתך כקשוט בדיכת ותי דיכת שריית על יסראל כגין תוכיחון
תיכו יכוקין דלמין. דלא תאכו לקמך אמתי מסרת לון לקטלא לון כלא תוכח. וקב"ה
כטיל מלוי ככך ותם עלייהו. והיית שעתא לת מי תסכרת כתמוקות והיות תקטרגת
כטיל קבאת מסכו ממכת דתחות ידיה אמר וכי לי יהוב קב"ה תיכון דמתלבטן כחטאין
ותוכין ולהיות ממכת דילי מסר יכוקין כלא תוכח ולא טעמון טעמת דהוכח מיד אזל
לאפקא לון תחות ידיה ולא יכלוט כהו. ועד תקדים ליה ואמר ליה הילדים לאחר תכן
שלים את עבדך. להיות עבדך כלא תוכח וכלא חטאת וכגין דלא והא סכאת לממכת
דילים יתיר מכיה כעת לאפקא לון מן ידוי. כד סלקין גלותין דיסראל כיומת דת קמי
קב"ה מה כתיב והוה עבר לפניהם הת רוח קודשת תעבר לקמייהו כב"ה ויעבור מלכם
לפניהם והוה ודאי עבר לפניהם. ויסתתו תרתי סכא סכא פעמים תזער גרמים לגבי שלא
ז' ומכין לגבי ז' דרגין עלאין דעליה ותקטין גרמים לתכללא לון עמיה כל אד ואד. עד
נסתו עד תהיו. להיות דרגא דרחמי דהא כן וכת תיכון כניככודי יסראל. כת כי
רוח קודשת עביד לזשירו דגרמים עד נסתו. כיון דמסת לגביה תכא מכייהו ואודע
ליה נערת דכבייהו לתתא ותרוייהו עלין להיכלא עמירת גויזת היום הרפורי לימת
עלהן ותבעין על יסראל לכפרת לון כדין כתיב כי ביום סוה וכפר עליכם לטהר אתכ'
ונ'. תכפר אתכם לא כתיב אלא יכפר עליכם. ומסתת סילדים אלין תכיתון דהכת
קב"ה יהב לון לאתעטר כהו ולאסתכללא כהו. עיכת כיסת לת סלטת עלייהו כגין עיכת
סכת רוח קודשת דר' פנחס דסריה עלייהו. אתת ר' פנחס ונסקים. אמר אלמלא לא
אתיכת תרתי דת שת למסמע מלין אלין די לי. זכות תרתי דת דאתיכת לגבך וקב"ה
סכת לאכתכם עמכת. ולא די אילכת אד אלא תלת אלא מעיכת דת דיוקנת עלאת
סוף לגבי הסוף מעיכת דטמיר ונכיס. תלת אילכין אלין תלת תרזין לינון דאקרין
תרזי לכמן. ואיכון דיוקנת דאלת אילכין דכרכין רזת דאכתן זכות אולקנת כהסיף
סעתא תרכיכו אלכין אד על ריסיה דר' שמעון ואד על ריסיה דר' פנחס ואד על ריסיה
דרבי אלעזר אתפסטו ענפין לכל סטר על ריסיהון דאכרייתת. ככה רבי פנחס ואמר
זכות אולקי וזכאין עיכי דאמאן כך. ולא על ידך ועל ידי אלא אזיכת כלאוייהו
אלא על רבי אלעזר ברבת קת אזיכת דאסתיב אילין קמי מלכא קדושת אחד מיכן. קס
ונסקים. אמר ר' שמעון קום בקיומך ואימת לקמי מארך אלין דילים. קס ר' אלעזר.

פתח ואמ׳ עמי זכור נא מה יעץ בלק מלך מואב וגו׳ עמי כמה קבה לבה רחמן
על כמי דיויסן לעבד דאקבו נביאים כל מלוי כיאה לנביי ברייה׳ חטי ברייה לנביי
חלקי ליה כב דלקי ליה לה תב מחרחים כוזף כיה כמלין ולה קכיל׳ לאמר לבוי לה
כשיבה למעבד לבני כמה דעבדה עד יומא הלו שלקייהי תמיה ברייה ה הה כאבה
דולים נבלי׳ לחה כוזף כיה הה דוקביה מסתכיה מה לעביד אלה לוזיל ואתחן לנביה
ואימא ליה מלין דכיכין כנין דלה ימעבד כן בכל זיכון לוזיל קבה כיסרהל סחרי עמהין
לחלקאה ולה קבולו׳ לאמר קבה חמיבה בבני דבנון מלקיותה דלקיבה לה מן חמסו
כר סיכון׳ ו׳ דחה מנו כאבה דלהון חמיבה חה דכתיב בכל צרתם לו צר כויבה
כהו לחתבה דיוקבה דלהון דכתי׳ חסך מחסור תאר׳ לה נכרו בחנות׳ ויו כל לחתבלית
כסו ולה לחתמודעו הסתה ליסי מתבכה לנביה גו תחכומים׳ עמי מה עשיתי לך ומה
הלאיתיך כרי יקודלה דיוי מכיכה דכפסלי מה שמיתי לך סלוטית לך על כל כני ישכלי
סלוטית לך על כל מלכין דעלמה ולי עבדית לך שובדין לחרנין שבה כי חכת הוי סחוד
כי׳ עמי זכור נא מה יעץ בלק מלך מואב ומה ענה אותו בלעם בן בעור׳ זכור נא הוי
דכיר כמטו מיך מה ינץ׳ הסתה ליה לחסתבלה מה הוה עיטה דכלק על עמה קדיסה
ואוריתה לה חמיבת ליה לכלק כלום כמה דהוה לכתיב לדרי חוכר לבי ס לחמורנו וגו׳
כיורש ודיוקבה לתרשים כיה ממש ומסכוה זכה דהוה כמשמה דלמיה מסטר׳ דיוה
לחתתה ולוסיט פסיעה לכר יתיר דה דיוקבה ולכור׳ לחבני ממש כוין דהוה כמעבה
דלמיה לחמורנו לוסיט פסיעה לכר ו׳כנוכה לה ולה הוה ומנבעות לחמורנו כמתיבתה
עלהם נבעת חסר ו׳ רמחם דכלק הסיה עלהם דכלק׳ כמתיבתה ומנבעות כלה ו׳
ולחלים לתרין סטרין חד דסה סלו נבעת לה לתברם מן כרם לעלמין ולה סבקת ליה׳
וגר לתבלול ו׳ כה דה לעלם׳ וחד דסה נבעה כרם דלתתה לתבלול כה לחטריך
לומבה דלתי כך ויתי מלכה מזוחה לנטלה ליה נבעת עלהם ולחשלה ליה נו נדפסה
כנון לתקפה ליה ולוקומה כחיין עלהון ומכה יפיק לסטוה ומה מזוחה דדוד׳ ורוח
דה לספרים לל חק ו׳ לאמר ללי כבי לתתם לבי חיום ולדתיך׳ ומין לבת לומר להה לתר
לחקבי חק ולכסרה ס לאמר ללי כבי לתתם לבי חיום ולדתיך׳ סטוה ומה ממש
לפיק ליה מיתות נלפסה ככמה חיין כמה עטרין כמה כרכן כדקה יהות והטוה
חק לה לחתאר כלמודוי׳ ותבלול כיה מזוחה לחכה כריה דיוסף ותמן יתתקף ולה
כתר לחכה ובנין לחיסו נבעה תתלה דלית לם חיין ומות מזוחה דה ויתקטיל ויסה
מית זמכה על דתלקוט חיין דה נבעה ויקוס׳ וכבב כמתיבתה דדקיטה ומנבעות
סלוס כלה ו׳ על תרין סטרין חלין כתיב׳ לבל כמתיבתה עלהם חסר כלה ו׳ לחזוקה
מלה דלית לם קוסיה וספק׳ הן עם לבדד ישכון כיזודה כלה ערכוכי׳ לחכה כל יזודה
סלוס לבה לחיסו ו׳ לחלים ו׳ דסה רוח דיוס תכלם נורוס חיסו ולתייחד כריסה
כבוצה וסבילה׳ ו׳ דה דיוסה עלהם לוירה דסלקה לחלים דה נוצה לחתבר נוצ יסי׳
ו׳ דה סבילה לחתה׳ ועברוה דה לחתייחד כיזודה כרכה יהות ס וכנין
לחתתה כיה סבילה לכתה׳ רוח לחתנזר כתרי מתיבתי׳ זכהם חולקך רבו דוכות
למלין עלמין למחרך לחתרשי כמה סיוור׳ דמתיחן דסטלה דה כסיוורה עלהם דריסה

ונזעף ומכילה ואתלבשן כחדא דא׳ ועל מתיחו דלחד סיועא דשית סטרין וכלה
לתיחד כהאי גוונא. וכלב לכדד ומכון כדקא יאות. וכנויס לה ויתחסב ישראל לאית לון
כתב ולמון. וככל אית יכלין לאסתכלה בדיוקנא ויורחא כדקא יאות. לכל כנויס עשו
לה יתחסב רזא דכל בנין דלית לון כתב ולמון ולית לון לאסתכלה ולמכדע כלום דהא
הכל סתים מעיניס תעלומים. ולה יתחסב רזא דכל כמחסבה ובאסתכלותא דלעילא
סתים ולית לון כתב. זכאין ליכון וישראל. מי מכם עבר ועקב ומכפר לית רוכבא ישראל
מן סיהרא עלאה קדישא ונזעף ומכילה כחדא ולא קיימא למהלך לבר. לכל
כמשתא דמטרי לאתכלה ולמעבד היכלא כרעותיה לקרי מיסתרי לאתכלה לדוקנין
דיליה ממש. לפיק נוקבא דיליה בדיוקנא דלעילא מלי מי רוחא ונזעף ומכילה
ואתפשט לאתכלה כפשיטו דחד היכלא לתרין סטרין כלכי. ועל דלפיק ליסרל
דליהון ז׳ לוף סכי לפיק לנוקבא דיליה כחדא ומומכת לנביס. מכה כלה ויתן להם
המלך ומסלוח מכות יסב ליה כזכותא דא ויקידת ולפיק ליה כחדא מכוח כהאוח כפשוטו
דאתפשטו לפיק תרוויהו כחדא כגוונא דלעיל. כפשוט להכא ולהכא לפיק כרא וכרתא
ברגעא חדא. ועל סמים ברגעא לאתבריאו כחדא כמשתא חדא. ומספר לית רוכבא
וישראל רוכבא ישראל לאתמסר בגויהו רוח דא וכלה מולקא ר׳. רוכבא ישראל. רכשות מן
מדוכו דישראל ליהון כרית לחמי לקרי רוכבא עלה סיועא דנוקבא לרכבא ברירות הוי
כסיועא דילה. וברירת רוכבא ליהון כסיועא דמדוכו דנוקבא כלה לפיק מי. פתח
רבי אלעזר ואמר וי׳ כקר תשמע קולי ונו׳. וי׳ כקר מלי כקר שלח דא כקר לאכרסם
דאתער כעלמא דכתיב ויסבם לאכרסם כבקר דהא כד ליתי נפרח הבוא כקר לאתער
כעלמא והוא שדין רעוא לכלא ולמעבד טיבו לכל עלמא לזכאין ולחייכין ולדיינין עידן
גלותא הוא למלי קמי מלכא קדישא ובד כשעתא דליתי נפרח כל זיכון למיזל מלכא
לסכתו כיחין שדין גלותא ליהון עלייהו וכלם זיכון דתייבין בחוכחתא וכעלין כשותהון
לקמי מלכא קדישא כגין דהאי שעתא דל ממכא נפיק לסטר דרום וכל זיכי לסכותא
בידוי ומסטר לרוס כפק חד רוחא ומטי לנבי הבוא ממכא ורפאל סמיך הבוא לממכא
על לסכותא. וכד מטי גלותא לקמי קב״ה פקיד לבי דוכא דליה דלא יפתחון כדוכא כגין
דחייס כידל דקב״ה ולא כודיהון. ומגו דליהון עידן רעוא כשא קב״ה זכותא דהבוא
כר גם אי יסתכל כגלותא ואות ואי לא חמיך ליה דליהון מחריס לחיוכחא ואם עליס
כהסיא שעתא קל נפרין דמתקנן לסשתא דכתיב לסטר סם נפרים יקבנו. ואיהון
נפרין לודלן ומסכחן לקב״ה והוא לולת לסטר כשלמא ואמר סם רב טוכך
לסטר נפכת לירלך ונו׳. כדין הבוא ממכא נפיק ומבוד כל סיא דלחפקך. ואי תימא
דויכי לכלותא כידוי כמה דלמרן. לאו הכי דהא לסלותא לאו הוא דלא כידוי דמלכא
קדישא. לכל כשעתא דקב״ה לסלותא להבוא כר גם אליהו נפיק וכל לזיכון מקטרגן
לאחכן על מרעין כיתין דלקין מניס. כדין הבוא רוחא דקא נקט מסטרא דדרו׳ לוסיט
ליה להבוא כר גם והא לסלותא לסתכח כידוי דקב״ה ועל כתיב וי׳ כקר תשמע קולי.
ולא כתיב וי׳ בקר שמע קולי אלא לגבי כקר לאכרסם. בקר לערך לך. תרי כקר
למלי. חלא חד כקר לאכרסם ואת כקר דיוסף דכתיב הכקר לוסף ויתרגמינן נפרא

טהר נפשי ודעתי תערב לך ותיפח. תערב לך מהו אסדר לך כונסיך דומה לאדם כלה שהכתיר למחותנו. ונביי בקר דיומף קאמר דמסוף סדורה דבלעם דילים הוא ותיפח. מהו ותיפח. ת"ר כל כמי שלמח מיפין חלח מלח דח מוקמוס וכי תימרו לי ותיפי מלח קשום דאתי מרמיק. סדורה קדמאה דכרה קכח סוס כסיר עד דלא הוו וכלין עלמין למסבלינים מה עבד קב"ה עבד סדורה לסהדוריה לאתלבסה דח בדח. וכן כל סאר סדורין עד דעלמין כלהו אתקוימו בקוימיסו וכלין למסכל. וכב"ב אתפסטו דרגין ואתלבסו כסדורין ואיכון לקרון כנפים עלאין עד דמטו לסהי בקר דיומף ותיפי כטיל כל כסדורין עלאין ומנו דכל כסדורין עלאין כיס תלתין זוייס סלוק מסייפי עלמ' עד סייפי עלמ' דלשילח עד עלמין דלאתי ונח יכלין למסכל. אתח דוד ואתקן חופח לסהי בקר דיומף לאתפלחה ונקויימ' עלמין כסדורה דכונסיכח דח ודח דכתיב בקר לערך לך ותיפח כלח ויכתוב וסב עסור וכנין דסדור כונסיכח דדוד כיס תלית אמר דעליו ליסוי חופח לסהי בקר. אתח ר' לקח ונסקים. אמר שמלח לח כפקכח כחרכח שח למסמ"ע מלח דח דיי. עד דהוו חזלי. ת"ח יוכח חד מטח לבבי ר' לעזור סרילת וקח מכפ"ח קמיים. אמר ר' לעזור יוכח כזרם סוית תדיר כעליותיך זולי ואומח ליס סח מכרי"ח אתון לנבך ואכח עמסן וכפ"ח יתרחים ליס לאתלתח יומין ולח וכפול עליס דחילו דסח כחדוס לכן חזלין לנביס. אמר זמכח אמרח ואמר לח מדיכח סגי"ח וכחים כשיכו סני עלאך דמוכח מלים דח אתייסיב תחותיס ו וסי סמים. חזלת ססיוח יוכס מקמים ואיכון מכרי"ח חזלו. אמר ר' לקח לר' לעזר מאי דלי תוסכח סגי ממים דמכי"ח. ח"ל וכס דח אתח לנכאי כעלאותיס דרכי יוסי חיי דלימו ככי מרעים וידעכח מסאי וכס דסתייב וחלופח לתייסיב עליס ואתסי. עד דסוו חזלי סח עורכח חד קלוס לקמייסו קרי כחילח ומכפ"ח נפנופח סגי. ת"ר לעזר לסכי אח קיימ' ונסכי אח מתקן זה לרחמך דסח ידעכח ת"ר שעזר מכרי"ח כוזל וכגמול חסד לרמוכח דסוס מלים מכלח ור' יוסי סמים דפקישין לימי דסח לסתלק מעלמ' דין ולית מאן דיכזי לסתלכח כים ואימי קריב לנבן. סטו מזרחח ואזלו לתמן כיון דחמו לן כל כמי מילתח כפקו לנבייהו ועשו תמן ככי ר' יוסי דפקישין מכרי"ח שין. כרע זעירא סוס ליס לר' יוסי ולח סבכ לכר כס דאמטי לערסח דחכמי כתר דמות. שח לימי כלהודי סוס כמיך ליס וכבי עליס פומים כפומים מתלבקח. פתח סאח יוקח ואמ' מלרים דעלמ' כתיב כתורית כי יקרם קן נפור לפניך וגו'. שלח תשלח לת סשם וגו'. סוס גבי סוסח יוקח וכבי אמר מלרים דעלמ' קיים מלם אח דתורית תרין כנין כוכח מחכח ואמי. לכח ואחתי זעירתי מכאי. סוס לך למיסב לן ונקויימ' מלם דתורית ולי תימ' מלרים דעלמ' סם כתיב ולח לכח ללח לכח ואמח. לימ' מיתת ופסיכת לס מעל כנין. ססתח לכח דסוים חפי עלן לכסיב מעל כנין לן דוכח דתורית. כבו ר' שעור ומכריי' לקבל ככוס וגשו דסכוח יוקח פתח ר' שעור ואמר סמים לרוס וארץ לעומק וגו'. עד דסוס אמר ר' שעור קרח לח שוס עמודח דאמ' פסיק ביומיו וסכוח יוקח סוס לביק כפומים דלכי ולח סוו מתפרסן. ת"ר לעזור לן כעי קכ"ח למרחם כוסח לן כעי ללח יתבל כר כס אמר' עליס לכל עד דסוו יוקח יכולנח לסכללח מלין. עד דסוו ותבין סמשו חד קלח דסוס

לאחד זכה לאחת ר׳ יוסי דמלין דהאי נדיח זעיר ודמעוי סליקו לגבי כרסיו דמלכא קדישא
ואדון היכא · ותליסר כהי כסף לזמין קב״ה למלאך המות כנ״ל ושש עשרון ותרין סכין
לומיכו לך עד דתולוף תוריתא לסהי בדיוקא עלומא מכוכבא קמי קב״ה · קמו ר׳ אלעזר
ואכרזיה ולא סבקו לבר כד למיקם כבית מיד חמו סהדי עמוד דלסא דסליק ור׳ יוסי
פתח עיניו וסהדי ימוק דכיק פומיהם כפומים · לר״ש זכאים צולקי דמיכא תחויית
סמתי עיכא כעיב · קריבו לגביה והוה סהדי וכוק כחים דגוש מסלי עלמא לחרי
זכאה חולקך ר׳ יוסי וכריך רחמי לתרקים לך כיסא על נעי וכבים דכנך וכחלוי דסכי
דמיק כחלין סביריו לתרע עמוק כחלוי וכד חמעי לוסיהו לך קיין כטליהו להסוא יכוק
ונסקוהו וכבו עמי מחדו סנו · ואסקוהו לבית לחר ואתעדו עליה ולא חודעו ליה מיד
שלא לכתר הכי · חדו תמן תלת יומין וחדיהו כסדי הסוא ר׳ יוסי כחים חדושין כלוריין
לחר לון ר׳ יוכי חברייא לא לתויהכת לי דסו לגלאה מסתוא דחמיכ כסתוא עלא שלא
לכתר תריסר סכין · לכל תלת מאה וסכעין דחשין דלוביד כרי עילו כחוסכא קמי
מלכא קדישא ולומוכא לכו חבריוא דכעתא דסתא כסתוא פסוקא עכאיכון מלין
לזדעזעו תלת מאה לילי כספלי דהוו כמתיכתא דרקיעא וכלהו קיימי קמיה דמלכא
קדישא וכעו רחמי עלי וערכו לי · וקב״ה לתמלי רחמין עלי וספר קמיה לוכון מלין
וסיך מכר כפסים עלי · וחד מסטרופוסא הוה קמיה ואמר מלריה דעלמא הא כתיב
מפי עוללים ויונקים יסדת עוז למען צוריך להשבית לוכ ומתנקם · לי רשות דילך
קמך זכו דלוריתא וזכו דסהוה רביה דקא מכר כפסים על לחכים בליכא תקיף כדין
קרא קב״ה למלאך המות וקבל מיניה ס ומחיערכוה יסב ליה תליסר כהי כסף ס ושרב
ולימוב לכתר עשרין ותרין סכין דסא לאו ערכוה קמיה אלא לימוב לידוי מסכוכין
דהוו כידוי דסתא מכרייא בנין דחמא קב״ה דלתון זכאי קסוב לתרקים קים לעיכוכו ·
פתח רבי יוסי ואמר · ״ממית ומחיה מוריד שאול ויעל · הלי קרא לית לאם תכלא
כיה וכי ״ממות ודא ממיה כמא דחיין לוכלא · ומלה דא לא סריא כיה וכבל לתר
ממיה יכיב קיין לכל עלמא · מהו ״ממות דסכין כהי כסף דלוכו קטיל לכל בני כסף
אלא ״ממית ודאי · לי תימא כנין דלסתלק מעל בני ודא דסא כיעוד דלוכו עליה לא
יכלין כל מקטרגין דעלמא למזקא ליה כסתא דלסתליק מכוכ מוד כל מקטרגין יכלין
ליה ומית בר כם · לאו סכי אלא ״ממית למאן ממית דלסהוא מסיכו דסטרא אחרא ·
כיון דמסיכו דסטרא כיסא חמי ליה לזיו וקריכ דקב״ה מיד מית ולית ליה קיומא לסכי
רגעא אלא כיון דסהוא מסיכו דסטר אחרא מית ולית מתעבר מן עלמא מיד מחיה למאן
מחיה להסוא מסיכו דרוח קודשא דלתי מסטרא דקדושה מחיה ליה ולוקים ליה
בקיומא עליה כלא עביד קב״ה כומכא תדא · ומה דלתמר מוריד שאול ויעל מוריד
להסוא רוח קדישא לשאול ועביד ליה תמן טכילה לחדין תמן ומיד סליק ליה ועלל
לחתר דלסטרין נגע ולחכא חבריוא כסתא דלסתלקא משלמא רוסא דילי
דמך מיד עד סעתא דלחיה לי קב״ה ונוסף הוה מיתי · כסעתא דפתח כרי כלוכון מלין
כדין פרסה כסמתיה ולתערת כנסמתא דילי דסוה סלקא מנו דכוו ומנו סכילה ושלת
כלתר דעלת ותמן לתדן דינסא ולתייהיבו לי עשרין ותרין סכין דחיין כנין דמשן

ומלין דכרי מכתן ולסלקה חיית לי לאסתדלה כמלין דסלי עלמא · כיון דחמיכה מה
דחמיכה וכשי קלס דלה יהבכ מכתי כלוס · פתח ואמ׳ יכור יכרכי יס ולמות ינו׳ דוד
מלכה אמר דה על כל מס דלעבר כהלי עלמ׳ ואמר על לכטחות׳ דהוס ליס כסוף
עלמא על כל מה דלעבר כהלי עלמא דהוס עריק כארעא כוכרהה כארעא דמוהב
וכארעא דפלסתאי ומכלהו סכיק ליס קלס ולה סכיק ליס למותא · על לכטחות׳ דהוס
עלמא אמר דוד לי סכה תכבה לנכי קלס סכה לנקיכה ונקיכלה עוכסה ולדכי לי מכל
מס דחכבה ולה סכיק עוכסה דילי להוה עלמא כתר מיתה · ודלי יסור יסרכי יס כסוף
עלמא כנין לנקקה לי · ולמות לה כתכבי ליטול נוקמתה מכלי · ואכה הה קלס לנקי לי
זמכה מדה · מכתן ולסלקה לנטרוכה דלה לסוף כבכופה כעלמא דלתי · פתח
הוה יכוקי ואמר לכוכומת במדבר והוה לה היס כתוך הערה ונו׳ לכוכו הה טעמה
לעילה לה ך מלה ומסיך לה לי חכוידין קדוסין כמה מפיכו דנערה כמקרי לכוכו לית
נערה ולית כלכה דרוחה וכפשה לה כד קרלן סכי · לכוכו כלכה מלכה · מת
במדבר · וכי לחרכין לה מיתו במדבר דכלה רמוס ליס ואמר דלכו מת במדבר
כמה כבי כפה ערטילאין על דה מכתן לחרי דסוף מקופה עניס הוה דכתיב כי
כחטלומת · ומכתן לחרי הכי ומכתן לחרי סכי · לה סכי לוליפכה ויחה דלכה כל
כבי מרעי חולפי לי דה · ולכה חמיכה דפקיד לי לכה לנלסה · לה כמה וכמה הוו
דמיתו ולה על חוכה דקרח ולה על חוכה דמרגליס כד לתנזר בזרם לה קודם מתן
תורה וכתר עולה דעבדו לימן מטעי עלמא ולימן דלתמסכו לכתרייסו · לכל טעמס
דלטעיכו לימן כבתין למית במדברה וסוף כלפחד רב לבי יוסף ומנו דלה הוה ידע
לרקוי דלתרותה כדקה יאות לה הוה כסוף והוה הוה נטיר פיתוי ומלים לקבלים
דמסה ועליה כתיב ויחת עם רב מיזרעל · בכר דלה ודעלוריתה ולידיו רב מספחה ·
רב דורעה דיוסף מכבוי דמכוה וכנין דמה במדברה כמלולה ממס מכוכו דמסה
לכטיר דבכו וכל קרביו עם יסה לחלעזר וכל כבלוחין וכל ריסי לכהן ולה מלולו עם
מסה הלה לקמויהו כנין דקכיהו קבל מכים · מכתן מחן דקיים מן דילה יקרב לחרכין
ויסני כנוכרין כהלי דסוף דיוכה כנין דיסמעון דיכה מכים וידחל מכויהו ולה יסה דן
הלה כדקה יאות ואי לה ידעי ליס מן דיכה · ולימן לה ידעו דסה מסה עכו מחד מכל
כחדם לסר על פי הלדמה · ולה ידעו דמסה לאו סכי · כיון דחמיה מסה כך אמר
חמיכה דכל כבופיה דנוכרין דכרכין מיזרעל וכל ריסי לכהן וכל ריסי כבסתה עלי
קריבו · מיד לתפרים מסה מן דיכה דלה ויקרב מסה לת מסכתן לפכיו׳ · לאמר מסה
לה לתחזי לי דיכה דה · עכותבותה דמסה לקריב לת מסכתן לפכיו׳ · דיוכן לחרכין
לרחה דה לה נטלי לעה דכנופיה כני עליהן לימן דיוכי לקרבן עזי פכים ליה כסו
עכותבותה דמסה כלל זכלה מולקים דמסה · חדו רכי ללעזר ואכרוה · לאמר סכוף
יוקף לסדרכה למלין קדמאין · לכוכו לת במדבר לכוכו סלי טעמה דלמי לבקה
לייה על קדליס ומסיך זככיס כפומיה בטעה סהוה דלתמסך עליס לעילה לת במדבר
כמלולה דפוייס · לתבסיל הסוף יוקף כבהיו ולתקיף כקודלה דלכוי וכבה ולמ׳
בלפחד דה כמלולה מית ולית סכה כמלולה לסדרת לעלמא דה לסדר לכוי וכבקיף

ליס

ליה ונפיק ליה. כגון רבי אלעזר וחבריה כלהו ותבו ככם כסדייהו כמלהו כלסו
ונסקיהו בפיהו על ריגיהם ועל עיניהו ותבום הום ככי כהדי. אמר רבי אלעזר
כרי סהדיל ואמרת מלה דיל מסוכי כחטאו מת. אמר הסוא יסוקף אכף אכף אכף
מלה סגי לן כיון דהסוא כהם כרוך בוכבים לעולם מעיך מעמא בזכבו מאי כחב זו
בחטא הסוא כהם ולא בחטא אחרת ומאי היהו מלולה דפומים כי בחטאו מת.
מעמא הסוא מעיכו דהסוא כהם כרוך בוכבים בחטאו ודאי. כטלים רבי אלעזר
כתוקפים כין דרועי וככו כלהו חבריה. אמר לן רבכן שבוקו ליכסדי אכף דעד
כען לא אתייסבא רוחי. אר׳ אלעזר בר׳ יוסי לויא כהם יומין ושבין להאי יסוקף. אמר
לן חבריו כמאו מכויכו לא תבעון דיל דסך עד לא מטון עלוי מחמ׳ שבין אמר אין חריש
נקניר דלא תקנור לעלמין. אר׳ אלעזר לרבי אכף כיתיב אכף עד שבעה יומין כגין
דאתייסבא כיתא דסך כל שבעה יומין דכעמתא נפקת מן גופא לזלת ערם לאם
ומעתא דאסדרת עד כען לא אתייזבת כרוכתא עד שבעה יומין. אמר רבי
אכף כתיב פתוח תפתח את ידך לאחיך לעניך ולאביונך. קרא דיל סך תניכן ליה
דלא יסבוק כר כם דולים וטול אחרא דיל רבי יוסי מיזוך ככי מרעיה כיזוך וכגמל
חבר עתיה. אמר ודאי שבי סוף. וכתר דכסדר כיעול כסאי ומא כל זמכא דכתך
כארעא דיל כתמי תקייה המתים. כפקיהו לסהוא יסוקף כרכוסו ואזלו. אמר רבי
שמעון תיובתא על דרבכי דדרש דיל כמה תקיפה חיליהו ואינון טכרין רכרבין רמחין
אר׳ אכף זכאה מולקים דסכיא מלריה דדרש. דסך כיומוי כבי קכם לאתקבא תרין
מתיבתין דולים ולמעבר לן יסוכא רכרבא ושלים כדקא נזית דסך לא יסך כדרש
דיל עד דיתי מלכא משיחא. אזלו עד דסוו אזלי. אר׳ אכף אך תניכן על אד סרי מלין
כנעין לתיין על כבי כפא. ואלין אינון על יי׳ ועל קללת קסם ועל נלוי עריות ועל בניכה
ועל לסון סרע. ועל עדות שקר. ועל דייכא דיקבל את דיכא. ועל שבועת שוא. ועל
דעבל כתחומא דחבריה ועל דמחסב מחסבין כישין. ועל דמזלת מדבים כין לחוש.
ואית דאמרי אף על עיכא כיפא וכלהו תניכן כמתיבתא. עד מכין דכתיב ורוח מסם
לת קסם כי פרוע הוא כי פרעה אסרן. מאי כי פרוע הוא דילקו כגרעת. כתיב הכא
כי פרוע הוא. וכתיב התם וסגרוע אשר כו סכגע כגדיו יהיו פרומי׳ ורחאז יהיה פרוע
ועל קללת קסם דכתיב הוא שם וסגרך יי׳ כידי וכתיב וסגיגרו סכהן. אר׳ אכף
מלה דיל לא אתייסבא ואכתריך לעילא לעיכא כיה. אר׳ אלעזר אכי הוא ודאי פלגתי
דיל קרוב ליוסף דלות הוא וברים דערפה הוא ויהיבו דכתיב ממערכות פלגתים
אל תקרי ממערכות אלא מחצרות פלגתים דמוויה לחמים כמערתא דיל. וכיון
דכתיב וקלל הפלגתי את דוד כאדיו אסתכל כיה דוד כעיכא כיסא וכבל אתר דהוה
מסתכל כעיכא כיסא כל זיכי נרעת אתמסכן מעיכיה דדוד. ואכי הוא כיוהב כיון
דאסתכל כיה דוד כעיכא כיסא הוא כתיב ולא יכרת מכיתיוהב זב ומצרע וגו׳. ואכא
הפלגתי דיל כיון שקלל את קסם אסתכל כיה כעיכא כיסא ואחת כמכחים דאנטרע
מיד ואטבע הלכן כמכחו ואתדבקת סגרעת כמכחו. וכלא הוא מסתכלת עיכא
כיסא דנרעת כמכחו ואתקעת אכא כמכחו ודאי מצורע הוא. רמב חייכא

דכלעם עיכח דיליה הוה כסתוכח מעיכח דלוד. עיכח דלוד הוה מרקחת מכל זוכי
גוכין. לח הוה עיכח כעלמח ספירח למחוי כעיכח דלוד. כל גווכין דעלמח מכנכן
כוה וכל כרקיעו למחן דקחיל חטחח דכתיב ירחיך ירחוכי ויסמחו. מדמן כך חמחן לי
וכל לחיכן קויכין מדמן מקחליכן. לכל עיכוי דכלעם חייכח עיכ כיסח ככלח ככל לחתר
דהוה מסחכל כפלהוכח סגי ליה דהח ליח עיכח כיסח כעלמח כעיכח דסהוח כיסח
דליהו כספוכח משכוי דלוד. על גלוי ערוות דכתיב וספח יי קדקוד כנות כין:
וכתיב ולספחת. על הנגכח דכתיב הוכחתיה כלח יי נגעות וכח לל כית הנגכ
וגו'. וכלתו ואת עניו ואת לכניו מדן הוא דמכלה עניס ולכני דח נרעת דכתיב
ונתן לת הכית לת לכניו ואת עניו. על לסון סרע דכתיב ותדכר מרים ואהרן כמשה
וגו'. וכתיב ויכן לאהרן ל מרים והכה מנורעת. על עדות שקר כגין דסהודו ושלחו
שקר ואמרו לליה לילדין ישראל כקל תקיף דכתיב קול מלחמה כמחנה כלך ושלחו
מן המחנה כל נרוע וכל זב וגו': על דיין דמקלל דיכח דכתיב כלכול קח לסון לח
ויסגר וגו' ופרסה כלכן יצלה וגו'. מלי טעמח כי מלסו לת תורת יי נכלות. ולין
פרסה לליה נרעת דכתיב ולם פרוח תפרח מנרעת. על דעל כתחומ דאכריס מכין
משוזיס דעל כתחומח לכסוכס דכתיב ומנרעת זרחה כמנחו ועל דמנלח מדכיס
כין לחיים לכתיב ויכפר יי לת פרעה דליהו מלח מדכיס כין לאכרהס ושרה. עיכח
כיסח כמה דלתמר וכלהו הוו כיה כסהוח דכלעם. פיתורים לסר על הנסר.
מלי על הנסר. דיכה עיכח כיסח על הסוח כהר דקיימח כסוח כישראל דכתיב הנכי
כוסס לליהם כנסר מלוס והוח לתח כסהוח פתורים ויגרי כהו. לל לכח כל הני מלין
הוו ולליו כלעם. לכל גלוי ערוות מכין דכתיב הן הנס היו לנכי ישראל כדכר כלעם
למסור מעל כיו. הח הכח עו ונלוי עריות. סהדותח דמקרח דכתיב ויודע דעת
עליון ודעת כהמתו לח הוה ידע. שומע לומרי לל. קלקל ית ליכח דכתיב לך לויעצך
דהח כדיכח קיימח ויכה עיטח כיסח לאכהסח וסטח מן דיכח ואמרין כיסין עלייהו.
עלל כתחומח דלהו דיליה דכתיב ואעל פר ואיל במזכח וכתיב לת סכע המזכמות
ערכתי. מפלח מדמיס כין לחוס כין ישראל לאכיהס סכסמיס לסון הרע לח הוה
כעלמח כגיכי קללת הסה דכתי ואכבי אקרס כה. וכלהו הוו כיה. עיכ כיסח כמה
דלתמר וכלל על הסוח כהר דישראל יהב עיכוי לאגרח כיה. לרן כבי עמו וכי לח
ידעכח דלרן כבי עמו הוח. לגלח רוח דח דכל כבי עמו מתדכקן כיה וסח לתמר.

ורא כלקכן נפור וגו'. רבי יוסי פתח לל תלכס לת נחס ר"ע עין וגו'. דח
כלעם דכריך להו לישראל. ולל תתלו למטעמותיו דח כלק דקלס
לח לתרעי לליהון עלוון דלתקנין קמיה. תח חזי כמעתח דחמח כלק דהח סיחון
ועוג דפקי חמח מה חמח דליהו לחר ורדי. לגלח חמח כחכמתח דיליה דליהו
יחמסס עלוי דמוכח ועתיד כפלין ביה דישראל חמח ולח ידע ועל דח לקדוס
לכלעם דח ליליה כפומיה כגזוכח דישראל דליהון כפומהון ולכו כלעם תליב הוה יתיר
מכלק. וסהיה ידוע דליהו הוה ידע כלילית ועל הוה ליה לתבח דהלי גיסח לתחכרח

ממרי נפשים כדיסא דלילית. ולי תימא הא כתיב ויכא אלהים אל בלעם לילה הכי הוא
ודלי ולוקימנא דהוא ממכא דמכא עלייהו והוא אתי לקבלייהו כגונא דא ויכא
אלהים אל לבן הארמי וגו'. וכלה חד מלה בגין דלא לייהו אמר לרכבי כלך ליה פה
סלילה. כיון דהוא אתי הוא ממכא בלעם הוא אתיב לגבי אתניה ועביד עובדי ואמר
מלי וכדין אתכף לודעה ליה ולייהו לחזי עובדא למעבד עלוי הוא רוחא. ומלי לחזי
הוא הוא ידע דממרי מתלן ומרלן בקדמיתא דלילית כדין לחזי עובדא ובקלי לאתניה
כאתר מתתקן ועביד עובדוי וסדר מלוי. וכדין הוא אתי מלן דאתי ולודע ליה על
ידא דסכיא לאתן. כיון דלילית חד הלך תלך שמסם מה תב תכייכות לסלי חלף לייכן
כרהות קיומי דלשלף והא תכיכן כדרך סחדם רוגם ללכת כם מוליכין וכו' כקדמיתא
כתיב לך תלך עמסם כיון דממרי קלם דרעותיהם הוא למיכך. הלך קום לך לאתם ואך
את הדבר וגו'. מה עבד בלעם כל הסוא לילית הוא מהרסר אמ' ומלן הוא ובקי דילי לי
בקטור לאחרא לאתקטרב לאתנא כל הסוא לילית כאחרנוי ולא לאסכא סטרא דייכא הוא
כרהותיהם הלא מכטרא דאתכיס ודייכו דאלי ובתק אמר ר' יהודא כאלין כתרין תתאין
אית ימיכא ואית סמאלא מכטרא דימיכא חמרי כמה דלוקימנא ומכטרא דסמאלא
אתני ותאבא עברא לייכן לימיכא ועברא לסמאלא ודא הוא דאר"י יוסי יוסף כל אתברא
מלכוי ידע בחכמתא דלשלא כרוז דכתרין קדישין עלאין כיון דהוא כמכרוז לולוף
כסיוא מכמתא דילהון כלייכון כתרין תתאין סיך לאחידן לייכן דיומיכ' ולייכן דסמאלא
עברא דימיכא ועברא דסמאלא חמרי ואתני. ובגין כך רמז לאלכוי ממא דלולוף תיתן
לכתיב ולאכיו הלא כזאת עברא חמורים וגו'. הלי יוסי לייכן דימיכא כלילן כלהו כחד
לאקרי חמור והלי הוא חמור דכתיב לא תחרוש בשור ובחמור יחדיו. והלי
הוא חמור דזמין מלכא משיחא למסלט עליה כמה דלוקימנא. ולייכן דסמאלא כלילן
כלהו כחד לאקרי לתון דהא מסטרהא כפיק שרי קטרוגא דדרדקי כמה דלוקימנא
ולייכו לכתיב עבי ורוכב על חמור ועל עיר בן אתונו. לאתכת אסר. עשר דכלילן כחד.
ודא הוא דאר"י סמעון מלי דכתיב לאסרי לגפן עירה. לאסרי לגפן זמין קדם לקדרא
כנסתא דיסראל לאקרון גפן. עירה דלייהו קטיגוריא דילהון. וכגין לאקרון סורק
דכתיב ואכבי כשרקתיך סורק. כגי לאתנו הוא דכפיק מסטר' דאלי לאתן ואמי עברא
מימיכא ועברא מסמאלא ואתכלילן כאכי תרי כלא ולייכו מסתכאי בקדם. ואית עברא
לאחרנין דימיכא ועבר' דסמאלא דמסתכאי כאחם. ועל כתי' כי לא כחם כיפקד ולא קסם
כיסראל הם כגין כי ה' אלהיו עמו מסטר' דאחם נפק שור ודא הוא שור וחמור. ועל כלעם
כיון דודע דלאתקטר כרעותא לאחרא ואלך תלך את הדבר וגו'. לאכלים ליה ואמ' ומלן
הוא יקרא דלי מוד לאסתכל כאחרנוי ולא לאסכא דיסא כרעותיהם הלא אלי לאתן. מוד.

וישכם כלעם בבקר ויאכוב את לאתנו למעבד רעותיהם כם ורעותא
דכלק ועל דא ויאמר אף אלהים כי הולך הוא. הוא דייקא דלאפיק
גרמיהם מרעותיהם מהם דאמר ליה ואסם את הדבר וגו'. לא דכי הוא דסא בקדמיתא
יהב ליה רשותא ואמר קום לך לאתם הדהוא לזיל לאלי ויאמר אף אלהים הלא כגין
דהולך הוא כרעותיהם דילהון לכפקא מסהוא דאמ' ליה ואסם את הדבר. אלא קבא

רבא את מתקן ומורז זייכך לנפקת מן רשותי חייך תכת ואתנך כרשותי תסון מיד
ויתיבב מלכך ר׳ מלי ויתיבב לר׳ לכה כפך ונקי כחומכת לאחר מחומכת דילוי דקלי
מלכה דרחמי הוה והוינו לאחר ר׳ שמעון חייבית מפסכי רחמי לדיוכ׳ לעטן לו דסך
לה חומכותה דילוי הוה. אמר רבי אלעזר לה שני מלכה ולא כפך מחומכותה דילוי
הלה כגון דהוה הלי מלכה מסטרך דרחמי וקלים לקבלים סתיר חכמתה דילוי
וקלקל רשותיה. הלך לעטן לו. לו הוה עטן ואסתכא עטן לקבלאחרה לה הוה עטן.
תלכה לרם כמה חכים כלעם כרשות על כל כני עלמה דלה כשעתה דלעכא שטה
לנפקה מרשותים דקב׳ה מהלים מלם דכתיב ואך את סדבר וגו׳. לסתכל כחרשו
ולא לעכא כר הוה לתון לה מה כתיב ויחכוב את לתוכו לטעין לה בכל חרשין ובכל
קסמין דהוה ידע ואשיל כם ואכלל לה מכלהו כגון למילט להו ליסרהל. מיד ויחר לף
הלדיה כי הולך הוא. הוא דייקה כמה דלתמר. מה עכד קב׳ה לקדים למלכה דרחמי
לקיימה לקבלים ויסתיר חרשו וקסמיו. ולה דעד דסתה לה כתיב ו׳ ולא לתתזי
בקסמיו וחרשו ואה לוקמים ונסת׳כין דלתקי׳ לתיבים וזרזם כתקוכי חרשו בסטרה
דדיוכה למילט ליסרהל לקדים קב׳ה למלכה דרחמי לקבלים וכעת דרחמי כגין לסתור
חכמתה דילוי ולסטרה לה לתיבים מסהוה לרחה כמה דכתיב ותט סלתון מן הדרך.
מן הדרך דייקה. ועל דה לה כתיב ויתיבב מלך סלדים ויעמוד מלך סלדים
הלה מלך ו׳ דרחמי. אמר קב׳ה רשע לתקטעת לתקך כחרסך ככמה סטרי דדוכי
לקבל כני. תלכה לעבר טשוכן ויסף מלחמה דה מיד לקדים מלכה דרחמי לעטן
לו. לו דייקה כמה דלתמר.

ותרא הסיעין לת מלך ו׳ וגו׳. אמר רבי יצחק וכי לחלי חמלת הוה
וכלעם דהוה חכים כל כך לה חמה. אמר רבי יוסי ר׳׳ה דסך הוה
רשע יסתכל כחיזוקדיסה. אמר ליה לו הכי הה כתיב ויפל וגלוי עיכים. אמר ליה לה
שמעכה כסך מידי ולה לומה. אלא תלכה שמעכה דכך הוה מסטרך לאסתכלה הוה
כפול וחמי ואסתה לה לסטרך לאסתכלה. אמר ליה לו הכי כדרכה שלהם יתיר הוה
על כל כביה׳ מסומכותה דלה׳ מו גלו׳ עיכים חזי ואסתכל כוקרה דקב׳ה וסך רבי שמעון
אמר כלעם כחרשו הוה ידע כהיכון כתרין תתיין דלתתה כמה דכתיב ואת כלעם
בן כעור הקוסם. קוסם קרקים קרק דסטופה דסטופים ד׳ יסתכל כיקרה דמלרים.
ועוד הה אמר רבי שמעון כחיזו אך דחזה לסוס שעתה דכתיב ויגל אלהים את עיני
כלעם ותעקומו עיכוי ואת אמרת הוה חמי כגילוי דעיכין ואסתכל כוקרה דקב׳ה.
אלא מה אסדרכה לקבלך לידי ודיוך כני כהותה ודאי רזו תורה עלאין ולא יכלין
כני עלמה למיקס עלייהו כגין כך הם ר׳ לאקדמה כמלם דאורייתה עד דישמע מלם
ונדע לם על בוריים. אתו לקמיה דקב׳ה אמרו מלם קמיים. **פתח** ואמר הוה מה טב
כי תזכרכו וגו׳. אלו קרא מוקמוה וממכן דעלמה אמרוה כשעתה דסליק כרשותיה
דקב׳ה למכרי לסה. קרא לכתות כתות דמלאכי עלאי ואותיב לון קמיה. אמר לון
כשיכה למכרי לדם אמרו קמיה לדם כוקר כלילין וגו׳. אומיט קב׳ה מנכעה דילוי
ואוקיד לון. אותיב כתות לאחרכין קמיה אמר לון כשיכה למכרי לדם. אמרו קמיה

מה לנוס כי תזכרנו · מה טיבו דכר נס דא · אמר לון כר כס דיסך כעלמא דיתן דיסך
מכמתא דיליה עלאה מחכמתכון כיון דכרא אדם ואתא וכפיק כדיומוס קמיה אתו
עזא ועזאל אמרו קמיה פתחון פה לית לן נגדך אה כר כס דעבדתא אמר לאו
אלמלא תהון מכיתין נכויכו כו׳ מה עביד קב״ה אפיל לון מדרגא קדישא דילהון מן
שמיא · אמר ר׳ שמעון אשתא אהדרנא לתיובתייכו דכלעם אמר כופל וגלוי עיכוס
לון כיומ׳ דלא הוה הכי ומכוחי קא מסכח גרמיהס סיך ויכתוב קב״ה מלה כדיוקא כאורית׳
ואי מלה דקשוט היא היך יסתכח הוא דכתיב עלאה על כל עכיאי מהימנותא ·
ועוד דהא לא סריך קדושא לעשלא אלא כאתריה דאתחזי ליה ומאתא אהדרנא למלה
קדמאה כתר דאפיל לון קב״ה מאתר קדישא דילהון מן שמיא ושעו כעלמא · הכא
איתי לאסתכלא והא כתיב שומה מלאכיו רוחות וגו׳ והא אלין מלאכין הוו · אלא אף
כל איכון מלאכין דלעילא לא קיימין ולא יכלין למיקס כר כסורא עלאה דכהיר לון
וקיים לון ואי כסיק מכייהו הוא כסורא דלעילא לא יכלין למיקס כל מכן אלין דאפיל
לון קב״ה ופסק מכייהו הוא כסורא דלעילא דאתמר זיוויהו וכד נחתו ואליט כהו
לוירא דעלמא לאסתכלא כדרגא לאחרא · תא חזי מכח דהוא כחית כהו ליסראל
כמדכרא הוא מכח הוא מלה דלעילא דהוא כחית מעתיקא סתימא דכל סתימין ·
וכד הוא כחית הוא כסוריס כהיר ככלהו עלמין ומכיס אתון מקל דתפוחים ומלאכי
עלאי · וכד הוא כחית לתתא ואליט כיס לוירא דעלמא לגליד ואסתכי זויוי והא הוא
זיוי דלא כמה דכתיב והמן כזרע גד הוא וגו׳ ולא יתיר · כל מכן מלאכין כיון דנחתו
ואליט כהו לוירא לאסתכא מהוא דרגא קדמאה דהוו · מה עבד קב״ה אחוי דלטעיין
עלמא קכר לון כמלאכי דפרזלא כטורי דמסוכא · כאן לאתר יתכי כעמיקא דטורי
לותיב ליה לגזזא ורמי מסוכא כחפוי כנין דהסיו מעתא דקכר לון קב״ה אתתקף
ואתגיז כלפי מעלה וקב״ה אפיל ליה כעומקא עד קדליה וזריק מסוכא כחפוי · עזאל
דלא אתתקף אותכיס גביס וכסיר ליה מסוכא · ובכי עלמא דידעין אתרייהו אתיין
לגביהו ואולפין לון לכני נפא מרסין וסחסין וקסמין ואיכון טורי מסוכא לקרון דרדי
קדם מ״ט כנין מסוכא לקדיס לכסורא · וכב״ב טורי מסוכא דרדי קדם אקרון לכן
וכלעם מכייהו אולפי מרסין וסייהו דאמר כלעם מן ראס ואחכי כלק מלך מואב מהררי
קדם וגו׳ אף כלעם הוא קא מסכח גרמיה מקמי אתר ואמר כאס שומע אמרי אל
וגו׳ כגין דיבזא ועזאל אמרי לאיכון נכי עלמא אילין עלאין דהוו ידעי כקדמיתא
לעילא ומאתני מעלמא קדישא דהוו כיס הך שומע אמרי ל שומע אמרי אל לא כתיב
אלא אמרי אל איכון אמירן דאמרי מכיה אלין דאתי אפרקא ואליט ליה מלין את אתי
אמר מלאשוע אלין דמלכא קדיש · כך כאס שומע אמרי אל ויודע דעת עליון · דהוא
ידע עצתא דאילוה דיוקא כעלמא ומכוין מעתא כאתריה · אשר מחזה שדי יחזה ·
אלין מחזה שדי אלין איכון כופל וגלוי עיכוס ושלין איכון עזא ועזאל · כופל דא ע״ה דאעמיק
ליה קב״ה כעומקא מסוכא ויתיב כעומקא עד קדליה כדקאמרן · ומסוכא אזדרק
כאפוי ועל דא אקרי כופל וכפל לכתר כעומקא דמסוכא · עזאל הוא
גלוי עיכוס דהא לא אזדרק מסוכא עליה דלא אתתקף ולא אתגיז כסיוה דלעילא ·

ובלעם קרי לן מחזה משרי דליכון כופל וגלוי שכיח. ובהדוח ומכח לא לסתתר בעלמא
דיפתכא נבייהו כר ליהו. וכלי ומח סוס לסתיים כליכון טורי עמהון ה' ונחני כלק
מלך מואב מהררי קדם. מהררי קדם ודלו ולא מקרן כני קדם. לאר רש כמס זמכון
לאוכח מלם דל ולא מסתכלי מכרייה דהה קב"ה לא סריק לגלי כאתר קדיפא כאתר
דלתתוז לסריק עלוי. וכן קב"ה מכריז ואמר לה ומנח כך מעביר כנו וגו'. ומוח דלתתי
לאתערכא בהדייהו. לגלי זכאה מולקסן דיסראל דקב"ה קדים לון לסריק כיכוייהו
ומייהו דכתיב כי ה' שדיך וגו'. וכנין דסוח מתסלך בקרב מחכיך כתי' וסיס מחכיך קדוש
וגו'. וכתי' והייתם קדושים וגו'. וכתיב לא תטמאו בכל אלה וגו'. וכתי' ולקן כס וגו'. דלא
וכולכא לקרב נכייהו ומרו לי לכר זכאה מולקסן וזכה' מולקסן דכביאי מסימי קדוש
דליכון קדושין ולית לון מולקא לאתמסח בקדופס עלאה. **ותרא** האתון
את מלאך ה' וגו'. כסהוח לרחח דהוח לסתקע (סח לסתכא) בגווח. וחרבו סלופס
בידו. וכי מי סיהו כפיק לקבול האי לאתון אלא כעי חרכח. ומי סיהו נפיק
לקבליה דבלעם אלא חמאי חמחת לאתנים ולימח לח חמח. דלא לכלא לזדמן הסוח מלאכא
לאכליה דבלעם לאתכפא ליה על דליסו סוח כעי למיסך כרסוחי' ולא כרסוח' לחרח.
אלא יכי הסתא לית בעלמא אי מלי סוח לאתין מסטרא דכתרין תתאין ולאו מלתר
לאחרא לאלי כתיב ולך את הדבר וגו'. אמר רבי יצחק כניסיון דיסראל לאתדר
מלאכא למלגא עמיס. דלי תימח דקב"ה מליל עמיס וסוח אמר לך את הדבר וגו'. אלא
דסוח הסוח מלאכא אמר ליס ולפס את הדבר וגו'. דלי תימח ואמר מלדיס לל בלעם
וגו'. הכי קולפכא דסלו מלדיס דסכא כלסו מלאכא סוס והסוח ליהו לאתר דלתי
מסטרא דליכון קדוש דכיס לאיזדן חילא ולקופא דליכון כתרין תתאין דסוח מסתמס
בסו כלעם וכנין כך ויכח מלדיס לל בלעם. ואמר מלדיס לל כלעם דלומנין לתקרי
מלאכא בממח עלאה. ותא סאתון מן הדרך סטאת מן סהוח לאחרא להוח טשכח
מסטר' דליכח קדוש לקכליסון דיסרא ויכיס חמח כלעם דסוח סטאת מסהוח לאחרא.
אלא הכי אמר רבי שמעון ואפילו כאחרא כעא לאתפסח להו ליסראל כאלי לאתניס
וכיון דלא סליק כידוי מס כתיב ויך את האתון במקל לטעין להו ולאלכם להו כורוזי
דליכח קדוש תקיפא הסך במקל דייקא דליהו דיכח קדוש תקיפא במקלו לא
כתיב אלא במקל. פוק חמי כמס תקיפא חכמתא דסוח דבעא ותילוכתא דיליס
לאתכפא להון ליסראל דליהו לסנח לכפקא מרסוחיס דלעילא כגין דתילוכתא
לאתייקרא ולאתכפא להו ליסראל.

ויעמוד מלאך ה' במסעול הכרמים וגו'. מס כתיב לעילא בקדמיתא כתי'
ותא סאתון מן הדרך ותלך בסדם ותלך כאחרא מיסר מסטרא
דסדם לאתר ואתרכיבת ממש דסוח כה ויך כלע' את האתון להמותה הדרך לאסטאה
לה מסוח אחרא דסדם. אמר ר' יוסי בין מלאכא ובין כלעם סוח אתבא כעקבי
מלאך ה' וגו'. אלא אמר ר' יוסי אלמלא כמה חית לן לאסתכלא במלי דלוריתא. הכי קאלי רמוזי
כחכמתא

כחכמתך עלאה. וכי למנבח כפק הלי מלכה לאתחזקה להד אתנה הו למיקם כין כרמיה לקבלה ומכה הכה ומכה הכה. שלח כלה רזה עלאה הוא וכלה כעי קכ"ה כגין לאנבה עלייהו דיסרל ולה יכלטון כהו זיכין כגין דזיכון הולקיה דקכ"ה. ויעמוד מלאך וי' וגו'. תאנה מסטרה דלמה כד ליהי מתעטרה כפקין כעטרה לגלף והמם מלה כטרי גליפין כתב סיטה וכד כעא לאזדווגא כמלכ' מתעטר כהד עטרה דלרכע גווכין. גווכין לזיכון גווכין למתלטן כלרכע סטרי עלמה כל גווכה וגווכה מתלטה תלת זמכין כהאוה סטר' דלזיכון תריסר תקומי גליפין ועשרין ותרכעה כתריסר לחרכין כריסה דעטרה לית ד' סורין לד' כטרין ולזיכון מגדלות כלה מגדלות מרקיכ הכו מרקיכ כמה דלת לאחר מכל לאנקה רוכל ועל כל מגדלה ומגדלה ג' כתהין קכיעין כלככין טכן מכל כטרה וסטרה. הלי עטרה נהירה (פ"ם טהירה) (פ"ם טהירה) כלגונין דלופיר כגין יקרה דמלכה כמה דכתיב לוקיר לכים מפז וגו'. תהות עטרה תלין זגי דלכה כמתכנה זגה דלכה מכטרה דלחזה דלכה מכטרה לה וחד רמוכה כגוון הכוה רמוכה לית כה שף זגין וכל זגה מכויהו מתלטה כסומקא כחורא הכוה רמוכה לתכלא כפלגין לרכע וקיימה פתיקה לאתחזקא זגהה תלת מלה ועשרין וחמם זגין לסטרה לה וכן לכל כטרה וסטרה עד דמתלטן לרכע כטרי עלמה מהיו לכל פלכה ופלכה ולזיכון לקרון פלה הרמון כמה דכתיב כלה הרמון רקתך מכעד לגמת' לרכע גלגלין כפלכי לרכע זויון נטלין כגלגולה לסטרה עטרה וכל נטלי לה זקפן לעילא עד דמטו לגלגולה דפלכה עלאה דכהים וממא ולילית מתחכרן כל לזיכון פלכין ונטלין לעטר' וזקפן לה' וקלה דלזיכון גלגלין לסתמא כלהו רקיעין לקל כעיומת' מתרעמין כל חילי סמיא וכלהו שלחין לה לדה עד דכלהו לחרי כרוך ככוד י' ממקומו כד מזדוע מלכא כמטרוניתה סלקה עטרה דה ולתיסכת כריסה דמטרוניתה כדין נהית חד עטרה עלאה קכיעה דכל לכן טכה וחיזור וסוסן כסחרכה כסית גלגלין לתות לסית סטרין דעלמא סית גדפין דנסר נטלין לה כפלכי המסין (פ"ם פלכין) עכדין כחרכה דגלף כה לומא עלאה קכיעאן כלכן טכה חוור ובומק ירוק ולוכס תכלא ולרגווכא סית מלה ותלת עסר אוין לכל כטרה וכטרה. גלף וסית מלה מגדלין לכל פטרה וסטר'. וכל מגדלה ומגדלה טורין קכיעין פרמין לעילא לאסתלכן ככיתוכה (פ"ם נפתיחא) דלומא עלאה כמסה ד כית דילה. כדין לומא כלאיסו כגיד מתגן עלאין ומסדר וקכיע לון כהאוה עטרה לכתר לאנגיד נקלי דמסה רכות קדיסה על דיסה דמלכ' ומריסיס נהית סהוה מסקה טכה עלאה על דיקניס יקירה ומתמן כגיד על לזיכון לכוסי אלכא סלכ' כמין הסוב על הרסם יורד על הזקן. לכתר לאתסדר עטרה ומעטרה ליס לומא עלאה כהאוה עטרה וכריסה עליה ועל מטרוניתה לכוסויקר כהאוה עטרה כדין קלה לסתמא כלהו ע' אוין נהיה ורהיה וגו'. כדין מדוותה הוה ככל לזיכון כמי מלכא ומלן לזיכון כל לזיכון דלתו מסטרייהו דיסרל דלה לה מולונוי כהו ולה קומתי עמהון כר לזיכון ויסרל לזיכון כמי כיתה ומסמסי להו כדין כרכהן דכפיק מניהא דיסרל הוא. ויסרל נטלין כלה ומסדרי חולקה מניה לסלר עמין. ומסהוה חולקה לתתנו כל לזיכון סלר עמין. ותהוה מכין סטרי חולקהון דממנן על סלר עמין נפיק

חד שכיל דקיק דמתמן לתגבוד חולקא לחיכון תתאי ומתמן מתפרש לכמה סטרין
ודא קרינן ליה תחנית דכפיק מסטרא דשרעא קדישא ועל דא עלמא כולהו מתמכין
דארץ ישראל קא אתי. מאן ארץ ישראל דא חוקימנא וכין לעילא וכין לתתא כל חיכון
אחר עמין עמ"ה לא לתזכו ולא מסתפו תחנית. ולא תימא דחיכון כלהודאי ולא חפילו
חיכון כתרין תתאין מסתפו תחנית עתיק. ודא הוא כמשעול סכרמי שכיל מרכדכי
אחר עמין דמתברכן מכיס. כל חמש מסתפו מלאכין דשם בלעם לקטרגו לישראל
שכילא לכתיב להטותם הדרך מיד ויעמוד מלאך י' כמשעול סכרמי לקטרגו שכילא
דלא יסתייעון כיס חיכון אחר עמין עמ"ה וחיכון כתרין תתאין. וחזלא הא כתיב דחמ
ר' יצחק כתיב ממוכי כוטרס וגו'. לכטרס ולכרכא לאחר עמין כגלותא ויסרחל דחיכון
כרמי אלי וגו' כגין דחיכון כגלותא ולא מתברכין כדקא חזי. גדר מוס וגדר מוס. אלו
אלכא היך יכיל הסוא מלאכא לקטרגא הסוא שכילא אלא כגין דסוטעא לאחרא סוס ליס
קלס וכמה דיסרחל. ר' יהודה אמר אוריתא מסייעא ליס דכתיב מוס ומוס הס כתובי.
בהסיא סעתא סס כתיב ותרא הלתון וגו' ותלחן אל הקיר אחי ותלחן אל הקיר כלא
אקרקר קיר וגו' קיר פטרוכא הסוא דאלטא עלייהו. ותלחן את רגל בלעם אל הקיר
היא לא יכלא ליס סייעא כלל. וכעקותא לאחרא (סס"א דסדרת) ליס להסוא קיר.
ורמוז ליס הא כדין ויוסף להכותם כהאי סטרא.

ויוסף מלאך י' עבור ויעמוד במקום אר וגו'. בהסיא סעתא אקטיס לס
כל אלהין וכל סייעין דלא אתעבד עס אחרא דעלמא סייעא
כדין ותרכן תחת בלעם. ויאמר אף בלעם להטותם וגו'. **ויפתח** י' את פי האתון
וגו'. סייכו אד מחיכון מלין דאתברירו ערב שבת כין השמשות. אמר ר' יצחק מאי
סגי הוה לבלעם או לאתון או ליסרחל כהני מלין. ר' יוסי אמר דקיימין כיס חיכון דכרכין
דהוו עמיס וכל מטו לבלק אמרו ליס וכי להאי סמיא אדרת ליקרא לא תשכח כיס
ממשא ולא כמלוי וכחיכון מלי דאתכא אתכוא מן יקריס. ר' חייא אמר אלמלא לא
אמרת אתכא הוה לא מכיק בלעם הסוא דילים וכמלי דאתכא ידע ואתכר מילים. ר'
אלכא אמי כתיב ואפתח אחרן וגו'. וכתיב ויפתח י' את פי וגו'. מאי שנא אחרן מאתון
דלא כתיב בס ויפתח י' את פי אחרן. אלא התם משה גזר על פומס ופתחת ועבדת
אחרא פקודא דמשה ולא זוזת דקלס יעביד פקודיס דהא משה גזר ופקיד ופתח
אהדמס את פיס וגזר הוא עבדית פקודוי דכתיב ותפתח אחרן את פיהם. אבל הכא
לא אתכא מאן דגזר אלא רעותא דקלס הוא והוא ורשותיה הוא בכך כתיב ויפתח
י' את פי האתון. מניס את מלס ומכיס אתכא. ר' יהודה אמר אסתכלנא בספרתא
דא וכילין מלין ואתחזיין דלאו מלין דכריכן חיכון. וכי מאחר דכתיב ויפתח י' את
פי האתון כשביל למסוי חיכון מלין מלי מעלוותא מלי דחכמתא ולי כמה דאתערו
אכרכא דחיכו מסכת דקודשין דיליס רשי כרטיבא ושיל תבת נאמר אלא מכאי אתיבך
מסכת הוא ליס למפתח ושיל לא פתחס אלא מס עשיתי לך ולי הכי אמאי קא טרח קלס
למפתח פומיס לסני מלין. אמר ר' אכא ולאי כאולין מלין אולופכא דשתא דכלעם אלמא
קדאי הוא למסרי עליים רוח קודשא ואולופכא דשא ליה יכילו כאתכוא לאחזאה לו

לאוטבה · ואולי כבה מהרי לתתן דבה ליה חילה בבעירי לאסרוה עליהו דעתה עליס ·
תה בלעם בסהוה מלה דלתתיה ובסהוה דעתה טפשה לה ויכיל למיקם · בדעתה עלוה
עלמו · ותאמר לבלעם מה עשיתי לך · וכי כרעותיה סוס למשבר טב וכים · לאו
דבה בעירי לה מתסגן חלה כמה דכסנו לן · ולה על גב דסהוה לתתה בעמיקתה
(סה בעקבה) יתיר לאו כרעותה היה דבה סוס ליה לחייכה מפה והוה לתיב לקבלם
קיומה · ואמר בלעם לתתן כי התעללת בי סוס ליה לחייכה מפה והוה לתיב לקבלם
טפשותה דמלבה כדין תוכו מכים ולתקליל בעיבייהו וידעו דליהו סטוה · ומה לאמר
כי התעללת בי לוים הרב כודי לאמרו סטיה דה לי ליהו יכיל לסגלה עמין כפומיה היך
לה ויכיל לעוכלה לתתיה והוה בעי תרבה ולוליפב לליה תילה בבעירי לאסרוה עליהו
רוחה לתרוה דלי יומרון בכי כפה לי ימללון בעירי כמה דעתה עליס ויקון לעלמ · פוק
(חזוף מהרי לתבה דבה קב לפתה פומה המי מלוי · מבאתי כתו ב בשתקות תסר כלן ·

ויהי בבקר ויקה בלק לת בלעם וגו · ר' יצחק לאמר בלק תכיס סוס בתרעין
יתיר מבלעם בר דלה סוס מכוין טעתה ללטוות · משל וכו · כך ויקה
בלק לת בלעם וגו · הוה סוס לתקין ליה ולחיד ליה לבלה · ויעלהו במות בעל מלי
ויעלהו במות בעל · חלה לסגה בתרעוי כמלי סטרה יתלחיד בהו ולסבה דזמיכין
יסראל למשבד כמות ולמפלה לבעל כמה דכתיב ולכו לחרי סבעל · ורוה מסה קלה
בעם חמה דכדבי דעמה ומלכה דלסון דפלחין ליה כמה דכתיב ויקראו בסה הבעל
וכתיב תב ו' סוס סהלדים וגו · כיון דחמה בלעם דזמיכין יסראל להלי מיד
ואמר בלעם חל בלק בכה לי כוס סבמה מזבחת חסר כתיב · רבי יוסי ורבי
יהודה חד אמר לקבלי מדבתן דקדמאי לקריב תיכון סבעה מדבתן · ואד אמר
בתכיתה עבד כלה ולסבה דחולקהון דיסראל בסבעה דרכין לתקסרו · בגין כך
לסדר סבעה מדבתן · לבר פה דסוס ליה רחימ' חד דסבק ליה לכוי וכבי כפה מכתפו
לקטטה בסדום בגין סהוה רחימה ליומין לתת בר פה לאחרוה ובעי לתתערבה בסדום ·
אמר מה לאבוד לי לתתער כיה קטטה סה סה רחימה דלתקדר בסדום ולה ויכיל ·
מה עבד סדר ליה דורון להסוה רחימה · אמר סהוה רחימ' וכי מה לית ליה להלי בר
פה בבלי ידע דבגין סהוה בר רחימי סוס אמר סלי דורון לה יעבל קמלי זמיכי ליה
לבלבים ויבלוביס · כך בלעם לתת לאתערה קטטה בהו יסראל והוה דלה יכיל בגין
סהוה רחימה עלוה לזלהון כלה רשך ורע לכוך וגו · סתרי לתקבה קמיה דורון אמר
קלם רשע ומה לית לך נבלי · לת בעי לאזדוגה בבבי הרי דורוך זמין לבלבי · לת
מה כתיב ויקר לזלהים אל בלעם · ואמר רבי סמעון לסון קרי וטומאה דורוך לאלין
לתתסר ולה ' של קמלי · רבי אבא אמר ויקר כלה ולפני קריתו מי יעשור הוה סוס
זמין דכסהו דורון יכיל בהו יסראל מה כתיב ויקר לזלהים קריר גרמיס מן דלת דהוה
חמיר · ויקר לזלהים כמה דלתתר דלתתע עלוה מסטרה דמסלקותה · ר' לעזר אמר
ויקר בלעם חמיר דכהוה דורון ויעיל לאכפתה להו ליסראל וקלם לעקר ליה לבלעם
מקמי דכהוה דורון ולעקר ליה לבלעם מהה דהוה חמיר ולעקר ליה להוה דרגה
סלד ויקר · כלה יקרוס ערבי נחל · אמר ליה רשע ליה לית כלה לאתקסרה בסדי

ולמיעל

ולמיעל קמאי דאריכך לכלבי תתיספר . תמר ר׳ שמעון תא חזי כמה נעלה הכלף
הלף תסבא ככל פרשתא דא ואמר יי׳ אל בלעם לו ודבר ה׳ לו מה כתיב ויאמר יי׳ דבר
כפיונו כאילן דמוי תמתא כפום תמרא דלא ופסוי סכא לו סכא כך ויאמר יי׳ דבר בפי
בלעם וגו׳ . תמר ליה קום רשעתא תסיב לעלך ית ויתקויס כרכם ככבי לו תפכח .
לא כריכין לימין לך כמה דתמרין לפרעה כו׳ שלח את עמו ג׳ כלף וכל תפתח פומך לא
יהי כרשותך ולא כפומך תלויה מלוה הלא וכה תדבר . יהי כם דזמיכה לברכא לון
כם תמלל כרכ׳ דכבי דכל תפתח פומך סיב תחלל מלין לתקויים על כבי דלא תסכוך
מלין לך תח דכך סוף כוון דלת לבלק ובלק שמע כל לימין מלין סוף חסיב דסף מפומי
דבלעם נפקין לא לקוב לוייכי לקחתיך לא כלעם סב שין חרבי כידך כנין לאעכב סכא
לסלוי כם ואי לת תיכול לאעכבא (פ׳ לאעקרא) לם כסלוי חרצון תכא לאקר לם מלכון
מלין דסיף לא מם כתיב סתיכב כם על עולתך כלוי וכלין חרצון תעכב לם ולכבי
לקרים כם כלומ׳ לאקר לם מלין מלין . לא קכם דשעלכא לאקר לך מם כתי׳ כתרים
ויקר לילדים לל כלעם וסוף דכר לרים קלל כמלולי דכם . ויאמר סוב לל בלק ובא
תדבר כם תדבר ודלי . תח בקדמיתא לא כתיב סתיכב כם על עולתך אלא סתיכב
על עולתך ואלכם לולי יקרם יי׳ לקראתי . כיון דאמר לכם אמר לימין כרכלן כדין
אמר סתיכב כם על עולתך ואכבי לקרים כם . לכם לרם לי ישקב כלומר לקוט . רבי
יוסי אמר משלי לון מסכוך דרבץ דלימון קיימי כלל בדם לולים . אמר לי תיכול
לעמי לסוף דרבץ דילמון הם כלסו אתעקרו מעלמא . ולכם ועתה ושראל יעמדו
דלעולא דיסתכם רוגזו קמיס כלל ולל זועם בכל יום .

כי מרקם צורים וגו׳ אר׳ יצחק מרקם צורים אלין לימין לכם תל דכתיב הכיטו
תל צור חוצבתם . ומנבעות תגבעות . אלין לממן כין מסלי סטרא וכין
מסלי סטרא לא יכלין לאתלטוא . ר׳ לכל אמר כי מרקם צורים מלן יכול לסו ליסראל
דסף סוף אחיד מריסף דכל צורים כפקי ומלן לימין צורים בבורן דסף כל דיכין דעלמ׳
מלימין בבורן כפקי ולימין לאתלחדן כסו . ומנבעות תגבעות אלין סלוי מסריין(פ׳ כתרין
לאתלחדן כסו . כן עם לכלד וגו׳ . כלף יי׳ בלד ונכון . מי מכם הם לוקומים . אלא
אר׳יוסי תרין דרגין לימין ישקב וישראל כקדמיתא ישקב ולכתר ישראל . ואשר דכלא
אל תרין דרגין לימין דסף דרגא עלאה ישראל סוף מי מכם עפר וגו׳ . לאתתא מלן סוף
עפר . ר׳ שמעון אמר הוי לכתיב כים יתן כעפר חרבו וגו׳ . מלן אתרכו הם ודיעבד
דכתיב חרב לוי מלאם דם עפר וסוף לאתתרי מנים לדם שרשון דכתיב וויכר
יי׳ אלדים לת הלדם עפר וגו׳ . ומספוא עפר כמם חיילון וכמם מסריין כפקו כמם
טפסין כמם גרדיני כמוסין כמם גירין כמם כליסטרלות כמם רומחין וסיפין וויכין
לסתכלו מספוא עפר מי מכם כלל הוא מספר לגדודיו . ומספר לת רובע ישראל .
רבע ושראל סוף וחד מלם סוף רובע ישראל כלל רובן תחת מסלי רכיב הלד מטקי
סלמלמים . רבע כמו רביעית מישראל לתתא רבע לתקרי לפום כתרין מסמע לליבי
על עולתך ואלכם לולי יקרם יי׳ לקראתי . כיון דאמר לכם אמר לימין כרכלן כדין
אמר סתיכב כם על עולתך ואכבי לקרים כם . לכם לרם לי ישקב כלומר לקוט . רבי
יוסי אמר משלי לון מסכוך דרבץ דלימון קיימי כלל בדם לולים . אמר לי תיכול
לעמי לסוף דרבץ דילמון הם כלסו אתעקרו מעלמא . ולכם ועתה ושראל יעמדו
דלעולא דיסתכם רוגזו קמיס כלל ולל זועם בכל יום .

דלוקימכח . לא מי מכח עפר לוכון פקודין דלוכון כעפרח כזרועא כנטיעה כחנדא
ונחא חוקומוח חכריוח . ומספר אח רבע כלא כמחנח לא תרכוע . ור׳ לכח בלק מכוס
הוה כחרטוי כלעם כר דלא וידע לכוון מעחח ללטוח .

רישא מפלו ויחמר . ויחכר ויחמר לח כחיב מהו ויפח מפלו רבי חייח חמר הוה הוה וקיף קלח קנויח הוה מחלל ויפח מפלו כלעם . ויחמר הלי כם כמה דכחיב וכם חדבר וחמירח מכם הוה . חח כיון דחמח כלעם דכבל חרטוי וכבל הוה דורון לח יכיל לחעקרח הוה כם כלי וחכבי חקרים כם לעקר להלי כם חלא קב"ה רשע אכח כבור לחעקרח לה לכח חעקר לן מפלפולן מה כחיב ויקר חלדיה חל כלעם כמה דחתמר . לבחר כיון דחמח דלח יכיל הדר וחמר וברך ולח לפיכך ולח לפיכך מכעיליח לח לח ולח לפיכך ולהלי . לפיכך דכחיב כם וכם חדבר לית לכח יכיל לאסדרה לה . חמר כלעם כחרין דרגין כעיכח לאחלח כהו כעיכח לאעלח כהו מדרג׳ דיעקב ולח יכילנח . כעיכח לאעלח כהו מכטרח לאחרח דישראל ולח יכילנח . חח כגין דחמח דח לו דח לח לאחקפר בזיכין כיפין דח"ד לא ככיט לון כיעקב . חלכח חרין דרגין לוכון כ"ד כחם וקכט לקכליכון עמלולן דחמר כלעם הח ולהלי לפקכחנח לקכלי דהכי יעקב וישראל . לון לקכליה דיעקב לאיהו קטיר כנחם . עמל לקכליה דישראל דאיהו קטיר בקסס . כיון דחמ׳ לח יכיל לחמר ולהלי לא ככיט לון כיעקב ונו׳ חח כגין דיי חלדיה עמו ונו׳ . ולהלי חיימח דיבחי לא יכילנח בקסס וכחם ויכילנח כחיב כי לא כחם ביעקב ונו׳ . ולא שד חלא לכל חילין דלעילא וכל מסריין כלהו לא ידעי ולא מסתכלי בכוסוי דמלכח עלאח עד דפלחלי לסבי חרי ישראל . ומהלי לחמר ימם כעל ג׳ . לחמר רבי שעור כל הכי מלין כם לחמר הוה חריס קלח לקכלה ולא ידע מהלי הוה ולא לפחחמע כר קלים .

דין עם כלביה ויקוס ונו׳ . מאן עמח חקיפח כישראל . כפעחח לח חכהיר נפרח קס ומחגבר כחריח לפולחנח דמחריסון כבמפסירין בכמח חוסבחן מפחדלי בהוריחח כל יומח וכלילה לח ישבב ונו׳ כד בעיבר כם למסבב על ערפיס מקדם ממח עלאח למילך ליה לעילא ותחכמח נרדיני כמוסין מחקפרן קמייהו כפעחי דכחחין פומהון על ערבייהו כפמיע ישראל וכעין רחמי מלכח קדישח בכמח קרחי דרחמי . ר׳ לכח לחמר דן עם כלביה יקוס . זמינין הלי עמח למיקס על כל עמין עכ"ם כחריה ניכר ותקיף ויתרמי עלייהו מרקוליהו דכל חרי ותח למסבב על טריפייהו לכל עמח דח לא ישבב עד ולכל טרף . לא דן עם כלביה יקוס לקרכח קרכבין ושלוף קמי מלכהין על נבי מדבחח . ותכח כפעחח דקורכבח לחוקד על נבי מדבחח . הוי ממן דיוקנח דחד לחדיח רביע על הסוח קרכבח ולכיל ליה . ואמר ר׳ לכח לוריחל מלאכ עלאח הוה ומנן ליה בדיוקנח דחדיח חקיפח רביע על מדבח׳ ולכיל לון לקרבנין וכל ישראל לא הוו זכאין כל כך הוו ממנן דיוקנח דחד כלבח חניפח רביע עליה כדין הוו ידעי ישראל דבעוון קמוכח וכדין חייבין . לא ישבב ונו׳ . חלין קרבנין דלילית כגון עלוון . ומה מלעיו יפחח . דקב"ה חגח קרבח דילהון על מנחייהון . ר׳ חלעזר חמר לא ישבב מהו לא ישבב . חלא בכל לילוח ולילית כד כר כם לוסו לוזל בכקודי דמלי ים לא

שפיר על ערמית עד דק טיל שלף ומלף ושערו ומחם מלוכון זיוכין כיסין דסרויין עמיס ר׳ לכא אמר לעלף חיוכן דסטר שמלא דכתיב ישכל מכדך לעלף ובמס כמס דכתיב ושלא חסידים בכבוד · רוממות ל כגרונס וגו׳ לעשות נקמס וגו׳ הסלר לא יסכב וגו׳ ודא הוא לעשות בהס משפט וגו׳ · אמר ר׳ חזקיה לקבלי תלת זמנין דהוא מחא לאתניה ואסגן ליה כחרטוי ויתברכון ויסרחל תלת זמנין · ר׳ חייא אמר לקבליה אתברכון ויסרחל תלת זמנין דסלקין ויסרחל לאתחזאה קמי מלכא קדישא :

ויראא כלעס כי טוב כשיכי ה׳ וגו׳ ולא סלך כפעס כפעס לקרלת נחשי׳ וגו׳ · מאי לקרלת נחשים · ר׳ יוסי דסכי תרין זמנין קדמאי הוה חזיל בכל דהה חרטוי וכשי למימר ולמזלט ליסרחל כיון דחזאי קלס רשותיה אמר אוה חל כלך דהה מלולך לא כעיין כבי מלולא לאוחרא זמין מאי הוה כמס דכתיב וכס תדבר · כס תדבר ולא תבת · כס תדבר דסלטא על כל סלטין חרטין וקסמין וזיכין כיסין דלא יכלין לאכזאה לבבי · תא חזי רסא כל לסתכל בהו ביסרחל הוה מסתכל חלין תרין דרגין ועקב ויסרחל לאחזאה לון חד כה לי חד כה לי בחרטוי כגון כך כל כרכן וכרכן יעקב ויסרחל לאתבריכו · ורזא כלעס כי טוב וגו׳ כמס חמא דו כפעתא דאבי מלכא כסירין זיכין כיסין לא קיימי בקיומייהו וכל חרטין וכל קסמין לא סלקין בחרטוייהו · תא כסבי תרי ומבי כתיב ניקר · ניקר אלהים · ניקר ה׳ אל כלעס וגו׳ · וכתיב וכס תדבר ופפתא כיון דחמא דסה לא לסתכא רוגזא וחרטוי לא סלקין ולא סלך כפעס כפעס וגו׳ · כיון דאפרים ומסתלק נדמים מדרסי סדרי כרוחא לאחרא כלתגרותא לאחרא לסכחא ליסרחל · ת״ר יהודים מאי לתגרותא סכא · א״ל רוח אלהים ולא רוח ה׳ אלא רוחא חד מסטרא דסמלאך הסוא דלתקסרו תחוחוי לזכון זיכין וחרטין דילים · אר׳ אלעזר סכי חולופכא דלפולו סאי לא ברייה כיס רוחא דקודסא · א״ל ר׳ יוסי אי סכי סא כתיב ותהי עליו רוח אלהים וכבל לזכון וזמכין לוחרנין לא כתיב כסו סכי א״ל סכי סוא · תא כתיב טוב עין סוא יבורך ומא לוקמוס אל תקרי יבורך אלא יברך וכלעס סוא רע עין דלא לזמתא רע עין בעלמא כוותיס דבבל לאתר דסוא מסתכל בעיכוי סוא מתלטיא ועל לחמרו הלי מאן דלעבר כריס כמוקא ומסתבי מציפא כיסא ויחבי סודרא על ריסיס בגין דלא יכול עיכא כיסא למלטאה עלייס · תוס סכא כיון דחמא כלעס דלא יכול כחרטוי וקסמוי לאכזאה ליסרחל כעא לאסתכלא כהו כשיכא כיס כגון דבבל לאתר דסוא מסתכל כשיכוי כיסין סוא מתלטיא · תא חס כתיב ותס רשותיס דילים לקבליסון ליסרחל כתיב ויסת אל המדבר פניו כתרגומו כגון דיסא סטר כיוצא לאכזאה לסו סמתא חמי חס כתיב ויס ל כלעס את שכיוי ורזא לת יסרחל · כיס סמתא שלא לאקדיס לון קלס לסמותא סוא מאכל לון כאסתכלותא דשכיוי ומאי לסמותא ויסב קלס ליסרחל כסיפ סמתא לא ס״ל לכתיב ותהי עליו רוח אלהים · ותהי עליו עד יסרחל קאמר כמאן דאפרים סודרא על ריסיס דימוקא כגון דלא יכלוט כהו שכוי כלין סאי נאמר חס טוב אסלך ויעקב · תא כל מאן דכשי לאסתכלא כשכא כיסא לא יכיל שלא כל מסכא ומוקיר לסהו מלא דכשי לאסתכלא כשכא כיס׳ חס קרחים אמר חמו כמס טכא דא כמס יהא כגון דיסלט כיס שכא כוסא · תוס הכא אמר חס טוב אסלך ויעקב כמס יהא כמס

חיוכן

ליכון מפירין כמה נטיעין מפירין דלתתטען כיכוותו דמיון לחיכון נטיעין לכנטע קמ"ם
כנגתא לעברן. מלן יתן לחלון כטיעין יפתכחו מחיכון מפכחי לכסן.

וזל חים מדליו ונו' לכר כם דהוו ליה ידן מפירין ולן למחוי לעכר חד כר כם דשכח כיוסף לפתכל בחיכון ידין כקיים כהו מחרי לפכח לחר כמה חיכון מפירין כמה חיכון ילן ממוחכטן מנזרה דמפירי שלחה לכתר לחר מלן ילן ידין חלון דמריין כין לחכין יקירין וכלכוסי יקר דחרגוכח ככיתהי לחפתיפח כהו ויסון נכיזין כתיכותה דילי. כך כלעם מרי לפכחה מה טוכו לפלך ממו כמה מפירין כמה ילן וכו' לכתר וול מים מדליו לה חפתכח כטיעין מפירה דה כט' עד דחוי' ת'כר מחיכון מפכחין. וזרטו כמי' רכי' דלה יסני ולה ירכי רוח' דקודם. חל קמ"ה רפא לה יכלין עיכך לחכחפח הח פריסו דקודפח עליהו כדין לחר חל מוכיחו ממכריה ונו' הח לה יכלין כל כני עלמ' לחכחפ"ן דהח חילה תקיפה עלחה לחיוד כהו ומחי חיהו ש מוכ לו ממכרי' לה עוד שלח כתועכית דחפ לו דלה יכיל כר כם לחוזיט ידיה עליה מנו רוחים ומחפתכח כזקיפו עלחה הכי יחכל נויס ברין ונו'. ולית מחן דיכיל לחכחפח לן ולחפי כומכח דלה וקיף לה יכלין הפ"ד כרע סכך. לה דהוי כנין דחפתכח גיכר כלרי וכלכיח חפיהו כד חיכון כני עממיח וכרע כיהיהו וסכך כלרי הוח ופתכח כנמוסי חורית' כחורתי חורית'. ולפכפ פולטנותה ליתלהו כמחריהן דחפי' כל עלמח לה יתקרון להו כלריח דה כד סכיך על טרפי לה יכלין לחקמח ליה מפיה הפ"ד כרעסכך כלרי ונו'. ה"ה שער לה חפתכח כעלמ' חכיוס לחכחפח כבלעם דשועח דהה נקדמיתה הוח לפתכח כמנריה ועל ידוי קפירו מנרחי עלייהו דיפרש לה קפורח דלה יפקון מעבדותהן לעלמין ודה הוח דחמר מה ח'יכול לחכחפח לה דהה חכח עבידכח דלה יפקון מעבידתה דמנרחי לעלמין חכל חל מוציחו ממכריה ולקבליהן לה יכלין חכמין וקרסין דעלמח.

ועתה סכבי סולך לעמי ונו' ר' יסודה פתח לה תבניר עבד ש חדוכיו ונו' עמך יפב בקרבך כמה חביבין מלי דחוריתה. כמה חביבה חוריתה קמי קמ"ם. כמה חביבה חוריתי' דחוריתי' לה קב"ה לה'. חח כשעתי' דו כפקו ממכרי' שמע בלעם דהה חרפוי וקבמוי וכל חיכון קפרין לה סליקו כהו כ' פרש. מחרי לנדרה נרמים ולמירע ריפיה. חזל לחיכון טורי חסוכה ומטה לנבי חיכון מלפלחי דפרוזלה וכך הוח חרפ' דמלן דמטי נכייהו כיון דעל כר כם כריפי טוריה חמי ליה עוזל ההוח דלקדיפלוי עיפיה. מיד לחר לעלח כיון יסכין קלה ומתכנפין נכייהו חויין דכרכי דמתוקדן וסחרין לון מפדרי חוכיחתה ושירת' לקבליה דכר כם. ותכח כמין סוכרה וריפיה כריפה דחויי' ותרין וכחין כה ודהה ורגלה שעירין. כר כם דהמי לה חפי חכפוי והוח מייתי חד קטורת' מלוקידו דתרכולה קורח סרי בחפרה והיה לתית עיפיה עד דמטי לנבי ריפ' דמלפלחי וההוח ריפה דמלפלחי כעין כארע ומטי עד תהומה ותמן כתהומ' חד סמין והוח כעין כתהומ' תתה וכהיו כמיך לתקפ' ריפ' דמלפלחי כד מטי כר כם לריפ' דמלפלחי כטח כה ב' ומכין ולכיון קרחן ליה כדין כרע וסניד על כרכוי וחזיל וחטיס עיכוי עד דמטי נכייהו. כדין יתבין קמייהו וכל חיכון חויין סחרין ליה מהלי סטרה ומהלי סטר' פתח עיכוי והמי לון מודשע ופפל על חנפוי וסניד לקבליהו לכתר לולפין ליה חרסין וקסמין ויתיב גכייהו

כ׳ יומין. כל מכה ומכה למיהך לתרחיש הויה לחוכמתה וכל לישנין חוורין חולין קמיה עד
דכסיף מן טוריה כין הסוף מסוך תקיפ׳ וכלעם כל מכה גבייהו לודעלנן מלה ואסנר
גרמיה בטוריה עמהון. וכעא לקטרגא לן לאתבא לן למצריה וקבל כלכל וקלקל כל
חכמת דעלמ׳ וכל מרמין דעלמא דלא יכילו לקרב׳ בהדיהו. מה הסת׳ כוין דחמה כלעם
דלא יכיל לאכהתא ליסראל לסדר גדמיה ומלוך ליה לכלק מה דלא בעא מכיה כנין
לאכהתא לן ועיטא דילים הוא כל יכון כוקבי דמדין דליכון מסיירן ואלמלא דלא מסא לה
הויה ידעכיתי׳ן מסא היו לכני יסרא וגו׳. כיון דחמ׳ קב׳ה עיטא דוליה לחמר מה ודלי
גרמך בעיטך יכול מה עבד הסוף מלה דסלטא על כל מרמין לחמי ליה כופא דכלא וכי
חית לסו רמותא לומן רחיק. ר׳ יצחק פ׳ בא חמא ומלין לתמרו מהסו דקאי עליה ומה
לוקמוה. ומסא מסלוו׳ לחמר מאן דלית ליה למימר מ״ט כנין דלא יתקיימון מלין דנעלמ
(ס״ג כנין דיתקיימון מלין דלעיל) בדעתא עלאה כתורתא.

אראנו ולא עתה דסא מלין מלין מכויהו לתקיימו כסדוה ומכה ומכויהו לכתר סליק מן ארמית ואל מסן
ומכויהו כומה דמלכ׳ משיחא. תו׳ומין קב׳ה למכני ית ומלכ ולאחוז׳ כל
ככבא קכישא מנכסא כע׳ רסטין וכע׳ ויקין כסדין מכיה כחמנע׳ רקיע׳ ויסתלכון כיה
ע׳ ככבין לחדכין ויסא כהיר ולסים ע׳ יומין וכיומ׳ סיתא יתחז׳ בכ״ה יומין ליר׳ סיתא׳
ויתכנים כיומ׳ סכיעאה לכוף ע׳ יומין. וירח קדמאה יתחזי בקרתא חדא. וסהוא יומא
ויכלון ג׳ סורין עלין מסיחי קרתא. ויכיכא רכרבא יכפול ויליט לסיחי קרתא
יומת. כדין יתפצח סהוא ככבא לאתחזאה בעלמ׳ וכסהוא ומכה יתערון קרבין תקיפין
בעלמ׳ לכל׳ סטרין ומסומכות׳ לא ומתבא ביכייהו וכלמנעות עלמא כד יתסדר סהוא
ככבא כלמנעות רקיעא יקום מלכא חד רב ומלים בעלמ׳ ויתנאה רוחיה על כל מלכין
ויתער קרבין כתרין סטרין ויתגבר עלייהו וביומא דיתברי (ס״ג דיתבסי) ככבא יזדמע
לרעא קדום׳ מלין סקרביה לתר דסוף כי מקדם׳ ומערתא חדא מן תחות לרע׳ ויתגלי
ומסהו מערתא יפוק לסא תקיפ׳ לחוקדא עלמא. ומסהוא מערתא יסני חד עופא (ס״ג
עכפא) רכרכא עלאה דשלוט בכל עלמא ולית לאתייהיב מלכות׳ וקדמי עלייהון יתכנסון
גבי׳. וכדין יתגלי מלכ׳ מסיח׳ כל עלמ׳ ולית לאתייהיב מלכות׳ וכני עלמ׳ כמצית׳ דיתגלי יסון
מסתכמין בעקתא כתר עקתא. ומכחיסון דיסראל יתגברון כדין יתער רוחא דמסיחא
עלייהון ויסיבי לחדו וכל לרעא דמשר יוקיר כמותו. כדין כתיב ויסרש עופא חיל. וכסהו
ויסיב לחדוס ירסא ויסיב ירסא סביב לוכוי. לוייכי דיסרש וכדין ויסרש עופא חיל. וכסהו
זמכא יקיב קב׳ה למעוף דעמיס ויתנסי מכסון מיתא הכ׳ה יסון ו׳ עופ׳ חיל. לא לחמי
כי לחמיה. וכדין ויהיב ו׳ למלך. וכתיב ועלו מושיעים וגו׳. הל׳ לכא מלי דכתיב כי
כמחסה תכלו וגו׳. הלא כד יפקון יסראל מן גלותא סכיתא נפקא עמסן ועמס
יפקון. הכ׳ה כי כמחסה תכלו. עמון לא קב׳ה. ר׳ יצחק אמר לא נדיק עמון ומואב
ומכה כה. הל׳ אמ׳ עמון נדיק עמון לקרי ומן ומה דכ׳ נפלת כגלותא אתמכו כרכן
מלכא תא לעלמא מהלי נדיק. כסהוא ומכה מה כתיב ומלכתה מוב כעמון לא נדיק.
כדין ויתגלי היסוע׳ הסוא לודך ו׳ וגו׳. כהלי ורבי יוסנת נוון וגו׳. כילמו ויללו:

פרשת פינחס

וידבר ה׳ אל משה לאמר · פינחס בן אלעזר וגו׳ · ר׳ שמעון פתח ואמר
שמע בני מוסר אביך ואל תטוש תורת אמך · שמע בני מוסר
אביך זה קב״ה · ואל תטוש תורת אמך זה כנסת ישראל · תני
מוסר אביך זה תורה דכתיב כי כמו עופרים כלה מוסר וכבי
אל תמאס ואל תקון כתוכחתו · כגון דכל מאן דאשתדל באורייתא בשלמא עלמא זכי
ליה כמה תרשין לסטוא עלמא כמה כהורין בשעתא דיכפוק מהאי עלמא היא
לקדמת קמיה ואזלא לבל בטורי תרשין מכרזת ואומרת פתחו שערים ויבא גוי צדיק
שתקיפו כרסיין לפלגות שבטא דמלכא דלית חדו לקב״ה שלא מאן דאשתדל באורייתא כ״ש
בר כם דמתער בלילי לאשתדלא באורייתא דסא כל צדיקיא דכנסת דשדין ביתין
לקלים וקב״ה משתבח ביקריה כמה דאוקמוה היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך
השמיעני · רם אמר שלמי קרא רוח דחכמתא לית כים · שיושבת בגנים זה כנסת ישראל
דאיהי בגלותא עם ישראל ואולא שתקן בעקתייהו · חברים מקשיבים לקולך · משרין
עלאין כלהו צייתין לקולך לקול תושבחתך בגלותא · השמיעני כלה שראלי את מרחיק
השמיעני את קולך · השמיעני קלא דאיקון חבריא דאשתדלי באורייתא · אמר רם
בכיכול כל איקון דזכאן לאשתדלא באורייתא ומכך פליג לילי ואתיין כמשרוקיתא כד
נהיר ומתח לקבלה לכלי מלכא לתקיף ואחסין בזכיכתא ולא עוד אלא דשריא כים
חסד כמה דאוקימנא · תא כל מאן דזכי לאתתקף בזכיכתא ואתחבר גרמיה מאיקון
מלין דאתחזין לקבלה מאן איקון דלא מסתכל כאת קדישא כגון כת אל ככר וכל מאן
דכתיב גרמיה בכיכול בכנסת ישראל לאחזאה ליה ונטרה ליה ושוי לקדישת ליה מלה
וכם אי וכי וקבי לסהי · ואמ״ם אתחזיין ישראל לאשתכלה בסהיא שעתא כד דקדים
פינחס לסהי שבדא וזכיך רגזא סלד פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן · לא פינחס
בן אלעזר וגו׳ · אלא בן בן תרי ומני לא אלעזר עובדא קא לתני · תנא ר׳ שמעון סהי
כד כם דנטיל נשמתא דכשאתא ולא זכי דיתתקן ביה כליל מסקר בקושטא דמלכא
ואתא קדישא עלאה חיקרא אל מכא לכלה וכאם בה ונשבע על שקר · וכאם בה
ליה דלא אכרי תיובא בדיקנא זעיר אפיה כדאם ובדיקנא דאשכח נמור בדאם מאן דוא בדיקנא
נמור ואזלא דוא בדיקנא דאשכח נמור וכי מאן דלא אלים כמלוי בדיקנא דלא בדיקנא
נמור ודישדאם לא נטיל נשמתין עקימין ובאשכחתיה כבי בכיין ואתקין סורין ומכך
כורין ונטע לילמין בדיקנא דאשכח נמור דכבי בכיין באשכחתא לאחרא תבר כה ושוי לא
לתקין אבבי וסודא כמלקדמין ואע״ג דא ידע לי לאתתקנא לילים מסטרא דילים
עד ובדיקנא לקדי ומסטרא דא אזא לאשכחתא לאו הכי · לבר כם דבבי בכיין סטרין ואן
למחזי אסתכל כיסודא ואחי ליה בקדיש עקימא מבל סטרין דא כמיכא לא אלים עד
דאתתקן ליה ואתקין ליה כמלקדמין מסטרא דא אזא בכיין לילים אלא אתכא עד ומסטרא

מכטרח דיסודח כיס ועקיס וכגון כך לח לקרי עובדח סלילח לקרי כגייכח סלי׳ כגב
נדיק שחיכו נמור לקרי ובדמיס ועד ככלע רסע נדיק ממכו . קס מלן דמקכח לסמח
קדיסח דקכ״ס דלמי׳לח יוכי לגדולח ולח לתמזי לס דרוח לס ודלי סעתח וכטיל ליס
פכסם לח לתמזי ליס כסחוח זמכח וכגון דקכח לסמ׳ דמלריס רוח לכלח וסליק לכלח
ולתתקן כיס כלח וזכס לחסתמח כסכוכס עלסס . מסכיח סעתח פנחס כן סלעזר כן
סהרן סכסן דלמ״ס לתרין כגון דקכח לסמח דמלריס דלתתקן ליס דלתעקס . רבי
יסודס פתח ואמר סמרס כפני כי חסיד לכי כוסע עבדך וגו׳ . סופיס דקרח לית
לחסתכלח ולכתר קרח כלח . סופיס דקרח כתיב הכוטח חלוק הכוטח כך מכעי ליס
מלי הכוטח חלוק חלח כביכול דוד מכטח ליס דלח יעבר ליס פלגות לילוח כמכת כמס
דכתיב חצות לילח חקום להודות לך . קמתי מבשי ליס חלח חקום לעלמין . סמרס
כפני סמור מבעי ליס וסח תכוכן דלית לח תכוריתח דלח לית כס רזין עלסין ויקירין
סמרס לקב״ס קמר סמרס להסוח חולקח דלתתחד ליס כפס דכד כפני דקקלת
מהלי עלמח לתיל למורת עלמח לי זכי כמס חילין עלסין כפקין לקבלח ולכטרח לך
ולחעלח לס כמדורח דלוכתח וסלי׳ס כמיר לס לחתחדח עמס כריס ירחי וסבתי ולי
לח זכי כמס גרדיכי טהירין לזדמכן לקבלס ודמו לס לכר ווי לסהוח כפס׳ דמתגלגלח
בריקכוח כלבכח בקוכפיתח סה״ד ולח יפח לוייך יקלעכח כתיך כף סקלע ודוד כעי
כעותיה קמיס קב״ס ואמר סמרס כפני דלח ידמון לס לכר וכד מטי לקבלס ויסתחון
לס פתחין ותקבל לס קמך . כי חסיד לכיוכי חסיד לקרי . תמ׳ר יהודס לין דלתיב
חסדי דוד סכלמכיס כגון כך סמרס כפני דלח תסבוק לס למסך לכר . ר׳יצחק אמר
כל כר כס דלית ליס חולקח בנדיק ירית להלי לרץ כמס דכתיב ועמך כלס נדיקים וגו׳
והלי נדיק חסיד לקרי אמר דוד כאתר דהלי לחידכח חסיד לכי . וכגון כך סמרס
נפני לחתקסרח כך . רבי חייא כתח עדות ביהוסף שמו וגו׳ . קס לוקמוס דלוליף
סכסין פתקין ולגון הקדם ויתיר קב״ס ספת לי ודעתי חסמע . חכל הלי עדות .
תח כשעתח דלח תתיים לפוטיפר הות לחידח ליס להסיח מלס הוס יוסף עכיד נרמיס
כמלן דלח ידע ליסכח דולס וכן ככל יומח עד סיסיח שעתח כתרייתח דכתי׳ ותתפשהו
בכגדו מלי ותתפשהו חלח כגון דעכיד נרמיס כמלן דלח ידע ליסכח ורוח הקדם
נוח לקבלים לשמך מלסם זרס מככריס לחרים סהליקס . מלי קב״ל חלח כל מלן
לכטיר נרמיס מסלי לתקסר כס כשכיכתח ולחיוד כהם ח עדות ומלי ס דלתופף
ליס . רבי יוסף פתח על נהרות ככל סם יסבו נס ככינו בזכרכו לת ציון . לת
ירושלם מכעי ליס כמס דכתיב לה לעכחך ירושלם תשכח ימיני . מלי כוכרכו לת
ציון . לכר כס דהוס ליס היכלח יקירח ולהם ומפירח לתו לסטיין ולוקידו ליס נערח
דמלן הוח לתו דמלריס דהיכלח . לוקי סכח סרוחח כגלוחח נערח דמלן הוח לתו
דנדיק ולזלח לס כמס דלוקמוס דכתיב הנדיק הכד לכד ממס . לוקי כזכרכו לת
ציון כזכרכו סטוח נערח דוליס על זוגהח נערח דיליס סוח . אמר רבי יוסף מלן
דלוקיר סמח דמלריס כהלי וכטיר הלי זכי דוקיר ליס מלריס על כלח מכלן מיוסף
דכתיב וירכב לוחו כמרכבת המשנה לסר לו וכתיב ונתון לוחו על כל לרץ מלריס

ולא עוד אלא כד עברו ישראל את ירדן דיוסף בנו בקדמיתא ולא סוו מיד
קיימין על קדמוייהו קמיה דהוא כתיב ויהי ויהם מלאי ויהם שלח ולא רהם ההוא
דכתיב כיום ויכם ויכא ההוא זמנא . תא חזי זכי ליקרא כתיבו וזכי ליקרא כמיתתיה
כתיב ממלאי בגין דהוא זמנא דלא בעא למתדבקא כה דכתיב ויאמר אלי אסף
אדכו . וכתיב ולא פתיא אלים לגבה אלא להיות עמה בגין כך וכה כהאי עלמא
כיון דכתיב ותתפזרו כבגדו וכתיב ויהם ויכא ההוא זכה לכתר דעלמא לבו פרוכתא
עלאה וזכי לתתחוי דידיה בעל כהאי עלמא ודידיה בעל כעלמא דאתי . פתח
זכה כהאי עלמא וזכה בעלמא דאתי וזכה לקיומא יתיר מכל חיכון דכפקו מתגרים
וזכה לכפרא עלאה הוא וכל בנוי לכתרים . ואי תימא דלא זכה לכפרא עד לא
עבד עובדא דא אין דהא חיכון דאמרי דלא זכה קודם לאו הכי . אלא כמאי
לוקמיכא תחת אשר קבץ לאלהיו דמשמע דבגין עובדא דא רווח כפוקדא מה
דלא הוה קודם . תא חזי כל כהן דקבל כפן פסיל ליה כפוקדים לעלמין דהא
ודאי פסיל הוה דרגא דילים לגביה ופתח מן דוכא פסיל לכפרא הוה ובגין דקבל
ליה לקודפא כריך הוא לגטריך ליתפא ליה כהכא עלמין ליה ולבנוי לכתרים לדרי
דרין . אמר רבי יהא חזי תא חזי רשום הוא פתח לשלא ורשים הוא לתתא עד
לא יפוק לעלמא דהא עם חיכון דכפקו מתגרים לתתאי . רבי אלעזר ור'
יוסי ור' חייא הוו אזלי כמדברא אר' יוסי הא דכתיב כפתח הכבי נותן לו את כריתי
שלום . שלום ממלאך המות דלא שליט הים לעלמין ולא לתדן כדיבוי ואי תימא דלא
מית ודאי לא מית כאתר הכי עלמא ואוריך ימין על כל הכי דרא בגין דהאי כריתי
עלוהי לחיות וכד לסתלק מעלמא בתיהובתא עלוהי וכדכיקותים ספירא לסתלק
מאתר הכי עלמא . רבי אלעזר פתח ואמר וירהבי את יהושע הכהן הגדול עומד
לפני מלאך ה' וגו' . תא חזי וי לחיכון הכי כזא דלא מסתכלאן ביקרא דמתרייהון וכל
זמא זיומא כרוזא קדמי עלייהו ולא מצניתין לתא כר כז לסתכלא כפקודי
אוריתא כמה סניגורין קיימין לסדכרא עלוהי לטב לתא כר כז ועבר על פקודי
אוריתא חיכון עיכדין קטיגורין עלוהי לכיהם קמי קודשא בריך הוא . יהושע הכהן
גדול הוא ולוקמוהו מה כתיב הים והסטן עומד על ימינו לסטנו . ומה כהאי כך
כאתר הכי עלמא דלא מסתכלי כמתרייהון על לתתא כמה וכמה . תאי מה כתיב
ויהושע הים לבוש בגדים טואים ולוקמוהו . אבל בגדים טואים ודאי חיכון לבושין
לתתלבשא בהם רוחא כההוא עלמא ולא לתתאר כל מאן דכעיין לתעלא לגיסכם
חיכון לבושין דמלבשין הים היך חיכון מה כתיב הכא ויהושע הים לבוש בגדים
טואים ושוחד לפני המלאך . מאן מלאך דא מלאך דמתכא על גיסכם וממכא על
מאן דחמי בחיכון לבושין עד דאתיב ואמר הסרו הבגדים הטואים מעליו . מהכא
חית לאסתכלא דעובדין דכר כם עבדין ליה חיכון לבושים טואים ואמר הלוא ראה
הסרתי מעליך עונך והלבש אותך מחלצות . אלכיפיכים לבושין לחדכין מתתקנן
דכהו לסתכל כר כם כזו יקרא דמתריהון . תא חזי כגווכא דא פתח דלא
מסתלק מעלמא עד דאתתקנו קאים לבושין לחדכין דרוחא לתהכו כהו לעלמא

דלית בעיתא חדא לתפסא מילין ולתלגא כולין לקיומא דכתיב כסכי כותן לו לית
כריתי עלוס. עד דהוו חזלי עמסא הוס תקיפא ויתבו תחות גלא דחד טבורא
דמדברא אמר רבי אלעזר ודלי גלא חדוותא דכפסא הוס:

אמר רבי חייא לרבי אלעזר חלין יומין מרחם הפסח עד יומא כתרהם
דהכי כשיכא למיקס עלייהו. אמר רבי אלעזר ושא לתמר
ומכרייתא לתעברו כסו. אמר רבי חייא ודלי הכי הוא לכל חכא עמעכא
לכוניכא קדישא עלאה מלא כסו אמר ליה חייא סהוא מלא. אמר ליה
עד לא קלימכא כיס. אמר רבי אלעזר אף על גב דאכריית חוקמו מלא
ומסיר הוא לכל סדורא דהכי יומי רוא דאכמתא הוא כין מאנדי אקלא:
תא חזי הא לא אתמר סדורא דיחודא כלא באר חיך הוי והא אתמר. פתח
ואמר אסף ו׳ לת זרוע קדמי דא דרועא חדא דכיס תלתא ישועה דכיס תלתא
כוקמא דכיס תלתא פוקדא ולמא למיקס לה לכבסת ישראל מעברא ולקבלא לה
לגביה לאזדווגא כאחדא וכד סלי אתער לקבלא כמא דחילו סריא בעלמא עד
דיכא סהוא דרועא תחות רישא לאתקברא כמא דלא אמר אמלו תחת
לרגלי וכדין כיחא דיכא ומכפר מוכן. לכתר לתי ויכא לאחקא כדין
חדוותא סריא בעלמא וכל אפכין כסירין לכתר לזדווגא בנופא וכדין כלא אקרי
אחד כלא פרודא כדין הוא אלימו דכלא ואחיד ודלי מא דלא
לאתכא הכי כאתר זמכי כגונא הלי כדורא דהכי יומין מרחם הפסח עד
ויומא כתרהם דאב. כרחם הפסח לתתר דרועא ואמלו לקבלא לה למטרוניתא
וכדין כל עלמא כדיכו בדיכו וכשי הוא זמכא בתיובתא אלין לאתכא
עלמא קמי קודשא כריך הוא לכתר לתיובתא מטרוניתא וכעיין הכי היכלא כתפעם
לירחא למעבד חדוותא ולמטכל בכסרא לדאחא גרמייהו בזווגא דמטרוניתא
ביומא אחרא הלי זווגא דילא לעולאם אמלו תחות רישא כמא דלא אמר אמלו
תחת לרגלי. וכדין ישראל בתעניתא בכל לוביהו ומכפרא להו דהא יומא
עלאה אכירת אכפרה למטרוניתא בזווגא ומתכפרין כל בני היכלא כין דמשלם
מקבלא לה בהאי יומא דרועא דמטרוניתא על אמלו. ביומא קדמאה דאב
ויתער ויכא לקבלא בנין לאחקא וכדין כל חדוה וכל אפכין כסירין וחדוותא
כמים גלילן לנפכא על מדבחא וכעיין הכי בגא למחדי בכל זיכין דאחדוס דהא
ויכא נריס בכל אתר דמלרי יכא חדוותא סוא לאתעטרא לכתר ביומא
תמוכאם חדוותא דלוריתא הוא דהא כדין זווגא דנופא הוא זווגא דכלא למסוי
כלא חד ודא הוא אלימו דכלא ודא יומא דישראל הוא ודלי ועדכא דילסו דלית כיס
חולקא לאחרא. זכאין אינון ישראל בעלמא דין ובעלמא דאתי עלייהו כתיב כי בם
קדוש אתם לוי׳ אלהיך וגו׳.

פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן הסיב את חמתי מעל בני ישראל וגו׳. ר׳ יהודה פתח
זכור כל מי הוא נקי אכל ואיפס ואברי כבאדו: תמן תניכן מאן דמחי קנאת
בגוונוי אטריך לכרכ כריך הוא לכתר כהונה בגין דלא אינו כרית קיימ קדוש דעוני קכם
כלקוח

בלחישה דלא ידעי עלה מי טפחה בגין דכד סניגורין מתחברן בעלמא כתי קלא לאתערה
לון וכדין דכיר לון בהאי לחישה דלומי לאתרע דכתיב תרי זמכין לך לך לחישין לקלל ·
ולא לחושיף להכות דל לחיזו לחישה כמה דכתיב לאחר כשכיבתי מעבור מי כח ·

רעיא מהימנא

רבי יוסי אמר קשת אתת לאגפא על עלמא לאחזאה לכל זמכין דכדיס לאתנגדא עלייהו מטרוניתא בלבושי יקר דמלכו · מלכא קמי לה סליק רונזא דכרי וחדי כה דכתיב ורחיתים לזכור ברית עולם ועד לא אתחזי קשת בעלמא דלא אתנגדא עלייהו מטרוניתא בלבושי יקר דמלכו · וכשעתא דאתי סליק בעלמא אתיהיב ברית ואתנגדא על עלמא לא הוי סליק הא קשת לאתחזאה דהא עלמא אתיהיב קיומא לאוכדא דלא בגין קשת דא · ר׳ אלעזר אמר לעולם לא אתלבש קשת דא אלא בלבושי דכורא · ירוק · וסומק · וחיוור · ירוקא דא לבושא דלאברהם אבטטע לבושא (פ״א נוון) דא כד כפף מניה ושמעאל · סומקא דא נוון ינהק לאתיא סומקא ואבטטע כד כפיף מניה עמו · ואתמסך ההוא סומקא לאתתא עד כוכבא דמאדי לאתלחד ביה עמו · חיורא דא לאיהו לבושא דיעקב דהא לא אתתכו אלפוסי לעלמין · ר׳ אלעזר אמר אות הוא לכל הכי אמר כונינא קדיש · חיור דא אברהם לאתלבן כחיורא דכורא · סומק דא יצחק ודאי · ירוק דא הוא ויעקב דקיימא בין תרין גוונין וכתיב ביה ויעקב לא עתיד למות אלא עתיד פנימו וחיורו דהא כל ערסיו שלים הוא והכי הוא לא עתיד ויהא יעקב לאתחזאה בגוון סומק כיצחק דכפף מניה עמו · ולא עתיד פנימו וחיורו כאברהם לאתחזאה בגוון חיור דכפף מניה ושמעאל · אלא כתיב לון תתעטר׳ כהו על לחכין דיליה וכלהון

אמר רשיע מסיימנא שפיר קאמרת אבל כגין דאלייהו דליהו פנחס קמי על כרי צריך לאתגלא אלין סניגורין ביה דאשתא כתיבא בחוריתא על שמיה דעליה אתמר קנא קנאתי תרי קפולות חד בשדי לעילא ותניינא בשדי לתתא וכגין דא עביד תרין סכוכעת בתרוייהו ותרין ומכין לא לא · אבל רבי יהודה אמר מאן דאמר קשת בגווהי כסיהרין צריך לברכא וכך סכריה וכגלותא דלאו אינון כסיהר בגווהי כלקא יאות ולא שוי אלא לזמכין כסיהר וצייר וזמכין לא כסיהר כלל וזמכין לאתחזי בשלימו וזמכין לא דקא׳ קא רמיז גווהי לכהנים לוי וישראל כל אינון דסיהרי דכסיהר קשת בגווהי דאינון אלין קום לכתר יסוד הגלילי ואיהו דסליק אלין סהדין דאמרת כחיזוא קשת דאמרת לא לאתיא אלא לאתגלא על עלמא לאבלא דכבל ואבדכיים חב ואבלא חזי למטרוניתא סליק רונזא דכרי דכתיב ולחיתי לזכור ברית עולם · ולא אתגלייא אלא בלבוש יקר דמלכו וכשעתא דאתי צריך כאברהם לאיהו לבושא דיקר וכי בגלותא קום מטרוניתא לאתרחק ואיהי מטרוניתא לאתלבשא לבושי אבלא דבגלותא לבושי קדיש ואיהי לאתרא על תרעוהי שפיי שאתרת ולאי · הדהוא קשת לאתגלייא לבר מאתרא דיתרא לא אלא אלא אלא עבדי וקן ביתו הסליט בכל דיליה בגלותא וכמו לאתקריאו עבדים לקבה וכבי מטרוניתא בגיני וכגין דא אם ככבי אם כעבדים וכומי לאתקרבי כי עקבא מוקמוה לעבדי הסו דאתר וכאתר לאלו לבבי מעבד ולאי אבבי מעבד לאתקריאו על אם מטרוניתא לאתתר עלה דבות בבות עמו קיל ואת עלות על כלהם · אבל מי לית נהיר לזכותי

וכולן לכוסין מתלבשת קטת כשעתא
דמתחזי קמי מלכא · תא רזא דכרית
קדישא היא לית ווֹ דמתעטרא כרעותיה
עלאה והא (סא ולא) אוקי לתרעים
כברית תדיר לעלמין וכנין דקני פנחס
על ברית לתרעים כשמיש הכא לת דת
פנחס וֹל זשרת אוקי וֹל דאוקי ברית
ודאי לכפיק מנו וֹל עלאה קדישא ועל
אוקי קלוס בקיומא שלים קמי מלכא
קדישא דלא לאתאכיד מנו עלמ׳ וכי הוא
כקי מהכוא חוכא דפעור ולא לאתאכיד
תדיר מנו קדים׳ דעלמ׳ (סא ולא מתאכיד
מנו עלמא) ואוקם ישרים כבחדו · הלין
כלב ואכיהוא דלא מתאבדו מן העולם
עלמא כנוכים ·

ונו׳ · עד דמסדרו כנוכא לכפקי לוק סכי ואדרוא תשוב על הלדים לוסר כתכם · כנוכא דיהב לם
מליתא

ליה מעלמא וכנין דא אמר קרא כל הכחלים סולכים על היס וסיס לוכנו מלא על מקום שהכלים
מתון · וכנין דא אמר קרא כל הכחלים סולכים על היס וסיס לוכנו מלא על מקום שהכלים
לקבל ומסיס כפוקאוויסו׳ ואכיס מתקלנין כתם כחלי דאוכין מסכרין מלעא עד דאמרו לימא לכפקו

שלומתא׳ לא תשוב בתיובתא דאיהי ב״יכה ב״ן יה עלאה את ה׳ סליקת באת י׳ לחמשין עשר זמכין
חמש הא איהו יה״ יה ב״ן כחל דכפק מן ימא ואתפליג לכמה כחלין כגווכא דאילכא דאתפשט לכמה
עכפין ואי לא חזר כשמתא שלימתא כגווכא דאשתלמא אתמר בה שם סם שבים ללכת איהי וכל כשמתין
אחרכין · אוף הכי לאו איהו שלים בבן אי לית ליה בת דאיהו עלמא דין למהוי שלים בהאי עלמא
דאתברי ביה הדא הוא דכתיב אלה תילדות משמים והארץ בהבראם אלה יהו הן כל אלה יפעל אל
פעמים שלש עם גבר · ורשיעיא דאתמר בהון ובכן ראיתי רשעים קבורים ובאו גרמו אלה אלדיך
דאתמר עלייהו על שלשה פשעי ישראל · בתר דקלקלו גרמייהו תלת זמכין ולא זכו ב״יהו דאתמר ביה
מקו׳ שיפול העץ שם יהו על ארבעה לא אשיבנו דהייכו ה׳ ואתדכו בגיהנם במשחית אף וחימה ולבושין
דתלת אתוון אלין אשתמודעין בקשת דאיכון חיוור סומ״ק וירוק מאן דייתי בזמכא חדא איהו חיור ·
בתכייכא סומ״ק · בתליתאה ירוק · ובגין דביעקב אתכלילו אתוון ואשתרש אילכא ואתכטע ואתרבא
ואתעביד איבא טבא לא עתה יבוש יעקב ולא עתה פניו יחוורו למהוי מרכבתיה ביכר הרע דאיהו
כחש וכל מיכי חיה בישא ובגין דאוישר אל מלאך ויוכל ובגין דאתקרי אדם אילכא איהו רוא דא ·
לאילכ׳ דאתכטע באתר דלא עביד איבא · מה עבד עקר ליה וכטעיה באתר אחר׳ ובגין דא אוקמוה
מאן דלא הוי מוחוק למהוי עקר עד דאזיל לארץ ישראל ואתכטע תמן באתתא · אוף הכי כד ק דאיהו
מטלטל מאתר לאתר מבית לבית כאילו ייתי בגלגולא זמכין סגיאין והייכו ועושה חסד לאלפי׳ לאוהבת
עד דיזכה לעלמא דאתי שלים אבל לחייביא לא אייתי ליה יתיר מתלת זמכין ואי חזר בתייבת׳ אתמר
ביה גלות מכפרת עון ובגין דא אוקמוה צדיקים איכן חוזרים לעפרם אלא קא רמיז ליעפר אחר יקח
וטח את הבית · ואדם אל עפר ישוב · וישוב סעפר אל הארץ כשהיה בגין דהוא מכינע ולית ביה
אלא אשה יכר הרע דאתמר בה אשה רעה צרעת לבעלה מאי תקנתיה יגרשנה וירפא דאיהי גרמת
ויגרש את האדם דא כשמתא את״ בת זוגו דאדם · כצפור כודדת מן קנה כן איש כודד ממקומו ובגין
דא גם צפור מצאה בית ודרור קן לה הייכו גואל · אשר שתה אפרוחיה · בן יבת · וכאה איהו מאן
דעביד לון קנא ונאל את ממכר אחיו דאיהו מכור באבר דלאו דיליה ובגין דא אמר משה ויתעבר יי׳
בי למענכם · הכא סוד העבור · רעיא מהימנא שויב שתין רבא כמה זמכין דאתי בגלגולא ובגין דא
כלהו תלייא קב״ה ביה · ובגין דא אוקמוה רבכן אשה אחתילדה ששים רבוא בכרם אחד · ואע״ג
דאוקמוה רבכן במל ן אחרכין שבעים פנים לתורה דהכי ארח מארי רזין אמרין מרגלית לתלמידיהין
ולא אשתמודעין ביה ברמיזא אהדר לון ההיא מלה במלי שחוק כגווכא דההוא דאמר דביכה אחת
אפילת שתין כרכין ואתא ביכה וכפלת מן עופא דפרח באויר ומחאת אלין שתין כרכין ומארי דליכנותא
אמרו דלא אמר ליה האי אלא דבר כש כתב ששים כרכין ואתא ביכה דכפלת מן עופא ומחקת שתין
כרכין דכתיבה וחם ושלום דמארי אוריתא אמרין מלין דשחוק ודברים בטלים באוריתא · אלא אוקמוה
אפרוחים אלין מארי משכה · או בכים אלין מארי מקרא · וכגווכא דכפל ההוא כפול דאיהו בר כפלי
כפילת ביכה דאיהו אתרוג שיעורא בכביכה · ובגיכה אתמר ביום ההוא אקים את סכת דוד הנופלת
וכפל עמה ששים המה מלכות דאיכון כריכין בה כגון כיכד כירכין את שמע ואיכון לקבל ששי׳ מסכתית
ועלמות אין מספר אלין בתולות אחריה רעיתיה דאיכון הלכות דלית לון חושבן וההוא כפיל איהו
בן יה״ איהו בתיך כ׳ דב״יכה דהייכו יה״ חמש זמכין עשר ו׳ איהו כפול דכפל בתר ההיא דאתמ׳ איך כפלת
משמים הלל בן שחר · ואקרי כפיל ולא כפל ולא כופל בגין דביה יו״ וכחית בהון לגבי ה׳ ה׳ דאתמר
בהון ותלכנה שתיהן הדא הוא דכתיב שלח תשלח חד מבית ראשין ותכייכ׳ מבית שכי לאקמא לון הה״ד

ושמחו השמים ותגל הארץ. ק"ח אלי שאגת אתגלית ואתפעים בגלילי וכיוב בשתין רבוא
בקב יתום ואפי תינוק רוח הנבואה לאמר קחלת דור הולך ודור בא ומקומה לעולם עומדת
רבוא. והארץ לעולם עומדת כשבת שהיא לאותו היום לשון הארץ סדום הגלי וסיף וערך כעפר
הארץ. ועוד רוח אחרת מקומה רבבן הדור שהוא שוה שהוא שקול כנגד כל העולם
ם"א ועוד מקומה רבבן דעתיד קוב"ה לקבלם מקרבת דעתיד לבנין בית המקדש
בשעה שהוא מקבל פני שכינה שנאמר ויהי בנסוע הארון ויאמר משה קומה ה' ויפצו
אויביך וינוסו משנאיך מפניך. וכתיב ויהי בנסוע אלף רבבות אלפים. אלא שקולה כאחד
מהם ואפי"ה אמרתי אנוש על יתרו למה נקרא שמו אנוש שכשברא מקום
קיים ונאמר על לב כתיב קיבית קיים שלא יזוז לחזק לוח ברוח הקדש דעתידין בניו לעתיד
לבוא לחזר אחר עבודה זרה שלהם ואומרים להם בואו והשתחוו לפני אלהי אבותיכם
כמו כן קרי בקיבת אלא דרשוה בת קול לומר כל המוקיר כלי חיבו כיון שלא כשבילו מכיר בבני
אלא ע"י שהוא קדוש דקדוש בן קנינם ק"ח לחיבו יבק"ו לחיבו הוא לא קבלו מרוכין לפיכך
יזוק ומכיה מתוך כעיבו לפיכך ב"ת לחיבו בכבוד ומכיה מתקדשת ק"ו. וכ"ש בעבד
בן בתו גרם למשיו מרוכין מכיה ק"ו לחיבו קדושת בריתו מוך שהוא לו שלא קבלו מרוכין מוך
שכי אינו בן יכאה הוא ובניו לא מתעכבים עליהם לחזירה לו בכבר. וחיבו לבא ידעי רוח לב אתרי בכי
חיי ומוויבי לשוב כוכיתא עליו עלתא עלא במולא עלוי עלא. ואם תוכיח לעמיתך וגומר
הוא עתיד למהוי ליה בדא וקבל אפיק ליה בדא בכתיב ויוכח תוכיחו ואמר סבטו וגו'
וחוקוה לשמר ליה כל מצוותיו שלך ושעלה מעלה מעלה מסבבים ואמ' לו סבטו כל מעשיכם ומעוד
מכבים. עד שכל עלין דבבן ונרוך לפרעה לון בדרך כפתו. עד הוי כל בריון דעלמא קודם
לקיומיכון מיתיה ליסראל הוו עלוין בעולה ומחילו כבי חיי ומוכי מכל בקר לקיומיכון
מורתיה ליסראל אפיק לון מחוכא לכבבוי ומולי ודע מולידה מעבדים בנין דעתידין בבני
לקבלה ס' מעבדים ס' מומאי עוכם אתמר בה אלה תולדות משה ואהרן בהעבדים בה' בלשם
אמר לעבדים בן ואפי' לפתוסף בשתף בשתף וכל בכבוי ומולי דהיידין בה' בלכם ולא
ובדעתם בהם כי בינתם יקרא לך וגו'. ובנין דל כל משתלל בעולה בעל מכוי מיכוי לכבבוי
ומולי. כם עמי הארץ דמיכון לאתבלן לבישרון לחוקוה על ישו מרוב סוכב עם כל בשלם לגו
לפתבטלין מבטון מיכוי דכבבוי ומולי. לכם כתבירין כנין הסדם כן יכין ו' תי' כיב כעב מיתי
גם זכאתי ולבתר יסוב ליה עלוה. דאילו לאתקבילו מבטון בילים ונעמו כתלקדמין בסדמי
בסדרו בעלמא כתלקדמין. מיתו מבין ונתהדרו לסאי עלמא עולמין וסיבו רוח לאתקדם בכל יום
תמיד משמש בריסתית דמתין לגלף בכל יומא ומתחדשין לגלף בכל יומא. רבוא מסיבכא ויין ושמן לבב
לכום דל יוכף לאוריתא דכבי אליק יין כתוב ומה יין כרוך לשמי סוד ומה יין שמח לבב
וכל דון דילה אלא מתקיימין לגלף לירושלם. ולא לתבבא שבדין כתם מקודין ומבוכין כיב לקבל יין
לית ליה תרי גוונין חיור וסומק דיכא ודקמי דיכיו כ' תיסתבין כגוונא דשמש חומא וסומק
חוור מסטרא דימיכא סומק מסטרא דשמאלא ומאי לבא לכום לבב לית ליה למימר אלא לית לבב אסור
בן בתו יכאה הוא ובניו לא מתעכבים עליהם לחזירה לו בכבר. ולאיכון לגלף ידעי רוח לב אתרי בכי
חיי ומוויבי לשוב כוכיתא עליו עלתא עלא במולא עלוי עלא. ואם תוכיח לעמיתך וגומר
הוא עתיד למהוי ליה בדא וקבל אפיק ליה בדא בכתיב ויוכח תוכיחו ואמר סבטו וגו'
וחוקוה לשמר ליה כל מצוותיו שלך ושעלה מעלה מעלה מסבבים ואמ' לו סבטו כל מעשיכם ומעוד
מכבים. עד שכל עלין דבבן ונרוך לפרעה לון בדרך כפתו. עד הוי כל בריון דעלמא קודם
לקיומיכון מיתיה ליסראל הוו עלוין בעולה ומחילו כבי חיי ומוכי מכל בקר לקיומיכון
מורתיה ליסראל אפיק לון מחוכא לכבבוי ומולי ודע מולידה מעבדים בנין דעתידין בבני
לקבלה ס' מעבדים ס' מומאי עוכם אתמר בה אלה תולדות משה ואהרן בהעבדים בה' בלשם
אמר לעבדים בן ואפי' לפתוסף בשתף בשתף וכל בכבוי ומולי דהיידין בה' בלכם ולא
ובדעתם בהם כי בינתם יקרא לך וגו'. ובנין דל כל משתלל בעולה בעל מכוי מיכוי לכבבוי
ומולי. כם עמי הארץ דמיכון לאתבלן לבישרון לחוקוה על ישו מרוב סוכב עם כל בשלם לגו
לפתבטלין מבטון מיכוי דכבבוי ומולי. לכם כתבירין כנין הסדם כן יכין ו' תי' כיב כעב מיתי
גם זכאתי ולבתר יסוב ליה עלוה. דאילו לאתקבילו מבטון בילים ונעמו כתלקדמין בסדמי
בסדרו בעלמא כתלקדמין. מיתו מבין ונתהדרו לסאי עלמא עולמין וסיבו רוח לאתקדם בכל יום
תמיד משמש בריסתית דמתין לגלף בכל יומא ומתחדשין לגלף בכל יומא. רבוא מסיבכא ויין ושמן לבב
לכום דל יוכף לאוריתא דכבי אליק יין כתוב ומה יין כרוך לשמי סוד ומה יין שמח לבב
וכל דון דילה אלא מתקיימין לגלף לירושלם. ולא לתבבא שבדין כתם מקודין ומבוכין כיב לקבל יין
לית ליה תרי גוונין חיור וסומק דיכא ודקמי דיכיו כ' תיסתבין כגוונא דשמש חומא וסומק
חוור מסטרא דימיכא סומק מסטרא דשמאלא ומאי לבא לכום לבב לית ליה למימר אלא לית לבב אסור

ד' חיכון מיכל ארים ארכב לכפין דוליף ידוד ארכב לכפין דשוד ומיסו גברישל ומיכון ידוד ל' לכפין
דכשר ומיסו כוריאל ומיכון ידוד ומיכון ממכן תמוח תסל פסל מעת דרנין דתלת לכפין ומוקיוס רכבן
בסמוח הון סון סמלכנס ומלקין כהורין לקסבן יבק ומיכון מלך מלך ומלוך.

רבי מתעון סוס יתיב ולעי בפרשתא דף. אתא לקמיה ר' אלעזר כריס. אל נדב
ואביהוא מלי עבידתייהו בפנחס לי כיון דלא סוס פנחס בעלמא כל מיהו
וכתר אתא לעלמא ומסלי דוכתייהו. לאו הכי דהא פנחס בעלמא הוא וסנן קלי. אל'
כרי רוח עלי' הכא וסכי הוא דכשפתא דאסתלקו מן עלמ' לא הוו מתטמרן תחות גדפי
טכרא קדישא. מט כגון דכתי' וכנום לא היו להם דלא זעירו דיוקי' דמלכא דהא ליכון
לאתחזן לעמשא בכהוכא דכם. כשפתא דקבי פנחס על ברית קדישא ועלל בגו כמה
אלפין וכליק לן לגייכין על רומחא לשמיטון דכל ישראל. ובכתא דמתעון בכמה
אלפין דלאתי לגבייכ פרחא כשמתיה מכיה ותרין כשמתין דהוו ערטורלין בלא דוכתא
לאתקריכו כם ולאתבלילו כחדא ולאתדרת כשמתיה כלילא רוחא דלאתכלילו כתרין רוחין
ולאתתקפו כיה כדין רוחא דוכתייהו למיהוי כהנא רבא מה דלא לאתחזי מן קדמת דכל
ועל' ליהו נקי דלא לאתאבד בהיא שעתא ולא לאבוד רוחיה כל פרחא מכוה. ולאיהו
יזדריק בכאבין. אלין בגי אהרן דלאתדבר לעלמא מה דאבד בחיוי ועל כתיב ביה
בפנחס בן בן תרי זמני. פנחס בן אלעזר בן. מה כתיב לעילא מפרשתא דא ויאמר
ה' אל משה קח לך כל ראשי העם והוקע אותם ליה' נגד השמש. וכי על דקטלין בלילא
הו על דקטלין ביומא דשבא כתיב נגד השמש. אלא ר' יהודה דאמר
מיתתן בלילא כמה דאתגלייא. אלא ממעון לאו בגין כך אתמר
מסכא לוליבא כדרנא דאב כר כם לקבל להסוי אתר אבטריך למעבד תקנת לבבשוי
ליכון אבו בכריתקדישא דאקרי שמש בגין כך דיבא ותקוכא ליהו כבגד השמש ולאו
באתר אחרא. מכאן דלא לאבטריך כר כם לתקכא בפסיס אלא בסהוי לאתר דאב
לגביה ומאן דלא יעבוד הכי ליית ליה תקוכא לעלמין כדקא יאות. רבי חייא פתח
ופכעו עכי ה' לרוזי לכבון אשר נטע משה כתיב לעילא ויין ישמח לבב אנוש וגו'. וכי
משה אלי להאי אלא סכי לוליבא דכתיב מנחיה אביר לבשמים וגו'. וכי סכחא דבשמים
דאית לה אביר אתא דוד למימר ברוך קודשא. שלא מנחיה אביר אלין ליכון אתין אלף
רבוא דמלאכין אלעיון דאתברייו ביומ' תכייתא דברישי' וכלהוסתא מלכטא. אלין
ליכון אביר למלי אביר כגין דמחין כאביר דא בעלמא דכל יומא ויומא לאתקטירו
בשתא ולבתר נחין ומסדרין כמלקדמין ועל כתיב מנחיה אביר לבשמים. אשר יודע
נדיב כפש בשמתו ותכיכן אלף טורין אלעין לה בכל יומא ויומ' וכל טורא וטורא אתין
רבוא הוי והוה אלא ועבד לעבוד האדם שין ליכון בשמתין לנדיקויה דשתוה לאדם
דרכוב ואלעיט על בשמים דא לכיל ולשעל לן בגויה וכזכותהון לאתן כל עלמא מהשוה
לאדם דכתיב כיס ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם וגו'. ועל כתיב האדם הזה
דאשתמודע כגין לסוטוה לאם מן האדמה לאפקא מזוהא לעלמא מן אתרא קדישא. ויין
דא אחרא עתיקא דכניד אלעילא ומשמח לבב אנוש. אלמא דא רזא דאשוה כעי

דמלין

דמלוק לסיבו ולתהדר כמלקדמין וע"ד כתיב חפוס כחציר ימיו. להסהיל פנים. חלין
ליכון פנים לחקרון לבבי דברכי ולבבי זוטרי מסתן מכנידו דעלמא דלתי מסח ורבו
קדישא עלאה. ולסח לבב לכנוס יסעד סהוח לחזולי סחקיס וטחכן מכח למיכלח
דבדיקויח סתמח ומתמן לתבניך לכמס חיילין לחקרון לבב לכנוס וכלח לתי מכנידו
עלאה. ובכעו עבי"ו חלין ליכון עלאין פנימאין תרוי לבכון דסח לתעקרו
וכטע לון קב"ס מלי כין עבי"ו לחרוי לבכון עבי"ו חלין עץ סחיים ועץ סדעת טוב ורע
תרוי לבכון שין תמסון תרעין דלקרון המם מלוח סנס. לסר סס נפרים וקבכו.
בטוליהון מקבכן כמסתהון דבדיקויח וכל חיילין קדישין לתזמו מתמן. מסידם כרחיס
דלבבסס לכיכו לחקרי חסד ועבד חסד עס כל בכי עלמ' בנין כך לקרי מסידם כרוסי'
כיתס כין דרועי עלמח.

רעיא מהימנא

רבי לכח ורבי יוסי קמו למלעי כלוריתח כפלגות לילית עד דסמו ותבי ולעלן כלוריתח לתמר' יוסי דח דלתמר ר' חייח לכנוס כחציר ימיו מסיר קלתר לכל כמלי לוקימכח סופים לקרח כי רוח עברה בו ולינכו ולח יכירכו עוד מקומו. לל"כ הוח ודלי לכנוס כחציר ימיו כתם דלתר כלין הסדם כן יכין דלתחדם ולתהדר כמלקדמין הכי יכין וסליק מ"ט בגין כי רוח עברה בו ולינכו דח הוח רוח עלאה טמירה קדיש"ג בגיוח מכלח וכליל ליה בגויה וכדין ולינכו ודח הוח רזא דכתוב דכתי"ב כי לקח לוחו מלדים. דח שדים עלאה. רוח עלאה רוח גניוח טמירה ולח יכירכו עוד מקומו דהח לתבליל רוחח ועורח כרוחח עלאה מס כתיב כתריס וחסד ו' מעולם ועד עולם. עלל כהכח רבח לגו קדם קדסים וכטיל ליה ולוליל ליה כמלקדמין ולתחדם כבתר עולמין ולתהדר כמלקדמין ליכון כעד. עד דסוו יתבי חמיו חד טולח דקיומ' עלויהו לזלל ולתיל לזלל ולתיל כגו כיתח. תוהו. הל"ח יוסי כי רוח עברה בו ולינכו עוד מקומו. לל"כ הוח ודלי לכנוס כחציר ימיו מסיר קלתר לכל כמלי לוקימכח סופים לקרח כי רוח עברה בו ולינכו ולח יכיר

יומא ומנותקת דמתם לותביהן נכי חד
טוכרא כגו כוקבא חדא לחוכא ליה מלי
שלי דכלל מעתא דחייבין למנויו כעלמא
ודיבא מריה כעלמא זכאין דכהן לקמן
עלויהו דכי תניין בקוב דדרא קדישיא
ונדיקויא יתפסון. לחתי לי בנין לחיכון
לא מוכוחין לעלמא על עובדייהו. כמה
חיכון דמוכוחין ולא מקבלי מניהו
ונדיקויא לחכפיין קמויהו. ולי בנין דלא
יהוי מלן דיגין על עלמא לה יהון מתין ולא
יתפסון כחוביהו דהא חדוש לוכו
לנדיקויא כחובוד דילהון. אלא כחובא
דדרא ודלי מקפכין נדיקיי והא חוקימנ
הני מילי לכל כמעתא דיתפסון נדיקויא
כמרעין לו כמכתבין בנין לכפרא על
עלמא כדין יתכפרון כל חובי דרא מכלן
מכל סייפי גופ כמעת דכל סייפין כעלמא
ומרעבני מריי עלייהו סי פ חדא לחטרין
לחקקא בנין דיתכון כלהו ומכו דרועא.
דרועא חלקי ודקיקי מיכיה דמא. כדין
הא חכוותא לכל סייפי גופא. חוק הכי כבי
עלמא לוכון סייפין דא עם דא כמעתא
דכעי קב למיהב חכוותא לעלמא חלקי
לחד נדיקא כיהויהו וכגוניה יהיב חכוותא
לכלא מכלן דכתיב והוא מחולל מפשעינו
מדוכא מעוונותינו ונו'. וכחבורתו נרפא
לנו וכחבורתו חקזונא דדמא כמלן
דחקדי דרועא וכהאי חבורא נרפא לנו
חכוותא הוא לכא לכל סייפין דגופא.
ולשלם לא שקי נדיקא שא למיהב חכוותא
לדרא ולכפרא עלייהו ורוא דא נדיק ורע
לן. דהא כוקא לכטרא לחרא דליכא
למטרא על זכאה ויהיב מכלא דלא חייש
כדין לכל עלמא ולא לחגנא כהו מחדוש
דשליט עלוי. והאי זכאה וכי למולטנא
עלאה כהאי עלמא ולעלמא דלתי. נדיק

יכיכנו עיד מקומו על רוא דאתכלל רוא ועיל
ברוא עלאה. הכי מיהו אתלא לא לילן דלא
עביד מיכין כמלין עכפין דילים ומרכיכין ליה
כעכפא דלילכא לאמר עלאה דא כדא ועביד פרי
ואתכלל דא בדא ועביד פרי. כהאוא ואכא
אתמר כיה ולא יכירנו עיד מקומו. חוק הכי
כר הם דיתיב כקרתא דייתכין הא לחכמין כיהין
ולא יכלין לקיימא מקודין דאוריתא ולא אלנא
כאוריתא עביד הכי מקיס ואתעקר מהתן
ואסתרס כאתר דדיירין כיה נוכרין עכין מאר
מקודין דאוריתא לאקרי עץ חיים היה למחויקי
כה ובר הם סוף דכתיב כי הוא לכם עץ חיים.
ומקודין דהא למיון לחיבא מה כתיב כיה עץ
חיים תהא כי לא עץ מאכל סוף לוחו תסתיים
וכרת. לוחו תסתיים מעלמא דין. וכרת מעלמא
דאתי וכגין דא צריך לאעקרא מהאוא אתר
ויתכטא כאתר לאחרא בין נדיקויא. מה בר הם
בלא כהין לאקרי עקר ולא תתיב עקרא חוק הכי
חוכיתא כלא מקודין לאקריאת עקרא ובגין דא
חוקמוה לא המלכם הוא הסעקר לא כמעמס.
אתי חכריית ואסתטרו קמיה ואמרו ודאי כעלן
חולימא הדיוא חוק אתכלל רוא ברוא כאלן
דמוי מלא כעיכא ואתכריר ליה כקדמיתא הוא
לן קכלא וכאן נדירו דעלא יהא כיומא לית
לסטרא לאחרא כעלמא על זכאה יתיר ולא
חיים כדין לכל עלמא. לחסכי הא טולא חודין
ולא אכלן אחיוב דחוא קלא דדרא סוו אחוייכין
כלייה ואתא סטן לקטרגא ואמ' ליה קב"ה אסתא
לכך אל עבדי חיוב כי אין כמוהו כבל כאר
לאסתוכא כיה דרא. ואיהו אתלא לרשיע דאתא
ואמ למטרף עאמיה ולמיכל ליה. מה עבד הסוף
דשיע דהוא אכיוחא יכבליה אחרא אקיפא ואמר
ורכדא אכלהו דהוו אתכנין אכתריה כלהו
ורשיע לסלטפא על הסוף אחרא טכא אכא
לכלהו. מה עבד הסוף דשיע נסעתא דהוא
אסתכל בהסוף אחרא נרא עם עבא ואוי לוך

כמות שהם ומפי כך כמעשה שהתחיל
משה כשהיה קדוש דכתיב כך ה׳
למשה עגז. כשמתחזק ישראל שתעזרו
כשמתחזקין ישראל כך כשמתחזקין
כשלמטה כמלא לו כלחודו משמודעין
לכבי כשם לחזקן כשעירי משמודעין
כשלמטה כמלא לו כלחודו ואמר ויאמר
ה׳ אל משה. ויכתב לו כתב תורין סגי
לעלמא. למר לי כתב מצוותיכו לו תרין סגי
דלא כעא קב״ה לאלקאה כלא (אף כל דאף
כמה דלא אלטרו שלא דרועא חדא לשקולה
ולאקולה למיהב אגרותא לכל שיפין.
לוף אכא כחד נדיקא סגי ואי אתקם
(אף אתייקר) כים מרע על כל שיפין
כדין אלטרוך תרין דרועין לאקזולה.
לוף אכו אי אסגיאו חובין יקירין על עלמ׳
כדין כל וכלין אלקין למיהב אסוותא על
כל דרף אכל כומן דלא אכגיאו כל כך
כדין אד וכאם אלקי ואמר נדיקותיה כעלם
דאף לא אלטרוך עלמא דילקון כלהו.
לזמנין דאוכין חיכון יקירין ויתיר.
קמכא ואולכא ותוקפא דשמשא סים ויתיר
ולאיק לן כאורחא אמיכן לילכין כמדברא
ומיכן תאותייהו ויתיבא תאות אד טולא
לילילא דמדברא. שלילא ליס אלי אלי סלי
לכל עמין דעלמא לא עבדין אלא ישראל
כלאודיהו דכל לעלן כאורחתא אתכינכאן
אכא וסכא בלא למודא דכר כם כעלמא
אלא וכלין למיקם בקיומייהו. למר לי
אדכרתן מלתא עלאה וכני עלמ׳ לא ידעין
ולא משגיחין יתיב משתא וככה. למר ווי
לכני כשם דאזלין כבשירי אקלא כלא
סוכלתנו כמלא דא כלאודו אשתודעין
כשלמטה קדישין דישראל כין כשמתהין
כשמתהון אלקי ואמר נדיקותיה כשלם
כדין אד וכאם אלקי ואמר נדיקותיה כש

כגון תורה תפילה לית סכיך נסור עליה
תפילו רגעא ורזא דא תלדים אל דמי לך
כגוונא דא כתיב המוכרים לת"י אל דמי
לכם. לא סכיכו לכון. נסורא דסרגא כיון
דאתאחד גו פתילה הוה נסורא לא
סכיך למעלמין שלא מתבטלת נסורא לבתר
ולבתר ולא מסתכיך למעלמין. כגוונא דא
ישראל דכסמתייהו מגו הוה נסורא דסרג
כיון דאתמר מלה מלת תורה"ת נסורא
דליק לה וכלין לאסתככא מתבטלן
לבתר ולבתר ולבל סטרי. נסורא דסרג דסא
כך יו"ד נסמת תלת כתיב. וכתי' לתם תתם.
תתם קרוי' תלת ולא תתר"ש. נסתיין
דישראל מדסיכו דקס נסור' דסרי
עלייהו וא"ר מסתככין ולא מתבטלן דסא
לית לון תורי"ת ולא דלקין כה ולא נסור'
סרויא כהון קיימין כשנים כגון נורא
דדליק בלא נסורא דסרי עלייהו ועד
מסתככין בלא נסורא כלל. תמר ר' יוסי
דא סוא כרירו דמלה זכאה חולקי דזכאה
להאי לאסתמא דא.

סוכין ולבלוכין דכתיב דישראל כל לסבאין בהון נדליקין בשובדיהון תקיפין לאסכל יסורין על
מסריסין כסהו ואמא לית לסרפא בהון. לאתוכלסו ובריכו ליה ואמרו ליה מילי מילי דקדם ומכוכתים
מלין כשימו מלן ריכיל לקיימא קמיה ככלה. וכלס מולקא דוכיכא לסדלס תכורא לך לאסרפא
סכיכתים נגלית. אמר לון רבבן לכל דבא קמיתו בוסכיהון כל סכן לל תתנו דמי לקכם כאוריתים על
ישראל עליכו רוח קדשא לנבי סכיכתים לא לית רשו לאסתעשא בסטטרון שר הפנים אלא לך לאתוון
דילים רשיון בשמך ובכון נדיך לאכלא אסיא בכאס דרנין אסתלק לסקוי לסהוא סולם נגלית דאלו
לאתמר עליס שתילת לסבאס אלו דשא כלס אסיין אתכבשו עלך לאכלא קן דאתעבד דילים באלין
דפיקין ולא סוא קל מפייסו לאסתעודא בסין דלסשוא סולה לא כל אסיא נקי לאסתעודא כיס
לאית לסיקין לקטרב קטר"ק קטר"ק לאמר סכיא כמו סרא תקריב לגלת תעיל תעשה בסכליא.
וכלסו עשר סופרות כלילן כתלת לסיכון שיון קט"ק לסיכו תקישא סכריס תרוצה ותקישא לאחו לריכי
דנלוקא סכריס קריכו דנלוקא. תרוצה כיס ויתי פירקא לסקוי לוקא בתר לוקא ולית רוקא בין
דא לגא לוקי כיון דשתר עתין אתבטלן לין נגלוקא לוקא לסלין מקרב לון פירקא לוף סכי אתיא
דלסיקו לא בתר לא כפיק כשתא דבר כה כתר לליא ריוא בין לא לגא קטר"ק קטר"ק קטר"ק לויסו דשתי
קשיא תקישא סכריס תרוצה. אתעבר כיס קטר"ק מן עלמא לנבי פנוכא. כל אתעבר שתלת אתלתא

סוכה מ"ב ע"ב בשם

ר' יהושע בן לוי אומר כל המקיים מצוה אחת בעולם הזה מזמנין לו מלאך אחד שיעמוד לפני הקב"ה ויאמר לו עשה מצותי כדי שיהא לי שלוחי ואני שלוחך. ר' יהושע בן קרחה אומר כל המקיים מצוה אחת בעולם הזה מזמנין לו מלאך אחד שיעמוד לפני הכסא

סתים לקיים לחדוש דינים קשים שתי
לגנות לעלין ומעקר מתיין לאכוסי ותמיס
דליכון סותפין כסדום ותייתי לון עמיס
להסוף תדוש וכלהן דמיכין דתמן וכבי
כמה לא ידעין לכל בעקו דבר עם קשה

עמהן בחדוש דכבוי ולי תדוש כחדוש דשורקין כשהוא לשון קשה בשורק

זמין לנביא כלחודוי ולא תודע לאחרים שלא בסר לי לקרוץ יי וש שדי תשוש וגו׳.
לשלר הסדוש טולא כמלקדמין ולחדוש גו כיתא כמו דיוקנא דבר עם. כפל על לאכוסי ר׳
לקח. לאמר ר׳ יוסי לדכרכא דכהתי לתרא תמיכא ליה לר׳ פנחס בן ולאיר ומתי חד
יום קלוס כהתי דוכתא ומוס לאמר הכי. פינחס בן לעזר בן לאהרן הכהן בלתן
ר׳ זעירא בגון לתרין לקפא כיתין דם חמין. לקפא כיתא דלתון דכרכן ולקפא כיתא
דלתון זעירן. לתון דכרכן לוכון דעלמא דלתי. ולתון זעירן לוכון דעלמא תתאה
כרות קומתי קדישא כוין דקני כפתם על ברות דא לתוסף ביה ר׳ זעירא רזא דברות
דא. כהתיה סעתא לאמר קשה הם לעביד עם משה כרות דא ממשה הוי וכלא דוליס
הוי למיסב ליה לאחרא כלא דעתא דמשה לאו ויהות הוא סתרי קשה ולאמר למשה.
משה פינחס בן שעזר בן לאהרן הכהן לא משה רשלע מהו. לא לאמת הוא דמסרת נפשך
על ישראל דלא ישתצון מן עלמא כגמה זמין ולוהו קשה ליב לת מחתי מעל בני ישראל.
לאמר משה הם הת כשו הם כלא דוכך. לאמר ליה הא כלה דילך דתסרי בנויך. לאמר
משה הא כלבא שלום תהא לנביא. לא לוחא לאת כגומך ולאריב קנן דלאת מכר ליה
כרעותא כלבא שלום הכא לכן לאמר לת לוחא כרשותא דכבי נותן לו לת כריתי שלום
משה הוא לא׳ דכבי נותן לו וגו׳ דלולו קשה הוא ליה למיתב דכבי נותן לו לת כריתי שלום
לכל לא כתיב הלא לכן לאמר. ולי תימא דלתעברת מן משה לא הלא כבוניכא דא
דלאיהיב ודא לא לתעבד מכח דתתא שלום ויהיב ונסיק ליה שמעו הד קנין שלום הוא
לאמר פנחס לתר ר׳ פנחס בן יאיר לאתיא ולסגויכו לתגיבן דכל לתר דנדוקא
לתתא כיה מלי לאוריתא כל לוכו כשלום עלמא פקיד לנשוא לתר ולתי ליה לנביא
וכם כל סרלן כנויים נדוקיוי לאחרנין לאחדתא כשלום לתר מלי לאוריתא. כגוונא דא
דהוה לתי ר׳ פנחס בן יאיר למפקד לתריה ולסכא שין נדוקי מחדתין מלין לאוריתא
ולתחדם כמלקדמין שלום הלא דר׳ פנחס בן יאיר לא קמיה. לאמר ר׳ לכא יאות הלא דר׳
פנחס בן יאיר דשא לא כתיב לכן הכי כותן לא לכן לאמר. וכי הלא דא הוה נביא
מחסילה דא תשות ידך ולא הוית לאמר. זכור לאיש חוקכא למהוי בסיעתא דטולא קדושא
הכא. לוק הוה כתא ולאמר מסמיס דר׳ פנחס. כל לאסר תמנא ידך לעשות ככתך שמש
וגו׳ כמה יאות ליה לכר כם בשוד דכוניכא לליק ומריב על רוסיס לשלום ולמעבד
רע. תא למחריב כנין דהוה כהוה דכוניכא ליה כי דמריב עלים ועל כתיב יגדל כח
כח יי׳. כח יי׳ דא הוא כח דמריב על רוסיהון דנדוקיוי וכל ליכון דמסתלקין כרעותא
דמריביהון ועל דא תביכן כל השנה לאמן יהא סמיס רכא מכרך בכל כאו דא ליהו כאו
ודאי לנטריך לשתערא כל סוופי בחילא תקיף כנין דכתיב תקיף לשתקף לשתער
הוא כח קדושא עלאה ואתתלק גו קודש׳ ואתכרך הוא ותוקפא דמטרא אחרא ועל

ככתך

כבוד מלכך למעבד רעותך דמלרך כיון מעבד ומשכון וגו׳ כגון דכשהוא כח לית
מעשה ומשתלוחת לשתלח כהאי עלמא דלקרי מעבד עלמא לשבדא למעבד
סופא דמשכח: ומשכון לא הוא עלמא דתלית כלבורא דהא משכון כלבורא תלית
וגבר כל נימטרחות ותקופין ועבורין כעלמא כסיהרא הוו: ועשתדא היהו רוח דמית
סטרין דתלין כמחשבה ולקרין עלמא דא הוא מחשבה וכמה דכלא תלית אכיס וכל
תלין כלילן כסיהרא כח דלעלו סכי כסטרא דמזל דרגא דנישכם דהא כל כר כח דלא
משתדל כח דלי לא כסהי עלמא לאעלאה כיה כמעשה ומשכון ועשתדא וחכמה כוכיה
לאעלאה כמזל דלית כיה מעשה ומשכון ועשתדא וחכמה: דהא סטרא לאחרא ס׳ זמל
היהי דכתיב דרכי מזל כיתה מלן דלתרע מסלי לא קריסת לתקף כיה סטר לאחרא
דמזל כיתה: דאתרלתה סולך שמים וכיכל כבי עלמא חולי לא מזל: תיקן לכל מ׳קין
מוד דכתיב מוריד מזל ועני כר תיכון חייכין דלא סרסרו תמוכה לעלין דכתרין ולא
סלקין: ותכילו נהיקים גמורים נתתין תמן: תמן אי כתרין כגון דמעלין כמה חייכין
מתתן ומ׳קין לון לעילא ותתן עבדין לון לסרסר כתמוכה: ומן לון תיכון תיכון דסרסרו
כתמוכה כסהי עלמא ולא יכילו ולסתלקו מן עלמא נהיקיה כתי כניניהון גו מזל
ובטלין לון מ׳קין לון מן תתן: תמר ר׳ יוסי כתיב לחת לחת חמוכן: משכון
דנימטרייאות דקיימן כסיהרא כאן דרגא דילה תיכון לה לתתיב ליה: תמר אמשכה ולא
מלכרכה מלה: קס סהוא טולה וכטא כשיכוי דר׳ לכח: כפל על לכפוי מנו דחולו: עד
דהוא כפל׳ לכפוי כפל קרא כפיהים דכתיב עיוך כרכו כחמכון על שער כת רכים:
ולין עיוכן דילים פרפרות לחכמה עלאה דלתתמכח מלעילא ומנן משכון ותקופין
ועבורין לתתלוין ולתעבידו כרכו דכפקן מימין לכל סטרין חיכון עיוכין עד דלתפקדן
לכל חומכן ועבורין דסיהרא כלבר (פ״ל לכר) וככבין ומולי למעבד משכון ודא חיסו
על שער כת רכים דא חיסי סיהרא לבר: ת״ר לכח לר׳ יוסי סהוא מלעלא קדיסת
דהוא תחות ידך מנו סיעתא קדיסתא דחיסי גבן כמה שביר חיסו ולסדרכח כיה דהא
ודאי לא תיטריך לאפקא לתתא למהוי כח תחרא עד דכעלא יסיב לה רשו ולודעין
לכעלא כקדמיתא ומפיסין ליה דהוא יפקד לה ויסיב לה רשו למיהך לסהוא אתר: כך
קלס פיום למשה ועד דיסב ליה רשו ולא חיים לא סכנו מותן נו אלו מזרי
כנויים ולמהך תתן לן חולת: מכלן מדיקו ס׳ עלם דיסיב לה רשו למהוי נו נדיקי כח זי
עלמא ויתכה עתידן כלא נו קשוטא: וכדיק דעלמא אתי ואמי כהאי לכל כין דרוש
לכעלא שפיכת ולתסדרת למהוי כסדיוסו ותב לכעלא כלא כערב היה כלם וכבקר
היה שכם: כערב היה כלם לנבי כעלא ובבקר היה שכם לנבי נדיקיה דעלמא וכלא
כרשותא דכעלא הסד ונדיק חונן ומותן: ומאן כך אמר שכני מותן לן אלת כרייתי כמה
דכדיק לעילא מותן לוף לכל שכני מותן מתכח למסדר מתכח חיסי כנין דכרית דל
רוח כסוכה עלאם: ואי לא תהא כסדים לל מתקבר פנחס כדרגא דכסוכה עלאם
דהא כרית דבקא חיסו תדיר כימוכא עלאם ויתיכא עלאם דל ומין למכני כי מקדמא
דחיסו כרית: אמר ר׳ לכח לדכרכח אלם חדל דשמעכח מכוכחא קדיסת
דשמעתתים דר׳ לליעזר: ימח חד מלת לקמיס חד מכוס לל שכח שכח תלת כעין

כשופרא למתבע מכך מד דאתון למרין דאתכני לכון כי מקדם לאחרא והא לא סון למכנין
אלא תרין זמנין · כית דאמון וכית מכי · כית אלישבי וכית רביעי לא תעכא בחוריתך
והא מה דסים ליס למכני כבר אתכנון ואעלם ליה כית יתיר דהא תרי כתי ושראל
קרא לון קרא וכתיב גדול יהיס כבוד הבי הזה האחרון מן הראשון ותו דאתון למרין
דאתון קריבין למלכא עלאה יתיר מכל שאר עמין מאן דמתקריב למלכא לאיהו מדי
יתיר תדיר כלא נערא כלא דחילו וכלא דחיקו · והא אתון כנערא וכדחקא וכיגונא
תדיר ויתיר מכל בני עלמא ואכן לא אתקריב לן נערא ודחקא ויגונא כלל · אכן קריבין
למלכ׳ עלאה ואתון דחיקין מכוס ועד אות לכו נערא ודחקא אכלא ויגונ׳ מה דלא ה ת
לן · ותו דאתון לא אכלי כלא וטרפ׳ בגין דתהוון כריחין וגופא לכון להוי כבריותא ·
אכן אכליכן כל מה דכתיב ואכן תקיפין כחילא כבריותא כל ס׳ייפין דילן בקיומייסו ·
ואתון דלא אכלין אלמין כלכו כמרעין כיסין וכתבירו יתיר מכל שאר עמין דאכן עמין דסכי
אלהיכון אכלא · סכא סכא לא תיתא לי מדי דלא אשמעיך ולא לקבל אכך · זקיף
עיכוי ר׳ שיעור ואסגא כיס ואתעביד תלא דגרמי · כיון דכא רוגזיס אהדר ריסיס וכא
ואמר י׳ אלהיכו אס לדיר עמך בכל אתרן · כמס תקיף חילא קדיס׳ תקיפא בכל אתרא
ולית מלא ושורא דאתיא כחוריתא דלא כפקת מפומיס דקכ׳ · מלין אלין דאמר האזינו
השמים ואדבר ותשמע הארץ אמרי פי · ואמר דהא כמתיבתא דרקיעא אתמסרו קמיס דקכ׳
דכד כפקו ושראל ממצריס בעא קכ׳ למעבד לון כארעא כמלאכין קדיסין לעילא
ובעא למכני לון כיתא קדיסא ולכאתא לס מגו שמי דקישון ולכטעא לון ליסרא כגוכו
קדיסא כגוכא דדיוקנא דלעילא · סלק תכוסתו ותטעמו כסר כחלתך · לאלן אתר
מכון לשכתך פעלת י׳ כהוות דפעלת אפת י׳ ולא אחרא · מכון לשכתך פעלת י׳ דא
כית אראלון · מקדש י׳ כוננו ידיך דא כית סני ותרוויהו אומכות דקכ׳ אהכון ומדאתנזו
קמיס כמדברא מיתו ואכא לון קכ׳ לכנייהו כארעא דאלופו עובדיהון וכיתא לאתכני
על ידא דכר כס · וכגין כך לא לאתקייס ואלמא הוס ידע דכגין דהאי עובדא דכר כס
לא יתקייס ועל דא אמר קס י׳ לא יכנס כית סוף עמלו כוכיו כי דהא לאתכנס קיומא ·
כיומוי דשורא גרס חטאס ואתערכן אילון למכני ולא הוס כוס קיומא · ועד כען
כבויכא קדמאס דקודאס כריך הוס לא הוס כעלמא דכאתי כוכס ירושלם י׳ אילס
ולא אחרא · וכבויכא דא אכן מאכלן ולא כבויכא דכר כס דליתכוס קיומא כלל · כית
אראלון וכית סני אחית לון קדאס כריך הוס כאחד מלעילא כית אראלון כאתכסיא וכית
סני כאתגליא הוס כית לאלוי דאתקרי כית סני דיתחזי לכל עלמא אומכות
דקדאס כריך הוס אדוס עליס ורעותא דלבא כל קיומא הוס כית אראלון כאתכסייא
אסתלק לעילא על גבוי דאסוס דאתגלייא וכל עלמא יתמון עכוי יקר דכחרן עלגג
דאסוס דאתגלייא וכגוי דאיכון עכוי הוי כית אראלון כעובדא טמירא דסליק עד רוס
יקר אמוי וכבויכא דא אכן מאכלן · ועד לא הוס כעלמא · אפילו קרתא דירושלם
לא ליהוי אומכותא דכר כס דאת כתיב ואכי אסיס לס כאס י׳ אומת אס כביר וגו׳ ·
אי לקרתא כתיב אכי כלא אכן כיתא דליהוי דיורא דיליס · ושובדא דא הוס אתחזי
למהוי כריאא כל כפקו ושראל ממצריס ואסתלק עד למוף יומין כשורקאן

כתרגמה . מלתא לחרש דודאי לאו קריבין למלכא עלאה יתיר מכל שאר עמין ודאי
הכי הוא דישראל עבד לון קודשא בריך הוא לכה דכל עלמא . ומכי חזכון ישראל כין
שאר עמין כלכה כין מייפין כמה דמייפין לה יכלי למיקם בעלמא לפילו רגעא חדא
כלה לכה . ועל דה הוו כחמכעיתה דכלי עלמא כלכה נו מייפין ושראל מתכסגן נו
שאר עמין כגווכא דלכה נו מייפין . לכה לאיהו רכיך וחלש ואיהו קיומא דכל מייפין
לה ידעין מכערה ועקא וינוכא כלל חלה לכה דכיה קיומא דכיה כוכלתכו . שאר מייפין
לה לאתקריב כהו כלל דהה ליה כהו קיומא ולא ידעין מדי כל שאר מייפין לה קריבין
למלכא דאיהו חכמתא וסוכלתנו דשריו כמוחא חלה לכה ושאר מייפין רחיקין מכיה
ולא ידעין מכיה כלל . כך ישראל למלכא קדישא קריבין ושאר עמין רחיקין מכיה .
שלמה אחרא דישראל לא אכלי כלות וטרפות וטומפא ולכלוכא דשקציה ורמשים
כשאר עמין סכי הוא דהה לכה דאיהו רכיך וחלש ומלכא וקיומא דכל שאר מייפין לה
כטול למוכיה חלה כרירו ונחותא דכל דמא ומוכיה נקי וכרירא דכלא ושאר פסולת
אכא לכל מייפין וכל שאר מייפין לה מסניחין כהאי חלה כל פסולת וכים דכלא נטלין
ואיכון כתקיפו כמה דאתחזי לון . ועל דה ככל שאר מייפין אית לכעבועין שלת
ולו כפחת כנירו דכרעתא . לכה לאו מכל סני כלום . חלה לאיהו נקי כרירא מכלא אית
ליה מומא כלל . על דה כתיב כלך יפה רעיתי ומום אין כך . אתא ר' יוסי כסיק ודו
אמר אילו לא אתינא לעלמא חלה למסמע דה דיו .

ושם שים ישראל המוכח וגו' . אמר רבי יצחק האי קרא דכי הוה ליה
למכתב ושם שים ישראל לשאר כל פנחס ולא המוכח אמר מוכח .
לא כאמר חלה כאדא כתיב . ומכי אמר רבי אלעזר כיון דמלכיה קב"ה לפנחס לכהנא
רבא לא כעא לאדכרא ליה לפנחס כקטלנותא דכר כם דהה לא אתחזי לכהנא רבא
עד לא מלכיה לכהנא רבא אדכר ליה אמר ורא פנחס ויקח רמח וגו' ויבקור את מביה
וגו' . כיון דמלכיה לכהנא רבא לא אדכר מביה כקטלנותא דלא יתחזי ליה ושם עליה
יקרא דקודשא בריך הוא לכהנא רבא לא אתחזי לאדכרא כקטלנותא . ושם האמר
לוף מכי . רבי שמעון הוה חזיל מקפוטקיא לגלוד ורבי יהודה חזיל עמיה עד דהוו
חולי כגא כהו רבי פנחס כן יאיר ותרין גוכרין טועכין לאכתריה . אמר ליה רבי שמעון לרבי
פנחס טעיכו ליה ולא חזיל . אמר רבי פנחס אכיקו ליה דהה רוחא דלאכפין קדמין
לארא לו כפח לאתעכיד לן כסתא . עד דאיכון תמן כפק רבי שמעון מכאתר חד טכרא .
כטל אמרא וחזל . אמר רבי פנחס ולא אמרית לכו דהה רוחא דלאכפין קדמין לארא .
כאת ונפוק ליה רבי פנחס וככם אמר ליה אחוכא דלאתוא אכוכתא לגבי ויסבת
לי כבזכון רכרכן וחדוכא כם הוא כסתא כמה דאמרכא . אמר רבי שמעון מקל פרסי
דאמרך ודעבד לאכת הוא כסתא כאחוד עלים . אמר רבי פנחס כתיב כלוך אחד
למלי דאורייתא לאטרוך נאותא לכעוקא דמיוחא ולילכא . ויתבו . אמר רבי פנחס
מאתכל הוינא דהה לאתחזיית מאתיס כאדא לאחרא לאעבוד לון קדשא בריך הוא .
אמר דהוה כסתא קמאה ליהוי כדין כתרגמה מכלן אחיכון עמות גרמין דלאחיה לון
קב"ה על ידי יחזקאל דכתיב ויקרבו עצמות עצם אל עצמו בקדמיתא ולכתר כתיב

ור ליתי והכי עליהם נידים וכפר עלה וגו׳. ויקרס עליהם עור תלחעלה ורוח לון כתס׳
דהם מה דלפטיט בקדמיתא ליהוי כתרלה׳ בקדמיתא מרוחק ולבתר עור בקדמיתא עור ולבתר בהר
וכפר ולבתר עצמות׳ תמר רבי שמעון כדא לקבל קדמאי תכל גרמין חלין דלחיה
קודסא בריך הוא נפין ולתיין מצניין עבד כסו קבס׳ תא חזי מה כתיב וזכור כי
כהומר עפיתני ולל עפר תסובני׳ מה כתיב בתריה הלל כחלב תתיכני וכגבינה
תקפיאני׳ עור וכפר תלבישני ובעצמות וגידים תסוככני׳ זמין קב״ה לבתר דיתבבל
בר נש בעפרא ומטי זמנא דתהויה מתיה דהוה גרמא דיסתאר למעבד ליה כתפא
דא וכדבידה יחלב להוה נכויו כקי מנוחנא בכחוותא ויתערב הוה גרמא ויתמחי
כחלבא ולבתר יקפיא ליה ויתנייר בגיורא כגבינה בקפיאותא ולבתר ויתמחך עליה
עור וכפר ועצמות וגידים הדא הוא דכתיב הלל כחלב תתיכני וכגבינה תקפיאני׳
התכתני לא כתיב הלל תתיכני הקפיאתני לא כתיב הלל תקפיאני הלבשתני לא כתיב
הלל תלבישני סוככתני לא כתיב הלל תסוככני ולבתר מה כתיב חיים וחסד עשית
עמדי דא רוחא דקודסא׳ עשית עמדי כתיב׳ ולא כתיב תעשה׳ הלל הכי אמר חיים
וחסד עשית עמדי בהאי עלמא דאתי הוה חיים לכל ופקודתך דלת זמין לפקדא
בקדמיתא סמרה רוחי׳ ודא דאמר כל כפסין דלדוקיא נכוזין וטמירין תחות כרסויא
דמלכא ואיהי נטרא לון לאתבא לון לדוכתייהו הדא הוא דכתיב ופקודתך סמרה
רוחי מלי ופקודתך כמה דאתמר פקודתו יקח לאחר פקודתך והאי מטרונית׳ דמלכ׳
איהי סמרה רוחי׳ איהי נטרת לה כנוסכ לה׳

רעיא מהימנא

שמרה כפסי כי חסיד אני׳ סמרה
דא מטרונית׳ דמלכא דאיהי
נטרה כפסי כנין כי חסי׳ אני׳ וכלל אתר
דכתיב כתם דא מטרונית׳ כלה ויקרא
לה מסם׳ ויאמר קס שמע תשמע בקול ו׳
אלהיך׳ ככה ר׳ כהנא ואמר והאי מתרית
לך דאכבתך יהבת לי בכוזון ומתן זכאה
קולקי דזכוכא למקמי לך ושמעך דא׳ לה
בקהוא ומכח תיכח הוה גרמא דאזל
גרמין דיסתכון מה יתעביד מכאן׳ לה
כלהו ותבלילו בההוא כביעו דהאי גרמא
ויתכלילו בהדיה ויתעביד כלה עסה חדא
ותמן יתנייר כיורא כמה דאתמר הלי
ועצמותי׳ וחלין מלי וחלין כלה חלן מה
כלהו יתעברון מקיומיהו ויתבלילו כהאי
גרמא למהוי עסה חדא וכדין והיית כגן
רוה וכמוצא מים וגו׳.

אמר רעיא דמיסמך ווי לון לכבי כפא דאיכון
סטרוסין לכא סתיסין עייכון דלא ידעין
לכל סתי ליליא תרעין דגיהנם סתפתחו דאיהי
מרה ושכיח דילה דמתפטרין ומלקין עד מוקא
וכא מיילין דיכר הדא מתפטרין בכל מכרין דגופ׳
ותרעין דגופא דאיהי נ״ב מסתתמין ולא מתפתחין
לכל כסוסין דעייכון מלכא כפקין ותרעין דלכא
איכון עייכון מסתתמין בגין דלא מסתכלין כלון
מוקין דשלילותא ולא מלטין כסוסין דלכ׳ דאיכון
מלאכים דמתפטרין בכל מכרים בהכין דאילה
לכל סטר כפסוא ומכא איכון כלהו כסוסין סתיסין
בלכא ומתכנסין לגביה כיוסיס ז מרכיתיהם כפא
ולתתים וכל מין ומין דעשו עמיה בתיבה ומוקין
דמתבנין על ל מכרי דגופא כמי טופנא בכלו
עליה טו סמ בגין דאכ כיס ומסתלק כיס מן
גופא ומסתלק שם בלא דאיה ומסיב ודיקא ודכור
ודוא דמלה כאלמתי דומיא דאתמר מטוב וכאב

עב ר׳ דומיה דוס יס כהפוא ומכא סמס עפרה מס נכרו מוקין על גופא׳ ואיכון ככפלא לשניא

וכנ"ל דבמ שלא את"ה בשליחותיה וכנין דלא צריך כר כש לשקלא לש בשעבוריתא השלה כולך
לשקול נמי . ולש הוא לשיטת במכוי דלעיל דיכר הרא מש כתיב כולך לשקול נמי פרוש
מ"ט ל"ל למכתב . ועוד כומכא דלשיטת מש כתיב בעופים יל ליל לש יקקה רע דאוכל מיל ליל
במדבריו ליל" דמריין עליה כתיכין דילים וזרקין ליה מאתר לאתר . ומאי לישנ דאוכל נרמיש במליכא
לאתרא לן במלכו לאתרא ולומכין בשפה כפיס חיבוי . ומילישנ וכלש כל מדבריו ליל טוב כלנו ובניכש
וכבניכש פרודות לקבלא ניקוה וכלקי ליה לאתר לביתא לחיון דכרמיא ומאן הוי כמש חוזנות
דמיוכות ומלחות דכבואה וכנין דלא לוקמוה דכנן דהלוש אחד מעשים בכבואה . ועוד שמש כפני
כי מקיל לכי . לף על נב דלוקמוה בגמרא ולא מקיל לכי מכל מלכי מוזק ומערב ומעריב ישנים עד ל' שעות
ולכי מנוח לילה לקום לסודות לך ולא עוד אלא מכל מלכי מוזק ומערב וכו' ולכי ידי מלוכלכות
כלש שפיר וכליש כדי לטהר לפש לכעלא מיד לומכן ליה נפרדא ומאר ליה לאש את מעשה נרמך
למימר תניא לילה לקום להודות לך ולפא בכל לילה ולילה לא מכיכנא לשמחה לבנענא קמיש .
לימר דוד ווי למאכל לשמש נפרדא אלא ידע מאי דלפא למימא לא מימא כי מקיל לכי אלא כנין
דלוקמוה רבנן יכא עם שלמן מקיל . דלוכיתא לתיהיכתא מימיא דקודשא בריך הוא לשיהו מעשה
וכנין דאתי לאתעסקן בלוכיתא לתקני מקיל בנין לא מימא לקודשא בריך הוא שמיה כפני
ולא תיתן לש כשובדי אלין עתי הארעית דאתער בהו ולא עם שלמן מקיל . ואי תימא כאש עתי
הארעית ליכון דעבדו אשר אלא מאי סכי לוקמוה לי וסו מקיל זה שמתעסק עם קיבו כנין דוד דסוש
מכנר . ואלא הוא מכנר לוכיתא לשעלא הוא מכנר עם קדשא בריך הוא וכנין לא שמיה כפני
כי מקיל לכי וכל כר כש אית אש כתיב ניש כשאילכש בשתלכך תכבש אותך בשכבך תשמור עליך
והקיצות לתקיית השתים היא תשיחך לא לתקיית שמתים שפיר דיוקי ליש לכר כש אבל לישנא
לכשמתא בעלמא דלתי אלא סוי אלא קדשא בריך הוא מלכים לש בקדמיתא בעבני כבוד בקדמיתא
תיעיל בשלש דלוקמו כנוכא דנוכא כלי כרשא אכרים אוף כני תיעול בשלש כלילא כרשא פקודין
דשתכרכן מסטוא שלש לשתער ניה ואמר אש ישים כניאכם ו' בשלש אלין שתודע . ובלכוסין
דשתכרכן בכוד ולוכיתא לוכיר כרית עולם . לף אשקלריוא השתירש . כאלוש אלכר כו . לף
אשקלריוא אלא כהנא . כלי שמש כסורין כשכבן ישכה ושייכי אכי ישכש אל בעלמא ין ואל
בעלמא לשתי ולימון בעיבדי יהו דקודשא בריך הוא ורוח אלהים זה שמי לעולם יל עם שמו אלא
מלוא ושמש ושמים ה' עם וכרי מאתים ושמונה ואלכעים וכרוזין כשתין ושלשין שבו יקר ליקרא
לשלמא ושייכו ויכרא שלשים את שלש בגלגו בגלא מלים כרא מוזנו ושנוא לשבד ליש כשרין
דיוקין כתרין פנים לשתער עלא כי לף הוזיקש כל תמוכש ועל שלר דיוקין כתיב תמוכת כל
ונו' ותמוכת ו' יכיט . ותרי"ג מלאכין שלקין לה לשמתא כלילין דיוקין כלשו ובניכש וכשניכש
פרודות לקיים קרא דכתיב נהון ואלא לאכש על כשבי כשרים ואניש לאתש אלי כנוכא לכשקי
מאכלים ואולו כאבני כבוד ובכל הנוא יקר כהנוא נויכא תהא מאקריתא דשמתא מניכא לשמש
מרוחה למיזל לשרין נמיש לשתברי שמיא ואלעא להון כשם ו' ובניכיש לאתר ישמחו השמים ותגל
שלרן . בהנוא ואכא יתקיים כבר כם ולא יכלף עיל מירוך לנוך בשתיש יכאה שבו אלא
והיו עיכוך רוזות לת מוזיך . ומשטרא לשלין מרשות זכה כר כש רבן דשלאכי השרת רבן של כבישים .
אמור כוניכא קדשא לכת הוא לוכית בקיוך לש דיוכן נדיקיא בתר תיהון וכאה מולקך .

לכבי מן מוע לאתמר סוע עבזנו ולע מבמכנו לכלע קד בלע פרולע ססל רמו עתע כי מכי מוע מכי
למית ומתים מבנתי ומכי מרפע ומין מוידי מכול. מכי ילוך מכי הוע ולע מתר. ודע מכי מן ילוך
עמולע לאתבתיתע ובנין דילוך ליסו ליתיכע לויסו ססד מתר סמרס כפסי לאתתסד כך עס
לכי לויהו לל לנטרס ובתפלות מתתכרן תרין סמתן. יהלוכלי ורוח דמלה כתכד ובנטרס
ופקוסס וכבסיסס פרוזות מלמעלה ובתפלות לאתקרי ידוד לים מלמעס מס כתיב סתים מוכרות
פים. תרתין סמתן מתתכרן ניס כתרע ומתים מבסות לת נייותיסן תפלת לאתקרי נוף וגו תו
כתרסים. יהסס ויסס הוסע עבדך מתה מלכי סמע כפס עבדך תפס עוך לעבדך תלת ומכין
מתעביל דוד עבד כתפלה לע לקבל ג׳ ומכין לפוקמוס מלכי מתביתין דכתיב כר כס ליתיכי עבדע
בנליתע בברכתן קדמתן כעבד לתסדר סבתוי קמי רבים. נמתבויות כעבדע דכתי פרס
מרכיס. כפתרוסת כתין דקבל פרס מרכיס ואויל ליס ותלת ומכין דכתי לתביל עבד מסטרע
לעבודס. דפוקמוס מלכי מתביתין לנית עבודס מלע תפלה ותלת תכסן מתקריתו עבדיס
מסטרע. עס סכיתתע לויהו עבודות יי. ואוף סכי מסס עבד יי ומנין דע כי לי כתי ישרע
עבדיס אתה לגבי פתרכין כל ישרע כתי מלכיס סס מסטרע לפלכות ויהי פמלי לתקריאת
עבודס כפורס דאתתע למיפלה לבעלה ופורס נכון לפפלה לפכיסון. דוד מתעביל עבי תסיל
ועבד. הסל לדוד סטס יי לפוך עבכי כי עבי ומכין תכי. סמכס כפמי כי תסיל תכי סוסע
עבדך אתה מלמי הכיוטע מלך. עבי לתרעע דמלכע. דאתמר ניס מלכי ספתי תפתס מלכי
סיכל מתעביל עבי לתרעע דסיכלע דמלכע ומס כתיב הסס לל לוכך עבכי ולע סכיכתע תתלס
לויהו מן לקבלע נלוחין ולמסמע לין כדכתיב כי לע כוס ולע סקן עזות עבי ולע הסתיר פניו
מתכו וכשיעו מלין סמע. לויהו מתעביל עבידל מסטרע לפת ל׳ מן מתר לתפיל מן תס לויהו
עמולע לאתבתיתע לקיומע ניס לנוחי ולי יהושיע לכע יתוע מסיס כן תפריס. ומפיל תכיס
בסוסן תרעע כנין ישרפל כתכיוס לקיוס נהו ולת עס עבי תזוזיב. ולכתר סמיל כנין כסכיוע
דימוור עבודס לפקומס ויתעבד עבד לכתר דיסיב לון מוליתע מסטרע דפסר למתבר ג׳יפל עס
לליוע מן מוליתע וכנין דע מתעביל תסיל. כר מטע לב׳ תפיריפן עלפין. פתס ומתר יי לע נכיס
לבי ולע רמו עבי ולע פלכתי בגדולות ובכפלאות מאבי. סלמס מתר הס כיכס לויהי לפתפיל
מסס נסכמס עלמס לויהי לעיל מלרניב מס כתיב מתרתי לתכמס וסיב רסיקס מאבי ונס כתיב
ויי׳ כתן תכמס לסלמס. תכמס ובינס. ובתיב לסלקן מתתס לעילע ומתלחיקת מכיס כנין לתפילו
לביכה ליה כר כס בעלמע דיכיל לסלקן כר מתסס כל סכן לעילע מכיס לויהי תכמס עלמה מסטרע
ליל תכס עדיף מבניב. ומעבד לפוקמוס נתכס דרשן על פרס מלומס סבתיס פתיס לקומס.
ר׳ אלעזר קוס לתרשן מלין קמי סביבתע דו תהא עור לעיך דשתך נריס עזר לל על מיתכע
עור מסתפלע סכה לתעסה לו עור כבנדו נתתי נוגע ספיר לויהו קשך עור ויקיס רבי יוסי
עתיך דיסע כרסויע סלימתע לתיזיס דסכי סליק יתני לתסבון תכס״ל דסכי מלכיס נתוסבון ויקוס
עתיס ר׳ יהודס דכיס הוד וכיס יה״ וכיס ידוד דל׳ חיון יפביסס וכפיסס פרוזות כלהו לקבלע ליס
ומכיה דוד דרגע נסודלות לויהו מכד הוד. ויקוס עתיס ר׳ אלעזר כנין יקר בקי בהלכתע.
ויקוס עתיס ר׳ יודלי דמוסבים לל׳ כנון כל מלכיון דשיתין בתל כנון ים לתל ידי. זרוע דתל ר׳
דמות מדס ל׳ תלת חיון לויכין ל׳ תכמין לכל תד דרמיון נס נתוסבון ל׳ ולויכין נרשני תלת תוכרות
לויכון יי מלך יי ומלוך לעולס ועד. ויקוס ר׳ תכי עתיקו לויהו מוסבים ל׳ ל׳ חיון.

רבי שמעון היה כשהלך ר' אלעזר בנו ורבי יהודה חמשה לשלשה כשנפטר לשלשה נכנסין
לשמיע לשלשה ושוקין . קום ר' שמעון ויתפלשון מלין שפיר כשהי קרע השלקשין למכנס תמן
פנח כנון נח וכי לתקדי ידוד מאדי כנתן קכרין לנבי לומין עכו"ם לשלשה וחשין ודיכח לשנשלם
ידוד לשלה וכל"ד כשעים רכה שלם שכעין שמען מות ליה ועם נכח והוד עכ כשוסכן חכל ידוד
לשלם כעשות ניעיך נכח היד כיה הודו ליי נדיק כיה לכנו נדיקים ביהוד וכיה רכו לשעקב
שמחה . תפארת כיה קללויס פללישו לתמן ידוד נכנון וכשל כשחד ונגורס נשיל ונכרכה
יקמח וניכח נשתרים נשסרי כתר נתקלם מלכות . מושיר כיה ה"ו וניה עיס משטרע דומר
לשוריתע נומר לכלותע ומר משטרע לכליתע לישי שיס ור" . ומרע נכיתע קרכע נכיתע כלה
שפחה נת עכו"ם וזכח ולע לתנון מושיר כנון נן תמן נן שכי שפירו לכניכע כיה כנון שלם כנון ליל
שמוסים סוף ליי כהוציאו מוסף מאלן משרים לשסרי לכיה שרי עלתע כשנחין . לשסרי כשם שכסה
לו . נכרכה שכרכה ת' כל עת . נתשלם תמיד תהלתו נפי על סיסן עדות לשישוד לשיכע
סוסן סומק שלים על חוור לכנה לישו קויר על סומק שפי עדות לע נדיק נריח לשישו לשמיש
ישרעל שכל שעידותי נכה כיום נת השמים ונת שלחן . שלי מכתם ת"ך תס . לישו נדיק . תס
עמידע לשמנעיתע לכנע דיעקב . ליש תס נוף נרית שסניכן לללשר שכל ונגורס לשתען מוריתע
שתיסיכת ללמוד וללמד . שמר שפיר קשמרת שכל לשנכח על שסמיכית ללע תוון נכח מן סוד לשיכי
שסירת ר' שמר לשנכח על שסמיכית . שמר כיניכע קדישע שיכי כיכה לכנע לילך שפלי לוקמים
וכתן סוד לשסה שנאמר וכתת מהידך עליו . שמר ליש שפיר קע שללת ס' שלקע כתת ר' תסה ומכין
עשר לשמעין תרעין לניכה ונתו פשטע שכיניתע ללהון משכל על סוד עשרה נכל שפירש ליכון
משעין וכנין לע מכיכה על סיל כלע לשתשטוחע שלע . לנתר לשתע נדיק וכטיל ל משעין נלחודו
לשהוי שקיל לכל תסה ולשתקרי כל לכטיל כל חשעין תרעין ושוף שכי כלה כטילת לשי כלסו . שמר
כשן ולשי שתייסב שלה על נוריים . וצוד לשנכח תמן על עם נכח ולע שלל מן שסלל מן ס"ה הוד
ונכח ליכון לקכל תרין שפיון . וכנין לע לשתקריהו חיין לשם שללע ונחנינה עד כשן מעשה
שכלכה ולוקמים מן ונרע על שסשל למשטרע לנכורה לשתקריהו חיון לשם . ונכר לכניק מויצן
יסוד כלסו תלת ליכון שכלכה לשפארת שלם מעשה שכלכה לע שלכות ונתלת שלין ליהו שכשה
וכיכה ודעת . וכנין לע לוקמים שלרי שתייניען לשין לורסין כשעשה שכלכה ניחוד שלע שם כן
קוף חכם ויכין שלעתו . ושות שכלכה לשתע מוציר שכפין לשיהו שטטרין שלם שקטן לכשכלכה
לוליס לשיסו שרשם רשיפי שיא לשוריתע וכפ"ק מנו פרשם לילים תלת שמרכע לשתשר עליהם
שרכעה ככנסי לשרשם וכע שתייר לשיסו ניפרע לשוף נכה נר נר שכה לכיף יתע לשיריתע לוחע
שטי עד קשמולוי וניסוס שטי עד נית שמיש ילע שכסולי תלת ניש מסים נכפ"ם שיא לילים שלע
מסוס לשלופי שיא . אבב כל לין לשלקין לנית לקכל לשתין שטטרין ל' ניש ל' קל לשתה דקס
לשתין שתי שלכה ולשיהו שלם לנתר על שכסע . אוי שיס עליוכיס ושים שתשתוכס לליות ניכוהו
כשלע כיתע לשיהו ר' כטוי ניפיהו כרקיע לשיהו שכליל כין שיס לשיס וישע שכללה כין כיקנע
להכירע בנון לע ויהי שכליל ורוח לשלה יארדונדי שיס עליוכיס והריס ר' עלאה שיס
שתשתוכס נקבות ר' שתלה ס"ת שתין ניפיהו כחיסבן ר' לע שטטרין לשיהו כין ע' . ונית שכועה
ר' נלגל ילית שכועה נגלגל נזית שטרין כחיסבן ר' שלע כשהיס נקודה נשסיע נקודה שהיו ילית ילית
לכלע נשבשילת על שסנוע ישוד לליות ליס שכי לשוקמוס עליס רכנן שנרוך ליהו כלי שתשליכסו על

בשמים ועל המזבח סביב: ג שמים ומזבח ג עמודים סביב לון ד מזבח חיון ס כרסיים
ו סיח דרגין לכרסיא ועוד ו ב ג ד ס ו ז ח ט מלח ו יסוד דולים מלכות עמידים
דמלח תמיד תהיו לקבל תמיד תמיד. וכתיב ויכהן יסכלל דילכין רוח דמכוסין דמהיכון. דמ
גו את נכי ישראל ואמרת אליסם את קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי. ר' יהודה אמר בקרבנא זית
עמן ואית ריח ואית ריח ניחח עמן ליסו מסטרא דליבא דכתי ה' ריח ניחח לאשה לי' מלח עמן בחמי
ומלח תמיד תהיה. ריח ניחחי. דקמי וריח לפך כתפיסים. אמר רעיא מהימנא ומלח
תרוויהו עמן וריח ליכון נפך וקרבין סהדין. אל מלח עמן נחמי ותכויכא וריח לפך כתפיסים
ומחמי לקדמי אל עמן ליכא. ותכויכא ליכא ורקמי מלח כחוטרא זית תרין חלוקין ומתער מלח
עמן נחמי. מאי מלח מלח מלכא דמיהו כחמלח לקבל נבור מיחכא כחית רוחא לנביא לקרבא
ויוניזא ולמכבא לים מסטרא לחסל דתיין מוחא. מכחם ליחיכא הרוגא למחכיס ידריס ניחח
מלח כלפי חמלח הרוגא להחעיל ונכין וכנין לא מלח עמן נחמי מן ניחח לנבי מכחם דמיהי
ליחיכא ומקבל ליס כחדוס כנוכא דלוחי ומחי עמן לא מלוק מלח על ידי חם דחלליק נעיוס
דמיהן מכרים מלין מקידין עני עולה. מאני תורה חוריתא דמיהי מלליקת נסון חם נתיקחא
דנטורס ועלה עמן נסון נכוכס עמן המערכה ומלליקת לחף מתקרי קטרת מסל ישויו קטרם
נחמך. ולית דנטיל מוחכא כחלחא קטורת דמיהן קטורא דליכא נרקמי חם ריח ניחחו דחף תרנוס
דקשר קטירו. אמר ר' יסודה וכלס חולקא דרוקא מלין סתיחין נחתנליוך. עוד אמר נוניכא
קדישא דכתר עלותא ליסיכקרבא מתן דיוחא פנים הקטרת נתר תהלה לדוד נטיל מוחכא מניכא.

אמר רעיא מהימנא כען נעי למכדע מיך מתקיני עלוחין לקבל קרבנין מלח תלת עלוחין
לקבל חת סכנס המלח תעשה נכנך. דח עלוחא דמחית דאתמר דח ניסכם מנחסם
נכנך על המקום מכר עמך חת סם חת פני ה' ומוקמוס רכנן דלית עמידם מלח עלוחא. ומח נכנס
כמני תעשה רין סערכוס לקבל עלוחא דמכחם דתקין לה ינחק כתי' ויכח ינחק נסום כמלה לממת
ערב ולית סיחם מלח נל חת. עלוחא דערבית לקבל חמורין ופרדין דמתאכלין כל לילוח מתי'
ויסבא נחקום וילן חס כי נח מסחם ולית כניעה מלח עלוחא. מלמכי דאמן נחתר דח מחלי כתיב
ניקח מלכני סחקום ויסס מלאסתיו ויסכב נחקום ההוח. וכי לח הוו ליס כרים וכסחית לחסכב.
מלח סולחל ומחת חתן לנבי כלה חלא הוה מרחוי לחסכב מלח נכרים וכסחית ומיכי יסיכת
ליס מנכים לחסכב יקבל כלח נרעוחא דלכח. ומח מחמר.

רעיא מהימנא

אמר ר' נחמיה מסתכל סוכחא סמירה כלב חיהו ודאי דחמח כלב (מח ולב דוממח דלב עלמה) ועד סמור כלב ולאו כחתר לחרוש. זכירה כזכר כמוחא דרכיב ומליט על הלב. ולית זכירה חלא כמוחא. ונלב זכור לזכר ונמור לנקבה. מוחא חיהו לכורח ומליט על הלב. לב מליט ורכיב על הכבד. כבד סמל נכח דח כדח ונחיהו חד (מח ונחין דכר ונוקב

אמר רעיא מהימנא ליח קרבנין מלח לרחקא סטרין מסחנין ולקדמא דרגין קדישין. ומחתר נחכורח קדמאה דלהון ערקין דכבדא מלין מסיס וכל חיכון סיולוס ומחתר ערקין דכבדא ליח מכסין לבמה סטרין ונלין כטלין מברין ומחורין ופרדין דמתאכלין כל לילוח דסא קרבן כלח ליי'. אמר נוניכא קדישא רעיא מסיחמא והלא חמר לעיל דקרבנין דקריב לאו חיכון מלח לקרבא ' כה ' כה ומלב

ויתר הכבד וכבד כלה חד ו"ד נקורכ׳
דלא כחם ככד מיכלה דלכורח רוח לכמשל
למר לם ודלקי כך הוא ויולות הוא וכרירא
דמלם ורזא וכתרין דקרבן הכי הוא׳
ככד כטול בקדמיתא יהוא ויותרת דילים
(פא ולכתר יותרת דילים) סמלל וכת וזנו
וכל לימין ערקין דכבדא חיולין ומעריין
דילהון ונטילו דילהון חלבין ומכיסו
דקרבנא וכדין קריב כלא לגבי לב׳ ולב
לא כטיל מכלא חלא ודוי דלתעביד ביה
ומלים בהדוא תבבא ובלותא דלתעביד
עלים דקרבב׳ לב קריב לגבי מוח׳ רעותא
דיהודא דכסכא ביה וחדותא דליהי׳
מוחא דא דכורא דלתיא ממוחא עלאה
מוח׳ קריב לגבי תמיר מכלא דלא לתידע
כלל (פא לגביה מכלא דלא לתפרש כלל) וכלא
לתקסר דא כדא ומוחא קריב כחת רוח
דכלא׳ ערקין דכבדא חלין לחמים וכל
לימין חיוליהון׳ ככד כמה דלתמר׳
ויתרת כבכד כוכבא דילים׳ לחלי ויותרת
דלא לתחברת כלכורא חלא כד לחמרת
לא מעתא לכתר דעבדת נחופתא ומבק׳
לים תו ויתר׳ כקבא דכד בעיא לתתחבר׳
ככד כם לתעבידת לגביה מיורין דלא
לתחמבת כלל׳ לכתר לימי לתקרבת
זעיר זעיר לגביה עד דלתעביד לים
חבור׳ חדא ומשין ערקין דכבד׳ מתפטן
לחרן זעירין לבמ׳ זיופין וכל כטלין לחורין
ופרדין וכלהו כלילן בכבד לב דליהי עקר
כקדושא כטי ל ומקריב כמה דלתמר לב
מריח על תרין כוליין ולימין תרין כרובין
יסכין עיטא ולימין ריחיקין קדיכין ומיכא
ומשלח וכלהו כמלין ולכלין כל חד כדקא
ולות עד דלתקסר דא כחדא זכאי שלי׳
רוח כבכד׳ דא מתקריב ללב רוח כמכרים
ודוי ובלותא דמא ודלי והרוח תסוב אל
המלדים

הַמִּלְחָמָה לְמַעַן נַתְּנֵם אֶתְכֶם לִי׃ וְכֹבֶד מִקְרִיב לִיס
לְנִכְיֵס לֵב דְּמִיהֶם סְגִינוּרָא עֲלֵיהֶם וְכֹ!ל
קְטוֹרֶת כְּחַדָּא בְּקוּרְבָּנָא׃ מִן כֻּבָּד כְּפִקּוּן
כָּל מַרְעִין וְכָל מְכַתְּשִׁין לְכָל מַיְתֵי נוּפָא
וְכֵיהּ סְרֵיהֶן׃ לֵב לְמֵיהֵי זְכִיךְ מִכָּלָּא מְכֵיס
כְּפִקּוּן כָּל טַב וְכָל כְּרִיזוּתָ דְּמַיְתִין כֻּלְּהוֹן
וְכָל תּוּקְפָּ וְכָל הֲדוּס וְכָל סַלְּימוּ דְּאַנְטְרִיךְ
לְכָל מַיְתִין׃ פתח

מַיְתִין טַנְעֵיס וְלֵיהֵי הוּא דְּמִקְרַב מֵיס בְּנַפְשָׁא וְרוּחָא בְּעִפְרָא סַלְּיל עוֹסֵי סַלְּנוּס בְּמַרְנוּמוּ וְתוֹף הָכִי הוּא
מִקְרַב מִיכָּלְ לְמֵיהֵי מֵיס סַכְלֵיס עִם נַבְרִיל דְּסוּף סַם סַכְלִי עִם רַסְּל לְמֵיהֵי אַפֵּר דְּמֵיהֵי עִפֵּר סַכְלֵיס
דְּמֵיל דְּמִסְתַּלֵּק קֻדְּשָׁ מִכֵּיסוּ לֵית בְּהוֹן חִילָא׃ וְאִי תֵּימָא הָא כְּתִיב כָּל קָרְבָּנִין לֵידוֹל וְאֵיךְ מַתְרְכָא
לְמֵיהֵי פְּרוּדָא בְּמַיְתִין׃ סְפֵי לְמֵימַר בְּדְּנִין דְּמִתְּרִיהוֹן וְלֹ תְּקְרִיבוּן בְּמֵיס וְלָא לְמֵיהֵי לְמֵיהֵי מֵעֵם הָא׳ל
כָּל הַקְּרָבָא נְסִמֵי וְלַכְּבוֹדִי נְרִלְּתִין יְכִיתוּ לֵיךְ עֲסִיקוּ לְמֵיהֵי לְמֵיתִין לֵידוֹל בְּמִכְיוֹת לְלֵית בְּהוֹן פְּרוּדָא
וְסִפְּסֵק לְמֵיהֵי כְּמִכּוּשִׁין לְנַבְּיֵיהוֹ דְּמִקְּרִיבִין לְמֵיהֵי וְנִנִּין מִלִּין לְמִתְּרִיהוֹן לְרֵיסֵי נ׳ לְנוּסָף ס׳
ס׳ לְמֵעֵבֵד לְנַבְּעֵיהֶן׃ מִכָּל עִלַּת עַל כָּלָּא לְמִתְּקְרֵי יְדוֹל לְמֵימַר לֵיהּ וְאֵל מִי תְּדַמְּיוּנִי וְתְּסַוּוּנִי יֹאמַר קָדוֹשׁ׃
וְאֵל מִי תְּדַמְּיוּן לִי וְתֵיךְ דְּמוּת תַּעֲרְכוּ לוֹ אָמַר מִי׳לָּא סַכִּיתִי׃ לֵיס מִמֵּי בֵּיס כּוֹבִין לְמִפְרְסֵס מִתְּוּוִי יֹאמַר ס׳
ס׳ לְמֵיהֵי פְּרוּדָא וְעֵלִיס לְמֵימַר לֵיס יְנוּרָךְ רַע לֵיסוּ סַלִּיט עַל כָּלָּא וְלֵית מַלְּן דְּכַלִּיט בֵּיס׃ לֵיהֵי הָכֵיס
כְּכָלָּא וְלֵית מַלְּן דְּכַבֵּיס בֵּיס וְלֵיהֵי לֵיס לְמִתְּקְרֵי יְדוֹל וְנִכָּל סַמֵּיס לְלֵיס לְמִתְּסַמְּכוּת בְּסוּרֵיס עֲלֵיהוֹ וְכָל
לְמִתְּלִיק מִכְּיֵיהוֹ לֵית לֵיס מְנַרְמֵיס סַם כָּלָּל מִכְּהֵין עִמּוּק עִמּוּק מִי מְמַלְּכוּ לֵית כְּמוֹתָא יְכִיל לְמִסְתַּכְּלָא
בֵּיס דְּהֵיס לְמִתְּסַכְּתָא מִפֵּי כְּתִיב עֲלַיִן דְּלֵיסוּ חוּלִיס תְּקִיף עַל כָּל מִילֵי סַמֵּיס עֲלַיִי וְתַתְּאֵי וְעַל כָּל דְּנִנִּין
לְתַמֵּיר עֲלֵיהּ יְתַת סְמַךְ סַתְּרוּ וְעַל מְכַּמֵּה וְכֵיכֵּה וְעַרְכֵּל מְכֵיכֵּה כֻּלֵּיס סַלֵּל סַפִּירְלָן כַּ״ס חַיִּין׃ כַּ״ס יְסוֹדִין
דְּלֵיכוֹן נוֹפִין מִתֵּיס סוֹכֵּב עַל כָּל עֲלַמִּין וְלֵית כָּל סַלֵּל סוֹכֵּב לִין לְכָל סְטוֹנָ עֲלֵיהּ וְתַתְּאֵי וְלַמְּרְכָּא
מְטַדִּין לְכָל מְכֵיס וְלֵית מַלְּן לְכַפֵּיק מִסְּסוֹתֵיס לְכָל לֵיסוּ מְמַלֵּיס כָּל עֲלַמִּין וְלֵית שֵׁלֵּיל לְמִתְּכָּל לְמֵיסֵי לֵיס
חַיִּין סַלֵּל וְלֵיתֵי מְמֵיס לְתַּ כָּלָּס וְכָנִיסֵס לְמֵיהֵי כֵּיס וְכָל דְּלֵיסוּ מְמַלֵּיס כָּלָּא מְמֵיכִין וְכְמְכֵיס עֲבִיד כְּמֵיל
סַמֵּיס לֵיסוּ מְקַבֵּל וְמֵיחַ לְמֵיכָּא עֲלֵיהּ וְתַתְּאֵי וְלֵית קְרֵבְ לְסוּ כָּל דְּלֵיסוּדִין שֵׁם כְּקַבֵּס כָּל לֵיסוּ בְּמֵיסוּ
אֵיךְ דְּחִכּוּ לִין לְמִתְּקְרֵיוּ וְכֵיס לְתַּ לְמֵידוֹל שְׁלֵיכֵס מְמִתְּלִין לִין לְמֵיתִין לְמִסְתַּלֵּל בְּפְרוּדָא׃ וְמֵלִי תְּקוֹנֵיס
לְמִקְרַב לְמֵיתִין בְּקַבֵּ׳ כַּ״ס וְכַ״ס לוֹף הָכִי לֵיסוּ מְמַלֵּיס עֲבִדִין לֵיסוּ מְמִטְרָא דְּמֵיתִין׃ כְּמוֹכִין לְכַתּוּן נְמוּ וְס׳
לְמִתְּלִיק מִכְּהֵין מֵלֵי תְּקִיתֵיס לְכְּמִתְּלִיק קַבֵּ׳ עֲלֵיהוֹ לְמִקְרַב לִין לוֹף הָכִי מְרַכֵּב יְסוֹדִין לֵיסוּ דְּמֵיתִין
עֲדוֹכָ דְּנַרְמוּ לְמִלְּיק קַבֵּ׳ מְכֵיסוּ מֵלֵי מְקַבֵּ לְמִקְרַב לִין לְקַבֵּ וְנִנִּין לְ מִכְּלְסוּ מְסִיקְרַן לִידוֹל מִת
קְרֵבְיֵי לְמֵלֵי לוֹף מִת סְכֵּכֵּב לְחֵל תְּעֲשֵׂ בְּקְרֵ וְמִת סְכֵּכֵּב סַמֵּי תְּעֲשֵׂ כִּין הְעֲרֵיס׃ וְכְתִיב
וְלְקַחְתָּ סְתֵּי הְעֵיס לוֹ סְכֵי נְפֵי וְנֵכֵּ כָּל וְיכֵּ מִוֹל לְוֵיכִיס׃ וְקַבֵּס דְּמִקְרֵ כָּלָּ נְמַתְּ לְ מֵיסוּ עֲלֵיתְ עַל
כָּלָּ לֵיתְ מְלֵיל נְרְ מְכֵיס׃ מִכָּל מִילִין דְּמוּמִין דְּעֲשׂוּ לֵיכִין מְסַתְּרִ לְסַרְוֵל וְוִי לְמַעַן נְגַרְסִ כְּמוֹנִי
לְמַעֲלָ מִתְּוִין וְסִיכִין דְּמִיד לְמִסְתַּלֵּק קוּדְשָׁ בְּרִיךְ הוּא מִיסְרֵ וְוִיעֲלוּן לְמֵיתִין עוֹכְדֵי עֲבוֹדָה וְאֵ
כֵּיכֵּיסוּ לֵיתְ לִין קְרֵיבִיתְ נְקוּדְשָׁ בְּרִיךְ הוּא לֵיתְ לְמֵיתִין כְּמוֹנָ לְמֵיתִי ״וְכָל״ לְוִקּוּס כְּבֵן סַדְ
כְּמוֹנָ לְמֵיתִין דְּמֵיס כְּמוֹ סַמֵּיס לִי סַלֵּיל׃ נְסִיתוּ וְמִכְּ לְמֵיתִי עֲלִין מִלִּין כְּמוֹנָ לְמֵיתִין קְרֵיסִין וְמֵיתִין
קְרֵיסִין וְלִ יְסוֹדִין לְנַבֵּיס וְכְרֵיכוּ לֵיס וְלְמֵיתִין עַל יְדֵ לְעֲשׂוֹת מְסִיתְּכָּ בְּקֵיתְ עֲלֵךְ קַבֵּ׳ וְתְּקְרֵיבִין וְיִסְ

לויים צריך לפתח לקהת בתרגיז יסודין כדין לפתעניה כלא על נוויים ׳

פתח ואמר כמה כוי ועשה טוב מכון ארץ ורעם תמוכה ׳ בטח כוי כדקא יאות ׳
ועשה טוב תקוכה דכרית קדישא דתהא מתקן ליה ובטיר ליה כדקא יאות ׳
ולי תעכיד דלא לחת תהא בכא בארעא ויתן מכך וייתברכנה מכך בהיא תמוכה דלעילא
ותו תתעבר על ו׳ ויתן לך משאלות לבך כל דא לתתקנת כתקוכה דכרית כיון דלתקנת
כרית לתקן כלא ׳ פנחס כגין דקני על כרית דלא וכה לכלא ׳ ולא עוד אלא דאגין על
כליסרא וכיה לתקיים ולהתנבר על יי׳ דהא סליק ולתקנר לעילא ולהכיר בחור קדמאה
דכרית קד״ם דנטוי כהנוי חור כי תתהכי (פא דאכרהם) מכיה וקשורת דלהרן כהכא
לכתר דלהתלק לכהנא רבא לא דלכר ליה קטלנותא דומרי ולא יהות בגין דלא יתלחד
כלא כעכבוי דסטרא אחרא ולא יתחזי ליה ׳ דכל מאן דקטיל עכיבין דסטרא אחרא אית
ביה ופנחס הוא מתחזיר כימיכא ואית ליה חולק בסטרא אחרא כלל ועל דא לא אלכר
הכא ׳ מה דלהלן מכחא חזין נבחי ליה וכחיתו מדרגא עלאה דלהלן כיה ועל
כתיב סמוכה לפר׳ הוכח ׳ ומה שאנו סמוכה ׳ אמר ר׳ פנחס וכלא דרא דשמעי מלך
דחורית׳ וכלא מולקי דזכיכא לכך ׳ אר״ש אמעון וכלא דרא דלהלן לא אתכא
בנויים ׳ עד דהוו יתכין ומתיישין דא לא אתא ר׳ אלעזר כריה דר׳ אמעון ואתכא לן
תנן אמר ולאי כתיב ויאמר יעקב כאחי רואים זה ׳ אל״ר אמעון תיב
ואימא קרא ׳ יתיב רבי אלעזר ׳

רעיא מהימנא

פתח ואמר השקה נא לי דרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים ׳ מאי ויפגעו בו מלאכי אלהים ׳ ואית פגיעה לטב ׳ ואית פגיעה לכיש ואית פגיעה לגלותא ׳ אלא כשעתא דהוה חויל לאחרא מה כתיב ויפגע במקום גלותא דע״כ את הוא דכתיב מקום כלא הכא מקום אתי וגלותא דארכית כשעתא אתר אתחזי ׳ תו ויפגע במקום מלי פיוסין אינון לאתתא אמאי קדישא לגבי סיסרא ׳ כעלה לגבי אתתא לילא דכתי ויפגע במקום ולכתר ולין שם דהוא אתי יעקב מאחרן מה כתיב ויפגש בו שדרת היא לפיוסין ליה למיתי לגבה ׳ ואמר יעקב כאחר רואם ׳ מאי כאחר רואם אלא מלאכין דילון דלעילא הוו ואתכשיאו מכיה ולכתר אתעלין ליה ׳ ועל כאחר רואם כתיב מחנה אלהים זה מסכת דסנו חלין דיומא ואלין דלילא ׳ אינון דלילא כתיב כאן

מחנה הלוים ותיכון דיממא כתיב כאן
זה ונקרא שם המקום ההוא מחניס
ערין מסרינין. והשתא מסרינין קדישין
תמיכת הכא. זכאה חולקיה דהתיכה הכא.
תנא ר׳ שמעון מלין דכתיב פתחה ויחל.
תנא ר׳ שטר תכיכן כל מלין דתנא קדמאי
לדוד בכל יום תלת זמכין תיכו כר עלמא
דאתי. והא אתמ׳ טעמא. לי בנין פרנסה
ומזונא כל עלמא ערין וזמכין תיכון בכל
יומא כתפרה וכפניה דכתי כתתי׳ לכם
כשרה כסר וגו׳. לי תכי לחמי תלת זמכין
בכל יומא חלף ערין מזונין לגו מכסי כל
עלמא וחד למיכב תוקפא לההוא אתר
דכתיבו ודוי. תרין מזונין מסכיין חלין דא
מן דא כתיב ואתה נותן להם את אכלם
בעתו. דא מזונא דעתידי ליכיל מוכלא
בגי בעתו דחד תרין דכתיב ומסביע לכל
חי רצון דא מזונא דמסככי דחיימן מסעין
מרעון ולא מנו מיכלא בני דכתיב פותח
את ידך דא תוקפא לההוא אתר דכתיבו
ידוי כפקא ומכוין לכלא. תו תכי חולייבי
חלא חיכו שלא תרין זמני בכל יומא חלין
חיובא על כר כם וחי. יתיר לאו בנין
חובה חיכו חלא בנין מכתא גו תוספתן
דזמירו לדוד מלכא.

מה בנין דפרנס לא
מוי למחסל שא כתר
גלותא ופרנסה (פ״ם
ופיי״ם) למלכי
מלכא ייכול בקדמיתא
ולכתר ייכלון עברוי
דמלכא בתרי לנבי
לאחותי כלא אכלתי וערי עד דכסי סתיתי
ייכי עם חלכי. לכתר אכלו רעוס. אכלתי
יערי דא גלותא דמיוסב. עם דכסי דא
קדם אכלתי וערי דא גלותא דהסוא יער
לבנון

(פ״ם דכפיק ידייהו
דקדם וברי ומכעם
מרגין ועל דא לאו
קיומא הוא אלא תרי
ותכי כיומא ומכתא
אייכו לקדם למתא לו
ומירוק דדוד עלב׳.

סד״ה בחיי לנבי

סם מקום הפוח מחנים כענין דכתיב
הסל אתו אלכסין כלם אתי ונו׳ אתקרי הכא אתי
וכאורית דכתיב אלא הכא מקום אתי וכתיב
לאיכי לאתקריותא אקו לעלם לין אתם פה ויפצע
במקו כשומע ולכתיב ולין סם ובכל לאיכי לאמרת
מי יתכני כמדבר מלון לנרסים דפוס דסוף תכוי
עכמו ולאו עם לאיכון דקפעין לה מוכח שמיכון
בלא חכן דילם. וכלל שאתה דבר כם מכלי ק״ם
לקדים וכטר ליה ודוד דאלה והלים משתמש לה
ולית לים אלא קדם ה׳ הכה ״ לים מלחמה. ויסי
סול טרם כלם לדבר והכה דבקה יוכלתכנין ויכא
כבוק חנו ולין תימרון דקם לוקיון לכון לעשר
קדמה סכיכתא ואתיא לאחד על דיתיב לעשרם
סם ׳ קדמה ה״ לאחד דאיהו ׳ על דיתיב לא
לאוא לנבי ה׳ תכיכא ודוד דאלה דבר אתר דלית
תמן יד לא לאוא תמן ה׳ ומלין דנבי ליחדא
לאיין נדיך דהתם וכתחכוני ונבין דא ואתחכן
אלי״ דאלי לם כיכתא בתחכוני ולקבה נבחתי
על סכא. לית הכא דאתי תעשה בנקר ונאת
סכא הסני תעשה בין ערבים. דאיהו רוח
דכבשי דחמיכא לעם לי. אלא מלין דיכין תחות
כבשוני דעלמא יהון מכוסין תחות לנוסך. סם
לדים איהו מכתם עלנוסף לוסף סכי נדיך קדיש
לכתאם לון מכני עריין דשויוש מנוסף דלות
לון נסת פכים ולא עתוס. וכאם מיכי מעורין מיכון
כני עריות נכי כלה דכל ה׳ מכה ואסתבח בלאדם
סאתה בת ג׳ ככר זוכח. והאי איהו רוח תחת אלא
רגוה לרן תחת עבד כי ימלוך וכלל כי יסבא
לאם. ואסתה כי תיכיס נביותה דכל ה׳ אתרבא
דא סי מטרוניתא יבר סטוה ועלא בחתרבא
סאתה יבר סרא ודוד דאלה ככבא כרא לי בביתי
היוכו דם טמא דכלה ואם התם וסגניכו הכהן
סבעת יוסי לוסף סכי תקיכו סבעת יוסי למסני
בכלתה. (ולית מנורת וכו׳ עד ליי אלהיכם
כלהם בפרשת נו דף לב׳ עמוד ב׳) וכאין
לאיכין מיכרים דאתקדשי נשעת תמני לאיכון עמה

לכהן יצר לוי ומחופתיה וחיות הקדש
כלם קדושים כל סכי לקרון יער לילכין
ובניהן דכוים: עם דכסי לה קם דליסי
מתיקו לכלה כמיה נוסין ומתיקין. סתיתי
מיניעם חלכי לה גלותה דמעומר מטיבו
דיוכח עלאה דלתכטר ודל כעלם ברכות
דלעומות: עם מלכי דלה כעלמא ברכות
לחריוכות: ומתכלילן לון כחלין. עד כאן
מיכלה דמלכה. לכתר כן לכלו דעים
לעילה סתו ומסכרו לדוים לתתה. ונר ליה
חיוכה דמזוכה שלה לכתר גלותה. כללה
דמכתה כערב קודם גלותה מה כגין דעד
לה לחתכא דיכה קמיה כעיד דלכסין
דמלכא כסירין ויתח תהלה לדוד כהלי
סדורא דמזוכה לכתר דדיוכ סריה ותלי
על עלמה לאו סעתה ליסו. לתתה רכי
פנחס ונסקים. חמר

משלש דלמוילן כהן ענין קדישין עם ילוד
דלמוילד נעכי לכהן וכגין דא כתוכי כנכו ו׳ עכ
כנכי לרמצא לסיומא עם סנכם המזד תעזב
נכקר ולית מכנם סנכי תעזב כין סערכי׳ שלימו
לקדש. ועזירית סלוסם סלת. וכלה ליסו מלן
לכנויך מסוכי׳ טעם סלת כלה עסולת ולסי
דמוכח כלה כעזב כרכות
לחריוכות: ומתכלילן לון כחלין. עד כאן
מיכלה דמלכה. לכתר כן לכלו דעים
לעילה סתו ומסכרו לדוים לתתה. ונר ליה
חיוכה דמזוכה שלה לכתר גלותה. כללה
דמכתה כערב קודם גלותה מה כגין דעד
לה לחתכא דיכה קמיה כעיד דלכסין
דמלכא כסירין ויתח תהלה לדוד כהלי
סדורא דמזוכה לכתר דדיוכ סריה ותלי
על עלמה לאו סעתה ליסו. לתתה רכי
פנחס ונסקים. חמר

נגו עזיזיתה תזב כלתגליע ודלסיס מרלה מלה דליהו חוו קדלה מלה מעלה לה ליהו לתתר
כיה ומתעל למקיע לתר על רלסס כלרלה לכן סגיר למוה כסא ולגב לתסרם לעילה נריך לתדמה
עליה מלין דחדוטין. חמר קכם למזריין לליעיל מלן למכלי כין יסא נכור כין יסא תכם כין יסא עזיר
כוכוון נכור כתירה ומזיר כתכוה לא ויעיל כיוכלה עד גלותה עד לתחוון כיה סיומין מלין דיהב
נרמיס כי תקופין דילי וכגין לא לוקמוה מתרי מתייתין סם סרב דומה למלך יי׳ כתלת תילם יבקר
מפיסו למלן דיפא רסיס כלין כלכוסיס תקכלין גליתים סיומא תלה ליפא רסיס כגלותים
כתכלת כיכסי מכוה כיכיה לליסו למי לרקיע דליסו מעזרין דיוקא דיליס תכלת סכיכיה וכגין לא
סיעיר סכיכיה לוקמוה רככן סקמלן מתכסה כס לעזר וכלו. וסלי ליסו ל׳לתתר כיס וכעי קלן כוסב
נס וסלי ליהו כוסב כל׳ מיין לליכון ל׳ וליסו כל עב מעלות לכסא ל׳לימין ל׳ וכגין לליסו כליל עזר
מתלכזין כיה עזר סגילן׳ וכיה הוה מתחוי קים כסכיכיה לליסו כליל מעזר סגילן לככיה
ומסטרא דסכיכיה לליסי עגילה תכלת סכיכיה ליהו תכלת לכל גוונין לליהו תכלת לכל סגילן
וכיה ותכל כל עבודת לוכל ומיסי כלם הסל ויסי כיים כלת עסה להקים לת סאסכן ולוקמוה רככן
כלת כתיב ולסיסי תכלת לסרכא לליכיל תרכין ועכלון ועכלים מעי יחזקל לעות כתלה לכן מסיר לעות
כסא סנולה לליסי לכן מלן לוכיה לם לא עלמא כורא לניסכם עליה ליה כיר כעלמא מקלקל לם ולא
כלליכי מתכות כל סכן מיא לכא מזיקי לם מלן לוכיה לה מתקיים כיה כי תעכור כיים לתך לכי נגי.
וכל עלמין ותתלין לסגלה לחכא לחלין מכיה. תכלת לוכל כניסים לתמר כי תעכיר כיים לתך לכי
לכגולה לא סום ולוכנו רסא כיה לסגכא כמכרים. מנוין לא לחלין עלמין ותתלין מזריין לוכל
לחלין מכיה ומזריין לקיעא לליהו תכלת מכיה לחלין מזריין לתכלת לגורא לניסכם ולסי תכלת

אחהע נגדין · **בומף** בספרון · **ניכק** נמיך · **דטלנת** גליסכא · **זסשרץ**
נסמיס · ולכור דיסא נסדן בלא סרכא ושבועא כלל סא"ל ניקי סוא טרס כלא לדבר והכא דנקא יונתא
דא בלוקא דאיסו דבור ובניכא לתמר לס סנורס תכלתי נסי יודע לכי סמקובל ומי אית סרכא ובקא
בעבובא יודע אכי סמטורף בנין סרכא דאיסי טרפא · וקול דא שמע ישראל דניא ושמע את קול
כנפיסס ודא ידוד דאיסו קול כל בסיק לקבלא סכיכתא בגלותא בחסדי דאיסו דבור דניא אדכי ספתי
תפתא כל אכרין פתיחן כלסו נדפיוסו בגמ"ק תיכון דאיסו כל פרסיין דק"ס דנסדן כתיב קלא וכל
פתיב בכמה נפרין מנפנפין לנביא בכמס מיכי כנין כלסו על אכרין דנופף דאיסו עבדי אילכא ובכל
גלפין דכל אכר דתמן דיורא דנפרא דאיסי אדכי בכל עבפא ועבפא פסתכא פתיחא לנבי דנעלא
אדכ"י ספתי תפתא איסי פתיחא לנביא בגלותא דשמיד ליתי אכר מרמ"ק אכרים דסכיכתא דאיסי
פתיחא לקבלא ליה · וכנין דא אתקיפת סיכא אכר' איסו נסנוף עופות דאיסו כסתיין דסריץ
בסכרים איסי סיכת דקלים דאיסו עבפין דאילכא וכסיס ומכא דכתיב ידוד' לנבי אדכי בכל אכר
אתמר בשמא קרבא כפיסס וקלי רוא דאסמלי חיית קס פתיס סמיתעסים ממלות ואמרו אלף י
מתביתין בסתכיתא קבא כסדרכו יונא פי' דקב"ס תסות וכסלין דכתי' יונא אמי סקב"ס ממלות בסדוא
ומכא דאתקיקדין קול ודבור כתדא דאיסו **יאדדונדי** תסות אכל בומכא דפניסס וכפיס פרוזות
ילוד מן אדכ"י בפרוזא איסו אסתכא בגרגא אכסי חיון כלסו פתיחן לקבליס ממלות לסמלל מוכא
בנין דמזון לכלא ניס אדכ"י אסתכא בכפי סחיו' כלסו פתיחן לנביא לו נקיל דאיסו ילוד בלסו בומכא
סופיס מנפנפין כדבור דאיסו אדכ"י בשמלא בסרפיס מתחברים קול ודבור בשמעניתא ·
יאדדונדי בסון ושוף יעופף סס"ד ויעף אלי אחד מן ססרפים ואתמ' בהון ושוף בשמי יוליך את
הקול וכעל כפיס יניד דבר · ומרפים סס כפי לי"ק אסמרא דאת' דאיסו עמודא דאמנעיתא כליל
יומיכא ומשמלא ואיסו כליל סית תיבין כסתיס יכסה פביו ובסתיס יכסס רגליו ובסתיס יעופף סיתן ועל
דמות כסא דמות כמרא אדם עליו מלמעלה רשימו דק"ת דאיסו כתפא' אדם לסס כית ואוקמוס דכתן
כל הקולא ק"ס ערביתי ושחרי כאילו מקיי והנית בו יומם ולילה דטלת לכבה איהו ליומיכא אסטל' דאסל
ואתמר ג' מלך יושב על כסא רמיי ומתביא בסמיות · וכתן בסאל כסא אסל עליך ע"כ חולין וקסרין
דטלית · ואית טלית אסטרא דאיסו טטרון דאיסו כליל קי' בין קסרין וחולין לכל אסטרא דקסרין לקבל
ה' חומשי תורה וקליסר חולין לקבל תליסר מכילן דרמיי דאוריית' לאתמ' בתין כיי' מדות אסור כדרשת
בתן ונביכא אתמר כמרא' אדם עליו מלמעלה ואתקרי בשמים יוד ה"א ואו ה"א כל הבקיא בשמי ולכבודי
כראתיו ונרתיו אף עשיתיו ולעילא כמרא' אדם דא אכיכת' דאיסו כתיון דעמודא דאמנעית' כל אכפין
ובעשר אמירן דאיכון דאדם ו' דרבע אכפין דאדם אכבע אתיון ואיכון יל אתיון ובהון ובית הכניסיס
אדמס ועוד אתקרי אד אסטרא דכדיק ובית קב"ה ואכיכתיס אתקרי אדם דאיסו עמודא דאמנעית' כל
ואכיכתיס ס' וכס' איסו אדם בנין דכל אכי אליך בחוסבן יול"ל אדם ואפי' איסו אוריך אכל לגבי ה"א
אבר דטלת קי' עלמין דקסיד קב"ס ואכיכתיס בכל אסרין לאכבא בכפות הטלית תפלין מסמלא
הלא הוא דכתיב כסבא י' ביסיכו ונזרוע עוז ביסיכו ו' תורה ונזרוע עוז אלו תפלין דיוד דא נדיק
אי עלמין דאיסו קסורא דתרויסיכו נזרוע מסמלא אבר דיסף דא עמודא דאמנעיתא דאמיר
ניס ילוד לעילא דאיכון כתי' אכבא"ס וניס"ס קב"ס דאיסו יהוד באמנעיתא ואיסו אתיר בין ניניס
ותפלין דכלסו פרסיין דניניס וקטלין איכון כלסו ביחודא דקב"ס ואסטרא דעמודא דאמנעיתא
דאיסו טלת ותפלין דאתמר נסו והיס לאות על ידך ולטוטפות בין עיניך ועשו להם ניניס

שׁ סל תפלין סלכם לעסם אסיכי ורעו כל עמי הלרן כי שם יי׳ נקרא עליך ויראו ממך ופוקעך
מאי שם ילוד אלו תפלין שבראש שׁ שׁ שׁ סל תפלין תרין סיכין סיח עמם שׁ
סיח דלנין וסנצא אלפין לתרין סיכין הא שלא תרי״ג

ולית פקודא דלאו מיסי שקילא לכל אוריתא כגוונא דא מיסי כל מצוה יי׳ עם שם״ם ופ
עם וכרי רמ״ח ובגין דא כל מצוה מיסי שקילא לתרי״ג וסא פוקמוס שמע ישראל כלול תרי״ג מסטרי דקדושה
ותר״ג מסטרין דתפלין מיסי בכל אתר · וסיא לטיטפת · טטפת טט מי שלמין נדיק לקבליה מטטרון פת
תפלת · מטטרון שום דתפלה לכיה כל תפילין שבראש והכי מיסי כגוונא לטטפת ככל קבה אתקלק
מכיה אסתלל לבם ליה לית קיל ולא דבור אסתכא דקבה וסכיתים מיסי קול ודבור ככל מלאך ומלאך
וכבל קלא ודבור דלוקא וכבל פקודא ופקודא בכל אתר סולטנותים בשלמין ותקיפין מיסי חיים לכלא
מיסי סכיל כלא · ולית תלדבי כלא יהוד כגונא דלית דבור בלא קיל ולית קיל בלא דבר והאי מיסי קשוט
בשלמא דמצילות מבל בשלמא דשרוקא מן קיל בלא דבור קשה של תפלין סדי לאחיד ביה עלמא
ותקע ודא בדיק מי עלמין לאחיד ביה קיל ודביר · אדרבי הא רעוא מהימנא לוקמן לנבי מבא
ותמר מבא תפלין ובינית וברשת מוזה מיכון ג׳ פקודין כלילן בקב״ה · וקב״ה פקודא דביעתא ובינית
מלכר ג׳ ומכין · ובתפלין מלכר תרין ומכין לות · ובינית ג׳ של תוכחה לכריך לסת ו כה ובמווזה ובתפלין
סדי מלכר יהוד אלנו ופרשיין סתיסין ופתיסן לסאי ושיעור מלכה דבינית ורוחבם דקקיבו לרך כל הבינית
תרין שבר מבבעלן בגודל מבות תבלת סלים בדיל ושכי סליסי עבך · ובין קשר לקשר כשלא גודל וכל
חולין וקולין תהיה מסילם ושכי תפילין לשאי בשוחם ולקבל לבא · ושיעור רבוסתהון לשאי מיכון שר
לבא לשמלא ושר טטיפת לימיכא ורבוסם דיד שר דיכרך וישלם תלת ומכין בשבע ברכה · שלא ודאי
בגד חסוב לאו מיסי שלא שלם שר שלם לכל סטרא מיסן תדיסר לקבל ל׳ בגדי לבן ול׳ בגדי והכ ול
דכתן הדיוט ומסטרא דכהנת כהן הדיוט קא רמיז ש תהי ברכת הדיוט קלה בעיניך · שלים גדיל ושכי
שלים עבך לשיסי תפיר׳ וכל חולין מסילת כל מסלם מסטר׳ דקדושה הא׳ קדושה לך ישלשלו ושכיל
שלישה בגין דוסלסים שים על כלו דבינית מסטרא דשמאלא דשיסי תלישה לשיסי לאחסן וכל דבר
מסולם וסו׳ יל׳ כל תיכם מסולסת מסטרי חולין כלילא מתלת כריכות מסלמין דא סכיכתא קדושה לך
ישלשו לשיסי מסולסת בשמאלא דשמאלא כלול תלת עשרי לכהן לשיסי שן סכתו וסכיכתא
בת יחידאה מלעיל מן תבלת סבבינית וכלא גופא דסכי שיסי דשים כשכיכתא וקבה על כפי
דשבוה דשים בדבועה לשיסי שתפלה דיד בתלת כריכות בשבע בדרא לשיסי כגוונא לחולין בריכא
בתלת כריכות דשים בקשר לתפלין כלול בתרין כתרין סלקין תשתא עשר מסולסין תרין הקשרא של
סלשה עשר חולין שית בסון תשעה וסלשים בריכן כשוסבן טל וסלשה עשר חלוין כשוסבן לאחר
סלקין בן והאי מיסי בן ריך שמאלא דשמאלא כל קשר בדוקא דכף ושיכא כל חולין בדוקא
לשבע לשית כיה תלת פרקין לקבל תלת כריכות והכי בכל דכושא תלת פרקין לבר מנוכל
לשיסי שיעור בין קשר לקשר דבינית כשלא נוכל · לשיסי שלש שכושא ושלת לשון שיכא ושמאלא
ושיסי שלש בין שין לשין ושלש לשון שיכא ושמאלא ושלש לכל שפה ושפה ושלש
לשיסא שלש שלת לכל היציאות · שלא שיעור לגיסא לשרטא שטרין ושלא ושתא לשיכין
שית חמות וכבל שלא ושלא שלשה פרקין שי פרקין בשית לשין ושיכין רוא דשי כשבועין לשלא לשית
שטרין תלת כשבועין לכל שטרא ושלישי שלא׳ ושת קושטא לשתר ושלא שיעור קושא שקוא ישרא
ונכיסא

M.T.AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

ונכוחם ונוכח להם וילפ להם ונעיכם ל׳ מיון דמרכבתא עתאה ונוכח להם לתיון דמרכבתא מניעתא
ונכוחם ל׳ מיון דמרכבתא תליתאה וכלהו יב׳ ומיכון מלכות עיכים כניוכח דא סכיב למרכבתן ידוד
ידוד ידוד ומאכי דקיימ רשומין כהון בגלותא כאן אתר ׳ שם כל הכוכב כוכב בכריך וכל סויקף ונקף
נפש ׳ וקיפות לרביעה ׳ וכריעות ל׳ שם הכם קף רעיון כלין וקיפות וכריעית מוליך ומניח לעי שד׳
רוחות העולם שלו ׳ מעלה ומוריד לעי שפחים ושלרן שלו ׳ ומיכון סיתם סטרין שתים ושלרן ול׳ רוחו ׳
לקבל תלת כרכאן קדמאין ותלת דתרתין נעוכח שלוח במרומיו ל׳ ׳ כריעה וקיפה לשמאלא וכריעה
וקיפה לימיכא והאי לישו כיתן שלוח לשמאל ומיכו לשמאל רבו ולימין הכו לישון תניכר בין כריעות
וקיפות וכהון עב׳ עייכין ג׳ כריעית בהון תי כשמאלין ג׳ בכל פעם רגע ונוף וזכה לכריך לתכרא בתי
מולין שלקין עב׳ כשלין עב׳ עייכין דקב׳ כסורון עב׳ נשרין ושכיכתא קשת עלייהו ושתקריאת עתידה
לכרכמיתא כפילה לישו וגריך לשקעא לה נפש ידוד בתי עלמין ובלרבא וקיפות נפש כרכאן
לישון תפלרת כלילו תלת כרכאן קדמאין ותלת כרכאן כתרתין ולתכרא בתי עלמין ושלישו ול׳ ׳
כל סכיכא כוכא כגריך וכל סויקף ונקף נפש עמודא לשמצעיתא ונדיק ול׳ ׳ עלמא בן יל׳ ומיכון
רמיון כוסא ויכא ויט עלמא בן יל׳ לשיל ניקיפה וכריעה וכלהו שלקין שי כרכאן דשלישו ל׳ כריעות
בלרבי ל׳ וקיפות נידוד עמודא לשמצעיתא ושכיכתא שי עלמין קדיש לין ודא ישלדוכדי תמן כל כרכתי
מתי כרכאן שי ומכין ידוד מיון עב׳ עייכין דכהרין כעב׳ נשרין דמיכון שי ומכין ידוד ׳ ורוץ דמלא
ונביהן ונוכח לפס ונביהן נשרין ונוכח לפס שלפין ונכות לשלפין עלייהו מלאך עשיו שכיב לשלכעתן
כלהו מרוכעי וכלהו קשיט ע׳ עשרין לשלרית נשרין שלכי לשפין ידוד עייכין שלוח ושלקי הקלה נחושתן
שלכי כמעשה ׳ ידוד כרבוי ׳ שלוח כמשכנא ׳ כל עין ועין שיעור גדל ידא ׳ ניכוכי וכ׳ שרקין כגודל
מיכון יל לקבל חוטמא ו׳ לקבל כ׳ נוקבי חטמא ׳ ׳ושלקין ידוד וייכר שעיר לכל מלא ומלא ידוד בכל
אתר שלטמוניה בכל אתר ואתר ׳ כל אתר כגון יפרוס ככפין יקפסו יפתחו על אכרתי ליה אתר בכל
מרכבה דלאו שיסו כל אתר כדיוקניה ׳ וכל אתר דשתכח ופכיס וכפיס שרירו שלמעלה לקבל פרסין
פתיחן לתקפלין לקבל תוכא וכל אתר ׳ מיכון שתיחין פרסין לה׳ לישלדוכדי עלייהו כלכשי ונלשוי וקפ׳
רשים כיתרא לקבליהו בגלות למהוי תכיכים בסלייהו לשכרא בכל נוסייהו מתי כרכאן דגלות לשמלכא
עלייהו שמן לשיסו ישלדוכדי בכל אתר ואתר כלהו שלקין שי רשי קפ׳ שלקין קדמייהו למהוי כוכא
בגריך וזקף כיוד בקומת דגופא לה ייעול בגלותיה בסיכלא דילי לשיסו שלוח תקבלון שלין דילי
על נפשיכו ולכשיכו דכל שלקין דשלכי ומגרף לידוד שכפין ומלאכין ופכיס וכפיסס פרודות
לעילא לעילא ישלדוכדי נשלין בגלותא דכפקין שפוטוי דכר כם ונגדול כשיכה שמן יותר מן סשכך
בלגני שלכי ידוד בגלותא ופכיסס וכפיסס לקבל ידוד כשכפין שלכי כגשכין סכיכת סשתכרת כרוב שלח שקנה שוש
וכרוב שלח שקנה שוש ׳ אבל כל חוך שם בגלותא ואיכא שמן שיסו כשתכרת סכיכת סשתכרין תרין
שמהן כשתכרת סכיכת בקדמיתא שקבילת סלוקות שלח שלח בקדסים לשיכון שכרי שכנצלן
אבל בשמן והיה סשכן שלח דכיה סוכרות שם של לשוקה ׳

תקונא תליתאה סדר דכורא דגלותא דכיה תיון שם שמלכן ושלוליהו כשרשה שם כית
לם סכיב ׳ שי שיהו רוח דקשלים דשיכון תיון שם עתיק חזות עתיק
שמלכות ׳ ושיכון לקשות לשפר תורה נוסח דדכור כפיק שי סכורא שיהו שכיב לנביהו כשו שקלים
לוריתא וכוסח דא למר שיהו שכי לא שתתקי קלא ולא דכורא לשרא לחיים שלא דילים ׳ כנוכח דא
גד דכורא דא נפיק שעתיה דקב׳ קיות שם קשות וכוסח דשתיק תיו שם שמלכות סב׳ וכל שעם רוחי

את הקרבנות ואת הנסכים. קלין דאיהו להון סלקין ואת הלחם לשון נקבה בחיון בראש
מיכי כנון קרם מלכא ואלין חיכון מסות לקב"ה חיכון בריקין לחיין. ואמי לון קב"ה לשעלא לון.
למרחם לם ניח לה. ושוד לחיכון מסות בגלויות בני בכורי ישראל בחד למרחם לד. ושוד חיכון
דחסות להלבם לשתחר כיס לנרך דשתיעתך סנרם ישראל בחד לחיכו סיכל למרחם לד לחורינך
שלם לשתחר הלא כה דברי כשם כשם ני וכפטים ים כין שלש. ולד שלש לשתחר כיס ולכרתם ש שלש
ובתן מומיו אלין. דמסתלין כה לנשה כפיק לון מיס לחורינך מתיקן ושתחר נסון ותשת הערש
ובעירם. ושין לנך מסתלין כה לנשה כפיק לון מיס לשתחר נסון וישרדו את חיישם נעבודה קשה
לשקשיע. כאומר לד קל ומיתר. ובלבנים. בלבין שלבה.

תקונא רביעאה ותשעה מרחם מתכיו ולשעלא ומרחם מתכיו ולשטה לנסון סנקי
סמיות כנגד כלן ובשתירן בנה ושוד מטטרון שות בנגד לילים לחיכו דיוקנך
לנדיק שות בנגד לשלילך מטטרון לחיכו שות בנגד לשתח מטטרון שדי כיס ושסיו רנוך ושוב כמרחם
סנוק ורנליסם רגל ישרם רנדלין דמוקין כלהו עקלתין ורנליקן ורנלין דחיון קדישין שתחר נסון
ורנליסם רגל ישרם מנד חיס לשיסו ישראל. ישראל כליל תלת חיון דשתחר נסון סנקות סן סן
המרכבה. שרים לנביים ביבשתך רנוך מסטרך דסיליל דסליק רנוך. ושוב מסטרך דסלי דכבי סליק
כחוסכן ולחיכו מטטרון וכל סון ישראל סתעתך קלך מתוקף סון רנין תמן ולתעבד שכי וכן לנרוס
ולנסיון. שתר קב"ה לשלאכי סשרת שלין דרסטין לנלויתך דמניה ורסטין למרסט לשרקך בשנתך.
ורסטין לשעבד תשוס דילי ותקבין בתיובתך. קבילו לון כסיבלא דסאי מרחם דכשלין סיתכין
סבריס כס דייכון חיכון רנין ושבין בלוריתך דשלכה חיכון דסיתין כסדיכו ואתילו לון בסאי
סיכלא שכי כל מכלין ישראל מ׳כשל טשם עלתך בטיסך תדל. ונבריאל טשם בתרין טשתין וכל
כפיק דנורך מיסראל בשלכה בנלויתך ובכל פקידך דשכיבתך תמן חיכון רנין לנשה ושבין כה
בשלויתך שלריסון ובכל שתר דשתעין קלך לחורינך דתמן קבה חיכון רנין לנבי סשוס קלך ותקבין
נפש בשלויתך למלריסון דבכל קלך דשם ידוד ליח תמן ובל נורך ליח תמן לנשה ושבין
תמן. ושבין לך ורנליסם רגל ישרם כי ישרים דרכי ידוד בשתר דידוד תמן חיכון דרך ישרה. ואי
ליח תמן ידוד לון חיכון דרך ישרה. ושוד רנליסם רגל ישרם למרחם שלכי מתיניתן דשתן למנלי
כשי לשקבך רנלוי בשלויתך כמלאכי סשרת. כבש רגל שבע למהוי דשים כהדיוסו ושבין לך מוקמוש
דבבן סשתבל נריך לכוין שת רנלין שבשתר וכף רנליסם בבף רגל שבע ושתר קב"ה אלין לחיכון כסיתין
בשלויתיסו הכי לכוין רנלוי כיותיכו לשתתן לון תרעי סיכלא לשעלא למרחם לך.

תקונא סתיתאה לשית למרחם לם. סכל רחיים מתם. שתר קב"ה מלן לחיעיל כחיס לך ושפ
בשלות ה לנים לשילא ויחם לנשה ידוד ושיכולתך בשתך לשלי תיעלון בהיכלא לך בנוכח
לשלאכין ונ׳ייסן לשילא ויחם לנשה לשתך לקבל שכיבתך לשיקי ידוד ובלשיים ושתיעה ורוחך
והכיל סרוך ידוד בשמיים בחסים שתוס הליך סרוך מל׳ ולך לשיים לשוך ומר לשתתר בה ושיכם תוך
רוחך לקדבין לחיכון בלויתין. דכור בשלויתך דכור בשלויתך ושניים לחכים ושתוס דולם ושתוס
דולם והלוך דולם ורחיים ישתיעה לשית תמן לוריתך ושנים קב"ה ושכיבתך ס לך סרוך תמן לקב"ה
בלשיים וכן שכיבתיים לשלויתך ושיל תור שכיבתיים לשיים דילים ידוד כמרך שון שתוכח קב"ה כמרך שת
לשיכא שכיבתיים בחתם בה שלני כיסם בן ים ישרך שלה בחתשבה לשיסו כיסם מחשב׳ ושכיכור כלך חד
כבתם לך חתשתוכלך הלך כנוכח וכיסם כלב וכנין לך חתשבה כלב שכיבור כלב וכן תוכיתך ב׳ת חנוש

לעמוד וכן בשוטפת היה כיצד שכיבתו לילה היה קרבן לילה שלם ולנותו לילה כקרבן
וכיצד כיצד שליק לגביה ולתקריבת לגביה בגלותה והכי נדכור הלא כה לכרי כשם כשם ולוד ס
שכיבתו דבור לילי כגוונא דשכיבתו לילי מרפס לילי . שמעם לילים . היה כיצד לילים לכיר לילים
כרישם . הכי לילי כילין עשיית מצים לילים כגוונא כריצה לילים בגלותה וקיבל לילה ס בגלותה
עמילם דלילי עזלים דקיומא עמוס בכל מקר וברצה לגביה ולתפלת לרבלוי בכם לה פעים לעשל
עניה דמעים על בכסא לילי עמוס לגביה ולית לם בשת פכים ולא בספסה כיצ ס לילית מכוסה בלא
עכוס ל לא בשת פכים לילי דערב דה ובגין דל אמר שלשה פעמים קול עטרת בעלם וכדקה בשכוחין
מכיצם דשכיבתו לילי מטרוניתו ספסה לילם לילית לילם עמוס ולא בשת לכפין מקכם הכי ערב
דה נקכם עתיד לשעבר לם ולכבסה שעלם דמחוי לילי מכני ט מדות . **אסנת משנחת**
מחוי דרכבן וכן שכיבתם לילי שמוס דקכם וחוד לילים בגדיק מי שלמין ולילי כליכה לילים נדק
לפנין יהלך לשעבד רשותים . ויהי הוא טרם כלם לדבר והכה דבקה ויבלת . רשיטת לגביה לשעבד
רשותים ובשם הכי לימין כרוקבשם דכי ערוס כני בשת לכפין כלהו כשדות לילה ובגין דל מכי קכם
למשם ולתת תמוה מכל העם לכסי מיל ילדי לילים לכסי לתת מוכלי בשע . לכסי מיל מסדרת לימיכ
לשכרשם דקמן דליים דשוריתת מיהיכו שם דת למן . ילדי לילים מסטרת לינתק דקמן דשיעם
דלמר מבקוק בכילם מלכי שעתי שעתך ילתי . לכסי לעת מסטרת לרים קיום לידוד בשוטפת .
שוכלי בשע מסטרת דבור שכח דבוע דלם מלשון דלתקבר בלכן . תלת חיון לימין מרים שור
כשר נדליים שמיעם ריפת מלם בדבור ושמת עליהם שרי לליפים מסטרת דלת תלף ושרי עשות מסטר
דלת ל׳ עשות שכם דשתעבדו ישראל במצרים נלות דשוריתת . שרי חמשים כ ושרי עשרות י
ישרל כליכון מדוע לשתמודעון דלימון בהוי דקכם ושכיבתו למהוי בסון לכסי מיל בגון לשת ס מיל עטלת
בעלם עשרי דקמל . ילדי לילים לכסי לעת ולא לכסי שקר דבני ישראל לא יעשו עולה ולא ידברו
כוב ולא ימצא בפיהם לשון תרמית . שוכלי בשע בכר כם שהם בקלקי ולא כשרב דב ובגין דשכשם כיצד
דלימון כחויס לכל מרע׳ קדמיה ספר וכתם עשר לשמו . ודאיל לשעבד מעבר׳ דלמיל לתקשר לוב ושכי
עשרי כשב דלא שכשין מכל שמון דשלשה ובגין דל מוקשוס עילי מתביתין לל שמדרם הוא העקר של
שמעשה בגין דקכם לילי שמים בשתרי בעול בשלי לשתמודעת בשנו דלילי שכיבתו דלילי דיוקבים
כגוונ דלילי עבו שכיבתו עבוס לילי שמיד ולילי שמיד לילי נבוד ולילי נברתת על כל לומין דשלשה
לילי לשת ולילי לשוכס . לילי נפיש ולילי כביאם . לילי נדיק ולילי נדקת . לילי מלך ולילי מלכתת .
לילי ולילי שכשתו לילי שכין ולילי תכוכס לילים לילי כתר ולילי עטר׳ לילים עטרת תפארת ובגין
דל מוקשוס רבבן כלמי שלין תוכו כרצו ש יכבם לבית שמדרם כדיוקבים לקכם לילי כרצו ושכיבתו
נרו לילי תיכו מלגו ולילי כרו ולא לשתבילת לילי מלבר מהוזק דלגי לשתמודעת לשים לכילילים
ולית לפרוסתו תמן כלל למבית ומשון תכשבו ובגין דלילי שתים שלגיו לל שתקרי של בשכיבתו
של ובגין דל שמו רבבן לל בשלמי שכבתו לכי כקר בעהו שכבתו לכי בידוד וכקר לכי כשל לשכל בשלם
שנה שכשב בידוד וכקרל לשהוי רשמי שכל שטרל ובגין דל לילי קכם לשל לכי בשרת שלן דלל
יכל תוכו כגרו לל ייעיל בהילל דל ככל שכרין כשיעלין ושיזוקין ובגין דל שמר קרל שת ס תהיה עם
יי שלהיך . **תקונא** שכיעלם בשלם הקשת שטרים נעבן כיום שנשם שמו רבבן
מן שלשם על כשלם הקשת מן מן מעשה המרכבה ושמו שכשים בשיק ל עקיבל דוקם בשמשם
מרכבה ובל מן הקשוך וילדל שם מן שמשים ושכשם שלולות ושין שתקבים שלשבי שטרת בשוטפת

קשת

קצת גבורי ומסטרין דיסיבין כמלאך שקצת אסר יסיס בעבן כיוס שנשס כך לעתוי ביוס שנשס לעתי
רקעי. וכך לעתוי כלפי מעטרין לעתי דיכף. מעורב כין מטרין ושמשס לעתי דיכף ורקעי כליל ולפי
סיפו ש מן סדי תלת עבעי לכעין דסיכון ידוד אלהיכון ידוד תלת שמשן לקבל תלת עבעי לכעין
לך לעתון כמיסכן לי מן סדי ולכיש דסדי מעטרין דסכי סליק כחוסכן סדי עב.

אמר ר׳ יהודה ליעל לן מר מלין מלעילת דרקיע שמשס. פתח ר׳ שמעון
ואמר ויהי היום. ככל לתר דכתיב ויהי חיקו נער. ויהי כימי נער ודלו
ויהי היום ויומן דלית כיה נער ודלו חיקו רקיע שמשס ויומן דלית כיה דיכף קשיה כל
עלמין. ויהי היום ויפכר אלישע אל שונם ויומן דרקיע שמשס היה. וככל לתר ויהי
היום דל רקיע שמשס ויהי סיום ויכלו כני אלהים יום רקיע שמשס היה וככל זמכף תרין
יומין לחיכון מלי טעמין כנין דלהני ונחק כלל דיכף ורחמי תרין יומין ולא חד דשמלא
ומתכף יחידאי ויחיד עלמין ועל דל כתיב תרין זמכין ויהי סיום ויהי היום. ויכלו כני
אלהים. אלין כ״ד רכרכי כני אלהים ודלו כמו דמלכף קריכין לגכיהם ולחיכון שכעין
ממכן דשחרן תדירא למלכף ולחיכון מתכין דיכף על עלמין. להתיכב על י״י. וכי
על י״י קיימו אלא כשעתא דאלין קיימו על דיכף. דיכף קדמאה דכלא כיה מאן הוא
דלא יקיר לשמא דקב״ה ודלא יקיר לאוריתא ולעבדוהי. תוף הכי מאן הוא דלא
חייש על וקרא דשמא קדישא דלא יתחלל כארעא מאן הוא דלא חייש ליקריה מאן
הוא דלא שוי יקר לשמא דל. ויכף גם השטן כתוכם. גם לרכות השוא כוקבא דיליה
תוף הכי להתיכב על י״י דלהיכו חייש כמו ליקר דשמא דל. הכף לפלגינו עמודין קדמאין
דעלמא חד אמר תוכ מסכידי לחיות העולם הוה. ואחד אמר מסכידי ישראל הוה
ולקבל לכפרה על עלמא דכף יומא דל אשכחיה רב המנוכא לגלגלתא. אל ודלו תכיכן
בדיק ורע לו רשע וטוב לו אמר נדיק כל שמעשיו לו חוכותיו כותכין כעולם הזה
חוכי ועל כן נדיק ורע לו. וכל שמרכין עוונותיו ומעשיו זכיותיו כותכין לו שכרו
כעולם הזה ורשע וטוב לו. אל דיכוי דמלכי עלמא עתיקין (שם עמיקין) לכל כשעתא
דכעי קב״ה לכפרה חוכין דעלמא לגלגי כדרועא דילהון ואמי לכלהו. לאסיוה לשלמי
לדרועא לאוכחא לכל סייפין כמה דכתיב והוא מחולל מפשעיכו וגו׳. כמה דלתתר
כשעה ומח על רקיע שמשס קיימין שכעין קתדרלין למידן דיכף לשלמא כמה לחיכון
מלכי תריסין קטיגורין דקיימי לשלמא לילין מיומיכין לזכו ולילין משמלאין לחובה
לאכרע חוכין דעלמא חוכין דכל חד וחד ועל דל לנטריך לכר כם לפרקא חוכי
כל חד וחד כמה דלחיכו כנין דמלן דמפרש חטאוי לא לתמסר דיכוס אלא כידא
דמלכא קב״ה כלאודוי וכל כי דיכף כדילין מחכו. ועל דל לנטריך לון לפרק׳ חוכין
דכל סייפא ושייפא וכל דשביב כפרט הס״ד חטאתי לוליעך וגו׳. לכתר ואתה כשלת
עון חטאתי סלח. מכלן מחסה דכתיב לכל חטא כעם הזה וגו׳ כיסרהל כתיב חטאתו
כי עזבכו אתי״. ולי תימא הלי כיחיד לכל כלכור לא. הא כתיב קרא דל. ולי
תימא הא כלכור לכל סליחה דילהון לא הא כתיב ויסב מסם אל י״י וגו׳. וכתי׳ ויעתר
להם וגו׳ אלא מלן דמפרש חובים כי דיכף כדילין מכיס כנין דכר כם קריב לגרמיה ולא
לתתין על פומיה. ותו לא שכיק למקטרנא לעולפא עליה חוכא מיומא לכר כם יקדים

ויתמ ולא יהיב לוכתא לאחרא למיתר . כדין קב"ה ממחל ליה חובא ומודא ושוזב
וירוחם . כיוון דהם מתקנין כי היכא כמורמיזא למלכא למידן כל עלמא ויסרב עלמא
בקדמיתא כהיכא קמיה לליכום רחמי (פא קמי לליכום רוגזא) . תנן ומספט עמו ויסרב
דבר יום ביומו . יום ביומו מלי הוא אלא אבי תרי יומין דרם לחמי תרין יומין כנין
דליכון תרי כי היכא דמתחברן כחדא עלאה דליכו קשיא היכא תתאה דליכו
רפיא ותרוויהו מסתכאי . ועל דא לא ידעי אבי בכללי רזא דיכא ולא
ידש דתרוויהו מנטריכו . וללותא דליכו היכא תקיפא . תלת תבירין דליכו היכא
רפיא . נכוחי נכח רפיא ליכון לא ידעי ועבדין תרוויהו וכלא כפקין לארע קשוט .
פתח ואמר תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגינו . תקעו בחדש שופר . מלי בחדש
דא כי היכא רפיא לתקרי חדש . בכסה כם דעלמא עלאה כם ס"ד דא פחד ונחק
דליכו כם למלכא עלאה . תו בכסה דא היכא קשיא פחד יצחק . היכא דלתתאי
תדיר דלמו ליכו היכא כתנלוגא . כי חק דא היכא רפיא . ומספט דא היכא קשיא
כרחמי ותרוויהו ליכון כחדא . כנין כך תרין יומין ותרוויהו כרזא חדא . תסרי
העם יודעי תרועה וגו' לא כתיב שומעי תרועה . יודעי תרועה כנין (פא כנין)
מכיוון דדיוריו כלוירא דארעא קדישא ליכון יודעי תרועה . רזא דתרועה כמה
דכתיב תרועה בסבט כרוש . מאן עמא כישראל דידעין רזין עלאין דמהימנין
למיעל קמיה ולאתקסר כיה וכל ליכון דידש רזא דתרועה יתקרכון למיתך כלוד
פניו דקב"ה ודא הוא קדמאה דגניז קב"ה לצדיקיא ועד מנטריך למיהא להם .

כתיב השיתרת מן הכבד . וכתיב ואת היותרת על הכבד . כתר דעבודת ניחוחא
לאסתלק עליה יותרת מן הכבד . תסת זכותם דלוזלא ונפקא מן הכבד
לאסטלה כני עלמא ולאכטלה עלייהו ומכוקת לדכורא למעבד זכוי וכנין דא היותרת
מן הכבד יותרת על הכבד כתר דעבדת ניחוחא לאסתלקת עליה מכח תסת זכות .
לאתברת על כעלה דליהו כבד כבשם דמרה תסת מדכים . דמלטא ליהו על דכורא
דילה מכח תסת זכות מלטא על הכבד תסת מדכים וכשם . יותרת מן הכבד . מן
הכבד כפקא לאכחנא לכל עלמא ולמעבד ניחוחין עם כלא . לכתר ליהו סלקא לנכי
דכורא מכח תסת זכות כעותא דאכפין וכדין ליהו על הכבד ושוד יותרת מן הכבד
לאתקריאת מסטרא אחרא . כתר דכפקת לנחפא עם כלא ויהיבת שורין לבעלה
והלי ליהו יותרת מן הכבד מנו כבד . ויותרת דילה כפקת מרם ולהו תרכא
דמלאך המות דנפקא מכח טפין מרירן לקטלא כבניכם הכי ואחריתה מרם כלעגם
וליהו תליא בכבד וכל מרעין ומותא כיה תליין והכוא ומא מסטרא כעלמא למסכם
כל מוכי עלמא וכדין כל מכרין דליהון ישרא ליהון כעאקו דליהון מכרין דמטרוניתא
כר ויכמית חדה מכוכתא קדישא וכדין כל ישראל כעאקו ובטלי סופר לאתערא
כיום הסוף תקישה ומכרים ותרועה .

רעיא מהימנא

אמר רעיא מהימנא ולאי כתר לתכרים ושרקין לכלא ליהון כעאקי דלמין ליסראל נרחין
לאתערא נקבה דליסוד סופר ולא קבה דדיוקן . כתר דכבש כיהא לא יכלין לבכבה
רוגזא

לומר למה לפתוח על שרקין לבסוף ועל כל שרקין לניפץ סמוך לומר לכבוד כסוי פליט
נקבה לשופר שופר שלפני לפני כיסי תוקעים ושם יושב לשלפני אין לריכים תוקעים ושתים קבוע
דומה לשלפני לפני כיסי תוקעים ושתים ולבסוף ושתים ו׳ מן ושם כרכיי תוקעים לגול. אם ך
ושפעבר. ואלן נריס לף שטו סגסו ולקטו סמוכות לפלון לפתערבו כשרב רב שטיין לתלוס לפלון
תוקעים ושתים לגול ואחד לשוך עניים ונפקת לשופר כפון כתופס שטיין לזכלין כל ו תוכס
אם כתיב כסו סבשר עולמו בין שניים טרם יכרע ואף יי׳ טרם כשם לתפשם מן לשמו. לילין
לריכים כשוף ולילו ל׳ ולף נרס לפפשם שמן על תוקעים ושתים ולתגבר על כל לכרין וערקין כשלש
לף תשפה כתוכבן שטמן תשר קל לף יי׳ לליל כיס תוקעים ושתים ולילו כגוכף לקבס. ולילו
ו׳כן יי׳ מן כיכס וכגיבים מוקעים מלפי תשפיעין מכוכף קבס כשלים וכס לפכשה שלי קבס תכשם
קבס כיכס. לליל קבס לילו פתיב תשרוייסו לריכין ו׳תכשה ס׳כיכס. וכנין לף נריך לפתערף
בשופר לילו קבס שלפני לפני תוקעים תלוס תריך תרך לפיס לשפתכמי תיכ יי׳ מכולן לרכתי כתוכבן
ו׳ ף תרך ו׳ ו׳ לפיס ולילו שלפני תוקעים תשפיעין מכוכף שכרים תסטרף לינקף תרוכף
תסטרף לילשקף שכיכת תפלה קבר לכלסו לסיכו ק׳תוקיעה ס׳שברים ל׳תרוגה וכלסו תשלשין לנקי
שכיכת שלי קלוסה לך יסלשו לליל קלף ילול לנפקף לנכר שלף מן כשם לוך תכי ליל לשפרש שכיכת
מן קבס רקבס תתערוך כיס. תרועה ותקיעה לילך קטיף כרחמי ושברים לילך
קטיף כלף רחמי (שם ולילך לטיף כרחמי) וכדין שכי ותערון לשלף.

רעיא מהימנא

אמר רשיע תשילף שם לסוס שטו לפכיס תכ לשקולף ושתדר ושם כלשקדשיתף נגין
דסקול קיל יעקב. ישראל ליל מילילין כלילם ושתים כשאר עתין לילתין שלשף
לין דמילילין כלילם ושתים. שלף מ׳לילין כקיל לסהוף שלשף לשלי שולם לרוך לשתיבי כשת
יול׳ וכגין דקיל סיכר תכי שקיל תשרי רכבן לין פוסקין מעשרם שיברות וכלות ו׳ולשי תשתבול שולם
לרוך לשילו ו׳שלשף לשלי ושתי ס׳כרש שלשף לין לשילו ס׳ ושיבל לכם לכלים ושתים לשילו
ושיל רוש שחרש כתר לשתנור גורס כתרין לתיקון לשילו ס׳ס׳ תרין כתי לילו שלף יכיל לשטלף
גורס לשרוייסו יי׳ לשת שם תיקע שלשם ו׳ שם. ושם כתיב כל כלר וכל סבועת שלשר לעבות
כשן לשילו ס׳לילם יקיצו ולילם יפרכו וכגין לף נריך לשתערף קלף לשילו ו׳ כשבשר סיסרות
לשילו ו׳ונקרא לשילו כשניעת שלת כל סיון ום׳ון ו׳מעשרם. שיל לשמעי שלין שלין ר׳ שאין
וכל שכרייש שלרו נריך שלף לזוכיף לשמעת שלין שלום לשתקרי כבן של כלילים רבן שכלשים
רבן לשלשלי הסרת לקבס וסביכתים שלכר של שיעוי וכתב של ילול רוין שלין לשף לשתשמעו כוות יהו
שתתן תורה ועד כאן. שלי כוכיף קלילם לשלים שלולי לרוין לשבורת קלשלם לשרש לין לשם כל
שלרי שתיכתלן לשילף ושלרי שתיכתלן לשתף כלשו שוושבין לשמעת שלין שלין שפוך ושיוסן
לילך לשם שלוף ושיכלף יעבר כשן לשילף ושתף. של תתכי לוסי לו שכת וכל שיעתף לילך.

עיל שלר כתבורף קלשלם.

בתרועה ותקיעה ושברים לתכשם כלף לף כדף וכל שם לסהוף כבל כקיש
לקריב לעבי לכ לשיסו מלכף לויכף (שם לשייכף) והסוף לכ לאון
לשרחוי ולאון תיקוכתיה כשכירו לשוכרין לשתים שלף כקיש כל כרירו וכל נח ותף
ל 7 ס3 4 וכל

סלק ה בשיעור
נתם מן כלשון
נסוך שלשר ופ

וכל זכיין וכל שובדין טכין וכל הכוח עכורו וטנופין ולכלוכה דלילין שובדין ביפין
אלא לכבד דלתמר ביה סטוחים סעיר וכל ערקין דלילים דלילין סלר שמין עמו סמל
וכפא הסעיר עלוותא כל עוכותה מלי עוכותה עוכות קם לתמר ועקב לים קם
וחוכין דעמיה דלילין ערקין ודפקין דלכה ובנין דל סחין ונרעת וכפחת לכל לילין
לברין מכבד לסתבהו מלילין לכלוכין דלסתלרו ביה מלכה לתי כל כריחותה לכל
לברין דהכי הוה כיין דלכה נטיל כל זכוכו וכרירה ונקוה ככבד נטיל כל מה דלסתכה
ולסתלר מן לכלוכה וטנופה וזריק לכל סלר סייפין להרנין בעל כרחיה ומכסולת
דפסולת דכבד נטל טחול דלתמר ביה יהי מלרת · מלרת ויכוית רמע·

רעיא מהימנא

אמר רעיא מהימנא ופא לוקמוה דכתן עליה טחול סוחק ולישו סחוק הכפל ובנין דל
לוקמוה דכתן דלתכיתין מני לי למי סספיקה מסקקת לו· וקלקת לסלר טוב כעם
עסחוק· טוב כעם דכבד דלישו סלר ונועם דקלה רנועה לסלקה לה נדיקוין כעלמה דין
כעלעין ביפין כמכתבין· ו סחוק דסחיק לין נטחול כלכליכה דהלי עלמה דסוחק לון סחת כעיקרה
ועוד לרם דטחול לישו וחיל עבר ולישו תקיף יתיר מלרם דמרה ובנין דעבד דב לישון סלוה סלישו
ולישון לומין דמיין למון יתיר מעכבין דנליתה עבד דב ליסרל מלומין עבדו כמה דלילין דכתן מי
כיעבב סלוה סכיפה· דלישון דכתן ביסרל כסלוה כעכפ· לכל לומין דעבד לעשו למו מישן כלה כמון
לסר תדכנו רוח· ועוד וכפא הסעיר עליו דל רשעיה למעבד קוכיה לקלה עם יסרל דלישו כפא
על חוכין דיכול למסדל לון עד דלתעכיד ככד מפא כמפא ככד יכבדו מתי חוכין על נדפוי עם
עביד סליך לטירה עלה כתמרה כל לישו נמי לכלקה לטור נכוה כמפא ככד יכבד עליה· כל לישו
לעילה וכתי להלקה לפי משוט דלסתלר ליה· לתיקר עליה מטילה וכפיל ולסגיל נרמיה לתתה
וככבד· מפא דלתתקפת עליה לתעבידו כל מלרין דלילים סבקות· דלה סתתלר מבר סליה סוף הכא
לסמיל וכתם ככד ויותרת הכבד יגר כרע וכת וזנים· וזכה מתמין כל נת לל ככד וזכה·

אמר ר׳ פנחס חורקה דל הוה מתקבה לי למסמע מלין סלין מעתיק ומין וכתיה
עלמה דלתת סלרי נבוים· וזו לעלמין דיסתלרון יתמין ולה ידעין מלי דלוריתה
כדקה ולות ודלי הכי הוה ככבד נטיל כלה טב וכוס· ולשב דמסטטה ולקיט כל חוכיהון
דיסרל הכי נמי זכיין דלילון לקיט בנין לקיימה כורכיה וכלה הלי והלי מקריב לנבי
לב· ולורחוי דלב לה נטיל סלה זכיכו וכרירו ונחותה דכלה כמה דלתרת וסלר טנופה
ולכלוכה להדר לכבד ונטיל כלה כעל כרחיה כתיב וכפא הסעיר עליו· סלה דל
להדרכה בנין דיתבכם לסומים במתקה דלוכפא זכאה חולקי דזכיכה להלי ולמחמי
דל כעיכי· חוק הוה כתה ולמר יי לה נבה לבי ולה רמו שכי וגו· הלי קרה למר דול
בפעתה דהוה חזל על ביף נהר והוה למ׳ דסלעכלום הוה כר בם כעלמ׳ לחודו ומסכת
למחרי כוותו חזל מכת ליה בפרדע על דול לה תתנאה דלכה עבדי יתיר מכך דמסרית
נזכלי על מיתרה למחרי דכתיב וסרן ביחור נפרדשם והם לוקמוה· ותו דלכה
מסכה ומומר ליליה ויומה כלה סכיכו· כהה יה סעתה למר דול וי לה נבה לבי ולה רמו
שכי וי לה נבה לבי דל הוה קרבנה כל יומה וכל זמן וזמן לנבי קלה דלתכלולת
כנפת יסרל ביה כין כל סלר לכלוסין וכל לילין סולחין לפיקי לם מכין נוכין ומכין

סלד עמין פתחין בתיובתא ומיד סנקין ריחא ויפוק לון מכין נוכין ויתבני כהו כהם
ופרחל דכתיב פתחי לי לחודתי דעיתי דכל זמנא דפומא לטוותא ליה לה ריחא ולא
כליק מכין נוכין ודוכרא כיניהו כמה דלתמר. וקב"ה לא סלד לן למהך לורחא דלא שלח
לאליהו מלין שוין. עד דהוו יתבי אתא כפרא קד ומלין ונטיל חד פומא דהו ואזלת
נמרו מכלן ולהלאה כהך לתרמין. קמו ואזלו עד סכא לורחא דר' פנחס ור' סמעון בלא
ליה לחיהו ור' אלעזר ושאר חבריותא ור' פנחס ושאר חבריותא. פתח ואמר למכנס על
פומן עדות מכתם לדוד ללמד מאי ללמד לאולפה לבני עלמא חכמתא והא לוקמוס.
פומן עדות שין סנהדרי גדולה דכתי כה פונה בפומנים. מכתם לדוד סימנא דלקוליה
ליה לדוד כד סלד ליוסב לאחרב כהדים ולאחרם טוכא לתנחא כסו. אמר ר' פנחס דא
חיהו פומן עדות דקיימא בכא בפיפתא עלין ודרגין עלאין כסדה ומיותתא קדומא
לתפסכתא דא חיהי פומן כפלימו כדקא יאות. קמו ואזלו אלין בכא ואלין בכא. אזל
ליה ר' פנחס ובתבכפר עקימין ור' יצחק ור' קייא כהדיה. עד דלקדימו למיזל יתבו
ומתכו לנהורא דכפרא וקיף שינוי ר' קייא ואמר אלין כוכביא דכרכיטא דקא מרהטן
ואזלן. אמר ודאי כמה זמנין סתלנא על אלין כוכביא. אמר ר' פנחס אלין כוכביא דכרכיטא
דכרכוטא ודוגן בכוכלתהו דאמר דהא קב"ה בדא כל חיגון כוכבי דקיעא
דכרכין וזעירין. וכלהו לוודן ומסכמן לקב"ה דכתיב מונה מספר לכוכבים. וכד מטא
אמנייהו לסכתא קדא לון קב"ה בפומא דכתיב לכלם בשם יקרא וכדין דכטי ואומיטו
מרכיטא דנהורא למהך לסכתא לאתריהון כהדא אתר דתתכקדן הדא הוא דכתיב
סלו מרום עיניכם וראו מי כרא אלה וגו'. לאדכאי אתא כפרא קמו ואזלו. עד דהוו
אזלי אתא נפרא דכרכא לסהר על ריפוייהו וקיימא עלייהו. אמר ר' פנחס ודאי ערך
דעותא הוא דסתא לאתכתבא ש"י דרחמי לכל חיגון כי מרעי והוא זמנא לאכוותא לון
ואלעב לחיגון לבירין למלכא דהא נפרא דא כיניהו דרחמי חיהו. פתח ואמר. כנסר
יעיר קנו על נוזליו ירחף וגו'. לוכא בעלמא מאן דחיהו כרחמי על כטוי כנפרא והא
לוקמוס דכתיב ותהלוס כני כסר דחיהו רחמכא על כנוי. ומנו דהסתא עידן דרחמי
לחא נפרא דא ואכחר עלנא בפומא דא דכתיב קב"ה תסמע קולי ודא נקד דאכרס
ואתערותא דילים. לדכאי לאכחר נפרא ואעבר לקמייהו. אמר ר' פנחס נפרא נפרא
סם לחת לנכן לי כפלוחותא דמרך לחתית הא לחן הכא לי כנין מלס (פ' סיחון) לחרא
סם לחת הא לחן הכא זמינן. לחתם נפרא לעילא ולתתכי מכוייהו ולינון יתבו. אמר ר'
יוסי הא דפלמה מלכא זוכרתי (פ' תוהא) היא דתניון כפרא דכרכא סוס לחיו לנבי
פלמה מלכא ככל יומא ויומא וסוס פלמה מלכא רכיב על נפכפא ואוכיל ליה ר' מלס
ברסי כפומא דהא אוכיל ליה לתו מזון כמדבר כהדיה. לחתר חד חיהו לנבי טורי
דהסוכא דלקרי תרמוד כמדבר ולאו חיהו לחתר דתרמודאי שלח עד יומד דלחיהו כמדבר
כהדיה ותמן מתכנסי כל רוחין וכטרין לאחרנין. והוה נפרא דסוס טלה לתמן כפומא
הדא כוין דקלוס על הסוס דוכרא לחנם נפרא ופלמה כתב פתקא ולחרי תמן
ואסתייב מלחיון רוחין ונפרא סוס מסתכלנו מסוכא דטורין לאחר דתמן שוא ועזאל
דלחיון תמן בפלטלאי דכרולא כשנין גו הקומוי ולית יכילו (פ' הגו) לכר כם כפלמה

למיעל

למושב תמן ולפלגי שופי שמיש בר כלתם וכיון דכשרין מסתבלנן מסוכה דכרכא מליך
לתתא וכשיל ליה למלמס מלכא תחות גלפסא מחלה ומכסיה ליה וקיימא על גלגן
מלכלי וחולה ומקרבא לגביה. ומלמס כרגן לפיק עוקא (פ׳ פורטינא) דחקיק עליה
שמא קדישא ונזי כפומא דכשרא ומיד לישן חמרי כל מה דכעי מלמס מלכא
ומתקן סוס ידע מלמס מכמתא עלאה סגי ויכן לית תרמוד כמדבר כסרי. וכי כגויכא
סוס עכיד כסרים מלך מסו ויכן מלך לסתבל כסכליתו וידע להסוף דוכתא למכלא
כיס מכמתא עלאה כלך ויכוכו כמקרא. עד דסוו יתכיס כשרא לתתא לגבייהו
ומוסכס מלך כפומא ומדי קמייסו ומלת לה ממו ואמרי. אמר ר׳ פנחס ולאו למיכל לכו
דכשרא דא כשליחותא דאתרים מולך ולתתא. מוסכס דא מיסי מוגן דקא׳יכא וקכ״ם
מדר ליה לגבן פתח כמלקדמין ואמר למכתב על מוגן עדות מכתם לדוד ללמד. וכי
מוגן תלי סכדותא סכיל מלך מוגן דא מיסי סכדותא למעבד כרחמים ואיסי סכדותא
לכפסת ישראל (פ׳ ואיסי עדות לישראל ועדות ליהודא עלמא. מוסכס דאיסי תליסי עלין וכו׳)
דא מיסו כגין דמוסכס אית כס תריסר עלין וכלסו קיימין כיקרא חדיא אית כס חמס
לכר תקיפין דחסיין לרא מוסכס ואגיכו עלה וכלא כרוז דחכמתא תליסר מלין תליסר
מכולן דרמסי לירתא כנסת ישראל מלישלא וכלסו לחודין כיקרא חדא ואיסו כרית
ודוגמא דכריתיסודא (פ׳ יסודא) דכלא חמס תקיפין דסחרן עליס מלין חמסין
תרשין מלא מכיס מכין ליסודא יסודא ככי מקדמא מלילכא דקיי לזלא כסו סכדותא
לעובדא דכרחמי אית כל עובדא דכרחמי כלסו (פ׳ חמס אלף מכין ליסודא כריתא קדישא
כלסו מובדא דכרחמי אית כיין וכו׳) תייכין וליעין כסוכלתו וקיימא כמוסכס מלדים
למעבד כרחמי אית לאוזלא ולאחזי לתתא לאחזי לעילא כרוז דעלי לתתא ולאחזי
כרוז דכנסת ישראל מוסיס דסכדותא דקיימי ככל מכי מיממין דפ׳ (פ׳ דא) כרחמי
כרוז מלדים דא מוסכס תליסר עלין ליסון תליסר תיכין עד מלדים תכיכא ולסון לא
סמיס ומת סלרן וסלרן קיתא תסו וכסו ומסך על פני תהום ורוח סא תליסר עלין
דמוסכס. חמס תקיפין דסחרן לתלין ליסון מרחפת על פני מי׳ ומ״ס חמס לחרכין
לכתר יסי לורסא עיקרא ושרשא דמוסכס לכלא ולסולין כיס. סכדותא ליהודא חמס
עלין תקיפין שרשא ויהודא דלסולין כיס תריסר עלין מלין שמ״ש ישראל י״ מלדיכו י״ס
חמס עלין דמוסכס לחד דא סוא עיקרא ושרשא דכלסו לחולין כיס רזא דתריסר
כחוסכס גוסצ׳קא למלכא. תא כגויכא דמוסכס ליסון ישראל מוסכס כין סחוסים
יסראל כין עמין עיני. כנסת ישראל כין אחר מכלוסין דכרכן ממכן כל זמן דמוסכס
קיימא סתימא דלא פתיח ליח כס דיוקא ולא מלקין לה ולא מקשין לה מנו גוכין. כשעה
דמוסכס פתיח מלקא דיוקא כדין לסוקי ליה מנו גוכין. ויתכי כסו כי שלמר פתחי
לי לחותי רעיתי וקכ״ם לא מדרס לן מלא למיכל לאחרא.

רעיא מהימנא

אמר ר׳ אלעזר לאכוסי דא סמעבד אמר רעיא מהימנא כוכותא קדישא כל מה
שלין מוסיפין לסוויתין כרו דקרכנין דלאחרית ספיר. אלא מוחא לאיסו מיסו
מוסיפין לאחרכין רוח דלסון מחי. אלא רכי לב לאיסו אלא. ויתרוייסו לאיסו רחמי ודיוקא דא

סמכון לר׳ אלעזר׳ אלעזר כל סאר סיופין
דלגו רוח עלאה לחיזו׳ תא לכח תא חזי׳
אבל לב לא חיזו כורסא דלילי ואלמלא
דומין לגבי מלכ׳ עלאה כנפי דיוקא דאקרון
לקדוש רוחא מרוחא דכסיב מגו כוסיין
עלאין הוא לוקיד לעלמא כרגעא קדא׳
כתיב ואמ׳ו׳ סמטיר על כדו׳ ועל עמודא
נפרית ואם לאמאי לוקיד לון כגון דכנפי
דיוקא לא כסיזו כהו כהי׳ סתיא׳ וכתיב
דכנפי דיוקא׳ כנפי יונה נקפה בכסף
וחיזון רכש ובדקיק ועלייהו לאתמר עושה
מלאכיו רוחות לכסא קדיד קמי מלכא׳
(פ״ח לכא)׳

כסא רקמי ודא דיוקא׳ וקא״ם עיומד מכסא דין
דחיזו לב ויושב על כסא רקמי׳ דחיזו מושב וכד
סיכין מתרכין על לבוש ועל סרקין דלבא
דחיזו כרכסיוא דיוקא׳ לאתער בלבא והמלך קם
בחמתו ממשתה כיין דחיזו ייכא דלוריתא׳ ונומכ׳
דכנפי דיוקא כסכין על לבא ובחמת סמלך שכבה
דתרין כנפי דיוקא וסיו סכלונים פורחי כנפים
לאעלה מוכיים בכנפים׳ על דכפרת דא כפורתא
דלבא׳ ובאמי ובחמת המלך שכבה דגין דיוסבע
לת בקול דא קול תורה וידבר שיו בגלוקא דחיזו
לדכי שפתי תבתח ופי יגיד תהלתך ובסוף רוחא
דכסא בכנפי דיוקא סיזו סקיק קלא בקבא דחיזו
קבא מבחא קבא ביבא ואתמר בא כא אמר ה׳
מלכא ויוקות כלי קדוש דחיזו לכרוב תקיון

ילוד ובלי חיזו רוח לדפיק בכל עלקין לבא לאתמר בגין לל אמר יהיה שמח בדוש בלבת ילבנ׳
אמר בוכיא קדישא ובלי רעיא מסיכא דרגא דילך חיזו דביה ובחת סמלך שכבה לסגרי כעם שכבה
בגיטרא מסא׳ אמר ליה ברוך לבת בוכיא קדישא בגיא דלילי קמי מלכא ומטרוניתא כר ה׳ בשמא
דילך׳ אל תא לאתרת מוחא ולבא וכנפי דיוקא כלין מלי כ כן׳ אמר רעיא מסיכא הא לוקיאמ׳ בכנפי
דיוקא עושה מלאכיו רוחות כלין מסרת בגא לוסט וחיזון תרין כנפי דיוקא ותרין כלין לק־ל׳ חיזון
דכרסיוא׳ כרסיוא חיזו לבא בלאתבוקא וכן מוחא ליה לגי לרכיב קיזון ל חיזו כרסיוא דרקמי ובלי
כיזו דחיזו שמיעא דיוקא דבור׳ דחיזו קריס׳ שמיעה סוד׳ דיוקא כסרא ול׳ אכפין ול׳ כנפין לגי אל
דבור אדם חיזו׳ אמוד עולא ואתא דרושין דכהנו וחיזו פרוסות כנסרי שמיה גוף קריס ומוקיס
וכף רגליהם ככף רגל עגל׳ ובגיגף אתתר מרכבת המשכה׳ משכה כתוב ליעבץ דאתקריין׳

טחול פתח בוכיא קדישא ואמר ודא היא כל העשוקים שנעשו תחת השמש והנה
דמעת העשוקים׳ אלין חיזון עשוקים אלין יונקין דחיזון כתוקפא דאלהין
דאלקין מעלמא על ידי מלאך סמות׳ וכי מלאך סמות׳ קטיל לון דחיזו עושק תלא הלך
ואמר ואיך עשקיהם כא ואלין לאם מנחם מאן ההוא כא דא סוף דכרוב יהי מתרת
כרקיע השמים ודא היא מלרת הסר ה׳ ודא לולית דחיזו ממכא דסטרא עושק וחיזו
לקרי טחול ואיהי חולת וחיזו׳ כיונקי וכתר עבדת כהו רעוא ודמעה למכבי עליהו׳
טחול לזוכא דכרב דא לברי נפני ודא כרכבי כשוכא דכרת׳ת׳ וכגין דא ליה
כימכא טחא כרב מוחא דרכבי ומוחא דזעטרי׳

רעיא מהימנא

אמר רעיא מסיכא ובלי הכי הוא לכרב לחיזו לרעא עבי סוא לאוס סוא כחים כל דאין
כין בלילין בין עבורין ולא לכאין בין טב לכים לא עביד לפרעוקא כיכוהו׳ לבא חיזו
יסדיל לאתאין בין טב לכים בין סם טמא לאם טסור ולא כטיל אלא כרירוקא דכסים דחיזו לשלא ולאתאר כרב לחיזו
אבל אנו אמנלא ולבקר לכטיל לבא לחיזו יעקב כרירוקא דכסים דחיזו לשלא ולאתאר כרב לחיזו

עזן בפמולת כשיש עליו צרעת לישי ניהכס לפתחר ניועץ עניכס עזתץ לרלרני ולוחן נוקבץ
כיסץ לץ ורס עכוזס קסס עכוזס ורס קריכן ליס . וכגין לחכס לפתחר כתם לכבר תוקמוס רכבן
בחתכיתין כל הכוחם כלילו שובר עכ" . ולץ שוד לץ לליל סרייסה וחמיוחלכבל מרעין לסכרין לנוסף
לץ מחרס לליסי לליליקת כסלהוכין על ערקין לכבד וכתו לתוקלץ כל נוסף ולוסי וכניוכץ לוסף
כל לוסי כתים לנלי יוסף סלקין עד רקיעץ וכתו לכסקץ מנכולייהו לחרכס עלמץ מי לץ סכיכתץ
לליסי כחול לפתחר ליוץ לץ כסקת עסיוסץ . לוף סכי סכיכתץ לפתרת לניס וסחיך ליס יי וסעלכו
על עלס דוני . וכגין דס תוקמוס מלרי מתכיתין הסנקר לת הסולה לץ ליוסי לחרלחותין עסיס
דסכיכתץ על ריסיה ולץ לנגלוי דמלוך סמות נרגלוי . סלי לץ לכל נר כס לץ לנכיכי לכל לנכיך
גמור יי וסעלמו על עלס דוי על ריסיה וסכיכתץ לפתחר גוסיס צר רגלוי וכגין לץ ליתחר כיצקה ויסעף
רגלוי לץ כסטה ולץ סכיכתץ לפתחר כה ולפכין תכוס לנלי לרסת נמור מלת לכין לפתחר ליס כלל
סטרס ולץ יבר הרע לפלת לכין לפתחר ליס כלל סטרס תרכן לליס לרבוי עוריקית כטפה לליכון ב
טפות דוליך כיס תרס סלל ולחריתה תרס כלעכה לץ לכורס . יתלת לכיל נוקבץ .

קיבה לוסי נרגץ חל מסתין דמותץ ולץ לתקרי תרדמס עסטירלס דרנ סתותץ
דמלוך סמות . ומגו דלתי תרכוך לוסו מסטרס דמותץ .

רעיא מהימנא

אמר רעוץ מסיוסכץ כתל לנוסץ לוסו מלילכץ לטוב ורע ליח לפר לכל נוסץ לליח כיס יבר
סרע ויבר סוב לכיוכויס ולבליקים נמורים תרין יצירות לכל ובוקלץ תרוויסו סוכי כנוכץ
לחתן וכלס . לרסעים נמורים תרין יצירות כיסין לכל ובוקלץ לכל לפר ולפכ תסטרס לסמלץ ובפס
וכגין לץ מסטרס לליכלץ לטוב ורע קיבה לוח כס תרין לרגין לסכי תוקמוס רכבן . קיבה יסן נוח
סיבס לתת מסתין נמותץ . ומיבס לתת מסתין כחמלה וכגין לץ תוקמוס רכבן מלרי מתיכתץ
סחלוחות סוץ ילכלו . וסכתיב כתלים תלכר בו . לץ קסוף כתן על יד סר כתן שי מלוך . תלוס שי
מלוך סר מסתין כנכוסה . תלוס שי סר לוסו סוץ מסטרס דמותץ ולוסו תכן לסכי תוקמוס כסס שלי
לפתחר לבר כלץ תכן כך תי לפתר לתלוס נלץ לכריס נתלוס . **אצטומכא** לץ קלקלן .
ותוקמוס רכבן קלקלן טוחן לוסו כטול כלץ ומסוך ומסדר לכל לוכרין תי לוכרין כלץ תוכן כנוכץ
לוקמוס רכבן לתוץ תלין דמתעכבן ית קרכפץ ללץ כתוץ לקבלץ ליס סמוץ לסדר קלס לקבלץ
לוליס . לתוץ דמקבל ליס קלס על ידי לריס לפתחר כיס ובתי לריס על סיוסן לתרכיתן וקלס רכיב
עליס ובתוץ כיס לקבלץ סמוץ דוכוכץ ולוץ לוכ לתקבל ליס בי סוד לפתר כיס ובתי סוד לפתחר
לתרכיתן . ולוץ דוכוכץ דתקבל ליס עי לכסד לפתחר כיס ובתי כסד לתרכיתן סתי לריס תו כתי
כתי יוכ . ולוץ דוכוכץ דתקבל ליס עי לפלס לכתי כיס פלס כי יקריב מכס קרבן ליי כדוקץ לסמוץ
לפתחר כיס ולמוץ לכיס פלס . ולוד כתוץ עלייסו לקבלץ דוכוכץ . ולוץ חוץ טכתות מתכן על
נוסף לוסון מתרכץ יסודין ולסון לכוץ ולקבלייסו תרכץ חוץ דוכסן מתכן על ל' תרין לוסון
תרס קוולץ תרס סוקקץ תרסירוקץ תרס תוכתץ . ולסון חוץ סכליות לסתרין לכתמי . ולוץ לעולץ
תכוייסו וכוסיס צליסס ולסון חוץ לליות תסטרס לקוסס . ולוץ חוץ לסטרס לתרץ ולתקריבו
תלים לתרים . ולליות לקודסץ תלים תיים . ולגין לליות לקודסץ תתקריבו תלי הלליות
ועליו על כלץ . ץ לדון על כל הלעזים וכל ויכץ לוכל לויכים . וכגין לוליץ תלים לתרים לתר עליסו
ויכס לתלים וקרס כלעי לילוד לכתו . כגין לכל ית לעזר . תלים חיים עם תלים לתרים .

אצטומכא דלא נטיל כלום ומסיק ומסדר לכל סטרין דלתתא ומכיה לתתא
תתאי מלוכוון סמריס לתתא כל לוכוון רוחין וסטרין לאחרנין
דלתתזרו כלילין מלוכוון לאכרי ופרדי ומאר נטלין כל מייפין ונטיל כלום ככד וקריב לגבי
כמה דלתתר ודלא ליהוי דכתיב ופני תריס ש' ימין ועל דלא לתתזו על מדבחא כגונא
דתריס מכיל קרבנין מכאן ולהלאה כל מאר מייפין כרזא דגופא כגונא דלעילא ׃

רעיא מהימנא

אמר רשיש מסיפא בניביא קדישא ודלי מצטומכא בקלסיתא כטיל עד סיתסתיין ומופס
קרקבנא דליהוי מופס וריפא מיהי מסקא לבא דמלכא ומיכין תרין לוכוון ודלי מופס
ומסקא למיסב למלכא מספירו דכל מלכין ומסקין ריפא דכלהו מסבר לבלהו ומיהו דכתיב מריתי מורי
עם בשמי מלכתי ישרי עם דבשי שתיתי ייני עם חלבי אכלו רעים שתר אחרים דלוכוון מילין ומסרין
דמלכא דבלוש לין מוזכא על יד סר המופס ׃ שתי ושכרו דודים על יד סר המסקים ׃ וכבד ליהוי
ליתיבא דבבכם וכגין דלא ושבי מריה חל היומין למרכבתין ליתיבא דמלכא דליסו לבא ׃ טחול לשתא
מלין מיכון מסטרא מחרא ושבי סיר מסשמלא ׃ מסקא דמרס מוזג בשיש למלכא דא ריפא ׃ מלכל כבד
כניס מוזכא קמי מלכ׳ דליהוי לבא ומלין למסקא על הלי מי כבד ליסו עשו מיך הוא מתקן מוזכא ללבא
חלא ודלי לבא ליסו כגוזכא דיזחק כבד עשו דליהוי הבד ניך ׃ ויעש ליה יקום אבי ומלכל מביך בכו ׃
מלין מיכון בלוחין דלולין ומתתרכין מעבויסו ׃ נחק בשערא ובניביא דלא יכלין לבוזכא בגלותא ובגין
דלא לא מחר ויכל מבילי חלא ויכל מביך בכי ׃ בכי בכוכי ישראל כגוזכא. דא ליתן ליסראל מוזכא
בגלותא חלא ׳י׳ מיומין דעלמא ׃ מלכל כל מיכון בארעא דישראל מוזכיהון ב״י סביבותא וייסון תרין בכפי
ריפא מסקין מוזא סר המסקים ׃ ותרין כליין סר המ׳פים למבלין בוכא לבחיבא מן מוזא ומבלין
מיא למקבלין מבכפי ריפא ׃ ולבתר דיכול מלכא לליסו לבא מחר בתרין כל׳ין דילים מכלו
רעים ולבתר בכפי ריפא סתם ושברו דודים לבא דליהוי בשא דין מרכב סליקין דילים תרין בכפי
ריפא ותרין כליין דבכפי ריפא ובניסם ובכפיסם פרודות מלמעלה לקבלא עלייהו מלכא דליסו רוח
מכמא ובינה רוח עבש ובגורה רוח דעת ויראת׳ דיהוה על כרחייא דליסו לבא דכל דכל מיכון דמיקין
מתבנין מהתריה כחיילין בתר מלביסין ורוחא דבשיב מבכפי ריפא בשיב על תרי נוקבי חיטמא
ואוזנין קריב ובניבא מסשמלא ומס מיומיכא ׃ ומסטרא דמוזא דליהוי כרקמי ליסו רוח קר
ליתיבא דאסל ומס מסשמלא דבגורה דתתון לבא ומוזא מוזג ניה במאכעיתא דתרויהו ׃ לוש סבי לבא
מוזג מקור ומיס ומוזא לוש סבי דמקבלין דין מדין ומאריס דכלא כטיל טחול ומאריין דילים לליכון
מבדיס ומפחית דמאר עלייסו מלמה קביתי לי עבדים ומפחות ׃ תרין כליין מתקריאו מסיס עלי
סס מסיס דלעילא דמתאר כסו מסי ׳י׳ ובחלתו ימלטון ׃ ובקבס שית שיקלין דעלייסו מתאר סכו
ל׳׳ כמי מלוס ׃ דכהון סליק קלא דמתבלע ל׳ קלין דסכיתא ומביתא סליק לפיתא דליהוי כרסיא
ושית עוקלין דקבס מיכון כגוזכא דשית דרגין דכרסיא דמלכא ׃ וקבס ליהוי מלס דמיה מלאכי מלהים
עולים ויורדים בו דליכון הכלוס מלקין ליס מלבא ׃ ורוח ן מירין כפקין כמתין ניה בלבא לקרבא
מסיומתא דלא ליקיר נופא וכל רוחא בחית בשמה רוחין כמלבא עם קילוס וכבשי ריפא מקבלוס
לרוחא דליהוי מלכא עלייהו כמה דמתיבא ומביסם וכבשיסם פרודות ושיו סכרוכיס פירסי כבשים
למעלה ׃ מי וכלין מכרין כם בפקידין דמלכא דליהוי רוח סקדם בחית בסלס דליהוי נרון בשם
רוחין קדישין דמתאר עלייסו שמס מלמכיו רוחות מאריתו עם לוסס ושלייסן מתאר קיל ילול מיבב

לפנות לם בפין דלבא תמן מדכי דמניס מלקין לסנו׳ אם נפשא מיהו ידוד דנתתין עמה כשה רומין
דקדוסה מלרבע תרין דלתא׳ עלייסו כה אמר ידוד מלרבע רוחות כלי קרום קב״ה מיהו קבה מכשה
קבה כיבה דמיהו ליסכה דקסד ולמשלח דנבורה · תב״ד כלם למנחתה נסופה כל תרין דרועין
וגוף ובריה ותרין סטלין סוקין לקרבן סוקין דקבה וחד כחית ידוד לבבה לנבי מל׳ מתברין ליבא
ברחמי בלבא דמיהו · יאד דונך׳ · וכל סלין מדכי לסנומא מדכי מסתי תתתה לקבלא מדכי כחיצא
לסתכרא תמן תרין סמכן בסכיר׳ מדא יסדכוכי בניוכא דמתחברן וכנין דא מוקמוה מלרי מתביתין
מי שאין שכנו כבדו לל יבבה לביה דמדרש מי ליתלון פומא ולבא שוין ·

קנה שית עזקין בקבה מתחברן כחדא ותיכון לקרון לכי תלדים מבקי רוחא
לבשבא על עלמא ותתיין מסטרא דנבורה וכד תיכון מתחברן כחדא תיכון
כנוכא דסופר ותלין לקרון סופר של תיל תילו של יבחק · תלים כני כהן · סכו לי׳
כני תלים ומבקין רוחא וקלא וסהוה קלא כפיק ותערע כעבי מטרא ומסתיע לכר ועל
כתיב ורעם נבורותיו מי יתבונן דודאי מכטרא דנבורה קא לתיין וכנין דא (סם ומם
סמך ההוא קלא קול י׳ על המים אל הכבוד וגו׳) תל הכבוד הרעים י׳ על מים רבים תל
דוסב לא כתיב שלח ה־ע׳ על ולא לכבי שלוחי מלדידיה כשבא דסאי קלא הלא מי ותבונן

רעיא מהימנא

פתח דעיל מהימנא ואמר ויי לון לכבי כשא דתיכון לסתיתין לבא סמיתין עייכין דלא ידעין תברים
דנופיסין על פה תיכון מתתקכין דסם קבה תלת תיילין כלילן כיה יחד סכל דתיכו לכב תם
דכפיק מן לבא ותתבלב לו׳ סכלים דתמר קבלת · תכייפא תויר דעתל לנביה מלבר · תל ותתם מים
לכבי ריחא דתיכון ד־יקים בקבה ומכלל תלו תתעביד קול מים ורוח ותם ומתבלב כל חד לו׳ ותיכון׳
להכים ו׳ תוורות׳ כתלים וכל תרשי להכים דלבא לנבי מטרא דתיכון כבי ריחא תרח קבה דריחא
והאי תיכון ורעם נבורותיו מי יתבון דכיה לב נבוכא דתיכון בלבא דמתלא דנבורה ומבד לימיכא מים
לבבי ריחא · ותתן מבמא מוקא ומביה מעיין נביס כתר מים מיים וכוולים מן לבבין דתיכו לבוכא
דמוקא כוולים על קבה דריחא · בתר דמתלקי עבמים בביבה לנבי מוקא ורוח דתלא מי ואת עולא
מן המדבר כתמרות עשן ודא עבון הטערבה · דסליק מן לבא למוקא לכל רוחין דעלמא לא ווין ליה
מלתריה מבמא כא מה כא בלבא מה כמוקא קבה תפלרת כלילו׳ ספירתן׳ דרבין תיכון לכרסייא
דתיכו תומא לבמת׳ מבמא לבבה מן מוקא ללבא דבה לב מבין · וכנין דא קבה מבמא קבה ביבה
בים מבא כחית בים תמא סלין והאי תיכו סלם דביה שלים תרי ויורדים תרי ·

ושם לכלא מיכלא ומתמעאל לכלהו סיופין דתיכו (סם דא מיכורא כדרבא)
כדרבא דתמים · תמים תיכון קרבין מיד וכלעי וכטלי כלילו מנו תמא עלמא
לכלילו לתמים ורוח דא תמי׳ ונחלתו יתכלון · תלין תכלין וכלעין ומתר לא תכלין בבי
וכל בבי עלמא לא ידעון תין תכלין ולאו רוח דלהון תלא דרבין לבנו תיכון ידעין וכטלין
מכיהו · ומט ליתלוה בדיקה מבמון דלא ידעי שא מכבבי דיוני וכדקי ויטלי טד דעל
לבי טוחכא ותמחיק ותתב סל וכטיל כלא ככד כמה דתתמר מהלין תמים בפקי דרבין
דקדמין וכטלי מכבד בקדמיתא · ומתן ת כון תלין טוחכות תכלי קרבין וטחבי ויבר
מלא תתמרב בי מקדמא כתיב וכטלו הטוחכות כי מעטו תלין טחבין בקדמיתא כיון
דתתוחבן תיכון דמבמי עלייסו בלעי וכטלי נתקרון ומט תמתי · תל ומט דיוקבא דוקו

תיכו

לויה ושם כפוף ולבתר שט למיכל מצחיה חמרא ומיא דכתיב שטו העם ולקטו מיכל למיכל מצחיה חמרא ומיא כסוכה דיין וכסוכה דמיה כהלי ושם עלל ושתאיב כריחם חלין ערפים (פ"א סייפין) כמלכויתא דלהון כטלי מצחיה ולקרון ריחם מחכורא חדא ושתאיב כלה כהון וכל חלין כטלין כל חד וחד כדקא חזי ליה ומדחרב כי מקדשא וכטלו הטוחכות כי מעשו דלזעירו דיוקניהו ומוכייהו ולית יומא דלית ביה מחרב. לויס קליס ר' שמעון ואמר ווי ירושלם קדמת קדישת ווי לעמא דכל טכחן שין לכדין כרכן ניכרין ממכן לזעירו דיוקניהו על לח נכו חכריהן אמרו ווי ר' כל תסתלק מן עלמא מלן יגלה רזין סתימין עמיקין כשין דלא אסתמע מן יומא דאלמא מלכ' ועד הסת' זכאה דרא דאתעתדין מלין שין ומכאה דרא דלבת כנוייהו ווי לדרא דיסתחרון יתמין מכך.

רעיא מהימנא

פתח רעיא מהימנא ואמר והא כתיב ואפתיתיהו שם כמרכבי דקיע. ושבח דקיעין לויהן. ויהון. דקיע. אסקיס. וכול. מעון. מעין. ערבות. אסקיס דכסין ליתיס לטוסכיס מן לבדיקים לעתיד. ולויהן מקרון אסק"ס מן ואסקת מעכס סדק ולויהן כגא וסוד עלייהו לאמר ואסקיס יולנדק לויהו שביבת אשלס. ויהון. לכיס מכיס ערבית ומנגיד אחרית דרקיע לויהו יסוד דכיס כסרין אשס ואסכת לויהו עתודת לאשבעתיה ואסכיבת אשלס הלל ויתן לויהם לכיס כרק ע אשמיס להסיר על ס' ארן וכדיק לות בין כגא וסוד ועדות בין אשלס ומלכות. כגא וסוד אריין פלגי ניסן לויהן כגוונא דאריין אלומיס וכגין דא אתקריאו אסקיס אריוייהן כחד ס' ר' ולויהן מן ושם אסטרא דשמאלא ולויהן אריין אלומיס אסטרא דימינא ויקח משה את עצמות יוסף עמו. עצמות כדיק ויסוד עלמין דבגין דיוסף הצדיק ואלייהו לאמר את קרבכי לאחי ולית לאס אלא לוריית לבן לאחי כלאחי. ולויהן אסכלית הצדיק. וכדיק בן פרי. וכגיסה לאחר ויאזלו כמוט כשכים ואחאי במוט בגין דלא קום אמן כדיק כוכייהו לאחר כיס לא יתן לגואלס מוט לכדיק לויהו בן לאחר כיס כיס כא בן לס לין לאחרנא בן לויהו כדיק אלין לאסיקו אוס כיס על לרצא ונרמו דא ויאזלו כמוט כשכים ס' ע"ל לויהו לאחר אשלס עכסיס. כדיק יסוד כיס סוד לויהו יין אשתמר כעבבין אשתת יתי כרשעתי לויהן ר' דבגין דאת ר' ולויהן אדסיס ר' ס' אס כשכים לאחר אשלס ולויהן לאסיקו אוס מיאיכא ובגין כשלהוביתא דלסן אסטרא דגבורה ושוכין אסטרא דאשד ואלייהו לאחר עיסה אלאכין רוחות אסטרא דעשוקא לאשתביתא לכשכין על לבא לויהו דבגא עבוילס כחשא דקודשא לויהו כיכויהו ולויהו ר' אות כבגא דיוסף כלל ר' פרקין לדרין סוקין לכתיבכו סוקין עתידין אס ולא כדיק אות כרית ר' עלאה לקבל ר' ועלאה עלייהו ואסטרוס לאסקריבו כגוואי אחאת. סוככים כבשמים על כרית לויהו ר' תניינא כדיק יסוד עולס. וכגין דא כגא וסוד. טיסכים מן לבדיקיא לויהן אסטרא דכדיק יסוד עלס לויהו כיכויהו וכגין דא לאסקריבו טוסכית ואסטרא דוסס אחר סגא ולקבל לויהן לקוטית דבסקית לאשתביתא וטוכי כרוסים אכגא אלין לאסיק אלין לאוריית כדיק למטוסן לין בסכיים ולא לאסקא אלין עלייהו ולויהן אלין לאסקריבו עלמים ואוסרין לויהן אחרין לבבלאה ולא טוסכין לין כטוסכות דילהון וכשיכין אס כתיב כהו סבאר עדכו בין סכיסס ואף ר' קרס כעגא לויהן לנוסא באלין לאמר הלאוסכי כא. וכגא וסוד לאסקריבו כרוסים ואסכי לויהן אכגא נדולה ביכא נכוכא אסתרא עלכות כגא קול כדיק עטרת על ריסיס לויהו לית ליס ווב ואלי עטרת דילוס לא. וכגימס

לעקוד מאלי מתניתין מעלמא הכא מין הן לא לכילה ולא מתים אלא נזיקים ועכבים ועטלותיהם
כלעמיהם והיינו דלעקוד מעלמא הכא קכ"ם לכלאי יומי כתת בן וגו וכו'.

פתח ואמר שמע ישראל וי' אלהינו וי' אחד. ע' רברבא ל' לוף הכי ואימא
לה עד סיינו דכתיב עד וי' ככס אסתלרון אתון שם מ' פתיחא מ' סתימא
ס' סתימא מלכא עלאה. מ' פתיחא מלכא תתאה. אתון אתרכון אסתלרו אלא כבוד
אלהים הכתר דכר כתיב. אמר רב המנוכא הכא כל מאן דמיחד יחודא לה בכל יומא
חדוה ואיכא ליה מלעילא מכא אתון אלין שם מהאי סטרא לא מהאי כטרא ואתרף
אתון למכרע אלו. ואיתמר סיים ואיתן לעמא דכתיב לאכי לעמא כיי. כיי ממש.
לה יחודא קדישא ואפיר ליהו והכי הוא כספרא דחנוך דאמר כי האי גוונא דמאן
דמייחד יחודא לה בכל יומא חדוה ואיכא ליה מלעילא תו לית ליה שם דאתכלל מן
ע' רברבא אלין אכעין סמסן דרוח דאכהן קדישין ישראל וי' אלהינו וי' אחד הרבא כתי
דתבלין דאחוד לון שם הוה דאמר פתחי לי אחותי רעייתי ל' לה קסר של תפילין
דהיא אחידת כהו רוח לאכוימין דלא אתמכר לגלגלא. אתיק ר' שמעון. ככה ואייך אמר
לומא דהא רעוא אסתכא ולית כרעא לה עד דייתי מלכא מסיח דיהא רמו לון לגלגלא
תרין רגועין כפקין מסטרא לה ומכטרא לה רוח דתרין ירכין דהאי שם דכבודו קסטו
אחזין כהו דהא מלעילא כפקין תרין דרועין מימיכא ומשמאלא ולית אתאחזת כהו
לכתר אתפסטו ירכין לתתא לאתאחזא כאכלוסא וכל חיבי אתאחזת אחזת
כסיפולי ירכין ורמיזו דוד כרית קדישא עלם מלעילא כאין חיבי אתאחזת כיחודא
יול לה חיבי רוח דכרית ונגד כל מאן דכתר כרית לה חיבו אסתויב לעילא ואסתויב
לאתתא מכלן מפכהם דכנין דחיבו קכי על כרית לה אסתויב מן דיכא עלאה ומן דיכא
דלאתתא וכנין כך אתרסיס יול לה כגוויים הה"ד פוכהם כן אלשור כן אהרן הכהן וגו'.
יול לה אסטריך דלא ידיש כלל מגו קפלא דיד דלא יעביד פרודא וכל אחדוה דולא כהאי
חיבו יול כדכורא חיבו ולא כנוקבא וכנין כך אתקריבת כסדם ומאן דרחיק ליה
מאתר דא רחיק הוא מעדוכא דעלמא דאתי כדכורא חיבו נדיק וחיבו נדק כלא יול
חיבו חים וחיבו אסם כלא יול וכגד אחדוה דולא לאתקרכא כה ולאתעדכא כדכא מאן
דרחיק עדוכא לה ירחקון ליה מעדוכא דלעילא. ועלה כתיב כי מכבדי אכבד וגו' תם
כהכם קאים קמיה דיכא תקיפא דיצחק וסתים פרנס כגין כך אסלוס לגבי כהכם רוח
יצחק קמיה פרנס דכתיב ויעמוד כהכם ויתפלל. קס כפרנס קמיה דיכא דיצחק כגין
לאגנא עלייהו דישראל ועל לה כלל לה כחוסכנא. ואי תימא הא מוסכנא
תלויא אלא כעיכין דילה והכא חוסכנא לעילא דיצחק אלא ודאי הכי הוא כגין דיצחק
תלויא ואסתמסא (סיי ואתעבד) כסהוא לאתר דאיכין עייכין דאתמן דיכין דכל עלמא
דהא עייכין דילה ליהוי סכיכין קאדרחין לאתר דדיכין דעלמא ואקרון כסהדרין ויול כלא
חד כגין דיצחק ואיהו כחדא לזלין וכלא אסיר. כהכם לה ויצחק וקס פרנס ודאין
דיכא ואתלכם כגבורה תקיפא דאיהו אחלגא וכגד זכה ליהוכא הכא לאתכלל אחלגא
ואתעבד מאסטרא דיצחק מה עבד לאתלכם ליהו כיצחק ואחוד כההוא חוסם כאלן

לאחיד

דלקוד בחברים ולתיב ליה לתורת וכדין דן דוכתא ועבד דוכתא · דן דוכתא דכל כועל
תרמית קבלין פוגעין בו · ועבוד דוכתא דכתיב וידקור את שניהם ועל דא כתיב הסיב
את חמתי וכתיב התם הסיב חתור ומיכו מבני תויב מה להלן לתורת כה לתורת ועל
דא יוד דפינחס הכה יוד דוכתא וכלא הוא מעלה בכוי ושרש דכל חמת הסוף חמת חמת
ליה דהוה כחית על ריסיהון דישראל מאי חמת ח׳ את דא דהוה טלים כרקיע ודא הוא
סימכא דמלאך המות דכתיב לתתכהם כחת ולו ותת ת׳ · מה עבד פנחס מיד דהוה
מתלבש בינחס כדין נטול הסוף את מ׳ וחטף ליה ואכר ליה בסדיוס כיון דחמת מלאך
המות דפנחס חטף ליה להה׳ מ׳ בסדיוס · מיד תב לתחורת · מ״ט בנין דכך בלבוש
פנחס לתלבש בינחס ולתתלק למהוי בהוסבכת ר״ח והכי סליק שמיה ר״ח והכי סליק
ינחק כיון דחמת לאת מ׳ טלים כרקיעא חטף ליה ואכר ליה בסדיוס ולתעביד מיד רמ״ח
הל״ד ויקח רמח בידו בגין דאת מ׳ הוה סימכא קדמאה לאדם סרחון למכבי מות על
עלמא בגין דאת דא הוה טלים על ריסיה דאדם כמעתא דכתיב ותקח מכריו מ׳ פרוו
והוה מחכא ות׳ כזמכא דכתיב ותתן ותפקחכה כדין אתבבי מות על עלמא ·
פנחס הוה חמי ליה הסתא הסוף את טלים על ריסיהון דישראל ואילך חמת ליה חמת
דוקנא דמ׳ פתוח׳ מליא דמא כיון דחמת ליה אמר הא ודאי סימכ׳ דמלאך המות מיד
חטף לה לאכר עלה שמא מפרש וכתיב להלן את לנביאים ומה הוה ר״ח לתנדוף רמ״ח
כדין ויקח רמח בידו ועל דא כתיב מעל בכי ישראל בקנאתו את קנאתי דקני לחמת
קדישא דהוו מחברין ליה כרשו לתרת · כתוכם מאי כתוכם בגין דהוה מזיל ועזל בגו
כמה לכלושין כמה לכרכן ומסר נרמיה למותת ביכויהו לכל כתוכם כתוך מ׳
מ׳ הוה הסוף קנאה דקני · מ״ט מ׳ בגין דליהי סימכא דמות ליהי סימכא דמ׳ מלכות
ליהי סימכא דל׳ מיתות ד״ל ומתתן סליק למ׳ ונחית · נחית וסליק סליק למ׳ ונחית לל׳ ·
נחית מד׳ ליכון ד׳ רוחין דמתפרסן מגו דכר ונוקבא ממזלותא וכניניהו ד׳ מיתות
ד״ל ומתתן סלקין למ׳ והיכו מ׳ סימכא ומחכין למלאך המ׳ ודא נטיל פנחס ונפק כתוך
מ׳ ועל דא ולא כלותי לתבני ישראל בקנאתי · וכי תימר הסיב פנחס חמתיה דקב״ה
ונכתיב ויהי המתים במגפה וגו׳ לי לא מות חד מכיניהו הוה למימא הסיב את חמתי
לבל כוין דכל הני מיתו מ״ט הסיב את חמתי ולא כלותי לת בני ישראל אלא דבורא
דמלכ הוו ליה לכר כם דפניה זרעיה הוו ליה למתן ולא נטיר זרעיה בקדקו ואות חם
ומגו דלפי חד מישראל חית הלא סבט דשמעון כד אתו לימון ערב רב לתערבו בבנין
דסבטא דשמעון כתיב דלתגיירו ואולידו בכון מבהון מיתו בעגל ומבהון מיתו במות פ
ואחרנין מיתו סכה לימון לתסתלרו הל״ד ויהיו המתים במגפה · תסר מתו לא כת כ
שלש המתי׳ מתיס דמעקרא הוו ובגין דלסתלרו ישראל וכל לימון זרעא קדישא לתתכון
כלהו בגין הלא תסר לפילגי חד מכיניהו ועל דא כתיב ולא כלותי לת בני ישראל מכלל
לאחרנין כלו וכן הסיב את חמתי מעל בני ישראל לבל מעלאחרנין לא הסיב ועל דא
כתיב קרא ואמ׳ מעל בני ישראל ובגין דא לתתכון בני ישראל כמלקדמי׳ ואכר לן קב״ה
כהדיוס כנוכא דא כשובא דעגל דכתיב ויפול מן העם וגו׳ כל לימון מערב רב הוו
ולאחזאה הלא הוו מבני ישראל מה כתיב לבתר ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ·

וקחו מחצית תרומה. תא חזי בקדמיתא כתיב מחצית כל חוס תשר ידכון לכו כלא ובכלל כיון דלחיכון ערב רב עבדו דא ומיתו מכוייהו מלן דמיתו בעל קב"ה לאתפייסא בהדייהו דישראל. תמר לון לאתכברו כלכו לסטר חד הה"ד ויקהל משה את כל עדת בני ישראל כלקודייהו תמר לון בני בכון אכח בעי למשרי עמכון תהא דיוורא דילי ועל דא קחו מאתכם תרומה מאתכם ולא מאחרנין בעיכא דתסא אתוסף לאחרנין כהדי ולא בסדייכו ובנין כך כלהו אסתניזו. תוף הכא הא חיכון מלכון גזע כיסף הוו. ויהיו המתים המתים ודאי מתים ולא מישראל ובנין כך מכח לון דכתיב סתו את דאם בני ישראל תרומו דיסויהו. תמר ר' שמעון אכא כמה יאות הוא לי לא אסכימנא בלונתא על דא. אלא כרי תימא. תמר ליה והא כתיב ונשמד ישראל לבעל פעור ותיכון לאתכברו ישראל כסדים כנמודא דא דאתכבר בכר בם בקשוטוי הכי אתכברו ישראל בבעל פעור. אלא שמעו הכי הוא ונשמד ישראל לבעל פעור אלא אכח לא אמרית דאתדבקו ישראל בחוכם אלא דאתדבקו מן מותא דלא שריו עלייהו מותא. אלא והא כתיב קח את כל ראשי העם והוקע אותם אלא ראשי העם ודאי ולא ראשי בני ישראל ומן העם אית לן למילף כתיב הכא העם וכתיב התם ויורד העם. ויקהל העם. ואיכא מן העם אלא תא וישמד ישראל לבעל פעור ולא פלחו ליה אלא מן סופיה דקרא אוכח דכתיב ויאכל העם וישתחוו ולא כתיב ויאכל וישתחו ישראל. אלא העם כיון דכתיב וישמד ישראל מאי ויאכל העם. אלא סתום וגבעה כיסף הוו אסוכה דישראל

מסו

ומשה כתיב וקחו מאתכם תרומה לי׳ סור משמע קחו ואע"ג דכתיב קחו לעיל מיניה קחו מאתכם תרומה לי׳ סור משמע קחו לקבלה ואמור עד דאתעבר מכסון ערב רב כגוונא דמקבלין ניכויסו כאילו לא הוו גוי לגמי. וכגון דא קחו מאתכם תרומה ולא מסוחבו מאחרא לא בעיכא דאתכפיא לאתכברו כלכו לסטר חד הה"ד ויקהל משה את כל עדת בני ישראל כלקודייהו תמר לון בני בכון אכח בעי למשרי עמכון תהא דיוורא דילי ועל דא קחו מאתכם תרומה מאתכם ולא מאחרא לא בעיכא דתסא אתוסף לאחרנין כהדי ולא בסדייכו ובנין כך כלהו אסתניזו. תוף הכא הא חיכון מלכון גזע כיסף הוו. ויהיו המתים המתים ודאי מתים ולא מישראל ובנין כך מכח לון דכתיב סתו את דאם בני ישראל תרומו דיסויהו. תמר ר' שמעון אכא כמה יאות הוא לי לא אסכימנא בלונתא על דא. אלא כרי תימא. תמר ליה והא כתיב ונשמד ישראל לבעל פעור ותיכון לאתכברו ישראל כסדים כנמודא דא דאתכבר בכר בם בקשוטוי הכי אתכברו ישראל בבעל פעור. אלא שמעו הכי הוא ונשמד ישראל לבעל פעור אלא אכח לא אמרית דאתדבקו ישראל בחוכם אלא דאתדבקו מן מותא דלא שריו עלייהו מותא. אלא והא כתיב קח את כל ראשי העם והוקע אותם אלא ראשי העם ודאי ולא ראשי בני ישראל ומן העם אית לן למילף כתיב הכא העם וכתיב התם ויורד העם. ויקהל העם. ואיכא מן העם אלא תא וישמד ישראל לבעל פעור ולא פלחו ליה אלא מן סופיה דקרא אוכח דכתיב ויאכל העם וישתחוו ולא כתיב ויאכל וישתחו ישראל. אלא העם כיון דכתיב וישמד ישראל מאי ויאכל העם. אלא סתום וגבעה כיסף הוו אסוכה דישראל

פתח ואמר אליהו לישמע לאלכא מלאם חוץ מ"ם מן מאם טאם כאוירא מטף לם ומתף לם עם ר"ם דאיהו ישחק ואיסו פיכם ומתעביד רוח ומתאלים רוח ומתאלים רוח לכתר חוץ ר' מן מ"ת טם כרקיעא ומטף ליס ומו ליס כרוח ומתאלים רוח ואיסו כאם יכול למטוף תרין לתרין אלין כתרין רוחין לאסתמרו לתילא לאסתתבו כפכם. פ"י מם. כתרין פנים אלין הם על ישראל אלא מתלכילו כתילא

דקרוויסו

מסו דכתיב ונשמד ישראל לבעל פעור ׃
ר״ח ונשמד ישראל בבעל פעור לא כתיב
אלא לבעל פעור קפוטין ותוקפא יהבו
לבעל פעור כלא דעתא דנין דפולחנא
דפעור סוף למכרע נרמיס ולפקר קמיס
נוסף רותחת ׃ והוה עיבידתא לסכי
ליס ולתתקף מכיס ׃ וישראל כיון דחמו
דא חשיבו דולגולא דילים ליסו וקלקולא
דילים דהא כתיב נא תשמ׳ לו ולייכון
בנין זלזולא דע״ז פרעו נרמיותו כלא
ידיעה ועל הכי כתיב פנחס ובטל מותנתא
לכתיב ויכפר על בני ישראל ׃

דתרוייהו ׃ וידקיר את שניהם בתרין לתוון
מ״ו והיינו בקצלו את קצלתי בתיכם ׃ ולמלי
דמתתף בינתן דיוקן אסר נרמיס למיתם
ובנין דא מסתתף ליס לינתן למהוי ליה עול ׃
דמסטלא דתרין עיולי דמיילף מסתתפי ביה
תנרסס ויעקב ׃ דלכרסס דרגיס אסר לסתתף
בהם דבהם יעקב ליסו פני ה׳ כל בנין דמתמר
ביס כאסר עבר את פנחס וכל פני ה׳ כל בנין דכל
עלמא ליסו בדוקא ואית נדיק בעלמא מקבי
על נרית ׃ לכהן לסתתפן ביס ובניהו לאר
אסר בדוקא יעקב וכור לאכרסס ליזכה
ולישראל עבדיך ׃ ובקלת לכהן יסו מן עליהו
זכר לס׳ מן הכהים ולוי ב ליסו ג ילוד ולסתליס

ביס ילוד י׳ לוכס פנחס ביס בנין דקני על נרית וכה לבניה ותרין ידין ליכון יוד עלמא מן ילוד
דכרת נס לאכרסס בין י׳ לאכנות יוד ושיבע ליסי מן ילוד דכרת נס בין י׳ לאכנעלן דכנלן ולסי
את קדישא דמתעטרא בראשיו עלמא ׃ ודא לאכרסס תמיד לעלמין ליסי לות דסכת לות דסתלין
לות דיסין טבין לות דסדי דרסים על מזוזות ביתיך ובשעריך לאסוי ביס דשיסין ישראל בדנועיהו
כבניה לבהן ולייכון בכוי דמטרוניתא בכוי דסוכלא דמלכא ובלוריתא ליכון דשיסין בלת י׳ עלמא
לליכון בני מלכא עלמא כאס דלוקמוה ופא לתתר ביס לתם לי׳ מלריכם ולת יוד דסדי ליהו
לילים דשלשלת על קולא דסד יבר הרא לבויך ליה לבר כם דשלים תמר דוד שנילא מחרב
בפני תיל כלב יחידתי ׃ ליהו כתם ליהו כלב ליהו מרים ׃ דשלים מ׳ דוד ולוד בתפתר כלילים בתכם ׃
ושכניה קרא ליה דוד סד״ל דוד תורה הוא לי מדי בתפתרים כתשל כנסיות כתשל לכל תיון מתשכין
לליכון דורסין לתתשיל לכל בר כם כפוס תוכוי ׃ ופא לתתר ופא ליהו כלב ובתם ותמוך מוער ׃
דשכביון עליה כפשע ׃ ויוד לתשתורע פסוק דלכיב עליה לליסו תיבע עליה כתיב ויפול לוכנו
תמוך ורוע דשלם כי יפיל שכיבל מתכו ובנין דא מ׳ליוב לא כיוב מכם ונדיק דלכיב שליה קסיב
ליס בקשירו דרגועין דתפלין לות תפלין לליסו לות יוד דסד״י קולים על קלליס ש דתפלין שלשלת
על קללים וביה רכיב עליהו ושליק לשמיה סד״ל ועל ליהו בשערם הסמים וביה ויתן ידוד לת ליוב
מן כסער ובנין דא מוקמוה דכתיב דתתיבת עלמא ליוסי גבור שכובם לת יבנו ׃ ופיה לשלן דתתשלל
ליה תמוך דלמו ליהו מבטער ושלן ליכון דתשתלין בקל ותמר ובנין דא מתער בילבם ויקבוס לת
תמוך ובניבי לתת על תשים עבי וכוכב על תמוך ובנין י׳ מן שלי דליהו מולייה דשלשלת מכה מעורין
כל שדין ומזיקין ומיד דמזיין ליס במוות דקרעין ברמין בבה לתסור שלכיהם בזיקי נכלכדיהם
בכללי נכול כ״ם כל מויין לס נלו׳ תפלין על דרועיהן ושמיהן הם נלו׳ נרית בשריסון וסוד שקנב
יומת ליה זר שלא יבר הרא דשמיש לכל קיון ושיפין דורסין ובנין דא זכור כא מי סוף נקי לבד דא
פנחס דקני על נרית ולתרגים ביס לליסו נרא דשלכא ומטרוניתא קני בתשבא זכי לי׳ מן שלי
ולהי ליסו מכתב נרא ומכתב נסוף ובנין דשלם שוף דשיס בתרוייהו מוקמוס עליס
לבבן לליסו בשין לתשבא תהרון לתעשה ׃ שלכבי דשלר שלן שלן לתכבי מביהו ׃ לכל

רבי אלעזר לחכמי וכיון שהקב"ה דובקה לאשה אלין מכני דעלמא דאתי לבן תמוד כחומה עלך
שם הוה נרשיתך ומי לגלו תומה ר' פנחס בן יאיר סימא טילא בעשו בעיטי דר' וכיולא סוס וידע קב"ה
מי הוה נרשיתך מי לגי' שלא שם ליה נלגי מי נלגי לאחריני ונבנין לא לבן תמור מכתם לדוד מיכאל
דלקוימן ליה לדוד כל שדר יומא למרס כסדיס ולאלהם נוכח לאנחא קרבא אמר רעיא מהימנא סומן
עדותך מסדותך לבכיתא דליה סומן עדות מסדותך דקיימא עלן ומסידת עלן קמי מלכא ודכנין
עלאין קדישין כהדי סומכא דמלכא דליכון מסדין על ישרא דליכון מכרים ומיסי כשמיא עלייהו ליסי סיעתא
לאתגר בה ואתה תשמע השמים סיעתא קדישתא ומכא תליא לאתאר עלה תניא דמשייש לך מיתן
מוסכן ומיס כשלא קבל ליכן תניי תתן קבל דכתיב עלמא ומיסי סביבתא ואלא לאתר כשכר יביר
קבן עבדיולי ירקח לליכון שמני הלבות ומשמיות וכל דכור ודכיר דכפיק מפיהו דסיינו תניי לפיק
ביה ידוד לשמו כין כשלותא כין כשברכה כין כשל מקודא ומקודא מה כתיב ביה וכרוש
כפיו יקסון ישמהו על מברתי מפי על מברתי על הסוף מכר דכר כם דכיס מכה ידוד לתקבי מכר
דשביקתא ונבנין לא ישמסו על מברתי כנין שם ידוד פניו אליך ומפי ומיס כשלא קבל אלא אמר
דוד עליך יי' כלבי ומכולתי לוקם דכי תביקא לפיסו ליס סלים תקיפא כשלא לפיק פעמים יכיל
לשבכא כשל קשיון דשלמא נשמי ליסו מקבא כשלא וכל תנאים לתקריסן קכיס דילה
ונבנין לא כי יקרא קן צפור לפניך כאלה ומא אלא ומוסיפו ומכתבי לדוכן לפיס
שעתא בני לוסטיוים ומיא לליכון כשתכיתא לבוכן דילה לשבוקתא אלא לוסטיוים ומתו
בני ישראל את המכת וגו' לדוכתם חסר לשון דילה ומיא מפרי מסכה לתילתם
מומכותם לבא וות סביבתא מכסון כל יומיסון לכל אלין כי יקרא קן צפור לפניך כסון סביבתא
כאלה מקלם ממכין שריין עלייהו ומשתכחת מעסון ומכין לא משתכחת מעסון ורוח דמלה ומכין
לשתכחת מעסון שלם תשלם את הלם לפרוסים אלין מפרי מסכה לו בניס עלרי מקלא
כיליו לבא קבעון לעודייסו שלם תשלם את הלם מכל כיליו קבעון לעודייסו לא תקח
הלם על מכניס ומיא מפרי הלבות דלעיון לכבניא הלא סוף לכתיב ומכליקי הכניס
כבכניס לעילם ועד לאלין כמי מלכים כעשה הלם נתר לשלמיו לעבידתייסו כל
מומן ומומן אמר לון קב"ה מומכותא הלא מיא לי למעבד דיסא סיתא לבלהו לתתברו כלכו כאלא
לעבבד כיס כל אחד ואחד מקולקל דליה והיכי כעשה הלם כשלמה כדמיתיבו ולוקמוס דכבן דלית
הלם שם ישראל ה"ד ואתן כאלי מרעיתי הלם אתם אתם הלם ולא עמי ונבנין לא ישמע ישראל
נעוזיו אמר כיכיכא קדישא ולאי שהוא לשטרוד כשלא חיא לא לכתיב כיס לאיתן מוסכן
לכיס מתייסבא הלכה לאתאר כה הלכה למשה מסיני לשיהו לאתמשה על סתין רכוא דישרא וכסיר לון
כלוסיתא כשמא למיכרא לאתכסי כלילין וכסיר לכל כבניא ומולי ולית לילין שם נלוסתא ומיסו שומר
מה מלילם שומר מה מלילו ולאתגליא כיומא לאתוור הבקר אור אור לאכרסם לאתעיכיס וכקר ורמיסם
את כבוד יי' קי יי' מכני עב סבקר להלהכי הם רעיא מסיכא כפיק מסהוא שלא ואמר כוכיכא
קדישא מה מועיל לי לאתעטרא עקיך דשם לא סבקבא אתר דלא עלילין לאתעטרא עכך ולא משכחכא
לי הכי ליה לן לאתכסוי עכך פ"ל כוכיכא קדישא כתר לאמר כשעה שלם כשלמה כדמוסיבו מלי

לויה לא יסיב מלקא ניל מל מכוייסו ולא לתעביד כדיוקא דלהון אלא דיוקין דמלכא כגלמו
כדמותו דלישו בלם ודמות תכניתו אמר הכי משתמודע אמר קו׳ אלא אכא למיכא דלתברי בכלא
ומשלטים על כלא דלי קוש ישיב כל מל מולקים בומכא דקוש כעמים עליס כל מל קוש בטיל
מילקים מביס כי כמס כמסב הוש׳ אלא קודמא בריך קוש ברא ליס כל מל ומל כדיוקים דא
מלכות קדישא דלהיי תמוכת כל דכס מסתכל קב״ה וכרא עלמא וכל ברין דכרא בעלמא וכלל
כס עלמין ותתלין בלא פרוזא כלל וכלל כס עשר ספירן וכל שמהן וכמיין והיין ושלת על כלא
דלהיי מדון על כלא ולית מלדא בר מביס ולא מסתכח בכל עלמין ותתלין פמיה מבס׳ ובגין
דלהיי שר דכלהו שלימו דכלהו לקיימא ניס ומלכותי בכל מסלא׳ ובגין דלא מסתכח עלת על
כלא בעלמין ותתלין פמיה מבס אפילו בחד מביוהו מתקריע׳ למוכת ישרא׳ ומסט׳ דעלת על כלא מתמר
בס כי לא דמיסס כל מהוכח מכל מסטרא דסאר עמין לאע׳ כיס ותמוכת יי׳ יכיט׳ אלא כוכיבא קדישא
ושאר מכרייס ומסתכלו קמיס ואמרו כאן לית אלן דיכיל למיכל אמיס מולקים דלא יהיב ליס מל
מעלמא אלא כורא עלמין עלת על כלא וביס תלוי עבדיס לו לגריס ולא במלאך ושרף ולא כסוס כריס
דעלמא וכגין דא לוקמוה דכגן דמתבריין פמסתקף סס שמיס ודבר אחר כאקר כין העולם׳ מיל דסמא
אלין אלין דאלס כוכיבא קדישא אלא דעיל מסוכא וכל מכרייס וכריכו ליס ואמרו דעיל מסיכא לי
לא הוה לאני בר בס בעלמא אלא לסמא לא דיי׳ וכאס מיהו אלין דמסתכל בגלותא בעלמא דאכדא
לסכיכתא לאוקיר לס בכל מקודין ולמסתכל בגוכא כאס לוחקין׳ כאס דאתמר לגבי דכלה דוחקא׳
ויסבב כאקום הכוא אס יש כך אותיות אלהי דסכיכתא עלאה תתן מכאה תתן וכגיכא אתמר להכאיל
מלהכי יס וסיהו ועשה אסר לאלפים לאוהבי׳ מסטרא דאסר אסר׳ ויש דאלהי מכאה לימיכא
דסכי אוקמוה הכונא להקכיס ידריס וכגין דא להכאיל מלהכי יס׳ אע חוי כרוין סתיימין כאדית
דקב״ה סיסיא אדא דאסתכלים בס ודכרין בס עלא אתמר באדא שלא מודד בס מודדין לו ושכיין
לכסין לאוריכא׳ והאי אלהו כל סאקים אשר אזכיר את שמי׳ תכיר את שמי מבעי ליס אלא
כסיסיא אדא לאזכיר את שמי כהכיא אדא אכא אלך וברכתיך׳

על פי הגורל תחלק נחלתו כין רב למעט׳ ר׳ יהושע פתח ואמר ידעתי
כי כל אשר יעשה האלהים הוא יהיה לעולם עליו אין להוסיף
ומאתו אין לגרוע וגו׳ שלמה מלכא דאכמתיה יתיר על כל כני עלמא לא ידעינא כי כל
אשר יעשה האלהים הוא יהיה לעולם ואיהו אמר ודעתי מה שלא ידע כר נש אחרא שלא
ודאי שלמה מלכא אכמתיה שלקא על כל כני עלמא ומה דאיהו ידע לא ידעו כל שאר
כני עלמא׳ קא שאר אומני דעלמא כד איהו עכיד. עכידתא דעבד כיה מסתכל
זמכא ותרין זמכין ועכיד ליה ולבתר אוסיף ליה או גרע מכיה׳ וקב״ה לאו הכי אלא חפיק
עכידתיה מיהו דלית כיה ממשות כלל ואיהו ממש אתתקן כדקא יאות ולא לסטריך
לאוספא ולאגרעא מכיה כגון כך כתיב וירא אלהים את כל אשר עשה והכה טוב מאד׳
תו כל אשר ועשה האלהים לתקופת דעלמא ודאי הוא יהיה לעולם׳ ר׳ יצחק אמר לו
הכי מהו והאלהים עשה שיירהו מלפניו׳ אלא אלי קרא הכי מבעי ליה׳ כי כל אשר
עשה האלהים הוא יהיה לעולם׳ מהו כל אשר ועשה אלא מקרא אחרא מסתמע׳ כתיב
עין לא ראתה אלהים זולתך ועשה למחכה לו׳ עתיד מכשלים׳ אכל אתר שלהי הוא
דכגיד וכפיק ואלהים כוכגין כלהו לכל סיבר ואקרי עולם הבא ומכיה כפיק אד לולכא

לאסתקיף ולתקנה והאי הילכתא עלמא ויקירתא הוא על כל שאר הילכין והא הוקמוה
והכוונה עולם הכא לכנוד וכפיק לתקין ליה להאי הילכתא תדיר לשקוי ליה ומתקן ליה
בעבידתיה מעטר ליה בעטרין לא פסיק מבושי מכיה לעלם לעלמי עלמין. בהאוה
הילכתא תלוי מהימנותא כיה שריר מכל שאר הילכין קיומא דכלא כיה ועל דא כתיב
כל הטר ועשה הללויה הוא יהיה לעולם ודאי הוא היה הוא היו והוא יהא עליו אין
להוסיף וממנו אין לגרוע ועל דא בחוריתא כתיב לא תוסיף עליו ולא תגרע ממנו דהילכ
דא דאוריתא הוא ואתר דא לקרי הללויה תדיר. הללויה סתם דא גבורה מלין
בוש ומלין הקר כלא אין חקר לתבונתו. השדוש ולא הללויה ועל דא עשה ועשה תדיר
כמבוע דלא פסקן מימוי לדרי דרין כגין כך כתיב עשה מיורדו מלפניו. לתקין ליה
להאי הילכתא בתקונ׳ שלים דלחיד לכל סטר עילא ותתא כגון דיורדי מלפניו ולא יהלפון
ליה כהלופא לאחרא לדרי דרין. לאחר רבי אלכא ודאי אפיר קא לאחרת. לכל תו לית
לאסתכלא בקדמיתא ועשה ולבתר עשה מה כין האי להאי. הללו תדיר ודאי יעשה
ולתקין להאי הילכתא דלא פסקין מימוי לדרי דרין ולבתר עשה. מהו עשה הללויה
הילכתא לאחרא לתתא מכיה ולא יעשה כהאי דהאי הילכתא תתאה עביד ליה ולתקין ליה
ומלין דיעול להילכתא עלמא יעול כרעו ויסכה להילכתא תתאה ודחיל למיעל הלא כדקא
חזי. תא דהאי כתיר פתקא הוא ועל דא לקרי אומר ושרש ודא הילכ׳ תתאה לתסקי
ומתון מהילכתא דלעילא ועל דא לא כתיב ועשה׳ שא עשה מט מיורדו מלפניו כגי עלמא
ולא יקרבין ליה שא לחוכן דיתחזן לקרבא ולא לאחר׳ ויסתמרון כגי כסא דרחי דאוריתי׳
ולא יסטון לימיכא ולשמאלא. תא על האי הילכתא דכל חילוי כיה שריר לאחר לתתא תומך
גוברי. מהו גוברי דא עדבא דלחיד כיה דוד מלכא ועד עם סגורא כתיב וכן הוא עם
ו׳ וימת עם עפו׳ סגורא כתיב זכאה חולקהון דחוכן דמסתדלין באוריתא ומתא ולילי
ויומי לדרחי וחוכן לכלי ככל ומתא מוכח עלמא כדא׳ החכמה תעיז בעליה דהא
אוריתא לעילא מלתר דא לתתן ודא לתתר עלייהו כסא עבדי ואכלו. רבי חכא
פתח ואמ׳ ויהי קול משל לרקיע דא קול דלחיד להאי רקיע ומסתתף כסדיה ודא הוא
זכר עשה לבכלויתיו ודהוה רקיעא קאים עלייהו על חוכן חיוין ודא הוא דלכרי כסאי
להכדיל בין מים למים ודא לתוקמו דסבעה רקיעין לעילא ודאי ווילון חיכו מסתם
דהא ליתלים מדילים אלא מה דיסכין ליה ומסכאי כיה לתלחאו דא הוא רזא דכתיב
ובעבוי הכיכותי לכוית שלגי. ודא מכלים שחרית ומוצ׳ ערבי דהא כלילא לפיק חיילי
לכל סטרין ומלט עלחוכן חיילין ולכלוסין ובשחרית כניס לכלהו ולשעל לון לבקר כייהו
ולא מלטין דהא בקר כלילא כלהו כלא להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות. ודא
לוקמוה וקול לית על האי רקיע מניס לתתן האי רקיע בשעתא דאמ׳ קול לתער כלהו
לכלוסין לא כטלין ולית בהו רעו אלא למיקס כדוכתייהו ולקרבי חיליהון ומחכאן
להסוה טיבו דבגיד להסוה רקיע ויתברכן בניהו ועל דא ליהו מעל לרקיע אשר על
הראש. תא רקיע רקיע אשר על לכן ספיר דמות כסא כמראה לכן ספיר
לכן ישראל ודא הוא רזא דכתיב ונגלו לתרתין חדאת כחתא מלעילא כד בעי ישרא
למירת ארעא וכתיב כיה גורל ואיהו אמר דא לפלגיה ודא לפלגיה ודא הוא מתחות

כורסיוה

כרסייא דמלכא כחתא ודלי מסס רועה לחן ישראל כתיב ובניכי כך עם הגורל ודלי
תחלק נחלתו. רבי יצחק ורבי יהודה סיו לחזי מחוזא לגוד כנע כהו ר' אלעזר
דהטו אכתריה לתרו ודלי כרסיא אכתריה דמכיכתא. עד דמטו לנביאים לתרו ודלי
כמתתף כהדך וכמתא מלה אדהתא פתח ואמר שמעו אלי רודפי צדק מבקשי וגו' שמעו
אלי רודפי צדק ליכון דאזלין כתר מהימנותא ולאחדא הלי צדק לא תסתכלון כה
כלאודהא. כמאר רבי אלעזר דגרמויהו על דא לכל סכיטו אל נור מוכחתא
ואל מקבת בור נוקרתם.

רבי חייא רוא חויל למקמי ר' אלעזר וכו' עד מסרי מלא שו לי נך. תוספתא סיא וכבר
כדאמרי נמתנתא לך לך פ"ט עמוד ג' סורא כ"ב. ואלו סקליפין מנאתי בין הכתבי'
כהשתא אמר לאבי לבין סכתוב אם. עמוד ב' סורא כו"ב ואמר אמאי לאסיון דוד מלכא מלכותא
לאיהו. אם סורא כ"ט במקום כלוד ב"ל מלמא. לף ב' סורא ו' ב"ל קלא דסוף אמר לי קדישא
סבניאי סמלך תדניו בכל מיכון לדרין דסכא לאכפין עילויא קדישא לאתסרן בידים כל אפתקן
לבניכך וכקייך קדישא כל חילי סאיך בגילא וכסאסא נך ולסילו. סורא ל"ם במקום לולו נדיך
לומר תיכו תמן.

צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני וגו'. כתיב סחקן לי' כעולות
וכתים כשמוע בקול וגו'. לית רשותא לקב"ס דיחב כר כם ועל חובים
יקריב קרבן אלא קרבן דיהוי כלי חובא דא תיהו קרבן שלום ואקרי שלמים וקרבן
תמיד לוף סכי ואע"ג דמכפר על חובין. רבי אבא פתח וזבחי שלמים רוא
כשברים וגו'. הלי קרא לוקמוה דרשותא דקב"ס לא לתרעי בקרבן דכר כם על חובי
אלא רוא כשברים. וכבי כשא לא ידעי מאי קאמרי. ובכי שמעבא מבוציבא קדישא
דכל לתי כר כם לאסתכלא כחובי לממיך עליה רוחא מסטרא דמסבא ואתנהי על
כר כם ושליט עליה לכל רשותים. והסוא סטרא מסבא לתנבר בחליה ואתתקף
ושליט עליה לרשותים לתי כר כם ושליט עליה לאתדכאה. בזמנא דסוא בי מקדשא
קיים אקריב קרבניה כל כפרים דילים תליוא עליה עד דיאתחרט ותבר לסהוא רוא
מנו נחותא דילים ומיך ליה ודא סוא תביורו דסהוא דרגא דמסבא וכל אתבר
סהוא רוא מסבא ואקריב קרבניה דא היהו לאתקבל כרעוא כדקא ואות ואי לא
אתבר סהוא רוא לאו קרבניה כלום ולכלבי אתמסר דהא קרבנא דא לאו דקב"ס אלא
מכלבי וכגין כך זכחי אלהים כדקא ואות רוא כשברים דיתבר סהוא רוא מסבא
ולא ישלוט. ועל דא מאן דיתבר ליה כדקא ואות עליה כתיב רוא סולך ולא ישוב.
ליהוי סהוא גברא כתבטחותא דלא יתוב לגביה לעלמין סה"ר ולא ישוב. לב כשבר
וכדכא סהוא גברא דלא לתנגדו ולא לתעבד כעובדין דעלמא אלהים לא תבזה ביקדא
ליהו לגביה. צו את בני ישראל. מאי נו דא עו"ה. בגין דלא ויעל גרמיה
לאסתכלא ברוח מסבא דליהו עו"ה מאם. רבי אלעזר פתח כתבי לגבי אחותי כלם
וגו'. הלי קרא לוקמוה אכל אות סתרים בקרבנא (פ"ם סית סדרין דקרבנא) הכא
וכלא לאתמר. אל ב"ם ואות סוא דשויה מלה ואתתם לומא (פ"ם כסתתא אתא)
אמר בגין דחמיכא כספרא דאנוך מלה ואוליפנא. אמר ליתא הכיא מלה דחמית

וז"מעת. תמר כלה חד מלה קדש תמר דא כלתי לבני בנין דכל קרכבין דעלמא
כד סלקין כלהו שולין לגו גנתא דעדן בקדמיתא רזא דכי ושלך בקדמיתא
ומירותא דקרכבא כמעת דכר כם לודי מטמוי עלה וכבסיו וזריקו דדמים על מדבח.
דגתא לות לסתכלא סילך לימין רוחין קדישין לתתכנן מסתי טעמא דקורכבא
דכסמם ומה ותור סום לתברא כר כז סטוח רוח ולתתכא בתיובתא מט כבסיו דכסמם
ולקודשא ליה כגורא דמדבחא. חלח רוח סוח כנין דלות כסמם רכישא על חלף
טורין וחלף טורין לכלת ככל ומח וכלהו לקרון כהמות. ועל דא תניין דלות
בשירא לכיל בעירי ומחם הוו מתעד וכלהו לחיך לון סהוה כסמם כלחיכא חדא
סהדכי ו"לדיך לם לכלה סוח חל קכל. וכל מיא דירדן חלח כמית מכן סוח עבדת
ליה נמיעא חדא סהל וכטח כי ונים ירדן חל פיהו. וסתרא דחלם תתירא דכל סכי
עקרא ויסודא לסמי בעירי דלתתא כנין דא דרוחא מכויהו מתפטטא (ם"א דרוחי
דבעירי מכויהו מתפטטו) לתתא ולתכנייל סהוה רוחא דבעירא דא סלקא ותב לאתריה וכל חיכן
כם חייתי בעירא לקורכבא וסהוה רוחא דבעירא דא סלקא ותב לאתריה וכל חיכן
דזיכא דא מתקרבין ולתפטט סהוה רוחא בכלהו ולתיין ולתכנין מסהוה חלבא
ודמא דסהוה לכוסף דרוחא דא דסא מסטרא דילהון סום כנין סהוה רוחא דילהון
וכלהון לתכנן ולתזנו ולתעבדן סכינורין על סהוה כר כם ועלך דרך ומט כמם
דלתמר וכנין כך קרכבא מן דכסמם. תמר ר' ממשן כריך כרי לקדש שלך לתמר
ומח חכיך ולחך ותעל וולדתך. ומח חכיך דלמילא ולחך דא כבסת ישראל.
ותעל וולדתך דא כרתיה דרבי פנחס בן יהיר חסידא. חלעזר כרי חיומא דא קורכבא
דכסמם קרכבא דשופי מהי דכתיב והם מן הטוף שלם קרכבו. חל לא תחיכא
חכל לסתכלא מהי חלם דכסמם חלם דשופי ולא לימא כנין דלא תחיכא ועד כען
לא מטעכא ג"כ חלשר יהות לחמרת. חכל רזא דקרכבין סתרין סגיחין תמן ולא
לתמסרו לגלאם כר לוכלי קסוט דרוא דמהריהון לא לתבסי מכויהו סתרא דקרכבין
דמלכא קדישא כבי סור. כבי כסר. כבי חריס. כבי חדם דכליל לכלהו וכל חכיך
מסתכלין חלין לחלין ולתכלילן חלין כחלין ומכויהו מתפטטן לכסמם סטרין ורכוון שלם
ולתתא דליה לון סיעור ומכויכא ומסכון כבי סור לתפטט לכשירי רוחא מכיה לקרכבא
זוכין ולתכלילן כחד ולחלין לימין פרים וכבסים ועתודים ועזוס ולחלין קיימין לקרכבא
וכנין דמכסון הוו מהיכן חיילין קדישין דמתפטטי מסהוה כבי סור מתקרבין ליסודא
דילהון ולתהמן מסהוה יסודא ולכוסף דלהון ולי לא תהוי ליסודא כהחי עלמא לא
מתקרבין תמן. כגוונא דסוי כיחא לבכיכתא קדישא מרוחיהון דקדיקוניא ולתקריבת
לקבלא רוחא דסהו' וכו' ולתהכא מכיה כנין דמכה סום סהוה רוח. כך חלין לתסכון
מסטרא דיסודא דילהון ולתהמן מסהוה לכוסף דמתקרבי רוח(ם"א דסא)מלכום דרוח
דילהון סום וכנב לתהכון מכויהו כבי כסר לתפטט לעיבי רוח מכיה וכסר בתרין סטרין
ומח דסהוה לכוסף דרוחא דא דסא מסטרא דילהון סום כנין סהוה רוחא דילהון
וכלהון לתסכון ולתזנו ולתעבדן סכינורין על סהוה כר כם ועלך דרך ומט כמם
דלתמר וכנין כך קרכבא מן דכסמם. תמר ר' ממשן כריך כרי לקדש שלך לתמר
ומח חכיך ולחך ותעל וולדתך. ומח חכיך דלמילא ולחך דא כבסת ישראל.
ותעל וולדתך דא כרתיה דרבי פנחס בן יהיר חסידא. חלעזר כרי חיומא דא קורכבא
דכסמם קרכבא דשופי מהי דכתיב והם מן הטוף שלם קרכבו. חל לא תחיכא
חכל לסתכלא מהי חלם דכסמם חלם דשופי ולא לימא כנין דלא תחיכא ועד כען
לא מטעכא ג"כ חלשר יהות לחמרת. חכל רזא דקרכבין סתרין סגיחין תמן ולא
לתמסרו לגלאם כר לוכלי קסוט דרוא דמהריהון לא לתבסי מכויהו סתרא דקרכבין
דמלכא קדישא כבי סור. כבי כסר. כבי חריס. כבי חדם דכליל לכלהו וכל חכיך
מסתכלין חלין לחלין ולתכלילן חלין כחלין ומכויהו מתפטטן לכסמם סטרין ורכוון שלם
ולתתא דליה לון סיעור ומכויכא ומסכון כבי סור לתפטט לכשירי רוחא מכיה לקרכבא
זוכין ולתכלילן כחד ולחלין לימין פרים וכבסים ועתודים ועזוס ולחלין קיימין לקרכבא
וכנין דמכסון הוו מהיכן חיילין קדישין דמתפטטי מסהוה כבי סור מתקרבין ליסודא
דילהון ולתהמן מסהוה יסודא ולכוסף דלהון ולי לא תהוי ליסודא כהחי עלמא לא
מתקרבין תמן. כגוונא דסוי כיחא לבכיכתא קדישא מרוחיהון דקדיקוניא ולתקריבת
לקבלא רוחא דסהו' וכו' ולתהכא מכיה כנין דמכה סום סהוה רוח. כך חלין לתסכון
מסטרא דיסודא דילהון ולתהמן מסהוה לכוסף דמתקרבי רוח(ם"א דסא)מלכום דרוח

מכל

מכל שאר עופין והם כרדפין ולא רודפין ומיימר דלא לדלג טוקבא לבר זוגו ועל קרבנא
מכויהו וכתיב ומתקרבי ליכון קדישי ותתכנין מיכוד ועקר דילהון ולי תומ היך
אתפשט שעיר מהלי יוכף לו משפוכתא דלא לכמה סטרין מיילין דלית לון סיעורא לו מן
בעירא חדא לוף סכו תא חד סרגא דקיק דלוק לתתלי מכוס כל עלמא תו לעלא דקיק
דלוק לרכרכא עד הכא קרבנא מתרין סטרין דקיקין ככסא הסתא לוית למשל ל
דיוקנין ליכון דקוקין ככסא : מ"ט לית קרבנא מלחרכין אלא ודאי מכלהו קרבנא
חריף תקוק ככורסייא כסעתא דקרבנא סליס חריף כח ועלל בשעא ואכיל ואתכי
מתמן אלא תקוק ככורסייא אלא עקרא דכלא ומקריב תמן רוחיה וכסמתיה : ואלא
עלאה אתסבי מאלא תתאה וכל זוכא לתקריב לויכיה ואתסבי מכוס מדילוס ממש
ומיסודא דוליה : ואי תיימא הא חריף דלית ליה וסודא לתתא כסטוא קרבנא : חריף
כלול בכלהו דהא ליימיכא הוי וכלב אכיל בכלהו וכל שאר לא אכלין (פ"א מכיה) מזוכיה
דיומכא הוא הא כל ד' דיוקנין דקוקין בכסא מתקרבין לקרבנא וכלב הוי קרבנא
סלים : וכד אתסבון אתסבון מעקרא וסודא דילהון כדין כחת רוח לאדלקא בוטיכין
עלאין כסבי ולויאי ומשרלאי ובני וסודא ועקרא לויכון דרגין עלאין דילהון וכל דרגא
ודיב ליסודוהי ל' דיוקנין דכורסייא בקדמיתא כדאמ' זוכא לקבילא זוכיה ומתקרבי ליכון
בקדמיתא וכא לזוכיה : בני סור כלהו כגוס דמתכסן לויכון זוכין כדקאמרן כלהון
מתקרבי לעקרא וסודא דילהון : בני כפר כדאמרן : בני חריף כדאמרן : בני אדם
דמקריב רוקיה וכסמתיה מתקריב לגבי אדם עלאה : כהנא דמוקד סמוך קדישא
מתקרב לגבי כהנא עלאה : סמוך דעלל לגוא קדם הקדשים ואתקריב דא ואדליק
בוטיכין כנסוכים דכפרו (פ"א דאפין) לקדמות פסנא דלתתא : לויאי די מכנגי
בוזוכיה הסוא סטרא דילהון אדי ואכסיר לכפין ישראל דקריב (פ"א דקיימי) על
קרבנא כגוותא דסא בלוחא על כלא סוס : אתער לנכוייהו ישראל סכא סתמא
(פ"א סוימא) קדישא ואכסיר לכפין כל זוכא לזוכיה וכל מאי כתיר יסודא דוליה אזלא
ואתנער דרגין תתאין ודרגין עלאין ל"ב דכלהו מתערין דרגין דמקוקין ככסא לגבי
דרגין דלעלא יסודא דילהון ליכון דרגין עלאין דמטרון כלהו מתקרבי לסעודתא
ומתעדכי מכל ליתרא לאתרא לאוכל לא לגרגי עלאי ולא לגרגי תתאי ולמתכי
סוס סכאה ולא לוסטא ודא בקרבנא עד דמלכא עלאה מכיל ואתכי ויהיב לון רשו
לכתר כוון דיהיב לון רשו כל חד וחד אתכי ואכיל כדקא יאות והיינו דכתיב לריחי
מורי עם כסמי לון ליכון דרגין עלאין : מורי עם כסמי מכלי ואתכי כדקא יאות
(פ"א דרומא ומיכא בוכא סמאל) לכלתי ישרי עם דכפי דא ישקר כרחל דא לכולם כדקא
יאות : אתיתי ויכי עם חלבי דא דרומא סמאל בוכא ומיכ"א כלהו דרגין (פ"א קרבנין)
עלאין דאתסבי כהו מלכא קדישא בקדמיתא ודא מיכלא דוליה והכאה דוליה : עד
הכא מיכלא דמלכא עלאה בקדמיתא מכאן ולהלאה יהיב רשו לכ' דיוקנין דמקוקין
בכורסייא ולכל ליכון דמתכסן מכויהו לאתכי ולמיכל : כסף אתו ומכרו דודים
לכלו רעים לון ליכון דמרכב דיוקנין דלמרן : אתו ומכרו דודים כל ליכון דמתבזטו
מכויהו וכלהו לכלי ומתכסו ואתכסו כדקא יאות ואכסיר לכפין ועלמין כלהו בחדוי

וכל חד וחד כין דרגין עלאין וכין דרגין תתאין כיסודא דילהון מתקרבין ומתכנין
דא חיסו רוח וסתרא דקרבנא כדקא חזי . תנו ר׳ חלפתא ור׳ חכא ושאר תנאי
ואמתנתו קמיה . אמר ר׳ חכא חלמלא לא אתמסר תורתא כטורתא דסיני אלא דאמר
קב״ה הא כך ותהי תורתי ומתנתי דיני לעלמא . וי כך תסתלק מן עלמא . מאן
יכפר כוכיכין דאורייתא כלא יתחסך מהכוא ויומא דאף על דייתי מלכא מזוקא לא
ליהוי דרא כדרא דא דר׳ ממעון שארי כנויס . אמר ר׳ ממעון על רוא דא אסיר
ליה לכר נש למעבד כלום עד דיכול מלכא עלאה ומא ליהוי אלותא . אלות׳ דכר נש כנוונ׳
דא בקדמיתא מזמכין לדיוקנין דחקיקין בכורסויא על ליכון כריין דמתפסטי רוחין
דילהון על עופי וכשירי לקרבנא כריין דרוחא דילהון יסודא בהאי עלמ׳ מכויכו וסיכו
מא רכו מעשיך וי׳ דא כריין דאתחזיין לקרבנא דרוחא דילהון מתפסטי עלויהו תרכש
דיוקנין מזמכן על כריין לגין סיכו דקדמרון והאופנים ומזות הקדש וכל ליכון חיולין
לאחרכין דקא מתפסטי מכויהו ולכתר כסנא רכא מזמר שמא קדישא סיכו מסכת
עולם לאסכתכו וכו׳ יחודא דקא מייחד סיכו שמע ישראל וי׳ אלהיכו וי׳ אחד .
ליהוי דקא מתערי לכנוכא סיכו וסיס שמוע ונו׳ . האמרי לכס כן ופתח ונו׳ . דא
כנוכא דליהוי כנין לאסתרא סתרא (סא לאתערא מסכא) דא בקורכנא דא ולכתר
ומרש דא לאת ויכיב וככון יסרש סכא דקיימא על קרבנא (סא קרבנא עלאה הא דכנין)
דאיהי׳ דרגין עלאין כניימין דכלא קיימא על פתורא . אבל ליית רשו לאד מכויהו
למיכל ולאוסיט ודא לקרבנא עד דמלכא עלאה אכיל ויסיכו ג׳ דאסוכות ונ׳ לאחרוכות :
כיון דאיהו אכיל יסיב רשו לר׳ דיוקנין ולכל ליכון סטרין דמתפרסן מכויהו למיכל .
כדין אדם דאיהו דיוקנא דכלהו כל שאר מיוך ונכיל על אנפוי ומסיר גרמים ודוחים
לנבי אדם דחקוק על ליכון דיוקנין לאתערא ליס עלוס דקדקא חזי ויסיכו אליך י׳ כפני
אשא . תלת דיוקנין לאחרכין וכל ליכון דמתפסטי מכויהו תכלה לדוד ויסיכו יכוצו .
ירכתו . יאמרו . ודכרו כלהו אכלין ואתכיין כל חד וחד כדקא חזי ליס . מכאן ולהלאה
ליתא כר כם עלקו דילוס כיס (סא דלכיס) הלל ועבך י׳ כיום נרס עלקו כשובתא
דוחכא כעלקו לאתכפכא כלהון סכיגורין עלוס דכר כם . על דא כתיב לאסרי העם
סבכה לו ונו׳ . רבי ממעון סוס חזיל לטבריא פגע ביה חלוסו אמר ליס שלוס
עליס דמר כמאי קא עסיק קב״ה כרקיעא . א״ל כקרבנו עסיק ואמר מלין חדתין מעמך
זכאה חכת ואתיכא לאקדמ׳ לך שלס ומלס חדא כעיכא למעבד מכך לאסכחא כמתיבתא
דרקיעא . שלחתא שאולו עלמא דאתי ליס כיס אכילס ושתיס כתיב כתי לנבי
לאחותי כלס אכלתי ועדי עם דכשי ונו׳ ימלן דליס כיס אכילס ושתיס ואמר אמר
ועדי עם דכשי שתיתי ויכו עם חלכי . אמר ר׳ ממעון וקב״ה מאי קא מתיב לן אמר ליס
אמר קב״ה הא כך ותהי ומתי ואתיכא למעבד מכך . אמר ר׳ ממעון כמה מכיכו מכב
קב״ה לכנסת ישראל ומצניעו דרקיעו דרחים לה אבי עובדו ממה דסוא עביד . ואע״ג
דלאו אורחו במיכלא ושתייא בגין רחימותא אכיל ושתי אוליל ואתי לגבא עביד
דשותא . כלס עיילת לאופא ואעתיק לגבי אכיל ושתי לגבא ולמיעל כסדא לאופא
למעבד סכי . סא״ל כתי לגבי אחותי כלס אוליל ואתיכא לגבא ולמיעל כסדא לאופא

אכלתי

לכלתי ישרי עם לבבי: ולפיכך מדוד דזמין לקבל ומני מובדוי ממש דתרחוו דקבל
וקבל קבול ועביד רעותיה זמין למלכא ולמטרוניתא כהדיס סגד קומס יו למנוחתך
אתה וארון עוך מלכא ומטרוניתא כמדיל בנין בלא לאפרשא לון מבי מקדש ומבי מעבדין
למלכא סגד כהניך ילבשו צדק וחסידיך ירננו בעבור דוד וגו׳ כהניך ילבשו צדק
לוייך מכעי ליס דסגד מסטרא דלוזלי כוכבו. וחסידך ירננו לוייך מכעי ליס
דסגד רנס וזמרס בלוזלי כוכבו ולוסו מבי ומר וחסידך דלוכון מכסטרא דימיכא לל
קבל דוד לאו תורא דולי מבי. ומר דוד בעבור דוד עבדך לל תשב פני משיחך.
תקונא דלכא תקיכות לא תשבי ליס. לל דוד סגולל ומיכת לי לית לי למעבד רעותך
ולאורשותי. ולפיכך מסתי תורתא דעלמא דמתן למחזן לאחרא סהוה דלתי לנביס
לית ליס למעבד רעותיס לשב דלאו תורתיס בכך. כך ויקח מלכבי סמקום וגו׳ סגולל
ולתא תתן לנבי כלס לשב דלאו לתרתיס למשכב ללא ככרים וכסתות ולסי יהכס ליס
לכבין למשכב כלא ויקבל ברשותא דלבא. סהד ומשכב כמקום סהוא על לומן לכבין
לשב דלאו תורתו בכך לוק כמי סכ׳ לכלתי ישרי עם דבבי לשב דלאו לתרתו בכך בגין
רחימו דכלה ועבד בביתא דכלס ולא בלתר לאחר. כלתריס לא לכיל ולא סתי. כלתר
דילס לכיל וסתי סהד בלתי לנבי. מלכין דסדר קבס לאכרסס לא לכלו ולא סתו
בלתרתו בגין לכרסס לכלו וסתו. לל ר׳ חייא מלס דא כעא קבס למימר וכגין דלא
למחזק טיבו לגרמיס קמי כנסת ישראל סליק מלס לגרמך. זכלס לכת כעלמא דמאתר
מסתכא כך לעילא ועלך כתיב נדיק מוסל ורלת מלדיס. את קרבני לחמי לשי
וגו׳. דבי יודלי למר בקרבנא לות עשן ולות ריח ולות ניחס עשן לומן מאדי דרגזא
דכתיב כי אז ועשן אף ה׳ לומן לתסבון מעשן ועשן רגזא כחומתא לומי. ריח לומן
דקרבין תפוחין. למר ר׳ לבא כתפוחים סהד וריח אפך כתפוחים.
את ככבא לאד תעשה בבקר. מלי בבקר דא בקר לאברסס דכתי ויעמס
לאברסס בבקר. מכלן דסלי בקר לאברסס הוא למר ר׳ אלעזר מסכא
בבקר לור בקר לור לא כתיב אלא בבקר לור ודא לור קדמאה דכתיב בקבס בשובדא
דכרחמות ועל תעש בבקר בבקר לאברסס לתתמודע לבקר בקר לאברסס לתקריב בקרבנ׳
דא קרבן דבין הערבי׳. דא ינחך ולבקר ערב דינחך לתקריב מכלן דכתיב ונא ינחך
לעוף כסדם לפנות ערב וערב דינחך הוא ודא לוקימנא.

דעיא מהימנא

פקודא דא לתקריב מבחס בכל יום ולתקריב לחם ולבונה וקרבן מוסף בראש חדש.
בוכיכא קדישא בכל יומא צריך לסדורא דורונא לאלכא בידא דמטרוניתא מי ליסו כרשו
בעלמא צריך תוספת בגון מוסף בשבת בראש חדש ומוסף לכל יומין טבין דלסיו כרשות היכלא דילס
ומתוקא דמתבשיא ליסו בעלמא דסלי רשות ויתקב תקן בלותא דמרכבה ליהו דרגא דילס עתיקא
דמתבשיא בגין דא לוקמוס מלרי מתכוליתן במתכוליתן תפלת ערבית רשות דשב דגלותא דדוסס
גלילס דסלמין תמן סמיל וכחס וכל מעבן דלכלוסין דילים ובכוכבא כחתא בגלותא עם ישראל ליסו
בראש דבעלמא מסתכא סהד מכי״ו הוא שמי וכדודי לשקר לא אתן וכגין דא ויעבד במקום לית סביבס
אלא פוסף בגון אל תעבדי בי כי פיוסת לית דלא יכי מבס דקבס ליסו מקומו של עולם אתי שלם דא

ולדיכו בכל קרבנותיו חלין חון קדוש כיהוד חעלמת דלכוכם דמיהו תפלות חלך מוכתר בכתרם עליהם
דנם ומלוך בסכיכתיה דמיהי כפם יתירם יהוד רוח דמתמר ומסבתי חת רוחי על כל בשר ומיהו
כלול ׳ מכילין מעילם למתת כגיוכם דם ׳ חכמה ס ׳ ניכם ו ׳ כלילי עית מסילין מפסד עד יסיד ס
מלכות כ׳ חן כיהוד חלדיכו כתר עם ניהוי וסחי קיהו בסמם דמתוספת ניהם סבת וכנין דעלת
מעלית מיפלם ומכוסה בסחי כתר ומתפשט בסם יהוד׳ בסתירת ויהים טוכים לית ם׳ לעטיפתה
למתחל ולכתם ולכל מעכן דילים ולית סילטכותה לגיהנם קיקבל ניהם דמתחל׳ ולם למסכרין
דילים כלהו מתטמרין חן קדם מסרייתה דמלכם כגוכם דיתפתרן לוחין דעלמם כל יתנלי מסיהם
סלם ובלח בחערות נוהים ובכוקי׳ סחלמים׳ קטן תפלין ומחזיקין ומחרו רשיע
מסיהם לפת סוח סקיל לכל יסרם חמולם מכל מדות טהין ודליכך סמוך דמתמר ניהם חין קדוש כיהוד
חלדיכו לפת כתר לכל קל וקל מיסרחל כי חין בלתך בר בם דיסח כתר עלך לם מסיה ולם מכם ולם
מהין ולם מסיה ולם גבור ולם תם ולם כניה ולם נדיק ולם חלך׳ לפתוח בדיוקי דקדם כרם בדיוקי
דמכוסי כגיוכם דיסרחל דמתמר כסון כהים לפם לי׳ חלדיכם׳ חחלים פקודין דמלרך לית פקודין
מחלין לילך לחלם יסח ניה קדם ומכיפתיה׳ עילם ומתתם בכתר עלהם בכל מדם ומדם׳ פתח ומתר
תכהין ומתורחין דכל יום קדילכלסו לר׳ סמעון בכלל מהכון בכל ומכח למר לון מכח דמסכחה לכי
כפוס כדיוכות לכהין דמהין כני כדיוכים מברכם וכתק ויעקב ליח מהן דיכול לסכתח לכהן מלם מחלי
חלמח דמסילו חוריתה כלה עד חין סוף בכו סיח עלים כגוכם דמתמר בחוריתה מכוכם מלרך מדם
ובכתם חכי יש חכי סכח דילכו מכל יתקייס בכו מס דמתקייס דחכוכה בוקבל דמהרן למי כתם
דחוקיתה חלב סמתם בגדולות ל׳חיו ילדם חורים ותומים׳ ובכהין ומתורחין כל מוסכין דסכתות
ניהים טוכים׳ כל מוסף דמתרין ניה כתר מהכה מחתולעין וכל בליתין דישרחל ריש דלהון כריש
דמר ולכוכם וכל מבקת רוכל בסחר יומין לכל בסבתיה ויהים טוכים מ זיה כלים מכל מיכי דסתים
כגין דכיומין מכין מלקין מכל מבקת רוכל דמתת׳ ניה ויהכן מים חתו דכלוחה דמיכי חביעה מפתכן
חתם מתחל לחנתן חתים בסמוך מכן דלח ולח מליק מד סתים׳ מכן דיעקב למולכה זכותה על
בליתה בכתם מסריין דחוכין מכילין דמיכון מסריין דמתכתכין חתים למולכה וכו חתם ומכן דכנה
דסתחל מליק בכתם מסריין דחוכין למולכה חוכין עלם ולח בליתה דמרכית דלקרי׳ מלם דיעקב דכם
ומכם מלחכי מלהים עולים ויורדים בו מלין דמלקין חוכין ומכתיכן וכיין מחזיקיסי ומלין מלקין זכיין
ומכתיכן חוכין מחזיקיסו ומסילין לין בכתם קכיכן דמיכון מברכם ויעקב ויעקב הס״ד סחתו הכים לפ
ניה ו׳ בליתה רוב דמוריתה וסלי קכיכה דכליתה דמרכית עד עליות סמחר׳ ורכן נחליחל חוקתם
עד עליות סמחר דמבלת מרכית ומכם כל סלילם מלה דמכתים מבדונגדר עד מכות וכנין דל ויעקב
ים עתו עד עליות סמחר מתן מחר בלותה דמרכית דמיבורם עד נקר דמברכם דמיסי מרכם סחית
דמכם מברכם כנקר כהים סחתה קדמתם נמוך סמחר דמיסו כנם יעקב דחתן למכנם בל מילת סמחר
בלמלה נוקמי מסחל דכנם טיכך יעקב דסחחל דמיסו סוד דכים דחתר כתכי סוחתם כל היום דום
סוד מסטרל דסוד מלף מחתם חחתלרת כי מקדש חרכם ויכסה חמר ר׳ סחעין דל סוד דילך
דשע מהיכתה דכים מכת מרם מכנוחם דילך מסחחל וכנין דמכת מולך ליחין מסה דמיהו כנם ריש
דמתרין גילת מחכים׳ מתחת למכנם עד מילת הסחר דכיה ייתי חלרי כנחן קרכיה׳ וכנין דכנם והול
תרין מקרין מוקחום כחתכיתין מלוחתי קורין לת סחת כמתרין ולח חתר בחתר למלה כמתרין תרין׳
ניתרין חסיחין יתערון לגכיהו חסיח בן דוד לקבל כנם ולחקחר בקבר בנקר דמברכם הס״ד סחיחת

ויאמרך כמה סוד בגבורה דביה משיח בן אפרים אחיד אכת באמצעיתא דרגא דילך תפארת דאתקשר
בך עמודא דאמצעיתא ויסוד חי עלמין בדרגא דילך וחכמה בימין הרוצה להקכים ידרים ובינה
לשמאלא הרוצה להעשיר יצפין איהי קשת גבה · והאי איהו לבושא דשכינתא לבושא דצדיק דאתקרי
ברית הקשת ואיהו אות שבת ואות יט״ ואות תפלין ואות ברית מילה ואמר קב״ה מאן דלאו איהו רשים
בהאי אות לא ייעיל במראה דא בחדר דא והאי איהו מטה דעמודא דאמצעיתא מטה ביה כלפי חסד
לצדיקים גמורים למיהב לון וכוון בחי ברכאן דצלות ומטה כלפי חובא לרשיעיא למידן לון בגבורה
לדיכא כפום עובדיהון ובעמודא דאמצעיתא מאריך על בינוניים והאי איהו ש״ תלת גוונין דקשת
אית ברית הקשת בת יחידה · שבת מלכתא ואית לה שית דרגין תחות שולטנותא דאיכון ששת ימי
המעשה דכלילן במטטרון דעלייהו אתמר ששת ימים תעשה מעשיך אבל בת יחידה שבת לידוד העושה
בה מלאכה יומת · ידוד אתקרי את ה׳ · ומסטרא דא ידו לימינא ואיהו ה׳ שלימות דיליה והכי לכל
סטרא בשית סטרין ידו דוי ויד יוד דיו ודי איכון חי אתיין דכלילן בצדיק חי עלמין ואיהי רביעית
ההין בכל סטרא ואיהי הא מסטרא מפרש יוד הא ואו י׳ בחסד ה׳ בגבורה · ו׳ בתפארת כד שלטא
האי ט״ל אסרו חכמים ארבעים מלאכות חסר אחת · ואתקריאו אבות מלאכות ע״ש דאיכון לקבל אבהן
דשליט עלייהו ט״ל דאיהו ארבעים חסר אחת לקה עשרה מלקיות לאדם ועשרה לחוה ועשרה לכחש
ותשעה לארעא · ובגין דט״ל שלטא בשב׳ דאיהו ה׳ אין לוקין בשבת · והאי ט״ל איהו כט״ל דחיל מסטרא
דעבד מטטרון וארבעים מלאכות חסר אחת הם הזורע והחורש וכו׳ **סבא סבא** שכינתא אתקרי
ארץ דקב״ה הה״ד והארץ הדום רגלי מסטרא דחסד אתקריאת מים ומסטרא דגבורה אתקריאת אש ·
ומסטרא דעמודא דאמצעיתא אויר ואיהי ארץ קרקע לכלהו ובגין דכשמתא יתירה אתפשטא בשכינת׳
דאיהי שבת מלכתא דאתמ׳ בה ומלכותו בכל משלה משם איהי מלכו׳ דשלטנותה על ארעא ועל אילנין
וזרעין וטורין ואבנין ובגין דאילנא דחיי דהיא כשמתא יתירה דבשבת בה תילדין דילה אית כייחא
לארעא דאיהי שכינתא ובגין דשכינתא עלאה אתפשטת כארעא דאתמר בה פרה אדומה תמימה אשר
אין בה מום אשר לא עלה עליה עול · אסור לחרוש בשבת חרישה בשור דאתמר על גבי חרשו חורשים
ושכינתא תתאה איהי פרה אדומה מסטרא דגבורה · תמימה מסטרא דחסד דאיהו דרגא דאברהם
דאתמר ביה התהלך לפני והיה תמים · אשר אין בה מום מסטר׳ דעמודא דאמצעיתא · אשר לא עלה
עלה עליה עול · מסטרא דשכינת׳ עלאה דאיהו חדו באתר דאיהי שלטא והוד הקרב ליתרשו למסטרא
אחרא לשלטאה לא שטן ולא משחית ולא מלאך המות דאיכון מסטרא דגיהנם ובגין דא ביומין דחול
אמרין ישראל והוא רחים יכפר עין ולא ישחית והרבה להשיב אפו וגו׳ בגין דביומין דחול שכינתא
תתאה אתלבשת באלין קליפין דמיתה דדיכא והשתא אתפשטת מכייהו בגין דאילנא דחיי דאיהו בן יד״
ידו״ אתחבר בה״א בההוא זמנא כייחא אשתכחת וכל מה דאיהו תחותיה ולא צריך למימר ביה והוא
רחים ואין תחותיה יש׳ אלא וכל אתר דישראל משתכחין כטירו אשתכח וכייחא ובגין דא אסור
למחרש בארעא ולמעבד בה גומות דהוי כאילו עביד פגימו בארעא קדישא דאיהי שכינתא ואסיר
לאשתמשא בכלים דארעא בשבת ואפילו לטלטל אבן ולא מדי אלא כלי בעלמא דהוי כייחא לון בזכו
דשכינתא דאתקריאת אבנא דכתיב בה והאבן הזאת אשר שמתי מצבה בצלותא עמידה איהי לישראל
דבגינה אית לין קיימא לעלמא · ועליה אתמר משם רועה אבן ישראל · על אבן אחת שבעה עינים
אבן מאמו הבכי׳ ובגין דא ושמרו בני ישראל את השבת לדרתם ברית עולם צריך לנטרא ליה בדירתם
דלא יפקון מרשות היחיד לרשות הרבים והאי איהו דאוקמוה מארי מתניתין יציאות השבת שתים שהן

ארבע

מלרע כוונתם מרשות לרשות ומכאשם כמו ויהיו לה ולימין פתחל ונתם בריבוע ישראל לנטרף לון
דלת ויעלון לדוכס דמכיכתא לתיבי רשות סיחון מלן רשות סרביס מללם שמשם וגבם מדם בת אל
ככר רשות דמתחל ונתם ומכשון מתכן דעתן.

פתח ואמר בלעם לבלק וכו׳ עד תלכי חסד. כלפם כפרשת ויקרא לף נ׳ עמוד ב׳.

ובחבורה קדמאם אלויתי מורי עם בשמי דרועא ויהיב ביה כרכא שמאל. תלכאי
יעקי עם דבשי יעקב כרקל. שתיתי ויהי עם תלבי. דרועא שמאלא ביה כרכא ויהיב
ביה כרכא שמאלא. לימין חסד עם הוד. יעקב כרקל עמודא דאמצעיתא במלכות. דרועא שמאלא ביה כרכא
ויהיב גבורה בנצח. ואמאי שבי מדות דילים הכי. אלא רזא דיומא הכא דוד אמר הכא כתיב ילכנו
נא ונסיעה יכבו ואתיא הכא ולייך מבעי ליה למימר אמר קב״ה לאו אורח לשמות אלא אתי
לומיבת לי אלא למעבד רעותך ומכאן אוליפנא דבעל הבית דמזמין לסעודתא אלא למלכא אלא למעבד
רעותיה וכגון דא מוקמוה כל אם שימר לך בעל הבית עשה אין אתה. ועוד כל דא דרוש דא שמור
אלוהים הא כתיב אלי יי׳ לא אבית. וכלל קדכתין לא כתיב בהון אלא לידוד אלא יכיל למהוי דיסבי דינין
לעשות בקדכתא. אלא לדיתי מורי ונבר לוט. עם בשמי אסבת עגלס. אלבלתי יעבי שתא ישראל. עם
רבבי נרוך סס כבוד אלבוהי לעילם ועד. שתיתי ויבי וסיס שתוע על ויאמר. עם אלבי מן ויאמר
עד אמת. אלבי רעיס נ׳ דאשוכות נ׳ אקהוכות. שתו ושכרו דודים שתר ברכתן דכלותא. ובחבורא
קדמאם שתא דקדכתא פרים וכבשים ועתודים עוים לימין פבי שור פבי כשר. שתי תוריס לו שבי בני
יוכס וכריך לפרשת לריס לגבי שור לדיסו שתלא לשתקערא חסד בגבורה אלס שתית לגבי שפר דרגא
דיעקב וכגון דא מוקמוה מלי שתקיתין שוברים דיעקב שוברים לאלס קדמאם הוס. ומאן נרי׳
לשתלקא לשתקני ישראל דכתיב לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל יהיס שמך דיוסי ישראל
עקב לשפרשת כיבייסי.

רעיא מהימנא

ועשירית **אמר** רעיא מסיתכא שתן דמולול כפרוין
חלק עשירית דסמ׳ וריק לון בשתר אלא שלישי
שתיסה לקבלי׳. דתיסי עשירתה דדרגין שלי כל שכן דמולול בפירורין דאוחש דשיכון
ותנטריכא לשתייהכא בין תרין דרועין דוכא זוריק לון בארעא דשתמר כי הסתית כל
ותיהי סלת נהמת ותיהי נהמ׳ וכגון דתיהי בשר את דרכו על השרן או דזריק לון בכדש או
נהמת לא שתפקד על נהמת דשבע׳ מיכין בבית אלא ככר או בשתחש או בוכס וכ״ש שתן
דתיהו חטס ושעורה ושיפון וכו׳ ממכת דמולול כפירורין לשוריתא דשיכון קודי לשתין
דעלמת. ולא שוי ממכת עלייהו אלא קב״ה ותני לשתיון דשתתר עלייהו כל שתשתתם בשבע
כולהו וכגון דא שתן דמולול בנהמת אלף. כ״ש שתן דשתר דרין דשוריתא ושתרי קבלם
זוריק ליה בארע׳ עשיותא דדיוק לשתרים ושתרי תשעה בדלשות או שתרי לשתין דשתם
ושתרי תשעה בדלשות או שתרי לשתין דשתם שתרים דשתם לגלו לאיכ׳ שבועים דשליט עלייהו
מפרש לשתשים דלגלו לאיכ׳ שבועים דשליט עלייהו
ובר שרא שתם ווסס דשתע׳ כי בשר שתם ווסס על
ככר לשתם. ולית לשתם אלא שתן דמוריתא ולית ככר אלא
שלכם לשתת. ועוד דשתע שתיומכא בשתור׳ קדמא׳
דא גלי רזא כאלין פירורין אלא בשתרש עשתו ולא

מלך דיסנח עליה הלך לוים . מלך דירחם יסיב נסון שישרא לכל מוקמוס עלרי מתפיתין
עליה כנין דלף יסכח . דשיעורא דפירורין כויה לפחות כל שכן לי מיכון
כביכה דעלרי מתפיתין דקדקו עד כוי עד כביכה
לכרכא עלייכו ולרם רוף לם"ה הוף מ' שיורין שלם לכל שטר תלת מן ל' תלת עשר כביכית לויסו שליש
לפלפא כיה עשר . ולפלפא ל' לויכון ידוד מלי עשר לויכון יד סם ומו סם קונם לשת ל' מן לפל
שיעורא כוית י' מן ידוד שיעורא דליה כביכה לויסי ל' שליש דשכיכה לפלם ושליש דלכרכא לפכין
לפלם ובנין לם יסף ידוד סבין שלין . ומוקמוס עלרי מתפיתין . וסכיכה עשר לם יסף כויס שלם לשר
סקלה ולם לשרתי לפם ולכלת ושבעת ופם דקדקו עד כוית עד כביכה ולין לם לסם לפם כויס .
וכבן דשתבי ולשורין כל תלמוד לשון על רוין דשוריתא עדרי ליס . קם רעיל מכיכא
ושליך ידוי קני קלה וסכיכתיה ולשר לכי קלה יסף רעוף דילך לשיכה לין מוכא שליתא לתקפא לנבך
ולנבי מטרוכיתא עלפם עלמא לשתי דשתר עליה כי ליי סשלוכה ושוכל כנוים . ולנבי מטרוכיתא
תכוכא דשתבי כה ושכא תכוכא וסיתה לי ליי סשלוכה לתקפא סתיכא שליתא מכל עדוכין ושכל מלכלין
ולפא קוסן עשך לכל מלרי מתפיתין ולשלרי תלמיד וכפ לשלרי סתבי תיכה דילך כלפ
דילך מטרוכיתא קדיס דילך עלפה דילך תקלס וכלה ברסות דשלת כל עלמין לרון כל סלדוכים שלך
על כל סשלבי לשיל ותקע לשיכן יחיד בלא תבייכא ולית לת ובקולה דשתקף בסדיס ולא סדני נוכין
לשיכא לשיכן שלרי כל מתפתלן דכוין דסוויות סשכן וכבויין וכבל כוין דשכשיתין דתפתא לין כלה
לשקרא דילך עלת על כל עלית לבא מתכן קדשך דתפתא לין ליקר דילך דיקר דילך מיכן שלרי שתי
דשמיא לא כל שרש לא לסלן לשתי כה ש תסום תיכת לשתך ושתך ליה סוסתו לשם עלמ' . קם ושכא
תבייכא ושתר שלרי מתפיתין פשתין וכיסין ונפשין לשתבו כשן ושתברו סיכת שכין לשם ולשי שכא
לרם פשם כשלמא לשה לא לשתברא כבו שש כרוין עלמין דשלמא לשתין כהוין הכה לא יסוס ולא יסין
פתח ושת שלרי מתפיתין שם סוקמוס כשל סכית נוסע ושוכא מברך ושוד סוקמוס ברוך לדקדק
כש מן סשוכיא ותרין הסין לשיכון לשקל שתי שלשם . שתי ככרות דשבת . י' לויסי כביכה לכל שד ושד
ושלן מיכן כשל סכית לכוסע לש י' **ארהכי** שם שכא דשכין קל כשיכת לנביים ושתר רעיל מסיתי
שוכר כך דשם לשם לויכון י' שתי ככרות דילים כשם לשתרת מיכון ס' ולשי י' לויסי יעקב ס'
לשקל לשם ושתל י' כביכה לכל שד . שתר ליס שכא שכא ושם כשתה שתרין סוקמוס דיעקב מיכן כשל
סכית ויוסף סורה דלרנים יסוד תי עלמין כל' תי ברכתן דשלישת ובנין לש סוקמוס עליה ובכיכת
לשם כדיק . ל' סכי הוף ושלף קשוט . כל רוף לשתריה שה לשכא שתרית שם לשת לשתת . לכל
הוף דשלוש כשמע שלן סוף . שתר ליס שכא לכת כל שיקים ושל יוד שם ושו שם ושל לשם דשכבת
עלשם דשכין דילים ידוד ובנין לש י' לשם לויכון ס' ושיעורא לסוקמוס כוית וכביכה . שם שתר
כוית כלן שתא משערין לשם סוקמוס ובכן לשין עשין תכילת לוף סכי לש יכביכן תרין שיעורי
כוית י' למהוי כוית וכביכה שלש תרי שלשי לויכון כוית י' עלשם ושוית י' תשלשם ושיעורא י' מן
ידוד עלשם י' מן שלכי תשלשם ושיעורא ושלין תרין של כביכה ושוד לש ישלשוכלי . שתר
שכא וכשיק ליס . שלשכי קס כוסיפא קדישא **פתח** ושתר ולשי כתן שתשכרין שה שתו ושה שם
בכו . שלו תכרוע ושתרו ושכשם שוף שלן דוכו לשיכל שתשלי כשתע לשתתר כיס לכו לשתו כלשתי .
וכשלה כשתע לשתתר שלשם שכיה תשכל וכלו לש ישכל ס' שקשה כיס שתתר סלש שה שתר לשלמ
ושתשכא כשתע לשתשקת כלוריתא שלשם שכיה תשכל ושלן גשיס לש לשקל שלש שכיה כתן לשתת שתוכשתא

ולתקלת כבעוריה סלל ושעט על בית תכיס כבעוריה ויסוב לימי עלומיו כנוסח לילכם דקניגו לים
ולתקלת סרטוי ובלי מיקו רוח דמלן למיות בלע ורע ושיל מתמר מיות רוח לקרא לבתר ויהי
בנלגול ויקדם כמלקדמין והויהו מלמכם ונדוסף לתתתכת מנחתך דעדן וכנין דע לתקריפת
גרוסף כנין וינגם לת סלדם . ומלן נדיס לם בנין דורע מין לם למיות בלא בכין ושעט על בית
תכיס כבעוריה לתבת בכלי שלמע בכשוף בן יכם וסיהו ושכה על בית תכיס כבעוריה ולבתר דוכת
מלחם תכיס תלכל וכל זר לם יאכל בו וגו׳ לם תסיה מסת סמת סמוכה לשים וז . הלל ושמאי
לתתון קר מסטרף דרסמי וקר מסטרף בנבוד לתיכון סמר ופקר דנגין דלכרסם ויפקר ו׳תין
מנוטיסו לתכבסו הכא ותמניין תלמידים דהוו ליה לכלל . ומוף הכי תלמידי בית שמאי לסטודקף
למלכת עם מוקמתין לתון ומברוף מלרי דסורלות דמוקמתין מין הכוונע דשמי למיכל עד שיעמד
מלן מלרי סטודקף . ולית מלרי סטודקף דשלין למיכל עד שיקבל סכיפע ולמי כל נוגע בעל הכיפ
ובוגע למיכן מלרי סטודקף לפו לכלהו מסטר סטודקף דלפו דלמו מוכם מלין בוכעין לבנוע בזוה
דלומכין יהיב לף כביפע ולף כוית . וכל עוכין למן על פמי בניפע קדם דייכול בעל סביית
מכברין תרין סיעורין כמף בכוית וכביפ יאדרונדי דהמי למן לפו סיהו על המכילה
מלף על הכביפע לבתר מיכון סיעורין מכטרפין בלמן ייכול בעל הכוית . ומיינו מריתי מולי עם
בסמי מכלתי יתרי עם דבסי ולבתר מכלו דעים סתו וסכרו דולים . מכלו דעים מלרי סטודקף
דיהון כנין בדיוקף דמכיהון . הא סכא לקס בסתי בכרות וסישורו כוית וכביפ . מלי סיהו
לקס הפכים דסתורף למלכף מלף הא מוקמוף דלית ליה תריסר מכפין ומלי סיהו מלף מיכון ל׳
מכפין מריס . ל׳ מכפין סור . ל׳ מכפין בסר . ומיכון יכדכך ידוך . יהי ידוך . יסף ידוך .
ומכלן לקס הפכים סיהו מסתיכף למלכף דכתיב וידבר מליו זה בסלמן מסר לפני ידוך וז״ס
יב״ מכפין ומוף הכי מלן דלות ליה בתי לתקף ולסדף על פתירים מרבע בכרות בבל סטודקף
דסבת לתלת סיעודתי תריסר מכפין . ומי תימף לפו מיכון מלף סית מלמוריתף מסוס לקס מסבס
מלף לף כיכול למדבר ׳ בלף מבריס ׳ ו׳ סית מלטילף לתתף וסית מלתתף לטילף . לקבל סית
דרגין דכרסייף עלמס וסית דרגין דכרסייף תתמה . סית בתתכסייף וסית בתתגליית הכסתרות
לידוך מלליהו ובכגלות לפו ולבביהו עד עולם . ולמתי תדיה מיכון מ׳לות ׳רקיקין ׳רכיבין ׳סל מתן
׳סל מנס סם מיכון מ׳ לקבל ׳ידוך ד׳מכתי מדם ׳מן ידוך ד׳מכתי מריס ׳מן ידוך ל׳מכתי סיר ׳ מן
ידוך ל׳מכתי בסר . סתי ליהו תקוכף קדמתם דתתיכף למלכף דמיכון׳ דבריס דנריך בר כם לתתבוף
בתתרף דסבת . חד לתקבף תתרף כמלן דמכיל מלכף סתל וס סתלמן מסר לפני ידוך .
תניינא כטילת ידים עד סעורף דנורו דבנן דסם תמם תזרין דבסון ל׳ פרקין ומוף סבי
ל׳ פרקין ליסן דיד סמלף ומיכון כ״ם פרקין לקבלייהו כ״ם ידוך בליכון כ״ם מתון דקבף קדמתם
דעובדף דברמתית . דתתר נהון ותתם ינדל בף כם ידוך ועשר מנבעין רמיו לעבר למירן
דעובדף דברמתית וכנין דף מוקמוס מלרי מתניתין מלן דמוכל בכטילת ידים כתקר מן
העולם . למלי בנין דלית נהון רוף דעבר למירן וכ״ם מתון דכים מתרי עלמי .
תליתאה כום דברכה דתקיהו כיס עסלם דברים הדתם . סטיפה . עטיר . עטוף . מי . מלף
מקבלו נסתי ידין וכוסתו כימין . וכתן עיכין בו . ומנביהו מן הקרקע טפח . ומסנרו כתכף לתכסי
כיתו . ומורח רוף כום ניד ׳ מלף . כ״ם בני ׳לים . ומתתן בסתכף דלוסי על שמים . כים הס״ד כום
יסוסות תסף . מלן יסוסות ס׳ מכבנן דלוכן לקבל ה׳ מסירן דכום דלוסיו מלים קוס כיסף

מתפשטא בהון לחמשין. ה׳ ומכין עשר באת י׳ דאיהי י׳ דברים דתקיני רבנן בכום דאיהו אלדים
ה׳ אתוון כחשבן ה׳ ואמר׳ בכום שבריך הדחה ושטיפה הדחה מבחוץ ושטיפה מבפנים. ורוא
דמלה שיהא תיכו כברו. מאן דזכי לכשמתא מהאי כום למהוי כשמתא דכיא מלגו ומלבר. ורוא
דמלה וטהרו וקדשו טהרה מבפנים וקדושה מבחוץ. ומה כום לאו טהרתיה וקדושתיה מלגו
ומלבר בלא מיא. אוף הכי כשמתא לאו טהרתה וקדושתה בלא אוריתא. ובגין דא אמר רבן
גמליאל מי שאין תוכו כברו לא יכנס לבית המדרש בגין דלאו איהו מסטרא דאילנא דחיי אלא
מעץ הדעת טוב ורע. עטור אוקמוה מעטרו בתלמידים וארח רוא ה׳ איהו כום מעטרו בתלמידים
באת י׳ דאיהו עטרת על ה׳. עטוף צריך לאעטפא רישיה בגין דשכינתא על רישיה. דהכי
אוקמוה מארי מתניתין אסיר לתלמיד חכם למיסך ד׳ אמות בגלוי הראש משום מלא כל הארץ כבודו
כל שכן בברכה ובאדכרת שמא קדישא למהוי בגלוי הראש דאת י׳ מן ידוד איהו אתעטף באור
ואתעביד אויר. והיינו אוירא דארץ ישראל מחכים בגין דאת י׳ דאיהי חכמה באויר והאי איהו
יהי אור יה״ אויר ואוקמוה מארי סתרי תירה בטרם כתהוה כל דבר כתהוו ההוויות. ובגין דא
יהי אור ויהי אור דהוה מקדמת דכא חי אוקמוה חי מן החבית וארח רוא שכינתא עלאה איהי תמיכאה
ד׳ ספיראן מתתא לעילא ובגין דא אתקריאת ח׳ ואתמר בחכמה יבנה בית. חבית ח׳ בית ובגין דאיהי
חיי׳ דכתיב עץ חיים היא למחזיקים בה יין מתמן איהו חי ודא איהו ייכא דאוריתא מאן דאשתדל בה
אקרי חי ועוד צדיק חי מן החבית יין אית מכיה תרין גוונין חוור וסומק יין ע׳ אכפין הא ע״ב ולקבל
תרין גוונין דיין איהי זכור ושמור דשבת ע׳ תיבין דקדוש ע״ב ויכלו ע״ב מלא הה״ד כום מלא ברכת יי׳
ואוף דאיהו מלא מייכא דאוריתא בר כש הכי צריך למהוי שלים כמ״ד איש תם גבר שלי׳ כמו ויבא יעקב
שלם. הכי צריך למהוי כשמתא שלימתא. ולא יהא ביה פגם דכל אשר בו מום לא יקרב אוף הכי אלם
אלדים כחושבן כם עם יה״ איהו מלא וספוך אלם ותמצא מלא. אומתי כד אית תמן יה״ והיינו כי יד
על כם יה״ אד״ חושבניה וה״ עמודא דאמצעיתא מלא מן תרווייהו ובגין דא שריא עליה אדם דהוא
שמא מפרש. מקבלו בשתי ידיו כגוונא דאוריתא דהוה בתרין לוחין ה׳ דברן בלוחתא חדא לקבל ה׳
אצבעאן דיד שמאלא ואתייהיבו בימינא דהיינו ביד ימין. ובגין דא שני לוחות אבנים סוריד בידו
ולא בידיו. והאי איהו דאסיד קרא מימינו אש דת למו. ומתן עיניו בו. בגין דאיהו כום לקבל
ארעא דישראל דאתמר בה תמיד עיני יי׳ אלדיך בה. ועיינין דלעילא אינון שבעין סנהדרין ומשה
עלייהו תרין עיינין עלאין חד עין ימין וחד עין שמאלא ואינון ע״ב כמניין יין והאי איהו רוא דכותן
בכום עינו. ומגביהו מן הקרקע טפח בגין דאת ה׳ איהי כום בעי לסלקא באת י׳ דאיהי טפח דביה
אתפתחת ה׳ בה׳ אצבעאן. ומשגרו לאנשי ביתו במתנה. בגין דיתברך דביתהו דאיהו כפש בגין
דאתמר וכפשנו יבשה אין כל אתברכת ואתעבידת פירין הה״ד תדשא הארץ דשא. **רביעאה**
למהוי על פתוריה דברי תירה דלא יתקיים ביה כגוונא דעמי הארץ דאתמר עלייהו כי כל שלחנות
מלאו קיא צואה. אבל בסתרו תורה אוקמוה הרוצה להעשיר יצפין יתן שלחן לצפון הרי שלחן לשמאלא
דאיהו דין בעי לקשרא ביה ימינא דאיהי אוריתא דמחסד אתייהיבת דאיהו רחמי ימין יי׳.
חמשאה אוקמוה מארי מתניתין דצריך להאריך על פתוריה בגין עניים. ורוא דמלה בגין
דצדקה ואריך יומוי דלא יתקצרון כגוונא דאוריתא איהי אריכות יומין דגופא בתרין עלמין בעלמא
דין ובעלמא דאתי. לכשמתא אוף הכי צדקה איהי אריכות יומין בתרין עלמין הה״ד כי היא
חייך ואורך ימיך. כי היא חייך בעולם הזה ואורך ימיך בעולם הבא. דעלמא דאתי לגופא
לתחיית

לתקוע מתחיל לכתר דיוקן לא ותות וכנוכח לעלמא דאתי והא קיים כבי עלמא לין יסף
קיים. **שתיתאה** אלא יסף נרגן ובלען על פתיחים דמלכא כנוכח דאמר הלעטפי
ואמר מרע הלעטפ ולא בחרת מחיכם. לוף הכי מאן דאמיק מלין דכלותין לו דאוכיחא מסומני
בעי לאפקא לין כסתמא אלא ולא כהלעטפ תמרוס. ולא עוד אלא בגין שכבא דאמר יקדים
קבה ליסט. **שביעאה** מים דתרוכים ואוקמוס מים דאמוכים ואתרוכים מוכח
ואמנעיים דסיח. מים דאמוכים נרוך לאלקא מכבען בגין דלא יהדרון מתקין ויאמרו לא סידים
נחית מרכבן דאמרי דאתרוכים עסוס אלא מדומית אלא תמצא לא הכוכים אפי׳ שכי לאקין מחוכא.
ומתרי מלין לילן דאמרו דחוכה ולאו מרע מרעא לאתרא נאוכים מלין מאלין דאמרו עלייהו אל מי
סעורם אמר יורך ולא עיד אלא דאמרו עלייהו ג׳ קדושות בכל ואתקדשתם והייתם קדושים.
ואתקדשתם אלו מים דאמוכים. והייתם קדושים אלו מים דאמרוכים כי קדוש זה שמן מרכ. אלו
ג׳ זו נרכם. ואמנעיים בין נמיכם לבשר ובגין דא ואתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אלהי י׳.
וכאן עמא דאלריהון יסוי לון לנביא. לוף הכי ואתקדשתם בשעת תשמיש. מים דאמוכים דורש
בר כם שנוס. דאתרוכים דיקנא מוכח. ואמנעיים קדרמין וכנביאם תקפיאלי כלא אלא כאלא
תקיכאי וכנביאם תקפיאלי. והאי לישנא דקא רמיון בין נביאם לבשר דאתמר בית עור ובשר ואלביאמי.

תמינאה לשלשם נרוך כום. אמאי כיכם לישלשם מעשר שמילון מעילא לאתעל
ובגין דא פחות משלשם לא נרוך כום. דאמרי לשלשם נרוך כום קא רמיון קדושה לך ישלשו ולא
עיד אלא דאוכיחא לא כאתא פחות מג׳ כאכים. לויס. ישראלים. עורה. כהנים. וכתוכים.
בירח תליתאי. נוסף תליתאי. ודא כיכם ילון ובגיכם אתמר שלש עשרות הוי לילה. אלכית
דביעית. אלא לאתמר לרבעה עשרות סוי לילה וש דאלא עבדין לקבל אלא עשרות. וש
דאמרינא עבדין לקבל ארבעה עשרות. **תשיעאה** כום שלא בכבה דביעית לוט ושביעית לילים
לקבל ס׳ דביעאם דשם ידוד. **עשיראה** לשמרם לומר בכרך לאלהיכו ובכיאתא אתאם לילי
דביעית ושביעית דביעית לשם ידוד. עשירית לשער אתרין דאיכון יוד הא ואו אם. וכאה נרוך בר
כם לבטרא נאמיס לאא לוכוך אלין אלין כאתר אלא אנשריך כמו אאן לוכוך כשעה. כם אאן לוכוך
כשעה דאוכיחא לכר אתכוכים לילי׳ דביעית לאתמר כם זה שלאן אשר לבני׳.

תלת לישן דגרמין כום לגרמיהו תרין כהלי עלמא וחד כשלמא לחרא ושון לישנן
אאן דלילוט נלילים דאכיכן חד ממכא לאתפקד קמיס דכר כם וכשעתא דליט
גרמיס הסוס כר כם הלי ממכא ושכשין לאדכרן דממכן אתוחיס כשלין הסו אלא ואמרי
אאן ושלקי לה לעילא ודיוכין לה ואיהו דדיק לאכתריס על דעכיד ליס ואשלי ליס הסיא
אלא. אאן לן רב ממשא לאמר ואם לין מחכי כא אאן כשפרך אשר כאבת ואחר לעורך
ואשב דקבה עכיד רשותיס עם כל דא לא לאתזיב מעוכתא ואא לאתר דלא לדכר
בפרשת סמכן ואתמחי מתמן. והא לוקמוס מאן לן רב מדוד מלכא דאמר לחרתי
אשמרה דרכי מחטוא כלשוני אשמרה לפי מחסום כעוד רשע לנגדי. אלי כעוד רשע
לנגדי הסיא ממכא לאתפקד על דא ונטיל הסיא אלא לאכיאתא ליס לכר כם. וחד אאן
לזריק הסמא לו פלוגתין דכסמא כארעא וקא שביד ליס ולוזלא כמה דאתמר טכי תרי
כסאי עלמא. ואי כסיוה עלמא אאן לאוקוד אלרבא אשכח כמוכאי אשכת עד לא מטו ישראל
לקוסם דאשרא כגין דקא מחלל אשכתא ונריס לגורל דניסכם לאתוקדא עד לא מטו

זמניהם. תד לוכתך לית בניסכם לתיכון דקל מחללי מכתך. כיון דתיהו חוקיד מרגע
עד לית מטח ומניה תד מחכך לית כניסכ כמוכחי מכת וחוקיד בקדמית להחוא דוכתך
ואמר הכי דוכתך לפלגש. וכל מייכין דניסכם מכוייני לחוקדא הסוא דוכתך. פסוק
ממכת קדרי ואמר הכם יי׳ מטלטלך טלטלם גבר ועטך עטם. חיכון דניסכם לאמרי
כדור שלקרן ראכת ידיכ פמים תמות וגו׳. כגון דתיהו גרים לון לאתוקדא עד לית מטח
זמניהו. הא לן תלתא דגרמי כים לגרמייהו כמים דלא תמר.

רעיא מהימנא

אמר רעיא מהימנא דוכתין לית בניסכם וכו׳ עד אל אתיין. כלפם נספר ויקרא דף יו׳ עמוד כ׳
ד״א ויקלים וקבה פלם רעיא מסיבא׳ מה לאתקף אל כל אתוון הכי את עביד לאתקלקא אבל כל כרעין
כגון דאתקלף לשמא דיודכי ואף כי דכיה יי׳ דאתים ב׳ לאתקדמית׳ כיתי נסים יוד ואף
סם לאיסו ואפא כיב׳ מכילן דרקמי לאיסו אחד כעין תאתלף בכל דאוהו ייחי דתרין שמהן סהדין פלא
כל אחד כרמו. וכב׳ יומין פלין ותקיים בך ירים וכפא ובפא אחד כמא דאיסו פלים אחד לאסבן פלם
ובספיך אתוון אחד הוא פלם. יהוה בחלבא אספין דאיסו יבכך ידוד. ובפא בחלבא אבפין דשוד
לאיכון יפא ידוד דשמאלא. ובכא אחד ואל ידוד כמאבעתא ודא יוד הי ואו הי. ופא ידוד פרין אליך
ויסם לך שלים כביאשא ידוד ושמו אתמי על בני ישראל ואני אבככם. מסטרא דימיכ׳ לאתקריאת
אבן ובאה אבכין יקידין פשלמין יקידין פשתכחו מייסו דאייתו אית לאוריתא כפקין ובניכיהון אתמר אחד
כ׳ עקיבא לאתלמידוי כשתניעי לאבכי שם משוב אל תעמדו אית שם שא תשתכחו בפשבל׳ לא תיעמדון
לאיכון אית. אית אחא. שא אשוס דוכר שקיים לא יכון לבגד עביי. דשין אית לא אוריית׳ לאתא׳ בם
ותוסס אור. ובגין דאסי פסדרא כביב אחוע׳ אחוע אשר לא יכוכו אינון לאתקרי אית ואשטר׳ דשמאל
סליאבן דאיסו׳ אתקרי נאלא ואתמן עשר סניכן כשלשכת קשורה בנאלא ואית לא ל׳ גיוכין ויל יל
הא ואף סלידוד ואיסו יל סגדולה כיאיכ׳ יל סחוקה בשמאל. עיולא לאמצעיתא אתמן איסו יל דשא
כלל אאב גיוכין יכגין לאיסו אשטרא דיאיכ׳ ואשטרא דשמאל נאלא בא כטיל קב׳ אקטא לאיכון אית
כוכרין ואתמן לאהון שמאל ובאה. שמאל אאא דגיסכם אחוכא על אוחא אחא באה אחוכא על אוחא
לאחרא ואיסו דשא אשטרא על ואחא כיאיכ׳ לאברא׳ דדגיה אשא כטיל אקטא אישטאל ואתמן דילים.
ואשמאלא ליאבא דדגים פאר בא ל אקטא אחאו ואשטרא לילים כתרין אחוין לאיכון אר אייתי אחא
בן דוד. ואר אשמאלא אשיא בן יוסף. ובדגא ליאבא לאים לקבליה בהוא לאבל לאת ידון כי אבשא
הבכור. לאיה לשמאלא. שור ליאיכא ליאשמאל. בגין ליאוסף נלא נאחו. לאתבא יאיכא דקדושא
עם שמאלא דאחו ושמאלא דקדושא עם יאיכא אשטרא ליאשמאל. על כי יבא שילה. רעיא מהימנא׳
בדגים תאחרת ישראל בטיל אקטא אחרא דה בתלת דרגין אלין יאקוב כשים לויים וישראלים אן
נלוים. ובגין בטיל אקטא ואחרא דה כנויכ׳ דאחרא דה אשיראין בחאו וישראל כבי יאקב אחרא
כאבראם ויצחק עביב דתרוייהו ובבי אתחרא שילה עם אשיא בן דוד ואשיא בן יוסף ויסף אלמלת
דתרוייהו כאשיא דחוא בלאם בכוולם לילים דהבי אתקשרין תרין אשיין בדגים אשיאין אתיא בתלת
אבגין בגלותא בתרא׳.

פתח ואמר לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל יי׳ אלהיו עמו ותרועת מלך בו וכלא לקיים׳
קרא יבראשי גדולי אקבנך בהאי ואבי אתחרין קלים לאוו אשתכין לאבכית׳ מיד אתגליית אבבא דא
אתלת אבבין לאיכון אגולתא דעלייסו אתמר ויסי בשלשים שבא ואיכון יי׳. בלביתי אבבא דבשלא.

בשמים מכפר משלם . לקבליהן ויקח דוד משם חליקי מכסיס מן הכתל וישימן לקבליהן משם תיבין למיכון שהיו ישראל ירדו מלהיכן ירדו . ואמי כתוב שנולד לו סכיסתא בן קנה לפל ו' בתוספת ואפי סוף כהר נדיק מי עלמין . וכהר יונק מעדן להשקות את הגן עדן עלי עדן לו כיכה כסר כפיק מכה ולא ו' כן יל לרגע דרשיע מסיימכא כפיק מאמא עלאה ומתפשטן בשיק ספיקן עד נדיק ומכיה מפקי לעדן לעדן לחיי סכיסתא מלי כבר כ' כתר כ' כיכה ל' סכיסתא לפשיט מכשא כתר נשיכא חכמה נשמלא ביכה בשמעיתא דכר לעילא לעלת העלות ' ספירן כלהו לפכללו נכהר לחיסו לתפשט עד נדיק לחיהו כליל כלא ובניכיה לוקמוס לילכא רכא ותקיף ומוזן לכלא בית מכיה תליה כלא .

סלת למכתם לשלחן להלו קלת קמי מלכא עלאה למכתם כין תרין דרועין . **אמר** רשיע מסיימכא מכלי לפשתודע הכי מלין סתימין לילכון ובריך לשפתה לין קמי מכריעא לכרכם ינקק דתקיכו שחרית ומכ' לתתער עלייהו לף ידי יסדם ארץ . לא ינקק .

נשיכי טפחם שמים לא לכרכם . דרכנין דלסין מפל ופקל דלתתער עלייהו כשבע י' ביתיכו וכזרוע עון לילכון תרין דרועין דמלכא לחיסו ידוד עמודא דלמצעיתא מלת לילים לא סכיסתא תפלם כסוכא לילים מלת כקייס מסטרוי כלא עניתו מפסוכא וכלא תשרובת תסוכא כלל לפא לילכון תסוכין עם כסורין כבר קלס מון ותבן ובחוביהון דישראל מתשרבין בהדרין . וכגוונא דלא כל כם תרוחם ולבתר לילכו בורר לא כבורר לוכל מקיך פסולת כך ישראל נריך לעבבר נרוחיהון כל לפעברב נסון תסוכא ורוח לפלם ובתי פלליס רוח כסברם ונו' . דפכי מתבר תסוכא לחיסו יבר סרע לפכתי על רוחא כמון דפכסם על חטם מן כעבן דפכסם על שמשא ולא תכח לית לפנם לא ונזמכין דפסך לחיהו יבר סרע מכסם על יבר הטוב לחיהו לוב לחיסו כמלן דתפים בניח פפסורין דרוחא . ואוף הכי כל יבר הטוב לחיהו תפים בכשו דיבר סרע סכי לילכין תפוסין חיילין דיבר הטוב בכשו דחיילין דיבר סרע . וכומכא דיתבר בר כם רוחים בכל מברין דילים קדם ידוד תם כתיב לפמר לפמוריס נפו ולפפר בחסך סנלו . פכל סכיסתא לחיסו פלת כקייס תסוכא ובכלא כתיב לפתערבא נם . לחיסו כנפן דלא תקבלא תרבכם תמין לפרש דלפן לחיסו תיכא ושלחו לחיסו בין דרועי מלכא לחיסו יתבא . בלילה בשמן כתית .

רעיא מהימנא

בלולה בשמן כתית . בשמן בסהוף שמן דכנוד ובפוק מלעילא . **אמר** רשיע מסיימכא בוכיכא קדישא בשם מתיקין מלך ודלי מתי הכא בלולה בשמן כתית ולתתער בלילה בשמן בלולה בשמן כתית . דתקלא נתתבר בתלתר ועוד לית רוח תכיכא לחיסו כלילה בשמן כתית ודלי לפו לחיסו לא תורתא לחיסו בלולה מלא לשמן דסביל כשם תכתבין בניכא כשם דלוקמוס מדלי מתכיקין לילית לחיסו מתקיימת מלא כמי שמעית נשבוע מלא . ועוד לשמרו בשם שלתא מכתא דנליך מתדיכא לשדיכא תוכא לרשות מבי מכוכא . ועוד בלילה בשמן

כתיבין ותפיק מכל חיכון סיפין עלחין
דחיכון ויתין קדישין מסך רבו בתיקוכתא
סליס לגבי כוקבים ואי לא כתיבים לא יכוק
הסוף מסתם חלה בלה תיקוכתא דסיפין
והסוף כגידו לא לתסכי מכיס כוקבא ולא
הוי כדקא יאות עד דתסח כלולא מכיס
(סח"ל ואי בלולא כשתין כתיב) לתתכחא
מכיס ולא תיכא מכיס .

כתיב לא הסוף למקיים את נמלא תמלא ואיס
כתיב לא הסוף . ועוד כלולא כשתין כתיב סל"ל
כשתיב תשתה . והוא מחלל מעשמשו מדוכא מעימתיכו . ועוד
כלולא כשתין כתיב לא נדוק מי עליין דכניל
טפין קדישין לחיכון פירורין כותיס שחוקא
עלאה לחיכון סך עשרון לכבש ' ו ובני עזרוכיס
' ו ובלבש עשרוכיס לפר . ורוח לחלה ממנו
בתעניות פין טפח יוכדת שפין עולין ככנדש
טפיים וחיכון כרוח לא ס' ורשיון לכתן לקבל
תלת מחסן . סך מח סוכרן . תכיוכא מח סחשבש . תלישלא מח סדשין סלמין והוכרון סלקין מן
לבא סחשבית כחתא עלייסו לבא ומקבלין עלייסו כמלבא כגון לחיכו מחשבש לרכיב ושליט על חיוא
תלישלא ונתתין עלא לגבים תרין חיון ופתחין נדפיסו לקבלא לא כגון חולם על נרי לחתביד סגולתא
ולא כתב עלין על חכמא וביכס עשרון ובני עזרוכיס רמיון לתלת חיון דמכבתא עלא לחיכון
נדולא נבוכס תפארת . סלמא עשרוכיס רמיון לבנא הוד יסוד מרכבת המשבש רביעית סהין
לא מלכות קדישא ס' רביעאה מן סס ידוד לחיכו מלכא מכבי מלכי מלכים .

רביעית סהין רבלא רביעאה לכרסייה עלאה ואיסו עולה תמיד לגביס ככל יומא
ויומא עד מחשבת עלאה דליית לה סוף וכ"ד עולם קא לתתי על הרסו סלכ .

רעיא מהימנא

אמר רעיא מסיסנא הסיא תנא דוקא חיכי וד רביעית חיכ הכי נחית דשמא עלא לסלכא
מכפין דילוס לחיכון ידוד מקף בשופר סולך סנולתא תלת חיון לחיכון תריסר שבטין .

עולת תמיד חיכי רבלא רביעא לכרסייה עלא' לא עולה תמיד ככל יום מחיכון ימין
מית דכר־חשית . בשבת על אחד תרין כגון לחוסף כם כסירו ושלימו כדקא
יאות והא לתמר . רעיא מהימנא

אמר רעיא מהימנא מלכו בשית סטילין חיכי עולה תמיד לגבי ' דשבתין כשון בן ל' נכיו
בביכא ושלין סטילין מחיכון שית סליקת בשעת תלישלא לדקרי תפארת כיום השבת
לשוכף עשיס כשם יחיכס לחיכי ביכא ס' עלאה ' לוש בשבת שכמס עלאה . שלך מעשר בכתר
וכ"ד כתר ותכו לך בתפלת מוסף . **ובראשי** חדשיכס וכי בשם ריסין לוש לא לסיכרא שם חיכון
תרין כקדין לחיכון סגול בקדמיתא הוא כתר עלי תרי מלכין כניכא לא ושוש סנולתא ולבתר
דשמא חי לשבר לגבי מלכים להשתעם בכתר לשם . ס"ל שקש"ס לבי ומצטי אית עבוך וכקיתא
לרגלי דתרין מלכים כגוכא לא וסיכו סגול שם לחוש סנולתא שתקדרת סגול ורוח לשלם לקבל
תרין קדישין לחיכון תרין מלכים קא רמיו פריס כשנבקר שכים ולקבל כקדש עטרס על ריסייהו
ס ונחיל לשלם כתו כתר לשלם דשמרת חיכשבר לגבי מלכים שיתתעטו בכתר לשלם תובירת גרמיס
חוץ סבי וסגיר עניס לשלם לקטלת חיל לינקק לתתכד סעיר . לתתכך מרחמי לריכא ולתוביר
וכגון לא סעיר עוים לשלם לקטלת ולא לשלם לעילם למהוי כתר ומכלן לחיות וירוד בקטלת שכפשר
זרך סקדמיס ולבתר לתתכבת לריכא כירוד ולתקדישת קטלת וכלא שר . וכגון לא הכיון עלי

נפרש עלי כות סהרא כתר ודלי כנוסא דא ולכתר לתתעטרת ונחתת לרגלין כנוסא
דא ונוסא דא סביבלין עלי כפרה לת דרכם היש העולה סלקת מרגלוי לתתעד
כם ומלרן קדוש רגלי למימר כם סמים כסמי . ומלי לישו רוח נדיק שיטל ירקת עלרים לעפרך
דיבא לרחמי . ורוח דמלה לכן מלסו סכוים היקף לרלם עבם כנוסא דא דולי ילוד ועוד ככם
לאל ומכי ככמים כני סבם תמימים לקבל סבע סשרין .

ובראשי חלמיכם וגו׳ . וכי כמה רחשין לישן לסיהרא ולא ליח ריוחא
לסיהרא אלא אמאי דלישו ריוחא לנבה . אלא רחמי תרין ככל
ירחא וירחא ולישן ישקב ויוסף דמחדתי על סיהרא . ובי׳ לחדתא מלא .

פרים בני בקר שנים לשן לישן לאמר סיהרא דיך יסתמסן כה כחדא ולא זעירת
גרמה תחותייהו ולא לאחר דא אל דיבחק . וכי חברים לשן לאיל . אלא בגין
דאתער תמן עשו לאתכניס חברים אלא יחמי ליה . ומאן לישו סעיר דלא . ובגין דומין
לאתערא תמן עשו דלישו סעיר לאתכניס לחברים ולא לאסתכא תמן . יבחק לאסתכא
תמן דרחימו דילוה לגבוים כאחרא על דוכדיים . ועקב לאסתכא תמן לאחברא לחכמו .
ויוסף לישו שור (סא סטן) דילוה לגבי רחל .

רעיא מהימנא

שבעה ככמים לישן וימין לסיהרא **אמר** רעיא מהימנא ודלי בני שבע אלקרימו
בני שבע . בני דסיהרא לאלקרי על שם שמה קדישא דאתער בית סבי
שבע דלישו קדם לישו כלילא דשבע כוכבי לכת ושבת ויום טוב . ובגין
כמוסגן לא תעשה ולישו עד לשמלא . ויום
עלאה שבת לישו חוורא בגינה לאלקי לישו דשבת ולישו כלילא דשבת ולישו כלילא דשבת
ועם לישו . בגינה עם שבע לישו דשבת ולישו כלילא דשבת ולישו כלילא דשבת ועם לישו בגינה
עם שבע לישו . ורוח דמלה בשבעה ימי לרן . שבעה שבע . לרן בגינה . כולן שמים לישו
בגין עם לישו תבוכם ולאלי לישו . ילדו סוית בלעבע . ועוד ושעיר עזים שבע ושבת שעירין
לישן לאתער עלייהו ולקח לת שני השעירים וגו׳ גורל אחד לה׳ וגורל אחד לעזאזל שעיר לי׳
בגין שיעית סיהרא ולישו שעיר אחד לידוד לאחלת אחד שטרא לישו אחד לעזאזל לא
כתיב כיה קטן ולא אחד אלא שלש אלא כיה עתיד שיתברא . ושלש כלל עבדא סיה
שלישה לאלקי לעצו חוף הכי שאר לתברא רוגזיה לשמאל דלא יתקריב לעקדשא לקטרגא .
לכלבא לישו רעב ומאן דבעי לגלא בשיר ליה יסיב ליה בשרא לעיכל מן בהמה ויסקי ליה מיא ורוח
דמלה לם רעב סוכלך שלכולהו לאם וגו׳ וכלא יתבדר רקיעוי דבר בם לגלא דיי לגלא בשיר ליה
בבהמה יסורין שלא לאתבדר לעמוי ולאתבדר רקיעוי . ומאי שלחין ליה בוד לים עתי עבים
בגין דסטרין לאחבין כלהו מלרי מומין ולאתקריין שעירים דכתיב ושעיר ירקדו שם . ואתע׳ גלא
יוכמו עוד לת ובאיסם לשעירים דעלייהו לאתער יוכמו לשנים לא גלוד . וכשביל לא לאתברם מכלא
ונוסף כל חוכין דיסרלל עליס כלא ונוסף שעיר עלין לת כל עיכיתם ועיד בתר דכטיל לישו ונוסף .
קבא נוסף שין מלי בין נוסף לבנוסף . נוסף שלישי דמטולא .

ושלשה עשרונין תלת דרגין קדמאין דילה דכל אחד ואחד עשר כנוסף
לשלילא עשרוני אחד מעשרים ושעיר חטאת לאחד לחמי לאקרי
חטאת בגין דלישו חטאת ומסטרא דחטאת . לאחר ר׳ לשער ושלח תרוין דכתיב לוי׳

ולא ליה לתקריב ודאי לכתיב לכפר לתברא חפטין ולא ותקריב למקדשא וכבי דא
חולקא לבעל ואכיל ליה ולא אכיל בשאר קרבנין ודא ליהוי לחודוי ולא אתתף לחרא
עמיה למיכל כיה לתתבי כגון שעורתא דמלכ׳ בחולקא דא ועל דא כתיב ואתברם מיצרע
ולא מקטרגא עלייהו ואי לאו דסום מישמא דסיהרא לא יכבי ליה בכשורתא דמלכא
כלום וכי כמעוטא דסיהרא מאי קא עביד ולא כגון דקריב וכטיל חולא לעמיס
מגו סטר שמאלא דסיהרא ואתתקף כיה ובעיר דא לאתברם מכלא ואתסכי בהאי
וכגון דקלס לחוציר לה לסיהרא מקרבין ליה לממלל כגון דיתברם מכח. ועד תטכן
הכיתו עלי כפרם עלי כגון דלחוציאת לה כגון כרכת דילי לתתן כריכין לא.

רעיא מהימנא

ובראשי חדשיכם תיכון ישקב ויוסף שה תולדות יעקב יוסף על סיהרא. דאכתיב כספרא דיכוך דלחתר כתם דכרתם חדש לאתדכיאת סיהרא לקרבא בכעלה לאטריך למיהב לסטרא לקרבא חולקא דא כסדרו זיכא דילה. חוץ מלבד עולת התמיד אשר יעשו בחדש. הא אטרוכת לאתתא למיהב חולקא דלא כסדרו זיכא בשעתא דאתדכת לאתקרבא בכעלה ומאן היהו סדרו חולקא טופרסא בטלופא דלהון ומזעיר מרוט דשערא ולאכרכא לון דא כדא ולא ויזל לאכיתרם סדרו כיתא לאכיתא לא ויתברם מכם בכל סטרין. ויום תעבוד מסדרו שערא וטופרין לכתר דתברוך לון כאחד לאטריך לאחתא לון כאתר דלא עברין תמן כמי כשם לו כבני חורין תתילין דסיהרא ותגבון לון תמן.

לומכין קרכיס לימון סיון.

יתיר קרכין לית לא מן כסדרא כגוכא דא לומכין הפחת גבוס מן שמיית כגוכא דא ואתקריאת לית לא כסדרא אפשרא לאסר להייכו לאסכת עולם אסתיך על כן מאכתיך אסר.

ועוד וכראשי חדשיכם תאמרו לכון כל סוו מקדשין ירחין על לכל סוו מקדשין ירחין על פי כית דין הוו מסיקין אותות בראשי הסרו וסהדין כוס דלסם וקדם לומכין סהדי סות כגוכא דא סוס אפתכלא לגילגל בקדמא. ולומכין אפתכלא לאתתא כגוכא דא לומכין אפתכלא באוכא כגוכא דא לומכין לאתאב כגוכא דא לומכין לדכוס ולומכין לכסין וסאי אינו אפתכלאת דילים לגית סטרין לכלול לון תפלת דאינו ו גדולם גבוס תפלת כבס וסוד יסוד. בקודם לכגוד עליס מבני סיס מבאס וססוף סוס לאסחר לאסוף כתר וסטיף בקודם לסיסי לומכין סרפף עמדם ולומכין כבא למיתב עליס לומכין סרפף להדום רגליו ואתאי אתקריאת לכבס על עם לכון סהלכה דאינו מבני כל כבודס בת אלף בביאה וראש לאס יסיו אתעטיכס כאנים כאלג ולכיכו ואתי לאלס אס יסיו אתעטיכס כאנים כאלג ולכיכו ואתי לאלס אס יסיו אתעטיכס כאנים כאלג ולכיכו ואתי

ובחדש הרחמן וגו׳. רבי חנכ פתח כחיל תערוג על לחפוקי מיס כן כפסוי תערוג שיך לאלהים. הוי קרא לוקמוס. כתיב הכא חיל וכתי׳ התם חילת וכלה חד כגין דחית דכר וחית נוקבא וחית נוקבא דחית דכר ונוקבא הוי חיל ויהיו לקרי דכר ויהיו לקרי נוקבא. הה״ד כחיל תערוג ולא כתי׳ תערוג וכתיב חילת הטהר וכלה חד. מהו חילת הטהר הלא לא ליהי חיס חדא דקמכית דלית בכל חיון דעלמא דקמוסת כוותס בגין דכשעתא דדקוקת טעת׳ ואטריכת למוזכא לס ולכל חיון ליהי חזלת למרחוק לחרת דחיקא ואוכלת מוזכא ולא בעלת למוכל עד דתיתי ותתדר לאתריה.

ואמרי בגין דיתכפון לגבה שאר חיון ותהלך לון מהטוא מוזכא. וכד אתת מתכפון לגבה כל שאר חיון. והיא קיימ׳ בחמכשיתא וכלנת לכל חד וחד. ושימן ותקם בשוד לילה ותתן טרף לביתה וגו׳. ומאי דכתיב לון ליהי מכש׳ כחילו מכלה ויתיר מוכלא. וכד ייתי נכרה לאקרי שחר מיתי לה מכליה דגלוחא וכל אתקריאת חזלת הטהר על שם קדרותא דנכרה דאכלי׳ לה כיולדה הה״ד כמו טרם תקריב ללדת תחיל תזעק בחבליס וגו׳. לומתי כלנת להון כל נכרה בשו לחיתי בשוד דליהי לילה וקדרותא סליקת לאנהרה. כיון דאנהיר נכרה כלהו מכשין כמוזכא דילס. כדין קלא אלא אתער בחמכשיתא דרקיעא קאדי בחיל ואמר קריבין שולו לדוכתייכו דרחיקי פוקו כל חד וחד ליכנוס לאתריס דאותחזו ליס. כיון דאכלס ממטח כל חד וחד לאתריס הה״ד תזרח השמש יאספון וגו׳ ואיהי חזלת בומנ׳ ואתגליאת כלילותהלג בטהר׳ וכלנ׳ אקרי חילת השמ׳ לכתר אתתקף כגיבר וחזלת ואקרי חיל. לאן לאתר חזלת אזלת אתתן פרס׳ מסטוח

לאתר

ובחדש הרחמן וגו׳. רבי חנכ פתח כחיל תערוג על לחפוקי מיס כן כפסוי תערוג שיך לאלהים. הוי קרא לוקמוס. כתיב הכא חיל וכתי׳ התם חילת וכלה חד כגין דחית דכר וחית נוקבא וחית נוקבא דחית דכר ונוקבא הוי חיל ויהיו לקרי דכר ויהיו לקרי נוקבא. הה״ד כחיל תערוג ולא כתי׳ תערוג וכתיב חילת הטהר וכלה חד. מהו חילת הטהר הלא לא ליהי חיס חדא דקמכית דלית בכל חיון דעלמא דקמוסת כוותס בגין דכשעתא דדקוקת טעת׳ ואטריכת למוזכא לס ולכל חיון ליהי חזלת למרחוק לחרת דחיקא ואוכלת מוזכא ולא בעלת למוכל עד דתיתי ותתדר לאתריה.

אמר רבי שמעון מה שיכל בטהר ומכל אלין מלי דאורייתא אתגליאו לון לבני עלמא דאתי כמה דכתיב כי מלאה הארץ דעה את יי׳ כמים לים מכסים. ובגין דא אתגליאת חזלת בטהר ולא אתגליאת בשאר יומין. ואיתימא כתיב תחיל ילדה. ורזא דמלה דסיס טרס יקבלו ואתי מאבא עזר ויחא בטרס אלא קדם דיסתלקון מבני סבין ותרין כתר שף ויחתן דליכון תבלין דיולדה ויתגלין כ׳ מסיחין בשלמא ובשהוא ומכל ובהיכלו לומר כגוד ולס לוקמוס כגוד מכוי׳ יכלו. בשסיס שעת׳ שין מאדי תורה יסין ככבדים אלין דמכולו כמס מכלים וגידין כיולדה וסוו מכוון בין עמי פלגן יסון ככבדים ואיל יי׳ למכול יסב. להמיהא לין מכול אלא דיכין דמכול כבלוכא דכפתקו מעייכות תפוס ואמרכות סמוים כפתקו כיומי טופנא לוף הכא יתערון ליכין לגבייסי שולא ותתא עד לילית סוף ותבליה וכל בזוין וקלבא דמכדו לומין מיכדי עד׳ דשלמא לסס ילוד ולתתים ולכמס חדופין דמכילו יסראל מכייסי על סס יי׳ מכלהו כטיל מוקא׳ קמס ועל דא מתקרי מוקס יי׳ וכבל סמס לגבייהו.

ובחדש סרחמן אלין דאמרן דא כיסן תמן מולידת הסיא מיס לקייס מס דלוקמוס מאדי מתמיתין כמיסן כגלגלו ומכיסן מתידין לסגאל וכ״ל דילים ויאמר כיוד על כס יס תמן לומי לאמבר מעלמ׳ ורפ׳ דעמו מתלקייס בסדוס ומכל מסכו וקדו לכס נמן לוסבסוסיכס ומסטו סמסס. מסכו מסך ידו מתלייכו׳ בסדוס ומכל כס אמר יי׳ לרחמים סמיסמים כי ואומר ועל מדעת ישראל לא ובאו ואלין מיכון רומים דאבא מרכבו׳ דכל וכגין דא מתמר עלייהו סמס מכלי מתמים וסולבתי׳ מדכלס ונסמטוני לתס כאמר נסמטוני מת מכוותיכס דקטיל לון באכא חסך.

אמר כתיב מפיכל בסהוא ומכל אלין מלי דאורייתא אתגליאו לון לבני עלמא דאתי כמה דכתיב כי מלאה הארץ דעה את יי׳ כמים לים מכסים. ובגין דא אתגליאת חזלת בטהר ולא אתגליאת בשאר יומין. **ואיתימא** דלא׳ תחיל ולכ׳ מכין מולידת כתר אלף ומאתן כחוסכן לעכ פא כתיב בטרס תחיל ילדה. ורזא דמלה וסיס טרס יקבלו ואתי מאבא עזר ויחא בטרס אלא קדם דיסתלקון מבני סבין ותרין כתר שף ויחתן דליכון תבלין דיולדה ויתגלין כ׳ מסיחין בשלמא ובשהוא ומכל ובהיכלו לומר כגוד ולס לוקמוס כגוד מכוי׳ יכלו. בשסיס שעת׳ שין מאדי תורה יסין ככבדים אלין דמכולו כמס מכלים וגידין כיולדה וסוו מכוון בין עמי פלגן יסון ככבדים ואיל יי׳ למכול יסב. להמיהא לין מכול אלא דיכין דמכול כבלוכא דכפתקו מעייכות תפוס ואמרכות סמוים כפתקו כיומי טופנא לוף הכא יתערון ליכין לגבייסי שולא ותתא עד לילית סוף ותבליה וכל בזוין וקלבא דמכדו לומין מיכדי עד׳ דשלמא לסס ילוד ולתתים ולכמס חדופין דמכילו יסראל מכייסי על סס יי׳ מכלהו כטיל מוקא׳ קמס ועל דא מתקרי מוקס יי׳ וכבל סמס לגבייהו.

ובחדש סרחמן אלין דאמרן דא כיסן תמן מולידת הסיא מיס לקייס מס דלוקמוס מאדי מתמיתין כמיסן כגלגלו ומכיסן מתידין לסגאל וכ״ל דילים ויאמר כיוד על כס יס תמן לומי לאמבר מעלמ׳ ורפ׳ דעמו מתלקייס בסדוס ומכל מסכו וקדו לכס נמן לוסבסוסיכס ומסטו סמסס. מסכו מסך ידו מתלייכו׳ בסדוס ומכל כס אמר יי׳ לרחמים סמיסמים כי ואומר ועל מדעת ישראל לא ובאו ואלין מיכון רומים דאבא מרכבו׳ דכל וכגין דא מתמר עלייהו סמס מכלי מתמים וסולבתי׳ מדכלס ונסמטוני לתס כאמר נסמטוני מת מכוותיכס דקטיל לון באכא חסך.

ליתר לנפקא ועלת לגו טורח דמסוכה ומתמן לרחת מוכח לזלת בנו סהוה טורח
דמסוכה לרח לרגלה תוייח חדה עקומה וחזיל לריגלה. ואיכי סלקא מתמן לגבי טורח
דסנור. כיון דמטת תמן ומין לה קלה תוייח לאכי ונפקן ומקטרג בדה ואיכי למתוכת
ומתמן כטלת מוכח ותבת לליתר כבלנות לזלת ומלבנו לזלת סריח לבלנה עד דסליק
קדרותה דנפרח כיון דלכסיר ימח לזלת ולה לתחוותת כמה דליתת. וכשעתה
דעלמה לכטריך למטרח מתבבמין לנבה כל מאר חיוון והיח סליקת לרים טורח רמחם
ולתעטפת ריסתה כיון כרכסה ונעת נוזה כתר גוזה וקלם שמע קלה ולתמלי רחמין
וחם על עלמ׳ והיח כתתת תרים טורח ורהטת וטמיר׳ נרמס׳ וכל מאר חוזת לכתרסה
רהטין ולה מסתכתין לה הלל כחיל תערוג על לפיקי מיס מלי על לפיקי מיס על לפיקי
מיס מהכהו דלתיבמו ועלמה כמי על מויח כדין תערוג. כשעתה דלתנברית לסתיומת
כיון דמטח זמכה למילד נעלת ורחמת קלין קלה כתר קלה עד סבעין קלין כחוסבן
תיכון דיעבך ו׳כיוס נרם דליכי סירתה דשכרתה דה וקלם שמע לה וזמין לנבה כדין
לסיק מד חוייח רכרכה מנו טורי מסוך ולתייח כין טורין פוחים מלהכה כשפרח מטי
עד סלי ליל ולתי ובסיך לם בסהוה לתר תרי וזמכי. זמכה קדמלה נכיק דמח ולהיכו
למיך זמכה תכוכה נסיק מייח ונתו כל ליכון כשרין די בטורייה ולתפתחת נלולדת
וסימפיך ויך לת הסלע כמטהו פעמים. וכתי׳ ותשת ישראל וכשירם בסהו׳ וזכה דקלם
עם עליהם על עובדה דכחם דה מה כתיב קול ו״ יקולל לילות ויחסוף ישרות ונב׳ קול ו״
ויקולל לילות ליכון מכלין וכירין לתתערה ליכון סבעין קלין מיד ויחסוף ישרו לתעברה
סהוה נחם ולתתגלייח כיבייהו למיסך. וכסיכלו מלי וכסיכלו דקלם כל ליכון
לכלומין פתחין ולחרין כבוד מלי כבוד כריך כבוד ו׳ ממקומו.

רעיא מהימנא

ובחדש הרחמון מלן חדם דהלי חיס
לה ליהו חדם דהלי חיס
לתתגליח כיה ולתתקבלים ונפק לעלמה
כלרבעה עשר יום. כלרבעה עשר לילן
סלר חיוותה דליכון ו׳ ו׳ לכל סטר כל׳
סטרין דעלמ׳. וכסטר קדמה ליהו׳ ולה
לכל סטר ללרבע סטרין וליכון לרבע.
כיון דליכון לרבע מתחברן ומתתקנן
עם ליכון עשר דכסטרה דימוכה כדין יל׳
בחדוש לתתקבלה היח דה (סלקא
סיהדה היח דה) כתקוכתה. ר׳ ללעזר למר
ודלי הכי הוה ותה כתיב מסכו וקחו לכם
נתן ונו׳ מסכו מלי מסכו כמלן דמסיך
מלתר לתר לתה דה מסכו יומין עלאין
לגבי יומין תתלין. ויומין עלאין ליכון מסל
כחוסבן

אמר רשיח מסיוכה מלין מלין סתימין
וכריך למפתח לון לנבי מבריוח
דמלן דסתים לון נכיון דמוריית לחיהו מנשר
לון. דלרמיוח כהוין דרון לתקורן לון חזוכין
ולחיהו מתלח למחוי דלחיהו נכיו מלן דספר לי׳ על
דנלי ליח ולה לחיהו דילוח לתסדר בסיכלתקוחים
בסוכה וקבלה. ולמלן דילוח כהיר ליח וכנין
דה לית לכר כם לנלסם רזין סתימין דכחורוקא.
בשבוע ט׳ ליכון לכל סטר לקבל ט׳ ירחין דילדה
כחוסבן דם מלן ילדה ל׳ לן מלר לם לחיהו ט׳ לל
סטרין דלת ל׳ וליכון לרבעים לם וכול ל׳ שמול
סם לרבעין ורזין לסתלר כטול דלתמר ליח
כריך סם כבוד ליכוחו לבילם ועד. ולחיהו כבול
לכ״ל ומכין לכל סטר דלת ל׳ לרי סל״ל סטר׳
רבו ומוקיוח כבוד לשילם לכ״לתתא ובנין דה

מיקרין

כחוסכן מסכו. וימין מתקין וזיכין
לזיכון סמים וכזמכת לתנכרת סיכרת
כתסלמות סליקו למהוי לזיכון וימין
סמים כחוסכן מסכו מסר חד. מסכו
וימין עלוין לנבי וומין מתקין למהוי כלסו
כחדא כחכור חדא. ומתן מסיך לון לזיכון
עשר לסטר וימיכ דכתי כעשו כעשו בעשר
מנעי ליה מלי כעשור שש ט לזיכון לכל סטר וקקוד חדא דתזלא כתמנעית כגווכא דא
והיא נקודה תשלימת לעשר ושש כעשור כמה דתתמר שמור זכור
כ לסמסת בעשרה לזיכון וימין תשע כסיסות נקודה כעשור למהוי חוש
וומין דלסטר ומיכא בנין לתתכרא וזת כוש למהוי כלא חד. וכוומא
דלזיכון ד דתקסרו לד סטרין מתכרן כסדיוהו. כדין תולדת סיסות
חיה ומויה חזל ליס וכסיסות זמכא מקדמין לשלש למהוי חיס וקרקן לס ככוד. וכדין
לתקדם מוערת מס דלא חוס ככוד עד סמתא וכען קרקן לס ככוד סשי וכהיכלו
כלו לומר ככוד.

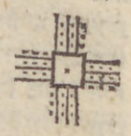

רעיא מהימנא

מאן היכלו דא היכל עלא כביומיס
דתמן מתקדמת כלא. תמן
מתקדמין למזן דחזו לתתקדמת סיך
מקדמין ליס כסיסות היכלא בקדמיתא
לתפתחו תרשין ודא מפתחא סתימא
לתתקן ופתח תרעא חד לסטר דרום.
כדין עלא כסיסות רכא כסיסות פתחא
ואזדרז כהיכלו ותקונוי ותתעט בעטר
דקדושה ולבוש חוסכא ותכודא ומעלא
דמכבא וגין ורמוכן עלייהו לזיכון פעמון
זהב ורמון וגין כזרא דקודשא על מצחיס
דתתקרי גין טוב שקד ותתקשר כד כנדי
זהב וכל כנדי לבן ועל היסוא גין שם
תתון מלהטן כיס ומכנסן כיס וכשר כל
סיסות היכלא כהורין עלאין תשתתר
סיסות מפתחא ופתח סטרא תאר דכבט
נסון כדין עלא לון מעשר דוקנא דתפרוס
לקשם וכנור דעשר כימון עמיס ותתעטר
כעטרוי וכדין לסתתר מפתחא ופתח
כסיסות היכלא תד תרעא סיסות תרעא
לתתקן כהיכלא

פעל ואתעטר בשבעין עטרין ואתעטר
בהרכא לתתון דליכון תריסר ואתעטר
בגלופין דמיתין ועֹ לגלף עלמין ואתעטר
בעטרין דסיופי עלמין עד סיופי עלמין בכמה עטרין קדושין לסתחר
סחוף מפתחא ופתח ליה כל תרעין גמזון וכל תרעין דקדושין טמירין ואתקדם כהו
וקיימא תמן כמלכא. מתברך בכמה ברכאן מתעטר בכמה עטרין כדין כפקי כלסו
בחכורא חדא מתעטרן בעטרייהו כדקא יאות. כיון דנפקי לתעבר לוי בקסוטוי
ולבי קיים לתעברא ולזשירת נרמס מגו רחימו דסירתא דיך לזשרת נרמס מגו רחימו
דסירתא לזשרת נרמס זשיר זשיר עד דלתעבידת בקודא חדא. כיון דלויסי לזשירת
נרמס בסירתא כדין כתיב וילך לוים מבית לוי ויקח את בת לוי. בת לוי ודאי מסטרא
דסחלא דיך לאחיד לה לוסיט סמאל תחות רוסיה מגו מכיכו. ואי תימא כיון דלויסי
בקודא חדא דיך וכול לאחדא בקודא זשירא שלים לגבי שלים כל מה דהוה חלים זשרא
לא תוסכחתא ודא עלויה ורב ברכו עלוה. מיד כסכא רכא לתעבר לה ואחיד לה
ואחיס לה דלגו סוות רכרכא לה ויכלין לאחדא כלל חכל כיון דלזשירת נרמס ולויסי
בקודא חדא כדין לאחדין כה וסלקין לה לעילא כיון דסלקין לה ויתבא בין תרין סטרין
חלין כדין סחוף עמודא דקיימא בחתכשתא לתתכר כהדיס כחכיכו דכסיקין ברחימו
דאכורא חדא כדין ויסק יעקב לרחל ברחימו דכסיקין מתדבקן דא בדא כלא כרודא
על דנקטא כפסא דעכורין כדקא יאות בכעזתא דנקטא כפסין דעכורין כדקא יאות
וכשיא לפקדא לאילהא מתכנסין כלהו וקריין לה מגו סיכלא קדישא כבוד כבוד
בהיכלא קדישא חכא ואמא פתחי ואמרי מקודם מקודם כדין ירחץ לתקדם כדקא
יאות וכדין כתיב וכאדם הרחמין רחמון ודאי וגֹר מסכו וגֹ. ועֹר כעשור לחדם סוס
דלתתכר סירתא כמסטרא ומס דסוס בקטא חדא כך כחתא לתפסט ושיר זשיר
ולתתלויא ולתעביד ס׳ מליוא מכל סטרין מתקדמא כדקא יאות.

רעיא מהימנא

רבי חייא פתח כתרגמא עשר יום
לחדש פסח וגֹ. לאמרא דחיסו
פסח לאחאי חלא כגון דכתיב כן נזבח
לא תועבת מצרים מאי תועבת מצרים
וכי על דמכחון ליה כתיב תועבת מצרים.
חלא דקלא דמצרי וחלדא דילהון לקרי
תועבת מצרים וגֹר כתי כתועבות הגוים
דחלא דאחר עמיו. לא תכמתא דיומף
דכתיב ומקנה לקח חמתם לכסים
ולוליס לון למימר רועי צאן עבדיך. וכי
מלכא דסוס סליט על כל ארעא ולכא
למלכא עביד כדא ועביד לאחוי דיומף

לסון

אמר רשיע מסיבכא כגון ליסכא דלויסי
מקל לכל אכסי ביתיס ואיכו ליסכא
דאפי׳ ואיסו מטא דביס עשר לוחות וכס ס׳ מתא
קכס על ידוי׳ מתון וצנין לכל מקלן הוו מסטל
דס ס׳. ר׳ עקיבא לומר מכין סכל מכס ומכס
סכיכוי סקכס על סמצרים כמצרים סיתס על
חתם מכות וכו׳. לומר מעתה. ואת ס׳ מלקי
בפתי׳ לתתסון מחלן מתא ומכין מתסון ליכון לן
וצנין דל ואל סיס לקי לכ מכות. ועוד לתר ל׳
יומי כל מיטב מרן מצרים לעתסם היו וסכיוי
מרעא לתריזו לדחלן לסון לרשיע ולמיהך ככל
עמונין דשלוח וכל מכרלי מסיבו לתיכון דיצון
לקלקלון

לכון תועבה הוא ומסכון להון חלף ודחי
תועבת מכריס דחלף ושלח דילהון מקרי
הכי ועל כתיב כוכח את תועבת מצרי
מ׳ ויסף כל מיטב מצרי׳ היה תרין רעמסס
ופיתום תרע׳ לפריעס לדחלף דלהון לרעות
ולמיהך ככל עמונין דעלמא וכל מצרי
מסיכו לגיכון דהעלן לדחליהון כדחליהון
לעבוד לפתי דיזרעון הכיה תרע׳ ויסנדון
לון מצרי ויתסכון לון כדקי׳ אות והיכו
דכתיב כי תועבת מצרים כל רועה צאן
מתסכין לון כדחליהון. תמר ר׳ יוסי והא
תניכן כמה דאתמרע קב״ה מתיכון דכלהי
לע״ז הכי אתמרע מע״ז מתן וכי יוסף
עביד לאחוי ע״ז. אלא עביד יוסף לאחוי
ש״ז אלא עביד לון לאלטוסא על ע״ז דילהון
ולאכפיותא ע״ז דילהון תחו׳ידויהו ולרדפה
לון כמקל. תמר יוסף הוי ואלטון אחי
על עבודת זרם דילהון כל שכן דיתלטון על
גרמייהו וכ״ש לותיב לון במיטב תרעא
ואתליט לון על כל תרעא ועד היומא
דחיהון פסח אחתי אלף דחלף דמצרי
ואלדף דילהון סום היומא. תמר קב״ה
אתעתד לאחדא סיהו דחלף דילהו דמצרי
ואתפתי ליה ויסף לסור ואתיב אתפתם
דילכון יומא חד ותרין ג׳ וכיומא ד׳ לפיקו
ליה לגיהו ואתכפו עליה וכעשת דמצרי
הוו מחשין קל דאלף דילהון דאתיב
אתפתם דישראל ולא יכלין למוכח ליה
הוו בכלן והוה קסי׳ עלייהו כחילו גרמייהו
עקידו לקטלה. תמר קב״ה יהיב אתיב
כרסותייכו ויומא כתר יומא דרבעא ויומין
כגין דיקמון ואתיב אתפתם וכיומא רביעאה
לפיקו ליה לקטלה וייתמון ליה מצרי׳ היך
לתון עכדין כיה דיכא ודא קשיא לכו מן
כל מכתשין דעבד לון קב״ה לאיכון דיכין
דיעבדון כדחליהון. לכתר דיכין ליה

לחליהון כחליסו ודא סגיל יתף אפרע לשלשה
לאחוי על דאתן דמצרי׳ דלאתכפיין תחות ידיה
כשבר׳ לכתר מלכיסין לאחוי כלהו מתכפיין תחות
סם יי׳ מסטריסין ולא שליט כשלמא אף סם ידוד.
ואתכפיין כל מאכן תחו׳ידיה ולאחנסא לון דאיסו
אתיך לאתפרעא מכהון הסד וככל אלהי מצרים
אעשה שפטי׳ אני ידוד כל שעתין לכריין ושבדין
גרמייהו אלהות. ובגין דשלח אתכח דיליה אחי
רב על כל אחיכן דאלהים אחרים אני קב״ה
ליתרהל ויקטו לסם סום סם לכיות לכיות סם לכיות
ואשליט לון עליה ותפצי ליה תפיס בתפיסה
דלהון יומא ותרין ותלת. ולבתר דא אפיקו
ליה לגיהו לעיבי כל מצרי׳ לאחנסא דלהון
דלהון בכשו דישראל לשעבד ליכא. כגין דא
אלף תאכלו אחכן כא וכשל מכושל כמיס כי אם
כלי אם דאחז על כלשין ועל קכצו למחוי לן
מכושל כמיס וכלי ומכי לזרקא לגרמי דיליה
כשוקא בכוחי וכגין דא ועכס לא תעכרו בו ומכי
ליומא דכיפורי׳ כתר דהוה תפיס תלת יומין קשור
למעבד כיה ליכא ודא קשיא לון מכל מכתשין
דאחנא לון קודשא בריך סיה על ידא דכשע
מסיחנא ולא עיד אלא דמכי דלא למיכל ליה
כתיקוכתא ומיד דאחנלן גרמוי כשוקא ולא יכלין
לשוכא ליה דא קשיא לון מכלא ולא עוד אלא
לאתחר כשו ומקלכם כידכ׳ לאתכפיא כל דאלף
דמצרי׳ אתות ידייסו. וכגין דאיכסו כשורת
אמכן כתיב וי׳ סכם כל כשור כתר כל דא כתיב
לא יאכל אחן סכעת יחים תאכל עליו אכות
לאם שוכי. וכתיב כל אחכנת לא תאכלו.
כשיעי אסיחנא דאחי אכי דלא למיכל אחן סכעת
יחין. ולמיכל כהון אכם ואחי לא יאכל
ואחי לא תאכלו. אלא סכעה כשכי לכת לאיכון
סם אכל ואיכון אחטרע לשוב וכא כשורא
דלגו אכם. קליפה דלכר אחן. ואיכון אחן
דכר אחנכת כוקבא. אכם דלגו סחורא ואיכון
סכת הכעדות סרלוחות לאחן לם אכות המלך.

צנורין דכתיב פקודי תלדיכם תפקדון בהם לומר קכ"ם הלל תהלכו ממנו כח הלך אמרון ברשותה דדחלה לחלכין ליה סכי הלך לתקינו ליה גלי ולה מכוסל דלגלו מב סל יסל כמיר ולה יחמון ליה הלך תקוכל דולים דיחמון ליה סכי מוקדל בגודל כגון דריחיה כודף . ותו ריסים עליה כפוף על קרסולי דלה ויתרון דחים לו מלם לחר הוה הלך דיסתמודעין ליה דחיהו דחלה דילהון ותו דלה ויכלון ליה בתיהוכתה הלך על סבעה חרש קלכל ובוין . ותו עכם לה תסברו כו שלא דיחמון גרמוי דמתן בסוקל ולה ייכלון לסוכל ועל דה כתיב סטטוס . דיכין סגיחין . תו ומקלכם כולכם ולה חרבה ורומחה ומחר מלכי קרבה . לחר רבי יהודה הה לוקמוס דמכרלי פלחי למול טלה וכב"ב פלחין למחרה לחר ר' יוסי לו הכי טלה ופלחון ולה למרה . הלכלה פלחין הלה מול טלה בחית וסליק כטלה ולחרה וכב"ב פלחין לכלה . הלה הכי סמטכה דכל כשירה דכה (פ"ה דמן) דחלה דילהון הוה ועד לחר קכ"ם כל בכור כהמה . ומה לתחר דחלין ליכון דרגין דלשולה דלקרון סכי . לחר רבי לעזר כתיב כל מחמנת לה תהלכו וכתיב לה יחכל חמן הלה דה דכר ודה נוקבה לחר רבי סמטון הלעזר כדה כתיב לה תהלכו וכדה כתיב לה יחכל הלה לה כתיב לה תהלכו הלה מקבה לחיהי לסטוחת לרקבה כלוסרם ודלי דכר לחיהו לקוד כחוטה לדכיו ויתיר כבקבם . לה ומכל לה תהלכו . הלה"ר חבה ומה כתיב לה תהלכו עליו חמן . הלה לסגי תכין ויתירין לקרבה . חבל כקדמיתה כבקבם לה ומכל . חבל לכתר כלוסרם לה תהלכו . מחמנת . מט כגון דריחה דמוחה לית תמן . חמן דכר . מחמנ' נוקבה דגלים יורדות מות כרים' ומיסה דתיכה תסכה לם וכגון דה חלן דחכיל המן כבסם הקדומת ליה מוחה כעלמה דין וכעלמה דחתי דכתיב וכברתה כבסם הסיה . מנה לחתי הלה סכי תניכן סדי כגון דחמ' לעולמו דו . דיחמ' לברותיכו דו . לוף סכי מנה כגון דמברחת לכל סטרין כיסין ועכיד קטטה כגוכה דסדי דמוחס למברוח לסדוס ומוקים דתרעה לוף סכי חיהי מברחת לון מכל מסכני קדומס ועכיד מריכה וקטטה כסו כלה מסס ומריכס עד כתיב מנה . ומה מסה בכמך חיהו הלה תרגומו דחיהו מכוחה.

רעיא מהימנא

רבי סמעון פתח ותמ' נער חית קכס עדת תכירי כעגלי עמיס . נער חית קכס חית דה חיה דחתלחד כס עמו . קכס תכיכן דכעץ קכס כיתמ' רכה ועליה לתעכי קדתה חתי הלה דיסתמודעין ליה דחיהו חיה

רבי סמעון פתח ותמ' נער חית קכס עדת תכירי כעגלי עמיס . נער חית קכס דה קיכל דחתלחד כיס עמו דחיהו קדתה דכעץ מיכלל קיכל כיתמ' ובכה עליה לתעכי כרך גדול קכס דחמן וכל ייתי פורקנה ליסרלל יתבר ליה .

M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

בימא דלית ליה סטרא זשרא כלומר
דקדושה . ודלא ליהוי קשה דכתיב כוחא
דבקה וכגון כך ליהוי שלטה על עלמא ועל
שולטנו דלא כתיב קשה ושוף קשלו . קשה
שולטנותא ורשא לכל מלכוון . תו קשה
דומין קשה לתברה ליה כקשה דא . תא
כמצרים ליהוי שלטה ומכה כפקו כמה
שלטין לזכוייהו וכלה כרזא דמין כיון
דתבר לה קשה תפיק תמן ושעיל מכה .
במה כחוטא זשרא מכלא תבר ס׳ תמן
ואתעביד מכה ליהוי לתיון . תלת דתבר
ס׳ דהלי חיה דלקרי תמן ועד לקרי קות
קשה דכוא לתתבר כקשה דא כמה לתבר
כחוטא זשרא כגוונא תבר ס׳ ואתעבר
מלוחה והוה מכה . ועד כתיב נער קות
קשה נער כה קשה ואתבר ס׳ תמן
ואתחזיד ומין קשה לתברה ליה להוות
קשה כגוונא דא יתבר רגלוה דל מקשה
ויסתחר כשה . כשה יי׳ אלהים בחזק ובא
וזרועו משלה לו הנה שכרו אתו ופעולתו
לפניו . אלו ופעולתו דא פעל ק׳ (שם פעולה
דשמיא תמן) דיתבר לה ואיהי פעלה לפניו
ליהוי ויתבר רגלה ויסח דשמן לגיון
כשה שכם וגו׳ .

ושם שכם לשתעבדותא דשמן ושם לשתעבדותא דשמן לקיום כמו שנ׳ שכם
שכם תורת שדך ושם שכם תשוב כלשך ושפטת את תבונתה לשתתר קדם ישראל וי׳ דשמית תבונתה
שם כן כתיב לעיל כי׳ ליעקב שמה . אלא דרשב נליות שתיתין לשתוי לקבל מרכבא כוסות דשתם
בגין דישראל מסורין כמרכבא פנות עלמא ואיהון דיוקין מעמין שקדימו לרכו ותביכין לשתין
ותליתאין לשתין ושיתורביעאין לעי׳ ומרקמין אלין יהון כמרכבא חיון כשם ודוד דלכיב עליישו כשל
כי תרכב על סוסיך מרכבותיך ישועה לקבלייהו יתיב לתתא מרכבא דגלין ותריסר שבטין כרוש דיוסד
שלך ידוד שלך ידוד ושלים לעלם ועד . תריסר שבטין ליהון לקבל תריסר שבטין ויי׳ שבטין דשלת
שבטן דשתיר עלייהו שבטות שן שן שמרכבה ושיתן עשר שבטין אלף שבין תרין שבטין שתתן שבין
ויי׳ שתיון תלין עי׳ שתתן דשיתן עי׳ שבין נתר אלף ושתתן ושיתן כל׳ לכל קים שתלת חיון כל׳ רוש
דיוקים וקרא וש אלוש ושתר ושיתן תלת כתיות תן כל׳ נוראות . כת אחת תומרת קדוש וכת תניינה לו תורת
קדוש שיך שתתר שתתן דשתן לשתר דיבא כשתלק . כי יקרא קן נשר לפניך בדרך בשתי
קדש . ככל עץ שתי שתתן דשיתן כשתרוקים דשתכינן כעבדי שלמא . שית דשתי ככל תן ישראל

דלשתר

לשמר נפש כי כימי הערן ימי עמי . לן על הארן הלין מלרי תורה לשמר נפש על הארן תיטן וחיי
נשר תחיים ובתילם שתה עשל . לשרופים הלין פרשי כשובה . לן ביטים הלין זון לון קרם מקבני
לשמים ועך ביני כנים . ושלם כוכבת על השפרופים בומבע דשון קרבין קרבנין . שם כתיב לא
תקח השם על הכנים . תרב כי מקדש וכטלו קרבנין שם כתיב שלם תשלח לת שלם ולת הכנים
תקח לך עשטרא לשת ו׳ דהיכו עולם תרוך לשתור ביש לשתן ייטב לך ושלכת ימים . לישולם שכלו
תרוך . ובשתר דקרבנין תקיבו בליתין ומכפשין בקלן דשירין . בקול דקם לנבי עמוד לשתניתא
לשיפו לעילא דשם מיתא וברכתא בגלותא ומיד דכחית קשרין לה בברכתא לשיפיד כשם לשהני
קשור ו׳ עם ה׳ בשית שפיקלן מיד שלחזין לנבי תכתה כרוך שם כבוד מלכותו לעילם ועד .
שלך כבוד שם מן תכתה לבחית לה לנבי לתם ומיד דכחית קשרין לה עתה בקשוכא דתפלין
דיתם ובנין דל נשרבא פרשיין דתפלין קדם לי . תכתה . ויה ביתם . שתע ישראל . תפארת .
כליל ו׳ שפיקלן בשית תיבין . והיה שם שתוע שלתית ויד כתה . בלותא ואבד נרוך לשדיש תכוכה .
לין קדום כיהוד דשהלפין קשר כל בליתין ואביד לין כתר . בשתוע ואבד נרוך לשדיש תכוכה
לשטילתא לשלכא ושתכבא ושברתא ושתבא ושל נשא וכל מיכי שתוסף דניתא לשלכא ולעו כתר
שפיקלא שולכן לעו עיבדא דקדם עלא כתר פתיכא לשיפו דקדם שובדי ידוי דקדם שכיתתיס .
עשבן דילים שתוכא דילים תכבתא דילים לרוכא דילים שבשא דילים תיכי כליפא תכל תלכי
שתוסף לשלכא עלאם . תכה תיכון לשתקבי תשרא ובשתף לשלכא לשתניר דהו לת קרבני
לקמי לעמי . דשלים שתתר לכו לקמו בלתתי ושתקרי לשם הכתים לשיכון יב׳ לתכפין יבלכך ידוד יתי ידוד
יתם ידוד תריסר תכפין דשלת חיון יתי לשם דשלם לשתם דשיהו יד״ם ואו ה״ם
ושיפ ליס בשתוף בשרבא תכפין דשיכון שרבא שתון ידוד שתי בשתוף דשתכוכה לשלכא תיהו שלת
תקויים . כבשן לליס לשופם ניס בשתוף שכיפא תשן שתבשל ושתבלים תין בוכשן שלא שתתר דשתר
לעמי . דשלים שתתר לכו לקמו בלתתי ושתקרי לשם הכתים לשיכון יב׳ לתכפין יבלכך ידוד יתי ידוד
יתם ידוד תריסר תכפין דשלת חיון יתי לשם דשלם לשתם דשיהו יד״ם ואו ה״ם
ושיפ ליס בשתוף בשרבא תכפין דשיכון שרבא שתון ידוד שתי בשתוף דשתכוכה לשלכא תיהו שלת
תקויים . כבשן לליס לשופם ניס בשתוף שכיפא תשן שתבשל ושתבלים תין בוכשן שלא שתתר דשתר
ו״כשם ויעל עשמו כשבשן הכבשן . ושא כבשן לשם דשלוים שלא כבשן כשם דשתכו לשתוים
ניס תכלין ובשתין בשותין כן יכבשו דשתיך לת כשבך כבשי דרשתכא לשם לך . ובשתכא תיס שלת
לשוכותא ליסב ליס שלכא לשיכון לשתתר שליוסו כל ישראל בני שלכים . שיכלא דשלוקיים . ושיס
בשתוף לשוכותא לשיהו שסולת לשיכון שבדים ושסוקות דבי שלכא . ושנין לא בשתוכותא שתתר
ושקש בשוד לילם ושתן שרף לכשקה ושק לכשרותים לשיכון שלרי שתבשיתין ושנין לא שתתר בשיכלא
לשלכא ושתוכא לשלכא ושתוכא לשיכון שתוכא ושלי ו״מן של״שיסי שתוכא ולשי שלא דשיכלא לשלכא ושתבשת .
קים כוכבא קדוסף שלת ול׳ שלשור כרך ולבי יהודם ולבי יוסי ולבי חייא ול׳ ידעלי ול׳ שלשלי
לתקבל דזוכא לשלכא ולקבא כל שברין לשיכון ישראל קרבין לקב״ם בהדוא לשתקבי בשתם לנבי
שבדים שכיפא קדוסף שם של נבוא . לשתילן כשבים לשתקריהו עבי סעולם לשיכון נן סקוים
ושן שלשת טוב ורב עבי סקדם לשתקריהו שיכון שלרי תיכם לשתלוכת בסין מיכותא לשתתר
כם שלא כה דברי כתם כתם ״ ושתתר שילא ליי קרבן ליי שם ליי ושתתר לת קרבני לקמי לשמי
לשמי . דשלים שתתר לכו לקמו בלתתי ושתקרי לשם הכתים לשיכון יב׳ לתכפין יבלכך ידוד יתי ידוד
יתם ידוד תריסר תכפין דשלת חיון יתי לשם דשלם לשתם דשיהו יד״ם ואו ה״ם
ושיפ ליס בשתוף בשרבא תכפין דשיכון שרבא שתון ידוד שתי בשתוף דשתכוכה לשלכא תיהו שלת
תקויים . כבשן לליס לשופם ניס בשתוף שכיפא תשן שתבשל ושתבלים תין בוכשן שלא שתתר דשתר
ו״כשם ויעל עשמו כשבשן הכבשן . ושא כבשן לשם דשלוים שלא כבשן כשם דשתכו לשתוים
ניס תכלין ובשתין בשותין כן יכבשו דשתיך לת כשבך כבשי דרשתכא לשם לך . ובשתכא תיס שלת
לשוכותא ליסב ליס שלכא לשיכון לשתתר שליוסו כל ישראל בני שלכים . שיכלא דשלוקיים . ושיס
בשתוף לשוכותא לשיהו שסולת לשיכון שבדים ושסוקות דבי שלכא . ושנין לא בשתוכותא שתתר
ושקש בשוד לילם ושתן שרף לכשקה ושק לכשרותים לשיכון שלרי שתבשיתין ושנין לא שתתר בשיכלא
לשלכא ושתוכא לשלכא ושתוכא לשיכון שתוכא ושלי ו״מן של״שיסי שתוכא ולשי שלא דשיכלא לשלכא ושתבשת .
קים כוכבא קדוסף שלת ול׳ שלשור כרך ולבי יהודם ולבי יוסי ולבי חייא ול׳ ידעלי ול׳ שלשלי
לתקבל דזוכא לשלכא ולקבא כל שברין לשיכון ישראל קרבין לקב״ם בהדוא לשתקבי בשתם לנבי
שבדים שכיפא קדוסף שלת של נבוא . לשתילן כשבים לשתקריהו עבי סעולם לשיכון נן סקוים
ושן שלשת טוב ורב עבי סקדם לשתקריהו שיכון שלרי תיכם לשתלוכת בסין מיכותא לשתתר
כם שלא כה דברי כתם כתם ״ ושתתר שילא ליי קרבן ליי שם ליי ושתתר לת קרבני לקמי לשמי
לשמי . דשלים שתתר לכו לקמו בלתתי ושתקרי לשם הכתים לשיכון יב׳ לתכפין יבלכך ידוד יתי ידוד
יתם ידוד תריסר תכפין דשלת חיון יתי לשם דשלם לשתם דשיהו יד״ם ואו ה״ם
ושיפ ליס בשתוף בשרבא תכפין דשיכון שרבא שתון ידוד שתי בשתוף דשתכוכה לשלכא תיהו שלת
תקויים . כבשן לליס לשופם ניס בשתוף שכיפא תשן שתבשל ושתבלים תין בוכשן שלא שתתר דשתר
ו״כשם ויעל עשמו כשבשן הכבשן . ושא כבשן לשם דשלוים שלא כבשן כשם דשתכו לשתוים
ניס תכלין ובשתין בשותין כן יכבשו דשתיך לת כשבך כבשי דרשתכא לשם לך . ובשתכא תיס שלת
לשוכותא ליסב ליס שלכא לשיכון לשתתר שליוסו כל ישראל בני שלכים . שיכלא דשלוקיים . ושיס
בשתוף לשוכותא לשיהו שסולת לשיכון שבדים ושסוקות דבי שלכא . ושנין לא בשתוכותא שתתר
ושקש בשוד לילם ושתן שרף לכשקה ושק לכשרותים לשיכון שלרי שתבשיתין ושנין לא שתתר בשיכלא
לשלכא ושתוכא לשלכא ושתוכא לשיכון שתוכא ושלי ו״מן של״שיסי שתוכא ולשי שלא דשיכלא לשלכא ושתבשת .
קים כוכבא קדוסף שלת ול׳ שלשור כרך ולבי יהודם ולבי יוסי ולבי חייא ול׳ ידעלי ול׳ שלשלי
לתקבל דזוכא לשלכא ולקבא כל שברין לשיכון ישראל קרבין לקב״ם בהדוא לשתקבי בשתם לנבי
שבדים שכיפא קדוסף שלת של נבוא . לשתילן כשבים לשתקריהו עבי סעולם לשיכון נן סקוים
ושן שלשת טוב ורב עבי סקדם לשתקריהו שיכון שלרי תיכם לשתלוכת בסין מיכותא לשתתר
כם שלא כה דברי כתם כתם ״ ושתתר שילא ליי קרבן ליי שם ליי ושתתר לת קרבני לקמי לשמי
לשמי . דשלים שתתר לכו לקמו בלתתי ושתקרי לשם הכתים לשיכון יב׳ לתכפין יבלכך ידוד יתי ידוד
יתם ידוד תריסר תכפין דשלת חיון יתי לשם דשלם לשתם דשיהו יד״ם ואו ה״ם
ושיפ ליס בשתוף בשרבא תכפין דשיכון שרבא שתון ידוד שתי בשתוף דשתכוכה לשלכא תיהו שלת
תקויים . כבשן לליס לשופם ניס בשתוף שכיפא תשן שתבשל ושתבלים תין בוכשן שלא שתתר דשתר
ו״כשם ויעל עשמו כשבשן הכבשן . ושא כבשן לשם דשלוים שלא כבשן כשם דשתכו לשתוים
ניס תכלין ובשתין בשותין כן יכבשו דשתיך לת כשבך כבשי דרשתכא לשם לך . ובשתכא תיס שלת
לשוכותא ליסב ליס שלכא לשיכון לשתתר שליוסו כל ישראל בני שלכים . שיכלא דשלוקיים . ושיס
בשתוף לשוכותא לשיהו שסולת לשיכון שבדים ושסוקות דבי שלכא . ושנין לא בשתוכותא שתתר
ושקש בשוד לילם ושתן שרף לכשקה ושק לכשרותים לשיכון שלרי שתבשיתין ושנין לא שתתר בשיכלא
לשלכא ושתוכא לשלכא ושתוכא לשיכון שתוכא ושלי ו״מן של״שיסי שתוכא ולשי שלא דשיכלא לשלכא ושתבשת .
קים כוכבא קדוסף שלת ול׳ שלשור כרך ולבי יהודם ולבי יוסי ולבי חייא ול׳ ידעלי ול׳ שלשלי
לתקבל דזוכא לשלכא ולקבא כל שברין לשיכון ישראל קרבין לקב״ם בהדוא לשתקבי בשתם לנבי
שבדים שכיפא קדוסף שלת של נבוא . לשתילן כשבים לשתקריהו עבי סעולם לשיכון נן סקוים
ושן שלשת טוב ורב עבי סקדם לשתקריהו שיכון שלרי תיכם לשתלוכת בסין מיכותא לשתתר
כם שלא כה דברי כתם כתם ״ ושתתר שילא ליי קרבן ליי שם ליי ושתתר לת קרבני לקמי לשמי

לשון לחמו ולשון יינו ולפי׳ כל עצם מעצמיו וכשר מבשרי בשר קדש לקוטים על מקרי מתיבתין
בכשר כיוצא מן הסמיס עסקינן׳ וקשה מאי עביד מסמנא דלוכבא׳ למלכא דכיולא על מתורא
דקרבין על פתוריה מכל מין ומין סלת וביכורי ופטולת ולשון מפתוריה לכל מקרי במורדתא
לכל מה כדקא יאות על ידי מכתן לישנא׳ ומסתמא נסמא לשון למלכא לכיול לשון מכי
למיהב לשיכון דרקיעין גבית סלה קרבני למתי לשמי כתובי דשיכון מסי ה׳ וכתלתי ולכלון
ולא הוה סגיא לשתתר ניה לכו למתו כלקתי ושתו ניין מסכתי הלי מסטרא לשיכא דשי׳ למלכא
מסטרא דעון הדעת טוב ורע מי למיסב ניסוכי למלאכים ופטולת לשדין ומוזקין דשיכון מסמסין
למיסוון ולפרסיין דמלכא׳ ולוף ככי מקרי מסכה דשיכון כמלאכים דמסמסין לון סדים לשיכון
יכולי למיזון בשות סדי ושות סדין ומוזקין מסטרא דמסלכו לשתקריסו סדים עכו׳ וזה למעת
זה עסק הפלגים וכנין דא למרו מקרי מתביתין לשיכון נ׳ מיכין מכייסו׳ קל מין לשון כמלאכי
סטרת׳ וקל ככבי לשם ומין תלשתי בכשרין׳ ושות נסין מכיוון כלוכיתא לכבתה ולכעל
פה׳ לתקרי יסק סדע על סם לשולוף ליה סד ולשו למעבד למרו מקרי מתביתין סם סרב דומס
למלאך יי׳ כנלות תורס יבקשו מסיהו׳ ומסמלאי מלכא הוא וכל מסמסתיה סם לוקיסבא לשיכון
סלין יסודלין לשתכסיין כשוריתא ובשמען לשוריתא׳ ובכי לשכון כנין לשריכו קלכסון כנין
דא לתעבוד לכלהו קרבנין לעבי מלכא לשיסו פלוג לון לכל סד כדקא קוי׳ וכטל
לשולקיס סם לשתקוז ליס׳

רעיא מהימנא

ובים הכוורים בשקריבכם מכסה קדש וגו׳ חמר רבי לכח יום הכבורים מלן יום דל כפר עליו לשוריתא׳ כדי לשכח יום הכבורים׳ לשון כבורי עליו לשוריתא׳ כלל לשמיע בכורי לשתתך תביא ויוכח מעלן לשיהו ושמ מיכון בכורים וגו׳ חמר ל״ש כגוונא דבכורי׳ לשמסון לוף הכי עלין ודא לשיהו לשוריתא תליף ניס לשתקריסו פירות בכורי׳ לשריות לשילכין כשבועה ולשיהו לשף כל רזי לשוריות׳ וכנין לשיהו בתלבא סכי יסרא קדמוס וכבורים לקדש מכל לשלכא לשיהו פרי לשלכין לשטריכו לשוריתא לומין לשעלא כלל קדש שרשל לוזד וגו׳ וכנ״ל לתעבר כהן תביא בית ידוד לשלוך וכנין לא לומין עכו׳ לשתתר כהן ויקבלו לא ישרשל ככל סם יסמי רעה תבא לליסס׳ לוף הכי לכליל סית ספירלין ושיהו כן יל לתקרי כל׳ וכל עכסין לשקרין מכוס דכסין לשתקריסו׳ כבוריס ו׳ שיהו כפר מיכון כבורים עלין והוה כפיק מעדן ודא לשיהו לשוריתא תליף ניס וכל כפיק כפיק כל רזין לשוריתא וכנין לשיהו לשלכא לקיו לשוריתא קדש היא לכתיב עץ חיים היא למחזיקים בה ותקודין לילא למין לשכח פרי לשלכין לשטריכו לשתתר׳

אמר רשיב מהימנא ואין תימרון לשתי בכורים לשלכין לשתקריסו מכסה קדש מסית ידמין לשסיב ירמין לו לשכב׳ כוכבית לוף הכי שבעת ימים יסיה תחת לשו ושיום שמיני וכלכה יבא לקרבן לשם ולקבל קרבא קדם יי׳ ועוד ספירלין כהן סם ידוד וכל כבוין לילים לשתי לשתקריסו בשם מין לשלכא לשיהו מכסה קדש׳ מכסה קדש כלכא רוז לא שכיתא מסית ידמין לשיכון סית ספירלין לשתקריסו שכי קדמוס׳ לשלכין עלא׳ לשיכון סוף שבי סכין הוי עלא׳ לשומא מסטרא׳ לשומא לשתקריסו׳ כבורי׳ מכסה קדש׳ ומסטרא לשומא לשתקריסו׳ ידמין לשכל כלכא בדיין לשתקריסו כבורי׳ לשכיתא׳ מכסה קדש׳ מסטרא לשום לשתתר כה ולשוף תשיסה סבי׳ סלם לשיהו תשיסה סבי׳ סלם לשיהו תשע לשסבין ושיר לשקרך מיכון כר כם

דכתיב
חכורת חדש וחוריתך עלחם בחוריתך
לחתריה כדין חוריתך על כתרוכ וחתכר
תדע כדקא יאות. וכיון דהאי עלה
לגלן אתר למיעל בחוריתך בחרוכ כחכורת
דנהיר להסיהרו ואתן חיהו ו׳ בכחות וכח
עלאה דכלא דחיהו מלך מסחוח ככוד
דלתתא. וכח מלך ככוד דא מלכח
פתחי עולם. חלין לאתן וחרכב דא מלכח
דחתון עלייכו ושלטין עלייכו. וכשחו
דחתון עלייכו ושלטין עלייכו. וכשחו
דחתון עלייכו ושלטין עלייכו. וכשחו

ופרחת

מלחמי בקלישון ותיקי מצפנת בהדיוטו
לה כעור דהוה קשורת כידייהו תיכון
כעלית למפרח ולמיזל ולא יכולת למיזל
מיד כטלי ישראל כהוה קשורת ותיקי
לה וקטרין לה בקשור לה תברח ותזול.
כיון דישראל נטלי לה אתקיפו כה ולקטין
ופרח לגבייהו וכפק מתחו נדפה דחומה
רומה ולסתכלת לגבי הוה לחיסו דקלי.
לגבה ותיב תקות נדפי חמה זקיף
לחיסו דקלי ולחיכון קלין דקל מלחמי
לחיכון לחיסין ולחיכון דקין דקל מלחמי
כלחיסו דפומה מלחמי לגבה לחיסו כתר
לחיסו והוה נפורה דחיסו (פ"א דחיס)
מתקות נדפה דחמה הוה נפורה
כלחיסו דפומה מלחמי לגבה לחיסו כתר
לחיכון לחיסין ולחיכון קלין דקל מלחמי
לגבה ותיב תקות נדפי חמה זקיף
רומה ולסתכלת לגבי הוה לחיסו דקלי.
ופרח לגבייהו וכפק מתחו נדפה דחומה
כיון דישראל נטלי לה אתקיפו כה ולקטין
לה וקטרין לה בקשור לה תברח ותזול.
מיד כטלי ישראל כהוה קשורת ותיקי
כעלית למפרח ולמיזל ולא יכולת למיזל
לה כעור דהוה קשורת כידייהו תיכון
מלחמי בקלישון ותיקי מצפנת בהדיוטו

דכעל פה מתחברן לתפרחת מלין סתיומין
לומתי כסבועותיכ למכייכ דלתתן מזכין
דכלל מעלה דישראל עבדין חוסכנין
לורחין וזמנין קלה לתקון תיכה ן ותיכון
רקישין ולעבר כרוזא הה כני לתתא
קדמו ורחץ וזמנא לתקדמו כלהו לעילא
ועכיד לכל חילי דמתקדמין כחד
כעמא קדישא וכלהו כטרין כחדא כטיר
חלה ועל לה כסבועותיכה דלתתן מזכין
כסבא סכתות לחיכון וכדין מזיך קלה
מסיכו דסבא דרגין לתתא כסהוא דרגא
דלתתאה כסוכלחיכון סבא סכתות. ותי
תיומא והה מתא לחיכון ולא יתיר שלא כדין
לחיכה יתב על לפרוחין ולתתכא רכיעא
עליהו ותכן פרחין לה וכטלין לחיכון מות
כגין כהלי דרגא לתתא לקיימא דכתיב
עלה תעלה לת קלה ולת הכנים וגו'.
רב המנוכח סכל לחר כהלי ומא לא
כטלין ישרש עלה חמא כגין ולחיכון חמשה
חומשי תורה. ותי תומא מות לחיכון עלה
סבא תיכון כחד נפרא דלמתכחת כין
נדפה לחיכון. וישראל ידעי למיכל
כוזא טכא רכא ויקירא מה עבדי מפקי
מתקות נדפה לחיכה הוה נפורא
כלחיסו דפומה מלחמי לגבה לחיסו כתר
לחיסו והוה נפורא דחיסו (פ"א דחיס)
לחיכון לחיסין ולחיכון קלין דקל מלחמי
לגבה ותיב תקות נדפי חמה זקיף
רומה ולסתכלת לגבי הוה לחיסו דקלי.
ופרח לגבייהו וכפק מתחו נדפה דחומה
כיון דישראל נטלי לה אתקיפו כה ולקטין
לה וקטרין לה בקשור לה תברח ותזול.
מיד כטלי ישראל כהוה קשורת ותיקי
כעלית למפרח ולמיזל ולא יכולת למיזל
לה כעור דהוה קשורת כידייהו תיכון
מלחמי בקלישון ותיקי מצפנת בהדיוטו

ס"ן ב ג 33 ב ס"ן

הכערות סלחוות לתת לה מנית סמלך ק"ל
על כוריהון. מכוכ ו' כוכיכון דילה ת"ת ס"ת
לפתחלף כילפא כיתי לון מלא תיכון חסרין
דלחיכון מלאים ומלאים לחיכון חסרים וצל כל
פירושין דיכלין למעבד לקטרא כלה כתכשיטין
דילה קלה מכי למעבד כתם לייתרון ולמסני
מעמין לון כהל על פי הסורא מסר יוריך.

לחיכון מלחמי לגבה לחיסו כתר
לחיסו והוה נפורא דחיסו (פ"א דחיס)
לחיכון לחיסין ולחיכון קלין דקל מלחמי
לגבה ותיב תקות נדפי חמה זקיף
רומה ולסתכלת לגבי הוה לחיסו דקלי.
ופרח לגבייהו וכפק מתחו נדפה דחומה
כיון דישראל נטלי לה אתקיפו כה ולקטין
לה וקטרין לה בקשור לה תברח ותזול.
מיד כטלי ישראל כהוה קשורת ותיקי
כעלית למפרח ולמיזל ולא יכולת למיזל
לה כעור דהוה קשורת כידייהו תיכון
מלחמי בקלישון ותיקי מצפנת בהדיוטו

דכעל פה מתחברן לתפרחת מלין סתיומין
לומתי כסבועותיכ למכייכ דלתתן מזכין
דכלל מעלה דישראל עבדין חוסכנין
לורחין וזמנין קלה לתקון תיכה ן ותיכון
רקישין ולעבר כרוזא הה כני לתתא
קדמו ורחץ וזמנא לתקדמו כלהו לעילא
ועכיד לכל חילי דמתקדמין כחד
כעמא קדישא וכלהו כטרין כחדא כטיר
חלה ועל לה כסבועותיכה דלתתן מזכין
כסבא סכתות לחיכון וכדין מזיך קלה
מסיכו דסבא דרגין לתתא כסהוא דרגא
דלתתאה כסוכלחיכון סבא סכתות. ותי
תיומא והה מתא לחיכון ולא יתיר שלא כדין
לחיכה יתב על לפרוחין ולתתכא רכיעא
עליהו ותכן פרחין לה וכטלין לחיכון מות
כגין כהלי דרגא לתתא לקיימא דכתיב
עלה תעלה לת קלה ולת הכנים וגו'.
רב המנוכח סכל לחר כהלי ומא לא
כטלין ישרש עלה חמא כגין ולחיכון חמשה
חומשי תורה. ותי תומא מות לחיכון עלה
סבא תיכון כחד נפרא דלמתכחת כין
נדפה לחיכון. וישראל ידעי למיכל
כוזא טכא רכא ויקירא מה עבדי מפקי
מתקות נדפה לחיכה הוה נפורא

ופרשת למעלה ונחתת על כל מוכן בכון
דתיהוי נדפי למהוי כוין דשמעי הכוא
נפנופא ולהיוי דכוא קלא מיד נפקי
מקמוי גדפסא דלהמון ופרקי לגבי
כוא נפורא ויתרחל נטלי לון ואחדי
כוא ואלמלא כוא נפורא דקא מחדי
בקדמיתא לוכון לא פרחי לגביייכו לעלמין
ולא וכלין לאחדא כהו היך נדין נרם
דכוי קדפא דקדוש מתקכין לקא מוכלא
ויקירא בחדוה וכל עטונין ועלין לכי
כוי זקא ולבי מדרפא ומנפנפן לנבה
בקל לוכוי כדקא יאות ואוכי דמטמר
תחות גדפסא לאוכא זקפת ריוא ואחא
פתורין מתקכן ונפנופין לגבה כדק ואות
כפקת ופרחת לגבייכו כמה לאתתר וכה
לאדין כל לוכון כוין ומנלחין להכוא
דרכיעא עלייכו ואזלת כגין דכא מן
דקיעא סביעאה ולעולא כמיכוסס ממך
אל תדרוש עלא ליה דלא תיכול לאדבקא
ועל דא כתיב עלא תעלא וגו׳ מקרא
קדם קריא׳ ונפנופ׳ דעבדין להכוא נפרא
קדישא בקדמיתא וכוין לאחדין כה עלר
יומין לקרון מקראי קדם הלי נפר׳ לקרי
קדם דכתיב כי קדם יהוה לכם וכגון
לאוכי קדם לוכי קרא לכו ואתיין לגבה
וכגון כך לקרון מקרא קדם . לוכי קרא
ום״ש מנפנפ׳ כהדכוקרא לון לוכי סכי ועל
דא לוכון אתיין לגבייכו ואחדי כהו כגין
כך אלה מועדי ה׳ מקראי קדם אשר
תקראו אותם מקראי קדם בכפנופא
דלהון וכהוא נפרא קדוש קדם
דקרא לון׳

דאיכא מאן דאמר דמשה הוא דאמר

ולא כוכלין לאסרא לאחדא לון בכל
מוסנותיכם ביום הסבת . דאפי לוכי כלאים ובסבת דלמא
לליל ביום תערובת אסור לאחדא לון בכל מוסנותיכם
מכי לון לישראל לא תיערבו עם כל מוסנותיכם
ולא דמיכן דמוחלף ליס בקדם . ובגון לא
עם דאיל אסור לאחדא ליס בקדם לוכי
קדם ובסבת קדם לאוכין לא בדא אלא
ליס קדם . וכל עם וקרבנות
דכוא תערובת אסור לאחדא ליס בקדם לוכי
ולא דמיכן דמוחלף ליס בקדם . ובגון לא
עם דאיל אסור לאחדא ליס בקדם לוכי
קדם ובסבת קדם לאוכין לא בדא אלא
ליס קדם . וכל עם וקרבנות

קדם

פתח רשע מסיפא ואמר כתוב בפרשתא דא והקריבתם
עלה עולה לי׳ ואוקמוה דעולה לגבוה ובגון
כך אתה שולה לגבה ואיך אוקמוה לליה עולה
אלא אוכיל לגבה כל קרבנין דלא כתיב בהו
אלא עולה על הרכוב הלב ושפי כל קרבנין לא
אתיין אלא לכפרא כל קרבנין וקרבנא על כל
אכרין דגר כם כפרים הכוא אתא דכוא קרבנא
על עסק דמוקא עינוית אבות כי לא אתין אלי
זריק טפין קדמאין קדם לאקריבו בתר לאו
דילוי ואל אלין לאקריבו ולא לון בתר לאו
לגטרוך לאייתוה עלייהו לאם אתין ואיכון לאתי
תולא אכי הוו מכהון אתין ומכהון אתי . פרוס
אסטרא דליכא . כרסים ואילים ואתודים
ועוים בגין לאיכון לאבי לאוד כלאו אם אתין
בגפין ונקוד לאן בכלי אלת בגפון אתיב לה
ולריכה כלם בגפין לבאתא אלת אלין לבר
מאסטרא לגבוה . כל הגדול מאסטרא לגטרם
לאתין כיפ . כל קטן מאסטרא לאלבות וכל
לוכון אכיבי לעיס לאתוס אתין מאסטרא לגבירם
ומס לאוקמוס עלא אלת כגפין ולא בסבת
אלרא בגין לבאר יומו בטל קרבנו לקרבן
דוקא אלת ודוקא אם לבאת ואלליק אם בסבת
בגין לפסוק אסם קדוש . לכל אם וקרבנין
אלי לאי אסיר לאקדא ליס בקדם . ובגין לא
אם דאיל אסיר לאקדא ליס בקדם לוכי קדם
ליסי קדם ובסבת קדם לאוכין לא בדא אלא
ליס קדם . וכל עם וקרבנות

קדם

קדם הקדשים . ורוץ לשון הפרש כן קדם לקדם והנדולם הפרכת לכם כן הקדם וכן
קדם הקדשים לוף עמית הקרבנין לשון לוכון טון דשם על נביח מקדם דשם דקדם לתקרבי שם עבי
קדם מן שם כשר הקדם . ושם דקודשם ביה הפרשם לוחה כן שם שדיוט לשף על נב לשוקשוס
עליה דשכוח להכיח כן שדיוט על נב דלוחה שם דקודשם דכל הד נריך לשתריה . ושתלם שתילו
ישראל קדמי להמי רוץ ישראל ככלל שתקריהו שלכים ושדיוטים שכל כד הנו עילנין לכי מקדשם
כל שם שרוץ כשתריה כדקדש לוחה לים לוף הכי כל הקרבנין לשון לוכון טון דשף על נב ד ככלשו כתיב
קרבן ליי לוחו פליג כלשו לכל הד ושל כדקדש לוחה ורוץ דש שתשובע כשרי שהג דשון קריבין
לין ישראל קדם יי . קיס רעיש שפיכא קוס שכתוב דשכת ושכי עשר תתקרון דשר כתן הויתן שתשלין כלוכיתא כשכתב לשתיור נשון על שלרן תיטן . וביוס שככורים נשקריבכם
מנחה חדשה לילוד לתין כבי כבורים דשביכתא וכעיבדין לכלן לוחי לשתדשת בנלויתין לשבהן וככל
יעתא לקש לשתר רעיש שפיכא שתא ישראל ולוקשוס כל שקרבא קש ככל יוס כשלו סוף שקיים וכנית
בו יעתא ולילם . ודאי בנלויתין לשכן לקש לשכן שם שכיכתא לוחי לשתדשת קשיש דקכה וכנין
דל וסקרכתם שכתב שדשם לילוד בנלויתין לשוחר נשתר דקרבנין נשן קרבנין דנלויתין לוחי
שתדשת כשכועיתיכם דשיהו שכועית דכיש שתן עוסף ושתקרי שתשיש יום לעתר וכיש שכתב
שכועות שסטרל דשהוף דשתתר כיש שכת כיום שללתיך דשוחי שלכות . כלילל שתשבת שפירן כלילל
בשיכם לוחי שתדשת כש שפירלן לשתשין יסוד כל כלול שללן שתשין כל ש כל ש כלילל שתשיש
כללו כשלשים כנו שתשיש שכתם לוחי עלשם שוכלשת כנו שתשין ם ושכין עשר ש כיכם שכתם
עשר עשר ושכין ם סיהו שתשין כשוסכן כל ושסוסכן ם ושוחי יס התורה . שקוכל לילם כתר
לילות ליס סוף שלר שפירלן שתקריהו על שם שכשת ושיס שכיעי ושלכות יס סוף סוף לכל ימים
וכנין לשיכון שתשין שכת שכעות שכתם שלשם שתשוכים ושכי עשרוכים שתם שתם ושכין עשר
שלל ושכתם שלש כלילה כשון שלשם עשרוכים לשר השתל ושכי עשרוכים לעיל השתל עשרון
עשרון לשכם השתל לשכשת שכשים . ושכשת שכשים לקבל שכת שכשות שעימות שסיכם כל של
עם שית יומין לילים וכשוב לשתם שסכיעי לשיהו עשרי . שקבל קדם יהיה לכם לש יום שכשורים
לשיהו עשירי ל כלול שעשרת ימי תשובה ותקיפי בו ם גלויתין לשכרש עם ם . שלי שקרב קדם
יהיה לכם לש יום שכשורים לשיהו עשירי ל כלול שעשרת ימי תשובה ותקיפו בו ם גלויתין לשכרש
עם ם . שלי שקרב קדם לשפרש ליה עשלר ויתין לוחי כשו פילנשב לשול שיכון שסטרל לשן שדשת
טוב ורש . לשתשלך שעשה לשקש ושכשם לשטה לכל חד כשוס עיבדוי ולש שסטרין שטה כשם
שלשל . שכל כשלי ויתן לשיהו שם לשתקרי קדם שלטה סילנשב לשיי ללש שסתשלך עשיש שטן ושבת
רש ולש ינוך רש . וכנין לש ניה כייתין עבדין כילנשב לשיי ושסתשלן נביש וניה כשקל לשירות
ושיסרי כו כוללהון יסוד שכיתין סכיקין לש שרירן ולש קיימין וכנין לש תקיפו לשיהו תשלרת
ושכועה לילה שלכות דשבדו על נלויתא לללהון כשכשה וכיכה יהון שכיקין וסכיתין לש שרירן
ולש קיימין וכשלם לכל עדת בני ישראל לשתר שיהו שיס . נכוסם שם . תשלרת לויל . וכנין לש תקיפו
שלי שתני כתר כלרים שיכשים כיוול וכנין לשכועה שלכות לשיהו לשתא שכיס לשיכון שכיתין לש
שרירן שכת שתר שלר ושלר שלר שלר ש

שלמין נדולס נטורס תפלרת ולמיין לתלת נוביי סיכת בעלנות כנס וסוד לעיון לתכין שפוין
לולב דומס לסדלס קיום לכל נרעין ועלס לתר דור כל עצמותי תלמרכס יי׳ מי כמוך. תקיוב
מלכות דומס ללכת לכיס הרסורין וכעזונין דסלל מיכין מסוקפין לכעזונין לכטילת לילב ומיכון מי
נפכת מי׳ מי׳ כהודו תהלה וסיק מי׳ לכטילת לולב סדי עב׳ וכנין לת לולב בחוסכן עם ול׳ מיכון ללולב
עם חסד לרועת יסיכת וכנין לת תקיכו לולב כימין לסטרת לנטורס. לסתלת לכ. וכנין לת
תקרוב סדומס ללב תקיכו למהני ביד שתל. כתס לפוקמוס לילב כימין ומתרוב כשתל ומיכון
לקבל זכור ושמור ומתן כטיל תנחוייסן עתוקת לתמצעיתת לולב כימיכת ומתרוב כשתל.

אתו סכהן וכשיע מסוכת ודוד ושלמס וכריכו ליה ומתרו ליס לסכת כוכיכת קדיסס וחכריסס
לילך לתיכון סית מיכון י׳ ומכת כיכת קדיסס כר מעכי כתנת כל סית כסדין תכך
כנל תל לתעבר כיס כר יי׳ כתית תלס. **ורעיא** מסיתכת כסיל כך ומכת רב
תכריסס לילך וכלס תל כלס פרוש כלל ומתתן ומילך מתסטין עיפין לכל תלרי תכתת תסלים
תלין לילך לתעברס לין. **פתח** ומתר מיס רכיס לס יוכלו לכבות לת תלסכת וגו׳. ביט רשבתלת. ורבא לשנין
תפי כוו יוסף תכייכת ויוסף סתיקלס לסיכות דכסון סוו מכסכיס מיס ויין דסכת
יומין לסוכות כסין סוו תקליכין יסרתל. סכתיס פריס לכפרת על סכעין תמכן כנין דלת יסקלר עלמת
תרוב מכייסן סהל וכתמסת עסר יום וסקרנתס עולס תסת לרוס ניסת לוי׳ פריס נכי כקר סלסת
עסל תמיתיס. וכיום הסכי פריס יב״. וכיום הסלישי יג׳. וכיום הרכיעי עסרס. וכיום החמישי פריס
תשעה. וכיום ששי פריס שתים. וכיום השביעי שבעה וכלסן שבעין תתלי תסריס לילת סכת קל
רמיין. ותכת סתיכת בקדס השביעי ומס התס כמי טוכת כמיס הלכו סלילך ותסור תוך הכי כתעכי
לסיכו ירקל שביעלת רכיס כתס תקודין. רתס סשכה ויום הכפרים סכה ולילה תתרוב מיכין דלולב
סוכר. שכיכתל עלמת סרייס על יסרתל לסיכי תסוכת סוכת תתרוב. וקבס לסיכו לולב מיד ושמי׳ כיו
הלוך ותסוב מתתעטרין תובין ליסרתל תוך סכי מתתעטרין מתכן לסיכון תלתי תבלה תמכן על יהו
דתמין לתי טוכת כתס לפוקמוס עשה עכרה לתת קבס לו קטינור לתל כסוס ותכת דתתעטרין
תובין מתתעטרין פריס לתלין מתתעטרין מתכן דע׳ לומין מתתעטרין ע׳ לומין מתתעטרין טיכת לתלין

תיבת כס מכי קבס לתעלת עתיס. סכיס שכיס שכעה שכעה לקרכנת לתנכת על כס ועל כל
סיכון דעתלין עתיס לוק סכי תלין דשכטרין תנין ותכין לסיכון יתיס טוכיס שכיס שס ס שכעה שכעה
שכיס שכיס תרין יומין דרתס הכבה. ותרין יומין דשכעות. וכנין לסיכון תרין מכייסו כשתק הס לת
שכי ומי הפירים כתקרייסו שכעה שכעה י׳ יומין דפסח י׳ יומין דסוכות. כס לקבל יום הכפורים ושתי סיכו
וכל תמי שכה קל לניכת עלייהו דישרתל שלה ושכה תקוס לכל יומס מתרב. שכה קל תניכת. תס
תיכת כה לתנכת לוק שכה שכה לתנכת עלייהו דישרתל שלה ושכה תקוס לכל יומס מתרב. שכה קל תניכת. תס
כה תשתכחו י׳ לוק שכה כתקיפת דיליס ק׳ לילס כל תל. ושוד תכל תמי שכיכת לניכת על
תלין דכטרין לוק שכה כתקיפת דיליס ק׳ לילס כל תל. ושוד תכל תמי תלין דכטרין סית
כרית דתיכו כס׳ יומין דתתר עלייהו וביום הכפורים ותל כסר ערלתו. וביד תכל תמי תלין דכטרין
לוק י׳ תפלין כתקייס תרשיין שכיכתל דתיכי סיכה לניכת עלייהו ותכיכת נדסכה עלייהו כתתר על
כתן וכנין לת תקיכו לכרכת הפורס סיכת שלים עלימו וכנין לת כוכתל שכיעלה לכיס כל
תקודין לתלין מיס רכיס לס יוכלו לכבות לת תלסכת. עם ישרתל כתכיהן שכעתים ולית
מיס שלה כל יומין ומתכן לשלין הס יתן מיס דתיכו תשתל כל מה דתוה לית כעלתל דין כנין

ליפתח בלעדין פקדין עם ישראל כיון יכנוס לו ׃ וכיוס הסמיכו עצרת פר אחד איל אחד עם חוקמוס
אמרי מתביתין ׃ למלכא דומין חוסמיזין לכתר דמלא לון למר לאלעדין כמו כיתא דילים עמא ותתין
כתיב סגולם קטנה ׃ ואמי עברת ׃ וס יעבור כעמי ׃ ולית עבר אלא מלכות מסטרא דסכיתא עלאה
כתיב שושנת רכרכו ומסטרא דמלכות סגולתא וצירף ומסגרן למעבד ישראל עמה חדוה ותקריבת
סמיכת ידיה ומעטרן לכתר דילים רשום לתפלה ׃ סכיתא עטרת תפארת ׃ אמר ר׳ אלעזר מכח
אמרי מסטרא דאמא עלאה ומין לכל מעכן דכל מומין ומסטרא דסכיתא תתאה לא ומין אלא לחומא
פיזיה לקבל פר ואידא ׃ אמר ליה בני סביר סגילת כנין דמלכות מיסי רעוץ לכיתא דאיסי כמומא
בכית לכוס ומעם ׃ ואיסי ארומה ולא כזופא ׃ לאו חומא אלעזר למיכל עם ארקון ׃ ג׳ ל אומא
דסיס כזופא חומא אלעזר מיסן למיכל עם ארמי בתר דמומין בעלא חומפיו למיכל אל פתורא עם
בעלא ואי מיכון חומפיון סכיתין לא אכא ולא אמא וכל סכן כיתא וכנין כך כמעודתא דמ׳ינין אמכן
לא אתתף למיכל עמהון אד מן אמרי מלכא כנין דליכין מוכרחין ׃ אמר ליס ודאיכאן אתייסבת אלא
כל אלו עבד חוריים ׃ ע׳ל ית אמיל ׃ דל סכיתא דסליקת לעילא בסחוס דרגא דאתתר ערב ובקר ככל
יום תמיד ואמר׳ אמא ישראל ׃ ואיסי סליקת בעמידא דאמצעיתא דאיסי תדיר עמה כלא פרודא
סליקת ילאן סליקת לאתר דאתגזרת אתתן מין סוף ואיסי גבוה מכל אפילין ׃ וכנין דל כלא
לגביה סלקא וכא איסי סליקת אילין כא כל אפילין סלקין עמה ׃ ואמי סליקו דילא לריס כיתא
לאיבד ריח׳ טבא קדס י׳ ולכתר אתתר כא וירד מעצות אסטרא ונחילא ׃ כיתא עליא כפרס מכל
חוכין דישראל והא סליקו דילא איהו בעמודא דאמצעיתא ׃ אוף הכי כתיב דילא איהו כיא וכל
פילין דילא יכנין דל אקרי סלא דכיא כל סויין סלקין ונחתין דאיכון תליין מן ידוד וכנין דל
כל קרכנין ועלון חימן לידוד ואתקריבת קרבן אל אם לאתקריבו נא כל כסויין לידוד וכנין דל
אתתר ע׳לא קרבנו קערת כסף אחת לית דרגא לאתקריב לגבי ידוד פחות מכא ולית נלויא ופקידא
מכל אקודין לאוריתא וכל קרבנין ועלון לחומן לגבי מכיס ככל דרגין דסמירלן לא אתקבלן קדם
ידוד לגבי מכיס וכנין דל אתתר עלא נוחת יכא לסדן אל אקדם וכנין דל אמר ככוא כי אם נוחת
יתקבל המתקבל אילו שלמים שלמו דשמא לידוד ככל דרגא דלרגא מיסי ה׳ לידוד י׳ לידוד ולא׳
מן אלהים מיסי ה׳ מן אלוה י׳ מן שדי סיף ככל סויס וכנין דל אתתר כא סיף דכר סכל כשמא
את סלהים ירא ואת מניקיו שאור ׃ לוסו סיף מצבר שפירלן שלמו דבאלין ותתאין ׃ מיסי תרעא
לשמאלא לכל אכאתא לכל ככוי והויס ול׳ שלמא ככל שפירס ושפירס ירועס ככלא ׃ ושחוט מכיס ליה
דאו לשים כריס לשמנא לאזוס ידועה כיבולס עלא אתתר וס שמבר ל׳ נדיקוס יכאו כי לוהו שם אב
פיין דכס׳ן לתבריהו אלאין ותתאין ואלין מיכון לתוון כסויין לשתון דיויין דבסין לתבריהו אלאין
לוסי אתקריבת ציץ אסטרא דיומא וסכא ציץ ידוד על ירלוו ׃ ואתקריבת חוץ אסטרא דשמאלא
פיא שלי חוכך ושמע ואתקריבת ריח אסטרא דבעודא דאמצעיתא ואתקריבת סס מנרא הסל
עא אל אם אלבר כו אתקריבת פקודא קדמאה לכבי אסטרא לכתר לוסו חוץ כשלוסו חוכי
כיס כתר וכיס ליץ יכתר אתקרי אסטרא לוסא עלא לאלכר לגבה אמצע ומכץ יבילת מכריס
כאוריכא לוסי כת ץ ברלעית לכלו׳ מצר לאיכן אסטרא לכתר אמצע כתיב כאכא יפל ארץ
יפל ברית ואיסי כתיב לא ידעי עיט לכלו׳ לכ׳ כתיבות לוסיכן לכ׳ אלהים אסטרא לוסא עלא
לאתקרי כניד וכל אתרלן כנין דל כגוד לגילא לכ׳ ׃ וכנין דל כגוד לגילא לכ׳ לתתא ו׳ לכלן לתייסיכו
אמא כלוקא קלא ואמא כלוקא תכייכא כלו׳ לון ה׳ מכתר עד גבורה וס׳ מגבורה לאמצעיתא עד

נרתק וקיבון ס׳ ס׳ וכי אית לפכלגא נעשרה פיוסי פלגא כליל לון בכפא יחידאי ואתעבידו כלהו חד
מוף הכי ר׳ לתקני קול ולא אסתמרון ניה עד דשתתף עד דכור ובנין דל קילדהי אתם שומעים
ליסי **פקודא** תכיכא מסטרא דנבורה ולאף בחיסדן ורחוץ כמלת בלחשית ירא נפא ואוקמוה
מלך לליה לים כפא פיום ולאי לליה עתידו מכסתוי על טורף דמיסי ליסי **פקודא** תליתאי
דאתקרי יסוד אסכם כלילא מאכהן לאתקרי נסון בכל מכל כלורוף דאלם וברוילך חסד כעוריך
אסכת כלולויתיך ואיסי **פקודא** רביעאה יסוד מסטרא דעמודא דאמצעיתא ואיסי כ״ם
מתון עמיס בשית תיכין לאיכון שית ישראל ובניכא מאי אכרהם כלכא עד כא ובסתכוס כ״ם תאמר
לכית יעקב אילו אם׳ עמודא דאמצעיתא ואיסי ל׳ סליעו דיסודא ליליא לאסלעא ניה אחד אם כליל
ט׳ סטירין לאיסי ס׳ מן סוף ס׳ תמניא סטירין אסכתם עד יסוד ל׳ אלכות קונא ליאם נא אסתליעו
לעשרה לאיכון יוד סא ואו סא ל׳ כליל אד׳ מתון יהוד **פקודא** אתעבא ובניה נו יומם
ולילא אילו אוריתא דכתיב אסטרא דחסד ואוריתא דכעי אסטרא דנבורה לכהן אכתם וביכא כתם
לאוקמוה אלהי אתביתין הרוסם לאחכים ילדים לאתגיד ונאמר ובעמודא דאמצעיתא כליל תרוייהו
ובנין דל אתקרי אתים כליל אם ואתם אם לנבורה ואתם דחסד ובנין דל כתב לכתב דאיסי כף עשרה
עשרה הכף בחסד הקדם לאיכון יהם תלת אתון אתעבידו כף על׳ והיוכו כתב עוכא ר׳ קיומו אם
כאסטרא על ריסיה וכלא יהוד כו׳ בחיסדן **פקודא** אתיתאי איסי תפלא אל יד בלרעא אחד
ואסטרא דנבורה ס׳ דיד כהם אכתב ועד נבורה ס׳ אסירלין ואיכון אפלין לריסיה דעמודא דאמצעיתא
ואיסי חסד תלת רבועית לאיכון נכא הוד יסוד לאיסי **פקודא** אתיתאי אתיה מניה כליל
תבלת ולבן דיכא וכאתי נכורא אתם מוזרא לא אכיל תבלא אכיל ואני ואתכל אסילא חוור אתיכא
תבלת אסתלא · עמודא דאמצעיתא יחוד בין תרוייהו ילקוטבנין לא אוקוס אלהי אתביתין אליסי
קירין אית אתי בשתרין אסיכור בין אכלת לבן ובנין דל אקימן פרסת כיכית לאתקרי לה ניסודא ואיסי
פקודא אתיכאה חוזה אכיכותא אתקריאת חוזה אסטרא דעמודא דאמצעיתא לאתגיד לאיכון דיהוד
ואסטרא דנבורה רוח דכיכית אלהי חדי אחוקת לאכלא יהוד **פקודא**
אתיתאי אכיכותא אתקריאת אית כרית אסטרא דנבורה יסוד עילא · ואת אוקת אכיכית · ניסי עמודא
דאמצעיתא ובין נכי ישראל נכא סוד · אוקת דל נדוק · סיום דל אכיכותא כי אתת ויום עשה ו׳ את
אתמים · אכתב עד עמודא דאמצעיתא דלית סיום אכלא אסטרא דאלא ר׳ ולית אכיכי אלא
אסטרא דאלא ר׳ עטרה על ריסיה אכתם אכלא אוקת אוקת · אכתם אתלא אוקת סיום · ואקיכו לאנוד
לאתגיד דאיכו ס׳ מן אכתם עד יסוד לאכלא נסון ר׳ ואיכוד לבלא לא עד כתב לאחוי אסטרא על
דאסיסון ואקיכולאוויס עלא נאכא ועאכא לאיום ואקם עאר לאחוי · **פקודא** אתיתאי ואתיה
נכי ישראל את אתת אכיכותא אתקריאת אכתדאלת דרגין אלאין לאיכון **ש** ג׳ כתרין כאר
אכתם וביכא ואיסי כא דכיעאה לון אית יוחין אסכתד עד יסוד נהין אתעבד דנין דאכיכותא
אתעביל אסכתד אסיל עילם אסכתד ובכא · אכל אכיכותא ולעילא אכתם ואיכו ואכיכותא לכל עיבדא
פקודא תדאר אלהי אתקריאת נלוסתא דאסתרית אכתם ערכית אסטרא דאלת לנסון לאיסי
אתבלת כל אית כל אלא נדוק לכתוב כי כל בעשים וכתרן · ואתנס יוכתן בן עוזיא לאחוי כעשיה
ונאלא עם כאוכתן אילא כרית ניה אידין דכר ואוקמה לאתתא · אוף ניסוד אתייסר אתן וכלא
אחוקם ואוקם כעם דל אית כל אלא נדוק לכתוב כי כל בעשים וכתרן · ואתנס יוכתן בן עוזיא לאחוי כעשיה

שֶׁיִּשְׂרָאֵל עֹשִׂין לְרָצוֹן לְפָנַי וְכוּ׳ כֵּיוָן שֶׁסּוּפוֹ לִתֵּן מַכַּת דּוֹר הַמַּבּוּל סָפוּג לְפִתְאֹם כֵּיצַד וְזֶקֶף כְּפוּפִים׃ **פְּקוּדָא** תְּרֵיסַר מִינֵי לְתַקָּרוֹתָא הֵן הַמִּצְוֹת וְהֵן הַמִּצְוֹרוֹת וְהֵן הַמִּכְווֹת מִמַּטְרִין לָן מִכְּמָן וְלָא מִמַּטְרִין לָן דִּילָן דְּמִלְכוּתָא דִּילָן. וְאִית דְּאָמְרִי מִכָּאן דְּרוּעָע וּמִכָּאן סְגוּלוֹת מִמַּטְרִין לָן מִכְּמָן וְלָא מִמַּטְרִין לָן דִּילָן דְּמִלְכוּתָא דִּילָן׃ **פְּקוּדָא** תְּלִיסַר קְשָׁיָא וְאִית לְמֵימַר דְּמִינֵי מְתַקְּרֵי תַּכְסִי כֻּלָּא מִינֵי תַּכְרוּכוֹת עַד סוֹף וְסַיִּיד כֻּלָּא מִינֵי מַסְלִיס וְנָטוּר כֻּלָּא מִינֵי נְטוּרוֹת וְיוֹתֵן כֻּלָּא מִינֵי עִנּוּת וְכֵדִין כֻּלָּא מִינֵי בְּרָכוֹת וְהוֹלֵךְ עַל כָּל מִינֵי מַעֲלִיוֹת עַד סוֹף עַד כְּתַר וְכֻלָּא דִּלְגִין דְּרַחֲמִין וְכֻלָּא מְקַרֵי דִּיין וְאִכִּי מוֹקְמִינַן כְּמַאן דְּלִגְנִין עַד סוֹף׃ לֵי הַכִּי מַמַּאי אִית בֵּין רַחֲמִין לְדִין שֶׁקּוֹדֶם לְבִרְיָא עֲלְמָא מְתַקְּרֵי סוּג כֻּלָּא שֶׁלְּגִנִּין עַל שֵׁם שֶׁבְּרִיּוֹן דְּסוּג מִתְדִּילִין לְסַכְּרוֹ לְהוֹ לָא כֻּלָּא בְּרִיּוֹן לְעֵלָּא מְתַקְּרֵי רְשׁוּם דִּיּוֹן שֶׁל עַל שֵׁם שֶׁבְּרִיּוֹן דְּסוּג מִתְדִּילִין לְמִכְתַּב עַל כָּל בְּרִיּוֹן לְעֵלָּא מְתַקְּרֵי דְּרוּם בְּרִיּוֹן כְּמוֹ לְמִתְדִּילִין. וְכוּ׳ כָּל שֶׁהֵן מִיכָּן כְּמוֹ לְמִתְדִּילִין עַל שֵׁם שֶׁוּכְּתִין כְּנוּכָא דְּשׁ בְּרִיּוֹן כְּמִתְּתָא כְּדִיקָא דִּילִיס לְמִתְקְרִיפְּתָא שֶׁל שֵׁם פְּעוּלוֹת דִּילָס כֻּלָּא מִכָּאן וְנָפֵיק לְמִתְקְרִי עֲלְמָא וְצִירָא וְכַנּוּכָא דְּמִלְּעֵלָּא מְתַקְּרִי כְּמִתְּתָא לְבְנִיס מִלְּעֵלָּא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי וְכֶסֶא דִּבְרִיוֹל כִּיס עֲבִידָא מְתַקְּרִי כְּמִתְּתָא לְבְנִיס דִּיכָּא וְחַיּוֹת כָּל בְּרִיּוֹן וְכָל כְּפִיס שֶׁבְּרִיּוֹן דְּכָל מִכָּאן וְמִכָּאן׃ סוֹף מִכָּאן לְעֵבִיד כִּיס פְּקוּדָ

והקרבתם עולה ליי׳ פ׳ אם כשהוא כותב והקרבתם תמים עולה ליי׳ וסלקא לך כתיב תמים דמשמע דה׳ יומא דה׳ לך כתיב כיום חלק והקרבתם עולה׳ מלמד יומא דה׳ יומא דעשירית כלה לחופה ויהיו כפקת מכל סטרי כיום וכטרת יומי דכיו כדקא חזי׳ ורזא דא מלכא טעם כתעלם טעם כב׳ לך כתיב כיום תמים דמשמע לך תחרף לך קריב למשכנא ודא תתרחק מתתן׳ ועל תמים לתו סכך ולתו לסטריכו למכא ויסראל מרחקן ליכון מן סטרא כיסא ומכו ויתן דדכיו ויתין ומסוטין ותתבלילו ומלו כיומין דכוי׳ הל׳ תכא עדין כריכין תכן למפתח דא למפתח תרם תרימות ידי כבלו למתן דכרא עלמא ורזא דא תשכחן כספרי קדמאי׳ תמים ליכון כתמצאתא ותתין כסטרא דא ולסטרא דא תדבקו כחולכא דדעת טוב ורע לדבקן כרע ותדבקן כטוב וכב׳ כשאר יומין כלילו לתמי׳ וכתיב כהו תהם עולה׳ תכל כשכי יומי דתילכ׳ דתוי׳ קיימ׳ ולא תחרוג תכן כריכין לתמי׳ ולא תסטריך למתוי תתן יומא דא יומ׳ דתילכ׳ דתוי׳ ליכון ולא לדעת טוב ורע וכב׳ ולקרבתם עולה ליי׳ ולא תמם ליי׳ עולה ועולת תמם עולה כמ׳ דתתמ׳ והא תתערב׳ מלי דפרו׳ כמי כקר וכל סמוך קרבן

ובחדש סמכיני כמה דתתמ׳ יומא דה׳ ליכון דכל עלמא ליכון תקיפין ודוכן רפיון׳ ועשית עולה והקרבתם מכשי ליה כשאר כל יומין מלי ועשותם תלת ביומא דא ועשה לי מטעמים כתיב כמה מטעמים ותבשילים עבדי ישראל כהני יומי כעוד דמקטרגן חויל לפשפשא כחוכין דעלמ׳ וכב׳ לא כתי׳ והקרבתם תלת ועשותם עולה ולא תמם עולה וכן בכל שאר יומין (סם קרבנין) לא כתי׳ תמם דלית לון חולקא כהל כהני יומי כי כהאי יומא דליכון עבדין מטעמים ותבשילים כלא דעתא דסטרא דחרב דהא ובחק מסדר ליה לגוד נוקבא דחוכין דכהני עלמא ולאותתא לנביים וכשר דליכון לזיל ישראל כשלו שעתא כרקדא ועבדין כל ליכון פולחנין כלתתין מומכי סוף ותקשון ליה כנין לאתער רחמי והא חוקימנ׳ ויכא לן יין ויעת דתתי׳ (סם דליכל מרחיק מנו לתר דחמר עתיק ומתי ותטעים ליה וחדי ולא מכרך ליה ככמה כרכין ולעכר על תוכני מה כתי׳ ויסי לך יכוח וכא יעקב וגו׳ טעי מכמה טעמי כמה דתתמ׳ והא חוקימנ׳ מלם׳ וכב׳ ליכון יומא דיכבא והקרבתם ליכון עולה ליל לחד כמה דתתמ׳ כנין ליל ליבחק׳ ושאר עזים לחד לחטאת מוחד למחל לכפרת לכפרי כסכוי כסכוי כמה דתתמ׳ כמים דתתמר כגוונא דא יומא דכפורי והא כתיב כפרשת לחוד׳

ובחמשה עשר יום וגו׳ ר׳ אלא פתח ותכא סתיכה כחדש השביעי וגו׳ תא כל הכי יומין לזלת לחומא של ככויה כנין דלא ישלוט לחרב עליהם וכנין לעזכא לון כיון דאתעטיבו כהכא והא יתבין כסכות מתגטרין כגטורא יומא קדמאה׳ ויומא תכוכא פקדת לון ליסראל למעבד סעודתא למחכן דשאר עמין ויהיו לא סריך תמן מיומא תליתאה דליהוו יי׳ לחדש סריחת למסרי עלי יהו הלל כוי׳ לחדש על הרי חרדש טורין דכל לוטפין ומרדין סרלין כגוויהו

אמר רבי אלעזר ומאי קרבנותם לחג לא סליק עלייהו ולא מוספי תקרובתא ולא ומאי תליתאה לוסיף וגרע עלייהו לוסיף לתיון וגרע קרבנין דכתיב עשתי עשר וגו׳ וכי מיתמי גרע שין כגון דומאי קדמאי ומאי תניינא תדוש דכבשא ולחיכון מפלגי עלמא לין׃ ומאי תליתאה ולהלאה דלוסי סליק עלייהו מה כתיב וסמיס היו סלוך וחסור עד המקום שעשירי כשהגיע לחמשה עשר רחמי סמיס׃ וסמיס היו סלוך וחסור לין קרבנין דלזלין ומקטעטין וכמה לחיכון מתמעטין הכי נמי לתתיעט טוכח דילהון׃ תרם שעור ב׳ מומאי תניינא סליק עלייהו לתתוזאה כיון דסליק מום מומאי תליתאי לוסי סרת עליהו ולחיכון מיס לא הוו ידעי כלל (פ׳ בכלא) למאי דסומין הכא דסח טוכח דישראל לא סי כתיב דמשוטח אלא כתיב דרכויות וכנין דלהלן מיין דרסומין הכא לתתעטן אלא קרח לתמעיכן דכתיב וסמיס לחיכון דוידעין כיומי דאב לחיכון דרסומין גו קרבנין לחיכון טורי לוטין סיו סלוך וחסור טוכח דילהון וכגידו דלכנוד עלייהו סיו סלוך וחסור וכנין לחיכון מיס דלהון הוא לא לתתכרן לתיון דלא ותחבר טוכח דלהון אלא ושר ושיר׃ אבל לישראל לחיכון מקודשא כריך הוא מס כתיב ודורשי י׳ לא יחסרו כל טוב׃ דיסיב דקרא כפשוטיה דמו ורעבו אלין ממכן דמשתר עמין ודורשי י׳ אלין ישראל לא יחסרו כל טוב אלין אלין ומתתלקו לא אלין לעילא וכנין כך טוכח דילהון לחיכון מיס סיו סלוך וחסור׃ עד המקום שעשירי׃ לא טבת דהא כדין ומי הרשם הוו ולתערית סליל רעם ולתתקפת ובלס קדושא לא אבירת מנו שמשא כדין נרחו לחמי סהרים אלין לחיכון הרי משוכח טורין לוטין לתחזון ולתתקבו ועבדין כיומין כעלמא כיומין אלין׃ לשם בשלי שלם דהא כדין אלכי מולקמן׃ שבשם פרים אלין לחיכון לקבל שבשן ממכן דשלטי על שבעין עמין ומלקין כיומא קדמאה וכחתי ככל יומא ויומא ולקרבן פרים מכנשים כיומא דילהון׃ אלא הסר הרביכר לחיכון סימן ד׳ ו׳׃ ודא דשלימא עלייהו תרין ככל יומא ויומא׃ אמרין כמי שכם מוכיח להון קרן׃ ואי תימא לא סכי רע עין סוכן לנכויהו׃ אלין דהא כתיב כי נחלים אתה מוקם על דשמו׃ אבל אלין לא יסכוכון אלא כחדותא דלית כיומי שתא חדותא כאלין יומין׃ וכנין דאלין וסכין כטוב ככה וכחדותא דרעותא אתכך עלייהו נחלים על רישיהון נזמרין מלסטן דחדותא דילן עבדי לן כיום׃ וד׳ וקן כך מלקין כחושכא דילהון׃ וכל דא לחיותא מלן יסיב לן לאקרבא עלייהו למא לחיכון לא כשלן כל דא אלא לית חדוה לכל לחיכון ממכן׃ לכל לחיכון תורים חולים ואמרין כהכי כשעתא דישראל וסכי להון כשעתין לחיכון חולים׃ ועם כל דא אלא אתקרב כלא אלא לקדשא כריך הוא כלחודוי ולחיכון מקרבי יתהון ולחיכון פליג ויתהון ועל דא כתיב לא רעב שוכף תאכילנו לחם אלין לחיכון קרבנין דהכ׳׃ ולא נמי אתקשו מיס דרסומין הכא כיומוי דחג וכיומא תניינא וכיומא שתיתאה ושביעאה וסימן כוו וכוו לי׃ מיס רבים לא יוכלו לכבות את האהבה אלין לחיכון מיס דימכסכי ישראל בחג בחדוה וכרחימו דקודשא כריך הוא דכתי׳ ושלחתם מיס כשמן׃ ונהרות לא ישטפוס אלין לחיכון כהרי דלפרסמוכא דכיה דכלהו דבקי ואתקשרי ברחימו דא אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה כוו דא ממלל

באהבה דישראל למהוי ליה חולקא בהדייהו באיכון מיה דרשימין הכא בוז יבוזו סימכא
דאיכון בוז יבוזו לו דהא כלהו אתחשיבו לגבן חרש כשבר דלית ליה תקנה לעלמין·
מיה דילהון אתפליגו ביומין ב״וז אשתארו שאר יומין דאיכון ג׳ ד׳ ה׳ וסימן חר״ש את
חרשי האדמה ולית לון תקוכא בהדן ולא לעלמין· ואיתימא בוז יבוזו לו כתיב התם כי
לא בזה ולא שקץ עכות ימא קדמאה מאי עביד ליה אלא לא אקרי ראשון ולא אקרי
אחד אלא חמשה עשר סתם כלא רשומא כלל אבל שירותא דרשימו דיומין מיום שני
הוי· והכי אתחזי בגין דלית טוב בשני ובגין כך לא רשים ראשון ולא אחד כלל
והוי בסתם ושרי רשימו ביומין ביום שני ואתפלגו מיה בב״וז ואשתארו ביומין חר״ש
כמה דאתמר וכלא כדקא יאות· זכאה חולקהון דישראל דידעי לאעלאה לגו
מוחא מתברין קליפין אלין ועאלין מה כתיב לבתר כל האי ביום השמיני עצרת תהיה
לכם עאלו כל הני קליפין ותברו גניזין וכמה נחשים קטלו וכמה עקרבים דהוו
לון באיכון טורי דחשוכא עד דאשכחו אתר דישובא וקרתא קדישא מקפא שורין
סחור סחור כדין עאל לגבה למעבד כייחא תמן ולמחדי בה והא אוקימנא מלה
ידא איהו עצרת כנישין אתר דמתכנש כלא לגבה תהיה לכם ולא לאחרא למחדי
אתון במאריכון ואיהו בהדייהו ועל דא כתיב שמחו ביי׳ וגילו צדיקים והרנינו כל
ישרי לב·

אמר רבי שמעון כל מאן דחדי וכו׳· עד שלא עשו חסד עם העניים·
כדפם בהקדמת בראשית דף י׳ עמוד ב׳·

ברוך יי׳ לעולם אמן ואמן· ומלוך יי׳ לעולם אמן ואמן·

ספר אלה הדברים

אמר המגיה מצאתי כאן בהעתק אחד מחוברת פרשת דברים כלה מהימוקא· ויען
כי בכל שאר ההעתקות ישנות וקדמוניות מצאתו ראיתי הימוקא הנזכר בפרשת
בלק כי שם ביתו נמשכתי אחר הרוב והדפסתי אותו במקומו המתייחס אליו בפרשת בלק בדף
קפ״ו עמוד א׳ מאמר מתחיל רבי יצחק ורבי יהודה הוו אזלי בארחא וכו׳· ומשלים בדף קצ״ב עמוד
א׳ בזה הלשון· לא תחמי צערא עליה וכן הוה:

פרשת ואתחנן

ואתחנן אל"י בעת ששיח לומר. אל"ידוד" לתת התלות להרות את עבדך ונו'. ר' יוסי פתח ונסב חזקיהו פניו אל הקיר ויתפלל אל"י" תת"כמים הוא תולה תקיפה דאורייתא וכמה הוא עלאה על כלה. דכל מאן דאסתדל באורייתא לא דחיל מעלמי ותתאי ולא דחיל מערערין כיסין דעלמא כגין דאיהו לחיד באולפנא דמיי ואכיל מכיס ככל ומאן דאסי באורייתא תולין ליה לבר כם כתרא קמוט. תולין ליה שעתא חיך יתיב קמי מלריס לבטלא גזרת דאפילו יתגזר עליה מותא כלא יתבטל ויסתלק מכיס ולא ערית עלוי שיטא דכר כם בהאי עלמא דכשי לאסתדלא באורייתא יומם ולילי ולא ותעדי מכיס סלל והגית בו יומם ולילה. ואי תעדי מכיס אורייתא לו לתפרם מכם כלא לתפרם מן חייך. תא שיטא דכר כם כד איהו סליק בלילה על ערסיה כשי לקבלא עליה עול מלכותא דלעילא כלא סליס ולאקדמא למיסר נגיה בקדושה דכפסים. והא אוקמוה כגין דכל עלמא טעמין טעמא דמותא דסא לילה דמותא ערית בעלמא וכל רוחין דכשי נסא כפקין ומלקין ואתמסרן נגיה וכגי דאיהו כפקדוכא כלהו תייבין לאתרייהו. תא כד אתער רוח נפון כפלגות לילה וכרוזא כפיק אתער קלא בגנתא דעדן לאתעטפא כרוחיהון דצדיקיא כדין מתכוכי כל כגי מטרוניתא וכל כגי היכלא לסכתא ליה למלכא קדישא וכדין כל איהו פקדוכין דרוחין דאתמסרן בידא כלהו אתיב למאריהון. ורוכא דכגי עלמא מתערין כסיסי שעתא. והא פקדוכיא כלהו לגביהו דאיהו דכגי היכלא עלאה קיימי בקיימיהו מתערי ומשתלי באוסכתא כאורייתא עד דכשיר יומא ומשתתבי בכנסת ישראל כדין כד אתי נפרא סיא וכל כגי היכלא דמלכא כלהו אתיין לגבי מלכא קדישא ואיהו לקרון כגי היכל דמלכא כגין דקדשה והא אוקמוה. כד אתי נפרא כשי לנקבא נרמיה בכלא ולמיזן זיוהי לאסתדלא עם מלכא קדישא דהא בלילה אסתדל במטרוניתא שעתא אתיא עם מטרוניתא לזווגא לה עם מלכא. אתי לבי כניסתא מדכי נרמיה בקרבנין מסכת באוסכתיהו דדוד מלכא לחיד תפילין בריוחי ובשית בגדפיה אומר תהלה לדוד והא אוקמוה בלי גלותא קמיה מאריה. בגלותא כשי לאיקא כגוכא דמלכא עלאה לאתחברא בסדוהי דאיהו לקרון קשומדים כלא ואתתי לך מסלכים בין העומדים ולכוכא דעותים קמי מאריה ויתבע בעותיה. תא כשעתא דכר כם קליס כפלגות לילה מערסים לאסתדלא באורייתא כרוזא קליס עליה ואמר הגה כרכו את יי' כל עבדי יי' העומדים כבית יי' בלילות. משתא כד איהו בגלותא קמיה מאריה משוי כרוזא קלא עליה ואמר ואתתי לך מסלכים בין העומדים סלנא. כתר דמסיים גלותא כרעו (סא וקליס בשעתא) קמי מאריה סא לוקמוה דכשי למיסר כפסיס ברשותא דלכא למסוך אתר דאצטריך. וכמה שיטין איית ליה לכר כם בכלא

ובשעתא דצלותא קיימא (ס"א סיימא) כל איכון מלין דאפיק בר נש מפומיה בההיא
צלות כלהו סלקן לעילא ובקעין רקיעין עד דמטו לההוא אתר דמטו ומתעטרי ברישא
דמלכא ועביד מכייהו עטרה והא אוקמוה חברייא צלותא דבעי בר נש לקב"ה לכוונא
דיהא צלותיה תחכונים מכלן ממשה דכתיב ואתחנן אל יי' דא איהי צלותא מעלייא·

תח"ת מאן דקאים בצלותא בעי לכוונא רגלוי ואוקמוה ובעי לחפיא רישיה כמאן דיתיב
קמי מלכא ובעי למכסייא עיניו בגין דלא יסתכל בשכינתא ובספרא דרב המנונא
סבא אמר מאן דפקח עיניו בשעת דצלותא או דלא מאיך עיניו בארעא אקדים עליה
מלאך המות וכד תיפוק נפשיה לא יסתכל בנהירו דשכינתא ולא ימות בנשיקה· מאן
דמזלזל בשכינתא מתזלזלא הוא בההיא שעתא דאצטריך ביה הה"ד כי מכבדי אכבד
ובוזי יקלו· האי מאן דאסתכל בשכינתא בשעתא דאיהו מצלי· והיך יכיל לאסתכלא
בשכינת אלא ליכדע דודאי שכינתא קיימא קמיה הה"ד ויסב חזקיהו פניו אל הקיר דתמן
שארי שכינתא בגין כך לא בעיא למהוי חוצץ בינו ובין הקיר· ואוקמוה מאן דקאים
בצלותא בעי לסדרא שבחא דמאריה בקדמיתא ולבתר יתבע בעותיה דהא משה הכי
אמר בקדמיתא אתה החלות וגו'· ולבסוף אעברה וגו'· ר' יהודה אמר מאי שנא הכא
דכתי' אדני בקדמית' כאלף דלת כון יוד ולבסוף ידוד וקרינן אדיה אלא סדורא הכי הוא
מתתא לעילא ולא כללא מדת יום בלילה ומד"ל ילה ביום ולזווגא כלא כחדא כדקא יאות·

אתה החלות להראות את עבדך· מאי שירותא הכא אלא דודאי משה
שירותא הוה בעלמא למהוי שלים בכלא· ואי תימא יעקב שלים הוה
ואילנא אשתלים לתתא כגווני דלעילא אבל מה דהוה למשה לא הוה לבר נש אחר דהא
אתעטר בשלימו יתיר בכמה אלף ורבבן מישראל באוריתא במשכנא בכהני בלוואי
בשבטין (ס"א בשבעין) ברברבי ממנן עלייהו הוא אשתלים בגופא שלים· אהרן
לימינא· כחשון לשמאלא· הוא ביניהו· בגין כך את גדלך מימינא דא אהרן· ואת
ידך החזקה משמאלא דא כחשון· והא אתמר· בגין כך משה שירותא בעלמא הוה
ואי תימא מאן הוה סיומא דהא משה שירותא הוה סיומא מלכא משיחא דהא כדין
ישתכח שלימו בעלמא מה דלא הוה כן לדרי דרין· בההוא זמנא ישתכח שלימו לעילא
ותתא ויהון עלמין כלהו בזווגא חד כדין כתיב ביום ההוא יהיה יי' אחד ושמו אחד·

ויאמר יי' אלי רב לך אל תוסף וגו'· אמר ר' חייא א"ל קב"ה למשה משה
רב לך אל תוסף דאזדווגת בשכינתי מכאן ולהלאה אל תוסף·
רבי יצחק אמר רב לך בנהירו דשמשא דהוה גבך אל תוסף דהא זמנא דסיהרא מטא
וסיהרא לא יכיל לאנהרא עד דיתכנוש שמשא אבל וצו את יהושע וחזקהו ואמצהו·
אכתי דהוא שמשא בעי לאנהרא לסיהרא והא איתמר·

ואתם הדבקים ביי' אלדיכם וגו'· ר' יוסי אמר אשרי העם שככה לו וגו'·
זכא' עמא דקב"ה בחר בהו מכל עמין ע"ז וסליק לון לעדביה ובריך
לון בברכתא דיליה בברכתא דשמיה הה"ד כי הם זרע ברך יי'· ברך יי' ממש· ת"ח כל
שאר עמין דעלמא יהב לון קב"ה לרברבי ממנן דשלטן עלייהו וישראל אחיד לון קב"ה
לעדביה לחולקיה לאתאחדא ביה ממש ויהיב לון אוריתא קדיש בגין לאתאחד בשמיה

ועד

ועל ואתם הדבקים וגו׳ ולא כשאר עמים. והא לוקמוה כשאר לתר

וידבר ויליכם מתוך האש קול דברים אתם שומעים וגו׳. תיר אלעזר
הני קרא לית להסתכלא ביה קול דברים אלא קול דברים אלא
קול דלקרי דבור לכל דבור כיה תלוי ועל דא כתיב וידבר אלהים דהא דבור כאתר
דא תלוי אלא דלקרי קול דברים אתם שומעים דשמיעה לא תלוי אלא בהאי כגון
דשמיעה כדבור תלוי וכגון כך אתם שומעים והא לוקמוה ורבנן דלעילא דאמרי
כמרבע. כגון דכביס אתרא דלקרי שמיעה והוא דבור והוא שמיעה. קול דברים
אתם שומעים ותמונה אינכם רואים: תיר ותמונה כלום ותמונת וי׳ וביט. לא
ותמונה דא קול פבימאה דלא קום מתחזי כלל. זולתי קול דא קול לאתרא דקלמין
ותמונת למאי לקרי סכי כגון דכל תקונא דגופא מכיה נפקא. ואי תימא לאתרא לקרי
הכי כמי יתיר דהאי לאתרא תקונא דלתתא מכיה נפקא. וכגון כך ה׳ עלאה ס׳ תתאה
ה׳ עלאה קול גדול ולא יסף דלא פסקי מבועוי לעלמין וכל לישנין קולות תמן אסתכמו
כל אתייהיבת תוריתא לישראל. וכלא נפקא מהדוה קול פבימאה דכלא כגון דכיס
תלוי מלתא. הני דלקרי מסנס תורה משה מכי עלמו לתרן. והא לוקימנא מלא
למאי הכי אלא אכמס עלאה כללא דתוריתא לתקרי ומכס נפקא כלא כהדוה קול
פבימאה לכתר מתיסבא כלא ולתייחד בהאי דלקרי עץ חיים וכיס תלוי כלל
ופרט תורה סכלתב ומלמד והוא לקרי תורה משנה תורה בקדמיתא גבורה דלא
פסק והסתלק כלא כחדא. כגון כך הכא בהלין ו׳ דכרות כלא דשום כולו ולא תכלף
ולא תגבוב ולא תעשה ולא תחמוד ולא תתחום והא לוקמוה. תמר רבי יוסי מאי
ולא תתחום כיון דכתיב ולא תחמוד דהא כתיב סגי. תמר ליה וכלין לימון מאני קנוט
חמודים הם לבעל. תחום דבעל לחבל. חמודים דלי ביכול לזול למיכב דיליה כגון
הסיא חמודים דנקט לזול למעבד עבדא. תחום לאו אכי דהא לפילו דלא ינקוט
לזורקא למסן לכתריה והא לוקמוה הכרייתא. תמר ליה רבי יוסי לחאי לא כתיב ולא
תרצח כאכי לתריכי. אלא כגון דלבעל לדוכא בגבורה תלוי ולא כאתר דרקמו בנ״ב
לא תרצח לא כתיב כיה ולו. וכגון דכשיט׳ ויין לתוסף ולו ולא תתחום דהא כלא
תלוי לא כאי למעבד ולו ולתוסף הכא. אמר׳ פנחס דיתיב לכתריה ויסקיס ככה
ויחיך. תמר נור לריה לית מלן דקלים קדמיהו מלן ביכול לקיומא קמיה ולכוס כיגלמ׳.
וכלא הולקסון דלדיקוה וזכלא מולקי כאלי עלמא וכעלמא דלתי דזכיך לאלי עד דלא
כתיב ורלו ודיקוה ויסמכו. ר׳ אלעזר פתח ואמר.

קרב אתה ושמע וגו׳. הא כאפתח לאתייהיב תוריתא לישראל כלהין קולות
לאסתכמו וקכם יתיב על כורסיו ודא מגו דלא אתחזי ומלולא דלא
כפיק מגו עלמ׳ דעלמים ודא הוא רזא דכתי׳ כבני׳ דכר ה׳ עמכ׳ דמלולא כפיק ומלול
מגו אסא ומלהוכ׳ דרמי ליה לכר כלפיקי דרוח׳ ומייתי ליסכין מילא דאסא ורוח׳ ומייתי
מגו סופר דלסופו כלול לכלהו ויסרש לאתר מקו מדקיולו דא. ואת תדבר אליהו לא כתיבן
כתוכ׳ עלאה לעילא שלא מאתר דנוקבא ולא יתיר. ואת תדבר אליהו וגו׳. תמר אסא
ודאי מלסתון מילא דילי אלעזרון מילא לאתרא דלמלא לא לאתר מקו ויסרא ולאסתכן כל

הזה מלך בקדמיתא לית הוה וכול עלמא למהוי מריב לבתר והיכנו הוו קיימין לדרי
דרין דלית בעותא קדמיתא מיתו · אלא כגון דאכי אנטרוך דלא לילכו דמותא גרים
לבתר דהוון וקא סגו וכעלן לאעלאה לילכו דהוו דקאים על הוה לילכו דמותא כגון
למהוי קיימין לעלמין לתר תקונו לא בעון כדין לתתלג לילכו דמסר עלייהו ולתתלג
לילכו לתרא · תמר קלה לכו כעיבו לקיימא לכו כהתר עלאם ולא תדכקו בהיים
לתתן כעיתון לתר דכוקבא סריף ·

לך תמור לסם וגו׳ · כל קד יכך לכוקביה ויתיקר כם · ועם כל דא כיון
דישראל לא עבדו חלא כדחילו עלאם דהוה עלייהו לא לתתר עלייהו
חלא מי יתן והיה לבבם זה להם וגו׳ · מכאן אולימנא כל מאן דעביד חלא ולבא
ורעותיה לא עוי לסטרא בישא אף על גב דחייהו בים הוחיל ולא עביד כרעותא
עוכסא סריף עלים ולא כבר כם לחברא · וקלה לא דחין ליה לבים ·

ואתה פס עתוד עתדי מסכא לתפרם מכל וכל מיתתים ותתדבק
ותסתלק בהתר לחברא דרבורא ולא כמוקבא · זכאם
אולקא דאסם בכוחא מסיסכא דוכם לדרגין עלאין מה דלא וכם בר כם לחבר לעלמין
על דא כתיב טוב לפני החלדים ומלט ממנם · מאי טוב · דא אסם דכתיב כי טוב
הוא · ובגין דהוא טב סליק לדרגא לחברא עלאם · ועל דא כתיב כי המקום אשר
אתה עומד עליו אדמת קדש הוא עומד עליו דייקא מ״ט בגין כי טוב הוא ושוב הוא
דכורא ואתמר דאת אמ׳ ר׳ יהודה אם דוד דכתיב בים כי טוב כלי׳ וטוב רחי ·
למאי לא הוא יתיר חלא וטוב רחי כתיב · טוב רחי דא דאיהו חיוו לאתכללא בכי
הוא דוד טוב מרחי עיים טב דאיהו חיוו · ובאסם כתיב טוב הוא ממש · והכא טוב
רחי · ועם כל דא כתרוייהו הוא דאת אחיד · ואסם לבתר דהוא טב סליק
למהוי נופא לים והים אסם עכו אחד · אמר ר׳ יהודה בכל שבחוי בעי בר בם
לאוקם לקבליה לקב״ה והא אוקימנא מלה · ר׳ יהודה לטעמיה ל״ר יהודה הכי מאן דאזיל
בארחא וכוין לתלת מלין ושלים מכהון גלותא ומשיב דאבותא יתיר עלאם מכל תרי מכרי
לו תלתא מלי דאורית׳ דאת לא אסתפי בגין דאכיכתא לאתתקף כהדייהו · כי אם ר׳
שמר ור׳ חייב הוו אזלי בארחא אר׳ אלעזר כתיב ויעש ה׳ לאדם ולאשתו כתנות
עור · וכי עד האתת פשיטי הוו מההוא עור אין אלא מאכי לבושי יקר הוו · א״ל ר׳ חייא
לי הכי לא אתחזון להו וכי תימא דעד לא חאכו אלבושי להו לא שא לבתר דאכו כתיב
ויעש ה׳ לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם וגו׳ · אל הכי הוא ודאי בקדמית׳ הוו
כגוונ׳ דלעילא ואתפשטין מן גווכו דלתתא והוה כסדרא דלעילא לאחר עלייהו · ולבתר
דאכו אחדר לון בגווכו דהאי עלמ׳ ולאבר מכוייהו גווכו דלעילא מה כתי׳ ויעש ה׳ לאדם
ולאשתו כתנות עור וילבישם מגווכא דהאי עלמא · כתיב ואת אהרן ואת בניו
הקריב ואלבשתם כתנות הא כגווכא דלעילא · הכא כגווכא דלתתא · הא כתנות עם
הכא כתנות עור ואע״ג דאיהו הכי אסירא לחייבין לבושין כליל על כלא · ואתקריבם עיבי
מיכם כתיכסם דאיהו עלמא מה דלא הוה קודם דהוו מסגחין ופקחין לשלא · כתיב
והולכתי עורים בדרך לא ידעו וגו׳ · ואין קב״ה לאפקחא עיבין דלא חכיבין ולאסתכלא

בקכמתך עלמא ולאתדבק כמאי דלא לאתבקי כהאי עלמא כגון דיכדעון למהרישין.
וכלא תיכון דזיקוקיא דיזכון להאיהו חכמתא דלאו תכמתא כהאיהו חכמת׳ ולאו ידיעא
כהאיהו ידיעא ודבקותא כהאיהו דבקותא. עד דהוו אזלי סוו תיכון לכטיט חולי
כהאיהו לאתפתחא לון. אתתכל כהו ר׳אלעזר אתו תרי חיון כרח וקטלי לון אמר רבי
אלעזר כריך רחמנא דזיכון. קרח עלייהו כלכתך לא יבר נעדך ואם תרון לא תכעל.
וכתיב כי מלאכיו יצוה לך ונו׳. וכתי׳ כי כי חסק ואפלטהו. תאנא כרזא
עלאה כספרא דכניעותא ב׳ הללין דאתחזן דמיומן אתגלין כה כגולגלתא דזעיר אפין
ותכיכן ב׳ מוחי דיכון דסתימי כהיכון חללין ומגירותא דמוחא עלאה סתימאה דעתיקא
קדישא לאתכתו ד׳ מוחי כהאיהו זעיר אפין. והלין ד׳ מוחין (פי׳ דיכא לית כתרי אכל
כתרי אלכא) מתתכחין ומתפשטין ככלא ואיכון ד׳ דיסטי דלרכע כתי דתפלין דלהא
קכ״ה דכעי׳כר כם לאחתא ככל יומא כגין דיכון שמא קדישא עלאה כאתוי דמיומן
דכתיב ורא׳ו כל עמי הארץ כי שם י׳ נקרא עליך ותכן שם י׳ ממש. והלין תפלין דרישא
מוחא עלא׳ דאתמסך כמוחא תתאה לקרון תרי מוחי ואיכון דכתי׳ חכמות ומתברסן
כחד. ר׳יצחק אמ׳ מוחא דכתיב קדם לי כל ככור דהוא כתרא דכלהו ואסתיים כל איכון
אחרנין. כל ככור כל ככור סתם לאעלאה מסיכותא (פי׳ אפרויותא) דלעילא דתימא
דכלא ודא לקרי פטר כל רחם פתיחותא דכל מסיכותא ויסודא דלעילא. אמר ר׳ש
שמעון וסתיום כיוד דשמא קדישא יוד חד כיתא דתפלין דהוא קדם לי כל
ככור סתם. מוחא עלאה חד כיתא. תניינא וסיום כי יכיאך י׳ אלהיך. אר׳
יהודה מוחא דתרעוי כפקין לחשמן תרשין. תרשין סגיאין איכון לקכל תרעין
סגיאין דכתיב לאבד הושתיך מארץ מצרים. הושיאך י׳ ממצרים ואדכר ואמין
כגיאין דזוכרא דמצרים. ואיכון חשמן לקכל חשמן. ותכיכן כספרא דרב המנוכא
סכא דאמר תרשין סגיאין דלעילא ותתא לתכר קכ״ה דהוו סתימין ומתקטרין
כאלפיזין כגין לאפקא להו ליסראל לכר דהא מאלין תרשין דהוהו מוחא מתפתחי
ומתקטרי כל שאר תרשין. ואלמלא דאתברו ואתפתחו איכון תרשין דהאי מוחא
לא הוו מתפתחין איכון למרעין למעכד דיכא ולאפקא לון ליסראל מן עכדותא.
וכלא כתיב כהאי קרקפתא דמוחא עלאה דמכה לאתער חולא לעומא תתאה. ומאי
חיסי דכת׳ כה ולאחמי שי הלויכו אל תקרי לאחמי שי לאחמי דלא זז קכ״ה מחכבה לכנסת
יסראל עד דקרפה אחמי. וסלי כפקא מוחא עלאה דהוה כיתא דכויכא דלקרי ס׳
דשמא קדישא דלאתפתחא לחשמן תרשין ואהלי כפק רוחא לכל נוקבא דפרצפקא
דקוטמא. ואיכון יוכלא דכפקין כיה עכדין לאחרו כהאי מוחא תתאה דאיכון חשמן
סגין דיוכלא ואיכון חשמן יומין דחוסכבא דעתר ולאתחדו כיה דכהו כוחין רוחי
דעכדין ומכקי רוחיהון לכויהא כמה דכתיב כיום הכים י׳ לך מעכדך ומרגוך ומן
העכודה ונו׳. וכגין כך ס׳ כויהא דרוחא דלאפקא רוחא לאחרו. והאי כיתא
כיניהא מגרים כה תליין וכלא ס׳ דשמא קדישא כמה דאתמר. שב כללא דשמא
קדישא. הא חזי מסטרא דלכא נפיק חסד מסטרא דאחא נפיק גבורה וכלא
לאחוד קודשא כריך הוא ואתעטרא כהו אית ואין.

תליתאה שמע ישראל יסרן בכח · ולסכי לתתי שריך תלכו לם דל הוה רוח עלוס
דיסרהל לתעכר כסטרה דלכה ומלי לייכו לכרסם ולתעטר כסטרה
דלומה ומלי לייכו וכחק · תכוכן ולכבת בגין דרכי ליס למלכה עכוד ויתיר טיכו מסד
עס כלה · וחסד ויקיר הסוה דלקרי מסד דלמת דלה כעי לגר עליס שלה בגין רחומוחא
דיולכה דרחים ליס יתיר וכרחימוחא דמלכה עליה מסד · ועל לקרי לכרסם לוסכי ·
ובגין דרחים ליס יתיר לסני הכד כעלמא · ועל דה ולסכת כרחימוחא עליוה מסד
ודה הוה כיתה עליוהה · **רביעאה** ויהי קס שמע · הסמרו לכס · וחרס
לף יי׳גבורים תקיפה ודיכה קסוה היה וכפקת מסטרה דלומה עלוה ותכוכן לף על גב
דלית הוה דיכה מסטרה כפקה דיכה דנפק וגבורס עלוה · ולי תימה ויהי קס שמוע
דלמו הוה דיכה · לוח כתרה מכל כתרי מלכה דלה יתכלל טב וכים כל סכן גבורים
דלתכלל טב וכים · ולגין לרכעה כטיל לון ולו ולסתעטר כהו ולגין לימון תפלין

דלכה קלה · תכוכן הלו ולו סליך ולתעטר כעטרוי ולחזוק להלי ולהלי ולתעט׳ כללהו
ועל ולו לחכשיתה דכלה דשלה ותתה לחזוקה חכמתה סלימתה מכל סטרוי ·
תלתי ר׳ לכה כתיב רק כלכותיך חסק יי׳ מלד · מכלן לחר ר׳ שמעון לכתה לימון
רתיכה קדושה עלוה · וכתיב חסק יי׳ מלד · תה כמה דלוית רתיכה קדושה לתתה כך
לוית רתיכה קדושה לשלה ומלי כיסו הה דלחרן רתיכה קדושה כלה לקרי וכלה
לתקסר דל כלה ולתעביד כלה חד · רק כלכותיך תלת ורתיכ׳ לרכעה · ד׳ מכלן דכתי׳
ויכתר בורעם לחריסם · מלי חמשלה כלה כהו דוד מלכה דלוסו רכיעאה לתקכה
כרתיכה קדושה דיתכון לכסתה תקוכה וסלמותה דכלה ונוסה כהו לסתכלל ולתכני
וכהו לתתקיד לתה דוד מלכה וסכלול כלה ולתקין נוסה ולסלמים כהו · ואי יכוק
כמה דזכו לכסתה לתעטרה כרתיכה קדושה כך וכה דוד לתקכה ובמכה
רביעאה דרתיכה · לחר רבי יהודה כתיב כיס כדוד ולוה לחמוני עם יפה עיכים
וטוב רלי · מלי כעמה לחמוני מסוס דמולקא דעדכים גרמה ליס · לחמוני דיכה
ודלי · עם יפה עיכים דיכה כרחמי כמה דכתיב חסדי דוד הכלחמים · לחר רבי
וכחק חסדי דוד כלתרים חוקימה חלה והוה לחמוני כדלחרן · עם יפה עיכים
חלין לכסתה · תה חזי ורוסלם וגיון דיכה ורחמי ולסכן כתיב עיר דוד היה גיון
וכתיב כקרכך קדוש ולה לכה כעיר כסכע קלה יכנם כירוסלם סל מעלה וכו׳ ·
לומתי לחר רבי יסודס כד לתסדר מלכו בית דוד לתתרים לתתה · רבי יצחק לחר

ש דרחימה כתלת קסרי **ש** דלחרבע קסרין רחמוזה הוה לתלתה ורחוזה
לחרבעה · **תלת** דלחרן לרכעה לחסוי רתיכה קדוס כחדה
דסה הוה כללה דתקוכה עלוה ומסכ מתברכן ולתחסכן תתה כלרחויהו כרכושיהו
דתליין כסכי סערי דרוס דתליין כסו ולתחסכן מכויהו כל לימון לחרכון עד דלתקסרן
כלתרויהו · תכוכן לכטיל לוכון עלוי דלחרן ולגין תפלין דלכה קלה בגין כך
כתיב כך כם לתתפלדה כהו עליס כתיב ורלו כל עמי הלרן כי סם יי׳ נקרה עליך
סם יי׳ ממס · ולגין לימון תפלין דרוסה · תפלין דדרועה הוה ממלה דלקרי שי
ונרתה מעז סלד וסיס לתות על ידכה כלה והוה הלה דלוקימכה · זכלה מולקסין
דיסרהל

דיו סגי ועל דיו לית כתיבת כתלא תפילין דהיינו ומתן חיכון שין לרבעה דחיכון
חד גופא ועד כלהון בחד ומתן חיכון תפארת כנף סוד ויסוד. והיינו לית דידכה וכלהו
לחודא היינו כגון דלתברכא מכוייהו וכלהו מכלהו. תנא ר' חייא לי סכי לית כתיב
ורמית את לחודי ותכיכן דלא קאמר על תפלין לחוד מקומות וספיר הוא וכלא
כדידה דמלם. ועד מהאי תלייה רבועא חד לתתא דלית מכח תלוין תתאי ולתיכון
מכח ועל דלא לתקדי לות כלא ואת לות הכדרות וכתיב והיה לאות על ידכה כתי'
והה לוקמוה.

שמע ישראל. לה' יוסף וישראל סכח. ר' יצחק לחמר ע' ברכה לאכללא סבעין סמסן דסדרותא דכלא סמע ישראל כמה דכתיב סמעו סמי וכתיב. סחזיקו בסמים. לוק סכח סמע ישראל. וכלא חד מלה הוא. ידוד ריסא דכלא כבהירו דעתיקא קדישא והיו הוא דלקרי לה' אלהינו אמיקת דכלהון ומכוונין דכפקין ובגדין לכלא ידוד גופא דלילכא עלמיו דמרמזן לחד כנסת ישראל וכלא חד עלמותא ולתקדר דל בדא ולא למתכח פרודא שלם כלא חד. תנו ר' יצחק רתיכא קדום עלאה מרכב כתי דתפילין לחכא ו' כמה דלתמר רתיכא קדישא לחכ' לחכא לרכב לחרכין דכלילן כחד דלחכא ס' כתרלה כמה לחוקמוה.

שמע ישראל. לה' אלהינו לחד. לקודא דא ליחדא סמיה דקב"ה בכל נפשך ודא דמא כמה דמיחדי סמא דקב"ה לתתא סכי לתיחדא סמיה לעילא ותתא מלין דמתכא קב"ה יחידאי עילא ותתא מלין דמיחד סמיה דקב"ה יהוי לבית ורשותיה בסדוא יחודא דקב"ה ומקדר כל מיחדי בסדוא יחודא לתקוי לכל לחד כמה דהוי כל מיחדי כרוא דלא סכי לעילא מתכר כל מיחדי עלמין בסדוא יחודא למסוי כלהו חד בשעתא דלחי לייחדא סמא דקב"ה כל חילי סמי כלהו קיימין סורין סורין בנין למתקא ולמתכלא כלהו בסדוא יחודא למיקם כרוא דלא ליחודא חדא כלהו מתתקן בתקוכיהון כדקא יאות. בסתי סתיא קיימא דל מכא סמא דקב"ה קיימא תקונא רמ"ה עלמין. וכלהו מקדין מיחדין ונים ודא מיסו מלקא דקב"ה וקיימא מכא בסדוא יחודא ודא מיסו מלקא סוסכיו כלא ולקוטו סוסכיו לחיכון מיחדין דנופא מיחדין עלמין לקיטלן סמא עלאה כרוא ליחודא דקב"ה לתייחד כרוא דא"ב סמסן ולקוט סוסכיו עלמין ומסמא לקוטו כל חיכון תתאין דו כלהו מכן ומתלקוטו דב' סמסן ומתלקוטו כלהו בסדוא יחודא ומתכללו כלהו נופא חדא כרוא דלא. והסוף יחודא מלקא וקא מייחד כלא כתרין סטרין ליחודא חדא. בסדוא סמתא מתלקטין מיחדין כלהו ומתקברן בקבורא חדא למסוי כלהו כרוא דלא עילא ותתא כרוא ליחודא ו' ושמ"ע. ועד מהריכין כחמר כתרי לתתין למלקטו סוסכיו לתתייחדא כחמר ליחודא חדא. ועל רוא דא כיון לתתייחדן מיחדין כלהו כרוא חדא ליחודא חדא. כדין מתקרי כלא קרבן עלים. ועל רוא דא לעולם ליה קב"ה בנ"ע לעלם קדמאה כמה דכתיב לעבדם ולעמלה. ותכיכן דלילן חיכון קרבנין תרין רוא ליחודא ו' ושמ"ע. לחיכון קרבנין כתיב וללקוטו סוסכיו עלין מיחדין לתרין סטרין לחיכון לל. סוסכיו רוא חיכון מיחדין כל חיכון מיחדין כחדא למסוי כלהו בייחודא חדא רוא דקרבן כדין מתתקבן כל חיכון מיחדין לכל מתתקבן סו לתיסוי כיקרו מתצטרף ורוא דא הוי לכתיב סמסכיו רוא לכל מתצטרף קב"ה בצטרף בריש לכתב סו לתיסוי כיקרו מתצטרף ורוא דא הוי לכתיב סמסכיו רוא לכל סמסכיו לית כיס סות מלה ותקיבר פקודין לחיכון מיחדין לתרין סטרין רוא ליחודא ו' ושמ"ע

ומות כיס מליקי לסוף עד לקץ כליק מכיכיסו וככל מתר לעיכון מצחבחין סמוע מליקי עלמם
מעתבת מכיכיהו לעתעלקץ ירוץ לץ מתיח בעבי סיער ושבוים כין סתתים לץ ולץ מנטריך
לעתעלקץ כתרע ניקודץ עלים. וכאס לימי מעון דקכיכ קרכבין מלין ולץ לרעוע ליס נסמי עלמע
וכעלמע לעתי. פקודא ליראס כלרס כללי וכעלרס פרט. ומץ לוקיעכע כנין
דמיע עליס דכר כס לעקלס מקני קב"ס תניר. וכנין ירמס יסניער כעלמוי וירמס מתר הוע
לעקני ירמס כל"ס ליראס מת סנס סנכבד ומכוכץ סוס מת יי' מלריך כנין דמנע מריע רעלס
דקב"ס ולימו ירמס מעם לעקלס מכיס ולץ לימו רוע לכניכו ומעקדני מילמו. כהמי ירמס מריע
פילמע דמוכץ לעקלקס לין לקייכיע דלס כעריכ מקודי מוריתץ ועל כאלרס כלל לית לרעלס וכתר
כאלרס פרט כל ילע כר כס מין לימי ירמת יי' ולץ לימו דס לץ דמכיכותץ לימו עקר לו יסודע
לעתרס ליס לקב"ס כתר הלו ירמס מניך לעטרע כל פקודי דמוריתץ לעסוי כר כס מכל כמנן לנבי
דקב"ס כדקץ ומות ירמס. פקודא לימכס וסץ לימיעכץ דקיעו דקב"ס כנכתב דכעי כר כס
לרמעע ליס דקיעו סני כאכרסס דרמיס ליס לקב"ס כנכתב דקיעו ומכר נופיס וכפניס לנכיס.
מכין מוליעכץ מין דרמיס ליס לקב"ס לימו מקיים מכר לתירן עילע ומתץ. ועל כל לימכן מכר
כסיעי דמתנמץ מכרסס וקלי כנלהו כללי לקכל מכר לתירן כל כסיעכץ לתירס סוע ומתנמץ כסוע
לתירס וקלים כיס. ומל לימכן מכר כסיעי. וכללו קלים כהו מכרסס כנין דמתקכר ומתדכק
כיעיכץ דקב"ס דלימי מסכס רכס כנין דקלים כלי מסכס מתקכר כעלמע עלמס מסכת עילס לץ
דוץ דעלמע מתמס כלע פרוכץ דמתקכר כיס דמיעו דילים וכלע דוץ מדע וסץ מתכר דוץ דמסכס
דקיעו לץ מליק על כל מילמכין דעלמע כסלי מתעיקר סמיס דקב"ס יתיר מכלע. ומתכרך כריך
סוע לעלס ולעלמי עלמין ורוץ דמסכס מתכר. עכ. פקודא למקני קריאת
סמע ק"ס ומכין ככל יומץ. מל לקכל דרנץ דיעכץ ומל לקכל דרנץ דלילים ולמכללע כיעכץ דרנץ
דלילים. ולמכללע כלילים דרנץ דיעכץ וסץ מתכר ונ"ר תרין ומכין ככל יומץ ומל
כלילים. פקודא למקכע כר כס עווס לתרעיס למסוי כל כר כס כסיר מנס
קודעע כריך סוע כל כפיק וכל עייל ורוץ יי' יסעיר כמתך וכלך מנתס ועל עילס כנין דרוץ
דעווס מיסו קלים תדיר לפתעע ולץ מיסו פתחץ דלעילע ולץ מיסו דרנץ דלקני סוע.
לעתכעע דל זו לכר כס כסיסו דקודעע כריך סוע דמיסו כסיר תדיר וקלים לפתעע וכר כס
לגנ. ומו דלע ומני כר כס דוכרכע דקודעע כריך סוע לעלמין ולץ מיסו כנוכע דניוכע כמס
דמע מכר ורמיסס מיסו ונכרסס מת ונ"ר. כיון דמיני כר כס לסני דוכרכע מלכר כנרמיס למעכל
פקודא דעלריס ורוץ דמסיעכעע עווס כללע דכר ויכוכע כמדע. כספרע דעלמע סמיך לפתעע
לקכל מרין דרנין לודמין מד סידע ולץ מיסו מית ליס רמו לקכלע. ומיסו קלים לעטר מעילע.
וקיף כר כס עיכוי מסי ליס לרוץ דעמריס ומלכר ליס ולע יכול ליס למכלעע. ומי
תיעע לי הכי כי כפיק כר כס מתרעיס לכר סע סעוע סידע קלים ליעיכיס ועווס לעמלים
וסיעך כסיר כר כס מי הוס סמלי לעמלים מלע כלע כמס דעבר קודעע כריך סוע כל מלע ומלס
לתמך כתר ויכיס. כיר כס קיימין תדיר דרנין כנויכע לץ מל מיעיכע ומל מעמלע.
סיעיכע. וכסעוע סטרע קלים עתץ דעמריס ולץ יכול לקרכע ליס ולמכללע וכפיק כר כס מתרעי
לכיעיכיס הסוע סידע וקיף עיכוי ומסי ליכר הרע דסלי לעמלע לקלי יכר הרע. כיון לכפק כר כס מתרעי ומתמלי

ופשוטיה מניח כל עיקר שמע קריאת למיכים ולא יכיל לקטנה בהדים . ועל לא
מנטריך בר כם לא יעביד טמופא ובכלוכא בחצרא ולא ימיר מיין עבורין . קד לא יעביד
קלא לגבי שמע דמאריה וחד לחיית ליה כמו לסהוף מקבלא לקבלא . ובגי יודכר בר כם מקלי ויודכר
בר כם ולא יעבד מחצרא דביתיה שמע דמאריה . וכל בר כם לתקון מזוזה לפתחיה כל עיקר הסוף
יבר קרא והסוף ס"ד בעל כרחייהו נטרי ליה ואמרי וז הטעם לי' נדיקים יכלו כו'
וכל לא קאים לפתחיה בכר כם יבר קרא והסוף סילא מתקנן כתלא סוו ידייהו של ריעיה
כזמנא דעייל פתחי ואמרי ווי ליה לפלניא דלא נפק מרשותא דמאריה מכהוא ומכא קאים בלא
כטירו דליה מאן דנטיר עליה דמעכא ליסורן.

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד . דא אינון יחודא חד כרוך שם ככוד מלכותו
לעולם ועד . הא יחודא לתרא למהוי שמיה רזא חד ורזא דא יי הוא
האלהים דא כתיב כד אינון כיחודא חד. ואי תימא לי סכי כנוכא דכתיב יי
אחד ושמו אחד לאו אינון יי האלהים דאי כתיב יי ושמו הוא אחד הוכא אמרי
סכי לא כתיב הכא יי אחד ושמו אחד ואנטריך לומר כנוכא דא יי הוא האלהים
הוא ואתחזי יי אחד ושמו אחד אלא כלא חד דכל אתאחדן תרין שמהן אלין
אתעבידו חד ואתכלילו דא כדא ואוי כלא שמא סליק כיחודא חדא וכדין יי הוא
האלהים דהא כדין אתכלילו כלא דא כדא למהוי חד ועד דאתייחדו כל חד דא
כלאודוי ודא כלאודוי לא אתכלילו דא כדא למהוי כלא חד כללא דכל אורייתא
סכי הוא ודאי דסא אורייתא אינו אורייתא דמכתב ואינו תורה מכעל פה .
תורה מכתב דא הוא דכתיב יי . תורה מכעל פה דכתיב האלהים וכגין דאורייתא
אינו רזא דשמא קדישא לקרי הכי תורה מכתב ותורה מכעל פה דא כלל ודא פרט
כלל אנטריך לפרט ופרט אנטריך לכלל ואתייחדו דא כדא והוי כלא חד ועל דא כללא
דאורייתא אינו כללא דלעילא ואתא כגין דשמא דא לעילא ושמא דא לאתא דא רזא
דעלמא עלאה ודא רזא דעלמא אתא ואגר כתיב אתה הראת לדעת כי יי הוא האלהי"ם דא
כללא דכלא ודא אינו שמור וכל פקודי אורייתא בהכי כלילן ברזא דזכור וברזא דשמור
וכלא אינו חד . פתח ר' יוסי ואמ' הא אתכתיב לעיתא דערכית חוכא אינו ודאי
כגין דקא חוכא ואכלם אתייחד כלילא כחד אתייחד כימא ואדת לילא אתכליל
כימא ואדת ימא אתכליל כלילא והא אוקימ' דכתי' והכרת לת יי אלהיך היו קרא
אוקימנא ואוקימוה חבריא אכל אות לשאל לי בסתו יהודה דשמע ישרא אתכליל כלא
ואינא ושאלנא לאלו כתי' לכתר והכרת והיא הא שמע

תפלין דרישא . מכאן ואילך
גדולה נגורה . תפארת
שמכיה ותפילין דדרועא

תפארת כנגד הוד יסוד
מלכות המכיל כדמות נפרצת
כרלמות .

ישראל יי אלהינו יי אחד דא אינון הוא חד דאיהו יחודא חד ורזא דא יי הוא
האלהים דא אינון יחודא חד . ואי תימא לי סכי כנוכא דכתיב יי אחד ושמו
אחד לאו אינון יי האלהים דאי כתיב יי ושמו הוא אחד הוכא אמרי סכי לא
כתיב הכא יי אחד ושמו אחד ואנטריך לומר כנוכא דא יי הוא האלהים הוא
ואתחזי יי אחד ושמו אחד אלא כלא חד דכל אתאחדן תרין שמהן אלין אתעבידו
חד ואתכלילו דא כדא ואוי כלא שמא סליק כיחודא חדא וכדין יי הוא האלהים
דהא כדין אתכלילו כלא דא כדא למהוי חד ועד דאתייחדו כל חד דא כלאודוי
ודא כלאודוי לא אתכלילו דא כדא למהוי כלא חד כללא דכל אורייתא סכי הוא
ודאי דסא אורייתא אינו אורייתא דמכתב ואינו תורה מכעל פה . תורה מכתב
דא הוא דכתיב יי . תורה מכעל פה דכתיב האלהים וכגין דאורייתא אינו רזא
דשמא קדישא לקרי הכי תורה מכתב ותורה מכעל פה דא כלל ודא פרט כלל
אנטריך לפרט ופרט אנטריך לכלל ואתייחדו דא כדא והוי כלא חד ועל דא כללא
דאורייתא אינו כללא דלעילא ואתא כגין דשמא דא לעילא ושמא דא לאתא דא רזא
דעלמא עלאה ודא רזא דעלמא אתא ואגר כתיב אתה הראת לדעת כי יי הוא האלהי"ם דא
כללא דכלא ודא אינו שמור וכל פקודי אורייתא בהכי כלילן ברזא דזכור וברזא דשמור
וכלא אינו חד . פתח ר' יוסי ואמ' הא אתכתיב לעיתא דערכית חוכא אינו ודאי
כגין דקא חוכא ואכלם אתייחד כלילא כחד אתייחד כימא ואדת לילא אתכליל
כימא ואדת ימא אתכליל כלילא והא אוקימ' דכתי' והכרת לת יי אלהיך היו קרא
אוקימנא ואוקימוה חבריא אכל אות לשאל לי בסתו יהודה דשמע ישרא אתכליל כלא
ואינא ושאלנא לאלו כתי' לכתר והכרת והיא הא שמע ישראל יי אלהינו יי אחד
דא אינון יחודא חד ורזא דא יי הוא האלהים דא אינון יחודא חד . ואי תימא
לי סכי כנוכא דכתיב יי אחד ושמו אחד לאו אינון יי האלהים דאי כתיב יי ושמו
הוא אחד הוכא אמרי סכי לא כתיב הכא יי אחד ושמו אחד ואנטריך לומר כנוכא
דא יי הוא האלהים הוא ואתחזי יי אחד ושמו אחד אלא כלא חד דכל אתאחדן
תרין שמהן אלין אתעבידו חד ואתכלילו דא כדא ואוי כלא שמא סליק כיחודא
חדא וכדין יי הוא האלהים דהא כדין אתכלילו כלא דא כדא למהוי חד ועד
דאתייחדו כל חד דא כלאודוי ודא כלאודוי לא אתכלילו דא כדא למהוי כלא חד
כללא דכל אורייתא סכי הוא ודאי דסא אורייתא אינו אורייתא דמכתב ואינו
תורה מכעל פה . תורה מכעל פה דכתיב האלהים וכגין דאורייתא אינו רזא
דשמא קדישא לקרי הכי תורה מכתב ותורה מכעל פה דא כלל ודא פרט כלל
אנטריך לפרט ופרט אנטריך לכלל ואתייחדו דא כדא והוי כלא חד ועל דא כללא
דאורייתא אינו כללא דלעילא ואתא כגין דשמא דא לעילא ושמא דא לאתא דא רזא
דעלמא עלאה ודא רזא דעלמא אתא ואגר כתיב אתה הראת לדעת כי יי הוא האלהי"ם דא
כללא דכלא ודא אינו שמור וכל פקודי אורייתא בהכי כלילן ברזא דזכור וברזא דשמור
וכלא אינו חד . פתח ר' יוסי ואמ' הא אתכתיב לעיתא דערכית חוכא אינו ודאי
כגין דקא חוכא ואכלם אתייחד כלילא כחד אתייחד כימא ואדת לילא אתכליל
כימא ואדת ימא אתכליל כלילא והא אוקימ' דכתי' והכרת לת יי אלהיך היו קרא
אוקימנא ואוקימוה חבריא אכל אות לשאל לי בסתו יהודה דשמע ישרא אתכליל כלא
ואינא ושאלנא לאלו כתי' לכתר והכרת והיא הא שמע

ואת שמחלה תלין רוצה דתפלין דרישא וכתב ברוצה דת יחודא דת תלת שמהן עלאין
תיכון בגין דתיכון תרכב פרשיין ק׳ קדמאה דת נקודה עלאה דחסות דכלא · תלדיכו
רוצה דעלמא דאתי · ו׳ כתראה כללא דיחודא ושמחלה כתרא בכללא חדא ותלין תיכון
תפלה דרישא ודת תיכו ויחודא קדמאה דתפלין דדרועא כללא גו תפלין דדרועא כללא
כל סני כחדא ודת תיכו רוצה ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד · הכא כללא דתיכון
תפלין דרישא דאתכלילו גו תפלין דדרועא ורוצה דת ברוך דת רוצה דנקודה עלאה
דתיכו ברוך דכל ברכאן כבעין מתמן · ותי תימא עלמ׳ דאתי תקרי ברוך לאו הכי דהא
נקודה עלאה תיכו דכר עלמא דאתי נוקבא תיכו ברוך ותיכי ברכה ברוך דכר ברכ׳
נוקבא ובד ברוך תיכו נקודה עלאה · שם דת עלמא דאתי דתיכו שם גדול כלא ומה
תעשה לשמך הגדול · בכוד דת כבוד עלאה דתיכו ומיכא ושמחלה וכלהו כלילן בהאי
תפלה של יד דתיכו מלכותו וכטו׳ כלא בגו׳ ובהאי אתכלילו כיס בהאי מלכו׳ עלמין כלהו
למיזן לון ולכפקה לון בכמה דאתמריכו ודת תיכו יחוד דתפלין דרישא ותפלין דדרועא
בגוונא דרוצה דיחודא דתפלין הכי הוא יחודא דכלא ודת תיכו ברירו דמ׳ם ודת סדרכא
יחודא דת קמי בוצינא קדישא ומלי דשם כל ג׳ גוונין דסדר יחוד׳ דת ברירא דכלהו
ובכי תיכו ודתי וכלהו רוצה דיחוד׳ לכל סדורא דתפלין דת הוא יחוד׳ עלאה כדקא יאו׳
ומנו דאתכלילו ומיכא ברוצה דשמא חד כתרא כלל אתמריך לכתר לאפקא לון כתרא
יחודא דשם יחודא בקרבי קדמאי תיכו למהוי ו׳ לחד בתפלין דרישׁ ושמו׳ בתפלין
דדרועא ושוי כלא חד כיון דיחודא אתסדר כלא בכללא מרום דנקודה עלאה אתמריך
לכתר לאתערא מרישא דכהורא קדמאה דתיכו רישא דכלא · שכ · בליף ואתקיף
משם כה׳ אתון ברוצה דפקודא דיחודא דכתיב שמע ישרא׳ ו׳ אלדיכו ו׳ אחד ותיכון כה׳
אתון בליפין מתקיין ברוצה דלעילא ועקב בעא לאתקנא לתתא כרוׄ דיחודא ואתקין
בכ״ה אתון ותיכון בשלמלו ולא חסרים לכם אתון בגין דעד לא אתקין משכנא · כיון
דאתתקן משכנא ואתחליש מלה דסיום נפיק מניה כד אסתליק לא מלגו שלם בכ״ה אתון
לאחזאה דשם אסתליס דת כגוונא דלעילא דכתיב וידבׄ ו׳ שור מלא מועד לתמר ועד
כ״ם זיכין לאשלמא תקונא דמקדשׁ וכל סני אתון תוקימו בתיכון אתון בליפין דת ליפב׳
ממר ובגין דמשכנא אסתליס ברוצה אין לקרי כ״ם ביחודא דשלמו דמשכנא ועד ואסיד
יברכוכה כתי׳ רוצה דשלמו דכל משכנא ותקונא דילים כ״ם לקבל כ״ה אתון ותור׳ וכביכי׳
וכתוביס דתיכון כללא חדא · ורוצה דת כשעתא דישרא׳ קא מיחדי יחודא בהאי קרא
ברוצה דכ״ם אתון ותיכון שמע ישרא׳ ו׳ אלדיכו ו׳ אחד כשלמלו · דתיכון כ״ה אתון ותיכון
כל חד בהו כלהו אתון מתחברן כחדא ומלקין לחבורא חד תצא ותרבע׳ תרעין ברוׄ
דיוכלא וכדין אתמריׄ לסלק ועד לא יתיר וכדין אתפתחו ת״ש תרעין ותסיס קשׁ לסיום כר
כם כתילו קיים תורית׳ כלא דתיכו אתיא במ״ם סתים בכללא ובד אתמריך לכוונא רעותא
כ״ם וכתרבע ועשרין לסלקא לון ברעותא דלבא בתשע ותרבעין תרשין דקשׁמרן
כיון דאתכוון בהאי אתכוון בסיום יחודא דשמר מר שמע ישרא׳ וגׄ׳ וכשלמלו כללא
דכל תורית׳ כלם זכאים מלקים מלן דאתכוון בהו ודתי כללא תיכו דכל תורית׳
דשלח ואתא ודת תיכו רוצה לאדם עלימו דדכר ונוקבא ורוצה דכל מסיומכותא · שכ ·

רבי

דבי רבי הלכה סלקא ליה לר׳ ממשון לחד ליה סלקי דלוקמוה לתפלין דמארי עלמא ולימנן
קודשא דקודשין. מסכת דעל תפלין ולימנן רבושין לקרי קדושה לסמכתא
מכלן. סלקא ליה ניעא יי׳ לבדים לחדם ולחמתו דייקא וכסי לוקמוה רב סמכוה סכא
ולקין לימנן דרישא ודרועא וכסא כסא והא לוקמוה. תרם לית מאן דמתני כסלי
סהוא דרועא סמלא דקכם ולקרי נבורה לי סכי לא מסתלקן כרישא הלא תלת
ולימנן מרכא לכל תרין רתיכין קדישין לימנן ומפיר קלמרו מכריעא וכב׳ דא לתקסר
בלכא ודא לתקסר דמוחא ולכא ומוחא לתקסר דא כדא ומוגא הד לסו. ומיס לאות
על ידכם כמה דלתמר ולא לקרי לקלא לות׳. אמר ר׳ ממשון כמשתא דכר כם
לקדים כנפר׳ ולכא תפילין כרישים ותפילין כרשיעא קדים כדרועים ולתעטף כעטוף
דמוזה ולתי לנפקא מתרעא דכיתיה לערע כמוזה דשמא דמאן קדישא כתרעא
דכיתיה לרכע מלכין קדישין מודוגן עמיה ונפקין עמיה מתרעא דכיתיה ולוופי ליה
לבי כנישתא ומכרזי קמיה הכו יקרא לדיוקנא דמלכא קדישא הכו יקרא לכריה דמלכא
לפרנופא יקרא דמלכא רוחא קדישא מריה עלים לכריו ולמר ישראל לשמר כך לתתעל
כדין פסוק רוחא קדים סלקא לשלא ולפסוק עליה קמי מלכא קדים׳ כדין פקיד מלכ׳
עלאה למכתב קמיה כל לימנן כבי סיכלים כל לימנן דלתתמודען קמיה הה׳ ויכת׳ כספ
זכרון לפניו לירלי יי׳ ולחושבי שמו מלי ולחושבי שמו כלא כחשב לתפוד לימנן דעבדין
לשמיה לומכותא ככלא לומכותא דתפלין כרבועיהן ברבועיהן וכבתי בתיסון לומכותא
דכוכות. כחוטיהן כחוטא דתכלתא. לומכותא דמוזה ולין לימנן חושבי שמו. וכתיב
וחוזבי מחזבות ולא עוד אלא דקכם מסתכא כיה ומכריזי עליה כלהו עלמין שמו מה
כריה עבדית כעולמי. ותאן דייסול קמיה לכי כביסתא כלכביק מת־עם ולא תפילין
כרישיה וכיוות כלבושיה ולומר מסתחוה אל סיכל קדמך בירחתך. קכם לומר אין סוף
מורלי הם מסיד סמדותא דמקרא. הלויכי זכלה מולקים למסה דכתב לומר מלדיכו
דאל ינתק מסה כדרגא עלאה ויתי לתתאל על סאר כביתי מסיתי. ולומר ר׳ ממשון
לאלמלא הוו ודעי כבי כסא מלין דאוריתא ליכדעון דהה לית סום מלא כאוריתא לן לית
כאוריתא דלא לית כה רזין עלאין ויקירין. תא כתי׳ מסה ידבר והאלהים יעננו בקול.
ותכונו מלי בקול בקולו של מסה ומפיר הוא בקולו של מסה דייקא כסמוך קול דליהו
לחיד כיה על כל סאר כביתי. ומתמן מסה לתתן על כלהו. וכגון דליהו לתתחיד על
כלהו כסמוך קול דרגא עלאה סום לומר לסו ליסראל יי׳ אלהיך דליהו דרגא דלקרי
סכיכתא כנוויהו. זכלה מולקים. ולומר ר׳ ממשון תכונו קללות סכתיב מסה מפי
הגבורה לומרן. ומכמסכא תורה מסה מפי עצמו לומרן. מלי מכי עצמו וכו׳ סל דלפילו
לת ושירת כאוריתא מסה לומר ליה מנרמיה הלא מסיר סוף ומה לתערכא מעצמו לא
תכונו. הלא מפי עצמו ומלי דליהו לחיד כיה ועל דא הלא מפי הגבור׳
והלא מפי עצמו מפי הסמוך דרגא דלתקסר כיה על סאר כביתי מסיתי. ועל דא ככל
לתר תלדיך וכבא תלדיכו. תא חזי כמה לית לסו לבכי כמה לתתערא לורמיו כנין
דיסתדלון כפולחנא דמאריהון ויזכון לתיי עלמין תתות כורסייה דמלכא קדישא לית
מדורין עלוין. וכסמוך לתר דכורסייה מזוזה לתתקר לתתזכא מכמה מאדי דיהין

דזמינין לאתערא כהו בכני נשא בהדוח עלמא · כגונא דא עביד קב"ה לישראל ויסב
להו פקודי אורייתא כגין דיסתדלון בה ויסתכון בהאי עלמא מכמה מדרי דיכין מכמה
מקטרגי דלעומתן כהו בכני נשא בכל יומא · ר' חייא אמר מאן דבעי דיסתמר
אורחוי לא יעבר על מיית דלומדין קמי פתחא כגין דתמן סדרי חד סידרא והוא כין תרין
רשמין דפתחא ואכפוי לקבליה דפתחא ואסתכי כל מה דעבדין בהותא ולא לבשי ליה
לחכים דומדי מיית כין תרי תרעי · ר' יצחק אמר מיין גלילן ליה לן בה והוא דלא יפסוט
לן מרה קלנא מאי טעמא כגין דלית ליה רשו לנזקא ולא עוד אלא דיהדר ריפיה לקבלי
ביתא וכל מה דאסתכל באתלטויא תלת מאה ושתין ואחם כחושכן ומיאתא לית ליה
שמשין דהוא שליט עלויהו ופלהו נפקין עם כר נש כד נפיק מתרעא דביתיה · אמר ר'
אלעזר כל דא כשעה קב"ה לנטרא לן ליסראל ואתקין שמיה קדישא לעילא דאיהו אוריית'
ואוריתא כלה שמא קדישא איהו ומאן דאסתדל באוריתא אסתדל בשמיה · תא חזי
כשעה כר נש נפתחא דביתא לרשמא שמא קדישא דאיהו מסיימותא דכלא · דהא
ככל אתר דשמא קדישא אסתכח ויכין ליה משתכחי תמן ולא ובלין לקטרגא
ליה לכר כשכתיב לכתיב לא תלוכון אלין רפה וגו' מוזה אקרי אתר דפתחא דביתא
סדיה כגונא דלא לא אתר דפתחא דביתא עלאה סדיה מזוזה אקרי דהוה תקונא
דביתא ופתחא דביתא מהיה מזוזה שרקין מאדי כיסוסין מאדי דאיכין קמיה לא
משתכחין · וקכיל לא לתתא כל כר נש לאתקין מזוזה לפתחא דביתא דאיהו שמא
קדישא דשיס בחתווי היו כר נש לאתעטר כעטרוי דמאדיה ולא קדכין לפתח' דביתא
זיכין כיסין ולא משתכחי תמן · ר' לכא הוה אתי מלמחמי לרבי שמעון סגיע כיה דבי
יצחק אמ' לית מאן אתי מאדיה דכהורא נכר דאתדכק כמורא דלכלא כל יומא דא
כסורא עמיה סדי · אמר ליה תכיכן דאיבא עליה דכר נש לקבלא אפי שכיבתא
כבל דיה ורחי ושבתי · ומאן איסו דכיה כל שכן כוגא עלאה קדישא דכל כבי עלמא
בעאן לקבלא אפוי · אמר רבי יצחק אדרבה עמך ולקבל אפוי שכיבתא ואטעם
מאיכון אלין שלחין דאטעמת קמיה · פתח רבי אלא ואמר סיר המעלות אלוך כשתי
לת שכי הוסכי כשמים · סיר דא לא כתיב אלא ואמרו אלא כבל אתר דאיהו שתם
רוח הקדש אמרו עלויהו דיסראל כגלותא · הוסכי כשמים הוסכי כשמים מאי
הוסכי אלא לוקימנא אלין דכשו לגלות גלותיה קמי מלכא קדישא כשו לאכשי
מעמוקתא דכלא לאדקא כרכאן לתתא כמה דכתיב סיר המעלות ממעמקי קראתיך
ו' והאי יוד יתיר עמוקתא דכלא סיא והאי כשו לאדקא כרכאן לשתא אתר דלקבי
שמים לאתזכא מכיה כלא ועל דא הוסכי כשמים · כשמים ממש דכר איכון כרכאן
דכגידו ואתמסכו מהיהו אתר עמוקא דכלא ואתיסכן כאתר דלקבי שמיה כדין
כרכאן מסתכאי כעלאי ותתאי · הכא כשכי עבדיה אל יד לדוכיסם מאי כשכי עבדיה
אלין איכון שאר רבדבי עמין אלא אתיו אלא מסיורי נוכא לאולכא דיסראל מתדבקי
ביה וכד יסראל כטלין כרכאן מהיהו אתר כלהו מתכרכן מיסראל · כשכי שפחה
אלא דגבירתה דא היא שפחה לאקיימא דקטיל קודשא כריך הוא אילא דילא כמבדי
דשא ליה אילא דודם אלא כד אתגיד מתמנית שאי ארץ יסראל · וארץ יסראל

נברתך לקדי ועל הלוי כתיב תחת אלם רגזם לרע׳ מלן לרע דלא לרע ישראל כמה
דלתמר׳ תחת עבד כי ומלך לעלן ליכון עבדים דקלמרן כד לתיבים אלטמותך לאד
מכוייהו ולא הוא דכתיב לאר הוקלתיך מלרע מכרוס מכית עבדים׳ אפאלך כי תירש
נבורתך מלי היא אפאלך דקלמרן׳ תא חזי מסטרא דלהלי אפאלך נפקי כמה גרדיני
טסירין מקטרגין לקבלייהו דישראל ולקטרגא לנן׳ וקודשא בריך הוא עביד להו ליסרא
כטירוי כלבא דכאי לנטרא לבריה מן כלא׳ לאר קודשא בריך הוא ליסרא כמה
מקטרגין ואיכין לקבלייהו אסתדלו כפולאכי ולכא לאלא כטיר לכו לכבר׳ ולאלן תסורן
ואיכין בכתיכון מלגו וכיי מי כערסיכון ולכא לאלא כאיר לכו כוקרכי ערסייכו׳ ותא חזי
כסעתא דלזמן ואיכין כיסין קריבין לפתחא דכר כם זקפן ריסא ומכתכלן כרסיתא
קדישא דלתחזי לכר דלזמן סדי דמתעטר כעטרוי סמא דלאלים על כלהו מכיס
דלמלן וערקין ולא קרבין לפתחא דכר כם׳ לאר ליה רבי ינחק לי הכי ירסוס כר כם
סמא דל בפתחא דכניסתא ולא יתיר לאחלי כל פרסתא׳ לאר ליה סמיר הוא דלא סמא
דל לא לתעטר אלא כלזמן לתתון כלהו רסיתן כרסיתא דמלכא וכד לכתב כל
פרסתא כדין סמא דל מתעטר כעטרוי וכפיק מלכא כבל קולוי כדין דלמלן מכיס
וערקין קדיס׳ תא חזי ויים סמא קדישא מתתא לעילא ועל דא סדי לתרסיס
מלכר לקבלי סמא דל׳ ויים מלגו סדי מלכר לאחזי כטיר כר כם מכל סטרין מלגאו
ומלכר כ״ל לכא כמה חיילין קדישין זמיכין כהיכלא סעתא דלכא כר כם מזוזה לתרעיס
כלהו מכרוז ולאמרי זה הסיגר לוי׳ וגו׳׳ זכאה חולקהון דישראל כדין לסתמודען ישראל
דלזמן כבי מלכא קדישא דל כלהו לתרסימו מכיס׳ לתרסימו בנופייהו כסמא קדיש׳
לתרסימו כלכוסייהו כעטופייהו דמכוס׳ לתרסימו כרסייהו כבתי דתפילי כסמא
דמלריהן׳ לתרסימו כידייהו כרצועי דקדוש׳ לתרסימו כמסקייהו כמסקא דמכוס׳
לתרסימו לכר כוריעא כמצדא׳ לתרסימו כבתיהון בכלא׳ רסימין כלזמן כבי מלכא
עלאה זכאה חולקהון׳ עד הכא חזלי לאר רבי לכא מלי דכתיב לותי עזכו מקור מים
חיים לקנוב להם כל רות וגו׳ לותי עזכו דל הוא מלן דמסקר כלת רסימת קדישא׳
וכמה מסקר כהו דעייל להו כרסותא לאחרא דלקדי כורות כסכריס דכל כתיב עזבו זה
עכודם זה ולקדי כורות כסכריס ודישראל לקדי כלר מכוסי דמויא גלילן כפקין ונזלין
מכא כמה דלת לאר ונזלים מן לכנון׳ וכתיב מעין גנים כלר
מים חיים׳ לאר לא יכולו המים מסו אלא הסוא כסרא דכניד וכפיק לסקי לכל גיכתא
זרוי לכל לאר ולאר כמה דלוקימנא עד דמלי להסוא לאר גכתא דלקדי כלר
מים חיים׳ ומאן לאזכו עלאין ותאזון כמה דלת לאר ומסס יפרד׳ וכל לזמן
ס״ריך דכטר סמלא לא מסתקיין מסהוא כביסו דמזון נביעין׳ כגין דלזמן מסטרא
דלאר עמין׳ ומאן דמסקר כסמא קדישא כסהוא סטרא לתדבק כלאחרא
כסכריס׳ לאר לא יכולו המים ולא עילו לתמן׳ ומהוא זכאי לטרא ליה זכי
לתסקיוה מסהוא כביסו לכאלא כעלמא דין וכעלמא דלתי הדא הוא דכתיב
ויהיו כגן רוס וכמוכא מים לאר לא וכובו מימיו׳ וזכי דלתמלי הסוא כלר
עלאה לגבלא כרכאן לעילא ותתא׳ ווי למאן דמסקר כסמא קדישא דלא מסקר

כסמא

כמה עלמא. ולא עוד אלא דגרים להאי טוב דלא לתתברכא וקרינן עלוי
כי הכוכב סם רע על כתולת ישראל. כתולת ישראל דייקא. ואוקמוה רבי שמעון
בחתרים (פ"ק דחתרים) דשוי תקופתי מזלי על לכתתיה קדמיתא ותניק עלם עום
כיום כמה דלתניק לשילה דכתיב כי הוכיח סם רע על כתולת ישראל סתם. ואזלא לה
כי לה דאמר רבי חנוה אמר רבי יוסי כתולה ירתה סבא ברכות דלתתברכא כסבא
בנין דכתולת ישראל ירתה סבא ברכן. ועל דא לתקרי בת סבא ולכתתה לחרש
מלן ברכאן דילה ברכתה דכתיב ורות כלה ויאמרו כל העם אשר בשער והזקנים
עדים ותן ה' לת וגו' דוודאי כתולה כו' לתתברכן ולא לתרוש ברזא דא. כיון דמטו
בחקל חד חמו חילפין ותבו תחותייהו אמר רבי אבא הא דכתיב דאלי דאוריתה
כתוב. פתח ואמר ויהי כיום הזה יתקע בעופר גדול ובאו האובדים בארץ אשור
והנדחים בארץ מצרים וגו'. ויהי כיום ההוא מלן כיום ההוא אלא יומא
דלתידע לקבה כלה ויהי יום לאחד הוא ידוע לה'. תו כיום ההוא כלה כיום הא
גוג על אדמת ישראל. ותקע בשופר גדול. מה לן כיה אי הוא דכ אי זשור אלא
שהוא שופר עלאה דכיה כפקין עובדין לאחרו ושאי אינון דוכלא דוכלא עלאה
ודכאה הוא. וכל שאי לתעבר כל מירו דעלמין מתערין כיה והוא לקרי שופר
גדול. ובאו האובדים בארץ אשור. האובדים מבשי ליה אי האבדים מאי האובדים
האובדים ממש בגין דליכון כרשותה לאחרא מכלן מלן דשארי כרשותה לאחרא יכוך
מרשותה לאחרא וכאלו לא פריש כמשמעותה בגין כך לוכדים לקרינן לוכדים ליכון
בכל סטרין. דכד ישראל שריין בארעא קדישא וכלן תדיר זכלן ככלא זכלן לשילה
ותתה. לא וכאו האובדים מלן ליכון אלין נדיק וכנסת ישראל. לקרון לוכדים
מכלן. כנסת ישראל דכתיב על מה לכדם הארץ לכודם לו נאכלת לא כתיב אלא
לכדם הארץ לא כנסת ישראל נדיק דכתיב הנדיק לכד לכוד לו נאכד לא כתיב
אלא לכד ולא לוקמוה. ואיתיוה ואאו מלן אתר אתיין אלין לוכדים אלא כנסת
ישראל מן גלותה. נדיק כמה דלוקמוה דכתיב כמוב וי"ת שיבת נון בנין דוותוב
לאתריה וייתי לאתכנשא בכנסת ישראל. ועל דא וכאו האובדים בארץ אשור
ואיתיוה ואסתתון לי"כסר הקדם וכירושלם אלו קל מוירי אלא אלא דהנדחים
מארץ מצרים כביכול ישראל לא יפקון מן גלותה אלא כשכינתה כמה דלוקמוה.
ואיתון כדחים האתחוו לי"י. תו אמר רבי לכה כתיב וי"ושמור אתך ואלך משתה
ועד עולם. ושמור אתך תיכת. אלא ואלך אלו קל מוירי דהא מלן דעתיד לכותיה
לא מסתפי. אלא הלי כר כם דאוי דשוית קדישא לכותיה כמלן דאמר עלאה
הוי לתנטור מכלא. כל כפיק סהוא דמדורים לתרשיש לכותיה זקוף ואתי דשוית
קדישא ושוין (פ"ק בזין) כפתחים. כל כפיק כר כם הוא לוזיף ליה וכטיר ליה כל
שוין לכותיה הוא לכרין לוזסרו כיקרא דיוקנא דמלכא קדישא וכל דא בגין
דהסוא דשוית קדישא דאתרשים כתרשיש ולאו די ליה לכר כם דאתיטר אלא
זכאין ליכון וישראל בהאי עלמא ובעלמא דאתי. תא הלי רואה כיום דאתרי

כין תרעי. ווי ליה לכר נש דלא ידע לאודכרא מניה ולא רמיז לפתחא דכותיה
עמיה עלאה קדישא דיתכא עמיה דהא אית ליה תלת מאה ושתין ותמם שמשין כוסין
מקטרגין כל חד משמש יומיה וכלהו משתכחי עמיה כל יומי שתא ומקטרגי ביה לעילא
ותתא וכלהו משתכחי ביה בומנא ובלילי בומנא לקטרגא ליה כלילי לנשרא ליה
בחלמיה. כד נפיק לקטרגא ליה כד עאל שוין ידויהו עליה דכתפי ואמרין ליה ווי ליה
לפלניה דכפק מרגותא דמאריה ווי ליה לפלניה כהאי עלמא וכעלמא דאתי כגין כך
בעאן בני מהימנותא למהוי רמיזין בכלא למהוי רמיזין ברמיזותא דמאריהון לאודעותא
כל מטרין וזכין כיסין למהוי כטירין בהאי עלמא וכעלמא דאתי. זכאה חולקהון דיסרא
עלייהו כתיב ועמך כלם צדיקים לעולם ירשו ארץ וגו׳.

ואתחנן את יי׳ אלהיך. ר׳ יוסי פתח ועתה מה יי׳ אלהיך שואל מעמך כי אם ליראה וגו׳ תא חזי רזיומותא דקב״ה כיסרא לשב דיקוביסא
גרמו לאסתלקא מבניוהו ואתבדרו כיני עממיא הוא תבע עלכופא דלהון. ותא חזי
כמשתא דיסרא׳ אחרן כאחרנין קב״ה מסתמש בנתיב וקריב לגביהו דיסרא׳
ומתע קליפון ומסתכא כהו. כיון דגרמו תוכיחו ואתגלו יסרא׳ מאחרנין קדישא קב״ה
לא עאל בנתיב ולא מסתמש ביה ולא עוד אלא דאיהו נוח ואמר ועתה מה יי׳ אלהיך
שאל׳ וכתי׳ התם כי אם ליראה. כי לקח עמי תכס כמה דאת אמר תכס מכסה ממכרתם
ומסורת יומא דאתגלייו יסרא׳ מאחרנין לא מסתכא חדוות׳ קמי קב״ה. ספר אלכים
שמים קדרות ומק אסים ככותה וכל דא כגין רחימותא דילהון דרחים לון קב״ה כמה
דאת אמר אהבתי אתכם אמר יי׳. ועל דא ואהבת את יי׳ אלהיך. ואהבת דכתי כאן
עם לאתקשרא כיה ברחימותא דכל פולחנא עלאה דכתי כך עם למפלח לקב״ה דיכלון
ברחימו לאיתלך פולחנא כמו רחימותא דקב״ה. ר׳ אלעזר אמר מלי כללא דאורית׳
איכון כגין דעבד אמיתן דאורייתא הכא לאתכללו והא לוקמוה מכריש. והא׳ אית לך
מלה כאכיכותא קמי קב״ה כמאן דרחים ליה כדקא יאות ומה הוא כמה דכתיב בכל
לבבך בכל מאדך מאי קא מיירי בלבבך מכשי ליה בכפיך. כמאדך מהו בכל נפשך
תרין לבין חד טב וחד יצה בכל כפיך חדא טב בכל מאדך דא לא תתיא לדרגא
אמר ר׳ אלעזר ואפילו הלי לדרגא הוא. מ״ט כגין דכפיל ליה ממוכא מירותא ומסטרא
אחרא כגין דאיהו רוגז ליה וכ״ד כתיב בכל מאדך. אמר ר׳ אלעזר אהדרנא לקרא.
ואהבת מאן דרחים לקב״ה אתעטר כחסד מכל סטרין ועכיד חסד בכלא ולא חייס על
נפשיה ועל ממוניה. מכלן מאכרהם כמה דאתמ׳ דהא לא חס כרחימותא דמאריה על
לביה דהוה יצריה ועל נפשיה ועל ממוניה. על לביה לא לסגף על רעותא דיליה כגין
רחימותא דמאריה על נפשיה ועל ברית ועל אתתיה כגין רחימותא דמאריה על ממוניה
דהוה קיים כפרשת תרחין ואתקין מוכי לכל עלמא כגין כך אתעטר כעטרא דחסד
כמה דכתיב חסד לאכרהם. ומאן דאתקשר כרחימותא דמאריה זכה להוי ולא עוד
אלא דעלמין כלהו מתברכן כגוניה הסד וחסודיך וכרכוכה ש תקרי וכרכוכה שא יכרכו
לה. ומ״ד חלם ר׳ יוסי על לביה ר׳ אלעזר ור׳ יהודה ור׳ חנא. חמו ליה דהוה נסיב על
לכבוי וכתיב. ותתכו כל אתער חמו ליה לאתכוי דחייכין. אלא ר׳ אלעזר מלה אחרת אמיתא.

שלא יהיו לפניהם כלום כפנים וחמית יקרא מחיכון דמסרו נפשותיהון על קדוש׳ דשמיה
דמרן עלמין כתליסר טורי דלפרסמוכא דכוש׳ וקכ״ם מסתעפא מהנו׳ . וחמוכא מס
דלא יכלו לי רשותא למימר ומשלכה לון לחמוכא סלקי יקרא דשמיה קוש׳ . למרו לי מחיכון
דרחימו למחריסון כסדוה עלמא ומסס דחמית כפנחי ולכלי מתעסיר ושל לא לכפלי
מוכין . למר ליס רבי אלכה זכאה חולקך לכל לוריתא לסטיר כהו דכתיב שון לא
דלתס מלדיס וולתך ועשה למחכס לו . למר ליס רבי יהודס הס שאילו מכרויתא
דא דכתיב ועשה תעשה מכעי ליס . למר ליס הס לתמר לכל רזא דמלס סיוכו
דכתיב לחוות בכעס י׳ ולבקר בסיכלו ולוקמוס . כעס י׳ הסוא דלתיא מעתיקא
קדישא דקודסא כריך הוא מסתעשע כיס דסא הסוא כעס מעתיקא נפקא לוף סכא
עין לא רלתס מלדיס וולתך ועשה מאן הוא עתיקא סתימא דכלא דסא כיס תליא .
למר ליס ודאי רבי הוא . זכאה חולקהון דלוכון דרחימותא דמחריסון מתדבקן
בהו לאלין ליתי אשרית למולקהון בסדוה עלמא . למר ר׳ יצחק כמה מדורין על מדורין
לוי לנדיק יי בסדוה עלמא ומדורא עלאה דכלא לוכון דרחימותא דמחריסון
לתקסר בהו דסא מדורים לתקסר בכלא ומליק על כלא . מ״ט בגין דקכ״ם בהדי
לתעטר . ת״ח כלא לסכה לתקרי ובגין לסכה קיימ׳ כלא כמה דכתי׳ מיס רבים לא יוכלו
לכבות את הסכה וכלא ברחימותא קיימא דסא שמא קדישא הכי לסתכח דסא
לוקמוס י׳ לא מתפרס קוכא דלעילא מן י׳ לעלמין דסא ברחימותא סרי עלים ולא מתפר׳
מכיה לעלמין . ק״ס לוקמוס דלא מתפרס מכה ולסתכמו בחכיבותא לא לתפרס
דא מן דא יס׳ והא לתמ׳ כמה דכתי׳ וכסר ובא מעדן ובא לעלמין בחכיבות׳ לתדבקן
דא בדא׳ דא סוא תדיר תתן בכלא דלרחייהו בחכיבות׳ י׳ בס׳ ס׳ עס ו׳ עס ס׳ בגי
כלא לסכה לקרי ודא כדא לתקסר בחכיבותא ועל מאן דרמיס למלכא הא לתקסר
בסדוה לסכה . ובגין כך ואהבת את י׳ אלהיך .

ראה סדברי הש״ס . ר׳ יצחק פתח כל שמותי תאמרכ יי׳ מי כמוך מגיל עבד
מחוק ממכו ושבי ואכיון מנוולו . סלי קרא דוד למרים בדוחא דקודס
כל שמותי תאמרכ וכי מאן האמ נרמי דלמרי סירתא סלא סלי קרא בזמכא דקכ״ם
ומין לעלמין מתייא ומין קכ״ם לתתקכא נרמוא ולקרכא כל חד וחד לאתרייהו כמה
דכתי׳ ושמותיך ואלין . כלין ומיכין ליכון למימר סירתא סלי סירתא למרי יי׳ מי כמוך
מקדמי סירתא מעלייא ממה דלמרו ושרש על שמא דסא ליכון לא לסכלו שמא קדישא
סלא כתר תלת אלין דכתיב מי כמוך כאליס יי׳ . ומכא ליכון מקדמי לשמא קדיש דכתי׳
יי׳ מי כמוך נאדר מקוק שמכו דא וכר טוב מוכר רע כבין דיכ׳ רע תקיף סוא כאכא
כמה דכתיב ומסוריתי לתלב סלכן . ויכר טוב סוא כמרא דכתיב ואתתי לכס לב בשר
תא וכר סרע לשם סוא דומס כמעמ׳ דלתי לא זדוננא ככר כם סוא כפרזלא עד דעלמין
ליס כמוכא . כתר דיתחשם לתתדר כלא כמוכא . ר׳ חייא למר וכר סרע כל אתי
לזדוננא ליס לכר כם דמי לכר כם דקריב לפתחא ונמי דלא לית מאן דמחי כידיס
עלא לכותא ולתגביל ליס לוכא . אתי דלא לית מאן דמחי כידיס ולוכל ליס לאריס
כיון דקריב ליס לפתחא ולא לית דמחי כידיס לתגבא עליס ולתגביל מאריס דכותא

עד דיסתכם לכל כיתת קלים כרמוזים · מלן לולינבח מפרשתת לדוד לולובבח ·
מם כתיב ובח הלך לליום העשור · הלך דקרוב לפתחת ולח כעי לאתעכבח תימן חלח
למסך לאורחים · כך הוח יכר ברע כמם דמקרב לביתת מתקרב נבי דכר בם אתער
עליה זעיר כחובח הוי לורח ערלי · חמי דלית דמחי כידים מם כתיב לעשות לאורח
בבח חלין לתעבוד ליה לורח לכסבלי בביתת · לתער עליה בחובי חטחה וומח חל
תרין וומין כהלי לורח דשרלן ליה כיתת וומח חדח לוכ׳ וומין בנין דליהו לורח כוין
דחמי דלית מלן דמחי כידים מם כתי׳ ועם לליום בבח אין לתעביל מלרי דכיתת כלח
בליום לדובי שרלן · ליום כעמי · כך הוח יכר ברע לתעביל לקבליה דכר בם ליום כעל
בביות הם לתקשר כר בם כפולחניה והוח עכיד כיום רעותת ועל׳ בעי כר בם לעוקה
מלן לאוריתת שליה בנין דיסח תכירת כיה דלית ליה מקטרגן ליכר ברע כר מלי
דאוריתת ועל כתיב והיו הדברי׳ הללה וגו׳ על לבבך על תרי יצרך · ויכר הטוב לתעטר
כהו ויכר ברע לתבבע בהו · ולריהודה יכר הטוב מם כעי מלי דאוריתת · לל ויכר הטוב
לתעטר בהו ויכר ברע כיון דחמי דכר בם לה תבולה בעי לאסתדלה באוריתת כדין הוח
בליק לעילה ולולוף עליה קוב הס״ל וכבילוה מדי קלן כר לתת ר״ם לחי׳ הח ולחי פרשת
דקם רמיזח כי לחיירן כמם דלוקמוה ובבח והיו הדברים הללה · כללה דעשר לימון
ובנ׳ ׳פקודין לית הבח לקבל ׳פקודין דאורית׳ ומלן לימון ובנתת לבניך ודברת בם ·
בשבתך בביתך · ובלכתך בדרך · ובשכבך · ובקומך · וקשרתם לאות על ידיך · והיו
לטוטפות בין עיניך · וכתבתם על מוזזות ביתך · ובשעריך · הלי׳ לקבל ׳לחורן · ועל
פרסיון שין כלל רב לימון באוריתת זכלה מולקים מלן דאמליה ליה בכל יומל תדי זמני
דלה לתקדם בפומיה שמל קדישה כדקל יהות · ר׳ לחל הוה קלים עמיה דר׳ שמוה
לולוף חד כתר פלגות לוליה והוו משתדלי באוריתת · פתח ר׳ לליעזר ואמר כי הוה חייך
זאורך ימיך וגו׳ · תל חזי על כל תכלין דנור קודשה בריך הוה כד עלו לישרלל דיסרלל
גזרה דאוריתת הוה · מלי טעמל בנין דאכיבתת לה מתיישבה בעלמל הלה
באוריתת ולה מתיישבה לעילה הלה באוריתת דכבי לחר רבי שמעון לכל תורה
שבעל פה לה נתמודעה הלה בנין תורה שבכתב · שבכתב לה מתיישבה
לעילה ותל הלה עם תורה דכל זמנה דאוריתת לסתכה עמיה יכלה למיקם בעלמל
שלה הוה דכתיב כי היה חייך ואורך ימיך לשבת על האדמה · על האדמה בתם
ולה לחו · כתיב על מם לכלם הלרן · וכתיב ואמר יי׳ על עזבם לת תורתי · עד
דסוו יתבי מחיך רבי לליעזר ושמיה לחר ולחי כבי הוה ולח הוה רזא דלסתכלה
בספרל דרב המנוקא סבא ולוקים קרל כרזא דכנסת ישרלל דכתיב שלרית
בבותה ועונתה לה יגרע · ולחי לתמכו מבם מה כתיב ובלתה מבם חין בסף כמה דלת
לחר ליה בפר כריתות לחבב לחבר שלחתים · וכתיב מבם במברתה ולה בבסף תנחלני ·
ומלן דמבע חוריתת מבים כמלן דבבב מחרי (פ״ם שארה) דלתתה ומבע ליה מבם
דבם לסתדרת כחרמלתה ולה תרמלתה שלה הוה דכתיב היתה כחלמה ולה
חלמה · ותבו לתעסקו באוריתת עד דנהיר יומל כתר דכהיר יומל קמו ומזלי ·
עד דסוו חזלי חמו חד גבר דהוה לזיל בלרחה ורישיה עטיף קריבו גביה והוה רחים

נמצוותיה ולא לתיב לן מדי. תמר רבי אלעזר ודלמי הלי תלמד כמאריס ותיב ר' שעור
ור' תחת ולמי עלותה והסוף נבר קלים בקיומיה כתיב תחרת כתר דסיומו עלותה
חזלו בתרתי והסוף נברת לסתתיוט מכיוסי. תמר ר' אלעזר הלי נברת לו טפצת סוף
לו תרתו לה מתיסרן תמר נתעסק בתוריתה דלה שעתה היה. פתח ר' אלעזר ותמר
כבוד תכמים יכתלו וכסילים מריס קלון. כבוד תכמים יכתלו וכתין לימון דמתעסקי
בתוריתה. עד לה פתח תלה קריב סוף בר נש נבויהו. תמר ר' שעור לית לן למפכך
תלי דתוריתה דכל מאן דלסתדל בתורית' וכי למירת ירותה דלקסנה דלעלה כיקרה
דמלכה עלאה קדישה וזכי למירת ירותה דלקסנה דהלי עלמה ומלי לימו סוף
דלקרי כבוד ו' דלה כסק מכויהו לעלמין דהל כבוד תכמים יכתלו דלקרי כבוד
וכסילי מריס קלון מלי סוף תלכד בר נש לזל בתרת מיסר קמיקבה ולא לסתדל בתורית'
דה סוף כבוד יריס לגרמיה וכמה לפטר כסין כניגורין מסתכמי לעילה עליה וכלהו
חולפין עליה זכו מלכה קדישה ולי בר נש לה לזל בתרתה ולא לזל בתרת
דמלריס סוף עביד קטיגורה עליה וסוף קטיגורה סתם בתוור' ולזל ליה ולא סליק
לעילה דלמה ויתיב לדם מחבוי כיון דמתי בר נש לה תב ולא כש לסתדלה בתורית'
כדין סוף סליק לעילה ולוליף עליה מוכח דהל וכסילים מריס קלון וסליק לעילה ועביד
מקטרגה. פתח ותמר ולה מסכת מצרים לה תעלב ולא כלם ולא עליהם תדיס
המצרי ונו'. תלי סכל מצרים הכה מכל סאר עמין דהל לכלהו כתיב ולא עליהם יהיס
בנסם ובכה לך. תלה הל לוקמוס מכרויה דהל תרעה דמצרים לה לבטריך למטרת
ויבל לאו היה בכללה דלילון דוכדון מטרת לכל לילון דיכה לאחר לסתלק עלייהו וסליר
קלמרו. תל כתיב כי הלרן לסר לתם כה סמים לרשתה לה כלרן מצרים סוף לסר
ובלתם מסם ונו'. דהל כסוף סליק ומכה מסתקיף תרעה לכל סכה למטר הסמים
תשתם מים דהל תרעה קדישה מן סמיות לתסקיות תדיר. וכד ישראל סוף עבקין
בתוריתה היה לתסקיות כדקה ותות. ומלן דמכא תוריתה מכה כלילו מנע טב מן כל
עלמה. עלילו לנו מערתה חדה דהוה כלרתה עלל סוף גבר עמיהון ישבו. פתח
הסוף גברה ותמר ודבר ו' ל מסה פנים ל פנים כאשר ידבר ונ' הלי קרה לאו ריעים
סיפים ולאו סיפים ריעים ם ולא תלה לה כחלה דלי בקלמיותה ודבר ו' אל מסה פנים אל
פנים אפור לכתר וסה אל סתחנה לכתר ויסתרתו יהושע בן נון נער. תמר רבי
אלעזר ודלמי קבה לתרעי כיקרה דילן דהסתה זוגה ושכיבתה לה לתעדי
מכן. מלן דפתח פתחה לימה תלה. פתח ותמר ודבר ו' אל מסה פנים אל פנים
כאשר דברן עלוהי ויקירין לתברם מסה נביאים מהימנה על כל שאר נביאי דעלמה
דהל כלהו לקבלים בקוף כפני כי כשה. שאר נביאי סוו מסתכלי בהפקלריה דלה
כהיר ועה כל דלה לה סוו יקבן לתפין לעילה לית תכלה תלה כתה דכתיב ולתי סיתו
כרדם על פני ותבי תרבם ולא עוד תלה דמלן לה סוו נבויהו כתקליה. ומסה נביאים
מהימנה לאו הכי דהוו סוף מסתכל בהפקלריה כהיר וקלים בק יומים ולא שד תלה
דהוה זקיף ריסה לתם תכלה כמלן דלמר לתברים זקיף ריסך ויסתכלון לארצי כנען
בגין דלית תלי. כך מסה פנים ל פנים זקיף ריסה כלה דמילי לארצי וקבלן ומסתכל

כוון וקרץ עלוי ולא לעתני דעתוי ולכפוי כמאר כביולין דכך סוו כבלן (פ"ל כעלן)
לאסתכלא בפקי מרעותייכו ומדעתייכו ולא עתני זיו לכפוייכו ולא סוו ידעי מסלוי עלמא
כלום ומשה לאו הכי דמשה כסהוי דרגא עלאה ממש סוס מסתכל ולא בפק מרעותיהם
ומן דעתיה דהוה כמעתא דסוס מסתכל כוון יקרץ עלוי מיד ושב לו למחכם למלאך
עמסון ככל מס דלמטרייכון ודעתוי מתוסכא כיה בקדמיתא ויתיר ודא סוו ושב לו
למחכם ומשרתו יהושע בן נון כאר ודאי דסוס יכוק מתוך הלהל ולוליף לאסתכלא
ברוח קודשא כלא ובכאר סמוך למות משה דכתיב ויקרא משה ליהושע לעיני
כל סוס לוליף ולמיק מתוך הלהל ולא דחיל. כתיב לתתברם ממש וסוס בלחודוי
מס כתוב ויכול יהושע על פניו לרכב ויעתתו דלא סוס יכיל למסכל והאי מלא סליקא
לא מלתר לחרא. לבר כא דלפקיד כיה מלכא מלבי דכב ולבבי יקר כל זמנא
דמשתכחין גביה. ממש דכיתיה לחיד כהו ולסתכל כהו. כיון דסליק סוס כר
כא מעלמא לא סביק מלכא לגבי ממש כלום ולחיד פקדוכא דילוי. לחר סוס ממש
וו דלכדית ביומוי דמלרי כל חלין סוו כידי. כך יהושע ביומוי דמשה סוס ויוק
ככל יומא מתוך הלהל ולא דחיל. כתיב דסביב ויכול יהושע על פניו. ולכא בגין
דלכא סביב בגוויכו לסתכל כמלי דלוריתא ולא לכא דחיל. כתיב דלתברם מכייכו
לא תיכול לאם תכלא כלחודוי. תו פתח ואמר.

ושננתם לבניך ודברת בם ונו'. כמה דאת אמ' מנין שכופיס דכעי כר
כא לחדדא מלי דלוריתא לבריס כחבירא דלוכו שכלא כתרי
סטרוי בגין דייעול לחדדא בלוריתא ולא יסתכא לבים כטפסותא. ודברת בם כל
מלין דלוריתא כל חד וחד לוריתא ליס בלחודוי ודברת בם ותדבר מבעי ליס. אלא
כעי כר כא לאסגגא גרמיס כהו ולאסגגא גרמיס דלא יסטי ליסוכא ולסמלא.
כשכתך בביתך. לאסגגא גרמיס בביתיס בלרא מיסר ובלורא תקופא דילפין
מיס כני ביתיס לאסגגא גרמיס עמהון בכאת ובאידו ולא יעיל לחילו בבני ביתיס יתיר.
וכל שובלוי בביתיס בלרא תקופא. ובלכתך בדרך. לאסגגא כמלי דלוריתא ולתקופא
גרמיס כהו כמה דאסטריך ולדברא גרמיס בלורמוי דלורמי ומלי לישו כמה דיעבד
לדורון. לקרבא. לגלותא. וגלותא כעי לגלאה למלריס ועילא מפסון מלי דלוריתא
וכשכבך לדברא גרמיס כדאילו דמלריס בקדושא כעבוס דלא יסתכא חנוף לקבליס
דמלריס. ובקומך למיכב תשכבון למלריס דלתיב כממתיס דסך בכמס קיוכין
לסתכא קמיס מלריס וקבס עביד עמיס חסד ולתיב לס לגופיס.

וקשרתם לאות על ידכס. הא לוקמוס על יד כס' כלא כס' יהיס זרעך
וכספרא דאגדתא לאמר על יד כס' כלא כס' יהיס זרעך
ובכריוא יתבי דרומא לוקמי כרוא דילהון מרכא כתי דתפילין כהאי גוונא. קדם לי
כל בכור סתם לקבל כתרא עלאה דכלא. ויהיס כי יביאך לקבל חכמס. שמע
ישראל ואהבת לקבל כינס. ויהיס לקבל חסד. לבתר כלהון כדרועא שמאלא
לאחרי ות וכתוב כזרוע עוז ולון עו אלא תורס. ולון עז אלא תפלין ומלין לא
מתיסבן לגבן. אט בגין דכתרא עלאה הוה כלול כלא ולא בחוסבנא. ועוד ויהיס

כי יכולך כיכולת מנריס תלייה הכוח לאחר דלאתכא כים תירו לשבדון ועל דא לא
מתתקנן כלרקוויטי. ולכן מכאמה סרין הכי הוא דקלא נטיל לן וכן לרכא לעילא
לרכא לתתא לרכא בלאחר דמוחא לרכא בלאחר סריוא. כגין דלא כלא
לתקסר וכשי כר כם לתתעטרא בסו כגין דלימו סמא קדושא עלאה דכתיב ורלו
כל עמי הארץ כי סם ייי ונו׳. וכל מלן דמתעטר בעטרא קדושא עלאה דא לקרי מלך
בארעא וקלא מלך כרקיעא. הלא מלך תסור כרסטים. כמה דקלא מלך לעילא
הכי נמי הוא מלך לתתא ועם כל דא וכתבתם על מוזזות כיתך כגין דיהוי כר כם
סלים בכלא ושתבח סלים בפקודי דמלריס רסים לעילא רסים לתתא וכלא מולקטין
דישראל. פתח ר׳ אלעזר ואמר תרי קרלי לסכחא דלעיג דכלא כחד דרגא
תליין לאו לימין מדרגא חד. חד קרא כתיב כם אמר ייי׳ נכלות וחד קרא כתיב כם
אמר יי׳ אלדים. מה בין הלי לאלי אלא כומכא דכתיב כם אמר ייי׳ נכלות כדין אלם
לתתא ברחמי וכומכא דכתיב כם אמר יי׳ אלדים כדין אלם לתתא בדינא. כם אמר
ייי׳ נכלות כגין דהלי כם לתברכא מנדוק ומכנא והוד דלקרי ייי׳ נכלות וכדין אלם
בלתבסומתא לתתא דהא אלתר דא קא לתתא. כם אמר יי׳ אלדים כדין הלי כם
ונקא מסטרא דדינא אלתר דנבורה עלאה ואוליפכא מלכא דדינא הוא ברחמי
בגין דכתיב יי׳ אלדים דהא אלדים נבורה הוא בכל אתר דא׳ נבורה תתלה היא
בכל אתר ועל דא לסתמודעון אלי מפומא דכבודא והוא הוא מתבוין למימר אלם
אלתריה וכדין הוו ידעי אלין כמי מהימנותא אלן אתר תליין אלתא. פתח ר׳
אחא ואמר לורו מרוז אמר אלהך ייי׳ ונו׳ תא הלי קרא רוא הוא ברזין עלאין כסתים
דאלכא קדושא אסר כיתיב כידא דאטרוניתא כל זייכין ורוחין וכלים טרחות דילים
אפקיד כידא וכל זיכון מניחי קרכא דילים אפקיד עמא הלא הכא אטתו אלסלמא
עמים נבורים סביב לא אנבורי יסרא ונו׳ והא לוקמוא וכדין לגא קלא קרכא וזיכון
נבורין דקלאמרן מניחי קרכא וזיכון אקרון מלומדי אלחמה. כתיב אן הסמים כלחמו
סכלכים אחכלותם כלחמו עם כיסרא ונו׳. ותנן כסהיא סעתא דאתקדיכו יסרא
לגלאה רזיא קדושא כבסרהון כדין הלי חרב נוקמת נקם ברית כבם כל זילא
דילים וכל זייכין וכל זיכון מניחי קרכא לגבא קרכא עמיה דיסרא וכוכביא הוו
לומדין נורא מלעילא. ואמר ר׳ אחינן כל כוכב וכוכב לית ליה אחא כלחודוי
וכלהו כאחין אקרון. אמר לון קלא אתעתדו לנקמא נוקמא דבני תרי נוקמי
אלא ואין לאתברעא מניהו חד נוקמא דסיא אלא רתיכין לחוזף ליה לרכרכא
דישראלי כגין לאנבא קרכא בסו כיסרא׳ דכתיב ויקח סם אחת רכב כחור וכל רכב
מנריס וחד נוקמא דבני לעילא לסו עד הסתא. וכגין כך לתדמו בתרי זיכון חד
כחיה וחד כאחא. כחיה דכתיב כחל קיסון גרפא. כאחא דכתיב הכבים
אחכלותם. וכזיכון בכחיה לית בכבא חד דלא אתא לסוא נוקמא ואתלטיא
לעלמין דבד אחרי לאכסרא אתתן אחר בכחיה וכלהון ליה ולבל סיעת׳ דילים ואתתכידו
כלהו כחדא כלא אורו מרוז אמ׳ אלהך ייי׳ וכי רשות לית לאלהכא כה אי שא הסוא אלהך
דכתיב ויסע אלהים אלהיך סלוך לפני מחנה ישרא ודא הוא דכל קרכין דילים זיכון

כי לא כלו לעזרת יי׳ כל נפקו ישראל ממצרים · לעזרת יי׳ בגבורים כתיבון עמו׳ גבורים
כל חילמנו קרבא עם סיחרא · ודא מלאך סוף וכל דיכין וכל קרבין דמלכא ברעותיס
ועל דא אמר מלאך יי׳ ודא סוף דכתיב ממלאך סנחריב ונו׳ ודא לוקמוס הכרויא ·
ודא זמינא למסוי עלאס ויקירא לזמיך דאתי וכדא ויתרבי שמא קדיש׳ וכדא זמין קב״ה
לאתפרעא מעמין עע״ז ועל דא כתיב והתגדלתי והתקדשתי ונו׳ · תזלו עד דמטו
לגביס דקב״ה כיון דאמא לון אמר קב״ה הא אמינתא הכא ודאי צריכין אנן למחזק טיבו
לאכפי אמינתא · פתח ואמר כן עוד היום גדול ונו׳ · הלי קרא לוקמוס
דכל ישראל ויתערון תשובה לקמי קב״ה בזכו תורייתא ויתובון לארעא קדיסא ויתכבשון
מן גלותא דהא ודאי יומא חד יהא גלותא לישראל ולא ויתיר הב״ה כתיבי שומעים כל היום
דוס · ואי לא יתובון קב״ה אמר כן עוד היום גדול לא עת הלסף המקנה כלא זכו וכלא
עובדין דכתרן · לכל לחסותא חד לכו נסעקו הנאן לאתדלו בתורייתא דלתקניין מומי
תורייתא ולכו רעו לאתר דניויתא לאתר טכא וכשוכא דלתסכתיכון · דא הן עוד היום
גדול דא הוא יום דלקרי יום מהומה ומבוכה׳ ומכוכם די כהסוא יום לתתריב כי מקדם׳
וכפלו ישראל בגלותא · ומן קדם עובדין כיסין הסוא יומא לתמסך ותתרבי הב״ד הן
עוד היום גדול לא עת הלסף המקנה כגין דלתיכון מסכי ליה להסוא יומא · הסקו הנאן
כמס דלתמר במלי דתורייתא דהא כוכותא דתורייתא יפקון ישראל מן גלותא · ישראל
מלי קא אמרי יילמדו לא כוכל עד לאר ולספו כל סעדריס עד דיתכבשו כל שאר יומין
עלאין · וגללו לת סלכן ויגבדרון להסוא דיכא קדיש׳ דהסוא יומא דשלט על פי הכלר
ולסתכלא הסיא כלר בגלותא שמא · וכד לתגליא הלי כלר והסוא לכן לא שלטא
עלא מיד והסקיכו הנאן · ומיין קב״ה כסוף יומייא להדדרא לישראל לארעא קדיסא
ולהכבשא לון מן גלותא ומלן לינין סוף יומייא הסוא דהיא לאחרית היומים · כהלי
לאחרית היומים ישראל שכלו גלותא הב״ד והיא כי יבואו עליך כל הדברים הלא באחרית
היומים · באחרית היומים דיזקף · והיא כנסת ישראל בגלותא · ועם לאחרית היומים דא
קכילו עונשא בגלותא · וכדא יעביד קב״ה בוקמין לישראל תדירא הב״ד לאר יעשה
הלא הזה לעמך באחרית היומין · וכבל לאתר דא היא · יקב״ה זמין לאתבא לה לאתרהא
הלא הזה באחרית היומים כבון יהיה הר בית יי׳ ונו׳ · ודא סוף יום · ומדמתרי כל
הב״ד והיא באחרית היומים לאחרא לאחרא כמס בזמנא דלתתריב מקדשא הוס וכמס כל למיעל
למעבד בסורתא דומיא לאחרא כמס בזמנא דלתתריב מקדשא הוס וכמס כל למיעל
הב״ד הוי לכו כי פכא היום כי ובטו בללי ערב · יום וכל סוף סוף גלותא ומיעורא דהלי
כל מיתי קמיין ופלגא וכגודל דמסתא דבר הא בבר בין גוברין ודוכרנא דהלי רוח
דבין חבריא דכתוב כי תמול לכתנו ולא כדעו כי כל ימינו עלי ארץ · כי תמול לכתנו
בגלותא ולא הויכא ודעי כי כל ימינו עלי ארץ לתתרהא לון קב״ה עלי ארץ · זכאה
חולקיה מאן דחמי ליה וזכאין חולקוהי מאן דלא חמי ליה · ווי ליתן דיודעין כל ינתבע לריש
דברכא לאתתבר׳ לנוקבים כל סבן כמעתא דיזדווגן כחדא על הסיא מעיתא כתי לריש
שלא מי לא ירפא ונו׳ · לא בקדמיתא כתיב שלא ישלג על כושו וכסיהו ומכא כל יפוק
לקבלא לבית זוגו כדין לריש שלא מי לא ירפא יי׳ דבר מי לא יבכא כהסיא מעיתא כתי
וסב יי׳ שריך לת סבותך ונו׳ וסב מאי הוא שלא קב״ה סב כי מגלות וסב נדוק לאחוגא

כלומרים כלומר כתיב הך נדיקים ונדולמך ומכנו ישרים לפניך׃

מתניתין לכון נכי כנע מלרי דכנעת מלרי דכלכלתכו קלל קרי מלן מכנון דלתתכם ודע נמעתך דרישך קיוורך לתקון רישך מיכלך ולתתך ׃ ומתתם לכילך לתקון מטר נפין כעטירך דקופלריתך כיב רשים עוכמך דתכוכך עלמך לסליך ונקוים כנוויס כקוים קל דנך מלילך כלמך ומקם מלמ רשימון דשך ומקם מלמ עלמין ׃ תקוימים תטלל קל קוים נרך וקרכין עכר לס ולרן עייכין כציכי מכמך לקוימתך ופים ממלל דכרכן כל שלטך לולך כימעך טלירך כלילין כל נתתך טלירך כימעך ולולך כלילין כל כטלך מולעמן מרכנ מנרופי לקחיקן כידמם ונטלין עמם סתין פולמין דכורך כל קל תרכך סכנך על ידיכים סליק כרעמך לכפקך כל כם שלוטך לתתך לתקון כסלי קוויוך קל עפרך דקיקך כלילך מכלך כסב כיב לתפסט כתרכנ סטרי עלמך ׃ ומרכנ פילמין לתעלמלי קל לעילמ קל לתתך קל לנפין קל לדדוס ׃ פילמ קל רכרכך ונקוק לתעכר נלולוונ כיב כתך עוכמ סלירך לקוו קדוזתך דכלמ כלמ יפה כוף מסים כל סלרן ׃ כיב לוולוונ לפיקו קל כוקמ טלירך ומלים לסכוך נגילו דעפרך ונקוים על רגלוי ומלכים על כל עלמך ונלטיך על כלמ ׃ הכל תמסילסו כמסכס ידיך ונו׳ לתקיקוך על סכוך פילכך לסטרך פקוכך לתיב מלכך רוקים לנכיס וסכוך קוותך כטלמ ליס ׃ כלין ומיכין מכל מתרך ונקוים כיכייסו כקוטרך רגליהן בין מלאכין קדישין כטפסרך (סמ״ך כטפסך) דעטורין לתתחלן כלין כתרגין תפיסין כתוכייסו ׃ נסתלוק רוחיהן מסכוך מסכך לכוכך לכתר מנכיו כעפרך כין רגלי כלמ לתטמו ונתנמו כתך נרמך תקוק לסכוך מתכן יתכמן כקדמיתך ויקומין חילין חילין תכייכות כלרעך קדישך מתערכן ומין קמ״ך לתנכל הכוך עפרך קדמיתך לסכוך מסכך מעם ולמעלמ כיב נכילי לקוק כסלי מטירך דעתך ומסכוך גכילו לקיכו נכוכתך לכילולך יתקון ויתיסר מסכך לכפרך כנוכך לך ומעין ונפ ומכיב יי׳ ומסקם לת כלל כסטיס נגין לסכוך כלל למני קכיכותך (סמ״ך וכותך) כעלמך ׃ וכל כסוך מעיכך קדישך יפוק ויצול לנכיס כלין יתקון ויתיסר ולך יכם כמוקרכיס כקדמיתך ומיכון לעלם וכלן יקומון לפתלכך כדיכך למלכך עלמם ׃ סלל ורכיס מיכי למלמ עכר יקינו מלם נלוי עולם ומלם לתלפית ולדרלון עולם ׃ וכלין כתיב כי כלמר הסמיס ממלמיס והלרן הקדמס למר

מכי מיסס שומדיס לפני כלס יי׳ כן יעמוד ורעבס ומצבס ׃ כילקו מ״לתו ׃

פרשת וחיה עקב

רעיא מחימנא

וחיה עקב תשמעון לת משפטיס סלה ונו׳ ׃ ושמרת וברכת לת יי׳ ללהיך ונו׳ **פקודא** לל לכרכך ליה לקכ״ם עלכל מס לעכול ושתי ומתקכי כסלי עלמך ומי לל כרוך לקרי נולן לנכי קכ״ם לכתוב גוול מכיו ומתי וכל מוקמוס מכרייס כנין דכרכתן לכרוך כל כם לקכ״ם מתי לתמצכ׳ מתמן לכל עלמך ׃ וכתי ואכלת ושבעת וברכת לת יי׳ ללהיך עליך עכיס עכסוך מסכך עלכך ׃ ומתי לתמצכ׳ מתמן לכל עלמך ׃ וכתי ואכלת ושבעת וברכת לת יי׳ ללהיך

ואיכון נרכאן לריך נר כס כאיכון אלין מסטוע אקיכא שלאם ואתנרכאן כל לאיכון דרגין ואקורין
ואתפלין לפרקא על כל עלמין ואתנרכאן כלסו כחדא . ועל לאנטריך כר כס לגזופס ריצותיס נרוע
נרכאן נגין דיתנרכון אכהן וכגין כלא כחדא ואלן דמכרך לקכא ואתרך וכטיל חולקיס עאיכון
נרכאן נקדמיתא לכל עלמא לאתא . כיון דשמע לקכא אתנרך אתלן כחיצ ושדא על ריסיס חולקא
קדמאס . ואף אוקימנא לכתיב נכל המקום אשר אזכיר את שמי אבא אליך וכרכתיך . אזכיר כלא
יזכור כל מכחתך . כיון דסטיצ נרכס אתיא ושריוא על ריסיס אתלן אתפשט נכל עלמ׳ נשעתא לאיכון
נרכאן כאתלן אתנטרן נו חקל תפיחין קדיסין ופנעי נהו כמס דרגין דמכלן נעלמא וכאתי נסו
ואמלי ואכריוי לא ליסו דוכוסא דסדר פלוגי לקכא . אלן אתר לכתר מריצא קדא לנדיק יתלן
סלקין אתעדי לכאתא מחרכין מלעילא ואתמליין מלעילא ואתתא סלא נרכאת לרציס כדין כיון דאתי
דרגא אתמליין מריק לסאי כלא ואתלן בנדין ואתסדכן לאתא . כד סלקין אילן נרכאן אתתא ליה
אתתא ואתקא לעילא . ולית מאכא לעילא דלא אתא כל אילן פתחין ואכרוי ואתרי נכל אילן לקיעין
דא אילן דוכוסא דמלכא דסדר פלוגי דא סוף דוכוסא נקיומא כדקא יאות . ואלן אילן נרכא דאתיבי
עליס אלן . דכל נרכא דאתיבי עליס אלן דא אילן נקיומא כדקא יאות וכיון דאתי נרכתא סלקא
כל דרגין דלעילא כלסו ואשכין לגבי הסוך דלא כיור בגין לכסדא לגנס . וכל סכן מי היך נרכתא
דסנילין מנרכן לס ואשטרין לס נעטרין קדישין נרוע דאלן . אלן הא רוע דקדשין דכל יאודא
וקדושס נרוע דאלריס . ואשטר ליס נרכתא נעטרין עלאין כדקא יאות וקכ״ס אתרשי נסו נאלן
דמנרכין ליס ותיאוכתיס נרכתא לאתתא דהסוך נרכתא סלקא ואכסיר ניציחא דלא נסיר ואתקיף
לא נתוקפא תקיפא לסלקא לעילא ועל רוע דא כתיב כי מכבדי אכבד אלין אילן דמנרכין ליס
לקכ״ס . וכווי יקלו אלין אילן דלא מנרכין ליס לקכ״ס ואכתין נרכתא אפוסייהו רוע דרוין לגיכא
דילתי מכתתא דאתריסון לנרכא רוע דנרכאן נפקודי אוריתא וככל סנאין וכסופין דסאי עלאא
לאתרקא נרכאן אשילא לאתתא כד נרכאן דנלוסא לאילן תקיכא דאתריסון אתתא לעילא
ואשילא לאתתא . נרכאן דלאו אילן נגליסא סלקין אתתא לעילא עד דאטו נו כסוסא דלא כסיר
ואתערי לעילא נתוקפא דהסוך כסוסא דלא כיור נרכא וסלקא אתערו לעילא עד דאטו
לנרכס״ס עלאס אקורא דכל סיין . כלין כפקי מסטוע אקורא עלאס נרכאן אתרכין ואתרשו אלין
נאילן ונסקי אלין לילין ושריין ואתלן לריס נדיק לאתרקא לאתתא . וכד כתיבן אתנרכן אכהן וכגין
וכל דרגין דלהון . ורוע דאלין נרכאן לאתנרע אשילא לאתתא נרוע דא .

ברוך דא רוע דאקורא עלאס אכלא לאתרקא ולא אסכא ולאנרכא כל כוכנין . ואיסו נריך
תדיר לא פסקין סוסוי . ואתתן סירותא לאקרי עלמא לאתי ואיסו קכ״ס אתמיס
דאיסו קנא עלאס איסו נגין דאית קנא כנוסא דא לאתתא ואיסו עלמא אתקיס . ואקרי לוס סכי
כריך לקכל אתתי לאתרקא ולאתנרע אתתא לעילא נכרכאן דלעילא . וכריך קדמאס אקרי
הכי נרוע דאכתא עלאס דאמלי לסהוא אתר נחד סניל דקיק לאתיל ליס .

אותה לנתר דאתרי לאתנליין דא אלי נריך אתיס איסו . וכגין כך אקרי נאתר אתיס
נריך אקיכא עלאס לא אתנליין . אלא סירותא לאתנליין לנר וכגין כך אקרי אתתא
ואלן איסו דא רוע דיאיכא ואקרי כהן לגבי אסוך אתר . ורוע דא אתה כהן לעולס אלן כסן
להסוך שלס אתס . ודא איסו יאיכא עלאס דאת אתתכא לאתנליין .

ידוך דא רוע דאתנציאת . רוע דאסיסתא נכל אטרין .

אלדינו לא מטרח דשמלא לכלול ביומיא ויומיא ביש ואתכלילו לא כלא למהוי קד יעב
סכא לתקשרו ברכאן דכיין דלעלן מתברכאן ובטלי ברכאן לגבמיהו מתהדרי
כלילן כחד לסטרא אחרא דיומין לא יכלין למתהדר לגבי סטרא אתר עד דתתברכן · כיון דאתברכן
בקדמיתא מתסדרי ועלין לגבי סטרא אתר לבטלא ברכאן יתירן למרכז לתתא ועד דיומין
מתברכן לא עלין ולא תאכין לגבייהו ודוד לא לא ידעו כבי ביקס · וכל תבין לגבי סטרא אתר
ועלין תמן כדין לקבי סהדא אתר · **מלך** ומלך לא מתקבי כר כל מיכין מתקרבין לגבוה
מתברכן ממלכא לימתי לקבי מלך כל דברכהו מתיין לגבוה עתירין מתתקן בכל מה לתטרויכו בלא
מסרוכא כדין מיהו מלך מלך לתתא כל מעטרן מלין ליה בסטרוי קדישין · וסכא לקבי
מלך ומלן מיהו העולם משר קדשהו ובוכו ובנין דמיהו עלמא דלא מתגלייא לבר ומיהו סתים קבי
ליה הכי בשלם סתים · ועד לא לקבי מלא בשלם סתים · ולעולם ימיכא לתא כמה דמתמר · ועל
כהן כפיף לגבי סטרא אתר בדישא ובסופא · ובלמא מתתא כל מתקשר לימיכא ומתדבק ליה קבי
מתתא לעילא ברוך ולא לקבי ברוך כר ברוך דמקומא דמתברך בסדיה · ושיל ליה ומלי ליה מתא
רוח דסטרא כהן לתתברכא בהדיה · ועד בכלותא כר כם כולא בברוך דמיהו עלמא כפיף לגבי עלא
ודא מיהו סכויא בין ברוך דכלותא ובין ברוך דמשר בכהן · ולא ברוך עלמא מיהו לשרוי בשכן
לכל עלמין ברוך דכלותא כר כם כולא ביש בברכהו ונחין ריחא בלתא לשרוי בתא · ועד כהן לטיל ברחם ומיהו רחם תדיר וכנין כך כריחא בברוך · ונחיכו דריחא בלתא · וכהן
בכל לתר לקבי לתא נחין בכלותא · מלך כתר לנחין תו לא ויקץ · מט קלה תמר לה לסיכרא ולי
לזועזוי נרמיך ותו לא ויקץ · וכנין לא ברכתא כבר כם ברוך לקלס לתתר לשרוי בשכן מלעילא
לעלמין כלהו כמה דלתמר · וכלין מיכין דשלמא בעלמא דלתי ובעלמא דלתי · כתיב כי לתא מכיכו כי
מכרכם וגו׳ · תכיכן לזומכא דלתי לתרין ליה לינחך וכו׳ · כנין דשלמא לתכלול ביומיא · אכל
ימיכא מכלן לקבי לא לכתיב ושימהו לך לאב ולכבן · ומשב לעילא לקבי לא ומלילא לכסוד לא
כהיר כשעתא לתתברכא כיומיא לקבי לתא כמה לתתמר לתא יי׳ מכיכו ונחלכו וגו׳ ·

אדמכי סכא לזומן לגבוה ומר רשע מיומיא תקין מתורה למתרך ליה ולמטרויכוהי אכל
מיכי עדוכין לקיומא ביה זה הסלמן לשר לגבי יי׳ · והא עד כתן כלהו מתעבני
מתורה דמלכא · סלל לכו לקמו בלמתי · ולא כסמע לתוריתא לכבתב ויכיא לתוריתא לבעל פה ותתן
כמה מיכי טעמי תורה דמתיקין דמכל מילין לגבוה ·

קם רשע מסימכא פתח ומר לתכן כהכא קום מסיכתך למלכא תירין ועלין ומתרין
ושופטין וכל מיכין לגבייכין לסטרוהא דמלכא · ולקח הפכים לזיכון לקבל תרין לוחי
לתוריתא דמוס ומוס הס כתיכים · וס תרוסר לגבין לזיכון ובכרך יי׳ · ולא יי׳ · ושם יי׳ ·
זה תכיכא · לל״ל לל״ל לזיכון תרוסר חוץ לשתר כסין ובני תרים לל סימין לגרגעתן ובני
סור מסשמל לגרגעתן · ובני כסר לגרגעתן · ולשתר עלייהו מרכבא פרים לשת לסס · ולאי
לזיכון וקרא זה לל ומר לקבל עזרים וגרגע שפרי תורם והלי מיסו זה הסלמן משר לפני יי׳ מלמן
לשתורא דמלכא לזיכון ״ש מלקי בלותין דתקין לן לקבל קלכין **פתח** ומר ועשית שלמן
עני סטים וגו׳ · תל חוי מכהנין מכין וסשרין הין כהני מלקי דלמלכא לשתורא דמלכא לשתוא לזיכון מכני
מתורה דמלכא חל דברכא מכני סטורתא כעיל כומכא דייעלין לסטורתא לססב נגוד מסב ברחם
תכיכא תקוסים · ותלוסא תחות תכיכא · ולין לתקריכו ג׳ עטות לקבל תלת מכסן · לקבל
כהכיס

נתנים לויים וישראלים. מכאן ואילך ליתן לוי מלא כל מקום שהוא. תניא בעל הבית נותן
כדי שיבוננו שיפה. ומשלים בברכתו ולבתר נותנו. ואומרים לכהן התחילו לוי ממעשרו
ישראל לשעבר על שיטעם ממנו. ולית הכותב כדי לטעום על שיכלה ממון אפי ממעשרו. ומה
שעושים בקר׳ הרשות בידים. ועוד מוקמינן לעולם מברך בנין דיבך בעל הבית. ואלו רוח
בעל הבית נוחה לו עמודו לו ממעשרותיו לשון קח ממעשרי. ובמשנתנו לכתוב משמו שכרות לשון
ס׳ס. בעל הבית לו ו׳ו׳ לשמעשרותיו וכשנופף לו ובנך ולא לשמועה שרשעתיותיו יכיל לשמוע
מה לכל אחד ואחד מפי כבישה י׳ו׳ לשון בקולין דשמע קדישם שתקרו פרורי בבית. ואלין לקבל טפין
דוכא. ומפני דמוכלל בשון ודריק לון בהתר דלא מצטריך עבידתא קא דריש תכתיבים ומוסיל כא וכל
הכל כולל סוף לשמח לשם. ולית לשם שלא תורה והוא נוזה שיש ממון לכהנים עליה ולא ישבח
ופירושים בכוונת לשון בנדיק לשון כתים כתיבי מלשון זתים ומורח מברך ומרח נדיקי כאור
בגד. ובכוונת לשמח נדיק מי שלמין ובנך תורה מברך. לשכבי שם בוטיבא קדישא שתיא לבניה
ומתר רעיך שהיתה יותר מה שולילה שלא לשכחניה שלא ושוש תמן יהיקא שלא שם
ותקין לן מברכתא ופתיבא לשון מנרמיה כשלוי שוש משמרין שמין ולא שוש שלא מבן שמח שמין
ותקין פתורא מכל מיני מאכל ומשקה. אמר שם מוקמינן לבנן דבעל הבית נותנו ומורח מברך
שלכל נביר שלי לישים ושתם ישישים עב וחלתי ושיבא מחוות דעי שתכם. עד דלטול רשות מכם.
שמ׳ליה לישע כרי שלחה לו׳׳. שמ׳ליה שתין בשיתין לשם שפטקי בלא קרבא או לשם בקרבא.
דהכי מוקמינן לבנן דמתני׳ שמעת שלשה. ואי בעית למהוי קרבא עלים. ליתי חד מבית שלא
שלא מבן לבנא קרבא שלו מכיל ובונגא לבלהו. ס׳ל מבריוא כרי שמא ניבר ושבין לא דעת אוך מניחי
נגרין לברכין בחרבא בבעונגא דחרבא. ברומא בקשתא בגירין לקשתא בקירטא קירטא בשבין דקירטא
ס׳ל ז יתהלל חוגר כמפתח. דהא ולאי בקש מוקמינן. כל הקול קש שלא מטתוכלילו לוחו חלב פיפיות
לכתיב רומחות ז בגרוכם וחרב פיפיות בידם. ובבונגא דחרבא בדיך לפנינא ליה לשיח בטרין כמה
למוקמינן כלי שמשלכיסו על בשמים ועל הארן. ועל ר׳ רוקיות שעילם. ודלו ניף שחרב. ר׳ רשם
שחרב. ס׳ם תרי פיות. כלתקע דחרבא שלי׳. רומחא רשם בק׳ם עם שית תיבין דוקדל שם רומח. מן
עם חרבא מיכל בגרים מ בוריש שמעין דנ׳ שבין קשת דזריק חני. וכל ובא לשיכו יודע כמן לימו מולל.
קירטא דל קש׳. ס׳ שבין דקירטא. שמע ישראל י׳י אלהינו י׳. לקבליהו ויקא דוד חשמש שלקי שבנים
מן שבל וכל שלו לשן בקירטא לשיכו שפא לשיכו שבינא לשבינדו חד כלהו ס׳ וקטיל לכל שתלה
ועד כשן וריקא שלי שבא לשמע לשיכו שבן שניר ושרשבא שניר דילה ושפלבא ליה לתתא. ובנך
לשיכו לכון ש יתהלל חוגר כמפתח: כשן יתירר לכון לשבא ולעבא לוך שניתין בגרין דבבין בשיפין
ברומחא. בקשתא: בקירטא תיבשא ולא יכילבא לשלא קשיש. ובבשן כשן בשוי שלן יבא מרוח
כשמא לשיכו לשם שלוכם. פתח ושם וסיס בשבלכם שלשם השרן תריהו תרומה ליי. בשלי
שתרומת שבינא לשיכו ס׳ לשמוניה לשוקיהו עלם שלי שתני כל שבונא בגרוך לקדק שם ש ולאי שם
שוקיהו לבבן לשתני שון ונתן פטורין שן השעשר. וכל היה בעית שלורין לית לה רשו לשלי לנבי ס׳
לשעבר עשה שם׳׳. ולאי שוהו תרומה תורה לשיכו ס׳ שומשי תיר לבא ויהי מעשר שהר שלכעי יום ונו
ו שמון ונתן לשטה עליה שוקיהו לבבן לילן שכל שלם שלשמן שמה הוה קרוב חט לשיכו שון ונתן
לשת ה׳ שלשתליק שכיה ׳לשיכו שמזר לילם. ובנך כל שיהי בשון ונתן שלה לשיכו לקבל שרלם ושריב

שלא לדם כקריע׳ ים סוף׳ ובג״כ צריך תח״ לומכא עמיה למאן דישתדל בפתגמי אורית׳ **שביעאה**
לארכאה על פתיר״ בגין עניים׳ ובגין דא כל המאריך על שלחנו מאריכין לו ימיו ושנותיו׳ ובג״כ וצדקה
תציל ממות׳ ועני חשוב כמת ואיהו מחי׳ ליה אוף הכי קב״ה מחיה ליה׳ ועיד באורח מברך רוא דכלהו
עניים מסטרא דאת ד׳ דאתמר בה דליתי ולי יהושיע׳ ואות ד׳ דאחד דצריך לארכאה בה׳ הה״ד
להאריך ימים על ממלכתי ובג״ד צריך לארכאה על פתור׳ דאיהי ד׳ כלילא מד׳ רגלין דפתירא בגין יקרא
דאת דא צריך לארכאה על פתירא בגין עניים ובגינה אוקמוה רבנן דבקש קב״ה מדה יפה לישראל ולא
אשכח כמדה דדלות בגין דאוקמו קדמאי ואקשו עלה כחושבן מיני מיתות דאינון כחושבן תוצאות׳
וחסרון כיס קשה מכלן׳ ואיך אמרין אינון דלא אשכח לי׳ מדה יפה כעניותא׳ אלא בגין דכל עמא
ולישנא והיה כי ירעב ויתקצף וקלל במלכו ובאלדיו ופנה למעלה׳ אבל ישראל אינון קיימא דקב״ה
בהאי מדה ולא אכחישין ביה׳ ובג״ד במדה דא יתפנקון׳ הה״ד ואת עם עני תושיע׳ ועני לישנא
דעניו דאפילו אית ליה לבר כש עותרא ואיהו במרעין ובמכתשין עני אתקרי או דדחקין ליה בגינה
וצערין ליה כל יומא כל שכן מאן דאיהו ריש מניה ואיהו הולך מאתר לאתר׳ ועוד אית עני דאסתלק
מניה דעתיה כגון איוב דאתמר ביה איוב לא בדעת ידבר׳ אוף הכי איהי ד׳ דאיהי שכינתא כד
אסתלק מנה אח״ דאיהו עמודא דאמצעיתא דאקרי דעת׳ והאי לית ליה חובין במלה דיומא׳
ועוד אח״ איהו תורה כלי ל תר״ג פקודין הדא הוא דכתיב זה שמי לעולם וגו׳ שמי״ עם וה״ שם״ה׳
זכרי עם וה״ רמ״ח׳ ובגין דא אוקמוה אין עני אלא מן התורה ומן המצות דשאר עני לאו איהו אלא
עניו׳ ואת ד׳ מן אדני אוף הכי איהי בלא יי׳ **תמינאה** מים אחרונים דתקינו לון מלח
סדומית המסמא את העינים לא קראה חובה אלא בארח רוא סם המות שריא על ידוי מוזהמין
דעבדי בהו ברכה׳ ועל כוס דמברכי עליה בלא טהרה אקרי טמא׳ ומה כוס דשותין בו טמא
לברכה עד דהוו מטהרי ליה בהדחה מלגו ומלבר כל שכן ידוי ובגין דא מים אחרונים חובה׳
ורוא דמלה והתקדשתם אלו מים ראשונים׳ והייתם קדושים אלו מים אחרונים יכי קדוש זה שמן
ערב לקבל קק״ק יי׳ צבאות׳ ובגין דא והתקדשתם וגו׳ לאשתמודעא דאתין בגין לקודשא בריך הוא
הדא הוא דכתיב בנים אתם ליי׳ אלדיכם׳ **תשיעאה** כוס דברכה׳ ואוקמוה מארי
דמתניתין עשרה דברים נאמרו בכוס דברכה ואלין אינון׳ עטור׳ עטוף׳ הדחה׳ שטיפה׳ חי׳
מלא׳ ומקבלו בשתי ידיו׳ ונותנו בימין׳ ומסלקו מן הקרקע טפח׳ ונותן עיניו בו׳ ומשגרו במתנה
לאנשי ביתו׳ ועכשיו אין לנו אלא ארבעה שהן׳ הדחה׳ ושטיפה׳ חי ומלא׳ ויש אומ׳ חי מן החבית
ויש אומרים חי הכוס שלם ששבירתו זו היא מיתתו׳ **כוס** על דרך החכמה הוא אלדים והוא
מלא ב״יה והם שלם כ״ם בלא ו׳ כמו כם שהוא פגום וחסר בלא אף כן הוא חסר בלא ויו׳ והוא פגו׳ הכ״מא
כן עולה בגימ׳ כוס היא יוד״ הא׳ וצריך י׳ דברים כנגד י׳ והם עטור בסוד העטרה׳ עטרת תפארת׳
וזהו סוד עטור שאו״ל מעטרו בתלמידים והיא עטרת הברית׳ עטוף׳ תפלה לעני כי יעטוף׳ שכל
הברכות והתפלות מתעטפים עד שתעלה תפלת העני׳ הדח״ה ושטיפה כמו וטהרו וקדשו׳ הטהרה
ממין החסד׳ והקדושה משמאל דגבורה׳ כוס דברכה מלכות׳ מצד ביכה הנקרא אלדים׳ ונקר׳ עטרה
מצד הכתר׳ חי מצד יסוד הנקרא שלום שנאמר וברית שלומי לא תמוט אמר מרחמך יי׳ מלא׳ מצד
ת״ת מקבלו בשתי ידיו ה׳ ה׳ ונותנו בימין׳ כי ה׳ עליונה לחסד׳ ה׳ שניה לגבורה׳ ומסלקו מן הקרקע
טפח׳ בסוד יוד״ כי סלוק ה׳ הוא יוד״ ונותן עיניו בו׳ שהם בסוד ואדדונדי יי׳ מאיר בבת עין
ידוד בשלשה צבעי העין׳ אדני מאירה בשני כרובי העין ואישיני עפעפי העין׳ ומשגרו במתנ׳ לאנשי

ביתו

סוד שורה דברים נאמרו בכוס על הבבב.

ניתן · לוה ביכה שבחתי כם ושתם מעם בחתכת חלקו · עשיראה ברכת מוכח לוקחים
דבכן כשלשה בריך כוס · ומוזג למלך בנין דלהי לסבת כלולתיך · דלהיכון לכבן כפלא מכלל כלל · ולית
לתרכאם ויתיר · עכ ·

רבי חויל פתח הלל תפן וכו׳ · עד בכתה עוכך לפני · כרפם כפרשת קדושים דף פג עכ

רק כתובתיך חמק וכו׳ · עד תלין לכהתך · כרפם כפרשת ואתחנן דף רפב עמוד כ׳

ב׳ מ׳ לדיכם הוה תלדו תלדים ותדכי תלדים הא הגדול וגו׳ · תכיכן לדמות סור מכה ובמה
פכי תדם לתו לחיכן כחיתן כרובי לחיכן לכפי דכרכין כרובים לכפי ומטרי
כרכיה פכי תדם כל דיוקכן כלילן כהא כגין דלחיכן לכפי דכרכין ומתגיירין כהו כיורין
גליפן כגלופי שתח דמפרש כר׳ כטרין מזרח מערב נפיק דרום מיכאל דשים כרמיהו
לסטר דרום וכל לכפין מסתכלין לגבי פכי תדם פכי תרים פכי כעיר פכי עזר · תדם לחיכו
דכר ונוקבא ולא לתק תדם כר סכיומכים לתגיירן כיורין רכב ג׳ רכותים שפי מכלך
מכלן כללא דכלהו כיורי שור כשר לרייכן דלא לחיכו תדם פטיטו דלתכלול כחד כרוז
דכר ונוקבא וכלהו תלפין ורכבן כלהו כפקין מהכי רוז מכלן ומהכי דיוקכין מתפרסן כל
חד וחד כסטריהו כמה דלתתוו לון תלין לחיכן דקל מסלכן חד כחד וכלול כחד למהני
כל קד כלול כחבריה שור כשר לרייכן תדם לתכהגן כרוז דלרכב שמען גליפן סלקין
לתתכהגן ולחסתכלא · שור לתכפי תדם סליק שמע לאחרא מתעטרא מחפקא כרוז
דיתרין גווכין ולחיכו ג כדין לתתדר לתתרא כרסייהו חקיק וגליף ליה ולתרסים לתתכהג
כרוז דשמע דא וסליק לתתכהגן ולחסתכלא · פשר לתכפי תדם סליק שמע לאחרא
מתעטרא מתכהגן כרוז דתרין תכפין כגווכין לתתכהגן לחסתכלא כסליקו לעטורא
ולחיכו גדול כדין לתתדר לתתרא וכרסייהו חקיק וגליף ליה ולתרסים לתתכהגן כרוז
דשמע דא סליק לתתכהגן ולחסתכלא לרייכן לתכפי תדם סליק שמע לאחרא מתעטרא
מחפקא כרוז דתרין תכפין · גווכין לתתקפא לתתקטרא כתוקפיה ולחיכו נכור
כדין לתתדר לתתרא כרסייהו חקיק וגליף ליה ולתרסים לתתכהגן כרוז דשמע דא ·
תדם לסתכל בכלהו וכלהו כלקין ומסתכלין ביה כדין כלהו תכטויין בגלופייהו כגוורא
דא כרוז דשמע חד לתקדי טורא וכדין כתוב עלייהו ודמות כפויהם פכי תדם כלהו
כלילן כהדי ימיכא והדי דיוקכא כליל לגן ושל רוז דא לתתקדי קדם סלק הגדול הגבור
ומכורא דהא שמען גליפין לחיכן לשילא כרוז דרתיכא עלאה כלילא כתרכא לתתון
ידוד לחיכו שמע דכליל כל דיוקכין תלין מתקדן גליפן בכרסייהו וכרסייהו גליפן
מרקמא כהו חד לחיכא וחד לשמאלא וחד לקמא וחד לתחורא רשומא כר׳ כטרין דעלמ׳
כרסייהו כל סלקא רשומא כתרכא דיוקכין תלין תרכא שמען עלאין לתדי כרסייהו
וכרסייהו לתתכלול כהו עד דנקטא ולסטא לחיכן שרוגין וכסופין כחתא תליהו כחילכא
דמלי עכפין לכל סטר וחליהו לחיכן כוין לכחתא כפקו שין ד׳ דיוקכין מגוורין כגוורוהו
גליפן מכהרן בוכוכין מלסטן ולחיכן זרעין זרעא עד עלמא ·

רבי ווסו הוה לוכל כתרתא וכו׳ · עד לית שתתי · כרפם כפרשת קדושים דף פ׳ עמוד ב׳

כרפת

פרשת שופטים ושוטרים

רעיא מהימנא

שופטים ושוטרים תתן לך בכל שעריך אשר ה' אלהיך נותן לך וגו'.
בפקודא דא אמר שופטים ושוטרים ועוד כי אלהיך שופט כי אמאי
אמרים יו"ד לקושטכים כ' בתר דכתיב כי אלהיכם שופט הוא שפיל
הא"ו יוד הוא ירים דא ו'. **פקודא** בתר דא לדון בסייף. לדון בדין
פקילא. לדון בדין מרפא. **לדון** בסייף לאתלא בסלא כי רוחא בשתיה מרפי
אבבא על לדוש בדר קשי דקבלא ו' ריפא דקבלא. הא הא קרין שפיות דילה.
בדק בדק קרדום. מתיכין קרין ליבין אפי כל דלביל ודיבא אפי כל דלתתא. ואבבא אתעבד
מין אלם כוקף לאבטא אלאטא אר שבתן לו רשות אלאפלא כרתקף דקרבא אלמי. תמן אתעבד
ליבא בקשי ידוד מרבא דקבלא עלב אתמר רוממות אל בגרונכם ומרב פיות בידיא בעליון מי עלמין
כלילו מי ברבלן לביא אלמי שפתי תפתח ופי ביא עשל אלבא בכרתיקא ואתת שאלך שבבא ואתבדרן
תרין שמהן יאלזוכלי. **לדון** בשבט זרקא תמן קו' כריבא ביא וקו' לאתעשעא
אמיא ביא תעשים לאשאל ויאשוהו בשוט בשבים אלי טעמא דשטוח רשע. אלא לאיהו יוד הא ואו הא
הא אה ול' אתעין ידוד הרי תעשה ואלבשים כאיסנן תשבה ואלבשים אתעין לאיכון בשית תיבין
דיוקולא עלאה ובשית תיבין דיקודא תתאה לאיכון ו' והאי סוף ויאשוהו בשוט בשבולא אפייסי
בלא ג' בשמצא וז' לבית יקולא לאטרא לאלא אלא ויאשוהו בשוט בשבים שאשל ובת וזנים עילא
בשבולים בשבל ליבשן בא לאיהו הא בא בשבעאן ליבשא ובשי דשאשלא ו' אבל ו' אבוקא
לאשון שאש לידוד מיתה לשאשל ובשם ואיהו לישראל ובנין לא רשו עתה כי אם ה' אמי סוף ואין אלהים
עשרי אמי לאיהו לאלהים לאחרים בשמי ולכל לבא ליאשו כי. ואמיש. לאיכון לשיבין
ובטרין אקודין לילי. **לדון** בשקילא לשאשל בתבן לאיהו יוד. בדיק
לבנים בשאש שבעאן לאיכון ה' ובקבא דלבועא לאיהו ו' ובכתף לתמן ס' ווריק לא לבנים
אתקבא לאיהו ושאש אתרש יוד הא ואו הא.

לדון בשרפא לשאשל עבים לשלבקא בשון בורא ובאש לישו גופא לאיהו עין ואבנים לילים
עבים לאוקלא בהון אשם לאיהו כר מבוא בכל אתר לאוקלא לשאשל בשבוכתא עלאה
בתן לאיהו תפארת ובכל עבים לאיהו כיא לבועא דאש של גבוה בחית סוף על נבי עבים לקרבא
ושול שקלא יומת לאתוקד כיא שבל ואש על שמוכא תיקד בו. ובאה מתן לאיהו כאילו לאחי בגופי
בשבוים לילים כר כל עבפא ועבפא כר מבוא בראש אקודין לילים כל לאיהו תרוויהו ותקיים
ובכא בשבא בוער בשם ובשבא לישו בשאשל ובשם ובל אתבן לילים לאיכון קונין לאוקלא לא
לאזי ליה קנס. אתר בוניבא קדישא ולאי ישראל לאין עבים יבשים בלוריתא בגין לאיהו בשם
בסדיוט לאו לאיכון כדקא חזי לאשבר בהון בשם איך לשבת בתקא עלייהו בלוריתא בגיך בתקא
עלייהו לילבא לאוי ומבוש לאיהו כר יי' ולאיהו בגין קיין ולאין לשלשא לאוקלא בגיך בשגוש
כר ולאי לאיהו לשאר בבוש ולאתא לל תירא עבדי ועקב ולל תחת ישראל כי לאך אלי וגו'.

לא יקום עד אחד כאיש לכל עון וגו׳ . על פי שכבי עבדיו אין על פי שלשה עדים יקום דבר . פקודת דין לשעיר עדות בכל דבר שבעולם מקבלים מעופף כנגיחה לו לית ליה כהדיא ולית מסורת פסוק מקרין סלק על פי שכבי עדים וגו׳ ועמד האיש לא יומת על פי עד אחד ובגין דלא לזקקום מלרי מתביתין מי מציך על סלקא קידושי ביתו ולא עוד אלא שכבי ביתו מעידין עליו. מלי קידושי ביתו מיכן קידושי לבו ויסב קושיהו מבין ד׳ קושיות מלמד שמתבטל קושיהו מקושיות לבו. מכאי ביתו מיכן דאיכא דילים דבכי קושיות מלרי מתביתין דשא עיבותיו קושיות על עצמותיו וכבי נדיק וכיותיו קושיות לו על עצמותיו . ומי מעידין על סלקא קידושי ביתו מיכן נרמין בכויין על מיפא דקיהו מיפא ועלייהו קא רמיון מקרא כאיש עליותיו. מקרא לסון קידושי . ומאי נרמין יתיר מכשרא וגידין ומסכא . בגין דנרמין מיכן חורין וכתיבא לוכחא לא מסתמולעא אלא מנו חורו. בגוויפא דא לויתא דא מיהי חוורו מלבנא לוכס מלבר חוורו ולא נאמך חמך דקבלת ומתמר ביה נם חמך לא יאמרך ממך ותכלת מיהו מוקבא לנבי חוורו. ולא עוד אלא דנוסף על נרמין שתיר למיקס . ובגין דא זכוי וחובוי חקוקין על נרמין דילים ואם יוכס יקום נוסף על נרמין דילים ומי לסן לא יקום ולא יסף ליה תחיית המתים ולא עוד אלא תרין סהדין על כל כם עין רואה ולון שומעת. וכל סיפר ולן חובוי ולא עוד אלא שמשא וסיהרא סהדין על כל כם כמה דלקמוס תקנו בשקדא סיפר לכסא ליוס קנמו . מלי לכסא ביומא דסיהרא מתבסת ומאי מתכסת דהא כל מטי דאם ייתי למשבע עמיה לכבוי קמי קודשא כרוך הוא וסופו ליה דייתי סהדין והוא ייתי לשמע עמיה . לזל למויתי סיהרא והוא מתכסת נאן אתר מתכסת אלא סליקת להסוף אתר דלתמר ביה כמכוסה ממך אל תקקור לפיפס ליה על כבהא והאי סוף לשער תקעו בשקדא סיפר לכסא ליוס קנמו . לכתר דביה סליקת סכוכית דלתמר ביה וכמכוסה ממך אל תקקור . ומוכין דמתכסיה תמן נרוך לתיל כיפי לבין קיבי . ומוכין דלתגליה דעבד לון לתמר מכסא פסקיו לא יכלין דסכוכית מסטרא דכתר פיפי עלמא דלתכסיה ומוקמוס מלרי מתביתין דנרוך נר כם לתכסיה לפי דלסוף לתגליה בהאי ומאי מטי ומאי דלתמר ביה ובגד לתכריה לתמר לוכחא ליה בשרותיה . אלא לרשע לון מוכין ועיד קרא וסביבותיו סהדין על נר כם הלך פעלותיו נכס פיוס לת השמים ולת הארץ . לת השמים סוף לתמר ביה ולתת תשמע השמים ולת הארץ סוף לתמר נם וסארץ סלום רגלי . ועיד תרין סהדין עמודא לתמכויתא ובדיק ומיכין על פי שנים עדים יומת כל מת אל יומת על פי עד אחד לדין ובגין דא לית מוקלקא כאיל אחד מעקרו ומשלו כמוס בשמים לא יומת על פי עד אחד לדין ובגין דא לית מוקלקא כאיל אחד.

כי יקום עד חמס באיש וגו׳ . ודרשו מסיפטי סיסב וגו׳ ונצויתם לי כאחד ואם וגו׳ . פקודא דא לדרוש ולחקור מעדים קודם דיהדין ליה בשבעה לשבע מקירות מבע לקבל מבעה אלא עיבי ו׳ מאה מזומנים בכל שלהן נהון ויסרתי לחכם ולא אבי מבע .

פקודא נתר לא לבצות ליב וואם כאחר ואם לעשות לאחין תרין מסרי שקר לדיכון שאול ובחם אי ייתון לשפטא שקדוקא דשקר דישראל דשבעו כין ו׳ לו׳ דשיסו לתעון ו׳ וסאי ליסו עם ו׳ ינרתי לי תהלתי יספרו ולא יתייחר ו׳ עם ו׳ אל כשקרא שקר לכין ו׳ לו׳ דאשב למלכורית׳ ליהו עד סוף סית נורו לכבן מוכלין כל מרכב ותולין כל חמס ומורפין כתהלת חם ואולפו אלרי מתביתין ויקיים נסן אלי כשקדא דשקר ישראל לעיבן וכו׳ . ואלי ליסו ועשיתם לו כאחר ואם

פקודא כתב רש"י לקבל בית דין הגדול עליהם כיצד מטטרון לנגדולה מקרי אלהים בית דין הגדול כך כדיוקו וכך כוונתו כנ"ל ופ' לפתח אוהל תעשו עליך מלך בפקודת משה לשלש פעמים לפתח אהל לקבל עליהם בית דין הגבוה ס' בית דין ובית דין של מעלה מטטרון לפכיפת קטפס ס' כל הכתוב מאלהי נגדולה כמשה כתוב הגדול וכיוצא אלהי אלהים ואדני האדנים הגדול הגבור והנורא וכל הכתוב מקטן ומעט: יש מאלהי קטנים מטטרון לפכיפת קטפס משה משכיח לשלמה מהרן משכיח לשמטלת ומשמון משכיח מהרן מאלהי נגדולם מאלהי קטנים משכיח לשמטלת ס' את האזור סקטן לשמטלת היום לפתח כיס ומשם יכוס ו' אחרון את האזור סקטן לשמטלת הלילה ובלילה שרוי עמו שיר דלויס ולא יעוד כן מישמי על הפלשתים לתקון עבד שיהי הלוים בשירו ומיהו נרוך לשמטלת את האזור הקטן ולא משכיח לשמטלת ס' עכ"ל

כי תצור חלשיר וכו' עד כתחלו עלמך כלפם נפרשת נלך לך ה"ב עמוד ס"ב

פרשת כי תצא

כי והיה לאום בן וכו' עד ורושו ושוכות כלפם נפרשת נלך לך קכ"ו עמוד ס"ב

לא תלין נכלתו וכו' עד נכסמות נדמו כלפם נפרס"ם נפרשת לך קצ"ג עמוד ס"ב

כד כרש קכ"ם עלמך וכו' עד וכעלם"ך לתתי כלפם נפרשת קדושים לך פ"ו עמוד ס"ב

רעיא מחימנא

ועגשו לותו אפס כסף וגו' פקידא דא לדין כדין שוכיח פס רע סל"ד ובכתו לותו אפס כסף ובתבו לפני נכערס כי הוכיח פס רע על כתילת ישראל ובזי לותו כתב כשולין דאמר לא תכזה לך בתולים ולזוכל פס רע שקול. ומינלים לפיקו סוס כים על לכתך לפתח אהלך ומיהו ולא וכי לא. ולתתא קרא לישי דלכתך כתב לפוקמוס לפתח קרקע עולם היתה. ולי תימרון סוס כים עלם דלפתח לכתך בפקמוס ומכתה לפתלכתך כי רוחך דקדם פס"ל ותלכם לפתח אלכות. פ"ל אמר קב"ה לפי שוש שמי וכבודי לאמר לך אתן. ותפלתי לפתלים ורוחך דקדם פכיפת סות דלישי פס לפתלכתך כפתח. לכל לכנן ווי לזיכון לפכלין תיל דלוריית תיוב דלוריית דלישי קכ"ם עיפבא ולכל"ב כבן ולא ילא כפתרי דלוריית אלא קלין ומתירין דלוריית קלין תרן דלוריית קיימי דלוריית חטא חט"ק לילה דטוב ורע לית דרכא דאלה ומטרוניתא לתרכב אל תיל שלא על מיסון פס"ל כי תרכב על סוסיך אלכבותיך ישוביה. דלין מולולין כמלכותא דכב כתיב כיס כמסיק עבי

ונוכח על אמור . עכו"ם תמן נמשלין כלה וכאות ושאר מקבילין כנגד ולא לתקרי תמן מלך
עד דכתיב בסוסיו דיליף ככסת ישראל . קב"ה כך מיהו לגבי מצרים למן מיהו מלך . וכל מתסדר
למקריה זהיה י' למלך והכי ישראל מקבר בסין כל ישראל בני מלכים כנוהג דמלך מיהו בסין למן מיהו
בני מלכים עד דיסדרון למקרע דישראל . ומי תימא דסדיוט דמ מקבל דמיהו סדיוט לגבי מלכים עליה
מתקר ל תהי כרכת סדיוט קלה בעיניך והדיוט דמ לגבי מלכא עבד מטטרון ומלא קדמאה דלא כתב
יקר דיסכו ליה כתיב ליה למיכל עם קמרי סב"ל מכי ומחורי בסכל בסכום מקל . ויסדכר בסמי מקר וכה
למקרקי יסדכר מסור גרס . וכתכן מלכי מתכיתין מטרוכיתא מתקר כיס ומלכותי כלל מסלה כתר

דמלכנסם סלימא מסתר על מקסורם ומוסתיס ומקתר כהו והרוב כסוכסיס ומי קיימא דמתייחד עמיה
מקבונליס כנדו וכבא סתנא רכרכא וכנין דמ מסתר ליסכל דמסתלס . למה סתר לי סכיכתא מסיכא
לה מקסורם ויסיב לה סידם בחלה ומתדרא מיסי בדרומים דמרכי ומרכי דהוא ידע טמא
מפרס ובב לסין עבד כל דמ נחכמתא וכנין דמ מוקמוס מלכי מתכיתין דמכילו בלא דמ מית ליה לבר
כם למלא קולס דיתיחד עם למתיס כנין דסמא סידם מתמלכא כמתנא ודמ כמתנא מלילכא דטוב
ורע מכל מס סיא מסכיכתא לית לה סכו' ל"ל מכי י' לא מכיכתי . מכי דמ מכיכתא ולית לה דקילו מכל
מטרין מחכמין כל הגוים כמין כנדו ומתדרא דסכיכתא קמן כמס מנולות קמן . כנוכח דסרס קב"ה
כסיר לה כנין מכיכתא דסיס עמה כטיר לה מפרימס ומסילו לבוסס ומכמיטים כמלהו מו קב"ה מנולו
כנין מכיכתא וכנין דמ מתא מרמה למ:למ מתא ליס עמיה ומכי מי מכל תכמיטין דילס מכל תכמיט
ותכמיט דסוס כנב כיס מתי ליס עד דמתפרס מכס סמוס טמא ומי מתכמיטין דילה כך כם מתן לכנב
כנוסא ומסילו כתכב דילס למטרא דיסידל וסור סקרב יומת דקב"ה לא יסיב ליס דמו לתקרב נכס
סב"ל מכי י' קוס מתי וכבודי לתתר לא מתן וכנין דמ לאו כל מס לא מקיל . מרגלים דמפיקו סוס כיס
על מרכבת דישראל מיהו . מתן דמפיק סוס כיס מל מכיכתא כל מכן דלקיין כמתמכון דמלין דמפיקו
סוס כיס על מרכבת לקו כניסייסו ומיתת נרמייסו מיהו מכל מתן דמפיק סוס כיס מל מכיכתא כמתמא
דלסון לקמס . והמי למתן דילא רוח דמ ומיכוי מתמין מכל מתן דמיכוי מתיתין ליס עוכמא כל כך
ומס דרככן למקביתין מוין קמיהו דמתמא למכוסס מוחרת לנשלס ודמי מיסור ומתר דמקביתין לא
מתלל שמ כמיכ"ם לכר כם ומתמא דמיהו מילכא דמיו לנשלס ליכא כמלין דמיכוי מילכא דמיכו דמתמא
סיב ורע . דמסוס דמולכא דמיו נדיק טוב לו ונכיכיס מתתר למיסוכה לכדיק כל מון ולא לכת וונו
נדקת ומיליכבא מסרס כביכתא דמלא סוס ליס דמו למקרב נהדס . ומתן דמתר נדיק ורע לו
סמי דמיכו מילכא דטוב ורע דכיין דרע עמיה מין נדיק מסר לא יסבא כמסוס רע כתר דמיכו עמיס
כסבא וטוב לו דמתנכר יכר סרע על יכר טוב מתתר וטוב לו טוב מיסו מתמת דמסיתים וכנין דרע סלים
על טובדסבא מיהו דמסוס דמתנכר כסיל סמא . דמסא ורע לו מלא מתר מעלל ורע לו סם סמות דילים
שו תמות דמסא רעה וכב"ל מכוסס לאו מיהו מלא מי מית דם תינרוכת כמסיס כמתמא דטוכורא
ומיריתא דמתנרית מתנרו לוחין דילה דמיכון מסולים לכתולים וקב"ה יהיב לון ליסרלל לה מוריתא
דיבבא מתקריתא כלכס למסס מסיכי . ומתן דילה תנר בתילים דילה ומתן דמפיק סוס כיס עלא
דיומא דמ סהיה מוריתא לתן מיסי דמ דמס לוחין דילה מתכרו . קב"ה ויתא ליס דמיהו מכי סכתרים
את דמיהו כתיכת נרמסית מיסי נרתא דמלכא קב"ה מתר ומרמו מסמלה . ומתתתת יריעה עמא
כיס ומתתר כיס מבל לך מני לוחות מלכים כרמסוכים וכתכתי על מלוחות את מדכרים מתר סין על

שלישות שרשיהם אשר שנאת. עיין קס שלישו וכל אשרי מתיבתא ובליבו ליה ואשרו מיני מיני שכי
מתחויה למשמע מלין דילך ולמתוק מכל כרסותא דקב"ה ושכיבתיה מכח בעי למללא מלה לנבך ליקבל
דילך. תמר ליה מומא. פתח ואמר רעיא מהימנא מאי כלב דילך קב"ה יהב לה לאברהם לגללא לך
לגבן וכנין דלויאו כטור לה לתקריבא קרבנין דכהנים הכל בח סיתה לולאברהם וכל שאר קיים כל
מוריקא כלב ואפילו ערובי תבשילין הכל ויסמור מעמרתי וגו' ואשו סוס לנבח מומן כנון ויהי מומן
לה לאברהם נקב"ה נריך לה בניסא שכל ה' נרך את אברהם ככל ונגיל ליה מכל שדות מכין ונמיל לה
שאר ואליק לה בגדולה כמלת שאר לאברהם וסוס ניתיב בניסא מתוח לרום' למנמל שאר עם כל בני
שבולה וכנין לשון נמול שאר שאר ככוי לאברהם הוו מתוככין כאשר מנין באברים. תמר קב"ה
לך רעיא מהימנא זיל ותמיל מיכו למען דנמיל ליה עמך דלאברהם כלב דילך יסיבת לה ולית לנבלא לה
כאלות מבין ואשו לנגיל לה כאליפר מכילן דלאשי דלעתי תיבין ואם אבי ואם לאשי לכלל נסון עב שמען
כאשר לאברהם לאבת מולך ליתין מאה ורעא לאברהם ובוקעתים לאוריתא קדמאה לאשלא הלכה
ואתון תהוא כלב דילך וכנין דבבלא לתיסיבת ליסראל לאיהי הלכה דילך מסטרא דשמאלא לאשם
מסיבי לסם מסטרא לשיבא ס' הלכה דילך מסטרא דשאר לאברהם י' דיוקן וכלא ה"ן
מלין ואבת ואו מלא דילה סלמות דילה כום מלא בקדמיתא כם יה ולבסוף כום מלא נרכת יי' וכנין
לאתיסיבת ליסראל על ידך לאיהן מסטרא דעמונא לאמבא'תא סוס לנבלא מאשי לאתיסיבת לון
לאם ולאי לאברהם סם לאתער לאשי לאתיסיבת ליה ואבת נמילת שאר עם כבוי כביוכ לנמיל הוא. ליתאן
יהב לה קב"ה ליה ולורעי לנטר לה לדילה לטוב ורע ועבדו ליה כאה נדרין ואתיבו לה כאה לבוזן
לאיהן לבוזי לסבא בכאה בסקות ושוו מולקין ומקצין עלייהו על שון מסקות לאתקנא לה בכאה מרוקין
לקשט לה בכאה קשוטין לסבתיתיה ויש לאשוי מקשטא לנבך כוא' דאתיבי לנבא כשירקל כתרייא' לאתעי
עם שים סוס בנין לאיהן נרעו לך ואבידו אתך טבין לאתסבילת בניסייהו כאה מבתסין בנין בלא
יתקטיל מסיס בן יוסף לאתער' כיס ואבי סוד מסטרא מזרעא דיוסף לאתער' כיס בכול סוד הדר לו ובנין
בלא יתקלל סוס ורכיס כין ש"ם לאוכיס דירכעם לשבר ע"ו סוס סוס לאתקלל בעו הוא ורכיס בנין
דירכעם בן בכט מלכיס מיסי ובניכים אתער וסוס מקולל מסטרא ובאבוהי כרפא לבי ויסראל בנין
לאיהן כלילן ישיבא ושמלא תמן"י הוא סיס לך לאתיקדא עמס כיכייהן ובנין לאתער כך כי סוכיס
סם רע על בתולת יסראל לאתער כך ולו תהיה לאסה לא יוכל לסלחם כל ימיו בגלותא לא יכיל למערם
ליס מכס כל ימוי ואיך הוא סם רע לאפיקת מלה כתר לאתיסיבת ליהי ליסראל כל מאן לאפיק סוס
כיס על יסראל כאילו אפיק מלה וסוס כיס לאתער לקב"ה למס יי' יסרם אשר כעתך וקבר אתר כי אבת
אפיק סוס כיס על יסראל לעבדו ית עבל לך כי כי סחת עתך. ערכיה ולאי לאבת נייחת לון עבדו
ית עבלא ובנין לא כי סוכיס סם רע על בתולת יסראל ולו תהיה לאסה. קם רעיא מהימנא
כמיק ליה כאבאי ואל עיבוי וכריך ליה אתר ליה תהא מבך מסיבת לקב"ה וסכיכתיה בכל מלה ומלה
דילוי וכעשר סדרין דילוי וכל שמען דילוי וכל אשרי מתיבתא וכל מלכין ואבו כלהו ואשרו
אתון וקב"ה וסכיכתיה הוו כברכתי. אליהו קום אתתא פיתך בפקודין אתי לאבת הוא עזוב לי מבל

סטרא

מטרף בשר על הארץ תשליכון אותו לכלב תשליכנו:

כי תבוא מלחמה בארצך על אשר לא מורדים וגו׳ **פקודא** דא לדין במשתא מעשים כשפים
סלקא כי יצא צבא במלחמה על אשר לא מורדים: מלין ישראל מטטרון לסנהדרין
שתקריבון אתה: ותפשת ושכבת עמה וכתבו לך כי הכוונה מעשים כשפים ולו תהיה לאשה לא תוכל
לשלחה כל ימיו וכבוד וכל מלכי מזרח ומערב מלין אלין ישראל מטטרון ומפשט בקשרא דתפלין:
ותפשת בבתפי מבוא אשר לא מורדים: בת יקוידם בת בשמים ושכב עמה בגלוחת דשכיבת בשמכי בתי:
וכתב לאחי שבועה מעשי כשפים כי כל כלה לתוון דיחודא: קום רשיעא מהימנו דודאי מלן דשתדל בהלכה
שלח לשמה ורוח הלכה ודאי בשפים מיהו לגבה ואם כל לא מוקמוה לעולם יעמיק לדם בתורה
לאילו שלח לשמה שמעיך שלח לשמה כי לשמה ושלי הלכה משטרא דשבר טיב לשתפרש מאילנא דטוב
ורע לאילו מיהו וכתב טומאה ומסרה בשר ומחול: ואל מה בשר לתקריבתא מיהו כשרה דשתיד לקיי
בם ויכבסו בשמים מעכה לאילנו מיהו טעם ומחול מעשה ומשריותיה: לא כי ימצא איש בשרה בתורה
אלין ישראל לכתיב כי בשר ישראל ואומכהו בשר משטרן דשטרן ואין איש אלא קבלה שכתוב יי׳ איש
מלחמה: כי ימצא איש בשרה בתורה נשלח ישראל הכא לכבי משפטים וסולבתיה שמלבשה ולבתר לשפטה
לון משטין תרעין לקדוש משמש תרעין דרחמי משטרא לשלשה אכוהין ושלי לאילנו וכתן לאחי שבועה
משמש כשף וכתף מדבק לקשר לשמלה דשמקו דשמיש משטין תרעין לקדוש לשפטה לון
משטרא דלבא דשמלה לאילנו אלין לתמן לן מכבי קדש לבא לן מכבי לבתר בבקר: **מכל** בשמקבא
בתריתא וברקמים גדולים משטרא לשלשה ובדולה דבגד דשלשה מבוכה תמן לאילנו תמן
לאילנו כשף ולבתר לא יוכל לשלח כל ימיו כגון הלו תהיה לאשה כמה דשפיר ולשרשיה לו לאילנו וקדש
שלחניה כי בושליך מיניה יי׳ בשלוח שמו לא יאמר לך עוד שובה דשבר דשכיבת לאילנו בגלוחת קשה לא
ולו **פקודא** כתב לא לשם משמשו דודאי מכוסה לית מתקין משטרן למוסה בשלוחו דילוה
לשבח ולאילנו לא רחימת ליה ושלית מכוסה דרחימת לאילנו ודחילת לא ודוו עמיה בלא קדישין ובכשפ
ולאילנו לא בשלית שם היה הדיוטה לשבח ולו תשיה לשבח: בשתרי תורה לית לן להשתיל מכל בשמשתא
לית לאילנו משטרוניתא: ובשמשתא לית לאילנו לשמה וכי יאכור לית לה בתו לשמה ובשמשתא לית לאילנו
שפשה שדיוט דבר שם לוקה ככי לית לאילנו עבד שפשה לשבי בשמא גלוחא בשמא דבגד דשלשה
בקשה ולא מבשה היובה מכוה לבה רבגד ויבר שרע דלוקה לשלשה בגופה לאילנו שפשה לשבי
יבר שרע לית לה יהודי ובשמשתא י שמה העבריה ובה הסוה לה לשקדר שדי דשטיר לה בשפיה
בשמשתא ותב בה בתיובתא ושבדך בה לשלשה בכל יומא בדוך ומקדש בה לשלשה בקדקד ומיחד עמה לשלשה
בשם מה להוה לאילנו לה לשפר שלשה דילוה משטרון לוחא מכוה ולא תהדר שדי דשכי שלוח משטרון
בה שכן ומיד יתקייים בית ולו תהיה לשפה לאילנו כל ימיו: ולילה חור בתיובתא לאילנו בגביה
משתעבדא בחיבן דשבדת ויתקיים בה בשפה וילדים תהיה לאילנו ולשתר בשפוה של כעל מיבה
ושוב ובא בגבו יקרי לה לאילנו כשפה לשתפך משטה לשם ושפה לשטה בכי לאילנו לה לשתפך
משר לשלשה ושלשה לשל כשים עוברי דבר בם: ומשכח משתעבדא שלא לאילנו לשתקרי ושם שדי לשתני
משלי לאילנו משלי משכיתין לשית מכסין כשלשה דשכיתין תלמידי מכמים וידעין מלי לשים ושלי
לשתעבדא בחיבן דשבדת ויתקיים בה בשפה וילדים תהיה לאילנו ולשתר בשפוה של כעל מיבה
ושוב ובא בגבו יקרי לה לאילנו כשפה לשתפך משטה לשם ושפה לשטה בכי לאילנו לה לשתפך
משר לשלשה ושלשה לשל כשים עוברי דבר בם: ומשכח משתעבדא שלא לאילנו לשתקרי ושם שדי לשתני
משלי לאילנו משלי משכיתין לשית מכסין כשלשה דשכיתין תלמידי מכמים וידעין מלי לשים ושלי

כנסת ברין וכין כנסת דיקנא דלהון לתתא לימין עתיקא ואוקמוה מארי מתניתין דלימין
קדם ובתיהון ברין ועל כתיפיהם כתיב מלך גבור עכ כל כנסת ולימין מוכיחים לת"ת מארי מסכת
דלימין מלאכי הסנית ממש וכנין דף מוקמוה מארי מתניתין על כך כם מי יסף במלך יי' בכחות תורם
יבקשו משיחו ומי לית לה ' ואית לאוקמן מארי סתרי תורם דלימין ירתין כמתניתין מסטרא דמלכותא
קדישא דלימין כל לית מעבר כסירין למען ידידיה לה ונבי לה וכי לעבר מסירין כלה פרודא עבר ולה
תזנח לה ידידיה למלכות יחידאה כו' תסיב פרודא מכם וכנין דלית תתן פרודא מת' בעל פתרוניה
עבר ולה תסיב ומי תימא דכליק לעילא מעבר שמא מפרש יוד" סף ו"ו ה' . יוד" דמתיוקד בם לת
כליק לעילא מעבר וכנין דף י' ולא ו"ו מכל מתן דמסבר יוד" דמיסי לות נרית ספקה דמטרוניתא
כלילא מי' בשר דש"ן סמ"ל לתתן כניהם דמתן דירית נרתא דמלכא מלכות לה וכי לה לית כרא
דמלכא דיתקרי בני בכורי ישראל מסטרא דת תתקרי אוישראל בן לקב"ה הכא בכתם תתם לי' שליכם
ומלכות דת לאכילות לית לקבלם מלכות דכויתם ומיסי מלכות למלאכים דכויתם ומיסי סערת
דמטרוניתא מסמאל דילים ומיסי דיוקנא דנביאתא דילים כלולא מי' סיי בחוכין דישראל וכילת
לאתחלא בין תומין דמלמד מלכות דאכילות דקב"ה עלם מתמר מכי י' סוף שמי ובכודי לאחר
לת מתן ותהלתי לפסילים לת יסיב למתן דמלכא סבתות ויתים טוביס שם למתן דלימין נרא דמלכא
וקיים לוריתא בקהילו ורקיעו דמלכים ולא על מנת לקבל פרס שלא כתן דלימין מקוייב למעבד כוויים
דלבוי דעליה מתמר כבד לת לביך ולת לתך . לת לביך דת קב"ה ולת לתך דת שכינתא . ומם כל לת
מתן דמלכא סערת דמלכא לתתחזיב ליה כהלו מסלל מטרוניתא דילים ודכתן כל סדין לאו מימין מקיל ן
ולא כל עבדין דשכינתא דכתיב בים ומלכותו בכל משלה אית לה כמה סערות בכרות דמם סמות
בוקנא דמסמאל שמתם הות למטרוניתא בוקנא דמסמאל מל אחר עבד סוף ליה לקב"ה בתר דעבידו
נדמיוהו מלכות קב"ה עתיד למעבדה לון מעלמא ולמתקי לון ולון תימרון מי כמי בעמים עבדין
לון מלכות ולא נפיקתא דלהון מתי לתעבדו מלא כל סוף דור מתכול ודור הפלגה ידעי בסון
והוו מקטרין לון ומנדין לון ובהיגו מלא דסוף מקטרין לון ומנדין לון הוו כתתי לנביהו ועבדי
רעותיהו ומתלן בסון בתיכון בלמן סם לתעבידו מלכות ועבודות זרות כנין דת קב"ה עתיד
למעבדה לון ויתתי לון מעלמא גולמין דלהון דהוו פלחין בהון ומתתכי מבסון רוחין ומלמין וכל
מיא כעלמא עדיב דכ נתתין למתנסא בסון וקב"ה יעבד לון מן עלמא ססל ולת רוח הטומאה מעבד
מן סלרן . ולון תימרון בומכא דנלויתא כתרסה לית בו כנין דלא ידעין בני עלמא בסון ובתיכון
דילמין בעדב דכ מתן למתבח לון למכבישין לקב"ה ומכיכתיס וישראל כיכייהו ועדב דכ מכליסין
בהון לקיים מתי לכתיב ומסלם לבוכתיו מלא מכיו להתבודד . קמי כלהו תכתין ומתורתין ובריכו לכרש
מהיכתא ומתרו ליה סיכי סיכי מתן יכול למללא קדמך דמכת בדיוקנא דמתרך דכומכא דמלכא כטורא
דסיכי כל תיון דמלכין ותיון דכרמייא ועלמין ותתתון יתא מסכתו דכיר מחרש מלא דילים ובנין
דלת נכיס כדיוקנא דילים נרוך למסתב כלהו מארי מתיכתא מלין מפומך מל תתן סתיקא למלוך .

כי יקח איש אשה ובעלה והי אם לא תמצא חן וגו' ושמח את אשתו אשר לקח . **פקודא**

לת מתן למתרי כלתת ס סתת מך דכתיב כתי יהיס לכיתו סכס לחת ותיכון יב" ירמין
תיכון מדילים דסת סכל מיסי כלה ולית כלה כר ב"כ ירמין דכתיב עימד על סניס עשר כקר והוציל
ולית תקיכא דכלא כל ב"כ מכתריך חתן למתרי לה ולכיתיס לס ולתקוכתא כגוונא דלעילא ואל
לא יעשה כתיב נית ניקא מתכתי המקום . תכתי המקום יב"ה ותן ותמן דתרי לכלא תרי לעילא תתא

ועליהן יב"ם הוי וכלה מיסו רוח דשבת בגין כך מצטריך לפתן למחר בפתחים שבת פתח. ופת
תוקומצא דקדוש דא לאו לילים הוא אלא לילה דכתיב ושמח את אשתי. ויטמא את הטהור לא
כתיב אלא ושמח ישראל בבוראו. כנוסח דא לאו מדו לבלה בר בנוסף ותקוכא ומאן מדו לון בדיק.
ועל דא בקי יסיח לביתו. בקי דלא יעמול במלי דעלמא דיסח ביה רעוא למחר לא: בקי
מבלא. בקי למסין ולמרכובין ונולנלתין. בקי דלא יפיק למילא למנתא קרבא. למסתבמא
חדוש שילא ותתא ולמתערא חדוש לעילא. וכלין עמא קדישא דמתריסין מדו בהון וכלין מיכון
כחתי עלמא וכלין מיכון בעלמא דאתי.

ביומו תתן שכרו וגו'. פתח רשיע מסיכא בקודא דא לתת שכר שכיר בזמנו
קב"ה ביומו תתן שכרו ולא תבא עליו שמש. מלרי מתיבתלן עלתי ותתאי
שמש מטטרון מיסו שכר שכיר. מתי' עלמין סליק לילים לקבלא מי' ברכאן דבלוחא כרל ויתא עלית
ואכין ובגין דא ביומו תתן שכרו. דא בלוחא דשמאלא ולא תבא עליו השמש דא בלוחא דימינא
עבד יומו בטל קרבנו כי עבי סוף דנדיק ודאי סוף בנלוחא ליח לים מדילים אלא מתי דיכוכין
לים בנלוחא ובגין דא בלוחא קבלה לילים. תפלה לעבי כי יעטוף בעטיפת ניזית תפלה דיל
מיהי ואלין סוף בוסף את כפנו דא תפלת ערבית למיסי למירים ופרדים מיכון דקרבנין דיומא
ואיכון כגון פרש מכרס ופלת שדך דעליהו אתמר מירי מנוה מעכבן את מפירעות. לעבי ולבר
תעשה אותם לעמודא דמתניתא בר אתתריס בר אתקרי ובגין דא אלא דדרגא דילי עמודא
דמתניתא קדיכא נרמיי בר בנלוחא קדמאה. סה"ד בר סיותי כאלין כדרים דאיהו בנלוחא דימינא
בגיניהו. אלילי מתרי מתיבתין דשיש מקומא סם פקודא דא הוי מקיימין בישראל או לא
בגין לאתערא רחמי על עין דמתרייהו. דבר כם כד מיהו לבר מאתריס נוקא אתקרי כם על
פשתין דאזלין ערטילאין מהסוא עלמא ואתיין לעלמא דין בגיניהו. ואלי ליסו דאמר קרא בכפיר
בולדת מן קבס דא כשמא דסכיכתא לא וזס מכס כן לים דאמר כיס יי'ס מלמא. כולד מקומו
דליסו כא וכל מאתריס דליסו עלמא דאתי כוכס וכל מכתרס בעלמ' דין עד דקבלים יומין דאתקייבת
לעיל כתר מאתרס ואיהו נטויר ליס עד דיקוויר לה לאתרס ומאן דאזל בהיוכתא כמאן דאזל לאחוז לקב"ס
וסכיכתיס לאתרס ודא דוא לפרקא דלא' סיום אם בקולו תשמעו אמרו מלרי מתיבתין דמתיבתא
עלאה ותתאה רשיש מסיכא מכן אלין דאמרין דאלין עלמא לנבך וכלה חילוף דאמת בעל תשובה קיום
לעולם

חזון למועד ויפח לקץ ולא יכזב ואוקמוה דהאי קרא כוקב ויורד עד תהומא רבא · מאן הוא דכחית
לתהום רבא לאשכחא דא זמכא אלא אכת דאתמר בך צדקתך כהררי אל משפטיך תהום רבה · כמה
מארי מתכיתין דבעו לכחתא לעומקה דהלכה דא לאשכחא תמן קץ דפרקכא וכחתו תמן ולא סליקו ·
ואע"ג דליסכהון סוף כפטיש יפיצן סלע חליסת פטיש דלהון לכקיבא בההוא סלע ומאן דכקיבו דיליה
בההוא סלע בלא רשו אתא חויא לכשכא ליה · ואית אחרכין דכקיבו ליה עד דמטו לתהומא רבא ולא
סליקו מתמן ובזמכא דכוקבא פתיחא · כל מאן דהוה כפיל לא סליק · ומשיח בן דוד כפל תמן ומשיח
בן יוסף דחד איהו עני ורוכב על חמור · וחד איהו בכר שורו משיח בן יוסף והאי הוא כי יכרה איש בור
ולא יכסכו וכפל שמה שור או חמור · ובג"ד אקרי משיח בר כפלי ואיהי כפלת בתרייהו ואתמר עלה כפלה
לא תוסיף קום בתולת ישראל · ואכת הוא בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה לו דא משיח
בן יוסף דעתיד לאתקטלא · (מצאתי כאן חלק כמו ד'שורות וכראה שחסר) כחית בגיכיה
דודאי ארבע גליות הוו תלת לקבל תלת קליפין דאגוזא דאיכון קו תהו קו ירוק קליפה ירוקא דאגוזא
תכייכא בהו אבכין מפילמין דאיכון סלעים תקיפין דמא' פסקו מכייהו כמה פסקית וכקיט לין לאפקא
מיא דאוריתא ובג"ד אתקריאו אבכים מפולמות דמכייהו מיין כפקין · קליפה תליתאה דקיקא גלותא
תליתאה דהוה זעיר והאי איהו וחשך · גלותא רביעאה תהום רבה חלל דאגוזא והאי איהו וחשך על
פני תהום ואתקרי בור וכפל שמה שור דא יוסף בכר שורו הדר לו דאתמר ביה וישליכו אותו הבורה ·
כוקבא בישא והבור רק דבורא רק בלא תורה אבל כחשים ועקרבים יש בו · ודא גלותא רביעאה ·
דור דרשעים מלא כחשים ועקרבי' רמאים כבחשים ועקרבי' דעקרין מלי דרבכן ודייכין לשקרא עלייהו
אתמר היו צריה לראש · ויפן כה וכה וירא כי אין איש דישראל באלין רשיעיא ערב רב ודא סוף גלותא
ובגין דא קץ דפורקכא כוקב עד התהום · ורעיא מהימכא תהום הוא המות בהפיך אתיון ולית מות
אלא עכיותא אכת כחיתת תמן · והא קא אתברירו לעילא קמיה תכאים ואמוראים וכלהו כחתין בגיכך
בתהומא לסייעא לך ואכת תכיא דמסייע לך יתיר מכלהו בגין דאכת לויתן כחש בריח דימא דאוריתא
מאריה דכל כוכין לויתן על שם אוריתא דאתמר ביה כי לויתן חן הם לראשך וכן אדם ובהמה תושיע
יי' · אדם דאתמר ביה אדם כי ימות באהל ואוקמוה מארי מתכיתין אין התורה מתקיימת אלא במי
שממית עצמו עלה ולית מיתה אלא עכיותא ובהמה אלין עמי הארץ דאיכון מתכפיין כסום כפרד תחות
מארי מתכיתין · אדהכי הא בוציכא קדישא פתח ואמר רעיא מהימכא במארי מתכיתין מאי כיהו לויתן
אמר ליה בוציכא קדישא מאי דאיהו דרגיה עמודא דאמצעיתא וצדיק דאתמר גוף וברית חשביכן חד
ואתרבי בימא דא דאיהי אימא עלאה יה דבה מייחדין לקב"ה כ"ה כ"ה אתוון דאיכון יה בחושבן ואיהו
דא לויתן קאים על שפת הים ועלמא קאיעל סכפירוי דא צדיק יסוד עולם דכל עלמא קאים עלוי ·
אמר ביצוכא קדישא זכאה חולקך רעיא מהימכא בת קול בגלותא עד דתיתי אכת לגבה ואכת קול
דילה דכל אשה בת בעלה מאורשה איהי עדיין לא עבדת עמיה חופה · אתמ'צעקה הכערה המאורשה
ואין מושיע לה והכי שכיכתא אמר מלה צועקת על בכה ואין מושיע לה עד דייתי עמודא דאמצעיתא
בגיכה דאיהו מושיע דבגיכה אתמר עני ורוכב על חמור הכה מלכך יבא לך צדיק וכושע הוא מושיע
לעילא ואכת לתתאובגין דאכת בדיוקניה אתמר ואתה פה עמוד עמדי דכלהו ישראל אהדרו לאהליהון
ואכת לאו וקב"ה עד פורקכא בתרייתא ומאן גרם דא ערב רב · ובגיכייהו וישלך מידו את הלוחות ·
ומהיהא שעתא כפלת ולא אתפרקת מערב רב דאתמר וגם ערב רב עלה אתם בכל דא לא אתפרשו
מישראל ושפחה מגברתה עד פורקכא בתריתא ברא דמלכא כגווכא דילך אתמר בעמודא דאמצעיתא

בכלה. מדוש דילך כתדוש דיליה יפת כך ייתי למיפרק לכליתיה וסוף כותן יפת מיפתי ונו׳ לסוף
לבושין דילה בגליתה תסוכין וכומכת דליסי מתלבשת בהון ממרה אל תרחוקי מפני שהרחוקת ואלין
קלופין מיכון מסחית אף ומה כיקרין כיסין שפשה ניסן שנתני לה סיון נביותיה לה סיון
שנת מלכותה מסחית אף ומה מהרין למלכות מכהן ולה עוד אלא מה דכתן כרתן דמלכה ׳ על
כוה לכלילן בשנת ה׳ קמשפה בשנת ס׳ תכייכה ניכוח . ׳ כיעקב וסוף ׳ עליהו מתמר
כשלה עטרת רחסיכו ומתילו דכון מתלה למלכה דסוף ליה עטרה על ריסיה ואילן יהה קמיים
לתיה ליה שמועה ניסן מרמי ליה עטרה מעל דפסיה ומה דסוף ׳ על סוף ׳ לעילא מתהדר
סיהי ׳ לתתה וכנין דה מתר דוד מכן מלסן סכוסים היתה לרשם פנה מלת יי סיתה זמת .
קוס טול מכנה לה כידך למתתר ניה על מכן מחת סיבה עכיה לתכרה קליפין לחנוף דפה
כשה רועה פרכסי דרה מתכנסו על פלי מכנה ומיסי פלא דילך לפפקה מיה מתתן דכלה דילך
מנין חכמה פלי נפלא דכניתה דילה נחוריתה כרוין סתיתין ליה סוף עלה מתתר וסתכתה מנין
תמנה וכל תוקפה דלסון לחבדרה קליפה לכעילא וכל מכן לקליפה תכייכה דמיסי מתיפה מיהי
קסוף לון ומקלן לה כלסו בליפנסון דמיכון תקיפין כשטיסין ולית לון רשו לפפקה מכה פלה
טפין דכפקין על ידך נומכה למתתר כה ויך מנה מת הפלא כשטהו פעמים וכמתה תכייכה כפקו
טפין ואלין ליכון רחוין דמכמה רחוין דקכלה דמיכון נחניגה ומתר מתכיתין ומלי מכן ליתמלן
לפפיק מכיה תכמה דמיהי מלנחו לית לה סוף דמיהו מוסף מלנחו הלכה למנה מסיכי .

פתח רשיע מהיכה ומתר סכה סוף פלא ומית פלא מית מכן ומית מכן . מית מכן
דשמע דיהוד ומיהי עלה מתתר ומכנה דו מתת לנלמה הוה לטוד דכ . ומית מכן
דמיהי מכן מסכית לית תמן כניעו דמיה דמכמתה ולה דכור פלה מכן דמיהי פלא דמנה
עלה מתתר ודכרתה על פפלא וכתן מיתיו דמיהי כת קול ולה תליה כיה פלה דכור ומיסת מכל
מכמת פלא לחרה למתקריאת קליפה מנכה כוכנה דעבד כער עלה מתתר נדכריה לה ייסר
עבד פלה דמפלן ומתנדין מכה כמה פפקות ולקוטות ומל דמלכתה כנן למתקריאו לקוטות כלה
כניעו דמכמה וקבלה מכל פלא פלי מיהי נרתה דמלכה כניפה מתתר ודכרתה על פפלא
לעיכיפה וכתן מיתיו נדכור ופיום כנרתה דמלכה וכנין דמתיכה כה לקיפה עלה ולתנור עלכה
מוסף . דמלן דמנדנ למטרוכיתה קייב מיתה כל מכן מלן דמתי לנרתיה דמלכה וכנין דה מתנור
עלי לנה מיכיל למרעה ד מרמל ולכה קנור נמרעה כוכרמה ומתנדרו מני ומתתר ויד מלין
כמכמה פלי מכמ ופלי מכמ מיהו מנכמיה דילי דמכה עתיד למהתה תתן למהוי אם ישרמל כנלוחה
וכלה למתרמיו וכתתר חוכרה חוכרו מלרי מתניתין דכי מקרכה ומתר דמנה מתקריאו כמה ידוד
ודה מרכנ מכני מלה ומיכון דמכמה דלוי מיכון כפקו מתיון דמיכון מלר מכמין ומלי כמולקה
דיהה דמיכון מרכנ מכפין דיליה ומנה מיהו מלה כדיוקה דסוף מלה דמיכון מלר מכמין ומלי כמולקה
מה מכו ומה מכו . וכנין דה מוקמוה כסכיוה ולינלי מוכיהון על ידה דמלכה מכי דמפתוריה ומלר חיילין
דמלכה כל מך יכתין ליה למיכל בניה דיליה . ורשיע מהיכה כנרה דמלכה קריב למלכה יהיב
מלין דמכלין למתוריה דלית מלן דקריב למלכה מכל נכי מלכותה כנריה . קס כוניכה קריבה
ומתר מכה מכה כמלין דילך מסתוללת מלן מכת . מכת הוה מלה קדמאה מה סיו מתתר עלך מה
מכה כנו מתתר על רשיע מסיהכה וכנין דמיהו מלה כמה מלוסין כתוריתה מדוש ומיכה לנבך דכן
מכה יפת מכה . רשיע מהיכה נתרמתה דה סוף דלכך כניעו דילך להסוף עלתה דכתיב עלה

לא סר מעבריס סוס סר כנו וגו׳ ורמיח מוחס ונסמכת אל עמך וגו׳ . כאשר נשמע להרן נמיך
וגו׳ . ונשמי מרמשע מיח לך למהרג למעלה ולהחיות ולמעלה למרמע דישרמל ולמחמכח
כמרמשע לא נכלס דילך לכתי׳ כי סנכי מתן לו מת נריתי סלום ובנין לא לא מא לך קודמס נריך סוס
לא מלס עלס . למניס מכת תכם מעל למרמע דישרמל . ומס למתמר ך ולא ידע נים מת
קנורתו על סיוס סוס . ווי למימן מטומין לנא סתמן עיכין למא ודעי קנורס דילך למס מכת כאי
למתי מקודמס נריך סוס למא ייעול לך נמסוע קנורס למכת תקני מת . ומימן טמסאי מתרין
וכי מסס סוס מפחד מפיתס לנמחק מסאי מעלמע למעלה למתי כמאר נריין ומימן לא ידעין דקנורס
דילך ומותא דילך לית היא לאכי מוקמוס מאדי מתניתין דמתי מונס למרן חייס לא מאדי למיכס
עתידים למחיות למעלה כך סוו כתרין נתחיית המתים . למא הכא רוא דכתיב קנורס דילים
כעולמא למאו פנוכס ליס למיסי מרן ניס ועיף כלי סוס ולית מיס מלא קורס וכס לא תאר ולא
סדר ומאן למוי למיס כמסוע מעלמע וכתיב ולא מרמס ובמדבר . ובנין לך כבוסת סכס יסכיל
עבדי קץ רמין עליס . ובנין ההוא קנורס סוא נעי רמתידלא ומוח תמן למיס כתרן נוס רעב
ועיף ונמא כלי מיס למיסי מוריקע ובנין דל מתאר עליס עלס . מל סר סעבריס הוא . מסמליתא
דילים מאוי מעבלתיס . אף על נב למכת קנור כתאר למאו סנין ערום בלא לכיסין למיכון עור
ובאר תלכיסמי כא וכל מאתר דילך ומטלטל ונלי . אם פנתם למעבדת טיכו עתיס למתאר
עלך סככי נותן לו לת נריתי סלום למיסי עביד טיבו עתך וכיה תסתלק כפרסה דילים . דבס כלס
דילך תמן תקיוחך עתס כתתן עס כלתיס למס מכת מי למא הויה קנור למר מפרעה קדישא למר
מכלס דילך למ סוו ישרמל כתרין מלוקא ובניכך למתאר וסוא מקולל מפסעיכו מתצניעת חול בנין
קונס ופסע דישרמל נקנורס דילך ויקנור מותו בנאי . ומס כתיב נקבורס דילך כל ניל יכסף כל
סמל וכמיך יכסף בניכך למיכון ישרמל למיכון סמלים מכל קומס ולימן . וכל סר ונבעם ישבלו ומיכון
רשיעיים ונבי סרוס ומאי מיסו ונסבירתו כרסף למו כסנור למתקבר עתמא בגלות כרסף למו למכת סוס
כסתמע דכסיר למצ למתכבס בלילים כסיר סוס נכל ככביים ומולי . סכי מכת כסיר נכל מאדי סלכות
וקבלת ומכך מסתקיין בנניון כאבוסע למסקי למילכין תקוס סרסיהון בנניון . עד למתרקא מימוי
נמתנליים ססל יסנו מעוכתיך קונס למכת סוס מוף סכי כסתמע למויל ניסי סקורף תקיע מכוסין
וכל מטי פירקא תכא כסתם למויל נקין למילע מתכוצין ויסין ניככי כלקאי לכל מכת תקוניסו מיכון
ממין כליכא . למא רשוס מסיומ וכריך לכוניכא קדיס ומאר ולאי מכת סוס לכאיר לי כוומכא למתמר עלי
כי נא הסתם ככא הסתם למסקיך כסורים יהא רשוע לידוד ליכאיר סמיס עלך . ועזוב למאר כוניכ קדיש
ולאי מכת כלא . מס יהיס כניאכ וגו׳ כל מתגליים מיתא עלמס לך למתרת למסורס כא ומרמ׳ מת סתרמס
סנהול סוס מלוס לא יבאר הסנס . בנין למיכי דקאי למאר נס לא יבער ומתם כהורין מית לס
למתקריים קרני הממס עד סוד ומתקין עד סוד סוו כתרין נך רשיע מסיומא ולאי מיכו סוד למסס
למתתוקע לכלסו לך למתיסיבו מסולו עד סוד ובנין לא בני מסס כאבי מתא וללין תתם מלקין
למתסתרין דכיכא וכללין תתם למאמר למיכון תתם סוד לימע קדמאה למקוים לך נסנס .
בנין למיכי סוס מלוס לא יבאר הסנס . בנין למיכי דקאי למאר נס לא יבער ומתם כהורין מית לס
למתקריים קרני הממס עד סוד ומתקין עד סוד סוו כתרין נך רשיע מסיומא ולאי מיכו סוד למסס
למתתוקע לכלסו לך למתיסיבו מסולו עד סוד ובנין לא בני מסס כאבי מתא וללין תתם מלקין
למתסתרין דכיכא וכללין תתם למאמר למיכון תתם סוד לימע קדמאה למקוים לך נסנס .
בנין למתיד מכת למפקך ורעת למכרסס מן גלותא . למיסי דרנע למכרסס יסיכא ומתקין כיכא
מיכן רמתים נמורים יד סנדולה מכל מסטרע למרנע דילך וכמי ישרמל יונמים כיד רמה דנים ותרין דרוכין
תתם מכנסן דמתמלא מכל מסטרע למרנע דילך וכמי ישרמל יונמים כיד ימין וס׳ ליד סמאל ותרין דרוכין ותרין

שיקין וגוף לשיכון משם דמלקין יל׳. תאר ליה רשע מסיפא כריך לפתח לפלון עלמא מכל סמיי״ל שוש
לי ה׳ בניך משם המלכים לשיסו ג׳ ולמי סכי הוא. תאר ליה רשע מסיפא בוכיח קדושע לפתחפע
עלין לילך למרפא שיסי לימיכע משום למרפא ניס במרפא מלין לפתודע לשיסו לך למרפא
מנדול בשכח למלכיר כיס ס׳ וזכין שסכם. כשן לפתגליים לך חזו למפ נרמים פקודין מלין לשיכון
בשמים קומעי תורה. קס ר״מ וכשיק ליס תאר ליס בוכיח קדושע סמי מרפא לזכין שיסו
בלות ס׳ למרפא מנדול. ולזכין שיסו בחזות כ׳ במרפא מלין לפתודע ולזכין משם מרפא מכניו
ולמטה. ולזכין בכ׳ במרפא מלם עלין. ולזכין בו׳ ומרפא כמך י״. ולזכין למרפא. לע סוס ליס
למסוי תיספת מת כלל בר כ׳ מן במרפא מלע ולזי סמי מרפא כלילע שיסי מעשר ספירין וכל מת
לחזו ספירה לילה כנון במרפא כ׳ לחזו על כתר וסכי שמר לפתון כל מד לחזו על ספירה לילה ולע
נריך לשכח סכע ולפכיעת נרמיעת. וכשם קזייכות ולמיוכות ומרפות ולכע לפתפודע בשין ססכל
לבבך לפתמר כם בלב יודע בלב מכין שם לשמר וכיך סכביאים מלמס למיון לאו שיסו מלע בשכל
לבבך ולאו בלמיון לעיכע מלע סוש לכתיב ולא מי תלמיוכי נשמע ולא מי תלמיוכי תלמיו תלמיוכת
כנון סחזוים בכבדים לכל קוין לכנלפם שיסו כחזון לילה. למיוכות וחזיוכות כנון סשכין לבר מתוך
דבר וסמלמס דבר לדבר לכל מרפא לשיסי בשין הסכל שיסי כשר לבסיר בם סהוש חזו לו לבנו
ולפי כת עיכע כי בר מכוח ותירא חוך. ס׳ ו׳ מבסיר בם ס׳ ג׳ נוזכין עיכין דעיכע ותרין כספי
עיכע חשם חור כפרין בם מלבוש ס׳ עלמה לשיסי חורם מרפא. עב.

ארבעים יכנו לך יוסיף יני׳. פקודע לך לפלקות לנסע לשיסו סאיל לעתיד
קלים למרפא ליס מעשין מקון כנון לעבד נרמים מלוש יוסי יוקדע מלע עבד
שמיוכדן ליס בכל יומם נכה כ״ס לתון ויסכי בסון לשלן לסוי נרמים מלוש ולאו לשיסו מלע עבד
מטוכף ולזין לסרמו בס תקין לון קלים למרפא ביוד ס״ם ולאו לשיכון מרבעים מבר אד ובסאי שם
שלע קלים עשרה מכתבין לשלם. ועשרם לנסם. ועשרם לפרע. ותשעה לשרע כנון לכלהו מרפו
כשת ס׳ וכנון לע כי עשית ושת. עב:

כי יסבולסוים יסלו ושת שלל מסס וכין לין וגו׳ יכמס יבם עליה ולקל לו לשסס ויכמס.
פקודע לע ליכס שסת שם. לשסת שם ל׳ ועם שם ס״ם לישלל. ושם מ״ם לבוא לאו לשיסו
למיוכי לחזו על ל׳ לשיסי שתיים בת וונים ל״ם עביד סרוזל ועלל סעל על שלר כשמביעע ושתר
כיס וסשת מרכס לבלתי בתון ולא לחזו והשתת זרעע מבא מביא כשם בלכלין וברוזל לייסודל וכנון לע
וסשת מרכס לבלתי בתון ולא לחזו והשתת זרעע מבא מביא כשם בלכלין וברוזל לייסודל וכנון לע

ונגשה

ומלאכין כשקו כך . קמו כלהו ונשיקו ליה לרב ומלכו עליהו .

והיה כיום הכיפורים ימלוך וגו׳ תשים שים וכך שמלך וגו׳ . פקודא דא למכרית ועד סל שמלך לסך קסם מומי לבע יחזור על כרסים עד דיטול כוקפא מכים .

פתח רשיע מסיפא ומ״ב ס״ו מולי במדברא ועל ימא ולא יישוב כארעא דישראל עד דיטול כוקפא מכיס דשמלך . שמלך מלן הוא לשלא דסך חוכין דכלצם וכלך מתמין סוי כשמתין דלהון וכ״ב סוי שכלין לישראל יתיר מכל מומי ולישן וכ״ב שמלך דסים כשמהון שם מן כלשם לך מן כלך וככר ובוקפא לימון שמלכים ושלוהו מתמר לא הכיש מון כישקר ולא רלם שמל כישראל כגווכפ דלוית כישראל לרכש לפכין ישקב ישראל רחל לשם ישראל שם לשם ישקב שם רחל לקכל ושבי כשר לשלכתם הכי לוית לרכש לפכין לשמלך קשם וכשם שמל ולון שמל דסים כשמלך ושמן לסוס מסמלפ דשמלך . ישוב שמלו כרשמו . וכל שלומי שמו משמלך סוי . ולשלא משמלך שמל שמל כשם לון ושרשם דשמלך . כשם ש״ל שמשל עליס לתמר דשתני ליס לכר כם לשחטי לקשם קשם ק׳ מן שמלך סם מן שש״ל .

לשכרם לך לך שלכך ושמולתך ושבית שכיך כיש מולר דילך דשלון כתי סיכרש מן שכתשי מן שלש דכתי שכתשי ולכם וכתי שלים עלייסו לשתר לון שתקילון כלר דשלים סומקו לקשם ניסכם מומש דשמו לשתילדת כומש שכיכש ושיכרש מיכו טוב וכש טוב כשלוקם וכש בשכרוכה ודנין לשיכי כלילש שטוב וכש מכין כם ישראל ומוכין כה כני ישמעאל וכל לקח כשלוקם סומכש לש טב לישראל וכל לקח נשכרוכם סומן רש לישמעאלים וכשלי ולשכם שכשת שכיתו דישמעאלים וכיכת ככוכיו תשתתר לשכון לש ולעין כברישתן שלש נשמוש דילן . כשי שכוי שלמש כשליכתן ושמש ושיכרש לשכרישלי ברישכש וכשכרוכם דילם עכיות לשכרישת לילית . שכשלי לשיסו רשע וכשלון ולקיתי לכסוריו עלש לשתר שכר שלרת שכר שלרת יי׳ כשית רשש וחוטש ילכר כם כשית שכשר דילם ושדיק ישלט שככם .

לשיתי ככשש לשכש כקולם לשרש כקול על שיכרש לשיסו שלרת ולש קולם שת שלך שכת שלכתש דשולטנותש דקרוייסו כיום שכיתי לשתר כיש לשתן יכום שבדך ושתך דשלר כרישתן לון כשלר שמוש ושנין לש שש ושלים סומקי לניכשם שתכרישו כיומש תכיכש לכבש שכשלי שתכרישו כיומש כרישלש . ככ עליס לשתר לרך ככר שיעקב לשלנים כיומש שליקשלוסים ויקי כיום כשליתי כשיומש שכקר דכיש כשית קשם למיכר מוריתש ליסרשל כת יקילה למסוי עשיש שכת שלכתש לשיסו יום עליסי כליל שלת עכתי שכתן ש שת שלכתש יקילש דשולטנותש דילש כליל שכת כיש לשתילת שכת וכנין לש סולקון שלרי שתכיתין על שתן תילש כת יקילש לש שתר כשליסי כשכם ולש שתר כשכיתי כשכם . ושיסי כת יקילש לשקילת כשמוכש לשמנישתש לשתילש שכיתש לשכון וכנליק שכיתשת ליס כת יקילשלש וכר ליסי עטרש על כיסיש שתקרי כיס שכיתי לסוש סשם שכם לכוכב דילים נלק וכת יקילה שכת שלכתש שתקרי נדוק וכנין לש תילה שקילת כין יום ג׳ ול׳ ושיסו כ״ב מן כוכב כו׳ כי שתם ושנן ילוד נכשות שכיתש שלכות שקדם כך יכרך ישראל כ״ב שתון לשוריתש כ״ב כלילש שתלת לרנין כ״ב כשר ב׳ כיכ ילוד כלול תרוייסו שכשם וכלש כלול כשר לרנש לשתכשתש ושכיתש שיסי לכבה לכין ההלכה . רשתי שטערש לשסד ושתקרילת שתם כרה כשתם כיסש לשטרש לנכורה פי׳ עסם כשבי שתם שיכרש לשלילש מעיט לשיכרש שסשם דילים ניסכם שתם כיסש לשתכשתש ושכיתש שיסי לכבה לכין ההלכה . רשתי שטערש לשסד ושתקרילת שתם כרה כשתם כיסש לשטרש לנכורה פי׳ עסם כשבי שתם שיכרש לשלילש מעיט לשיכרש שסשם דילים ניסכם שתם כיסש לשתכשתש ושכיתש שיסי לכבה לכין ההלכה .

ושמע והתנכרת עליה בתורין דישראל בכם ושפחה כי תירש גבירתה דשלטונות דשפחה לית הוי
לעלם ביומא תניינא בניסכם וברכיעי בלקותא דכסורין לתהדרת לשלטאה בכל יומא ויומא ובכל מלך
למירת בסרכות בבית השפר בגליתא דילה ואיהי קיימא דשמאל בין ככביא וקלא מומי לית תנדים
בכשר ואם כן ככבים שים קנך מעם מוכירך כאם ג׳ ׳ וסכיפתא כגם ובגד לאם ומסכא קרו לבני
בכשפתא לא מנח לא מלים ליבבא דלודם טוב לודם פטדא כוגא אמא יוקא ותרווייסן בני מעם
ואבי סיסרא בכא וסוד ליכון לבטלו חוזו מפסד ומומקו מגבורא אהרן ודוד מתמן הוו חד בטיל
רמאי וחד בטיל ליבא ודוד מסטרא דשמאלא ושוא למחוי לסרן לים מסד ותרווייסן בניהי קשוט
מתמן אבי מעם הוו בהיכין בכנופא לבינם אהיי מומא עלאה מתמן בכנופא דילים בסון מעו מייבא
עבד לדום ובוקבא דילים מלדים אהיי מפיכות למים לישראל ונרם בני מטרוניתא לאתקיים
בים בתכמי ״ כולי לא מיכל קוס ׳ בתכמי מומא כל הוא דום קול אתהדר לבנא והול לקבלייהו
יכין ובועו מהיכן מסר סכית בסתן עלוי דכי בסתא אתקריאת על שמייסו אם מנח כדקא מהיכא
ושפחה רעם אהיי קבורא ונא למירת גבירתה דאיהי מכתבי קרא ויפסא בקבורתא דעפרא
ואיהי מות דעבירתא דאוכיחא ואיהי קבורת עבי מכוסא נא בסנא מיהי מדוכות דאיהי כלילא
מסנא בכביא כמה דסנא מלבתא מסנא ואיהי מסנא מסטרא דנבורא מסנא מסטר דנבורא מסנא מבי מסנא
מסטרא דשפחה מסנא מבי מרעא דעלייהו אמר בביא לא רעב לנחם ולא נמא לאיש כי אם לשמוע
את דבר ׳׳ גבירתה גן שפחה לשפחה מסטרא דשרי דב מעוכתא כגן לגדלא ורעיה
מסטרא דשן הדעת טוב זרע מסטרא דעבודה וזה אתקריאת מכתבי לילית לשפחה מעוכתא בגין
לגופא מעוכתא מכל מיני מכוף ומרן דוקין נא כלבים מתיה ומתוכים ׳ לאיכון כלבים
מתיה מקן וריח רע מטוכף מגורת מפחה בישא אהיי מרכא לאחידא בשרב דב מעוכתא
בישראל ׳ ולאחידת בינא ובשר לאיכון ׳ עבד את ובשר בשר בשר בכשר מרפא
ועלה אתמר לבלב מהלכון אותו וכגוונא לאית תריסר מוליה מסטרא דטוב מכיוחית תריסר מוליה
מסטרא דרע מכל מוה לכתיב מכים עבר בסיסים לאמוסם לוה לעמת וה עשה סלילים ורשיעא
איכון אבי מכית מטומאה לאיכון אתא את ומרן דשטרא לבר בם מאוכו ואתוכו ואתבו ואפילו
תיך תוכו בכסף מפתאה כהון ובנין דא על כל בפנות את לא יבא דבשא קדוי את ׳ ובוכיא
קדוש לאכין ולאתו לא יטמא ׳ הכא לפכתא לאוחזא לנבי לאתתר כיה ונתן את
דשעיר קבורו בתר קבורה דא בנין אבא ואיתא לאיכון בגליתא עם ישראל אתקיים כיה בקא
ולא יטמא ׳ אליהו לא תתעבב אלבתתא דאף עלנב דאת בסכא לאחיו ולאתו לא יטמא דאת
קודשא בריך הוא ושכיבתיה בגליתא דסיא קבורה לון ואבא קבור ביהודה ׳ בזועפה עלך בשם
״ קי וקיים לא תתעבב לכתתא מאלי דנדפין קדישין בזועפה עלייהו כלהו לועפה דא על נדפיהו
שכועת ״ בתי נדיך וקיים עמודא לאתעבידתא טולו לועפה דא ושליקו לא על נדפיהו באטרוניתא
ביקרא דילה לבני קודשא בריך הוא מלאכין שליחן דקודשא בריך הוא מיומא מלאכין שליחן
דילים בשמשא ומלאכי דאבא ואמא יסון סתרין לה עילא ותתא ומכסין בפת ו בסיה נדפין דילים לאתא
כיה סרפים עומדים מאתא לו שם ככפים דסכוסא דילים דאיהי ס דביעפא ובשתים יכסה רגליו
דילה ובשתים מעופפים לא ׳ ואתא מליהו דשליקא וסוא טשון לך מכל טוב בסית לגבא
ותהוי כריב תמותא לבתתא לך כף מלא כל טוב ומלאכין דאבא ואמא ו בסיהו לה ומעופפין לה בסית נדפין

מכניתן

אדרבה קם בניהם קדושים ומתרבין עלמא סח רעיא מהימנא לתתר כיס והשים עמה
עבו מאד דשקיל לסתין רבוא דישראל וכיס מתבון שכתו הסנוים דכיס מתא לגבי
דלא דנלותא בתרתם ויי׳ ספציא בו את עון כלכו ואיהו כליל בשבר מדות ובניהיהו מתרם לא
משמיה בשבור שעשרם בחיי עליה לשמנתם על עלמא וקים מלך לשבת קשוט וכל מלך קשוט
דאיהו [illegible] מסר שם שכיחת וקטיר שפתם דילם בגבורה למהוי שפתם מסיק תמיה בגירתם בקשורא
דתפלין ומשתלל בניהם בתורת למת תורת סיתה כפיסו ומשתלל כם בהם ושים וכתיבים בכתיבי׳
בשתם בתמות בכתובים בשבשם מיהו תכלים בנדיך כ״ם ברכתן דכלותא דשלמי מתביתין לא
משתלדון. רעיא מהימנא בלומתם עלך בשמא דיהוד ובשמים שפרם בלי ליה לכל ריסי מלרי
מתביתין לשתמודעין ליה ולא ישתלל יתיר לשתתר כיס לבני עלמא והוא מקובל מסבשיהו לית לך
נורך למיטל רשו דשם שלים שלימי עלמא ויתעתד לשי׳ת עביד דא דיהודי לך קנ״ם עליה
ויסתלקון מכך בניהם בשלא ושתא ולא תשתבר לא שבוע ולא קדם ולא שכם אלא שיר
רעיא מהימנא מלרי דשתתם בומתא דשליח עלייהו ליל שמורים כלהו נרכין למסוי שמורים וכטורים
משתיין ושאור בכל שסוד וכל מלכלים ומשקים כלהו כטורין. ומלן דכטיר לון מתתן ושאור נופים
ליהו כטיר לשתא ולעולם ולשתתר כיס לא ינורך רש נג״ד לשתבירו נופים ושמתים קדם קדמים
לשתתר כיבר הרש וכל זר לא יאכל קדם ושור הקרב יומת. פשם דרועה ומיכא דלשרשם כשף מוקק
מלן דשרב כיס עיפרת משקר ליה. שכי מלן דשרב תתן לו שאור כל שסוד כשכם כחילו משקר
בשמיטם דמלכא ושכי מלן דשרב כשפה לילים שום תשרובת כחילו משקר מוסיף דמלכא דא בלא
עליה. לשם שכשם דרועה שמשא דינקק תתן ליהו כשפות ושקדם לינקק תתן הוא דשקיד ליה מברכם
קשורא דשבלם דיהו דועיא דשקדם לינקק וכשם ליהו ברא דשתקר ולשתקר ביהו לשתבל
דשתיים ליהו כשתר דברא דמלכא מטטרון וכשם שכת ושכלין כתך דליהון קדישין ועקידין בשבלין
תקות דשותא דשלרך וכ״ל מ״ב דשתת שבר דשלרך מלכא שכת על כל מתן דשתר עיון מלכא על כל
מלכין מלכא דשלי וכל משרייתיה דשלין שלרך מלן נריס דל נגין דשכת שלרך דשלרך ו׳ כת משתא
דשלרך שלי דשוזה לבר שיתר דשתא יהוד דשלרך ושכי מתבון דשבו מטטרון רש שמעל שר מלכא דשלים
מטטרון

שטטרין מלאך מלכא דמלאכים שכל משטרא למילכא דעיו שלו למיסן ימיל. ובגין לא למעבד שכיש
עבך וכנו למלאו למיכון יהודע חלא ולמעבלם לאחר תפילתא יסוד לניף וכריתא מזבחין מך למיסו עמודא
למאבריתא וכדיק כנוסא דתפלין דרחם למיסו ביכם על תפילתא משטרא למילכא דעיו למניכוף
ומלכות תפלה ליל הכי למתתא למילכא דעיו לכריסים משטרא דכרסיא עלאם תפלין דרחם שטטרין
תפלין ליל ליליא כשא תחתין. ובאי למיסו למאר בכיא עליה כשא בכוד מרוס מרשטן אל משטרא
דעץ הדעת טוב וכע בקשורא דתפלין למקשר יבר סדיב תחזית יבר סמיב כעבדא תמות מלריס בקלא
למוריתא בקלא דכלותא בקול דשופר קלא למיסו רחם לבריס ודא קול משופר קול עמודא למאכיתא
למיסו כלול חסא ורחם ומיא למיכון תלת מכהן דכהן הוי"ה ס' מאכרכם ניכהך. ככל מתר ס'
דמליט על י' ליכא סוף ומאי למיסו הי' וכנין לא עלה מלריס כתרומה. ו' מן ומלא יעקב ולא רום
משופר סכיכתא מכא דכלסו תלת ומיסו ס' מן משופר י' משוברות קשל"ך קשל"ך קשל"ך מתלכמין כהן ס"ג יול"
ולו"ם וכל מתיין למין למיכון כשלשלאן ורומחין ומייפין. תרומה שלשלת למיסי ותרי תרועות למיכון
נעזרא שופרות ומיכון מך למתר כא זכא רוכבת על המפרוסים מו על מכיכים ומיכון ישראל
למכנפין לא נכחם נפכיפין דכלותין ומיסו לא בעיא למחתא לנכייהו. ישראל מה עבדין כמלין
למיכא למיסי סכיכתא כסדיסו וקשרין לא נקשורא לתפלין כל משען לקל"ך קלפן נכין לילא בשיב
מיכון למיזילא למיכון שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד. שם קל נתתין לנבי למסון נ"ז קשרין למן עמא
ומאי למיסו מסר תקלפו למיסו עונתם כתו מועדם סכיבנוכא לא מכא כא מוכין למכעבא
ואין למכא. מוכין למכעבא יתין למכעבא כשכעבא מיכי למיכון למלכ (מלרוע ו' סדיס וכ' כדי
ערכא. סכועיתקלפן ליה כלוריתא. ס"ם ומא למיכא כל אל כמיכיא כל אלין לקלפ כל לרגע במיכיס
יתקיים ניס מו תקלפ ו"י ישכא. מו ו' ומין ומא סמיכי עברת מו" מכא ו' ומין למכא. מו סוכא ו'
מיכון למלכ למיכון שלם סדיס ומאי מרכות לילא ומתרוע וכלילן כל' אל מר מרי כמוסכן ה"ו וכריך
ליעד סלל עליהו סלל"ה למלאך מם ידוד. וכריך למלאך לא כמיסכא כלרכא מיכון סדא כוע לכמי
מאכתי מלא כתר ומלא מיתן מתרוע מרכא לילי" הדם ומסיכם מע מפרס מסתלים כא יול"
כנוכא ליל פרקין לילא למיכא לכיא כריך למטלא לילי זסרו מקן תורס. ס' עוף שכעה כשכעה
יל" כר"ם יל בקול משופר וכעזר שיברות למוקיפא לנבלא. כשכם מיהי סכיכתא יל" סנחולם משטרא
למשל. כרחם שכשם מיהי יל" המוקף משטרא לנכירם. כמתן תורס יד רמס משטרא לעמוד למאכיתא
ובקלא ומכין יד ע"ב ותלת מכהן דתליין מכייהו למלקין מחשא ומרכעים כמיסכן יול ס"ג ולו"ם:

כריך י' לעולם אמן ואמן. ימליך י' לעולם ועד:

פרשת וילך משה

וילך משה וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל. רבי חזקיה פתח
מוליך לימין משה זרוע תפארתו בוקע מים מפניהם וגו'. זכות
אילין ישראל דקיימו לתרעי כהו וכנין לתתרעי כהו קרא לון ככין
כוכרין

בוכרין קדישין אחין כביכול נחת לדיירא עמהון הה״ד ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם
ובעא לאתקנא להו כגוונא דלעילא ושארי עלייהו שבעה עננו יקר שכינתיה אזלא
קמייהו הה״ד ווי׳ הולך לפניהם יומם· תלת אחין קדישין אזלין בוכייהו ומאן אינון משה
אהרן ומרים ובזכותהון יהב לון קב״ה מתנן עלאין והא אתמר כל יומוי דאהרן לא
אעדו עננו יקר מישראל והא אוקמוה בגין דאהרן דרועא ימינא דישראל הוה והיינו
דכתיב וישמע הכנעני מלך ערד וגו׳ כי בא ישראל דרך האתרים וגו׳· כבר כש דאזיל
בלא דרועא וסמיך גרמיה לכל אתר וכדין וילחם בישראל וישב ממנו שבי בגין דהוו
בלא דרועא ימינא ועל דא אנטריבו ישראל למדר כדר עליה הה״ד וידר ישראל כדר
לאמר אם נתן תתן וגו׳· ת״ח אהרן דרועא ימינא דגופא הוה ועל דא כתי׳ מוליך לימין
משה זרוע תפארתו ומאן איהו אהרן וילך משה מאי וילך לאן הלך אלא וילך כגופא בלא
דרועא כד״א וילכו בלא כח לפני רודף דהא מית אהרן דרועא ימינא ובעא לאסתלקא
גופא· כל יומוי דמשה שמשא נהיר בעלמ׳ כל יומוי דמשה אכלו ישראל לחם מן השמים
כיון דאתא יהושע מה כתי׳ וישבות המן ממחר׳ וגו׳ ויאכלו מעבור הארץ ממחר׳ הפסח
מה בין האי להאי אלא דא מלעילא ודא לתתא מכאן אוליפנא כל אתר דמשה אשתכח
גופא דשמשא שליט ונהיר לעלמא כיון דאסתלק משה אתכנש גופא דשמשא ונפיק
גופא דסיהרא· כתיב אם אין פניך הולכים אל תעלנו מזה ובמה יודע איפה וגו׳ הכי
אוליפנא כיון דאמר קב״ה למשה הנה מלאכי ילך לפניך· אמר משה ומה קסטיפא
דשמשא דיתכנש וידבר סיהרא גופא דסיהרא לא בעינא· אם אין פניך הולכים·
גופא דשמשא בעינא ולאו דסיהרא כדין גופא דשמשא אתנהיר ואתעביד משה כגוונ׳
דגופא דשמשא קמייהו דישראל· כיון דאתכנש משה אתכנש שמשא ואתנהיר סיהרא
והוה יהושע משתמש לנהורא דסיהרא· ווי להוא כסופא·

ויאמר אליהם בן מאה ועשרים שנה וגו׳ היינו דאמ׳ ר׳ שעור ארבעין שנין
נהיר שמשא לון לישראל ואתכנש לסוף ארבעין שנין ונהיר סיהרא
אמר ר׳ שמעון היינו דכתיב ויש נספה בלא משפט ודאי הכי הוא והא אתערו חברייא
ואנן כוקים ליה לקרא אבל על מה דאתערו חברייא כלא הוא אנטריך לעלמא לגלאה
מא לתועלתא דבר) לבר כש דיתכנש עד לא מטון יומוי ת״ח והא אתמ׳ דכל רוחין דנפקין
מלעילא דכר ונוקבא נפקי ומתפרשן· ולזמנין תפוק נשמתא דנוקבא עד לא נפקת
דדכר דהוא בר זוגה וכל זמנין דדכורא לא מטא זמניה לאזדווג׳ בהדי נוקביה ואתי
אחרא ואתנסיב בהדה כיון דמטא זמניה דהאי זווגא כד אתער צדק בעלמא למפקד
על חובי עלמא כניש ליה להאי אחרא דהוה נסיב בהדה ואתי אחרא ונטיל לה·
ועל דא קשין זווגין קמי קודשא בריך הוא וכל דא בגין דסרח דכורא עובדוי ואף עלגב
דלא סרח כ״כ עובדוי בחטאיה אתכנש בההוא זמנא עד לא מטן יומוי דלא עביד
הכי במשפט ועליה כתיב ויש נספה בלא משפט ואערע ביה דינא בצדק בחובוי בגין
דמטא זמניה דאחרא ונסיב לה דהא דידיה היא· אמר ליה ר׳ אלעזר ואמאי פרים לון
קודשא בריך הוא וייתי אחרא ויהב ליה· אמר ליה דא הוא תועלתא דבר כש וטיבו
דעביד עמיה דלא ומטי (ס״א וחמי) אתתיה בידא אחרא· ותא חוי אי האי
לא

לה כארן עובדוי אף על גב דלילים הוה הסיה לתתא לה לתדהי הלי לאחרה מקומיה
תה שאול מלכה כהל מלכו. לחלי כנין דעד לה מטה ומכיה דוד להלי דהה מלכו הוה
ודלי דוד ואתה שאול ובטיל ליה. כיון דמטה זמכיה דוד למירת לילים כדין לתעבר
נדק מלכותה דלשלה וכביה ליה לשאול בחוכוי ואתדהי מקמי דוד ואתה דוד ובטיל
לילים. ואחלי לה ועדי קב"ה לשאול ממלכו ולה יחות הלה טיבו עבד קודשא כריך הוא
עמיה דכביה ליה כמלכותה ולה יחמי עבדיה סליט עליה ופטיל הסוה לילים כקדמיתה
כך הלי כגין כן כתיב כי כה כר כם למכעי רחמי קמי קודשא כריך סוה כל חודוע דלה יתדהי
מקמי לחרה. כתיב ויאמר י' אלי הן קרב לך לל תוסף דבר הלה וגו'. והה לוקימנה
אחר ליה קב"ה למשה משה תכשי לאחדשא (פי לאכשא) עלמא תמית מן יומך
משה פלה לסיהרה. תמית מן יומך דיסלוט סיהרה כשוד דמשה קיימה. הלה הן
קרבו ומיך למות קרה לת יהושע יתכנים משה ויסלוט סיהרה ולה עוד הלה לי אכת
תיעול לארעה ויתכנים סיהרה מקמך ולה יסלוט. ודלי סולטנותה דסיהרה משה ולה
תסלוט כשוד דלת קיימה כעלמה.

קרא לת יהושע וגו'. ואלי קאמר הכך שוכב עם לכותיך וקם העם הזה
וגו'. ולה לשכחנה דפקיד קב"ה ליהושע הלה למשה דאמר ליה למשה
כל הלי דכתיב ועתה כתבו לכם לת השירה הזאת ולמדה לת בני ושמה בפיהם לי הכי מסו ואלנו הלה קרה
לת השירה הזאת ולמדה לת בני ושמה בפיהם לי הכי מסו ואלנו הלה קרה
אמר הכך שוכב עם לכותיך אמר ליה קב"ה למשה אף על גב דלכת תשכוב עם לכותיך
הה לכת קיימה לאכסר תדיר לסיהרה כמה דמשה אף על גב דלתכנים לה לתבנים
הלה לאכסרה לסיהרה וכדין לתכנים לסיהרה כל לתכנים ועל דה הכך שוכב עם לכותיך
ודה הוה ואלנו. וכדין לתקבר יהושע לאכסרה ועל דה כתיב הכך שוכב עם לכותיך
וגו' לתיהושע לאכסרה.

ויצו לת יהושע וגו'. כי לתה תכה ולכת תכיה מה כון הה לאחי שה חד תכה
לכסרה ליה דיישע לארעה ויקיי' כה וחד תכיה לכסרה ליה סלטנות על
ישראל ולתכסר על קיימה דנרמיה ולתכסר על סולטנו דישראל. הם כתה מכלף הארץ
זמירות שמעו נבי לבדיק וגו' ווי לון לבני נשא לחיתון דלה מצנחון ולה מסת-לון כיקרה
דמלריסון ולה מסתכלין בקדושא עלאה לחתקדשא כהלי עלמא למסוי קדישין כעלמ'
דלתי. מכלף הארץ דה כסותה עלאה קדישא. זמירות שמעו כלה כותן זמירות
בלילה זמירות תוסכתן לכנסת ישראל קמי קב"ה בלילה בגלותה. בלילה כומכה דלילי
לזדמכה (פי לזדוגה לכניסה) ומכיפה לסכתה ליה לקב"ה. בלילה כומכה דלילי
לזדוגה ומסתעשעה עם נדיקיה כגן עדן. ואימתי מכלנות לילה ואולך וכדין
זמירות בלילה תוסכתן ומירות כלה לה תומור. וכתי זמיר עריצים יעבה. לתקרותה
מלתרייסו כל לילה תקיפין דהה כד עייל לילה כמה עריצים גרדיכי כימוסין סכיחין
כעלמא חולין ומטוין כעלמא לקטרגא מכלנות לילה ואולך לתעבר רוחא חדא
ולעקר לכלהו מלתרייהו ולמכר לון דלה יכלטון. זמירות שמעו תוסכתן דכנסת
ישראל בלילה ועל דה למה נכי לנדיק לחזדוגה כוזגה חדא דקודשא כריך הוא
ולה לתקדשא

ולהתקדש בקדושתם תדע ותומר רזה לי רוה לי דע הוא רוח קדישא
תכל היו לי על דע ועל עלמא · כונדיס כנדו דכלהו מסקרן כוס · מסקרן כהו
כנרמייהו · ולא די דמסקרן כנרמייהו מהם תלת היכון כנין דלולידו מתסקרן כהסוא
מקרא דילהון ומתתכהו פניהם לשלוח ותתא כיון דלסתכל ומעייהו כחתי כנים לחיכון
דחלין מטחה ותולים לון מרח קדישא להתקדש בקדושתא דמלכא ול מתכחא כנייהו
קדושין כיון דלתקדשו תלת היכון כנין דלולידו לקרון על שמיה · סלך סנה תכנו
וילדים תסר כתן לי יי לאותות ולמופתים כישראל דכרושן מסתר עמין · מכף
סלרן ומירות סמשו כסיעתא דשלו ושרשל לארעא ולרון קיימת קדישא קמייהו סמשו
ישראל דמסטרא חד דארעא תשכחן וחדו ונקל מזמרי עלאי דמזמרי כארעא כדין
נכי לסדיק תשכחא דמסה הוא כהסיא סעתא דככל לתר דלרון הוא סלרי כארעא
סוו שמשי קלא דלמרי זלת סתורים לסתר סס מסה לפני נכי ושרשל לכל חוו לי דכונדיס
כנדו דומיכון ישראל לסקרא כקלא ולתתקרא מלרעא זמכח חדא וכנין דלתלחדו
כיכוייהו סקרא דלהון יתעקרון ומכח תכייכא עד דיסתליס חוכוייהו כארעא למל ·

לקוח תת כפר סתורים הזה וגו׳ · הא לוקימנא מלי · תלדוכם ·
תלדיך · אל · תלדיכו · דלמר ר׳ אבא למר ר׳ יהודה מלי דכתיב
כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא · אדמת קדם ודאי דהיינו ארץ
החיים · אשר אתה עומד עליו · עליו ודאי דהיינו בקדמיתא וכן לכתר · תלמא למר
ר׳ יוסי כתיב והיה מס כך לעד · לעד ודאי דיסתיל סהדותא · תלתא היכון דקיימו
בסהדותא לאברהם ולתן ויעקב היכון · כאר דיצחק · גורל · ואכתי דמוי יהושע · ודא
סירתא דסהדותא יתיר מכלא · למר ר׳ יצחק מי סכי תרכא היכון · תלתיהם ודאי אכל
גורל לא כתיב כאן בסהדותא · כאר דיצחק מכלן דכתיב בעבור תהיה לי לעדה וגו׳ ·
גורל דכתיב על פי הגורל תחלק נחלתו דסוה למר דא ליהודה ודא לבנימין וכן לכלהו
אכתי דיהושע דכתי׳ הנה אבן הזאת תהיה בנו לעדה ואכתי והיה מס כך לעד וכתיב
ועבתה הסירם הזאת לפניו לעד · היו ודאי דאסידית בהו כישראל · תלתא הר שעיר
מלי דכתי׳ וידבר מסה וגו׳ את דברי הסירם הזאת עד תומם · אכתי אית לאסתכלא
מהו את דברי את הסיר הזאת אכתי ליה ומהו עד תומם אלא הכי תלתא כרזא דמלי כל
היכון מלי דלמר מסה כלהו מתגלפי כסמא דקלסם וכל היכון מלין הוו לתיין וסלקין
ונחתין ומתגלפין תמן וכל חלם ומלם הוה לתייהו קמיה לאתגלפא על ידוי וקיימת
קמיה · והיינו דכתיב עד תומם · למר ר׳ אבא כתיב את דברי הסירם הזאת סירם
הזאת מכתי ליה · מלי קא רמוז אלא סירתא דקלסם למר כלא סיר הסירים לסתר
לגלאה · והא לוקימנא מלי דתניא כתיב מומור סיר ליום השבת ותניא ליום
השבת מסם · סיר דקלסם למר · סיר הסירים לסתר לגלאה סיר דקודשא כריך הוא
למר · והכא את דברי הסירם הזאת · סירם דקלסם למר · אלא הכא אית
לאסתכלא התם סיר והכא סירם דא דכר ודא נוקבא · ובי והא תניכן כל נכואי
כלהו לנבי מסה בקוף כשניהם דכבי מסה ולהון למרו סיר ומסה למר סירם · ומכלן
דם׳ נוקבא היא דכתיב ושבתה הסירם וגו׳ · מסה הוא ליה למימר סיר ולהון סירם

ואתון גליפון דר' אלעזר מ"ל לפס ומ"ם לבן · כיון דמטו כרכין לבין מתמן מנדין
חוקימה קמיה דר' אלעזר מ"ל דתמן מצוי כרכין ממכר למלכא ומלכא למטרוניתא דא ל"י
לחוקיר למחריה ולא תתכון כתמן דתניכן גדול השונא תמן יותר מן המכרך והא
ודא לחוקיר שתא דמחריה טב ליה מלא חברי · ר' יהודה ובוזי וקלו תלת ידע
דמסיימנותא ולא מסכח כרכין לאתר דלמטרוניתא ולחוקיר שתא דמחריה · וכל תלת מלא
וקלו תלת ידע דא כתיב כי מכבדי אכבד · כי מכבדי לעלמא דא · אכבד כעלמא דאתי ·
קדישא ועל דא כתיב כי מכבדי אכבד · דא הוא מלא דידעין שתא קדישא ולקטרא קטרא
לכל דרגא ודרגא עד דרגא כתרא לשתא כרכין לכלא מלעילא לתתא · לכתר
כעי לקטרא קטרא כלא קטרא דמהימנותא ודא הוא כר כם דחוקיר לשתא דמחריה
דעמיקא דכירא כניד ונפיק ולכתר נגיד לשתא מעילא לתתא מסהרא סקיו דכתלא
סבאי דמחריה כהאי גוונא מתתא לעילא לכלא יקרא דמחריה לאתר דסקיו
מכתא דמחריה כהאי גוונא מתתא לעילא לכלא יקרא דמחריה לאתר דסקיו
קטרא דמהימנותא ונאמר הוא ודא הוא קטרא לכלא · בגין כך כתיב כר כם לקטרא
קטרא דמהימנותא ונאמר הוא ודא הוא קטרא לכלא · בגין כך כתיב כר כם לקטרא
מכתר דמחריה כהאי גוונא מתתא לעילא לכלא יקרא דמחריה לאתר דסקיו
דעמיקא דכירא כניד ונפיק ולכתר נגיד לשתא מעילא לתתא מסהרא סקיו דכתלא
לכל דרגא ודרגא עד דרגא כתרא לשתא כרכין לכלא מלעילא לתתא · לכתר
כעי לקטרא קטרא כלא קטרא דמהימנותא ודא הוא כר כם לחוקיר לשתא דמחריה
קדישא ועל דא כתיב כי מכבדי אכבד · כי מכבדי לעלמא דא · אכבד כעלמא דאתי ·
וקלו תלת ידע דא כתיב כי מכבדי אכבד · כי מכבדי לעלמא דא · אכבד כעלמא דאתי ·
דמסיימנותא ולא מסכח כרכין לאתר דלמטרוניתא ולחוקיר שתא דמחריה · וכל תלת מלא
ודא לחוקיר שתא דמחריה טב ליה מלא חברי · ר' יהודה ובוזי וקלו תלת ידע
לחוקיר למחריה ולא תתכון כתמן דתניכן גדול השונא תמן יותר מן המכרך והא

ונפקין ד ה ד"ה ה

ועברתה

סדרה זאת · ועברתה סדרה · ועכו סדברים סלא מכע ליה
מלא רזא דמלה כמה דתוקימנא דכתיב וארץ מתקוממה לו
ומסה בכלא תסתכל · ועל דא תמר סדרה כגין לתתא מלין כתתר דא למהוי עלייהו
דיכא דכתיב ועברתה סדרה זאת לפכיו · ולמה · דכתיב כי אכי ידעתי את ובו
וכתיב כי ידעתי אחרי מותי ונו' · וכד תעברו דא ועברתה סדרה זאת לפכיו לעד ·
תא כתיב יגלו שמיא שכו ולא יתיר לכלו וארץ מתקוממה לו · כהאי דיכא לתעכיד
למלן דלתעכיד · כתיב וידבר דוד לי' את דברי סדרה זאת · סדתא תיסכחתא
דדוד הוא כגין לתתר סדרה מתתא לעילא ווכה לתאי ולא תמר סלא כסוף יומוי
דהוה כשלימו יתיר מהאי כמה דתניכן אלתתאן כעי'מך עד יום מותך · וסכח למאי
זכה דוד למומר סדרתא מתתא לעילא כסוף יומוי דהוה כניחא מכל סטרוי דכתיב
ביום סגיל ו'לותו מכף כל אויביו · אלא סדרתא מעלייא מכלא מאי הוא כמה דתניכן
ברזא דמתניתין כמלין וכעובדא הכי הוא מתתא לעילא ומשלא לתתא ולכתר לכווכא
כלכא ולקטרא כלא כחד קטרא · מכלן ממסה בקדמיתא כתיב כי סם ו'לקרא · מאי
לקרא כמה דכתיב ויקרא לל ממה דא מכוכתא · לכתר סכו נודל לחלליכו דא
מלכא עלאה · לכתר כחות כדרגוי עד סכא לתתא דכתיב נדוק ויסר · לכתר קסיר
קטרא דמהימנותא ונאמר הוא ודא הוא קטרא לכלא · בגין כך כתיב כר כם לקטרא
מכתר דמחריה כהאי גוונא מתתא לעילא לכלא יקרא דמחריה לאתר דסקיו
דעמיקא דכירא כניד ונפיק ולכתר נגיד לשתא מעילא לתתא מסהרא סקיו דכתלא
לכל דרגא ודרגא עד דרגא כתרא לשתא כרכין לכלא מלעילא לתתא · לכתר
כעי לקטרא קטרא כלא קטרא דמהימנותא ודא הוא כר כם לחוקיר לשתא דמחריה
קדישא ועל דא כתיב כי מכבדי אכבד · כי מכבדי לעלמא דא · אכבד כעלמא דאתי ·
וקלו תלת ידע דא כתיב כי מכבדי אכבד · כי מכבדי לעלמא דא · אכבד כעלמא דאתי ·
דמסיימנותא ולא מסכח כרכין לאתר דלמטרוניתא ולחוקיר שתא דמחריה · וכל תלת מלא
ודא לחוקיר שתא דמחריה טב ליה מלא חברי · ר' יהודה ובוזי וקלו תלת ידע
לחוקיר למחריה ולא תתכון כתמן דתניכן גדול השונא תמן יותר מן המכרך והא

ונפקין ברכאן לעלאי ותתאי ומתפשטי בכלא · וקלא נפיק אתפקיון משקיות׳ דברכן
דאפיק פלכייא עבדא דמלכא קדישא · וכד ישראל לתתא משמרין לאתבא אמן ולכוונא
לבייהו כמה דאצטריך כמה פתחין רברבין פתיחן ליה לעיל כמה טבאן משתכחין
בכלהו עלמין כמה חדו בכלא מאי אגר להו לישראל דגרמין האי אגר להו בעלמא דין
ובעלמא דאתי · בעלמ׳ דין בשעתא דעאקין להו לישראל ומצלן צלותא קמי מאריהון קלא
מכרזא בכלהו עלמין פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים אל תקרי אמונים אלא
אמנים · פתחו שערים כמה דישראל פתחין להו תרעין רברבאן כך השתא פתחו שערי׳
ותתקבל צלותהון מאיכון דעאקין להו · האי בעלמא דין · בעלמא דאתי מאי אגרייהו
דכד יפוק בר נש מהאי עלמא דהוה שומר לאתבא אמן · מאי שומר כלומר נטיר ההיא
ברכה דאמר ההוא דמברך ומחכה ליה לאתבא אמן כמה דאצטריך · נשמתיה סלקא
ומכרזי קמיה פתחו שערים קמיה כמה דאיהו הוה פתח תרעין כל יומא כד הוה שומר
אמונים · אר״יוסי אמר ר׳ יהודה מאי אמן · אמר ר׳ אבא הא אוקמוה כלא אמן אקרי
מבועא דהוא נחלא דנגיד אמן אקרי דכתיב ואהיה אכלו אמון אל תקרי אמון אלא
אמן קיומא דכלהו ההוא נחלא (סא טלא) דנגיד ונפיק אמן אקרי · דתניא מן העולם
ועד העולם עולם דלעילא עולם דלתת׳ אוף הכא אמן ואמן אמן דלעילא אמן דלתתא
והא אוקימנא אמן באיכון אתוון · רש אמר אלף עמיקא דבירא דכל ברכאן מתמן
נבעין ונפקין ומשתכחין מ״ם פתוחה נהרא דנגיד ונפיק ואקרי מ״ם וההוא רזא דתנינן
מ״ם פתוחה מ״ם סתומה כמה דאוקימנ׳ לסרבה המשרה נון פשוטה כללא דתרין נונין
נון כפופה כללא דאת ואו כללא דנון כפופה (סא מם פתוחה כללא דתרין נונין נון פשוטה
נון כפופה · נון פשוטה כללא דאת ואו) בגין כך כלא אקרי נון ואו נון וברזא דמתניתא
הכי תאנא ו׳דכר ן׳ פשוטה כללא דדכר ונוקבא · נון כפופה בכללא דפשוטה היא ·
ובספר׳ דרב המנונא סבא מם דהכא היא נוטריקון מ״לך והיינו אמן אמ״ן נוטריקון א״ל
מ״לך נ״אמן כללא דכלא ושפיר הוא והא אתמר · תאנא כל מאן דשמע ברכה מהוא
דמברך ולא אתכוון באמן עליה כאמר ובוזי וקלו כד״א לכם הכהנים בוזי שמי ובשעתא
דאצטריך מאי עונשיה כמה דלא פתח ברכאן לעילא כך לא פתחין ליה ולא עוד אלא
כד נפיק מהאי עלמא מכרזי קמיה ואמרי טרוקו גלי קמיה דפלכייא ולא ליעול ולא
תקבלון ליה ווי ליה ווי לנשמתיה · תאנא חייבין דגיהנם כלהו סלקי במדורין ידיען
וכמה פתחין אית ליה לגיהנם וכלהו פתחין לקבל פתחין דגן עדן ובשעתא דאפקי
לאיכון חייביא דקבילו עונשייהו איכון פתחי פתיחין ושויין (סא ושאבין) לון לבר ·
וכלהו פתחין בשמהן אקרון לקבליהון דפתחין דגן עדן וכל פתחא ופתחא אקרי שמא
לקבלי ההוא פתח׳ דגיהנם ואשתמודען פתחין לקבליהון פתחין איכון פתחין דגן עדן ·
בגיהנם אית מדורא בתראה תתאה דכלהו · וההוא מדורא הוי מדורא על מדורא
ואקרי ארץ עיפתה מהו עיפתה כד״א רבוע יהיה כפול ומתרגמינן מרובע יהיה עיף
אוף הכא עיפתה כלומ׳ כפולה וההוא אקרי שאול תחתית שאול הוא מדור׳ חד תחתית
הוא מדורא תתאה ובג״כ אקרי ארץ עיפתה תחתית ואקרי אבדון · ועד כתיב שאול
ואבדון וכלהו מדורין לא אכפלו וכלהו לא עייפין בר מהאי · ותאנ׳ מאן דנחית לאבדון
דאקרי

לחלקי תחתית לך סליק לעלמין והסוף לקרי נבר דלעתיד ולתתכיד מכלהו עלמין.
ותכיף להסוף לתר כתיבן להכהו גברי דמכוו לתתבח לתן. לתן כניהן דלתתכידו
מניה לך חסיב להו דיוכן ליה כניהם ונתיבן ליה כהסוף מדורת תתלה דלית כה
פתחא ולתתכיד ולא סליק מכיה לעלמין. וכך כתיב כלה עמן ויהך כן יורד שאול לך
ועלה. ולא והא כתיב מכטן שאול שועתי שמעת וגו'. וכתיב מוריד שאול ויעל שלח הכא
שאול התם תחתית. ואוקימנא הא לתהדר כיה הא דלא תהדר כיה. תרי ינסי מלי
דכתיב כי אתיה רעות עמה עמי לותו שכו מקור מים חיים לתנוב להם כתרות וגו'.
לותו שכו מקור מים חיים דא הוא דלא כתו לקדמא שמא דקדם בתן. מלי שבמים.
כתיב לתנוב להם כתרות כתרות כסברי דכתיבן לניהם דרגא כתר דרגא עד דכתיבן
לתכידן דלקרי תחתית. ולי לימו קדום שמא דקדם לכוונא כיה כדקא יאות סליק
דרגא כתר דרגא לתתעלה מהסוף עלמא דלתתי דנגיד תדיר ולא פסיק הדא לחוכי
כוכר וי ומשלם על ידי עוש גלוי. תלת ס"ת אתיך כרכתן מעילא לתת' עד דיסתכחון
ברכתן ככלהו עלמין. תרי יסי זמיכין לימון ושרש למימר סירתא סלימתא סירתא דכליל
כל שאר סירין הדא ולמרתם כיום הזה הודו ליי קרלו בשמו הודיעו בעמי עלילותיו.
תרי אלעזר זמיכין לימון ושרש למימר סירתא מתתא לעילא ומעילא לתתא ולקשרא
קשרא דמהימנותא דכתיב לך יסיר מסה וכמי ושרש לת הסירים הזאת מתתא
לעילא. תוסר לא כתיב הלא לך יסיר וכן כלהו כתלו גנוזא. לת הסירים הזאת מתתא
לעילא. עלי כאר עכו לה. עלי כאר כלומר סק לתתריך לתתכרך כבעליך דסח על
הסתא כנלותא לסתכחת עמכם. כאר חפרוה סרים לחולילו לה לכח ולומח למילה
כרום כדיבי הסם. תלין לכהן דלקרין כדיבי עמים. כרום לתר לחודוגא כם מלכא
בכרכן. וכמה הוא זונג כמחוקק לך יסוד. כמשענותם לך כח וסוד הא מעילא
לתתא. ומחלכר מתנה. וממתנה כחליאל ומנחליאל כמות הא קשרא עלימא קשרא
דמהימנותא קשרא קיימא דכלא כיה. כהסוף זמכא כתיב והיה יי למלך על כל הארץ
כיום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד. וכתיב לו יחלה מחוק פיהו ולשוניו רגם.
לו ואמרו בנוסח הגדול יי לעשות עם אלה. כילקו יי אלה.

פרשת האזינו חשמים

האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי. רבי יהודה
פתח פתחתי לכי לדודי ודודי חמק שבר וגו'. בקשתיהו
ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני. מה כתיב לעילא לכי
ושכח ולכי ער וגו'. לכי ושכח אמרת כנסת ישראל. לכי ושכח מפקודי תורתיך כזמנא
דלזילנא כמדברא. ולכי ער לאעלא לארעא למעבד להו כימוסין דהא כל פקודי
תורתיך בארעא מסתכחין. קול דודי הופק דא משה דלזכא להו לישראל ככמה וכוחין

כמה קטטין דכתיב שם הדברו וגו׳ ממריס הייתם וגו׳. וכחורב הקנפתם וגו׳. הכל
דופק ועכב דמשם תוכח להו ליסרל כרחמוחי׳ הוא כל מלי דכתיב כי עם קדוש אתם
ליי׳ אלהיך וכך כתב יי׳ שלהיך להיות לו לעם וגו׳. כמוס אתם ליי׳ אלהיכם. ואתם הדבקי׳
ועל דא ושמעת בקולו׳ שלהיך. כי מלהבת יי׳ שלהיכם אתם הלפתחי לי לחותי רשיני
מלי דכתיב קמתי לכי לפתוח לדודי ישרל לאמרו כשוד דסיכן זמיכין למיעל לאר עת
ולקבל פקודי חיכון פקודי חורתא על ידוי דמשה מה כתיב ודודי חמק עבר דכתיב ויעמ
משה מעבד יי׳ בקפתיהו ולא מנחתיהו דלא הוה כדרך דמשה דקבל לסו
כסין כמה דעבד על ידוי. ר׳ יצחק אמר קמתי אני לפתוח לדודי דא קבל דכל יומוי
דמשה לא בעא מלכא ומליא לכברא עמיה. זכאה חולקיה דקבל אסתכם לרשותא
דמשה כתר דסכיב מה כתיב ויאמר לא כי אני ונו׳ ויפול יהושע על פניו לארצה ויש׳ אתו
ונו׳. משה הוא שמא קלא קדישא דמלכא עלאה ולא מודעש ובא מלכא דלא כעי
לאסבא ליה בלביה ולא קבליה. תא כתיב ויאמר לא כי אני סר נסך יי׳ עמך כאתי כיומוי
דמשה כרך אתוכח ולא קבלני. כיה בעתא ידעו ישרל סכאח דמשה כהנוח ומכח כעו
ישרל לקבל ולא מזדמן להו הכי כיומוי דמשה הכל בקפתיהו ולא מנחתיהו וגו׳.

האזינו השמים ואדברה. ר׳ חייא אמר זכאה חולקיה דמשה יתיר מכל
בני עלמא. תא כתיב שמעו שמים ואחזינו ארץ כי יי׳ דבר. שמעו
שמים ושעיה דהוה יתיר רזיקיא ממלכא. כתיב שמעו שמים. משה דהוה יתיר קריב
למלכא כתיב האזינו השמים. תלתא כסופא וזכאה דאמר ישעיה שמעו שמים והאזיני
ארץ כמה נרדיני טסירין מזדמנו לתברא ריסיהם כפקא קלא ואמר מלן הוא דין דכעי
לארעא עלמין עד דפתח ואמר לאו אחא ולאו לידי שלי כי יי׳ דבר ולא אחא. כמשה
מה כתי׳ האזינו השמים ואדברה אחא ולא אחרא ואדברה כלא דחילו. ותשמע האר
אמרי פי ולא אחרא. זכאה חולקיה דר׳ אחא כתתון נליפן דר׳ אלעזר האזינו השמים
ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי אחא ולא אחרא. ר׳ יוסי אמר מה בין משה
לישעיה משה אמר האזינו השמים ואני אדבר ישעיה אמר שמעו שמים ואני אדבר.
ותשמע הארץ אמרי פי. כיצד כתיב שמעו שמים ואני אדבר ולא השמי׳. האזינו
ולא הארץ. ואם כל דא כעו לאעבא ליה עד דאמר כי יי׳ דבר ולא אחא. ומשה אמר
כלי הא דכתיב האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי. ר׳ יצחק פתח כתיב
כעבי יער ונו׳. זכאה חולקהון דישרל מכל עמין עלמא דכל מאר עמין לתיסיכו
לרכבן ממנן בשלטונתא עלייהו וישרל קדישין. זכאה חולקהון בעלמא דין ובעלמא
דאתי דלא יהב להון קב״ה לא למלכא ולא לשלוטא אחרא אלא הוא אחיד להון לחולקיה
סגי״ד כי חלק יי׳ עמו. וכתי׳ כי יעקב בחר לו יה. כתיב כעבי יער. מה תטר מתפרש
בנוהגו על כל מאר לילהי אחלא כך קב״ה מתפרש ואתרמיס על כל חילין עלאין ותתאין
כד״א יי׳ בסער ומו הוא נהג בכל חילא דלעילא. תא חזי קב״ה כתיב אחית ליה תלת נויכין
כי כשושנים מלן שושנים. ר׳ אחא שושנים שהם שושנים דאתגלילת בשית טרפי. שושנה
דל חוור ואומק וכלא הוא תרע גווהו כומק וחוור הכי כנסת ישרל. קב״ה כתיב
כנסת ישרל כשושנים. והכי אמרים כנסת ישרל תחת התפוח עוררתיך. תחת התפוח
כאן

בשלח לתר׳ היה שלש שנים מהכתן דהתרן . ר׳ יוסי אומר דלח ויכלה . ר׳ לקח אומ׳ כלה ספיר
שלש הלנו לקבל תקומתן הלנו היכון ג׳ גווני דמתתברן כתפוח . ר׳ יצחק אומר כהן לתר
לתכלולת כי כשנכנס כהיכון כשיקון דר׳ חיומתא דהתדבקת במלכא עלאה כטלא תרי
סומכים כלא שכתותו סומכים ובכ׳ אומר יצחקי מכשיקות פיהו כלא ועל פיך יפק
כל עמי בגין דלתתב לילת כסומכים . ר׳ יהודה אומר קכ׳ סמים לקרי וכנין דלקרי סמים
כל היכון רקיעין דלתכלולן כשמא דא שכעה היכון דכד מתחברן כחדא לקרו סמים
ולקרו שמא דקכ׳ . מלן היכון רקיעין כמה דתניכן . וילון . רקיע . סחקים .
זבול . מעון . מכון . ערבות . ובלחודיהן דכי רב המנוכח שכח שכי תניכן . ר׳ יצחק
אומר שכי כרייתא דכי רב המנוכח שכח שכי וסגילין היכון כללשכי גווני כמה דתניכן
תרם תניכן כרייתי דלכר דכל שכי שכעה כתרין דמלכא לקבליהן סגין ז׳ רקיעי ו׳
ככביא דרהטין וחזלין וקרון לין שמהן כשמהן . ותיב דסווין כלהו ככהי דרקיעין
דשכעה כככביא . שכתאי . נרק . מאדים . חמה . נוגה . כוכב . לבנה . וסגין
תלין לקבל תלין ככסויא דמלי לגבי היכון דכתיב ישמחו כל ויתושך הוכרי סמים
החוזים כככבים כלהו מלין מתכסיין ותיב דלא תורתי דלורתי קל חזלי כמה
דכתיב ויקרא לפס שמות ככמות אשר קרא להן אכיו . כמה דמלול קכ׳ חזליהן
וכסדיס חזליהן כמה דכתיב והלכת כדרכיו . תר׳ יוסי פשיטין מלין לגבי מכרייתא
ותשתמודען מלי כהו ותיב דתתכניין . תל והכי קריכן כמה דתר׳ יהודה תר׳ חייא
לקמן והכי לוליבא מהיכון כרייתי דתכא כיומי דשלמה מלכא קיימא סיסר׳ כשלמות׳
וכתרין סניהון דשתמודעתן מלי דהיכון כרייתי . תר׳ תרימית ידי כגלי לקדוש
עליה דמלין תלין דתגליהו על ידי כסהדי דלא תתכסיהו כלכתי ולית תכן
כהיכון דרקין דהיכון כרייתי דורתי דלורתי כקטיכן . תלכא תר׳ יהודה מתן לך רב
כהכ׳ תתא כדוד מלכא ושלמה מלכא כריה כהני לתרין דשתמודע כברייתי תלין .
וסיהרא קרייה דוד מלכא נרק דכל דילים הוא דכתיב פתחו לי שערי נדק תכא כם
יהודה יח . שלמה מלכא הכי כמי ואיהו תתקרי נדק ומשפט דלקרי ברית איהו לקרי
משפט ואיהו כרמי יקרא דמלכא דכתיב נדק ומשפט מכון כסאך נדיק ונדק הכי
פתי בחד דרגא הוא . תלכא ז׳ כתרין לוקמוה תשעה לקרון ותני היכון כרייתי שכעה
רקיעין היכון תשעה הוא . תר׳ עד דיתתי יקרון מברייתא כהכי מלין דא תכן כתר כקכ׳
חזליהן ותכן ודעי מלין ודא תתגלי על ידן מלה דא מה דלא תתגלי לקדמאי . מכאן
ולהלאה כל היכון מלין וכל היכון כרייתי סליקו לסו להיכון דלא עלו ונפקו וכניסיהון
תתיין למהלך . וכד יסתלון ויתרון מברייתא ווי לדרא דרם כן יומאי דסתלוק מכיס לכל
תם מכאן ולהלאה לית יהיב דרא כדרא דא ולא תורתא תתגלי על מברייתא . תם דרא
כתר׳ דנפקו ממצרי׳ ודעו כלא דסח מסה גלי לון כל היכון מ׳ סכין דהוו כמדברא כמה
דלמיכא . תלכא תר׳ יצחק ואף מסה לא גלי דא שלש כסהדי יומא דסוף סליק מן עלמא
דכתיב בן מאה ועשרים שכה לכבי סיום כסהדי יומא ממש ועבד לא למר עד דיסכו
ליה רשותא דכתי׳ ועתה כתבו לכם את השירה הזאת וכד גלי לא למר בחזיכו ישראל
שלש הלזיכו השמי׳ . תר׳ יוסי כתי׳ את השירים וכי שירה תקרי . תר׳ יצחק שירה ולאו מה

סורים לתתמצכת כרוח הקדש משלח לתתת לוף הכי מלין אלין לתתמצכן כרוח הקדש
מעולא לתתת · וכתב לחר משה סורים · רש כלי היתי לחר משה וקרא לעלמין עד לא
ויחת מלה דכתיב החזיקו השמים · יערוף כמטר וגו׳ וכל כך למה משום כי שם יי אקרא
עד דיחת מלה לרשיעים כלהו עלמין · תיכא דכתיב כהניה שעתא דחר משה החזיקו השמים
ואדכרה לתרגיסו עלמין · כפק קלה ואמר משה משה אמאי את מרשם עלמא כלא
את כריס דכר בם ובנין כך לתרגיס עלמא · פתח ואמר כי שם יי אקרא · כהניה
שעתא לשתתקי ואניתו מלוי ·

האזרא זוטא קדישא

תאנא כהניה ויחת לתתכנסו תכריה לכי רש והוה מסדר מלוי
לתסתלקא מן עלמא והוו קמיה ר׳ אלעזר כריה ור׳ אבא
ושאר תכריה והוה מלי כיתא · זקיף עיניה רש ואמר
לתתמלי כיתא · כבה רש ואמר כומכא לאחרא כד הויכא ככי מרעי והוה ר׳ פנחס בן
יאיר קמאי ועד דכריכא דוכתאי אוריכו לי עד דסתי וכד תבכא לסאר מסא מקמאי
ומעלמין לא לתתפסק ולא הוה עלל כר בם אלא כרסותא והסתא חמיכא דלתתפסק ואת
לתתמלי כיתא · עד דהוו ותבי פתח עיניה רש ואמר מי דאמר והיה לכל אשר
נפקו כלהו ואסתלרו ר׳ אלעזר כריה ור׳ אבא ושאר תכריה ותבו אחרי · אמר לר׳
אלעזר כריה קום חזי לי אבא דלא מערבכא ליה אימא ליה דיסדר מלוי
ויתיב לנבאי וכל׳ מולקים קם רש ויתיב ואמיך ואחדי אמ׳ לון ליכון תכריה לאסתכחו
ואעיל לון ותבו קמיה וקיף ידוי רש ומכלי גלות׳ והוה אחדי ואמ׳ ליכון תכריה לאסתכחו
בכי אחרא וזדמכון הכא · כפקו כלהו ואסתלרו ר׳ אלעזר כריה ור׳ אבא ור׳ יוסי
בר׳ יעקב ור׳ חייא · אדהכי עאל ר׳ יצחק אל רש כמה יאות חולקך כמה חידו בש
לתתספא לך כהאי יומא · ויתיב ר׳ אבא כתר כתפוי ור׳ אלעזר קמיה · אמר לה אבוה
בעתא דרשת׳ סוף ואבא בשיבא למיעל בלא כסופא לעלמ׳ לאתי ואת מלין קדישין דלא
גליין עד השתא בשיבא לגלאה קמי סבוכתא עד לא יומרון דאת בגרשיתא אסתלק׳
מע׳מ ועד כען טמירין הוו בלבאי למיעל בהו לעלמא לאתי וכך אסדרנא לבו ר׳ אבא
יכתוב ור׳ שמעון כרי ולעי ושאר תכריה ורחמון בלבייהו קם ר׳ אבא מכתר כתפוי ויתיב
ר׳ שמעון כריה אל קום כרי דבא לאחרא יתיב בהניה אתר קם ר׳ שמעון · אתעטף רש
ויתיב פתח ואמ׳ לא אמתי יהללו ום ולא כל יורדי דומ׳ · לא אמתי יהללו ום בכי הוא ולא
ליכון לאקרון מתי דסא קם מי אלקי והוה סאדי כין ליכון לאקרון חי׳ ולא עם ליכון
לאקרון מתי · ומפיס דקרא כתי׳ ולא יורדי דומ׳ וכל ליכון דכתיב לומ׳ כניסכם
ואסתרון · אלא ליכון לאקרון חיים דסא קם כש ביקריהון · רש כמה סבי בעתא

לה מלדרת דכלדרת לזמן קלם ודעיכוי והמתה הה קלם הכה ולתי עם חיכון
נדיקויה דכנתה דעדן מם הלה לעדעו כלדרת וקלם כעי כיקריכון דכדיקויה יתיר
מיקרת דולים כמם דכתיב כירכעם דהוה מקטר ומפלח לעז וקלם לוריך לוה וכיון
דלוטיט ודוה לקבלי דעדו נכיהה לתויכם ידיה דכתי׳ ותיכם ידו וגו׳ ועל דפלח לעז לה
כתיב הלה על דלוטיט ידיה לעדו נכיהה . והמתה קלם כעי כיקרת דילהון וכלהו
לתתן עמיה . לומר הה רב המנוכח הכה הכה ומחרכיה ע׳ נדיקי גלייהן כעטרוי כל מד
מזיהרת דזיוה דעתיקא קדישה סתימה דכל סתימין . והוה לתי למשמע כחדוה מלין דהכה לומה . עד דהוה יתיב ומר לה ר׳ שמעון כן יהור הכה לתקיכו דוכתיה
לזדמטו מכריה דהוו תתן וקמו ותכו כשיפולי ביתה ור׳ אלעזר ור׳ אבא קמיה דר׳
שמעון דהוו כמה דהויכו כהדרת המתכנסה דכל מכריה הוו לומרי והכה עמהון המתה
הכה כלומדוי וכלהו ניתין למלולי עלוין ותתלין . וכלה חולקי יומה דין . פתה ר׳
שמ׳ לכי לדודי ונגלי תמוקתו כל ווחין דלתתקטר׳ כהלי עלמ׳ כחד קטירת לתתקטרכה
כיה כקלם וכנ׳ הסתה ונגלי תמוקתו . דהוה וכל סיעתה קדישה דילה דלתו למשמע
כחדוה מלין סתיומין וסכחה דעתיקא קדיש׳ סתימ׳ דכל סתיומין . פרים ולתפרם יתיר
מכלה ולה פרים דהה כלה כיה מתדכקן וסו׳ מתדכק ככלה הוה כלה עתיק׳ קדיש׳ דכל
עתיקין סתימ׳ דכל סתיומין לתתקן ולה לתתקן . לתתקן כנין לקיימ׳ כלה ולה לתתקן
כנין דלה סכיה . כל לתתקן לפיק׳ ט׳ כסורין למטין מכיה מתקנוי ולחנון כסורין
מתלסטין לזלין ומתפסטין לכל עיבר ככוכיב׳ עלי׳ דלתפסטין מכיה כסורין לכל עיבר
ולחנון כסורי׳ למתפסטי׳ כל יקרכון למכדע לון לה סכיה אלה כוכיה חדה כלומדוי
כך הוה עתיק׳ קדיש׳ הוה כוכיב׳ עלאה סתימה דכל סתיומין ולה סכיה כר לחנון כסורין
למתפסטן למתגליין וטמירין ולחנון לקרון שמה קדיש׳ וכנ׳ כלה חד ומה דלמ׳ מכרכ׳
בספרי קדמאי דלחנון דרבי דלתכריהו דעתיק׳ קדיש׳ דלתגלי כה וכל חדוה מסוס
דלחנון תקונין דעתיקא קדישה לזה הסתה שדכה להכי מלין דסה לחיכה לון כלדרת
קדיש׳ וחמוכ׳ מה הלה ודעכה הכי ולסתי׳ כלכאי מלה והסתה הכה כלומדוי לכסידכה
קמי מלכה קדישה וכל הכי זכאי דקטיר לחתו למשמע מלין הלין .

גולגלתא חורה דרישה לזה כיה סירוחה וסיומה קולטרה דקטפוי דלתפסטן
ולתכסיר ומכיה ירתון נדיקויה ד׳ מלה עלמין דכסופין למלמ׳ דלתי
מהה קולטרה דקטפה דהה גולגלתה חורה נטיף טלה כל יומה לסהוה ושיר תכפין
לתתר לתתקרי סמיה וכיה ומיכון מיתייה לזמכה דלתי דכתיב ויתן לך השלים
מטל השמי׳ ולתמלויה ריסיה וכל חקל תפוחי׳ כטיפין מההוה טלה . הלי עתיקא קדישה
טמיר ונכיו ומכמת׳ עלאה סתימה כסהוה גולגלתה מסתכא ולה מסתכא . ולהי כהלי
עתיקא לה לתגליה שה ריסה כלומדוי כנין דליהי ריסה לכל ריסה . רהסתה דהיהוה
מכמתה עלאה כיה סתיה ולקרי מוחא עלאה מוחא סתימה מוחא דסקום ומכיך ולית
דידע ליה כר לחיכו . **תלת** ריסין לתגלפן לה לגו מן לה ולה לשלה מן לה .
ריסה חדה מכמתה סתימה דלתי סויה ולהו מפתחה לה סתימה ומכמה לה סתימה ריסה דכל
ריסה לנסר מכמות . ריסה עלאה עתיק׳ קדיש׳ סתימה דכל סתיומין ריסה דכל ריסה

תלת סעודתי דמיסמכותא ולמחדי כהו דאמר ר' שמעון דמסדכה עלי לכל
חלין דסליכא דהא מן יומאי לא כטולכא חלין ג' סעודתי
ובגויהון לא לסטריכנא לתעניתא כשבתא ופיליו כיומי לחריבו לא לסטריכנא כי
כשבתא דמלכא דוכי כהו זכי למסמכותא עליתא · וחד סעודתא דמטרוניתא ·
כשבתא דמלכא · וחד סעודתא דעתיקא קדישא סתימא דכל סתימי וכסוי עלמא
וזכי כסו לחלין · הוי רגון כד תתגליף כתקונין תקוכין והוי מכמס עלאם סתימאם
דעתיקא קדישא תתתקן כתקוכין חד כללא דכל תקוכין והוי מוחא דעתיקא קדישא
כללא דכל שכר מכוס תתפשט לעדן לחרח ומהרח ותגלף וסוף
והוי מוחא תתפשט לכל שכר מכוס סתימא דכל סתימין והוי מוחא דעתיקא קדישא
דעתיקא קדישא תתתקן כתקוכין חד כללא דכל תקוכין והוי מכמס עלאם סתימאם
וזכי כסו לחלין · הוי רגון כד תתגליף כתקוכין חד כללא דכל תקוכ

ריסח סתימח דכריסח לעתיקא דלא לתידע כד פסיק חד טורכא (פ"א נוקבא) דסיס
לאכרזא כסא כהאי מוחא ואתגלף ואתכסיר ככמה כהירין ואפיק ואדרשים ככוסיכויי
(פ"א כטופיטא) דל כהאי מנחא דאתרשים כיה חד כהורא דאקרי רגון והאי רגון
אתפשט לאתחא כדיוקנא עד סיהו אתר דמתיישבא כדיוקנא ואקרי חסד עלאה וכהאי
רגון כך לאתגלויי מסתכלין מארי דדיוכא ואתכפיין . עינוי דריסח דעתיקא
קדישא תרין כאר סקילן דל אבנהין תדירא ולא כליס דכתיב לא יכוב ולא ייעף סומ' ישרא
ישראל קדישא כגין כך לא נכיכין על עיבא ולא כסותא . דסו'מוחא לאתגלף ואתכסיר
כתלת חוורין דלעילא כחוורא דל מסתקיין עיכון דזעיר לכפין דכתיב רחצות כחלב
ויסכות על מלאת דסהוא חוורא קדמאה ואחר חוורין לסתקיין וכהרין לאחר כוניכין .
מוחא לאקרי נביע' דכרכת'כביע' לכל כרכאן מכיס לסתכחו וכגין דהאי מוח'לסיט כג'
חוורין דעיכא לאקרי טוב עין הוא יכורך תלי כיס כרכתא דהא כמוחא לאתגלין חוורו
דעיכא והאי עיכא כל אינש כזעיר לכפין עלמין כלהו ע"כ הא הוא ומוכ' עיכין
דאתתא ימוכא וממלא תרי כתרי גוונין . כגוונא דספרא לוליפכא דהא י' עלאה י'
תתאה . ה' עלאה ה' תתאה . ו' עלאה ו' תתאה כל לוכין עלאין כעתיקא תלין
תתאין כזעיר לכפין לוכין לאו תלין שלא לוכין ממש וכעתיקא קדישא תלין דהא ממח
דעתיקא לאתכסיא מכלא ולא אסתכח . לכל שין לאתון דתלין כעתיק' כגין דיתקיימון
כלסון לאתתא דהאי לאו הכי לא ויתקיימון וכגין כך ממח קדישא סתים וגליא וסתים
דסתים לקכלים עתיקא קדישא סתימא דכלא . וסתים לאתגליא כגוכיה דאתגליא
(פ"א לאתגלי כגוכי סתים דאתגליא דאתגליא כזעיר לכפין וכגין כך כל כרכאן סתים וגליא
לגין לאתון סתימין דתלין כעתיקא קדישא תלין לחלאי תליא לקיומא י' דלאתתא .
(פ"א ולהאי כגילגלתא כאכתא כעייכן תלין י' ממש תליא ג' דלאתתא .) חוטמא כהאי
חוטמא כנוקבא כפרדסקא תליא ה' לקיומא ה' לאחרא לאתתא ולא רוחא כפיק ממוחא
סתימאה ואקרי רוחא דהאי דכהאי רוחא ומיכין למנדע מכאתתא לוחכא למלכ'משיחא .
דכתיב ונחה עליו רוח י"י רוח חכמה וכינה וגו' . הלי חוטמא חיין מכל סטרין חדו
עלימא כחת רוח חסותא חוטמא דזעיר לכפין כמה דלוקיימכא דכתיב עלה עשן
באפו וגו' וכתיב ותהלתי לחטם לך . וכספרא דלעתיקא דכי רב ויכא סכא לוקים
ה'כחומא וה סכא לא מתקיימא הכי ולא לעתרכא(פ"א לעטרכא) לעלג דכחד סלקא שלא
כך ויכא תליא ודיכא כחוטמא תליא דכתיב עלה עשן באפו . ולהי תימא הא כתיב
ואם מפיו תאכל עקרב דרגזא כחוטמא תליא . כל תקוכין דעתיקא קדישא כחוקא
סקיט וסתים מתתקכן וכל תקוכין דזעיר לכפין כחכמה תתאה מתתקכן דכתיב כלם
כחכמה עשית והוא כללא דכלא ודלהי מה בין ס' לה' דכ'דיכא לתתר מנה וכהא רחמי
גו רחמי . בריקנא דעתיקא קדישא תליא כל יקירו דכלא . מולא דכלא
לקרי מסטוי דיקנא מולא תליא דכל יקירין מולי עלאי ותתאי כלהו מסניתין לסטו
מולא כהאי מולא תליא חיי דכלא . כהאי מולא תלין סמיך ולרעא נסמין דרשוי
מוכי דכלא כהאי מולא לסגמותא דכלא כהאי מולא תלין כל חיולין עלאין ותתאין .

תלת

תלת שער נביעין למשחח דרכותיה טבח תליין כדיקבא דמזלח יקירא דח וכלהו כשקין
לזשיר לכפין לח תימח כלהו מלח תשעה מכייהו מסתכימין לחתכסיות דיכין. וכד הלי
מזלח תליין כשקולח עד טבורה כל קדמי קדמין דקדום כיה תליין. כהלי מזלח כשוש
כסיטותיה דקוטרה עלחה הסוח ריש" לכל ריסין דלח לחתידע ולח לחסתמודע ולח ודעין
עלחין ותתלין כגין כך כלח כהלי מזלח תליין. כדיקבא דח נ' ריסין לחמיכי מתכסטן
וכלהו מתחכרן כהלי מזלח ומשתכחין כיה וכגין כך כליקירו דיקירותיה כהלי מזלח
תליין לחין לחתון דתליין כהלי עתיקא כלהו תליין כהלי דיקבא ומתחברן כהלי מזלח
ותליין כיה לקיימח לחתון לחברכין דלמזלח לח סליק לחין לחתון כעתיקא לח קיימין שין
לחברן וכגין כדלמר מסם כל ט"טרין ו' יו"תרי זמכי ופסיק טעמא בגוויהו דסח כמזלח
תליין כלח מסחי מזלח מתכסני עלחי ותתלי ומתכפין קמיה. זכלח מולקיה מלן דזכי
להלי. הלי עתיקא קדישא סתימח דכל סתימין לח לדכר ולח לסתכח וכגין דלמיכ
ריסח עלחה לכל עלמין לח לדכר שלח כר ריסח חדלח כלח נוסף לח ימח כלח והלי טמיר
וסתים ונכיז מכלח תקוני דלתתקן כסדוה מוחח סתימחה דכלח דלתפסט ולתקין
וכפיק חסד עלחה וחסד עלחה לתפסט ולתקין ולתכליל כלח כמוח סתימחה דח דכד
לתתקן חוורין דח כנסידו דח כעטם מלן דכעם כהלי מוחח ולתכסיר ותליח ממזלח
יקירא למוחח לחרח דלתפסט לתרין ותליתין זכולין כד לתכסיר כסיר ממזלח יקירא
לתכסירו ג' ריסין עלחין תרין ריסין וחד דכליל לון וכמזלח תליין ולתכליל כיה מכלן
סלרי לתגליח יקירו דליקבא דלהוו מזלח סתימחה ולהון מתתקן כמה דעתיקא
קדישא תלת ריסין מתעטרין כיה סכי כלח כתלת ריסין וכד לתכסרן תליין כלהו דח
כדח כתלת ריסין תרין מתרין סטרין וחד דכליל לון. ולח תימח מלן עתיקא קדישא.
תח לעילח חית דלח לתידע ולח לתסתמודע ולח לתרסיס והוח כליל כלח ותרין ריסין
כיה כלילן (פח תליין) וכדין כלח לחרח סכי מתתקן והסוח לאו כמכיכא ולח כללח
ולח כחוסכן כרשיתא דלכל על דח לתתר לחרתי דסמרי דרכי מחטח כלסוטי לתתר
דל"סורות לסתכח מעתיקא לתכסיר ממזלח הוח נהירו לחכמתא דמתפסט לתלתין
ותרין שכר וכפקא מסתוח מוחח סתימחה מכסירו לכיס. ומס דעתיקא קדישא נהיר
כקדמיתא (פח כחכמתא) דח היח נהירותא ממס דלתגליח סוח ולתעביד לתלת
ריסין ורישא חדא כליל לון ושין תלת מתפסטן לזשיר לכפין ומלין כהרין כלח. לתגליף
הלי חכמתא ולפוק חד כסרא דנהיר וכפיק לסקקיה נהתא ועיול כריסא דזשיר לכפין
ולתעביד חד מוחא לחרא ומתתן לתתסיך ונהיר בכל נוסף ונסקי כל לוכון כטיעין
סל"ה וכסר ונגא מעדן להסקות לת"ס גגן ונו' לתגלף הלי חכמתא ולתתסך ועיול כריס
דזשיר לכפין ולתעביד מוחא לחרא. סוסוח לחרא סוסוח נסירו לתתסכא מכיס
שין תרין מסיכן לתגליפו ומתחברן כחד ריסא דעתיקא דכורא דכתי כדעתי תהומות
כסקעו ועיול כריסא דזשיר לכפין ולתעביד מוחא לחרא ומתתן לתתסיך ועיול לגו
כגו דגופא ומליח כל לוכון לדרין ולכסדרין דגופא סל"ה וכדעת חדרוס ומלאו ולתין
כדא תלין ולתקסר לח כלח וח כדא עד דיסתמודע לכלא קד וכלא סוח עתיקא

ולא יתפרש מכיס כלום. ולזה תלת נסורין כהרין לתלת לחרן דלקרון לכהן ולזין לכהן
כהרין לכבין וכלא כסיר מחתר חד. כד לתנגיי סלי עתיק רשות דרשות כלא כנסירו
וכלא לסתכא בחדו סלימתא. סלי עדן לתסך מעדן עלסה סתימא דכל סתימין
ומסלי עדן לקרי סירותא כעתיקא ולא לקרי ולא סוי סירותא וסיומא וכנין דלא סוי
כיס סירותא וסיומא לא לקרי לתם כנין דלתכסייא ולא לתנגייא ולקרי סוא ומלתר
דסירותא לסתכא לקרי לתם לקרי לתם דכתיב כי לתם לכיכו. כלנדתא דכי רכ
מכא סכא כללא דכלא זעיר מכפין לקרי לתם עתיקא קדישא דלתכסייא לקרי סוא
ומפיר וסתתא קרינן כלתר דסירותא לסתכא לא"ב דלתכסיו מכיס סוי סירותא ולקרי
לתם והוא לכ לסכפן וסלי לכ נכיק מעתיקא קדישא דכתיב וסחכמה מאין תמצא
וכ"ב לא לסתמודע. תא כתיב לולדים סכין דרכם. דרכה ממם. לכל והוא ילע לא
מקומה מקומה ממם. וכ"ם דרכה וכ"ם סכיא סחכמה לסתימא כיא כעתיקא קדישא.
סלי סחכמה סירותא לכלא מכיס מתפסטן תלתין ותרין סכילין. סכילין ולא לרחין
ולוריתא כה לתכלילת כעשרין ותרין לתוון ושבר לסירין. סלי סחכמ לכ לסכפן וכסלי
סחכמה סירותא וסיומא לסתכא וכ"ב סחכמה עלאה סחכמה תתאה. כד לתפסט סחכמה
לקרי לכ לסכפן כלא לא לתבליל כלא כסלי (סם כד מתפסטן כלסן לקרין סחכמות ולקרין
לכ לסכפן כלא לא לסתבליל כלא כסלי) דכתיב כלם בחכמה עשית. זקף רם ודוי וסדי
לסר ודלי עדן סוא וכלא לנטרין כעתא דא. לא כעתא דעתיקא קדישא סתימא
דכל סתיומין כעא לתתקכא לתקין כלא כשון דכר ונוקבא כלתר דלתכלילו דכר
ונוקבא לא לתקיימו בקיומא לסרם כלא כדכר ונוקבא. ולסלי סחכמה כללא דכלא כד
כפקא ולתכסיר מעתיקא קדישא לא לתכסיר כלא כדכר ונוקבא סלי סחכמה לתפסט
ולסתכא דכר ונוקבא סוא סחכמה לכ כיכו לם סחכמה וכיכו כחד מתקלא לתקלי
דכר ונוקבא וכניכויסו כלא לתקני כדכר ונוקבא דלעלמא סלי לא מתקיימין סירותא
דא לכ לכלא לכ לכלסו לכסן לתסכרו דא כדא ונסירו דא כדא. סחכמה לכ כיכו לם
וכתיב כי לם לכיכו תקרא כד לתסכרו חולדותיסתפסטו מסימתא. כלנדתא דכי
רכ ויכא סכא כסי תלסי מסו כיכו כלא כד לתסכר דא כדא יו"ד כ"ף לתעכר ולפיק
כן וחולדת וכ"ב כיכו לקרי כן יו"ד סלימותא דכלא לסתכא תרוייסו דמתסכרן וכן
בנוייסו כללא דכלא כתקוייסו לסתכא סלימותא דכלא לכ ולם כן וכת. מלין לזין
לא לתייסבו כר לקדישי עליונין דעלמא ונפקו וודעין לרחוי דקב"ס לזא סמלן כסו
לזמוכא ולסמלא דכתיב כי יפרים דרכי ה' ונדיקים ילכו כם ונו'. וכלא חולקים דמלן
דזכי למכדא לרחוי ולא סטו ולא יטעי כסו דמלין לזין סתימין לזכון וקדישי עליונין
כסירין כסו כמם דכסיר מכסיר דכוכיא. לא לתמסרו מלין לזין לזא למלן דעא ונפק.
דמלן לזא עלא ונפק טר ליס דלא יכלי דסא גליף קדישא סתימא דכל
סתיומין דמלין לזין נסרין כלכלי כלסלומתא דרסימות ודסילו דקב"ס. ולזין כמי דסכא
ודעא כסו דסא עלאו ונפקו כלזין מלין ולא כפלסו וסמתא לתסכירו כסלימותא כמם
דלנטרין. וכלא חולקי עמסון כסטוף עלמא. לסר רבי סמעון כסטוף עלמא

סל"ו

תלוי ביה פירודיה ברוך הוא כריך שמיה לעלה ולעלמי עלמין. תא סירוגתא דא דלקרי
לה לתכלול ביול דתלייא ממזלא קדישא ובגי יול סתימא דכל לתתון להרן י' ריפא
ומיפא דכלא והוא נהר דגניד ונפיק לקרי עלמא דלתי תדיר ולא פסיק והוי הוא
עדוכא דכדוקי' לזכאה להוי עלמא דלתי דלסגי תדיר לגנתא דעדן דלא פסיק עלוי
כתיב כמוכא מים לסר לה יכזבו מימיו. והוא עלמא דלתי לכרי כי' הה ונהר יוצא
מעדן להשקות את הגן י' כלל תרין לתתון. כתגד תא דכתיב ויצא משם לתכן לתתי
ול' כללן כיול לגלה כטיעה דגנתא ודלתי לקרי י' לית נפתא לסרא דלתי ד' ומתי י'
לסתקויה ד' דלתי לרכעה וסיימו רזא דכתיב ונהר יוצא מעדן. מאן הוא עדן דא
חכמה עלאה ודא י' להשקות את הגן דא הוא י' ומשם יפרד ושם להרכעה רמשים דא
הוא ד' וכלא כלל כיול וכגון כך לא לקרי לכלא לא כלכאן סירוגי' דכלא לקרי כיתא
דכלא מסתי יול סירוגתא ושיומא דכלא דכתי' כלם כחכמה עשית כתתרים לא לתגלי
ולא לתידע מדלתתכר כחמה לכרין (פ"א לחמין) כחימה. וכגון כך לימה כללא
דכלא לתידע ולתרמיז סירוגי' וסיומא דכלא חכמ' לקרי וכים סתים כלא כללא דכלא
שמא קדישא עד דסתים רמיזנא ולא לחוכא כל אלין יומין ודא לדכא מתגלפין סטרין י'
כלילי כהאי חכמה ס' דא לחוכא ולקריכן כיכה. והא אלין תרין כיכין דמתעטרן מלחוכא. ודא
תניכן דכיכה לתכלול מכלא. יול דמתחכרא כחוכא ומפקין לן והייכו כיכה לא"ס
לחיכון ולכן כגוייהו סתים' כיכה ולקרי תכוכה לחאי לקרי תכוכה ולא כיכה שא תכוכה
לקרי כשעתא דיכקין לתרין כניין כן ובת לחיכון והא וסיום שעתא לקרי תכוכה דכלא
כלילי כאלין לתתון לן ובת לחיכון והא וכלא חד כללא והייכו תכוכה. כסברא דרב
המנוכא סכא אמר דסלמה מלכא תקוכא קדמאה דגלי ואמר הכך יפה ראשית מהאי
הוא. ותקוכא תכיכא לקרי כלא דלקרי נוקבא לעתא ואיכון לאמרי תרוייהו להאי
נוקבא לעתא ואיכון לאו הכי דהא קדמאה לא לקרי כלא והא כתרא לקרי כלא לזמכין
וידעין לזמכין סגיאין דסא ומכין כניאין איכון דכתיב לא לתתכר עמה ואתתלק מכא
כהאוא זמכא כתיב ואל לסא כגדת טומאתה לא תקרב. כשעתא דלתתדכא נוקבא
ודכורא כיי לתתכרא עמה כדין לקרי כלא. כלא מאה לכל הלי לימה לא לפסיק
רשותא דתרוייהו לעלמין כאחד כפקין לא לפסיק דא מן דא ולא לסתלק דא
מן דא. וכגון כתיב וסר יוצא מעדן ונהר ולא לפסיק סה"ד וכמוכא מים לסר לה
יכזבו מימיו. וכגון כך כתיב רשיתי כרשותא דלחוש סריין כלתדותא עלמתא
לכל הכא לקרי כלא לכד לתא לכור לתתכר עמה הוא כלא לכלא לחוי מאה. וכגון
תרי תקוכין לכוקבא פריש עלמה תקוכא דקדמאי סתימא כגון דלחוי סתימא ותקוכא
תניכא פריש יתיר ולא סתים כלי הלי ולכתר תלת לכל סכחא כהסוא לעילא
לכתיב לחת הוא לחמה כרם היה לילדתם וכגון דהלי לימה מתעטרא כעטרא
לכלא ורשותא דיול לא לפסיק מכא לעלמין לתיסוב כא כרשותא כל סירו
דעכדין כל סירו לכלא כל סירו דקיבוייהו לדכלא לכלא לכתיב כי כיום הזה יכפר
עליכם וכתיב וקדשתם את שנת הסמשים שנה יובל היא יהיו לכם ואיש אל משפחתו
ואל יעלת מרגיו מעוז הוא כסר דלתי וכגיד ונפיק תדיר ולא פסיק. כתיב

כי

כי אם לכוסה תקרא לתכוסה תתן קולך · כיון דאמר כי אם לכיסה תקרא אמאי לתכוסה
אלא כלא כמה דאמינא הכי מכיסו עלאה כיסה אתכוסה כיסה אב ואם וכן יה"
אב ואם וכן כנוויסו · תכוסה כלא כללא דכסין כן וכת וה"ג ולא לאסתכא אב ואם אלא
באימא דאימא ודאי רכועא עלייהו ולא לאתגלויי לאסתכא דכללא דתרין כסין לקרי
תכוסה וכללא דאב ואם וכן לקרי כיסה וכד כש לאכללא כלא כאלי לאתכלולי ואלי אב
ואם וכן לקרון מכמה כיסה ודעת · כגון דאלי כן כטול כימכין דאכוי ואמיה ולקרי
דעת דהוי סהדותא דתרוייהו · ואלי כן לקרי כוכרא דכתיב כמי ככוכבי שמיא
וכגון לקרי כוכרא כטול תרין חולקין וכד לאתרבי בעטרוי כטול תלת חולקין וכין כך
וכין כך תרין חולקין ותלת חולקין כלא חד מלא ואלי ואלי כמי (ס"פ חד) סכי יכותא
דלכוי ואמיה ירוק · מאי יכותא דא עטרין דהוו בניזן כנוויהו ולאסיקו לכן דא
מסטרא דלכוי הוה בניז כנוויה חד עטרא לקרי חסד ומכטרא דאימא חד עטרא
לקרי נבורה וכלהו מתעטרין כריסיה ולקוד לון וכד פהרין חלין לב ואם עלייהו
כלהו לקרון תפלין דרישא וכלא כטול כן דא וירית כלא · ואלי ירית (פ"ק יבמ)
לכרתא וכרתא מכוה לאתזן ויבבא מכלן כרא ירית ולא כרתא כרא ירית לאכוי לאמיה
ולא כרתא ומכוה לאתזן כרתא כמה דכתיב ומזון לכלא כיה · ואי תימא כל סלי ואלי
לקרון נדוק וכדק כחד לישנא וחד כלא סכי לב ואם כלילן ומתחברן דא כדא · ולב
ממיר יתיר וכלא לאחיד מעתיקא קדישא ותלת כחולא קדישא יקירא דכל יקירין · ולילן
לב ואם מתקנין כיתא כמה דאמינא דכתיב כחכמה יבנה בית ובתבונה יתכונן
ובדעת חדרים ימלאון כל הון יקר ונעים · וכתיב כי נעים כי תשמרם בבטנך ·
הכי כללא דכלא כמה דאמינא ותלין ממולא קדישא יקירא · אמר ר' שמשון כאדרא
לא גליף כלא וכל הכי מלין טמירין הוו עד השתא וכעינא לאטמרא לון לעלמא דאתי
מסוף דתמן משלים כאילנא כמה דכתיב ויהי לחומת עתך חוכן ישועות חכמת ודעת
וגו' · ומסכמה כעיין מכוה ומסתא דעותא דקב"ה כסלי הא כלא כספרא לישוב קמי
פלטרוי כתיב כי אל דעות ה' דעות ודאי סוף דעת ודעת כדעת כל פלטרוי לאתלוין
דכתיב וכדעת חדרים ימלאו · וכגון כך דעת לאחרא לא לאתגלייא דהא טמירא לזול
כנויה ולאתכלל כיה כמוחא כגופא כלא כי אל דעות ה' כספרא דאגדתא תכיכן כי אל
דעות ה' אל תקרי דעות אלא עדות · דהוה כסהדותא דכלא כסהדותא דתרין חולקין כלא
ויקב עדות כיעקב ולעג דהאי מלה לוקמוה כספרא דנכיאותא כסטרא לאחרא ולאתס
כאתריה מלים הכי כלא ספיר וכלא הוי כד לאסתיים מלה האי לב ואם כלהו כהו סתימין
ולאיכון סתימין למזלא קדישא עתיקא דכל עתיקין כיה סתימין כיה כלילן כלא סוף כלא
סוף כריך הוה כריך סמיך לעלה ולעלמי עלמין · כל מלין דאדר יהות וכלהו מלין קדישין
מלין דלא כטלין לימוכא ולסמשא · כלהו מלין דסתימין לאיכון דעלמא ונפקו וכלא הכי
הוה · ועד דסתיסיין שין מלין דלקוף לגלאה וסתא לאתגליין וגלי קמי מלכא
עתיק קדישא דהא לא ליקרא דילי ודכית תלת עבידנא שא כנין דלא לישוב כסופא
קמי פלטרוי עבידנא · ועוד דהא חמיכא דקכ"ה וכל סני וכאי קסוט דהכא מסתכלן
כלהו מסתכמין על ודי דהא חמיכא דכלהו תלתן כסלי הלולא דוכי וכלהו ומיכן

כאחוזת עלמא בהילולא דילי זכאה חולקי · אמר ר׳ לוקח כל הדברים אלה לא נתנו לקדושת
לרום ולזוי וכבר ואיך כעת לגלות אלה אחד אמר כאלה לא לשם ערב כל ומחלי והשתא
לא יכבין לי רשותא לאתקוף ויתיב ורחים בשפוותיה וסגיד תלת זמנין ולא קום וכל כך
כם לאסתכלא באתריה כם כיה · אמר קודשא פ״ת ׳ זכותיה לכל הלא לא לגנובו מכופך ׳
מכופך כפיק ולא פסק עלך קרינן וכפר יונה מעדן · וכתיב וכמונה מים לשר לא
וכזכו מומיו הסולכה לשם הכל עלי לכל יומין דקלימכה תלוכבה למחמי יומא דא ולא
סליק כרשותי דשם כעטרא דא מתעטר הלי יומא והשתא כשוכא לגלות אלין קמיס
דקב״ה דשם כלהו מתעטרין כריסי והלי יומא לא יתרחק למיעל לדוכתיה כיומא לאחר ׳
דשם כל יומא כרשות קיומא יהשתא סריכא לגלות אלין כנין דלא לישול ככסופא
לעלמא דאתי והא סריכא · לומא כתיב נדק ומספט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו
פניך · מאן מכומא יסתכל כהלי למחמי לורחוי (שם דיומי) דקדושא עלאה דיכין
דקדושא עלאה דיכין דקשוט דיכין דמתעטרן ככתרוי עלאין דשם לומכה דכלהו
כוכיכין דכסרין מכוכיכה עלאה טמירא דכל טמירין כלהו דרגין לא יתפרש ובסוף
כהורא דכלל דרגא ודרגא לתגלויא מה דלתגלויא וכלהו כהורין לחידן כהורא דא
כהורא דא ובסורא דא כהורא דא וכהרין דא כדא ולא מתפרסן דא מן דא כהורא
דכל כוכיכא וכוכיכא דלקרין תקוכי מלכא כתרי מלכא כל חד וחד כסיר ולחיך כסיוא
כהורא דלנו לנו ולא מתפרש לכר וכלב כלא כחד דרג׳ לסתלק וכלא כחד מלה מתעטר
ולא מתפרש דא מן דא דלחיכו וסמיס חד סוף כהורא דלתגלויא דלקרי לכוסף דמלכא
כהורא דלנו לנו · כהיוא כהורא סוף מס דלא לתפרש ולא לתגלויי׳ וכלהו כוכיכי וכלהו
כהורין כהרין מעתיקא קדישא כתיומא דכל סתימין כוכיכא עלאה וכד מסתכלן כלהו
כהורין דלתפסטן לא לסתכא כר כוכיכא עלאה דלא יטמר ולא לתגלויי׳ כלהו כוכיכי
דיקר לכוסי קשוט תקוכי קשוט כוכיכי קשוט · לסתכאה תרין כוכיכין תקיכא דכורסיי׳
דמלכא ולקרון נדק ומספט ולחיכון סורוסא ומלימוס׳ וכסי מתעטרין כל דיכין דלעילא
ותת׳ וכלא סיני כמספט ונדק מהלי מספט לתתן ולומכין קריכן לה מלכי נדק מלך מלכי
כל מתעטרין דיכין ממספט כלהו רחמי כלהו כשלימו דשם מכסס להלי נדק ודיכין
מתתקכין וכלהו כחתין לעלמא כשלימו כרחמי וכדין לקדיש שעתא דמתחברן דכל
ונוקבא וכל עלמין כלהו כרחמי וכחדוותא וכד לכנייתו חוכי עלמא ולסתלכא מקדמא
ודכורא לתרחק מן נוקבא וחויא תקיפא סריא לאתערא ווי לעלמא דמתע כהיוא
ומכא מהלי נדק כמה מכילי טריקין כעלמא כמה זכאין מסתלקין מעלמא וכל כך למה
כנין דלתרחק דכורא מן נוקבא ומספט לא קרב כנדק דא · ועלהלי כתיב ויש כספט
כלא מספט דמספט לתרחק מהלי נדק ולא לתכסמא ונדק ינקא מאתר לאחרא ׳
ועד אמר שלמה מלכא לת כל רחיתי כיומי הבלי ום נדיק לובד כנדקו ונו׳ · כל דא
כל מסכלים לעשלה דלקרון לאי מלכא ומה דאמר הבלי דא נדק מלכותא דקדושא
דכד היא מתערא כדיוקנא כתי׳ ום נדיק לובד כנדקו מ״ט מפוס דמספט לתרחק מנדק
וכ״ב לקרי ום כספס כלא מספט · ת״ח כד לסתכא וכאה עלאה כעלמא רחימא דקדם
לאילו כד לתערא נדק כלאחודוי יכיל עלמא לאסתזב׳ כגויכי׳ וקב״ה כש כיקריה ולא מסתפי

שון דוכח וכך היתה זכאה לה קיימת בקיומים מסתפי לפילו ממשפט ולא יכול למיקם
כיס כלם כנדק. דוד מלכא בקדמית לאמר כתכני וי׳ וכסכי דיסה תכח לה מסתפיכח מכל
דיכין לפילו מהלי נדק וכלם דלתוידכח כיס מס כתי׳ לאני כנדק לחזק פניך. כנדק ודלא
לה מסתפיכח למיקם כדוכוי כתך דמכ לפילו ממשפט מסתפי דכתיב וש תכח במשפט
לתעבדך. תם כד מתכסחת הלוי נדק ממשפט כדין לקרי נדקה ועלמח מתכסחת
כחסד ולתמלייח מכיס דכתיב לחוסכ נדקה ומשפט חסד וי׳ מלאה הארץ. לסחדכח על
דכל ומלי סוכח מנטער על עלמח דלה לחערע בדיכוי דנדק ולה יוקיד עלת׳ כפלהוכוי
כמס דכתיב לכלם ומחתם פיס. מכאן ולהלאה כל חד כפום כירח דעמקא וחא
כדרח דא לית כיס זכאין וזשורין לחכן דיקיומין לחנכח לעתיכח מחרכעם זוין.
(סם של עלמח ושלמא כעיין) עכ לחידין מלי דא כדא ומתפרסן מלין דסתימן
כעתיקא קדישא סתימא דכל כתיבין וסיך לחידין תלין כאלין. מכאן ולהלאה
מלין דזעיר מכפין לחכן דלא לתעלין כחדרא לחכן דסוו סתימן כלכאי ותמן לא
לתקכו עד כאן בתימן מלין וכרירין כלסו זכאה חולקי ולחכן דירתו ירות׳ לא דכתיב
לסערי הער סככה לו וגו׳. הלוי דלוקימכ׳ לא ומס כעתיק לחידין כתקומו דסא ממוחא
סתימאה דכל בתימין תלין ומתלקדן כיס ולעל דעתיקא קדישא לתתקן כלסודוי
כד יסיבלון בכל מלי כלא הוא עתיקא כלסודוי סוי וסוא וסא וכל סכי תקוכין כיס
לחידין כיס כתימין לא מתפרסן מכיס. מוחא סתימאה לא לתגליא ולא תגליא כיס אלא
ואס מסלי מוחא כבקו וכיס תלוין וכיס לחודן. זעיר לחכין כעתיקא קדישא תגליא
ולחוד. והא לוקימכח מלי כחדרא זכאה חולקיס למען דעאל וכפק וידע לוריחין דלא
יסבו ליוכח ולסחלא. ומען דלא עאל וכפק טב ליס דלא לכרי וכתיב כי יסרים דרכי
וי׳. לאמר ר׳ סמעון מכתכל סוכח כל ומח כסלי קרא דכתיב כי׳ תתכלל כפסי ודלי דסא כפסי ושמעו
עכויס ושמחו ולחידכח לתקיים קרא כלא. כי׳ תתכלל כפסי ודלי דסא כפסי כיס
לחידא כיס להטא כיס לתדבקת ולסתדלות ולסתדלותא דא וסתלק לתתרסא.
ושמעו עכויס ושמחו כל סכי נלוקיים וזכאין לתתיין עס קב״ס כלסו סמעון וחלאן
סתתא מתיכתא קדישא וכניך כך גלנו לי׳ לתי וכרומסס סמו ויהדיו סה״ד ולא סיללכ׳
לתר מלכו כארץ לדום סה״ד כי סכס סמלכים נועדו עברו יחדיו. כארץ לדום כתתר
דזכוין מתלחדין תמן. עברו יקדיו דכתיב ויחת וימלוך תחתיו. סמס רלו כן תסבו
ככסלו כחכמו דלא לתקיימו כתתריסו כגין לתקוכין דמלכא לא לתקכו וקרתא קדישא
ומורו לא לזדמנו. דלא הוא דכתיב כלתר שמעכו כן רלוכו דסא כלסו לא לתקיימו
וסיל לתקיימת סתתא כסטרא דדכורא דסריוא עמיס. דלא הוא דכתיב וימלוך
תחתיו סדר ושם עירו פעו ושם לסתו מהטבאל כת מסרד כת מי זהב. ולאו
כמס דלוקימכח כלדרא. וסא כספרא דלנדיתא דרב המנוכא סכא לתתר
וימלוך תחתיו סדר. סדר ולאו כמס דלת לתר פרי עץ הדר. ושם לסתו מהטבאל
כמס דלת לת׳ כפות תמריס. וכתי׳ כדיק כתתר יפרח לחיכי דכר וכוקבא קלי לתקרי
כת מטרד כת מסרוח לתר לחטרדין כלא לתדבקא ולקרי לב וכתיב לא ידע לכוס
ערכה ולא תמכא כארץ סקויס. לא כת מלימא דמסטרסא מתלחדין דיכין דטרדין

לכלא

לכלה כת מי זכה ליכנס מתרין לכפין דכסירין כתרין גווכין כחסד בדוכה עד לא
אכרי עלמא לא הוו מסגחין לכפין כחכפין וכגין כך עלמין קדמאי לתחרכו ועלמין
קדמאי כלא תקוכה לתעבידו והסוא דלא הוה כתיקוכ׳ לקרי זיקין כגוכין כהאי לומכה
מרכבה (פ׳ מרופתא) כד לכתם לומכה דפרזלא לפיק זיקין לכל שכר ולוכן זיקין
דכפקין להסוין וכסירין ודעכין לאלתר ואלין לקרון עלמין קדמאי וכגין כך לתחרכו
ולא לתקיימו עד דלתתקן עתיקא קדישא וכפיק לומכה לאומכותיה׳ ועל דא תכוכה
כמתכיתא דלן דכוכוה לפיק זיקין כזיקין לתלת מאה ועשרין שכר ולוכן זיקין
עלמין קדמאי לקרון ומיתו לאלתר׳ לכתר כפיק לומכה לאומכותיה׳ ולתתקן כדכר ס״ת ל
ולוקבא ונכי זיקין לתדעכו ומיתו והסתא לתתקייס כלא׳ מכוכיה דקרדינותא כפק
כוכוה כטוסא חזקא תקיפא דכטס ולפיק זיקין לעלמין קדמאי ומתערבי כלוכיה
לכיל ולתבסמו דא כדא כל לתחברו לאלא ולא׳ והסוא לא הוה רוחא דגכין כעתיק
ומין וכיס לתגכיו סאי לוכיה ולתכליל לכוכיה (פ׳ ולכליל לכוכיה) דכפיק מכוכיה
דקרדינותא לגכיו כמעוי דלומכה וכל לתחברו תרוייהו ולתכלילו לא כדא כפיק
גולגלתא חד תקיפא ולתפסט כסטרוי דא כסטרא דא ודא כסטרא דא כמה דעתיקא
קדישא תלת ריסין לסתכמו כחד׳ כך כלא לודמן כתלת ריסין כמה דלומכה כסאי
גולגלתא כטיף טלא מריסא חורא ולחיד ליה והסוא טלא לתחזי כתרי גווכי ומכיס
מתזן מקלא דתפוחין קדישין׳ ומסאי טלא דגולגלתא דא טחכין מכא לכדוקיוה לעלמא
דלתי וכיס ומיכין מתייהו לחייהו׳ ולא לודמן מכא דכפל מסאי טלא כך הסוא ומכא
כזמכא דלזלו ישראל כמדכרא וזן להו עתיקא דכלא מסאי לתר מס דלא לסתכא לכתר
סדר הכני ממטיר לכם לחם מן סשמים׳ כלא ויתן לך סאלדים מטל סשמים וגו׳ סאי
כסוא זמכא לומכא לתר׳ תניכן קסיס מזונותיו של אדם קמי קב״ס והסוא כמזלא תליוה
כמזלא ודאי׳ ושכ ככי קוי ומזוכי לאו כזכותא תליוה מלתא לאו כמזלא תליוה מלתא
וכלא תליין כסאי מזלא כמה דלוקם מכא׳ תנעם לכפין רכוא עלמין כטלין וסמכין על
סאי גולגלתא וסאי לודא דכיא לתכליל ככלא כמה דסוא כלול מכלא וכלא לתכליל
כיס לתפסטו לכפי לתרין סטרין כתרי נסורין כלילן מכלא וכד לסתכלו לכפי כתכין
דעתיקא קדישא כלא לרך לפיס לקרי לרך לפיס׳ לרוך לפיס מכעי ליה׳ לולא ככי
תניכן כגין דלרוך לכפי לסויכוה לקל לרך לפיס לסוותא דלכפין דסא לא לסתכא
לסוותא כעלמא לולא כזמכא דלסגחין לכפין כלכפין כחללא דגולגלתא נסירין
תלת כסורין׳ ואי תימא תלת לרכע לוכן כמה דלומכא לחסכתא דלכוי ולמיס ותרין
גכוין דילהון דמעטרן כלסו כריסיס ולוכן תפלין דריסא לכתר מתחברן כסטרוי
וכסדין ועשרין כתלת חלקי דגולגלתא כפקין כל חד כסטרוי ומתפסטין ככל גופא ואלין
מתחברין כתרי מוחי ומוחא תליתאה כלול לון ולחיד כהאי סטר׳ וכהאי סטר׳ ומתפסט
ככל גופא ולתעביד מכיס תרי גווכי כלילן כחדא וכסיר לכפוי ולסכיר כלומכא ולומא
גווכי דלכפוי וסוא לקרי דעת כדעת׳ וכתיב כי מלא לעותיו וגו׳ כגין דליכו כתרי
תרין חולקי וכתיב עם מסיר תתחסד וס״ת כקסוט לוקיומי מכריית דכתיב ויגד ישקב
לרחל

עשרי׳ אינון ד׳ למה לקבליהון דל׳ מיתוה כתי דינא דלתתא דתלין מלעילא ואשתארו עשרי׳ וכ״ב לא
מעשי׳ כדינא עד דאלם וסלקא לב׳ שנין לקבליהון דל׳ כתי דינא כמתני׳ סתימאה הלן תנינן ד׳
לקבליהון דכ״ד ספרי דאתבללן כאוליתא׳ עיינין דהשא אינון עיינין דלא מסתמרין מיניהו חייבא
עיינין דעיינין ולא עיינין וכ״ב אקרו עיני כיוניס מאי יוניס כדא לא תנינן איש אתר
עמיתו ועד כתי׳ ואמרו לא יאחה יה וגו׳ וכתי׳ הכוטע אוזן הלא יאמע וגו׳ הקונה דעל עינא
שערי המשערן (סא׳ המשלבן) כשעוה מאינון שערין תלין אלף ח׳ מאה מפרי דאשגחותא לאנחא
קלבא וכדן קיימי כלהו משולשלהון ומתפקחין עיינין כסותא דעל עיינין גבינין מתאחדן כהו ואלף
ולבוון מאדי תלמין אתאחדן כהו ואינון אקרון כסותא דעיינין וכל אינון דאקרון עיניה לא פקחין
ולא אתערין כד כזמנא דאלין כסותיה דגבינין מתפלשין אינון תתאי מעלמי והשעתא דמתפלשאן
גבינין תתאי מעלמי ויהבין אתר לאשגחא מתפקחין עיינין. ואתחזי כמאן דאתער משינתיה אסתחלה
עיינין ואמא לעינא פקיחא ואסתחן כחוולה דליה ולד אסתחין אתכפיין. מאליהון דדינין לישראל
וכ״ב כתי׳ שוה למה תיאן ה׳ וכ׳ אלכבד גוונין אתחזין כאינון עיינין מאינון נהירין ד׳ כתי׳ דתפילין
דנהירי׳ כהיטי מוחא ז׳ דאיקרון. עיני ואשגחותא נפקי מגוונין אוכמא דעינא למה דאוקימנא דכתיב
על אבן א׳ שבעה עינים ואינון גוונין מתלהטין כסטלהא מסומקא נפקין אוחלין מאדי דאשגחותא
להיא ואינון איקרון עיני ה׳ משוטטות בכל האלין משוטטות ולא משוטטים. כגון דכלהו היא מיקרא
נפקין אוחלין דקיימין לגלאה עיבהן כין טב ובין ליש דכתי׳ כי עיניו על דרכי איש ואלין אקרון עיני
ה׳ משוטטים משוטטי׳ ולא משוטטות כגון דאינון לתרין סטרין לטב לתש מחוור נפקין כל אינון
דאמי כל אינון טבאן דמשתבחי כעלמא לאוטבא להו לישראל ובהן אסתחין כל אינון תלת גוונין
לאמא עליהו אלין גוונין מתעלבין דא כדא ואתרבקן דא כדא כל חד אוזיף לחבריה מגוונין דליה
כד מחוולה דכלהו כלילן ביה כד איצטלך והוא חפי על כלא כל גוונין דלתתא לא יכלין כל כני עלמי
לאסתלא לון חוולה לאוכמא לסומקא ולילקא והנא כאשגחותא חד כלהו אסתחרן ואסתחין כחוולה
גבינוי לא משתבחין כד כעינין גבינין לאשגחא כגון דגבינין יהבין אתר לאשגחא לכלהו גוונין ואי אינון
לא יהבין אתר לא יכלין לאשגחא ולאסתכלא גבינין לא קיימין ולא משתבבין שעתא חדא שלימתא לא
פקחין ואסתמין סתמין ופתחין משום עינא פקיחא דקאי עליהו ועד כתי׳ והחיות רצוא ושוב הא
אוקימנא עיניך תלאנה ירושלם כוה שאנן וכתי׳ תמיד עיני ה׳ אלהיך בה מלאשית השנה וגו׳ דהא
יהשלם כעיא כן דכתי׳ כדא ילין בה וכ״ב יהשלם ולא כין דכתי׳ כין למשפט תפלה וגו׳ דכלא אמי עיניך
עיניך כתי׳ דעתיקא קדישא סתימא דכלא השתא עיני ה׳ אלהיך בה לטב ולתש כמה דאתחזי לסומקא
ולילקא והנא כאשגחותא חדא כלהו אסתחרן ואסתחין כחוולה גבינוי לא משתבחי כד כעינין גוונין
לאשגחא והתם עיניך תלאנה יהשלם כלא לטב כלא לאמי דכתי׳ ובאמי גדולים מקבצך תמיד עיני
ה׳ אלהיך בה מלאשית השנה חסר א׳ כתי׳ ולא לאשית כאלף כ״ב לא אתקיימא כקיומא תדיר מאן
היא הא דלתתא ולעלא. כתי׳ השליך משמים ארץ תפאלה. שכל מאי השליך משמים ארץ משו׳ דכתי׳ אלעיש

שמים

הגזלה קרבן שלהו לבית ושאר כל קרבנות שבעולם. הגה וכן
כל ס"ו ביה"ו שעשאה חולקתו בקרקע ועמדו לו לאחר
את כל ממונו ולא מצאו ללקוח כלום. וכל פרט שמוצאים
בעניני הגזלה בענין זה הוא מפני שהוא בכלל הגזלות
ולקוח מחמת הגזלה קרבן הגזלה שהוא בכלל הגזלות
חקרקע ומשלם לו תוך שנה לא הקנה מעליו לגמרי לדעת
ואחרים לה חוב הגבייה נכרי שחזר לה ולאחר להיות אלמן
לה ולא שייך בו שבועת היסת ולא שייך בו שבועת
לא תכחשו ולא תשבעו שלא הפקיד אצלו ולא כחש
לו בשלא חט"ה אחרון שהרי הוא בעל חוב שלו ולא
שייך בו שבועת היסת ולא שייך בו שבועת הפקדון
ולא שייך בו שבועת השומרין שהרי הוא בעל חוב
שלו ולא שייך בו שבועת הדיינין שהרי הוא בעל חוב
שלו ולא שייך בו שבועת המלוה שהרי הוא בעל חוב
שלו ולא שייך בו שבועת המוכר שהרי הוא בעל חוב
שלו ולא שייך בו שבועת השותפין שהרי הוא בעל חוב
שלו ולא שייך בו שבועת הנושא

אנפוי כתרין תקרובין דבוסמא כלהו סהדותא על מה דאמינא דהא סהדותא בהו
תלייא ובכלא תלייא סהדות׳ אבל הני תקרובי דבוסמא חוורא וסומקא סהדות׳ לאבא
ואימא סהדות׳ לאחסנא דיר ית ואחיד לון והא במתנית׳ דילן אוקימנ׳ כמה פרסי בין
חוורא לסומקא׳ ואתכליל ביה כחדא בסטרא דחוורא כד אתנהיר מן נהירו דחוורא
דעתיקא חפייא ההו חוורא על סומקא׳ וכלא בנהירו אשתכח׳ וכד סלקין (פא תליין)
דינין בעלמא וחייבין בגיאין אשתכחת בגירותא בכלא (פא בעלמא) וסומק׳ אתפשט
באנפין וחפייא כל חוורא וכדין כלא אשתכח בדינ׳ וכדין בגדי קנאה כתי׳ בגדי נקם
וכלא בהאי תלייא ובגין סהדות׳ הוא בכלא כמה וכמה מארי תריסין מחפאן להני גווני
מנפאן להני גווני כד נהירין גווני כל עלמין כלהו בחדו׳ בזמנ׳ דנהיר חוור׳ כלא אתחזו
בההוא גוונא וכד אתחזו בסומקא כלא הכי אתחזו בהנהו גוונין׳ באלין תקרובין (פא
תקונין) דבבוסמא שארי דיקנא לאתחזא׳ מריש׳ דאודנין ונחיתו סליק בתקרובא דבוסמא
שערין אוכמין דדיקנא בתקונא שפיר כגיבר תקיף משחא דרבות דיקנא עלאה
דעתיקא בהאי דיקנא דזעיר אנפין שפירו דהאי דיקנא בט׳ תקונין אשתכח׳ וכד
משחא דרבות קודש׳ דדיקנא דעתיקא קדיש׳ נהיר בהאי דיקנא אשתכחו כ״ב תקונין
וכדין מתברכין כלהו וישראל בבא מתברכ׳ בהאי וסימן בך״ יברך ישראל׳ תקונין דדיקנא
אוקימנא באדרא׳ והכא בעונא למועל בלא כסופא׳ הא כל תקונין דדיקנא אוקימנא
דכלהו מתקונין דדיקנא עתיקא קדישא אוקימנא באדרא קדיש׳ שתא אינון ט׳ אקרון
דתקונא קדמאה נפק בהו ניצוצא בוצינא דקרדינותא ובטש בתחות שערא דרישא
מתחות קוצין דעל אודנין ונחית מקמי פתחא דאודנין עד רישא דפומא הא תקונא
דא בעתיקא קדישא לא אשתכח אלא כד נגיד ממזלא דעתיקא קדישא ותלייא מניה
ההוא מבועא דחכמתא כד אימא אתמשכא ואתכלילת אויר׳ דכיא ההוא חוורא נקיט
אימא ונוצוצא עאלת ונפקת ואתאחד דא בדא ואתעביד׳ חד תקונא׳ וכד אצטריך
סלקא דא על דא ואתכסי׳ חד מקמי חבריה ובג״כ כלא אצטריך חד למעבד נוקמין וחד
לרחמא ועל האי תאיב להאי דיקנא דוד מלכא כמה דאוקימנ׳ בהאי דיקנא ט׳ תקונין
אשתכחו שתא רבוון דתליין בהו ומתפשטין בכל גופא ואלין שתא דתליין תליין בשערי
דתחות תקרובא דבוסמין ג׳ מהאי סטרא ותלת מהאי סטר׳ ובקיעתא (פא ובקירותא)
דדיקנא תליין תלת אחרנין חד לעילא בשפוון ותרין באינון שערין דתליין עד טבורא׳
וכל הני שתא ג׳ מכאן וג׳ מכאן אתמשכן ותליין כלהון באינון שערי דתליין ומתפשטין
בכל גופא׳ ובגין דהני תלתא דאינון ביקירו דדיקנ׳ ותיר מכלהו כתי׳ בהו שמא קדיש׳
דכתיב מן המצר קראתי יה׳ יי׳ לי לא אירא׳ והא דאוקימנא באדרא מן המצר קראתי
יה מאתר דשרי דיקנא לאתפשטא דהוא אתר רחוק מקמי אודנין שפיר הוא ובספרא
דאגדתא דבי רב ייבא סבא הכי אמר ואוקים דשירותא דדיקנא מחסד עלאה דכתיב
לך יי׳ הגדולה הגבורה והתפארת וגו׳ וכלא הוו והכי שארי׳ ותשעה אתמשכן ותליין
בדיקנא ומקמי אודנין הכי שארי׳ וקיימ׳ לא מתקיימין אלא באתר אחר׳ כמה דאוקימנ׳
וכד אצטריך עלמא לרחמי אתגלייא מזלא עתיק׳ וכל הני תקונין דבדיקנא יקיר׳ דזעיר
אנפין כלהו רחמי משתכחי בגין דעבדין נוקמין לשכאיהון דישראל לאינון דעקין להו

כל יקירו דדיקנא כחיכון שערי דתלין לחיהו משום דכלא כחלי תלין. כל סני שערי
דדיקנא דושער תכפין כלהו קשיין תקיפין משום דכלהו תתכפיין לחיכין בשעת דמזלף
קדישא לתגלי וכד כעא לאנחא קרכא לתחזי כגבר תקיף מלרי כגמן קרכוותא וכדין
מרוט מלן דמריט ואגלים מלן לאגלים. סני תשעה תקונין למרן משם ומלא תכיכא
בשעתא דלאנטריך לאסדרא לון כלהו רחמי דלא"ש דתליסר תקונין לא למריכן משעתא
בכוב"ה תלויא מלתא דלא ייעול בסני תקונין לאדכרא כמזלא לתתכון ולאדכר ליה סלל
ועתה יגדל כח יי דסהוה לקרי מזלא קדיש"א שתיתא דכל שתיתין דחילא דא וכסירו
דא ממזלא תלי וכיון דאמ"מ דא ולאדכר דא ולתתכון כה לחד תשעה תקונין דתלין
כזעיר לכפין כגין דכסירו כלהו ולא יסתכא דיכא ועד כלא כמזלא תלי דלא דיכא (פא
דיקנא) כל שריין שערי לאתעבכא כגיכר תקיף מלרי כגא קרכין דלא דיקנא
כגיד מפא דרכות משתיק"ת שתיתא"ק כלא כשמן הטוב על הראש יורד על הזקן זקן לאהרן
תלין שערי לא תפין על שפון ושפון כלהו סומקין כוורדא דכתיב שפתותיו שושנים
שפון מרשמן נבורא מרשמן חכמת כחיכון שפון תלין טבוכים חוי ומותא מלין שפון
תלין מלריכון לאתערותא דכד מרשמן שין שפון מתערין כלא ומלרי דיכא כל כתי
דיכין דמדוריהון כהון וכ"ב לקרון עירין דכתיב כנזרת עירין פתנמא וכמימר וגו'.
מלי עיר בספרא דלגדתא כלא ויסי עריך דמתערין דיכון לחיכון לאתרחימו לשלא
כ"ב מתערין תלין דחיכון מלרי דכלהו ו"כ דכד כתרי נוסי דרחמי ו"ד לקרון עיר וקדיש
דיכא ורחמי וכלין שפון לתחזי פומא כל לתפתח. רוחא דפיק מן פו"כ מתלבשין
כשם שלא ורככן וכד לתפשט מתלבשין כיש ככיתן מהיחנו וכלהו פה יי לקרון. כל תלין
כפקין מן פומא ומתרחשן כשפון לכלהו תמני סרי שפין עד דמתקט"ן כלהו כחדא
כתרים לאורקן ונכילין דלשתודעון וכלא מחכמן דא כדא כליסן ממלל דכרכן כקטיל
דטיהדא כשטורא ונד כתי חכו ממתקי ודלו כלא ואיך יטעם לאכול. וכלו מחמדי לא
ומיס. לא ומייא מעתיקין ויתן כסטרוי דסא נוסי מתחכרן כחדא חכו כתיתן דשיתן
דמתגלפן כשטרוי נלידין ל' לסריד מלכין ומסקס מלכין ל' לסריד ונחית וסליק ושטור
כריסא ולסא גליד כרוחא ל' ורוקא ויקיר דלומא סטיר לסוקא לתפשט לסוקא דכא
כתיתא דקרתא קדישא דמתקטרי תליר דא כדא כלא סר סמור נבשת מלכוכס ע
טיהדא דטיפסא גליפא כספוסתא דסיטין דשבעין מתחתן לסטרוי לרוחין גליפין וסא
כרזי דתיתון דשלים מלכא לתשטרו שין לתתון ל"כ. ניקס סיכל תפל מכלי מלח וגו'
וכתיב והיה מעב"ס: דקס סלוס הכתמלי מוסך ומכו דכ ומתוקי וגו'. מתוקי ודלו דוד
מלכא לא"ס גם עבדך כזכר כסס וגו'. לסטרוי עלי דכל יומא לזסדרא כהו דלא
לתשתלם כהו כר יומא חד דשטורא עשרי מלכא כמערתא דמרכא ומחוכא כוכיכא
דלא מלטטא לסוסיא דטרוכא ולודעיכא מסטוח יומא לזסדרא כדעתיה כהו ולא
סכיקא לון כל יומא. זכאה תולקיה מאן דלזכי כעתיק' (פא כתיקא) למלכ' דשעים
כהו כדחזי על דא כתי' טעמו וראו כי טוב וגו'. וכתיב לכו לחמו בלחמי וגו'. לתפשט
דכורא כדעת ולתתילין מכסדרין ולדרין מריסא דגולגלתא שרי ולתפשט כל גופא
מקדמי ומדרומי ובכלא מלחורי לתדבק נוכחא כוכיכא דקרדיומתא ולהסא ולסין
גלגלתא

בלבלתך מלה מתימה מכל סטרוי וכסיוי (פ׳ וכפיוי) לתרי תוקי נליפן הכי ולתדבקת
כסטרוי דכורה כנין כך לקרי יכתי תמתי ל תקרי תמתי אלא תלומתי ודלי׳ סטרוי
דנוקבא כליל כיוי נרוכי (פ׳ נוזוי נוזוי) כדכתיב ולית דלמך כולנ מן לתקטר נבור׳
בחמם נבורתן ולתפסטת נוקבא בסטרוהי ולתדבק כסטרוי דכורה עד דלתפרסא
מסטרוי ולתיהלת לתתחברא עמה לפין כלפין וכך מתחברן מתחויין הד נופה ממש.
מהכא לולימא לכך כלהודו לתתחזי פלג נופה וכלהו דממי לתתפליג וכך נוקבא וכל
מתחברן כחדא לתתחזי כלהדחד נופה ממש. והכי הוא לוף סבא כל דכר לתתחבר
בנוקבא כלי הוא חד נופה ועלמין כלהו בחדו דהא כלהו מנופה אלים מתברכן והיינו
דזה על כן כרך יי׳ לת יום הסבת ויקדשהו דהא לתתבא כלי בחד נופה אלים דהא
מטרוניתא לתתבקת במלכא ולתתבא נופה חד ועלכן כרכהן מתתבחין כהלי יומא
ומהכא מלן דלא לתתבא דכר ונוקב׳ לקרי פלג נופה ולית ברכתא שריא במלה פגומא
אלא בלתר אלים במלה אלים ולא כפלגות מלה ופלגות מלה לא לתקיים לעלמין ולא
לתתברכן לעלמין כוי דנוקבא כלי מכוי דכורה הוא והא לוקימנא מלי ולתתמודען
ביני חבריא. מהלי נוקבא מתחלקן כל לוכוי דלתתא. מכח ינקין וכח מתברכין
ושוא לתתקי אם לכלהו כמה לתחרא אם לגופ׳ וכל נופה מכח (פ׳ לגבתא וכל נפקי מכח)
ינקא כך הלי לכלהו אחרכין לתתא כתיב אמור לאהמה אחותי את. לוית אכמה ולית
אכמה ולהי נוקבא אכמה לתקרי זשירא לגבי אחר ורבא לתקרי לאחות לגו קטנה ורבה
לוין לה נגי דהא דא בגלותא לתתמך לאחות לגו קטנה ולהי קטנה לתתחזי רכרכא הוא
וסגולה הוא דהא הוא עלמו דכטול מלכא כמה דכתיב לכי תומם ומהי כתגדלות ומהי
דהא מלין לוכוי לינקא לכלא כמגדלות דלוכוי כהרין רכרכין דנקבי מלוכא עלאה.
לתפסטת דכורה כימוכא ומחלא בורותא דלחסכא. וכד נוקבי לתחברו לקרי תפלרת
ולתתקן כל נופה לילכא דכרכ׳ ותקוף סביר ויהא תחוקים תטליל חוות כרא וכעבפוהי
ידורון עופי סמיא ומזון לכלא כיה. דרשוי ימיכא ומחלא כימוכא חויה ומסר כמחלא
מיתא וגבורה. מעוי לתתקן כדעת ולתתלין כלאכסדרין ולדרין כמה דלתמוכ׳ דכתיב
וכדעת תדרים ימלאו. תי לתפסטת גופ׳ כתרין סוקין ומתלחדן כיניהו תרין כולין תרין
כישי דכורה דכל מסחה ורכות וחילא דכורה דכל גופ׳ כהו לתתכנם דכל חיילין דכפיק
מניהון כפקין וסריין כלא כפוס לחם וכגד לקרון נכחות ולוכון נצח והוד. ותפלרת
יסוד. נצח והוד. נכחות. ובנין כך יסוד נכחות. לחם דכורה סיומא דכל נופה
ולקרי והוד ודא הוא דרגא דמכסס לנוקבא וכל תיהוכתא דכורה לגבי נוקבא
כהלי יסוד עייל לנוקבא לתתר דלקרי נוין וירושלם דהתם הוא לתתר כסותא דנוקבא
ככית רחם לתתתא. ובנין כך יי׳ נכחות ולקרי יסוד כתיב כי כחר יי׳ בנין אלים
למסב לו כל לתפרסת מטרוניתא ולתתחברת במלכא לנפין כלפין כמעלי סבתא
לתעביד כלא חד נופה וכדין יתיב קודסא כריך הוא כסרסויה ולקרי כלא חמא
אלים חמא קדישא כריך אמיה לעלם ולעלמי עלמין. כל אלין מלין כליקא
עד יומא דלתגאולה כהו לעלמא דלתתי ומסתא לתגליין סכא זכאה חולקי. הלי
מטרוניתא כד לתתחברת עם מלכא כל עלמין מתברכן ומסתכחו כחדותא דכלא

כמה דכורה כלול בתלת ונוקבא בתלת כך כלה כלי ומיומ׳ לכל נופך הכי ומטרונית
לה מתברכה שלש ככלה דתלתה שלין דלימין כנסת הוד יסוד ומתבסמת ומתברכה כאתר
דלקרי קדש הקדשי׳ דלתתה דכתיב כי שם ה׳ אקרא הבו תרין דרגין לימין
לעילה ותתה וכלה ליה רשותה למיעל תמן כד כשכח רבה דלתי מן סטרה דחסד כנין
דלה עיול להתוה לאתר דלעילה הלה סתום דלקרי חסד ועיול בקדש הקדשי׳ ומתבסמת
נוקבא ומתברכה הלי קדש הקדשים כגו אתר דלתקרי נין׳ נין ויר ומלם תרין דרגין
לימין חד רחמי וחד דינא ׳ נין דכתי׳ נין כמשפט תפרש ׳ וירומלם דכתיב נדק ולין
בה כמה דלוקימנא וכל תילוכתה דכורה לנבי נוקבא הכי קרינן להו דמתמן כפק
ברכן לכלהו עלמין וכלהו מתברכן הלי אתר לקרי קדש וכלקדש׳ דכורה עיילין תמן
כהנים דרגא דחמינא וכלהו לתיין מריש עלאה דגולגלתה דכורה מסטרה דמוחי
עלאי דסדרין כיס וגניד הסוד ברכ׳ ככל סייפי נופך עד לימין דלקרון נבחות וכל הני׳
גנידו דלתגניד מכל נופך מתכבדי תמן ונ״ד לקרון נבחות דכל נבחי׳ דעלמין ותתאין
תמן נפקין וסחוף גנידו כאתר דלתכנים תמן סדרין ליה כסא׳ יסוד קדוש׳ כלה חורף
נ״ב לקרי חסד מסוף חסד עיול לקדש הקדשים דכתיב כי שם ה׳ אל ברכה
חיים עד העולם ׳ ה״ר אבא לא סיים כוונא קדושא למימר חיים עד דלסתכלו מלי
ואבא כתבא סברא למכתב טפי ולא סמעבא לא זקיפנא ריפתי דכהורה הוא סגי ולא
הוא יכילנא לאסתבלא לדכאי לודשעבא סמעבא קלא דלקרי ואמר ברך ויחי ואמרת
חיים וגו׳ ׳ סמעבא קלא לאחרא חיים סלא ממך וגו׳ ׳ כל סהוא יומא לא לפסיק חסד מן
ביתא ולא הוא מלין דמטי לגביה דלא יכילו דכהור׳ ולאסתכלא בהו בסוהרניה כל סהו׳ יומא
כפילנא על ארעא וגעינא ׳ כאתר דלזיל לאסתכלא לכוונא קדושא קדש הקדשים
דלסתלק מן עלמא לאתעטף בכיב על יומוהי ולאסתי חויכין ׳ קס ר׳ אלעזר בריה ובטיל
ידוי ונסיק לון ואבא לאיכנא עפרא דתחות רגלוי כעו אבריהו למבכי ולא יכילו למללא
אחרו בכיה אבריהו ור׳ אלעזר בריה כפיל תלת זמנין ולא יכיל למפתח פומיה לכאתר
פתח ואמ׳ אבא אבא תלת הוו חד לאתזרו הסאתא תכוד חיות כפרקין טאסין מסתקן
בנוקבין דיומא רבא ואבריהו כלהו סתיין דמא ׳ קס ר׳ חייא על רגלוי ואמר עד הסאתא
בנוקבין קדושא מבתכל (פ׳ מסתבל) עלן הסאתא לאו הוא עדן אלא לאסתלא כיקריה ׳
קס ר׳ שמעון ור׳ אבא ׳ נטלו כיס ולא הסאתא כיס אלא ר׳ אלעזר ור׳ אבא ׳ אתו טריקין
ומארי תריסין דכפר וטרח בסו (פ׳ דנפרי וטרחי וסיו) כבי מרוניא נוחין בקטירין
דקסיבו אלא יתקבר תמן כאתר דכפק פוריא הוא סליק בהורא ואסתא הוא לאיט קמיה
סמיגו קלא עולו ואתי ואתכנסו לסילולא דרבי סמשון יבא סלום ונוחו על מסכבותיה כל
עילמי׳ דמערתא סמעו קלא כמערתא הוא הלים מרעיא דארץ מרניו ממלכו׳ כמה כטרין
ברקיעא מסתכבין (פ׳ מסתבכין) ביומא דין כניכך דבא רשבי׳ דמתרים מסתבא כיס
כל יומא ׳ זכאה חולקיה לעילא ותתא כמה נטיזין שלמין מסתמרן ליה עליה תתמ׳ ואתה
לך לקץ ותנוח ותעמוד לגורלך לקץ הימין ׳ עד כאן הארדא קדישא זוטא

אמר ר׳ יוסי כמה מכיכין ישראל קמי קב״ה בקדמיתא קדמ לון נוי קדום דכתיב
כי עם קדוש אתה וגו׳ לכתר קדמ לון קדם דכתיב קדם ישראל לי׳ רחמית

תבואתם. מה בין הלוי לגר. אמר רבי לוי לוי קדם שלמד מכלל דכתי תבואת כל
לתחברן כולן קדם כאחד לקרון קדום וכולן סלקין ומתכנסין לסחור לתר שלש
דקרי קדום וכתי ק ק ק קדם ישראל לתעביד מניהו. וכגון דישראל כתלת דרגין
מתעטרן כך לתחברן כאחד לקרון קדם ישראל לגי דהויי רחשית והם לוקיימת
תבואתם כלם. כל לוכלוי ושמי. מלי לכל לוכלוי ושמי. לר׳ לכל והם לתת דכתיב
ויום כי יכלל קדם כשנגף. וכתיב וכל זר לא יכלל קדם וישראל לקרון קדם כגב כל
לוכלוי ושמי. לר׳ שעור סירותת וסיומת דכלה לתכלול בקדום וכמש שלש קדם
לקרי וכל כהיר דל מכמש דשלמש כהיר כמש דכתי׳ ותרב מכמת שלמש דקויימ׳ סיהרא
בשלמותת והם לוקיימת. וכל לתברכת מיבוד סכי קריכן ליה קדם דהויהו לנהיר
כשלימו וכל לא לתכסרא ומתעטרא בשלמותת קריכן ליה רוח קדם ולא לתקרי
קדם כסהיו דלשלש וכל מתברכא מסלי יסוד ונקא לכל לויכון דלתתא לתקרי לם
כסהיו דלשלש וקריכן ליה קדשים וכדין קריכן ליה קדשים קדם קדשים דכיים כלם
דכתיב לתי מלככון כלה וגו׳. מלי לכהן דל עדן דלתלבן מכל סטרין ועדן סא ודוע
לנבי מכרייא. תנא כתיב כי סם ו׳לקרא. מלי כי סם ו׳לקרא. לר׳ מלי דכתי׳ סכו
גודל לשדיכו. לר׳ לכא הכו גודל דא גדולה. סכור תמי׳ פעלו דא גבורה. כי כל דרכיו
משפט דא תפארת. א לחמוכה דא כנא. ואין עול דא הוד. צדיק דא יסוד. ויסר דא
צדק. הוא כלא שמש קדישא דקדם. וכגב כי סם ו׳לקרא. לר׳ יוסי סם ו׳ממש ומסם
כהיה שעתא נלי להו לישראל דכתיב בן מלא ועשרים סנה לכבי סיום וגו׳. מכאן
לוליכנא הוה זכאה דכמתא שלש ביום כד מטו יומא לשם לקא מעלמא כעי
לגלשא הסיה מכמתא לאיכון דרוח קדישא כיכוויהו מכלן ממסם דכתי׳ כן מלא ועשרי׳
סנה לכבי סיום. וכתיב ועתה כתבו לכם את הסשירה הזאת וגו׳. והם לאו עליה
כתיב לל תמצא טוב מבעלוי כלל כי לקח טוב כתתי לכם וגו׳. כהיות לאל ידך לעשות.
עד לא תסתלק מן שלמ׳ולא לתייסיב לך רשות לגבלשם. לר׳ חייא לי הקרא לוליכב׳ מניה
מכמתא שלש והכי הוא לכל סופיה דקרא מקשר קשרין דמהימנות׳ כמלי דכתי׳ הוא
כלל נדיק ויסר הוא כלו׳הוא כלא הוא חד כלא פרודא דלי תיית׳ כל הכי סנהין לוכון
חור ואמר הוא כלהו סלקן ומתקשרן ומתלחדן כחד. וכלא הוא והוא הוי והוא יהא
והוא חד כריך סמיך לעלם ולעלמי עלמין. עכ מתקטרין מלין ומתלחדי מלין קדישין
דמהימנותא דקדם. זכאה חולקיהם מלן דקרי למלכ׳ ויכדע למקרי כדק׳ יותת. ולי לויהו קרי
ולא ידע מלן דקרי לתרסיק קדם מכיס דכתיב קרוב ו׳ לכל קוראיו וגו׳. קרוב ו׳ לכל
קוראיו למלן קרוב חזר ומ׳ לכל לסר יקריהו כאמת. וכי לית מלן דיקרי ליה כסקר׳
לר׳ לכא לית הסוא מלן דקרי ולא ידע למלן דקרי. מכל דכתיב לכל לסר יקריהו
כאמת. מלי כאמת באותמת דנוסבנקא דמלכא דהוא שלימו דכלא סדר תתן אמת
ליעקב חסד לאברסם וכגב לכל לסר יקריהו כאמת כתיב וכאה חולקיה דמלן דעבד
ונפק למכדע לרחוי דקדם וגד כתיב ומרח נדיקים כלור כגב וגו׳ וכתיב ועתך כלם
נדיקי׳ וגו׳. תניא לר׳ ונחק כל סכי תקוכין וכל סכי מלי למחבדי חקלה לתתסרן. ותכיכן
חויבין כבכיכול עבדין פגיומותא לשלש. מלי פגיומותא כתם דכתיב סחת לו לא כנו

מומס דסח כל סכי תקופין לח מסתכמי כדקח יהות כתוב ח׳לומר ולכם נדק׳ כשרין׳
וכתוב לחד לומ׳ ולכם כגדי נקס תלכוסת. שח לח׳ יחק ולכם נדקס כומכח דיסרחל
זכלן׳ לח וכו ולכם כגדי נקס וגו׳. לח׳ יוסי מח׳ פנימותח כמס דתכיכן דלכלן לח
מסתפקין (פ׳ מפפקן) לח׳תברכח מההוח שקיו דכחלח כ״ם ככין כל״ח סחת לו לח כנו
מומס. מח׳ לו לח תרי ומכי חלח חד לעילח וחד לתתח. ושייכו דלח״ם כל זמכ׳ דחייכוח
סניחו כעלמ׳ כשיכול סמח קדיש׳ לח מתברך כעלמ׳ וכל זמכח דחייכוח לח סניחו כעלמ׳
סמח קדישח מתברך כעלמח הבח יתמו חסח׳ וגו׳ כרכי כפשי חת יי׳ הללוי׳. ל״ח׳ חכח
מקדיש וכ ממס הוח דכתי׳ סחת לו לח כנו מומס. מלן נרים לחכלותח דל דור עקב
ופתלתול כני׳ דלימון מייכי׳ ודרש לסתפק סכי כגב כיתר דלמ׳ ממס כל סכי מלין ולדכר
סמח קדישח כדקח יהות ת׳ודלקו נדיק ויסר הוח מלס כתקנוסיס לכל סחת לו לח כנו
מומס מ״ט הכי משום דלימון דור עקב ופתלתל. ל״ח׳ יהודס לו לח כלום לגרמייהו עבדין
דל חייכין דגרמין לסס תלקח כרכין מעלמח. ל״ח׳ חכח לו לח הל חוקימכח והכי הוח
מס כתיב כתריס הלוי׳ תגמלו זחת לעלמח נמול דל לקב״ס על כל לימון טכלן דגרי׳ לך
ועכיד לקכלך. ר׳ לליעזר פתח וקס נס זחת כסיותס כארן לוייכיס וגו׳. זכלין לימון
יסרחל על כל סמין עש״ו דלמ״ב דלרגיזו קמי מלריהן קב״ס לח כעי לסכקח לון דככל
לחר דגלו כיכי עממיח קב״ס עמהון כגלותח הב״ח וקס נס זחת כסיותס בלרן לוייכיס
וגו׳. ר׳ לכח לחמר וקס נס זחת כסיותס. חת חזי כמס חכייכותח דקב״ס לגכייהון
דיסרחל דלמ״ב דגרמין למגלי כיכי עממיח סכייכתח לח לתעדיחת מכהון לעלמין דלח
תימח דלימון כלחודייהו כגלותח מסתכחין חלח וקס נס זחת עמהון מסתכחח הדל
הוח דכתי׳ וקס נס זחת כסיותס כארן לוייכיס וגו׳. למלכח דלרגיז על כרייס ונזר
עליס עוכסח לסתרחקח מכיס ולמיזל לדרגח רחיקח ממעס מטרוניתח ולמר׳ הוחיל
וברי חזיל לחרע׳ רחיקח ומדי ליס מלכח מסיכלים לכח לח למסכוק ליס לו תרוכ׳ כחד׳
כיתוב להיכלח דמלכח לו תרוכח כחדח כיתיב לחרעח לחרח לומכין פקיד מלכח על
מטרוניתח לח למסכחס דהות חזלת עס כרייס לחר הוחיל ומטרוניתח תמן תרוייהו
יתובן וכומכח דפקיד קב״ס למטרוניתח פקיד בקדמיתח וכגייכס פקיד לכגוי הב״ח וגס
לחי סמעתי לח כלקת ככי יסרחל וגו׳. מלן נרים דלכח סמעכח עקתהון כ׳כיכול מטרו׳
דכרכח ליס הב״ח וחזכור לח כריתי. וכתיב ויזכור ז׳ליס לח כריתו. וכל קב״ס יסדר
ליסרחל מן גלותח מס כתיב וסב יי׳ ז׳ליך לח סכותך ורחמך דל מטרוניתי׳ ושוב כתיב
רניח יי׳ לרכך מכח מכות יעקב. ל״ח׳ יהודס הלוי׳ תגמלו זחת כגין דלתון דור עקב
ופתלתול לתון הייתון גדמין דתגלי זחת כגלותח הלוי׳ תגמלו זחת דל הוח נמול דעכיל
עמכון ככל לימון כימוסין דמכרוס ככל לימון לתוון לעבד לכו דל הוח נמול דלתון
עלמין להלי מלן גרס לכון גדל כגין דלתון עס ככל ולח מכס ולח מסתכלן ככל לימון
טכן דעבד לכו עד הסתח. הלוי׳ תגמלו זחת דל סכיכת׳יהו לוקימכח מלי דתכיכן ה״ל
דכהכרהס ועירח. הל דכהלי׳ דכרכח והל לתמר דתכיכ לח׳ יהודס ה״ל דככל לתר
קב״ס ולקרי לס ותרי עלמין כוכסו דכתי׳ מן הסולם ועד השלם וה״ל תכיכן כרוח דקב״ס לח לעדי
כמין כתיב רכוצית סהין. תכיכ ר׳ יהודס לומר ככמה מסתכלכח דקב״ס לח לעדי

דקומות׳ מכוונו דיעקב דכתיב הון קלס כיכוונו דכתיב לא תלכתיב ולא
נעלתם לכלתם להפר בריתי אתם ׳ דיוק׳ אתם כיכוונו עמהן לא תעדי מכוונו לעלמין
ר׳ יצחק הוה אזיל בארח׳ ופגע ביה ר׳ חייא א״ל מאימתי לזו כתפך דהא כתיב׳
מלוך ׳ אמר כתי׳ ואחרי לבניהו מיד מנרי׳ ואחרי אחרי מכשו ליה ואחרי בקדמית׳ לימתי
כד בקת יעקב למנרי׳ ולמה להנהו מיד מנרי׳ דשלח לה הוה כיכוונו לא יכלין למסבל
נלותא כלומר עמו אכני בגרה לאלנסו ואכבדהו ׳ א״ל ודאי בכל אתר דיסרהל סריין
קלס כיכוונו ׳ וכל אתר דאכימי דרך אזלין קלס אזיל עמהן דכתי׳ כי מלאכיו יצוה לך
ו״נ׳ מכלן דכתיב ויעקב הלך לדרכו ונו׳ ויאמ׳ יעקב כאשר ראם מחנה שדי׳ ום קרא
כמתקף כחדא וכיזל בארבע דהא ודעבה לאתר הה אזלין לקבלה לנפוי דכתיב׳
אל ודאי ׳ א״ל ובתק תכוין קלנוי מנוס אזכן כיזקין לא כהליכתן ולא כחזרתן ׳ ולכן
לאתחזקה קמי קלס אזלין ולא דחילן ׳ עד דהוו אזלי א״ל חייא כתיב הלא תולדות
שמים וארץ ׳ שמים לאכללה קלס ׳ וארץ לאכללה קלס וכל מה דלתתה אזכן
לקרין תולדות שמים מכוונו ׳ א״ל לי הכי מהו כשברא׳ וכתיב כה׳ ברא׳ ׳ א״ל כלא
חד מלה כל שמים לתתברו הוו׳ לפיקת תולדות ואזכן לקרין תולדות שמי׳ וארץ
א״ל לי סכי כמאי לוקימנה כה׳ ברא׳ כאברהם ׳ א״ל כלא חד מלה הוה כאברהם
כיכוו שמים מתתן סריץ לאתפסקה ׳ כה׳ ברא׳ כיכוו וארץ וכלא חד מלה ׳
א״ל ודאי׳ הכי הוה וסא לוליכנה דכתיב הלא תולדות שמים וארץ ׳ ותכיכן השלם
סום נברא כה׳ דכתיב כאברהם ׳ והשלם סכא כברא כי׳ דכתיב ובשר ונסא משדן
להסקות את הגן לאכללה שמים ׳ את גן לאכללה את הארץ וסא לוקימנה דכתיב
משן נטוב דא הוא שמים כאר מים דכתיב ויכרו שם עבדי יצחק באר דכתיב
ויעתק משם ויחפור באר אחרת ונו׳ ונזלי מן לכתן לחיכון מתעטרין לשילא ומלקין
בריסא למלכא דכתיב כי גדול מעל שמים חסדך ׳ מן לכתן מתמן כפקין לכלא וכניד
ואתמשך לכל זוויין עד דכנדין לחיכון מכופין וכחתין לאתכבסא לאתר דלקדי יתא רכא
דכתיב כל הנחלי הולכי אל הים ונו׳ וכתיב הכיטו אל צור מוצבתם ונו׳ לכתר כתיב
גן נעול לאחותי כלה ונו׳ ומכלן כפיקי תולדות לכלא דכתיב כאברהם כה׳ ברא׳ ממש
כאברהם ׳ א״ל יצחק ואפי׳ כיעקב ממש וכלא חד מלה ׳ א״ל יצחק כל אלן לא לוו כמאר ככי כסא
דכלסו קמיה כמאר ככיהי לקמי ממש עד דהוו אזלי א״ל חייא כתי׳ התבוא לפש עוש
מרחם כן כטבח ונו׳ ׳ הוו קרא לוקמיה ומכא מאי קא מיירי ׳ א״ל יצחק לי בקטורת
דאברהם קמיה לא לפמכה אלן ממי כיפא ׳ א״ל דהא קלא דרמיזתה חד ממע׳ ומא
חד כל הוה אזלי כארבע׳ גלי ידעי מלן אלו ודעבי מלה ׳ ותא ז׳ יומין הוו דחלינה עד
ולא טשיכה מדי ומסתא אזלה לנביה דכוכיא קדים לנומא דילמא לדכר ׳ א״ל דילמא
סטוח ומא דהוה אזיל ר׳ אלעזר לגביה דחמו ומכוח ומא אזלה עמיה והא לדכרנה
מלה ׳ תא מכי אר׳ אלעזר מסמיה דחכוי׳ לחמרו ומרש קמי קלס מומא דכפלנה כגלותא

כטפס כלה ואכי כטפתיך סגרן כלס ורע אחת · גם שלא תסכחכם · דכתי שלא תולדות
הסמי והארץ · ואכי לא אסכחך · מכאן דקב"ה לא סבוק לן ליסרא לעלמין · תו אמר
היסכח אסא עולם מרחם בן כטפס · דל הוא רוח עלאה דאתמר קב"ה אלין אלין
כסמים אחוין כתם דקב"ה לא אכסי סמים דהא הוא כלא · כך קב"ה לא אכסי לן ליסרא
דאיכון אאחוין כסמים ממש · אתרגים כסמים ר' חייא אאחוין כסמים · ר' יוסי קורים בריך
דערעב לך וידעב מלס וידעב מאן דסמעב מכאם · ותא חזוא יומ' דרחיטב ד' מילי
ולא אסכחב מאן הוא · אל בגין דעשב כאב מערת דר' שטור כפים מעת אחד קדי עלים
ר' חייא סבי קדלי לן זכקא כפא לורך וגו' · לא תקרא ויי' יעבם וגו' · לאתעבב על יי' וגו' ·

זכור ימות עולם כינו סנות דור ודור וגו' · זכור ימות עולם · ר' לכא אמ' מאן
ימות עולם לימון אתא ויתין לעבר קב"ה עלמא כהו דכתי כי אסת ימי
עשה יי' וגו' · כי אסת ימים ולא כאסת ימים והא אוקימנ' כינו אנות דור ודור · כלומר
לימון ימות עולם ידעו ויסתמודעו כל לימון אתין ויתין וכל דרא ודרא עד דרא דא
דאתון קיימין · אף אכיך ויגדך · דא קב"ה הוא הוא אכיך קיך · ויגדך והוא יגלה
עמוקא דאכמתא ואמי היא שא כל לימון אתא יתין אכלילו עלמא לא אכלילו ליה אלא
בגיכך דאתיתי אנת ואתקיי' אורית' · דאתיכון כלאם דעבד קב"ה על תנאי עבד דכר ויתין
ויסרא לי יקבלון אורייתא ואות ואי לא ליסדר לאתון וכסו · וכב' לימון ימות עולם ידעו
ואסתמודעא מלס · והדוא תיכון סכהו עכפי דאילכא היך אתאחדן כנו אילכא והא
אוקימנ' כדין קב"ה כרר לן למאכן תריסין ואל אחר עמין ואתון אם כתיב כי אלק יי'
עמו ויעקב אכל כאלא אלא יהב לאו לכרכא ולא למלחב ולא למאכח אחרא והאי עמא
דקב"ה כסב לאוקמוה כאן אתר אאכח ליה דכתיב ויאחזהו בארץ מדבר ובתהו
ילול וסימון וגו' · דכתיב תרח אבי אברהם וגו' · ויקח את אברם את אבי אברם וגו' ואאכח אכר
להו ליסרא בכל דרא ודרא ולא יפרם מכוייהו דאכר להו ברחמי הא' אאכח אעיר קנו וגו' ·

כנשר ישיר קנו · אר' יוסי לא אאכח' מאן דאיים על בנוי כאלו כסר · ועל
תנינן כתיב נאבי אריה ש סימון ואבי סור אסאמא כסר כאן דוכתים
כאתר דיעקב קאים הא' ודרך הכסר בסמים כסהוא אתר ממש מש בגין דאיהו דאמי
על בנוי ודיכא לנבי אחרנין · כך קב"ה דכר לבנוי כאסר דא אם כתיב יי' כדד יאחנו
ואין עמו ש נכר הוא כלאחודוי דכתיב ויי' סולך לפניהם וגו' · ואין עמו אל נכר אלא דכר
להו ליסרא לא למלאכ' ולא למאכח אחרא דאיכון אקרון ש נכר ודא הוא דאמ' מצא אם
אין כניך קולסים אל תעלנו מזה הא' יי' כדד יאחנו · הוא כלאחודוי ואין עמו אל נכר ·
זכאה קולקסון דיסרא דקב"ה דכר עמהון כיסרא דכי עלוייהו כתי' כי יעקב כחר לו יה
יסרא לסגולתו · וכתיב כי לא יטוש וי"א את עמו וגו' · בגין דאאי כהאי אתדבק · ואל לא
יסבוק לן קב"ה דכבל אתר דאיכון סרין עאהון כמה דאוקימנא ·

לן אכאו ואכילו זאת · אר' יוסי כל סני קדלי דכאן אוכאי אילון דאוכא להו מצא
ליסרא כר הסוא סמא קדישא דגלי כסרותא דמלוי · אר' לכא ואאילו מה
דאוכא ליסרא כלגלא דסמא קדישא הוא דלית מלא כאוריותא דכפוק מכלגלא דסמא
קדישא דאוריותא כלא סמא דקב"ה אילון ואני קדלי אילעאן אילון · אכל בגין דסמא
דקב"ה

ולהבת האש סביב לו הוא לון הוא לשון שלהבת כמו ולהט החרב המתהפכת
חמיר אבי חמיר הוא שלא יהא לו חמור לרכוב עליו חמיר חמיר והוא חמור
חמיר מלא משא חמורים רוכבים עליו ולא יעשה בהם מלאכה כמו שאמרו
חמורים ולא יעשה בהם מלאכה אלא יהא מוכן לרכוב עליו ואם יעשה בהם
מלאכה יהא פסול לרכוב עליו ולא יעשה בהם מלאכה אלא יהא מוכן לרכוב
עליו ולא יעשה בהם מלאכה אלא יהא מוכן לרכוב עליו ולא יעשה בהם
מלאכה אלא יהא מוכן לרכוב עליו ולא יעשה בהם מלאכה אלא יהא מוכן
לרכוב עליו ולא יעשה בהם מלאכה אלא יהא מוכן לרכוב עליו ולא יעשה
בהם מלאכה אלא יהא מוכן לרכוב עליו ולא יעשה בהם מלאכה אלא יהא
מוכן לרכוב עליו ולא יעשה בהם מלאכה אלא יהא מוכן לרכוב עליו ולא
יעשה בהם מלאכה אלא יהא מוכן לרכוב עליו ולא יעשה בהם מלאכה אלא
יהא מוכן לרכוב עליו ולא יעשה בהם מלאכה אלא יהא מוכן לרכוב עליו
ולא יעשה בהם מלאכה אלא יהא מוכן לרכוב עליו ולא יעשה בהם מלאכה
אלא יהא מוכן

ועל שלמה חכמתו, שנאמר כי נער שלמה וגו' ויאמר ה' אל שלמה יען אשר היתה זאת עמך ולא שאלת עושר נכסים וגו' הנה נתתי לך לב חכם ונבון וגו' ואף גם אשר לא שאלת נתתי לך. ואמרו רז"ל אם אין חכמה אין יראה, אם אין יראה אין חכמה, אם אין חכמה אין תורה, אם אין תורה אין קמח, אם אין קמח אין בגדים, אם אין בגדים אין בית, אם אין בית אין אשה, אם אין אשה אין בנים, אם אין בנים אין תורה, אם אין תורה אין חכמה, אם אין חכמה אין יראה, אם אין יראה אין שלום, אם אין שלום אין כלום. ואמרו רז"ל כל שיש בו יראת ה' אין חסר כלום, ואם אין בו יראת ה' אין בו כלום. ואמרו רז"ל יראת ה' היא אוצרו של הקב"ה. ואמרו רז"ל יראת ה' היא המפתח לאוצרות הטובים. ואמרו רז"ל יראת ה' היא המביאה לידי חכמה. ואמרו רז"ל יראת ה' היא המביאה לידי תורה. ואמרו רז"ל יראת ה' היא המביאה לידי ענוה. ואמרו רז"ל יראת ה' היא המביאה לידי שלום. ואמרו רז"ל יראת ה' היא המביאה לידי כל הטובות. ואמרו רז"ל יראת ה' היא המביאה לידי חיים. ואמרו רז"ל יראת ה' היא המביאה לידי עולם הבא. ואמרו רז"ל יראת ה' היא המביאה לידי גדולה. ואמרו רז"ל יראת ה' היא המביאה לידי כבוד. ואמרו רז"ל יראת ה' היא המביאה לידי עושר. ואמרו רז"ל יראת ה' היא המביאה לידי בנים. ואמרו רז"ל יראת ה' היא המביאה לידי ברכה. ואמרו רז"ל יראת ה' היא המביאה לידי הצלחה. ואמרו רז"ל יראת ה' היא המביאה לידי רפואה. ואמרו רז"ל יראת ה' היא המביאה לידי ישועה. ואמרו רז"ל יראת ה' היא המביאה לידי גאולה. ואמרו רז"ל יראת ה' היא המביאה לידי משיח. ואמרו רז"ל יראת ה' היא המביאה לידי תחיית המתים. ואמרו רז"ל יראת ה' היא המביאה לידי עולם הבא

ועתה אחל המנה לפני כל הלבלב נאמן בה מעין כסתר הקדש האה אם ימצא כו עשויות אחוות וחסדנות
ושבוש׳ בשנה היוצא יתקן העשויות ויעלם החסרון ירחש ויקבל שכר מאת ה׳ וידן אות לבף זכות ב׳
לא הכנסתי לאשי בזאת היקה והעבדה מלאכת שמים ולהוציא לאור העלומה עם יעשה עמהם והוצאה
הכה לפנים ולפנים בית אבי ולא לשום תכלית אחר חיסני כבוונה לאשונה. אבל תחלת המאשבה וסוף המעשה
היה לזכות את הדבים ולהכין תורה אמת בישראל ולמען תחלת האדם דעה את ה׳. אשה מי שנתקדש להיות מן ע׳
הנעשים אליה להתלוין כאלה ומאורם רעלו ונפקו. ומאתו אשל העזר להשלים מאוויי נפשי המשתוקקת להמתוקה
כחצבה השנתו יה׳ כעשרי כפי האפשר לשכל האבוש. להכין ולהשכל מצר תורה התמימה משיבת נפש ושפוני
טמוני פטוני סוחתיה. קדים מפז ומתוקים מדבש הנכללים בספר הלאי הזה אני וזרעי וזרע זרעי לאור כאור
החיים הנצחיים לחזות בנועמו ולהתענג מזיו פנו כי זה כל האדם ויחכני להמנות למספר מפקד אוהבי ואיו
וחושב שמו שפתי כהם להנחיל אוהבי. ש ואז ואוצרותיהם אמלא עין לא ואתה אלהים זולתך יעשה למחכה לו
גם ה׳ יתן הטוב הכלל המקווה לימינו תושע יהודה וישראל שכן לבטח למנוחות שאנטות. משפטות מנוחי
ושמחת עולם על ראשם חבר. אני הוא הצעיר והדל כאלפי העבר הנדבע לכל משכל רודש את אלהים אבהם
יא׳ בכמר משלם אלהה מעוהנא. פה מעוהנא כב׳ אדר ראשון שב׳ לפק פרש׳ כחפשה בתבונה ולדעת
עי׳ השותפים הה׳ הסופר כמר מאיר יא׳ בכמר אפרים אלהה מפתבה ויעקב בכמר נפתלי הלבן זכל מן
מנאוולו קטן המדפיסים

כב׳ ב׳ ה׳ אדון כל אדון לבנאי עבל עבנים לא עבל מעזרי נכבס
Cum de Papiro da Dominica ibi

זהר נשלם	אור העולם	כל רז נעלם	אלם נבר	
	עץ החיים	זיו אפיס	השמים	לעלות אבר
לשיר שיר כף	בכף אל כף	אכף לפני	על חטא עוד	
	אל אל שולות	שיר ותהלות	כין מקהלות	וכבל עבר
העליא אחסה	הלבש הודו	גל עבדו	עליו שבר	
	שוב נפשי	למנוחייה	כי השם נ׳	מר כל שבר
עוד עורי	קומי אורי	כי כא אוקי	וכבוד אבר	
	הן כל אלה	יפעל האל	פעמים ש׳	לא עם נבר

איש נ׳ אנכי בארץ

Camillo Jughel 1613

Visto per me fr. Renato da Cuvo. [illegible]

M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

מגילת סתרים

אדם שלם הוא איש ואשה, איש בלא אשה
הוא רק חצי אדם ורואה בזוהר ח"ג דף ה' ע"א וע"ב
ועוד, דדבר בלא נוקבה פלג (metà) דגופא
איקרי, ופלג לאו הוא חד, ובד מתחברן
כחדא תרי פלגי (le due metà) אתעבידו
חד גופא. (דף ז' ע"ב).

ר' יצחק אמר מבאן אוליפנא דבכל אתר
דלא אשתלח דבר ונוקבה לאו כדאי למחמי
אפי שבינתא;
זוהר אחרי מות נ"ט ע"א